E. RICCI

APPARATUS
LATINAE
LOCUTIONIS

E. RICCI

APPARATUS
LATINAE
LOCUTIONIS

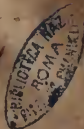
B. RICCII

APPARATUS
LATINAE
LOCUTIONIS

APPARATVS LATINAE LOCVTIONIS

Ex M. T. Cicerone, Cæsare, Sallustio, Terentio, Plauto, ad Herennium, Asconio, Celso, ac de Re rustica, per Bartholomæum Riccium Lugiensem in suum ordinem descriptus.

Collegii Soc. Jesu Romani

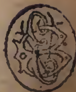
COLONIAE.
Apud Ioannem Gymnicum,
An. M. D XXXV.

B A

BARTHOLOMAEVS

RICCIVS ALOISIO CORNE-
lio Ioannis F. patritio Veneto, ac in diui Ioannis ordinem honestißime co optato, S. P. D.

VM equidem præcipue res esse duas scirem, quæ maxime ad dicendum pertinerēt: Alteram, ut acute inueniretur: Alteram, ut quicquid inuētum esset, latinè exprimeretur: uideremq; inuentionem in sane quàm multis oratoribus assidue uiguisse: elocutionem uero in priscorum, eorumq; perpaucorum scriptis iam per multa secula incultam, ac penè abiectam iacuisse: necnon sentirem quantum dignitatis oratoriæ facultati pars hæc afferret: quamq; contrà iam ferè ab omnibus explosa illa esset oratio, quæ in sua lingua penè hospes loqueretur: Contendi quantum in me fuit olim, siquam mihi uiam ipse (non autem, ut nunc fit, in uulgus ut exiret) ad hanc latinæ facultatis puritatem, atq; elegantiam communire possem. Quam quoniam nulla certa aut ratione, aut scientia: sed tantum bona recte loquentium consuetudine constare uiderem, hancq; ipsam cōsuetudinem nisi ex ueterum libris peti posse, non ignorarem: ad illorum assiduam lectionem statim me contuli, multa cum simplicium, tum non pauca etiam cōiunctorum inter se diligenter obseruans. Sed cum maxime oratio ex nomine & uerbo cōficiatur, hisq; duobus uniuersæ ferè orationis ratio cōtineatur, hæc uti inter se optimi ueteres scriptores constructione cū proprie, tum figurate cōiunxerint, in primis nō obseruaui solum, sed ita in suū certum ordinē mihi descripsi, ut siquid aliquādo à me ipse dixissem, haberem statim unde id latine pronunciatum necne esset, facile scire possem. Quod quidē opus ad eam mihi paulatim iam magnitudinē creuerat, ut si inde omnia pro

mi(ut certe non poterant)nequaquam possent, non multa tamen in eo desiderare uiderer. Quo etiam factum est (ut ipse optime nosti)ut amici, quibus hæc nostra studia nota erant, me cohortari non desisterent, ut iam eorum omnibus copiam facerem. Quos ego ad hunc usq; diem ægre sustinui, non equidem, ut si quis ex hoc nostro labore ad alios fructus peruenire posset, id ægre ferrem: sed magis, quia uerebar, ne dum cæterorum utilitati consulere studerem, in aliquam audaciæ ac temeritatis suspitionem incurrerē. Proxime uero M. Antonius Flamminius & summa uir bonitate præditus, & ea in me fide, qua qui optima in amicū: & eo in uniuersa re literaria iudicio, quo omnes literati iā pridem norunt, hoc ipsum à me ita contendit, itaq; omnī ratione edendum librum mihi comprobauit, ut cum cæterorum quoque amicorum, literatissimorum uirorum crebras exhortationes recordarer, ei de edēdo negare non potuerim: etsi paulopost promissi magnopere pœnituit. Nam hoc editionis nomine addito, longe mihi res alia cœpta est uideri, atq; antea fuerat, cum apud me unum erat, uniq; mihi tantum sese communicabat. Verum ad id illi tamen præstandum multum illud me adiuuit, quod per hāc ipsam editionem ad meam in te summam beneuolentiam omnibus testatam relinquendam, mihi tandem non paruam facultatem dari sentiebam, si tibi hunç nostrum Latinæ locutiōis apparatum mitterem, ac dicarem. Nam cui ego hunc magis ex animo meo donarem, alium habebam neminem: neq;, si habuissem, illud recte permitti posse uidebatur. Etenim, cū per hocce quinquennium, quo tibi in docendo operam dedimus, ex eo non nihil tibi priuatim ad dicendi speciem in singulos dies exscribere consueuerim, particulam tantum tibi, quamq; ex officio negare non poteram, ostendisse: illi uero, cui hunc inscripsissem, omnem copiam effudisse, uideri potuissem. Illud etiam accedebat, quod si eloquenti uiro (quando prorsus infanti nunquam commisissem) commendatus exisset, ne in hominum sermonem inciderem magnopere uerebar. Non enim statim deessent, qui me his uocibus prosequerentur: En, qui Latinum hominem Romanè loqui docere est ausus. Quare cum hæc istorum annorum, atque istius eruditionis magis esse uiderentur, isq; tu semper

fueris,

fueris, qui à quo die uia illa tibi commostrata est, in ea te plurimum oblectaueris, tantumq; absit, ut nostris contentus fueris, ut ipse etiam per te complures codicillos confeceris, nemo fuit omnium, cui rectius noster hic liber hoc suo publico exitu committeretur. Habe igitur à nobis cum ex uerborum suis nominibus, tum cõtra ex nominum suis item uerbis ex ordine coniunctorum ratione Latinæ locutionis apparatũ. Atq; ita habe, ut quod ad te attinet, ita elabores, ita cõtendas, ut mũeris nostri in tua oratiõe mox fructũ aliquem tibi cõstitisse uideamus. Est hic quidem tecũ omnibus communicatus. Verum (si quid ad rem facit) uni tibi soli inscriptus. ut posthac non leue tui ipsius negligentię crimen subiturus sis, nisi quicquid utilitatis percipi poterit, id à te uno potissime percipietur. Itaq; dare maxime eã operam debebis, ne in quo à nobis uberrime te adiutum esse omnes intelligent, in eo ipse solus tibi defuisse uideare. Vale.

BARTHOLOMAEVS RICCIVS LECTORI S. D.

VNC uero est, quod tecum agam humanissime lector, ne quid à me, quod ad hanc rem pertinere existimen, desideres. Nam cum rem sanè quàm difficilem esse non ignorem, uel uni in quaq; re etiam leui satisfieri posse, ex eo, quod non solum cum aliis, sed interdum etiam nobiscum dissentire soleinus: fit enim sæpe, ut, quod antè nobis maxime probabatur, paulopost illud ipsum magnopere contemnamus. Multò multis difficilius. Omnibus uero, longe difficilimum esse uideo. Vt mihi nunc, & omnibus iis, qui non solum unius seculi hominum iudicium, sed quod multorum ætatum subiturum sit, aliquod opus ædificant, euenire planè sentio; semper enim habent homines quod operi illi aut addant, aut commutent, aut ex eo detractum uelint. Quare mihi rectè factum iri uisum est, si iis quæ à me queri fortasse possent, ipse totius consilii mei rationem explicando, occurrissem. In quibus illis statim, siqui forte in hoc apparatu no-

ſtro facilimis quibuſdam rectius ſuperſedendum fuiſſe rati ſunt, ita reſponſum eſſe uolumus: Me, ſimul ac primum ad hanc latini ſermonis copiam colligendam animũ adieci, neminem ad unum reſpexiſſe, ſed in me omnium cuiuſq; ætatis perſonam ſuſtinentem, ſi unquam tamen in uulgus exiſſet, æque ut uniuerſis conſulerem, magis attẽdiſſe. Nam cũ tria ſint ſcriptorum genera: unum eorũ, qui penè infantes: alterum, qui mediocriter: tertium, qui magnifice, ac ſplendide & loquuntur, & ſcribunt: Si quod ullum horum genus fuit, de quo ego in hiſce meis de Latina lingua obſeruationibus minime laborarem, tertium id ſanè eſſe apparebat, ne mihi nimiũ arrogare uiderer, ſi ſus (ut aiunt) Mineruã docere uoluiſſem. Etſi exiſtimaui tamen, ſiqui etiam ex horũ numero inuenirẽtur, qui noſtras has lucubrationes cõſulere aliquando non dedignarentur, fortaſſe fore, ut illis noſter hic labor haud omnino ingratus eſſe uideretur. Reliqua uero duo genera mihi magis in animo uerſabantur, ſiquid illis afferre poſſem, quod meo periculo in ſuum ipſi uſum cõuerterent. Sed prioris generis, quippe quod maiore ope indigeret, longe etiam maiorem mihi rationem adhibẽdam duxi. Ideo factũ eſt, ut & tritiſſima quædã diligenter perſecutus ſim, & quaſi ad manſum (ut aiunt) cũ illis deſcenderim. Quod ut facerẽ, ac quæ humilima ſunt, ut cũ inſignibus cõiungere nõ dubitarem, illud Platonis effecit: quo uir diuinus præcipiebat, ut, ſiquis linguæ alicuius compos fieri uellet, is in populum dimitteretur. Nihil ad cumulate gentis eius linguã percipiendã defuturũ arbitratus, ſi inter eos, qui tam de humilibus, quàm grauibus rebus loquerentur, aſſidue intereſſet. Ad cuius præcepti rationem ego quoque hunc meũ non ſolũ in populum Latinæ linguæ, id eſt, in bonorũ authorum libros deduxi, à quibus tam quæ tritiſſima, quæq; mediocriter nota, quàm quæ ignorarentur percipere poſſet: ſed ut in tali ſtudio ei ſummus, ac diuturnus labor abeſſet, magnopere curaui. Nam illum populũ, cui eum audiendo operam dare uolumus, ita penè rem unã quamq; ordine loquentem induximus, ut quod primum à multis ſparſim multo cum labore ei erat ſumendum, id nũc ab uno tantum certiſſimo in loco, ſumma cum facilitate petere poſſit. Quid uero ſi iis quoque, qui tantum inſignia il-

la per-

la perquirunt, illud quoque respondeam, Et doctissimis uiris interdum euenire solere, in facilioribus aliquando rebus & ipsi animo ut hæreant? At (dii boni) cui eorum hoc aliquando euenit? Vni fortasse ex nostris recẽtioribus? Imo uero Atticus, qui quantum dicendo ualuerit, & Ciceronis testimonium, & ipsius Atticum cognomen testatur. Atticus inquam Ciceronem aliquando, qui, IN PYræum, dixisset, ausus est reprehendere: quod scilicet oppido præpositionem adiunxerit. In qua tota parte Cicero se excusans, perurbane cum illo iocatur: nõ nihil etiam Grãmaticorũ superstitiosam diligentiam irridens, quando se dicat magna molestia liberatum fore cum docebitur, num id recte usurparit. habebat enim Terentium, quem secutus erat, hominem ita Romane loquentem, ut eius fabellæ, propter elegantiã sermonis, id quod Cicero etiam asserit, à C. Lælio scribi putarentur. Hic item ad ipsum Ciceronem INHIbere remum male usurpauit, quem locum Cicero postea correxit. Ciuis igitur Romanus, & ciuis Atticus in tam facili re & dubitare, & errare potuerit: nos uero, quibus iam pridem aliena illa lingua facta sit, omnia à nobis audebimus libere proferre? Ego (etsi me in doctissimorum numero nequaquam pono) tamen ut de me ipse potius dicam, quoties calamum ad scribendum sumo, unum fere quodq; quod mihi ad dicendum exoritur, dubium facit, utrum Latinum sit, in his præsertim, quæ Italico sermoni persimiliter cadunt. ut exempli gratia, FACERE compromissum: Debere animam: Repugnare naturæ: Habere commertium.) Contrà uero, quæ non dicuntur recte, ut DAre fidem: iuxta uulgi sermonem credere: quod tamen per, tribuere,) Latine dicetur: & sexcẽta alia: quæ nisi habeamus, cuius testimonio ea proferre secure possimus, aut dubitando omittimus, aut ignorando barbare loquimur. Neque illud unquam dissimularim, ad hanc usq; nostrã ætatem Latinã illam dicendi puritatẽ, atq; elegantiã ita in tenebris oppressam iacuisse, ut, quicqd inde in suũ splendorem educatur, pro digno, quod obseruetur, haberi debet. Quî uero potui, aut etiam debui hæc facilima præterire? cum scirem Ciceronis esse præceptum hanc Latinæ dictionis facultatem nullis certis, & terminatis præceptis constringi, sed ea tantum in bonorum consue

tudine obseruanda acquiri posse? ut si, EXtra urbem esse, Item, FOris esse: ac eo modo, PEregrè esse, suo uerbo adscripserim, & in cæteris huiusmodi non paucis, quia planissima sint, mihi ulli uitio adscribi non debeat. Ac ne tandiu in re minime dubia uerser, non uident in hoc ipso, quod ego facio, me naturam ipsam ducem optimam sequi? Quæ in animalibus creandis hominis figuræ, quia cæteris præstantior esset, non solum operam dedit, sed eo usq; descendit in animalibus formandis, ut in insectis etiam operam suam occupet. Quid? quod in ipso etiam homine non continuo partes omnes nobiles fabricata est? Sunt enim quędam in eo ita obscœnæ, ut etiam in illis appellandis honos maxime præfandus sit: quas quoniam hominis fabricæ necessarias esse uidebat, eas omittere noluit. Nam continuo Oculi, Labia, Genæ, Frons, Os totum cæterarum partium munus obire neq; possent, neq; si potuissent, recte permitti posse uidebatur. Ita ego in hoc apparatu meo si quædam solū insignia sectatus essem, partem tantum unius corporis expressisse uideri potuissem, cum totum ferè corpus conformandum mihi sumpsissem. Sed iam illuc redeat, unde tam longe prouecta est oratio mea. Tantum ego ab horum sententia absum, ut etiam fatear (quanquam omnino, quę à no bis obseruata sunt, haud pauca uideri debent) multa me sub terfugisse, quæ in hunc nostrum apparatū rectę conijci possent. Sed id à Iulio Camillo uiro in hac una præcipiendi facultate facile principe cumulatę absolutum expectarę licebit; qui in suo Theatro ita ad sua capita uel unumquodq;, quod homini in mentem dicere uenire possit, ex ordine digestum habet, ut inde uel infanti Latina oratio in calamum scribenti quàm uberrime confluere possit. Quod quidem di uinū opus ne aliquo maligno fato nobis intercipiatur (nā aliquot annos ad Regiam uoluntatem nobis proferri æquo animo perferri potest) summis precibus à Dijs immor talibus contendendum est. Venio nunc demum ad eos, qui cum his oratorijs locutionibus poëticas fortasse etiam dicendi formulas adiunctas expęctabant: pręsertim cum eius ipsius ætatis, in qua Latini sermonis gloria constitit, poëtę complures ad hæc usq; nostra tempora feliciter extent, ac celebrentur. His in hac parte mei consilij rationē hanc fuis

se respon-

se respondeo, non quòd Lucretium, Virgilium, ac Horatiū, & cæteros felicissimi illius seculi poëtas planè Latine locutos esse nescirē, qui in ea & nati, & coalti essent lingua: Sed cum ego hanc unam oratoriæ dictionis facultatem attenderem tantum, scirem'q; poëtas sæpius aliena ab oratoris lingua esse locutos, liberius'q; eis permissum in priscis, ac uetustis, & ab usu quotidiani sermonis intermissis uerbis uersari, in transferendis uero multo etiam licentiosiores eos fuisse ne imprudenter, id quod uix uitari poterat, in planè poëticam aliquam dicēdi formam ac speciem incurrerem, me propterea à poëtis prorsus abstinuisse. Nam quòd hæc religio in Comicis mihi haud iniecta sit, nemini mirum uideri debet; quandoquidem eorum oratio magis cum oratorum, quàm cum poëtarum cęterorum oratione consentiat. In quibus si quid tamen animaduertendum fuit, illud sanè quidem fuit, ut quæ quasi nascentis linguæ situm redolerēt, aut nō adscriberentur in nostrum uolumen, aut si quędam omnino præteriri nequirent, non sine lectoris, quod factū est, admonitione, ut fieret. Quanquam poëtarum quoq; ad hanc dicendi rationem formulas separatim à nobis habuisses, nisi subita illa uis Corneliani incendij extitisset: quod quidem non solum Corneliorum familiæ, sed ipsi ętiam urbi Venetijs calamitosum extitit: mihi uero calamitosius. Hoc enim opere cum uita ex medio incendio uix erepto, cætera mihi omnia multorum annorum studia concremata sunt: in quibus cum his poëticis locutionibus, quicquid in simplicibus obseruaram, haud mihi ingratus labor perījt. Nec non etiam Cornelij Celsi, ac quas obseruaram in libris de re Rustica locutiones, quas per illud tempus reliquo operi adiungebam, nefario illo incēdio cōsumptæ sunt: ut, si minus crebro, quàm in operis principio institueram, ex his duobus autoribus adduci exempla uidebis, me excusatum habeas, totam'q; hanc culpam in illud crudelissimum incendium transferas. Siqui uero neque defuerint, qui me coarguant, quod non satis pauca in exemplis adduxerim, quæ ad uerbi rationem, cui uni obediendum fuit, nihil, aut parum admodum attinent: his id respondemus: Neque nos id fugisse, sed ad maiorem apparatus nostri copiam id fecisse: præsertim cum ea ipsa cū ijs uerbis, quibus subscripta crūt,

ſæpius in oratione coniungi ſoleant. Neque præterea ſint quæſo, quibus faſtidium creet illa quàm creberrima repetitio. ALIQVID alicui:) &, ALIQVID ad aliquid) nam mihi potius ad genus aliquod ſpectandum fuit, quàm ad ſpeciem ullam, quod uero aptius occurreret, non habui. Quin etiam ut hanc interdum ſatietatem uitarem, illud omiſi, cum tamen ad locutionis formam intelligi uelim. Ac etiam inter exponendum ſiquando à uerbi proprietate diſcedens, rei totius ſententiam aſſumens expoſuero, ne mihi illud tanto uitio detur, quin uel leuiſſime dilui poſſit: nam ſæpe penè neceſſe fuit ita facere, ut uerbum cum reliqua parte magis congruere demonſtraremus. Interdum etiam quoniam aptiſſime cadebat, effecimus. Iam uero, ut omnibus ſatisfaciam, ſi collocandorum exemplorum rationem à me quis requirat: is ſciat nullam mihi certam legem in iis collocandis propoſitam fuiſſe. Nam quorum uerborum exigua admodum copia fuit exemplorum nihil attinere ſum ratus, quoquo modo ea adnotarentur. Quorum autem uariæ ſignificationes fuerunt, eædemq; aut non multæ, aut non perplexæ, ad eas interdum exemplorum ordinem inſtitui: cum etiam non deſint multa, in quibus propria primum, tum tranſlata perſequar. In quibus uero longus exemplorum ordo deſcribendus fuit, magis primam uocum literam ſequi conſtitui, ne in iis, cum aliquid quæreres, tibi longius errandum eſſet, quoquo alio modo adnotaſſem. In uerborum etiam ſignificationibus referendis multas me ex eis prætериiſſe non ignoro: in quibus poëtæ maxime frequentes ſunt: de quibus ego eo nomine, quia mihi cum illis res non erat, mentionem nullam feci. Si uero cum de ſimplici uerbo ageretur, exemplum compoſiti uerbi citatum eſt aliquando, non enim neſcimus quàm compoſitorum & ſimplicium uerborum diuerſa ſit ratio, eum non magnum errorem haberi debere excuſamus, cũ præſertim ea cõpoſitio cum ſimplici ſuo eadem penè, ut fit in multis, eſſe poſſit. Reſtat ut, quando non ſatis fideli ſcriptorum opera in opere diſcribendo uſi ſumus, ſi qua lectio fortaſſe aliter in noſtris exemplis, atq; in autoribus legitur, niſi nota emendationis adſcripta, legetur. Item ſi numero citato folium non reſpondebit ali-
quod,

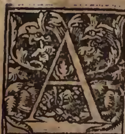
quod, à me prorsus hanc omnem amoueas culpam, non enim omnes numeri, nisi summo negotio, cum interim opus cuderetur, consuli potuere. Codices uero ad quos te reijcio, scito præter unum Asconium, ita casu factum, Aldinos esse omnes. Vnum uero punctum post numerum cum habebis, primam paginam: cum duo, secundam indicare scito. Codicum uero siue autorum nomina, qui primoribus tantum literis præscribuntur, eos ut infrà uides, explicatos habebis.

Vale.

In or. lib.	id est, in oratoriis libris.
1. uol. or. 2. uol. or. 3. uol. or.	id est, primo, secundo, tertio uolumine orationum.
1. uol. ph. 2. uol. ph.	id est, primo, secundo uolumine philosophiæ.
De off.	id est, de officiis.
Att.	id est, Attico.
In fa.	id est, in familiaribus.
Cæ.	id est, Cæsar.
Sall.	id est, Sallustius.
Pl.	id est, Plautus,
Ter.	id est, Terentius.
Asc.	id est, Asconius.
Cel.	id est, Celsus.
De re rust.	id est, De re rustica.
•	prima pagina.
••	secunda pagina.

APPARATVS LATINAE LOCVTIONIS, EX M.T. Cicerone, Cæsare, Salluſtio, Terentio, Plauto, Ad Herennium, Aſconio, Celſo, ac de Re ruſtica, per Bartholomæum Ricium Lugienſem in ſuum ordinem deſcriptus.

A ANTE B.

ABALIENARE planè uerbi ſignificatió per ſe nota eſt: eſt enim abalienare, quod noſtrum erat, alienum fieri: Et dicimus alienare aliquid, & aliquid ab aliquo, ut in exemplis. ALIquid. 2.uo. or. 80.. Vectigalibus alienatis, ſociis uexatis, regib⁹ atq; gentibus omnibus exinanitis. ALIquem. in fa. 7.. Qui nos, quos fauendo in communi cauſa retinere potuerunt, inuidendo abalienauerunt. Ter. 73. Ita nos abalienauit. ALIquem ab aliquo. in fa. 9.. Amiſſa eſt culpa eorum; qui à ſenatu ordinem coniunctiſſimum abalienauerunt. Att. 233. Sed totum ſe à te abalienauit Dolobella. Pl. 162.: Iſtuc crucior, à uiro me tali abalienarier. Beneuolentiam. in or. lib. 125. Valde beneuolentiam conciliant, abalienantq; ab iis, quibus hæc non ſunt.

ABdere. Modò uerbum hoc in loco, modò ad locum, modò cum præpoſitione, modò ſine à bonis uſurpari comperies. ut, SE literis aliquem. 2.uo. or. 188. Si qui ita ſe literis abdiderũt. id eſt, in ſtudiis literarum aſſiduè ſunt. RVS ſe aliq. Ter. 104. Nam ſenex rus abdidit ſeſe. IN Aegyptum ſe. Att. 154.: In Aegyptum nos abdimus. Ita, IN claſſem. in fa. 130.. Et ſeſe abdiderit in claſſem. Ita, IN bibliothecam. in fa. 108. Abdo me in bibliothecam. Ita, IN ſolitudinem. Cæ. 42. In ſolitudinem, ac ſyluas abdiderant. IN tenebris. 3. uol. or. 109., Cum

209.. Cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset. EX conspectu alicuius. Pl. 195.. ex conspectu heri sui sese abdiderunt.
ABdicare Aliquem aliquid:&, se aliqua re. ut, GEnerum. Terent. in Andriæ periocha: Recusat nuptias, generum abdicat. MAgistratum. Sall. 16. Senatus decreuit, uti abdicato magistratu &c. Et se aliquem MAgistratu. 2. uol. Ph. 176. Quid magnificentius, quàm posse decernere, ut magistratu se abdicent C O S S? Ita, Consulatu. 3. uol. ora. 185.. Eo die non modò consulatu, sed etiam libertate se abdicauit. Ita, DIctatura. Cæ. 160. Dictaturaq; se abdicat. ita tu in omnibus magistratibus rectè usurpabis. LIbertate. uide consulatu. SCriptu se. Piso apud Gel. 95.. Scriptu sese abdicasse.
ABdicere aliq. 2. uol. Ph. 87. Cumq; in quatuor partes uineam diuisisset, trisq; partes aues abdixisset, quarta parte, quæ erat reliqua in regione distributa, mirabili magnitudine uuam, ut scriptum uidemus, inuenit. Est enim abdicere, reijcere: & augurale est uerbum.
ABducere, Donatus cum exponit illud Ter. 85. Vbi ego illum quærã? credo abductum in ganeum dicit, Volentes ducimus, abducimus uero inuitos. Cicero tamen uim interdũ addit. 1. uol. or. 165. Hic est Docimus, ad quem iste deduxerat Tertiam Isidori Mimi filiam, ui abductam ab Rhodio tibicine. ANimum à solicitudine. in fa. 48. Quæ etiam si minus prodessent, animum tamen à solicitudine abducerent. Item in ora. lib. 136. Abducere animos à contraria defensione, & ad nostram conor traducere. A molestijs aliquem. in fa. 70. Itaq;, ut mones, quantum potero me ab omnibus molestijs & angoribus abducam. A B angoribus. uide, à molestijs. DIScipulos ab aliquo. 1. uol. ph. 142.. Quem discipulũ cupio abs te abducere. in ora. lib. 112.
ABerrare Aliquem re: &, à re, ut in multis uerbis ex præpositionibus compositis, in quibus præpositio appositiuã uim retinet. PRoposito. 1. uol. ph. 165. Sed de te æternitate dicentem aberrare proposito facile patiebar. A DIstributione. 2. uol. ph. 212. Ac ne uidear aberrare à distributione mea: id est, non agi quod propositum sit per distributionem. A B aliquo aliq. Pl. 130. Puer inter homines aberrauit à patre. ABSolute etiam protulit Cicero Att. 199. At ego hic scribẽ
do dies

do dies totos nihil equidem leuor, sed tamen aberro. Etsi in telligi potest, à dolore eum aberrare.

ABesse. Præter propriã significationem, modò ad rerũ defe ctum siue carentiã, modò ad loci & tẽporis interuallũ uerbi significatio accõmodatur: ut in exemplis. ANimum alicui. Pl.17.. Ita mihi animus etiam nunc abest. Præ timore dicit ad se nondnm animum rediisse. ALIQVID alicui. in or. lib. 89. Quid huic abesse poterit de maximarum rerum sciẽtia? HISTORIAM latinis literis. Abest enim historia literis no stris: id est, historia Latinis scriptoribus caret. LAVDEM alicui. in or. lib. 190.. Aberat tertia illa laus, qua permoue ret animos. Item. 190.. Hoc unum illi si nihil utilitatis attu lit, abfuit: si opus erat, defuit. Vt magis omnino sit deesse, q̃ abesse. A SCELERE aliq. Att. 46. Ego uero tantum illũ puto ab isto scelere abfuisse &c. A CVLPA. in fa. 81. Nec esse ullum magnum malũ præter culpam, à qua quando tantũ absumus &c. A REPREhensione. in fa. 157. Dum, si quid ac ciderit mihi, à reprehensione temeritatis absim. A MOLEstiis. in fa. 47.. Ideo leuius ferendum est, quod eodẽ tẽpore à multis ac magnis molestiis abes. A BELLO. Cæ. 68.. Druĩ des à bello abesse consueuerunt: id est, belli immunes esse so lent. A COGitatione aliq. 2. uo. ora. 93.. Et nomẽ ipsum cru cis absit, nõ modò à corpore ciuium Romanorũ, sed etiam à cogitatione, oculis, auribus. A TVRPItudine. ad Her. 6.. Et à simili turpitudine hominem nunquam abfuisse. ALIQVEM alicui. 2. uol. ora. 169. Vt mirari torquatus desinat, me, qui Antonio abfuerim, Scyllam defendere: id est qui Antoniũ non defenderim, Scyllã defendã. CALAMITATEM. Att. 295.. Neq; discordiarum domesticarum calamitatem, abfuturam fuisse. SVSPITIOnem. de offic. 46.. Auaritiæq; absit suspitio. FEBREM. Cel. 59. Dum febris absit. INFORtunium ab aliquo. Ter. 65.. Nisi animus me fallit, haud mul tum à me aberit infortuniũ. FRVMENtum à maturitate. Cæ. 134. Quo neq; frumenta in hybernis erant, neq; multũ à maturitate aberant. A DOMO. 1. uo. ora. 252.. Vt ille nõ solum abesset à domo: id est, peregre esse. BIDVI à loco aliquem. Att. 77. Cum & in castra proficiscerer, à q̃bus aberã bidui. ET LOcum ab aliquo. Att. 76.. Nos in castra ꝓperabamus, quæ bidui aberant. Vtrobiq; est duorum dierum i ter

ter intercedere.TRIDVO. Cæs.79.. Ne longius triduo ab castris absit. Nunc est tris dies abesse. A B aliquo aliq. in or. lib.189.. Multum ab ijs aberat L. Fusius: id est, maximo interuallo L. Fusius eos sequebatur. SPacium magnum aliquid. Cæ.233.. Reliquæq; legiones magnum spacium abessent. MAgnam partem temporis. in fa.47. Et absui magnã partem consulatus tui. ITer paucorum dierum. Cæ.58.. Cũ paucorum dierum iter abesset. Ita X X I I. Millia passuum. Cæ.152. LOnge à re. in ora. lib.95.. A qua ipse lõge absum. LOnge gentium. in fa.196.. Nostriq; τυραννοκτόνοι longe gẽtium absunt. PRopius. Att.1.. Quoniã propius abes. PLurimum.1.uol.ph.91. Sed ab eo plurimum absum. AB sole.1. uol.ph.246. Nunc quidem paululum, inquit, ab sole absis: offecerat uidelicet apricanti. Cum his uero particulis TAntum, &, VT geminato, cum frequenter, tum perornatè poni consueuit: idemq; significat, quod non modò non. Att. 102.. Tantum abest ut ille meam sententiam moueat, ut ualde ego ipsi, quod de sententia sua decesserit, pœnitẽdum sit, putem. Item in ora. lib. 178.. ubiq; tanquam impersonaliter cum tertijs personis, nunc personaliter cum prima persona. In or. lib.107.. Equidem tantum absum ab ista sententia, ut non modò non arbitrer subsidium senectutis in eorum &c. Cum tertia persona. Cæs.201. Hoc detrimento milites nostri tantum abfuerunt, ut perturbarentur, ut incensi potius, atq; incitati magnas accessiones fecerint in operibus hostium expugnandis &c. Aliquando etiam sine VT sequenti particula. in ora, lib.190.. Itaq; tantum absuit ut inflammares nostros animos, somnũ isto loco uix tenebamꝰ, id ẽ, ut uix teneremꝰ. Aliquãdo primũ V T cõuertit in, A uel AB. De off.9.. Id autẽ tantũ abest ab officio, ut nihil officio magis possit esse cõtrarium: id ẽ, tantũ abest ut officiũ sit, ut nihil &c. Item.3. uol. ora. 135. Tantum abes à perfectione maximorum operum, ut fundamenta, quæ cogitas, nondum ieceris. Aliquando dissoluitur uerbi compositio. Cæs.124. Qui erat ab oppido millia passuum circiter tria: id est, aberat.

La. Val. ABhorrere, Omnino crebrius à re: ut Lau. Val. interdum tamen & rem boni dixerunt. ANimum alicui. A B aliqua re. Ter.117. Nam omnino abhorrere animum huic uideo à nu

ratio, uo-

ptis VOluntatem à re.1.uo.or.110. A quo mea longissime ratio,uoluntasq; abhorrebat. RAtionem.)uide,uoluntatem. ORAtionem) à re.3.uo.or.23. Et ut arbitror,nec ab utilitate eorum,qui audient,nec ab officio nostro,nec ab ipsa causa Pub.Sestij abhorrebit oratio mea.AB aurib⁹ uulgi.in or.lib.149. Abhorrens ab auribus uulgi. Item. 157.. ALIquid.)2.uo.or.26.Nemo illum aditu.nemo congressione,nemo sermone,nemo conuiuio dignum iudicabat: omnes aspernabantur,omnes abhorrebant &c.

ABIGERE,) Pecudum est omnino ABActio:) sed tamen recte ad complura alia uerbum transfertur.PEcus.)3.uol.ora.97..Pecus abegerunt.GREgem.)1.uol.ora.81.. Praeterea greges equarum eius istum abigendos curasse. Item. 112.MVscas.in or.li.131.. Puer abige muscas.Cel.131.LASSItudinem à sc.Plau.166. Age dum Acanthio,abige abs te lassitudinem.ALIcunde aliq.)Plaut.3.Abigam iam ego illum aduenientem ab aedibus.ALIquò aliquem.)Ter.85.Abigam hunc rus.PARtum mulierem.)2.uol.ora.24.Quod ab haeredis secundis accepta pecunia partum sibi ipsa medicamentis abegisset:nunc est medicamentis abortum facere.

ABIRE.) Discessum habet germana uerbi significatio, sed aliorum more peruenuste transferas licebit, ut exemplis docebitur.AB iure aliquem.)1.uolu.ora.99. De suis bonis ita dat,ut ab iure non abeat:id est,ut contra ius nō faciat. AB iudicio.)1.uol.ora.51.. Nunquid causare, quin ab iudicio abeas turpissime uictus? E VIta.)1. uolumine philosophiae.164. Cato autem sic abijt è uita. E MEdio.)Ter.145.. Ea mortem obijt,è medio abijt. MAgistratu. in familiaribus 60..Atq; abeuntem magistratu contionis habendae potestate priuauit.CONsulatu.Attico 11.Qua cum abiens cōsulatu sum domum reductus.IN sumptum aliquid. Attico 171.In quos enim sumptus abeunt fructus praediorum?IN malam crucem.Terentius 130.Abi hinc in malam crucem. IN diem) aliquid.Terentius 140.Praesens quod fuerat malum,in diem abijt.Nauseam. Attico 226. Nausea iam planè abijt. Obuiam)alicui. Terenti.56. Abi dum tu Dromo illis obuiam.PEstilentiam de loco.)in familiaribus 232.. De loco nunc quidem abijt pestilentia. Pessum.) Plautus 40 .Ne pessum abeat. Sic, primo uolumine philosophiae 125.. Etsi

b hoc in-

hoc inquit fortasse non poterit sic abire. Itẽ Ter. 4.. TEMpus.) 2. uolumine orat. 125.. Abiit illud tempus, mutata ratio est. Ita, Illa.) in familia. 138. Illa mea, quæ solebas antea laudare, ò hominem facilem. ò hospitem non grauem, abierunt. VIam suam.) Plau. 243. Sine me hinc abire: tu abi tacitus uiam tuam.

ABijcere Aliquid.) ABijcimus modò quod in nobis est, modò quod in alio: prius habet rei contemptum, & recusationem: posterius aduersarij uictoriam possidet. ut ALIquẽ.) in fam. 151. 151.. quantaq; contentione tytium intercessorem abiecerim. Item, Att. 327.. AVtoritatem alicuius.) Att. 16.. Nam & senatus autoritatem abiecit. AD pedes se alicui.) Att. 55. Abiecta toga se ad generi pedes abiecit. AMOrem, 3. uol. ora. 175. Omnem se amorẽ abiecisse illinc. COMmentationem. Curam, Cogitationem.) in famil. 338.. Nam omnem nostram de Rep. curam, cogitationem de dicenda in senatu sententia, commentationem causarum, abiecim9. CONsilium. 2. uo. or. 107. Consilium belli faciundi abiecerit. CONctationem.) de off. 15. Sed ijs, qui habent à natura alimenta rerum gerendarum abiecta omni cõctatione adipiscendi sunt magistratus. DOlorem,) in fa. 70. Quanquam tuis monitis & præceptis omnis abijciendus est dolor. Itẽ. Att. 182. GLORiã.) in or. lib. 128. Seseq; si quam gloriam peperisse uideatur, tametsi non sit æqua merces periculi, tamẽ ea non delectari, totamq; abijcere, & deponere. OBEdientiam.) de off. 20.. Relinquut enim & abijciunt obedientiã. AEdificationem.) in fam. 202.. Quod te abiecisse illam ædificationem constabat inter omnes amicos tuos. Item. 3. uol. orat. 120. TOgam.) uide, ad pedes. ONus.) 1. uol. ora. 20. Opprimi me onere officij malo, quàm quod mihi cum fide semel impositum est, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatem animi deponere. IN rem aliquid.) De officijs 102. Qui oẽs suas cogitatiões abiecerũt in rem tam humilem, atq; contemptam: id est, collocarunt, sed uerbo apto usus est ad rem contemptam.

Abiudicare. Iudicare. ABiudicare.) Est per sententiam aliquid ab aliquo auferre, sed plurimum ualet in transferendo, usus est, ab aliquo aliquid alicui abiudicare. 2. uo. or. 66. Iudicabit Alexandriam Regis esse, à Po. Romano abiudicabit. 1. uol. or. 77. Neque

tanta

tanta fortunis omnium pernicies potest accidere, quàm opinione Po. Rom. ratione ueritatis, integritatis, fidei, religionis ab hoc ordine abiudicari: id est, quàm si Pop. Rom. persuasum sit hunc ordinem nullam ueri. inte. fid. reli. rationem habere. A VIta se aliquem.) Pl. 27.. Nam equidē me iam quantum potest, à uita abiudicabo. LIBertatem sibi.) 1. uolum. orat. 304. Ipsum sibi libertatem abiudicasse. ALIquid.) in orat. lib. 118. Vbi plus mali, quàm boni reperio, id totum abiudico, atq; reijcio.

ABiurare Aliquid.) Att. 5. Mihi certius est abiurare quàm depēdere. Sall. 9. Sed ea sæpe antehac fidem prodiderat, creditum abiurauerat, cædis conscia fuerat. Est autem abiurare iureiurando aliquid negare. Abiurare

ABLAqueare.) De re Rust. 7. Stercus diuidito sic, partem dimidiam in segetem, ubi pabulum seras, inuehito: & si ibi olea erit, simul ablaqueato, stercusq; addito.

ABlegare aliquem ALIquò.) Ter. 110. Aliquo mihi est hinc ablegandus, dum parit Philumena. AB aliqua re aliquem.) Att. 133.. Et à fratris aduentu me ablegat.

ABluere Aliquid aliqua re.) ad Herenn. 28. Tui clarissimi ne potes suo sanguine abluerunt inimicorū crudelitatem.

ABortare Prægnantes.) De re Rust. 48.. Ne dum exilire uelit, prægnans abortet.

ABradere Aliquid ab aliquo.) 1. uol. or. 288.. Atq; illis paucis diebus, posteaquàm uidet nihil se ab A. Cęcinna posse litium terrore abradi.

ABrogare.) Est infirmare inquit Sext. Pomp. ut IMPeriū.) in ora. lib. 169. Qui collegæ suo imperium abrogauit. Itē de offi. 60. MAgistratum.) 3. uol. ora. 115.. Qui collegæ magistratum per seditionem abrogauit. LEgem.) in or. li. 184.. Vt legem Semproniā Pop. frequentis suffragijs abrogauerit. FIdem.) 1. uol. ora. 52. si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iurisiurandi, responde.

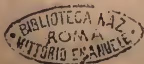
ABSCedere Aliquid ab aliquo.) Teren. 119. Cito ab eo hæc ira abscedet. ALIquid.) Cel. 17. Sed cum inferioribus partibus aliquid abscessit.

ABscindere. Linguam.) Pl. 8.. Iam quidem Hercle ego tibi istam scelestam scelus linguam abscindam.

ABsoluere.) Est omino liberare: maximeq; ad iudicia pertinet.

net. Verum quoniam re semel incepta impedita esse uidetur donec ad finem suum perducatur eo factum est, ut absoluere sit rei finem imponere. Estq; interdum pro soluere, ut nauem: & dicimus, aliquid, & de aliqua re absoluere, ut in exemplis demonstrabitur. PRO absoluere aliquem) omnibus sententiis.1.uol.ora.223.. Seruus ille innocens omnibus sententiis absoluitur. MAgno) numero sententiarum. Asc.33. Magno numero sententiarum Cornelius absolutus est. COpiose.) Att.11..Senatorum enim urna copiose absoluit. PLEnissime. Asc.33. Sed Syllanus plenissime absolutus est. APERte) Att.324. Domitius Saluinus is aperte absoluit, ut omnes uiderent. SVtorio attramento.) in fa. 139.. Iam pater eius accusatus à M. Antonio sutorio attramento absolutus putatur. Ita paucis punctis inter damnationem, & absolutionem ad illud. Asc.10. INiuriarum aliquem.) in ora.lib.10. Item C. Cælius iudex absoluit iniuriarum eum, qui Lucilium poëtam nominatim in scæna læserat. Aliquem alicui.) 1.uolu.ora.113. Hunc hominem ueneri absoluit, sibi condemnat: maluit uidelicet homines peccare, quàm deos. SE ab aliquo re aliqua. 1.uolumine orat. 51.. Vt ne Roscium stipulatione alliget? neq; à Fannio iudicio se absoluat? PRO perficere.) Aliquid. de officiis 54. Vt nemo pictor esset inuentus, qui Veneris eam partem quam Apelles inchoatam reliquit, absolueret. OPVS.) in oratoriis libris 206. Itaq; hoc sum aggressus statim Catone absoluto. VIam.) Attic.1.. Propterea quòd curator est uię flaminiæ, quæ cum absoluta erit. IVrisdictionem.) in fa.55. Reliquamq; iurisdictionem absoluerem. Temperātiam, MOdestiam, Iustitiam. 1.uolum. phil.110. His initiis, ut ante dixi, tanquam sermonibus à natura datis, temperantia, modestia, iustitia, & omnis honestas perfecte absoluta est. PAVcis aliquid) Sallust.13. Nanq; uti paucis uerum absoluam. DE re aliqua.) Sal.2. Igitur de Catilinę cōiuratione quàm uerissime potero, paucis absoluā. BREui aliquid.) Pl.94.. Te absoluam breui. CREditorem.) Terentius 82.. Ego ad forum ibo, ut hunc absoluam. Item, Obsecro te Hercle, hominem istum impurissimum quamprimum absoluitote. Nam quibus debetur, ueluti ligati sunt ait Do. NAuem.) Pl.162.. Philocomasium quærito, à matre illius uenio, si est itura,

itura, eat, omnis moratur, nauem cupimus absoluere. Nunc aperte est pro soluere.
ABsorbere Aliquid aliquem.) in oratoriis libris 191. Sed hunc quoque absorbuit æstus quidam insolitæ adolescentibus gloriæ.
ABstergere Aliquid alicui.) At.313. Amabo te aduola, consolabor te, & omnem abstergebo dolorem. MEtum.) in fami. 136.. Volo enim abstergere animi tui metum. SORDITVdinem.) Plaut.211.. Quam orationem hanc aures dulces deuorant, ut mihi absterserunt omnem sorditudinem. VVLnera.) Terentius 42.. Sine sanguine hoc fieri nō posse, quin abstergerem uulnera?
ABsterrere à se aliquem.) 2.uo.ora.296. Nolite eum supplicem à uobis absterrere.
ABstinere Aliquem aliqua re, & ab aliqua re.) Plautus 140. Et illi quoq; haud abstinent sępe culpa. PEcuniis aliorum.) Att.140. Consilium primum est suffocare urbem & Italiā fame, deinde agros uastare, urere, pecuniis locupletum nō abstinere. INiuria.) de offic.66. Quotus enim quisq; reperietur, qui impunitate & ignoratione omnium proposita abstinere possit iniuria? VIRgine se. Terent.103.. Quid ais? cū uirgine unà adolescens cubuerit, plus potus, se illā astinere ut potuerit. Aliquem aliqua re.) Plautus 13. Ego isthæc feci uerba uirtute irrita, nunc quando factis me impudicis abstines, ab impudicis dictis auerti uolo. Id est, quando me impudicitię non accusas. AB aliquo aliquid.) Atico 41. Quod me ad uitam reuocas, unū efficis, ut à me manus abstineā.
ABstrahere in seruitutem aliq.) Cæs.89. Bona ciuium Romanorum diripiunt, cædes faciunt, in seruitutem abstrahunt. A CONSpectu alicuius. in ora. lib.156. Atq; in altum à conspectu penè omninm abstraxit.
ABsumere.) Morbum aliquem. Cel.19. Isq; maxime pueros morbus absumit. ALIqua re aliquem.) Ter.129. Cum ille & cura & sumptu absumitur. VInum.) Ter.6.. Pitissando modò mihi quid uini absumpsit? OPES in aliqd.) Asc.9. Adeo, ut in eius impensas opes suas absumpserit.
ABundare Aliqua re.) Teren.125.. Amore abūdas Antipho. PRæceptis.) de offi.1. Quanquam te Marce fili annum iam audientem Cratippum, idq; Athenis, abundare oportet pręceptis

ceptis, institutisq; philosophię. LAVde bellica.) de offic. 16. Mihi quidem certe uir abundans bellicis laudibus. HOnoribus.) in fa. 149.. Mihi crede amplissimis honoribus abundabis. DOctrina, & Ingenio.) in orat. lib. 148. Qui cum ipsi doctrina & ingenijs abundarent. OTIO.) in orat. lib. 154. In quam homines quasi caducam, atq; uacuam abundantes otio nobis occupatis inuolauerunt.

AButi.) Est rem & fructũ perdere, ait Don. super illud, Operam abutitur. Et, (abuti rem: & re,) ueteres dixerunt. ut, ARgentum.) Plaut. 221. Nam hoc argentum alibi abutar. MEretricem.) Terentius. 131. Ita ne tandem quæso meretricem ubi abusus sis. OPeram.) Terẽt. 1. Nam in prologis scribundis operam abutitur. PAtientia.) in. 2. uolum. orat. 97. Quousq; tandem abutêre Catilina patientia nostra? SERmone.) Atti. 111. Nisi forte non dedit, & hic sermone aliquo arrepto pro mandatis abusus sit.

ACCEdere) Modò adire, seu uenire: modò addere, seu adiũgere significat: necnon perpulchre in utraq; significatione transfertur: quarũ etiam eadẽ cõstructio est. Dicimus enim aliquid alicui, ad aliquid, & in aliquid accedere. SOMnum alicui.) Cel. 13.. Etiã si inter diu somnus accedit. Itẽ. 58. Vel si somnus non accedit. FEbrem.) Cel. 24. Quisq; febre liberatus est, simul atq; ea uno die non accessit: id est, nõ redijt. Ita quartanã. ADignem.) Ter. 26.. Accede ad ignem hũc. AD pedes alicuius.) At. 9. Ad pedes omnium sigillatim Clodio accedente. AD corpus.) Att. 322.. Sicut ad corpus eius accederet. AD aurem aliquid.) Terent. 112. Pamphile ad aures haud inuito sermo mihi accessit tuus. AD conditionem aliquem.) 1. uo. or. 162. Cõdemnari cũ istius inuidia, infamiaq; malebant, q̃ ad eius conditiones, pactionesq; accedere. Itẽ, Att. 133. AD pactionem.) uide, ad conditionem. AD rationem aliquem.) 1. uol. orat. 14. Cur ex tot creditoribus alijs ad istam rationem nemo accesserit. ALIquo.) 1. uol. or. 262. Cum ego noctu ad Heracliam accederẽ: id est, peruenirem. COminus ad aliquem.) Att. 23. Ad te ut uideo cominus accessit. INtro.) Teren. 9. Accessi intro. PROpius.) in fam. 45. Hoc tẽpore uelle te mecum si propius accessissem, de officio utriusq; nostrum cõmunicare. PROpe ad aliquid.) At. 100. Quòd tã prope accederet ad similitudinẽ tuæ literæ. PROpius ad

piusad ueritatem.)in or.lib. 103. Et ad ueritatem uitæ pro piusaccedere. Ita, DIcendo.) 1.uolu. philosophiæ.111. Sed ut propius ad ea Cato accedam, quæ à te dicta sunt. Id est, quæ magis ad ea faciunt, quæ à te dicta sunt. Ita, PROxime ad aliquē.) 3.uolumine orationum.112. Proxime accessit ad deos Clodius, propius quàm tu, cum ad ipsos penetrarat. Item.2. uolu.orat.296..de offi.103. IN funus.) 2.uolum.ph. 183.. Quo circa Pitacus omnino accedere quempiam uetat in funus aliorum. IN senatum.) Att.104. Ne ante in senatū accederem, quàm rem confecissem. Attic.100. ANImum.) Postquam hanc rationē cordi, uentriq; addidi, accessit animus ad meā sententiā. ANImum alicui.) Att.79. Cassio, qui Antiochia tenebatur, animus accessit. ANnum tertiū.) Att. 289.. Tuq; ante ab aliis auditurus esses, annum tertiū accessisse desiderio no stro, & labori tuo. MAnum extremam operi.) in ora.lib.175. Manus extrema non accessit operibus eius. PEcuniam alicui.) Teren.112. Quia paululum uobis accessit pecuniæ, sublati animi. RObur.) 3.uolu.ora 53. Cum autem paululum iam roboris accessisset ætati. DOlorem.) Att.112. Dolor accessit bonis. AEtatem uino.) Cel.27. Atq; etiam illud uinum, cui nihil adhuc ætatis accessit. VOluntatem alicuius ad aliquem.) Terent.123. Voluntas uestra si ad poëtam accesserit. Pro, si faueritis, inquit Donatus. AD aliquid aliquid.) Teren.5.. Ad hæc mala hoc mihi accedit etiā: AD societatem rei.) in fa.148.. Sin ad societatem integerrimorum & maximorum periculorum accedam. CVmulum rei,) in fa.199. Quàm maximus his literis cumulus accedat. ET in cumulum.) 2.uol.orat.78.. Sed omnes urbes, agri, regna deniq;, postremo etiā uectigalia uestra uenierint, accesserint in cumulum manubiæ uestrorum imperatorum.

ACCendere Aliquid.) ut LVmen.) 2.uolumi. ph.200. Deus ipse solem quasi lumen accēdit. SOlem.) uide, lumen. SItim aliquid.) Cel.33. Hæc enim sitim accendit. ALIQ.) Sall. Sed quæ res Marium præ honore, quem affectabat, contra Metellum uehementer accenderat.

ACCersere.) Lau.Vall. Accersere & Arcessere idem esse ait, id uero utrūq; significare, quod est, ire ad uocandū, uel uocare. Addit præterea quartæ interdū esse coniugationis accersire, nescio quod exemplum adducens, quasi Cicero in eam Lau. Val.

coniugationem nunquam uerbum illud protulisset. Nos addimus ad accusandum etiam uerba esse accommodata, et ad quædam alia recte, & eleganter transferri solere. ut exempla docebunt. ALIquem.) Teren. 7.. Obstetricem accerso. VXorem.) Terent. 13.. Cur uxor non accersitur: Item. 17.. Don ait, proprie uxorem accersi, cum ad uirũ ducitur. RIuulum.) 2. uol. orat. 41. Sin autem ut riuulus accersitus. Id est, deriuatus. ALIcui aliquid.) in ora. lib 157. Sed orationi splendoris aliquid accersunt. AD aliquid. Sal. 21. Gallorum gentem infestissimam Romano nomini ad bellũ accersunt. AD societatem rei.) Atti. 35. Et si erit pugnãdum, accersam ad societatem laboris. Vel tu legas, arcessam, uti etiam legitur. CRImine ambitus aliq.) 3. uolu. orat. 40. Ipse alterum iterum ambitus crimine accersiret. Vbi quartæ est coniugationis, uti item est. Att. 272. Ad se accersiri iussit. CRImine inuidioso.) 1. uo. orat. 131. Quod tum magis inuidioso crimine, quàm uero accerseretur.

ACCIdere.) Tam secundis, quàm aduersis rebus uerbi usus accommodatur, ut Donatus ait, & nos multis exemplis cõprobabimus. Et dicimus accidere aliquid alicui, ad aliquẽ, & in aliquem. Est etiam, ubi est pro cadere. GRAtissimum aliquid alicui.) in fami. 30.. Tum quod ex literis tuis, & ex multorum sermonibus intelligo omnia, quæ à me profecta sunt in te, tibi accidisse gratissima. IVcundissimum aliquid alicui.) in fami. 40. Minime mihi miranda, & maxime iucũda acciderunt. Att. 100.. FAcultatem alicuius rei.) Cæs. 90. Hæc cogitanti accidere uisa est facultas bene rei gerendæ. Boni aliquid.) Terẽ. 10. Interea aliquid acciderit boni. CAlamitatem alicui.) in familia. 206. Tamen mihi crede singulares hinc municipio calamitates accidisse. DVbitationẽ.) De offic. 55. Credo si quando dubitatio accidit, quale sit id, de quo consideret. AD animum aliquid.) Att. 49. Quod me uetas quicquam suspicari accidisse ad animum tuum. IN aliq. aliquid.) Terent. 22. Eodem die istuc uerbum uere in te accidit. PRæter opinionem. in familia. 40. Quod nihil tam præter opinionem meam accidere potuit. Ita, præter spem. 2. uolumine ora. 8.. DOlorem alicui.) 1. uolu. orat. 131.. Mirum quendam dolorem accidere illis. DIuinitus.) in orat. lib. 137. Maximeq; si id diuinitus accidisse potuerit uideri.

Quorsum

QVOR sum.) Terent.6.. Misera timeo hoc incertum quorsum accidat. AD genua alicuius.) Teren.109.. Mater consequitur, iam ut limen exirem ad genua accidit, lachrymans misera. Nunc nullum rei habet euētum, sed pro cadere simpliciter est positum. TEla.) Cæ.32. Vt neq; ex inferiore loco satis commode tela adijci possent, & missa à Gallis grauius acciderent. Item.36. Et hic pro cadere est.

ACCIpere.) Huiusce uerbi significatio tā uaria, tamq; multiplex est, ut non facile sit eam deprehendere posse: modò enim est datum sumere, modò tractare, interdum sentire, nonnunquam intelligere. Sed quid ego singulas significationes commemorare aggressus sum? quasi ego id sperem paucis posse assequi. Habe igitur tibi satis à me lector humanissime, si haud exiguam exemplorum copiam, unde eam ipse facile cognoscere posses, tibi in suum ordinem collegi. AVditionem de re aliqua.) in fami.112. Romam cum uenissem, tenuem quidem auditionē de ea re accepi. BEneficiū.) De offic.13. Sed non is solum gratus esse debet, qui accipit beneficium, uerumetiam is cui potestas accipiendi fuit. CAlamitatem.) De officijs.61. Quæ Cannensi calamitate accepta maiores animos habuit, quàm unquam rebus secundis. Item Cæsar.214. Att.277. 1. uolumine orationum.12. CApuam.) Att.128. Cùm imparatam iam Capuam non solum ignauiæ delectus, sed etiam perfidiæ suspitionem fugiens, accipere nolui. CAVsam.) 3. uol. ora.82. Quam nos causam non accepissemus? Nunc est pro excusatione. CAVsam in ora. lib.141. Tenere quæ didiceris in accipienda causa. Nūc est cum patronus à cliente causam audit diligenter. Pro defendere magis dicimus, suscipere causam. CONDitionem.) in fa.261 Accepimus conditiones, sed ita, ut remoueat præsidia ex ijs locis, quæ occupauit. Teren.2.. Pl.15.. COgnitionem rei ab aliquo.) 2. uol. ph.57. Accepit ab his cognitionē deorum. ut Cæsar.13.. disciplinam dixit. CONsulem de plebe.) in or. lib.163.. Cum de plebe consulem non accipiebāt. CONtumeliam.) 1. uo. ora.120. Tanta contumelia accepta. CONTumeliam in se.) Ter.42.. Hanccine ego ut contumeliam tam insignem accipiam gnato? AVres aliquid.) 1. uol. ora.113. Nunc primum hoc aures tuæ crimen accipiūt. DEcumas.) 1. uo. ora.163. Imperat Agyrinensibus, ut decu-

mas ipsi Publice accipiant. Item. 166. DEtrimentum.) Cæ. 338.. Et si aliquo accepto detrimento, tamen summa exercitus salua. Item. 1. uolum. orat. 6.. DOlorem.) Att. 85.. Accipiam equidem dolorem, mihi illum irasci.) DIsciplinam. Cæ. 13.. Ac disciplina, quam à nobis accepissent. EPIstolam.) Pl. 268.. Ab iston' ipsas accepisti? Item in fa. 48. Sed accipio ex ea parte, quatenus, aut negligentia, aut improbitate eorum, qui epistolas accipiunt, fieri scribis, ne ad nos perferantur. Vt tabellario rũ etiã sit accipere literas, aliis reddendas. EXcusationem.) in fa. 25. Sed in hoc homine nullã accipio excusationem. Item. 48. De offic. 104. EXistimationem.) in fa. 136.. Vt cum me hospitio recipias, existimationem te aliquam putes accipere. FIduciam.) 2. uolu. or. 157. Pecuniam adolescentulo grandi fœnore fiducia tamẽ accepta occupauisti. Item. 1. uolu. ora. 36. FOEdera. Sal. 32. Postremo Masinissa nos ita statuit P. C. ne quẽ coloremus, nisi Po. Roma. ne societates, ne fœdera noua acciperemus. HOnores.) Attic. 275. Cum exploratum habere cœpero Cæsarem honoribus, quos acceperit, extraordinariis fore contẽtum. INcommodum.) Cæsar. 207. Quo tamen incommodo Domitius accepto reliquias exercitus dissipati collegit. Item. 85. INiuriam. Att. 8. Profecto nihil accipiam iniuriæ, si tu aderis. Item de offic. 49. in fami. 60.. 1. uolumi. or. 64. IGnominiam. Cæs. 81.. illo imperante meruisse, ut nullam ignominiam acciperent. Iudicium.) 1. uolu. or. 11. Et cum is iudicium acciperet pro Quintio: id est, Quintii personam in iudicio præstaret. IVdicium in uerba alicuius.) 1. uo. or. 11. Iudicium cum acciperet in ea ipsa uerba, quæ Neuius edebat. LEgem.) de off. 74. Quo, cum in eadem causa esset, deprecante accepta lex non est. Itẽ. 3. uolu. orat. 87. Quæ lex quemadmodum accepta sit, quid me attinet dicere? Idẽ est cum ferri. LItem ad se.) uide supra, ad se. LIBERtatem.) Sal. 39.. Vos pro libertate, quam ab illis accepistis. LVdos.) Attic. 249. Quemadmodum ii ludi accipantur. Id est, placeant. LVmen alicuius rei.) in orat. lib. 159.. Et luna accessu & recessu suo solis lumen accipit: MAGIstratum.) Atti. 93. Is à me cum tribunatum accepisset. Item. 1. uolum. or. 275. MANdatum.) 1. uolu. orat. 111.. Et testimonium publicum mandataq; acceperant. MEmoriam de aliq. de offic. 103..

Aut de

Aut de quibus memoriã accepimus, id eſt, recordamur ipſi. MEmoria aliquid ab aliquo. M. Cato apud Gellium. 203.. Atq; ego à maioribus memoria ſic accepi. MEtum.) Terẽ. 58. nihil ſatis firmi uideo, quamobrem accipere hunc mihi expediat metum: id eſt, timere. MOrem ab aliquo.) de offi. 60.. Itaq; præclarum à maioribus accepimus morem rogã di iudicis. OFFenſionem.) Attic. 14. Nam quam ſit in Quin to meo comitas, quanta iucunditas, quam mollis animus & ad accipiendam, & ad deponendam offenſionem, nihil at tinet me ad te, qui ea noſti, ſcribere. OMen.) 2. uolum. philoſo. 101.. Accipio omen inquit. Onus.) 2. uolumi. philo. 58. Quid de bobus loquar? quorum ipſa terga declarãt nõ eſſe ad onus accipiendum figurata. ORAtionem.) Cæſ. 47. Acce pta oratione eorum Cæſar obſides imperat. Id eſt, audita. OPInionem de aliquo.) in fami. 13.. Qui de uno accerri mo & fortiſſimo uiro, meo'q; iudicio omnium magnitudi ne animi, & conſtãtia præſtantiſſimo, Q. Metello, L. Filio quandã falſam opinionem acceperunt. PALmam.) in ora. lib. 180. Cum palmã iam primus acceperit. PECVniam ob rem iudicandã.) Atti. 23. Qui uerius q̃ iudicium uenire, quĩ ob rem iudicandam pecuniã acceperit? PLAgam.) Att. 79.. At ille cohortem primam totam perdidit, centurionem'q; primipili nobilem ſui generis Aſiniũ Dẽtonem, & reliquos cohortis eiuſdem, & Sex. Lucilium, T. Canij Cæpionis locupletis, & ſplendidi hominis filium, Trib. Mili. ſanè plagã odioſam acceperat. Item. 112. 3. uolumine orat. 12.. PRAEcepta.) in orat. lib. 116. Iſta ipſa præcepta acceperit. Itẽ. 156. PRAEdem.) in famil. 28. Laodiceæ me prædes accepturum arbitror. PROuinciam.) in fam. 23. Bibulus prouinciam ac ceperat. Item. 31. QVod dat.) Hoc dicẽdi modo Cicero bis, quod uiderim, uſus eſt: in eos ſcilicet, qui cum adduci non poſſunt, ut totum concedant, dant tamen aliquid. In fam. 2. Is, hac regia cauſa excepta, cæteris in rebus ſe acerrimũ tui defenſorem oſtendit: quod dat, accipimus. Item. 1. uolumi. philoſo. 82. Hoc etſi multis modis reprehendi poteſt, tamen accipio quod dat. Id eſt, gratum eſt. Quibus item locis fortaſſe haud illud diſſimile eſt ad At. 9. Hic dies me ualde Craſ ſo adiunxit, & tamen ab illo aperte, tectè, quicquid eſt da tum libenter accepi. ROgationem.) De officijs. 74. Rogationem

tionem suasit eam, quam L. Furius, & Sex. Attilius ex Sen. Con. ferebant, qua accepta est hostibus deditus & cæ. Item Asconius. 29.. Attico. 9., REMpublicam, 2, uolu. orat. 199. Rempublicam illis accepi temporibus eam, quę penè amissa est, RVdem.) 3, uolumi, ora, 174.. Tam bonus gladiator rudem tam cito accepisti, SAlutem ab aliquo.) 2. uolu. ora. 240.. Audierat ex illo se à mę bis salutem accepisse, Item Cęsar. 83. SAtisfactionem.) in familiari. 101,. Hic tu me etiam insimulas, nec satisfactionem meam accipis. Item Cæs. 14. 67. SAtis,) solui iudicatum. In causis solebat interdum à litigatoribus fiduciam soluendi, quod iudicatum esset, quęri, quod ueteres hoc modo pronunciabant, Satis dare: & Satis accipere, 1. uol. ora. 7.. Si uereтur ut res iudicio facto parata sit, iudicatum solui, satis accipiat. Item, 99.. SERmonẽ.) Pl, 27. Sermoni iam finem face tuo, huius sermonem accipiam. SOcietates.) Vide, fœdera. Item Sallustius, 83. SORdes.) Atti. 81. Has à nostro Q. Ticinio sordes accepimus, id est hanc ignominiam à Q. Ticinio tulimus. TAbellarium,) Att. 328.. Sed quæro locupletem tabellarium accipiant. Vt dicamus tabellarium accipere literas: &, literas accipere tabellarium. VAdem pro aliquo.) Att. 289, Cum mę pro adolescentulo ac penè puero Respublica accepisset uadem, VIM.) 2. uolu. philoso. 65. Atqui omnę animal ad accipiendam uim externam, & ferendam paratum est. nunc est pati uim illatam. VOluntatem,) in familiaribus, 60. Cum par uoluntas accipitur, & redditur. Hoc est quod Cicero in amicitia appellat, Mutuum. VOluptatem.) 1. uolu. phil. 65. Quia uoluptatem hanc esse sentiunt omnes, quam sensus accipiens, mouetur, & iucũditate quadam perfunditur. VVLnus.) Att. 79.. Qua in fuga magna autoritate Osates Dux Parthorum uulnus accepit, eoq́ interiit paucis post dieb⁹. Item in or. li. 152. Vt uero lectoris facilitati consulerem, cui prorsus in toto opere studendum duxi, uisum est præter accusatiuas huiusce uerbi locutiões, quasdam etiam per ablatiuos medios, necnon cum quibusdam præpositionibus, ac etiam aduerbijs prolatas separatim adscribere.

CVM ABLATIVO MEDIO.

ANImo aliq.) 1. uo. or. 157. sed quem accipio ipse oculis, animoq́

mo'q; ſenſum,hunc uere apud uos, & ut potero planiſſime exponam. APparatu regio aliq.)de off.126.Poſt autem regio apparatu accepti. AVditione aliqd.2.uo.ph.45. Nec tamen unquam exiſtent ſupra terram,accepiſſent'q; fama ; & auditione eſſe quoddam numen & uim deorum:id eſt,intellexiſſent. AVribus aliquid.)in orat.li.103..Sit boni oratoris multa auribus accepiſſe:id eſt,audiſſe.CORde aliquid) Pl.71.Nam pol haud ſatis meo corde accepi querelas tuas. CRVciatu aliquem.)Pl.193..Niſi effecero,cruciatu me accipito carnufex. DOlo malo aliq.)Att. Quas tum dolo malo mancipio accepiſſe de Vario diceret.Item de off.68. FAma aliq.Vide,auditionem.Item Cæ.70..FANdo.)Pl.9.Neque fando unquam accepit quiſquam. HOſpitio aliq.)Att. 32.Et hoſpitio agreſti accipiemus. MEmoria aliqd.) uide, memoriam MOdis indignis aliq.Ter.79..Indignis cum egomet ſim acceptus modis.MOdis miſeris.) Pl.41.Ego poſt te præſtigiator miſeris iam accipiã modis.MANcipio.) uide,dolo malo.OCVlis.)uide, animo.

CVM PRAEPOSITIONIBVS.

A MAioribus.1.uol.ora.64..Sic enim à maioribus noſtris accepimus.AD ſe aliquid.)Pl.129. Et accipiam hanc ad me litem.AD ſe aliquem.)Pl.201.Leno accipiet ad ſe auri cupidus.Item.235.Accepit ad ſeſe,haud ſecus quàm ſi ex ſe ſimnatæ,Nunc eſt domi ſuæ.AD ſententiam aliquid.)in or.li.133.Eſt etiam in uerbo poſitum inſulſum genus ex eo, cum ad uerbum,non ad ſententiam rem accipere uideare. DE aliquo.)Att.1..Quas eum dolo malo mancipio accepiſſe de uario diceret.Id eſt,à uario.DE aliquo)in familia.13..Sed quod de illo acceperunt.Nunc poſſeſſiue eſt. Item Sall.35.. EX ea parte.)in fami.48.Sed accipio ex ea parte,quatenus &c.IN amicitiam aliq.)At.37..Numerium Numiſtium libẽter accepi in amicitiam.IN bonam partem aliquid.) Attic. 32.Sed bonam in partẽ accipies.Ita IN eam.)3.uo.ora.146. Tu uero in malam,peſſimam,optimam,utramuis ; utram &c.IN ciuitatem aliquẽ.)De offi.8.Vt maiores noſtri Thuſculanos, Equos, Volſcos,Sabinos. Hernicos in ciuitatem etiam accepernt.IN muneribus aliquid.)C.Gracchus apud Aul.Gellium.215. Ita uerſatus ſum in prouincia, ut nemo

poſſit

possit uere dicere assem, aut eo plus in muneribus me accepisse. Id est, uel asse donatum fuisse. IN aliquam rem aliqd.) Plau. 37. Hosce uti accipias coquos, tibicinasq́;, & obsoniũ in nuptias Megadorus iussit. Id est, ad nuptias celebrãdas. IN prandio.) Pl. 81.. Ita lepide, nitideq́; in prandio accepisti apud te, ut semper meminerim. IN fidem aliq.) Sallust. 83. Persen deinde Phil. F. post multa & uaria certamina, apud Samothracas deos acceptum in fidem callidi & repertores perfidiæ, quia pacto uitam dederant, in somnijs occidere. IN se contumeliam.) uide contumeliam. PRO factis.) Pl. 5. Ego pol te istis tuis pro dictis & malefactis furcifer accipiam. Id est, tractabo ut meritus es.

CVM ADVERBIIS.

ADmirabiliter aliquem.) Attic. 75.. Nos Asia accepit admirabiliter. ALiorsum atque.) Terentius. 26.. Neue aliorsum, atque ego feci, acceperit. ASPEre.) Attico. 135. Quanto nunc idem accipiet asperius. BEne.) 1. uolumi. orat. 160. Ita male, melius, peius &c. CLEmenter.) 1. uolumine. or. 220.. Leniter, clementerq́; hominem accepit. DVrius.) Attico. 2. Durius accipere hoc mihi uisus est. FAmiliariter.) Plaut. 6. Familiaris accipere faxo haud familiariter. LEpide.) uide, in prandio. LEniter.) uide, clementer. MAgnifice. Plautus. 183. Magnifice uolo summos uiros accipere. Vt apparatu regio. PROlixe.) Terentius. 50. Accipit hominem nemo melius prorsum neq; prolixius. Id est, pascit, Do. ait. PVblicitus.) Pl. 3.. Hospitio publicitus accipiar. Carcerem timebat Sosia. MOderate.) in fami. 167. Ea te moderate accepisse. Id est, tulisse æquo animo.

Et accipere aliquem dicere. 2. uolumi. philos. 170. idem ego te accipio dicere Arpinum germanam patriam esse uestrã. Id est, nunc audio.

ACClamare alicui.) in or. lib. 188. Sed tamen nõ metuo, ne mihi acclametis: id est, ne mihi assentiamini. Item. 1. uo. or. 290. Populus cum risu acclamauit ipsa esse.

ACcommodare. Hoc uerbũ, cum in eo quaterniõe qui mihi in incendio perijt, casu quodã exscribendũ reliquissem, totum est amissum, collegi tamen ut potui melius hæc pauca exempla ne totum omnino perijsse uideretur, sané, quod ad uerbum

uerbum attinet, dicimus accommodare aliquid alicui, & ad aliquid, & in aliquid, & de aliqua re aliq. ut in exẽplis. AD caput.) in or. lib. 132. Africano illi maiori coronã sibi ad caput accõmodanti. ITa orationem.) in or. lib. 95.. Quàm ad aduos, qui possetis, exacuẽdos accõmodaui orationẽ meã. SVMptus ad mercedem.) Att. 197. Ciceroni uelim hoc proponas, ita tamen (si tibi non iniquum uidebitur) ut sumpt⁹ huius peregrinationis (quibus si Romæ esset, domumq; cõduceret, quod facere cogitabat, facile contẽtus futur⁹ erat) accommodet ad mercedem Argileti, & Auentini. Id est, nõ plus impendat hac peregrinatione, q̃ capiat ex Argileti, & Auẽtini locatione. IN partes.) aliquid. ad Her. 30. Quod in plures causas potest accõmodari. DE aliqua re.) aliq. in fa. 203. Vt ei de habitatione accommodes.

ACcrescere.) aliquid simul cum aliquo. Ter. 13. Quæ accepta à paruis cum ætate accreuit simul.

ACcumbere.) in fam. 142.. Accubueram hora nona. Itẽ Pl. 228.. Locus hic tuus est, hic accumbe. 2. uo. or. 252. Vir accũberet nemo. EPulis.) 2. uolu. or. 142. Qui quotidianis epulis in robore accumbunt. SCortum.) Pl. 14. Quod dij dãt boni, caue culpa amissis tua dimidiũ auri datur, accipias, potesq;, & scortum accumbas. Satis rara est dicendi forma.

ACCusare. est uel apud iudices, uel quoquo alio modo aliquem in aliquo peccasse arguere. In constructione uero eã naturã sequitur, quam etiam, Damno: in cuius expositione omnia plani⁹ exequemur. AMbitus.) 3. uo. or. 40. Vt si se isto infinito ambitu commaculauisset, ambitus alterum accusaret, Item in ora. lib. 174.. MAiestatis.) Atti. 323. Gabiniũ accusauit maiestatis. PEculatus.) ad Her. 4.. REI capitalis.) 1. uol. ora. 93. Apud C. sacerdotem rei capitalis accusatus. DE negligentia.) Att. 4. Non committam posthac, ut me accusare de epistolarum negligẽtia possis. DE aliquo.) Atti. 2.. Hoc eò ad te scripsi, quod is me accusare de te solebat. DE ueneficijs.) 1. uolu. or. 33.. Sexcenti sunt, qui inter sicarios, & de ueneficijs accusabantur. IN re.) 2. uolu. or. 179. Atq; in ea re per Lucium Cæciliũ Scylla accusatur. PER aliquem.) 2. uol. ora. 179. uide, In re.

ACere uinũ.) De re rust. 19. Quod neq; aceat, neq; maceat.

ACescere cibũ alicui.) Cel. 10. Cui uero cib⁹ acescit. Ita, IN

stomacho

ſtomacho aliquid.)Cel.26. Aliæ refrigerant, aliæ facile in ſtomacho aceſcunt.

Acquieſcere in re, & aliqua re aliquem:)ut, in OCVlis, Ore, Vultu alicuius.)3.uolu.ora.144.. In tuis oculis, in tuo ore, uultuq; acquieſco. IN libris.2.uolumine phi.109. Qui iam ætate prouecti in noſtris libris acquieſcunt. IN nomine alicuius.)1.uolu.phil.91. Sed quia faciliime in nomine tuo acquieſco. ALIqua re.)3.uolu.ora.121.. Qui maxime P.Clodij morte acquierunt.

Acquirere aliquid, ut GRAtias.) Att.2. Et quam omnes gratias non modo retinendas, uerum etiam acquirẽdas putemus. MOram ad agendum.)1. uolu.orat.286. Moram ad condemnandum acquiſiuiſſe. De offic. Cic.33.. Qui ſemper aliquid acquirunt, quod ſpectet ad bene beateq; uiuendum. Quem locum Eraſmus exponens, inquit, Acquirere nõ eſt ſimpliciter aliquid nanciſci, ſed eſt potius ad ea adiungere, quæ iam parta ſunt, ut ad poſcere. uide uerbum.

Eraſmus

ACTitare Cauſas.)in or.lib.187. Etiam M. Pontidius municeps noſter multas priuatus cauſas actitauit.

ACVere.)Longe uerbi illuſtrior eſt uſus in transferendo, quàm in propria ſignificatione, quæ eſt, ferrum, gladium, cultrum, & cætera id genus acuere: quare nos tranſlata tantum perſequamur. PEctus alicui.)Plau.38.. Quid opus eſt uerbis? ita mihi pectus peracuit. AD dicendum aliquem.) in ora.lib.210. Si quis ad dicendum acuat, aut adiuuet in eo iuuentutem, uituperatur. AD crudelitatem.)3.uolumi. or.138.. Eorum ipſorum ad crudelitatem te acuet oratio. SOlicitudines Aliquid.)in familiari.158. Solicitudinesq; meas quotidie magis tua merita exacuunt. ALIquem Aliquid.) De officijs.52.. Itaq; quæ res, quæ languorem afferunt cæteris, illum acuebant, otium & ſolitudo. AEtatem Hominẽ.) Terent.93.. At enim metuas, ne ab re ſint tamen omiſſiores paulo, ô noſter Demea, ad omnia alia ætate ſapimus rectius, ſolum unum hoc uitium affert ſenectus hominibus, attentiores ſumus ad rem omnes, quàm ſat eſt, quod illos ſat ætas acuet. INgenium.)in orato.lib.176. Non enim ſolum acuere, ſed etiam alere ingenium poteſt. LINguam.) in ora. lib.196.. Qui non linguam modo acuiſſes exercitatione dicendi. PRVdentiam intelligendi.)in orat.lib.92.. Et quod

consuetudo, exercitatioq; & intelligendi prudentiam acueret, & loquendi celeritatem incitaret. INdustriam.) ad Herenn. 24. Imò erigit omniũ cupiditates, & acuit industriã.
ADamare Aliquid.) Laur. Val. dicit amare generalis esse significati, adamare amatorie: quod tamen non ita semper est, sed proprie adamare Cicero pro placere, & concupere posuisse uidetur. primò uolumine orationum. 126. Cum signa quædam pulcherrima, atq; antiquissima thermis in publico posita uidisset, adamauit. Item in oratorijs lib. 149.. Et si illam præclaram & eximiam speciem oratoris perfecti, & pulchritudinem adamasti. in famil. 19.. Quorum laudum gloriam adamaris. La. Val.
ADBibere.) Terent. 55. Is mihi ubi adbibit plus paulo, sua quæ narrat facinora?
ADdere.) Accessionem habet ubique uerbi significatio, constructionem uero hoc modo uariat. aliquid alicui, & ad aliquid, & in aliquid, addere ut dicamus. ANImum alicui.) Atti. 100.. Sed hæc opinor sunt in his libris, quos tu laudando animos mihi addidisti. Item Pl. 4.. ALacritatem.) Atti. 252.. Addis mihi scribendi alacritatem. Id est, auges. ANnum.) Att. 290. Vnus annus additus labori tuo: id est, adiunctus. DIEculam.) Ter. 17. Non sat habes, quòd tibi dieculam addo. MVLtum Rei). Sall. 44. Quorum maiores Punico atque alijs bellis multum Rei. addiderant. Id est, multum Rẽpub. auxerant. VIrtutem.) Sal. 23.. Compertum habeo milites uerba uirtutem non addere. MAnum alicui.) Pl. 228. Quomodo me hodie uersauisti? ut me in trichas coniecisti, quomodo de Persa manus addita est? Item. 204.. Eo pacto auare ueneri pulchræ addidi manum. Est autem genus irrisionis, sed uide, adire manum, AD rem aliquid.) Att, 38. Ad illam celeritatem adde etiam si quid potes. AD memoriam rei alic.) in fam. 8. Curasti enim, ut plus additum ad memoriam nominis nostri, quàm ademptum de fortuna uideretur. IN rem aliquid.) Att. 8. In illam orationem Metellinã addidi quædam. IN fasciculum literas.) At. 203. Eas in eundem fasciculum uelim addas, nisi iam forte dedisti. IN sententiam.) Sallu. 18.. Sed per deos immortales quamobrem in sententiam non addidisti, uti prius uerberibus in eos animaduerteretur? DE suo.) in fami. 47. Sed aliquid atque

adeo multum addunt, & afferunt de suo.

ADdicere.) Verbum est ad auctionem maxime accommodatum: nam cũ alteri licitatorum uenalẽ rem magister ad iudicare uellet, hoc uerbo uti solebat. Sed & huius recte ad alia quoq; transferendi mos fuit. 1.uo.ora.287. Licetur Ebutius, deterrentur emptores multi, partim gratia Cæseniæ, partim etiã pretio, fundus addicitur Ebutio. SANGuinẽ alicuius.) 3.uo.or.97. Eius ipsius domũ euertisti, cuius sanguinẽ addixeras. Id est, quasi sub hasta cui⁹ sanguinẽ uẽdideras. SENtentiã.) 3.uol.or.170.. Cũ te neq; principes ci uitatis rogando, neq; maiores natu monẽdo, neq; frequens senatus agẽdo de uendita, atq; addicta sentẽtia mouere po tuit. FIdem pretio. 1.uo.or.124.. Etenim si illud est tam fla gitiosum (quod mihi omniũ rerũ turpissimũ, maximeq; ne fariũ uidetur) ob rem iudicandã pecuniam accipere, pretio habere addictã fidẽ, & religionẽ. FOrtunas alicuius.) 2.uo. ora. 297.. Cum hoc coire ausus es, ut Reip. statũ, ut senat⁹ authoritatẽ, ut ciuis optime meriti fortunas prouinciarũ, fœdere addiceres? Ita BOna alic.) Cæs.150. Qui uerba, atq; orationẽ aduersus rẽp. habuissent, corũ bona in publicum addicebat. MORti aliquẽ.) de off.61. Vt cũ eorũ alteri, Dionysius tyrannus diem necis destinauisset, & is qui morti addictus esset. SVpplicio.) 2.uol.or.195.. Non tamẽ sententiis prius iudicum conuinceretur, q̃ supplicio addiceretur. Vt morti supra. VAstitati.) Att.144. Quanq̃ mihi ista omnia addicta uastitati uidentur. SE cupiditatibus.) in orat.lib. 19. Quæ corpus suũ addixerit turpissimæ cupiditati. Ita, in temperantiæ. in or.lib.32.. PEtulentię.) 1.uo.or.17.. An de formata atq; ornamentis omnibus spoliata, nuda cupiditati, petulẽtiæq; addicatur. SEruituti aliq.) Cę.100. Aut im becillitate animi omnẽ Galliã prosternere, ac perpetuæ ser uituti addicere. IN publicũ aliq.) uide bona alic.

ADducere.) Etsi ob ad particulã, ex qua cõpositũ est uerbũ, magis ad locũ significare uidetur: de loco tamẽ eo interdũ boni etiã cũ sua præpositione usi sunt, ut in exemplis habebis. AD misericordiã aliq.) Terẽ.73. Si nõ est uerũ, ad mise ricordiã ambos adduces cito. AD arbitriũ suũ aliq.) in fa. 75. Neq; ita feci, ut te ad meũ arbitriũ adducerẽ. Ita AD indignationẽ animũ.) ad Her.29. Ad quã uolemus indigna-

tionem

tionem animum auditoris adducem⁹. Ita AD iracundiā.) ad Her.20.. Auditorē ad iracundiā adducit. AD interregnū comitia.) Att.327.. Ad interregnū comitia adducta. Hoc ru dioribus additū esse uolumus, Interregnū fuisse illud tempus, quo imperiū legitimo rege uacabat: Interrex enim per illud tēpus imperiū administrabat. Quod etiā seruatum est inter cōsulatus, cū scilicet superiores C O S S. consulatu abiissent, neq; etiā dum noui C O S S. facti essent. ut fit, fient COSS. in interregno, nō autē suo tēpore. AD ueritatem aliq.) i or. li. 170.. Calamidis dura illa quidē, sed tamē molliora q̃ Canachi, nondū Myronis, satis ad ueritatem adducta. Id est, quæ nondū satis hoīem naturalē referebāt: agit enim de signis. AD tēpus aliqd.) in or. lib. 172. EX aliquo loco aliqd.) Cæ. 79. Quo ex Italia adduxerat. IN angustū.) de off. 99.. Ita cōtracta res est, & adducta in angustū. IN cognitionē.) 2. uo. or. 207. Nō te illius unguentorū odor, nō uini anhelitus, non frons calamistri, notata uestigiis in eam cognitionē adducebat. IN dubitationē.) in fa. 33. Quod itinerum meorū ratio te nonnullā in dubitationē uidetur adducere. IN discrimē.) Att. 75. Ex quo te intelligere certò scio, multorū annorū ostētationes meas nunc in discrimen esse adductas. Itē. 2. uol. or. 137. IN honorē aliquid.) in fa. 107.. Nā dum uolunt isti lauti terra nata, quę lege excepta sunt, in honorē adducere, fungos, heluellas. IN inuidiam.) 2. uo. ora. 39. In summam enim L. Quintius inuidiā contionibus eum quotidianis adduxerat. De off. 65. 67. in fam. 3.. 1. uol. ora. 179. IN ius aliq.) 1. uolumi. ora. 5.. Illud etiam restiterat, quod hesterno die fecerunt, ut te in ius adducerent, ut nobis, &c. Nūc est de iudice, non autē de reo: alloquitur enim Aquilum iudicē, nam de litigatore fortasse magis est in iudiciū adduci, quā in ius: etsi sit ire in ius de litigatore, ut suo loco. IN iudiciū.) 1. uolu. ora. 107.. Petita multa est apud istū prętorē à Q. Opimio qui adductus in iudicio uerbo. IN locum.) Att. 273. In eum autē locū rem adductam intelligit. IN obliuionem.) 1. uo. ora. 75.. Cum accusatio nostra in obliuionē diuturnitatis adducta sit: IN opinionem aliquid.) in fa. 2.. Omniumq; Pompei familiarium studiū in eam opinionem rem adduxerunt. Item. 2. uol. phil. 218.. Id est, adducere homines, ut id opinētur. IN ordinem.) 2.

Interregnum.

uolu.ph.195..Idq; ex inordinato in ordinē adduxit.IN ſen tentiam ſuam aliq.)in fam.18. Vt aut te in meam ſententiā odducam &c.IN ſermonem aliquem.)1. uolum. orationū. 189. Adductus erat in ſermonem inuidiam, uituperationē. Nunc eſt de eo eſſe ſermonem non bonum. IN ſpem aliquē. Atti.90.In eam ſpem adducimur.IN ſuſpitionem aliq.)paſ ſiue. Att.38.Pollicitus eſt ſeſe curaturum,ut in aliquam ſuſpitionem facinoris Curio filius adduceretur. IN uoluntatem aliquem aliq.)At.18..Pompeium adduxi in eam uolūtatem,ut in ſe &c.IN uituperationem aliquem.)uide,in ſermonem. Aliquando eſt pro abducere,ſeu in cōtrariam partem ducere,ut BAliſtæ adducuntur.)1.uolu.philoſophiæ. 187. Vt enim Baliſtæ lapidum,& reliqua tormenta telorum eò grauiores emiſſiones habent,quo ſunt contenta,atq; adducta uehementius &c.ita RAmum.)2.uo. philo. 105.. Cū autem ille reſpondiſſet in agro ambulanti ramulum adductum,ut remiſſus eſt,in oculum recidiſſe. TErtium annū.) Att.290.Feci non ſapienter,pręſertim cum id commiſerim, ut ille alter annus etiam tertium adduceret.Nunc eſt adiūgere,trahere.Cum uerbo uero POSſum,)& cæteris eiuſdē ſignificationis,& hac particula,Vt,cum frequens,tum etiā perornate uſurpatur.in fami.23.Non enim adduci poſſum, ut abs te &c.ET re aliqua.)1.uo.or.55..Adductus ſum Iudices officio,fide,miſericordia,multorum bonorum exemplo,uereri,cōſuetudine,inſtitutoq; maiorum , ut onus hoc laboris &c.MErcede.)in orat.lib. 101..AMIcitia.) Atti.9.. Odio.Att.16..SPE.)Att.16..MEtu.)1.uo.or.280. Ita tu in multis huiuſmodi facere à te poteris.

ADEdere aliquid.)1.uo.orat.7.Quis tam perditus ac profuſus nepos,non adeſa iam,ſed abundanti pecunia ſic diſſolutus fuiſſet:id eſt,comſumpta pecunia,

ADæquare aliquid.)Att.311..Senatorum urna copioſe abſoluit,equitum adæquauit: arbitror equitum ſententias pares fuiſſe inter abſolutionem & damnationem. Item Cæſ. 28. Vt propè ſummam muri, aggeriſq; acerui armorum adæquarent.

ADeſſe,)& præſentiam,& fauorem uerbum ſignificat.ALIcui.)in fam.91.Ego tamen tuis rebus ſic adero, ut difficilimis,CONtra aliq.)Att 1..Rogauit me Cæcili⁹, ut adeſſem contra

contra Satrium. IN pariendo. Ter. 18. Diis pol habeo gratias, cum in pariundo aliquot affuerunt liberae. Ita SCRIbendo.) in orat. lib. 143. Et eundem, id quod in autoritatibus perscriptis extat, scribendo affuisse. Item Att. 99. Cato autem & scribendo affuit. Vbi non modo hominis praesentiam, sed fauorem etiam significat. IN casu aliquid.) in fa. 51. Ego uero serui uellem (ut scribis) in meo grauissimo casu affuisses. Ita IN re decernenda.) Att. 15. PRaesentem. 2. uolu. ora. 21. Adest praesens uir singulari uirtute. PROpe.) Teret. 4. Propè adest cum alieno more uiuendum est mihi. Plau. 36. MOX.) Ter. 50. BIduo.) Att. 23. Ad diem.) ad Cal. Att. 230.. Ad quas adero. Ad iudicium.) 1. uolum, orat. 76.. Neq; ad iudicium affuturum. Vsum.) Caes. 185. His erat rebus effectum, ut equites mille aptioribus etiam locis septẽ millium pompeianorum impetum, cum adesset usus, sustinere auderent: id est, opus esse. AEquo animo.) Terent. 1.. Adeste aequo animo: id est, auxilium praebete. Item animo aliquem. de off. 127. Ades inquit animo, & omitte timorẽ. Quid sit. ipse se declarauit, dicens, omitte timorem. Item. 2. uo. or. 102. 1. uol. ora. 290.. AD imperandum,) & ad parendum. in fam. 142. Sed iocabimur aliâs coràm, &, ut spero, breui. nunc ades ad imperandum, uel parendũ potius. AD exercitum.) Plaut. 7.. Sed ubi sumus imperator non adest ad exercitum. VIM alicui.) 3. uolu. or. 127. Ergo aderat uis (ut ait Poëta ille noster,) quae summas frangit infirmatq; opes: id est. uim facere. PRaesto adesse.) Don. ait magis esse poëticum: Praesto uero esse, oratorium.

ADHIbere.) Quàm & hoc uerbum tum constructione tum significatione Latini sermonis usum uariarit, exẽplis ipsis magna ex parte deprehendi poterit. AD causam aliquẽ.) in or. lib. 193. Celeriter ad maiores causas adhiberi coeptus est. AD ornatum.) in orat. lib. 157. Post adhiberi coepta est ad ornatum etiam corporis. Ad disciplinas STVdium.) in ora. lib. 178. ANImum fortem.) in fam. 79. Sed tu illum animum nunc adhibe quaeso, quo me tum esse censebas. Nunc est praestare se forti animo. Animum.) Plaut. 249. Vestrum animum adhiberi uolo, Nunc attentionem significat. ARbitros.) 2. uol. ora. 125.. Huic ego Iudices satisfacere cupio, uosq; adhiberi arbitros. AVtoritatem.) 2. uolu. philosoph.

239.. Nulla adhibita sua autoritate. ARtem rei alicui.)in orato.lib.96.101..CALcaria alicui.) in orator.lib.183.-Vt Isocratem in accerrimo ingenio Theopompi, & lenissimo Ephori dixisse traditum est, alteri se calcaria adhibere, alteri frenos. CAVtionem.) At.19. Vt reipubl. Constantiam præstem, priuatis rebus meis propter infirmitatem bonorum, iniquitatem malorum, odium in me improborū, adhibeam quandam cautionem, et diligentiam. CEleritatē.) in fam.156... In quo si celeritas erit adhibita. CONsolationem alicui.) in orat.lib.196. Tamen ea consolatione sustentor, quam tu mihi Brute adhibuisti tuis suauissimis literis. in fam.47.. CONtentionem.) Att.290. Sed quia tanta adhibebatur & à nobis, & à prætoribus contentio, ut rem posse confici non dubitarē. CVLtum alicui.) 2.uolu.ph.2.. Quid est quod ullos dijs immortalibus cultus, honores, preces, adhibeamus? CVrā.) in fa.21. De sacerdotio tuo quantam curam adhibuerim. CVrationem.) 1.uol.philo.191. Omnibus his nulláne est adhibenda curatio? Item de offic. 19. in orat.lib.188. DE re aliqua aliquid.) in fam.21. De sacerdotio tuo quantam curam adhibuerim. Ita de salute alicuius, de reditu &c. DElectum.) in orator.lib.201.. Quorum ab oratoris iudicio delectus magnus adhibebitur. DESperationem in consilium.) in familia.78. De te autem ipso Torquate tuum est sic agitare animo, ut non adhibeas in consilium cogitationum tuarum desperationem. DIligētiam.) Att.1. Nos in omni munere candidatorio fungendo summam adhibebimus diligētiam. Item de offi.28. DOctrinā.) Att.291. Ea autem adhibita doctrina est, quæ uel uitiosissimam naturam excolere possit. DOlorem animi.) in famil. 51. Et in me consolando non mediocrem ipse animi dolorem adhibuisti. DOlum.) secundo uolum.orati.220.. Illud in primis, nequa calumnia, nequa fraus, nequis dolus adhibeatur. FRaudem.) uide, dolum. FRenum.) uide calcar. GRAtiam.) uide, curam. CRauitatem in re aliqua.) Attic. 327. De uirtute, & grauitate Cæsaris quàm in summo dolore adhibuisset &c. HOnores.) uide, cultum IN consilium aliquid.) in fa.21. Tecum loquere, te adhibe in consilium, te audi, tibi obtempera. Vide autē desperationē. Item de offi. 30.. IVdicium.) in ora.lib.201. Iudiciū ergo adhibebit. LAV

datorem.

datorem.)1.uol.ph.78.. Quæ nec testes ullos è claris uiris, nec laudatores poterit adhibere. LEctionem ad aliquid.) in fam.65. Ad quas ego nihil præter lectionem adhibui. LIberaliter aliquem.) Att.193. Quos ego uniuersos adhiberi liberaliter, optimum quenq; hospitio amicitiaq; coniungi dico oportere. LVmē alicui rei.) in ora. lib.147. Vt oratio, quæ lumen adhibere rebus debet, ea obscuritatem & tenebras afferat. MAchinas ad aliquid.) Att.127. Vt omnes adhibeam machinas ad tenendum adolescentem. MAgnitudinem animi.) de off.15. Quo magis his & magnitudo animi est adhibenda. MAnus alicui rei.)2.uolu. orat.74.. Adhibeant manus uectigalibus nostris: id est, diripiant. MEdicinam alicui.)2.uo.ora.215. Nonne fuit eo maior adhibenda medicina? MEmoriam alicui rei.) in orat.lib.132. Vt his rebus adhibeat tanquam lumen aliquod memoriam, ut uocem, ut uires. MIserationem.) in orat.lib.172. Multaq; miseratione adhibita. MIsericordiam.)2. uolumine orat.91.. Adhibeatis in hominis fortunis misericordiam. MOderationem.) in fam.155. Est enim adhibita in ea re ipsa summa à nobis moderatio. Item.2.uolu.orat.66. in orat. lib.130.. MOdum rei.) 1.uolu.philosop.19. Sed adhibebit modum quendam, quem ultra progredi non oporteat. MVNDIciam rei.) de offic.26.. Adhibenda est præterea mundicia. NERuos.) Atti.264. Si tu neruulos tuos mihi sæpe cognitos, suauitatemq; qua nemo tibi par est, adhibueris. OFFIcium erga aliquid.) in famil.205. Itaq; hoc eius officium, quod adhibetur erga illos. PAtronum.) in ora.lib.137. Plures adhibent patronos. Item.147. POMpam.) in re. in or. lib.136 Sed adhiberi quandam in dicendo speciem atq; pōpam, & pugnæ similem fugam. PREces.) uide, cultū. PRæparationem.) de offic.15. Adhibenda est præparatio diligens. Principem in causis.) in ora.lib.194. Cum Cotta princeps adhibitus esset, priores tamen agere partes Hortensium. RAtionem.)1.uolu.phi.222. Itaq; bene adhibita ratio, cernit quid optimum sit. in orat.lib.188.. RElígionē alicui.) in orat.lib.192.. Vide ne religio nobis tam adhibenda sit, q̃ si testimonium diceremus. REuerentiam aduersus aliq.) de off.20. Adhibenda est igitur quædam reuerētia aduersus homines, & optimi cuiusq; & reliquorum. SApientiam.

tiam.)2.uolu.orat.91..Adhibeatis in hominis fortunis mi ſericordiam,in Reip.ſalute ſapientiam,quam ſoletis. SPEciem.)uide,pompam. SE in conſilium.) uide, in conſiliũ, STVdium ad aliquid.in orat.lib.19.. Non enim facile quẽ dixerim plus ſtudij, quàm illum & ad dicendum,& ad omnes rerum bonarum diſciplinas adhibuiſſe. TEſtẽ deũ.) de off.60..Meminerit ſe deum adhibere teſtem.TORmentum.)de offi.60.Sed tanquam tormenta quædam adhibemus.VAnitatem rei.)de off.63. Qui orationis uanitatem adhibuerunt.VIRtutem.)uide grauitatẽ.VSum.)in orat.lib.122.Studio adhibito & uſu.VOcem.)uide,memoriam.VIM alicui.(1.uo.or.8. Adhibenda uis eſt ueritati. Item.293.His uis adhibita non uidebitur.Eſt autem nunc uim af ferre.VIres.)uide,memoriam. Et eſt modo addere.

ADhinnire.)Equorum eſt propriũ, & dicimus ad aliquid adhinnire.3.uo.ora.94..Itaq; admiſſarius iſte ſimul atque audiuit à philoſopho uoluptatem tantopere laudari,nihil expiſcatus eſt,ſic ſuos ſenſus uoluptarios omnis incitauit, ſic ad illius hanc orationem adhinnijt,ut,&c.

ADhortari Aliquem ad aliquid.)Cæ.97.Adhortatus ad laborem milites, Alexiam circunualare inſtituit. Item de officijs.8..

ADIgere Aliquo aliquem,ſiue ad aliquid.)Teren.129. Aut mox noctu te adigent horſum inſomnia.AD inſaniam aliquid.)Terẽtius 78.Proh Iuppiter tu homo adiges me ad inſaniam.Etſi legitur rediges in palatino codice. AD iuſiurandum aliquid.) Cæſ.141.Ad idem iuſiurandum adegit Afranium.Aſc.Idem dixit per ablatiuum.26..Vt Curionẽ accuſatorem ſuum accuſaret,& id facturum eſſe iureiurando adegit. ARbitrum aliquẽ,)ut ſit agere ad arbitrũ aliq. ut adire Cæſarẽ.de off.65.Arbitrum illum adegit.

ADijcere Aliquid alicui,& ad aliquid,& aliquo.) ut ANImum rei alicui.)Plau.157.Quaſi militi animum adieceris. OCulos alicui rei.)1.uolumine orat.116. Partim planè uidebant adiectum eſſe oculum hæreditati.LAtus rei alicui. Cæ.203..Vnum latus erat adiectum flumini Nilo:id eſt,Nilum attingebat.ANImum ad uirginem.)Terẽ.27. Sed ego quantum ſuſpicor,ad uirginem animum adiecit. OCVlos ad aliquid.)2.uolu.ora.71.Cum ad omnia ueſtra pauci homines

mines cupiditatis oculos adiecissent: id est, concupissent. Cæ.198. Ad hos minores, apertasq; complures adiecerunt: id est, adiunxerunt: de nauibus enim loquitur. Ita de offi. 23.. Ad eam laudē doctrinæ & ingenij gloriam adiecit. Ita ALIquid noui.) 2.uo.ph.205. Nō ut aliquid ex ijs noui adijcerem. ALIquo.) 2.uol.ph.177. Quo ne imprudentiam quidem oculorum adijci fas fuit: id est, quo ne imprudēter quidem fas fuit oculos conijcere.
ADImere Aliquid alicui, & de re aliqua.) CAVsa.) Teren. 19.. Vbi ea causa, quamobrem hæc faciūt, erit adempta his, desinent. CONsuetudinem alicui.) Teren. 125.. Dum expecto, quàm mox ueniat qui adimat hanc mihi consuetudinem. CIuitatem.) 1. uolumine orat. 303.. Et si semel ciuitas adimi potest. CVras aliq.) Teren. 120. Quot commodas res attuli? quōt autem ademi curas? REcusationem.) in orat, lib. 142. Tum ille, adimere inquit omnem recusationē Crassouolui. AEgritudinem alicui.) Terent. 60. Aut illud falsum est, quod uulgò audio dici, diem adimere ægritudinē hominibus. FAcultatem.) Att. 41. Nisi mihi dolor meus, tū omnes partes mentis, tum maxime huius generis facultatem ademisset. MENtem.) uide, facultatem. MEtum.) Ter. 8.. Vt metum, in quo nunc est, adimam. POtestatem,) ut facultatem. 1.uolum.orat. 58. Cur his non modo persequendi iuris sui, sed etiam deplorandæ calamitatis adimis potestatē? SPem.) Ter. 7.. Ita postq̄ adempta spes est. SOMnū.) Att. 31. Quid quæris? primum ita me pupugit, ut somnum mihi ademerit. DE re aliqua.) in famil. 8. Curasti enim ut plus additum ad memoriam nominis nostri, quàm ademptum de fortuna uideretur.
ADIpisci Aliquid.) ut magistratum. de offic. 15. Abiecta omni cunctatione adipiscendi magistratus sunt. & passiue est positum. ORDInem senatorium.) 2.uolumine oratio. 155. Nam princeps legationis Lysanias adeptus est ordinem senatorium.
ADIre Aliquem,) & ad aliquem. ALIquem.) Terent. 128. Sed quid cessas hominem adire? HAEreditatem aliq.) 1.uolumi.ora. 102. Si hoc tum fuisset edictum, fortasse Ligurem hæreditatem aditurum non fuisse. Item. 3.uo. oratio. 168.. Cum ipse patris hæreditatem non adisses. De offi. 70.. Est

hæreditario iure eius bona, de quo agitur, capere. PEriculum.)3.uol.orat.67. Neque tantum periculum adire mihi uisus sum. PEriculum capitis.) Teren.16.3.uolum.ora.36.

Plauti locus.

315. PEriculum mortis.)2.uolumine.orat.21. A. Cluentius nullum periculum mortis adijt. MAnum alicui.) Pla .204. Eo pacto auaræ Veneri pulchrè adij manum. Quem tamen locum interpres (ut dicebamus) addere, non autem adire, & legit, & exponit. Paulò tamen infra item est: Cum scribunt Veneri ut adierit leno manũ. Item.37.. Cum illis impuris omnibus adij manum: id est omnes frustra habui. Vtranq; lectionem apposui, ut utram lector magis probarit eam usurpet. Ego tamen magis adire, quam addere manũ, legendum putarem. AD pactionem cum aliquo. Pl.35. Nũc hic eam rem uult, scio mecum adire ad pactionem. AD causas.) in orat.lib.194. Tum primum nos ad causas priuatas, & publicas adire cœpimus.

ADiudicare.) Est per sententiam aliquid alicui tradere: cuius è regione contrarium est Abiudicare. de offi.7.. In medio relictum quod erat, Pop. Rom. adiudicauit. Itẽ.55.. Nemo enim dubitat, quin domus nobis esset adiudicata. SAlutem alicui.) Att.18.. Vt in senatu non semel, sed sæpe, multisq; uerbis suis mihi salutem imperij, atq; orbis terrarum adiudicarit. Id est, ut à me salutem imperij Rom. esse fateretur. IN seruitutem aliquem.)1.uol.orat.63.. Ipsam Veneri in seruitutem adiudicauit.

ADiungere.) Vt in sensu uerbum se uariat, exempla docebunt. Constructio uero est aliquid alicui, & ad aliquid adiungere. COmitem.) Attic.144.. Quare eius fugæ comitem me adiungerẽ. Itẽ Att.9. Hic dies me ualde Crasso adiunxit: id est, coniunxit. ACcessionem rei.) de officijs.28. Hanc Scaurus demolitus, accessionẽ ædibus adiũxit: id est, domum laxiorem effecit. FIdem rei.)2.uolu. phil.132. Autoritatem quidem nullam debemus, nec fidẽ commentitijs rebus adiungere: id est, adhibere. AVtoritatẽ rei,) uide, fidem. Ita DIligentiam alicui.)2.uol.orat. 18.. In altera diligentia uestra nobis adiungenda est. Auxilium sibi.) 1.uol. ora.37.. Propterea quod auxiliũ sibi putãt adiunxisse. DEcus, dignitatẽ). in fa.21. Mihi uero tantum decoris, tantum dignitatis adiũxeris: id est, addideris. ALiqd alicui.) in fa. 75. Tu ei

75. Tu ei M. Mindium fratrẽ tuum adiũxisti. Ita SOcium.) 1. uo. ph. 91.. Non equidẽ recuso, sed te adiungo socium. Itẽ 1. uol. orat. 2.. ANImum ad studium. Ter. 2.. Vt animum ad aliquod studiũ adiũgeret. Id est, appelleret, applicaret. Ita ALIquo.) Ter. 116. Aliquãdo tandem huc animum ut adiũgas tuum. FORtunam ali. ad aliquid.) 2. uo. ora. 13. Fuit enim profectò quibusdam summis uiris quædã & ad amplitudinẽ & gloriã, & ad res magnas bene gerendas diuinitus adiuncta fortuna. AD imperium prouincias.) Atti. 331. Ad imperiũ adiunctæ prouinciæ. Ita CIliciam.) 2. uo. orat. 10.. Vnde quinquagesimo die totã ad imperiũ Pop. Ro. Ciliciã adiunxit. Ita VEctigalia.) 2. uol. orat. 63. Hæc eos uectigalia, quæ Cn. Põpeius adiunxit. MEtum ad gratiam.) 2. uol. ora. 58.. Vt aliquis metus adiunctus sit ad gratiam. Id est, ut accedat etiam metus. AD amicitiam.) 2. uol. Philoso. 208.. Quoscunq; uelis adiungere ad amicitiam. AD nostros sermones aliq.) in fa. 194.. Tu sicut mihi pollicitus es, adiũges me quamprimùm ad tuos sermones. Id est, unum me facies ex eis, qui in tuis dialogis loquuntur. AD rationes ali. se.) Ego quidem, ut debeo, & ut tu mihi præcepisti, & ut me dignitas, & utilitas cogit, me ad eius rationes adiũgo, quẽ tu in meis rationibus tibi esse adiungendũ putasti. Nunc est se qui eius commoda. Ita AD causam aliq.) in fa. 12. Ad eorũ causam me adiũgerem. Ita OPportunitatem ad aliquid.) 2. uo. or. 13.. Nunc cum ad cęteras summas utilitates, hęc quoque opportunitas adiungeretur. Ita BEneficio aliq. sibi.) Terẽ. 77.. Ille quẽ beneficio adiũgas, ex animo facit. PROpinquitate se ad aliq.) Pl. 35.. Quam ad probos propinquitate proximè te adiunxeris, tam optimum est. BEneuolentiam.) 2. uol. ora. 134. Beneuolentiam adiungit lenitate audiendi. Id est, acquirit.

ADiurare.) Att. 35. Pompeius affirmat non esse periculum, adiurat.

ADiutare Aliquid.) Terentius. 124. Qui adiutaret funus, id est, curaret. Onus alicui.) Teren. 109. Tu pueris curre Parmeno obuiam, atq; his onera adiuta. Donatus ait locutionem esse antiquam.

ADiuuare aliquid aliqua re.) in or. li. 126.. Cum C. Marius mœrorem orationis meæ præsens ac sedẽs multum lachrymis

mis suis adiuuaret. Item Terẽ. 140. Pariter nunc opera me adiuua. DElectum.) Att. 111. Me Pompeius Capuam uenire uoluit, & adiuuare delectum. Id est, operam in scribendis militibus dare. HAEredem.) Ter. 111. Sanè Hercle homo uoluptati obsequens fuit dũ uixit, & qui sic sunt, haud multum hæredem adiuuant. Id est, haud magnam hæreditatẽ relinquunt. DE aliqua re aliq.) in Fam. 10. Nam neq; de monimentis meis ab iis adiutus es, à quibus debuisti, neq; de ui nefaria, qua cum fratre eram domo expulsus.
ADministrare aliquid.) 2. uo. ora. 4.. Non satis esse paratũ ad tantum bellum administrandum. Item in orat. lib. 102. Ita BELli adiumẽta.) 1. uo. or. 261. A nobis omnia Pop. Ro. semper & belli adiumenta, & pacis ornamenta administrata sunt. PROuinciam. Att. 293.. Ac mihi quidẽ uidetur non sanè magna uarietas esse negotiorũ in administrãda Asia. VINdemias. Fœnisicia.) de re Rust. 31. Vindemias & fœnisicia administrant ii. SEmentem.) de re Rust. 94.. Sed ne sementem quidem administrare. Id est, parare.
ADmirari aliquid, & de aliquo.) de off. 88.. cuius quidẽ uillam ego contemplans (abest enim non longè à me) admirari satis non possum. DE re.) Atti. 97. Ego nisi Bibulus, qui dum unus hostis in Syria fuit, pedem porta non plus extulit, quàm domo sua, admiraretur de triumpho, æquo animo essem. Id est, auidè triumphum concuperet.
ADmiscere aliq.) Ter. 68.. Ita tu isthæc tua misceto, ne me admisceas. ALIq. aliqua re.) Att. 319.. Trebatium uerò meũ quòd isto admisceas, nihil est.
ADmittere ad aliq.) 1. uo. or. 62.. Si te semel ad meas capsas admisero? AD aliquem.) Teren. 30.. Tum tu igitur paulum da mihi operæ, fac ut admittar ad illam. Pl. 22. Nec quenquam interea alium admittat prorsus quàm me ad se uirũ. CVLpam in se.) Terẽ. 128.. Si est patrue culpã ut Antipho in se admiserit. Item Pl. 43. DEdecus) in fam. 40.. Si quid à me prætermissum fuerit, commissum facinus, & admissum dedecus confitebor. DElictum in se.) Ter. 92. Vt me hoc delictum admisisse in me, id mihi ueheměter dolet. EQuum.) Cæs. 7.. Considius equo admisso ad eum accurrit. Itẽ. 244. Signo felicitatis dato, equo admisso in hostem contra principes ire contendit. EXcusationem.) Asc. 55.. Admittebantur enim

tur enim excusationes multæ. FLAgitium alicuius rei.)2. uol.ora.44.Statuerũt enim ita maiores nostri, ut si à multis esset flagitiũ rei militaris admissum, sortitione in quosdam animaduerteretur. FRaudem.)2.uol.orat.96.Nam si C. Rabirius fraudem capitalem admisit. FAcinus in se.) Cæ.31.Simulq́ꝫ, ꝙ quantum in se facinus admisissent, intelligebant. Item Sall.65.de off.71.IN se aliquid.2.uol.or. 53. Quid unquã Habitus in se admisit? De qua locutione Donat, bono ornatu additum esse S E, cum & sine eo planum uideri possit: & illud esse, quem Cic. succum orationis appellat. IN aliquem.)Pl.139. Qui tandem admisi in te, ut loqui non audeam? MAleficium.)2.uo. ora.28.. Vbi, qua ratione, per quos, quo tempore maleficium sit amissum. NOxiam.) Ter.44. Vnam hanc noxiam mitte, si aliam unquã ullam admisero, occidito, id est, si aliàs peccaro. SCElus.) Ter.39..Quod ego tantum scelus admisi miser? SVMptũ.) Ter.97..Euge iam lepidus uocor, fratris ędes fient peruię, turbam domum adducet, & sumptum admittet, multa, q̃d mea? ABsolute. de re Rust.46. Tempus optimũ ad admittendum, id est, ut ineant equas, equi.

ADmonere aliquem.)Attic.5..Etenim ibi sedens hæc ad te scripsi, ut me locus ipse admoneret. ALIquid aliquẽ de aliqua re.) in famil.102.Sed ut ego quoq; te aliquid de uestris cautionibus admoneam. Item.2.uol. ora.12.. VERbis alicuius aliquem.) in fam.128. Caninius noster me tuis uerbis admonuit, ut scriberẽ. Quemadmodum salutem dicere, atq; osculari aliquem uerbis alicuius, ut suis locis.

ADmouere aliquid alicui, ut cruciatus.) 1. uolumi. oratio. 269. Quid cum ignes ardentesq́ꝫ laminę, & cæteri cruciatus admouebantur. STImulos.)3.uolumi. orat.5. Quòd stimulos admouerit homini. FAces.) in orat. lib.143. Quasi quasdam uerborum faces admouisset. Item de off.40.. AVrem.) Terentius 142.. Accessi, astiti, aurem admoui. Item in ora. lib.122..SEse propius.) de offi.102. Applicant sese, & propius admouent. MAnus alicui.)2.uo.orat.63. Admoueret manus uectigalibus Pop. Rom. ALIquid ad aliq.) in orat. lib.90. Num admoueri possit oratio ad sensus animorum? Ita ad motus animorum. in orat. lib.139.. Maxima pars orationis admouenda est ad animorũ motus. Id est, ut pro-

pius accedat, penitus ut eorum animus adhæreat.
ADmurmurare.) Est cum multi non uoce planè plana id, de quo agitur, improbare uidentnr. Atti. 7.. Primum igitur scito, me non esse rogatum sententiam, propositmum que esse nobis pacificatorem Allobrogum, idq; admurmurāte Senatu. Item in oratio. lib. 135. Eiero inquit iniquus est, cum esset admurmuratum, ah inquit, Patres conscripti. Item. 2. uolumine ora. 11.
ADolescere.) Est omnino crescere: sed maximè ad ætatem pertinet, etsi ad quædā similia trāsfertur. AEtatem.) 1. uol. orat. 242. Ac mulieres adulta ætate. ET ad ætatem.) Pl. 69. Postq̄ hæc adoleuit ad eam ætatem, ut uiris placere posset. VIM terræ in frugibus suis adolescere dixit Cic. de off. 87.. Quę nixa fibris stirpium sensim adolescit. VRbem.) in. or. lib. 167. Qui non nascentibus Athenis, sed iam adultis fuerunt. REm ali.) Sal. 34. Sed res Persarum breui adoleuit. PEstem.) 2. uo. or. 103.. Extinguetur, atq; delebitur nō modo hæc tam adulta Reipub. pestis.
ADoptare,) et defensores, et qui in filij locum accipiuntur, rectè adoptari dicuntur, & dicimus adoptare aliquem, & in aliquid. Ter. 77. Inde ego hunc maiorem adoptaui mihi. Item 2. uolu. orat. 220.. ET filium. Pl. 130. Adoptat illum puerum subreptitium sibi filium. IN diuitias.) Pl. 210.. Is in diuitias homo adoptauit hunc cum diem obijt suum. SEipsum aliq.) in orat. lib. 187. Et C. Staienus, qui se ipse adoptauerat, et de Staieno Aelium fecerat. Defensorem.) 1. uo. orat. 63. Quem sibi illa defensorem sui iuris, ultorem iniuriarum, actorem totius causæ adoptauit. Item in fam. 65.. Ego autem quem potius adoptem, aut inuocem, quàm illum, quo defendente uincere didici?
ADoriri.) De hoc uerbo hæc Donatus: Adoriri dicitur, qui ex insidijs repentè inuadit: dictum ab eo, q corpora aggredientiū exurgāt subito, atq; increscant. Et adorimur ex insidijs, & ex proximo: aggredimur uerò de lōginquo. ut Ter. 11. Hiccine me si imparatum in ueris nuptijs adortus esset. Item Ter. 86. Adortus fratrem iurgio apud forum.
ADornare aliquid, ut ACcusationem.) 2. uol. orat. 135. Vt idem accusationem, & petitionem Consulatus diligenter adornet, atq; instruat. FVgam.) Teren. 39. Ita iam adornabat su-

bat su-

bat fugam. Sic enim in Palatino legitur: & Don. ita exponit, ubi dicit figuram esse, quæ est etiam suprà. Adornãt ut lauent. NVptias.) Pl.34.. His legibus cum tu dare uis cedò, nuptias adorna. PEtitionem.) uide, accusationẽ. TEstes.) 2.uolu.orat.21. Omnis testium copia, quæ futura est, à matre initio est adornata. VIAticum alicui.) Pl.96.. Quin tu mihi adornas ad fugam uiaticum, priusquàm pereo. ut LAuent. Terentius.37.. Continuò hæc adornant ut lauet. Vbique uerbum est pro parare.

ADposcere.) Est datum etiã quid aliud poscere. Terẽ.169.. Minas quidẽ iam decem habet à me filia, quas pro alimentis esse nũc duco datas, hasce pro ornamentis consequẽtur alteræ, porrò hæc talenta dotis adposcent duo.

ADpromittere.) Est quod alius promiserit, alius itẽ si promittat. 1.uo.orat.22.. Cum id ita futurũ T. Roscius Capito, qui in x. legatis erat, adpromitteret, crediderunt. Prius enim illud ipsum promissum erat à Chrysogono.

ADrepere ad aliquid,) ut ad amicitiam ali.1. uolum. Phil. 183.. Quibus rebus non sensim atq; moderatè ad istius amicitiam adrepserat. de re Rust. Ne mus, aut lacerta adrepere ad columbaria possit.

ADuenire aliquem optato.) Ter.13. Optato aduenis. PER tempus.) Terẽtius 18.. O Chreme per tempus aduenis. AD tempus.) Terẽtius. 20. Ego commodiorem hominem aduẽtum ad tempus non uidi. IN tempore ipso.) Terent.23. In tempore ipso mihi aduenis. ALIcunde aliq.) Pl.211. Nunc introibo, dum herus adueniat à foro, opperiar domi. AD aliquem aliq.) Pl.210. 211. Dij immortales per me quanta adueniet calamitas hodie ad hunc lenonem.) MORbum.2. uol.ph.137.. Nam medici ex quibusdam rebus & aduenientes, & crescentes morbos intelligunt.

ADuentare.) Aduenire aliquid adesse significat: Aduẽtare uerò, quod mox affuturum sit. ALiq.) Att. 77. Appius noster cum me aduentare uideret, profectus est Tarsum usq; Laodicea. Item.2.. DIem.) Sall.42. Sed postq̃ dilapso tẽpore comitiorum dies aduentabat. Ita sEnectutem.) de offi. 77. Ita tempus. Cæs.101. Et aliq. AD aliquid.) in famil.20. Nondum erat auditum te ad Italiam aduentare.

ADuertere.) Cum considerationem habet uerbum, non

planè

planè est plenum, nisi animum addideris. ut Terē. 1. Nunc quam rem uitio dent, animum aduertite. Item Pl. 182.. Hoc agite, huc animum aduertite. Item Sall. 81. Modò aliquid. ANImo.) Plaut⁹. 182. Nunc adeò hanc edictionem animo omnes aduertite. Item Asc. 54. ALIquid ad se. ex Asc. 76. Dubitamus quid iste in hostium prædam molitus sit, scilicet cum pyratarum nauem cæpit, & prædam omnem ad se aduertit: nunc est in rem suam cōuertere. FLVmen.) 2. uol, philo. 57. Nos flumina arcemus, dirigimus, aduertimus. Id est, ut se etiam aduersum recurrant, facimus. SEse aliquo.) Ter. 32. Illa sese interea commodum huc aduerterat in hāc nostram plateam.

ADuigilare.) Est operam dare, diligenter attendere. Ter. 16. Nam satis credo, si aduigilaueris, ex unis geminas mihi conficies nuptias.

ADumbrare) Pictorum propria est adumbratio, qui pri⁹ umbra & liniamētis quibusdam, quicquid in animo ad pingendum conceperint, effigiare solent: à quibus postea ad multa alia rectè transfertur. ut IMAginem gloriæ.) 2. uo. philosophiæ. 190.. Coniectaturq; nullam eminentem effigiem uirtutis, sed adumbratā imaginē gloriæ. Ita DEos.) 1. uol. ph. 16. In ora. lib. 144. Id ipsum sumus in eorum sermone adumbrare conati. Item. 126.

ADuocare.) Cum in causis patroni sint, qui causam ipsam agunt, complures etiam alios adducere consueuerunt ueteres, qui tantum præsentia sibi adessent: hi uerò, quia aduocabantur, Aduocati sunt appellati. 1. uolum. oratio. 13. Quòd si tum par tibi ius cum Alpheno fuisse non putas, quia tamen aliquem contra te aduocare poterat. Tamen alia etiam aduocantur: ut, ANImum ad se.) 1. uol. ph 164. Quid inquam agimus? nisi animum ad seipsum aduocamus? secum esse cogimus? Est animum liberare omni corporis seruitute. SEnatum.) Sal. Eò Senatum aduocat.

ADuolare.) Att. 33. Sed ita te para, ut si inclamaro, aduoles. Item. 37. ALIquo. Att. 10. Aduola in Formianum. ROstra.) At. 9. Hic tibi Cato rostra aduolat. Vt sit uolare ad rostra, ut in multis.

ADulari aliquem.) 2. uolumi. philo. 109.. Neque ita porrò aut adulatus, aut admiratus fortunam sum alterius, ut me-

meæ pœ-

meæ pœniteret. de offic. 18. Ne aſſentatoribus patefacia-mus aures, nec adulari nos ſinamus, in quo falli facile eſt. Vbi Eraſmus ſibi paſſiuè dictum uideri notauit: etſi rectè in ſuo genere accipi poteſt. Eraſmus.

ADulterare.) Cum eſt cum aliena muliere uirum coire, ab ſolutè profertur: non enim dicimus adulterare mulierem. M. Cato apud Gel. 146.. Illa te, ſi adulteraſſes, digito ne au deret contingere. IVdicium.) de off. 113.. Tollit enim iudi-cium ueri, idq; adulterat. TAbulas.) 1. uo. ora. 47. Adulte-raſſe ſeſe negat, expenſum tuliſſe non dicit, cum tabulas nō recitat. Poſſum intelligere tabulas, uel quid tale.

AEdificare.) Sua ipſius compoſitione: quid ſignificet uer-bum declaratur, ſed ab ædibus ad quædam alia peruenuſtè transfertur. DOmum.) Att. 309.. Domus utriuſq; noſtrum ædificatur ſtrenuè. VIllam.) 2. uol. ph. 163.. Hanc uides uil-lam, ut nunc quidem eſt, lautius ædificatam patris noſtri ſtudio. HORtos. Att. 150. Cui Cn. noſter locū uberē, ut hor tos ædificaret, dedit. PRædia.) Att. 252.. Quodq; tēporis in noſtris prædiolis & bellè ædificatis. VIcos.) Cæ. 128. Portas obſtruit, uicos plateasq; ædificat.. PLAteas.) uide, uicos. NAuem.) Cæ. 31. Naues interim longas ædificari in flumi-ne Ligeri iubet. Item. 1. uo. or. 111. Ita claſſes. 2. uo. or. 5. Qui poſteaq̄ maximas ædificaſſet claſſes. Item. 1. uolu. orat. 94. STRAmētum.) C. 105.. Partim coniectis celeriter ſtramē tis, quæ tentoriorum integendorum gratia erant inædifi-cata. REMP.) in fa. 127. Si quis adhibere uolet non modò, ut architectos, uerumetiam ut fabros ad ædificandā. Rep. poterimus & nos libenter accurrere. MVNdum.) 1. uolum. philoſophiæ. 161.. Qui in Timæo mundum ædificauit Pla-tonis Deus. MEritum.) Att. 89. Cæſarem in merito reædi-ficando diligentiorem fore. HIſtoriam.) in ora. lib. 114. Ip-ſa autem ædificatio poſita eſt in rebus & uerbis. Agitur enim de hiſtoria.

AEgrotare aliq.) 2. uolumine orat. 53. Apud hunc ille Ro-mæ habitauit, apud hunc ægrotauit. ANImum ex aliqua re.) 1. uolu. Phil. 226.. Ex eo, q magni æſtimet, ut ea res, ex qua animus ęgrotat, oriatur. Etſi propriè ęgrotatio ſit cor poris, ægritudo animi, Cic. teſte.

AEquare.) Eſt par aliquid alicui rei facere. ut PERIculū.)

d Cæſ. 1..

Cæſ.8..Cæſar primùm ſuo,deinde omnium è conſpectu re motis equis,ut æquato omnium periculo ſpem fugæ tolleret.Sallu. 24.. Dein remotis omnium equis,quo militibus exęquato periculo animus amplior eſſet.Vt penè ijs uerbis eandē rem perſecuti ſint.GRAtiam.)Sal.92.Sed quoniā co æquari gratiā omnium difficile eſt.Et cum aliqua re.1. uo. or.80.Vix cum huius parua parte ęquari,conferriq́; poſſe.
AEſtimare.) Seruat naturam cæterorum uerborum pretialium,ut in ablatiuo pretium poſtulet,paucis illis,tanti, quanti,pluris, minoris,magni,tātidem,exceptis. ALIQ. tribus denarijs.)uide,frumentum.MAgni aliquid.)Attic. 278.Itaq; iudicium tuum magni æſtimans. TANtidem.)1. uolumi.ora.196.. Et aiebat ſe tantidē æſtimaſſe. PEcunia aliquid.)1.uo.or.249.Deinde hæc expēdite, atq; æſtimate pecunia.Id eſt,quāti ſint,ſi ad pecuniā reuocentur.Itē.240. FRVmentum.)1.uo.or.196..Eodē tempore Antonius tribus denarijs æſtimauit poſt meſſem.Vulgò,metter un pretio.Arbitror'q; eo in loco Decumanis pretiū illud æſtimatum, quod pro frumēto diſſoluerēt.PREtium.)1. uo.ora. 240.Deinde crimē ſine accuſatore,ſentētia ſine cōſilio, dānatio ſine defenſione,æſtimate harū rerū omniū pretia, id eſt,quanti redemptio fuerit.LItem.)2.uo.or.41.. Cuibus damnatis de pecunijs repetūdis lites eſſent æſtimatę.Eſt autem Aeſtimare litem,in pretiū redigere,quāti eſſet,de quo lis agebatur, quod pręſenti pecunia diſſolui ſolebat. Aſc. 56..68..Cæ.48.Lis ad diem adductis, ut imperauerat, arbitros inter ciuitates dat,qui litem æſtiment,pœnamq́; cōſtituant. NOmina.)1.uolu.or.96..Illarum rationum ex ea fece legationis, quæſtoriæq; tuæ procurationis illa ſunt nomina,quæ Dolobellæ neceſſariò ſint æſtimata.

Aeſtimare litē qd.

AEſtuare aliqua re aliq.)ut INuidia.Sall.9.Nanq; pleraq; nobilitas inuidia æſtuabat. Id eſt, magno odio plebi erat nobilitas. DEſyderio.)in fa.103..Non ut imbecillitate animi tui,ſed magis ut deſyderio noſtri te æſtuare putarē.Magnopere eſt aliquid concupere. DVbitatione.)1.uolu.orat. 124.Itaq; æſtuabat dubitatione,uerſabat ſe in utranq; partem,non ſolum mente,uerumetiam corpore. Id eſt, maximè hærebat,in deliberando diſtorquebatur.Ita.1.uolumi. ora.120.Quod ubi auditum eſt,æſtuare illi,qui dederāt pecuniam

cuniam putare nihil agi posse absente Epicrate. Id est, maximè solicitabantur. IMbecillitate aliquem animi.) uide, desyderio.
AFFAri aliquem re aliqua.) in or. lib. 169. An mihi potuit, inquã, esse aut gratior ulla salutatio, aut ad hoc tempus aptior, q̃ illius libri, quo me hic affatus est. ALIQ. nómine.) in or. lib. 188. Nã scripsit his uerbis, cum hunc nomine esset affatus. Id est, cum hunc nominatim appellasset.
AFFEctare.) Est pronũ animũ habere ad aliquid faciendũ, Donatus ait. HOnorem.) Sall. 55. Quæ res Mariũ pro honore, quẽ affectabat, contra Metellũ uehementer accenderat. SImilitudinem.) ad Her. 31. Nam hic est in quibusdam uerbis quædam similitudo, non tam affectanda, q̃ illæ superiores. MVNdiciam.) Att. 269. Omni diligentia mundiciã non affluentẽ affectabat. ITer.) 1. uo. or. 41. Nunc uerò quã uiã muniret, quo diter affectet, uidetis. Ita VIam.) Ter. 57. Ad dominas qui affectant uiam. Item. 144. Hi gladiatorio animo ad me affectant uiam. Item Plaut. 138.
AFFerre.) Si quod uerbũ est, à quo Latina oratio maximè locupletata sit cũ in simplici, tũ in cõposito, illud quidẽ meritò FERre haberi potest, ut statim in hoc, & suo loco in cæteris, quæ à ferre cõposita sunt, uidere licebit. ALIquid ad aliquid.) Att. 262. Ad paternas enim magnas, & ueteres, & iustas necessitudines magnã attulit accessionẽ tua uolũtas erga me. Id est, addidit. ACerbitatẽ alic.) Att. 299. Illa causa publicanorum quantã acerbitatẽ afferat sociis. ADiumentum.) de offic. 1. Quãm quidẽ ad rem nos (ut uidemur) magnum attulimus adiumentũ. ANImum alicui.) Att. 111. Aliquantum animi uidetur attulisse Labienus. AVtoritatẽ alicui.) in or. li. 205. Cõmemoratio autẽ antiquitatis, exemplorumq́ue prolatio summa cũ deliberatione & autoritatẽ orationi affert, & fidẽ. Item de off. 90. Id est, adhibet. AVtoritatem in iudiciũ.) 2. uol. ora. 138. Nolo accusator in iudicium potentiã afferat, non uim maiorem aliquã, non autoritatem excellentẽ, non nimiam gratiã. Id est, ferat. CAlamitatẽ alic.) 2. uo. or. 53. Vt ne cui innocẽti mœror tuus calamitatẽ, & falsum crimen afferret. CLAdem alicui.) 2. uo. ph. 27. Qui risus classe deuicta multas ipsi lachrymas, magnam Pop. Ro. cladẽ attulit. CONsilium alicui.) Atti. 238.

Quid enim illi afferre consilij possum? COMmutationem uoluntatis.) Att. 14. Quod afferret Quinto fratri meo aut offensionem tam grauem, aut commutationem tantam uoluntatis. Ita LOci.) in orat. lib. 174. Constantiam alicui.) de off. 14. Quæ afferat tum constantiam, tum etiam dignitatem. CONiecturam.) 1. uol. ora. 48. Si quam coniecturā affert hominibus tacita corporis figura. CRImen falsum alicui.) uide, calamitatem. Cumulum alicui.) in orat. lib. 156. Necesse est tamen aliquem cumulum illorum artibus afferre uideatur. CVram alicui.) de offic. 3. Fit, ut distrahatur animus in deliberando, afferatq; ancipitem curam cogitandi. Item in fam. 45. CVrationem.) in fa. 52. Maior mihi nulla curatio afferri potest. Ita enim emendatum habemus. CVR.) 1. uolu. phi. 163. Cur credam afferre possum. DElectationem.) in fa. 95. Quæ popularem admirationem habuerunt, delectationem tibi nullam attulissent. Item in orat. lib. 166. DE re.) in ora. lib. 165. Et eo mihi de Q. Hortensij morte esset allatum. DEtrimentum.) Att. 265. Ne illa peregrinatio detrimētum aliquod afferet. DIFFIcultatem alicui.) Att. 296. Atq; huic tuæ uoluntati, ac diligentiæ difficultatem magnam afferunt publicani. id est, difficilē reddunt. Ita Cæs. 134. DIgnitatem.) uide, constantiam. DVbitationem.) de off. 29.. Nec uerò alienum est, ad ea eligenda, quæ dubitationem afferunt, adhibere doctos homines. Itē. 55..2. uo. ph. 58. EGEstatem alicui.) 1. uol. ora. 20.. Causam dicit is, cui non modò luctum mors patris attulit, uerumetiam egestatem. AEgritudinem alic.) Ter. 65. Quæ ægritudinem afferat. AES alienum alicui.) in famil. 106. Hæc ante duo signa putarem mihi æs alienum attulisse. AEtatem.) in orat. lib. 142. An ætatem afferet? Id est, causabitur. EXcusationem.) in fam. 145. Ego autem prēteriti temporis excusationem affero. EXilium alicui.) uolu. orat. 95.. Quæ domi posita, pestem atq; exilium Titio attulisset. FAcultatem faciendi aliquid.) in orat. lib. 136. Vterq; enim istorum nō mihi attulit aliquam, sed suam significauit facultatem. Item. 97. FALlaciam alicui.) Terentius. 11.. Hęc primū affertur iam mihi ab hoc fallacia. FIdem alicui.) uide autoritatem. FInem alicuius rei.) de offic. 49. Vt unius imperatoris præda finem attulerit tributorum. ET finem alicui rei.) 1. uolumi.

uolumine oratio.98..Tu edicto plus complecteris, quàm lege, si finem edicto prætoris afferunt Cal. Ianuarij. GRAtiam in iudicium.) uide, autoritatem. INteritum alicui.) in fami.95. Quæ aut interitum allatura esset, si uictus esses: aut si uicisses, seruitutem. INaurem aliquid ad aliquem.) Plaut⁹.97. Non meministi me inaurem ad te afferre natali die? Id est, quod ad aures appenderes. IN medium.) de offic. 5..Et communes utilitates in medium afferre, mutatione officiorum dando, accipiendo &c. IN iudicium aliquid.) 1. uolumi. ora. 18.. Vt quam existimationem, quam honestatem in iudicium tuum propè acta iam ætate, decursaq; attulit, ei liceat ex hoc loco secum efferre. Id est, de qua quasi iudicaretur: nam autoritatem, & gratiam suprà, est ad fauorem tantum. LAborem alicui.) Att. 183.. Qui mihi laborem affert in dolore. LANguorem alicui.) de off. 52.. Itaq; duæ res, quæ languorem afferunt cæteris, illum acuebant, otium & solitudo. LAVdem alicui.) 2. uolu. philosop. 210.. Præterea magnam affert laudem, & summam dignitatem. LAEtitiam alicui.) 1. uol. ph. 219.. Cuius, ut arma sumpsit, ingressio lætitiam attulit socijs, terrorem autem hostibus Item in fam. 146. LIniamentum extremum.) in or. lib. 215. Quasi quandam palæstram extrema liniamenta oratori attulit. LVmen alicui.) in oratio. lib. 141. Qui memoriæ lumen afferret. Id est, qui multum memoriam adiuuaret. Itē. 158. &. 1. uo. ph. 40. MAnus.) 1. uol. ora. 89.. Pro se quisque manus affert. Nunc est pugnare. MAnus alicui.) 1. uol. or. 16. Illud dico, dominum expulsum esse de prædio, domino à familia sua manus allatas esse. Ita REI.) de offi. 44. Cum enim dando agere cœperunt, alienis bonis manus afferre coguntur. Nunc est per uim alienum auferre. Item. 5.. et. 1. uolum. orat. 85.. Ita SIbi.) in fam. 157.. Manus, quas iustius in Lepidi perniciē armasset, sibi afferre cognatus est. Id est, uim sibi afferre, Item At. 330.. MAgnitudinem animi ad aliquid) 3. uol. orà. 101.. Me ad eius causam parem animi magnitudinem afferre non posse. MEdicinam.) Att. 35. Tamē medicina nulla affertur. MEdiocritatem alicui rei.) in or. lib. 179.. Tamen eloquentiæ quandam mediocritatem afferebat. MEmoriam alicui.) 1. uol. ph. 124.. Cuius etiam illi hortuli propinqui non memoriam solum mihi afferunt.

Est in memoriam aliquid reuocare. MEtum alicui.) 1. uol. or. 248.. Re quidē uera naues inanes, quæ prædā prætori, nō quæ prædonibus metū afferrent. MOlestiam.) Atti. 14. Qua ex re & molestia sum tanta affectus, quantam mihi amor meus erga utrunque uestrum afferre debuit. MOram alicui.) Att. 183.. Pharnaces quoquomodo agit, affert moram. MORbum alicui.) Plaut. 27. Cui tu abiens affers morbum. MORtem alicui.) in fa. 56. Iuuentus est amicus, qui ei mortem afferret. Item. 1. uol. orat. 259.. MOtum alicui.) de offi. 230. Quod autem motum affert alicui. Item in orat. lib. 230. MVnus alicui.) 2. uolu. phi. 109. Quod enim munus Reipub. afferre maius, meliusue possumus, quàm si docemus atq; erudimus iuuentutem? NEcem.) ut mortem. 3. uo. orat. 103. Insidiatori uerò, & latroni quæ potest afferri iniusta nex? NEcessitatem alicui.) 3. uolu. orat. 224.. Sed mihi P.C. necessitatem attulit paulò plura dicendi de sententia eius. NVNtium.) 3. uo. or. 89. Ex ea ætate imperatore nuntius ad Senatum allatus est nullus. OBscuritatem rei ali.) in orat. lib. 147. Vt oratio, quæ lumen rebus adhibere debet, ea obscuritatem, & tenebras afferat. Ita LAVdibus alicuius facta præclara alterius.) 3. uol. orat. 145.. Neq; enim si tuæ res gestę cæterorum laudibus obscuritatem attulerūt &c. OTium.) 2. uo. or. 124. Eaq; res uobis, Populoq; Rom. pacem, trāquillitatem, otiū, concordiamq; afferat. ODium in aliq.) 3. uol. or. 99. Sic odiū, quod in ipsam attulerant, id in eius imaginem, ac simulachrum profuderunt. OFFENsionem.) uide, commutationem animi. Attic. 14. OPem.) 2. uo. or. 193. Et plus à uobis præsidij, quàm à cæteris opis ad salutem potest afferri. OPInionem alicui) de off. 42.. Quibus cum si frequentes sunt, opinionem afferunt populo, eorum fore se similes &c. Item. 2. uol. Philo. 210.. PAcem.) uide, otium. PERturbationem rei.) in fa. 172. Primū omniū quantam perturbationem rerum urbanarum afferat obitus Cōsulum. PEstem.) uide, exilium. PONdus rei alicui.) Att. 315. Hominumq; dignitas aliquantū orationi pōderis afferebat, ut autoritatē, dignitatemq;. POtentiam in iudicium.) uide, autoritatem. PRæsidium alicui.) uide, opem. QVæstionē.) in or. lib. 103. Nam etiam Poetæ quæstionē attulerunt, quid nam esset illud, in quo ipsi differrent ab oratoribus

toribus. Id est, habent in quo considerandum sit, qui differant ab oratoribus. RAtiones.) in fa. 57. Reliquum est, ut consoler, & afferam rationes, quibus te à molestijs coner abducere. Item in or. lib. 145.. REligionem alicui.) 1. uolu. ora. 218. Tibi illa Diana in pace, atq; in otio religionẽ nullam attulit? Arbitror si conuertam ad Italicum sermonem esse, Far conscientia. Item in ora. lib. 142.. Repulsam aliqd alicui.) de off. 45. Nam Mamerco homini ditissimo prætermissio ædilitatis consulatus repulsam attulit. Id est, ne fieret COS. in causa fuit. Rumores ad aliquem.) Cæs. 19. Crebri ad eum rumores afferebantur. SAtietatem.) in ora. lib. 217. Si enim semper utare, cum satietatem affert, tum &c. SAlutem alicui.) in familia. 47. Vt ea mihi salutem afferre uideantur. in orat. lib. 166. Scientiam.) 2. uol. ph. 103. Affert autem uetustas omnibus in rebus longinqua obseruatione incredibilem scientiam. SERuitutem alicui.) uide interitum. SImilitudines.) in or. lib. 105. Multas similitudines afferre. SPEM alicui.) de officijs. 109. Si spem afferunt. SVAuitatem.) in orat. lib. 164.. Et actioni afferet suauitatem. SVMptum alicui.) in famil. 137. Ego tibi unum sumptum afferam, quòd balneum calefacias, oportebit. SVSpicionem alicui.) Att. 106. Suspicionem autem eo mihi maiorem tua taciturnitas attulerat. TEnebras.) uide, obscuritatem. TERrores ad aliq.) Att. 96.. Batonius autẽ miros terrores ad me attulit. Id est, nuntiauit. VIM, & manus.) Att. 148.. Rerum nouarum cupidi, uictores præsertim armati uim, & manus afferent. in fam. 139. VIM alicui.) 2. uo. phil. 56. Quorum celeritas, atq; uis nobisipsis affert uim & celeritatem nunc est addere uim, & celeritatem. VIM in iudicium.) uide, autoritatẽ. VINculum alicui.) in fa. 32.. Collegij quoq; coniunctio, præsertim tam honorificè à te approbata, non mediocre uinculum mihi quidẽ attulisse uidetur ad uoluntates nostras copulandas. VItam aliam.) Terent. 4.. Nunc hæc dies aliam uitã affert, alios mores postulat.
AFFIcere.) Non. Marc. cum uerbi huius significationẽ exponit, inquit: Affici malis tantum consuetudo præsumpsit, cum sit positum & bonis. M. T. de off. dixit: Si quos aliquo honore, aut imperio affectos obseruare, & colere debemus. Vt & ipse fateatur iam in utranq; partẽ à scriptoribus

receptum esse, nos sanè plura exempla adducimus in hanc ipsam de bonis partem. ET re aliqua aliquid affici,) & ad aliquid, & simpliciter aliquid affectum dicimus. ADmiratione aliq.) de off. 40. Admiratione quadam uerò afficiuntur ij, qui &c. Agro aliq.) Pl. 3. Qui præda, atq; agro, adoreáq; afficit populares suos. ADorea.) uide agro. ANImo aliq.) in fa. 257. Non queo ad te, nec lubet scribere, quo animo sim affectus. Id est, commoto. Animis.) in orat. lib. 92. Sic afficerentur animis, ut eos affici uellet orator. ET animos aliq.) in or. lib. 124. Et animos eorum ita afficiat. BEneficijs aliq.) de off. 46. Danda igitur opera est, ut his beneficijs quamplurimos afficiamus. in fam. 109.. Cæ. 12. CAlamitate aliq.) 1. uolum. orat. 43. Quòd si tibi causa nulla est, cur hunc miserum tanta calamitate affici uelis? CORporibus.) 2. uolu. ph. 93.. Iubet igitur Plato sic ad somnium proficisci corporibus affectis: ut &c. Id est, ita constitutis. BELlum.) 3. uol. ora. 73. Bellum affectum uidemus, & uerè ut dicam, penè confectum. in orat. lib. 101. CRVciatu aliquem.) Cæs. 211. Iisdem cruciatibus affectus L. Mergilio Squillus nominat plures. CVra.) Att. 16. Qui cum omnia, quę me cura afficiunt, communicem. DElectatione aliq.) Att. 32. Is afficitur quadam delectatione. Item. 29. DEsyderio aliq.) in fam. 25.. Miroq; desyderio me urbs affecit, & omnes mei, tuq; in primis DIFFicultate.) Cæ. 78. Eò cum uenisset, magna difficultate afficiebatur. Item. 1. uolu. ora. 56. in fami. 206. DOlore aliq.) 1. uolum. ora. 260. An uos quoq; hic acerbissimus innocentium cruciatus, & mœror sensu doloris afficit? AEgrimonia.) Pla. 253.. Olim quos abiens affeci ægrimonia. AEgritudine aliq.) 1. uol. Phi. 27.. Num illa re, quę ægritudine Alcibiadem afficiebat, mali nihil fuisse. ERga aliq.) de off. 106. Vt eodem modo erga amicum affecti sim⁹. ERrore mentis.) Atti. 45. Ne q; scribis te audire, me etiam mentis errore ex dolore affici, mihi uerò mens integra est. GLOria aliq.) in fa. 207. Magna me affeceris non modò lætitia, sed etiam quodammodo gloria. GRAuiter.) Att. 232. Quem quidem Neapoli affectum grauiter uideram. HOnore aliq.) 1. uolum. orat. 276.. Hunc præsertim ijs affecit honoribus quos habuit amplissimos. IGnominia aliq.) Atti. 102.. Omnes damnatos, omnes ignominia affectos. 1. uolu. orat. 203.

orat.203.INcommodo aliq.) uide difficultatem. INiurijs aliq.)1.uolu.orat.289.. Qui affecti iniurijs ad opem iudicum supplices, inferioresq́ cõfugiũt. LAVde aliq.)de off. 42.. Ex qua ætate, qui exercentur laude affici solent. Lætitia aliqu.)in fam.39.. Si me diligis, si à me diligi uis, ad me literas, ut quamprimum lætitia afficiar, mittito. Item.207. LVcro aliq.)Plaut.1. Si uos in uostris uoltis mercimonijs emundis, uendundis me lætũ lucris afficere. MAcula aliq.) 1.uol.or.37. Sed perfidia legationis ipsius cerimoniam polluerit, maculaq́ affecerit. MEtu aliq.)1.uo.or.256. Posteaquam portu piratæ non metu aliquo affecti, sed satietate exierant. MORbo aliq.)Teren.109. Scio suspicans morbo me miserum, affectam, ac sensi, esse uxorem. 2.uolu.ph.94. MORte acerba.)in fam.56. Is uir clarissimus ab homine teterrimo acerbissima morte est affectus: id est, crudeliter interfectus. 1.uolum.phi.59. NOmine regio. 3.uolu.ora.146. Vt eum amplissimo regis honore, & nomine affeceris. est regem appellare. Pœna aliq.)1.uolu.orat.37. Qua is tandem pœna afficietur? PRæda aliq.) uide, agro. PRæmio aliq.)3. uolu.ora.112. Si id quæris potius, quàm cur parum amplis affecerint præmijs. SEnectute aliq.)in orat.lib.149. Qui illum à se adolescentis Athenis iam affectum senectute multos dies auditũ esse dicebat. SEpultura aliq.)Cæs.246. Quẽ Vticenses, quanquam oderant partium gratia, tamen propter eius singularem integritatem, & quòd dissimilimus reliquorum ducum fuerat, quodq́ Vticam mirificis operibus munierat, turresq́ auxerat, sepultura afficiunt. Item.2.uo. phi.92. SOlicitudine aliq.)Cæ.88.. Magna affectus solicitudine hoc nuncio Cæsar &c. STIpendio.)3.uolum.ora.67.. Idem in angustijs ærarij uictorem exercitum stipendio affecit. SVPplicio aliq.)1.uolum.ora.256.. Poterone eos supplicio afficere? TImore aliq.)in fa.168.. Maximo de nobis timore afficiuntur amici nostri. VItijs.)3.uo.ora.259.. His enim uitijs affectos, & talibus, malos, & audaces appellare consuetudo solet. Item.2.uolu.orat.125.. VOluptate aliq.) 2.uolum.ora.69.. Nunc uero P.C. non parua afficior uoluptate. AD aliquid.)in or.lib.221. Ducuntur etiam argumẽta ex ijs rebus quæ quodammodo affectæ sunt ad id, de quo quæritur, idem est, ac si diceret, adiunctæ, aut affines. Item.

 230.Po-

230. POnitur interdum huius uerbi participium absq; ulla affectionis uoce, ut At. 29.. Terentia affecta est tuis literis, & impertit tibi multam salutem. Terē. 108. Quonam modo Philumena mea nunc te offendam affectam? Item in or. li. 101. Quod in eius infirmissima ualetudine, affectaq; iam ætate &c. Ita BELlum.) repete bellum.
AFFIgere Aliquid ad aliq.) 1. uo. o r. 27. Literam illam, cui uos usq; eo inimici estis, ut etiam eam omnis oderitis, ita uehementer ad caput affigent. ut &c. IN re.) nidum in ora. lib. 101. Vt Ithacam illam in asperrimus saxulis tanquam nidulum affixam, sapientissimus uir immortalitati anteponeret. ET re. supplicio aliq.) 1. uolumine orat. 270.. Sum moq; supplicio affixum uideret.
AFFIngere Aliq. alicui.) 2. uolumi. orat. 5.. Sed de Lucullo dicam alio loco, atque ita dicam Quirites, ut neque uera laus ei detracta oratione nostra, neq; falsa affic̄ta esse uideatur. ORAtionem probam alicui.) in orat. lib. 203.. Qui peccat etiam cum probam orationem affingit improbo: id est, attribuit. Item. 146.
AFFLAre Aurā alicui.) 1. uo. or. 83. Speras sibi aurā aliquā afflari in hoc crimine: id est, se posse respirare. MAlum alicui.) ad Her. 39. . Cui aliquid mali faucibus afflare posset à serpentibus sumptum. ODorem ex re aliqua.) de offic. 80.. Et suauitatem odorum, qui afflarentur è floribus.
AFFLIgere Aliquid re, & de re, & ad rē.) 3. uo. or. 54.. Aut adolescentiā plenam spei maximæ nō modo uos nō aluisse, sed etiā perculisse, atq; afflixisse, uideamini. AMIcitiā.) 1. uo. or. 17. Fatetur se nō belle dicere non ad uoluntatē loqui posse, nō ab afflicta amicitia trāsfugere, atq; ad florentem aliā deuolare. FORtunas ali.) 2. uo. o. 8.. Vt regū afflictæ fortunę facile multorū opes alliciunt ad misericordiā. Naues.) Cæ. 50.. Propè omnes naues afflictas, atq; in littus eiectas esse. SE aliquem.) uide amore. SEse.) Sal. 11. Afflicta re sese, manus supplices ad cœlum tendere. STAtuam.) 3. uolu. or. 99.. Illi autem statuam istius persimilem, quā stare in loco celeberrimo uoluerūt, ne suauissimi hominis memoria moreretur, deturbant, affligunt, comminuunt, dissipant. Ita MOnumentum.) 3. uo. or. 54. Qui Catuli monumentum afflixit: id est, diruit. CLAmoribus aliq.) Att. 12..

Magnis

Magnis clamoribus afflictus conticuit, & concidit. AMOreali.)Att.39. Pompeius nostri amore, quod mihi summo dolori est, ipse se afflixit. MORbo aliq.)3.uo.ora.98. Qui cum uno genere morbi affligerentur. DE re aliq.)Att.170. De quibus acerbissime afflictor. AD terram aliq.) Plautus 242. Affligam te ad terram, ut piscem soleo polypum. Item.128.
AFFLVEre.) Affluimus tam malis, quàm bonis rebus. quo uero affluimus, in ablatiuo semper ponitur. 1. uolum. ora. 49.. Largitus est: scilicet Homo liberalis, & dissolutus, & bonitate affluens Fannius Roscio? FAcetijs.) Pl.162.. Nam tu quéuis potis es facere, ut fluat facetijs. LEpôre omni.) 1. uo.or.265.& Affluens omĩ lepôre. VNguentis.)3. uo.or.6. Alter unguẽtis afflués. SCElere.)2.uo.ora. 57.. Domũ illã in perpetuum scelere omni affluentem reliquisset.
AGEre.) Duo uerba sunt agere & facere, quæ in multis ita similia sunt, ut quæ quàm maxime. Terentius tamen Varro ita inter se aliquantum differre dicit. Agere, scilicet de ijs tantũ rebus quę materia carent, dicatur. Facere uero, de ijs, quę materia constãt. nos addimus, et ad immaterialia facere recte accommodari, præsertim ad ea, ad quæ agere nõ admittatur, exempli gratia, ut facere iniuriam, gratũ, beneficiũ, & in cæteris innumerabilibus. quæ nisi planè barbarus nemo per agere pronunciabit. sed quoniam neq; hęc lex satis certa uisa est, ideo factum est, ut, quotquot exempla mihi occurrerent legenti ex utriusq; uerbi copia, adnotarem omnia, ne te aliquando incertum, uel in re minime magna, relinquerem. sed iam ad exempla. AGere ad populum.)Att.6.. Eodem tempore ageret prætor ad populum. hoc est fortasse concionem habere. AD præscriptum.)Cæ. Alter agere omnia ad præscriptum, alter libere ad summã rerũ consulere debet. AD aliquid aliqd.)Cæ.55. Alias cuniculis ad aggerẽ uineasq; actis. de of.70. Quid si pater fana expilasset, cuniculos agat ad ærariũ? Aliquem.)in fa.22. Egiq; omnes illos adolescentes, quos ille iactitat: id est, ego eorũ personã mihi sumpsi, atq; eorũ actionẽ in ea re mihi ipse effinxi. Item.1.uo.or.48. Nam Balionem illũ improbissimũ, & periurissimũ lenonẽ cũ agit, agit Chæreã, persona illa lutulẽta, impura, inuisa in huius moribus, uit a'q; est expressa

pressa. Ita Terẽtius 51.. Ne semper seruus currens, iratus se nex, edax parasitus, sycophanta autem impudens, auarus leno assidue agendi sint mihi: id est, eorum persona ne mihi semper exprimenda sit. inest enim in omnibus imitationis significatio. Ita CIuem mirificum.) in fam. 125.. Dum mihi pacis mandata das ad Cæsarem, & mirificum ciuem agis, amici officium neglexisti. ACTum.) Atti. 153. Tu mallem inquies, actum ne agas. Teren. 8. ANImam.) 1. uolum. phi. 12. Nam & agere animam, & afflare dicimus. 1. uolu. orat. 48. ANnum octuagesimum.) de offi. 68. Si octuagesimũ annum agerent. Ita ætatem. Ita æuum, senectutem, uitam. ut suis locis. ARtes.) 2. uolum. or. 125. Ego autem has artes lenitatis & misericordiæ, quas me natura ipsa docuit, semper egi libenter: id est, ego semper lenis, & misericors fui. ASellum.) in ora. lib. 132. Asellum agas. ita pecus suo loco est autem agere, ductare. AVgurium.) de offi. 6. Vt cum in arce augurium augures acturi essent. quod in eo scilicet augures plura dicant, quàm faciãt, inquit Varro. APud aliq.) in or. li. 235. Si aut memorię diffidas eoꝝ apud quos agas. i. qbus cũ agas, & oratoris est. Sal. 69. Tum Marius apud primos agebat: id est, primatibꝰ acceptus erat. BELum.) Sal. 88. Cum eo consule se initium agendi belli facturũ. CAVsam.) Att. 135.. Vni, uni hoc damus, nec id quidem roganti, nec suam causam (ut ait) agenti, sed publicam. Item. 1. uol. phi. 180.. in or. lib. 99. CONuentum.) 1. uolum. ora. 241. Ex ĩis oppidis, in quibus prætores consistere, & conuentum agere solent. Cæ. 19. 47. 77. CONuiuia.) 3. uolu. or. 44.. Accusatores quidẽ libidines, amores, adulteria, baĩs acta conuiuia, commessationes, cãtus, symphonias, nauigia iactãt. CRImen aliquod hostiatim.) 1. uo. or. 210.. Hic nolite expectare, dum ego hoc crimen agam hostiatim. est nolle omẽs familias, quas hoc crimine uexarit Verres, recensere. CVm aliquo.) de off. 96. Cum sæpe mecum egisses Attice, ut de amicitia aliquid scriberem. Nunc est contendere aliquid ab aliquo. Item. 1. uolum. or. 119. Vt quod ciuis cum ciue agat, domi certet suis legibus. Nunc est contrahere, siue litigare. in fam. 49.. Cogita quemadmodum adhuc fortuna nobiscum egerit, id est, uti nos tractarit. Item in fam. 33.. CVM aliquo aliqua re..) Attic. 298. At iam hoc loco non hortatione,

tione, neque præceptis, sed precibus tecum fraternis agô. CVM populo.) in famil. 3.. Quod ad popularem rationem attinet hic uidemur esse consecuti, ut ne quid agi cum populo aut saluis auspitiis, aut saluis legibus. Sallust. 20. Neu quis postea ad senatum referat, néue cū populo agat. Cæs. 122. Nulla lex promulgata, non cum populo agi cœptum, nulla secessio facta. 3. uolum. ora. 33. Quod augures omnes usq; à Romulo decreuerunt, Ioue fulgente cum populo agi nephas esse. quem postremum locum locus alius mihi declarat in. 2. uo. ph. 117.. Itaq; in nostris commentariis scriptum habemus. Ioue tonante, fulgurāte, comitia populi habere nephas. ut tandem agere cum Po. nihil aliud sit ex his exemplis, quàm habere comitia ad quorum duo postrema illud etiam refertur, quod dicitur seruare de cœlo, ut suo loco. CVM plebe). 2. uo. or. 221. Te cum plebe iure agere potuisse. 3. uolum. ora. 32.. CVM rep. Att. 7. Nihil agens cum rep. nunc est quod reip. non cōducat agere. DE re aliqua.) Att. 153.. Veni igitur, & age de pace. Item. 6. DE loco superiore.) 1. uol. ora. 211. Sed palàm de loco superiore ageret. Ita DE sella.) 1. uol. or. 220. Agebantur in conuentu palàm de sella, ac de loco superiore. ubi de pro ex posita est. non ut supra possessiue. DIem festum.) 1. uolum. ora. 225. Vbi ad hoc usq; tēpus Syracusani festos dies anniuersarios agunt. Ita DIem natalem.) 1. uolu. ph. 86. Det quod satis sit ad agendum natalem suum quotannis mense Gamelione. VItā in aliqua re.) Sall, 18. Qui demissi in obscuro uitam agant. Item in excelso. 18. DOmi.) in famil. 99. INter se aliquos.) Terent. 104. Itaq; unà inter nos agere ætatem liceat. PER luxum.) Sall. 26. Ita AEuum.) 1. uo. philo. 154. Romulus in cœlo cum diis agit æuum. EX animo.) in ora. lib. 21. Vt res ex animo agi uideatur. EX fide bona.) de off. 64. In quibus ex fide bona agitur. Ita EX insidiis.) de off. 22. Nihil ex insidiis agēdum putant: id est, insidiose. EX sponso.) 1. uolum. or. 5.. Sponsionem facere maluit. fecit, te iudicem C. Aquilli sumpsit. ex sponso egit. ex hoc loco uidetur esse agere ex spōso, quoties litigatores inter se de aliquo principalis causæ membro comprobando conueniebant. quo quidem cōprobato, causam aduersarius amittebat. sponsio autē fuerat, ut pauloante apparet. Vtrum Sex. Neuius ea bona ex

edicto P.

edicto P. Burrieni Præ. dies. xxx. possedisset. EX sponsu.) erat lis, cum aut nouus maritus uxorem ducere recusaret, aut qui eam desponderat, dare eam negaret S. Sulpi. apud Gel. 69.. Sed si post eas stipulationes uxor nō dabatur, aut non ducebatur, qui stipulabatur ex sponsu agebat. EX syngrapha, cum aliquo.) 2. uo. or. 132. Pergitis ne uos, tanquā ex syngrapha agere cum populo? nunc est Po. in ius uocare. FAbulam, est cum recitatur.) Ter. 1. Acta ludis Megalēsibus. Item. 24.. 76.. Tamen in alio sensu dixit Cic. agere MEdeam.) in fa. 99. de re Tragœdia intelligens. Ita enim ait, ut quando Medeam agere cœpi: id est, postquam suprà Medeæ mentionem feci. Ita Tragœdiam.) in orat. lib. 129.. Quam illis Tragœdijs, quas egit idem: id est, res Tragœdię dignas. FAcile aliq.) Terentius 87. Sed Demea tu facito tecum animo cogites, quàm uos hic facilime agatis, quàm estis maxime: id est, quàm uobis à rebus omnibus abunde sit. FOrum.) Attic. 76.. In ultimam prouinciam se coniecit Tarsum usq; ibi forū agit. in fa. 34.. Est ius dicere. FVRti aliq.) ex Af. 341. Quid quod Po. Ro. minus diligēter sibi cōstituit defensorē, q̄ tu tibi, cum te furti L. Calenus ageret? ET furti cum aliq.) 2. uo. or. 52. Deinde aliquando cū seruo habiti furti egit. Item ad Her. 4.. GRAtias.) Vt semel agā quod ad gratiā attinet. Latinæ linguæ authores, cū aliqd memoris, gratiq; animi significare uolebāt, in quatuor uerbis frequētius uersari cōperio, ut scilicet aut agere gratias, aut habere, aut referre, & reddere dicerent. de quibus quod ad sensum facit, in hoc, quod se primū obtulit, si statim agerem, nō alienū est uisum. dico igitur Agere gratias, uerborum esse. Habere, ad animū bene gratū. Referre, et reddere, magis ad remunerantem pertinere. Item agi gratias sæpius, q̄ gratiā dici. cōtra haberi, reddi, & referri crebrius gratiam, q̄ gratias. de quibus etiam separatim aliquid suis locis dicetur: nunc modo ad id quod instat.

AGEre Gratias alicui,) dici sine controuersia nemo negabit. ALicui apud aliquē.) in fa. 226.. Nero meus mirificas apud me tibi gratias egit, prorsus incredibiles. ALicui de re aliqua.) Att. 135. Atticā meā gratias mihi agere de matre, gaudeo. Itē. 148. Cū antea tibi de Lentulo gratias egissem. ALicui in aliqua re.) Att. 38.. In quo ei Pompeius gratias egerat:

egerat: id est, qua de re. Alicui in singulas res.) in fa. 158. Facere nõ possum, quin in singulas res, meritaq́; tua tibi gratias agam. ALIcui pro re aliqua. Cæ. 146.. Gratias pro eorum studio erga se egit. Item MEritas.) 2. uolumine philosophiæ. 178.. Magnas, ingentes. Terentius 33. MAximas.) Attico. 40. Incredibiles. in familiari. 226.. Singulares, & singularibus uerbis. 2. uolumine orat. 119. GRAtes.) etsi illud quidem magis poëticum est, quàm oratorium. Plaut. 177. Spem speratam cum hanc obtulisti mihi, grates ago. Item De officijs. 126. Et Grates inquit tibi ago summe sol, uobisque reliqui cœlites. GEstum.) 1. uolumine orat. 14. Mihi uideri ore durissimo esse, qui præsente eo gestum agere conaretur. Item. 48.. uide agere animam. Item in ora. lib. 130. HOC.) Terent. 81. Vbi illinc spero redieris, tamē hoc ages, hoc est inquit Do. exiges debitum, nam hoc agere dicimus, cum quis instat negotio suo. Item. 62.. Item Pla. 182.. Hoc, uide sis, ut alias res agunt. hoc agite, hoc animum aduertite. attentionem postulat Ballio. uide res alias. IMpensam in aliquem.) 2. uolumi. orat. 195. Neq; tantorum officiorũ impensam egisti in patriam: id est, non compensasti. INiuriarum.) ut furti. in orat. lib. 69.. Agit is, cui præcisa man est iniuriarum. IN crucem aliq.) 1. uo. or. 269.. Illum P. Gauium, quem tu in crucem egisti. 270. 271. IN cruciatum aliq.) 1. uolumine. or. 172. Non tu hoc loco Gauium, non unum hominem, nescio quem ciuem Ro. sed communem libertatis, & ciuiuitatis causam in illum cruciatum, & crucē egisti: id est, sustulisti. IN hæreditatē lege.) 1. uo. ora. 99.. lege ageret in hæreditatem. Item. 99. Egisset q́; lege in hæreditatem paternam. INter se aliquid aliquos.) Terent. 143.. Sed me censen' potuisse omnia intelligere extra ostium, quæ inter se ipsi egerint? LEgationem.) Asco. 66. Sed apud eos, sub quibus agebāt, aut quæsturam, aut legationem. Ita prouinciam. LEge cum aliquo.) in ora. lib. 88.. Agerent enim tecum lege primum pythagorei omnes. Ter. 145. 2. uo. ora. 129.. uide in hæreditatem. Mensem) Teren. 110. Tum postquam ad te uenit, mensis iam hic agitur septimus. MOrem. Sallust. 81. Primum omnium omittendum morē hūc, quem agitis impigræ linguæ. NEgotium suum.) De off. 6.. Sunt & qui aut studio rei familiaris tuēdę, aut odio quodā hominum

hominum suum negotium agere dicant. Item.2. uolu.or. 162.NVgas.)Pl. 41. Non ego nunc nugas ago. Item.130..Pacem.)ut bellum. Sallusti 82.. Liceat ne tum pacem agere. PARtes aliquas.)in fami.14. Cum tibi prope necesse esset eas agere partes:id est, sequi eorum partes, qui mihi inimici erant. PRImas.)Terē.122. Quia primas partes qui aget, is erit Phormio parasitus. Ita PRIores.) in orat.lib.194.. Cum Cotta princeps adhibitus esset, priores tamen agere partes Hortensium. PRImas.)in ora.lib.193..Primas agebat in causis Hortensius, magis, magisq; quotidie probabatur:id est, principatum in causis obtinebat. PARtes alicuius uicissim.)Terē.141. Vicissim partes tuas acturus est: id est, operam eandem tibi reddet. Att,90.66..PER silentiū.) Terent.51.. Date potestatem mihi statariam, agere ut liceat per silētium:id est, tacete, atq; operam date. PRædam.) Plaut.40..Aedepol næ illic pulchram prædam agat, siquis inuenerit aulam onustam auri. Item Sall.63. PRæcipitem aliq.)1.uolu.orat.77. Agunt eum præcipitem pœnæ ciuiū Romanorum:id est, impellunt. PROuinciam.)in fam.34. Atq; in primis satietas actæ prouinciæ. PRO aliq.) Sallu. 68.. Et ipsi duces feroces, quod non fugere, ac pro uictoribus agere:id est, uti uictores agerent. QVæsturam.)uide legationem. Af.66. QVid.)Pl.34. *Scio quid agam*. præsertim cum his uerbis, uidere, *scire*. RAdices.)de off 41.. Vera gloria radices agit, atq; etiam propagatur. Rem alterius.) At. 78. REM eam pro id.)in fam.227. Tantum à te petimus, ut agas eam rem. REM *seriam*.) Ter.35.. RES alias.)in ora. lib.186 Ita furebat, ut mirarer tam alias res agere populū, ut esset insano inter disertos locus. Item.2.uo.ora.28. Vsq; eo animaduerti iud. iocari, atq; alias res agere, anteq̄ Chrysogonum nominaui. Item Pl.182.. Vide sis, ut alias res agunt. est ubi q; illi, qui cum agitur, operam non dari. SE aliquo.)Pl.7. quo agis te? Teren.17. SPVmas in ore.) 1.uol. or.234.. Nam cum spumas ageret in ore. *Senectutem*.) Att. 229. Tamēn arbitror malle te quietam senectutem, & honorificam potius agere, quàm solicitā. TRANSuersum aliq.) Sallu.32. Ne quos priuata amicitia Iugurthæ parum cognita transuersos agat. Item.27.. TRIumphum de aliquo.) 1. uolum. orat.246. In portu Syracusano de classe Pop. Ro.

triumphum

triumphum agere piratam? ET ex aliqua re.) in fami. 40. Et, ages uictor ex inimicorum dolore triumphum iustissimum. VIgilias.) 1. uolu. orat. 222. Præcipitur, & negotium datur Quæstoribus, & Aedilibus, ut noctu uigilias agerent ad ædes sacras. Item Plau. 168.. 1. uolu. orat. 222. VItam.) Terent. 2.. Primum hęc pudicè uitam, parcè ac duriter agebat. Sallu. 18. Qui demissi in obscuro uitam agunt. ut VVLT aliquis.) Pla. 88.. Quid tu autem, agis ut uelis? Sunt præterea quædam dicendi formæ, quæ per hoc uerbum magis amant passiuè proferri, quàm actiuè, quarum significatio est, plerunq; in periculo uersari rem, de qua agitur, ut mox exemplis fiet palàm. BOna alicuius agi.) 2. uolu. ora. 5. Aguntur bona multorum ciuium. FORtunas.) in fam. 208.. Vt cum fortunas agi eius municipij intelligas. PEcuniam.) Teren. 6. Non nunc pecunia agitur. VEctigalia.) 2. uolu. ora. 5. Agitur enim salus sociorum atq; amicorum, aguntur certiss. Pop. Rom. uectigalia, & maxima. PEriculum alicuius.) 1. uolu. ora. 93.. Quis non in ea re causam tuam, periculum cõmune agi arbitrabatur? EXIstimationem.) in ora. lib. 126. Cum agitur non solum ingenij nostri existimatio. SAlutẽ ali.) uide, uectigalia. INiurias ali.) 1. uolumine oratio. 226. Aguntur iniuriæ sociorum. OFFIcium.) in familiaribus. 207.. Cuius præcipuum officium agitur hoc tempore. Quæ item dicendi forma in hanc eandem significationem cum præpositione, De, crebrò usurpari solet. ut DE capite.) de officijs. 107. In quibus eorum aut de capite agatur, aut fama. DE fama.) uide, de capite. Ita DE uectigalibus.) 2. uolumine orationũ. 6. & cum quibusdam aduerbijs. Plautus. 164. Bene agitur pro noxia. CVM aliquo.) in fam. 50. Hisce temporibus non pessimè cum ijs esse actum. 1. uolu. ora. 77.. Qui hoc non perspicit præclarè nobiscum actum iri? ET in aliquo.) de off. 10. Sed cum ijs, in quibus præclare agitur, id est, qui præclare agunt. ITem ad rei desperationem accommodatur uerbum.) Terẽ. Actũ est, si quidem hæc uera prædicat. Item. 62. Acta hæc res est. Quædam etiam per ablatiuos separatim ponere placuit. ut CHARta dentata agere.) Atti. 316. Ita leui brachio. Att. 64.. Lapidibus. Att. 182. Pluribus uerbis. in fam. 205. Quos quidem ablatiuos medios appellamus, siquidem per eos agitur, qui uero sequitur magis

efficiens eft.ut IVSfu,mandato.)in famil.54. De Pantheris per eos,qui uenari folent,agitur mandato meo diligenter.
AGGLVtinare aliq.)Attic.255. Itaq; ftatim nouum procæmium exaraui,& tibi mifi,tu illud defecabis,& hoc agglutinabis:id eft,in eius locum hoc repones.
AGgrauefcere Morbum alic.)Ter.108.. Metuo ne Philumenæ morbus aggrauefcat.
AGgredi aliquid,ad aliquid,& aliquo.)1. uolu.orat. 198.. Quomodo aggrediatur iudicem. CAVfam.)in or.lib.135.. Ego enim cum caufam fum aggreffus.AD crimen.)2. uolu. ora.19. Aggrediar ad crimen cum illa deprecatione iud. Ita AD hiftoriam.)At.314..Sed quod fcribis aggrediaris ne ad hiftoriam.Ita AD maxima.)3.uolumi.orat.4..Ita AD dicendum.)3.uolu.orat.3.. Et eft initium fumere. ALIquo.) in ora.lib.148..Non enim inde repelletur,quo aggredi cupiet:id eft,appellere.
AGgregare Aliquid , ad aliquid, & aliquo. ut uoluntatem ad dignitatem.) in fa.12. Meam'q; uolũtatem ad fummi uiri,de me'q; optime meriti dignitatem aggregaffem.Ita AD amicitiam fe alic)Cæ,68. Qui fe ad eorum amicitiam aggregauerant.ALIquo.)2.uolumi.orat.103.. Et eodem cæteros undique collectos naufragos aggregauerit: id eft, in unum coëgerit.
AGItare,)multa fignificat,ut in exemplis.COEtus.) Sall. 134..Ne quis in urbe cœtus nocturnos agitarit:id eft,ducta rit.CONuiuia.)Terent.102. Antiqua ut confuetudine agitarem inter uos libere conuiuia,id eft, exercerem. MENte aliq.)Sallu.7.Sed ego quæ mente agitaui,id eft,uerfaui.. LEgem.)Attic.18.Agraria lex à Flauio Tr.Pl.uehementer agitabatur authore Pompeio: id eft,in eam ualde incumbebat Fl.DIuerfum aliq.)Sallu.36.. Primo commotus metu. atq; libidine diuerfus agitabatur:id eft,trahebatur. VItã.) Sallu.1..Et tum uita hominum,fine cupiditate agitabatur: id eft,uiuebatur.MAlis frugibus.)Sallu.82.. Et nunc malis frugibus ipfa uix agitat.PAcem.)Sallu.31..Læti pacem agitabamus.Item.38.GAVdium.)Sall.16. Veluti ex feruitute erepta gaudium,atq; lætitiam agitabant,id pacatè,& læte uitam agebant.MOras.) Sallu.59.. Ne moras agitando aliud,quàm bellum mallet.NOctem.)Sal.68. Cæterum apud

pud aquam Syllam cum æquitibus noctem agitare iubet. IMperium.) Sallu.4. In pace uero quod beneficiis magis, quàm metu imperium agitabant. Ita REMP.) Sal.13.. Post illa tēpora quicunque rempublicam agitauere, id est, administrauere. PRæcepta.) Sal.30. Quæ præcepta patris mei cum agitarem, id est, seruarem. INiuriis aliq.) 1.uol.ora.2. Vt multis iniuriis iactatam, atque agitatam æquitatem &c.

AGnoscere.) Est de iis rebus, quas prius nouerim⁹, idque maxime ad similitudinem recte transfertur. DOlorem.) in fa. 47. Quod quanquam minime miror, & meum quodam modo agnosco: id est, dolorem. NVmerum.) in ora.lib.218. Primum enim numerus agnoscitur, deinde satiat. nunc est delectare. Item.213. Nos nuper agnouimus. nunc est recipere. EX se aliq.) 2.uolum.orat.266. Agnosco enim ex me: id est, de me coniicio.

ALEre aliq.) est uictu temporali uitam sustētare sed aptissime transfertur ad multa alia. EQuos, CAnes ad aliquid.) Teren.2. Aut equos alere, aut canes ad uenandum. CORpus corpore.) Plaut.155. Quæ alat corpus suum corpore. quod proprium meretricum est. EXERcitum.) de offic.6. Cuius fructibus exercitum alere non posset. EQuitatum.) Cæs.6.. Magnum numerum equitatus suo sumptu semper alere. FAmiliam.) de off.69.. AGrum aliq.) 2. uolumi.phil. 15.. Sed cum agellus eum non satis aleret. 3.uolum.or.45.. Quæ etiam aleret adolescentes &c. BELlum aliq.) in fami. 157. Et mea patientia etiam alere bellum. BOnum aliq.) in ora.lib.184.. Verumtamen possunt augere, & quasi alere id bonum &c. CONtrouersiam.) Cæ.86. ⌒ 86.. Quod si diutius alatur controuersia. FVrorem.) 3.uolum.ora.21. Quorum effrenatus furor alitur impunitate diuturna. GLOriam.) in ora.lib.167.. Intraque parietes aluit eam gloriam. INgenium.) in ora.lib.176. Sed etiam alere ingenium potest. MORbum.) Att.272. Nam mihi stat alere morbum desinere. MONstrum.) Teren.6.. Nisi si id est, quod suspicor, aliquid monstri alunt. SPEM alicui.) 2.uolu.orat.103. Qui spem Catilinæ cum mollibus sententiis aluerunt. VIres.) Cæ.37. VItam.) 3.uolum.ora.135.. Illa inquam, illa uita est tua Cæsar, quæ uigebit memoria seculorum omnium, quam posteritas alet. COpiam uerborum.) in ora.lib.200. Ab hac

& uerborum copia alitur. ELOquentiam.) in orat. lib. 168. Vidésne igitur, ut in ea ipsa urbe, in qua & nata, & alta sit eloquentia. ORAtionem, in orat. lib. 119..
ALIEnare Aliquid, & aliquid ab aliq. BOna.) 1. uolu. orat. 33. Id est, precio paruo ea quæ accepissent à maioribus uendidisse, atq; aliena esse. Att. 100. VRbem.) Sallu. 46.. Vrbs maxime alienata. in fam. 64. Et te nonnunquam à me alienarunt. A SEnatu.) Att. 15.. VOluntatem.) in fam. 34.. Ignari constantie meæ conabantur alienare ad te uoluntatē meā. MENtem.) Cæs. 76. Sic, ut penè alienata mente, deletis copijs omnibus &c.
ALLEgare Aliq. alic.) 1. uolum. orat. 22.. Et homines nobiles allegat ijs, qui peterent, ne ad Syllam adirent. Item Terent. 25. 2. uol. ora. 25.. ARgumenta.) Asc. 63.. Vbi allegatis omnibus argumentis orator dixerit, dixi. quo dicendi genere maxime utuntur causidici nostræ etiam ætatis.
ALLEuare Aliquid.) Att. 98. Quod Acastus ea, quę uellem, de alleuato corpore tuo nuntiaret. SOLIcitudinem.) in orat. lib. 166. Aut quod aliqua ex parte solicitudines alleuaret meas.
ALLIcere.) Lacit inquit Sex. in fraudē inducit. unde est allicere. & aliquid. & ad aliquid allicere dicitur. in orat. lib. 87.. Quam posse dicendo tenere hominum cœtus mentes allicere, uoluntates impellere. BEneuolentiam alicuius.) 1. uolu. ora. 273. Nullis nostris officijs beneuolentiam illorū allicere possumus. AD se aliq.) de off. 12. Et quanquàm omnis uirtus nos ad se alliciat. Ita AD misericordiam aliq.) 2. uolum. ora. 8.. Vt regum afflictæ fortunæ facile multorum opes alliciant ad misecordiam.
ALLIgare uerba.) in orat. lib. 159. Verba neq; alligata sint quasi certa lege uersus, neq; ita soluta, ut uagentur. VIRtutem.) Att. 33. Ciuitatis uirtutem alligatam. SAcris aliq.) 2. uol. ph. 180. Sacris ne alligentur. Item. 180. Ita nuptijs.) 3. uolum. ora. 232. SE scelere.) 2. uo. ora. 155. Metuit homo doctus & sapiens ne L. Flaccus nūc se scelere alliget? Ita FVRti se.) Ter. 43.. Hinc furti se alligat: id est, fatetur se reum esse. Ita INiuriarum) Do. dixit super illud ò ingentem cōfidētiam, quia iniuriarum se alligat. AD aliq.) Asc. 16.. Dein proximo senatu P. Cornificius ferrum Milonem intra tunicam

nicam habere ad femur alligatum dixerat.

ALluere.)1.uo.or.255.Non ut alluantur à mari mœnia.

AMANdare.)Videtur idem esse cum relegare.ut.2.uolum. ora.226.Hunc modo amandãdum esse.sic M. Cato inuisus quasi per beneficium Cyprum relegatur.ecce amandari, & relegari simul coniuncta in eadem penè significatione. Itẽ paulo infra me expulso, Catone amãdato. Item.1.uolum?. ora.249.Item.25.PROcul aliquid à se.)2.uol.ph.54. INfra mortuos.)2.uol.ora.200.Re quidem infra omnes mortuos amandandus esset.

AMAre)Omnino plus est quam diligere, sed cum constructionis mutatione aliam etiam significationem recipit. ut in exemplis. COR de inter se.)Pla.50.Videas corde amare inter se. Item Att.323.CVM maxime.)Terẽt.103.Hanc Bacchidem amabat, ut cũ maxime tum Pamphilus: id est, quanto magis eam amare poterat. MIsere aliq.)Terẽ.12..PRO suo.)Ter.77.Eduxi à paruulo, habui, amaui pro meo. FIEri aliq.Sal.41.Terrebat eum clamore, uultu, sæpe impetu, atq; aliis omnibus quæ ira fieri amat: id est, cupit. AMOrẽ alicuius.)in fam.135.Delectauerunt me literæ tuæ, in quibus primum amaui amorem tuum. VOluntatem.) in fam. 6..Sensi enim ex literis tuis ualde te laborasse. amo igitur uolũtatem, id est, animo isti debeo. DE re aliqua.)Terẽ.34. Ecquid nos amas de fidicina istac? At.101. De numerio multum te amo. Attic.328. Et est pro debere. IN aliqua re aliq.) in fami.226. Et si in Atilii negotio te amaui, id est, tibi debui. MErito aliq.)Teren.68.Merito te amo Clinia. Att. dixit recte.29.. Dicæarchum recte amas. LOcum.) Att.77. Si me amas, hũc locum ama, id est, cura. MAnum ali.) Att. 100. Nam Alexidis manũ amabam, quod prope accedebat ad similitudinem tuæ literæ, id est, delectabat. EX animo aliq.)Att.292.Est etiam ubi uerbo hoc utimur iurisiurandi loco. Terent.106. Ita me dii bene ament. Item obtestantis. Attic.77.Si me amas.

AMbigere Aliquid, & de re aliqua.)in ora.lib.118..Quale, inquit, sit, quid ambigitur. Item & ex contrariis si quid ambigitur. Item quæ propter scriptum ambiguntur. DE re.) 1.uol.ora.188..De quo nihil ambigitur.

AMbire Aliquid,)est u numquenq; in petendo adire, se, su-

amq; illi dignitatem commendare, rogare, ut in suffragiis sibi adsit. idem est prehēsare, tanq; eius est. qui studet, quàm qui petit. ut PALmam.) Plautus. 2. Siue qui ambissent palmam histrionibus. PER aliquem.) siue qui ipse ambisset, siue per internuntium.

AMbulare.) Modo est spaciari, deambulare. Vt in ora. lib. 255. Meminerant illi Sex. Aelium M. uero Manlium nos etiam uidimus transuerso ambulātem foro. Ita IN littore.) in ora. lib. 182. IN sole.) in orat. lib. 114. In publico. 1. uolu. ph. 208. MOdo est lōgioris itineris, & quod proficiscī, quod ire.) Att. 137. Si enim recte ambulauit is, qui hanc epistolā tulit, in ipsum tuum diem incidit. Item. 1. uolum. orat. 14. Neminem esse, qui posset biduo, ad summum triduo septingenta milia passuum ambulare. Transitiue usus est Ci. 1. uolum. ph. 88. Vt si Xerxes cum tantis classibus tantisq; equestribus copiis Hellespōto iūcto, Athoq; perfosso maria ambulasset, terramq; nauigasset: Verum dixit ambulasse maria, quia classibus strata erant maria. nauigasse terram, quę scilicet modo fuerat terra, perfossum athū significat. NAues.) de re rust, id est, aut mare, aut amnis, quâ naues ambulant. transtulit Cato ab homine ad naues. sed quâ dixit aduerbialiter, non autem quod, aut quem.

AMITtere.) Modo est perdere, modo dimittere, ut in exemplis. ALIquid, ut animam.) Sall. 32. Non enim regnum, sed fugam, exilium, egestatem, & omnes has quæ me premunt ærumnas, cum anima simul amisisti. Plau. 4. Animā amittunt priusquam &c. ASPEctum.) 1. uol. ph. 163. Quòd iis sępe usu uenit, qui cum acriter oculis deficientem solem intuerentur, ut aspectum omnino amitterent. CAVsam.) in ora. lib. 118. Quarum rerum negligentia plerasq; causas, & maxime priuatas (sunt enim sæpe obscuriores) uidemus amitti. CIVItatem.) in ora. lib. 100. Num is ad suos postliminio rediisset, & amisisset hanc ciuitatem. CONsilium.) Ter. 29. Simul consilium cum re amisti. CORpus.) in fam. 107. Ego cogito commorari quo ad me reficiam, nam & uires. & corpus amisi. DIgnitatem.) in fa. 9. Dignitatem illam quidem consularem fortis, & constantis senatoris, nihil est quod cogitemus, amissa est culpa eorum, qui à senatu &c. E CONspectu aliqu.) Ter. 31. Occidi, neq; uirgo est usquā. neq;

neque ego, qui illam è conspectu amisi meo. EX animo aliquid.) 1. uol. orat. 44.. Nam cum omnibus horis aliquid atrociter fieri uidemus, aut audimus, etiam qui natura mitissimi sumus, assiduitate molestiarum sensum omnem humanitatis ex animo amittimus. EGEstatem.) uide animā. AErumnas.) uide animam. FVgam.) uide animam. LIberos.) in fa. 72. Cum beatissimi sint, qui liberos non susceperint, minus autē miseri, qui his tēporibus amiserunt. LVmen.) 1. uo. ph. 250. Democritus luminibus amissis, alba scilicet et atra discernere non poterat. OCcasionē.) Att. 242.. Atq; id quidē Cassius maxime amissas occasiones, Deciūq; grauiter accusabat. OPInionem.) Att. 51. Accedit aliud nō paruum incommodum, q grauis illa opinio, ut quidem ad nos perferebatur, senatum nihil decernere antequā de nobis actum esset, amissa est. PROuinciam.) Att. 115. COS. ei rescripsit, ut prius ipse in Picenum, at illud totū erat amissum. SENsum humanitatis.) uide ex animo. TEMpus.) 2. uol. ora. 134.. Et ea dicam uobis audientibus amisso iam tēpore. A SE aliq.) Ter. 133. Nam neq; quomodo à me amittā inuenio, aut, uti retineam scio. nunc est dimittere more antiquo. Don. ait. Item Terent. Adij te heri de filia, ut ueni, itidem incertum amisisti. Item Plaut⁹. 243. Vt abeas, rudentē amittas, mihi molestus ne sies. Item. 12. Mulier istā rem inquisitam certum est non amittere: id est, relinquere. DE manib.) 1. uo. or. 154.. Et rem de manibus amisisses.

AMouere aliquid, & aliquid ab aliq.) ut ARbitros.) Sal. 7.. Atq; ibi omnibus arbitris procul amotis orationem huiusmodi habuit. MEtum.) Ter. 4.. Sperans nos amoto metu inter oscitantes opprimi. MOlestiam ab aliq. Plau. 7. Amoui à foribus maximam molestiam.

AMplecti Aliquem.) Sallu. 28. Igitur imperator omnes ferè res asperas per Iugurtham agere, in amicis habere, magis magisq; eū in dies amplecti. ANImum alic.) in familia. 74.. Cum uero ea tua sit uoluntas, humanitas, beneuolentia erga me, libenter amplector talem animum. IVS ciuile.) in ora. lib. 105. Nam quod ius ciuile crasse tam uehemēter es amplexus: id est, quod maxime ius ciuile calles. MEmoriā rei.) 1. uo. or. 46. Nec parui tēporis memoriam, illæ perpetuæ existimationis fidem, & religionē amplectūtur.

OTIVM.)3.uolu.ora.23.Neq; enim rerum gerendarum dignitate homines efferri ita conuenit, ut otio non prospiciant, neq; ullum amplexari otium, quod abhorreat à dignitate: id ē, ita otio studere debeat ut ignaui ne fiant. PLEbem.)3.uol.orat.115. Qua nimis amplecti plebem putabatur: id est, sibi illam obnoxiam facere. CONsilio aliquid.)1. uolu.ora.279. Quæ si iudex non amplectatur cōsilio. PLVribus uerbis aliq.)1.uol.ora.51. Quod ego pluribus uerbis amplecterer: id est, persequerer.

AMpliare.) Est iudicium differre. cum scilicet, non liquet. idq; præsertim cum reus damnandus esse uidetur.1. uo.or. 290. Et potestas esset ampliandi. Item.81. ALIquem.) ad Heren.35.. Nam qui fuit iud. quare in sententijs ferendis dubitaueritis? aut istum hominem nefarium ampliaueritis?

AMplificare Aliquid.)2.uolu.orat.13. Hanc authoritatem multis postea rebus gestis, magnisq; uestris iudicijs amplificatam &c. DOlorem.) 1.uolu.phil.186. Nam attrectatu, & quasi sæuum amplificatis dolorem. GLOriam.) 2.uolu. ora.193. Ne cuius amplitudinem, ac gloriam laude, atq; honoribus amplificare debeatis. AMplitudinem.) uide gloriam. PEcuniam.)2.uol.phil.115. Si enim extis pecuniæ mihi amplificatio ostēditur. REM familiarem.) de off.9. Nec uero rei familiaris amplificatio nemini nocens uituperanda est. Ita REmp.)2.uolumi.orat.13.. In remp. conseruandā, atque amplificandam conferatis. PREtium.) 2.uolu.orat. 217.. Gabinio pretio amplificato, Syriam nominatim dedisti. VRbem.)2.uolumi.orat. 111. Qui eandem hanc urbem conditam amplificatamq; seruauit.

AMputare Aliquid ex aliqua re.) in orat. lib.117.. Ita uolo esse in adolescente, unde aliquid amputem. Item.90.

ANGEre.) Et re, & de re aliquem. Att.16. Multa sunt enim quæ me solicitant, anguntq;. Ita ANImum.) Terēt.135.. At non quotidiana cura hæc angeret animum. ET animi se.) Ter. Animi sese angebat facti pœnitens. ANImo.) in orat. lib.165.. Equidem angor animo. At.72.. Sed angor intimis sensibus. DEsyderio.) De re ru.147. Ne circa æquinoctium uernum equæ desyderijs naturalibus angantur. Item in fa. 78. DOlore.) in fam.47. Et in communibus miserijs perpetuo quodam dolore angi, multi ad nos quotidie deferunt.

Expecta-

EXpectatione.) Att.134.. Tamen angebar singularum horarum expectatione. INcommodis aliq.) Plau.70.. Ego illum incommodis angam. DE re.) At.33.. De Statio manumisso, & nonnullis alijs rebus angor equidem. Item. 115.. Sed non possum sine dolore accusare eum, de quo angor, & crucior.
ANhelare.) Difficultatem habet uerbum trahendi spiritũ, itaq; recte transfertur ad eos, qui anxie aliquid conantur. CRVdelitatem.) ad Herenn.41.. Anhelans ex infimo pectore crudelitatem. MInas.) Sall.137.. Videtis enim mentẽ anhelantem tristissimum genus minarum. SCElus.) Sallu.131. Nunc anhelantem scelus.2.uol. orat.194. Neq; fortasse nisi malum anhelamus.
ANimaduertere.) Iam plenum est uerbum, diligẽtemq; attentionem significat. & quoniam qui ita attendunt, facile intelligunt, interdum pro intelligere: tamq; passiue, quàm actiue poni consueuit. necnon etiam pro curare. Sallu.77. Quod uos oro atq; obsecro P.C. ut animaduertatis. CVM silentio.) Terent.26. Date operam, & cum silentio animaduertite. ALIquid) 2.uolu. orat.194.. Et quoniam animaduertistis conspirationem conflatam, ita esse restinctam: id est, cognouistis, passiue. Cæsar.223.. Hac re Cæsar animaduersa signa conuerti iubet. REM suam aliq.) Terent.132. Alios tuam rem credidisti magis, quàm te animaduersurum: nunc est curare.
ANimaduertere.) Cum pro punire est positum, hoc ueteres in has dicendi formas usi sunt. INiuriam.) Teren.4. Et primum ab illo animaduertẽda iniuria est. ubi, ab illo, possessiue illius exponendum est, ut illud etiam, Ab Andria ancilla hæc est: id est, Andriæ ancilla. FAcinus.) Ter.15. O facinus animaduertendum. PECcatum.) 1.uolumi. orat.77.. Atq; ea sunt animaduertenda peccata, quæ difficilime præcauentur. VItium.) de offi.29.. Animaduersoresq; uitiorũ. INaliquem.) 1.uolumi. orat.120.. Tu qui institueras in eos animaduertere, qui perperam iudicassent. 257. VERberibus in aliq.) Sall.18. Vti prius uerberibus in eos animaduerteretur. Item.19.. SINE casu ullo post se.) 1.uol. ora.85. Magistratum Sycionium numos poposcit, ne sit hoc crimẽ in Verrem. fecerunt alij. cum ille non daret, animaduertit, ni-

ſi peccatum inſit in eo, cum non daret.

ANImare Aliq. in aliq.) 1. uo. or. 235. Ita in te animatam eſ ſe uidemus. & eſt in bonam partem.

Antecapere Tempus) Sall. 36.. Maximeq; feſti nans tẽpus legatorum antecapere. NOctem.) Sall. 22.. COS. optimum facturatus noctem quæ inſtabat, antecapere. MVLta.) Sal. 11.. Ac priuſquam legiones ſcriberentur, multa antecape re, quæ bello uſui forent. FAmem, Sitim, Frigus. LASſitu dinem.) Salluſt. 5. Dormire priuſquam ſomni cupido eſſet, non famem, non ſitim, neq; frigus, neq; laſſitudinem oppe riri, ſed ea omnia luxu antecapere: id eſt, edebãt, bibebãt, ſe calefaciebant, quieſcebant antequam fames, ſitis, frigus, laſ ſitudo aduenifſet.

ANtecedere Aliquem aliqua re.) Cæſar. 87. Ne contra ſuã uoluntatem dimicare cogeretur, magnis itineribus ante ceſſit. Item. 30.. VSV rerum.) 1. uolumine orat. 232. Vſu re rum antecedebat Diodorus Timarchides. HOnore, AEta te.) 1. uolum. orat. 233.

ANtecellere aliquid alicui.) 2. uolu. or. 130. Verumetiam di cendi conſuetudo longe, & multum iſti ueſtræ exercitatio ni ad honorem antecellet.

ANteeſſe aliq. aliq.) Sallu. 22 Facundia Græcos, gloria belli Gallos, Romanos antefuiſſe.

ANteferre aliq. alic.) Sal. 32. Perfecit uti famæ, fidei, poſtre mo omnibus ſuis rebus commodum regis anteferret. Item in fa. 72.. Certe nos, quod eſt dies allatura, id conſilio ante ferre debemus: id eſt, antecapere.

ANtegredi aliquid.) de off. 19 Id tum apparet cũ antegreſ ſa eſt honeſtas: id eſt, præceſſit.

ANteire aliq. & alic. re aliqua.) Ter. 148. O Phædria incre dibile eſt, quãto herum anteeo ſapiẽtia. Ita AEtate.) 1. uo. pl. 340. Qui hos ætate anteibat. Ita INtelligentia.) in or. li. 185.. Qui intelligentia omnes anteibant. Ita VIRtute.) de off. 40. Qui anteire cæteros uirtute putantur.

ANteponere. Prandiũ alic.) Pl. 133.. Bonũ anteponã pran dium pranſoribus. ALIquid alic.) in or. lib. 188. Hanc autẽ inquit gloriã teſtimoniumq; Cæſaris tuæ quidem ſupplica tioni non ſolum, ſed triumphis multorum antepono.

ANteuenire aliq.) Sal. 27. Et homines noui, q antea per uir tutem

tutem soliti erant nobilitatē anteuenire: id est, patritijs gratiosiores esse solere. CONsilium.) Sal. Explorare itinera regum, consilia & insidias eorū anteuenire. ALIquid alicui.) Plau. 71. Omnibus rebus ego amorē credo, & nitoribus nitidis anteuenire: id est, præstare.

ANteuertere aliquid alicui rei.) Pl. 105. Rebus alijs anteuortā Bacchis, quæ mādas mihi: id est, mādata tua primum exequar. Pl. 55.. Pol mœrores mihi anteuortunt gaudijs: id est, mœror gaudij locum occupat. Item Cæs. 78.. Qua re nūcia ta, Cæsar omnibus consilijs anteuertēdum existimauit, ut Narbonem proficisceretur. ALIquid.) de off. 98.. Atq; id ipsum cū tecum agere conarer, Fannius anteuertit: id est, intercepit, præoccupauit. Item. 3. uo. or. 110. Vidit necesse esse Miloni proficisci Lanuuinū illo ipso, quo profect⁹ est, die, itaq; anteuertit: id est, ante ipse discessit.

ANtiquare.) Est in morem pristinum reducere, sed maxime de legibus, rogationibus, & quibusdā similibus. LEgē.) 2. uol. ph. 191.. Vos demum, ut uideo, legem antiquastis, sine tabella. Item de off. 48.. ROgationem.) Att. 8.. In hac causa Piso amicitia P. Clodij ductus operam dat, ut ea rogatio, quam ipse fert, ex S. C. et de religione antiquetur: idem est cum abrogare.

APErire.) Earum rerum est, quæ aliquo modo nobis ante occlusæ erant. & aliquid, & de re aliqua aperire dicimus. DOmum extra priuatum.) Asc. 7. Hoc est extra priuatum aperiretur. LIteras:) Att. 93.. Q. Cicero puer legit, ut opinor certe epistolam inscriptam patri suo, solet enim aperire. Item: 2. uolu. or. 112. 113. LVdum.) in fam. 137.. Corinthi dicitur ludum aperuisse. CAput.) 3. uol. ora. 175. Cum mulier fleret uberius, homo misericors ferre non potuit, caput aperuit, in collum inuasit. LAtus. Cæs. 8. Ex itinere nostros latere aperto aggressi circumuenire. Item. 25.. FONtes.) 1. uolu. ph. 149.. Multò studiosius philosophiæ fontes aperiemus. Item. 3. uolum. orat. 261. Totiusq; huius sceleris fons aperietur. Item Att. 279. Neq; in senatu sceleratissimorum consiliorū fontes aperire nō dubitaui. ITER aliq. re.) Sall. 23.. Quocunq; ire placet, ferro iter aperiendū est. CVRsum.) 3. uolu. orat. 261.. Multis apertus cursus ad laudem. REditum alicui. de offic. 129. Quod docti homines neruis

inclitatā

Incitati atq; cantibus aperuere sibi reditum ad hunc locū. Item in fam.88.. Quod reliquum est quando tibi uirtus & dignitas tua reditum ad tuos aperuit. CONsuetudinem pristinæ uitæ ali.3.uo.ora.131. Ergo & mihi meæ pristinæ uitæ consuetudinem C. Cæsar interclusam aperuisti. ANImum.)in fa.180.. Quod tuū erga me animū simplicem, atque amicū aperuit. NAturam ali)Sal.22. Vide mores. MOres.) Sallu.22. Quin utriusq; naturam, & mores, quantum ingenio possem, aperirem. SE alicui.)Terēt.15. Post ubi tēpus promissa est iam perfici, tum necessario se aperiunt, & timent. OMnia ut gesta erāt.)Sal.16. Omnia ut gesta erāt, aperit. DOlum.)Plaut.152. Si hic non uidebit mulierem, aperitur dolus. CONiurationem.) Sal.14. Eo præsente cōiurationem aperit, nominat socios. PRObra alic. Pl.81. Aedepol tua probra aperibo omnia. DE re.) ad Her.2. Deinceps de insinuatione aperiendum est.

Apparare cum datiuo uerbum adiungitur,) semper inquit Do. cladem, & perniciem significat. NVptias alicui.)Terēt.15.. Hæ nuptiæ non apparabantur mihi. ANImum.)ad Herenn.1.. Per quod animus auditoris uel iudicis cōstituitur, uel apparatur ad audiendum. ORAtionem.) ad Heren.2.. Vt non apparata oratio uideatur. CONuiuium.)1.uo.ora.210. Ornare, & apparare conuiuium. COEnā.)Ter.53. Cœnam apparare. VERba.)ad Her.3. Quod nimium apparatis uerbis compositum est.

APparere. Aliquem domi.)Plau.50. At ego mox apparebo domi: id est, adero. Item in fa.162. Cum equites Antoni apparuissent. PROmissa.) Ter.31.. Hercle hoc factum est. facsis nunc promissa appareant.

APpellare.)In hoc uerbo ueteres maxime frequentes fuerunt, ut cum à iudice ad aliam quampiam potestatem cōfugeretur, & tum dicimus appellare aliq. & ad aliq. aut cū de re exigenda ageretur, & tum dicimus aliq. de re aliqua. ut in exemplis docebitur. TRIbunos.)1.uo.ora.5. Appellātur tribuni. Att 64.. POpulum.2.uolu.ora.264. Appellaui populum, tribubus me submisi. Att.211. Ad tribunos quod appelles ualde probo. AB aliquo ad aliq.)1.uolum.or.11.. Cuius procurator à prætore ad Tribunos appellare ausus sit. ALIquem.)Att.78.. De Atteliano nomine scripsi ad Philotimum

lotimum ne appellaret Messalam. Item. 1. uo. or. 7. Cum tibi quotidie potestas fuisset admonendi, uerbum nullum facis, biennio iam cōfecto ferè appellas. Item post biennium denique appellas. Item in fami. 266.. Dolobellæ procuratores fac, ut admoneantur, appellabis etiam Papiam. Itē Att. 5. Tullia delitiæ nostræ tuum munusculum flagitat, & me sponsorem appellat. Item. 6. Tulliola tibi diem dat, sponsorem appellat. Item. 261. Possumus enim ut sponsores appellemus, procurationem introducere. 1. uo. or. 97.. Non enim mihi persuadetur istum ab illo prius appellatum. DE pecunia.) 3. uolum. or. 174. Appellatus de pecunia, quam pro domo pro hortis, pro-sectiōe debebas. Sed & alias habet significationes. ut Pl. 35.. Paucis est, quod te uolo de communi re appellare mea, & tua. nunc est quærere, agere cum aliquo. NOmine aliq.) in orato. lib. 105. Vt eum tristem Galba uidit, nomine appellauit. Item. 1. uolum. phi. 4.. Me autem nomine appellabat. VVLtu aliquem.) 2. uolu. or. 166.. Qui etiam me intuetur, me uultu appellat, meam quodāmodo flens fidem implorat. LIteris aliq.) in fami. 255. Crebris nos literis appellato. LIteras.) in oratoriis libris. 176.. Et suauitate appellandarum literarum. nunc est proferre, quæ laus summa fuit in Catulo, de quo. Item. 188.. Sed tamen suauitas uocis, & lenis appellatio literarum bene loquendi famam confecerat. REgem aliquid.) Attic. 77. Qui rex ab senatu est appellatus. Ita AMIcum.) Cæs. 12. Cum in consulatu suo rex atque amicus à senatu appellatus esset. IMperatorem.) in fa. 23.. Ita uictoria iusta imperator appellatus apud Issum. Item Attic. 79. Imperatores appellati sumus. Item. 3. uolu. orat. 260.

APpellere.) proprie est, cum ex pelago, aut freto quis ad littus accedit. Don. ait. Cæs. 158. Vt primo uespere omnes scaphas ad littus appulsas habeant. Item. 145. Appulsisque Messanam nauibus. 1. uolu. or. 244. Ita ad uillam. Att. 210. Ita ad Siciliam. 1. uolum. or. 250. Ita tu de multis. ANImum ad uxorem.) Terent. 11. Animum ad uxorem appulit. Ita AD scribendum.) Ter. 1. Poëta cum primum animum ad scribēdum appulit. Ita MENtem ad philosophiā) in or. lib. 122.. Sic tuam mentem ad philosophiam appulisti. FRIgus, & CAlorem.) 2. uo. phi. 54.. Vt omnes ictus, omnesque nimios & frigo-

& frigoris, & caloris appulsus sentire possimus.
APpetere Modo est ualde cupere:) idq; sæpius de ijs, quæ fert libido, interdum etiam de bonis. modo pro suo simplici, necnon etiam pro appropinquare poni cõsueuit. AMIcum aliq.)3. uolu. orat. 94. Non fugit eius amicitiam, cum esset præsertim appetitus. GLOriam.)2. uo. orat. 5. Et quoniam semper appetentes gloriam præter cæteras gentes, atque auidi laudis fuistis &c. de offic. 102. Quam qui appetiuerunt. de probitate enim agit. ALIquid.)1. uolum. phi. 217. Nescienter quid appetens. REgnum.) Cæs. 77.. Et ob eam causam, quod regnum appetebat ab ciuitate erat interfectus. Ita INImicitias.)3. uolum. orat. 47. Appeteret inimicitias? in iudicium uocaret? EVropam.) Att. 273.. Adeo ne copijs abundat, ut is, qui ex Asia fugere dicebatur, Europã appetere conetur. ALIquid aliqua re.) ut uitam ali. ferro, & insidijs. 1. uol. or. 23. Filij uita infesta sępę ferro atq; insidijs appetita. Ita VRbem. Sall. 136.. Sceleratus in omnem urbẽ, quam toties insidijs appetiuisset. DIEM.) Cæ. 74. Diesq; appetebat septimus. Ita Pl. 33. Propinqua partitudo cui appetit. utrobiq; significat appropinquare.
APPingere Aliquid,) Att. 27.. EPIstolam superiorem restitue nobis, & appinge aliquid noui: id est, ascribe.
APplicare.) Proprie est de naufragio in litt⁹ eiecto. Do. ait. transfertur uero ad ea, quib. maxime adhæremus. SE ad aliq.) Ter. 22. Tum ille egens forte applicat primũ ad Chrysidis patrem se. AD familiaritatem ali.)2. uo. ora. 31. ⁀ 31.. Statim se ad hominis egentis, audacis, in iudicijs corrumpẽdis exercitati, tum autẽ iudicis Staleni familiaritatem applicauit. AD amicitiam. se alic.)1. uo. or. 109. Primum quod omnium nationum exterarum princeps Sicilia se ad amicitiã, fidemq; Pop. Rom. applicauit. AD fidem.) uide amicitiam. ADductum alic. se.) in fam. 43.. Siquidem (ut scribis) omnes uires ciuitatis se ad Pompei ductum applicauerũt. AD aliq. partem. ANImum.) Terẽ. 5. Tum siquis magistrũ cœpit ad eam rem improbum, ipsum animum ęgrotũ ad deteriorem partem plerunq; applicat. AD studiũ se aliquod.) Ter. 51. Tum quod maleuolus uetus poëta dictitat, repente ad studium hunc se applicasse musicum, amicũ ingenio fretum, haud natura sua. AD philosophiam) Itaque se alij ad philoso-

philoſophiam,alij ad Ius ciuile,alij ad eloquentiam appli-
cant. Item.1.uolu.or.15.. De offi.23.. AD eloquentiam.) ui
de ad philoſophiam. AD ius ciuile.) uide ad philoſophiam.
AD conuiuia.) M.Ca.apud Gell.151.. Poëticæ artis honos
non erat, ſiquis in ea re ſtudebat, aut ſeſe ad conuiuia appli
cabat,graſſator uocabatur. AD aliq.) in or. lib. 194.. Meq;
ad eundem, quem Romæ audiueram, Molonem applicaui.
APponere.) Verbum eſt in primis menſæ & cibis accommo
datum. Menſam.) Plau.220. Date illi aquam manibus, ap-
ponite menſam. Item Plautus. 30. Pueri menſam apponite.
Atti.244.236..COEnam dubiam.) Terent.129..Cœna du-
bia apponitur. dubia cœna ea eſt, unde quid ſumas ex rerũ
copia, ignores. Item At.87. Quid te in uaſis fictilibus appo-
ſiturum putem? Item.1.uolu.orat. 211 Is cœnam iſti dabat
apud uillã in Tindaritano, fecit quod Siculi non audebãt,
ille ciuis Rom. quod erat, impunius ſe facturũ putauit, ap-
poſuit patellam, in qua ſigilla erãt egregia. Item.1.uol.or.
211. Argentũ illi cæterum purũ appoſuerat, ne purus ipſe re
linqueretur. GRAtiæ aliquid.) Ter.8. Ego Charine neuti-
quam officiũ eſſe liberi puto, cum is nihil promereat, poſtu
lare id gratiæ apponi ſibi: id eſt, deberi ſibi quicquam uelle.
ALIquid alicui rei.) Pla.157. De meo nihil his nouum ipſe
appoſui. nunc eſt addere. MAchinam rei.) 1. uolum. orati.
105. Omnes illæ columnæ, quas dealbatas uidetis, machina
appoſita, nulla impenſa adiectæ. NOtam alic. rei.) in fam.
205. Reliquis epiſtolis tantum faciam, ut notam apponam
eam, quæ mihi tecum conuenit. ET aliquid.) 3. uolumi. or.
95. Qui non notam apponas ad malum uerſum, eſt ſigno
aliquid ſignificare. LICItatorem.) de officijs. 64. Non lici-
tatorem uenditor, nec, qui contra ſe liceatur, emptor appo
net. Ita ACcuſatorem.) 1. uolum. ora. 91. Accuſator autem
apponitur ciuis Roman9 de creditoribus Lampſacenorũ.
Ita CAlumniatorem.) 1. uolum. or. 113. Verres calumnia-
tores apponebat, Verres iudicabat.
APportare Aliq.) Ter. 20. Quid nam apportas? Item Caeſ.
47. Ea, quę ſunt uſui ad armandas naues ex Hiſpania appor
tari iubet. Item de offi. 30.. Multa undiq; apportans. Ab ali
quo.) 1. uolumine oration. 161.. Quæ non ab hoſtibus ui-
ctis capta, aut apportata ſit?

Appre-

tatem.)Att.35. Si erit pugnandum, arceffam ad focietatem laboris Item.34. Si erit neceffe arceffemus: id eft, uocabimus. CApitis aliq.)3. uolumine oratio.149. Non expetere uitam, non capitis arceffere. ad Her.4. Ita IN iudicium capitis.) de off.43.. Nequem unquam innocentem in iudicium capitis arceffas. ET iudicio.)2.uolu.ora.149. Vt hunc hoc iudicio arcefferet.

ARchitectari.uoluptates.)1.uolum.phi.75..Cur tandem? an quod ita callida eft, ut optime poffit architectari uoluptates? SCElera.)2.uolum.ora.50. Principem atq; architectum fceleris abfoluerent? LEges.2.)uolum.orat.63. Quem non architecti huiufce legis olfecerint? SItum loci.) ad Heren.22. Et in ea fitum loci cuiufdam ad fuum arbitrium fabricari, atq; architectari.

ARdere.)Cũ uerbi proprietas maxime plana fit, eius exẽplis fuperfedere uifum eft. in tranflatis uero, ubi peruarie fe habet, tantum uerfabimur. & dicimus ardere aliqua re, & in aliqua re. ut AVAritia aliq.) Sall.80.. Itaq; cætera ex licentia, aut odio, aut auaritia in tempus arfere. BELlum.) 3.uolu.ora.137.. Bellum fubito exarfit. ET bello aliquid.) in famil.46. Orbem terrarum diftributis imperijs ardere bello. CVpiditate aliq.)in fam.67. Ardeo cupiditate incredibili.3.uolu.ora.227. DEfyderio aliq.)3.uolum.orat.228.. Tota Italia defyderio libertatis exarfit. DOlore.)1.. uolu. philofo.147. Is cum arderet podagræ doloribus. Attic.34. Et.176. INuidia.)Att.316..Res ardet inuidia. in orato.lib. 143.. INcendio.)in ora. lib.200. Vna Gallia communi non ardet incendio. IRAcundia)1.uolumine orat.118. Exarfit iracundia ac ftomacho. Item Terẽ.83.. IN cupiditatibus.) Sall.2. Ardens in cupiditatibus. IN amplificatione.)in ora. lib.206. Ergo in omni genere amplificationis exarfimus. LIteras in aliq.)At.226. Ardentes in eum literas ad me mifit. OCVlos alicui.)1.uol.ora.258..Ardebant oculi. ODIO aliq.)uide auaritia. ORAtionem.)in or.lib.209. Nifi ardẽs ad eum perueniret oratio.

AREfcere Lachrymas.)ad Her 16. Nihil enim lachryma citius arefcit. FONtes.)ad Her.25..Arefcant, ipfi ficcitate, fupra eft fontes. in orat.lib.234..

ARguere aliq. alicuius rei, & aliqua re, & in aliqua re.) fed

eo modo, quo accuso, damno. PRobri, Stupri, Dedecoris.) Plautus.12. Ita me probri, stupri, dedecoris à uiro argutam meo. CRImine aliq.) 2.uol.or.244.. Nunc non modo hoc te crimine arguo. IN rc.) 1.uolu.orat.224. Omnibus in rebus coarguitur à me.

ARmare aliq. aliquã re. ANImis aliq.) 3.uolu orat.213. At uero erecti, citati, parati, armati animis iam esse debemus. AVtoritate publica aliquid.) 3.uolu.ora.101.. Temeritatẽ concitatæ multitudinis autoritate publica amare. MVris urbem.) 2.uol.orat.83.. Deleta Carthago est, quod cum hominũ copijs, tum ipsa natura, ac loco, succincta portibus, armata muris. NAues.) Cæ.47. Ea, quæ sunt usui ad armãdas naues, ex Hispania apportari iubet. COpias.) Sallu.30. Igiť Iugurtha quàm maximas potest copias armat. SERuos, Pastores.) Cæ.126.. Seruos, pastores armat. ALIquem ad aliquid.) in fam.85.. Quod te ad omnia summum atque excellens ingenium armauit.

ARridere aliquẽ.) in or. lib.243. Cũ aut nõ adhibeantur ad causas, aut adhibiti derideanť. nam si arrideantur, esset idipsum Atticorũ. ALIquid alicui.) Att.210. Inhibere illud tuum, quod ualde mihi arriserat, uehementer displicet: id est, quod ualde placuerat. ALIquid) L. Piso apud Gell.96. Ii cõ tẽnentes eum assurgere ei nemo uoluit Cn. Flauius Annij Fi. ædilis id arrisit, nunc est non moleste tulit.

ARrigere aliquid.) Sallu.13.. Vetus certamen animos eorũ arrexit. Sall.60. Eos non Paulum oratione sua Marius arrexerat. AVres.) Ter.22. Arrige aures Pamphile. ET aures aliquem alicui.) Plau.246.. Proh Dij immortales, suo mihi hic sermone arrexit aures.

ARripere aliquid sibi.) 3.uolu.ora.17.. Qui cognomen sibi ex aliorum imaginibus arripuit. LIteras.) de off.82. Quas sic auide arripui. MORdicus aliquid.) Plautus.66. Manum arripuit mordicus.

AScendere aliquẽ aliquid, ad aliquid, in aliquid, & aliqua re dicimus. Murum.) Cæs.9. Atq; ab his subleuatus murum ascendit. GRAdum dignitatis.) 2.uolum.ora.137. Qui primum dum ex honoribus continuis familię maiorumq; suorum unum ascendere gradum dignitatis conatus est. AD altiorem gradum.) de offic.46. Sed ut altiorẽ gradum ascẽdant.

dant. AD honores.) in ora. lib. 187. Quod quia multis gratum erat, & probabatur, ascẽdisset ad honores &c. IN Lẽbum.) Plau. 168. Ascendi in Lembum. Att. 13. In quæ modo asellus onustus auro ascendere posset. IN concionem.) Attico 54.. Tum subito ille in concionem ascendit. IN equũ.) de offi. 83.. Cum ingressus iter pedibus sit, in equum omnino non ascendere. IN honorem.) in orato. lib. 208. Propter quem ascendit in tantum honorem eloquentia. GRAdibus. aliq.) in ora. lib. 191. Ascendens gradibus magistratuũ. GRAdatim uocem.) in or. lib. 164. Hinc Gradatim ascendere uocem, utile, & suaue est.

ASCIre.) Est aliunde aliquid sibi sumere. & alicui rei, & ad aliquid ascire dicimus. ALIquid.) 2. uol. ph. 173.. Cum senatus P. Q. R. asciuerit. LEgem.) 3. uol. orat. 59. Innumerabiles aliæ leges de ciuili iure sunt latæ, quas Latini uoluerũt, asciuerunt. SAcra.) 1. uolu. ora. 274. Quarum sacra Popu. Rom. à Græcis ascita, & accepta tanta religione, & publice, & priuatim tuetur &c. CIuitatem alienam.) Attic. 265.. Quod nonnulli ita interpretantur amitti ciuitatem Romanam, alia ascita. LEpôrem.) At. 266. Tanta autem erat suauitas sermonis latini, ut appareret in eo natiuũ quendã lepôrem esse, nõ ascitum. PAtronum.) 3. uol. or, 85. Me patronum unũ asciuerunt. ALIquid sibi.) Sallu. 9. Ea tempestate plurimos cuiusque generis homines asciuisse dicitur. NOmen tyranni.) Att. 286. Qui tyranni nomẽ asciuit sibi. AD aliquid.) 2. uolu. orat. 106. Quem non ad hoc incredibile sceleris fœdus asciuerit.

AScifcere Sibi aliquid.) de off. 105. Asciscãtque sibi quasi propinquitate coniunctos, atque natura. PRVdentiam.) in ora. lib. 92. Vt ostenderet non modo eos illius expertes esse prudentiæ, quã sibi asciscerent. GEnus aliquod dicendi.) in or. lib. 199. Asciuerunt aptum suis auribus optimum quoddã, & tanquam adipale dictionis genus. LAVdem.) 2. uol. ora. 232. Nihil enim unquã de me dixi sublatius asciscendæ laudis causa potius, quàm criminis depellendi. SApientiam.) 2. uo. ora. 212. Neque istam mihi ascisco sapiẽtiam, quam nõnulli in me requirebant. SOcios.) Cæ. 2.. Receptos ad se socios, sibi asciscunt. CONsuetudinem rei.) in orato. lib. 183.. Iccirco hanc consuetudinem libenter asciuimus.

AScribere.)aliquid alicui,ad aliquid, in aliquid. SENtentiam nostram alienæ.)in ora.lib.244. Ascribat suæ nostrã sententiam.SAlutem.)Atti4. Salutemq; tibi plurimam ascribit. quod ego reperio semper alienum spectare,nunquã de eo qui scribat,intelligi.nam Att.188..Igitur tu quoque salutem utriq; ascribito . ubi intelligo Ciceronis nomine, qui Attico id mandabat. ALIquid alicui.).2.uolum.or.15. Mea quidem sententia Quirites unus A.Gabinius belli maritimi,rerumq; gestarum Cn. Pompeio ascribitur: id est, socius additur. ALIquid.)in fami.155. In quibus erat te adscripsisse à Lepido non recepi Antonium: id est, addidisse. Attico.232.Quod uulgò hominum opinio socium me ascribat tuis laudibus:id est,adiungat. Item Att.19. Nam quod me non esse adscriptum uides:id est,nomen meum. AD aliquid.)Att.292.Nunc ad tuum numerum libẽter ascribito. Item in orat.lib.133.. Ad hoc genus ascribamus eius narrationes apologorum. Item Atti.90. Quid ad statuam ascripserit,nescio.IN rem.)ut in ciuitatem.Att.257..Et certam in sedem ciuitatis ascribimur.IN amicitiam.)de off.61.Admiratus eorum fidem tyrannus, petiuit, ut se in amicitiam tertium ascriberent.IN legem.)1.uolum.orat.303.Adscripsisse eundem Syllam in eandem legem.

ASpergere aliquid alicui,aliquid aliqua re, & ex aliquo aliquid. ALIcui aliquid·)uolumi.orat.140.Sed si illius comitatem & facilitatem tuæ grauitati, seueritatiq; asperseris. Item.1.uolum.orat.288. Ebutio sextulam aspergit.ET molestiæ aliquid alicui.) Att.312.. Nunc mihi iucunditatis plena epistola hoc aspersit molestiæ. ALIqua re aliquid.) ad Her.39.. Quem ore attingere,dentibus insecare,lingua aspergere possit:id est.maledictis cũ leuiter persequi.in ora. lib.131.Quod tamen est mendaciunculis aspergẽdum. MAculis uitam ali.)2.uolumi.orat.265.Hunc tu uitæ splendorem maculis aspergis.EX fonte aliquid.)in fa.84. Ex quo fit leuiter aspersus.

ASPIcere aliquid, & ad aliquid,& inter se aliquos.) ut LVcem.)1.uol.orat.28.Vt propter quos hanc suauissimam lucem aspexerit:id est,in hanc uitam æditus sit.Item in orat. lib.165.. Tanquam ad aspiciendam lucem esse reuocatum. AD aliq.)2.uolumine oration. 243.. Et simul ad Cn.Lentulum

tulum COS. aſpexit. Item de re ruſt. 25.. 54.. INter aliquos.)2.uolumine oratio.113. *Sic furtim nonnunquam inter ſe aſpiciebant.*
ASPIrare alicui rei, & ad aliquid in eadem ſignificatione.) id autē eſt peruenire, aſſequi. ut in exemplis, quo quidē uerbo intranſitiue magis oratores utūtur: nam trāſitiue Virg. dixit, Vētosq́ʒ aſpirat eunti, ſed ne poëtas attingamus. MAgiſtratibus. Sallu.130. *Siqua ratione præclaris magiſtratibus aſpiraſſet.* Item.135. *Quod ſi uotis ſceleratorum hominum ſucceſſus aſpiraſſent.* AD aliq. aliq.) in orat. lib.172. Nā ut ex bellica laude aſpirare ad Africanū nemo poteſt. Item.2.uol. phi.233.. Vt ad me aſpirare non poſſes. Item.3. uolu. ora. 81.. IN campum.)2.uolu.ora.177. Qui tum dicat in campum aſpiraſſe Syllam. IN curiam.)1. uolumine ora. 124.. *Niſi Februario menſe aſpirabat in curiam.* DOmum.) 1.uol.ora.17. Dixi Romæ domum fuiſſe, quo iſte ne aſpirauit quidem: id eſt, peruenit.
ASSENtari.)Pl.135. Aſſentabor quicquid dicet mulier.
ASſentiri alicui, & aliquid alicui. Alicui.) in orat. lib.168. Nam etſi aliter eſt apud te Attice de Coriolano, concede tamen, ut generi mortis aſſentiar. Item in fa.2.. Huic aſſentiuntur reliqui conſulares. ALIquid alicui.) in ora. lib.160. Nāque ego illud aſſentior Theophraſto. Item Att.229. Timet multa. aſſentitur omnia &c. ASſentire protulit Cic. de off. 4. Hisq́ʒ temere aſſentiamus.
ASSEqui.) Eſt obtinere, conſequi, rei cupitæ compotem fieri. HOnores.)2.uolu.ora.199. *Veſtros deniq́ʒ honores, quos eramus gradatim ſingulos aſſecuti.* MAgiſtratus.)3. uolu. orat.79.. Is mihi etiam gloriabatur, ſe omnes magiſtratus ſine repulſa aſſecutum. Maturitatem.)2.uolu.phil.36. Augeſcantq́ʒ, & pubeſcant maturitatemq́ʒ aſſequātur. STVdia alic.)de off. 44. Non tanta ſtudia aſſequuntur eorum. ALIqua re aliquid, ut coniectura.)2.uolu.ph.111. Aut belli adminiſtrationem prudentius, quàm imperator, coniectura aſſequetur. Ita SVſpitione.)Att.127.. Nam ſuſpitione aſſequi non potui. ALIquem in uia.) Att.41. *Sin es in uia, cum eris me aſſecutus, coram agemus.* Item Ter.145. Aſſequere, ac retine. Item.1.uol.phil.168. Nonne modo pueros, modo adoleſcentes in curſu à tergo inſequens, nec opinanteis aſ-

secuta est senectus? Merita alic.) in fa. 4. Nullam partem ui dear tuorum meritorum assecutus: id est, nullam partē tuorum meritorum uideor æquare posse.
ASSErere aliquid.) de off. 63. Quod si qui proscribunt uillā bonam (ut ipsi asserunt) benéq; ædificatam. MAnu aliquē.) Pl. 210.. Omnia memoras, quò id facilius fiat, manu eas asserat suas popularis liberali causa liberas. Item Ter. 80. Quæ libera est, nam ego illam liberali assero causa manu. Item. 2. uolu. ora. 154.. Atq; huic eidem nuper tres equites Rom. honesti, & graues, cum in causa liberali eum, qui asserebatur, cognatum suum esse diceret, non crediderūt: ubi est affirmare, defendere aliq. esse liberum, qui pro seruo haberetur, ac in libertatem eum uendicare.
ASSEuerare aliquid.) in orato. lib. 192.. Bella ironia si iocaremur, sin asseueramus. SE aliquid facturum). 1. uolu. ora. 121. Asseuerat se eius rei in primis actionem esse daturum. DE re.) in or. li. 99. Magni enim interest coràm uidere quēadmodum aduersarius de qualibet re asseueret. Item. 220. De quo tantopere hoc libro asseueraui, uis uerbi est seriorem, & uehementer agere.
ASSIgnare.) Assignationes præcipue agrorū esse nemo nescit, habet præterea in se criminis reiectionem, ut in exemplis. DVO millia iugerum.) 3. uol. or. 168.. Duo millia iugerum campi Leontini Sex. Clodio rhetori assignasti, & quidem immunia. Itē in fa. 177. Aequaliter, aut sorte agros legionibus assignari puto oportere. ALIcui aliquid.) in ora. lib. 171. Hæc si minus apta uidētur huic sermoni Brute Attico assigna. Item ad Her. 6. Cum rerū magnitudini, tum nostris quoq; occupatiōibus assignare debebis. DE re aliq. aliquid.) ad Her. 7. Quibus de rebus uituperatio eorū, quę extra id crimen erūt, nō debeat assignari. CVLpam.) 1. uo. or. 262. Me culpam fortunę assignare. PAtri aliquid.) At. 157.. Item TEMpori.) 1. uo. ora. 127. Hucusq; de malo est, est etiā ubi de bono. 1. uo. phi. 135. Quod præceptum quia maius erat, quàm ut ab homine uideretur, iccirco assignatum est Deo: id est, datum ascriptum.
ASSVmere aliq.) in ora. lib. 99. Quod cū Sceuolæ frater esset, solitus est ei dicere, neq; illum in iure ciuili satis illi arti facere posse, nisi dicēdi copiam assumpsisset. Item in fa. 107.
Equidem

Equidem aliquãtum iam etiam noctis assumo. Ita ARte.) in orato.lib.103.. Aliam quoq; artem sibi assumpserit. Ita LAVdem.) 2.uol.or.131..Ita INuidiam.)Att.34.Vbiq; pro addere ad id, quod ante habebatur. aliquando significat suum proprium facere. de offic.1..*Si id mihi assumo, uideor id meo iure quodam uendicare.*

ASsurgere alicui.)est eum aduenientẽ assurgẽdi honore ꝓsequi.de off.90.Hæc enim ipsa sunt honorabilia, quæ uidẽtur leuia, atq; cõmunia, salutari, appeti, decedi, assurgi, deduci, reduci, consuli. Item Piso apud Gellium.95..Ii contẽnentes eum, assurgere ei nemo uoluit.

ASTringere.)Et aliquid aliqua re alicui, & ad aliquid dicimus.ut SE sacris.)2.uol.phi.179.. Quæruntur enim qui astringantur sacris. HAEreditate sacris.)2.uol.ph.180.Tribus modis astringi sacris hæreditatem. SE scelere.)3.uolu.or.193.Magno scelere se astringeret. Item.2.uol.orat.182.. SE lege.)Att.292..Quoad per se negligeret eas leges, quib⁹ est astrictus. SE maioribus rebus.)Sall.55. Quæ Iugurthæ fesso, aut maioribus astricto superauerant. DIsciplinam legibus.)in or, lib.168.A quo est disciplina Lacedæmoniorũ astricta legibus. LINguam mercede.)3.uolu.or.86. Quorũ mẽs fuerit oppressa præmio, lingua astricta mercede. ORAtionem numeris.)in orato.lib.215.159.ALIquid uersu.) in ora.lib.203; SE furti,)Plaut.208. Homo furti se astringet, arbitror idem esse, cum accingere se furti. ALIcui aliquid.) Teren.27.*Verum heus tu lege hac tibi meam astringo fidẽ.* AD statuam aliq.)1.uolu.oration.212..Quis est hic, qui ad statuam astrictus est?

ATtendere.)Etsi uerbum per se satis erat ad animi attẽtionem significãdum, ueteres tamẽ, ut in aduertere, animũ addebant, dicebantq; animum attendere.ut Terẽt.122.. *Nunc quid uelim animum attendite.* Item.142..*Ita animum cœpi attendere.* de off.58..*Sed cum animum attenderis.* ET animo aliquid.)Teren.101.*Nunc quid petam mea causa, æquo animo attendite.* ET sine animo.)2.uo.or.171. Erigite mentes, auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentẽ attendite. Item.1.uo.ph.125.. Item.1.uol.ora. 81..RES suas.)Sall.63.. Sed Marius impigre prudenterq; suorum & hostium res pariter attendere.

ATrentari aliquid.)2.uolu.ora.202. Qui quia suam classem attentatam, magno cum suo periculo penè sensit. FIdem.) in orato.lib.217. Ne compositæ orationis insidijs sua fides attentetur.

ATTEnuare aliquid.) ad Herenn.26. Attenuata est, quæ demissa usque ad usitatissimam puri consuetudinem sermonis: id est, oratio. in orator. libris.191. ACclamationem.) ad Herenn.20.21.26.

ATterere aliquid)ut OPes alicuius.) Sal.27. Italiæ maxime opes attriuerat. FAmam alic.) Sal.6. Post ubi eorũ famã atque pudorem attriuerat. PVdorem.) uide, famam.

ATtexere aliquid.) ut LOricas.) Cæ.58. Pinnæ loricæque ex cratibus attexuntur. PINnas.) uide, loricas.

ATtinere ad aliq.) Terẽ.4.. Nã quod antehac fecit, nihil ad me attinet. Item.1.uol.orat.11.

ATtingere aliquid, & re aliqua aliq. CAVsam aliquem.) 2. uol.ph.169.. Sed nimirum me alia quoque causa delectat, quę te non attingit ita: id est, quæ non ita ad te attinet. INuidiã alic.) in fam.42. Quo studio prouidit, ne qua me illius temporis inuidia attingeret. DOctrinam alic.) in ora.lib.108.. Opinio fuit L. Crassum non plus attigisse doctrinæ, quàm &c. GRæcas literas.) in or.lib.91. PARtem rei.) 3.uolumi. oratio.18. Quisquis erat qui aliquam partem in meo luctu sceleris Clodiani attigisset. FOrum aliq) in fami.64.. Sed ut primum forum attigerim. OCEAnum ali.) Cæs.78. Reliquosque omnes, quæ Oceanum attingunt: id est, ad oceanum perueniunt. 1.uolu.orat.21.. Dixit, quæ Tyberim tangunt. FInes alic.) Cæs.23. Eorum fines Neruij attingebant. BRItaniam.) Cæ.43.. *Cum primis nauibus Britanniam attigisset.* RE aliqua aliquid.) ut OFficijs, FIde, COgnatione.) 1.uolumi.ora.252.. Vbi Segestana? ubi Centuripina ciuitas? quæ tum officijs, fide, tum etiam cognatione Po.Ro. nomen attingunt? NEcessitudine aliq.) in fam.296. Qui etsi aliqua necessitudine attingunt: id est, coniuncti sunt. SVspitione aliq.) 2.uolumi. philosoph.72.. Sed ne suspitione quidem possum attingere: id est, sed ne suspicari quidẽ possum. SVspitione alio modo.) Att.39. Deinde, quos in senatu ne tenuissima quidem suspitione attigerat nominauit: id est, eos nominauit, quos ne suspectos quidem antè fecerat.

Pri-

rat PRImoribus labris.)in or.92. Quæ isti rhetores ne primoribus quidem labris attigissent. Ita EXtremis digitis.) 3.uo.or.43. Et extremis (ut dicitur digitis) attigisset.

ATtrahere ad se aliquid.)de officiis.105. Nihil est, quod ad se rem ullam tam illiciat, & tam attrahat, quàm ad amicitiam similitudo.

ATtribuere aliquid alicui.)At.295.. EX insulis, quæ erant ab Sylla Rhodiis attributæ. AGros alic.)Cæ.39. Vel sibi agros attribuant, uel patiantur eos tenere, quos armis possederint. nūc est assignare. EQuos militi.)Cę.126 .Seruos, pastores armat, atq; his equos attribuit. ex iis circiter trecētos equites cōficit. Item.123. EQVItatus.)Cæ.78. Equitatus partem illi attribuit, partem sibi reliquit. NAues alic.) Cæs.32.. Quibus singulæ naues erant attributæ. ALIquem alicui.)Cæs.103. Lucio M. Sempronium Rutilium attribuit. CAVsam alicui.)1.uolu.orat.257. Vt aut aliis causam calamitatis attribueret. ut assignare.

AVctare aliq. re aliqua.)ut PREtio.)Plautus.1.. Bene expedire uoltis peregriq;, & domi, bono, atque amplo auctare perpetuo lucro.

AVcupari.)Proprie auium est, nam aucupari, nihil aliud est, quàm aues captare, transfertur tamen ad ea, quę eo modo obseruando captamus. TEMpus.)1.uolu.orat.22. Cum præsertim, tam multi occupationem eius obseruent, tempusq; aucupentur. OPIniones hominum.)in orat. lib.111. Vt igitur in eiusmodi re, quæ mendacio nixa sit, quę ad scientiam non sæpe perueniat, quæ opiniones hominum, & sæpe errores aucupetur. de arte loquitur Antonius, quam ipse dissimulabat, quem sensum Cic. fere iisdem uerbis repetit in.1.uolu.ph.79.. Aliorum errantem opinionem aucupentur. RVmores.)2.uo.ora.39. Qui imperitorum hominum rumusculos aucupati: id est, qui uulgi uerba attendūt. ORAtionem.)3.uolu.orat.25.. Vt omni ex genere orationem aucuper. SYLlabas.)in ora.lib.105.. VERba.)in orat. lib 132.. Similitudinem ad Herenn.4..

AVdire.)Ab auere audio, ab audire ausculto factū est: quæ ita tamen distant inter se, ut audire sit aliquid auribus percipere. auscultare uero obtemperare. & dicimus audire aliquid, & cum præpositionibus multis. alicui uero audire

pro auscultare, nisi in participiali uoce reperi: uerum cum accusatiuo in eum significatum sæpe. in fa. 21. Nunquam la bere si te audies. Item. 21.. Te audi, tibi obtempera. Item. 1. uol. phil. 101. Nec Homerum audio. Item. 167 Si fabulas au dire uolumus. in orat. lib. 191. 1. uolum. phi. 234.. A D aliq.) Atti. 135. Audi igitur ad omnes scilicet literas. ALIquid de aliquo.) Attico. 273.. Quam de Antonij fuga audisti. nunc possessiue est de. Item. 1. uolu. ph. 2. Delectabatur autem mi rifice lectione librorum, de quibus audiebat. nũc est de, pro ex. Itẽ in ora. lib. 173.. Tum ego audiui equidem ista inquã de maioribus natu: id est, à maioribus natu. Item in fa. 67. Ita EX aliquo.) Att. 77. Etsi hoc te ex aliis audire malo. EX contraria parte.) 2. uol. or. 19. Quæ iam per annos octo cõ tinuos ex contraria parte auditur. DIcto.) Cæ. 63. Dicto au dictes non fuerunt. Item. 1. uol. or. 94.. Item, Att. 84. BEne ab aliq.) 1. uo. phil. 102. Esseq; hominis ingenui, & liberali ter educati uelle bene audire à parentibus, à propinquis, à bonis etiam uiris. MAle.) 3. uol. ora. 45.. Vicinum eius mu lieris miraris male audire uulgo hauer bon nome, catiuo nome. CVM ita dicat.) in ora. lib. 122.. Atq; ego ex istis sæ pe audiui, cum ita dicerent. uide dicere. BOna cum uenia.) 1. uol. ora. 20. Quapropter uos oro, atq; obsecro, ut attente, bonaq; cum uenia uerba mea audiatis. NVNcium.) 1. uolu. ort. 40.. Vnde uix ter in anno audire nuncium possunt. uul gò hauere una noua.

AVEre. Auere nihil aliud est, quàm cupere. argumẽto est auidũ, & auiditas. HOnores.) Sal. 23. Auidus potentiæ, ho noris, diuitiarum. POtentiam, diuitias.) uide honores.

AVertere) Et aduertere hoc modo differũt, ut auertere, sit aliorsum à nobis se quempiam uertere. aduertere, aduersus nos se conuertere. unde illud auersus, & aduersus impudic es. RIuos, flumina.) Cæ. 174.. Omnia enim flumina atq; o mnes riuos, qui ad mare pertinebant, Cęsar aut auerterat, aut magnis operibus obstruxerat. id est, aliò deriuarat. O men deos.) Att. 279.. Quod Dij omen auertant. ita in fami. 186. Cæs. 60. Auertit hic casus uaginã. ORAtionem.) 2. uo lumine philo. 63.. Vt cum me interrogaturus esse uideare, & ego me ad respondendum compararim, repente auertas orationem, nec des respondendi locum. ANImum.) Cæs. 7.

Qua

Qua ex re futurum, uti totius Galliæ animi à se auerterentur: id est, adducerentur. Item. 209.. 210.. ALIcunde aliq.) Cæs. 183. Sed Cæsarē Apollonia directo itinere auerterat. Item Attic. 274. Certe nisi is Antonium auertisset ab urbe. SEab amicitia.) Cæ. 120.. Totum se ab eius amicitia auerterat. Ita ITER ab aliquo.) Cæs. 5.. Quod iter ab Arrare Heluetij auerterāt: id est, interceperāt. Itē. 8. iter ab Heluetijs auertit: id est, ab ijs diuersum iuit. HAEreditatem.) in fa. 199.. Vt adhuc fecit, hæreditatem Turianam auertere. ARgentum.) 1. uolumine ora. 250. Ita PEcuniam.) 1. uolumine oration. 78. Quibus probemus istum in quæstum pecuniam publicam Cn. Carboni C O S. datam auertisse. CAstella ab hostibus.) Sallust. 64. Sed C O S. uti statuerat oppida, castellaq́ꝫ munita adire, partim ui, alia metu, aut præmio ostentando auertere ab hostibus. Per DOlum aliq.) Sall. 83. Ei subuenientem Antiochum concessione Asiæ per dolum auertere. ut, cum auertere in hac significatione nusquam dolo careat, Sall. tamen per dolum dixerit. in quibus posterioribus exemplis est pro intercipere.

AVferre.) Modo tollit, modo ꝓfert, interdū impetrat: sed longe facilius uerbi multiplicē significationē exēplis ipsis deprehendere poteris. AMbulationem.) Att. 326.. Crassipedis ambulatio ablata, horti, tabernæ plurimæ. ALIquem à se.) in fa. 21. Teq́ꝫ hortor, ut omnia gubernes, & moderere prudētia tua, ne te auferāt aliorū cōsilia: id est, ne alios audias. ALIquem obliuionē.) Sall. 85. An illa, quæ pauloante hoc bellū in Cn. Pompeium, uictoriamq́ꝫ Syllanā increpabatur, obliuio abstulit? Id est, penit⁹ obliti estis? IVS.) 1. uo. or. 57.. Quod in una quaq́ꝫ re beneficio senatus Po. q́ꝫ Ro. iuris habui, id mihi tu. C. Verres eripuisti, atq́ꝫ abstulisti. SPē.) de of. 54. Oris em̄ pulchritudo reliq corporis imitādi spem auferebat. DIes aliq̄t.) 1. uo. or. 3.. Destitutiōe illa per cussus Quintius à scapulis paucos dies aufert. i. solutio in paucos dies differtur. Itē 1. uo. or. 72. Decē dies sunt ante lu dos uotiuos, quos Cn. Pōpeius facturus est, hi ludi xv. dies auferent: id est, in ludis edēdis xv. dies consumentur. DEcretum.) Att. 262.. Liberalissimū decretum abstulim⁹, quod est obsignatum ab amplissimis uiris: id est, impetratū nobis cum tulimus. Ita etiam. 1. uolum. ora. 80. Ita etiam Pl. 42.

Dixit

Dixit impetratum. Vt isthuc quod me oras efficiam tibi, impetratum ab eo auferam. TAcitum.) Plautus.30. Suspēde me potius, quàm tacita hæc auferas: id est, impune. Ter. 14.. Dixit inultum. Sed inultum id nunquam auferet. Itē per SIC in eandem significationem.) 86. Ni faciunt, quæ illos æquum est, haud sic auferent. SPIritum alic.) 1. uolum. orat. 259.. Ne cum sensu doloris aliquo aut cruciatu spiritus auferatur. ALIQ. mordicus.) Att. 324. Auriculam fortasse mordicus abstulisset. INter Manus aliq.) 1. uolu. orat. 241. Itaq; erat exitus eiusmodi, ut alius inter manus è conuiuio tanquam è prælio auferretur, alius tanquam occisus relinqueretur, pleriq; fusi sine mente, ac sine alio sensu iacerent. SAlutem ab aliquo.) 2. uol. ph. 191. Cui ne reditus quidem ad bonos, salutem à bonis potuit auferre. VOluntatē alicuius rei aliquid.) 1. uolum. oratio. 80. Vt alter dies amicis istius, & defensoribus nō modo spem uictoriæ, sed etiā uoluntatem defensionis auferret. OPEM ab aliq.) 3. uolu. ora. 5.. Vnde eò plus opis auferret, quò minus attulisset gratiæ. Item Att. 79.. Tu uero aufer ducenta. VIriditatem rei.) de officijs. 97. Senectus enim quamuis non sit grauis, ut meminí Catonem uno anno antequam mortuus est, mecum & cum Scipione disserere: tamē aufert eam uiriditatem, in qua etiam tunc erat Scipio.

AVgere.) Est ad id quod ante erat, addere, & aliquid simpliciter, & aliquid aliqua re augemus. ANImum.) Plau. 23. Inimicūm animos auxerit. in fa. 278.. DOlorem.) in famil. 78. Tamen oculi augent dolorem. BEneuolentiam.) de off. 102. Auxit beneuolētiam consuetudo. EXERcitationem.) de off. 25. Exercitationes animi etiam augendæ uidentur. FVrorem.) in fam. 184 Auget tuus amicus furorem in dies magis. GLOriam alic.) 2. uolumi. philo. 307. Quod ad Cn. Pompei gloriam augendam tanto studio te dedisti. MEmoriam.) in ora. lib. 139.. Posteritatis immortalem memoriā augebit. MOlestiam.) in orato. lib. 163.. Augebam etiā molestiam. MEtum.) Sallust. 65. Cæteris metus augeri. NOmē al.) 1. uolumi. oratio. 86. Quod uix potest priuatim ad meū nomen augendum. NVmerum.) Plaut. 9. 5. Metuo'ne numerum augeam illum. REmp.) de off. 51. Præterea quibuscunque rebus uel belli, uel domi poterunt Rempub. augeant.

PAcem.)ad Herenn.29. Vt possit bellum fortitudo minuere, pacem humanitas augere. STVdium.)in or.lib.194. Studiumque philosophiæ nũquam intermissum, à primaque adolescentia cultum, & semper auctum, hoc rursus summo autore, & doctore renouaui. SVspitionem.)in fam.2. Quę res auget suspitionem Pompei uoluntatis. TImorem) in fa. 85. Auges etiam tu mihi timorem: VEctigalia.) Cæs.129. VOcem.)ad Herenn.20. Vocem quoque adaugere oportebit. BOnis conditionibus aliq.)1.uolum.ora.179. Et tamen auget, atque onerat te bonis cõditionibus. DAMno aliq.) Ter. 74. Ergo herus damno auctus est. FIliolo.) Att.2. L. Iulio Cæsare. C. Martio Figulo COSS. filiolo me auctum scito salua Terentia. Ita LIberis.)Plau.278. Cum tu recte prouenisti, cumque es aucta liberis, gratulor. LAEtitia.)1. uolu. phi.67. Tanta lætitia auctus sum, ut mihi non cõstem. HOnore aliq. At.100. Num illum, qui pedem porta, quoad hostis sis Eufratem fuit, non extulerit, honore augeri. SPIritu aliquem.)2.uolum. orat.257. Et hoc cœlesti spiritu augemur. VERbis aliq.)de offic.48. Neque enim uerbis augere suum munus, si quo forte fungitur & cæ. CVmulo aliq.)in fam.226. Ita magnum tuum beneficium magno cumulo auxeris. ALIquem.)in fam.103. Semper te non modo tuendũ mihi, sed etiam augendum, atque ornãdum putaui. Att.327. Hircius auctus fore uidetur.

AVgescere.) Vti augere semper transitiue ponitur, ita augescere nisi intransitiue. non enim recte dici arbitror, Cæsar augescit furorem, sed Cæsaris furor augescit. AEgritudinem.)Terent.60. Nam mihi quidem quotidie augescit magis de filio ægritudo.

AVgurari. aliq. alicui.)2.uolu.ph 173. Sacerdotes uineta, uirgetaque & salutem populi auguranto. magis enim ueteres augurare dicebãt, quàm augurari, quod etiam Ci. usurpat, præsertim in his, quæ ut uetusta, profert. CONiecturæ aliq.)Att.28. Quantum cõiectura auguramur. Item in or. lib.92. OPInione aliq.)2. uolu. ora.139. Quantum ego opinione auguror. DE aliqua re.)in orat.lib.200. Sed de illo quid augurer, libet dicere.

AVOcare aliq. à re aliq.)in ora.lib.148. Nos auocat à rostris, à iudiciis, à curia, fortasse sapienter, ac præsertim à re

pub. A Peccatis.) 2. uolu. phi. 171. Vim habere ad recte facta uocādi, à peccatis auocandi. CONtionem.) MEſſala apud Gelliū. 193.. C O S. ab omnibus magiſtratibus & comitiatum, & contionem auocare poteſt. Item. 183.

AVſcultare.) Pro audire cum accuſatiuo, pro obſequi, obtemperare cum datiuo ſignificat. Pl. 109.. Age nunc, uincito me, auſcultato filio. Item. 201. Quanquam cupido uerſatur in corde, tamen tibi auſcultabo. 1. uol. ora. 35.. Quid tu uir optime, ecquid habes, quod dicas? mihi auſculta. uide ne tibi deſis &c. PAVcis.) Ter. 13. Auſculta paucis. Item Pl. 5. Clara uerſum fabulabor, hic auſcultet, quæ loquar, nunc eſt audire, attendere.

AVſpicari.) Eſt inchoare, incipere, quia ueteres nihil magni exordiebantur, niſi auſpicato. aliquid de re ruſt. Poſſet ab īdib. Ianuarijs auſpicari culturarum officia. Ita CVLturam.) 2. uolu. ora. 92.. Auſpicato in loco.

AVtorare.) Eſt obſtringere, obligare, præſertim de milite, quia militiæ ſacramento obſtringi milites ſolebant. Exautorare uero liberare, infamia tamen militem exautoratū ſequebatur. ut in fam. 164.. Quia cum depreſſus in ludum, bis gratis depugnaſſet, autorari ſeſe nolebat, & ad populū confugerat. ita enim locus corrigitur.

AVtumare.) Plaut. 6.. Quum illec illum autumare audio: id eſt, dicere.

B

ALARE.) Proprie ouium eſt. de re ruſt. 46.. Quoniam ſatis balaſti ingt: id ē, quoniā ſatis de bellis egiſti, quod per uerbum earum uocis protulit.

BEAre. aliq.) Teren. 3. Beaſti me. Itē. 30.. Ecquid beo te. Plaut. 4.

BEnefacere.) Ter. 28.. Merito te amo. Ph. Benefacis: id eſt gratias agere, inquit Donatus.

BEnemereri. De aliquo.) in ora. lib. 188. Bene de nomine ac dignitate Po. Rom. meritum eſſe exiſtimare debemus.

BIbere. Cirneam uini.) Plautus. 7. Vt ego illic uini cirneā ebiberim meri. IMperium.) Plautus. 9. Non enim ego uino ſimul ebibi imperium tuum. MANdatum.) Plautus. 22..

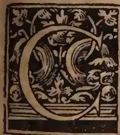
Quanquam

Quanquam ego uinum bibo, at mandata non consueui bibere. MEdullam aliquid.) Plau. 253. At ego perij, cui medullam lassitudo perbibit.

BLAtere Nugas.) Pla. 9.. Ita nugas blatis. Item. 64.. Credo hercle te esse ab illo, ita nugas blatis.

BVLLAre Vrinam.) Cel. 16. Aut si bullat: aut si male olet, uinum de re rust.

C

ADERE.) Quoniam casus fortunæ, & euentui subiacet, cadere etiam pręter propriam naturam, euenire, & accidere significat: nec non etiam uenire: conuenire. & quædam alia. DENtes alicui.) Plautus. 144. Nam tum dentes mihi cadebant primulum. LAchrymas alic). Ter. 88. Homini illico lachrymę cadũt. ROrem. Pl. 45.. Suo sibi succo uiuunt, si ros non cadit. EX equo.) 3. uo. ora. 54.. Cecidisse ex equo dicitur. EX bona fortuna.) in or. li. 234.. Si bona ex fortuna quis cadat. ALte aliq.) in orat. lib. 205.. Magnũ tamen periculũ non adibit, alte enim cadere nõ potest. GRAuiter aliquẽ.) de off. 15. Tam grauiter cadere nõ possunt: id est, errare. CAVsa aliq.) in sa. 102. Minus multi iam te aduocato causa cadent. Item in or. lib. 98.. Et A causa. dicitur.) in ora. lib. 69. Vt à causa cadat is, qui nõ quemadmodum oportet egerit, est autẽ causa cadere, litem amittere. IN iudicio aliq.) 2. uol. ora. 138. Noluerunt sapientissimi homines qui tum rem illã iudicabant, ita quenquam cadere in iudicio &c. AD numerum aliq.) in or. lib. 202. Nullæ argutiæ digitorũ, non ad numerum articulus cadẽs. arbitror quasi muliebrem ratiocinationẽ ad digitorũ inclinationẽ in oratore Ciceronẽ reprehendere. NVmerose aliq.) in or. lib. 216. Cadere tantum numerose oportere. IN syllabas uerba.) in orato. lib. 216. Quòd uerba melius in syllabas longiores cadunt. IN spondeos.) in orat. lib. 219.. Et in spõdeos cadit: id est terminatur. VERba alic.) uide oculos. VVLtus alicui.) uide oculos. OCVlos alic.) 2. uol. or. 240. Sed tibi tum oculi, uultus, uerba cecidissent. AVtoritatẽ.) 2. uol. or. 258. Autoritas principum cecidit. LAVdem alicuius.) de

ius.)de offic.42. Atq; ea quidem tua laus pariter cum rep. cecidit. CIuitatem.)2.uolu.ora.253. Vt si tanta ciuitas ca- dat, quod dij omen obruant. ANImo aliq.)in fam.78.. Non debemus ita cadere animis, quasi &c. ALIquid alic.) in or. lib. Sed ualde optanti utriq; nostrum cecidit. COMmode alic.)1.uol orat.67. Verum hoc adhuc percommode cadit. OPportune.)in orat.lib.110. Hoc tamen cecidit mihi per- opportune. OPtate.)Attic.40. Nihil mihi optatius cadere potuit. VT uolumus.)Att.41.. Sanè ita cadebat, ut uellem. 247. ALIter atq;.)in fam.74. Cum aliter cecidisset, atq; pu tasses. ITA.)in fam.30. Verebar ne id ita caderet, quod nũc etiam uereor. QVEMadmodum.)Att.52. Hæc res quemad modum ceciderit.120. QVorsum aliq.) Att.51. Etsi uerebar quorsum id casurum esset. IN cassum aliquid. Pl.203. Bene promittis multa. ex multis omnia in cassum cadũt IN per- niciem aliq.)Sallu.40. Ni misericordia in perniciem casu- ra esset. IN cogitationem.)2.uolum.phi.6. Quod ne in co- gitationem quidem cadit. IN consuetudinem.)1.uolu.phi. 191.. Ego poteram morbos, & id uerbum erat è uerbo, sed in consuetudinem nostram non caderet. IN deliberationẽ aliq.)de off.2. Id quod in deliberationem cadit. IN discepta tionem.)in orat.lib.109. Quæcunq; in disceptationem ca- dere possunt IN ætatem alic.)3.uolu.orat.53.. Quæ non ca dit in hanc ætatem. IN formam unam.)in orat.lib.200. Ne que in unam formam cadunt omnia. IN fortunã alic.) Att. 42. Nec tam miserum est quicquam, quod non in nostram fortunam cadere possit. IN intelligẽtiam aliq.) de off.55.. Quod non in nostram intelligentiam cadit. IN maiestatẽ aliq.)2.uolu.ph.41.. Minime cadit in maiestatem deorum. IN naturam alic.)in fam.41.. Quid est, quod minus cadere in eiusmodi naturam possit. IN suspitionem aliq.)3. uolu. oratio.111. Multi etiam hæc timentes in suspitionem cade- rent: id est, uenirẽt. Et SVspitionem in aliquem.) Atti.207. In quem, ne, si insidijs quidem ille interfectus esset, caderet ulla suspitio. IN uirum bonũ.)de off.68. Cadit ergo in ui- rum bonum mentiri emolumenti sui causa, criminari, præ ripere, fallere? IN potestatem alic.aliq.) Att.119. Cadendũ est in unius potestatem: id est, ueniendum. NVmeros in ora tione.)in orat.lib.215. Vt qui maxime cadent in orationẽ: id est,

id eſt, conueniant. IN offenſionem aliq.) 2. uolumine phil. 181. Ne in offenſionem Athenienſium caderent: id eſt, inciderent. IN principia aliquid.) in or. lib. 160. Quibus hi tres heroi pedes in principia continuandorum uerborum ſatis decore cadunt: id eſt, conueniunt. SVB oculos.) in orat. lib. 19?.. Quæ ſub oculos non cadunt. SVB ſenſum.). uolumine philo. 44.. Vt ſub ſenſum cadere non poſſent. SVB menſuram aurium.) in orato. lib. 203. Quicquid eſt enim quod ſub aurium manſuram aliquam cadit. SVB imperium aliq.) 1. uolumine orat. 276.. Sub Pop. Rom. imperium ditionémque ceciderunt. SVB ditionem.) uide imperium. SVB poteſtatem.) 1. uolumine. orat. 265. Nunquam ſub legum, & iudiciorum poteſtatem caſurũ eſſe putaſti? AB aliquo aliq. alic.) Attico 303. Sed certe à te mihi omnia ſemper honeſta, & iucunda ceciderunt: id eſt, euenerunt.

CAEcare.) Eſt lumen adimere, ſed ab oculis ad animum recte transfertur. ANImos.) 3. uolumine orationum 139. Sed ſpes rapiendi atq; prædandi cæcat animos eorum. MENtes.) 3. uolumine ora. 27. Aut qui largitione cæcarunt mentes imperitorum.

CAEdere.) Eſt ferire, uerberare, flagellare. M. Cato apud A. Gell. 134.. Iuſſit ueſtimẽta detrahi, atq; flagro cædi. VIRgis.) 1. uolumine ora. Deligatus in foro uirgis cædebatur. SERmones.) Ter. 56. Verum interea dum ſermones cædimus, arbitror enim eſſe, quod conſumere, propterea cum diphthongo etiam ſcribendum exiſtimo.

CElare.) Eſt abſcondere, & præter cæteras uerbi frequentes conſtructiones aliquem aliquid celare, ut ſcilicet modo aliquem, modo aliquid patiens efficerent, ueteres dixerũt. Plaut. 187. Cur hæc ubi tu reſciuiſti illico celata me ſunt? Terentius. 11?. Sed demiror quid ſit quamobrem tantopere hunc omnes nos celatum eſſe uolueris partum. Item. 126. 141. Quam dicendi locutionem antiquam eſſe ait Do. ALIquem.) de offic. 59. Si omnes deos, homineſq;, celare poſſimus. Item. 62. DE re.) 2. uolu. orat. 57. Non eſt profecto de illo ueneno celata mater.

CALcare.) A calce pedis parte eſt factũ, & premere ſignificat. de re ruſt. 39.. Quæ calcatæ uuæ erunt.

CALefacere.) Eſt calidum reddere, ſed transfertur ad ani-

mum.Att.322.Eodem die Gabinium luculente ad Po.calefe cerat.id eſt,uexarat,exagitarat. ANImum auditoris.) ad Her.20. Nónne animum uehementiſſime calefecit auditoris in totius concluſione cauſæ: id eſt,commouit.
CAlere.)Proprie eſt calidum fieri, ſed recte transfertur ad aſſiduam, & uehementē rei actionem.AVres alic.)3.uo.or.277.Quis & meæ,& ueſtræ iam,& ipſius aures calent.CRImen.)2.uolum.ora.270..Illud uero crimen de numis, quos in circo Flaminio deprehenſos eſſe dixiſti, caluit re recēti, nunc in cauſa refrixit.IVdicia.)Att.65..Itaque iudicia calent:id eſt,agitantur, cum plures rei fiunt. REM.)1. uolumine oration.89.. Poſcunt maioribus poculis, celebratur omnium ſermone,lætitiaq́ conuiuium, poſteaquam ſatis calere res Rubrio uiſa eſt. Rumores Cumarum tenus.)in fa.111. Nam illi rumores de comitijs trāſpadonorū Cumarum tenus caluerunt: id eſt auditi ſunt crebri.
CALlere. Eſt callide ſcire, inquit Do.ſenſum alic.)Ter.88. Ego illius ſenſum pulchre calleo.
CAlumniari.)Eſt falſum crimen in alium intēdere.) in fa.129.Nam quod te calumniatus ſum,indicabo maliciam meam.ita enim legendū arbitror, quę lectio eo, quod ſequitur, maxime comprobatur, & Ber.Rutilius in ſuis familiares epiſtolas annotationibus animaduertit.
CANdere eſt urere.)de offic.37.. Candente carbone adurebat capillum.
CAnere.)Et ore, & fidibus canim⁹, & aliq.de aliq.alic. canimus.cū uero inſtrumētum interuenit,ut tuba, fides,tū & tubam, & tuba, & ad tubam aliquem canere dici recte uidebis. BELlicum.)in or.lib.200.. Et de bellicis reb⁹ canit etiā quodāmodo bellicum.2.uo.or.131.CANtilenam.)Ter.133. Cantilenam eandem canis.CARmen.)in orat.lib.141. Ceciniſſetq́ id carmen, quod in eum ſcripſiſſet. CLAſſicum.) Cæ.Claſſicumq́ apud eum cani, & alterum illi iubet prętorium tendi.SIgnum.)Sall.24..Hæc ubi dixit paulum commoratus, ſigna canere iubet.Cæ.187.REceptui.)Cæſ.90.. Cæſar receptui cani iuſſit. AD harmoniam mundum.)2. uol.ph.65.Aut ad harmoniam canere mundum, ut Pythagoras exiſtimat.AD tibiam.)1.uo.ph.209..Grauiſſimus autor in originibus Cato dixit, morem apud maiores hunc

epularum

epularum fuiſſe, ut deinceps qui accubarent, canerent ad tĩbiam clarorum uirorũ laudes, atq; uirtutes. AD tibicinẽ.) 1. uo. ph. 148. Quanquam eſt in originibus ſolitos eſſe in epulis canere conuiuas ad tibicinem de clarorum hominum uirtutibus. SYMphoniam.) 1. uol. ora. 170.. Cum conuiuijs Symphonia caneret. TVbas.) Pl. 4. Poſtquã id actũ eſt, tubę utrinq; canũt. TIbias.) 2. uol. ph. 30. Si ex oliua modulante canentes tibiæ naſceretur. FIdibus.) uolu. ph. 149. Igitur & Epaminundas princeps meo iudicio Græciæ fidibus pręclarẽ ceciniſſe dicit. FOris.) Aſc. 66.. Dextera plectro utitur, & hoc eſt foris canere. INtus.) 1. uo. or. 86.. Quem omnia intus canere dicebant. Aſc. locum exponit. 66.

CAneſcere.) Eſt canum fieri. ſed transfert, ut Cic. in or. li. 165. Cumq; ipſa oratio iã noſtra caneſceret, haberetq; ſuã quandam maturitatem, & quaſi ſenectutem, tum &c.

CANtare.) Eſt celebrare. tollere laudibus. interdũ loqui. Atti. 34. Nam ut ſcis iampridem iſtum canto Cæſarem. Id eſt, ſummis laudibus celebro. AVgurium.) 2. uolumine ph. 102. Solus enim multorum annorum memoriam non decantandi augurij, ſed diuinandi tenuit diſciplinam. MOres alicuius.) Terent. 56.. Qui harum mores cantabat mihi. Id eſt, frequenter dicebat, inquit Don. ubi ait canere ueteres, pro loqui dixiſſe.

CApere.) Eſt accipere. uerum quoniam nõ omnia uno modo accipiuntur, ideo factum eſt, ut in capiendo illis nominibus, quibus adiunctum erit, ſignificationem ſuam accommodet: & modò ſit ſumere, modò eligere, modò pati, delectare, ſuſtinere, & cætera multa. ADuerſarium.) in orato. lib. 180.. Nimis ille quidem lentus in dicendo, ſed & callidus, & in capiendo aduerſario uerſutus. eſt autem aduerſarium fallere. ANImum alicuius.) 3. uolumine oratio. 189. Aliquando per deos immortales. P. C. patrium animũ uirtutemq; capiamus. ARbitrum aliq.) Terent. 61. Vicini noſtri hic ambigunt de finibus, me cepere arbitrum. ARma.) Cæſ. 78. Hortatur, ut communis libertatis cauſa arma capiant. &. 3. uo. or. 192. ACRImoniam alic.) 1. uol. ora. 75.. Quare ſi Glabrionis patris uim, & acrimoniã ceperis ad reſiſtẽdum hominibus audaciſſimis &c. BELlũ.) Sal. 83.. Rurſus tamen bellum cepi. CApuam.) Att. 120. Inuitè cepi Ca-

puam, non quò munus illud defugerem: sed &c. Id est, Capuæ custodiam accepi. CAVsam.) Terent. 5.. Si senserit, periј, aut si libitum fuerit, causam ceperit. Id est, adinuenerit. CIbum.) Sallu. 64.. Ibi castris leni munimento positis, milites cibum capere. Teren. 32.. Cibum nonnunquam capiet cum ca.. COMmodum.) Ter. 47. Ex meo propinquo rure hoc capio commodi. 2. uolum. ph. 63. CONditionem.) Pla. 250. Quin uos capitis conditionem ex pessima primariam? CONiecturam.) Ter. 56.. Quātum ex ipsa re coniecturā capimus. Item. 2. uo. or. 126. 1. uo. or. 35. CONsilium.) Cę. 119.. Sin Cæsarē respiciant, atq; eius gratiam sequātur, ut superioribus fecerunt temporibus, se sibi consilium capturum. 1. uolum. ora. 23. Sallust. 60. CONsuetudinem.) de offic. 12. Et consuetudo, exercitatioq́; capienda. COronam in caput.) Plau. 14. Capiam coronam mihi in caput, assimulabo me esse ebrium. DEsiderium.) de offi. 88.. At Homerus, qui multis (ut mihi uidetur) antē seculis fuit, Laërtem lenientem desiderium, quod capiebat ē filio, colentem agrum & eum stercorantem facit. DEtrimentum.) Sallust. 10. Vt darent operam ne quid Resp. detrimenti caperet. 2. uolu. or. 16.. DOcumentum.) 2. uolu. ora. 231.. Ex quo nimirum documentum nos capere fortuna uoluit, quid esset uictis extimescendum. DOlorem.) in ora. lib. 165. EXemplum.) Terent. 15.. Quid istuc tam mirum est? de te exemplum capit. uulgò impara da ti. EXordium.) 1. uo. phi. 128.. Ergo instituto ueterum quo etiam Stoici utuntur, hinc capiamus exordium. EX insidiјs.) de off. 72. Cum C O S. iterum in Africa ex insidiјs captus esset. FORmam alic. in se.) Plautus. 4. Vero quoniam formam cepi huius in me, & statum decet & facta moresq́; huius habere me similes. FRVctum ex aliqua re.) in fa. 69.. Tamen illum fructum ex tuis literis uel maximum cepi. Item Atti. 3. Tamen multò maiorem fructum ex Pop. existimatione illo damnato cepimus, quàm ex ipsius si absolutus esset, gratia cepissemus. in orat. lib. 184.. Item ALIcuius rei.) Att. 274. Quo quidem die magnorum meorum laborum, multarumq́; uigiliarum fructum cepi maximum. GEnerum aliq.) Terent. 113. Ex hac re, quod locuta es olim, cum illum generum cepimus. GRAtiam.) in fam. 20.. Cum præsertim considerem nullam esse gratiam,

quam

quam uel capere animus meus, uel accipiendo, remunerando, cumulandoq; illustrare posset. HAEreditatem usu.) At. 4. Quoniam hæreditas usu capta esset. Item. 1. uolum. ora. 304. HOmines re aliqua.) in or. lib. 185. Magis specie tamē, & motu, atq; ipso amictu capiebat homines, quàm aut dicendi copia, aut mediocritate prudentiæ. Item de offic. 86. HOnorem.) Plau. 104. Nam olim populi prius honorem capiebat suffragio, quæ magistri desinebat dicto esse obediēs. INcommodum.) in orat. lib. 236. Simulq; altitudo animi in capiendis incommodis. INItium ab aliquo.) Cæs. 1. Initiū capit à flumine Rhodano. IMperium.) in fa. 36. Postea uero quàm ita cepi, & gessi maxima imperia. INImicitias in suam familiam.) Terent. 130. Nunquam tam graues ob hāc inimicitias caperem in nostram familiam. INImicos omes homines.) Ter. 16. Non, si capiundos mihi sciam esse inimicos omnes homines. INstitutum.) 1. uol. ph. 115. Duarum enim uitarum nobis erunt instituta capienda. IN caput.) uide, coronam. IN fidem.) de officiis. 8. Vt ij, qui ciuitates, aut nationes deuictas bello in fidem cepissent, earum patroni essent more maiorum. IN manum.) Ter. 33. Si fustem in manum cepero. LAborem.) Ter. 59. Omnes mihi labores fuere, quos cepi, leues. Item. 108. LAVdem.) Teren. 46. Dij uostram fidem, quantam & quàm ueram laudem capiet Parmeno. Item de off. 119.. LAqueo uerbi aliq.) 1. uolumi. ora. 301. Neq; æquitatem rei uerbi laqueo capi putas oportere. LAEtitiam oculis.) Att. 230.. Qui mihi attulerit ista domini mutatio præter lætitiam, quam oculis cepi iusto interitu tyranni. LOcum.) in fam. 97. Vt capiendus, tanquàm exilio locus. LOcum spectaculo.) Cæs. 199. Atq; ex omni prospectu locum spectaculo caperet. LOcum aliq.) 2. uolumi. ora. 109. Vt eos capere carcer non posset. nunc est quod uulgò capit. MAgistratū.) 2. uolu. ph. 185.. Eundem magistratum ni intefuerint x. anni ne quis capito. Item Sallust. 87.. Item C. Gracchus apud Gel. 133.. MAgistrum ad aliquid.) Terent. 5. Tum si quis magistrum ad eam rem improbum. MIseriam.) Teren. 96.. Miseriam omnem ego capio: hic ponitur gaudia. MIsericordiam aliq. alicuius.) 1. uolum. ora. 18. Vt aliquando misericordiam caperet, si non propinquitatis, at ætatis suæ: quod rectè dici. L. Vall. negat. MOdum

in re.)Plautus.39. Neq; tutor capere est qui possit modum. MORtem ob Remp.)2.uolum.orat.196. Neq; enim mors miseranda est,quæ ob Remp.capitur.,MAnu aliq.)Sallu. 27.Pop.Rom.quascunq; urbes & agros manu ceperat, regi dono dedit.MOlestiam aliq.)de offi.113. Eam molestiã, quam debent capere,non capiunt,eam capiunt,qua debent carere.ODIVM aliquem.)Terentius 114.Nunquàm sciens commerui merito,ut caperet odium illa mei:ut ego non uideam quomodo potius me odium cepit, quàm ego odium cepi: ut L. Vall.præcipiebat.Cum & ipse exemplum aliud in hanc meam sententiam adducat,cum ait: Propter quod tantum odij cepit eloquentia.OPInionem,passiuè.) Cæsar. 106..Tamen collatione reliquarum nondum eandem uetustatis,& uirtutis ceperat opinionẽ. Id est, existimabat. PEcuniam ob rem iud.)1.uolumine phi.75..Ita apertè cepit pecunias ob rem iudicandam,ut anno proximo &c.PIgnus togæ alic.)Plau.2.Vt his in cauea pignus capiatur togæ.Pignus autem togæ,ut arbor fici.PIleum.)Plau.7. Vt ego hodie raso capite caluus capiam pileum.Qui mos erat cum liberi fiebant serui.PRædam.)2.uol. ora.243. Nõ præda cõsulem ex meis fortunis crudelissimè capta permouet PORtus.)Cæ.47.Ex his onerariæ duæ eosdẽ portus,quos reliquæ,capere non potuerunt. PRImordium.)2.uo.phil. 170..Quia nũc itidẽ ab eodem & cæteris dijs immortalibus sunt nobis agendi capienda primordia. PRINcipium.) ad Herẽ.2.Principiũ capere oportebit. PERsonam alicuius.) 1.uolum.orat.8.Possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere.PROuinciam duram.) Terent.123. O Geta prouinciam cepisti duram.QVIEtem.) Cæs.71.Atq; ita paulùm modò reclinatæ quietem capiunt.RAtionem.) Terentius 72.. Vbi te uidi animo esse omisso, & suauia in præsentia,quæ essent,prima habere,neq; consulere in longitudinem,cepi rationem, ut neq; egeres, neq; ut hæc posses perdere. Id est,consului,prouidi. RAtionem oculis.) Plautus 188.Hi loci sunt,atq; hæ regiones,quæ mihi ab hero sunt meo demonstratæ, ut ego oculis rationem capio. REMP.)Sallustius.2.Hunc post dominationem L.Syllæ libido maxima inuaserat Reipub.capiendæ. SAtietatem aliq.)Plautus.71. Adeò usque dum satietatem capiet pater.

Item.a

Item.2.uolumine.phi.85.SENſum alic.rei.)2.uolu.philo. 66.Si igitur uoluptatis ſenſum capit, doloris etiam capit. SOmnum.)1.uolu.ora.29.Qui cum omnia diuina atque humana iura ſcelere nefario polluiſſet,ſomnum ſtatim capere potuiſſet.Item Att.118.. Ego ſi ſomnum capere poſſem, tam longis te epiſtolis non obtunderem. Item.1.uolu.phi. 210.Item in ora.lib.163..SOnitum aures.)de off.129. Hic uero tantus eſt totius mundi incitatiſſima conuerſione ſonitus,ut eum aures hominum capere non poſſint. SORtito aliq.)1.uo.ora.134.Iouis ſacerdotem ſortito capi iubebat. SPLEndore rei aliq.)1.uolu ph.57..Et ſplendore nominis capti.SPem.)2.uo.or.16.. Sed uni⁹ tribuni militũ animos, ac ſpem capere poſſit.SVffragia.)ad Herē.9. Quæ capiunt ſuffragia populi,& magiſtratus cõſilia.STIpendium.)Cæ. 15.,Capere iure belli.TEMpus.)in famil.175.Et commodè tempus ad te cepit adeundi. ut locum. TEſtamento aliq.) 2.uo.philo.180.Deinde qui morte,teſtamētóue eius tantũdem capiat,quantum omnes hæredes &c.TEſtimonium.) in fa.73.De tuo autem filio uereor,ne ſi nihil ad te ſcripſerim,debitum eius uirtuti uidear teſtimoniũ cepiſſe. Id eſt, ne uidear ignorare eum in bona opinione eſſe. VLtionem.) Salluſtius.140. Vt & ultionem ex illorum cruciatibus, ac pœnis capiat Reſpub. VItio aliq.)2.phi.87. Qui cum tabernaculum uitio cepiſſet imprudens & cæ. VOluptatem cum aliquo.)Pl.15.Dum Amphitrio cum uxore modò ex hoſtibus aduenicns uoluptatem capit.ET animo.) 2.uo.or.259. Capiebam animo non mediocrē uoluptatē: id eſt,lętabar. Item in fam.194.VIM.uide,acrimoniam. VTIlitatem.)de offi.102.Sic utilitates ex amicitia maximè capiuntur.VSVram.)Plaut.2..Vſuramq́; eius corporis cepit ſibi.Hæc uerò ſeparatim appoſui,qa partim nulla cũ ſuperioribus ſignificatione cõſentiunt: partim quia capiũt,& capiũtur,& tantum capiunt,ut captus A Vribus.)1.uo.ph.21.Vt idem oculis,& auribus captus ſit.OCVlis.)1.uo.ph.137..Equidem è Gn.Aufidio prætorio erudito homine, oculis capto, ſæpe audiebam.Item.1.uo.or.223..MENte aliquem.) de off.111. Tam dedecet,q̃ delirare,& mente captum eſſe.2.uo.or.125. MEMbris.)2.uolu.ora.94..Mancus,& membris omnibus captus.DEſiderium aliquem.)Teren.102..Aedepol te deſiderium

derium Athenarum Philotium arbitror cepisse sæpe. Itē cepi supra desiderium. ODium aliquem.) Terent. 33. Aut ne gotij si quando odium ceperat. Item. 47. Neq; agri, neq; ur bis odium me unquam percipit. OBliuionem aliq.) 3. uolu. ora. 121. Quæ si uos cepit obliuio. de of. 6. SAtietatem aliq.) 2. uolum. ph. 85.. Nec tuendi satietas capere posset, quod & è contrario dicitur. Adde etiam hæc pauca passiuè pronun tiata. AMOre alic. capi.) Plau. 1. Amore captus Alcumenæ Iuppiter. nam eius amor me cepit non dicerem. Item DVL cedine.) in famil. 179.. Neq; pecunię dulcedine sum captus. Item FAcetijs.) in fam. 134.. Mirificè capior facetijs, maximè nostratibus: id est delector. Item LEpôre.) Terent. 76. Hunc citharistriæ lepôre captum. Item Voluptate.) de off. 21. Quamuis uoluptate capiatur. ut, & capere uoluptatem, & uoluptatem aliquē, & capi uoluptate aliqua dicatur.

CApessere.) Ego uideor rectè obseruare uerbum hoc capes sere, cum hac uoce Repub. semper in bonam partem accipi, significareq; illum, qui Rempublicam capessit, Rempublicam administrare, gubernare. Contrà uerò in capio: ut capere Rempublicam, fit eorum, qui Rempublicam inuadunt, occupant: ut in exemplis. Sallust. 20. Expergiscimini aliquando, & capessite Rempublicam: id est, defendite. Itē. 62. Quamobrem uos quibus militaris est ætas, adnitimini mecum et capessite Remp. Item. 86.. Quare capesse per deos Remp. & omnia aspera, ut soles, peruade. Item. 87.. Sed mihi studium fuit adolescentulo Rempu. capessere, atq; in ea cognoscenda multam magnamq; curam habui. Item in fa. 9. Quæ enim proposita fuerāt nobis cum & honoribus amplissimis, & laboribus maximis perfuncti essem⁹, dignitas in sententijs dicendis, libertas in Rep. capessenda: id est, administranda. Item. 15.. Quiq; meus in Republi. sit pro mea parte capessenda status. Item. 14.. Mea ratio fuit alia, quòd neq; desipiente Pop. neq; integra re mihi ad consulendum capesserem ne Remp. implicatus tenebar. Item Att. 15.. Video quid dicas, cauebo quæ sunt cauenda, ac scribam aliàs ad te de meis consilijs capessendæ Reipu. plura. de offic. 14. Quapropter & ijs forsitan concedendum sit Remp. non capessentibus. Item. 3. uol. ora. 53. SE aliquo.) Plaut. 99.. Quò nunc capessis tute hinc aduersa uia cum tanta pompa? PAstum.

stum.)2.uol.ph.50. Enumerare possum ad eum pastum capessendum conficiendumq; &c. Item.50.
CAptare.) Non caret ferè ubiq; aut artificio, aut dolo aliquo uerbi significatio, ut in exemplis. ALIquid.) in fa.157.. Lepidus desperato aduentu meo, quem non mediocriter captat, se cum Antonio coniunxit: id est, me captabat, non autem aduentum. Ita Plaut.6. Quid me captas carnifex? BEneuolentiam.) ad Herenn.2.. Ab aduersariorum persona beneuolentia captabitur. Item.3. CONsilium.) Terent.4. Obserues filium quid agat, quid cum eo consilij captet. LAcertas.) Attico 26. Nam ad lacertas captandas tempestates non sunt idoneæ. MIsericordiam.) ad Herenn.7.. Cum misericordiam captat. NOmen imperatorium.) in famil.169. Progressus sum in transalpinos cum exercitu non tam nomen captans imperatorium, quàm cupiens militibus satisfacere. RIsum.) 1. uolumine philo.178.. Epicurus uerò ea dicit, ut mihi quidem risus captare uideatur. SERmonem alicuius.) Terent.142.. Ita animum cœpi attendere, hoc modo sermonem captans.
CArere.) Est de ijs rebus, quarum usus nobis opus est. nam cum non habeas quod tibi nec usu, nec natura aptum sit, nõ est carere: ut Cic.1. uolumine phi.167. qui tamen aliter uerbum usurpat. in fa.262. Etsi mihi nũtiauit te planè febri carere, &c. qui enim opus est febri? ut rectius quidem. Pl.58.. Caruitne te febris heri? uel nudiustertius? FOro, Senatu, publico.) 3. uolumine. ora.105. Caruit foro postea Pompeius, caruit Senatu, caruit publico: id est, in forum non uenit, in Senatu non fuit, in publico non uersatus est. LVce forensi aliq.) in or. lib.167.. Quanquàm forensi luce caruit, intráque parietes aluit eam gloriam. id est, causas non egit. VRbanis rebus.) 1. uolu. phi.1. Caruit omnino rebus urbanis. ROma.) At.153.. Ego meo Ciceroni, quoniam Roma caremus. nunc est abesse ita EPYro.) Att.31.
CARpere.) Est carptim (ut uerbum penè de uerbo exponam) diminuere. sed & ipsum pulchrè trãsfert. ut AGmẽ.) Cæs.141.. Equitatu præmisso qui nouissimum agmen carperet. BELlum unum quodq;.) Terentius.90. Atque unum quodq;, quod quidem erit bellissimum, carpam. FLOsculos.) 3. uolum. orat.25. Sed omnes undiq; flosculos carpam.

est utrobiq; pro deligere. Don.ait DENte aliq.)5.uo.ora. 97.Non illo inimico, sed hoc maledico dente carpunt. Ita VOcibus aliq.)Cæs.33. Sed etiam nostrorum mi itum uocibus non nihil carperetur, nunc est aliquem maledictis prosequi.
CAstigare. Est uerbis reprendere.) Cæ.177.Illos secreto castigauit, ꝙ quæstui equites haberent. Item.176.. SEIpsum quẽ.)1.uo.ph.228..Sed in hoc me ipse castigo. DOlorem animi.)1.uo.ph.185.Vidésne, ut obmutuerit nõ sedatus corporis, sed castigatus animi dolor:id est, leuior factus.
CAuere)Est rei cautionem adhibere. & dicimus ab aliquo, & de aliquo, & aliqua re, & aliquid, & cum ne particula, & sine, ut in exemplis. AB aliquo.)in ora.lib.166. Et uerò inquam tibi Brute non soluam, nisi prius à te cauero, amplius eo nomine neminem, cuius petitio sit periturum. in quo uerbo rectè accusat L. Vall. Raud. qui dixerit cauere se ab aliq. DE re.) Cæs.77.. Et quoniam in præsentia de obsidibus cauere inter se non possent. ita DE pecunia.) Cæs.64.. Obsidibusq; de pecunia cauent:id est, dant obsides, quoad pecuniam dissoluant. LOco sibi.)Terent.42..Ipse sibi cauit loco. MAlo.)Plau.133.Dictum facesse elatum, & discaueas malo. TEstamento aliq.)1.uol.phi.86. Idq; testamento cauebit is? INsidias.)Att.25..Bibulus Pompeium fecerat certiorem, ut caueret insidias. INtemperantiam.) de offic.25. Caueant intemperantiam, meminerint uerecundiam. VItium.)de off.26.Et huic simile uitium in gestu, motuq; caueatur. CVM ne.)Teren.9..Tum id cauit, ne unquam infamiæ ea res sibi esset. Itẽ, 5 sine NE.)Ter.10.Sed pater adest, caue te tristem sentiat. Item Attico.153. Caue autem putes quicquam. Item in fam.153. Est etiam interdum minantis. Ter.18. Verbum si mihi unũ præterquàm quod te rogo faxis, caue:id est, ue tibi. Item.18.
CEdere.) Est uictum se fateri, modò etiã mori. & alic. aliq. re alic. cedimus. ut FOro.)At.319..Cedam tibi in præsentia foro, curia, & sanctissimis deorum immortalium templis. CVria. uide, foro. TEMplis. uide, foro. VIta.) Att.329. Cedam uita. POssessione.)3.uo.ora.116.Nisi sibi hortorũ possessione cessisset. ALIcui rei, ut animo, beneuolentię, patientiæ.)in fa.150. Sed si fuerit, nec animo, nec beneuolentiæ,
nec pa-

nec patientiæ cuiusquam pro uobis cedam id est, animo. amore, patiẽtia uinci permittam. TEMpori.) 3. uo. ora. 101.. Cedam tempori iudices. CAVfæ.) 1. uo. ph. 60. Itaq; cõcedo quod modò dicebas, cedere causæ, si qui è nostris aliter existimant. E VIta.) 1. uo. ph. 55.. Quod ad eos pertinet, qui è uita cesserunt. Item in ora. lib. 165.

CEdere. Pro accidere, secundũ aliq.) Cæ. 181. Si non omnia cederent secunda fortunã esse industria subleuandã. Sall. 9.. Et Catilinę neq; petitio, neq; insidiæ, quas cõsuli fecerat, prosperè cessere. Item. 21.. Prosperè omnia cedunt. SEcus.) Sal. 35. Quia tentatum antea secus cesserat.

CElebrare. Est aliquem summo honore prosequi: idq; tam in rebus tristibus, quàm in lætis fiebat: necnon etiam hominum frequentiam significat. ALIquem sermonibus.) 3. uo. orat. 120.. Et omni sermone celebramur. CONuiuium.) 1. uolu. ora. 89.. Celebratur omnium sermone, lætitiaq; conuiuium. DIEM.) 3. uolum. ora. 90.. Quid eos dies, qui quasi deorum immortalium festi, atq; solennes sunt aduẽtu meo celebrati? DOmum.) Att. 37. Domus celebratur, occurritur, renouatur memoria consulatus: id est, frequentatur. MEmoriam alic.) 1. uolu. phi. 89.. Velle post mortem epulis celebrari memoriam sui nominis. LAVdes.) 3. uolu. or. 131. Eaq; C. Cæsar bellicæ tuæ laudes celebrabuntur, ille quidem &c. LVdos.) 2. uolu. ora. 149. Nam quid ego de illis ludis loquar, quos in palatio nostri maiores ante templum, in ipso matris magnæ conspectu Megalensibus fieri, celebrariq; uoluerunt? MORtem alic.) 2. uo. ora. 142. Huius in morte celebranda grauiter tulit Pop. Roma. hanc peruersam sapientiã Tuberonis. SEpulchrum alic.) 2. uol. or. 164. Cuius damnatione sepulchrum L. Catilinæ floribus ornatum hominum audacissimorum, ac domesticorum hostiũ conuentu, epulisq; celebratum est. VOcibus ac maledictis.) 2. uo. orat. 38. Quodq; omnium accusatorum non criminibus, sed uocibus maledictisq; celebratum est.

CENsere.) Censere, & arbitrari ueteres cognatiõe quadam socia, ac similia esse uolebãt. Varro de Repub. lib. 20. Quod uerbum censeo, & arbitror, idem poterat, ac ualebat. Plautus. 232. Non uidisse undas maiores censeo. Item in Menechmis, Demam hanc coronam, atque abijciam ad læuam manum,

manum,ut si sequetur me,hac abisse censeant. Varro de ui ta Popu. Rom. lib. 2. Itaq; q hos arbitros instituerunt Po. Censores appellarunt. idem enim ualet censeri, & arbitrari. hæc Non. PEcuniam publicam alic.) Asc. 7. Mihi quod antea nemini, pecuniam publicam ad ædificandam domũ censuerunt, nunc est decernere.
CENturiari homines.) 2. uol. ora. 200.. Ego cum homines in tribunali Aurelio palàm conscribi, centuriariq; uidissem: id est, in centurias distribui.
CERnere aliq.) isi ora. lib. 236. Atq; hæ quidem uirtutes cernuntur in agendo. Item. 236.. Cernenda sunt diligenter, ne fallant ea nos uitia, quæ uirtutem uidentur imitari. Item. 236. Aut enim scientia cernitur uirtus, aut actione. ANImo oculis aliq.) 2. uolum. philo. 63.. Vt cætera oculis, sic animo hoc cernere, in quibus locis planum est quid significet. cum hac uerò uoce, HAEreditate, est adire hæreditatem.) ut ad Herenn. 41. Vt de eo si dicas, qui multas hęreditates adierit, prospice tu, q plurimũ cernis. Item Att. 233. A te autem pe to, ut me hanc, quasi falsam hæreditatem alienæ gloriæ, sinas cernere: quomodo dixit etiam amorem pro parte eum ponens hęreditatis. Att. 86.. Quare adiunges Aufidium no strum hominem semper amantem me, nunc credo eò magis, quod debet etiã fratris Apij amorem erga me cum reliqua hæreditate creuisse: id est, amorem etiam Apij erga me cum reliqua hæreditate ad se transtulisse.
CERtare cum aliquo aliqua re, tam mala, quàm bona. BEnedictis.) Terent. 122.. Benedictis si certasset, audisset bene. ita CVRsu.) Sallust. 27.. Sed (uti mos gentis illius est) equitare, iaculari, cursu cum æqualibus certare. ET inter se aliquos.) in fam. 109.. Reliquum est, ut officijs certemus inter nos. VItijs.) 3. uolum. or. 226.. Erat ei spes una in C. Antonio, qui duorum fratrum ætatibus medius interiectus, uitijs cum utroq; certabat.
CIEre.) Siue cire, utrunq; enim Latinum est, & idem significat. est excitare, commouere. TVRbas.) Plautus 1. Turbas uxori ciet Amphitrio, atque inuicem raptant pro mœchis. Item Plautus 7.. Nam Amphitrio actutum uxori turbas conciet, atq; insimulabit eam probri. CRVciatum.) 1. uolumine philoso. 178.. Cum è uiperino morsu uenæ uiscerum ueneno

ueneno imbutæ tetros cruciatus cierent.
CINgere. Est circundare.) Attic.66. Nam in campo Martio septa tribunitijs comitijs marmorea sumus facturi, eaq; cin gemus excelsa porticu. COrona aliquid.) 3. uol. or. 101.. Nō enim corona consessus uester cinctus est, ut solebat.
CIRcundare aliq. alic.) 1. uolu. ph. 239.. Et cum fossam latā cubiculari lecto circundedisset.
CIRcunducere, ut propriam significationē omittam, pro defraudare, & per fallaciam aliq. ab aliquo auferre, sæpius ponitur. & aliq. aliqua re. & ab aliquo aliq. circunducim⁹.) Pl. 102. Næ ille hercle mihi sit multo tāto carior, si me illoc auro tanto circunduxerit. Item. 114. Quadringentis Philippis filius me, & Chrysalus circunduxerunt. AB aliquo aliq) Pl. 187.. Hem, ab hoc lenone uicino tuo per sycophantiam, atq; per doctos dolos tibicinam illā, tuus quam deperit gnatus eam circunducam lepidè.
CIRcunfundere aliquid aliqua re.) de off. 129.. Parua quædam insula est circunfusa illo mari.
CIRcunscribere.) Est intra quendam finem complecti, ac definire. interdum est circunducere, fallere. AMbitus uerborum.) in orato. lib. 290. Et arguti, certiq;, & circunscripti uerborum ambitus conceduntur. ita SENtentias.) 1. uolu. phil. 96.. Circunscriptis igitur ijs sententijs, quas posui, & his &c. ita TEMpus.) 1. uolu. ora. 84.. Quamobrem hoc omni tempore Syllano ex accusatione circunscripto, legationem eius prælatam cognoscite. ita GEnus aliquod.) 3. uol. orat. 23. Sed genus uniuersum (ut tollatur error) breui circunscribi, & definiri potest. 1. uol. or. 49. Dic nunc te ab Roscio H S LIII. circunscriptum esse.
CIRcumsedere aliquem.) Att. 156. Qui cum filios misissent ad Cn. Pompeium circumsedendum.
CIRcumsonare aliquid alicui aliqua re.) de off. 53. Tamen conducere arbitror talibus aures tuas uocibus undiq; circū sonare: id est, hæc assiduè audire.
CIRcumspicere. Est admirari.) 1. uolumine orationum. 46.. Usque cóne te diligis? & magnificè circumspicis? id est, admiraris.
CIRcunuenire, modò idem est, quod circūdare, sepire. modò est circumscribere, & dolum & malitiam continet. aliquid aliq.

quid aliq. re.) Sallu.57.. Vallo, fossaq́ mœnia circunuenit. DIfficultatibus aliq.) Sall.27.. His difficultatibus circunuẽtus. NEcessitudine.) Sall.8. Hominem & familiarem, & omnibus necessitudinibus circunuentum: id est, maximè sibi coniunctum. ALIquem à tergo.) Cæs.220. Ne dum in ea re Cæsar esset occupatus, circunuentus à tergo ab equitatu hostium laboraret. VRbes.) Sallu.63.. Statuit urbes, quæ uiris, aut loco, pro hostib⁹, & aduersum se opportunissimæ erant, singulas circunuenire. INnocentem.) 2.uol.ora.36.. Pecuniam acceperit, quòd innocentem circunuenerit. & PER aliq.) 1.uol.or.49. Itáne uerò? quem per arbitrum circunuenire non posses.

CIRcunuertere aliquem aliqua re.) Pl.187.. Qui me argẽto circunuortant. idem est cum imponere, circunducere.

CITAre. maximè iudiciale est uerbum, ut in exemplis uidebitur. ACcusatorem.) 1.uo.or.128. Citat reum, non respondet. citat accusatorem. 1.uol. orat. 111. 122. CApitis aliq.) 2.uolu.ora.97. Abs te capitis C. Rabirij nomine citantur. IVdices.) 1.uolu.ora.79.. Quo quidem die primum iudices citati in hunc reum consedistis. TEstem in aliq. rem.) 1. uol. orat.138. Primum igitur in hanc rem testem totam Siciliã citabo. Item.6.. item. 1.uo.or.80. SEnatum.) 2.uolu.ph.20. Cum tanquam Senatum philosophorum citares.

CLAmare alic.) Ter.12. Illis, quę sunt intus, clamat de uia. Att.97. Id uidebatur approbare quod erat in extremo, febriculam tum te habentem scripsisse, sed clamaui tamen, admiratusq́ sum ꝙ nihilominus ad me tua manu scripsisses, id est, cõquestus sum, teq́ accusaui, ꝙ ad me in febri tua manu scripsisses. Ter.85.. Mihi quidem non placent, & clamo sæpe: salsamenta hæc Stephanio fac macerẽtur pulchrè. ubi est quod uulgò, & grido spesso per tal cosa.

CLAVdere.) siue uerbum hoc sit pro includere, siue obsistere, uel etiam circunuenire, ut Non. ait, una significatione omnia complecti possum: ea autem est, ut id impediat, de quo agitur, quo minus habeatur. ASIani.) in fam.187. Nostras enim res in actis perferri ad te certò scio, tuas autem ignoramus, tanq̃ clausa sit Asia. ita MAre.) Att.312. Atque adhuc clausum mare scio fuisse. Item. 2.uo.or.10. Vt agmẽ. Cæs.141.. Expeditæ cohortes nouissimum agmen claudebant.

bant.item.14.COMmodum.)Ter.13,. Nolo tibi ullum cō modum in me claudier. Ita BEnignitatem.) Ter.28. Nunc ubi meam benignitatem sensisti in te claudier? CONsuetudinem.)in fam.57,. Et in ipsius consuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, insinuabo. CVriam alicui.) 3.uolumi. orat.88. Quòd si non tuis nepharijs in hunc ordinem contumelijs in perpetuum tibi curiam præclusisses, &c. LIteras.)3.uol.ora.5. Atq; ut illius temporis atrocitatem recordari possitis, claudite literas. REM familiarem.) de offic.44. Quamobrem nec ita claudenda est res familiaris, ut eam benignitas aperire non possit. nunc uerò auaritiam innuit, pro claudicare. Sall. Neq; enim ignorātia claudit res. Item. Nihil socordia claudebat, ait Don. super illud. 28 Nunc ubi m.b.s.in t.claudier.

CLAVdicare aliquid.)in or.lib.185. Actio paulum cum uitio uocis, tum etiam ineptijs claudicabat. REM.)2.uo.ph. 22.. Totaq; res uacillat, & claudicat. IN re.)de offic.24. Nec in ullo officio claudicare.

COAceruare aliq.)2.uo.ora.63. Videtis iam P.C. omnibus rebus, & modis constructam, & coaceruatam pecuniam decemuiralem. item.2.uol,ora.40..80.

COAgmentare aliquid aliqua re.)in orato. lib.204. VERba enim uerbis quasi coagmentare negligat: id est, nimiam ne adhibeat in coniungendis uerbis diligentiam. ita CONcursus uerborum.)in ora.lib.58. Collocationis est componere, & statuere uerba sic, ut neue asper eorum concursus, neue hiulcus, sed quodam modo coagmētatus: id est, quod aptè adhæreat. PAcē.)3.uo.or.212.. Dixi de periculo, docebo ne coagmentari quidem posse pacē: id est, componi.

COARguere aliq. aliqua re.)2.uolumi. orat.64. Atq; hæc à me suspicionibus & coniectura coarguuntur. SVspicionibus. uide suprà. CRImine.)1.uolum.orat.224.. Criminibus enim coarguitur.

COElare aliquid argento.)2.uolumine philosop. 97. Atq; hanc speciem Praxiteles cœlauit argento. OPEre Corinthio.)1.uolum.ora.223. In hoc fano loricas, galeasq; æneas cœlatas opere Corinthio.

COEnare apud aliquem.)in familia.15. Cœnauit apud me in mei generi Crassipedis hortis: id est, cui ego cœnam dedi

in hortis

in hortis Craſſipedis generi me.IN odorem.) Plaut.192. Is odos dimiſſis pedibus in cœlum uolat:eum in odorem cœnat Iuppiter quotidie. ALIEnum.)Plaut.224. Alienum cœnabit,nihil guſtabit de meo.

COEpiſſe.cœptum eſt aliquid fieri.)in ora.lib. 167. Quàm in urbe primum ſe orator extulit,primumq; etiam monimentis,& literis oratio eſt capta mandari.2.uolu.phil.190. Nunc quoniam de Repub.conſuli cœpti ſumus. huic contrarium eſt in hac ſignificatione deſinere.

COæquari.)Eſt quod maius erat aliquo modo par & æquū fieri. ALIquid.)Sall.7..Quas profundunt in extruēdo mari,& montibus coæquandis.GRAtiam alic.) Sallu.92.Sed quoniam coæquari gratiam omnium difficile eſt.

COërcere aliq.aliqua re.)de off.56..Eos morte,exilio, uinculis,damno coërcent.ET aliqua re:)3.uo.or.231.Et à progreſſu coërcuit,à reditu refrenauit.

COgere.)Cogimus cum uim facimus. Cogimus item cum in unum diuerſa colligimus:ut in exēplis.ALIquem.) Ter. 163.Certè tu coēgiſſes.OPEras.)1.uol.ora. 111. Iſte nauem onerariam maximam Meſſanæ eſſe publicè coactis operis ædificatam.STIpendium.)1.uo.ora.90..Cum frumentum imperarem,cum ſtipendium cogerem.PEcuniam.)1.uolu. orat.68.Innumerabiles pecuniæ ex aratorum bonis nouo nefarioq; inſtituto coactæ.Item.Att.91..Auſus es hoc ex ore tuo,inquit Ennius,ut Equites Scaptio ad pecuniam cogendam darem me rogare? TAlenta dixit Terent.53. Inſcripſi ilico ædes mercede,quaſi talenta ad quindecim coēgi.Id eſt,circiter quindecim talenta confeci. SEnatum.)in fam.60.Recordare cætera,quàm citò Senatum illo die facta ſortitione coēgerim.ET in Senatum.)Cæſ.120.. Atque eorum,qui ueteres inimicitias cum Cæſare gerebant, coguntur in Senatum.Ita IVdices.)Att.23..Sed heus tu ecquid uides Cal.uenire?Antonium non uenire? Iudices cogi? nam ita ad me mittunt.MEdicos.)in fami.56. Qui hæc nunciaret,& rogaret,ut cogerem medicos.MAnum.)Cæſ.78. Atque in agris habet delectum egentium,ac perditorum, hac coacta manu quoſcunq; adit ex ciuitate in ſuam ſententiā perducit.Ita AEquitatum.)Cæſ.79.Cæſar per cauſam ſupplementi,equitatusq; cogendi ab exercitu diſcedit.Ita HOmines.

mines.) 1. uolumine orat. 291.. Si te hodie domum tuam re deūti coacti homines, & armati &c. COpias in angustum.) Terent. 95.. Ita hac re in angustum oppidò nunc meæ coguntur copiæ: id est, urgeri nunc in summam difficultatem adduci. AGMEN.) Attico. 243. Assentior tibi, ut ne duces simus, nec agmen cogamus.. nunc est nouissimi exercitus partem regere.

COgitare.) No. inquit est dubitare: quia scilicet quod mente agitamus (unde uerbum penè est factum) nondum certū est. uerum ad alias significationes crebro se transfert, & dicimus dubitare aliquid, de aliquo, in aliquo, cum aliquo, & aliquo. CVras.) Plaut. 148 Quemadmodum astitit seuera fronte, curas cogitās. DIctaturas, & proscriptiones.) 2. uolumi. orat. 108. Sed eos hoc moneo, desinant furere, & proscriptiones, & dictaturas cogitare: nunc poni uidetur pro sperare. DE re aliqua.) Cæs. 121. Sed de sua salute die septimo cogitare coguntur. nunc uero est deliberare. ALIquid in animo.) Ter. 95.. Omnia hæc si uoles in animo uere cogitare Demea. Item. 77. CVM animo suo.) 2. uolumine orat. 78.. Vos tamen id potestis cum animis uestris cogitare. Itē Plut. 123. Ita secum. 2. uolum. ph. 169. Siue quid mecum ipse cogito. ALIquò, ut in Tusculanum.) Att. 27. Ludi enim Antij futuri sunt prid. No. Mar. eos Tullia spectare uult, inde cogito in Tusculanum. nunc est habere in animo ire. ita Romam. Att. 65.. Ita PROficisci.) Att. 169. Quia scripseras te proficisci cogitare. Et absolute. Attico. 134.. Etiam M. Lepidus, quo cum diem conterere solebam, cras cogitat: id est, discedere.

COgnoscere.) Cum de omnibus fit, quorum ante nullam cognitionem habuerimus, tamen recte conuenit ad res cōtrouersas, aliquando etiam pro agnoscere, & dicimus cognoscere aliquid, & de aliqua re. CAVsam.) 1. uolum. ora. 113. Causam Verres cognoscit. Item de off. 50.. CONsilium alicuius.) Terent. 2. Eo pacto & gnati uitam, & consilium meum cognosces. ITER alicuius.) At. 27.. Sed cognosce itinera nostra. Cæs. 7.. RAtionem.) Attic. 70.. Idq; quoniam Philotimum habes, perfice, & cognosce rationē. uulgo, ueder il conto. ALIquem Venetijs.) 2. uol. orat. 157. Quem tu cum ephebum Tenni cognosces, quoniam te nudus delectarat, seme-

rat, semper nudum esse uoluisti, obscœnam cognitionem si gnificat. ut etiam in noscere mulierem. Cæs. comprobat: q dixit habere cognitionem mulieris. uide habere cognitionem. IN bonam partem aliquid.) de offi. 42.. Facilime autẽ in optimam partem cognoscuntur adolescentes, qui se ad claros & sapientes uiros bene consulẽtes reip. contulerint: id est, de se bene sperare homines cogũt DE re.) ut de cõtrouersijs. Cæs. 215. De controuersijs ueteribus cognoscit. Ita DE appellatione,) Asc. 20.. Et Tribuni de appellatione cognoscerẽt, hoc maxime eorum est, qui tanquam iudicaturi, controuersias audiunt, ut supra causam. DE salute alic.) in fam. 48.. Quod de Marcelli collegæ tui salute paulo ante, quàm tu cognouimus. DE cæde. alic.) Cæ. 77. Ibi cognoscit de Clodij cæde. Ita EX literis alic.) Att. 86. Te ex Philotimi literis cõgnouisse: pro intelligere ubiq; Cice. de rep. lib. 1. Cognoscere me hercule inquit consuetudinem istam, & studium, sermonemq́; id est, agnoscere ait No. ut Virg. Incipe parue puer risu cognoscere matrem.

COhærere aliquid.) Ter. 9.. De improuiso nuptiæ non cohærent. ORAtionem.) 3. uol. or. 40.. Sed uix diserti adolescentis cohærebat oratio

COhibere. Est abstinere, frenare. & aliq. ab aliq. re cohibemus.) 3. uol. ora. 116. A liberis mediusfidius, & à cõiugibus uestris nunquam ille effrenatus suas libidines cohibuisset. Ita MAnus, Oculos. animum.) 2. uol. ora. 16.. Qui se à pecunijs sociorũ, qui ab eorum coniugibus ac liberis, qui ab auro, gaza q; regia manum, oculos, animum cohibere possit. IMpetus, Conatus.) 3. uolu. orat. 184. Nisi unus adolescens illius furentis impetus, crudelissimosq́; conatus cohibuisset. SE.) uide manus.

COire.) proprie est simul ire, sed in transferendo fit transitiuum. & dicimus coire aliquid. & de re aliqua. inter se, & cum aliquo. CIcatricem.) Plau. 17. Vt primum coiuerit cicatrix ruffula. nunc est coniungi. consolidari cicatricem. SOcietatem.) 2. uol. ph. 50.. Pinna uero (sic enim græce dici tur) duabus grandibus patula conchis cum parua Squilla societatem coit comparandi cibi. CVM aliquo.) 2. uolumi. oration. 267.. Cum coire ausus es: de ijs nunc est, qui unà simul petunt, cum sibi inuicem studient. DE re aliq.) 2. uolumine

mine oratio.222. Quæ coëant de hominum locupletissimorum bonis. Item.2.uolumine orat.32.. Interdum est pro cõgredi. Terentius.130. Prima coitio est acerrima, si eam sustineas, post illam iam ut lubet ludas licet. & coire. & congredi milites dicitur, conuenire, Don. ait. INter se.) Cæs.141. Reliqui coëunt inter se.

COlere. Inest in uerbo omnino rei eius quàm colimus reuerentia quædam, tamq; de maioribus in minores, quàm minoribus in maiores, Don. ait super illud Ter.84.. Et nos coluit maxime. Interdum est etiã simpliciter habitare, & terra etiam colitur. AMIcitiam.)1.uolu.phi.82. At uero si fructibus, & emolumentis & utilitatibus amicitias colimus: id est, exercemus, & recte transtulit, quasi terram, quæ colendo fructus reddit. Item Sall.31. ALIquem.)3.uolu.ora. 41. Quo facilius & nostras obire domos, & ipse à suis coli posset. BEnemeritos.)2.uolumine orationum.203. Tum etiam nec tam necessarium quidem est male meritis referre, quod debeas, quàm ut benemeritos colas. plus est quàm remunères. FIdem.) in orat. lib.42., Vt fidem colere, & iustitiam retinere discerent: id est, uenerari. MEmoriam beneficij.) secũdo uolumine oratio.203. Quapropter memoriam beneficij uestri colam beneuolentia sempiterna. plus dixit, quàm si dixisset seruabo. MOres.) Sall.3. Itaq; domi militiæq; boni mores colebantur. PIEtatem.) Terent.111. Faciam tamen ut pietatem colam. MEdicinam animi.) primo uolumine philosophiæ.190. Animi autem medicina nec tam desiderata sit antequam inuenta, nec tam culta postquam cognita est. HOspitium.) ad Herenn.17. Si hospitio clientelas, cognationes, affinitates caste colendas esse dicemus. SOcietates.) ad Herenn.17. Si societates atq; amicitias studiose dicemus coli conuenire. VItam.) Attico.195.. Nunc planè nec ego uictum, nec uitam illam colere possum. Item Plaut.3.70.. Item Ter.53. In quibus locis est pro pati, ait Non. Mar. INter se aliquos.) de officijs.111. Neq; colent se inter se, ac diligent, sed etiam uerebuntur. MEretricem.) Do. Super illud quàm hic meretricem non amauit inquit, nam colere meretricem non est flagitium. Terenti⁹.59. Quippe forma impulsi nostra nos amatores colunt. DOmum.) Pl.32. Hanc domum iam multos annos est, quum possideo & colo.

Sedem.)2.uolumi.orat.395..Nũc ego te Iupiter Opt. Max. eo usq; cæteri Dij,deæq; immortales excellenti tumulo ciuitatis sedem capitolij in saxo incolitis constitutam. Ita GENtem.)2.uol.orat.194. Quam colere gentem nunc instituam? utrum ut custos accipiar, an, ut proditor excludar?in quibus locis est pro habitare. AD humanitatem aliquid.)2.uolu.ph.177.Quibus ex agresti immaniq; uita exculti ad humanitatē, & mitigati sumus. nunc significat quasi expolire.

COLligare.)Est unà ligare. MEmoriam multorum annorum.)in orato.lib.207. Annorum septingentorum memoriam uno libro colligauit: id est, perstrinxit, INter se multa,)de offic.4. Quæ quatuor quanquam inter se colligata, atq; implicita sunt. ALIQ.)3.uolum.or.231. Impetumq; furentis,atq; omnia diuexare, & diripere cupientis uitæ suæ periculo colligauit. id est, repressit.

COLligere.)Est in unum redigere. STIpulam.) Teren.96. Meridie ipso faciam ut stipulam colligat. NAues.)in fam. 193.Onerarijs relictis, in quibus colligendis non minimum temporis,laborisq; comsumpsit. VAsa.)1.uolum.oration. 209. Ille ex Sicilia castra iam mouerat, & uasa collegerat. est quod Ter.125..dixit conuasare. SE aliquos.)2.uol.ora. 8..Qui se ex tuis regno collegerunt. VENrum rumorum.) 2.uolum.ora.33. Qui omneis rumorum, & concionum uentos colligere consuescet. BEneuolentiam.)in fam.135..Sed tamē quicquid elaborari, aut effici potuerit ad istorum beneuolentiam conciliandam, & colligendam summo studio me consecutum. DIgnitatem.)Att.317. Tamen ex hoc labore magnam gratiam, magnamq; dignitatem sim collecturus. EXIstimationem.)1.uolumi.orat.66. Habet existimationem multo sudore, labore, uigilijs collectam: id est, comparatam. FAmam.)1.uolum.orat.66. Qui neq; ut antè collectam famam conseruet. GRAtiam.)uide, dignitatem. INuidiam.)1.uolumi.ora.239.. Vt ex eo crudelitatis inuidiam colligam. LAVdem.)Att.298. Totum ut animum, cogitationemq; tuã ponas in omnium laude undique colligenda. MEmoriam rei.)in orat.lib.184. Nullum ille poëtam, nullam legerat orationem, nullam memoriã antiquitatis collegerat. Rationes.)Plau.15.. Nescio quid secum solus, puto

rationes colligit, quid memoret. RVmores.) 1. uolu. philo. 116. Innocentes ergo, & uerecundi sunt, ut bene audiant, & ut rumorem bonum colligant. SE aliq.) 1. uolu. orat. 118. Vbi se collegit. Item. 1. uolum. philo. 92.. in fam. 73.: Vbiq; est pro ad se redire, qui aliqua animi perturbatione antè commotus fuerit. Item in orat. Lib. 87. Dici memini ludorum Romanorum diebus L. Crassum quasi colligendi sui in causa se in Tusculanum contulisse. nunc est pro recreare, quam dicendi figuram commolliuit dicens, quasi. VOcem.) in orator. lib. 107. Et quasi quodam modo colligunt: id est, uocem.
COLlimare aliquid aliquò.) 1. uolumine phil. 94.. Vt enim si cui sit propositum collimare hastam aliquò aut sagittã. SAgittam.) uide supra.
COLlocare.) In uerbo apparet stabilem, & certam rei locationem inesse quam uero ad diuersa se accommodet, exemplis uidebitur. ACiem.) Cæs. 236. Cæsaris autem acies hoc modo fuit collocata. APVD aliq. aliquid uide munera, pretia. COlonias.) 2. uolumi. orat. 80. Qui colonias sic idoneis in locis contra suspitionem periculi collocarunt. Itẽ. 96. COlumnas è regione.) Att. 318. Columnas neq; rectas, neq; è regione Diphilus collocarat. DOmicilium.) 1. uolu. ora. 110. Vt deniq; sedes, ac domicilium collocare. IN re aliquid.) 3. uolu. ora. 45. Vt in amore, & uoluptatibus adolescentiam suam collocaret. IN arborem se.) Plaut. 42. Multoq; prius me collocaui in arborem. IN custodia.) 3. uolu. orat. 212. Idcirco in hac custodia, tanquam in specula, collocati sumus. IN fundo dotem.) 1. uolum. orat. 287. Curauit ut in eo fundo dos collocaretur. IN numero deorum.) Att. 206. In quibus tuas uirtutes consecratas, & in deorum numero collocatas uides. IN salutem alic.) 3. uolumine orat. 184. Non enim effudit, sed in salutem reipu. collocauit: id est, impendit. IN solitudine.) de off. 112. Et in solitudine uspiam collocarent. IN soporem aliq.) Plau. 5. Iampridem uidetur factum, heri ꝙ homines quatuor in soporem collocastis nudos. IN tuto.) Terent. 66. Videndum est, inquam, amici quoq; res Clinia in tuto ut collocetur. IN uita aliq.) 3. uolumine orat. 47. Palamq; sese in meretricia uita collocaret. IN uoluntate alic.) 3. uolum. orat. 41. Neq; huius iu-

dicij ueritatem, quæ mutari nullo modo poteſt, in uolunta te teſtium collocari ſinam. PHIloſophiam in urbibus.) 1. uolumi.phi.230. Socrates autem primus philoſophiam de uocauit è cœlo, & in urbibus collocauit, & in domos etiam introduxit. INſidias alic.) 3.uol.orat.106. Vt ante ſuũ fundum, quod re intellectũ eſt, Miloni inſidias collocaret. ET inſidias equitum.) 170. Paucis diebus interpoſitis noctu equitum inſidias collocauit: id eſt. equites in inſidijs collocauit. AD faciendum aliq.) 3.uolu.ora.105. Quem ille ad Cn. Pompeium interficiendum collocarat. Item.85. NVptum. aliq. aliquò.) Cæſ.6. Et propinquas ſuas nuptum in alias ciuitates collocaſſe. cum aliq. Terent.139. Offendi adueniens, qui cum uolebam, atq; ut uolebam, collocatam filiam, & alicui. in ora.173. Cuius C. filio filiam ſuam collocarat. Item de off.44.48. IN patrimonio ſuo aliquem.) 3.uolu.oratio. 248. Atq; illud deſcribite, ut uideatur à uobis Cn. Pompei filius in patrimonio ſuo collocatus. IN domum.) 3.uolum. orat.90. Me conſequentibus diebus in ea ipſa domo, qua tu me expuleras, quam expilaras, quam incenderas, Pontifices, COSS. Patres Conſcripti collocauerant. SIgna in ſubſidijs.) Salluſt.24. Reliqua ſigna in ſubſidijs arctius collocat. BEneficium.) de off.10. Sed in collocando beneficio, & in referenda gratia ſi cætera paria ſunt. Item.48. PREtia apud aliq.) 1.uolumine orati.247. Se bene apud iſtum tam multa pretia, ac munera collocaſſe. MVnera.) uide pretia. STVdium in re.) Attic.295.. Si aut qui regerẽt omne ſuum ſtudium in doctrina, ac ſapientia collocaſſent. SEdem.) uide domicilium. Propalam aliquid.) in or. lib.98. Neq; tabulis, & ſignis propalam collocatis. RAtionem in parte animi.) 1.uolu.philo.46. Aliaq; in parte animi cupiditatem, alia rationem collocaret.

COlorare aliquid.) in ora.lib.114. Sentio orationem meã illorum cantu quaſi colorari. Item.149.. Quaſi colorata oratio. à pictoribus ſumptum eſt. ſignificat autẽ multo uenuſtiorem reddi orationem.

COMbibere aliq.) 1.uolumine philoſophiæ. 91.. Sed infici iam debet his artibus, quas, ſi dum eſt tener, combiberit, ad maiora ueniet paratior.

COmeare.) remeare redire eſt; comeare ultro citroq; ire Sex.

Sex.ait. In urbem.Ter.104.Nam senex rus abdidit sese,huc raro in urbem comeat : id est , redit. LIteras ab aliquo ad nos.)Attic.124.Crebo enim illius literæ ab aliis ad nos comeant:id est,redduntur.
COmedere. Est edere.)in fa.177..Quocirca Segulium negligamus,qui res nouas quærit non ꝙ ueterē comederit,nullam enim habuit. Ita NVmos.)Att.89.Putat enim suos numos nos comedisse. BEneficia.)3.uo.ora.238..Qui postquā Cæsaris beneficia comederunt.Plau.260.Qui te uolturium uocant.hostis ne an ciuis comedis,paruipendere ita aliquē absentem.Plau.115..Sine modo uenire saluum,quem absentem comes:id est,cuius absentis bona consumis. Ita Teren. 50.At ego pro isto Phædria , & tu Chærea hunc comedendum, & deridendum uobis propino.
COMmemorare. Est mentionē facere.)in fa.11. Quid multa?questus est grauiter,sua merita cōmemorauit:id est,exprobrauit. Ita IVdicia.)1.uol.orat.74. O commemoranda iudicia, præclaramq; existimationem.
COMmendare,)est laudare.inest enim in cōmendando eius laus,qui commēdatur. uerum in ea significatione, quæ iampridem à uulgo recepta est, pro salutare, nusquam à latinis usurpari comperio. DE meliore nota.)in fam.109. Et Sulpitii successori nos de meliore nota cōmenda: ita maiorem in modū.in fa.219. Quapropter cōmendo tibi maiorē in modum rem, domusq; eius. MOnimentis aliquid)in fa. 67..Vt cuperem ꝙ celerrime res nostras monimentis commēdari tuis.ita IMmortalitati.)in or.Ii 111. Qua uoce alia nisi oratoris immortalitati cōmendatur?id est,mandatᵉ?& AD aliquid.)de of.42.P. Rutilii adolescentiā ad opinionē, & innocentiæ & iuris scientiæ P. Mutii commendauit domus: id est,adduxit in eam opinionem.
COMmerere,)siue commereri, quanquam in hoc uerbo ueteres maxime frequentes fuerunt, nunquam aliter tamen, quàm de,malo,etsi leuis id quidem culpæ , hoc usi sunt . ut CVLpam.)Teren.115. Nullam de his rebus culpam commeruit tua. Item Terē.112. Quæ nunquam quicquam erga me commerita est pater. Item Ter.11. Vt nunquam sciens commerui merito, ut caperet odium illa mei.
COMmigrare,)est alium locū habitatū ire. ALIquo.) Te-

rent.91..Neq; enim diu huc commigrarunt.
COmminuere aliquid.)1.uo.or.212..Annulus aureus, quē habebat fract⁹ est,& comminutus.STAtuam.) 3.uo.or.99. Illi autem statuam istius persimilem,quàm stare in celeberrimo loco uoluerat,ne suauissimi hominis memoria moreretur,deturbant,affligunt,comminuūt,dissipant.
COMmiscere aliquid cum aliquo.)de off.111.Cuius animū cum suo commisceat,ut efficiat penè unum ex duobus?
COMmittere.)Placuit in huius uerbi recēsendis exemplis, magis significationum rationem separatim,q̄,ut in aliis factum est,primas uocum literas sequi.

CVM HABET PECCATVM.

ADVLterium.)Asc.37.Dicitur Catilinam adulterium commisisse cum ea,quæ ei postea fuit socrus. DElictum.) Cæs. 78.Nam minore commisso delicto igni atq; omnibus tormentis necant.FAcinus.)in fami.40. Siquid à me prætermissum fuerit,commissum facinus,& admissum dedecus cōfitebor.FLAgitium.)1.uolumi.orat.271. Nolo hoc in hoc delecto consilio tantum flagitium esse commissum.FRAVdem.)Asc.47. Nam committi fraus dicitur. PECcatum.) uide fraudem.MVLtam.)2.uolum.ora.39.Nihilominus enim potest,ut illam multam commiserit.POEnam.)1.uolumine orat.154.Quid est hoc?uiri fortes,honesti,gratiosi,tot Siculi,tot equites Ro.ab homine nequissimo ac turpissimo læsi pœnam octupli sine ulla dubitatione commissam non persequebantur,quæ causa? quæ ratio est? CONtra legem.)in orato. lib.168.. Quia quasi committere contra legem.REM nephariam.)3.uolum.orat.205.Qui multis nephariis rebus antè commissis.INstantiam.) 1.phi.77. Etsi nulla committatur instātia.CVM hac particula VT.) Att.4.Non committam posthac,ut me accusare de epistolarum negligentia possis.Item in fa.65.. Non committam ut tibi insanire uidear.Ter.79. Et est causam dare.

CVM HABET CONTENTIONEM.

RIxam.)Asco.14. Cum seruis Clodii rixam committunt. PRælium.)1.uolumi.orat.118.Ante inquam bonam deam cum prælium commisisset.PVgnam.)2.uolumine ora. 132.
Cuiu

Cuius ex omnibus pugnis, quæ sunt innumerabiles, uel acerrima mihi uidetur illa, quæ cum rege cõmissa est, & summa cõtentione pugnata. Et REM prælio.) Cæ. 157. Et prælio rem committere constituit.

CVM ALICVI ALIQVID FIDIT.

TVNC uero est aut de ijs rebus, quæ magna sunt, aut quæ salutem in dubio habent, & magno cum periculo seruari uolumus, Do. ait. EPIstolã.) At. 8. Et huic terræ filio nescio cui committere epistolam tantis de rebus non audeo. Item in fami. 6. Item Att. 7. Ita ALIquid Literis.) Att. 54. Præterea sunt quædam domestica, quæ literis non committo. SAlutem suam alic.) Cæs. 83. Nec solis Biturigibus communẽ salutem committendum censent. EXIstimationem suam alic.) At. 232. Huic nihil credideris, nullam partem existimationis tuæ commiseris. Hæreditatem alicui.) 1. uolum. ora. 81. Qui illam hæreditatem Veneri Hericinæ commissam esse dicerent. CONsilium suum.) 1. uolumine orat. 149. Qui Quæstor consulem suum consilijs commissis, pecunia tradita, rebus omnibus creditis spoliare, relinquere, prodere, oppugnare ausus sit. FORtunas suas.) Teren. 14. Seruon' fortunas meas me commisisse futili? IN fidem se ali.) Terenti. 101. Qui in tutelam meam studium suum, & se in nostram cõmisit fidem. Item. 103. IN tutelam se alicui.) uide suprà. SEmina terræ.) de re rusti. 91. Nec tantum propter semina, quæ sulcis aratri committuntur. GNAtam uxorem alic.) Teren. 6. Quid Chremes? qui denegat se commissurum mihi gnatam suam uxorem. PEcuniam Palęstræ.) .uolu. ora. 116. Quod eam Palęstræ commisisse dicant. Puto in Palęstra pecuniam absumptam esse.

CVM EST, PRO FIERI.

IVdicium inter sicarios.) 1. uolumine orat. 20. Longo interuallo iudicium inter sicarios hoc primum committitur: id est, fieri cœpit. LVdos.) Att. 325. Hæc scripsi ad VIII. Cal. Nouembris, quo die ludi committebantur, in Tusculanum proficiscens. 1. uolum phi. 11. SE aliquo.) Att. 322. In senatũ se non committebat: id est, non ueniebat.

COMmodare.) Est rei alicuius usum præstare, siue quæ ea-

dem restituatur, siue pro ea aliud. Asc,63. Quibus pecuniæ commodatæ sunt. FAcultates.) de off.39. Atq; ut dando, & accipiendo, mutandisq; facultatibus, & commodandis nulla re egerem⁹. Vbi No. pro mutare exponit. PRæsentiam.) Asc.40. Aut præsentiam suam commodat amico.
COMmouere.) proprie est simul mouere, sæpius est excitare: interdum turbare, aliquando etiam aliud significat. BELlum.) in familiar.132. Quod bellum commotum à Scapula: id est, excitatum. DISsensionem)2. uolumine oratio. 88. Aut aliquid alienissimo tempore nouæ dissensionis commouere. SEditionem.) Att.23. Sæpe item seditione commota. TVmultum.) 1. uolumi. oration.239. Vt nemini minus expediret, ullum in Sicilia tumultum, aut bellum commoueri. INuidiam.) 1. uolum. orat.106.. Et me populariter agere, atq; inuidiam commouere. Item IN aliquem.) 3. uolu. oratio.187. Tum à suis similibus inuidiam aliquam in me commoueri putat: id est, mihi odium comparare. BIlem.) Attico.26.. Etsi (ut scribis) bilem id commouet: id est, excitat. DOlorem.) 1. uolumine orationum. 210. Sed magnum & acerbum dolorem commouent. STVdium scribendi)2. uolumine philosophiæ.3.. Quàm multorum non modo dicendi, sed etiam scribendi studia commouerim: id est, excitarim. SVSpitionem in aliq.) 2. uolumine orationum.55. Furto postridie cognito omnis suspitio in eos seruos, quòd non comparebant, commouebatur: id est, suspecti fiebant. HIstoriam.) in oratoriis libris. 200. Primisq; ab his (ut ait Theophrastus) historia commota est, ut auderet uberius, quàm superiores, & ornatius dicere. ALIQ.) Terentius. 126. Quid nam ille commotus uenit? MEtu.) Terentius.22. Ita animus commotus est metu. Item de offic.20. Ita NVNtio.) in familiaribus.40. Etsi grauiter primo nuntio commotus sum. DEsiderio.) 2 uolumine orationum.8.. Tamē nimia longinquitate locorum, ac desiderio suorum cōmouebatur. Ita Libidine.) de offi.20.. Qui aut libidine aliqua, aut metu commoti sunt. IN re aliq.) Teren.3. Neq; commouetur animus in ea re tamen: id est, integrum se præstat. Itē Terent. In hac commotus sum. MENtem ali.) Att.62.. Publius sanè diserto epilogo criminatus mentes iudicum cōmouerat. ita SEnatum.) in fami.63.. ANImum aliquid.) 1. uolumine

uolumine orat.125. Domo eius omnia abstulit, quæ paulo magis animum cuiuspiam, aut oculos possent commouere. nunc est delectare. SAcra.) Plaut.182. Scis tu quidem hercle mea si commoui sacra, quo pacto, & quantas soleam turbel las dare? id est, facere quantum possum. EXpectationem.) Attico. 2. Crebras expectationes nobis tui commoues: id est. crebro aduentum tuum mutas. Item in fam. 106. Commorat expectationem lupus: id est, ut expectaremus, effecit. OCVlos.) uide animum.

COMmunicare.) est quod proprium unius fuerat, commune facere: neque solum communicare in ea significatione est seu idetur cum quis sua in commune confert, sed etiam cũ ex alienis partem ipse accipit. dicimus uero & aliquid cum aliquo, & aliquem re aliqua, & inter aliquos de re, & aliquid communicare. VT iudicia cum equestri ordine.) 2. uolumi. orat 44. Et eo magis quod illo ipso tempore, illis cẽsoribus iudicia cum equestri ordine cõmunicata sunt. PEricula cum periculis aliorum.) 3. uolu. oration. 59.. Qui uelint cum periculis nostris sua communicare. HOnores cum aliquo.) 3. uolu. oration. 96. Eorumq́ honorum, quos cum proximis communicauit. CAVsam suam cum aliquo.) 1. uolum. orat. 42. Desinant causam suam cum Chrysogono communicare, desinant si ille læsus sit, de se aliquid detractum esse arbitrari. INImicitias cum aliquo.) in fami. 255.. Nam ut illa omittam, quæ ciuitate teste fecisti, cum mecum inimicitias communicasti: id est, qui meas inimicitias tuas inimicitias esse uoluisti. ALIquid cum aliq.) de officijs. 61.. Postulauit, ut aliquẽ populus daret, qui cum communicaret. Item Att. 16. Nihil mihi scito nunc tam deesse, quàm hominẽ eum, qui cũ omnia, quæ me cura aliqua afficiunt, unà cõmunicẽ: id est, qui cum ego ea loquar, quæ me cura & solicitudine afficiunt. GLOria.) 2. uo. ora. 128 Quibus L. Lucull⁹ tantũ laudis impartit, quantũ neq; ambitiosus imperator, neq; inuidus tribuere alteri in cõmunicãda gloria debuit. CIuitatem.) 3. uo. or. 61. Cuius autoritate, & exemplo nunquã est intermissa à maioribus nostris largitio, & cõmunicatio ciuitatis. ALIquẽ mensa.) Pl. 146. Communicabo te semper mensa mea. DE officio.) in fa. 45.. Et hoc tempore uelle te mecũ si propius accessissem, de officio utriusq;

utriusq; nostrum communicare. Item in fam. 6.. Qui mecum sæpissime non solum à me prouocatus, sed etiam sua sponte de te communicare solet. Item. 2. uolu. ora. 95. Cæs. 165. INter se de re aliq.) 1. uol. ora. 3. Cum & de societate inter se multa communicarent, & de tota illa ratione, atq; re Gallicana. Item. 158. Nam socii putandi, quos inter res communicata est. Item Att. 311. Sed & hæc (ut spero) breui inter nos communicabimus. 2. uolu. ph 62..
COMmutare. Est in eo non permanere, quod quis inceperit, & aliquid cum aliquo. & ad aliquid, & inter aliquos cõmutatur. ANnonam.) 2. uolumine orat. 216. Commutatam annonam esse dicebãt. IVdicia.) Asc. 10.. M. quoq; Drusum Trib. Plel. cohortatus sit, ut iudicia cõmutaret. i. ut ad alios iudices transferret iudicia. RAtionem.) in familiar. 33. Tua ratio postea est commutata: id est. sentẽtiam mutasti. REMP.) 2 uolum oratio. 116. Quæ non ad delendã Remp. pertinerent, sed ad commutandam. VErba cũ aliquo.) Ter. 19. Crede mihi hoc inquã Pamphile, nunquam hodie tecum commutaturum patrem unum esse uerbum. Item. 165.. Vt est ille bonus uir, Tria non commutabitis uerba hodie inter uos. est autem altercari. ut ait Do VVLtum ad aliorum uoluntatem.) 2. uolumine phil. 211. Cuius, & frons, & uultus, & sermo ad eorum, quoscunq; cõuenerit, sensum & uoluntatem commutandus est.
COMparare.) Cum uerbum aliquid parat, efficit, in huiusmodi locutionibus uersari solet. AMIcitias.) de offi. 39. Tũ ad amicitias comparandas. AVditorem ad aliq.) ad Her. 32. Et ad reliquam comparat auditorem. BEneuolentiam.) de off. 44. Itaq; cum beneuolentiæ comparandæ causa benefici esse uelint. COpias.) 3. uol. oratio. 21.. Idcirco credo manum sibi P. Sestius & copias comparauit. EXercitus.) 3. uolumine orat. 186. Qui contra consulem priuato cõsilio exercitus compararunt. CONuiuium.) 1. uolum. orat. Conuiuium comparat. GLOriam.) de off. 42. Prima igitur est adolescentis commendatio ad gloriam, si qua ex bellicis rebus comparari potest. INsidias alic.) 2. uolu. ora. 27. Insidias habito comparare. LAVdem.) in famil. 19.. Quibusq; artibus eæ laudes comparantur. RIsum.) ad Her. 20.. Quæ ex aliqua re risum pudentem, & liberalem potest comparare

TVmultum.)ad Her.33.Tumultus C.Gracchi tumultus domesticos, & intestinos comparat. Ita RAtionem uitæ) de off.115.Quandoquidem ita ratio comparata est uitę:id est, ita fert uitæ ratio.VVLtum ex uultu aliq.)Plau.13.. Vultū ex uultu comparat.VItam beatam.)1.uolum.phil. Omnis autoritas philosophiæ consistit in beata uita comparanda. Terent.70.Argentum dabitur illi,ut uestem,atq; alia, quæ opus sunt,compareti:id est,emat.SE.)3.uolumi. orat.106.. Paulisper ut fit,dum se uxor comparat:id est,ex ornat,parat.Item Terent.26.An potius ita me comparem non perpeti meretricum contumelias. COMmodum.) Terent. 15. Atq; ex incommodis alterius sua ut comparent commoda. ALIquid ad aliqd.)Att.32..Nisi ad alias res pestiferas aditus sibi comparassent.MOre maiorum.) 1.uolum.ora.35.. Itaq; more maiorum comparatum est.CVM uero comparationem habet.dicimus aliquid alicui, cum aliquo, inter aliquos,& ad aliquid comparare.)de offic.3.Similitudines comparant.80.Equi fortis & uictoris senectuti comparat suam.55.Sed hæc etiam inter se comparare, & his dubitare turpissimum est.Terent.40.Hau ne comparandus hic quidem ad illum est.LAbella cum labellis. Plaut. 38. Prehende auriculas,compara labella cum labellis.nunc est componere,coniungere.

COMparere aliq.)1.uo.or.266.Quęrite nunc uestigia prius,quibus exitus illorum,ex illo loco compareant.

COMpellere aliquem.)At.23..Nigidium minari in concione se iudicem,qui non affuerit,compellaturum.Item.3.uolumine orat.185..Idem etiam Q. Ciceronis fratris mei filium edicto compellat, nec sentit amens commendationē esse compellationem suam: uidetur hoc fuisse, per scriptum imperiosum aliquem citare.

COMpensare.)A pensando sumptum est, significat autem æquare,aliquid aliqua re, & cum re. ut.2. uolumine orati. 219. Sed hoc compensabo breuitate eius orationis. Item. 144.Et summi labores nostri magna compēsati gloria mitigantur.CVM aliqua re.)3.uolum.orat.95.. Nonne compensabit cum uno uersiculo tot mea uolumina laudum suarum.1.uolu.orat.242..

COMperendinari.)De comperendinatione uideto Asc.sed

Bud.

Budæus Bud. planius etiam eam rem est persecutus, utriusq; uero partis fuit, etsi exempla nostra ad reum tantum pertinere uidentur. neq; idem erat, quod ampliatio, ut ab illis docebe re. ut. 1. uo. orat. 81. Verum, ut opinor, Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus. Item. 80. Nemo istum comperendinatum, sed cōdemnatum iudicaret. Item. 207. Posteaquam est comperendinatus. IVdicinm.) Asc. 63. Nam si accusator dixerit, responde mihi prima actione, ne rursum comperendinato iudicio &c.

COMperire Aliquid, & de re.) Ter. 5.. Primum iam de amore hoc comperit.

COMpescere.) Est cohibere. LINguam.) Pl. 212. Maledicta hinc aufer, linguām compescas.

COMpilare.) Piletas Græcè fures uocant, unde pilare, & cōpilare, autore Sex. 1. uolu. orat. 212. Vno imperio hostiatim totum oppidum compilauit. Ita HORtos.) 3. uolu. oratio. 189 Refertam eius domum exhauserit, hortos compilarit: id est, ad se omnia ex his ornamenta transtulerit. ut admonear, hortos, & hoc in loco, & suprà in uerbo ædificare esse magis domum in hortis, quàm malum, pirum, prunum, & cætera quibus horti maxime constare solent. SApientiam.) 2. uolu. orat. 129.. Et ab ipsis cautis iuris consultis, eorum sapientiam compilauit.

COMplacare Aliquid alicui.) Tiro Ci. lib. apud Gell. 103. In principijs patroni, qui pro reis dicunt, conciliare sibi, & cōplacare iudices debent.

COMplanare. Est planum reddere.) 2. uolumine orati. 233. Sp. Melij regnum appetentis domus est complanata: id est, solo æquata. OPVS.) Cæ. 214.. Sed prope iam constituta opera cum complanarent. nunc est perficere: extremam manum operi imponere.

COMplecti Aliquid.) Attico. 280. Veterem pro eius erga te beneuolentia, singularíq; officio libenter ex tuis literis cōplexus sum. INter se aliquos.) 2. uolu. philo. 92.. Nos inter nos esse complexos.

COMplere Aliquid re aliqua, & rei alicuius.) 2. uolu. phil. 212.. Vt de nocte domus compleatur. Ita NAuem.) Cæ. 45. Ita uno tempore & longas naues, quibus Cæsa exercitum transportandum curauerat, quasq; in aridum subduxerat, æstus

æſtus complebant. MVrum.) Cæ.85. Murumq́; celeriter cõplerunt. Gradus.) 3. uolu. ora. 197. Cum autem erat uentũ ad ædem Concordiæ, gradus complebantur. PAginam.) Att.216. Sed complere paginam uolui. LEgionem.) Cæſ. 127. Quas ex nouo delectu confecerat, atq; in itinere compleuerat. REM aliquam.) Cæ.273. His rebus completis, legiones reduci iuſſit. id eſt, perfectis his rebus. VItam beatam.) 1. uol. ora. 141. Complent ea quidem beatiſſimam uitam. AVres aliq.) de off. 128. Qui complet aures meas tantus, & tam dulcis ſonus? ALIquid re aliqua.) Cæſ. 145. ADuentus enim L. Naſidij ſumma ſpe, & uoluptate ciuitatem compleuerat: Etſi uoluntate legatur, quod quàm recte, alij uiderint. Item Cæ. 153. Quæ res omnium rerum copia compleuit exercitum. TElis corpus.) Plautus. 4. Vortentibus Theleboi telis complebantur corpora. ET rei alicuius.) Plautus. 14. Quem propter corpus ſuum ſtupri compleuerit. ERroris & dementiæ.) Plaut. 7. Erroris ambo ego illos, & dementiæ complebo.

COMplicare Epiſtolam.) Att. 321. Cum hanc iam epiſtolã complicarem. tabellarij à uobis uenerunt &c.

COMponere.) Conatur No. huiuſce uerbi diuerſas ſignificationes paucis exemplis explicare, idq́; eruditiſſime, ut cętera omnia exequitur. ſi quid tamen proprij in uerbo dignoſci poteſt, id erit multarum, ſcilicet rerum conuenientia, atq; apta collocatio. & dicimus aliquid, & aliquid cum aliq. & inter aliquos componere. ut ARgumentum.) Attico. 240. Sed & componendum argumentum eſt. ARtem.) in orat. libris. 168. Totumq́; ſe ad artes componendas tranſtuliſſe. ALIquid.) Attico. 86. Nec uero pauci ſunt authores. Cn. Flauium ſcribam fauſtos protuliſſe, actionéſque compoſuiſſe: id eſt, dies, quibus agi licebat, in ordinem deſcripſiſſe. AVSpicia.) 2. uolumine philoſophię. 176. Cum alteri placeat auſpicia iſta ad utilitatem eſſe reipub. compoſita. ITER.) Attico. 249. Ego itinera ſic compoſueram, ut No. Quint. Puteolis eſſem. & cætera. SIgna.) Attico. 60. Tibi etiam gratias agebat, quòd ſigna componenda ſuſcepiſſes. CAVſam.) in orat. lib. 212. Alteri, cum domeſticum tempus, in cognoſcendis, componendiſq́; cauſis. Cæ. dixit. CONtrouerſiam.) Teren. 136. Dixit. INter ſe aliquid cum

bona

bona gratia. cur non inquam, Phormio uides inter uos si hæc potius cum bona, ut componantur gratia, quàm cum mala? CApillum.) 1. uolum. orat. 41. Ipse uero quemadmodum composito & delibuto capillo passim per forum uolitet. RES suas.) Terent. 115. I ergo intro, & compone, quæ simul tecum ferantur. MAria.) Sallu. 86.. Et quia tibi terræ, & maria simul omnia componenda sunt. ALIquid cum aliquo.) Sallust. 46. Iugurtha ubi Metelli dicta cum factis cõposuit, est nunc dicta cum factis conferre. SOcietatem.) Sallustius. lib. IIII. Histo. Suspectusq; fuit incertum uero, ac per negligentiam societatem prædare cum prædonibus composuisset.

COMportare. Aliquid.) Att. 78. Frumentum ex agris in loca tuta comportantur.

COMprehendere. Est idem cum capere. ARma.) Cæs. 166. Atq; arma Capuæ essent comprehẽsa: id est, cum Campani arma cæpissent. IGnem aliquid.) Cæ. 59.. Hæ celeriter ignẽ comprehendunt: id est, cõcipiunt. Ita SCIentiam rei alic.) in ora. lib. 86. Est enim & scientia comprehendenda rerum plurimarum. Ita SENtentiam.) in ora. lib. 167.. Ipsa enim natura circumscriptione quadam uerborum comprehendit, concluditq; sententiam. ALIquid aliquà re, ut memoria.) 1. uolumine philosop. 251.. Sed quoniam mane est eundum, has quinq; dierum disputationes memoria comprehendamus. Item ad Her. 11.. Ita MENte. aliquid.) 2. uol. ph. 63.. Eo minus, quod tu uis, possum mente comprehendere. Ita ANImis & cogitatiõe.) 2. uo. or. 160. Etiã si à me minus dicuntur uestris animis, & cogitatione comprehendere.

COMprimere.) In uerbo suapte natura uim adhibitam ei rei, cui adiunctum erit, inesse uidemus. ANImam.) Teré. 142. Hoc ubi ego audiui, ad fores suspenso gradu accessi, astiti, animam compressi, aurem admoui, ita animum cœpi attendere. AVdaciam.) 3. uolu. ora. 226.. Nisi incredibilis ac diuina uis. Cæs. furentis hominis conatum & audaciam cõpressisset. COnatum.) uide audaciam. CVpiditates.) 3. uol. oratio. 92. Meditare quibus uerbis incensam illius cupiditatem comprimas, atq; restinguas. FErociam.) 2. uolumi. oratio. 243.. Duobus inceptis uerbis omnem impetum gladiatoris, ferociamq; compressi. FVrores tribunitios.) 2. uolumine

mine or.129. Qui dicendo nonnunquam comprimat tribunitios furores. FRVmentum.) 2. uolum. orat. 216. Quasi uero ego aut rei frumentariæ præfuissem, aut compressum aliquod frumentum haberem. Item Attico. 82. LINguam.) Plau. 5.. Ego tibi istam hodie scelefte comprimam linguã. LIbidines,) 3. uolum. ora. 134.. Cõprimendæ libidines, propagãda soboles. IMpetum.) uide ferociam. IMprobitatẽ.) Att. 129. Erit credo periculum, ne improbum negociatorẽ, paulo cupidiorem publicanum cõprimere non possis. MAnus.) Teren. 63. At tu pol tibi istas posthac comprimito manus. MVlierem.) Terẽ. 145.. Vinolentus fere ab hinc annos quindecim mulierculam eam compressit. ODIum.) 2. uolumine orat. 225.. Quæ inueterata compresso odio, atq; tacito, iam erumpebant in actum. TImorem.) 2. uol. orat. 241. Ne audaciæ quidem locum ad timorem comprimendũ fuisse, utrobiq; est dissimulare.
COnari aliquid.) 1. uolum. ora. 14. Homini pro amicitia familiarius dixi mihi uideri ore durissimo esse, qui præsente eo gestum agere conaretur. Item in ora. lib. 114. Poëtas omnino quasi alia lingua locutos, non conor attingere. Itẽ. 145. Sed prius quàm illa conor attingere. Teren. 5. Si sensero hodie quicquam in his te nuptijs fallaciæ conari. in quibus exemplis pro audere accipi debet. non quod negem propriam illi significationem esse, quam uulgo dicunt, far il poder suo.
CONcedere,) est recedere, locum dare, fateri uinci, constructionem uero tam diuersam retinebit, quàm etiam significationem. Teren. 105.. Rus habitatum abij, uobis concedẽs, & rei seruiens. Item. 124.. Item. 138.. Concede hinc à foribus paululum istorsum Sophrona. Item. 143. Sed hinc concedam in angiportum hoc proximum: id: est, huc recedam. NOctem diei.) Pla. 5. Neq; nox quoquam concedit diei. DE re aliqua.) Attic. 202.. Etsi de cupiditate nemini concedam. DE iure suo.) de off. 46.. Eequum & facilem multa multis de iure suo concedentem. Item Teren.. 8. FActum aliquid alic.) Cæs. 216. Sed tamen se concedere id factum superioribus suis beneficijs. nunc est condonare factum. IN aliq.) Ve in ius. Sallu. 7.. Nam postquam Resp. in paucorum potentiam, ius, atq; ditionem cõcessit. IN ditionem.) uide ius. Ita

IN paucorum dominationem: id est, peruenit. Ita IN gentem, In nomē alienum.) Sall. 34. Victi omnes in gentem, nomenq́ue imperantium concessere.
CONcidere. Maxime ad stragem uerbum accōmodatur.) ut Atti. 76.. Sed tamen concisos equites nostros à Barbaris nunciabant ij, qui ueniebant. Item Attic. 253.. Alij concisos agripetas, alij Plancum acceptis numis, relictis illis aufugisse. ALIquem.) 2. uolum. ora. 200. Decretis uestris eum cōcidistis: id est, perdidistis.
CONcidere. Nunc à cado est concido. & aliquis aliqua re, & aliq. alic. concidit. ut MENte aliq.) 3. uo. or. Allato nūcio de legione quarta mente concidit. ET mentem alic.) 2. uol. or, 240.. Et mentē debilitatā metu concidisse. MORtuum aliq.) in ora. lib. 168. Et eo poto mortuum concidisse. FIdem.) 2. uol. ora. 7. Scimus Romæ solutione impedita fidem concidisse: id est, non præstari.
CONciliare.) Modo est pro parare, acquirere, quod nondū erat: modo reconciliare quod erat diruptum, tamq́ue, mala, quàm bona conciliamus. ut in exemplis. ANImos aliorum sibi.) de off. 36. Proprium hoc statuo esse uirtutis, conciliare sibi animos hominum. AMIcitiam,) de officijs. 103.. Nam cum conciliatrix amicitiæ uirtutis opinio fuerit. BEneuolentiam.) Cæsa. 154. Quasi non & felicitas rerum gestarum exercitus beneuolentiam imperatoribus, & res aduersæ odia concilient. Item in familiaribus. 56. 135. de officijs. 49. DIgnitatem.) Cæs. 225. Quibus ex rebus sibi eam dignitatem, quæ est per gentes clarissima notissimaq́ue conciliauit. FIdem.) in orato. lib: 234.. Quæ motu animorum conciliet in dicendo fidem. GRAtiam.) 2. uolum. orat. 17.. Neq́ue quo Cn. Pompei gratiam mihi per hanc causam conciliari putem. NVptias.) Attico. 266.. Easq́ue nuptias M. Cicero conciliarat. Odium.) uide beneuolentiam. PAcem.) Teren. 75. Exeo ergo ut pacem conciliem, Item Cæ. 143.. AB aliquo.) Plautus. 128.. Qui à patre eius conciliarem pacem. INter aliquos.) in fam. 160.. Pacis inter ciues conciliandæ te cupidum esse lætor. Ita in fam. 63.. PEcuniam.) 1. uolum. orat. 136. Sed pecuniæ conciliandæ causa susceperis. Itē. 137. 137. 167.. REgnum.) Cæs. 2. Se suis copijs, suoq́ue exercitu illis regna conciliaturum confirmat. Voluntatem alic.) At. 2.. Ad
eorum

eorum uoluntatem mihi conciliandam.

CONcinnare.) Est aliq. parare, siue apte inter se componere. AReam.) Plau.22. Auceps quãdo concinnauit aream, effundit cibum, aues assuescunt. LIuorem alic.) Plau.282. Iam liuorem scapulis istoc concinnas tuis. LVtum. Plaut.231. Si sapiam hoc, quod me mactat, concinnem lutum. MVnus.) in fam.94.. Ego tamen nactus in nauigatione nostra pusillum laxamenti concinnaui tibi munusculum ex instituto meo. nunc est componere. VIam.) Plaut.252. Tranquillam uiam concinna: id est, expedi. VEstem.) Plau.136. Potin' ut quiescas, si ego tibi hanc hodie probe, lapideq; concinnatã referam tempori: uulgò concia à tuo dosso.

CONcionari. Cũ aliquo.) Cę.90.. receptui cani iussit, legionisq; decimæ, qua cum erat concionatus, signa consistere. DE aliquo.) in fam. Etiam te cõcionantur. ALIquid.) in fam.163.. Quod cum Lepidus concionaretur.

CONcipere.) Proprie est simul capere perelleganter uerò transfertur. & sæpe est peccare, admittere. sæpius multa alia significat. DEdecus) de off.25. Quòd & ipsa senectus cõcipit dedecus. FRAVdem.) 1. uolumi. philosop. 163.. Vel in repu. uiolanda fraudes inexpiabiles concepissent. INfamiam.) 1. uolumine orationũ.75. Vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini turpitudinem, atq; infamiam delere potestis. MAculam.) 1. uolumine orationũ 29.. Ex quo si qua macula concepta est. SCElus.) 1. uolumine oration. 78. Non istum maius in sese scelus concepisse. TVRpitudinem) uide fraudem. VItium.) 2 uolum. philoso.190.. Quod non solum uitia concipiunt ipsi, sed ea infundunt in ciuitatem. PEriculum.) 2 uolumine orati.144. Hoc quod conceptum resp. periculũ parturit, consilio discutiã. SEmen herbarum.) 2. uo. ph.122. Itáne censes ante coronam extitisse, quàm herbarum conceptũ esset semẽ. MORtem pcordiis.) 1. uo. ph.169. Cum iam præcordiis conceptam mortem cõtineret. ODIum in aliq.) 2. uo. or.198. Vt quod odiũ sceleratĩ homines, & audaces in rẽp. & in omnes bonos conceptũ inuidia cõtinẽt. INImicitias.) Cæ.164. Inimicitiasq; habebat etiã priuatas cũ Cæsare ex ædilitate, & prætura cõceptas. DVLcedinem animo.) 2. uol. or.192.. Si liberum conceptam dulcedinẽ animo inclusam cõtinetis. Ita CVpiditatem au-

ribus.)1.uolum.orat.224. Auribus tu tantam cupiditatem cõcepisti: id est ita uehemẽter ex auditu affect⁹ es. MEtum in se.) Plau.5. Igitur maiorem in modum in sese concipiet metum. IVstitium.)2.uolum.ora.257. Veruntamen noctur nis uigilijs, & coactione hominum iustitium illud cõceptũ, ac meditatum est. VAdimonium.)Att.316. Negant enim in tanta multitudine eorum qui unà essent, quenquam fuisse qui uadimonium concipere posset. Plura habebis in uerbo uadari, quæ ad uadimonium pertinent, quæq; ad hunc locum exponendum faciunt. VERba.)Plau.195. Vt concepisti uerba, uiginti mnas dabin'? Item.45.111.194..de off.73.. Est in uerba alterius aliquid promittere.

CONcire. Bilem in aliq.) Plaut.16. Vetus est adagium: Fames, & mora bilem in nasum conciunt. IRAM inter aliq.) Terẽt. 107. Fortasse unum aliquod uerbum inter eas iram hanc cõciuerit. LItes alic.)Plau.30. Tu ergo face, ut illi turbas, lites concias. TVRbas.)Ter.72.. Disperij, scelestus, quã tas turbas conciui insciens? Item Plaut.16..30.

CONcitare.) Est ualde commouere: tamq; ad bonũ, quàm ad malum uerbum accommodatur. SERuitia.) in fa.166. Si nihil in Lepido spei sit, descensurum ad extrema, & non modo nationes, sed etiam seruitia concitaturum. AD aliq.) Cæs. 89.. Multis utrinq; interfectis maiorem multitudinẽ ad arma concitant. TVRbas.)Plau.16.. Quis ante ædes tã tas, tãdiu turbas concitat? Itẽ Sal. 80.. Quantæ deniq; nunc mihi turbæ concitantur. INuidiam in aliq.)1.uolum.orat. 239.. Nullam inuidiam in te, ne ex illis quidem rebus concitabo &c. MIsericordiam.) in oraton.lib.104.. Quod is L. Scribonio quæstionem in eum ferente Po. misericordiam concitasset. MVLtitudinem auditorum.) 1.uolum.ora.61. Quantam auditorum multitudinem C. Verris infamia cõcitatura. EXpectationem.)in fam.18.. Sic ad nos confirmatus reuertare, ut quam expectationem tui concitasti, hanc sustinere, ac tueri possis. RIsum.)in ora.lib.139.. Atque illud primum quid sit ipse risus, quo pacto concitetur, quomodo existat, &c.

CONclamare) proprie est unà multos clamare. sed de ijs rebus apte usurpatur, quæ iam transactæ, ac finitæ sunt: ut corpora conclamata, quæ nihil iam reliqui habent ad uitæ officia.

officia.ut ait Don.super illud Teren.32.Ipsa est,iam concla matum est.Cæ.55.Tum suo more conclamauerunt,uti aliquis ex nostris ad colloquium prodiret.AD arma.) Cęsar. 139.Conclamatur ad arma,atq; omnes copiæ &c. & sine arma.Cæs.138.Alij,quod pridie noctu conclamatum esset in castris Cęsaris, argumenti sumebant loco non posse clàm exire.VAsa.)Cæ.170..Et noctu,neq; conclamatis quidẽ uasis flumen transit.in altero est,quod uulgo dicitur, dar a l'arme.in altero est,cum castra mutantur.

CONcludere) est proprie in unum multa claudere.sed rei perfectionem quodammodo significare uidetur.AQuam.) 2.uolum.philo.30.Conclusa autem aqua facile corrumpitur.MVLta in unum diem.)Terent.49. An fortunam collaudem,quæ gubernatrix fuit, quæ tot res, tantas tam opportune in unum conclusit diem.Item.2.uolum. philo.31. Ex quo concluditur, cum omnes mundi partes sustineantur calore &c. RAtionem.)2.uolum.philo.64. Zenonis enim uestigijs hoc modo rationem poteris concludere. Itẽ. 30.FAcinus crudelitate.) 1.uolumi.orat. 125.. Inuenietis id facinus natum à cupiditate,auctum per stuprum,crudelitate perfectum,atq; conclusum.

CONcoquere.Aliq.)de re rust.91.. Ideoq; facilius cõcoquitur.ODium.Att.328.Vt eius ista multò ante odia non sorbeam solum,sed etiam concoquam.

CONcordare.aliq.cum aliq.) Terent.131.. Si concordabis cum illa,habebis quæ tuam senectutem oblectet:id est, conuenies cum illa.

CONcredere.aliq.alic.)1.uolumine orationum.11..Cui tu, & rem,& famam tuam commendare proficiscens, & concredere solebas.

CONcrepare,)naturam seruat eandem,quam crepare; intransitiuam scilicet.concrepat uero aliq.& aliq. aliqua re. Teren.141..Sed ostium concrepuit abs te. SCAbella.) 3.uolumine oratio.51.. Deinde scabella concrepant. ARmis aliq.) Cæsar.83. Conclamat omnis multitudo, & suo more armis concrepat.uide crepare.

CONcurrere.)Verbum hoc pro uaria ui particulæ, ex qua compositum est,uariam etiam significationem habet. modo enim in unum concordes,modo aduersæ res concurrũt.

SImul multa.) Teren 12. Multa concurrunt simul, qui coniecturam hanc nunc facio. MVLtas opiniones.) Teren. 55. Concurrunt multæ opiniones, quæ mihi animum exaugeant. VErisimilia multa.) Teren. 91. Ipsum id metuo, ut credāt, tot concurrunt uerisimilia. IN sententiam.) Att. 20.. Et raptim in eam sententiam concurrerunt in fa. 162. Repente Antonius in aciem suas copias produxit, & sine mora concurrit. INter se milites.) Cæs. 152.. Concurrunt equites inter se, neq; uero primum impetum nostrorum Numidę ferre potuerunt. nunc est manum conferere. Item AD arma.) Cæ. 35. Cum ad arma milites concurrissent &c. DE iure.) 1. uo. or. 14.. Deiicitur de saltu C. Aquili prid. Cal. intercalares biduo post, aut ut statim de iure aliquis concurrerit, nō toto triduo. et hoc ī loco cōtentionē significat. sed de iure: id est, si quis summo iure agat, & paulo plus temporis spatij esse contendat, nunquam triduum explebit.

COncutere. Orbem bello.) Sallust. 83. Neq; si pati potuisset orbis terrarum bello concussus foret. LIcentiam hominum.) 3. uolumine orationum. 116. Hunc ipsum annum hoc summo uiro consule, concussa hominum licentia, cupiditatibus fractis, legibus & iudicijs cōstitutis, salutarem ciuitati fore.

CONdemnare.) Idem est tum significatione, tum constructione cum suo simplici damnare. ALIquem crudelitatis.) 3. uolumine orationum. 82. Crudelitatis tu furcifer senatum consul in concione condemnas? INiuriarum.) 1. uolu. orationum. 112.. Homo omnium ex illo conuentu quadruplatorum deterrimus. C. Sacerdote prætore condemnatus iniuriarum. REI capitalis.) 1. uolumine orationum. 129. Qui rei capitalis condemnatus esset. SPONsionis.) 1. uolu. oration. 302. Condemnari tamen sponsionis necesse est. Ita IMpietatis,) furti, parricidij, & in cæteris nominibus certi alicuius criminis. Nam cum transit ad genus, ut scelus, peccatum, crimē, tunc magis ablatiuum postulat, ut aliquem. CRIminibus multis.) 2. uolumine orationum. 41.. Scęuola condemnatus est alijs criminibus frequentissimis Apuliæ testibus. Item. 1. uolo. orat. 59.. Ego hoc uno crimine illum condemnem necesse est. Aliquem DE re.) 3. uo. ora. 171. Sed omitto cæteros; Licinium lenticulam de alea condemnatū

colluso-

colluſorem ſuum reſtituit. Ita DE ui.)3.uol.or.161.Cuius etiam familiares de ui condemnati ſunt. ALIq.SIbi.)1.uo. ora.113.Hunc hominem Veneri abſoluit, ſibi condemnat.
CONdere. Eſt proprie in unum, & interiorem locum dare ad cuſtodiam faciliorem. Latius tamē ſignificationem ſuam dilatat, ut modo cōponere, modo ædificare, modo multa alia ſignificet Sexto & Nonio autoribus. VRbem.) 2.uolumi.phi.98.. Qui Reſp.conſtituerunt, qui urbes condiderunt. Item Sallu.2.. IVSiurandum.) Plau.247.. Iuſiurandū ſeruandæ rei non perdendæ conditum eſt. LEges.)2.uolu. philo.17.. Conſtat profecto ad ſalutem ciuiū ciuitatumq́ incolumitatem, uitamq́ omnium quietam & beatam conditas eſſe leges. POteſtatem tribunitiam.) Salluſti.76.. Niſi forte tribunitiam poteſtatem euerſum profecti ſunt, per arma conditam à maioribus ſuis. GLAdium.) de re ruſti. 38.. Herba ea uocatur uagina, qua latet conditus gladius. LIteras.)1.uolumine orationum.132.. Quas in ærario ſanctiore condi imperauit. PEcuniam.)2.uolumine orationū. 80. Vt liceat illi inuidiam deponere, pecuniā condere. TRIticum.) de re ruſti.40. At triticum condi oportet in granaria ſublimia: id eſt, recondi. IN carcerem aliq.)1.uolumine orat.251. Atq; in carcerem condi imperauit. IN corpus dolores.) Plaut.278. Vide dolores. DOlores in corpus.) Plaut. 278.. Mihi magnos dolores, per uoluptatem tuam condidiſti in corpus, quo nunc etiam morbo miſera ſum. Alloquitur mulier amatorem ſuum, quæ recens adhuc erat à partu, cuius dolores ſibi in corpus per uoluptatem ab amatore ſuo coniectos eſſe dicit.
CONdicere.) Priſca lingua condicere erat denuntiare, in qua ſignificatione ueteres crebro uerbo uſi ſunt ad conuiuia ſignificanda, uel cum ſe quis apud aliquem cœnaturum prædiceret, uel apud ſe alium inuitaret: quod etiam in iudiciis, cum dies inter ligatores conſtitueretur, adhibebatur. ut in exemplis. ALIcui.) in familiar.15. Nam cum mihi condixiſſet, cœnauit apud me in mei generi Craſſipedis hortis. AD cœnam.) Plaut⁹.254. Atq; iam ne uos miremini homines ſeruulos potare, amare, atq; ad cœnam cōdicere. SYMbolum ad cœnam.) Plautus.254. Eo condictum ſymbolum ad cœnam. DIEM cum aliquo.) Pla.58.. Si ſtatus condictus

cum hoste intercedit dies. Cincius apud Gel. 226. Cōdictúsue dies cúm hoste. est iudicio diem constituere.
CONdire à rebus, quæ ad gratiorem saporem construi solent, ad quędam alia perelegāter transfertur. ORAtionē.) in orat. lib. 215. Omnino duo sunt, quæ condiant orationē, uerborum numerorumq́ iucunditas. NEgotium.) 2. uolu. ora. 32. Atq; & ipse conditor totius negotij guttam aspergit huic bulbo. CONsulatum.) 2. uolumi. orationum. 236. Vultus erat ipsius plenus furoris, oculi sceleris, sermo arrogantiæ, sic ut ei iam exploratus, & domi conditus consulatus uideretur.
CONdocefacere. aliquid.) 2. uol. phi. 58.. Et utamur domitis & condocefactis, ut Elephantis. ANImum.) 1. uo. phi. Nemo enim est qui eorum bonorum animum putet esse iudicem, eumq; condocefaciat &c.
CONdonare interdum est pro suo simplici. & eandem etiā recipit cōstructionem: nisi quod etiam aliquid aliquem cōdonare ueteres dixerunt, quod non idem in donare faciebant.) ut Teren. 144.. Argentum quod habes, cōdonamus te, ubi Do. ait, dono ablatiuo casui iungebant ueteres, condono uero accusatiuo. CRImen.) 3. uolumi. orat. 102.. Nec deprecaturi sumus, ut crimen hoc nobis multa propter prēclara in Remp. merita condonetis. DOlorem suum.) Cę. 7. Vt & Reipu. iniuriam, & suum dolorem eius uoluntati, ac precibus condonet. ERratum præteritum.) Cæs. 7. Monet ut in reliquum tempus omnes suspitiones uitet, præterita Diuiatico fratri condonare dicit: id est, fratris causa ei se ignoscere. IVdicium.) in fam. 74. Et cum unum sit iudicium ex tam multis, quod reprehendatur, idq; una sentētia, eaq; dubia potentia alicuius condonatum existimetur. PECcatum.) Teren. 35.. Is ne erret moneo, & desinat lacessere, habeo alia multa quæ nunc condonabuntur: id est, eius peccata. SVPplicium.) in fa. 66. Eam enim animaduersionem & supplicium, quo usurus eram in eum, quem cepissem, remitto tibi, & condono pro donare. 1. uolum. orat. 99.. Vt liberis eius bona patria, uoluntate patris, iure, legibus tradita, eriperes, & cui tibi esset commode condonares. Item. 1. uo. orat. 97. Dicit se posse ei condonare edicto hęreditatem. Itē paulo infrà. Iste ad arbitrium eius, cui condonarat hæreditatem

tatem ereptam liberis,qua &c.PEcuniam.)de off.49.Cum alijs adimuntur,alijs condonantur pecuniæ.
CONducere.)Nunc eſt utile eſſe,conuenire:& cui,& in quē conducere aliq.dicitur.DI gnitati noſtræ.)Att.829. Reſpō di,id quod ſentiebam,& dignitati tuæ maxime conducere. EXIſtimationi.) uide dignitati.RAtionibus noſtris.)Att. 1.Noſtris rationibus maxime conducere uidetur, thermū fieri cum Cæſare.IN rem noſtram.)Pl.49.. Faciam ſedulò, ut potiſſimum in rem quod recte conducat tuam.Item.86. Quod in rem tuam conducat conſulam.
CONducere.)Nunc eſt(præter propriam ſignificationem) de ijs rebus, quæ ad certum quoddam tempus utendæ mercede de aliquo ſumuntur. Vt ARAtiones.)1.uolumi.orat. 158.Is cum arationes magnas conductas haberet à publicanis.COquos.) Pla.36.Poſtquam obſonauit herus & conduxit coquos,tibicinasq́ hasce.NAuem.)Teren.81.Coëmiſſe hinc,quæ illuc ueheres multa, nauem conductam hoc ſcio. MERcede aliq.)Attic.23. Quid ergo iſtos inquies mercede conductos habebimus?DE aliquo aliquid.)Atti.15.Aſiani, qui de cenſoribus conduxerunt, queſti ſunt in ſenatu ſe cupiditate prolapſos,nimium magno conduxiſſe,ut induceretur locatio poſtulauerunt:puta tu uectigal aliquod Aſianos conduxiſſe.Ita FVNdum de aliquo.)1.uolum.ora.303. Qui colonus habuit cōductum de Ceſennia fundum. FORtaſſe ita ad homines tranſtulit.)Ci.2.uolum.ora.222.. Hæc cum ita ſint in re,ubi crimen eſt?ubi accuſator? ubi teſtes? quid indignius?quàm qui neq; adeſſe ſit iuſſus,neq; citatus, neq; accuſatus,de eius capite,liberis,fortunis omnibus cōductos,& ſicarios,& perditos ſuffragium ferre? & eam legem putare?Item Cæſ.19.Ab nonnullis etiam, quòd in Gallia à potentioribus,atq; ijs qui ad conducendos homines facultates habebant,uulgò regna occupabantur . Item Cæſ. 55..Magnam manum Germanorum conductam Rhenum tranſmiſit.DIcta ad fallaciam.)Plau.206.Fac modo ut con ducta tibi ſint dicta ad hanc fallaciam,niſi ſint undequaq; dicta adducta ad fallaciam.ALIQ. faciendum.)2.uolumi. philoſop.118.Qui columnam illam de Cotta,& de Torquato conduxerat faciendam.
CONduplicare.Corpora.)Plau.197.Ac etiam ſi lubet cor-

pora conduplicant. ALIQ. alicui.) Terē. 133. Idem hoc tibi quod bene promeritus fueris conduplicabit.
CONferre.) Est proprie unà simul ferre, sed cum transfertur plures etiam recipit significationes. ALIquò aliq.) in fam. 174. Meumq́ iter eò contuli. Ita Brundusium. Att. 40. ANImum aliquò.) Teren. 59. Illi suum animum aliò conferunt. AD aliq. se.) Att. 98. Confer te ad eam curam. AD arbitrium.) in. fa. 17. Id omne ad arbitrium tuū, qui hæc semper amasti libentissime conferemus. AD amicitiam.) in fa. 207.. Ad amicitiam se meam contulit: id est, uenit. AD amplitudinem.) in fam. 144. Vt omne nostrum consilium, studium, officium, operam, laborem, diligentiam ad amplitudinem tuam conferamus: id est, adhibeamus. AD autoritatem alic. se.) 1. uolu. ph. 3. Ad unius se autoritatem contulerunt. AD comparationem aliq.) uide obliuionem. AD compendium uerba) Plaut. 155.. Proin Palæstrio quàm potes, tam uerba confer maxime ad compendium. AD obliuionem.) 2. uolu. ora. 25. Mithridates autem omne reliquum tēpus non ad obliuionem ueteris belli, sed ad comparationē noui contulit. AD philosophiam.) in fam. 48. Omnem meā curam, atq; operam ad philosophiam contulisse.. AD rem uerba.) uide uerba. BEneuolentiam suam erga aliq.) in famil. 146. Ita commemoratio tua paternæ necessitudinis, beneuolentiæq́ eius, quam erga me à pueritia contulisses &c. CApita.) 1. uo. ora. 154. Conferrent boni uiri capita: id est, unà coniūgerent: à gestu qui fit, cum aut nouum, aut secreto aliq. colloquimur, caput enim omnes qui adsumus cōferimus. CAstra castris.) Cæs. 213.. Castra castris confert: id est, aduersum castra metitur. Itē. 2. uo. ph. 132. COnsilia.) Ter. 69.. Syrus cum illo uestro consusurrat, conferunt consilia: id est, consultant. CONtra uim aliquid.) 3. uo. or. 101.. Etsi contra uim collata sunt. CVM aliquo aliq.) de off. 40.. In primisq́; ut habeas, q̄bus cū possis familiares cōferre sermones. nūc est communicare. CVM Cæsare.) Att. 25.. Quare si quid θεοφάνης tecum forte contulerit, ne omnino repudiaris: id est, tecū communicabit, te consulet. MAnum cum aliquo.) uide cū aliquo. CVM aliquo aliq.) 1. uo. or. Qui cū M. Fonteio ferrum, & manum cōtulisset, nūc est manū conserere. FERrum.) uide manum. CVM aliqua re.) in fa. 24..
Cum

Cum una mehercule ambulatiŭcula, atq; uno sermone nostro omnis fructus prouinciæ non cōfero: id est, comparo. CVM externis.) 2.uo.phi.27.. Etsi cōferre uolumus nostra cū externis. IN commune aliq.) 2.uo.or.2,. Posteaquam ne scio quid impēdit, & in cōmune cōtulit. Item. 1. uo.or.138. Est quod propriū sit, permittere ut cōmune fiat. IN diem.) Cæs. 14. Ita ꝗ se quod in longiorē diem collaturus esset. Ita INmensem.) Att.89. Quæ omnia in Martiū mēsem sunt collata: id est, dilata. IN tempus.) in or. lib. 164.. Scitum est enim causam cōferre in tēpus. IN fidem.) uide in cliētelam. est eius fide sustineri. IN clientelam se alic.) 1.uo.or.36. Ac se in Chrysogoni fidem, & clientelam se contulerunt. est se illi maxime commendare. IN fugam se.) 1.uolu. orat. 289. Eodem tempore se in fugā cōferunt unà amici, aduocatiq; eius metu perterriti. IN pedes se.) Pl. 103. Me continuo contuli protinam in pedes. IN discrimen aliq.) in famil. 21.. IN ipsum discrimen rerum contulisti tribunatum tuum IN nauim se.) Att. 115.. Nisi in nauim se contulerit. IN libidinē.) 3, uolum. oratio. 130. Nihil ullam in libidinem contulisti: id est, consumpsisti. IN pauca.) 1.uo.ora. 287. Vt in pauca conferam. Pl. 20. Nunc uerba in pauca conferam. ut in compendium uerba. IN quæstum ali.) uide uocem. IN societatem.) in fam. 208 Deinde quod mature se contulit in societatem publicanorum. IN tranquillum.) Plautus. 7. Eam seditionem illi in tranquillum conferet: id est, sedabit. Hinc ordo conuertitur. Non enim in quod confert, sed quod cōfertur, præponetur. CRImen in aliq.) 1.uo.ora.47.. Sic referuens falsum crimen in purissimam & castissimam uitam collatū statim concidit, & extinguitur. CVLpam in aliq.) Att. 153. In me conferre omnem illorum temporum culpam DISputationem in aliq.) Att. 63.. Hanc ego de Rep. quam institui disputationem, in Africani personam & Phyli, & Pæri, & Manilij contuli: id est, hos uiros loquentes induxi. PEcuniam in aliq.) de officijs. 71. Nisi forte eam pecuniam in Reip. magnum aliquod tempus contulerit: id est, reseruarit. BEnignitatem in aliq.) de offi. 10.. Ita in eū benignitatis plurimum conferetur. VIM in aliq.) in fami. 10. In te potissimum fractam illam, & debilitatam uim suam contulit, SVSpitionem in aliq.) 1. uolum. oratio. 35. Audio præterea

terea non hanc suspitionem nunc primum in captionem conferri. MAledicta in aliq.) Att. 175.. Omnia in me maledicta conferre. STVdia sua in aliq.) Attic. 2. Cum is omnia sua studia & officia in me contulisset. OPEram.) uide studium. TImorē suum in aliq.) Cæ. 14. Qui suum timorem in rei frumentari æ simulationem, angustiasq́ itineris conferrent: id est, causam timoris sui eam afferrēt. VOcem in quæstum.) 1. uolum. ora. 2.. Vocem in quæstum contulit. INter nos.) Att. 19.. Cor àm inter nos conferemus. PEdem.) Non possum magis conferre pedem (ut aiunt) ut proprius accedam: id est, penetrare. RAtiones.) Att. 83. Quid opus est inquam potius, quàm rationes conferatis? SIgna.) 2. uolum. oration. 128. Qua in legatione duxit exercitum, signa contulit manum conferuit. Item. 16. Item Cæs. 77.. SImilitudinem conferemus. SOlicitudines inter se.) in familia. 93.. Interq́ nos conferre solicitudines nostras: id est, communicare. VERba ad rem.) Terent. 41.. Verum enim si ad rem conferantur, uerba scilicet: id est, si quod minatur, exequi uolet. CVM gerundijs ad locum. se ad scribendum.) in orato. lib. 58. Item cum supinis, ut dormitum. in fam. 143. TRANquillo animo aliquid) Att. 32.. Sed conferamus tranquillo animo. Item. 107. Id est, patiamur.

CONficere.) Modo est ad rei internitionem, modo absolutionem spectat, quam differentiam nos quoq; in exemplis adducendis secuti sumus. RAtiones alicuius.) Pla. 53. Quia me meamq́ rem, quod in te uno fuit, tuis sceleſtis falsidicis fallacijs dilacerauisti, deartuastiq́ opes, confecisti omnes res, atq; rationes meas: id est, occidisti, perdidisti quicquid excogitaueram ad hanc rem conficiendam. DIuinam uim. eodem modo.) 2. uolum. phil. 131. Quæ quo tandem modo euanuit? uetustate inquies, quæ uetustas est, quæ uim diuinam conficere possit? Item. 5. ORnamentum.) 1. uolum. or. 24.. Cuius ille ordinis nomen retinet, ornamenta confecit: id est, perdidit, amisit. PAtrimonium.) 1. uolumi. orat. 163. Qui patrimonium satis lautum, quod hic nobiscum conficere potuit, Græcorum conuiuijs maluit dissipare. Ita PEcuniam.) Attico. 163.. Vt eam pecuniam, quam confecerat. OPVS.) 3. uolumi. orat. 132. Nihil est enim opere aut manu factum, quod aliquando non conficiat, & consumat uetustas.

ftas.REM suam.)2.uolum.ora.206.Qui cum suam rem nō minus strenue, quàm publicam cōfecisset. ALIquem.)3.uolumi.ora.108.Qui me ad regiam penè confecit. Item.in uolumin.orat.281. Excitandus Cn.Domitius, & maxime qui rationem Alobrogum, & reliquias suis iterum armis confi ciat. Quædam per passiuum cum suis ablatiuis. CVris.)in fam.56.. Tamen nihilominus ijs conficior curis. AEtate.) Sallu.28.. Sed idse paucos post annos morbo, atq; ætate con fectus, cum sibi finem uitæ adesse intelligeret & cæte. FAme aliq.)de offi.57.. Si fame ipse conficiatur. MORbo.)Sallu. 28. Vide ætatem. DOlore.)Attico.40. Maximo dolore cō ficior. SEnio.)3.uolu.ora.105. Luget seuatus, mœret eque- ster ordo, tota ciuitas confecta senio est. SEnectute.)3.uol. orat.97. Quem necasti uerberibus summa senectute confe- ctum: id est, affecta iam ætate.

CONficere. Modo pro absoluere, ut REM.)Att.15.. Neque adhuc res est confecta, sed uoluntas senatus prospecta. AB- solutionem.)2.uolum.ora.33. In consilium erant iudices i- turi triginta, & duo, sententijs decem, & sex absolutio con fici poterat. BELlum.)in fam.65. Nam si hoc expectandum sit, dum totum bellum conficiam. Item.3.uolum.orat.258. BIbliothecam.)Atti.4.. Et quemadmodum bibliothecam nobis conficere possis. ARgentum alic.)Terē.141.. Ne cum hic non uideant me conficere credant argentum suum. PE cuniam.)1.uolum.ora.104. Negat illa posse hominem exo rari, per magnam eum dicere ex illa re pecuniā confici pos se. uulgò poterfi far un bel denaro. Item.2.uol.or.150. Duæ rationes conficiēdæ pecuniæ, aut uersura, aut tributo: ut cum eadem uoce ambas uerbi significationes rectè conueni re uideas. nam nunc est comparare, suprà uerò malè absu- mere. CENtum annos.)in orat.214. Propè enim centum cō fecit annos: id est, impleuit. CVRriculum uiuendi.)2.uol. phi.202.. Qui rectè, & honestè curriculum uiuendi à natu- ra datum confecerit. CVRsum.)3.uolu.ora.45. Omnemq; uitæ suæ cursum in labore corporis, atq; in animi conten- tione conficeret. Item.2.uolum.ora.10. Ita DE nauigatio- ne.)Att.74. Hinc Syrum, deinde Delum, utroq; citi', quàm uellemus, cursum confecimus. CENturias.) in famil.175.. Mitte ad Lupum nostrum, ut is nobis eas centurias confi- ciat.

ciat. EScam.) 2 uolu. ph. 53. Eorum aduersi acuti morsu diuidunt escas. iusimi autem conficiunt: id est, tritas reddunt. de dentibus enim agit. AEstiua.) in fa. 40. Aestiuisq; confectis. Item Att. 81. FAmam alic.) in orato. lib. 188. Sed tamen suauitas uocis, & lenis appellatio literarum bene loquendi famam confecerat. HORtos alic.) Att. 198. Itaq; hortos mihi conficias, necesse est: id est, quod agis de hortis. ITER.) Atti. 75.. Nunc iter conficiebã æstuosa & puluerulenta uia. Item Cæs. 182. Att. 61.. IN ordinem rationes, siue tabulas.) 2. uol. ora. 46. Illæ in ordinem confectæ. IN leges alicuius aliquid.) Teren. 73.. Nanq; adolescens quàm maximè in spe situs erit, facilimè bonis patris pacem in leges conficiet suas: id est, uti uolet pater. LIbrum.) de of. 77. Mihiq; quidem ita iucunda huius libri confectio fuit. MANdatum.) Attic. 75.. Si quæ tibi mandauimus, confeceris. Item. 3.. MILLE passus, & passuum.) At. 66. Vt mille passuum conficiatur: id est, circuitu mille sint passus. NEgotium.) Att. 79. Incolumi exercitu negotium confecimus. Item At. 13.. NOmina.) Att. 71.. Illud tamẽ non desinam, dum adesse putabo, de Cæsaris nomine rogare, ut confectum relinquas. NVptias.) Ter. 128. Bonas me absente hic confecistis nuptias. PActiones.) Att. 75. Et eò facilius quòd in nostra prouincia confectæ sunt pactiones. Item. 72.. Deinde confectæ pactiones publicanorum. PRANdium.) Pl. 136. Pallam ad Phrigionem fert confecto prandio, uinoq; epoto, parasito exclusso foras. PROuinciam.) 2. uolum ora. 9. Plura bella gessit, quàm cæteri legerunt: plures prouincias confecit, quàm alii concupiuerunt. PROfessionem.) in famil. 265.. Tu uerò confice professionem, si potes. 2. uolumi. orat. 277. At non est professus. uide in profiteri. PREtium rei.) 1. uolu. orat. 9. De quo homine præconis uox prædicat, & pretium conficit. RAtiones.) Atti. 96. Vti confectas rationes lege Iulia apud duas ciuitates possim relinquere. Item Ter. 123. REditum.) in fam. 132. Reditum, si me tantum amas, quantum certe amas, hominibus confice. SOlicitudinem.) Teren. 15.. Quantasq; hic suis consiliis mihi confecit solicitudines: id est, comparauit. SIgnificationem rei.) ad Herenn. 28.. Quæ conficit significationem doloris: id est, perficit. SPAtium.) Cæs. 36. Incredibili celeritate magno spatio paucis diebus confecto.

confecto. FAtalem summam.) de officiis. 127. Circuitu naturali summam tibi fatalem confecerint. TAbulas.) 1. uol. orationum. 156. Inspiciebamus Syracusis à Carpinatio confectas tabulas societatis. Item in orat. lib. 117. 3. uolum. or. 40. uulgò saldare li conti. TRIbutum.) 2. uol. orat. 150. Nec tabulæ creditoris proferuntur, nec tributi cōfectio ulla recitatur. VIRginem. Ter. 46. Virginem quam amat, eam cōfeci sine molestia: id est, ut amator ea potiretur, effeci. VIgiliam.) Cæs. 94. . Et prima confecta uigilia. VOluptates.) 1. uol. ph. 87. Quàm præstantissimus fuisset in conficiendis uoluptatibus. VIctoriam.) 3. uol. ora. 258. . Reditum ad uestitum confectæ uictoriæ reseruatæ.
CONfidere.) De hoc uerbo Ci. 1. uolumine philoso. 193 . ita ait: Qui fortis est, idem est fidens, quoniam confidens malæ consuetudine loquendi in uitio ponitur, ductum uerbum à confidendo, quod laudis est: ut ex Ci. uerbis confidere laudis sit, confidens uerò, & confidentia ab ipso uerbo facta in uitio ponantur: & rei, & aliqua re aliq . confidere dicimus. ARcæ.) Attico. 5. Ne dubites mittere, & arcæ nostræ confidito: id est, dissoluam pro eis. CAVsæ.) 1. uolumine philosophiæ. 55. Non existimant oportere nimium nos causæ confidere. ANImo, spe.) 219. Cæs. Tamen non deterrebantur, animo, & spe confidebant.
CONfieri aliq.) Att. 142. Vt per tè rès tota conficeret.
CONfigere.) Figere propriè est, quod uulgò dicitur ficcar, quemadmodum claui, sagittæ, & cætera id genus, quæ quia maximè illi rei adhærēt, in qua confixa sunt, ideò pro uehementi ui quicquid illud sit, de quo agatur, poni uidebis: id quod etiam euenit in configere, defigere, & cæteris ab eo compositis. ALIQVID in aliq. re.) tertio uolumine orationum. 210. Hunc ipsum mihi hominem familiarissimum, nisi talis consul esset, ut omnes uigilias, curas, cogitationes in Reipublicæ salute configeret, consulem non putarem. CVras, uigilias.) uide, cogitationes. ALIQVEM sententijs.) tertio uolumine orationum. 243. Diffidebant etiam Seruilio, meminerant eius sententijs confixum Antonium. OCVlos cornicum.) uolumine oration. 119. Inuentus est scriba quidam Cn. Flauius qui cornicum oculos confixerit.

Confingere

CONfingere aliq.)1.uo.ora.278.Sed ego ita existimo, quò maius crimen sit id, quod ostendatur esse falsum, hoc maiorem ab eo iniuriam fieri, qui id confingat
CONfirmare, est omnino quid stabilius reddere, tamq; mala, quàm bona confirmantur. & dicimus confirmare aliq. ad aliquid, & alicui, & in aliqua re. AMIcitiam.)in fam.32. Et re uera confirmata amicitia, commemoratio officiorũ superuacanea est. Item Cæs.1.. AEtatem.)in fam.144. Confirmata iam ætate. CAstellum.)Cæ.201. Alexandrini eo loco castellum magnis munitionibus, multisq; tormentis cõfirmarunt. CONsilium.)1.uolum.orat.148. Quam sibi nõdum confirmato consilio, sed ineunte ætate susceperat. INgenium.)de off.110. Omnino amicitiæ corroboratis, confirmatisq; ingeniis, & ætatibus iudicandæ sunt. MAnum.)2.uolum.ora.8.. Mithridates autem & suam manum iam cõfirmarat. OPES alicuius.)Att.62.. Cæsaris omnes opes cõfirmarunt. PAcem.)3.uolum.ora.153. Pax deniq; per eum & per liberos eius cum præstantissimis ciuibus confirmata est. Item Cæs.1.. PROfectionem lege.) Cæs.1.. In tertium annum profectionem lege confirmant. SE aliq.)1.uolumi.orat.7. Sæpe, ut fit, cum ipse te confirmasses. Item in fa.18.. SPEM.)2.uolum.orat.66. Neq; uti reliqui temporis spem confirmet. AD aliq.)Att.69. Confirmaui ad eam causam etiam Furnium nostrum. AD uoluntatem alic.) in famil.9. Veruntamen ipse me confirmo ad eius uoluntatem. Ita AD omnia.)2.uolum ora.36. Ego enim me ad omnia confirmaui. ALIcui rei aliq.)Cæs.123.. Gladiatoresq; quos ibi Cęsar in ludo habebat, in forum productos, Lentulus libertati cõfirmat, atq; iis equos attribuit. INcommodum.)2.uo.orat.295. Mihi credite, hoc in uno incommodum confirmatum, multorum infirmabit incommoditatẽ. PERiurium.)1.uo.orat.204. Vt quàm minimum dem illis temporis ad meditãdum, confirmandumq; periurium.
CONflagrare aliqua re aliq.)1.uo.ora.108. Nam qua inuidia C. Iunius conflagrarit, ea, nisi prouidisses tibi ipsi tum pereundum fuisset.
CONflare,)ut nunc omittam, quod propriè simul flare significet: tantumq; agam, quid sit, cum trãsfertur. modo cõparare significat. interdum contrahere: aliquando conficere.

ficere. alias aliud, ut in exemplis. HOnestum ex re aliqua.) de offic. 4. Quibus ex rebus conflatur, & efficitur id, quod quærimus, honestum. ACcusationem.) 1. uolumi. orat. 132. Quæ illam totam accusationem iudiciumq; conflarat. AES alienum.) Sallu. 5. Quiq; æs alienum grande conflauerat. Item. 9. AES pecore.) de re rustica. 43.. Et quòd æs antiquissimum quod conflatum pecore, pecore est notatum: id est, quia confectum ex pecore: unde pecunia. CAtenas scelerum.) Sallust. 133.. Aut quas catenas scelerum conflarit uobis, ac facultatibus uestris. CONsensum.) 3. uolum. oratio. 142.. Quis est qui horum consensum conspirantem, & penè conflatum, in hac propè æqualitate fraterna non nouerit? CONspirationem.) 2. uolum. oratio. 194. Et quoniam animaduertistis illam conspirationem conflatam ita esse restinctam &c. CRimen in se.) 1. uolumi. orat. 123.. Quod in se tantum crimen inuidiãq; conflarit. EXERcitum.) 3. uol. oratio. 194. Ille cum exercitum nullum haberet, repẽte cõflaui,. INfamiam.) 2. uolumi. orat. 34. Summam illi inuidiam, infamiamq; esse conflatam. INiuriam.) 1. uolu. orat. 18.. Iniuriam nouo scelere conflatam oportere defendi. INuidiam alic.) uide, infámiam. Item Sallust. 17. IVdicium.) 1. uolum. ora. 19.. Eius rei, quæ conflauit hoc iudicium. Itẽ. 332. MENdacium.) 1. uolu. ora. 53. Vnde hoc totum conflatum est mendacium. PActiones.) 2. uolumine. ora. 253. Nefarias cum multis scelerum pactiones, societatesq; conflauit. PEcuniam.) 3. uolum. orat. 18. Quæ ratio, aut auferendæ, aut conflandæ pecuniæ non reperiebatur: id est, conficiendę. PEriculum.) 2. uol. ora. 169. Quibus ipsis periculum tum conflari putabatur. SCElus.) Sallust. 173.. Qui tantum scelerum ingenio conflauisset. SEditionem.) 2. uolum. ora. 38. In exercitu seditionem esse conflatam. SOcietates.) uide, pactiones. SVSpicionem.) ad Herenn. 7.. Nam quiuis horum sensus potest conflare suspicionem. TVmultum.) secũdo uolumine orationum. 169.. Primum conflato gladiatorum ac fugitiuorum tumultu.

CONflictari cum aliq.) Ter. 2. Nam qui cum ingenijs conflictatur eiusmodi. i. qui assiduè cũ aliquo est. Don. ait.

CONflictari passiuum. à confligo.) Cæ. 225. Quare Cæsariani graui annona sunt conflictati.

CONfligere cum aliquo.)Cæsar.145.. Vt rursus cum Bruti classe additis suis auxiliis cõfligant. Ita MAnu cum hoste.) de offi.16. Et manu cum hoste confligere. NAucs. Cæ.146.. Illæ adeò grauiter inter se incitatæ conflixerunt. LEuiore actione.) 1. uolumine oratio.286. Potuisti enim leuiore actione confligere &c. in fami.90. A quibus se putat diuturnioribus esse molestiis conflictum.
CONfore.) Ter.3. Et spero confore: id est, perfici: Do. ait.
CONformare aliq.) 1. uolu. phil.107. Quarum cum una sit, qua mores conformare putantur. ORAtionem.) in orato. lib.86. Et ipsa oratio conformanda non solum electione, sed etiam constructione uerborum. VERba.) in orato. lib. 97. Tum ipsa collocatio, conformatioq́; uerborum perficitur in scribendo non poëtico &c.
CONfricare.) Et refricare, & confricare ad malum maximè pertinent: & possunt exponi exacerbare, renouare, molestare. ALIQ.) Tir. Ci. lib. apud Gelli. 103. Sensusq́; eorum expectatione causæ suspensos, rigentesq́; honorificis, uerecundisq́; sententiis commulcere non iniuriis, atq; imperiosis comminationibus confricare: id est, exacerbare. RES secundas.) Cato apud Gell. 103. Quod nostras secũdas res confricent: id est, insectentur.
CONfugere aliquò,) est eò auxilium petitum uenire, & dicimus ad ali. & in aliq. AD pecuniam.) 2. uolumine oratio. 41.. Quibus cognitis nemo uestrum mirabitur, illum diffidentem rebus suis, ad Stalenum, atque ad pecuniam confugisse. AD Senatum.) Attic.296. Confugerunt ad Senatum, nobis ut potius uectigal, quàm Rhodiis penderent. IN fidem, in ueritatem, in misericordiam.) 1 uolumine orationum. Cum tot tantisq́; difficultatibus affectus atq; afflictus in tuam C. Aquili fidem, ueritatem, misericordiamq́; P. Quintius confugerit. Ita IN agros alic.) Att.47. Ex quibus statim in tuos agros confugiam.
CONfutare.) Futare, arguere est: unde confutare, coargue re, ait Sex. ALIQ. aliqua re.) Terent.132. Confutauit uerbis ad modum iratum patrem: id est, conuicit, Don. & Non. testibus.
CONgelare.) Vide quædam ad cõglaciare. ALIquẽ otio.) in fa.25. Erat in eadem epistola ueternus ciuitatis: gaudebã
sanè,

sanè, & congelasse nostrum amicum lætabor otio.
CONgerere,)habet multarum rerum in unum coniectionem. MAledicta in aliq.)3.uol.orat.186. At quamprimum in Cæsarem maledicta congessit, deprompta ex recordatione impudicitiæ, & stuprorum suorum. PEcuniam.)2.uolu. orat.166.. Neq; solum commentariis commentitiis, chirographisq; uenalibus innumerabilis pecunia congesta in illam domum est &c. VIM auri atq; argenti, res pulcherrimas.2.uol.ora.8.Sic Mithridates fugiens maximã uim auri, atq; argenti, pulcherrimarumq; rerum omnium, quas & à maioribus acceperat, & ipse bello superiore ex tota Asia direptas, in suum regnum congesserat.
CONglaciare.) Vt à gelu gelare, unde congelare: ita à glacie glaciare, unde conglaciare, quæ utraq; rectè ad eos, qui prorsus otiũ agunt, ac frustra sunt, trãsferri uidemus: ut cõtrà eos, q assidui sunt in opere agẽdo, ardere, & opus ipsum feruere dicimus. TRIbunatũ alic.)in fa.115.. Curioni nostro Tribunatus cõglaciat: id est, prorsus nihil agit Curio.
CONglobare milites.) Sallust.67.. Equites Mauri atq; Getuli nõ acie, neq; ullo more prælii, sed cateruatim, uti quosque fors conglobauerat, in nostros concurrunt: id est, incõpositè coniunxerat.
CONglutinare.) Coniunctionem arctissimã significat uerbum. dicimus uerò conglutinare aliq. aliqua re, & ex aliqua re. Amicitias.) de offi.102. Nam si utilitas amicitias cõglutinaret, eadem commutata dissolueret. Item Attic.106.. Quod & tu soles conglutinare amicitias testimoniis tuis.. AMOres meretricios nuptiis.) Terentius.21. Ac meretricios amores nuptiis cõglutinas: id est, nuptias componis meretricias. VItium animi cum aliq.) ad Herenn.6.. Ita poterit animi uitium cum causa peccati conglutinare. CONcordiam.) Att.15. Tueor ut possum illam à me conglutinatam concordiam. VOluntates consuetudine.) in fam.181. Tuus deinde discessus, isq; diuturnus, ambitio nostra, & uitæ dissimilitudo, non est passa uoluntates nostras consuetudine conglutinari: id est, arctius colligari. EX aliqua re aliq.)3.uolum. orationum.189. Quid est in Antonio præter libidinem, crudelitatem, petulantiam, audaciam? ex his tot conglutinatus est: id est, compositus, factus.

CONgratulari alicui.)3.uol.ora.37.Mihi deniq; homines Præcipuè congratulabantur.

CONgredi cum aliquo.)Att.30. Et cum eo, ut res indicat, sæpe congressus est: id est, egit, locutus est.

CONgregare aliq.cum aliq.)uolum.orat.85. Atque ibi se cum patruo tuo,& cæteris ad mortem propter uitæ turpitudinem confugientibus,congregare.Item.1.uolumi.orationum.9.. Qui cum te aut uoluntas congregasset,aut fortuna coniunxisset.

CONgruere,)est conuenire: & dicimus aliq.congruere alic.cum & aliquos inter se. ALIQ.alic.)Teren.Mulier mulieri magis congruet.COMmodum alic.)48..Cui tam subito tot congruerint commoda CVM aliquo aliq.)de offi. 101. Si aliquem nacti simus cuius cum moribus, & natura congruamus &c.Item.1.uolumin.philoso.85..Quanquàm ea cum sententia eius philosophi nullo modo congruebat. INter se aliquos.Terē.61..Ne nos inter nos,congruere sentiant.Item.Sallu.89..

CONiicere.) Duo uerbū hoc significat: Alterum, idē quod facere coniecturam,alterum uiolenter impellere,iniicere: sed exemplis uti etiam ad diuersa in posteriori significatione aptè se accommodet,facilius cognosci poterit. superioris autem constructio est,aut aliq.aut de aliquo coniicere: posterioris semper cum præpositione in,posita,uel quæ poni possit,usurpari uidebis,in orat.lib.147..Qui adduci possumus(de me enim coniicio)relictis ut rebus omnibus te sectemur:Terent.52. Annos LX.natus es,aut plus eo, ut coniicio.CONiecta.)2.uolum.philo.104..Malè coniecta, maleq; interpretata.

COniicere causam in aliquem.) Cæs.210. In gregem locupletium simultatum causæ tenues coniiciebātur. CVLpam in aliq.)Cæs.44..Tunc facto prælio remiserunt, & in petenda pace eius rei culpam in multitudinem coniecerunt. est causam & culpam alii assignare.CRImen in aliq.)2.uolumine orat.141..Hæc omnia sectatorum, spectaculorum, prandiorum.Item crimina à multitudine in tuam nimiam diligentiam serui coiecta sunt:id est, diligenter à te de illis criminibus mentio facta est.IN carcerem.)1. uolum.orat. 250. Quos in carcerem antea coniecerat. IN collum aliq.)

Plautus.54. Coniiciam in collum pallium. IN latebras se.) 2.uolum.philo.117.. Sed te mirificam in latebram coniecisti. IN uincula alic.) Cæs.31. Item.3.uolumi.ora.147.. Item Sallu.14.. IN lautumias) 1.uolum. orat.265. In lautumias statim coniiciebantur. IN equuleum.) 1.uolum.philos.230. Hæc etiam in equuleum coniiciuntur. in orator.lib. 81. Sed modò culeus, modò equule⁹ legitur. IN castra hostium se.) in fam.138.. Et in Epicuri nos aduersarij nostri castra conie cimus. IN familiam se alienam.) 3.uolumi.ora.4.. Itaq; C. Marcellum, cum is non solum Capuam uenisset, uerumetiã se quasi armorum studio in maximam familiam coniecisse, exterminandum cum illa urbe curauit. IN intimum se.) 3.uolum.ora.50.. Nam si essent in uestibulo balnearum nõ laterent, sin se in intimum coniicere uellent, nec satis cõmodè calceati, & uestiti, id facere possent. IN librũ aliq.) Atti. 265.. Itaq; iam in Tusculano, qui non meminissem me abusum isto procemio, cõieci id in eum librum, quem tibi misi IN lætitiam aliq.) Terent.57. Syre mi obsecro ne me in lætitiam frustra coniicias. IN fugam aliq.) Cæ.25. Redintegrato prælio in fugam coniecerunt. Item.191. Et in fugam se. 1.uolum.orat.51. Atq; illo repentino hominum impetu, se in fugam coniecisse. IN noctem aliq.) Cæs.167.. Nostræ naues duæ tardius cursu confecto in noctem coniectæ. Item. 3.uolum.ora.121. IN nuptias aliq.) Teren.14. In nuptias cõieci herilem filium. IN ordinem aliq.) 3.uolumi.orat.100. Nulli coniiciantur in illum ordinẽ. IN perturbationem aliq.) in fam.183. Resp. iacet in his perturbatiõibus, in quas eam ille coniecit. IN terrorem aliq.) Cæs.223. Omnium tamen animi in terrorem coniecti, & maximè tyronum. IN ultimam prouinciam se.) Atti.76.. Appius, ut audiuit nos uenire, in ultimam prouinciam se coniecit. IGnes.) Att.56. Et fratris domus primo fracta coniectu lapidum ex area nostra, deinde inflammata iussu Clodij, inspectante urbe, coniectis ignibus &c. INtro se.) 57. Hæc ubi aperuit ostium, continuò hic se coniecit intrò. OCVlos in ali.) Att.378. Nã cum in te non solum exercitus tui, sed omnium ciuium, ac penè gentium coniecti oculi sint. in ora.lib.163. Pallium in collum.) uide, in collum. PIla.) in fam.162.. Antoniani me insequi, nostri pila coniicere uelle. SORtem.) 3.uolumine

orationum.140. Tuberonis sors coniecta est. 1. uolumi. oratio. 134. Tot in hydriam sortes conijcerētur. PEtitionem.) 2. uolum. orat 110. Quod ego tuas petitiones ita coniectas, ut uitari posse uiderentur.

CONiungere,) est simul iungere: & aliq. cum aliquo aliqua re coniungimus. tertio uolumine orationum. 78. Siue iratus mihi, quod me secum ne beneficijs quidem uidebat posse coniungi. Item in oratorijs libris .189. Qui fuit cum Sicinio ætate coniunctus. AMICITIAM. Sallustius. 59.. Habere tum magnam copiam societatis, amicitiæq́ coniungendæ. SENTENtias.) primo uolumine orationum. 233. Postea decernitur, ac non uarie, sed prope coniunctis sententijs: id est, prope omnibus sententijs. NEcessitudinem.) primo uolumine orationum. 233. Qui cum accusatore tuo satis iustam causam coniungendæ necessitudinis putant. BELLVM.) secundo uolumine orationum. 9. Quantum illud bellum factum putetis, quod cōiungant reges potentissimi. CAVSAM cum causa.) in familiarib. 46.. Quod existimas meam causam coniunctam esse cum tua. CONsilium cum consilio.) in familiaribus. 47. In quo non sit coniunctum consilium meum cum tuo: id est, si in quo dissentimus. CVM collega.) in familiaribus. 157. Et ego interea cum collega coniungerem. CVM laude alic.) tertio uolumine. 83.. Quem ego ciuem meo iudicio cum deorum immortalium laude coniungo. EPISTOLAM cum epistola.) in familiari .109.. Ad eum de te diligentissime scripsi, eamq́ epistolam cum hac coniunxi. SAlutem cum salute.) 2. uolu. orat. 205. Nunquam dubitastis meam salutem cum communi salute coniungere.

CONiurare,) est multos in aliquod facinus conspirare. nā sæpius de malo est, ut conspirare crebrius de bono. interdum etiam pro iurare. CONtra aliquem.) Sallusti⁹. 6.. Sed antea item coniurauere pauci contra Rempu. CONceptis uerbis.) P. Africanus apud Gelli. 111. Age malitiam saltem defende, tu uerbis conceptis coniurasti sciens, sciēti animo tuo: id est, iurasti.

CONniuere.) Si mihi liceat uerbi etymologiam sequi, dico uerbum uideri factum à niue, cuius candore, qui cam obtuun-

tuuntur, uisu ita perturbantur, ut uideantur non uidere, propterea ita Anaxagoras niuem nigram appellauit: quẽ Cice. ad Quintum fratrem imitatus, illam atram dixit: non quòd nix ſuapte natura atra ſit, quæ longè candorem omnem ſuperat, ſed quia ſuo ipſius candore aciem oculorum præſtringit. conniuere igitur erit non uidere, quòd uideas, ſeu uiſum diſſimulare, oculos claudere. ſecundo uolumine orationum. 256. Videant ij, qui illum Cn. Pompeio inimicum eſſe gaudebant, ob eámque cauſam in tot tantisque ſceleribus conniuebant. Item tertiò uolumine orationum. 450. Cur interdum in hominum ſceleribus aut conniuetis, aut præſentis fraudis pœnas in diem reſeruatis? Plautus. 125.. Specta qua arte dormiunt. TE. dormiunt? TR. Illæ quidem ut conniuent, uolui dicere. Item. 1. uolumine philoſop. 174. Et ita conniuentem ſomno conſopiri ſempiterno.

CONquaſſare aliquid.) Apuliaq; maximis terræmotibus conquaſſata eſſet.

CONquieſcere aliquid.) 2. uolumine orationum. 6. Etiam ſi irruptio nulla facta ſit, tamen pecora relinquuntur, agricultura deſeritur, mercatorum nauigatio conquieſcit. VEctigalia.) 2. uolumine orationum. 64.. Non dico ſolum hoc in Republica uectigal eſſe, quod amiſſis aliis remaneat, intermiſſis non conquieſcat, in pace niteat, in bello non abſoleſcat & cætera.

CONSALVTARE aliquos inter ſe.) in orator. libris. 109.. Qui cum inter ſe, ut ipſorum uſus ferebat, amiciſſimè conſalutauiſſent &c.

CONSCENDERE aliq.) in familiarib. 40.. Conſcendens iam nauem Epheſo, Laodiceam reuertit. Item in familiari. 192.. Attico. 253.

CONſcindere aliq. re aliq.) Terent. 39. Veſtem omnem miſerè diſcidit, tum ipſam capillo conſcidit.

CONSCIRE aliq.) Attico. 285. Niſi poſtquàm illud conſciui facinus.

CONſciſcere) de morte quã quis ſibi afferat, tantum ueteres, quod uiderim, hoc uerbo ſunt uſi. LEtum.) Plaut. 161.. Si impetrare non quibo, conſciſcam letum. MORTEM.)

in fam.97. Aut capiendus tanquàm exilio locus, aut conſci ſcenda mors uoluntaria.
CONſcribere aliq.) Cæſ.120. Non oportere ante de Repu. ad Senatum referri, quàm delectus tota Italia habiti, & exercitus conſcripti eſſent. LIteras.) Cæſ.220. Itaq; data facul tate literas conſcribit.
CONſecrare,) eſt dicare, ſacrum facere: quod et ſi de dijs tãtum uideri debet, transfertur tamen. TEMplum.) 1. uolu. ora.215.. Tui nominis æterna memoria ſimul cum templo illo conſecratur. ARAM.) 2. uolumin. orat.241.. Etenim ſi nemo unquam prędo tam barbarus, atq; immanis fuit, qui cum fana ſpoliaſſet, deinde aram aliquã in littore deſerto ſomnijs ſtimulatus, aut relig ione aliqua conſecraret. STAtuam.) Cæſ.191.. Item Trallib. in templo Victoriæ, ubi Cæſari ſtatuam conſecrauerunt. CANdelabrum.) 1. uolumin. orationum.215. Id et ſi antea iam mẽte, & cogitatione ſua, fratriſq; ſui conſecratum eſſet. HOmines. 2.. uolum. philo. 175. Quod autem ex hominum genere conſecratos, ſicut Herculem, & cæteros, coli lex iubet. Ita MENtem, Pietatẽ, Virtutem, Fidem.) 175. Bene uerò, quòd mens, pietas, uirtꝰ, fides conſecratur manu. VIRtutes.) uide, collocare in numerum Deorum. MEmoriam nominis alic.) Att.249.. Prę ſertim cum ampliſſimis monimentis conſecrare uoluiſſes memoriam nominis tui. MEmoriæ ſempiternæ aliq.) Sall. 233. Ac ſempiternæ hominum memoriæ conſecrandos. LIteris aliq.) 1. uolum. philoſ.230. Cuius multiplex ratio diſputandi, rerumq; uarietas, & ingenij magnitudo, Platonis memoria, & literis conſecrata eſt. AD immortalitatem ali.) 3. uolumi. orat.117. Propè ad immortalitatem, & religionem & memoriam conſecrantur. ARtem ali.) uol. phi. 190. Ars eius, atq; utilitas deorum immortalium inuentioni conſecrata. VTIlitatem alic. rei.) uide, artem. BOna) 2. uolum. ora.228. Si Trib. pl. uerbis non minus priſcis, & penè ſolennibus bona ciuis cuiuſpiam conſecrarit, non ualebit? Iter ibidem uerbum repetit. CAput alic.) 3. uolumi. ora. 62.. Cum caput eius, qui contrafacit, conſecratur. ſacratæ leges erant, quibus ſanciebatur, ut ſi quis aduerſus eas feciſſet, ſacer alicui deorum eſſet: ac ſacras eos homines appellarũt, quos ob maleficium populus damnaſſet, itaq; eadem ratione

tione dictum uidetur, consecrare caput alicuius: id est, illū hominem inter sacras efficere.
CONsenescere aliq.) Atti.37.. Deinde omnes illius partis autores, ac socios etiam nullo aduersario consenescere. LEges.) in orato. lib.106. Non uides ueteres leges aut ipsas sua uetustate consenuisse, aut nouis legibus esse sublatas: id est, sua uetustate obliteratas.
CONsentire,) est conuenire: has uerò diuersas dicendi formas recipit uerbum. dicim⁹ enim aliquid alicui, & inter se, & cum aliquo, & in aliqua re, & aliqua re, & aliquid consentire. RAtionem ali).1.uolumi. phil.92. Ratio enim nostra consentit, oratio pugnat. CAEtera principio.) 3.uolu. ora. 153. Atq; his principijs reliqua consentiebant. Item in fam. 170. in orat. lib. 232. SIbi aliq.) de off. 2. Hic si sibi ipse consentiat, & non interdum naturæ bonitate uincatur: id est, si sibi tantum obtemperet, se audiat solum. INTer se aliq.) de off.20. Et delectat hoc ipso ꝙ inter se omnes partes cū quodam lepôre consentiunt. ALIquid cum aliquo.) in fa.146.. Quæ autem recitatæ sunt literæ in senatu, nequaquam consentire cum Furnij oratione uisæ sunt. MENtem cum uolūtate ali.) 2..uolum. orat.124. Vt uestræ mentes atq; sententiæ cum Popu. Roma. uoluntate, suffragijsq; consentiant. VVLtus cum oratione.) Cæs.125. Cum uultus Domitij cum oratione non consentiret. AD aliquid.) Atti.78. Expedito ad mutandum locum paruo exercitu, sed, ut spero, ad beneuolentiam erga nos consentiente.91. Quod consensisset cū Hispanis quibusdam. OMnes mente una.) 3. uolum. oratio. 192.. Omnes mortales una mente consentiant. CONspiratione amoris aliq.) 1. uolum. phi.62.. Quam magnos, quantaq; amoris conspiratione consentientes tenuit amicorum gregres. VNO ore omnes.) de offi.112. De cuius utilitate omnes uno ore consentiunt. VT.) Atti.262. Consenti in hac cura ubi sum, ut me expediam: id est, permittas.
CONsequi.) Nunc uerbum est cum nos consequimur aliqd: nam infra erit quod consequitur. & dicimus consequi aliquid aliqua re, & ab aliquo siue ex aliquo. Vt FAmā.) in fa. 24. Vel qa uidemur eam famā cōsecuti. FAmiliaritatē ali.) Sall.129. Quorum hic familiaritatem eximiam consecutus fuerat. GRAtiam.) in ora. lib.94. Magnam esse in ciuitate

gratiam consecutus. VOluptates.)1.uolum.philos.56. Aut ut reiiciendis uoluptatibus maiores alias consequat. CONiectura aliq.)Atti.314. Quantum autem coniectura consequebar. IMItatione aliq.)de officijs.12..Sed si minus imitatione tantam ingenij præstantiam consequi possumus. MEmoria aliq.)1.3.uolu.orat.213. Nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi, aut oratiõe complecti. MEritum referenda gratia.)in fami 9..Quod nullam partem tuorum meritorum non modo referenda, sed ne cogitanda quidem gratia consequi possum. VERbis aliq.) ad Herenn.26.. Nequeo uerbis consequi iudices indignitatem rei. AB aliquo.)de off.42. Magnam laudem & à summo uiro, & ab exercitu consequebatur. Ita EX aliquo charitatẽ.) uolumine philosophiæ.56. Quid ex ea consecutus est? laudem & charitatem. LAVdem.)uide, charitatem. FRVctũ) 2.uolumine oration. 4. Ex uestro iudicio fructum est amplissimum consecutus.

CONsequi,) nunc est pro subsequi, sed præclarè transfertur. TEMpora.)in fami.4.. Tamen afficior summo dolore eiusmodi tempora post tuam profectionem consecuta esse. MIsericordiam.)in famil.95. Quinetiam misericordia quædam consecuta est. RIsum.)in fam.59.. Visa est oratio non iniucunda, & mediocris quidam est risus consecutus. SIlentium.) in orat.lib.98. Hæc Crassus cum dixisset, silentium est consecutum. MORtem alic.)Terent.139. Viuit gnata, matrem ipsam ex ægritudine miseram mors consequitur. PRO restare)ad Heren.11. Consequi uidetur, ut doceam⁹: id est, sequitur, restat.

CONserere,)propriè pro serere ponitur, & agrum faba cõserimus: sed maximè ad eos, qui aut iure, aut armis contendunt, transferri uidebis. REMP.)1.uo.phi.154:. Ergo arbores seret diligens agricola, quarum aspiciet Baccam ipse nunquam: uir magnus leges, instituta, Remp. conseret. LEges, instituta.)uide, Rempu. PVgnam alic.)Plau.111. Dein pugnam conserui seni. MAnu inter se aliq.)2.uolu.oratio.195. Neque eo deducam, aut progredi patiar, ut opera mea manus inter uos cõseratis, cędesq; ciuium inter se fiat. EX iure manu.)in ora.lib.88.. Aut te ex iure manu consertum uocarẽt, quod in alienas possessiones tam temerè irruisses.

Item.2.uolumine orat.129.. Vnde tu me, inquit, ex iure ma nu consertum uocasti, inde te reuoco. Item. 2. uol. orat. 129. Iuris erat formula, manu consertum.
CONseruare,) est in suo statu aliquid retinere. AErariũ.) ad Heren. 9. Aerarium enim conseruaui. FIdem.) Cæs. 203. Ciues suos primùm ad sanitatem reuocaret, deinde conser uaret fidem Po. Rom. id est, præstaret. MEmoriam alicuius rei.) in fa. 57.. Tuorumq; tristissimo meo tempore merito-rum erga me memoriam conseruabo. ORdinem alicuius.) Att. 84. Sed ordinem conseruabo tuum, pro seruare simpli citer nunc positum est. Item. 1. uo. ora. 46.. VOluntatem a-licuius.) 1. uolu. orat. 101. An quod alterius patroni mortui uoluntatem conseruabat.
CONsidere,) propriè est simul sidere. interdum de ĳs rebus est, quas iam uires defecerint, quæ quasi humi iaceant. 1. uo lum. orationũ. 79.. Quo quidem die primum iudices citati in hunc reum consedistis. CVras.) in or. lib. 167.. Homines cum inter se coniuncti, tum mihi ita cari, itaq; iucundi, uix eorum aspectu omnis, quæ me angebat de Repu. cura con se derit: id est, sedata sit. NOmen ali. in aliquo honore.) 2. uo-lumine oration. 128. Consedit utriusq; nomen in quæstura. ita in MEdiocritate.) in orat. lib. 105. In ea de qua loquor, mediocritate consedit.
CONsignare,) est signo aliquo aliquid notare. ut. 1. uolum. philo. 1.. Itaq; ut literis consignamus quæ monumentis mã dare uolumus, sic ille in animo res insculptas habebat. RA tiones.) Asco. 68. Ab horum consulatu uidetur tabulas Ver res suarum rationum destitisse consignare. uulgò tener con to de le facende.
CONsistere,) propriũ est iter inceptũ mora interrumpere: sed peraptè transfertur, tantumq; intrãsitiuè. nõ enim dice rem quis te hic constitit? sed sistit: & in re, & ad rem, & re di cimus. Ter. 79. Otiosè nunc iam illico hic cõsiste. IN ancho ris.) Cæs. 167.. Contra Lyssum in anchoris cõstiterunt. Att. 12. Pisonem COS. nulla in re consistere unquam sum pas-sus. IN sentẽtia.) in fa. 103. Quod iã uideris certa aliqua in sententia cõstitisse. IN loco aliquo aliq.) 1. uo. ora. 5. Te C. Aqli, uosq; q in cõsilio adestis, orat, atq; obsecrat, ut multis iniurĳs iactatam, atq; agitatam æquitatem, in hoc tandem loco

loco consistere, & confirmari patiamini. item Att.253. AD aliquem.)Cæs.190.. Ipse ad anchoram una nocte constitit. MENte, Lingua, Oratione aliquem.)Att.308. Et tantus clamor à nostris (placuerat enim referre gratiam) ut neq; mēte, neq; lingua, neq; oratiōe consisteret. MENtem, Vocem, Linguam alic.)2.uolum.ora.241.. Vt neq; mens, neq; uox, neq; lingua consisteret.

CONsolari,)& aliquid re aliqua, & de aliquo. DEsiderium alicuius.)in fam.101. Ego enim desiderium tui spe tuorum commodorum consolabor. DE re aliqua.)Att.12. Sed tamē ut te de rep. cōsoler. VERbis alicui⁹ aliq. ut salutare.) Att. 74. Tu uelim Pyliam meis uerbis consolare.

CONsolidare aliquid.)in fami.78. Quando ita necesse erat rationes confectas, & consolidatas deponeremus, uulgo etiam saldarli conti. Item.3.uolum.ora.130. Ita bona ueneant, ut solidum suum cuiq; soluatur: nihil iam aliud, nisi fidem curat. uulgò etiam tutto il saldo.

CONsonare aliquid.)Plaut.4. Contra consonat terra, clamorem utrinq; efferunt.

CONsopire,)est leni, & placido somno dormire. & somno etiam consopiri dicimus. ALIQ.)1.uolumine philosophię. 168. Num igitur eum curare censes cum luna laboret, à qua consopitus putatur, ut eum dormientem oscularetur. 1.uolumine philoso.174. Et ita conniuentem somno consopiri sempiterno.

CONsociare,)est quasi per fœdus aliquid cum aliquo coniungere. idq; tam in bonam, quàm in malam partem fit recte. ALIquid cum aliquo.)2.uolumin.orat.207.. L. Piso tu ne ausus es isto oculo, non dicam isto animo, ista fronte, nō uita, tanto supercilio, non enim possum dicere tātis gestis, cū Gabinio consociare cōsilia pestis meæ? Ita SE cū aliq.)3. uolumine orationum.193. Nunquam tam uehementer cum senatu consociati fuistis.

CONspicere aliquid corde.) Plautus.195. Væ illi quantum ego nunc corde conspicio meo, malam rem magnam, multasq; ærumnas damnunt. IN iure.) 2.uolumine orati.130. Hisdem ineptijs fucata sunt illa omnia, quando te in iure cōspicio: id est, quando ego tuum ius considero, alloquitur enim Sulpitium iurisconsultum.

Conspira-

CONſpirare,)etſi in bonam partem uerbum hoc ſæpius uſurpatur,ad malum tamen etiam interdum admittitur. & dicimus conſpirare aliquos,& aliquem cum aliquo. CONſenſum omnium.)in fam.151.Mirabiliter enim Pop.Rom. uniuerſus,& omnium generum, ordinumq́ conſenſus ad liberandam remp.conſpirauit.Item.3.uolum.ora.141. Ita omnes homines.3.uolum.orat.186.Item de off.36.ALiquē cum aliquo.)3.uol.ora.230..Nec dum ſenatum cum Popu. Rom.conſpiraſſe ſenſiſſet.DE malo.) in famil.174..Reliquisq́ rebus pro noſtra ſalute contra ſceleratiſſimam conſpirationem hoſtium confligamus.

CONſtare,)modo deliberationem,modo conſtantiam,interdum conuenientiam ſignificat. Sed & rei etiam uenali conuenit.ut uero conſtruatur, exempla commōſtrabunt. ALIquid alicui.)in famil.202.Etſi non ſatis mihi conſtiterat,cum aliqua ne animi mei moleſtia,an potius &c.id eſt, non ſatis certum fuerat.Item Sallu.22. ALIquid ex aliqua re.)in fa.207. Conſtat enim ex cæteris ſocietatibus: id eſt, ex cæteris ſocietatibus facta eſt. Item Atti.290.. SIbi aliquem.)in orato.libr.187..Eſt ille præclare inquit tibi conſtas,ut de iis,qui nunc ſunt,nihil uelis ipſe dicere:id eſt,prę ſtas quod promiſiſti.ita ALIQ. in aliqua re.)de offi. 24.Vt conſtare in uitæ ꝑpetuitate poſſumus nobiſmetipſis,nec ulla in re claudicare:id eſt,uitæ inceptam retinere rationem. HVmanitati ſuæ aliq.) Att.6.Quòd ſi me audies,& ſi humanitati tuæ conſtare uoles, certe putabis:id eſt,ſi non diſcedes ab humanitate tua.IN ſententia aliq.)in fam.13.Qua in ſententia conſtare ſi uoluiſſent,ſuam autoritatē ſimul cum ſalute mea recuperaſſent: id eſt, permanere in ſententia. CVM aliquo aliquid.)ad Herenn.3.. Arbitror mihi conſtare cum cæteris artis ſcriptoribus: id eſt, me à cæteris ſcriptoribus non diſſentire.Ita INter aliquos aliquid.) in ora. lib.93. Eſt enim Staſeas homo nobis ſane familiaris, & ut inter hoīes peritos cōſtare uideo, in illo ſuo genere omniū princeps:id eſt,conuenire in illa re omnes peritos. OEFIcia alicuius in aliq.)in fam.32..Mea in te omnia ſumma neceſſitudinis officia conſtabunt:id eſt, cōſtanter apparebūt. FRVctum otii ſui alicui.)in fam.94..Modo ut tibi conſtiterit fructus otii tui.MAgno.)1.uolum.ora.205..Metuiſti

ne æs alienum tibi cresceret, si HS. VI. millibus tibi constarent ea, quæ tu facile posses uendere. H S. C C. millib. MVLto.). Cæ. 82.. Edocet quanto detrimento, & quot uirorum fortium morte necesse esset constare uictoriam.
CONstituere.) Sanè uerbum hoc & rei ordinem, & instituti dispositionem in se habet. sed pro multis rebus non una, eademq; esse potest constituendarum rerū ratio. quare in singulis exemplis, quæ per literas uocum primas collecta habebis, id facilius animaduerti posse, arbitratus sum. ACtionem.) 1. uolumine orationū. 292.. Huiusce generis una est actio, per hoc interdictum, quo nos usi sumus, constituta. AGmen. Sallu. 47. Deinde breui cognitis insidijs paulisper agmen constituit. ANImaduersionem. 1. uolu. ora. 90. Neq; ulla animaduersio constitueretur. ANImum.) ad Herē. 1.. Exordium est principium orationis, per quod animus auditoris, uel iudicis constituitur. ANte oculos.) 3. uolu. ora. 54. Constituitote uobis ante oculos huius etiam miseri senectutem. AVctionem.) 1. uolu. oratio. 287. Cum esset hæc auctio hereditaria constituta. Item. 292. AVspicia.) 2. uolu. ph. 60.. Mihiq; ita persuasi, Romulum auspicijs, Numā sacris constitutis fundamenta iecisse nostræ ciuitatis. AVtoritatem. rei alicuius.) 1. uol. or. 77. Aliqua ex parte mea diligentia constituta autoritas iudiciorum uideretur. Itē in fa. 83. CIuitatem.) de offi. 48.. Hanc enim ob causam maxime ut sua tenerent, Resp. ciuitatesq; constitutę sunt. CONcordiam.) de off. 51.. Ita perfectum est, ut omnes constituta cōcordia sine querela discederēt. Item Att. 126.. CRVcem.) 2. uolu. orat. 92.. DIem.) in fam. 24. *Si ad constitutam diem decedemus*. Item. 2. uol. or. 202. 1. uolu. ora 291. DOcumentum.) Cæ. 235. Egomet ipse documentum more militari constituam. AEquitate.) de off. 41. *Qui cum prohiberet iniuria* tenuiores æquitate constituenda, summos cum infimis pari iure retinebāt. FIdem.) in or. lib. 232.. Et quædam quasi sedes, ac fundamētum costituendæ fidei. FInem.) 1. uo. 77. Vt finis aliquando iudiciariæ controuersiæ cōstitueret. GLOriam.) uide honorem. HOnestum.) de off. 34.. Et constitueret honestum aliquod: id est, proponeret. HOnorem.) 2. uo. or. 126.. Ex qua laus familiæ, mēoria generi, honos & gloria nomini cōstituta est. INdicia.) uide monimentū.) 1. uol. orat. 68..

ora.68..IN locũ.)1.uo.or.91.. Quin etiã eum tibi Quæstoris in locũ constitueras. IN munere.)2.uo.ph.310. Necessarios suos in hoc munere constituit. ITER.)Cæ.220..Cęsar iter constitutũ ire cõtendit. IVdicationem.)ad Her.6.Quare ex intentione, & inficiatione iudicatio cõstituitur. IVS.) 1.uo.or.11..Aut C. Aquilius talis uir iuratus hoc ius in ciuitate cõstituat. LAVdem.)uide honorẽ. LEges.)1.uo.ora.292.. Quã deniq; ciuitati legẽ constituere uelitis? LEgiones disciplia atq; armatura.) Cæ.205..Quas ille disciplina atq; armatura nostro complures annos cõstitutas habebat. LIbertatem in rep.)2.uo.or 151.Cuius uirtute regibus exterminatis libertas in rep.cõstituta est. LOcum.)Ter.36.Dati annuli, locus, tempus constitutũ est. MAgistratum.) 1.uol. or.11..Ita tamen more & instituto, per cũ magistratũ, qui auxilij causa constitutus est. MEmoriã.)uide honorẽ. MOdum.)Cæs.235.Sed quoniam ipsi sibi neq; modum, neq; iter minum constituũt. Item.1.uol.ora.138. MOnumentum.)1.uo.ora.205..Atq; pacato monumentum istius crudelitatis constitutum est. Item.1.uo.or.68. NEcessitudinem cum aliquo.)in fa.144..Ego Plance necessitudinem constitutã habui cum domo uestra ante aliquanto, quàm tu natus es. Itẽ 1.uo.or.61. NVptias.)Teren.7.Quia olim in hunc sunt constitutæ nuptiæ. OPpidum.)Cæ.124.quod oppidum Labienus cõstituerat, suaq; pecunia ędificarat. PAcem.)At.294.. Pacem tota prouincia constitutam. Item.2.uo.or.22. PAtrimonium.)in fa.17. Vt frater me9 uere existimaret adiũcto isto, patrimonium fore suum per te constitutum. POEnã.) Cæs. 48. Arbitros inter ciuitates dat, qui litem æstiment, pœnamq; constituant. Item.2.uol.ora.179. PRINcipium.) ad Herenn. 1.. A beneuolentia principium constituemus. PROuinciam.)1.uolu.orat.84..Postquam Cn. Dolobellæ prouincia Cilicia constituta est. QVAEstionem. de re aliqua.)2..uolum.ora.56. Constituitur quæstio de furto, ita de morte alicuius. RESP.)uide ciuitates. SAcra.) 2. uolu. philosó. 60.. Numam sacris constitutis fundamenta iecisse nostræ ciuitatis. SPAtium.)2.uolum. ora.92..Meq; ex cõparato, & constituto spatio defensionis. ut tempus. SVPplicium.)1.uolumine ora.29..Cur nullum supplicium constituisset in eum, qui parentem necasset. SVspitionem.) 1.uol.

oratio,

oratio.73.Ne tenuiſſima quidem ſuſpitio acceptæ pecuniæ ob rem iudicandam conſtituta ſit. TEMpus) .uide locum. TERminum.)uide modum.VIctoriam.) 1.uolum.ora.21. Poſteaquam uictoria conſtituta eſt. VRbem.)2.uolu.orat. 247.Poſt hanc conſtitutam urbem.

CONſtringere aliquid aliqua re. FIdem religione.)3.uol. orat.57. Cum græci homines ſpectati uiri noluerint religione uideri potius, quàm ueritate fidem eſſe conſtrictã. ALIQ.Lege.)2.uolumi.orat.71..Et is orbem terrarum cõſtringit nouis legibus. ALIQ.Libidinibus,)1.uolum.phil. 58..Tradunt ſe libidinibus conſtringendos:id eſt,libidinibus ſe dedunt. SVPplicio aliq.)in orat.lib.102.Tum qui ſcelus,fraudemq́ nocentis poſſit dicendo ſubijcere odio ciuium,ſupplicioq́ conſtringere: id eſt, ut de eo pœnæ ſumantur.Sententiam uerbis aptis.)in ora.lib.167..Concluditq́ ſententiam,quæ cum aptis conſtricta uerbis eſt, cadit etiã plerunque numeroſe.

CONſtruere aliquid.)2.uo lu.orat.63.Videtis iam P.C. omnibus rebus & modis conſtructam,& coaceruatam pecuniam decemuiralem.

CONſtuprare aliquid,eſt uitiare,)uide ſtuprare.2.uo.phi. 206..Vt parentũ propè in gremijs prætextatos liberos conſtuprarit.IVdicium.)At.16..Afflicta reſpub.empto,cõſtuprato'q́ iudicio.

CONſuere aliquid.)Plautus.6.Imò equidem conſutis tunicis huc aduenio,non conſutis dolis.Item Plaut.187.. DOlum.)uide tunicam.

CONſueſcere,)proprie dicit Donatus eſſe de coitu,eo in loco.Terent.225..Dum expecto,quàm mox ueniat, qui adimat mihi hanc conſuetudinem &c. quod his exemplis etiã comprobatur.Terent.92.Rogas me?quid illi tandem creditis fore animi miſero,qui cum illa conſueuit prius?Item. 113.Qua cum tot cõſueſſet annos.Item.142. Cum eius conſueuit olim matre in Lemno.pro ſolitum eſſe.Att.152.. Tu uelim ad urbem mihi præſto ſis, ut tuis conſilijs,atq́ operibus(ut conſueui)in omnibus rebus,utar.

CONſulere.)Et aliquem,& alicui conſulere dicimus. uerũ cum datiuo adiunctum eſt,aut etiam quibuſdam præpoſitionibus,idem eſt,quod proſpicere,prouidere.pro dare uero conſi-

ro consilium, in quo frequentes sunt boni, nusquam satis expresse est, quod uiderim. sed nos nunc tantum datiuorū, & præpositionum exempla afferemus. Terent. 125. Vt mihi consultum optime uelit esse. FORtunis.) in fam. 55. Tuum est consulere temporibus, & incolumitati, & uitæ, & fortunis tuis. INcolumitati.) uide fortunis. PVdori.) 1. uolumi. philo. 77. Satisne ergo pudori consulat, si quis sine teste libidini pareat. RAtionibus suis.) in fam. 31.. Vt quibuscunque rebus poteris (poteris autem plurimis) prospicias, & consulas rationibus meis. TEMporibus.) uide fortunis. VItæ.) uide fortunis. AD aliquid.) Cæs. Alter agere omnia ad præscriptum, alter libere ad summam rerum consulere debet. DE salute suorum.) 2. uolum. oratio. 179. Neq; ego tantum fraterno amori dandum arbitror, ut quisquam de salute suorum consulat, communem relinquat. IN longitudinem.) Terent. 72.. Neq; consulere in longitudinem. ALIquid.) Teren. 138. Vt id consulerem.

CONsultare aliq.) Sallustius. 20. Quam quid in illos statuamus consultare. DE re.) Sallustius. 17.. Qui de rebus dubiis consultant.

CONsumare aliquid.) ad Herenn. 28. Reliquum operis consumandum est in dignitate. Item de off. 1.. Latissime patere uidentur ea, quæ de officiis tradita ab illis, & præcepta sunt, & consumata.

CONsumere,) interdum est summere, sæpius uero ponere. ut POEnas in aliquo.) Sallu. 140.. Qui semper summas, & singulares pœnas in eo genere hominum consumendas esse putauerunt. CVram.) in orato. lib. 175. Propterea quòd istorum in dialecticis omnis cura consumitur. AEtatem in aliqua re.) de off. 1.. Quoniam in eo studio ætatem consumpsi. OTIVM suum.) in orat. lib. 113.. Otium suum consumpsit in historia scribenda. DOlore aliquem.) in orato. libr. 143. Cum febri domum rediit, dieq; septimo est lateris dolore consumptus: id est, mortuus. Ita FERRO.) Cæs. 247.. Ferro inter se depugnant, atq; firmior imbeciliorem Iuba Petreium facile ferro consumpsit: id est, interfecit. Ita Sallustius. 75. Quod fortuna belli consumpserat. FIDEM.) Sallustius. 82.. Verumetiam fidem consumpsi. uulgò, non trouo piu chi mi creda.

re uideamur. CVM aliquo re aliqua.) Cæsar. 27. Paruulisq́ prælijs cũ nostris contendebãt. SAcramento.) in fa. 110. Vt sacramẽto cõtendas mea non esse. LAbore.) de off. 53.. Quæ re quantum conniti animo potes, quantũ labore contendere. VOce.) 3. uol. ora. 138. Quantum potero uoce contendã, ut hoc Pop. Rom. exaudiat: id est, quanta uoce potero hoc proferam. DE re Aliqua cũ aliquo.) 1. uol. or. 64. Neq; ferẽ unquã uenit in contentionẽ de accusando, qui quæstor fuisset, quin repudiaretur: id est, cõtendere de accusando.
CONterere ferrum.) M. Ca. apud Gell. 151.. Ferrum si exerceas conteritur. INiurias omnes.) in fa. 15. Quod eius grauissimas iniurias cõmunis cõcordiæ causa uoluntaria quadam obliuione contriueram. Item Att: 136.. Quæ sunt horæ temporum ea iam contriuimus. OTium.) Sallu. 2. Non fuit consilium socordia, atq; desidia bonum otium conterere. TEMpus.) de offi. 115.. In quibus remoti ab oculis populi, omne otium, tempusq́; contriuimus.
CONtestari litem,) est cum uterq; reus dicit testes estote, autore Sexto. 1. uolumine orationum. 51. Nam iste cum eo litem contestatam habebat. Attico. 261. Neq; enim illi litem contestabuntur.
CONtexere aliquid.) 2. uo. ph. 157. Neq; tam facile interrupta contexo, q̃ absoluo instituta. Est ita aliquid coniungere, ut apte cohæreat. EXtrema cum primis.) in fam. 152. Tu contexes extrema cum primis.
CONticere aliq.) in ora. lib. 166.. Iampridem cõticuerunt literæ tuæ: id est, iampridẽ nihil scribis. Item de off. 33. Illę scilicet literæ conticuerunt forenses & senatoriæ. IVdicia.) 3. uo. or. 85. Cum obmutuisset senatus, iudicia conticuissent, mœrerent boni: id est, cum nulla essent iudicia.
CONtinere, modo est tenere, modo abstinere, cohibere, interdũ adiungere, aliquãdo capere, & quædã alia. ut in exemplis. BELluas in septis.) 3. uolu. orat. 247. Quibus enim septis iam immanes belluas cõtinebimus? CVpiditates.) Att. 296. Nam esse abstinẽtem, continere omnes cupiditates. Ita LIBidines.) 1. uolu. orati. 88. Cæterę libidines eius ratione aliqua continebantur. Ita LINguam.) Attico. 297.. Iam tibi esse diligentissime linguam continendam. Ita INsolentiam.) 2. uolu. ora. 64. In ea isti uestri satellites modeste in-

ſolentiam ſuam continebunt?ita MAnus.) Terent.89.Næ ille continebit poſthac,ſi ſapiet,manus. Ita SE.) Attico.91. In quibus locis omnibus eſt continentiam ſeruare, & à uetitis abſtinere. MENdum aliquid.)Att.237.Magnum enim mendum cõtinet:id eſt,maxime mẽdoſum eſt. IN re aliqua aliquid.)2.uolumi.philo.170.Dum illa ſit maior, & hæc in ea contineatur:id eſt, hanc illa capiat. IN officio aliq.) ad Her.35. Vnumquenq; horum in officio continere. REMP.) de off.51.Nec enim ulla res uehementius Rempu.continet, quàm fides:id eſt,coniungit,conſeruat. SE ab aliqua re.)1. uolum.philo.77.Contineo me ab exemplis Græcis. SE loco aliquo.)Cæſ.82.Hoc ſe colle interruptis pontibus Galli fiducia loci continebant:id eſt,nuſquam exibant. ALIquid aliqua re.)1.uolum.oratio.227..Eorum coniunctione pars oppidi,quæ appellatur inſula,mari diſiuncta anguſto ponte rurſum adiungitur, & continetur. ANImam.) in orato. libr.105. Tantum continenda anima in dicendo eſt affecutus:id eſt,ſpiritum producendo. VOcem.)ſecundo uolumi. orationum.94.Quin continetis uocem indicem ſtultitię ueſtræ:id eſt,ne clametis. VOX continens.)ad Herenn.20. IN extrema oratione continens uox remedio eſt uoci,nunc eſt continuare uocem.

CONtingere,)eſt tangere,attingere,nec non pro accidere, euenire ponitur. Cæ.80. Et quod oppidum Genabum pons fluminis Ligeris contingebat. FInes ali.)Cæſ.79.In Heluetios qui fines Aluernorum contingunt,conuenire iubet. VItam ali.)in fa.158. Quòd ſi mihi uita contigerit:id eſt,ſi uiuam.hominibus,ſed potiſſimis.alicui aliq.1.uol.phil.234.. Quod non modo ſingulis philoſophis contingit.

CONtinuare,)eſt pergere agere ut cœperis. OPVS.)Cęſar. 215. Operibuſq; in circuitu oppidi continuatis. VERBA.) ad Herenn 2.. Verbis continuandis uocem quoque adaugere oportebit.

CONtrahere,)eſt in unum trahere,ſed non una ratione omnia contrahuntur, nam modo continentium eſt contractio,interdum etiam pactum, & conuentionem ſignificat, nec non ad quædam alia pertinet,ut in exẽplis. COpias aliq.)Att.118. Sic enim parari uideo, ut Luceriam omnes copiæ contrahantur:id eſt,ducantur. Item.130. Cõtractis noſtris

ftris copiis, fpero nos & Reipu. & faluti communi prodeffe poffe. nunc eft coniungi. Quin ego habeo correctum codicem, ubi legitur coniunctis, ubi Aldus contractis legit. MIlites.) Att. 129. Vos hortor, ut quodcunque militum cõtrahere poteritis, contrahatis. nũc eft cogere manum. AES alienum.) Atti. 294. Nullum æs alienum contrahi ciuitatibus. Item Cæ. 210. 2. uo. or. 105. COllum.) 1. uo. ph. 183. Quis cum decubuiffet ferrum accipere iuffus collũ cõtraxit? Frõtem.) 2. uo. ph. 2. Quid cõtraxiftis frontẽ? hoc admirationis eft fignũ. SVpercilium.) de off. 19. Ex oculorũ obtuitu, fuperciliorum, aut remiffione, aut contractione. ut frõtem. ANImũ.) 1. uo. ph. 112. Stulti autẽ ægritudo eft ea, qua afficiuntur in malis opinatis, animosque dimittunt, et contrahũt, rationi non obtemperantes. Item Attic. 290. Ne contrahas aut demittas animum. eft animum defpondere. Item. 2. uolumi. philofop. 177. PAginam.) Att. 70. Tu uero aufer ducentos, etfi meum in eo patrimonium huius paginę contractio fignificat. id eft, anguſta, & perexigua pagina fcribere. VEla.) Att. 10. Contraxi uela perfpiciens inopiam iudicum: id eft, compreffi me. Sumptum eft à celeri nauigatione, ut contrà pandere uela. STVdium.) 3. uolum. orat. 53. Quæ ftudia iam in his ætatibus noftris contractiora effe debeant: id eft, remiffiora. RAtionem, Rem.) 2. uolumi. ora. 26. Cum illo iam nemo rationem, nemo rem ullam contrahebat. Nunc eft ut in offic. 2. Neque fi cum altero contrahas. Itẽ. 1. uol. orat. 143. RES ali.) in fam. 109. Sulpitij tibi operam intelligo ex tuis literis non multum opus fuiffe propter rés tuas ita contractas, ut quemadmodum fcribis nec caput, nec pedes. expofuit quid effet res contractas, dicens nec caput, nec pedes. CVLpam.) Att. 184. Ea enim eft à nobis contracta culpa. ET culpa alic. aliq. Att. 290. Quæ ipforum culpa contracta funt. ut rabie. Salluft. 76. Item Attic. 290. NOxam.) de re ruft. 147. Aut fi id facere prohibeatur, cupidine folicitati noxam cõtrahant: id eft, ne ea caufa malum aliquod contrahant. MAlum.) 1. uolum. philofo. 201. Quafi culpa contractum malum ægritudinem acriorem facit. MOleftiam.) in fam. 27. Dolobellam meum uel potius noftrum, uidebã fore ab his moleftiis, quas liberalitate fua contraxerat, liberum. NEgotium alicui.) Att. 243. Contrahi mihi

& idem est cum colligere uasa.
CONuellere. Et aliquem de statu. & statum alicuius conuel limus.) At.132. Habes ad primam epistolam, secutæ sunt duę pridie Calē. ambæ datæ, quæ me cōuellerunt de pristino statu, ita tamen, ad te ut antea scripsi labantem. STAtum alicuius rei.) 2.uo. ora.253. Tyb. Gracchus conuellit statum ciuitatis. AVxilia.) 2.uol.ora.91. Cum cuncta auxilia Reip. labefactari, conuelliq; uideat. Sumptum est à stirpibus, & est per uim prorsus aliquid euelli.
CONuenire,) nō facile dixeris, quàm uenuste uerbum hoc unum significationem suam uariet ad Latinæ locutionis facultatem. Habet enim modo plurium similitudinem, modo multorū in locū unū aditionem, interdum collocutionem, nonnunquam conuenientiam, uerum in his singulis quàm diuersa etiam constructione uagetur, id exempla comprobabunt. MOres.) Terent.16.. Hanc mihi expetiui, contigit, conueniunt mores, ualeant qui inter nos dissidium uolunt. Item.104. NOmen.) Teren.22.. Nomen non conuenit. NVmerum.) Terent.123. Accipe, hem, lectum est, conueniet & numerus, quantum debui. PAcem.) Sall.43. Sicuti regi libuerat, pax conuenit. CVM aliquo aliq. alicui.) Teren.77. Hæc fratri mecum non conueniunt. Item in fa.205. ad Her. 3.. INter se aliquos.) Plaut.188. Aut si de ea re nunquam inter nos cōueniemus. INter aliquos aliquid.) Cæs.24. Quod tempus inter eos committendi prælij conuenerat. Itē.2.uo. phi.60.1.uo.ph.113. IN unum multos.) Sallu.29. Reguli in unum conueniunt: id est, una omnium fuit sententia. AD signa milites.) Cę.64.. Quos ex Gallia Cisalpina COS. sacramento rogauisset ad signa conueuire, et ad se proficisci iuberet. IN una mœnia.) Sall. 2. Hi postq̄ in una mœnia cōuenere. SEnatum.) in famil.157. Senatus est continuo conuocatus, frequēsq; cōuenit, propter famā, atq; expectationē tuarum literarum. AD aliq. aliquid.) 2.uo.ora.171. Equidē uehementer lætor eum esse me in quem tu, cum cuperes, nullā contumeliā iacere potueris, quæ non ad maximā partē ciuiū cōueniret: id est, pertineret. IN aliq. aliq.) 2.uol.phi.41. Nec uero hoc in te uno cōuenit moribus domesticis, ac nostrorū hominū urbanitate limato. IN forum unū.) 1.uo.or: 116. Aduersarij postulant ut in eā rē iud. dentur ex his ciui-

tatibus, quæ in id forum conuenirent: id est, quibus illud forum commune esset. AL Iquem aliq.) Terent. 104.. Nam cõstitui cum quodam hospite me esse illum conuenturam. In qua significatiõe etsi habeat etiam collocutionem in se uerbum tacitam, interdum tamen & colloqui uerbum adiungitur. Vt Terent. 35. Quæso hercle ut liceat, pace quod fiat tua, dare huic quæ uolumus, conuenire, & colloqui. Ita & DE re aliqua aliquem.) de offi. 29. Hiq́ de communi officio conuenissent. IN manum aliquid.) 2. uol. orat. 126. In manũ inquit conuenerat, est autem cum materfamilias fit, de qua re multa doctissime, ut solet omnia, Budæus.

Budæus

CONuertere,) est sæpius commutare, trãsferre, sed ad multas alias significationes se accommodat. Constructio autẽ est cum præpositionibus aut aduerbijs de loco, & ad locum significantibus, ut in exemplis. A re ad rem.) 1. uolum. philoso. 16.. Quo facilius animos imperitorum ad eorum cultum à uitæ prauitate conuerterent. AD commodum suum aliq.) uolumin. orat. 37. Quid recipis mandatum? si aut neglecturus, aut ad tuum commodum conuersurus es? AD dominatum.) uide ad potentiam. AD nutum se.) in famil. 42. Totumq́ me ad eius uiri ita de me meriti uoluntatem, nutumq́ conuerterẽ. AD ocium se.) Atti. 326. Et in omni sum ena ut mones ualde me totum ad ocium, pacemq́ cõuerto. AD pacem.) uide ad ocium. AD periculum alicuius.) in fa. 174.. Qui quidem eas copias, quas diu simulatione Reipu. comparabant, subito ad patriæ periculum conuerterunt. AD potẽtiam suam aliquid.) 120.. Quas ab itinere Asiæ, Syriæq́ ad suam potentiam, dominatumq́ conuerterat. AD puppim nauem.) Atti. 210.. Inhibitio autem remigum motum habet, & uehementiorem quidem remigationis nauẽ conuertentis ad puppim. AD salutem aliq.) Teren. 16. Non posse iam ad salutem conuerti hoc malum. AD sanitatem se.) 2. uolumi. orationum. 170. Ille relictus intus, expectatus foris, Lentuli pœna compressus, conuertit se aliquando ad timorem, nunquam ad sanitatem: id est, timere cœpit, nunquam sapere. AD se aliquid.) in fam. 44. Gratulabor tibi prius (ita enim rerum ordo postulat) deinde ad me conuertar: id ẽ, de me agam. AD timorem se.) uide ad sanitatẽ. AD uoluntatem.) uide ad nutum. His ipsis uerbis utitur in Amicitia.

Amicitia.113.ALIquo aliquid.)2.uolum.philo.54..Sed lubricos oculos fecit,& mobiles,ut & declinarent, ſiquid nō ceret,& aſpectum quò uellent facile cōuerterent:id eſt, quã que uerſus ut ſe conuerterent oculi. DE græco.) 1.uolumi. philoſ.50.Quid habent,cur Græca anteponant his, quæ & ſplendide dicta ſint, neq; ſint conuerſa de Græcis?in orato. lib.144.DEmonſtrationem.)1.uolum.orat.230.. Conuerſam iam habent demonſtrationem ſuam:id eſt, in contrarium commutatam.IN amicitiam.)Plautus.153..In amicitiam,atq; in gratiam conuertimus.IN belluam ſe.)de offi. 68.Quid enim intereſt utrum ex homine ſe conuertat quis in belluam, an in hominis figura immanitatem gerat belluæ?id eſt,belluæ figuram induat.IN colorem ſe.) 2.uolu. phi.14..In eundem habitum ſe,coloremq; conuertunt. IN culpam.)1.uolum. orat.127. Nolite igitur fortunam conuertere in culpam:id eſt,quod fortunæ fuit,culpæ aſſignare.IN exitium.)Salluſt.137.Aut quid conuertis in exitium ciuium meorum inſtitutam diligentia mea, meiſq; rationibus eruditam dimicandi facultatem?ita inducitur eo in loco patria loquens. IN fraudem.)2.uolumin.philoſo.75.Sic ſi homines rationem bono conſilio à dijs immortalibus datam,in fraudem,maliciamq; conuertunt:id eſt,abutuntur. IN gratiam.)uide in amicitiam. IN inimicitias Se amicitias.)de offi.110..Ne etiam in graues inimicitias conuertant ſe amicitiæ.IN laudem.)2.uolumi.orat.160. Quamobrem quoniam quod crimen eſſe uoluiſti, id totum uides in laudem eſſe conuerſum:id eſt, commutatum. IN latinum.)de officijs.51..Quem nos iſta ferè ætate cum eſſemus,qua es tu nunc,ex Græco in latinum conuertimus. ORAtionem in aliq.)in ora. lib.127. Tum omnem orationem traduxi, & conuerti in increpandum Cœpionis fugam.IN rem ſuam.) de offi.9.Vt ſi in rem ſuam aliena conuertant.Item.1.uolumine orat.42.Id eſt,alienum uſurpare.IN ſerium.) Plaut. 216.Heus tu,ſiquid per iocum dixi,nolito in ſerium conuertere.IN ſuperbiam.) Sallu.3. Pòſt ubi Regium imperium, quod initio conſeruandæ libertatis cauſa,aut augẽdæ Reipu.fuerat in ſuperbiam, dominationemq; ſe conuerterat. ITER.) Cæſ.8. Atq; itinere conuerſo noſtros à nouiſſimo agmine inſequi,ac laceſſere cœperunt.ITA aliquò.)Cæſar.

221.Ipse rursus unde pridie uenerat, Ruspinam cũ reliquis copijs conuertit.POEnam in aliq.)2.uolu.ora.238.. Quippe uides pœnam illam à te ĩ aliũ institutam, in te ipsum esse conuersam. RAtionem.)2.uo.ora.79.. Conuersa ratio: id est, in contrarium commutata. RIsum in aliq.) in orat.lib. 131..Omnis est risus in iudicem conuersus. quasi iudicem riderent, qui ea forma erat, qua risus excitatus fuerat. SE animo, & cogitatione.) in or.lib.85. Nam quocunq; te animo, & cogitatione conuerteris. SE in aliq.) uide in belluam se. in colorem se. SIgna.)Cæs.223..Hac re animaduersa, Cęsar iubet signa conuerti uulgo uoltar.
CONuestire Domum.)2.uo. or.233. Manlius cum ab ascẽsu capitolij Gallorum impetum repulisset, nõ fuit contentus beneficij sui gloria, regnum appetisse est iudicatus, ergo eius domum euersam duobus locis conuestitam uidetis: id est, ita in se ipsam collapsam, ut se uestire uideatur..
CONuexare, aliq.) apud Gell. loquitur Ap. Cęsar. filia.136. Sed utinam reuiuiscat frater, aliamq; classem in Siciliã ducat, atq; istam multitudinem perditũ eat, quæ me male nũc miseram conuexauit.
CONuincere,) est aduersarij opinionem falsam esse(quando uerbum hoc maxime ad eos pertinet, qui argumentis cõtendunt) comprobare. unde in iudicijs etiam conuinci dicitur, qui damnatur, & quo quis conuincitur, in ablatiuo ponitur: peccatum uero, si speciale est, magis in genitiuo: si generale, in ablatiuo poni plerũq; solet. ERrorem alicuius.) 2.uolum.philsosophiæ.26. Etenim conuictis Epicuri erroribus, lõga de mea disputatione detracta oratio est. Ita FALsum.)2.uolum.philosophiæ.19. Vtinam tam facile uera inuenire possem quàm falsa conuincere. IVdicio turpi aliq.) 1.uolumin.orat.8..At non nemo, aut ignominia affectus, aut iudicio turpi conuictus, bonis suis quidem utitur. TEste aliq.)3.uolum.orat.162. Quo me teste conuinces? an chirographo? TEstimonijs.)2.uolumine orat.164..M. Aquilium patres nostri multis auaritiæ criminibus, testimonijsq; conuictum. CRIminibus.) uide testimonijs. CONscientia aliq. sua conuinci.)2.uolum.oratio.170. Cum ille homo audacissimus conscientia conuictus primo reticuisset. ALIcuius rei.)3.uolumi. oratio.162. At ego non nego, teq; in isto
ipso

ipso conuinco, non inhumanitatis solum, sed etiam amentiæ, sensus est. Ego cogo te fateri te esse inhumanum, & amentem, quod inferius planè patet. Ita FAcinoris.) Sallu. 19. Quid aut acerbum, aut nimis graue est in homines tanti facinoris conuictos: id est, quos planum factum est, tanti facinoris conscios fuisse.

CONuiuari,) est unà simul plures cibum capere. DE re.) 1. uolumi. oration. 170.. Quotidie solitum esse non modo in publico, sed etiam de publico conuiuari. IN PVBLICO.) uide de publico.

CONuocare,) est in unum uocare, & aliq. & in aliq. dicim⁹. ut CONcilium.) Cæs. 94. Itaq; sub uesperum concilio conuocato. 3. uol. orat. 32.. SEnatum.) in fa. 151. Senatus est cõtinuo conuocatus, frequensq; conuenit, propter famã, atq; expectationem tuarum literarum. IN societatem aliq.) 1. uolu. phil. 228.. Tu urbes peperisti, tu dissipatos homines in societatem uitæ conuocasti.

COoperire,) nisi mea me fallunt exempla, aut quæ ad hoc uerbum pertinent, omnia non sunt à me diligenter obserua ta, de malo tantum à bonis uerbum recipi uidetur. nam cooperiri aliquem felicitatibus, bonitate, & in cæteris huiusmodi, bonitas, & felicitas Latini sermonis uidetur ferre nõ posse. ALIQ. aliqua re.) Sall. 31.. Inopem, & coopertum miseriis effecit, ut ubiuis tutius, q̃ in meo regno essem. SCEleribus.) 1. uolumi. ora. 78. Si qui istum tot, tantis, tam nefariis sceleribus coopertum iurati sua sententia liberarent. Item, 3. uolu. ora. 242.. Quos nondum tantis parricidiis cõtaminatos uix ferebamus, hos nunc omni scelere coopertos tolerabiles censes ciuitati fore? LApidibus aliq.) 1. uol. ora. 100. Quem iste collegam nisi habuisset, lapidibus coopertus esset in foro: id est, obrutus.

COOPTAre,) hoc uerbum, quantum exemplis colligi potest, maxime ad eos pertinebat, qui longe plures in eandem dignitatem deligebantur, præsertim in collegia, atque in senatum. IN collegium.) in oratoriis libris. 165. Qua in cogitatione, & cooptatum me ab eo in collegium recordabar. Item Asconius. 10. NOminatione aliquem) 3. uolumi. ora. 248. In quo ego eum, ut, quod à patre accepi, filio reddam, mea nominatione cooptabo. Sed arbitror aliud fuisse

nominare

nominare, aliud cooptare. nam si idem sit, Ciceronē à duobus in collegium auguratus adoptatum fuisse cõstat: à Põpeio nunc, à Q. Hortensio suprà. Senatorem.) 1. uolumine oratio. 133. Atq; in his omnibus senatoribus cooptandis nõ modo suffragia nulla fuisse, sed ne genera quidem spectata esse, ex quibus in eum ordinem cooptari liceret. ita IN ordinem.) uide senatorem. Item. 3. uolum. oration. 38. SEnatum.) 1. uolumine oration. 133. Cum haberent inter se controuersias de senatu cooptando, leges ab senatu nostro petiuerunt. Item. 133. Agrigentini de senatu cooptando Scipionis leges antiquas habent.

COoriri tempestates.) 1. uol. ora. 85. Tum subitò tempestates coortæ sunt maximæ iudices.

COpulare,) copulare recentiores, copulari etiam ueteres deponentali significatione dixerunt. FVtura cum præsentibus.) 1. uolumine philosophiæ. 74. Quæ, & causas rerum, & consecutiones uideat, & similitudines transferat, & disiuncta coniungat, & cum præsentibus futura copulet, omnemq; complectatur uitæ consequentis statum. SERmonem cum aliquo.) Plautus. 206. Quid deinde? Sermonem nobiscum ibi copulat, ait se peregrinum esse; huius ignarum oppidi. DExteras.) Plautus. 34. Adeunt, consistũt, copulantur dexteras.

COquere.) Proprie notum est quid sit coquere, uerum trãsfertur. ut POma.) de off. 92. Et quasi poma ex arboribus si cruda sunt, ut auelluntur, si matura, & cocta decidunt: id est, quasi mitia. Sed quia cruda dixerat, subdidit cocta. & nota etiam cruda poma immatura.

CORrigere,) de his rebus est, quæ aliquo modo deprauata sunt. ut CIuitatem.) Atti. 16.. Non odio adductus alicuius, sed spe non corrigendæ, sed sanandę ciuitatis. EXercitum.) in fam. 152.. Vel quòd exercitus Lepidi eam partem, quę corrupta est, & ab repub. alienata, & corrigere, & coercere præsentia mei exercitus possem. TARditatem cursu.) At. 315.. Cursu corrigã tarditatē tum equis, tum uelis. AD frugem aliquē.) Pl. 260. Quin eum restituis? quin ad frugē corrigis? ORAtionē.) Att. 238. Brutus misit ad me orationem suam habitam in concione capitolina. petiuitq; à me, ut eã non ambitiose corrigere, antequàm ederet.

Corripere

CORripere,)festinātem habet motum,tam de loco, quàm ad locum.SE alicunde.) Teren.109..Postquàm aspexi ô fa cinus indignum inquam,& corripui illico me inde lachrymans,incredibili re,atq; atroci percitus.SE aliquo.) Terē. 109.Nam modo me intro ut corripui timidus, alio suspicās morbo me uisurum affectā uxorē,ac sensi. SE ad aliquid.) Ter.112..Ita corripuit de repente tacitus sese ad filiam.
CORroborare,)est ualidius facere.HOstes.) in fam.156.. Quare hortor te mi Cicero, exercitum huc traiiciendum quàmprimum cures,& matures prius, quàm hostes corroborentur,& uestri perturbentur. INgenium.) de offic.110. Omnino amicitiæ corroboratis iam,cōfirmatisq; ingeniis, & ætatibus iudicandæ sunt, AEtatem.) uide ingeniū. RAtionem argumentis.) ad Her.11. Quæ pluribus argumentis corroborat breuiter expositam rationem.
CORrogare,est circunquaq; aliquid rogare.) ad Herē.25.. Ipse à uicinis cum testa ambulans carbūculos corrogaret. 40.Vt uasa,uestimenta,pueros corrogaret.est eas res quasi à pluribus utendas sumere.
CORruere,est cadere,ruere.OPES alic.)de offic.17. Lacedæmoniorum opes corruerunt. OPPIdum.) 2.uolumine philosophiæ.96.. Vt multa oppida corruerint. VRBEM.) 2..uolumine philosophiæ.103. Cum & urbs tanta corruit. RIsu aliq.) Att.312.& penè ille timore,ego risu corrui.TImore.uide risu.
CORrūpere,)ubiq; est aliquid de bono, ac integro statu ad malum,& mancum conuertere.ut ANImum alicui.)Terē. 105..Sed non adeo,ut facilitas mea illorum corrumpat animos.Aquam.)2.uolum.ph.36.Conclusa autem aqua facile corrumpitur.ita fontis aquam. Salluft. 49.. Qua uenturū hostem audierat pabulum,& aquarum fontes, quorum penuria erat,corrumpere. AVrum,& multa.)Sallu.57. Vide domum. DIEM alicui.)Plau.137..Dii illum omnes perdāte ita mihi hunc hodie corrupit diem. DOmum igni.) Sallu. 57..Ibi uino & epulis onerati,illamq;, & domum, & semet igni corrumpunt.EXERcitum.)in fami.151. Vel quod exercitus Lepidi eam partem,quæ corrupta est.FRVmentum incendio.)Cæs.93.Frumenti quod subito potuerunt, nauibus auexerunt, reliquum flumine, atq; incendio corrumpunt.

punt. HOmines superbia.) Sallu. 16.. Verum homines corrupti superbia iam ætatem agunt. INdicem.) 2. uolu. orat. 22. Quod intelligerēt indicem ab Oppianico esse corruptū. IVdicium.) 2. uolu. oratio. 31. Sexcentis millibus numum se iudicium corrupturum esse dixerat. Item. 31. LIteras.) 1. uolum. ora. 127. Sthenius postulat ut secum sui ciues agant de literis publicis corruptis. MOres.) de offi. 48. Sed corrupti mores deprauatiq; sunt. MVlierem.) Terent. 55. Sed uereor ne me absente mulier hic corrupta sit. NObilitatem.) Sall. 61.. Quia mihi noua nobilitas est, quam certe peperisse, quàm acceptum corrupisse melius est. OCVlos.) Plautus. 8. Ne corrumpe oculos: flendo scilicet. OPPORtunitates.) Sallustius. 15. Illos dubitando, & dies prolatando, magnas opportunitates corrumpere: id est, amittere. PEcuniam.) 3. uolumine orationū. 66.. Tum pecuniam L. Cornelij, quæ neque inuidiosa, & quantacunq; est, eiusmodi est, ut seruata magis, quàm corrupta esse uideatur. PECVnia aliquid.) de officijs. 44. Vt eos tibi fideles putares fore, quos pecunia corrupisses? PRANdium.) Terent. 90. Aeschinus odiose cessat, prandium corrumpitur. TABVLAS publicas.) 1. uolu. orationum. 129.. Tabulæ sunt in medio, quæ se corruptas, atq; interlitas esse clamant. ut literas. VINEAS igni & lapidibus.) Sallustius. 65.. Vineæ cum ingenti periculo frustra agebantur, nam cum hæ paulo processerant igni, aut lapidibus corrumpebantur.

CREAre. Dictum est cerno à creo: id est, à creando: creo, ab eo quòd cum quid creatum est: tunc deniq; uidetur, inquit Varro. VRbem.) 3. uolumi. ora. 61. Quod princeps ille creator huius urbis Romulus fœdere Sabino docuit. IMperium.) Attic. 143.. Quod maius imperium à minore creari non sit ius: etsi legatur errari loco creari, leuis sanè quidem librariorum error. MAgistratum.) 2. uolum. philo. 124. At Tyb. Gracchi literis Scipio, & Figulus quòd augures iudicassent eos uitio creatos esse, magistratu se abdicauerunt. Item Cæ. 5. Qui creatur annuus: id est, magistratus. PRAEtorem.) Atti. 143. Nos autem in libris habemus, non modo COSS. à Pr. sed ne prætores quidē creari ius esse. ita QVAtuor uiros.) At. 69. Erat rumor de transpadanis, eos iussu illius uiros quatuor creare. Ita enim additum est quatuor in codice

codice haud malo. & est, ut magistratum creare. CAEdes.) 2. uolum. ora. 253. Monent ne per optimatium discordiam, dissensionemq́. patribus, principibusq́; cædes, pericula crentur. COMmoditatem alicui.) Plautus. 210. Potin' es ut taceas? Sy. Taceo, atque abeo. Mi. Mihi commoditates creas. ERROrem alicui.) 2. uolumine philosophię. 120. Nonnunquam etiam errorem creat similitudo. AErumnas alicui.) Plautus. 146. Venter creat omnes has ærumnas. FRAVdē alicui.) Plautus. 149. Tuis nunc auribus, capitiq́; fraudem capitalem hinc creas. LITEM alicui.) Plin. 106. Hodie doctiores non sunt, qui lites creant, quàm hi sunt, qui si nihil est litium, lites serunt. ODIVM.) Cæsar. 212. Magnum fuerit hoc uectigal, maius tamen odium creabit. PEriculum.) 2. uolum. ora. 196. Nemini iniuste periculum creaui, nemini innocenti fui calamitati.

CREbrescere aliquid: id est, maius fieri.) 1. uol. or. 66. Quæ non modo Romæ, sed & apud exteras nationes omniū sermone percrebuit. Item. 120. FAmam.) 1. uol. or. 215. Præsertim cum hæc omnino fama de nostrorum hominum auaritia, & cupiditate percrebuerit.

CREdere,) proprie est fidem adhibere. uerum etiam pro fidere, committere, & aliquid alicui, & de aliquo, & ex aliquo, & per aliq. credimus. ut ANImum suum alicui.) Ter. 7. Quæ mihi suum animum, atque omnem uitam credidit. PEcuniam.) in fam. 7. Qui per prouinciam imperij tui pecunias ei credidissent. de off. 49. VItam alicui.) Sall. 7. Ter. 7. Quæ mihi suum animum, atque omnem uitam credidit. DE aliq.) in familiar. 44. Bis ad te scripsi me purgans diligēter, te leuiter accusans in eo, quod de me cito credidisses. EX chirographis.) in fam. 155. Ipsa chirographa omnia, ex quibus credidi, etiam ea, quibus fidem non habendam putaui, Leucocispio dabo perferenda. PER syngrapham.) 2. uolumine orationum. 250. Alterum putabo regem, si habuerit, unde tibi soluat, quod ei per syngrapham credidisti. uulgò come apare per un scritto de sua man. PRO certo.) Sallu. 5. Pro certo creditur filio necato, uacuam domum scelestis nuptijs fecisse.

CREpare,) est sonitum edere, resonare: & semper intransitiue. Terent. 7. Crepuit foris. Item. 82. Sed quisnam foris crepuit?

CVbare, proprie est iacere.)2.uolum.ora.142. Quorum nemo gustauit cubans. ARte.)Plau.256. Si arte poteris accubare. CVM aliquid.)Terent.96. Tum etiam si nolit cogas, ut cum illa unà cubet.

CVbitare cum aliquo.)uol.or.45. Qui propter nescio quã credo timiditatem, & nocturnos quosdam inanes metus tecum semper, pusio cum maiore sorore cubitauit.

CVdere, est percutere, ferire. ARgentum.) Terentius.67.. Quam rem agis scelus? Sy. egon'? argentum cudo, quod tibi dem. ita NVmos.)Plau.122. Tace sis faber, qui cudere soles plumbeos numos. cudi dicitur pecunia, dum imprimitur. FAbam.) Terẽ 33. Isthæc in me cudetur faba: id est, ego solus patiar. DOlos.)Plaut.189. Di me seruant atq; amant. nam meus hic est, procudam ego hinc hodie multos dolos. à numis sumptum est, & est comparare dolos. ita etiam tenebras. Plau.94.. Quas tu mihi tenebras cudis?

CVmulare,) est maxime adaugere. & re aliqua aliquid cumulamus. tertio uolumine oratio. 45. Nunc enim demum mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur ira. Item de officijs.23. Vt idem Africanus eloquentia cumulauit bellicam gloriam.

CVrare,) est operam dare: aliquando purgare, mederi. FVnus.)Ter.3. Curabat unà funus. LVdos.)in fam.182. Alia, quæ defendam à te pie fieri, & humane, ut de curatione ludorum. MVnera.)in famil.92.. De curatione aliqua munerum regiorum cum Oppio locutus sum. FIlium alic.) Ter. 86.. Illum curo unum, ille ad me attinet. Item.78.. Vnum uis curem, curo: est uni illi consulere. INiurias amici.)Sall. 31. Quo facilius amicorum iniurias curare licet: id est, non pati amicos iniurijs affici. MANdatum.)Attico.71. Sed tamen ut mandatum scias me curasse. Item. 59. in fam.96. SIgna.)Attico.2. Signa quæ nobis curasti ea sunt ad Caietam exposita. PEcuniam.)Att.309.. Redemptori tuo dimidium pecuniæ curaui. Item in fam.28..1. uolumine oration.120. ita TAlentum.)Attic.93. PARtem suam.)Terent.78.. FAciendum.)Att.326.. Cum esset sanæ mentis puer, curasse faciendum. REduuiam.)1. uolumine orationum. 39.. Qui capiti Sex. Roscij mederi debeam, reduuiam curem. est autem carunculam, quæ unguibus supernascitur, circuncide-

m re, quod

re, quod leuissimi est negocij. ideo se accusat, qui in rebus fa cilimis uersetur, cum grauiora instent. VIam.) Atti. 1.. Propterea ꝙ curator est uiæ Flaminiæ: id est, qui præerat uiæ Flaminię faciundę. ut ludos, ut funus. VOcem.) ad Her. 20. Ratio curandæ uocis petatur. Ita ALIquid.) 2. uolu. orat. 25.. Mulier exclamat se ab eo nullo modo curari uelle, quo curante suos omnes perdidisset. nunc est de medico. unde cu ratio. CVM ut particula.) Att. 2.. Cura, ut Romæ sis. Item Att. 1.. Illam manum tu mihi cura, ut præstes.

CVRrere,) est celeriter ire, & curru, & spatium currimus. Terectius. 67. Curriculo percurre. SPAtium.) Terenti⁹. 96. Propè iam excurso spatio. STAdium.) de offi. 60.. Qui stadium, inquit, currit.

CVstodire,) est conseruare, et re aliqua aliquid custodimus. MEmoria aliquid.) in orat lib. 95.. Posse percipere animo, & custodire memoria. COMpedes.) Plautus. 53. Quid cessatis compedes currere ad me, meaꝙ; cōplecti cura, ut uos custodiam? ex contrario dictum est: id est, ut me custodiatis, idꝙ; argute sanè. uerum illud durius quod dixit. 74. Si nunc me suspendam, meam operam luserim, & præter operam, restim sumpti fecerim: id est, sumptum restis.

D

AMNARE.) Hoc uerbum cum maxime ad eos pertineat, qui in iudicio cō uincti sint, cum peccatum, quo quis damnatur, tum etiam supplicium, quo damnatus afficitur, continet. ut, & iniuriarum, de repetundis, & capite, seu rei capitalis quis dānari rectè, & eleganter dicatur. Verum cum crimen speciale est, in genitiuo, & ablatiuo cum præpositione, cum generale, magis in ablatiuo solo, si ueteres imitari uolumus, utemur. Nam quod Laurent. Vall. unum locum Ci. adducat, quod contra hanc meam rationem facere uidetur, ubi scilicet ait: *Sceleris atꝙ; nefarij paricidij condemnauimus*, miror eruditissimum uirum nō uidisse, ad uocem paricidij, non autem sceleris uerbum proprie referri, sceleris enim simpliciter damnare latinus homo

Laurent. Valla.

mo proferre non auderet. Pœna uero & in ablatiuo, & in genitiuo, ut capite, & capitis dānari. Sed iam ad exempla. INiuriarum aliq.) 1. uolu. orat. 257. Qui C. Sacerdote iniuriarum damnatus est. FVRti.) 2. uolu. ora. 155. Qui neq; in Senatum ulla conditione peruenire potuit, & furti, & pro socio damnatus est. Iniquitatis.) Cæs. 82. Vt nullum periculum recusarent, summæ se iniquitatis condemnari debere. PEculatus.) 1. uolu. orat. 73.. Qui ambo peculatus damnati sunt. AMbitus.) in orator. lib. 180. Damnatus est ambitus. PECcati.) ad Herenn. 29. Maiores nostri, si quam unius peccati mulierem damnabāt: quasi ad speciale peccatum. quod erat generale uox illa unius reduxit: uel etiam multorum damnari aliquem recte dicatur, sanè longe infrequentius erit, q̄ multis peccatis. DE repetundis.) 2. uol. ora. 41.. Quibus damnatis de pecuniis repetundis lites essent æstimatæ. DE maiestate.) 1. uolu. orat. 73.. Quod in M. Attilio, qui de maiestate damnatus est. DE ui.) 3. uolu. oratio. 18. Damnatis de ui, restitutio. consulatus petitio ipsi illi populari sacerdoti comparabatur. PRO socio.) Vide furti. & erat, cū quis societatem aliquo modo læsisset. CApite aliquem.) ad Her. 31.. At eum uos iurati capite damnastis. CApitis.) Cæ. 193. Multi præterea capitis damnati, exulesq; conuenerāt. Item in ora. lib. 105. & 2. uolum. ora. 24. dixit rei capitalis, cum scilicet ait: Quod ab hæredibus secundis accepta pecunia partum sibi ipsa medicamentis abegisset, rei capitalis esse damnatam. Reperio etiam nō solum iudicum esse damnationem, sed accusatoris, atq; etiam earum rerum, quæ ad iudicandum pertinebant. Asco. 65.. Scaurus Dolobellam aliū accusauit, nec damnare potuit: id est, conuincere. Item Asc. 36. Liberatus est Catilina, sed ita, ut Senatorum urna damnaret, Equitum & Tribunorum absolueret.

DARE.

DARE.) Hoc uerbum ad latinæ facultatis copiam tantum contulisse pro comperto constat, ut post tria illa esse, facere, habere, cum quibus minime comparandū est: si cui quartus locus attribui possit, illum hoc sibi iure suo facile uendicare uideatur. Quare etiam ne diu erres quęrēdo in tanta exemplorum copia, primam eius uocis, quā quæres literā

rectà statim adeas licebit. dicimus uerò dare alicui aliq. & ad aliquem acquisitiue.

A

DARE à se aliquid.) Plau. 137. Da sodes à te, pòst reddidero tibi. uulgò da del tuo. Att. 83. Se à me quodā modo dare. 2. uol. orat. 253.. Ab A. Sextilio dicitse dedisse, & à fratribus suis: id est, quod Sextilij &, fratrum erat, quoquomodo ab eis acceperit, se dedisse dicit. A LENtuli triūpho.) At. 81 Acceperā autē satis celeriter Iconij per publicanorū tabellarios à Lentuli triumpho datas. i. sub Lentuli triūpho datas. ACtiones.) in fa. 130. Quanquàm tū quidē, uel aliæ quępiā rationes honestas nobis, & curas & actiones darent. AD aliquid aliquid.) 2. uolumi. orat. 36. Sed etiam ad quam rem data fuerint, ostendat. AD epulas aliquid.) 1. uolu. phil. 86. Item omnibus mensibus uicesimo die lunæ ad eorum epulas, utrobiq; adest, propter. AD literas.) Att. 76. Ad quas ego ipso eo die dederam ex Trebulano L. Pontio: id est, rescripseram. AD partes populi.) 2. uolumi. oratio. 70. Vt id quoad posset, quoad fas esset, quoad liceret, populi ad partes daret. AD hostes exuuias.) uide, exuuias. AD lenitatem se.) in famil. 202. Velim, si qua offensiuncula facta est animi tui peruersitate aliquorum (noui enim gentem illam) des te ad lenitatem. AD languorem aliquid aliq.) Terent. 69. Vel me hæc deambulatio, quàm non laboriosa ad languorem dedit. Plaut. 27. Vbi sæpe ad languorem tua duritia dederis octo ualidos lictores ulmeis affectos lentis uirgis: id est, defectum, uel defessos reddere. AD mortem aliquem.) Plaut. 11. Hæc me modo ad mortē dedit, & morti dixit. 171. Atq; ibi me toxico morti dabo. AD terrā aliquem.) Plaut. 54.. Tum genu ut quenq; icero, ad terram dabo. AD dicendum se.) 3. uolumi. ora. 93. AD docendum se.) 1. uolum. ora. 193. uide se ad. ALIquid alicui.) Att. 135. Dabimus hoc Pompeio, quod debemus. 135. Vni uni hoc damus: id est. Pompei causa facimus. ANgori se.) de offi. 33. Nec me angoribus dedi. ANImum alicui.) in fam. 13.. De me idem cogitabant, ab iectiore animo me futurum, cum Respub. maiorem etiam mihi animum, quàm unquā habuissem, daret. ANsam rei.) 3. uolumine oratio. 7. Et sermonis ansas dabat, quibus reconditos eius sensus tenere possemus. de off. 107.. Etiam optare, ut

te,ut quàm sæpissime peccet amicus, quò plures det sibi tam quam ansas ad reprehendendum. ARAboni aliquid.) Pla. 127. Quas araboni tibi dedi, uulgò per capara. ARbitrum.) Plau.242. Nisi das sequestrum aut arbitrum. AQVAM manibus.) Plau.228. Date illi aquam manibus, apponite mensam. AVdaciam.) 3. uolum. orat. 140. Vide quid licentiæ Cæsar nobis tua liberalitas det, uel potius audaciæ. AVres alicui.) Attico. 30. Etenim cum multos dies aures meas Acuſeio dedissem. AVRIBVS aliquid alicui.) Attico. 194. Noli putare mi Cicero me hoc auribus tuis dare. AVrorem alicui. Plaut. 260. Id ita esse ut credas rem tibi, autorem dabo: id est, dicam qui mihi sit autor.

B

BEneficium.) Att. 33. Sed etiam maximum beneficium te sibi dedisse iudicaturum. in fam. 207. Maius mihi dare beneficium nullum potes. Att. 133, 162.

C

CAMpum.) 2. uolum. oratio. 128. Nullum enim uobis fors campum dedit, in quo excurrere uirtus, cognoscique posset: id est, maiores magistratus uos non petistis, utriusque enim dignitas consederat in quæstura. CAVsam.) 2. uolumi. orationum. 245.. Datam non modo iustam, sed etiam necessariam causam esse dicendi. in orato. lib. 21.. CERuices.) 3. uolumi. orat. 242.. Aut ceruices latronibus dandæ. ut iugulū. COEnam.) Terent. 60.. Nam ei unam cœnam atque eius comitibus dedi. in fam. 139. Et Hircio cœnam dedi sine pauone. 2. uolum. orat. 211. CIuitatem.) 3. uolum. orat. 178.. Ciuitas non tum singulatim, sed prouinciis totis dabatur. COgnitorem.) 1. uolum. ora. 78.. Qui cognitores homines honestos daret. 270.. Nunc eius est qui aliquem producit, qui affirmet eū esse se, quē se esse asserat. interdū uero est pro iudice, disceptatore. 1. uol. or. 50. In hāc rem, inquit, me cognitorem dedisti. CONsilium.) Plau. 89.. Antehac aliis solebas dare consilium. in fami. 55. Cum mihi M. Marcellus frater amantissimus mei non solum consilium daret. de off. 104.. Quàm recte uero qui in hanc sententiam, consulere alicui dicunt, ipsi uiderint. CONcionem alicui.) 2. uolum. oratio. 149.. Data concio Lælio est. Att. 54.. Tum subito ille in cōcionem ascendit, quam Appius ei dedit: sanè non omnibus,

qui cōcionari uoluissent, licebat, nisi illis à maioribus quibusdam magistratibus concio data fuisset, puta à Tribun. aut à COSS. COpiam aliquid faciendi.) Teren. 57. Nam ea res dedit tum existimandi copiam. Item. 51. Date cognoscēdi copiam. Plaut. 57. Lucis das tuendæ copiam. CRimini aliq. alicui.) in ora. lib. 190. Cum accusatione sua Q. Gallio crimini dedisset. Item. 109.. 35.. 1. uolumi. ora. 250, 262.. CVras.) uide, actiones suprà. CVLpæ aliquid alicui.) 1. uo. or. 26. Summam laudem Sex. Roscio uitio & culpæ dedisse. Dare uero culpam alicui, nusquàm legi.

D

DAMnum.) Teren. 3.. Quid facias illi, qui dederit damnū, aut malum? Plaut. 82. Et damnum dabit. DE lucro.) 2. uol. ora. Dat de lucro, nihil detrahit de uiuo. DE naui literas.) Atti. 7. Tertiam, quā ut scribis, solutis anchoris de phaselo dedisti. Item DE Gyaro.) Attic. 74.. De Gyaro dedi literas. DEcus.) Plaut. 278.. Cum mihi tibiq; magnum dedisti decus. DEcumas.) 1 uolumi. orat. 167.. Quid Halienses? quorū incolæ decumas dant? DElationem.) 1. uolu. orat. 58. Vt ne hæc mihi delatio detur. DElectum.) 3. uolumi. oratio. 115. Quo uno uersiculo satis armati semper COSS. fuerunt. etiam nullis armis datis, hunc exercitu, hunc delectu dato, iudicium expectaturum &c. DEsidiæ se.) uide se. de offi. 25. DIEM alicui.) 2. uolum. philo. 79. Sed quoniam aduesperascit, dabis diem nobis aliquem, ut contra ista dicamus. Att. 6. Tulliola diem tibi dat, sponsorem appellat. utrobiq; est diem constituere ad aliquid agendum. Item Atti. 66. Nam Vestorio dandi sunt dies: puto nunc significare, apud Vestorium aliquot dies commorandum esse. DIgnitatem.) 1. uolumine orationum. 243.. Documentnm.) 3. uolu. orat. 105.. Dederas enim quàm contemneres populares insanias iam ab adolescentia documenta maxima: id est, significaras. DOno aliquid alicui.) Terent. 27. Ibi tum matri paruulam puellam dono quidam mercator dedit. Plautus. 11. DOlorem.) Attico. 110. Hoc tamen profecit, dedit illi dolorem. DVras.) Terent. 59.. Etiam duras dabit. DVbitationem.) Cæsar. 5. Hic Cæsar respondit, eo sibi minus dubitationis dari, quòd eas &c.

E

EFFEctum, aliquid alicui.) Terent. 29. Quin effectum dabo. EPVlum.) 2. uolumi. orati. 142. Cum epulum Q. Maximus Africani patrui sui nomine Po. Rom. daret. EPVlas.) Plautus. 214. Oculis epulas dare. Terent. 124. Dixit oculos pascere. EX edicto aliquid.) in fam. 105. EXceptionem.) 1. uolumi. philos. 69. Et tamen quid attinet luxuriosis ullam exceptionem dare: id est, aliquid excipere. EXpectationē.) Atti. 29. Quantam porrò mihi expectationem dedisti conuiuijs tuis ἀσυνάγεσι? EXItium.) Terent. 16. At tibi Dij dignū factis exitium diunt. EXItum.) in oratorijs libr. 237. Quæ plurimos exitus dant ad eiusmodi digressionem. EXORnatum aliq.) Teren. 72. Egóne? si uiuo adeo exornatum dabo, adeo depexum, ut dum uiuat meminerit mei. uide depexum. EXuuias ad aliq.) Plaut. 89. Se in singulis stipendijs ad hostes exuuias dabit.

F

FAbulam.) Terent. 101. Hecyra est nomen huic fabulæ, hæc cum data est noua, nouum interuenit uitium.) 1. uolu. phi. 148. in orat. lib. 171. ubiq; pro edere. FAciendum aliquid.) Plaut. 64. Ibi nunc statuam uult dare auream solidam faciundam ex auro Philippeo. FAcultatem.) 2. uolum. orat. 19. Tamen multæ mihi ad satisfaciendum reliquo tempore facultates dabuntur. FOEcunditatem terris.) 2. uolumi. philoso. 57. Nos aquarum inductionibus terris fœcunditatem damus. FIdem alicui.) Ter. 13. Si mihi fidem das te tacituram, dicam, id est, promittis. FIdem alicui de aliquo.) in fami. 12. Grauissime autem me in hanc mentem impulit, & Pompei fides, quam de me Cæsari dederat, & fratris mei &c. id est, quam propter me Cæsari obligarat. FIdem publicam.) Sallu. 16. Is cum se diceret indicaturum de coniuratione, si fides publica data esset. FORas aliquid.) Att. 211. Scripta nostra nusquam malo, quàm apud te, sed ea tamen foras dari, cum utriq; nostrum uidebitur. FORmam ali.) 2. uolum. philsof. 196. Formam autem, & maxime sibi cognatam, & decoram dedit. FOEnori aliquid.) 1. uolu. ora. 143. Quod quidem pecuniam ijs, qui aliquid ab isto mercabantur fœnori dabat. FRVstra.) Att. 71. Ne dem frustra. FRVctus.) 1. uol. orat. 243. Ob earum rerum laborem & solicitudinem fructus illos datos.

G

GLOriam.)3.uolum.oratio.93. *Vt mihi illa omnia immortalem gloriam dederint.* GRAtiam alicui.)Terent.109.. Si unquam erga te animo esse amico sensisti eam mi Pamphile sine labore hanc gratiam, te, uti sibi des, pro illa nunc rogo. HOC.)in fam.86. *Vt hoc mihi darent: id est, mea causa hoc ut facerent.* item de off.58.

I

IN caueam aliq.)Plaut.46. Te in caueam dabo. ut Terē.5.. dixit in pistrinum. IN conspectum.)Teren.128. Ipsum gestio dari mihi in conspectum. 1. uolum. orat. 253. Tum se tamen in conspectum nauis paulisper dedit. IN consuetudinem.)3.uolum.orat.94. Cum esset præsertim appetitus dedit se in consuetudinem sic, ut prorsus unà uiueret. IN cruciatum aliq.)1.uolum.orat.38. Qui uel ipse sese in cruciatū dari cuperet. 1. uolumi. philo. 244. Dixit in tormentum, ut infrà. IN custodiam.)3. *uolumin. orat. 185. At hic,* & Suessæ iugulauit eos, quos in custodiam dederat. 2. uolum. oratio. 101. 1. uolum. ora. 259. *Sallustius*. 17.. Tradi in custodijs, dixit. IN domum alienam.)Terent.32.. O fortunatum istum eunuchum, qui quidem in hanc detur domum. IN fugam aliquem.) Cæs.44. In hostes impetum fecerunt, atq; eos in fugam dederunt. Item, 62. 1. uolum. ora. 222. IN incertas nuptias.)Terē.19. uide in seditionem. IN leges suas aliquid.) Plaut.22.. *Sed in leges meas dabo.* ut hac lege. quas leges Argirippus adolescens *lenæ se dicturum innuit.* IN matrimonium filiam.)Cæ.2. Eiq; filiam suam in matrimonium dat. IN manum.) *Teren.7.. Hanc mihi in manum dat.* IN mandatis.)Plau.2. Hoc quoq; etiam in mandatis dederat. Attic. 113. *Dixit mandata, ut infrà.* IN pedes se.)Plaut.46. Si non est quod dem, mene uis dem ipse in pedes? IN pane aliquid.) 2. uolum. orat. 53.. Oppianicum ueneno necatum esse, quod ei datum sit in pane. IN perpetuum.)Teren.86. Non ego in perpetuum dicebam, ut illam illi dares. IN pristinum.)Terent.5.. IN quæstionem aliq.)1. uolu. orat. 38.. Neq; arguo, neq; purgo, quod à *nobis* oppugnari uideo, ne in quæstionem dentur. in orato. libr. 33. Quæstioni dixit. Plaut. 128. Est permittere ut ex *aliquo* aliquid in iudicio quæratur. IN ruborem aliq.)Plau.57. At ego faciam, ut pudeat: nam in rubo-

in ruborem te totum dabo. Iocus est planissimus, minatur se eum ita esse uerberaturũ, ut totus uerberibus rubens fiat quemadmodum uerecundi, qui statim ad aliquod sibi turpe dictum toti rubore suffunduntur. IN seditionem.) Ter. 19. At rogitas, pepulisti me ut homini adolescentulo in alieno occupato amore, abhorrēti abs re uxoria, filiam darem in seditionē, atq; in incertas nuptias. IN sermonem se.) Attico. 212. Sed mihi crede, iam ista nihil curo. Quare da te in sermonem, & perseca. 2. uolumine oration. 68. IN seruitutem ad aliq.) Teren. 136.. Nam mihi ueniebat in mentem eius incommodum, in seruitutem pauperem ad ditem dari. IN splendorem aliquid.) Plautus. 23. Iussin' in splendorem dari bullas has foribus nostris? id est, tergendas esse bullas. IN timorem aliq.) Plautus. 193. Sic ego illum dolis atq; mēdacijs dabo in timorem militarem aduenam, ipse sese ut neget esse qui siet. IN tormenta, ut supra in cruciatum.) 1. uolumi. philosophiæ. 244. Dabit, dabit inquam se in tormenta uita beata: id est, ne in tormentis quidem iustum hominem, temperantem, fortem deseret. INdicium alicui.) 1. uolumine oratio. 60. Quapropter si tibi indicium postulas dari, quod tecum unà fecerit, concedo: id est, ut tu indicium facias, eius furta patefacias. IMpunitatem.) 1. uolum. phil. 218. Impunitas enim peccatorum data uidetur eis. Item. 3. uolumi. oratio. 220. INcensum aliquid alicui.) Terēt. 144.. Hisce ego dictis, illam ita tibi incensam dabo. planè hoc oratori alienum esse uidetur, quare Cicero dixit potius facere iratum aliq. alicui. aut INImicum aliq. alicui.) 1. uolu. orat. 273.. Quem mihi inimicum Siculi dederunt. INItium alic. rei se.) Atti. 51. Velim proximis literis, ut se initia dederint, perscribas. INsidias ali.) Plau. 41. Mortuum ego me mauelim leto malo, quàm non ego illi dem hodie insidias seni, si nō decipio. uulgò, se non gli la faccio. Item. 105. 188. 197. ITER.) Atti. 48.. Mihi Epeirus aut iter ad salutem dabit: id est, iter per Epeirum faciam. ITIOnem domum.) 2. uolumine philosophiæ. 95. Sed Rhodiorum classe propinquum reditum, ad domum itionem dari: id est, domum redire posse. IVdicem.) 1. uolumi. orat. 114. Dat quem uelit iudicem. Ita ARbitrum, Iudicium.) 1. uolumine orat. 114. Si uero illud quoq; accipit, ut Prætor in ea uerba iudiciũ det,

ut uel Octa. Balb. iudex homo & iuris & officij peritissimus non possit aliter iudicare. Item, 63.. Item. 181.. 286.. in familiaribus. 206.. Nusquam est iudicare, sed prætoris erat illud iudicium alij faciendum tradere. IVgulum.) 1. uolum. philosophiæ. 182. Si nudus es, da iugulum. IVSIVRANDVM.) Cæs. 77.. Cum collaudatis Carnutibus dato iureiurãdo ab omnibus. & est iurare. Item Terenti. 116.. de offic. 74.. Iusiurandum conceptis uerbis. Plautus. 111. Ego iusiurandum uerbis conceptis dedi.

L

LANgori se.) de offic. 25. LAVdatorem.) 1. uolumine orat. 247. LAVdem uitio alicui.) 1. uolumine orationum. 26. Iam profecto te intelliges inopia criminum summam laudem Sex. Roscio uitio & culpæ dedisse. LEgationem.) Attic. 27. Deinde alia legatio dicta erat, alia data est.) 2. uolumi. orationum. 62. Quibus uos legationes dedistis. LEgem.) 2. uolumine philoso. 171. Ex qua illa lex, quam Dij humano generi dederunt, recte est laudata. Item. 1. uolumine ora. 116. Legem esse Rupiliam, quam Prætor Rupilius ex S. C. de decem legatorum ex sententia dedisset. 133. 133.. LIbertatem.) Att. 87. In quo sibi libertatem censent græci datam. LIcentiam.) 3. uolum. oratio. 140.. Vide quid licentiæ Cæsar nobis tua liberalitas det, uel potius audaciæ. 1. uolu. ora. 297.. de off. 27. 56. in orat. lib. 211. LItem secũdum tabulas.) 1. uo. orat. 45.. Nunc tuas C. Fanni Chereæ solius flagitamus, & quo minus secundum eas lis detur, nõ recusamus: id est, nõ recusamus quominus uel ex eius tabulis iudicetur. LIteras Romam.) 1. uol. ora. 81. Roma.) in fam. 104. Vale. v. kal. sextiles. Rhegio, & de Gyaro. Att. 74. LITEras ad aliquem.) Att. 52.. LOcum alicui.) Teren. 63. Da illis locum, abi deambulatum. se declarat dicens, abi deambulatum. in orat. lib. lib. 94. Neq; enim si multitudo litium, si uarietas causarũ, si hæc turba & barbaria forensis dat locum uel uitiosissimis oratoribus: id est, recipit uel uitiosissimos oratores. LOcũ rei.) 3. uolum. ora. 39. Nam quoad ætas M. Cælij dare potuit suspitioni locum: id est, admittere. LOcum honoris suspi.) 2. uolumin. orationum. 132.. Vt quem locum semel honoris cupiam dederit, eundem reliquis honoribus debeat, nunc est deferre honorem, dignitatem aliquam. LOcum peccandi. Teren-

di.Terentius.6.Dij date facultatem obſecro huic pariundi, atq; illi in alijs potius peccandi locum. Ita EXIſtimandi.) in fa.35.De tuo in me animo iniquis ſecus exiſtimandi uide ris nō nihil loci dediſſe.LOcum gladiatoribus.)Attic.22.Is quærit ex me, num cōſueui Siculis locum gladiatoribus da re,negaui.recte(ut uideor) dicendi modus transferri poſ ſet ad illud,quod uulgò dicunt,dar campo.

M

MAlum alicui.)Teren.3.uide damnum.35. PLVS mali.)1. uolu.ora.113..Malam rem.)Plaut.126.Malam rem uis pro maledictis dari.MANcupi.)Plau.145. Et ego illi mancupi dabo.MAnus.)Att.37.Ad extremum autem manus dediſ ſe,& affirmaſſe nihil ſe.Cæ.56..Tandem dat Cotta permo tus manus ſumptum eſt à pugnatoribus,cum ſe uictos eſſe fatentur.MAnum.)Plau.34. Da mihi optima fœmina ma num.hic eſt quod uulgò,dāni la mane:id eſt,fidem da.MAN datum alicui.)113. Nam cum iſta mādata dediſſet Lucio Cę ſari.in fam.31.Att.125.Plau.2.Et in mandatis. MANdatum alic.ad aliq.)Att.146.De ſuo autem conſilio C. Cælio man data ad me dediſſe ut literas.MANdatum uerbo.)in famil. 148..Quo nomine etiam. C.Furnio legato uiro forti, atq; ſtrenuo plura etiam uerbo,quàm ſcriptura mandata dedi mus.Salluſt.15.Ad hæc mandata uerbis dat. MEdicamen tum.)de off.70..Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutē.MERcedem.)Plau.66.Cupio dare merce dem,qui illum ubi ſit cōmoſtret mihi.2.uol.ora.219. Data merces eſt erroris mei magna pontifices.nunc eſt pœnas da re.MAgiſtratum.)2.uolu.oratio.71.Vti curiata lege magi ſtratus detur.MAturitatem faciendi aliquid.)in fam. 134. Vt res ipſa maturitatem tibi animaduertendi omnium con ceſſu daret.MOErori animum.)Att.92.Neq; totum animū tuum mœrori mecum ſimul dediſſes.MVtuum aliquid.)At tico.165.Sed his mihi quoq; in hac mea fuga.HS.XIIII. nō reddit,quę dedi eius filio mutua FRVmentum.)2.uol.ora. 81..Etiam mutuum frumentum dedit.

N

NAtalitia.)3.uolu.orat.163.Hodie non deſcendit Antoni us,cur?dat natalitia in hortis:id eſt,natalem celebrat.NE gotium.)Attico.11.Datur negotium magiſtratibus.hic eſt committi.

committi.Terenti⁹.1. Id sibi negotij credidit dari.nunc est tantum id debere se.Plaut.274. NEquam.) Plautus.200.. Vin tu illi dare nequam nunc? Ag.cupio.Mi. en, me dato. NOmen.)Plau.195. Vt det nomen ad molariam coloniam. 3.uolumi.orationum.163.Quis nomen non dedit? Att.53.. Cæsar passim.NORmam.)1.uolum. philoso.46.. Quodq; natura quasi normam scientiæ & principium sui dedisset. NVgas.)Plautus.128.Nugas nunquam mihi ædepol dabit. penè idem est cum dare uerba, utrunq; certe est fallere, & dictum non præstare.NVptum.) Terenti.7.. Daturne illa hodie Pamphilo nuptum?Plau.36.Filiam despondi ego ho die, huic nuptum Megadoro dabo.Teren.113.Perij, ex quo censes, nisi ex illo, cui data est nuptum obsecro.in matrimonium dixit Cæsar. 2.

O

OBSIdes inter se.)Cæs.35.Obsides inter se dare.copias parare cœperunt.OBuiam se alic.) Terent.83. Nihil est quod malim, quàm illam totam familiam dari mihi obuiam. 1. uolum.oratio.68.Otium.) Plau.274.. Vos mihi dedistis otium.in orat.lib.1.Et id ipsum quod datur otij.in ora. lib. 110..178.OCCAsionē alic.)ora.232.Et maxime in perorando dederit occasionem nobis aliquam,ut dicamus.OPErā. alicui.)Terē.6.Ibo ac dicam ut dixeram, operam daturum me hodie non posse his dare.OPEram alic.) in famil. 106.. Is ad me uenit, dixitq; iudicem sibi operam dare constituisse eo ipso die.OPEram uentum alicui.)Plaut.161. Nisi eat, te soluturum esse nauim,uentum dare operam. OPEras in portu.)1.uol.orat.143..Qui in portu Syracusis operas dabat.Item.144..Fortasse qui præerat operis in portu.OPEram egregiam.) Attic.69.. Nicanor tuus operam mihi dat egregiam.Ita MAlam.) Plaut.53..Me huic dedisse operam malam.OPEram alicui.)in orator.libris.193.. Eodem anno etiam Miloni Rhodio Romę dedimus operam.Item in orat·lib.178. Cum dicendi causa duobus peritissimis operā dedisset L.Lucilio Balbo.C.Aquilio Gallo: id est, auditorem Milonis & L.Lucilij, & C.Aquilij Galli fuisse. CVM ut.) Terent.110. Doq; operam ut clam partus eueniat patrem.Item.26. Nihilo plus agas, quàm si des operam, ut cum ratione insanias.Item.1.uolumi.oratio.136.Cum ne.

OPEram ne.) Att.35..Sed do operam, & dabo ne sit necesse. OPEram id.) Terent. 4. Ego nunc id operam do. OPEram reip.) in fami.159..Multi clarissimi uiri cum reipub. darēt operam, annum petitionis suæ non obierunt: id est, in rep. uersari, rebus pub. interesse. OPEram in aliquam rem) 1. uolum. phil.149..In quam exercitationem ita nos studiose operam dedimus. OPEram studio alicuius rei.) in orato. lib.193..Ego autem iuris ciuilis studio multum operæ dabam. OPEram liberis.) de offi.26. Liberis dare operam, re honestum est, nomine, obscœnum. OPEram memoriæ alicuius.) in fam.111.. Non quin mihi suauissimum sit & occupato, & ad literas scribēdas (ut tu nosti) pigerrimo, tuæ memoriæ dare operam, ubi ego magis tuæ memoriæ ausim legere, quando tuæ memoriæ nihil sit. OPEram.) de offic.27. Danda est igitur opera. OPVS expolitum.) Plaut.160. Satin' est, si tibi meum opus ita dabo expolitum, ut improbare nequeas? OPtionem) de offic.71. Cui cum tres optiones Neptunus dedisset. 1. uolumine ora.297. 3. uolum. ora.181.. ORAtionem.) Plaut.243. Alieno prius quàm tuo, dabis orationē? id est, alienus prius uis ut dicat, quàm tuus? OSculum.) Plau.96. Tuam ut matrem uideas, adeas, uenienti des salutem atque osculum.

P

PALmam.) Terent.66. Huic equidem consilio palmam do. in orator. lib.156. Sin quærimus quid unum excellat ex omnibus, docto oratori palma danda est. PAcem.) Plaut.4. Pacem atque otium date istis. Atti 290.. Tibi data est summa pax, summa tranquillitas. PARtes alicuius.) in famil.130. Tibi dedi partes Antiochianas: id est, Antiochum te feci loquentem. PAternum aliquid.) Terent.86. O, Eschine pol haud paternum isthuc dedisti: id est, in hoc patrem non es imitatus. PAVcis aliquid.) Terent.51. Nunc quamobrē has partes didicerim, paucis dabo: id est, dicam. PAVsam.) Pla. 229. Iam iam Pæcnium da pausam. nunc est facere. PEdē.) Att.22. Vnum mihi solum pedem dat. nunc est mediocrem operam dare alicui. Cicero respondendo detorsit sensum ad rem obscœnam, noli inquit, inquam de uno pede sororis queri, licet etiam alterum tollas. POEnas.) in orat. lib. 117. Nisi in facinore manifesto deprehensus, pœnas legibus

& iudi-

& iudicio dedisset.2.uolum.philos.5.PIgnus cum aliquo.) Plaut.112. Næ ego cum illo pignus haud ausim dare. 220. Item alicui.Att.124.Minus multa dederant illi Reipub.pignora: id est, pro Repub.multa non passi erant. PLAgas.) Plaut.23. Etiam de tergo ducentas plagas prægnantes dabo: id est, possum pati inflatas ducẽtas plagas. PLAVsum.) Plaut.248.Plausum date.de officiis.90. Quibus cum à consto consessu plausus esset multiplex datus &c.PLVS mali.) 1.uolumine oration.113.POculum.)2.uolum.oration.21.. Cum ipse poculum dedisset. Potestatem.) in oratoriis libr. 62..Et pictori quam uellet eligendi potestatem dederunt. cuius significatio maior est, quàm facere, ut Laurent. Valla.200.PORtorium.)1.uolumine oration.144..His pro re bus quod portorium non esset datum.POSsessionem.)1.uolumine orationum. 104. Mihi det possessionem, mihi non adimat.PRANdium.) secundo uolumine orationum.140. Et item prandia si uulgo essent data. Plautus.10. Quia domi daturus nemo est prandium. PRAEcepta.)de offic. 42. Tamen quædam præcepta danda sunt &c. PRAEcipitem aliquem.)Terentius.5..Quo iure, quaq; iniuria præcipitẽ me in pristinum dabit. 85.. Posthac præcipitem darem. PREtium manu.) Plautus.137. Ego manu pretium dabo. uulgò, pagar la fatura.PRAEdem.)Plautus.137. Quid illæ? prędem dedit.2.uolum.oratio. PRAEfecturas.)Att. 85.Itaq; duas ei præfecturas dederim.PRæmium.)Asc.23. Et cum ei præmium lege daretur. Item. 23. Cui lege præmium datum est.PRæmium.)Plaut.237. Date pudori præmia.PRærogatiuam rei.)1 uolumi.oratio.71. Dedit enim prærogatiuam suæ uoluntatis.PRæ manu.)Teren.99. Atque huic paululum aliquid prę manu dederis, uulgò, al præsente.PRImas.)in orat.lib.162.Huic primas dedisse Demosthenes dicitur. Ita secundas. Ita terias.PRINcipatum.) de offic.47.Huic quoq; ergo à maioribus nostris est in tota dignitate principatus datus.PRINcipium.) Terentius.34.. Quàm uenustè quod dedit principium adueniens. Item. 1. uolumine philosophiæ. 46.. Vide normam.Ita.110. Initiis datis. PRO re aliqua.) Terentius.69.. Quas alimentis esse nunc duco datas.PRO ambobus.)Teren.28.Heri minas uiginti pro ambobus dedi.PROuincias.)Plaut.182.. Atq; heriante

ri ante dixeram omnibus, dederamq́ eas prouincias. est quid quisque facere debeat, ei præcipere. 1. uolumine orationum. 211. PVgnam.) Asc. 8. Quibus ludis elephantum pugnam primus omnium dedit in circo: id est, edidit. Item Terentius. 45. Dabit hic aliquam pugnam denuo. Don. dabit proprie, pro inducet. Platus. 187..

Q

QVAEstioni seruum.) Plau. 128. Seruos pollicitus est suos mihi omnes quæstioni, nugas nunquã dabit. & in quæstionẽ. 1. uol. ora. 38. Est uero permittere queri ex seruis suis de re aliqua quæ in controuersiam uenerit. Quietem.) Att. 35. Si quies dabitur ab Amalthea te non commouebo.

R

RAtionem.) Plaut. 155.. Dari istam rationem uolo: id est, dici uiam & modum hunc cupio. RAtionem.) 1. uolumine oratio. 95. Cum sæpius mater & auia pueri postularent, uti si non redderet pecuniam, nec rationem daret, diceret saltem quantum pecuniæ Malleoli deportasset. REcordationes.) in familiari. 70. Das enim mihi iucundas recorditiones conscientiæ nostræ: id est, in memoriam reuocas. REditum gloriosum.) de officiis. 121.. Redditum gloriosum tua dedit iniuria, non exitum calamitosum. Item. 5. Multiq́ dãtur ad studia reditus. RES.) Terẽtius. 71. Quot res dedere, ubi possem præsentiscere, nisi essem lapis. RES se.) Terent. 109.. Profecto hoc sic est, ut puto, omnibus nobis ut res dãt sese, ita magni atq; humiles simus: id est, pro statu rerum ut magni, atq; humiles simus.

S

SAtietatem rei.) 2. uolum. philo. 78. Aut quæ nam unquãm ob mortem Mirtili pœnis luendis dabitur satietas supplicij? SALVTEM ali.) Plautus. 96. Tuam ut matrem uideas, adeas, uenienti des salutem, atque osculum. Item. 101. Quin tu primum salutem reddis, quam dedi, nunc est salutare. SAlutem.) 3. uolumi. orationum. 143. Homines enim ad deos nulla re propius accedunt, quam salutẽ hominibus dando nnnc uero est hominem seruare. SAtis.) 1. uo. ora. 5. Vt aut uterq; inter se, aut neuter satis daret. Item. 5. Vt sibi Quintius iudicatum solui satis det. Idem est cũ prædẽ dare. SAuium.) Pla. 84. Ne ego uiuus dem sauium Silenio. 203..

Sine

Sine dem fauium.203.. Da ergo ut credam, fauium. SE ad aliquid.)ut ad augendum aliq. 2.uolum.philof.207. Quod ad Cn. Pomp.gloriam augendum tanto studio te dedisti. Ita ad docendum.in orato.lib.103.Qui quanquam nemini se ad docendum dabat: id est, non docebat. Ita ad dicendũ. in orato.lib.83.SE in aliquam partem) in orator.lib.148. SE in custodiam.)2.uolum.orat.101.SEse in fugam.)1.uolum. orat.222..Dant sese in fugam. SE alicui.)in famili.22. Quare date homini.SE itineri.)uide labori.SE iucunditati.)de offi.25.Atq; etiam cum relaxare animos & dare se iucunditati uolent.SE labori.)1.uolumine orat.141.Sed cum rosam uiderat tunc incipere uer arbitrabatur, dabat se labori atq; itineribus.SE petitioni.)in fa.208.Iam ante hanc commutationem Reip.petitioni sese dedit: id est, petere cœpit.SE populo ad coronam.)1. uolumine orat.158. Tamen ne putamus patronum tuum hoc crimine ceruiculam iactaturum? & populo se ad coronam daturum? SE salutatiõi.) in fami.108..Cum enim salutationi nos dedimus amicorũ: id est, satisfacere amicorum salutationibus. SE senatui.)3. uolu.orat.120.Ego cum Tribunus plebis Rep.oppressa me senatui dedissem, quem extinctum acceperam. SE turpiter alicunde.)Ter.29.Mirum ni ego me turpiter hodie hinc dabo: id est, fcio non mi parto conuergogna. SENAtum.)1. uolum.orat.113.Senatus ex aliqua ciuitate, qui iudicet datur.ut iudicem.SEnatum alicui.)Attic.314.. Eodem igitur die Tyriis est senatus datus frequens.SEquestrum.) Plaut. 242..Tu isthuc hodie non feres, nisi das sequestrum, aut arbitrum.Sermonem.)in famil.127..Dabimus sermonem iis: id est, materiam loquendi, & in malam partem. SIgnificationem.)in orat.lib.122. Deinde nullam Græcarum rerum significationem daret: id est, significaret.SIgnum.)in fam. 177..Signum enim magnum amoris dedisti.Item.78. Non magna signa dedit animi erga te mitigati.1.uolumi.philo. 91.Pudoris, ingenii.Item aliqua re.1.uolu.orat.222 .Buccina signum datur.SIlentium.)Terẽt.191 Mea causa causam hanc accipite, & date silentium.SPAtium.) Ter.137.. Spatium quidem tandem apparandis nuptiis, uocandi, sacrificandi dabitur paululum.1.uolum.ora.286. SPEcimen.)1. uolum.ora.59.Quo tempore, aut qua in re, non modo specimen

cimen cęteris aliquod dedisti: sed rute tui periculum fecisti. SPEM.) Plaut.143. Dii immortales spem insperatam date mihi quam suspicor. in famil.62. Literæ. Q. Fratris & Titi Pomponij necessarij mei tantum mihi spei dederant, ut &c. SOlatium.) in orat. lib. lib.165.. Vos uero inquam Atticę & præsentem me cura leuatis, & absenti magna solatia dedistis. Att.83 Multa mihi dant solatium. in orat. lib.165. SOpori aliq.) Pla.5. Quatuor uiros sopori se dedisse autumat: id est, occidisse. STAbilitatem.) 2. uol. phil.49. Principio eorum quæ gignuntur è terra, stirpes & stabilitatem dant ijs. STAtuam.) 1. uol. orat.232. Neque illam statuam esse ex publica pecunia datam. STOlam.) 3. uel orat.169. Et tanquam stolam dedisset in matrimonio stabili & certo locauit. STVdium rei alicui.) in fam.48. Quibus à primis temporibus ætatis studium tuum dedisti. SVPplicium alicui.) Ter 26. Et Dabis ei ultro supplicium. DE se.) Ter.53. Interea usq; illi de me supplicium dabo. Item 152 Nisi mihi supplicium uirgarum de te datur. DE tergo.) Plaut.25. Dabitur pol supplicium mihi de tergo uestro. ubiq; ut pœnas dare. SVSpitionem.) in fam.45. Ne cui suspitionem ficte recōciliatæ gratiæ darem. Cæs.66. Ex quo facilius hostibus timoris det suspitionem.

T

TABEllam.) 2. uol. phi.191.. Dedit huic quoque iudicio Cælius tabellam: id est iudicauit. TAbulam prærogatiuæ.) 3. uol. orat. 81.. Cui primam comitijs tuis dederas tabulam prærogatiuę. TANti.) Ter 80.. Vbi me dixero dare tanti. TEMpus agendi aliquid. in fa.10. De qua ratione tota iam uidetur mihi exponendi tempus dari. TEMpus uacuum.) Ter.52.. Sine me uacuum tempus ne quod dem mihi: id est, ne ab agendo cessem. TEStes.) 1. uol. orat.76. Testes dantur.279. Sed secundum ambitrium tuum testes dabo. TEstem in aliq.) 1 uo. ora.223.. Ficti testes in eum dantur. TEstimonium.) Att.32. Sibi enim bene gestæ, mihi conseruatæ Reip. dat testimonium. Item. 3. uol. orat.260.. Item. 1 uol. orat.286. TOGAM puram.) Att.80.. O. sororis tuæ filio togam puram iubebo dari. 86..152, 138. TRANquillitatem.) Att. 290. Tibi data est summa pax, summa tranquillitas. TVRbas.) Ter.39. Eunuchum quem dedisti nobis quas turbas

bas dedit? TVRbellas dixit.) Plaut.182. Quo pacto,& quantas soleam turbellas dare. Ci. efficere turbas dixit.1. uolumi. oratio.242. uide facere.

V

VAcationem.) 1. uolumi. oratio.204.. Pro hisce rebus uacatio data est ab isto sumptus, laboris, militiæ, rerum deniq; omnium. VAdem.) 1. uolu. philso.81. Vadem te ad mortem tyranno dabis pro amico? VBI.) Terent.71.. Quot res dedere ubi possem præsentiscere nisi essem lapis. VENEnum.) 2. uolumi. orati.54. Age uero uenenum per quē datum est? Item.53. VEniam. & concedere est, & ignoscere, interdum.) Terent.21. Aequum postulat, da ueniam. Item. 98. Age da ueniam filio. Cæsar.201.. Et tamen petentibus dare ueniam utile esse statuit. Item in orat. lib.93. Date nobis hanc ueniam. Attic.83.. Dedi ueniam homini impudenter petenti: id est, concessi. Terentius.75. Pater obsecro mihi ignoscas. ME. Da ueniam Chreme: id est, ignosce. VERba.) Terent.12. Si quid narrare occepi, continuo dari uerba tibi cēses. Item cui dare uerba, difficile est. VERberationē.) in fam.267. Mirificam mihi uerberationem cessationis epistola dedisti. VEla.) in orat. libr.203.. Danda nimirum uela sunt. Item.125.. VIam per fundum suum.) 2. uolumi. orati. 289.. Quibus sese uiam per fratris sui fundum dedisse dixit. VIam & rationem.) in orator. lib.48. Quare da nobis uiam rationemq; defensionis: id est, doce. VIas.) 2. uolumi. phil. 98. Nullas uias dant nobis ad significationis sciētiam. Item. 98. Nec si dant uias. VIcarium.) 3. uolumine orationū.240. Quod si in bello dari uicarij solerēt. VItio aliquid alicui.) de officijs.14.. His non modo non laudi, uerum etiam uitio dandum puto. Item.1. uolum. orat.26. VIM in aliqua re.) 1. uolu. orat.79. Vim in inquirendo tantam habui, quantam mihi lex dabat. VIM dicendi.) Attico.54. Tum profecto doloris magnitudo uim quandam nobis dicendi dedit. VItam alicui.) Plautus.155. Huic homini dignum est diuitias esse, diu uitam dare. Item.155. Qui lepide ingenuatus esset, uitam longinquam darent. Item in oratorijs libris.38. Etenim uehemēter est iniquum, uitam, quam à natura acceptā propter patriam conseruaueris, naturæ cum cogat, reddere: patriæ, cum roget, non dare. VOluptatē.) Plaut.9.. Atq; ipsa de

ipsa de me scio, cui uoluptas parumper data est. VSVram lucis.) 1.uolu.orat.251. Ipsis piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? VXOrem alicui.) Terent.9. Tuus pater modo me apprehendit, ait tibi uxorem dari se hodie. 4..
DEamare, est ualde amare) Ter.69. Deamo te Syre. Itē. Pla. 210.. Quam herus deamat tuus.
DEALBARE aliquid.) in familiarbus.109. Et puta me uirum bonum esse, nec solere duos parietes de eadem fidelia dealbare. Illi persimile est, duos generos sibi ex sola filia non quærere.
DEartuare opes.) Plaut.53. Tuis scelestis falsidicis fallacijs dilacerauisti, deartuauistiq; opes, confecisti omnes res, atq; rationes meas.
DEBACchari,) est furere, à bacchantibus sumptum, quæ cum cursu, tum clamoribus insanum imitantur. Terētius. 80. Si satis iam debacchatus es leno, audi si uis nunc iam. MENtem.) Sallustius.137.. Mentem debacchantem inaudita feritate. IN aliquid.) Terēti.80. Egon' debacchatus sum in te, an tu in me?
DEBEre, est obligatum esse. PEcuniam alic.) in famili.226. Eius filio mire erudito, & studioso, & modesto pecuniam Niceenses grandem debent ad sestertium octogies. EX re.) 1.uol.oratio.49.. Debeo tibi ex societate nihil. ANImam.) Terent.137. Quid si animam debet? quod uulgo etiam è debito il core, e lanima. VT amorem alic.) in fam.10.. Et Quoniam tibi incredibilem quēdam amorem, & omnia in te ipsum summa, ac singularia studia deberem. ANImum alicui.) in fam.10.. Reip. quæ te in me restituendo multum adiuuisset, cum certe me animum merito ipsius debere arbitrabar. FRVctum.) in fam.10. Sed certe qui ex me tibi fructus debentur, eos uberiores, & præstātiores præsens capere potuisses. GRAtiam.) Sall.81.. Et uestrarum rerum ultro iniuria gratiam debere? LAVdem alic.) Att.9. Qui mihi laudem illam eo minus deberet. PIEtatem alic.) 2.uolum.phil. 24. Quæ porrò pietas ei debetur.
DEbilitare, est minuere.) in fa.5.. Qua debilitantur cogitationes & inimicorum, & proditorum SPEM alic.) Att.70. Sed tua profectio spem meam debilitat. VEritatem.) 3.uo. orat.1. Vt multis incommodis ueritas debilitata.

DECEdere, DIſceſſum continet in pleriſq; uerbum, & dicimus aliquid ſimpliciter, & de loco, & de re aliqua aliquẽ decedere. FEbrem.) Attic.272.. Sic cum biduum ciboſe abſtinuiſſet, ſubito febris deceſſit. INuidiam.) Sallu.63.. Metellus interea Romã profectus contra ſpem ſuã lætiſſimis animis accipitur, plebi patribusq; poſtquam inuidia deceſſerat, iuxtà carus. IRAM.) Teren.112. Decedet iam ira hęc, etſi merito iratus eſt. DE prouincia.) 1.uolumi. orat.118.. Is ubi primum potuit, iſtum reliquit, de prouinciaq; deceſſit. Hoc maxime de magiſtratibus dicebatur, cũ ſucceſſori tradita prouincia ex ea decedebãt: tamen etiam de priuatis interdum boni dixerunt, ut Atti.85. Sed ij, quibus petierat de prouincia deceſſerant: id eſt, diſceſſerant. EX Cypro.) Atti.51.. Vt ex Cypro equites ante certam diem decederent. ROma.) Atti.31. Hoc eſt Roma decedere, quos homines fugi, cũ in hos inciderem. DE bonis ſuis aliq.) 1.uolum. oratio.117. Vnum prætor imperet, uiq; cogat aliquem de ſuis bonis omnibus decedere? DE ciuitate.) 3.uolum. oratio.56.. Qui de ciuitate quàm de ſententia decedere maluit. DE curriculo uitæ.) 1.uolum. oratio.145. Si ne minimum quidem de meo curriculo uitæ, quod mihi ſemper propoſitum fuit, deceſſero: id eſt, ſi uitę tenorem ſeruaro. DE dignitate.) 1.uolumi. oratio.71.. Quid faceres pro homine innocenti & propinquo? cum propter hominem perditiſſimum, atq; alieniſſimum, de officio ac dignitate decedis? DE foro.) Attic.268. Itaq; ad aduentum imperatorum de foro deceſſerat timens proſcriptionem: id eſt, foro ceſſerat. DE iure ſuo.) 1.uolumi. ora.30.. Tametſi ſtatim uiciſſe debeo, tamẽ de meo iure decedam: id eſt, cõcedam aliquid ex meo iure. DE officio.) uide de dignitate. DE ratione.) Atti.22.. Nónne ego de optima illa mea ratione decederem? DE ſententia.) in fami.18.. De hac quoq; ſententia bima decedat. Item Att.192..3. uol. orat.56.. Item.2.uolumine orationum.159. DE ſumma aliquid.) Teren.95. De ſumma nihil decedet: id eſt, nihil detrahetur de ſumma. PRO mori.) Att.265. Pater mature deceſſit. Item.4.. Pater nobis deceſſit. EX partu mulierem.) Aſc.4.. Apud quem illa ex partu deceſſit.

DEcere, eſt conuenire, & aliq. aliquẽ, & alicui, decet.) Plau.316.. Contempla amabo mea Scapha ſatin' hæc me ueſtis deceat. Et

ceat. Et DEcent.) 116. Age dum cõtempla aurum, & pallam satin' hæc decent Scapha? Item de offic. 23. Nec uelle experiri, quàm se aliena deceant. ALIcui aliq.) Teren. 72.. Vbi cui decuit. Item. 98. Imo hercle ita nobis decet, quæ dicendi tamen figura iampridem dici desita est.

DEcernere,) est de magnis rebus certam proferre sententiam. Interdum etiam certare significat. HOnorem alicui.) Att. 285. Quis honos ei non fuit decernendus? Item. 82. Itẽ. 3. uolum. orat. 211. IMperium alic.) Att. 283. Decreui etiam imperium. IVdicium alic.) 3. uolum. orat. 57. Nos Cn. Pompei decretum iudicium de consilij sententia pronuntiatum recognoscemus? LEgiones in prouinciam.) in fa. 28. Quod quæris, quid existimem de legionibus, quæ decretæ sunt in Syriam. PEcuniam ad aliq.) Att. 295. Quod cum ad templũ, monimentumq́ nostrum ciuitates pecunias decreuissent. Item Sall. 17. PROuinciam.) 3. uolum. ora. 36 Eripueras se natui prouinciæ decernendæ potestatem. QVAEstionem alic.) 1. uolumi. philo. 75.. Quo plebiscito decreta à senatu consuli Cn. Scipioni quæstio. Ita Cæs. 89.. Quæstionem de bonis direptis decernunt. SEcundum aliq.) Atti. 54.. Nuntiat iam populo pontifices secundum se decreuisse. SVMptus alic.) in fam. 41.. Quibus ego nõ tam imperaui, quàm censui sumptus legatis quàm maxime ad legem Corneliã decernendos. SVPplicationem.) in fam. 66. Si mihi supplicationes non decernuntur. Item. Cæsar. 47. Sallustius. 49. dixit SVPplicia. Itaque senatus ob ea feliciter acta dijs immortalibus suppliciter decernere. Veteres enim quædam sacrificia à supplicando supplicia uocabant. TRIVMphum ali.) 1. uolumi. philosophiæ. 113. An senatus cum triumphũ Africano decerneret &c. CApite suo aliq.) Attico. 163. Sed utinam meo solùm capite decernerem: id est, mei unius tantum periculum ageretur.

DEcertare manu.) de officijs. 16.. Decertandum manu est, & mors seruituti, turpitudinique anteponenda, inter se. 1. uolumine philosophiæ. 125. Vbi Demosthenes, & Eschines inter se decertare soliti sunt?

DEcidere.) Nunc à cado componitur, & dicimus re, de re, ex re decidere aliquem. SPE aliquid.) Terẽ. 70. Quanta spe decidi. DE spe.) Ter. 56. Ve misero mihi, quanta de spe deci-

di. EX astris aliq.) Att. 36. Nam quia deciderat ex astris, la-psus potius, quàm progressus uidebatur.

DEcidere. Nunc uero à cædo est, & maxime ad lites componendas facit, & aliquid, & de aliqua re decidere dicimus. ut 1. uolumi. oratio. 3. Cum pecuniam C. Quintius P. Scapulæ debuisset, per te C. Aquili decidit P. Quintius, quod liberis eius dissolueret. Item in orator. libris. 3.. Decidis, statuisq́ tu propter necessitudinem, quæ tibi cum scapulis est, quid iis ad denarium solueretur. DE re.) 1. uolum. orato. 50.. De tota re inquit decidisti. Item. 50.. Tuam partem dimidiam quemadmodum uis decide.

DEclamare causas) 1. uolumi. phillosophiæ. 149.. Vt enim antea declamitabam causas. AD fluctus.) 1. uolumine philosoph. 125. Quo in loco ad fluctum aiunt declamare solitum Demosthenem.

DEclarare horas.) 3. uolum. philos. 43.. Aut cum solarium uel descriptum, aut ex aqua contemplare, intelligere declarari horas arte, non casu: id est, significare. ALIquem.) Attico. 38. Permagni nostra interest, te, si comitiis non potueris, at declarato illo esse Romæ. PRæsentiã suam deos) 2. uolum. philo. 27. Idq́ euenit non temere, nec casu, sed quòd præsentiam sæpe diui suam declarant: id est, ostendunt. VOluntatem suam aliq.) 3. uolum. ora. 210.. In qua & uirtutem & uoluntatem suam declarent.

DEclinare,) est deorsum aliq. flectere. sed quoniam sæpius caput, aut etiam totum corpus declinando periculum deuitatur, consuetudo inualuit, ut pro uitare poneretur, neque & tantum deorsum, sed quoquouersus se quis flecteret, idẽ significaret. Varie uero ut construatur, exempla docebũt. CONtraria.) de offic. 3. Declinetq́ ea, quæ ei nocitura uideantur. LAqueos.) 3. uolum. ora. 109.. Atq́ illam beluã iudicii laqueos declinantẽ iam irretitã teneret. PEriculum.) Asc. 17. Cũ posset omne periculum suũ, & offensionem inimicæ multitudinis declinare. TElum.) Sallu. 133. Nec si uiri estis, declinatura est telum ipsum sacrosanctæ uestræ auctoritatis. VItium.) de off. 4.. Quibus uitiis declinatis. AB officio.) 1. uolu. ora. 148. Quis huic ignoscat, si qua in re ipse ab religione officii declinarit? A loco aliq.) Att. 231.. Sed nõ arbitrantur eum à Capua declinaturum. A malis.) 1. uolu.

philoso.

philoso.112. Sic à malis natura declinamus. Item Ter.104. Neq; declinatam quicquã ab aliorum ingenio ullam reperio. AD dexteram.) 1.uolu.phil.125. Modo etiam paulũ ad dexteram de uia declinaui. DE uia.) uide ad dexteram. EXtra uiam se.) Plaut.42. Nam ego modo declinaui paulũ me extra uiam. ubi uides, cum satis plenum haberi possit aliquem declinare à re aliqua: tamen recte addi etiam se, & dici aliquem se ab aliquo declinare.

DEcollare spem.) Plau.51. Est Illic mihi una spes cœnatica, si ea decollabit, redibo huc ad cœnam asperam: id est, si fallet ea spes, uel potius peribit, quasi collum fregerit, & intrãsitiue. sed admodum comica dicendi est figura, ut etiam deartuare opes.

DEcolorare.) est pallidum facere. de enim nunc detrahit. ad Her.14. Corpore decoloratum constat fuisse.

DEcoquere, est ualde coquere.) de re rust.41. Decoquuntur duæ partes: id est, ad tertiam partem consumi aliquid ad ignem. quoniam uero quæ decoquuntur, ad nihilum redigi solent, si plus satis ad ignem commorentur, ita fortasse de iis, qui sua bona ita consumpsissent, ut fide omni conciderent, factum est, ut eos decoxisse ueteres dixerint, quos uulgò nostrates appellant, falliti. & decoquere, fallir. id quod etiam per uerbum conturbare dixerunt. idque tantum intransitiue fieri in utroq; comperio. Vt tertio uolumine orationum. 169. Tenésne memoria prætextatum te decoxisse? Item paulo infra. Quamuis qui fortunæ uitio, non suo decoxisset. CONsilium.) Sallustius.129. Consilia nefarii facinoris in amplissimi ciuis M. Leccæ domo decoquebantur: id est, habebantur.

DEcuriare.) 2.uolu.orat.268. Sic tu doce sequestrem fuisse, largitum esse, conscripsisse, tribules decuriauisse. Item.268. Decuriasse Plancium.

DEcurrere ætatem.) 1.uolu.ora.18. Prope acta iam ætate, decursaq;: etsi non sit decurri.

DEcussare 2.uolu.philo.199. Hanc igitur coniunctionẽ duplicem in longitudinem diffidit, mediæq; accommodãs me diam quasi decussauit. Est autem decussare in longitudinẽ aliquid, ut uimen, æquis partibus discindere.

DEDECERE, in aliq.) de officiis.29. Vt si quid dedeceat

in illos, uitemus & ipsi.

DEdecorare aliq.) Plaut. 104.. Qui dedecorat te, me, amicos, atq; alios flagitiis suis: id est, dedecore afficit.

DEdere.) Omnino maior uis est in dedere, quàm in dare, si quidem damus, quæ repeti possunt, ait Do. hocq; deuictorũ militum, illud omnium rerum, transfertur tamen ut cætera. SE.) Cæs. 23. Qui se suaq; omnia sine mora dediderunt. propriè usus est Cæsar, hostium enim ut dicebam⁹, deuictorum propria est deditio. Ita Plaut. 4. Deduntq; se, diuina, humanaq; omnia, urbem, atq; liberos in ditionem atq; arbitratum cuncti Thebano populo. ANImum.) Terẽtius. 107. Habebam alibi animum amori deditum. AVres alic.) Atti. 30.. Vide enim quibus hominibus aures sint deditæ meæ. OPEram.) Terent. 36. Quasi dedita opera domi erant. POEnas temeritatis.) At. 144.. Dedo pœnas temeritatis meæ: id est, satis superq; do. SE doctrinæ.) de offi. 14. Quapropter & his forsitan concedendum sit Remp. non capescentibus, qui excellenti ingenio doctrinæ sese dediderunt. LIbidinibus se.) 1.. uolum. philos. 163.. Et se totos libidinibus dedidissent. IN ditionem se.) Plaut. 4..

DEdicare,) est diis aliquid dicare, consecrare. ARAM, simulachrum.) 2. uolumine oration. 237.. Simulachrum autem, aut aram si dedicasti &c. THEAtrum.) Asc. 3. Quibus theatrum à se factum dedicauit. Item. 3 8.

DEdiscere,) est quod didiceris, obliuisci. sed transfertur. in fam. 138. Dediscendæ tibi sunt sportellæ.

DEducere.) Quoniam non satis plenè in capita uerbi huius significatio distribui posse arbitratus sum, ad unum quodque exemplum, quod modo expositione ulla indigeat, id faciendum reseruari uolui. AB aliquo.) in fami 2.. Quod instituit referre de religione, & sæpe iam retulit, ab eo deduci non potest: id est, retrahi, abduci. A mente aliquid.) 1. uolumine oratio. 77.. Quorum scelerum pœnis agitatur, & à mente, consilioq; deducitur: id est, omni consilio priuari. A consilio.) uide à mente. A TImore.) 1. uolum. philo. 56. Hac deducimus à timore perterritos AB accusatiõe.) 1. uolumine orationũ. 79. Me magna pecunia à uera accusatione esse deductum: id est, destitisse accusare. AB errore aliq.) in orator. lib. 102. Idemq; languentẽq;, labentem populum aut ad decus

decus exercitare, aut ab errore deducere: id est, uerum docere. AB integritate aliq.) At.291. Præclarum est enim summo cum imperio fuisse in Asia triennium, sic ut nullum te signum, nulla pictura, nullum uas, nulla uestis, nullum mancipium, nulla forma cuiusquam, nulla cōditio pecuniæ. quibus rebus abundat ista prouincia, ab summa integritate, continentiaq́; deduxerit. AB religione.) 1. uolumine orat. 202.. Quæ potuerit Heium hominem maxime locupletem, minime auarum ab humanitate, & pietate ab religione deducere. AD aliquid.) 2. uolumi. orat. 147.. Qui ad hoc iudicium deducti non sunt: id est, adducti. AD ocium rem.) Cæ. 111. Si qua hominum æquitate res ad ocium deduci posset: id est, traduci. CANdidatum.) Att. 22. Quin etiam cum candidatum deducerem. Id moris fuisse uidetur, ut cum candidati peterent, ab aliquo principe ciue deducerentur: quasi eius ductu Po. commendarentur. quod uidetur significare Ci. Att. 1. Vt mihi uideatur non esse ἀδύνατον Curium obducere: id est, circunducere. CIbum alicui.) Terent. 31.. Si qua est habitior paulò, pugilem esse aiunt, deducunt cibum: id est, detrahunt. COloniam.) 3. uolumine oratio. 179.. Deduxisti Coloniam Corfinium, quò Cæsar ante deduxerat. Itē 179.. Est enim maxime aptum uerbum ad colonias collocādas. DE fide.) 1. uolum. orat. 71. Vt cuius diuitiæ me de fide deducere non potuissent: id est, abducere. DE rationibus.) de off. 12.. Vt boni ratiocinatores officiorum esse possimus, & addendo, deducendoq́; uidere, quæ reliqui summa fiat: id est, addendo, detrahendoq́;. DE prouinciis.) 3. uolumi orat. Hos uos de prouinciis si non aliquando deducendi essent, diripiendos non putaretis? DE sententia.) Attico. 25. An me aliquo præmio de sententia esse deductum: id est, sententiā mutasse. DE statu.) 1. uolumi. orat. 110.. propè de uitæ meæ statu dolore, ac lachrymis suis deducerent. DE domo aliquid.) in fam. 151. Cumq́; magna multitudo optimorum uirorum, & ciuium me de domo deduceret. & DOmū aliq) Terē. 103.. Vt ad pauca redeam, uxorē deducit domum. EX aliquo loco.) 1. uolumi. oration. 252. Saxam uero decidium præterire qui possum, hominem deductum ex ultimis gentibus? IN amplitudinem.) Cæs. 92.. Et quam in fortunam, quamq́; in amplitudinem deduxisset. IN angustum.) 1. uo-

lum.philosophiæ.46.Sed ea contraherent, in angustum'q; deducerent.IN controuersiam.)Cæsar.95..Et re in contro uersiam deducta.IN discrimen.)in familiarib.158.. Aequo animo summam Reipu.in discrimen deduceremus.IN fortunam.)uide amplitudinem. IN fraudem.) in familiarib. 157..Qui quidem cum in fraudem deductum se uideret. IN iudicium.)uide ad iudicium.IN locum rem.) in famil. 260. In eum locum res deducta est.IN noctem.) Cæsar.175. Spe enim conficiẽdi negocij propè in noctem rem deduxerant: id est,nox addita est operi.IN ordinem sessum.)in familia. 164. Herennium Gallum Histrionem summo ludorum die annulo aureo donatum, in quartumdecimum sessum dedu xit.IN periculum.)Cæsar.91.. Quos cupiditate gloriæ adductus in periculum deduxi.ut in discrimen. IN rationem uitæ.) Attico.297.. Quare quoniam in eam rationem uitæ nos,non tam cupiditas quædam gloriæ, quàm res ipsa, ac fortuna deduxit.in HYberna.)Cæsar.19.In hyberna in Sequanos exercitum deduxit.Item.83.NAues.)Cæsar.48. Et longas duo de triginta inuenit, neq; multum abesse ab eo, quin paucis diebus deduci possent.& hoc maxime propriũ est dictum.cuius contrarium est subducere.uulgo buttar in aqua,tirar in terra. REgem.)in familiarib.2.. Tibi decernitur,ut regem deducas:id est,in regnum restituas. VXOrem.) Terentius.103. Vt ad pauca redeam uxorem deducit domum. Item.10. Hic nunc non dubitat, quin te deductu rum neges.Ita enim legit Adrianus,qui admonet, uerbum accommodatum esse,aut ad uxorem,aut ad amicam ducendam:ut etiam suprà. Ad quem iste deduxerat Tertiam Isidori mimi filiam.Do.uero ait. Duci est ad supplicium,deduci ad lætitiam.ALIqua re aliquid.)in famil.235. Neq; legis improbissimæ pœna deductus est, quo minus hospitij, & amicitiæ ius,officium'q; præstaret: id est, deterritus est. ita lachrymis,pecunia &c.

Adrianus Car.

DEerrare,ab aliquo.)ad Herẽn.3.Et si non deerrabimus ab eo,quod cœperimus exponere.

DEesse.) Defectum uerbum significat, & aliquid alicui ad aliq.in aliq.& ab aliquo deesse dicitur.in orator.libr.186.. Itaq; & paucæ centuriæ ad consulatum defuerunt. ita IN aliquem.)in familiari.181..Quod officium tuum, quod uel in absen-

in absentem me, uel in præsentes meos defuit? IN causis.) in orator lib. 176. Qui, etsi cum remiserant dolores pedum, non deerat in causis, tamen id non sæpe faciebat: id est, defendebat. ALIQ. officio.) in familiaribus. 96.. Si manerem in Italia, uerebare, ne officio deessem. RAtio.) Terentius. 129. Non ratio, uerum argentum deerat. VERba alicui.) in familiaribus. 23. Putares ne unquam accidere posse, ut mihi uerba deessent. VOluntatem alicui.) in familiaribus. 54. Neque mehercule unquam mihi tui aut colendi, aut ornandi uoluntas defuit. AD aliq. aliq.) Atti. 61. Nec metuo, ne mihi sermo desit abs te.

DEfatigare animum alic.) ad Herenn. 19. Atque animi defatigati ab aduersariis multitudine uerborum. IN labore aliq. re.) Cæsar. 228.. Cæsar iubet milites rursus ad opus redire, & per causam munitionum Tyrones in labore defatigare non intermittit.

DEfendere.) Tam id defendimus, quod damnum infert, & cui damnum infertur. Cæsar. 145. Facta item ex fortissimis lignis, euoluta omnibus rebus, quibus ignis iactus, & lapides defendi possent: id est, quæ ignibus, atque lapidibus miss. s obstare possent. INiuriam.) de offic. 66.. Etenim si is qui nõ defendit iniuriam, neque propulsat à suis. LOcum suum.) 1. uolum. orationum. 7. Ne locum suum quem adhuc honestissimum defendit, obtineat.

DEferre. Sane multa significat hoc uerbum, nec quæ facile unum in locum paucis concludi possint. habet enim modo accusationem, modo ad dignitatem pertinet, affert interdum; enunciat, deuenit, & multa alia, ut in exemplis late uidebitur. constructio uero est & alic. & ad aliq. aliq. & de aliquo deferre NOmen alicuius. 3. uolum. oratio. 53.. Nomen amici mei de ambitu detulit. item DE pecuniis repetundis.) 1. uolumine orationum. 56.. Cum de pecuniis repetundis nomen cuiuspiam deferatur. ita DE PARricidio.) primo uolumine oration. 23. Vt nomen huius de parricidio deferrent. ubi adhuc crimen in deferendo alicuius nomine, in ablatiuo cum de præpositione poni uides. Hoc autem erat in reis nomen alicuius scribi curare, qui postea ad iudices esset accusandus. APVD aliquem de aliquo.) 2. uolumine orationum, 87.. Si quæ apud uos de me deferunt. &

nunc

nunc quandam habet accusationis speciem. NVNtium ali.) 3.uolum.orat.68 Nolite per deos immortales iudices hunc illi acerbum nũtium uelle deferri. & AD aliquem aliquid.) 1.uolu.orat.88.. Is ad eum rem istam defert. item in famil. 28.. Permulti ad me detulerunt. nunc est referre. MIserias alic.) Att.91.. Scio, nam ad me Ephesum usq; uenerunt, flentesq; equitum scelera, & miserias suas detulerunt: id est exposuerunt, conquesti sunt. VOluntatem ali.) in famil.94. Hanc meam uoluntatem ad matrem tuam optimam fœminam, tuiq; amantissimam detuli. item in fam. 211.. Eiq; nec opinanti uolũtatem tuam tantam per literas detuli: id est, quæ tua esset uoluntas significaui. AD senatum.) Att.11. Defertur res ad senatum: de qua scilicet deliberet senatus. ita AD populum.) de off.74. Rem ad populum detuli. HOnores.) 3.uolumin.orat.79. Omnes enim honores Pop. Rom. mihi ipsi homini detulit: id est, demãdauit. Ita in omnibus quæ cum aliqua dignitate mandantur, ut imperiũ, munus sed uidetur in uerbo quid etiam propensioris eorum animi, qui deferunt, inesse, quàm est in decernere, facere. IMperium.) 3.uolum. orat.137.. Si illud imperium esse potuit, quod ad priuatũ clamore multitudinis imperitæ nullo publico consilio deferebatur. MVnus alicui.) Att.292. Qui hoc non in beneficĩ loco, sed in laboris, ac muneris non temere, nisi libertis suis deferebant. ita BEneficium.) uide munus. Ita LAbores.) uide munus. PRImas alic.) Atti.14.. Cum à fraterno amore domesticoq; discessi, tibi primas deferó. Itẽ in orato. lib.199. & AD aliquem.) 2.uolumi. philoso.5. Ad quem tum Epicurei primas ex nostris hominibus deferebant. Ita PRIORES.) in orato. lib.172. Etsi utriq; primas, priores tamen libenter Lælio deferunt: ubiq; est tribuere. PRæconium alic.) Att.207. Ligarianam præclare uendidisti, posthac quicquid scripsero, tibi præconium deferam, ut scilicet à te exeat, tu diuulges. BEneuolentiam.) in famil. 87.. Vniuersum studium meum, & beneuolentiam ad te defero. STVdium suum alic.) in fa.84. Atq; optimo filio tuo studium, officium, operam, laboremq; meum iampridem, & pollicitus sum, & detuli. in fam.16. Atq; istam quidẽ partem uitæ consuetudinis nostræ totam ad te defero. CAVsam ad aliq.) in orator. lib.172. Itaq; autoritate, C. Lælĩ publicanos

blicanos causam detulisse ad Galbam. IN manum hostiũ.) Att.186.Asinium delatum uiuum in manus militum. RAtiones.)in fami.75.Quanquàm iustis de causis rationes deferre properarim: id est,deponere.ALIQ.)in fam.76.Scito à me,& tribunos militares,& præfectos,& contubernales duntaxat meos delatos esse.Item infra: Liberum enim mihi tempus ad eos deferendos existimabam dari,postea certior sum factus triginta diebus necesse esse, quib. rationes retulissem.Mos fuit,ut cum magistratus ex prouincijs decederent,ijs triginta diebus,quibus rationes detulissent,eorũ nomina qui secum in prouincia egregiã Reip.operam nauassent,etiam deferrent,quos postea senatus,cũ occasio dabatur,honesto aliquo munere prosequebatur.

DEferuere,est sedari,mitescere studium alic.)uolumi.ora.40.Et hominum studia deferbuisse intelligebat.CVpiditates adolescentiæ.) 1.uolumine oration.46.. Quorum cum adolescentiæ cupiditates deferbuissent.Terent. dixit ADOlescentiam.)79.Sperabam iam deferuisse adolescentiam.ut deferui,& deferbui in præterito habeat:ut affirmat Do.nã deferbere apud bonos non legi.

DEficere,)modo est desciscere,deferere:in qua significatione passiue usus est Ci.interdum deesse,non sufficere,nec nõ etiam carere,uel in deponentali uoce. Ad hunc uero modũ uariam formam recipi,ut ab aliquo,& aliquem, uel alicui, aliqua re aliq.deficere dicamus.A SE ipso.)in famil.26. Vt collectam gratiam florentissimi hominis effunderẽ,à meq; ipse deficerem.A rep.)in famil.187. Cæteriq; qui una cum illo à rep.defecerunt.A NOmine nostro.) 1.uolumine ora.92.Deficere ab imperio ac nomine nostro uolebat. ALIqd aliquem.ut Vires.)in orat.lib.101..Vt cum me uires(quod ferè iam tempus aduentat)deficere cœpissent.VIM.) in oratoriis.lib.197.Quòd si quem aut natura sua,aut illa præstãtis ingenij uis forte deficiet.VOcem.)1.uolum.oratio.119.. Nam me dies,uox,latera deficiant,si nũc uociferare uelim: id est,non sufficiant.2.uolumine oration.195.Nunc uel solus defectus ad calamitatem,uel primus uocatus ad tale periculum,omnium animos debeo commouere. defectus dixit,quasi destitutus,desertus.ALIquid alicui.ut ANImum ali.)2.uolum.ora.152.Ad quam opprimẽdam non animus

eis,

cis, sed uires deficiunt, & absolute. Attic. 12. Atq; ille locus inductus est à me diuinitus, ne una plaga accepta patres cõscripti conciderent, ne deficerent: id est, animum ut retinerent. Item Terent. 132. Sed ea causa nihilomagis deficimus. Item in orator lib. 197.. Attamen cum esset Demosthenes, multi oratores magni, & clari fuerunt, & antea fuerãt, nec postea defecerunt: id est, desiuerunt esse. & solem deficere dixit Ci. 2. uolumine philosophiæ. 103.. Et quidem idem primus defectionem solis, quæ Astyage regnante facta est, prędixisse fertur. DEponentaliter positum.) 2. uolumine orationum. 56.. Mulier abundat audacia, consilio, & ratione deficitur: id est, caret.

DEfieri diem.) Plau. 244. Omnia iterum uis memorari scelus, ut defiat dies: id est, deficiat.

DEfigere aliquid in re, & in rem. ut AVdaciam.) 3. uolum. orat. 70.. Nihil de hac eius urbana, quam ille præsens in oculis uestris, mentibusq; defixit, audacia loquor FVRta alicuius in oculis.) 1. uolum. oratio. 67. Vt non modo in auribus uestris, sed in oculis omnium sua furta atq; flagitia defixurus sim: id est, in oculis expositurus sim. OCVlos in possessionem.) 3. uolu. orat. 232.. In cuius possessiones, atq; fortunas non impudentissimos oculos spe, & mente defigeret nunc est impotenter appetere.

DEfinire,) Duo uerba sunt definire, & diffinire una tantũ litera inter se dissidentia. nam omnino in sensu eadem esse nunquam negarem. ambo enim quosdam rei, qua de agitur, certos terminos præscribunt. neq; ego unquàm auderem dicere unum tantum esse uerbum, sed scriptorum imperitia iampridem duo esse facta, cum duo ubiq; scripta cõperiam. unum illud possum comprobare, longe omnino crebrius definire, quàm diffinire usurpari solere. ASPEctum.) 2. uolumine philosophiæ. 127.. Cum enim illi orbis, qui cœlum quasi medium diuidunt, & aspectum nostrum definiunt: id est, terminant. IMperium.) 3. uolumine orationum. 68. Sed quoniam C. Cęsar abest longissime, atq; in his est nunc locis, quæ regiones orbem terrarum, rebus illius gestis imperium Pop. Rom. definiunt, nolite per deos immortales &. PRædia.) 3. uolumine orationum. 216. Sedes sibi optimas, hortos, Tusculana, Albana definiunt: id est, iã dimensa

dimensa inter se diuidunt. HORtos.) uide prædia. MODErationem animi.) ad Herenn. 1. Si recta intelligentia, & definita moderatione animi gubernetur. IN quinquenium.) 2 uolumine orationum. 72... Dat præterea potestatem uerbo prætoriam, re uera regiam definit in quinquennium: id est, præscribit finem v. anno. EXTREma.) in oratoriis libris. 202.. Sæpissimeq; extrema definiunt: id est, faciunt extrema ut in eundem finem cadant. ALIQVID aliqua re.) in oratoriis libris. 143.. Atque his ferè ipsis definietur uiris: id est, non uagabitur extra hos uiros. TERmino certo aliquid.) ad Herēn. 17. Si unamquāq; rem certo naturæ termino definiemus.

DEflectere.) Flectere proprie est quod rectum sit incuruare: deflectere deorsum flectere. sed transfertur ad multa alia: & dicimus aliquid ab aliqua re, & ad aliquid deflectere. AB aliquo.) 2. uolum. oratio. 253. Nihil ut à patris, auiq; Africani præstabili insigniq; uirtute, præterquam quòd à senatu desciuerat, deflexisset. ET de re.) 2. uolum. oration. 135. Cum te de curriculo petitionis deflexisses, animumq; ad accusandum transtulisses. DE regione.) 1. uolumi. orat. 272. De omnibus nobis si quis tantulum de recta regione deflexerit: id est, à recto uel tantulum discedet. DE spatio.) de officiis. 104. Deflexit enim iam aliquantulum de spatio, curriculoq; consuetudo maiorum. DE uia.) de officiis. 34.. In quo uerbo lapsa consuetudo deflexit de uia. AD aliqd.) Attico. 145. Et Aetas iam à diuturnis laboribus deflexa ad ocium, domesticarum me rerum delectatione molliuit. VERba ad rem.) 1. uolumi. orationum. 294.. Si ad uerba rē deflectere uelimus.

DEflorere aliquid.) in orato. lib. 32.. Item: Formæ dignitas aut morbo deflorescit, aut uetustate extinguitur: id est, florem amittit.

DEfluere,) est de iis reb⁹, in quibus nihil immoramur: & est à fluminū cursu sumptum. SAlutationē.) in fa. 139. Vbi salutatio defluxit, literis me inuoluo. VIres, TEMpus, AEtatē, Ingenium.) Sallu. 26. Vbi per socordiam uires, tēpus, ætas, ingenium, defluxere. ALIquem ex multis.) 3. uolumi. ora. 18.. Cū ex octo tribunis, quos tunc habueram, unus me absente defluxit, nunc magis habet latentem defectionem.

DEfor-

DEformare,)eſt priſtinam bonam formam auferre,ab integra forma ad corruptam traducere.PAtriam.) Cæſ.201. Itaq; regem cohortatus ut conſuleret regno paterno,parceret præclariſſimæ patriæ,quæ turpiſſimis incendijs, & ruinis eſſet deformata.CIuitas.)in orato.lib.143..Non deniq; in omni genere deformatam eam ciuitatem,in qua & cæt. Salluſt.84..Cæterum ut fabricata,ſic uirtute parta, quam magna induſtria haberi decet,ne incuria deformētur.MOderationem,DIgnitatem,LIberalitatem,SPLENdorem) 2.uolumi.orationum.181.Quid reliquam conſtantiam uitæ commemorem?dignitatem,liberalitatem,moderationē in priuatis rebus,ſplēdorem in publicis?quæ ita à fortuna deformata ſunt, ut tamen à natura inchoata compareant. ALIquem.) 2.uol.or.256. In qua Pompeium ornat,an potius deformat?Item Atti.36.Itaq; ille amicus inſolens infamię ſemper in laude uerſatus,circunfluens gloria,deformatus corpore, fractus animo, quò ſe conferat, neſcit. Item.1. uolumi.orationum.38.Vt ad ea,quæ accuſatores deforman di huius cauſa.Item.1.uolumi.orat.287.. Quis igitur?ille, quem ſuprà deformaui,&c.

DEfraudare,)eſt fructum minuere,inquit No.Marcellus, ſed more aliorum hoc quoq; transfertur. GEnium ſuum.) Terent.123. Quòd ille uix dimenſo ſuo, ſuum defraudans geniū comparſit miſer : cōtrà autē genio indulgere ſuo,qui nihilo illum ,quod deſideret,defraudat. ALIO.) Plau.20.. Me defraudato.Itē.20.Defraudem te ego ? AVres breuitatem.)in oratorijs libris 218.Accidit ut aut citius inſiſtendū ſit, aut longius procedendum, ne breuitas defraudaſſe aures uideatur,neue longitudo obtudiſſe.

DEfugere aliquid.)Terent.33..Nunquam defugiam autoritatem ſequi.Item in orat.libr.95..Nunquam defugi eam diſputationem:id eſt,uitaui.

DEfungi aliquid.)Terēt.87..Vtinam hoc modo ſit defunctum.& eſt pro finire,ut ait Do.PEriculis.)1.uolum.orat. 21..Ac iam defunctos eſſe periculis arbitraretur.PIEtate.) 2.uolumine orationum.194..Quorum animus eſt religionis pietate defunctus. MVnere alic.rei.) in familiaribus. 158.Neq; ego libenter pro maximis tuis beneficijs tam uili munere defungor orationis.

Degenera-

DEgenerare ab aliquo.)3.uolum.ora.71..Cuius utinam fi lij non degeneraſſent à grauitate paterna.

DEgere,)proprie eſt quod ſimplex agere,niſi quòd de, aliquid addit,modo deferre,interdum demere.ut in exemplis VItam.)1.uolum.ora.42..Vt ſibi per te liceat innocenti amicorum opibus uitam in egeſtate degere.Item.1.uolumi. philoſo. Ea uita,quæ ex ſummo bono degitur &c. TEMpus.)de off.72..Omne tempus ætatis ſine moleſtia poſſit degere.Ita ætatem.DIEM.)Terent.88.Nam hunc diem mi Syre nimis cupio,ut cœpi perpetuũ in lætitia degere. ALIQ. alic.& ad aliquid.)Plautus.139..Pallam atq; aurum meum domo cum ſuppillas tuæ uxori,atq; illud tuæ degeris amicæ.Item.140.At ille mihi ſuppillat aurum,& pallas ex arcis,modo me diſpoliat,mea ornamenta ad meretrices degerit:id eſt,defert.LAborem alic.)Plaut.34. Nunc egò iſtum ſoror laborem degam,& diminuam tibi:id eſt,demam.Ita corium de tergo dixit.Degitur corium de tergo meo.

DEGVſtare,eſt aliquid ex re aliqua attingere.) Attico.60. Tu uelim & Fabium, ſi quem habes aditum odorere, & iſtum conuiuam tuum deguſtes. Quia conuiuam, ideo etiam deguſtes dixit.EX aliqua re.) Attico.Ex qua licet pauca deguſtes.

DEhortari.)Ita ſe habet dehortari ad hortari, ut diſſuadere,ad ſuadere, dicimus uero dehortari aliquẽ ab aliqua re, & aliquid facere,ut ad Herenn.17. Si ab his dehortabimur. Item Salluſt.88.. Multa me dehortantur à uobis Quirites, ni ſtudium Reipu.omnia ſuperet &c.Item Att.272. Deinde ne fruſtra dehortando conemini.Item M.Cato apud A. Gellium.192.Multa me dehortata ſunt huc prodire,uox,uires,ſenectus.

DEijcere.) Verbi proprietas eſt aliquem de ſuperiori loco in inferiorem iacere : quoniam uero mali locus boni loco nuſquam ſuperior eſt,ideo nunquam de malo in bonum aliquem deijci,ſed de bono in malum,recte quis dixerit. Nã deijcere metum,& cruciatum ab aliquo, aliud eſt omnino. non enim ita diceres deijcere aliquẽ de metu, aut cruciatu. conſtructio autem eſt modo cum præpoſitione,modo ſine. ALuum.)de re ruſt.20.Aluum ſi uoles deijcere.IN locum inferiorem.Cæſ.60. Dum cupidius inſtat,in locum inferiorẽ

deiectus concidit. Ita ALIQ.) Cæs. 223.. Hostibus nullo negocio campo pulsis, post collemq; deiectis & cæ. id est, reiectis. DE statu.) in orato. lib. 208.. Sæpe aduersarios de statu omni deiecimus. LIbellos.) 1. uolu. orationum. 11. Libellos deiecit Sex. Alphenus. Item. 11. DE possessione.) 3. uolu. orat. 116. Absentem de possessione fundi deiecit. Ita EX possessione.) 2. uolu. orat. 82. Rullus extitit, qui ex possessione Rempub. dimoueret, ex qua nec Gracchorum benignitas eam, nec Syllæ dominatio deiecisset. E fundo aliq.) 1. uolu. oration. 290.. Quid ais? is qui armis perterritus, fugatus, pulsus est, non uidetur esse deiectus? DE gradu aliq.) Cæs. 211. Permansit in sententia legio uernacula, nec ullo timore de gradu deiecta est. Atti. 261.. DE præsidio,) 2. uolumi. orati. 143. Hi & integrum Cos & bonum imperatorem, & natura, & fortuna cum Reipu. salute coniunctum, deijci de urbis præsidio, & de custodia ciuitatis uestris sententijs deturbari uolũt. DE custodia ciuitatis.) uide de præsidio. DE sententia.) 1. uolumi. philoso. 177.. Non audeo id dicere quidem, & me pudet tam cito de sententia esse deiectum: id est, coactum esse sententiam mutare. DE honore.) 1. uolumine orat. 71. Ne eiusdem pecunijs de honore deijceret. A gubernaculo aliq.) 2. uolumi. orati. 218. Cum senatum à gubernaculis deiecisses, populum è naui exturbasses. LOco.) Cæ. 92. Nostri cum undiq; premerentur; XLVI. Centurionibus amissis deiecti sunt loco. AEdilitate aliq.) 1. uolumi. oratio. 70.. Deinde esse pollicitum quantum uellent pecuniæ si me ædilitate deiecissent. PRINcipatu.) Cæ. 95.. Magno dolore Hedui ferunt se deiectos principatu: id est, sibi ablatum esse principatum. CONsulatu.) Asc. 33. Coierant enim ambo ut Ciceronem consulatu deijcerent. SPE.) Cæsar. 3. Heluetij ea spe deiecti. SORtem alic.) Cæ. 121. Scipioni obuenit Syria, L. Domitio Gallia, Philippus & Marcellus priuato consilio prætereuntur, neq; eorum sortes deijciuntur: id est, conijciuntur in urnam. OCVlos de aliq. re, & ab aliq. re.) 3. uolumi. orat. 153. Nec uero usquam discedebam, nec à Repub. deijciebam oculos. Item. 1. uolumi. oratio. 297. MEtum.) 1. uolumine oration. 262. Nunc ego si metum Siciliæ damnatione istius per uestram fidem & uirtutem deiecero iudices: id est, depulero. CRVciatum à corpore.) 1. uolu. orat. 269.

Hac

Hac se commemoratione ciuitatis omnia uerbera depulsurum, cruciatumq; à corpore deiecturũ arbitrabatur. PROpugnaculum ex defensione alic.)1.uolum.ora.156. Si prius illud propugnaculum, quo contra omnes meos impetus usurum se putat, ex defensione eius deiecero.
DElabi ad aliq.)in familiaribus.88. Nam & ipse, qui plurimum potest quotidie mihi delabi ad æquitatem, & ad rerũ naturam uidetur: id est, æque agere. IN morbum.) Attic. 104. In ualetudine tua moueor, & Pyliam in idem genus morbi delapsam, curam tibi afferre maiorem sentio. REM familiarẽ.) de off. 46. Habenda autẽ est ratio reifamiliaris, quam quidem delabi sinere flagitiosum est: id est, consumi.
DElectare,) est delectatione afficere. & aliq. aliquem, & de aliquo, & in aliquo, & cum aliquo, & re aliqua delectare dicimus. 2. uolu. orat. 157. Quem tu cum ephebum Tenni cognosces quoniam te nudus delectarat, semper nudum esse uoluisti. DE re.) Attic. 314. Me magis de Dionysio delectat. IN re.) Att. 88. Sed me ipsum delectauit in tuis literis. CVM re.) Attic. 25. Interea quidem cum musis nos delectabimus. RE.) Att. 28. Itaq; aut libris me delecto. &c.
DElectari,) est delectatione affici. & re, & aliq. in re aliq. delectamur. Att. 322. Cognosce nunc hominis audaciam, & aliquid in Repu. perdita delectare. Item. 1. uolum. philo. 57. Quæ manus significet illum in hac esse rogatiuncula delectatum: id est, hanc rogatiũculam illum delectasse. Itẽ Atti. 273. De Dolobella, ut scribis, si qd habes noui, facies me certiorem, in quo ualde delector.
DElegare aliq. alic.) Plaut. Si cui fauitores delegatos uiderint, ut his in cauea pignus capiatur toga.
DElere,) est prorsus aliq. tollere, tamq; quod bonũ, quàm quod malum est, deleri dicimus. MAculam.) 2. uolum. ora. Delenda est uobis illa macula Mithridatico bello superiori suscepta. Item Attic. 282. Magna pestis erat depulsa per nos, magna Popu. Rom. macula deleta. TVRpitudinem.) 1. uolumine orationum. 75. Vos aliquot iam per annos coeptam huic ordini turpitudinem, atq; infamiam delere potestis. MOLEstiam.) Attico. 327. Deleuit enim mihi omnẽ molestiam recentior epistola. COpias.) 2. uolu. ora. 7. Magnas hostium præterea copias multis prælijs esse deletas.

LEgiones.) Sallusti⁹.132.. Terentio Varroni sempiternum dedecus, atq; immortale monimentum erunt flagitiosę turpitudinis deletæ ad Cannas temeritate sua pulcherrimæ Romanorum legiones. ita Equitatus.) Cæs.234.. Equitatusq; cum leui armatura funditus ad internitionem deletus esset. VRbem.) ad Herenn.32. Numantiam delerunt. Itē Asc.41. DIgnitatem.) uide splēdorem. HOnores.) uide splēdorem. INfamiam.) uide turpitudinem. IVdicia.) de off.52. Extincto enim senatu deletisq; iudicijs. IVS) Att.11. Si iudicium est triginta homines Pop. Roma. leuissime, ac nequissime numulis acceptis ius, & fas omne delere. FAS omne.) uide ius. LEges.) 3. uolumi. orat. 15.. Omnes leges, quæ sunt de iure, & de tempore legum rogandarum una rogatione deleuit. MAgistratus.) uide splendorē. MEmoriam.) Num & memoriam rerum delere possumus? POtestatem.) 2. uol. philo. 189.. Sensit enim deleri non posse huic ciuitati illam potestatem. REligionem.) 2. uolum. philo. 81. Optime uero inquam, etenim ipse Cotta sic disputat, ut Stoicorum magis argumenta confutet, quàm hominum deleat religionē. SPLENdorem.) de offic.47. Num ut honores, ut omnis dignitatis gradus, sic huius scientiæ splendor deletus est? SVspitionem.) 1. uolumi. oration. 19.. Deleatis ex animo suo suspicionem omnem. FVNditus aliquid.) 1. uolum. ora.12.. Cuius omnino rei memoriam omnem tolli funditus, ac deleri arbitror. AD internitionem aliquid.) uide equitatum. EX animo aliq.) Terentius.51. Deleo omnes dehinc ex animo mulieres. SVSPItionem.) uide suprà. ALIquid morte.) secundo uolumine philosophiæ.9. Aut homines iam morte deletos reponere in Deos?

DElibare,) est leuiter aliq. attingere, & aliq. ex aliqua re delibamus. in famil.156. Putabamus posse me nec de laude ieiuni hominis delibare quicquam.

DEliberare,) est modò constituere, definire, modò dubitare. Ter.131. Ego amplius deliberandum censeo: id est, considerandum, consultandū. de offi. Qui deliberant utrum id sequantur, quod honestum esse uideant: id est, dubitant.

DEligare ad aliq.) Cæsar.45. Quæ ad anchoras erant deligatæ: id est, erant in anchoris. AD terram aliq.) Cæs.171. Is naues nostras in interiorem partem post oppidum reduxit, &

xit, & ad terram deligauit.

DEligere aliq.)2 uol. orat.129. Grauis etiam illa est, & plena dignitatis dicendi facultas, quę sępe ualuit in consule deligendo. VERba.)in orat.lib.188. Primoq; in libro dixerit uerborum delectum originem esse eloquentiæ.

DElirare,) est de recto decedere. Lira autem est fossa recta, quæ contra agros tuendos ducitur, & in quam uligo terræ decurrat, ut ait Non. Mar. Don. uerò fenum ait esse uerbū. Plaut.10.. Delirat uxor.

DEludere, est deridere aliquem re aliqua.) Ter.14. Dolis ut me deluderes.

DEmere,) est diminuere, detrahere. uerùm cum de perturbationibus animi agitur, nisi in malis uti bonos uideo. nā demere lætitiam, gaudium, uoluptatē, & cętera id genus nō dicunt, cum in contrariis maximè frequentes sint. & dicimus demere aliq. & de aliqua re. LIcentiam.) Sallust.86. Si sumptum, & rapinarum licentiam dempseris. MEtum.) Terent.93.. Dempsi metum omnem. MOlestiam.) Terent.95.. Et mihi, & tibi, & illis dēpseris molestiam. SOlicitudinē.) Att.180. Hæc ad te scribo, non ut queas tu demere solicitudinem, sed ut &c. SERuitium.) Sallust.83.. Et Græciæ dempsit graue seruitium. VSVM rei.) Sallusti.36.. Si pecuniæ quæ maxima omnium pernicies est, usum atq; decus dempseris. DE capite.)1. uolum. orati.164. Demit de capite Medimna DC. iubet in tabulas pro Medimnis M M M referre. DE ordeo.) Plautus.28. Demam hercle iam de ordeo.

DEmittere.) Propriè à superioribus locis ad inferiora nos demittimus, sed à loco ad quædam alia uerbum præsertim ad inferiorem rerum conditionem commodè transfertur. CAput.) Cæs.11. Animaduertit Cæsar unos ex omnibus sequanis nihil earum rerum facere, quas cæteri facerent, sed tristes capite demisso terram intueri. in orat.lib.133. CORpus à ceruice.) ad Herēn.21. Si erit in demonstratione sermo, paulul um corpus à ceruicibus demittemus. LAbia.) Terent.32. Incuruus, tremulus, labiis demissis, gemens, cadunt enim senibus labia. HVmeros.) Terent.31.. Haud similis uirgo est uirginum nostrarum, quas matres student demissis humeris esse, uincto pectore, ut graciles sint. SANguinem.) de re rusti.44.. Demittitur sanguis maximè è ca-

pite.uulgò trar ſangue.mittere dixit Celſus. ANImos.) 1. uolumi.philoſo.135. Si uincunt, efferunt ſe lætitia, uicti debilitantur, animosq́ demittunt. Item in fam.13. Quem poſt reditum dictitant, fracto animo, & demiſſo fuiſſe. Item Attico. 200. Et ſe animo. uide ſe. ALIquid.) ad Heren.26.. In mediocri figura uerſabitur oratio, ſi hæc, ut antè dixi, aliquantulum demiſerimus: id eſt, humiliora fient. IN caſum.) in familiaribus.147. Sed cum in cum caſum me fortuna demiſiſſet. SE animo.) Cæſar.85. Poſtero die conſilio conuocato conſolatus, cohortatusq́ eſt, ne ſe admodum animo demitteret.

DEmonſtrare aliquid in aliquē.) Att.291.. Vt propterea amorem in nos fraternum etiam demonſtrare laboret.

DEnaſare os alicui.) Plau.52. Nanq; ædepol ſi adires propius, os denaſabit tibi, ut deartuare, dilacerare.

DEnuntiare. Plerunq; de malo hoc uerbum eſt: interdum etiam de bono. BELlum ali.) de offi.8. Ex quo intelligi poteſt, nullum bellum eſſe iuſtum, niſi quod aut rebus repetitis geratur, aut denuntiatum antè ſit, & indictum. Item in fam.198. DOmum aliquid alicui.) 1. uolum. orati.10. Primū expectare, deinde ſi latitare, ac diutius ludificare uideatur, amicos conuenire, quærere quis procurator ſit, domum denuntiare. MORtem.) 3. uo. ora.111. Mortē ab illo denuntiatam palam Miloni & prædicatā. INImicitias.) 3. uol. orat. 198. Fecerat enim hoc idē maxima cum laude L. Piſo xxx. diebus ante me, inimicitias mihi denuntiauit. PEriculum.) Att.35. Clodius mihi adhuc denuntiat periculum. IN iudicium.) 1. uolumine orati.49. Veniſti domū ultro Roſciū, ſatisfeciſti quod temerè commiſiſti, in iudicium ut denuntiaret, rogaſti ut ignoſceret &c. Seruitutem ali.) 3. uolu. orat. 198 Quid erat aliud, niſi denuntiare Po. Rom. ſeruitutem? VIM ali.) 2. uol. ora.136. Et uim denuntiabat, Reip. minabatur. TEſtimonium.) 1. uolu. orat.36. Si accuſator uoluerit teſtimoniū eis denuntiare.86.. Nō putaſti me tuis familiariſſimis in hanc rem teſtimonia denuntiaturum.122. Quib[us] ego teſtimoniū denuntiaui.2. uol. ora.153.. Fratres ſaltē exhibe, non denuntiaui.163. Mater negat, ueniſſet inquit, ſi eſſet denuntiatum. Aſc.49. Et cum filia patrui ſui Tulliū totā prouinciam colligendis literis in Verrē, & denuntiandis te

ſtimoniis peragraſſet diebus L. ex quib⁹ exemplis conÿcio fuiſſe quaſi quoddam inſtitutum citandorum teſtium ad teſtimonium dicẽdum. TImorem.)3.uolum.orat.187.. Deinde nec timor, quẽ denuntiat inimicus, quid ergo? ab amico timor denuntiari ſolet. PRO ſignificare.)in fami.195. Ego autẽ nunquam cum mihi denuntiatum eſſet à tuis, ire aliquem non dedi. Item.179. Expectanti mihi tuas quotidie literas Lupus noſter ſubito denuntiauit, ut ad te ſcriberẽ.

DEONERARE aliquid ex aliqua re.)1.uolumine orationum,61.. Et ex illi⁹ inuidia deonerare aliquid, & in te traÿcere cœperit.

DEpaciſci ad conditionem.)1.uolumi.oratio.160.. Neq; antè dimiſſum, quàm ad conditiones eius depactus eſt. MORtem.)Terẽtius.125. Iam depaciſci mortem cupio: id eſt, morinon recuſem.

DEpaſcere aliquid aliqua re.)in oratorÿs libr.117. In ſumma ubertate ineſt luxuries, quæ ſtilo depaſcenda eſt, ab herbis tranſtulit Cic. ad orationem cuius luxuriem ſtilo delimare debet orator.

DEpectere aliquem). uide, exornare aliq.

DEpeculari aliquid alic.) 1.uolumine orationũ.218... Cur pro iſto, qui laudem, honoremq; familiæ ueſtræ depeculatus eſt, pugnas? cur eum defenſum eſſe uis. HONOREM.) uide laudem.

DEPELlere.) Vt exemplis facilè comprobari poteſt, niſi de re moleſta fit depulſio, quoniam natura nocua repellit, appetit contraria: quis enim unquam diceret, cum hanc lætitiam, aut uoluptatem à me depulero? triſtitiam uerò uel infans. DOLOREM.)in familiaribus.183. Vt tantummodo odium illud hominis impuri, & ſeruitutis dolor depulſus eſſe uideatur. ODIVM.)uide, dolorem. MALVM.)1.philoſophiæ.73. Nos beatam uitam non depulſione mali, ſed adeptione boni iudicemus. MORBVM.) in familiaribus.107.. Sed ſi morbum depulero, facile(ut ſpero)illa reuocabo. MORtem.)3.uolum.orationũ.20.. Neq; alia ulla re ab ſe mortem, niſi opinione mortis depulit, qui pro mortuo relictus fuit. FERrum.)3.uolum.orat.22. An qui ſua tecta defendit, qui ab aris, focis, ferrum, flammam depellit &c. FLAMmam.)uide, ferrum.

DEperire aliquam.)Plau.187..Tuus quam gnatus deperit; est ualde, & quasi ad mortem amare. ALIquid.)Att.20.. Vt schæda ne qua depereat. nunc est amitti.

DEPINGERE factum aliq.)Terent.128.. Probè horum facta imprudēs depinxit senex: id est, descripsit. VItam alic.) 1. uolumine orationum. 30.. Quemadmodum uitam huiusce depinxeris.

DEPOnere de aliqua re.)primo uolumine orationum.122. Hac in re sunt socij, ut his ne deplorare quidem de suis incommodis liceat.

DEponere, sanè in plerisq; uerbum est de ijs rebus, quæ nobis aliquam malestiam afferunt. interdum tamen etiam de lætis. ut uerò construatur, facilè in exemplis cognoscetur. ALIquid.)1. uolum. oratio.20. Quòd si perferre non potero, opprimi me onere officij malo, quàm quod mihi cum fide semel impositum est, aut propter perfidiam abijcere, aut propter infirmitatem animi deponere. DOlorem.) in fam. 51.. Cuius in sermone & suauitate omnes curas, doloresq; deponerem. CVras.) uide, dolorem. MOErorem.)3. uolumi. orationū.264.. Qua deponerent mœrorem, & luctum. LVctum.) uide, mœrorem. ubi est leuari dolore, mœrore, luctu. SImultatem.) in famil.25. Meq; ab eo diligi statim cœptum esse, ut simultatem deposuimus, sensi. INImicitias.) Atti.228.. Honestius enim & libentius deponimus inimicitias Reipub. nomine susceptas, quàm contumaciæ. 3. uolumine orat.71. OFFENsionem.) Attic.14. Nam quanta sit in Q. fratre meo comitas, quanta iucunditas, quàm mollis animus & ad accipiendam & ad deponendam offensionem &c. MEmoriam rei ali.)3. uolumi. oration.47.. Obliuiscor iam iniurias Clodia, depono memoriā doloris. ET ex memoria aliq.)2. uolumi. orati.17. Vt etiam ex memoria quas mihi ipse fecerat insidias, deponerē. & MEmoria aliquid.) Cæs.5. Quòd Heduos, quòd Ambarros, quòd Allobrogos uexasset, memoria deponere posset: est ubiq; obliuisci. INuidiam.)2. uolumi. orat.80. Vt liceat illi inuidiam deponere, pecuniam condere. RAtiones.) in familia.28. Rationes mei quæstoris nec uerum fuit me tibi mittere, nec tum erāt confectæ, eas nos Apameæ deponere cogitabamus. AVrum in publicum.) Cæ.126.. Quod aurum adduxerat Domitius, atq;

atq; in publicum depoſuerat. OBſides.) Cæſ. 95. Nacti obſides, quos Cęſar apud eos depoſuerat. Item PEcuniam apud aliq.) de offi. 70.. Quid ſi is, qui apud te pecuniam depoſuerit, bellum &c. Item. 193.. Id eſt, quod uulgò dicunt, por in depoſito. INEptias.) in famil. 99. Tu modò ineptias iſtas, & deſideria urbis, & urbanitatis depone. DEſiderium.) uide, ineptias. ERROrem.) 3. uolumine orationũ. 220. Cæteris autem ſi errorem ſuum depoſuerint, & in Reipu. gratiam redierint, ueniam & impunitatem dandam puto: id eſt, reſipiſcent. ARma.) 3. uolumine oratio. 242. AEdificationẽ.) in fami. 203. Nunc uerò ſi audierit te ædificationem depoſuiſſe: id eſt, ædificationem abieciſſe. STVdium.) 1. uolum. ora. 26. Qui huic nullum prædium reliquit, & artificium obliuiſcatur, & ſtudium deponat, licebit. PERſonam ali.) 1. uolumine oration. 87. Poſſumus petitoris perſonam capere, accuſatoris deponere? PROuinciam.) Atti. 21.. Sexta, cum prouinciam depoſui in concione. Item in famil. 60. Vt primum in concione prouinciam depoſuerim. Eſt autem deponere prouinciam, cum quis ſponte ſua ante legitimum tẽpus eam recuſat, uel coactè magiſtratum abdicat. nõ enim eſt deponere prouinciam, cum exacto prouinciali tempore ex prouincia magiſtratus decedit. agit enim Cicero utroq; in loco de Hiſpanienſi prouincia, quam Romę depoſuerat. MAgiſtratum.) Cæſar. 86.. Cotum magiſtratum deponere coëgit. SENſum rectum in re aliqua.) in fam. 9. DE manu.) 1. philoſo. 39.. Nec de manibus unquam deponere. NOmen alienum.) 3. uolum. oratio. 250.. Deponere alienum nomen ipſe maluit, quàm illi ſuum nõ reddere. AMIcitias.) de offi. 110. Cauendum erit, ne non ſolum amicitiæ depoſitæ, ſed inimicitiæ etiam ſuſceptæ uideantur. ALIQVA re aliq.) Plaut. 40. Scio quam rem gerat: ut me deponat uino, eam affectat uiam. eſt ebrium reddere. Ita caput. Plaut. 63. Ille ebibit, caput deponit.

DEprecari.) Non nego uerbum in ea ſignificatiõe cùm crebrius, tum elegantius uſurpari ſolere, cum ſcilicet à nobis id quod damnum affert, auerti uolumus: neq; illud non affirmo, etiam eſſe pro ualde precari, idq; exemplis comprobabimus. MORtem.) Cęſar. 89. Et proiectis armis mortem deprecari incipiunt. AB ſeſe calamitatem.) 1. uolumi. orat.

 108. Is

108. Is ullam ab sese calamitatem poterit deprecari? 3. uolumi ora. 194.. Pacē uult M. Antonius, arma ponat roget, deprecetur: id est. ut sibi ignoscatur. 1. uolum. phil. 64. Primum inquam deprecor, ne me tanq̃ philosophum putetis, scholam uobis aliquam explicaturum. Itē in orat. lib. 146. Quæ cum ita sint, paululum equidem de me deprecabor, & petam à uobis. 2. uolu. ora. 19. Aggrediar ad crimē cum illa deprecatione Iudices qua mihi sępius &c. Itē in fam. 53. Hic te unius solicitudines, unius etiam multæ, & assiduę lachrymæ C. Marcelli fratris optimi deprecantur.

DEPREhendere. De iis rebus plerunq; est uerbum, quæ aliquo modo aut lateant, aut culpam in se ullam habeant: ut in exemplis demonstrabitur. FERrum.) 3. uolum. ora. 18.. Initur consilium de interitu Cn. Pompeij, quod patefacto ferroq; deprehenso & cæ. VENEnum.) 2. uolumi. orationum. 21.. Cum manifesto uenenum deprehendisset. IN adulterio aliq.) M. Cato apud Gellium. 146.. In adulterio uxorem tuam si deprehēdisses, sine iudicio impune necares. IN uitio aliq.) 1. uolum. orat. 148. Sed ne obiurgator quidē ferendus est, is, qui quod in altero uitium reprehendit, in eo ipse deprehēditur. Sallustius. 16.. Ne tum Lentulus & Cethegus, aliiq; ex coniuratione deprehensi terrent. Item Sallu. 17.. Si deprehensi forent.

DEprimere, est ad inferiorem partem demittere. ALIquid humi, parum, multum. Sallu. 22.. Est locus in carcere quod Tullianum appellatur, ubi paululum ascenderis ad leuam circiter XII. pedes humi depressus, muniūt undiq; parietes. IN mirandam altitudinem.) 1. uolu. ora. 249.. Opus est ingens, magnificum, regiū, ac tyrannorum, totum est ex saxo in mirandam altitudinē depressum. NAues.) Cæ. 199.. Capitur hoc prælio quinqueremis una, cum defensoribus remigibusq;, & deprimūtur tres nostri incolumibus omnibus. uulgò affodar. Ita CLAssem.) 2. uolumi. orat. 7.. Ab eodem imperatore classem magnam, & ornatam, quæ ducibus Sertorianis ad Italiam studio inflammato raperetur, superatam esse, atq; depressam. VOcem.) ad Her. 21. In conquestione utemur uoce depressa: id est, humili.

DEpromere de his rebus est, quæ ad usum condi solēt. Sed mirè transfertur. De libris aliq.) in ora. lib. 107. Iuris utilitas ad

·tas ad quamq; causam, quamuis repete, uel à peritis, uel de libris depromi potest. GEnus commendationis.) in fa. lib. 105. Ei ego pollicitus sum me ex intima nostra arte deprõpturum mirificum genus commendationis.

DEputare in lucro aliq.) Terent. 128. Quicquid præter spẽ euenier, omne id deputabo esse in lucro. Item. 128. uulgò tenero tanto guadagnato.

DEriuare aliquid in aliq.) Terent. 129.. Atq; in me omnem iram deriuem patris? est transferre ad se alterius odium. Item CVLpam in aliq.) 1. uolumi. orat. 118.. Quid est quòd tu alios accuses? quid est quamobrem putes te tuam culpã non modò deriuare in aliquem, sed communicare cum aliquo posse? Item Att. 56. Id poterat inficiari, poterat in alio deriuare, poterat etiã aliquid iure factum defendere. REsponsionem suam alio.) 1. uolum. orat. 104.. Tamen de Chelidone reticuit, quoad potuit, aliò responsionem deriuauit: id est, transtulit. COgitationes suas aliquò.) 3. uolumi. orationum. 235. Et partem aliquam in Asiam & Syriam deriua re curæ & cogitationis tuæ: id est, conuertere in Asiam partem tuæ cogitationis.

DErogare.) Prorogare, est longius id producere, quod certo termino antè constitutum fuerat. abrogare uero est, de eo ipso certo termino detrahere: quod ipsum in derogare fieri manifestò apparet. dicimusq; derogare aliquid alicui, & alicui tantum. FIdem.) Item. 2. uolum. oratio. 147.. Nam quo nationi huic ego unus maximè fidem derogem. Item Cæs. 71. Omniumq; rerum ĩis postea fides derogetur. 2. phi. 138.. LEgẽ.) Asc. 28. At nuper de ipsa lege Calphurnia, quæ derogaretur. SIbi.) 1. uolu. ora. 33.. Non enim mihi tantum derogo. cui contrarium est sumo.

DEscendere.) Propriè ex altioribus locis ad humiliores est descensus. Sed quoniã quæ suis contrariis potiora sunt, ea re ĩis etiam excelsiora quodã modo dici possunt, ut pax ad bellũ, amicitiæ ad inimicitias, in his, cũ quis scilicet à bono ad malũ descendet, rectè transferretur. constructio uerò est cum præpositionibus, è & ex, si loco ponatur: cum ad & in, si ad locum significabit: ut latè in exemplis. AD contumelias.) Cæsar. 189.. Iam de sacerdotio Cæsar Domitius, Scipio, Spinterq; Lentulus quotidianis contentionibus ad grauissi-

grauissimas contumelias palàm descēdunt. statim hoc modo non dices, ad laudes descendere. AD accusandum.) 1.uolum.orat.55. Subitò nunc mutata uoluntate ad accusandū descendere. Item. 2. uolumin. orat 138. Non ita ad defendēdum AD inimicitias.) 2.uolumi.orat. 137. Sed quid studio accusandi ad inimicitias descenderent. nunquam ad amicitias hoc modo. AD arma.) Cæs. 86.. Quam ipse semper aluisset, omnibusq; rebus ornasset ad uim atq; ad arma descenderet. non ita ad pacem, nisi belli melior esset cōditio. AD sententiam ali.) Cæs. 100.. Atq; omnia prius experiantur, quàm ad Critognati sententiam descendatur. nam Critognati sententiam fugiebant. AD omnia.) Cæs. 122.. Sed tamen ad omnia se paratum descendere, atque omnia pati Reip. causa. ad omnia nunc iniquiora scilicet. Item quò qs uelit. 1. uolumi. ora. 96. AD remissionem animi) in ora. lib. 110.. Et ad omnem animi remissionem, ludumq; descēdere. Indignitatem grauissimarum personarum notat. AD comitia.) Asc. 19. Vt interrex ad comitia consulum creandorum descenderet. Hoc autem fortasse ex loci ratione dictum est, uel quia nobilioris personæ fiat descensus. IN ambulationem.) 1. philoso. 210. Vt enim in inferiorem ambulationem descendimus. IN rostra.) de off. 68. Constitueruntq;, ut omnes simul in rostra post meridiem descenderent, ut ad comitia: ad loci rationem. IN dimicationem uitæ.) ad Herēn. 37.. Quamuis in magnam descendat uitæ dimicationem. Ita IN certamen.) 1. philo. 188.. *Nullum ab his, qui in id certamen descendunt, deuitari dolorem?* IN causam.) 3. uolu. orat. 215. Si enim belli nomen tollitur, *municipiorum studia tolluntur*, consensus Popu. Roma. qui iam descendit in causam, uideor animaduertere. Ci. ferè semper cum de ciuili aliqua discordia agit, eam partem, quæ Reipu. aliquo modo studere uidebatur, causam nominare, ut etiam de Pompeiī parte dicere soleret, in causa nihil boni, præter causam esse. Item in famil. 14. Eò fortasse, quòd ab eo honestior causa esset, nec hoc contra erit, quod dictum est, descensum esse ad deteriora: quia non descendit à mala causa ad bonam, sed ab otio ad arma. descendere uerò in causam nihil aliud est, quàm se cum causa coniungere: ita de iis, qui nihil loco superiores esse contendunt in confligendo, sed descendunt

quouis

quouis modo. IN equum: id eſt, locum.) Cæſ.213.. Cum caſſium contrà pro caſtris ſuis aciem inſtruxiſſe, loco ſuperiore uideret: cauſa interpoſita, quòd is in equum non deſcenderet, Marcellus militibus perſuadet, ut ſe in caſtra recipiant. 1. uolumine oration. 144.. Placet mihi iſta defenſio, deſcendo, æqua enim conditio, æquumq́ certamen proponitur. EX equo.) de officijs. 83.. Cum ingreſſus iter pedibus ſit, in equum nunquam aſcendere: cum equo, ex equo non deſcendere. REO aliq.) Aſc. 25. Qui aduocati reo deſcenderunt. ut eum defenderent, tanquàm ad oppreſſum. non ita accuſatori diceres. ALIquid, ut uocem.) in oratorijs libris. 14. Eſt item contrà quiddam in remiſſione grauiſſimum, quòque tanquam ſonorum gradibus deſcenditur. nam de uoce agitur.

DEſcribere) Cum unum in hoc uerbo quidam admonuerint, non hercle uel mediocriter literato obſcurum: cum ſcilicet pro eo eſt, quod uulgò dicitur accopiar, o uerò, tranſcriuere. nos illud etiam addere non dubitauimus, pereleganter ordinem, ac diſpoſitionem rerum inter ſe aptè collocatarum continere: neq; interdum non accipi pro inſcribere, quod ſemel tamen mihi repertum eſt. HORtos.) de offi. 89. Mirari ſe non modò diligentiam, ſed etiam ſolertiam eius, à quo eſſent illa dimenſa, atq; deſcripta. IVS.) 1. uolumi. orat. 141.. Deinde ubi paulisper in cubiculo pretio, non æquitate ius deſcripſerat: quia per capita ius ſcribi ſolet. Item de off. 35.. OFFIciū.) de off. 20.. Hæc ē enim ferè deſcriptio officij. id eſt, partitio. PARtes rei.) 2. uolum. philoſo. 50. Quæ ſit in figuris animātium, & quàm ſolers, ſubtilisq; deſcriptio partium: id eſt, ſuo loco quàm apta poſitio. PEcuniam ad rationem ali.) 2. uolumi. oratio. 152.. Deſcripſit autem pecuniam ad Pompeij rationem, quæ fuit accommodata L. Syllæ deſcriptioni. Item 1. uolumine orat. 248. Ciuitatibus pro numero militum pecuniarum ſummas deſcribere. Ita VEctigal) Attic. 296. Quod ijs æqualiter Sylla deſcripſerat. SOlarium.) 2. uolumine philoſophię. 43.. Aut cū ſolarium uel deſcriptum, aut ex aqua contemplere: id eſt, in ſuas partes diſpoſitum. ALIquid alicui.) 2. uolūmi. orationum. 198.. Quorum ipſorum bona quantacunq; erant, ſtatim ſuis comitibus compotoribusq; deſcripſit: id eſt, ſingu-

aqua calida. Item. 58.. ubiq; est pro excernere.
DDsidere aliq.) dies totos apud Gelli. 214.. Ibi homines adolescentulos dies totos desidere. nunc longam moram agere significat.
DEsignare,) est rem nouam facere in utranq; partem & bonam, & malam, inquit Donatus, super illud Terentij. 78. Quid modò designauit? 2. uolu. philo. 98. Neq; ignorant ea, quę ab ipsis constituta, & designata sunt: id est, quasi etiam incepta. Item. 2. uolum. orationum. 97.. Notat & designat oculis ad necem unumquenq; nostrum: id est, quasi signo quodam notat. ALIQ. aliqua re.) Cæs. 6. Cæsar hac oratione Lisci Dũno rigem Diuiatici fratrem designari sentiebat: id est, significari. CIuem.) 2. uolumine orationum. 24. Neq; enim iniuria, quæ spem parentis, memoriam nominis, subsidium generis, hæredem familiæ, designatum Reip. ciuem sustulisset: id est, qui futurus erat ciuis. ut COS. qui mox COS. futurus sit. CONsulem.) in fam. 145. COS. es designatus optima ætate. ita de omnibus magistratibus. 2 uolumi. oration. 71.. At quomodo? ut ij Decemuiratum haberent, quos plebs designauerit, oblitus est, nullos à plebe designari. Item. 1. uol. orat. 69.. ALIquid alicui.) 2. uol. ora. 49. Ex qua certum quiddam designatur auditori, in quo animum debeat habere occupatum.
DEsinere.) Frequentior huius uerbi usus esse uidetur cum infinito, quàm cum nomine, ut dicas quando tandem timere desines? potius quàm timorem. Cic. tamen dixit desinere artem, pro desinere agere. in familiaribus. 95.. Quòd si tam facilem Po. haberem, quàm Aesopus habuit, libenter mehercule artem desinerem. VOcari Pa.) fam. 159.. Qui primus Papisius est uocari desitus. Ita Atti. 272. Nam mihi stat alere morbum desinere.
DEsistere,) & cũ prępositione, & sine, in eodẽ significatu est uerbum. A mente.) in familiari. 60.. Qui agerent cum illo, ut ab illa mẽte desisteret: id est, eam mentẽ mutaret. DE sententia.) 1. uo. ph. 181. Verbo de sentẽtia destitisti. SENtẽtia.) de off. 55. Itaq; cum sint docti à peritis, desistũt facilè sentẽtia. Item. 1. uo. ph. 16.. Cœpit hortari ut sententia desisterẽ. Item. 62. Nunquam ullius ratione uicti sentẽtia desistemus. OPPVgnatione.) Cæsar. 80. Vercingetorix ubi de Cæsaris aduentu

aduentu cognouit, oppugnatione destitit. CAVsa.) fa.14. Illud uerò non obscurè queruntur in meis sententiis, quib⁹ ornem Cæsarē, quasi destiterim pristina causa. CONsilio.) Cæs.84.. Quo tempore præteriti galli, ne ab equitatu Romanorum uiæ præoccuparētur, consilio destiterunt. ITIne re.) Cæs.50.. His rebus cognitis, Cæsar legiones, equitatumq; reuocari, atq; itinere desistere iubet. LItibus.) Terent.136.. Soli sumus nunc hic inquam, eho dic quid uelis dari tibi in manum, ut herus his desistat litibus? Ita facere aliquid. 3. uolum. orationum.247.. Nec unquam de illo & sperare optimè, & loqui destiti.

DESperare alicui rei, & aliquid. SAluti.) 2. uolum. oratio. 31.. Et simul saluti desperare uetuit. Ita FORtunis. 2. uolumi. oratio.24.. Bonosq; uiros lugere malui meas fortunas, quàm suis desperare. FVgam.) Cæs.40.. Reliqua fuga desperata. ESSE aliquid.) 2. uolumi. philoso.118. Non equidē despero ita esse uera. ET posse facere aliquid.) Att.3. Et noli desperare eos meos facere posse.

DESPICEre aliquid.) 1. uolumine orationum.22. Vt simul atq; ille despexerit, aliquid huiuscemodi moliantur. uulgò uoltar locchio.

DEspondere,) sanè cum ad nuptias pertinet, tam eius est, qui dat uirginē, quàm qui accipit, ut exemplis palàm fiet, etsi Don. aliter sentiat, super illud placuit, despōdi. FIliā.) in fami.116. Cornificius adolescens Orifillæ filiam sibi despondit. Item.135. Item Terētius.93.. Quia iam uirginem despondi, res composita, fiunt nuptiæ. loquitur Mitio pater adolescentis. Item.5. Placuit, despondi. Item.2. uolumi. orationum.55.. Inuito despondit ei filiam suam illam, quā ex genero susceperat. PROuinciam.) 3. uolum. oratio.76.. Qui mihi nihil uidetur minus à dignitate, disciplinaq; maiorum diffidere, quàm ut qui consul Cal. Ian. habere prouinciam debet, is ut eam desponsam, non decretam habere uideatur. uides quantum intersit inter despondere, & decernere. Item Att.12. Pisonem COS. nulla in re consistere unquam sum passus, desponsam homini iam Syriam ademi. SIBI aliquid.) Att.175.. L. uerò Lentulus Hortensij domum sibi, & Cæsaris hortos, & Baias desponderat. uulgò si facea suoi, si pigliaua. ANImum.) Plaut.145.. Ne lamentetur, ne animum

animum despondeat: id est, demittat. LAVdem.) 2. uolumine orationum. 244.. Cui me praeripere desponsam, iam & destinatam laudem.
DEstillare fletum.) Donat. super illud Terent. 109. Nequeo quin lachrumem miser, inquit, uidetur quasi destillantes fletus detergere.
DEstinare,) est certum terminum constituere, ultra quem progredi, aut etiam infra confici negotium non potest. ANnus ali.) in fam. 159. Quod eò facilius nobis est, quod nō est hic annus tibi destinatus: id est, certus non hic est annus tuus. Ita DIEM ali.) de officiis. 61. Damonem & Pythiam Pythagoreos ferunt hoc animo inter se fuisse, ut cum eorum alteri Dionysius tyrannus diem necis destinasset: id est, certum diem necis constituisset. QVANti.) Plautus 123. Bene hercle factum, quid eas quanti destinat? id est, quod ei pretium statuit? quanti indicat? Item. 127. Ain' minis triginta amicam destinatum Philolachem? id est, emisse tanti Philolachem amicam. SENtentiam.) 1. uolumine philosophiae. 176. Quod hi ferunt animo iniquo, qui certis quibusdam destinatisque sententiis, quasi addicti & consecrati sunt. AGere aliquid.) Caesar. 129.. Infectis iis, quae agere destinauerat: id est, quae omnino perficere constituerat. ANImum, mentem in aliq. re.) Caes. 245.. Partem animum, mentemque perterritam, atque in fuga destinatā habere intellexisset, amplius de ea re agere destitit: id est, prorsus fugere decreuisse. FALces.) Caes. 83. Nam & laqueis falces auertebant, quas cum destinauerant, tormentis introrsus reducebant: id est, cum miserant, rursus reducebant. Et est ut dicebam in uerbo certus falcium terminus, ultra quem transire non quibant: puta tu, eas tam longis funibus, quantum spatii daretur ad illud, quo conijcerētur, alligatas. IN re aliqd.) ad Herenn. 5.. Quid oporteat ab ambobus in causa destinari.
DEsuefieri aliquid.) 2. uolumi. oratio. 40.. Multitudinemque iam desuefactam à concionibus ad ueteris consuetudinis similitudinem reuocauerat.
DEtegere stomachum.) Plautus. 15.. Hominem ne congrediamur quaeso prius, quàm stomachum detexerit: id est, aperuerit quid haec sibi uelit iracundia, quod statim subdit.
DEtergere lachrymas.) Don. uide, distillare.

DEterrere aliquem, & à re, & de re. A RE.) in fa.7. Sed ut ego te ad certam laudem adhortor, sic à dimicatione deterreo. DE sententia.) 2. uolumi. philoso. 125.. Num igitur eorum frequentia Stoici de sententia deterrētur. DE statu.) in famil. 173. Hoc consolabare, quòd me de statu meo nullis contumeliis deterrere possunt. est autem per terrorem à re aliqua facienda, aliquem abducere.

Detestari aliquid ab aliquo.) 3. uol. orat. 100. Omnes memoriam consulatus tui, facta, mores, faciē deniq;, ac nomen à Rep. detestātur: id est, à Rep. detestando amouent.

DEtexere pallium.) Plau. 5. Illic homo hoc denuo uult pallium detexere. significat se timere, ne uapulet: idq; per trāslationē à ueste, quę, dum texitur, magnos ictus pectinis ferre solet: uel ut detexere sit, pro desuere crebris scilicet uerberibus percussam, uel quia dubitat de ueste.

DEtrahere, est modò demere, modò obtrectare, interdū aliud etiam significat: & dicimus detrahere aliquid alicui, & de aliquo.) 2. uolum. ora. 225. Hanc tibi consuetudinem plerisq; in rebus bonos obtrectandi, si quis detraxerit, qui tibi uelit obtrectare, non relinquetur. in famili. 5.. Nihil enim tibi detraxit Senatus, nisi id, quod per eandem religionem dari alteri non potest. ANnulum de digito.) Terent. 65. Cū exponendam do illi, de digito annulum detraho, & eum dico ut unà cum puella exponeret. ARma.) in fam. 79.. Si armis, aut conditione positis, aut defatigatione abiectis, aut uictoria detractis, ciuitas respirauerit. DE facultate dicendi.) 1. uolu. orationum. 62.. Cum & ipse Allienus ex ea facultate, si quam habet, aliquantum detracturus sit. DE digito aliquid.) uide, annulum. EX summa.) Atti. 158.. Rogaui, ut si quid posset, ex ea summa detraheret, promisit. DE commodo alic.) 1. uolu. oratio. 81. Sed de meo iure aliquid, & commodo detraho. DE numero.) Asco. 76. Vt de tot, qui contra se sunt, testibus, unum Trebonium detraheret. DE opinione.) 1. uolum. philos. 111. Alia nomina imponentemq; uerba modo mutantemq; de opinionibus nihil detrahentēq; DE amore.) in fami. 45. Ne quid de summo meo erga te amore detractum esse uideatur. DE aliquo.) Att. 239.. Atque hoc sic habeto (nihil enim nec temere dicere, nec astute reticere debeo) materiam omnem sermonum eorum, qui de te

detrahere uelint Statium dedisse. DE fama ali.) in famil. 38. Ego si in prouincia de tua fama detrahere unquam cogitas sem. DE opera.) 1. uolumi. phi. 2.. Nisi ne quid priuatis studijs de opera publica detraham. DE prouincia homines.) 3. uolumine orationum. 69. Consideret ipse secum, qui mihi homines ex prouincijs potissimum detrahēdi sunt. DE suo iure, & commodo.) 1. uol. orationum. 81. Idem cum decedere. DE uiuo.) 2. uolumine orationum. 63.. Dat te lucro, nihil detrahit de uiuo. ut fortem nunc uiuum appellet. HOnorem alicui.) 1. uolumine oration. 205. Honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini. IN iudicium ali.) 3. uolumi. oratio 109. Ne P. Clodius cum in iudicium detrahi non posset: id est, ui duci. SOCcos.) Terenti. 53. Accurrunt serui, soccos detrahunt. ita VEstem.) Terent. 40.. Chærea tuam uestem detraxit tibi? ita. VEstimentum.) C. Gracchus apud Gell. 133. Vestimenta detracta sunt, uirgis cæsus est. SENsus de homine.) 1. uolumi. ph. 54. Etenim quoniam detractis de homine sensibus.

DEtrectare,) interdū est recusare, interdum maledictis aliquē prosequi. BOnos.) Sall. 48.. Quippe res humanæ ita sese habent: In uictoria uel ignauis gloriari licet, aduersæ res etiam bonos detractant: id est, etiam boni in aduersis ut male audiant, efficiunt. PRælium.). Cæsar. 39.

DEtrudere aliquid de loco aliquo.) 1. uol. ora. 4.. Quintius interea contra ius, & consuetudinē edicto Præ. de saltu, agroq; communi à seruis communibus ui detruditur.

DEturbare aliquid,) est, inquit N. Marcellus, deijcere, demouere. VT statuam.) 3. uo. ora. 99. Illi autem statuam istius persimilem, quam stare celeberrimo in loco uoluerat, ne suauiss. hominis memoria moreretur, deturbant, affligunt, comminuunt, dissipant: id est, deijciunt. AEdificium.) Att. 328.. Quid? si cementum bonum non haberem, deturbem ædificium? quod quidem quotidie mihi magis placet: id est, deijciam? demoliar? DE mente.) 3. uolumi. oration. 89.. Sua quenq; fraus, suum facinus, suum scelus, sua audacia de sanitate, ac mente deturbat: id est, deijcit, insanientem reddit. DE loco.) Plautus. 150. Deturbabo ego iam illum de pugnaculis: id est, deijciam. Ita DE possessione.) 1. uolumine orationum. 15.. Debueris, aut potueris. P. Quintium de

possessione deturbare? Item in famil.198..Itaq; crebras, uel potius quotidianas compellationes meas non tulit, seq; in urbem recepit inuitus, neq; solũ spe, sed certa re iam, & pos sessione deturbatus est.

DEuenire.) Eam naturam sequi uidetur hoc uerbum, quam in descendere dicebamus esse. nam & hoc significat de superiori loco ad inferiorem, atq; per translationem à bono ad malum uenire. IN fortunam aliquam.) in famili.51. Deniq; quoniam in eam fortunam deueni. IN manus uictoris.) in fam.97. Aut deueniendum in uictoris manus, IN manus alienas.) Attico.5. Nolebam illum nostrum familiarem sermonem in alienas manus deuenire. IN insidias.) Plau.131.. Perij, in insidias deueni. IN certamen.) in oratorijs libris. 85. Et consulatu deuenimus in medium rerum omnium cer tamen, atq; discrimen. IN seruitutem.) Plau.146.. Id uos uo lo scire quomodo ad hunc deuenerim. In seruitutem. Ita in discrimen. uide in certamen.

DEuincire.) Plana uerbi est significatio, ac perpulchre trãsfertur. dicimus uero deuincire aliquid re aliqua alicui, et cũ aliquo. BEneficio aliq. sibi.) in famil.206.. Tum uiros optimos, homines honestiss. eosq; gratiss. & tua necessitudine dignis. summo beneficio in perpetuum tibi, tuisq; deuinxeris: id est, in perpetuum tibi obstrinxeris. CONiugio aliq.) Terent.13.. Spero consuetudine, & coniugio liberali deuinctum Chreme. CONsuetudine.) uide coniugio. FAmiliaritate.) Att.300. Quorũ principũ, Hermippũ nõ solũ sermone meo, sed etiam familiaritate deuinxi. Affinitate cũ aliquo.) in orator. libr.173. Nam & cum summo illo oratore Seruio Galba, cuius C. filio filiam suam collocauerat, affinitate se se deuinxerat. SCElere se.) 3.. uolumine orationum .48. Eodem conscientiæ scelere se deuinxit: id est, & ipsa tantundem peccauit.

DEuocare aliq. ex aliquo loco.) 1. uol. phil.230. Socrates autem primus philosophiam deuocauit è cœlo: id est, à rebus diuinis ad hominum mores instituendos deduxit.

DEuolare aliq.) ad Herenn.29.. Hi simul ac fortuna delapsa est, deuolant omnes: id est, deserunt.

DEVOLVERE ad aliq.) 3. uolumine orationum.211. Cui cum pridie frequentes essetis assensi, postridie ad spem estis

inanem

inanem pacis deuoluti.
DEuorare est præ edendi auiditate non mansum cibum deglutire.) Sed & ad alia recte transfertur. VT molestiam.) 3.uolumi.orationum.208.. Et paucorum dierum molestiã deuorate. STVLtitias.) in or.186.lib.186.. Et hominum ineptias, ac stultitias, quæ deuorandæ nobis sunt non ferebat. REM.) in famil. 177.. Sed hanc ipsam recentem nouam deuorauit. ORAtionem.) Plaut.211.. Quam orationem hanc aures dulces deuorant. PEcuniam.) 1.uolum.orat.188. Deuorare omnem pecuniam publ. nõ dubitauit. SPE aliquid. ut hæreditatem.) Att.12.. Ille autem regis hæreditatem spe deuorarat. Ita LVcrum.) 2.uolumi.oratio.157.. Quod erat spe deuoratum lucrum.
DEuouere aliquid alic.) Att.331.. Qui, ut hostibus imperarent, uictoriæ se deuouerunt Item ad Herẽn.38. Caput.) 3. uolum.oratio.242.. Meq; & meum caput ea conditione deuoui. Item.242.
DICAre,) est quasi dijs dare, si analogiam sequi licet: nihil enim est aliud dicare templum, quàm dijs illud tẽplum dare utendum. sed de cæterorum more ad alia etiam transferri licebit. Et dicimus dicare aliqd alicui, & in aliquid. DIẽ.) 2.uolumine philosophię.170.. Ordire igitur, nam hunc tibi totum dicamus diem. OPEram alicui) Plaut.188. Quin tibi hanc operam dico. Item Terẽt.123.. STVdium suum ali.) in fam.20.. Tuum studium dices. SE ciuitati.) 3.uolumine oration.60. Non esse huius ciuitatis ciues, qui se alij ciuitati dicant. Item.60.. Nemo unquam, qui hanc ciuitatem retinere uellet, in aliam ciuitatem se dicauit.
DIcere.) Non minus est frequens uerbi huius usus in latina lingua, quàm elegans, quorum utrunq; quantũ in me fuit, exemplis conatus sum ostendere: ex quibus etiam quos casus in astruendo recipiat, cognosci poterit. A principio aliquid.) 1.uolum.oratio.178.. Hic Atticus, dixeram, inquit, à principio, de Rep. ut sileremus. AD aliquid.) 2.uolum.philoso.110. Dicẽdum est mihi igitur ad ea, quæ sunt à te dicta. AD summam.) Att.106. Ad summam dic. M. Tulli. AD ueritatem. 2.uolu.phi.176.. Neq; Accij Næuij nomẽ memoria floreret tã diu, nisi hi omnes multa ad ueritatem admirabilia dixissent. i. uera pdixissent. AD ætatẽ.) 1.uolu.phi.130..

est dicere de scripto. EX aliqua parte aliquid.) uide causam ex aliqua parte. EX syngrapha aliquid.) uide ius ex syngrapha. EX animo.) Terē .28. Vtinam istuc uerbum ex animo, ac uere diceres. Item.28. EX loco inferiore.) Att.38.. Postero autē die Cæsar, is, qui olim cum prætor esset, Q. Catulū ex inferiore loco iusserat dicere, &c. IVS.) Att.75.. Quippe ius Laodiceæ me dicere, cum Romæ Plotius dicat. Item.3. uolum.ora.70. Asc.34.. Ius ex syngrapha.) Attico.91. Nam quod S.C. esse dicebat, ut ius ex syngrapha diceretur: id est; secundum syngrapham. IOco.) Ter.62. Iocon', an serio illæc dicat, nescio. Ita IOculo.) Plau.249. Ego noui illum, ioculo istæc dicit. ET per iocum.) Plaut.13.. Derides, qui scis iam dudum hęc me dixisse per iocum. Ita 249. INteruallo.) in ora.lib.219. Nisi interuallo dixisset, ipsi prodeant, sensisset profecto fugisse senarium. INter nos.) Att.24.. Quod inter nos liceat dicere. IN utrāq; partem.) in ora.lib.188. Qui de omni re præposita, in utranq; partem solent copiosissime dicere. IN sententiam alic.) Atti.37. In eam sententiam cum multa dixisset INducias.) Plau.59. Inducias occepi dicere, ut pacem. LEgem aliq.) 1.uolu.ora.158. Quod iniquā legem, nouam dixisset. LOco idoneo.) 2.uolu.philos.160.. De qua dicetur idoneo loco. LOco, & modo.) 2.uol.ph.192. Vt loco dicat: id est, rogatus: ut modo, ne sit infinitus, se exponit Ci. Loco priore.) 1.uo.or.5. Se (id quod nunc euenit) de capite suo priore loco causam esse dicturū. MOdo & loco.) uide loco. MOdo uno omia.) in or.lib.186. Omnia fore ut similiter, atq; uno mō dicerent. NVgas.) Ter.64. Næ ista hercle magno iam conatu magnas nugas dixerit. PAcem ali.) Asc.28.. Post septimum annum, quàm Carthaginiensibus bello secundo dicta est pax. PAce alic.) 2.uol. orat.131.. Tamen hoc affirmo, & hoc pace dicam tua. Item de off.60.. PRO testimonio.) At. 10.. Neq; dixi quicquam pro testimonio. Item Plaut.206. 1.uolum.orat.163..203.. Idem est, quod dicere testimonium. PRO certo.) ora.165.. Quod quidē aut tu audire uelis, aut ego pro certo dicere audeā. Itē Ter.87. PEcuniam doti.) 2.uolu.orat.62.. Doti, inquit, Valeria pecuniam omnē dixerat. Vt Terent. bona dixit. RAtionem.) Plaut.274.. Rationem dicā, quia qui alterū incusat probri, ipsum se moneri oportet. SENtentiam.) de offic.60. Cum

tente.1.uolum.phi.187. Circunſcripte.in or.lib.218.. Criminoſe.in ora.lib.176.Directo 2.uolu.ph.134..Enucleate. in orat.lib.145..Elate.in ora.lib 145..Grauiſſime.2.uolu. orat.3.Impolite.in ora.lib.105.Inciſe.in orat.lib.217..Imperite.in orat.lib.180.Incondite.de offic.68.Inclementer. Plau.11. Leuiſſime.3.uol.orat.245. Lectiſſime.in orat.lib. 219.. Minute in ora.lib.208. Nimium ſæpe.1.uolu.phi.73. Nimis admirabiliter.1.uolu.phi.217. Plene.2.uol.ph.40.. Plane.2.uolu.ph.128.. Pleniſſime. in ora.lib.147. Parum. in ora.lib.180.. Pulchre.1.uol.ph.77.. Præciſe.2. uol. phi. 40.. Preſſe.in ora.lib.167.. Subito.in orat.lib.97.Sordide. in ora.lib.141. Summiſſe.in orat.lib.143. Veteratorie. in orat.lib.205.. Viciſſim.Terent.57..

DIctare.)eſt quod alter ex ore noſtro excipiens,ſcribat, dicere.Atti.3 Si ſcriberem ipſe,longior epiſtola fuiſſet,ſed dictaui propter lippitudinem.Item.156.Ad.VII. Iduum alteram tibi eodem die epiſtolam dictaui. Attico.77.Hanc epiſtolam dictaui ſedens in rheda, cum in caſtra proficiſcerer, ab quibus aberam bidui.

DIctitare aliquid.)Terent.139. Quid?non es obſecro,quem ſemper te eſſe dictitaſti?

DIducere aliquid.) Cæſ.171..Vt aduerſariorum manus diduceret: id eſt,diſtraheret,in aliam partem duceret.

DIfferre.)Frequẽs in quatuor ſignificationibus uerbi uſus eſt.nam aut pro producere,aut uexare, aut aliquid diuulgare,poſtremo pro differentiam habere recipi ſolet, uti in exemplis. CVM eſt pro producere,quia res ad tẽpus pertinet,& rẽ in tẽpus & tẽpus rei differri dicit. COmitia.)Att. 13.Ita comitia in VI. Calẽd.Sexti dilata ſunt in ante diem. Ita Att.35..Comitia Bibulus cum Archilochio edicto in ante diem XV.Cal.Nouemb.diſtulit. IN tempus.) Attic.62.. Venatio in aliud tempus dilata.Ita IN breue tempus.)Att. 285.IN poſterum.)in famil.151. Itaq; res dilata eſt in poſterum.VAdimonium.)1.uolumine orationum.4.Cum cæteris,quæ habebat,uadimonia differt.DIEM.)1.uolum ora. 115.Iſte omnibus iudicijs diem diſtulit. Cum eſt pro uexare.aliq.aliqua re.Teren.10.Orationem ſperat inueniſſe ſe, qua differat te.DOloribus aliq.) Terent.87. Miſeram me, differor doloribus.pro diuulgare. ut rumores. Terent.51.

Nam quod rumores distulerunt maleuoli: id est, quod prædicent maleuoli, diuulgent. Cum habet differentiam. 2. uolumine orati. 83. Quasi uero paulum differat ager Campanus, ac stellatis. quod Terēt 77 per uerbum interest dixit. hoc pater, ac dominus interest.

DIFfidere alicui, est in illo spem nullam habere.) 2. uol. or. 21.. Illum diffidentem rebus suis ad Stalenum, atq; ad pecuniam confugisse.

DIFFInire, uide multa quæ ad hoc uerbum faciunt. ad uerbum definire. LOcum in cœlo.) off. 127., Certum esse in cœlo, ac diffinitum locum, ubi beati æuo sempiterno fruātur: quasi cōstitutum, & certum. MEmoriam beneficij.) 2. uolumi. orationum. 203. Neq; æquum est tempore, & die memoriam beneficij diffinire: id est, ad quoddam tempus beneficij tantum memorem esse.

DIFfluere, aliquid aliqua re. ut LAsciuia aliq.) Terenti⁹. 72. Egóne? ut eius animum, qui nunc luxuria, & lasciuia diffluit, retundam, redigam, & quo se uertat, nesciat. LVxuria.) uide lasciuia.

DIgerere aliquid. ut MANdatum.) Attico. 315. Tamen facies, scilicet, ut mea mandata digeras, persequare, conficias. TAbulas.) 1. uolumi. oratio 68. Habeo & istius. & patris eius accepti tabulas omnes, quas diligentissime legi, atq; digessi. NOmina in codicib.) . uolum. orationum. 46. Verum cætera nomina in codicem accepti. & expēsi digesta habes, an non? si non, quomodo tabulas conficies? id est, suo loco & ex ordine omnia collocata, nam digerere maxime ordinem continet.

DIgnari aliquid.) 1. uol. ph. 45.. Quæ autem secūdum naturam essent. ea sumenda, & quadam æstimatione dignanda docebat: id est, & ut aliquid etiam æstimarent.

DIlapidare aliquid.) Teren. 143.. Priusquàm dilapidet nostras triginta minas.

DIlatare aliquid, est latum amplumq; id reddere. Vt IMperium.) de offic. 15.. Quorum rebus gestis imperium Lacedæmoniorum dilatatum putatur. LOcum.) 2. uolumine philosophiæ. 64. Istum enim locum illa uetus Zenonis breuis, & (ut tibi uidebatur) acuta conclusio dilatauit. ita conclusionem. 64.

Dilauda-

DIlaudare aliquid.) At.90. Et ego audebo legere unquã, aut attingere eos libros, quos tu dilaudas, si tale quid fecero? est summopere laudare. dis enim nunc auget.
DIligere aliquid re aliqua.) in famil. 11. Et eum non solum beneficio, sed amore etiam, & perpetuo quodam iudicio meo diligebam: id est, quia de eo recte semper senseram. IN loco germani.) Terẽtius. 7. Si te in germani fratris dilexi loco. MVtuo.) in fa. 145.. Fac ualeas, meq; mutuo diligas. 3. uolu. ora. 68. Fidem eius est complexus, officia, obseruantiamq; dilexit. Att. 197.. Quas mittis, beneuolentiam, diligentiam, prudentiam mirifice diligo: id est, grata sunt. SE aliq.) 1. uolu. ora. 46. Vsq; eo nẽte diligis? & magnifice circũspicis? id est nimio pluris se facere.
Diloricare tunicam.) in ora. lib. 119. Qui in causa perorãda non dubitauit excitare reum consularem, & eius diloricare tunicam, fortasse diloricare dixit, quia de uulneribus acturus erat quæ nulla lorica defenderat.
DIlucescere.) 2. uolum. orat. 112. Ipsi comprehensi ad me, cũ iam dilucesceret, deducuntur.
DIluere aliquid. ut CRImen aduersarij.) 2. uolu. orat. 19. Hodierno enim die primum ueteris istius criminis diluendi potestas data est. Item. 3. uol. ora. 115. Ego res tam leues qua ratione infirmem, ac diluam, reperire nõ possum. MOlestias.) 1. uolum. phil. 198. Quæ cogitatio una maxime molestias omnes extenuat, ac diluit.
DImanare aliquid ad aliq. ut AD existimationem hominum.) 3. uolum. orat. 38.. Et meus hic forensis labor, uitæq; ratio dimanauit ad existimationem hominum paulo latius commendatione, ac iudicio meorum.
DIMETIRI aliquid. ut OPVS.) Cæs. 24.. Interim legiones sex, quæ primæ uenerant, opere dimenso castra munire cœperunt.
DImicare de re aliqua. ut DE fortunis omnibus.) Attico. 131. Neq; enim eorum militum, quos mecum habeo, uoluntati satis confido, ut de omnibus fortunis reip. dimicem. Ita de imperio. Att. 11.
DImidiari aliquid. MENsem.) 1. uolum. oratio. 134.. Eximi iubet non diem ex mense, sed ex anno unum dimidiatumq; mensem. un mese e mezzo. DIMIDIAtum est (quando in dimidia-

fessione rempub. dimoueret, ex qua, & cetera. ab aliq. aliq. MOlestiam à se.) 1. uolumine orationum. 55.. Quo ego adiumento sperabam hanc à me molestiam posse dimoueri: id est, auferri.
DIrigere aliquid ad aliquid, & aliqua re. ut AD bonam opinionem.) Att. 228.. Me deinde fine ad hanc opinionem iam nunc dirigere puerum: quæ autem opinio illa esset statim Cicero infrà explicauit. ARtem & manũ ad similitudinẽ.) in orato. lib. 197.. Ad illius similitudinem artem & manum dirigebat: id est, illum imitabatur. AD uoluptatem.) 1. uo. philoso. 88.. Ad uoluptates artes suas direxisse: id est, uoluptatem tantum in suis artib. attẽdere. ALiquid re aliqua.) de off. 70. Sed tamen ad extremum utilitate putat officium dirigi magis quàm humanitate: id est, magis utilitatem quàm humanitatem sequitur. Ita HOnestatem aliquid.) de offic. 68.. Honestate igitur dirigẽda est utilitas. Ita VOluptate.) 1. uolum. phi. 79. Non igitur potestis uoluptate omnia dirigentes, aut tueri, aut retinere uirtutem. Ita NORma. aliq.) in orat. lib. 160.. Nec sunt hæc rhythmorum, ac musicorũ acerrima norma dirigenda. AClem.) Cæsar. 222. Et hostes interim, quorum dux erat Labienus, & duo Pacidij aciem dirigunt mirabili longitudine non peditum, sed equitum confertam. ITER aliquo.) in fami. 150. Ipse iter ad Mutinã dirigerem. VItam ad normam rationis.) 2. uolumi. oratio. 124.. Et primum M. Caton. uitam ad certam rationis normam dirigenti respondebo.
DIrimere aliquid cum aliquo.) in famil. 41. Ego autem citius cum eo, qui tuas inimicitias suscepisset, ueterem coniũctionem dirimissem, quàm nouam conciliassem. CONsilium.) Sallust. 7. Ea res consilium diremit: id est, impedimento fuit quo minus consilium exequeretur. PAcem.) 3. uolumi. ora. 44.. Ideo ne ego pacem Pyrrhi diremi, ut amorum turpissimorum quotidie fœdera ferires? id est, ne fieret pax uetui. PRælium, noctem.) Cæsar. 197.. Quod nisi nox prælium diremisset. Item Plaut. 4.. Att. 314.. Societatem.) 2. uolumine orationũ. 118.. Hanc iucundissimam uitæ, atque officiorum omnium societatem certi homines fictis sermonibus, & falsis criminibus dirimerunt. TEMpus.) 2. uolumine philosophiæ. 98. Cum pulmo incisus, etiam in bonis extis, diri-

tis, dirimat tempus, & proferat diem?

DIrumpere, amicitias.) de off. 112. Repente in medio cursu, amicitias exorta aliqua offensione dirumpimus.

DIscedere.) Vnum attigit in hoc uerbo Adrianus, quod scilicet attinet ad rei commutationem, nos quædam alia ex bonorum consuetudine ad linguæ præsertim apparatum adducemus, atq; uti se certis astructionis legib. cōtineat, docebimus. A IVre aliquid) in fa. 135. Nisi quod omnia sunt incerta, cum à iure discessum est. cum scilicet ius sublatum est. A LAtere alic.) Sallust. 139. Deniq; nunquam fermè discessisse à latere P. Cœpionis nobilissimi ciuis. Ita A RE digitum.) 1. uolumi. orationum. 207. Neq; ab argento digitum discedere. A SENtentia sua.) Cæs. 120. Marcellinus perterritus conuiciis à sua sententia discessit. A CAVsis.) in orator. lib. 121.. Sibi certum esse à iudiciis, causisq; discedere: id est, uelle desinere causas agere. A iudiciis.) uide à causis. A se aliq.) 2. uolumine philosophiæ. 132. Ille autem Græcus quid mirum si magnitudine timoris, ut plerunq; fit, à constantia, atq; à mente, atq; à se ipse discessit? Item in oratoriis libr. 190. A constantia. uide à se. A mente. uide à se. A uita.) 1. uolumi. philosophiæ. 166. Quod à uita quidam per inediam discedens, reuocatur ab amicis. AB aliquo.) in familia. 89. Etenim omnes Cæsaris familiares satis opportune habeo implicitos consuetudine & beneuolentia, sic, ut cum ab illo discesserint, me proximum habeant. Item in familia. 14.. Dicendi est modus Hercle peruenustus, quoties aliquo excepto, alii primas in aliqua re deferimus. AB armis.) Cæs. 127.. Fore ut æquis conditionibus ab armis discedatur. Item Sallust. 35. ANImum.) 1. uolumi. philosop. 152. Qui discedere animum cēsent. Quoniam uero ueteres in rebus decernendis primum pedibus in sententiam ibant, arbitror factum esse, ut ex eo discessu etiam discedere, quemadmodum ab eundo, ire in sententiam, dicerent. Sallusti. 22. Postquam (uti dixi) senatus in Catonis sentētiam discessit. IN alia omnia.) in familia. 151. Frequens eum senatus reliquit, & in alia omnia discessit: id est, decreuit alia omia. Ita discessionem facere. in fam. 4.. Vide facere discessionem. Ita IN opinionem.) in familiaribus. 91. Hanc in opinionem discessi, ut mihi tua salus dubia non esset. COElum.) 2. uo-

lumine philoso.100.. Et sanguinem fluxisse, & discessisse cœlum: id est, uisum est cœlum druidi. ut terram infra. DE sententia.) 1. uolumi. philosop. 118. Quis enim potest istis, quæ te, ut ais, delectant, breuibus, & acutis auditis de sententia discedere. DE prouincia.) in fam. 30. Quod etiam nunc uereor, ne antequam in prouinciam uenisses, ego de prouincia discederem. E conspectu aliq.) Cæs. 182. Celeriter è conspectu castrorum discessit. EX animo aliquid.) de officijs. 126.. Ita nunquàm ex animo meo discedit illius optimi, atque inuictissimi uiri memoria. IN duas partes.) Sallust. 30. In duas partes discedunt Numidæ, plures Adherbalem sequuntur. QVARtanam ab aliq.) Att. 122.. Modo etiam audiui quartanam à te discessisse. et ALIcui aliquid, ut SPem.) Cæsar. 21. Et hostibus eadem de causa spes potiundi oppidi discessit. TERram.) de officijs. 95.. Hinc ille Giges inducitur à Platone, qui cum terra discessisset magnis quibusdam imbribus &c. id est, hiare, ut cœlum aliquando uisum est HOC item uerbum cum ueteres ad multos rerum finés trāsferrent, maxime ad litigatores iam factis iudicijs accommodabant: ut dicerent litigatores, cum iudicata res esset, discedere aut recte, aut pulchre, aut contra. Terent. 146. Iam uero pulchre discedo, & probe, & præter spem. Item. 139.. Modo ut hoc consilio possit discedi, ut istam ducat. nam iā res ad iudices fuerat. CIcero uero in familia. 4. dixit pulcherrime stare in senatu.

DISceptare.) In hoc illud obseruo haud fortasse etiam obseruatione indignum, cum scilicet uerbum potius eorum sit, qui inter se litigant, quàm qui iudicant, eius tamen uerbale, quod est disceptator, iudicum esse potius, quàm litigantium. ut in ora. lib. 230. Nam aut auscultator est modo, qui audit, aut disceptator: id est, rei sententiæq; moderator. Item. 232. Quorum prim⁹ locus est in personis nostris, disceptatorum, aduersariorum. Ex quib⁹ locis planum fit, quid sit disceptator, sed iam ad uerbum.. CVM aliquo iure æquo.) 1. uolumine orationum. 116. Vt sibi cum palæstritis, hoc est cum po. Syracusano æquo iure disceptare liceat. Itē in familiar. 79. Non consilijs, neq; autoritatibus nostris de iure publico disceptare.

DISCERE, de re aliqua.) Plau. 253.. Ibo intro ad libros, & discam

discam de dictis melioribus:id est, aliquid ex dictis meliori bus VSV aliquid.)Sallust.3.Iampridem iuuentus simul ac belli patiens erat, in castris per laborem usu militiam disce bat:id est.exercendo se.PRO intelligere, cognoscere.)Cæ. 91.. Discit cum omni equitatu Litauicum ad solicitandos Heduos profectum.

DIscernere, est rem à re aliquo modo separare.FInes.)Sallustius.58.Neq; flumen, neq; mons erat, qui fines eorum discerneret:id ē, diuideret, disiungeret, separaret, distermina ret. VXOrem & sororem.) 2. uolumine orationum. 252.. Cum sacra, ludosq; conturbas, cum uxorem, sororémque non discernis, cum quod in eas cubile non sentis. uulgò non far differentia.

DIscludere aliq. ab aliq.)Cæ.79.Etsi mons Gebena, qui Ar uernos ab Heluetijs discludit:id est, separat. disiungit.

DISCORdare aliq. inter se, & cum aliquo. INter se.)Terē. 13.Sed quî scis eos nunc discordare inter se? Item. 1. uolum. phi.58.Sed intus etiam in animis inclusæ inter se diffident, atq; discordant.CVM aliquo aliq.)1. uolumi. phil.61.Quo minus à se ipso diffidens ipse, secumq; discordans, gustare partem ullam liquidæ uoluptatis & liberæ potest.

DIscrepare ab aliquo & cum aliquo. AB aliquo.)in famil. 25.Ex eo quidam suspicati fortasse sunt animorum conten tione, non opinionū dissentione me ab eo discrepare.CVM aliquo.)primo uolum. philosophiæ.84..Audi, ne longe a beam, moriens quid dicat Epicurus, & intellige facta eius cum dictis discrepare.

DIscriminare.) Vides uti ordinis ratio in hanc paginam cū plura uerba inter se significatu similia coniecerit. 3. uolu mi.ora.243.Hetruriam discriminat Cassia. uia scilicet.Cæ. supra dixit discludere.Sallu. Paulo etiam supra discerne re:nisi sit discriminare rem unam in duas partes diuidere: discernere uero, & discludere inter duas res aliquid interse care:ut ex superioribus exemplis conijci potest.

Discutere conctationem.)in fam.165.Omnem enim concta tionem eius discussissem, præsertim adiutore Planco. LVdos.)Asco.5..Qui ludi sublatis collegijs discussi sunt:id est, quos ludos committi desitum est. ADuocationem.) 2. uolu mine oratio.224. Eorumq; aduocationem manibus, ferro,

lapidibus

lapidibus, discussisti: idem est cum disiicere. NIuem.) Cæs. 79. Tamen discussa niue sex in altitudinem pedum, atq; ita uiis patefactis. ut fit in semitis faciendis altiorē per niuē.
DISiicere.) Vt discutere est in diuersas partes quatere: ita disiicere in diuersas partes iacere, præsertim de iis, quæ separari possunt, ut copiæ, fasces, paleæ. MAnum.) Attico. 130. Nos disiecta manu pares aduersariis esse nō possumus. ALI quid medium.) Sallusti⁹. 25. Quos medios cohors prætoria disiecerat.
DISiungere aliquem ab aliquo. SE ab aliquo.) in fami. 16.. Nam ab orationibus disiungo me, referoq; ad mãsuetiores musas: id est, iam cesso causas agere. Terē. 103.. Atqui ea res multo maxime disiunxit illum ab illa. Vbi nō seruatur proprietas, quam uerbo huic dat Don. super illud. 119. Vt hæc nunc Pamphilū uere ab se segregarit. ubi ait, proprie à meretrice segregari dicitur, ab uxore disiungi. nā nunc de meretrice agitur, & disiungere dixit.
DISpalare aliq. in aliquid.) Sallu. 89. Hæc igitur multitudo primum malis moribus imbuta, deinde in artes, uitasq; uarias dispalata &c.
DISparare aliqd.) Cę. 85. Vt procul in uia familiarib⁹ suis, principibusq; ciuitatū disparãdos, deducendosq; ad suos curaret: id est, separari, ut singuli adducerentur ad suos.
DiSpensare.) Ego, ut de me dicam, nisi uerbum apud Ci. deprehendissem, quia Italico est quàm simillimum, nunquam uti ausus fuissem. AErarium.) 3. uolu. oratio. 36. Eripueras senatui prouinciæ decernendæ potestatem, imperatoris deligendi iudicium, ærarii dispensationem. Item in orat. libr. 95.. Sed etiam momento quodam, atq; iudicio dispensare, atq; disponere.
DISperdere aliquid.) in fam. 66. Tot ciues Romanos occidit, arripuit, disperdidit, regiones uastauit.
DISpergere aliquid, & aliquid in re, & aliquid re aliqua. BELlum⁹) 2. uolum. orat. 11. Ita tantum bellum tam diuturnum, tam longe, lateq; dispersum &c. VIam.) Ter. 83. Vt cerebro dispergat uiam. IN uia cerebrum.) Terent. 94.. At tibi mauis cerebrum dispergi hic.
DISplicere, præter notam, & peruulgatam uerbi significationem, alia, ut non ita frequens, ita longe elegantior uenu

ſtiorq́; uerbo à latinis attributa eſt, hæc autem eadem eſt cum eo, quod moleſtum, & graue eſſe dicimus. in familiari bus. 57. Cum cæteris, ut quidem uideor, tum ipſi mihi diſpliceo. Item. tertio uolumine orationum. 55. Cúmque è uia languerem, & mihimet diſplicerem, miſi pro amicitia, qui hoc diceret.

DISponere, eſt certo ſuo loco aliqd collocare. CVſtodias.) Cæſ. 84.. Quod paulo incautius cuſtodias in muro diſpoſitas uidebat. Equites.) Cę. 189.. Itemq́; per equites diſpoſitos aqua prohibere claſſiarios inſtituit: id eſt, in diuerſis locis poſitos. Itē. 190. Et niſi eo ipſo tempore quidā nuncij de Cæſaris uictoria per diſpoſitos equites eſſent allati. uulgò, à ſtafetta per le poſte. IN catenis apud aliq.) Aſco. 20. Pomp. poſt triſiphum Mithridaticum Tigranis filiū in catenis diſpoſuerat apud Flauiū ſenatorem: id eſt, collocarat. IN qncuncem aliquid.) Cæſ. 98.. Ante hos obliquis ordinibus in quincūcē diſpoſitis ſcrobes trium in altitudinem pedum fodiebantur. PRæſidia.) Cæſ. 3. Sall. 17.. COS. Vbi ea parari cognouit, diſpoſitis præſidijs &c.

DISputare, in rem, & in re. VT in partem ullam.) 1. uolumine orationum. 237. Neq; ego in ullam partem diſputo. ET in ſententiam.) in orato. libr. 94. Neq; hæc in eam ſententiam diſputo, ut homines &c. IN ea re.) Terentius. 1. Atque in eo diſputant.

DISrumpere in iudicio.) in fam. 95. Dirupi penè me in iudicio Galli Caninij familiaris tui. multum in eo iudicio laboraſſe ſignificat.

DISſentire,) eſt diuerſum ab alio ſentire. & ab aliquo, & cū aliquo, & inter ſe aliquos diſſentire dicimus. 1. uolumi. philoſophię. 215. Vitioſitas autem eſt habitus, aut affectio in tota uita inconſtans, & à ſeipſa diſſentiens. Item Salluſtius. 2. Cum ab reliquis malis moribus diſſentirē. CVM aliquo.) ad Herenn. 4. Cum uidetur ſcriptoris uolūtas cum ſcripto diſſentire. INter ſe.) in oratorijs libris. 148.. Quaſi familiæ diſſentientes inter ſe.

DISſimulare, ut ſimulare eſt fingere ſcire, quod neſcias: ita diſſimulare eſt fingere neſcire, quod ſcias. Sal. 2.. Cuiuſlibet rei ſimulator, ac diſſimulator.

DISſipare.) Inſipare eſt inijcere: unde diſſipare inquit Sext.

Pompeius

Pompeius.SERmones.)uolumi.oratio.79..Cum iste,atque istius amici homines lauti,& urbani sermones huiuscemodi dissipauissent. Ita RVmores.) 3.uolum.orat.26. COpias.)2.uolum.orat.216.Sed etiam depulsis, ac dissipatis tuis copijs à Popu.Rom.uniuerso.EXercitum.)Cæs.207..Quo tamen incommodo Domitius accepto reliquias exercitus dissipati collegit.HOstes.)in familia.23.. Interea cum meis copijs omnibus uexaui Amanienses hostes sempiternos, multi occisi,capti,reliqui dissipati. Ita HOmines in syluis.) in orato.libr.88. Quis enim tibi hoc concesserit, aut initio genus hominum in montibus,ac syluis dissipatum,nõ prudentium consilijs &c.STAtuam.)3.uolum.orationum.99.. Illi autem statuam istius persimilem,quam stare in celeberrimo loco uoluerat,ne suauissimi hominis memoria moreretur,deturbant,affligunt,comminuunt,dissipant:id est,eius quoque fragmenta dilapidant. NAuigium.) Attico.245. Prorsus dissolutum offendi nauigium , uel potius dissipatum.ut dissolutum sit,quod tantum demolitum est.dissipatum,quod partes habet disiectas . ORAtorẽ.) in or.li.184. Nam cum tardus in cogitando,tum in instruendo dissipatus fuit:id est,qui ordinem non seruaret, qui non suo loco res collocaret.ANImum.)1.uolum.philoso.152.Qui discedere animum censent,alij statim dissipari,alij diu permanere,alij semper: id est,euanescere.

DISsociare,est separare,disiungere, dissoluere, ut AMIcitias.)de offic.110.Quorum dissimilitudo dissociat amicitias.Ita ANImos aliquorum.)Atti.65. Quin alterutram partem offenderet dissociatis animis ciuium.

DIssoluere.) Verbi proprietas est liberare, quod antè aliquo modo obstrictum erat. Vt uero non uno modo dissoluendi ratio transfertur,utque uerbum se per casus uariet cõstruendo,exempla ipsa demonstrabunt. AMIcitiam.)1.uolumine orationũ.37. Perditissimi est igitur hominis simul & amicitiam dissoluere,& fallere eum, qui læsus non esset, nisi credidisset. ANImum.)primo uolumine orationũ.23.. Etenim quis tam dissoluto animo est,qui hęc cum uideat,tacere ac negligere possit?id est,tam nullius animi.CONtraria.)ad Her.4.Nam,cum adiumenta nostra exposuerimus, cõtrariaque dissoluerim⁹: id est,diluerimus,cõfutauerimus.

Ita CRImen.) 2.uolu.ora. 108. Iam enim faciam criminibus omnibus ferè diſſolutis contra, atque in cæteris cauſis fieri ſolet. Item CRIminationem.)1.uolu.ora.32. Erucij criminatio tota, ut arbitror, diſſoluta eſt. Ita CRImina.)2.uolu.ora. 18. Quod uos de criminibus ſic audire conſueuiſtis, ut eorum omnem diſſolutionem ab oratore quæratis. DEbitum.)1.uolu.ora. 55. Qui Roſcio omne quod debuit, diſſoluit. Ita AES alienum.) de offi.51. Nunquam nec maius æs alienum fuit, nec melius, nec facilius diſſolutum eſt. Itẽ 3.uolu.ora.169. Vt æs alienum filij diſſolueret, patri perſuaſi. INſtitutum.)2.uolu.philo.175.. Quod inſtitutum perite à Numa poſteriorum pontificum negligentia diſſolutũ eſt: id eſt, deſitum eſt ſeruari. IVDIcia.) 2.uolu.ora.73. Interea diſſoluant iudicia publica, de conſilijs abducãt quos uelint, ſinguli de maximis rebus iudicent. MAla omnia mortem.) Sal.18.. Eam cuncta mortalium mala diſſoluere: quia dum uiuimus malis omnibus deuincti ſumus. NAuigium.) Att. 243. Prorſus diſſolutum offendi nauigium, uel potius diſſipatum. PEcuniam.) 1.uolu. ora. 246.. Pecuniamq́; ex S.C. & ex lege diſſoluerant. PERiurium.) de offi.75. Fraus enim diſtringit non diſſoluit periurium. SEnectutem multos.) Sallu.33. Pluresq́; ſenectus diſſoluit: quia animus cum corpore colligatur, quo diſſoluto nodo corpus moritur. SEueritatem.) 2.uolu.ora.139. Miſericordia commotus ne ſis etiam in diſſoluenda ſeueritate. SE.) Terent.61.. Diſſolui me otius, operam ut tibi darem. SOcietatem.) 1.uol.or. 51. Cur in re tam ueteri, in negotio tam confecto, in ſocietate diſſoluta, noua hæc reſtipulatio interponitur? id eſt, undiq; abſoluta, confecta.

Diſſuadere.) aliq. & de aliqua re diſſuademus. C. Gracchus, ut A. Gellius refert.155. In ea oratione, qua legẽ Aufeiam diſſuaſit. Qui prodeunt diſſuaſuri, ne hãc legem accipiatis: petunt non honorem à uobis, uerum à Nicomede pecuniã. in ora. lib. 238. Diſſuadentibus autem, aut utilitas labefactanda eſt, aut efficiendi difficultates efferendæ, neq; alijs ex præceptis, ſed iiſdem ex ſuaſionis locis, ut uerũ ſit quod Lau. Vall. affirmat, diſſuadere magis ad ſuadere, quàm ad perſuadere reſpondere. dicit enim uides ex iiſdem locis & diſſuaſionis, & ſuaſionis, nõ autem perſuaſionis, rationem

peti.

peti. DE re aliqua.)de officijs.74.Cum præsertim de captiuis dissuasurus esset.
DISsuere aliquid.ut AMIcitiam.)de offi.110.. Tales igitur amicitiæ sunt remissione usus leuandæ.&, ut Catonem dicere audiui, dissuendæ.
DIstendere,est ualde tendere.ut uentrē.)Plaut.78. Vt ipsæ solę uentres distēdebant suos.cognoui illas lautas estrices, corbitant ubi comesse possunt.
DIstinere,)est in diuersas partes tenere,transferturq; maxime ad animum cum diuersis rebus occupatus est, & aliq. aliqua re distinetur. Att.268.Cum litib' distineretur.ANImo,opera.)Atti.327. Etsi distentus cum opera,tum animo sum multo magis.MAnus.)Cæs.91..Quos Cæsar ab dextera parte alio ascensu manus distinendæ causa miserat.
DIstinguere aliq. aliqua re,)1. uolumine oratio.214. Non pauca etiam pocula ex auro,quæ,ut mos est regius & maxime in Syria, gemmis erant distincte clarissimis.COElum astris.)2.uolu.phi.45. Tum cœlum totum cernerent astris distinctum, & ornatum.
DIstorqueri. Sub re aliq.aliq.)in or.lib.133.. Demonstraui digito pictum gallum in mariano scuto Cimbrico sub nodis distortum,eiecta lingua,buccis fluentibus.
DIstribuere, est in diuersas partes tribuere. SINgulis binos.)Att.111..Sanè cōmode Pompeius distribuit binos singulis patribus familiarum:id est, cuiq; duos attribuit. IN ciuitates.) Cæs.82. Generatimq; distributi in ciuitates,omnia uada, ac saltus eius palludis certis custodijs obtinebant.IN partes.)1.uolumine philosophię.185.. Est enim in partes distributus duas,quarum altera &c. FORtunas.) 3. uolumi.orationum.200..Et iam ad cuiusq; opinionem distributæ fortunæ. EX sententia.)Teren.85.Id distributum sanè est ex sententia.
DIstringere,est ualde stringere.PERiurium.) de offic.75. Fraus enim distringit,non dissoluit periurium. GLAdiū.) de offic.74..At ille,ut ingressus est,confestim gladium distrinxit.SIcam.)Asco.37..Duas uno tempore conantur in remp.sicas distringere . utrobiq; pro nudare, educere gladium.ALIqua re aliq.)in or.143. Nam quandiu Crassi fuit ambitionis labore uita districta.

DISTVRbare,)est pleruncq; demoliri,diruere: interdũ etiã ad quædam alia transfertur. DOmum.)3.uolum.orat.198. Huc etiam nisi uenirem Calend.Septemb. fabros se missurum, & domum meam disturbaturum esse dixit. AEdes.) Atti.35.. Armatis hominibus ante diem tertium Non. Nouemb.expulsi sunt fabri de area nostra,disturbata porticus Catuli,quæ S.C.reficiebatur.PONtes.)ad Herenn.4.. Pontes disturbat,cistas deijcit, impedimento est quo secius feratur lex.Item.9..Ita TEctum.)3.uolu.orat.21.Aedes incenderet,tecta disturbaret,templa Deorum immortalium inflammaret.VRbem.)de offi.61.Vt in Corinthi disturbatione nostri.IVdicium.)2.uolu.or.169..Ille ambitus iudicium tollere,ac disturbare primum conflato uoluit gladiatorũ, ac fugitiuorum tumultu.NVptias.)Terent.4.Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias.PAcem.)Salu.78. Pax, & concordia disturbantur palàm. quibus postremis in locis impedire significat.

DIuellere,aliquid. ut VVLnus.) Cæs.246. Ipse suis manibus uulnus crudelissime diuellit.

DIuersari apud aliqu.)Att.89.Diuersatus est Laodiceæ apud Pompeium.

DIuertere,ad aliquem,siue aliquò.AD hospitem.) 1. uolumi.phil.125.Nec ad hospitem ante diuertisse,quàm &c. Ita ADcauponem.)2.uolumi.philoso.92.Alterum ad cauponem diuertisse, ad hospitem alterum.AD Albanum.)3.uolum.ora.111.Atq; illo die certe Aricia rediens diuertit Clodius ad Albanum.DOmum.)3.uolum.ora.146.. Cum inqt in Castellum Luceium uenisses, & domum regis hospitis tui diuertisses.LINguam ad aliq.)Plautus.211. Tum ad horum mores linguam diuertero.

DIuidere,)aliquãdo est rem unam in plures partes dispartire:aliquando est multis distribuere suam partẽ. Tunc uero dicimus alicui,& in aliquos, totum tamen diuidi solet, non autem pars,ut dixit Plautus:ut suo loco. ALIquid aliquibus.)Atti.17.Tribulis enim tuus est, & Sextus pater eius numos uobis diuidere solet. IN uiros aliq.) Plaut.34. Nam noster nostræ qui est magister, curiæ, diuidere argenti dixit numos in uiros.DImidium cum aliquo.)Plaut.18.. Pol me haud pœnitet,scilicet boni dimidium uolui diuidere cum

re cum Ioue. Item. Plaut. 43. Dimidiam tecum potius partē diuidam: id est, partem dimidiam dare. fortasse ita ueteres loquebantur. Cic. & cæteri ex nostro numero non ita. Est item ubi apud Plaut. 36. Obscœnam rem significet. inquit enim: Me quidem Hercle, dicam palàm, non diuides. SENtētiam. 33. uolumi. orat. 104. Diuisa sententia est, postulante nescio quo. Item in fami. 3. Postulatum est, ut Bibuli sententia diuideretur. Vt paucis expediam: Cum aliquis in dicenda sententia duas, pluresue res complecteretur, neque ea omnes probarentur, postulari solebat, ut sententiam diuideret: id est, de singulis rebus separatim, ut referret. CIuitatē seditione.) Asc. 78. Tum cum Messana ciuitas seditione diuisa. ALIquid temporibus.) Terentius. 10.. Non sat commode diuisa sunt temporibus tibi Daue hæc: id est, suis temporibus distributa.

DOcere.) Vide quæso uerbi peruariam constructionem. dicimus enim aliquid, & aliqua re, & de aliquo, & ad aliquid aliquem docere. LIteris aliq.) in orator. lib. 179. Doctus etiam græcis T. Albitius, uel potius penè grecus. Item. 186.. C. Censorinus grecis literis satis doctus. Item Sallustius. 9. Hæc mulier gratia, atque forma, præterea uiro, ac liberis satis fortunata, literis græcis & latinis docta. Ita FIdibus.) in fami. 140.. Socratem fidibus docuit nobilissimus fidicen, is Connus uocitatus est. DE re aliquid.) 1. uolum. oration. 22.. Vsque adeo autem ille pertimuerat, ut mori mallet, quàm de his rebus Syllam doceri. Item Sallusti. 30. At Adherbal, tametsi Romam legatos miserat, qui senatum docerent de cæde fratris, & fortunis suis &c. AD aliquid.) Teren. 104.. In eodem omnes mihi uidentur ludo doctæ ad malitiam. 3. uolum. orat. 103. Ad quam non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. id est, secundum quam.

DOlere.) Nec minus uaria est huius uerbi cōstructio, quàm superioris sit, recipit enim has omnes constructiones, ut dolere aliquid alicui, & aliquem aliquid, & de aliqua, & ab aliqua re. LAtus alicui.) in ora. lib. 143. Nanque tum latus ei dicenti cōdoluisse, sudoremque multum consecutū esse audiebamus. MAlas alic.) Plaut. 6.. Nam mihi etiā misero nunc male dolent. DVas ancillas.) Plautus. 280. Quid mihi futurum est, cui duæ ancillæ dolent, quibus te donaui. CORdi aliquid.)

Plaut.15. Ego illud scio quantum doluerit cordi meo. ALIquid.)1.uolum.philo.207..Quid ergo? illud quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis, uitiisq; constabat? CAput de uento.)Plau.28. Nam mihi de uento misere condoluit caput. AB re aliqua.)Plaut.82. Doleo ab animo, doleo ab oculis, doleo ab ægritudine. Verum cum dolemus, aut nostro, aut alterius incōmodo dolemus: posterius ueteres per hanc uocem uicem exprimebant, dicebantq; dolere uicem eius, cuius incommodi causa dolebant. Vt Attic.58. De Lentulo scilicet fero, ut debeo, uirum bonum, & magnū hominem, & in summa magnitudine animi multa humanitate temperatum, perdidimus, nosq; malo solatio: sed nonnullo tamē consolamur, quod ipsius uicem minime dolemus, nō ut Saufeius, & Vestorius me hercule, quia sic amabat patriam, ut mihi aliquo deorum beneficio uideatur ex eius incendio esse ereptus. Igitur quia hoc malo caret, nihil eius uicem doleo. Item.92..Huc enim odiosa afferebantur de Curione, de Paulo, nō quòd ullum periculum uideam stante Pompeio, uel etiam sedente, ualeat modo, sed me hercule Curionis, & Pauli meorum familiarium uicem doleo: id est, quod ipsi in hoc multum damni facturi sunt. Item.133. Balbi Cornelii literarum exemplum, quas eodem die accepi, quo tuas, misi ad te, ut meam uicē doleres, cum me derideri uideres. Item.1.uolumine oration.99. Nos si alienam uicem pro nostra iniuria doleremus, uestigium ipsius in foro non esset relictum: id est, damnum alterius quantum nostrum si doleremus &c. in oratoriis libris.266..Scio ab isto initio tractum esse sermonem, teq; Aruti dolentem uicem, quasi defleuisse iudiciorum uastitatem, & fori.

DOmare aliquid, GENtes.)3.uolumine orationum.132. Domuisti gentes immanitate Barbaras &c. id est, subegisti, superasti, obedientes reddidisti. pugnos in parietē.)Plaut.5.. Gestiunt pugni mihi. SO. Si in me exerciturus, quæso in parietem ut prius domes.

DOminari.)Nollem contra grammaticorum præcepta audacter dicere, moderate tamen dicam: Mihi nondum lectū est dominari aliquem alicui, sed in aliqua re semper. nam illud in off.28. O domus antiqua quàm dispari dominaris domino: magis passiue accipiendum uidetur, quàm actiue. IN

iudiciis.

iudicijs.)1.uolum.oratio.58..Videt enim si à pueris nobilibus,quos adhuc elusit,si à quadruplatoribus,quos non fine causa contempsit semper,ac pro nihilo putauit, accusandi uoluntas ad uiros fortes,spectatosq́; homines translata sit, se in iudicijs dominari non posse. Ita IN concionibus.)2.uolumi.oratio.18..Sic in hoc loco falsa inuidia imbecilla esse debet,dominetur in concionibus, iaceat in iudicijs. Ita IN capite ali.)1.uolumine orati.17.. Non usq; eo tamen,ut in capite,fortunisq́; hominum honestissimorum dominentur hi,qui &c. IN fortunis.)uide in capite.

DOnare,& aliquid alicui, & aliquem re aliqua donamus.) Interdum tamen est pro suo composito condono,tum uero utrunq; pro ignosco.ut CIuitatem.)Attic.329.. Minuebat uectigalia,donabat ciuitates ex commentario. VAcatione aliq.)2.uolum.philosophiæ.27.Et agro à senatu & uacatione donatus.INImicitias suas Reipub.) in famil.62. Tu tuas inimicitias,ut Reipub.donares:id est, Reipub. causa eas inimicitias deponeres.

DORmire ad horas treis.)Atti.167.Puella eius mane primum dormit ad horas treis:id est, diei ad horas treis dormit.CRApulam.) Plaut.128..Vbi somnũ sepeliui, omnẽq; obdormiui crapulam Item.237.Quin abeo hinc in Veneris fanum,ut edormiscã hãc crapulam.Ita tu uinum.IN aurẽ.) Ter.58.Ademptum tibi iam faxo omnem metum in aurem utramuis ut dormias:id est, curis omnibus solutus ut dormias.OMnibus.)in fam.106..Olim non omnibus dormio, sic ego nõ omnibus mi Galle seruio. Et hæc prouerbialis est sententia in eos,qui operam suam oĩbus nõ negant.

DORmitare aliquem.)Att.31.Cœnato mihi,etiam dormitanti pridie Cal.Ma.&c. ARcte & grauiter.) 2.uolu.phil. 93.Magnamq́; partem noctis uigilasses:ad lucem deniq; arcte & grauiter dormitare cœpisse.

DVCERE.)Vt totum No.Mar.in hanc partem describam, non id tamen assequar,ut omnes uerbi significationes connumerare possim,quare hoc magis ad exempla, sicubi id erit opus,reseruãdum duxi. AB aliquo loco se.) in fam.164. Duxit se à Gadibus & triduum tempestate retentus &c. Iã nunc est subducere se:id est,clam de loco discedere. ut se foras infra. AErem spiritu.)2.uolumi.philoso.29..Aliud ab

aëre, quem spiritu ducimus. AMIcam.) Plau.30.. Qui quidē cum filio potet una, atq; unà amicam ductet decrepitus senex. Item.254. Pape ducam hodie amicam, eorum est amantium, qui noctem ab amica exorant, nam, propter plures amatores, cum ea non cubitant. Ita noctem infra. Ita meretricem. ANImam de cœlo.) 1. uolumi. orationum. 30. Ita uiuunt, ut ducere animam de cœlo non queant. ANhelitum.) Plaut.23.. Non uides me ex cursura anhelitum etiam ducere? est cum difficultate spirare. BELlum.) in fa.97. Suadere instituì, ut bellum duceret. nunc est trahere. ALtitudinem rei.) Cæs.147.. Vbi turris altitudo perducta est ad contabulationem. CENtesimas.) Att.85. Confeceram, ut soluerent centesimis sexēnn ductis, cum renouatione singulorum annorum. nunc est eximere, detrahere. CONiecturam aliqu.) in famil.127. Quanquàm quo me coniectura ducat, habeo. Item in ora. lib 169.. Tantummodo coniectura ducor ad suspicandū: id est, conijcio. AD credendum.) 1. uolu. phi. 184. Ita me ad credendum tua ducit oratio. nunc est persuadere. DIEM ex die.) Cæs.5.. Diem ex die ducere Hedui. ut tempus. DEspicatui aliq.) 2. uol. orat. 160. Quod porro in Græco sermone tam tritum, atq; celebratū est, quàm si quis despicatui ducitur, ut Mysorum ultimus esse dicatur. Ter.33. Dixit habere despicatam adolescentiā. DEorsum se.) Plau. 42. Ego me deorsum duco de arbore: id est, descēdo, demitto. DIsciplinam alicuius rei ex aliqua re.) 1. uolu. phil. 124. Tanta uis admonitionis inest in locis, ut non sine causa, ex his memoriæ ducta sit disciplina. nūc est deduci. ET re aliq̄ aliquē duci. ut ERrore duci.) de offic. 30. Nec quenquā hoc errore duci oportet: id est, decipi. GAVdio falso.) Terē.4.. Id uoluit nos sic nec opinātes duci falso gaudio. RE ali q̄.) 1. uolu. orat. 229. Tamen indicauit non solum artificio, sed etiam pretio, quęstuq; duci: id est, induci. Ita SPE.) At.44.. Meq; tēporis non longinqui spe ductum esse, moleste ferā. EXercitum.) 2. uol. orat. 128. Qua in legatione duxit exercitum, signa contulit. EXordium.) 1. uolumi. philoso. 128. A qua totius uitæ ducat exordium: id est, trahat, ut initium, principiū. FOras se.) Ter.112.. Vxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras, atq; eccā uideo: id est, clam foras exiuit, ut se à Gadibus. FVnus alicui.) 1. uol. or. 9. Huic acerbiss. ui-

uo, uidentiq; funus ducitur. FOssas.) Cæs. 128. Fossas transuersas uiis perducit. INItium alicunde.) 2. uol. ora. 69.. Tūc quæro quam ob causam initium rerū, ac legum suarū hinc duxerit, ut Pop. Rom. suffragio priuaretur? IN gyrum.) de off. 118.. Tanquam in gyrum rationis, & doctrinæ duci oporteret. IN matrimonium. Cæsar. 3.. Quod ex ea ciuitate Orgentorigis filiam in matrimonium duxerat, uxorem dixit Terent. IN orbitatem filios.) Plautus. 54.. Quasi in orbitatem filios produxerim: id est, ut eis amissis orbus fierem, quia tantum orbi dicuntur, qui liberos amiserunt, nō qui, non susceperunt. IN sententiam.) Cæsar. 78. Hac coacta manu quoscunq; adit, ex ciuitate, in suam sententiam perducit. MERetricem.) Plautus. 138.. Nisi feres argentum, frustra me ductare non potes. NOctem.) Plaut. 273.. Idem si raras noctes ducit, ab animo perit. NOmen.) 1. uolumine philosophiæ. 46.. Ex quo etiam nomen hoc duxerat: id est, sumpserat. ORdinem.) Cæsar. 123.. Qui hunc eundem ordinem in exercitu Cn. Pompei antea duxerat. POst aliquid.) Sallustius. 56. Et sua necessaria post illius honorē ducerent: id est, pluris illius honorem, quàm sua necessaria facerent. PRINcipem octauum.) Atti. 277.. Cretensi bello Metello imperatore octauum principem duxit, ut exercitum, ordinem. PER triumphum aliq.) Sallusti. 83. Filium eius Aristonicum, quia patrium regnum petiuerat, hostium more per triumphum duxere: id est, in triumpho. per enim nunc (ut in particulis dicetur) pro in, ponitur. PRO factis facta.) Sallustius. 2. Supra ea, ueluti ficta pro falsis ducit. PRINcipium.) 2. uolum. philosoph. 37. Si à principe inuestigandæ ueritatis huius disputationis principium duxero. ut initium. RAtionem suam.) 1. uolumine orationū. 102. Debere eum aiebat suam quoq; rationem ducere, multa sibi opus esse, multa &c. 1. uolumine orationum. 40. Non illius rationem sui commodi ducit. Idem est cum rationem habere. SCORtum.) Plaut. 115. Lubet potare, amare, scorta ducere. ut meretricem, amicam. SERmonem.) in orato. lib. 166. Nempe igitur hinc tum Pomponij duct⁹ est sermo: id est, ortus. ut initium, exordium. SImilitudinem ex aliq.) orat. lib. 197.. Ex quo similitudinem duceret. SORtem.) 1. uolumine orationum. 233. Sors ducitur. est extrahi ex urna

sortem.

fortem.SPIritum.)2.uolumi.orat.197. Vti liberum spiritũ ducendi nullam habeat potestatem, ut aërem, animam de cœlo. Ita AVribus.)de re rust.47. Sed auribus spiritum ducere solere. de capris agit. Item fa.143.. Vt optandum sit, ut possimus ad id tempus Reipu. spiritum ducere: id est, ut eo usq; uitam perducere possimus. TEMpus.)1.uolumi.orat. 32. Deinde ita tempus duceretur. VEla.) Cæs.153. Qui non è uestigio ad castra Corneliana uela duxisset. VIam.) Atti. 318.. Ea uiæ pars ualde accliuis est, sed intellexi aliter duci non potuisse: id est, fieri. Vitio alicui.) Terent.76.. Laudin' an uitio duci factum oporteat: id est, dari, ascribi. VXOrē) Terent.103. Cum pater uxorem ut ducat orare occipit. in matrimonium dixit Cęsar. DVcere uero aliquid ante se, ut præ se ferre, neq; legi, neq; dicere auderē, & si grauissimus autor Lau. Vall. id usurparit.

Laurent. Valla.

DVplicare aliq. EXERcitum.) Attico.78. Quem nos Deiotari aduentu cum suis omnibus copijs duplicaturi eramus. GLOriam.)2.uolumine orationum.232. At id nec propositum ullum fuit, & si fuisset, duplicata gloria discessissem. CVRAM.) Sallustius 19. Præterea senectus per se grauis curam duplicat.

DVrare.) Durare uerbum hoc cum absolute ponitur, significat perseuerare, sed in re semper laboriosa, & difficili, cũ uero post se regit, est firmare, ad laborem ferendum assuefacere aliq. Ter.90. In hisce ædibus durare non possum. Plau. 12.. Durare nequeo in ædibus. Item.31. Non queo durare. Item.140. Cæs.72. Hos studio se foueis captos interficiunt, hoc se labore durant adolescentes, &c.

E

BVLLIRE, est feruescere, inquit No. à bullis, Ci. locum adducens. 1. uolu. philosophiæ.199. Qui si uirtutes ebullire uolent, & sapientias nihil aliud dicent; id est, si recte animaduertere, & diligenter uirtutis uim scrutari uolent, & eius puritatem, quasi ad ignē purgatam, considerare, haud aliter dicent. Item.143.. Dixerit hoc quidem Epicu-

Epicurus, semper beatum esse sapientem, quod quidem solet ebullire nonnunquam. nunc est quasi murmurare, non aperte dicere, sed tamen ut id intelligatur dici.
EDEre,) est semper de ipsis rebus, quæ aliquo modo alicunde emittuntur, ut in exemplis. ANnales.) Attic.32. Ita rursus remittit, ut me roget, ut annales suos emendem, & edã: id est, ut in uulgus eos dem, diuulgem. VItam.) 1. uolu. phi. 115. Nec ad hospitẽ ante diuertisse, quàm Pythagoræ ipsum illum locum, ubi uitam ediderat, sedemq; uiderim. CLAmorem.) 2. uolum. phi. 119. Clamoremq; maiorem cum admiratione edidisset: id est, ualide inclamasset. CRVciatus.) uide exemplum. EXEMplum in aliq.) Cæs.10.. Et in eos omnia exempla, cruciatusq; edere, si qua res non ad nutum, aut ad uoluntatem eius facta sit, quod alios scilicet admoneat. Terent.48. Vterq; in te exempla edent: id est, alij de te exemplum capient. Cæs. dixit ut cæteris documento sint. FOras sc.) Plau.123.. Non bonus est somnus homini de prã dio, apage ex ædibus, me clanculum edidi foras. FOEtum.) in orat. lib.220.. Quo meliores fœtus posset, & grandiores edere. de ingenio loquitur per translationem ab agro: & est ferre, producere. INdicium.) 2. uolumine orationum.175. Tibi meo familiari, & conturbernali prius etiam edituri fuerint indicium scribæ mei si uoluisses, quàm in codicem retulissent: id est, indicare. IN lucem.) 1. uolum. philos.190. Nunc autem simulatq; editi in lucem, & suscepti sumus. est autem nasci. IN uulgus.) Attic.270.. Ei rei sunt indicio præter eos libros, in quibus de eo facit mentionem, qui in uulgus sunt editi. NOmen.) 2. uolumi. orationum.216. Sed homo ad cædem imminens meum nomen operarijs ediderat. ORAculum.) 2.. uolum. philo.132. Vnde anhelitus ille terræ fieret, quo Pythia mente incitata oracula ederet. Item. 1. uolum. philos.68. Sed quod caput est, cur isto modo iam oracula Delphis non eduntur? nunc est respondere. PVgnam.) Plau.52. Atq; ut perspicio, profecto iam aliquid pugnæ edidit: id est, commisit. Item Attic.10.. Dij immortales, quas ego pugnas, & quãtas strages edidi: id est, ut pugnaui, ut straui aduersarium. RAtionem.) Plau.37.. Postquàm hãc rationẽ cordi, uentriq; edidi, accessit anim⁹ ad meã sententiam: id est, postquàm illis protuli hanc rationem. RAtiones.

tiones.) Attl.112.. Sed ego mihi ab illo non rationes expectabam, quas tibi edidit: id est, attulit. RIsum.) Attico.32. Memini enim cum hominem portarem ad Baias, Neapoli Octophoro Anitiano machærophoris cētum sequentibus, miros risus nos edere. Terenti⁹.34. Dixit emori risu. RVInas.) 2.uol.ph.163.. Nam si inuaserit in hæc, quæ satis scite nobis instructa, & composita uidentur, nimias edet ruinas. dabit nunc, ut pugnas, strages, dolos. SCElus in aliq.) 2.uolumi.oration.257.. Infinita sunt scelera, quæ ab illo in patriam sunt edita: id est, commissa. Ita FAcinus.) 3.uolumi. orat Quod scelus, quod facinus parricida nō edidit? SCRIptum.) 1.uolumi.oratio.207.. Nec scriptum habeo, nec possum edere, quid futurum igitur: id est, proferre. Item.1.uolum.orat.207. SOcium sibi.) 1.uolum.orat.14. Socium tibi in huius bonis edidisti Quintum. Item.6.. Postea sum usus aduersarij testimonio, qui sibi eum nuper edidit sociū. SPIritum.) 3.uolum.ora.243.. Cuius in complexu libenter extremum uitæ spiritum ediderim. TEstes.) 1.uolum.ora.81. Testibus editis ita mittam in consilium, ut etiam si lex. &c. VERba.) 1.uolu.orationum.11. Iudicium quin acciperet in ea ipsa uerba, quæ Neuius edebat, non recusasset.

EDEre, in ea significatione nunc est, qua comedere. PRANdium.) Plau.137.. An tu næ etiam mecum esses prandium? Item.138. Properato absente me comesse prādium. EScas.) Plaut.135.. Ad forum est hominū indies, qui singulas escas edunt. DE symbolis.) Terent.36. In hunc diem ut de symbolis essemus. De symbolis uero illud conuiuiū appellat, in cuius sumptum singuli suam partem cōferunt conuiuæ. PEcuniam.) 1.uol.ora.7. Quis tam perditus, ac profusus nepos, non adesa iam, sed abundanti pecunia sic dissolutus fuisset: id est, male consumpta. PVgnos.) Plaut.5. Quisquis homo huc uenerit, pugnos edet.

EDIcere.) Inest in uerbo iusti quædam imperij uis. Do. ait, edicimus, iubemus, edicta eñ imperatoris sunt. COmitia.) Att.307. Nam comitia sine mora futura uidētur, edicta sunt ad XI. Cal. Febr. id est, in eum diem quasi iussa. Terent.46.. Dico, edico uobis omnibus: interdum est diuulgare simpliciter. Att.17.. Nam ne absens censeare, curabo edicendum, & proponendum locis omnibus.

Ediscе-

EDIscere.)Eam uim habet uerbum, quā habet memoriæ nil dare.in ora.lib.97..Exercenda est memoria, in ediscendis ad uerbum quàmplurimis ex nostris scriptis, & alienis.
EDORmire somniū.)Plaut.Paulisper mane, dum edormiscat unum somnium. VInum.) Terent.94.. Quid ego nunc agam?ni dum hæ filescunt turbæ, interea in angulū aliquō abeam, atq; edormiscam hoc uini. CRApulam.) 3.or.166.. Edormi crapulam, inquā, & exhala.
EDVcere, modo est extrahere, modo nutrire: nā quod nos educare dicimus, ueteres educere dicebant. ut liberos.) Terentius.55. Attamen habet bene, ac pudice eductam. Item. 77.Inde ego hunc maiorem adoptaui mihi, eduxi à paruulo.GLAdium.)3.uolumine oration.107.Illi, qui erant cum Clodio gladijs eductis partim recurrere ad rhedam: id est, nudatis, districtis.SE foras.)Teren.109. Quàm me propter exanimatum citius eduxi foras.IN ius aliq.)1.uolum.ora. 171..Et cum in ius ipsum eduxi, expressi, ut conficere tabulas se negaret.Asc.34.Deinde Græci, quos spoliauerat, eduxerunt Antonium in ius ad M.Lucullum prætorem, qui ius inter peregrinos dicebat.
EFFERre,)proprie ex extra ferre.ut uero per translationē multis alijs significationibus se accommodet, exemplis ipsis uidebimus.AGrum cum decumo.)1.uolu.orat.172.Cū ager, id quod perraro euenit, cum decumo extulisset, quę erat ratio decumani?idem est cum efficere cum octauo.utrūque autem significat, reddere agrum decuplum, siue octuplum.uulgò diece per uno, otto per uno.VXOrem.)Plaut. 91.At pol ego te credidi uxorem, quam extulisti, pudore te exequi.est nunc ad sepulturam ferre.Ita FVnere aliq.)2.uolum.orat.221.Qui etiam de me ipso, cum tua rogatione funere elatam repu.dicerent.Atti.238.Cn.Lucullus familiaris noster matrem efferebat.ARgentum.) Terē.63.Actum est, hic prius se indicarit, quàm ego argentum effero: id est, aufero, & quasi mortuum argētum innuit. PEdem porta.) Attico.97.Ego, nisi Bibulus, qui dum unus hostis in Syria fuit, pedem porta non plus extulit quàm domo sua &c. id est, qui domo nunquam exisset.VERbum.)ad Her.27.. Barbarismus est, cum uerbū aliquod uitiose effertur: id est, profertur.DIfficultates.)in orato.lib.238.Aut efficiendi facultates

tates efferendæ: id est, proferendæ, afferendæ. INEptias.) in orat. lib. 137. Itaq; à uobis, inquit, ne has meas ineptias efferatis. Ita PECcatum foras.) Terent. 144.. Vides peccatum tuum elatum foras: id est, diuulgatum. LAVdibus aliq.) 2. uolum. philo. 188.. Pompeiumq; nostrum cæteris rebus omnibus semper amplissimis, summisq; effero laudibus. IN cœlum ali.) Attico. 233.. Sepius me iam agitas, quod rem gestam Dolobellæ nimis in cœlum uidear efferre. Itē. 1. uolum. philo. 81.. Quamuis eam Epicurus, ut facit, in cœlum efferat laudibus. quibus in locis est summis laudibus ali. prosequi. MAgnifice.) Terent. 66. Huic equidem consilio palmam do, hic me magnifice effero: id est, extollo. Lætitia aliquid aliq.) in familia. 23. Atq; sic habeto, nullam me epistolam accepisse tuam post comitia ista præclara, quæ me lætitia extulerunt. Ita in fa. 151. Incredibili gaudio sum elatus. Ita STVdio rei.) Attic. 5. Nam in hoc genere studio efferimur. ANImum.) de off. 13. Sed ea animi elatio, quę cernitur in periculis, & laboribus.

EFFERuere aliq. ut gratulationem.) in famil. 127.. Censeo latēdum tantisper ibidem, dum efferuescit hæc gratulatio: id est, quoad deferbuerit. VIM, ferocitatem. pertinaciam. 3. uolumi. orationum. 53.. Quare si cui nimium efferbuisse uidetur huius uel in suscipiendis, uel in gerendis inimicitiis uis, ferocitas, pertinacia. nunc auget præpositione e, unde factum est uerbum.

EFFIcere, proprie rei perfectionem significat AGrum cum octauo.) 1. uolumine orat. 172. Ager efficit cum octauo bene ut agat: uerū ut omnes dij adiuuent, cū decimo. Vide efferre. ALIQ.) Terenti⁹. 57.. Vis amare, uis potiri, uis quod des illi, effici: id est, comparari, confici. CONtemptionem.) 1. uolum. philo. 57.. Velut ex ea disputatione, quę mihi nuper habita est in Tusculano, magna uidebatur mortis effecta contemptio: id est, mors adducta esse in summam contēptionem. CAEdem aliq.) 3. uolum. orationum. 118.. Magistratuum, priuatorumq; cædes effecerat. Nunc pro facere. EPIstolam ad aliq.) Attic. 213. Heri etiam effeci epistolam ad Cæsarem: id est, plenè scripsi ad Cæsarem. IN fœnus.) Atti. 85. Ea uix in fœnus Pompeij, quod satis sit, efficiunt. Nunc planè est eam pecuniam, quæ ex tributis Pompeio da

batur

batur, non modo illi non sufficere, sed uix pro fœnore esse posse. IN usuram.) Attico. 85. Nec id satis efficitur in usurã menstruam. MANdatum.) Att. 10. Tu mandata effice, quæ recepisti: id est, exequere, perfice. BEneuolum aliq.) ad Herenn. 2. A rebus ipsis beneuolum efficiemus auditorẽ. OFficium.) Plautus. 108. Vestrum curate officium, ego efficiam meum, pro perficiam. Item. 281. Lepide efficiam mea hera officium, inde intus, modo ut tu tuum item efficias. SCIentiam.) 2. uolum. philoso. 80. Qua ex natione Caldæi, non ex auis, sed ex gentis uocabulo nominati, diuturna obseruatione sydерum, scientiam putantur effecisse. VOluptatem.) 1. uolumine philo. 57.. Istæ enim uestræ eximiæ pulchræq; uirtutes nisi uoluptatem efficerẽt: id est, uoluptatem afferrent. SVCcessionem rei alic.) 1. uolumi. philoso. 56.. Doloris motio successionem efficit uoluptatis: id est, in eius locũ uoluptatem succedere facit. PROcessus.) in orat. libr. 190. Itaq; tantos processus efficiebat. CLAmores.) Atti. 30. Clamorem efficiam si eum mecum habuero otiosum, non est alte inclamare, sed aliorum excitare clamorem. FREquentem senatum.) in fa. 115. Marcellus idem illud de prouinciis urget: sed neq; adhuc frequentem senatum efficere potuit: id est, cogere senatum ad legitimum numerum.

EFflare animam.) 1. uolum. philos. 12. nam & agere animã, & eflare dicimus. Item. 3. uolumi. orationum. 19. Quem pridie hora tertia animam efflantem reliquisset. Item C. Gracchus apud Gell. 133.

EFflorescere orationem.) in ora. lib. 86.. Etenim ex rerum cognitione efflorescat, & redundet oportet oratio: id est, abundet. Vtilitatem. de officiis. 115. Quæ tamen ipsa efflorescit ex amicitia: id est, crescit.

EFfluere est elabi, effundi, emanare, ab eo, quod è uase aliquo effundatur per rimas.) ut Ter. Plenus rimarum sum, hac illac perfluo: sed peronate transfertur. AEstatem.) Attico. 201.. Sed ut ad te heri scripsi, considerabis etiam de Tusculano, ne æstas effluat, quod certe non est committẽdum: id est, elabatur. EX animo aliquid.) in famil. 102. Sin nostri oblitus es, dabo operam, ut istuc ueniam, antequam planè ex animo tuo effluo. MENtem alicui.) in orator. libr. 184.. Huic minime mirum est ex tempore dicenti solitam effluere men-

re mentem. ALIquid quasi memoria.) 1.uolum.ora.213. Vt hoc modo me cōmonuit Pisonis annulus, quod totum effluxerat: id est, quod totum mihi exciderat. VItam.) 2.uol. phi.187.. Num tum ingemuisse Epaminūdam putas, cū unà cum sanguine uitam effluere sentiret: id est, effundi.

EFfœderare solum.) 1.uolumine orationum.105.. In Mamertinorum solo effœderato atq; pacato monumentum istius crudelitatis cōstitutum est: id est, fœderato. Non enim nunc adimit e, auget potius.

EFfœminare Aërem.) 2.uolu.phil.39. Effœminarunt autem eum, Iunoniq; tribuerunt, quod nihil est eo mollius. ANImos.) Cæs.1. Minimeq; ad eos sæpe mercatores commeant, atq; ea, quæ ad effœminandos animos pertinet, important. nunc est molles reddere.

EFfodere, est modo aliquid extrahere, modo altius uulnus adigere. ut AVlam.) Plaut.42. Effodio aulam auri plenam. OCVlos ali.) Cæs.78. Nā maiore cōmisso delicto, igni atq; omnibus tormētis necat: leuiore de causa auribus desectis, aut singulis effossis oculis domum remittit, ut sint reliquis documento, & magnitudine pœnæ perterreat alios: nō ita tamen dentem, non ita linguam dicerem.

Effugere.) Et nos effugimus aliquid, & aliquid nos effugit: ut in fugere. AFfinitatem alic.) Terentius.6.. Nullon' ego Chremetis pacto affinitatem effugere potero? est in totum effugere. Do.ait. NVptias alic.) Terent.8. nuptias effugere ego istas malo, quàm tu adipiscier. ANImaduersionem.) in orator. lib.226. Nec enim effugere possemus animaduersionem, si semper iisdem uteremur: id est, quin damnemur. CRImen.) 2.uolum.orat.147.. Et is est reus auaritiæ, qui in uberrima re turpe compendium, in maledicentissima ciuitate, in suspitiosissimo negocio maledictum omne, non modo crimen effugit: id est, uitauit. MAledictum.) uide crimen. Offensionem.) in famil.49. Sed tamen quoniam effugi eius offensionem. ALIquid aliquem.) ad Her.7. Aut eum effugisse alias rationes commodiores propter cupiditatem: idem cum simplici fugere aliquid aliq.

EFfundere, ubiq; uerbum rei magnam profusionem significat, sed exempla tamen ipsa, quàm commode fieri poterit, exponemus. AErarium.) uolumi.phil.201. At laudat, & sæpe, uirtu-

pe, uirtutem: & quidem C. Gracchus, cum largitiones maximas fecisset, & effudisset ærarium, uerbis tamen defendebat ærarium: id est, euacuasset, exinanisset. PAtrimonium.) 3. uolumi. orat. 184. Patrimoniumq; suum effudit, quanq; enim non sumus usi eo uerbo, quo decuit, non enim effudit, sed in salutē reipub. collocauit. ut aliquid etiam inanis profusionis habere uideatur. GRAtiam alicu.) in familia. 26.. Aut tam inconstantem, ut collectam gratiam florentissimi hominis effunderem, à meq; ipse deficerem. COpiam rei alicuius.) in orator. libr. 167.. Hæc enim ætas effudit hanc copiam:: id est, edidit. CARcerem in aliq.) 3. uolum. orat. 82.. Quod in me carcerem effudistis, quod coniuratos armastis id est, emisistis. FVrorem.) in familiari. 198.. Omnemq; suū uinolentum furorem in me effunderet. ODIum.) in famil. 15. Sed cum incensum illu d odium multarum eius in me iniuriarum, quod ego effudisse me omne arbitrabar: id est, nihil reliqui fecisse. HOnores in aliq.) Attic. 283. Eos per ipsos dies effudi (si ita uis) honores in mortuos Hircium, & Pansam. est largiter aliquem honoribus prosequi. MEmoriam alic. rei.) Ascon. 10. Ipse quoq; Scaurus dixit pro se, ac magnopere iudices mouit, & squalore, & lachrymis, & ædilitatis effusa memoria: id est, reuocata in memoriam omni ædilitatis recordatione. VOcem.) ad Herenn. 20. Vt nullo genere uocis effuso. SE suauiss. in aliq.) Att. 60. In nos uero suauissime Hercule est effusus.

EFfutire aliquid,) est cū mēdacio aliqd dicere: ut No. Mar. Terēt. 139. Ne uos forte imprudentes foris effutiretis. Item 2. uol. ph. 18. Quàm bellum erat Vellei, confiteri potius nescire, quod nescires, quàm ista effutientem nauseare, atq; ipsum tibi displicere: id est, quasi ementientem.

EGEre & re, & rei colloquio aliq.) de. offic. 52.. Vt neq; cessaret unquam, & interdum colloquio alterius non egeret. REI.) Sallusti. 19.. Maiores nostri P. C. neq; consilij, neque audaciæ unquam eguere, à quo uerbo Plaut. 184. impersonale passiuę uocis effecit egetur, ut item à caleo caletur. 45. Quæ tamen fugienda sunt.

EGErere aliquid. VOcem.) in orat. lib. 107. Vocem cubātes sensim excitant, eandemq; cum egerunt, sedētes ab acutiss. sono usque ad grauiss. sonum recipiunt. E MAri lapides.)

Cæſ.281.Alexandrini eo loco caſtellum magnis munitioni bus multisq; tormentis confirmauerunt,atq; egeſtis ex ma ri lapidibus libere ſunt uſi poſtea ad mittenda nauigia.
EGREdi aliquid,& aliqua re.)Salluſtius.45..Item in agmi ne in primis modo,modo in poſtremis, ſæpe in medio eſſe, ne quiſquam ordine egrederet. OFficio ſuo.)Terē.158.Nos noſtro officio nihil egreſſos eſſe.FLVmen.)Salluſt.73.Ego flumen Mulctam, quod inter me,& Micipſam fuit nō egre diar,neq; intrare Iugurtham ſinam.
EIIcere aliquid.)Terenti⁹.72.Itáne tandem quæſo Menede me ut pater tam in breui ſpatio omnem de me eiecerit ani mum patris?MOLliciem animi.)Terent.29. Eiiciunda her cle hæc mollicies animi,nimis mihi indulgeo LINguam.) in orat.libr.133..Eiecta lingua buccis fluentibus. CREpi tum ex aliquo.)Plaut.62.Eos ego ſi offendero,ex unoquo que eorum eiiciam crepitum polētarium: id eſt, cogam eos eiicere crepitum polentarium. RVborem alicui.) ad Her. 27.Tum uero iſte cœpit uoce clamare iſta,quæ facile cuiuis rubores eiicere poſſent.uulgò far agriciar. EX animo ali quid.)1.uolumine orationum.27. Vt amorem illum peni tus inſitum eiiceret ex animo.EX oppido.)Cæſ.91.Seſe ex oppido eiecerunt.Ita E PRædio.)1.uolumi.orationum.4. Expulſus atq; eiectus è prædio. SEnatu.)Aſc.40..Vt qui ſe nator eſſet eiiceretur ſenatu.DOmo aliq.)1.uolum.oratio. 22.Nudum eiecit domo.in famil.234.Eiicere non magnum fuit,excludere facilè eſt. ALIquo aliq.) Cæſ.167. Quòd eò naues eiicere poſſent:id eſt,appellere.ita IN terram.) Cæſ. 16.In terram nauem eiicerere cogunt.
EIurare inquit Sex.Pompeius,eſt id,quod deſideretur,non poſſe præſtare.BOnam copiam.)in fa.136. Tu autem quod mihi bonam copiam eiures,nihil eſt.FOrum.)1.uolu. ora. 178..Negociatores putāt eſſe turpe, id forum ſibi iniquum eiurare:ubi negocientur. Prætor prouinciam ſuam totam ſibi iniquam eiurat.PROuinciam.ut forum.ALIquam ini quum.)3.uolumine orationū.242.. Sic me iniquum eiura bant,de me querebantur.
ELAbi aliquid alicui,aliqua re,& ex aliqua re.ALIcui ali quid.)Terent.104.Paulatim elapſus Bacchidi. SVSpitiõe.) 1.uolum.orati.97. Et cum extra ordinaria pecunia crimē

ſubterfu-

subterfugere uelles, satis te elapsurum omni suspitione arbitrabare. E manibus.)3.uolu.ora. Ne reus elabare è manibus, summum est periculum.
ELAborare, summum studium plerunque & contentionem eius rei, qua de agitur, habet uerbum. IN re aliq.) Attico. 72.. Quod superest elaboratur in hoc à me, sicut tibi sensi placere. In fami.45. Hæc mihi ampliora multo sunt, quàm illa ipsa, propter quæ elaborantur. Item in ora. lib. 86.. Neque in uniuerso Græciæ singulos elaborasse: id est, contendisse, conatos esse Item.167. Et multo ante non inuentas solum, sed etiam perfectas, quàm hæc est à Græcis elaborata dicen di uis, atque copia. 86. Quamobrem mirari desinamus, quæ causa sit eloquentium paucitatis, cum ex illis rebus uniuersis eloquentia constet, in quibus singulis elaborare permagnum est. nunc quasi excellere significare uidetur. CVLtū aliq.)2.uolumine oratio. 79.. Aut quod est tam asperum, saxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret: id est, quod non exerceat.
ELEuare suspitionum causas.) de offic.112.. Multæque causæ suspitionum, offensionumque dātur, quas tum euitare, tum eleuare, tum ferre sapientis est: id est, leuiores facere sapientia. AEgritudinem.)1.uolu.philo.158. Nihil est enim quod tam obtundat, eleuetque ægritudinem. ADuersa.) in or. lib. 130.. Vel quod frangit aduersarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quod refutat.
ELIcere, est omnino educere, extrahere, sed inest nescio qd blandimenti in plerisque. IGnem.)2.uolum. philosophiæ. 31. Nam & lapidum conflictu atque tritu elici ignem uidemus: id est, excitari. SAguinem.)2.uolumi. philoso.174. Vt hostium sanguis eliciatur. SOnum.)2.uolum. philoso.56.. Ad neruorum eliciendos sonos, ac tibiarum apta manus est ad motionem digitorum. FERrum.)2.uolum. philo.56.. Non è terræ cauernis ferrum elicim⁹, rem ad colendos agros necessariam. CAVsam.)2.uolum. philo.83. Quis igitur elicere causas præsentionum potest? Item Attic.6.26. EPIstolam.) Attico.135.. Aut alias abs te epistolas eliciam. QVErelas.) in ora. lib.190.. Qui etiam ex infantium ingeniis elicere uoces, & querelas solet. VERbum.) in or. lib.93. Verbum ex eo nunquam elicere potui de ui, ac de ratione dicendi. SENtētiam

DISTVRbare,)est plerunq; demoliri, diruere: interdũ etiã ad quædam alia transfertur. DOmum.)3.uolum.orat.198. Huc etiam nisi uenirem Calend.Septemb. fabros se missurum, & domum meam disturbaturum esse dixit. AEdes.) Atti.35.. Armatis hominibus ante diem tertium Non. Nouemb.expulsi sunt fabri de area nostra, disturbata porticus Catuli, quæ S.C.reficiebatur. PONtes.)ad Herenn.4.. Pontes disturbat, cistas deijcit, impedimento est quo secius feratur lex. Item.9..Ita TEctum.)3.uolu.orat.21. Aedes incenderet, tecta disturbaret, templa Deorum immortalium inflammaret. VRbem.)de offi.61. Vt in Corinthi disturbatione nostri. IVdicium.)2.uolu.or.169.. Ille ambitus iudicium tollere, ac disturbare primum conflato uoluit gladiatorũ, ac fugitiuorum tumultu. NVptias.)Terent.4. Ne esset spatium cogitandi ad disturbandas nuptias. PAcem.)Sallu.78. Pax, & concordia disturbantur palàm. quibus postremis in locis impedire significat.

DIuellere, aliquid. ut VVLnus.) Cæs.246. Ipse suis manibus uulnus crudelissime diuellit.

DIuersari apud aliqu.) Att.89. Diuersatus est Laodiceæ apud Pompeium.

DIuertere, ad aliquem, siue aliquò. AD hospitem.) 1. uolumi.phil.125. Nec ad hospitem ante diuertisse, quàm &c. Ita AD cauponem.)2.uolumi.philoso.92. Alterum ad cauponem diuertisse, ad hospitem alterum. AD Albanum.)3.uolum.ora.111. Atq; illo die certe Aricia rediens diuertit Clodius ad Albanum. DOmum.)3.uolum.ora.146.. Cum inqt in Castellum Luceium uenisses, & domum regis hospitis tui diuertisses. LINguam ad aliq.)Plautus.211. Tum ad horum mores linguam diuertero.

DIuidere,)aliquãdo est rem unam in plures partes dispartire: aliquando est multis distribuere suam partẽ. Tunc uero dicimus alicui, & in aliquos, totum tamen diuidi solet, non autem pars, ut dixit Plautus: ut suo loco. ALIquid aliquibus.) Atti.17. Tribulis enim tuus est, & Sextus pater eius numos uobis diuidere solet. IN uiros aliq.) Plaut.34. Nam noster nostræ qui est magister, curiæ, diuidere argenti dixit numos in uiros. DImidium cum aliquo.)Plaut.18.. Pol me haud pœnitet scilicet boni dimidium uolui diuidere cum

te cum Ioue. Item. Plaut. 43. Dimidiam tecum potius partē diuidam: id est, partem dimidiam dare. fortasse ita ueteres loquebantur. Cic. & cæteri ex nostro numero non ita. Est item ubi apud Plaut. 36. Obscœnam rem significet. inquit enim: Me quidem Hercle, dicam palàm, non diuides. SENtētiam.) 3. uolumi. orat. 104. Diuisa sententia est, postulante nescio quo. Item in fami. 3. Postulatum est, ut Bibuli sententia diuideretur. Vt paucis expediam: Cum aliquis in dicenda sententia duas, pluresue res complecteretur, neq; ex omnes probarentur, postulari solebat, ut sententiam diuideret: id est, de singulis rebus separatim, ut referret. CIuitatē seditione.) Asc. 78. Tum cum Messana ciuitas seditione diuisa. ALIquid temporibus.) Terentius. 10.. Non sat commode diuisa sunt temporibus tibi Daue hæc: id est, suis temporibus distributa.

DOcere.) Vide quæso uerbi peruariam constructionem. dicimus enim aliquid, & aliqua re, & de aliquo, & ad aliquid aliquem docere. LIteris aliq.) in orator. lib. 179. Doctus etiam græcis T. Albitius, uel potius penè grȩcus. Item. 186.. C. Censorinus grȩcis literis satis doctus. Item Sallustius. 9. Hæc mulier gratia, atque forma, præterea uiro, ac liberis satis fortunata, literis græcis & latinis docta. Ita FIdibus.) in fami. 140.. Socratem fidibus docuit nobilissimus fidicen, is Connus uocitatus est. DE re aliquid.) 1. uolum. oration. 22.. Vsque adeo autem ille pertimuerat, ut mori mallet, q̃ de his rebus Syllam doceri. Item Sallusti. 30. At Adherbal, tametsi Romam legatos miserat, qui senatum docerent de cæde fratris, & fortunis suis &c. AD aliquid.) Teren. 104.. In eodem omnes mihi uidentur ludo doctæ ad malitiam. 3. uolum. orat. 103. Ad quam non docti, sed facti, non instituti, sed imbuti sumus. id est, secundum quam.

DOlere.) Nec minus uaria est huius uerbi cōstructio, q̃ superioris sit, recipit enim has omnes constructiones, ut dolere aliquid alicui, & aliquem aliquid, & de aliqua, & ab aliqua re. LAtus alicui.) in ora. lib. 143. Nanq; tum latus ei dicenti cōdoluisse, sudoremq; multum consecutū esse audiebamus. MAlas alic.) Plaut. 6.. Nam mihi etiā misero nunc male dolent. DVas ancillas.) Plautus. 280. Quid mihi futurum est, cui duæ ancillæ dolent, quibus te donaui. CORdi aliquid.)

Plaut.15. Ego illud scio quantum doluerit cordi meo. ALI quid.) 1.uolum.philo.207.. Quid ergo? illud quod Alcibiades dolebat, non ex animi malis, uitiísq; constabat? CAput de uento.) Plau.28. Nam mihi de uento misere condoluit caput. AB re aliqua.) Plaut.82. Doleo ab animo, doleo ab oculis, doleo ab ægritudine. Verum cum dolemus, aut nostro, aut alterius incōmodo dolemus: posterius ueteres per hanc uocem uicem exprimebant, dicebantq; dolere uicem eius, cuius incommodi causa dolebant. Vt Attic.58. De Lentulo scilicet fero, ut debeo, uirum bonum, & magnū hominem, & in summa magnitudine animi multa humanitate temperatum, perdidimus, nosq; malo solatio: sed nonnullo tamē consolamur, quod ipsius uicem minime dolemus, nō ut Sauseius, & Vestorius me hercule, quia sic amabat patriam, ut mihi aliquo deorum beneficio uideatur ex eius incendio esse ereptus. Igitur quia hoc malo caret, nihil eius uicem doleo. Item.92.. Huc enim odiosa afferebantur de Curione, de Paulo, nō quòd ullum periculum uideam stante Pompeio, uel etiam sedente, ualeat modo, sed me hercule Curionis, & Pauli meorum familiarium uicem doleo: id est, quod ipsi in hoc multum damni facturi sunt. Item.133. Balbi Cornelij literarum exemplum, quas eodem die accepi, quo tuas, misi ad te, ut meam uicē doleres, cum me derideri uideres. Item.1.uolumine oration.99. Nos si alienam uicem pro nostra iniuria doleremus, uestigium ipsius in foro non esset relictum: id est, damnum alterius quantum nostrum si doleremus &c. in oratorijs libris.266.. Scio ab isto initio tractum esse sermonem, teq; Aruti dolentem uicem, quasi defleuisse iudiciorum uastitatem, & fori.

DOmare aliquid, GENtes.) 3.uolumine orationum.132. Domuisti gentes immanitate Barbaras &c. id est, subegisti, superasti, obedientes reddidisti. pugnos in parietē.) Plaut.5.. Gestiunt pugni mihi. SO. Si in me exerciturus, quæso in parietem ut prius domes.

DOminari.) Nollem contra grammaticorum præcepta audacter dicere, moderate tamen dicam: Mihi nondum lectū est dominari aliquem alicui, sed in aliqua re semper. nam illud in off.28. O domus antiqua quàm dispari dominaris domino: magis passiue accipiendum uidetur, quàm actiue. IN iudicijs.

iudicijs.)1.uolum.oratio.58..Videt enim si à pueris nobilibus, quos adhuc elusit, si à quadruplatoribus, quos non sine causa contempsit semper, ac pro nihilo putauit, accusandi uoluntas ad uiros fortes, spectatosq́; homines translata sit, se in iudicijs dominari non posse. Ita IN concionibus.)2.uolumi.oratio.18..Sic in hoc loco falsa inuidia imbecilla esse debet, dominetur in concionibus, iaceat in iudicijs. Ita IN capite ali.)1.uolumine orati.17.. Non usq; eo tamen, ut in capite, fortunisq́; hominum honestissimorum dominentur hi, qui &c. IN fortunis.)uide in capite.

DOnare, & aliquid alicui, & aliquem re aliqua donamus.) Interdum tamen est pro suo composito condono, tum uero utrunq; pro ignosco. ut CIuitatem.) Attic.329.. Minuebat uectigalia, donabat ciuitates ex commentario. VAcatione aliq.)2.uolum.philosophiæ.27. Et agro à senatu & uacatione donatus. INImicitias suas Reipub.) in famil.62. Tu tuas inimicitias, ut Reipub. donares: id est, Reipub. causa eas inimicitias deponeres.

DORmire ad horas treis.) Atti.167. Puella eius mane primum dormit ad horas treis: id est, diei ad horas treis dormit. CRApulam.) Plaut.128.. Vbi somnũ sepeliui, omnẽq; obdormiui crapulam Item.237. Quin abeo hinc in Veneris fanum, ut edormiscã hãc crapulam. Ita tu uinum. IN aurẽ.) Ter.58. Ademptum tibi iam faxo omnem metum in aurem utramuis ut dormias: id est, curis omnibus solutus ut dormias. OMnibus.) in fam.106..Olim non omnibus dormio, sic ego nõ omnibus mi Galle seruio. Et hæc prouerbialis est sententia in eos, qui operam suam oĩbus nõ negant.

DORmitare aliquem.) Att.31. Cœnato mihi, etiam dormitanti pridie Cal. Ma. &c. ARcte & grauiter.) 2.uolu.phil.93. Magnamq́; partem noctis uigilasses: ad lucem deniq; arcte & grauiter dormitare cœpisse.

DVCERE.) Vt totum No. Mar. in hanc partem describam, non id tamen assequar, ut omnes uerbi significationes connumerare possim, quare hoc magis ad exempla, sicubi id erit opus, reseruãdum duxi. AB aliquo loco se.) in fam.164. Duxit se à Gadibus & triduum tempestate retentus &c. Iã nunc est subducere se: id est, clam de loco discedere. ut se feras infra. AErem spiritu.)2.uolumi.philoso.29.. Aliud ab

aëre, quem spiritu ducimus. AMIcam.) Plau. 30.. Qui quidẽ cum filio potet una, atq; unà amicam ductet decrepitus senex. Item. 254. Pape ducam hodie amicam, eorum est amantium, qui noctem ab amica exorant, nam, propter plures amatores, cum ea non cubitant. Ita noctem infra. Ita meretricem. ANImam de cœlo.) 1. uolumi. orationum. 30. Ita uiuunt, ut ducere animam de cœlo non queant. ANhelitum.) Plaut. 23.. Non uides me ex cursura anhelitum etiam ducere? est cum difficultate spirare. BELlum.) in fa. 97. Suadere institui, ut bellum duceret. nunc est trahere. ALtitudinem rei.) Cæs. 147.. Vbi turris altitudo perducta est ad contabulationem. CENtesimas.) Att. 85. Confeceram, ut soluerent centesimis sexẽnij ductis, cum renouatione singulorum annorum. nunc est eximere, detrahere. CONiecturam aliqu.) in famil. 127. Quanquàm quo me coniectura ducat, habeo. Item in ora. lib 169.. Tantummodo coniectura ducor ad suspicandũ: id est, conijcio. AD credendum.) 1. uolu. phi. 184. Ita me ad credendum tua ducit oratio. nunc est persuadere. DIEM ex die.) Cæs. 5.. Diem ex die ducere Hedui. ut tempus. DEspicatui aliq.) 2. uol. orat. 160. Quod porro in Græco sermone tam tritum, atq; celebratũ est, quàm si quis despicatui ducitur, ut Mysorum ultimus esse dicatur. Ter. 33. Dixit habere despicatam adolescentiã. DEorsum se.) Plau. 42. Ego me deorsum duco de arbore: id est, descẽdo, demitto. DIsciplinam alicuius rei ex aliqua re.) 1. uolu. phil. 124. Tanta uis admonitionis inest in locis, ut non sine causa, ex his memoriæ ducta sit disciplina. nũc est deduci. ET re aliq̃ aliquẽ duci. ut ERrore duci.) de offic. 30. Nec quenquã hoc errore duci oportet: id est. decipi. GAVdio falso.) Terẽ. 4.. Id uoluit nos sic nec opinãtes duci falso gaudio. RE ali q̃.) 1. uolu. orat. 229. Tamen indicauit non solum artificio, sed etiam pretio, quęstuq; duci: id est, induci. Ita SPE.) At. 44.. Meq; tẽporis non longinqui spe ductum esse, moleste ferã. EXercitum.) 2. uol. orat. 128. Qua in legatione duxit exercitum, signa contulit. EXordium.) 1. uolumi. philoso. 128. A qua totius uitæ ducat exordium: id est, trahat, ut initium, principiũ. FOras se.) Ter. 112.. Vxor ubi me ad filiam ire sensit, se duxit foras, atq; eccã uideo: id est, clam foras exiuit, ut se à Gadibus. FVnus alicui.) 1. uol. or. 9. Huic acerbiss. ui-

uo, uidentiq; funus ducitur. FOssas.) Cæs. 128. Fossas transuersas uijs perducit. INItium alicunde.) 2. uol. ora. 69.. Tūc quæro quam ob causam initium rerū, ac legum suarū hinc duxerit, ut Pop. Rom. suffragio priuaretur? IN gyrum.) de off. 118.. Tanquam in gyrum rationis, & doctrinæ duci oporteret. IN matrimonium. Cæsar. 3.. Quod ex ea ciuitate Orgentorigis filiam in matrimonium duxerat, uxorem dixit Terent. IN orbitatem filios.) Plautus. 54.. Quasi in orbitatem filios produxerim: id est, ut eis amissis orbus fierem, quia tantum orbi dicuntur, qui liberos amiserunt, nō qui, non susceperunt. IN sententiam.) Cæsar. 78. Hac coacta manu quoscunq; adit, ex ciuitate, in suam sententiam perducit. MERetricem.) Plautus. 138.. Nisi feres argentum, frustra me ductare non potes. NOctem.) Plaut. 273.. Idem si raras noctes ducit, ab animo perit. NOmen.) 1. uolumine philosophiæ. 46.. Ex quo etiam nomen hoc duxerat: id est, sumpserat. ORdinem.) Cæsar. 123.. Qui hunc eundem ordinem in exercitu Cn. Pompei antea duxerat. POst aliquid.) Sallustius. 56. Et sua necessaria post illius honorē ducerent: id est, pluris illius honorem, quàm sua necessaria facerent. PRINcipem octauum.) Atti. 277.. Cretensi bello Metello imperatore octauum principem duxit, ut exercitum, ordinem. PER triumphum aliq.) Sallusti. 83. Filium eius Aristonicum, quia patrium regnum petiuerat, hostium more per triumphum duxere: id est, in triumpho. per enim nunc (ut in particulis dicetur) pro in, ponitur. PRO factis facta.) Sallustius. 2. Supra ea, ueluti ficta pro falsis ducit. PRINcipium.) 2. uolum. philosoph. 37. Si à principe inuestigandæ ueritatis huius disputationis principium duxero. ut initium. RAtionem suam.) 1. uolumine orationū. 102. Debere eum aiebat suam quoq; rationem ducere, multa sibi opus esse, multa &c. 1. uolumine orationum. 40. Non ullius rationem sui commodi ducit. Idem est cum rationem habere. SCORtum.) Plaut. 115. Lubet potare, amare, scorta ducere. ut meretricem, amicam. SERmonem.) in orato. lib. 166. Nempe igitur hinc tum Pomponij duct⁹ est sermo: id est, ortus. ut initium, exordium. SImilitudinem ex aliq.) orat. lib. 197.. Ex quo similitudinem duceret. SORtem.) 1. uolumine orationum. 233. Sors ducitur. est extrahi ex urna sortem,

fortem.SPIritum.)2.uolumi.orat.197. Vti liberum spiritũ ducendi nullam habeat potestatem, ut aërem, animam de cœlo. Ita A Vribus.)de re rust.47.Sed auribus spiritum du cere solere. de capris agit. Item fa.143.. Vt optandum fit, ut possimus ad id tempus Reipu. spiritum ducere: id est, ut eo usq; uitam perducere possimus. TEMpus.)1.uolumi.orat. 32. Deinde ita tempus duceretur. VEla.) Cæs.153. Qui non è uestigio ad castra Corneliana uela duxisset. VIam.) Atti. 318.. Ea uiæ pars ualde accliuis est, sed intellexi aliter duci non potuisse: id est, fieri. Vitio alicui.) Terent.76.. Laudin' an uitio duci factum oporteat: id est, dari, ascribi. VXOrẽ) Terent.103. Cum pater uxorem ut ducat orare occipit. in matrimonium dixit Cæsar. DVcere uero aliquid ante se, ut præ se ferre, neq; legi, neq; dicere auderẽ, & si grauissimus autor Lau. Vall. id usurparit. Laurent. Valla.

DVplicare aliq. EXERcitum.) Attico.78. Quem nos Deiotari aduentu cum suis omnibus copijs duplicaturi eramus. GLOriam.)2.uolumine orationum.232. At id nec propositum ullum fuit, & si fuisset, duplicata gloria discessissem. CVRAM.) Sallustius 19. Præterea senectus per se grauis curam duplicat.

DVrare.) Durare uerbum hoc cum absolute ponitur, significat perseuerare, sed in re semper laboriosa, & difficili, cũ uero post se regit, est firmare, ad laborem ferendum assuefacere aliq. Ter.90. In hisce ædibus durare non possum. Plau. 12.. Durare nequeo in ædibus. Item.31. Non queo durare. Item.140. Cæs.72. Hos studio se foueis captos interficiunt, hoc se labore durant adolescentes, &c.

E

BVLLIRE, est feruescere, inquit No. à bullis, Ci. locum adducens. 1.uolu. philosophiæ.199. Qui si uirtutes ebullire uolent, & sapientias nihil aliud dicent: id est, si recte animaduertere, & diligenter uirtutis uim scrutari uolent, & eius puritatem, quasi ad ignẽ purgatam, considerare, haud aliter dicent. Item.143.. Dixerit hoc quidem Epicu-

Epicurus, ſemper beatum eſſe ſapientem, quod quidem ſolet ebullire nonnunquam. nunc eſt quaſi murmurare, non aperte dicere. ſed tamen ut id intelligatur dici.
EDEre,) eſt ſemper de ipſis rebus, quæ aliquo modo alicun de emittuntur, ut in exemplis. ANnales.) Attic. 32. Ita rurſus remittit, ut me roget, ut annales ſuos emendem, & edã: id eſt, ut in uulgus eos dem, diuulgem. VItam.) 1. uolu. phi. 115. Nec ad hoſpitẽ ante diuertiſſe, quàm Pythagoræ ipſum illum locum, ubi uitam ediderat, ſedemq́; uiderim. CLAmorem.) 2. uolum. phi. 119. Clamoremq́; maiorem cum admiratione edidiſſet: id eſt, ualide inclamaſſet. CRVciatus.) uide exemplum. EXEMplum in aliq.) Cæſ. 10.. Et in eos omnia exempla, cruciatusq́; edere, ſi qua res non ad nutum, aut ad uoluntatem eius facta ſit, quod alios ſcilicet admoneat. Terent. 48. Vterq; in te exempla edent: id eſt, alij de te exemplum capient. Cæſ. dixit ut cæteris documento ſint. FOras ſe.) Plau. 123.. Non bonus eſt ſomnus homini de prãdio, apage ex ædibus, me clanculum edidi foras. FOEtum.) in orat. lib. 220.. Quo meliores fœtus poſſet, & grandiores edere. de ingenio loquitur per tranſlationem ab agro: & eſt ferre, producere. INdicium.) 2. uolumine orationum. 175. Tibi meo familiari, & conturbernali prius etiam edituri fuerint indicium ſcribæ mei ſi uoluiſſes, quàm in codicem retuliſſent: id eſt, indicare. IN lucem.) 1. uolum. philoſ. 190. Nunc autem ſimulatq; editi in lucem, & ſuſcepti ſumus. eſt autem naſci. IN uulgus.) Attic. 270.. Ei rei ſunt indicio præter eos libros, in quibus de eo facit mentionem, qui in uulgus ſunt editi. NOmen.) 2. uolumi. orationum. 216. Sed homo ad cædem imminens meum nomen operarijs ediderat. ORAculum.) 2.. uolum. philo. 132 . Vnde anhelitus ille terræ fieret, quo Pythia mente incitata oracula ederet. Item. 1. uolum. philoſ. 68. Sed quod caput eſt, cur iſto modo iam oracula Delphis non eduntur? nunc eſt reſpondere. PVgnam.) Plau. 52. Atq; ut perſpicio, profecto iam aliquid pugnæ edidit: id eſt, commiſit. Item Attic. 10.. Dij immortales, quas ego pugnas, & quãtas ſtrages edidi: id eſt, ut pugnaui, ut ſtraui aduerſarium. RAtionem.) Plau. 37.. Poſtquàm hãc rationẽ cordi, uentriq́; edidi, acceſſit anim⁹ ad meã ſententiam: id eſt, poſtquàm illis protuli hanc rationem. RAtiones.

EDIſcere.)Eam uim habet uerbum,quā habet memoriç ni-dare.in ora.lib.97..Exercenda eſt memoria, in ediſcendis ad uerbum quàmplurimis ex noſtris ſcriptis, & alienis.
EDORmire ſomniū.)Plaut.Paulisper mane,dum edormiſcat unum ſomnium.VNum.) Terent.94.. Quid ego nunc agam?ni dum hæ ſileſcunt turbæ, interea in angulū aliquò abeam,atq; edormiſcam hoc uini. CRApulam.) 3.or.166.. Edormi crapulam,inquā,& exhala.
EDVcere,modo eſt extrahere, modo nutrire: nā quod nos educare dicimus,ueteres educere dicebant.ut liberos.) Terentius.55. Attamen habet bene,ac pudice eductam. Item. 77.Inde ego hunc maiorem adoptaui mihi,eduxi à paruulo.GLAdium.)3.uolumine oration.107.Illi,qui erant cum Clodio gladijs eductis partim recurrere ad rhedam :id eſt, nudatis,diſtrictis.SE foras.)Teren.109. Quàm me propter exanimatum citius eduxi foras.IN ius aliq.)1.uolum.ora. 171..Et cum in ius ipſum eduxi,expreſſi,ut conficere tabulas ſe negaret.Aſc.34.Deinde Græci,quos ſpoliauerat, eduxerunt Antonium in ius ad M.Lucullum prętorem,qui ius inter peregrinos dicebat.
EFFERre,)proprie ex extra ferre.ut uero per tranſlationē multis alijs ſignificationibus ſe accommodet, exemplis ipſis uidebimus.AGrum cum decumo.)1.uolu.orat.172.Cū ager,id quod perraro euenit,cum decumo extuliſſet,quę erat ratio decumani?idem eſt cum efficere cum octauo.utrūque autem ſignificat, reddere agrum decuplum, ſiue octuplum.uulgò diece per uno,otto per uno.VXOrem.)Plaut. 91.At pol ego te credidi uxorem,quam extuliſti, pudore te exequi.eſt nunc ad ſepulturam ferre.Ita FVnere aliq.)2.uolum.orat.221.Qui etiam de me ipſo,cum tua rogatione funere elatam repu.dicerent.Atti.238.Cn.Lucullus familiaris noſter matrem efferebat.ARgentum.) Terē.63.Actum eſt,hic prius ſe indicarit,quàm ego argentum effero:id eſt, aufero,& quaſi mortuum argētum innuit. PEdem porta.) Attico.97.Ego,niſi Bibulus ,qui dum unus hoſtis in Syria fuit,pedem porta non plus extulit quàm domo ſua &c. id eſt,qui domo nunquam exiſſet.VERbum.)ad Her.27.. Barbariſmus eſt,cum uerbū aliquod uitioſe effertur:id eſt,profertur.DIfficultates.)in orato.lib.238.Aut efficiendi facultates

batur, non modo illi non sufficere, sed uix pro fœnore esse posse. IN usuram.) Attico. 85. Nec id satis efficitur in usurã menstruam. MANdatum.) Att. 10. Tu mandata effice, quæ recepisti: id est, exequere, perfice. BEneuolum aliq.) ad Herenn. 2. A rebus ipsis beneuolum efficiemus auditorẽ. OFficium.) Plautus. 108. Vestrum curate officium, ego efficiam meum, pro perficiam. Item. 281. Lepide efficiam mea hera officium, inde intus, modo ut tu tuum item efficias. SCIentiam.) 2. uolum. philoso. 80. Qua ex natione Caldæi, non ex auis, sed ex gentis uocabulo nominati. diuturna obseruatione syderum, scientiam putantur effecisse. VOluptatem.) 1. uolumine philo. 57.. Istæ enim uestræ eximiæ pulchræq; uirtutes, nisi uoluptatem efficerẽt: id est, uoluptatem afferrent. SVCcessionem rei alic.) 1. uolumi. philoso. 56.. Doloris motio successionem efficit uoluptatis: id est, in eius locũ uoluptatem succedere facit. PROcessus.) in orat. libr. 190. Itaq; tantos processus efficiebat. CLAmores.) Atti. 30. Clamorem efficiam si eum mecum habuero otiosum, non est alte inclamare, sed aliorum excitare clamorem. FREquentem senatum.) in fa. 115. Marcellus idem illud de prouincijs urget: sed neq; adhuc frequentem senatum efficere potuit: id est, cogere senatum ad legitimum numerum.

EFflare animam.) 1. uolum. philos. 12. nam & agere animã, & eflare dicimus. Item. 3. uolumi. orationum. 19. Quem pridie hora tertia animam efflantem reliquisset. Item C. Gracchus apud Gell. 133.

EFflorescere orationem.) in ora. lib. 86.. Etenim ex rerum cognitione efflorescat, & redundet oportet oratio: id est, abundet. Vtilitatem. de officijs. 115. Quæ tamen ipsa efflorescit ex amicitia: id est, crescit.

EFfluere est elabi, effundi, emanare, ab eo, quod è uase aliquo effundatur per rimas.) ut Ter. Plenus rimarum sum, hac illac perfluo: sed perornate transfertur. AEstatem.) Attico. 201.. Sed ut ad te heri scripsi, considerabis etiam de Tusculano, ne æstas effluat, quod certe non est committẽdum: id est, elabatur. EX animo aliquid.) in famil. 102. Sin nostri oblitus es, dabo operam, ut istuc ueniam, antequam planè ex animo tuo effluo. MENtem alicui.) in orator. libr. 184.. Huic minime mirum est ex tempore dicenti solitam efflue-

pe, uirtutem: & quidem C. Gracchus, cum largitiones maximas fecisset, & effudisset ærarium, uerbis tamen defendebat ęrarium: id est, euacuasset, exinanisset. PAtrimonium.) 3. uolumi. orat. 184. Patrimoniumq́; suum effudit, quanquam enim non sumus usi eo uerbo, quo decuit, non enim effudit, sed in salutē reipub. collocauit. ut aliquid etiam inanis pro fusionis habere uideatur. GRAtiam alicu.) in familia. 26.. Aut tam inconstantem, ut collectam gratiam florentissimi hominis effunderem, à meq́; ipse deficerem. COpiam rei alicuius.) in orator. libr. 167.. Hæc enim ætas effudit hanc copiam:: id est, edidit. CARcerem in aliq.) 3. uolum. orat. 82.. Quod in me carcerem effudistis, quod coniuratos armastis id est, emisistis. FVrorem.) in familiari. 198.. Omnemq́; suū uinolentum furorem in me effunderet. ODIum.) in famil. 15. Sed cum incensum illud odium multarum eius in me iniuriarum, quod ego effudisse me omne arbitrabar: id est, nihil reliqui fecisse. HOnores in aliq.) Attic. 283. Eos per ipsos dies effudi (si ita uis) honores in mortuos Hircium, & Pansam. est largiter aliquem honoribus prosequi. MEmoriam alic. rei.) Ascon. 10. Ipse quoq; Scaurus dixit pro se, ac magnopere iudices mouit, & squalore, & lachrymis, & ædilitatis effusa memoria: id est, reuocata in memoriam omni ædilitatis recordatione. VOcem.) ad Herenn. 20. Vt nullo genere uocis effuso. SE suauiss. in aliq.) Att. 60. In nos uero suauissime Hercule est effusus.

EFfutire aliquid,) est cū mēdacio aliqd dicere: ut No. Mar. Terēt. 139. Ne uos forte imprudentes foris effutiretis. Item 2. uol. ph. 18. Quàm bellum erat Vellei, confiteri potius nescire, quod nescires, quàm ista effutientem nauseare, atq; ipsum tibi displicere: id est, quasi ementientem.

EGEre & re, & rei colloquio aliq.) de, offic. 52.. Vt neq; cessaret unquam, & interdum colloquio alterius non egeret. REI.) Sallusti. 19.. Maiores nostri P. C. neq; consilij, neque audaciæ unquam eguere, à quo uerbo Plaut. 184. impersonale passiuę uocis effecit egetur, ut item à caleo caletur. 45. Quæ tamen fugienda sunt.

EGErere aliquid. VOcem.) in orat. lib. 107. Vocem cubātes sensim excitant, eandemq́; cum egerunt, sedētes ab acutiss. sono usque ad grauiss. sonum recipiunt. E MAri lapides.)

Cæſ.281. Alexandrini eo loco caſtellum magnis munitioni bus multiſq; tormentis confirmauerunt, atq; egeſtis ex ma ri lapidibus libere ſunt uſi poſtea ad mittenda nauigia.
EGREdi aliquid, & aliqua re.) Salluſtius.45.. Item in agmi ne in primis modo, modo in poſtremis, ſæpe in medio eſſe, ne quiſquam ordine egrederet. OFficio ſuo.) Terē.158. Nos noſtro officio nihil egreſſos eſſe. FLVmen.) Salluſt.73. Ego flumen Mulctam, quod inter me, & Micipſam fuit nō egre diar, neq; intrare Iugurtham ſinam.
EIIcere aliquid.) Terenti⁹.72. Itáne tandem quæſo Menede me ut pater tam in breui ſpatio omnem de me eiecerit ani mum patris? MOLliciem animi.) Terent.29. Eijciunda her cle hæc mollicies animi, nimis mihi indulgeo LINguam.) in orat. libr.133.. Eiecta lingua buccis fluentibus. CREpi tum ex aliquo.) Plaut.62. Eos ego ſi offendero, ex unoquo que eorum eijciam crepitum polētarium: id eſt, cogam eos eijcere crepitum polentarium. RVborem alicui.) ad Her. 27. Tum uero iſte cœpit uoce clamare iſta, quæ facile cuiuis rubores eijcere poſſent. uulgò far agriciar. EX animo ali quid.) 1. uolumine orationum.27. Vt amorem illum peni tus inſitum eijceret ex animo. EX oppido.) Cæſ.91. Seſe ex oppido eiecerunt. Ita E PRædio.) 1. uolumi. orationum.4. Expulſus atq; eiectus è prædio. SEnatu.) Aſc.40.. Vt qui ſe nator eſſet eijceretur ſenatu. DOmo aliq.) 1. uolum. oratio. 22. Nudum eiecit domo. in famil.234. Eijcere non magnum fuit, excludere facile eſt. ALIquo aliq.) Cæſ.167. Quòd eò naues eijcere poſſent: id eſt, appellere. ita IN terram.) Cæſ. 16. In terram nauem eijcerere cogunt.
EIurare inquit Sex. Pompeius, eſt id, quod deſideretur, non poſſe præſtare. BOnam copiam.) in fa.136. Tu autem quod mihi bonam copiam eiures, nihil eſt. FOrum.) 1. uolu. ora. 178.. Negociatores putāt eſſe turpe, id forum ſibi iniquum eiurare: ubi negocientur. Prætor prouinciam ſuam totam ſibi iniquam eiurat. PROuinciam. ut forum. ALIquam ini quum.) 3. uolumine orationū.242.. Sic me iniquum eiura bant, de me querebantur.
ELAbi aliquid alicui, aliqua re, & ex aliqua re. ALIcui ali quid.) Terent.104. Paulatim elapſus Bacchidi. SVSpitiōe.) 1. uolum. orati.97. Et cum extra ordinaria pecunia crimē

subterfugere uelles, satis te elapsurum omni suspitione arbitrabare. E manibus.)3.uolu. ora. Ne reus elabare è manibus, summum est periculum.

ELAborare, summum studium plerunq; & contentionem eius rei, qua de agitur, habet uerbum. IN re aliq.) Attico. 72.. Quod superest elaboraf in hoc à me, sicut tibi sensi placere. In fami.45. Hæc mihi ampliora multo sunt, quàm illa ipsa, propter quæ elaborantur. Item in ora. lib. 86.. Neq; in uniuerso Græciæ singulos elaborasse: id est, contendisse, conatos esse Item. 167. Et multo ante non inuentas solum, sed etiam perfectas, quàm hæc est à Græcis elaborata dicendi uis, atq; copia. 86. Quamobrem mirari desinamus, quæ causa sit eloquentium paucitatis, cum ex illis rebus uniuersis eloquentia constet, in quibus singulis elaborare permagnum est. nunc quasi excellere significare uidetur. CVLtū aliq.)2.uolumine oratio. 79.. Aut quod est tam asperum, saxetum, in quo agricolarum cultus non elaboret: id est, quod non exerceat.

ELEuare suspitionum causas.) de offic.112.. Multæq; causæ suspitionum, offensionumq; dātur, quas tum euitare, tum eleuare, tum ferre sapientis est: id est, leuiores facere sapientia. AEgritudinem.)1.uolu. philo.158. Nihil est enim quod tam obtundat, eleuetq; ægritudinem. ADuersa.) in or. lib. 130.. Vel quod frangit aduersarium, quod impedit, quod eleuat, quod deterret, quod refutat.

ELIcere, est omnino educere, extrahere, sed inest nescio qd blandimenti in plerisq;. IGnem.)2.uolum. philosophiæ.31. Nam & lapidum conflictu atq; tritu elici ignem uidemus: id est, excitari. SAguinem.)2.uolumi. philoso.174. Vt hostium sanguis eliciatur. SOnum.)2.uolum. philoso.56.. Ad neruorum eliciendos sonos, ac tibiarum apta manus est ad motionem digitorum. FERrum.)2.uolum. philo.56.. Non è terræ cauernis ferrum elicim⁹, rem ad colendos agros necessariam. CAVsam.)2.uolum. philo.83. Quis igitur elicere causas præsentionum potest? Item Attic.6.26. EPIstolam.) Attico.135.. Aut alias abs te epistolas eliciam. QVErelas.) in ora. lib.190.. Qui etiam ex infantium ingenijs elicere uoces, & querelas solet. VERbum.) in or. lib.93. Verbum ex eo nunq̄ elicere potui de ui, ac de ratione dicendi. SENtētiam

aliq.)Att.99. Tamen dabũt operam, ut eliciant sententiam meam. IN insidias aliq.)Cæ.107.. Eodemq́ equites postero die mittunt, qui primum elicere nostros in insidias. AD pugnam.)Cæs.185. Cæsar nulla ratione ad pugnam elici posse Pompeium existimans.

ELImare, est leuiter de re aliqua aliquid demere. DE natura benefica.) in familiarib.38.. Et si de tua prolixa, beneficaq́ natura elimabit aliquid posterior annus. AD tenue aliq.) 1.uolumine philosophiæ.17. Sed ad Elicem & clarissimos septentriones: id est, rationes has latiore specie, non ad tenue elimatas.

ELOcare fundum.)1.uolumi.orat.159. Fundum elocatum esse dicebat: id est, locatum.

ELVcere honorẽ.) in fa.149.. Quare sit modo aliqua Resp. in qua honos elucere possit, omnibus(mihi crede) honoribus abundabis. ELOquentiam.) in ora.lib.209.. Hoc in genere(nam quasi syluam uides) omnis eluceat oportet eloquentiæ magnitudo.

ELVdere, proprie gladiatorum est, cum uicerint, & est finem imponere.) 2.uolumine orationum.97.. Quãdiu nos etiam furor iste tuus eludet? Terent.26. Illicet periisti, eludet ubi te uictum senserit. Item. 3.uolumi.orationum.97. IN alea aliq.) Plautus.66.. Elusi militem, inquam, in alea. AD libidinem aliq.)1.uolu.ora.72. Ad nostrum arbitrium libidinemq́ eludemus.

ELVEre.) Sordes eluuntur maxime, sed apte etiam transfertur. MAculam.)3 uolum.ora.17. Quoniam illa in Rep. macula regni publicati maneret, quam nemo posset iam eluere. PRædicationem.)3.uolumi.orat.242. Num elui prædicatio crudelitatis poterit? SANguinem.) 9.uolumi.orationum.242. Vt Centurionum legionis Martiæ Brundusii profusus sanguis eluatur.

EMAnare, idem est cum exire, diuulgari. ALIquid per aliq.)in orato.lib.185.. Vereri te, inquit, arbitror ne per nos hic sermo tuus emanet. IN uulgus.)1.uolumi.orationũ.19. Ego etiam si omnia, quæ dicenda sunt, libere dixero, nequaquam tamen similiter oratio mea exire, atq; in uulgus emanare poterit. FAmam.)1.uolumi.orat.76.. Quæ fama non idcirco solum emanarat.

Emanci-

EMANcipare.)Mancipare est in seruitutem capere: emāci pare est in ius suum exire. Sex.uero exponit esse, aut ex iure patris exire, aut aliorum fieri dominum. 2. uolumine orationum. 220.. Nam adoptatum emancipari statim, ne sit eius filius, qui adoptarit.
EMANdare. Emādamus quæ cara sunt, & cui consultū uolumus: amandamus, quæ impediunt, quæ odimus. Att. 110.. Itaq; de Ciceronibus nostris dubito quid agam, nam mihi interdum emandandi uidentur in Græciam.
EMendare, est corrigere, mendū tollere.) Att. 32. Ita rursus remittit, ut me roget, ut annales suos emendem, & edam.
EMENtiri, est mentiri: transferturq; etiam ad factum. & aliquid, & in aliquid ementimur. AVtoritatem alic.) 2. uolumine orationum. 224. Satisne tibi uidetur à Senatu iudicatum? me non mo do ementitum esse autoritatem eius ordinis? AVspicia.) 3. uolumine orationum. 185. Quem ipse emētitis auspiciis uitiosum fecerat: ut passiue etiam sit pronunciatum, & est scientem contra auspicia fecisse. GEnus suū.) 3. uolumine orationum. 55.. Non enim furatus est ciuitatē, non genus suum ementitus. in orato. lib. 2. 34. Alij ementiti sunt in eos, quos oderunt.
EMERgere.) Difficultati, & rei turpi maxime accommodatur uerbum. & dicimus re, & ex aliqua re emergere aliq. Attico. 71.. Me & incommoda ualetudine, qua iam emerseram & cætera. EX aliquo loco.) Attico. 29.. Emerseram commode ex Antio in Appiam ad treis tabernas. EX malis sese.) Terentius. 13.. Dehinc facile ex illis sese emersurum malis. EX negocio.) Attico. 72.. Quod non aliqua ratione ex hoc negocio emerserim. ita alicunde. Terentius. 36.. Quid gestiā, aut quid lætus sim, quo pergam, unde emergā & cæte. ubi Do. ait proprie dixit emergam, ut ex lustris, atq; ex inhonestis locis, utpote meretricis domo. Cic. At ne tum quidem emersisti lutulente quæso ex naturæ tuę sordibus. AMOrem alic.) Att. 114.. Nūc emergit amor, nūc desiderium ferre non possum, nunc est insurgere. DEcorū quid sit.) de offic. 22.. Ex quo magis emergit quale sit decorum illud: id est, apparet.
EMEre.) Et ab, & de aliq. & aliq. de re aliqua emimus. AB hasta.) Ascon. 9. Vt nihil neq; donari sibi uoluerit, neq; ab

hasta emerit. ALIquid.)3.uol.ora.19.. Ex his princeps emitur ab inimicis meis. BEne quid.)Atti.8..Tantum, quod ea emptione & nos bene emisse iudicati sumus. CAEca die.) Plau.184.. Eme die cæca hercle oliuũ, id uẽditoooculata die. Iocus est Plautinus, id fortasse significãs, quod est nocte furari, q̃d die uendat, & impurissimi lenonis p̄sonę optime cõuenit. DE aliq̃ aliquid.)Pla.45..Heri quos emi de prȩda de quæstoribus. Item Attic.30. De præda. uide suprà. DE lapide.)3.uolumi. oration.87. De lapide emptos Tribunos &c. IN diem aliq.)Attico.268. Cum illa fundum secunda fortuna emisset in diem, uulgò a credenza. SENtentias.) 2.uolu. orationum.38..Oppianicum iudici ad emendas sententias dedisse pecuniam, iudicatum est. TEMpus.)Asc.50.. Tẽpus emisse: id est, temporis dilationem.

EMEtiri aliquid. ùt uoluntatem alic)in orat. lib.166. Ego autẽ uoluntatẽ tibi profecto emetiar, sed rem ipsam nondũ posse uideor: id est, æquabo animum rem non possum.

EMInere.) De illis est rebus, quæ aliquam partem habẽt cæteris altiorem, aut magis expositam. unde eminentia in pictura: cui contrarium est umbra.)1.uolumine orationum. 38..Quò magis opprimitur, eo magis eminet, & apparet. FOras aliq.)de officiis.131. Idq́ otius faciet, si iam tum, cum erit inclusus in corpore, eminebit foras, & ea quæ extra erunt contemplans, quàm maxime se à corpore abstrahet. AVdaciam.)2.uolumine orationum. 56..Aut isti quorum eminet audacia.

EMITtere.) Emittitur quod aliquo modo continebat. LAcum.)Attico.62..Quod lacus Velinus à M. Curio emissus, qui intercisо monte in Nar defluit. EX uinculis aliq.)1.uolum. philo.164. Et cum illuc ex his uinculis emissi feremur. Atti.38. VOcem.)ad Heren.40..Quòd si nunc hæc urbs inuictissima uocem emittat, nõ hoc pacto loquatur. MAnu.) Plautus.247..Adeo me ut hic emittat manu est libertatem dare. Item.43..

EMVNgere, est maximè nares purgare. unde homo emunctus & emunctæ naris: id est, elegans, facetus. ad Heren.41. Cuius pater cubito se emungere solebat. Item. Plaut.95. Homo es, qui me emunxisti mucidum. Item AVro aliquem.) Plaut.112..Sic miserum me auro esse emunctum Ita ARgẽto dixit.

to dixit Teren.137. Emunxi argento ſenem. ubi illud fortaſſe non fuit omittendum, & emulgeo, & emungo eodem modo, in eadem ſignificatione præteritum edere, emunxi, ut No. Marcellus. 124. 160. Emungi ex manifeſta ſignificatione manat. Vt Terẽt. Phorm. Emunxi argento ſenem. Itẽ 1265.29. Emulgere, ſine labore tollere. Terent. Phorm. Emunxi argento ſenem.
ENIcare in uinculis.) Plau. 235.. Nempe optimo me iure in uinculis enicet magiſtratus. FAmem aliq.) Plaut. 222. Emit te ſodes, ne enicet fames: quo tamen uerbo cultiores latini ſermonis uſos non reperio, uerum ex illo tantum participium enectum in uſu conſeruant. PROuinciam.) Atti. 84. Sic Appius, cum ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curarit, ſanguinẽ miſerit, quicquid potuit, detraxerit, mihi tradiderit enectã & πρὸς ἀνασπρεπτουμένην.
ENERuari, eſt uires adimire.) in orat. lib. 219.. Eneruatur oratio compoſitione uerborum: id eſt, debilis fit. de off. 83.. Eneruauit me, atq; afflixit ſenectus.
ENItere aliquid in re aliqua.) in oratoriis lib. 184. At Craſſi magis enitebat oratio. IN re.) Attico. 21.. Quod in eis orationibus, quæ Philippicæ nominantur, enituerit ille tuus ciuis Demoſthenes.
ENIti mulierẽ filiũ.) Plaut. 1. Geminos Alcumena enititur: id eſt, parit, quia in partu mulieres maxime nituntur.
ENOdare, eſt explicare, euoluere, aperire. VOluntatem alicuius.) ad Heren. 9 Deinde contrariæ legis enodabimus uoluntatem: id eſt, oſtendemus quæ ſit contrariæ legis ſententia, & uoluntas.
ENVcleari ſuffragia.) ſecundo uolumine orationum. 261. Eblandita illa, enucleata eſſe ſuffragia: quid eblandita, quidque enucleata ſuffragia ſint, declarat ſtatim Cicero eodem in loco.
ENVNciare, eſt ſignificare, referre, diuulgare, pronunciare, & aliquid alicui.) Atti. 19.. Coſſinius hic cui dedi literas, ualde mihi bonus homo, & non leuis, & amãs tui uiſus eſt, & talis, qualem eſſe eum tuæ mihi literæ enunciarãt: id eſt, ſignificarant. Cæſ. 6. Quinetiam quod neceſſariam rem coactus Cæſari enunciarit, intelligere ſeſe quanto id cum periculo faceret: id eſt, detulerit. Cæ 10. Non minus ſe id con-
r 5 tendere,

tendere, & laborare, ne ea, quæ dixissent, enunciarentur, quàm uti ea, quę uellent, impetrare. CONsilia sociorum ad uersarÿs.) 1. uolumine orationum. 38. Qui primo sociorum consilia aduersarÿs enunciauit: nunc est propalam facere. ORAtionem.) ad Her. 20.. Continuatio est orationis enunciandæ acceleratio clamosa. nunc est proferre, enunciare.

ERAdicare, ab arboribus, & cæteris, quæ radicibus nituntur, sumptum est. ALIquid.) Terent. 63. Dÿ te eradicent Syre, qui me istinc extrudis. AVres.) Plau. 94. Pugnis memorandis nostris eradicabam hominum aures, quando acceperam: longe plus est quàm obtundere.

ERIgere, earum rerum est, quæ aliquo modo iaceant, cum tolluntur: rectéq; ad multa transfertur. AVres.) 2. uolumine orationum. 173. Erigite mentes, auresq; uestras, & me de inuidiosis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. ANImū.) Attico. 12. .Quamobrem P. C. erigite animos, retinete uestram dignitatem. Ita & arrigere: & est suscipere, excitare animos languentes. CVpiditates.) ad Herenn. 24. Imò erigit omnium cupiditates, & acuit industriam: id est, excitat. CAPILlum.) ad Herenn. 41. Oculis ardentibus, erecto capillo, contorta toga: id est, sursum spectante, quod furentis est signum, fortasse ab iratis feris sumptum, quæ cum furunt sctis horrere solent. MENtes.) 2.. uolumine orationum. 173. uide aures. OCVlos.) 3. uolumi. orationum. 18.. Vt erigere oculos, & uiuere uidetur. nunc est tollere, aperire. ITA se.) Attico. 304. Nunc si potes id quod ego, qui fortis tibi semper uidebar non possum, erige te, & confirma. ITA se.) in orato. libr. 165.. Atq; ut post Cannensem illam calamitatem primum Marcelli ad Nolam prælio Popu. se Roma. erexit: id est, animos sumpsit. 3. uolumine orationum. 193.. Sic ego uos ardentes, & erectos ad libertatem recuperandam adhortabor. Item Attico. 178.. ABiectum.) 3. uolum. orationum. 16. Hunc Gn. Pompeius cum in suis castris supplicem, abiectumq; uidisset, erexit atq; & cætera. REMP.) Attico. 131. Possumus etiam nunc Remp. erigere, si communi consilio rem administrabimus: id est, in pristinum statum restituere.

ERIpere est per uim auferre.) Et dicimus aliquid alic. & ab aliquo. FVrorem.) Attico. 157. Si uera sunt, ignosces, si falsa, me

ſa, me libente eripies mihi hunc errorem. Item de officijs. 34. ANImam alicui.) Salluſtius. 81.. At aliæ leges, item condemnatis ciuibus non animam eripi, ſed exilium permulti iubent. LVcem.) 1. uolumine orationum. 43. Ne lucem quoque hanc, quę communis eſt, eripere cupiat. OCVlos.) Plau. 239.. Quas ſi attigeris, oculos tibi eripiant: id eſt, effodiam. A LEnone mulierem.) Terentius. 84. A lenone ipſus eripuit palam. VOluntatem mortuis.) 1. uolum. orat. 99.. Eripias tu uolũtatem mortuis, bona uiuis, ius omnibus: id eſt, eorum teſtamenta irrita facias?

EROgare, eſt diſtribuere. cuius uſum alij obſeruẽt de rebus alijs ego tantum in meis ad pecuniam cõuenire comperio. PEcuniam.) Att. 295. Quanta tandem pecunia penderet, ſi omniũ nomine quicunq; Romæ ludos facerent, quod erat iam inſtitutum, erogaretur. Item. 1. uolu. ora. 185. Pecunia publica ex ærario erogata, ex uectigalibus Pop Roma. ad emendũ frumentum attributa, fueritne tibi quæſtui? NVmum.) Att. 82. Nullus numus me obtinente erogabitur. Itẽ 84.. Nobis obtinentibus eam, nummum nullum eſſe erogatum nec priuatim nec publice. NVmum in æs alienũ.) Atti. 88.. Nec audiretur Romæ nullum in mea prouincia nummum, niſi in æs alienum erogari.

ERrare, eſt falli, decipi. TOta uia.) Terent. 30. Tota erras uia. DE uerbis alic.) Ter. 56.. Hic de noſtris uerbis errat: id eſt, ex uerbis noſtris. CVM aliquo alic.) in ora. lib. 201.. Me autem, qui Iſocratem non diligũt, unà cum Socrate, & Platone errare patiantur.

ERVdire,) eſt docere. & aliquid ad aliqui d, & aliqua re, & de re aliqua uariando erudimus. AD modeſtiam.) 1. uolumi. philoſophiæ. 161.. Hæc nos primum ad illorum cultum, deinde ad ius hominum, quod ſitum eſt in generis humani ſocietate, tum ad modeſtiam, magnitudinemq; animi erudiuit. AD MAGNItudinem animi.) uide ad modeſtiam. AD PAtientiam.) Salluſtius. 131. Partim ad omnem patientiam erudierunt. AD aſſentationem.) Attico. 293. Sic uero fallaces ſunt permulti, & leues, & diuturna ſeruitute ad nimiam aſſentationem eruditi. RE aliqua.) 2. uolum. philoſo 3.. Complures enim Græcis inſtitutionibus eruditi, ea, quæ didicerant, cum ciuibus ſuis communicare non poterant.

Literis

potiſſimum nomen erumpere. IN actum.) 2. uolu. orat. 225. Quæ inueterata compreſſo odio, atq; tacito iam erũpebat in actum: id eſt, re ipſa patefiebat. IN neruum.) Terentius. 129.. Verum hoc ſæpe Phormio uereor, ne iſtæc fortitudo in neruum erumpat deniq;: id eſt, ne neruo plectaris denique. IN conſulatum.) Salluſti⁹. 91. Sed quid ego plura, quaſi de ignotis memorem? M. Bibuli fortitudo, atq; animi uis in conſulatum erupit, hebes lingua, magis malus, quàm callidus ingenio: id eſt, quaſi uiolenter factus COS. IN aliq.) Cæſ. 60. Et quæ pars hoſtium confertiſſima uiſa eſt, in eam erumpit: id eſt, impetum facit. QVORſum aliquid.) Attic. 35.. Vt quorſum eruptura ſit, horreamus. Ita aliquo.) Atti. 37.. Ita foras.) Cæſar. 148.. Portis ſe foras erumpunt. GAVdium.) Terent. 36. Iam ne erumpere hoc mihi licet gaudiũ? STOmachum in aliq.) Attico. 252.. Ne in me ſtomachum erumpant cum ſint tibi irati.

E S S E.

Tria in primis ſunt uerba (ut quædam alia haud infrequentia cum his nunc non coniungam) quæ ita late per ſe latinã orationem, & ornant, & amplificant, ut ſi unum eorum tollatur, illa ualde & inculta, & inops deſtitui uideatur: ea uero ſunt eſſe, facere, habere, quorum primum quod in manibus eſt, nemo uel paucarum literarum homo neſcit, quàm lõge, lateq; in ea dominetur. quippe nullus penè ſenſus ſit, qui uel proprie per hoc uerbum proferri, uel extrinſecus aliquo modo ad hoc ipſum admitti nõ poſſit, eoq; mihi magis elaborandum fuit, ut hunc Protheum certo aliquo uinculo tibi comprehenſum traderem. quod tamen partim ex caſibus nominum, partim ex particulis. (quando horum omnium ui diuerſas formæ rationes induere ſolet) conſecutus ſum. Habe igitur tibi ſtatim formam eius colligatam per genitiuos, mox datiuos ſolos, deinde geminatos, tertio in loco ablatiuos: quos deinceps conſequentur particularẽ formulę, in quibus ſingulis ordinibus ad primam uocum literam exemplorum ratio ſemper dirigetur. Sub quo quidẽ uerbo, & multis etiam aliis, (ut me iterum ad locupletiorẽ latinam copiam excuſem) nulla mihi religio erit, quædam etiam adducere, quæ aut communia cũ cæteris uerbis ſint,

aut

multarum nundinarum fore. OPEræ esse.) Plaut. 178.. Responde mihi quæ causa? Eu. operæ non est. Ch. cur? quia nō illi commodum est, non esse otium. OPEræ prætium.) 1. uolum. orationum. 28. Operæ pretium erat. OPInionis.) 3. uolumine orationū. 272. Nunquid hi, quos protulit Scipiones, & Metellos ante fuerint aut opinionis, aut gloriæ &c. PAVcorum hominum.) Terent. 33. Imò sic homo est perpaucorum hominum: id est, qui cum paucis hominibus conuersetur. PLVris aliq. alicui.) Att. 195.. Mea mihi conscientia pluris est, quàm hominum sermo. Sallusti. 60.. POtentiæ summæ.) Cæsar. 86.. Vide cognationis magnæ. PREtij alicuius rem.) 1. uolu. ora. 201.. Omnes deniq; res, quæ alicuius pretij fuerint, tota ex prouincia coëmisse. QVanti.) in fa. 104.. Vide quanti apud me sis: id est, à me fias. in ora. lib 188.. Sed quanti quisq; sit ponderandum est. Terent. 99.. postremo à me argentum quanti est sumito: id est, quanti ualet. SENtentiæ suæ.) 1. uolumine orationum. 79. Vide iuris sui. SERmonis multi rem.) Attico. 103.. Sed hæc corā, nam ista multi sermonis sunt.

ESSE CVM DATIVO.

In hac quidem parte, ne te in infinitum ducam quoniā uerbi natura est, ut omnia nomina, quæ aliquo modo substantiam habeant: Item Gerundia in dum absoluta, & unum in do, quod est soluendo, in parem constructionem recipiat, his paucis exemplis contentus eris. Ac statim de ijs, quæ natura substantiua sunt, mox de ijs, quæ usu in substantiuorū rationem transeunt, deinceps cum particulis agetur.

ESSE CVM IIS NOMINIBVS QVAE SVNT NATVRA SVBSTANTIVA.

ABortum.) Terent. 110. Dicam abortum esse. AVtorem alicui.) At. 218. Et si quid autor mihi es. CAput.) in fa. 54.. Caput illud est. CAVsam.) in fa. 206. Non erat causa. CAVtionem.) Terēt. 86. Hi mihi ne corrumpantur cautio est: id est, cauendum est mihi. CONfidentiam.) Plaut. 191. Confidētia est inimicos meos me posse perdere. CONsilium.) Terent. 172. Non est consilium pater. Item Sallusti. 2. CONsuetudinem.) Att. 195. Si ut consuetudo est, in prima Prouincia circiter Cal. affuturus uidetur. CONuiuia.) 1. uolum. ora. 252. Vt mu-

Vt muliebria quotidie conuiuia essent: id est, exercentur. COpiam.)Ter.58.Nam apud patrem tua amica tecum sine metu ut sit,copia est. DIem rei.)in orato.lib.172. Et cum co gnitionis dies esset. AES alienum.) Sallu.6. Simul quod æs alienum per omnes terras ingens erat. EXpectationem.) Attic.13.Nunc est expectatio comitiorum. FIdem.) Plaut. 2.Si illis fides est,alicui apud aliq. Ter.62.. At mihi fides est apud hũc. At.154. Pacis fides nulla est.i.spes nulla pacis est. FLAgitiũ.)Ter. 86.Nã id nobis tam flagitiũ est,q̃ &c. GRA tiã.)Ter.78.. Et est dis gratia. Itẽ.78 . Et est dis gratia. utrobiq; pro gratias habere, seu agere.HOnorem.)1.uolumi ne philo.148.,Honorem tamen huic generi non fuisse decla rat oratio Catonis.IMpunitatem.) 2.uolumine orati.201. Ego autem in qua ciuitate nihil ualeret senatus, omnis esset impunitas.INtercapedinem.)1.uolumine philosophię.61.. Quas ob causas in eorum uita nulla est intercapedo molestiæ.in fa.264.ITer.) Att.125.. Iter autẽ eius erat ad Lentu lum C O S.id est,ibat.IVdidium.)Terẽ.32.Cras est mihi iu dicium.LIbidinem.)Plau.131.Maior libido est fugere,& fa cere nequiter.LOcum.)in famil.133.Vt mirarer locum fuis se &c.LVdum.)1.uolu.philos.54.Cum præsertim illa per discere,ludus esset.MESsem nullam.) Attic.82.Messis enim nulla fuerat.NEgotium.)Atti.86.. Correcta uero epistola Memmiana nihil negotij fuit.ita tu nullum negotium di ces.NOmen.)Plaut.48.Nam illi Theodoromedes fuit germano nomine.& nomen Cæsaris.Plaut.1.. Nomen Mercu rij est mihi.& Cæsari.Plaut.130..Menechmo idem quod alteri nomen fuit.OTIum.)Ter.86.Non hercle otium est.de offi.33..OCcasionem.) Plaut.207. Agere tuam rem occasio est.OPInionem.)1.uolum.orati.66. De quo nulla unquam opinio fuerit.in fami.131.. Vt opinio nostra est. de officijs. 41.OPportunitatem rei.)2.uolu.phi.19..Ne hoc quidẽ nos monet considerantes, quæ sit utilitas, quæq; opportunitas in homine membrorum.OPVS re aliqua.)Terent.38.Quid opus est uerbis.Ita FActo.)Sallust. Nam priusquam incipias,cõsulto,& ubi cõsulueris,mature facto opus est.CON sulto.)uide facto.etsi hi ablatiui non uerbi ui, sed nominis adiũcti sunt,id quod fiet etiam in usus est, & in multis alijs bona cum eruditorum uenia.PEriculum.)3.uolu.ora.14..

Primum

Primum non est periculum. POtestatem.) in fa. 6. Quoties mihi certorum hominum potestas erit. 1. uolumine oratio num. 7. RAtionem. 3. uolumi. orationum. 194. Veruntamē fuit ratio mihi fortasse ad tranquillitatem meorum tempo rum non inutilis. REligionem.) Plau. 63. Vocat ad cœnam, religio fuit, denegare nolui. REM.) Terentius. 86. Istæc res est. SENtentiam.) Teren. 55.. Siccine est sententia? SERmo nem alic.) Plautus. 186. Ita nunc per urbem solus sermo est omnibus: id est, de eo omnes loquuntur. 3. uolumi. orat. 7. Erat hic omnium sermo: id est, ita omnes loquebantur. SIgnum.) Terentius. 11.. Adhuc Archillis quæ assolent, quæq; oportent signa ad salutem esse omnia huic esse uideo. SIgni ficationem.) de offi. 61.. Nulla fuit timoris significatio, nul la mentio pacis. SImulationem.) Terētius. 68. Non mea est simulatio. SOlitudinem.) 1. uolum. phi. 124.. Solitudo erat, quam uolueramus. SPAtium.) Attico. 75.. Cum autem erit spatium, utrunq; dabo: id est, otium. SVAsorem.) de off. 742 Suasor & autor fuit. TEnebræ.) Atti. 108.. Quæso quid hoc est? aut quid agitur? mihi enim tenebræ sunt. VIcissitudinē rerum.) Terent. 30.. Omnium rerum uicissitudo est. VOcē unam omnium.) Attic. 34.. Sed est iam una uox omniū ma gis odio firmata quàm præsidio, ut omnium sermo. VSVM alicui, re aliqua.) Plaut. 20.. Viginti iam usus est filio argen ti minis. TAcito.) Plautus. 83. Tacere misera nequeo quod tacito usus est. Ita FActo.) Terent. 86. Et moneo quid facto usus sit. Item. 52. Et ubiq; est usum esse, quod alibi est, opus esse. ET usu aliquid alicui.) Plaut. 153.. Quin si inimicis usu est, obsit mihi. ET usui.) in orat. libris. 166. Sed quid habuit tandem liber iste, quod tibi aut nouum, aut tanto usui pos sit esse? nunc rei utilitatem significat. VSVM alicui cum ali quo suo loco.

ESSE CVM IIS NOMINIBVS QVAE per tertium genus substantiua fiunt.

VT alienum.) in orato. lib. 201. ANImatum.) de officijs. 106. CApitale.) in fami. 102. Treuiros uites censeo, audio capita les esse, & si suum secum substantiuum nunc habet. in qua uoce Laur. Vall. præcipiebat capitalem hominem esse, cum tantum, cuius caput petitur, non qui alterius caput petat, hic planè contra est. CERtum alicui) Attico. 38. Vt diceret — *Laurent. Valla.*

ſibi certum eſſe. nunc eſt conſtituere, deliberare. COMmodum.) in orato. libr. 156. Quare ſi tibi eſt commodum. Atti. 10.. COMpertum eſſe.) Ego fateor hanc locutionem apud meos me non obſeruaſſe, qui eius loco habere compertum, habere exploratum, & pro explorato magis uſi ſunt: Lau. Vall. tamen eius meminit. COMmune alicui cum aliquo.) in famil. 81.. Deinde quod mihi ad conſolationem commune tecum eſt. & commune omnium.) de offic. 2. Hæc quæſtio communis eſt omnium philoſophorum. 62. 202. CONſonum.) Attico 64. Credo Platonem uix putaſſe ſatis conſonum fore. CONſentaneum alicui.) Attico. 20. Vel quod ita rectum eſt, uel quod meis rebus maxime conſentaneum. de offi. 14. AEquum.) in fami. 8. Quam æquum eſt EXImiū alicui.) 1. uolumi. orationum. 63. Neq; enim eſſet uerisimile, cum omnibus Siculis faceret iniuriam, te illi unum eximium, cui conſuleret, fuiſſe. quod Terent. 102. dixit habere in eximium. EXploratum.) in fam. 7. Nos hoc ſentimus, ſi tibi exploratum ſit. 74. Salluſt 64. Et pro explorato infra. FInitimum.) in orat. lib. 201. GRAue.) in orato. libris. 221. INAne.) Attico. 181.. INcommodum.) in familiaribus. 28. INtegrum.) 2. uolumine orationum. 93. Ego autem ſi mihi eſſet integrum, & integro. in ora. lib. 144. Sed quoniam hęc iam nequaquam in integro nobis eſſe poſſunt &c. IVcundum.) de officiis. 87.. LAEtum.) de offic. 88. LVxurioſum.) in orat. lib. 204. NAturale.) Aſco. 3. NEfas) de off. 24. OBſcurum,) in fa. 41. Neq; id eſt obſcurum cuipiam in prouincia. OMnia ali. in aliquo.) in fa. 22.. In eo ſunt mihi omnia. OPtatum.) in fa. 250.. Et in optatis infra. PAR.) 3. uol. ora. 194. Scelere par eſt, belli induſtria inferior. in orat. lib. 197. PROcliue.) de off. 47. Dictu quidem eſt procliue. Putidū.) Attico. 8 QVOtidianum.) Att. 316. Hoc eſt enim eius quotidianum. RAtum.) Ter. 113. Neq; quod ego egiſſem, eſſet ratum. REliquum.) Ter. 123. Erat ei de ratiuncula iampridē apud me reliquum pauſillulū. Att. 95. Dies enim trigīta tres erāt reliqui. SVbitum.) in fa. 203. Subitum eſt ei remigrare Cal. quintilibus. SVMmum alicui.) Ter. 84.. Nam is noſtro Simulo fuit ſummus. SVperuacaneum.) in fam. 32. Commemoratio officiorum ſuperuacanea eſt. Salluſti. 18.. SVſpenſum.) in fa. 171.. Omnia enim erant ſuſpenſa.

Eſſe cum

ESSE CVM DVOBVS DATIVIS

In hac uero dicendi formula illud obſeruandum eſt maxime, hanc tantum,ſcilicet in nominibus ſubſtantiuis admitti,neque adiectiuum recipi unquam,niſi tertio quodam in locum ſubſtantiuo ſuo pro epitheto adhærens, hoc modo: quod mihi argumento fuit, quod mihi magno argumento fuit,nam cum ſubſtantiuum fit per tertium genus,iam adiectiuum eſſe deſijt,ſed neq; hoc in omnibus ſubſtantiuis fit, nam mihi memoriæ fuit, nobis omnibus menti eſt,niſi planè Barbarus dicet. ARgumento aliquid alicui.) Attico. 166.. Tum mihi argumento eſt,recte eſſe in in Hiſpaniis.2. uolum.philoſop.2..1.uolum.orationum.245.ACERbitati alic.)2.uolumine orationum. 150. Quibus odio ſunt noſtræ ſecures,nomen acerbitati,ſcriptura, decumæ, portorium morti.Item.1.uolum.orationum.215..BOno aliquid alicui.).1.uolumine philoſophiæ.32..Cui bono fuiſſet.Itē. 1.uolumine orationum.32..CORdi aliquid alicui.) in ora. lib.201..Flumen aliis uerborum,uolubilitasq; cordi eſt. Terent. Si tibi hæ nuptiæ ſunt cordi:id eſt,placent,delectāt. CVræ aliquid alicui.)in famili.80..Mihi tu,tui,tua omnia maximæ curæ ſunt.DE aliqua re.)in fami.143.. Itaq; mihi maximæ curæ eſt,non de mea quidem uita &c. EMOlumē to aliquid alicui.)in orator.lib.87..Vt & uobis honori,& amicis utilitati,& reipub.emolumento eſſe poſſitis.HOnori.uide emolumento.IMpedimento.)in fami.41. Vbi enim ego cuiquam legationi fui impedimento?INdicio.) 1.uolumine orationum.36..Terent.59.Nam quale ingenium haberes,fuit indicio oratio.LAVdi.) in familia.21. Sed tibi & gratulor,& ut ſempitetnæ laudi tibi ſit iſte tribunatus exopto.LEuationi.)in familiaribus.82.Non enim dubito quin magnæ tibi leuationi ſit ſolitus eſſe quotidianus congreſſus,&c.OStentui.)Salluſti.36..Sed quoniam eo natus ſum, ut Iugurthæ ſcelerum oſtentui ſim.REI alicui aliq.)Terēt. 35.Qui alicui rei eſt etiam.Legitur tamen in Palatino codi ce alicuius rei.eſt autem de illo nondū deſperatū eſſe.RIdiculo.)Terent.47..Mihi ſolæ ridiculo fuit.SAluti aliqd ali cui.) in or.lib.88.Et maxime cenſor ſaluti Reip.fuit. STOmacho.)At.68..Et multa prætereo,quæ tū mihi maiori ſtomacho, quàm ipſi Quinto fuerunt. TEſtimonio alicui.)

1.uolumine orationum.247.. Nisi nobis testimonio sunt. VSVI.) Attico.109.. Magno usui causæ nostræ fuisset. VTIlitati. uide emolumento.

ESSE CVM ABLATIVO.

VIde quàm uarie, quanq; uenuste uerbi natura se circumuestiat, modo enim substantiuis, aut solis, aut cum suis adiectiuis, ut magis libet, conuestitur: Cum uero duplici ueste, quasi per hyemem, utendũ est, si datiui sunt, ex substantiuis tantũ sumenda uestis est: si ablatiui, ex utroq; pãno adiectiui, & substantiui, uestis conficitur, neq; secus unquam. ANImo alieno.) Terent.84.. Iam primum illum alieno animo à nobis esse res ipsa indicat. ANImo ab alienato.) Atti. 2. Sed mirandum in modum est auimo abalienato. ANImo magno.) 3. uolumine oratio. 111.. ANImo illo.) in familia. 160. ANImo uacuo.) in orator. libr. 166.. In qua locutione, cũ & animi magni, & animo magno, ita exigui, & exiguo, & in multis similibus recte dicatur: omnino tamen diuersa est significatio. Nam esse magni, exigui animi, magis pertinere, interesse, conuenire significat. animo uero magno, exiguo esse, est habere animum magnum, exiguum. Neq; (fortasse) dicendi figura recte conuerti poterit. ut Cæsar fuit magni animi: neq; est magno animo facere, scilicet aliquid: Sed magno animo Cæsar semper fuit, & magni animi est facere, scilicet aliquid. id quod cum multis aliis, ne dicam cũ omnibus, huiusmodi fiet: ut ex his exemplis cognosci potest. COMModo suo.) Attic 212. Quo minus suo commodo in Tusculano sit. FAma graui.) Attic.324. Est omnino tam graui fama hoc iudicium. LOco bono. Att.84.. Perbono loco res fuit. Item.112.. Quo loco sit res. MOribus antiquis.) Plaut.46. Ille demum antiquis adolescens est moribus. NOmine hoc aliquem.) 1. uolumi. orationum.25.. Nam ut opinor hoc nomine est: id est, ita appellatur. PErfidia aliqua.) in fam.41. Quod si essem ea perfidia. PONdere aliquo.) Att. 354.. Eodem apud me es pondere, quo fuit ille. Timore magno.) Attico.75.. Tamen magno timore sum. VOce bona.) Plautus.122. Scio te esse bona uoce, ne clama.

ESSE CVM PRAEPOSITIONIBVS.

NVNquam negarim & in multis ex superioribus præpositionis

tionis usum accommodari posse, sed crebrior est eorum usus sine nunc uero contra, quæ nisi cum præpositioue poni cõsueuerunt, adnotauimus. In quibus, si quædam tamen reperies, quibus præpositio adiuncta sit ui magis nominis, quam uerbi esse, nihil erit, quod aut uitio, aut negligentiæ nobis detur, cum id recte animaduersum sit, in primisque huic uerbo conuenire uideatur.

ESse à re aliqua imparatum.) Attic. 112. Sumus enim flagitiose imparati cum à militibus tum à pecunia. NVdum.) 2. uolumine orationũ. 201. Ita me nudum à propinquis. FIRmum.) in famil. 152.. Eoque magis, quod & Antonius ab equitatu firmus esse dicebatur. Ita OTium.) Terent. 52. Chreme tantúmne est ab re tua tibi otium? Item de offi. 33. Ita INOpem.) Atti. 1. Thermus cum Syllano contendere existimatur, qui sic inopes, & ab amicis, & existimatione sunt. Ita ABaliqua re ægrum.) Plaut. 90. A morbo ualui, ab animo æger fui. AB aliquo aliquid.) Att. Et suspitiones magnas habet non esse ab illo. Terẽt. 11. Ab Andria ancilla hæc est, possessiue nunc est: id est, Andriç ancilla est. Item. 2. uolum. philosoph. 15.. In oratoriis libr. 89.. Sed uide ne hoc Scæuola totum sit à me: id est, pro me. AB re alicuius.) Plautus. 22. Si papillam pertractabit, haud est ab re aucupis. AB aliquo alicui periculum.) 1. uolum. orat. 259.. A securi negat esse ei periculum. Item Terent. 117.. AB oppido aliq.) Cæs. 124. Qui erat ab oppido millia passuum circiter tria. Dictũ est in abesse disiunctum esse nunc uerbum à præpositione: id est, aberat. ABSque aliquo.) Terent. 126. Nam absque eo esset: id est, si is non esset.

AD annum aliquid.) Atti. 69. Quem ad annum Trib. Pleb. uidebam fore. AD aliquem.) Att. 168.. Cum ad me bene mane Dionysus fuit. AD rem.) in orat. lib. 218. Quoniam nihil ad rem est postrema. Terent. 142.. AD HS rem.) in fa. 217. Ea est ad XXX. sestertia, de hoc Cæsar uiderit. AD salutem aliquid.) Terent. 11. Adhuc Archillis, quæ adsolent, quæque oportent signa ad salutem esse, omnia huic esse uideo. AD urbem.) 2. uolum. oratio. 112.. Ad urbem cum esset, audiuit Dionysius cuidam Siculo permagnam uenisse hæreditatẽ. Sallustius. 10. Hi utrique ad urbem imperatores erant impediti, ne triumpharent calumnia paucorum. quid uero sit esse

ad urbem, planum Asconius facit.57.79.APVD se.)Teren. 80.Proin' tu face apud te ut sies.Item.22.Plautus.17.Vix apud me sum,nunc ad animũ pertinet.APVD se.)in ora.lib. 103. M.uero Scaurus quem nõ longe ruri apud se esse audio ;id est,in sua uilla. Terent.53.. Dionysia hic sunt, hodie apud me sis uolo:id est,domi meæ. APVD aliquem quanti.) uide quanti. APVD nos recte.)in famil.130. Præterea rectissime sunt apud te omnia. APVD aliq. Reum.) Attico. 39. Nunc reus erat apud Crassum diuitem Vectius de ui.3. uolumine orationum.20.APVD aliq.fidem sibi.)Terẽtius. 62.,At mihi fides apud hũc est:id est,mihi fidit. APVD aliq. pondus.)Att.66.Et est pondus apud rusticos in patris memoriam:id est,ualet patris memoria.
CVM aliq.unà.)Ter.105.Vt cum matre una plus esset.nunc commorationem significat.CVM muliere aliq.)3.uolumi. oratio.47..Cum hac si quis adolescens forte fuerit, utrum hic tibi L.Herenni adulter,an amator, expugnare pudiciciam,an explere libidinem uideatur.nũc est rem habere cũ muliere.CVM imperio.)Atti.102.Nam quod putas utilius esse uel mihi quod tutius sit,uel etiã ut Reip. prodesse possim,me esse cum imperio,id coram cõsiderabimus quale sit. Item.Att.133.CVM telo.)Atti.38. Quod confessus esset, se cum telo fuisse.CVM telis)Sallu.17.
ALIquid alicui cum aliquo. ut BELlum alicui cũ aliquo.) de offic.61.Themistocles post uictoriam eius belli, quod cũ Persis fuit,dixit & cæt.Plautus.2..COMmercium cum aliquo.) 1.uolumine orationum.211. Commercium istarum rerum cum Græcis hominibus non fuisse. COMmune cum multis.)in familiar.206.Hoc etsi commune cum multis esse uidetur. & multorum.de offic.2. Atq; hæc quidem quæstio communis est omnium philosophorum. CONgressum ali. cum aliq.)Att.178.Quare si quis congressus fuerit mihi cũ Cæsare.CONsuetudinem alicui cum aliquo.)in famil.215. Mihi uetus cum eo consuetudo est. DIssensionem cum aliquo.) in orator libr.181.. In quo nonnunquam fuit populo cum doctis,intelligentibus dissensio.HOspitium cum ali quo.)1.uolumine orationum.21. Nam cum Metellis,Seruiliis,Scipionibus erat ei non modo hospitium &c.Nihil cum aliquo.Plaut.138.Nihil mihi tecum est.RAtionem rei alic. cum

cum aliquo.)2.uolumi.oration.194. Pacis uero ratio quæ potest esse cum eo.SOcietatem cum aliquo.)In fam.95.Esse quandam illi belluæ cũ genere humano societatem. VSum cum aliquo alicui.)in fam.142.Cum M.Fabio(quod te scire arbitror)summus mihi est usus.
DE studio alterius aliq.) Plautus.22. Meo de studio studia erant uestra omnia. DE lucro.) Terentius. 95. Quicquid huic accesserit, id de lucro putato esse.DE nihilo.) Terent. 117..Non hoc de nihilo est. DE grege illo.) Terentius. 85. Atq; hercle hic de grege illo est.DE ui reũ.)Attic.39.Nunc reus erat apud Crassum diuitem Vectius de ui. ALIcuius.) 3.uol.or.108..Reus enim Milonis lege Plotia fuit Clodius, quoad uixit.APVD aliq.uide supra.DE aliq.aliquid.)Att. 68.In primis nobis sermo,isq; multus de te fuit.1. uolumi. orat.245.DE re silentium.)in ora.lib. 165.. Eo inquit animo ad te uenimus,ut de Rep. esset silentium.
E REP.)in familiari.203. E a si dicam non esse è Rep. diuidi:id est Reipu.non esse utile. E PARtibus mediis.) tertio uolumine orationum. 200.. Alteri uicti sunt, alteri sunt è medijs C.Cæsaris partibus: id est, quod uulgo,de gli parcialissimi di Cæsare.
EX aliquo aliq.) 3.uolum.oration.4. Ex qua hic est puer. EX sententia.)Att.49.Me miserum quàm omnia essent ex sententia,si nobis animus &c. EX uoluntate aliq.) 1. uolumine orationum.71..Duo igitur consules,& quæsitor erũt ex illius uoluntate.EX Aethiopia usq;.) Terentius.35. Ex Aethiopia est usq; hæc.EX usu.)Terentius.49..Nec magis ex usu tuo.113.Si ex usu esset nostro hoc matrimonium: id est,si nobis conduceret. EX municipio.)Attic.315. Et quod est ex municipio Attellano.EX re Spem.)Att.33.His ex rebus non spes,sed dolor est maior.
EXtra noxiam.)Ter.106. Nam(ita me Dij ament)quod me accusas nunc mi uir, sum extra noxiam. EXtra urbẽ.)Att. 67. Scripseram ne tibi me esse legatum Pompeio, & extra urbem quidem fore ex Idibus Ianuarijs?Item.99.
IN aliquo quantũ.)Att.69.Illud præcipue ne pateref,quantum esset in ipso,prorogari nobis prouinciam.Itẽ.145. Itẽ. 197.Quantum in me erit:id est,quantum potero.IN aliquo nobis omnia.)in fa.22.In eo mihi sum omnia.Ita Attic.37.

Sed totum est in eo. IN aliquo spem.) Att. 20. Vide spem. IN aliqua re multum.) de off. 44.. Est enim multus in laudāda magnificentia, & apparatione &c. IN amicitiam alic.) 1. uolumi. oratio. 65. Quæ in amicitiam Pop. Rom. ditionemq; essent. ubi illud animaduertendum est, ueteres in præpositiuam particulam, siue statum, siue motum significaret, suo arbitratu aut in ablatiuo, aut in accusatiuo posuisse. ut Sallusti. 17.. Qui in custodijs traditi erant. Item in uerbo ueni re. IN amore. uide in delitijs. IN aperto.) Sallusti. 27. Pauca supra repetam, quo ad cognoscendum omnia illustria magis, magisq; in aperto sint. IN armis.) Attic. 17.. Et Heluetij sine dubio sunt in armis. Cæs. 17. IN animo.) Att. 49.. Mihi autem erat in animo. Sallust. 66.. IN causa.) in fam. 1. In causa hæc sunt. 2. uolum. orat. 215. Sin in causa fuit annona &c. IN culpa.) Terent. 117. Nam is in culpa non est. IN conspectu.) 1.. uolumine philosophiæ. 289. Erat enim illis penè in conspectu præstanti sapientia & nobilitate Pythagoras. 2. uolum. oratio. 233. Domum in conspectu totius urbis. in familia. 7. Cui propè in conspectu Aegyptus est. Cæs. 50. IN cœlo.) Att. 34. Bibulus in cœlo est, nec quare scio. IN crimine.) 1. uolum. oratio. 223. Ne ipse esset in crimine. IN cursu.) Atti. 76. Et eramus in cursu. IN curiositate.) Attic. 39.. Sum in curiositate ὀξύπεινος. IN delitijs.) 1. uolumi. oratio. 200.. Vnde igitur potius incipiam? quàm ab ea ciuitate, quæ tibi una in amore, atq; in delitijs fuit. IN desiderio.) 3. uolum. ora. 227. Erat enim in desiderio ciuitatis: in ore, in sermone omnium, passiue est: id est, omnis eum ciuitas desiderabat. IN desiderio.) in familiari. 24.. Satis gloriose triumpharē, si non essem tam diu quidem in desiderio rerum mihi charissimarum, nunc est actiue: id est, quas ego magnope... desidero. IN difficultate rem.) Cæs. 163.. Erat res magna in difficultate. IN discrimine.) in fam. 80.. Nihilo te nunc maiore in discrimine esse, quàm quęuis, aut eorum &c. IN ditionē Pop. Roma. uide in amicitiam. IN dubio.) Sallustius. 20. Libertas & anima nostra in dubio est. IN ære alieno.) 1. uolu. orat. 202. At hominem uideo auctionem fecisse nullam, uēdidisse præter fructus suos nihil unquam, non modo in ære alieno nullo, sed in suis numis multos esse debere. IN ære alicuius.) in fami. 25. M. Fabium, quod mihi amicum tua cōmenda-

mendatione das, nullum in eo facio quæstum, multi enim anni sunt, cum ille in ære meo est. 226. IN excelso.) Sallust. 87.. Cuius opes in excelso sunt. IN expectatione.) in famil. 1:8. Est igitur aduentus Cæsaris in expectatione. in fa. 19. Summa scito in expectatione esse te. 198. In expectatione erant omnia, nondum legati redierant. Item Plaut. 162. Pas siue ub q;: id est, expectabantur IN famulatu.) de offic. 109.. Vt in fabulis qui aliquandiu propter ignorantiam stirpis & generis in famulatu fuerint: id est, seruierint. IN fide ali.) Attico. 305. Et quod est ex municipio Attellano, quod scis esse in fide nostra. IN fuga.) Atti. 116. Desperata res est, in fuga omnes sunt. IN gratia cum aliquo.) in fami. 10. Me cum Cæsare, & cũ Appio esse in gratia. Item. 1. uolu. orat. 80. IN honore.) 1. uolumine orationũ. 31. Apud eum sunt in honore & pretio. in orator. libr. 166. 167. 1. uolum. oratio. 268. IN honorem.) Terent. 30. Ille unde miser famelicus uidet me esse in tantum honorem. Ecce tertio in statu, cum accusatiuo præpositionem in, positam. IN imperio.) Att. 294.. Vt ij, qui eorum in imperio erunt, sint quàm beatissimi, 297. Item) 1. uolumine orationum. 250. IN incerto.) Sallu. 47.. Cum etiam tum euentus in incerto erat. IN inficiando.) in ora. lib. 239. In coniectura igitur cum est in inficiando reus, accusatori hæc duo prima sunt. IN integro.) in orato. libr. 144. Sed quoniam hæc iam neq; in integro nobis esse possunt &c. Vt integrum. IN intimis alicui.) Atti. 63.. Itaq; in intimis est meis IN inuidia.) Atti. 27. Non enim poterimus ulla esse in inuidia spoliati opibus, & senatoria potentia. IN laude.) 1. uolumine orationum. 80. Cuius damnatione totus ordo cum Popu. Rom. & in laude, & in gratia possit esse. IN legatis.) 1. uolum. orationum. 22.. Qui in decem legatis erat. IN litura.) 1. uolumi. orat. 146.. Reliquæ omnes essent in litura. 95. IN lubrico.) 1. uolum. philosophiæ. 218. Quod cũ ipsum perodiosum est tum eo molestius, quia sunt in lubrico. IN maioribus alicui.) in famil. 110. Id cum ipsius causa (est enim mihi ut scis in maioribus) tum me hercule etiam Reip. IN manibus aliquid.) Atti. 323. Expolitiones utriusq; nostrum sunt in manibus, nunc rei absolutionem significat. de offic. 70.. Est in manibus uiri laudatio, quam cũ legimus, quem philosophum non contemnimus? nunc est

tantum legi, circunferri. Sallu. *Spes'q; magna dominationis frustra in manibus fuisset, nunc est pro potestate.* IN medio.) Terent. 87. Pro certon' tu istæc? HE. *Mater uirginis in medio est.* 1. uolum. orat. 129.. Tabulæ sunt in medio. id est, testantur. IN metu.) Terentius. 54.. Nam in metu esse hunc, illi est utile. IN mora.) in familiar. 163. Tamen nequaquam tanta in mora est, quanta & cætera. IN more maiorum.) 2. uolum. philoso. 178. *Quæ essent in more maiorum.* IN moribus.) Attico. 86. Dionysius mihi quidem in moribus est. IN motu.) Attico. 323. Magna res in motu est. IN nouissimis.) 1. uolumine orationum. 50. Itaq; perbreui tempore, qui ne in nouissimis quidem erat histrionibus, ad primos peruenit comœdos. ut & Cic. uti nouissimo interdum non uitarit. IN nominibus pecuniam.) 1. uolumi. orat. 239. Pecuniam sibi esse in nominibus, numeratam in præsentia non habere. IN numis.) uide in ære alieno. IN noxa.) Ter. 128. Hic in noxa est, ille ad defendendnm causam adest. IN oculis.) *Attic.* 55.. Et interea me esse in oculis ciuium de me optime meritorum non alienum putaui. nūc est uersari ante oculos aliquorum. Et in oculis alicui. Atti. 90.. Itaq; publicanis in oculis sumus. 1. uolum. *philo.* 188. Nunc uero est summe diligi. IN obscœnis.) in familiari. 140. At hodie penis est in obscœnis. IN odio.) Att. 30. Quanto in odio noster amicus magnus est. 36.. Vide quo sit in odio stat⁹ hic. 35.. IN offensa.) At. 135. Quin magna in offensa sim apud Pompeiū. IN officio.) Atti. 8.. Nicanor in officio est, & à me liberaliter tractatur. 307. IN operis) in fami. 207. Qui est in operis eius societatis. IN optatis.) in famil. 25. Cur mihi in optatis non sit, complecti hominem florenti ætate, opibus &c. IN ore.) Ter. 78. *In ore est omni populo.* Att. 93.. Tibi autē ualde solet in ore esse. IN potentia.) 2. uolu. orat. 129.. Erant in magna potentia. IN potestatem.) 2. uolum. ora. 10. In prædonum fuisse potestatem sciatis. IN precio.) 1. uolum. orat. 31. Apud eum sunt in honore & precio. IN prædĳs.) Attico. 328. Et sum equidem, uti scribis, & Romæ, & in prædĳs infrequens. IN procliui.) Teren. 16. *Sed si id non poterit, id faciam, in procliui quod est, per me stetisse &c.* id est, quod parum abest, quin faciam. etsi aliĳ aliter legant. *Sallustius.* 90.. Cuius si dolum caueris, alia omnia in procliui erunt: id est, facilia.

facilia. IN procuratione rei.) Cæsar. 191. Qui propter ætatem eius in procuratione erant regni. IN promptu.) de officiis. 49. Iam illud non sunt admonendi (est enim in promptu) ut animaduertant. IN publico.) 1. uolumine oration. 254.. Cleomenes, quanquàm nox erat, tamen In publico esse non audet. IN quæstione.) Plaut. 218.. Caue fuas mihi in quæstione. passiue: id est, ne mihi quærendus sis. IN quæstu.) Attico. 82. Illud autem tempus quotannis ante me fuerat in hoc quæstu. IN re quomodo.) Attic. 33.. Neq; tantum est in re, quantus est sermo. IN re aliqua multum.) de offic. 44.. Est enim multus in laudanda magnificentia & apparatione popularium munerum: id est, longus. Cæ. 37. Multumq; sunt in uenationibus: id est, assidue, crebro. Attic. 17. IN re alic.) Terentius. 13. Si in re est utriq;, ut fiant, accersi iube. IN rem.) Terent. 105.. Quod si tu idem faceres, magis in rē, & nostram, & uestram id esset. 102. Ita Dii, Deæq; faxint, si in rem est Bacchidis. Plautus. 34. Quod in rem esse utrunq; arbitramur. Item. 1.. Quæ maxime in rem uestram communem fient. IN scripto crebriorem aliq.) Atti. 17.. Et in scripto essem multo crebrior quàm tu: id est, in scribendo, nisi tamen sit mendum. non enim placet, ut latinum. IN senioribus.) Plaut. 68.. Antiquam eius edimus comœdiam, quā uos probastis, qui estis in senioribus, nam iuniorum qui sunt, non norunt scio: id est, qui seniores estis. IN sententia.) in familiarib. 49.. Adhuc in hac sum sententia. IN sermone rem.) 1. uolumine orationum. 115.. Erat in sermone res. IN spe.) Attico. 51. Sed si est aliquid in spe. 175.. Nec ulla sum in spe. 48. An est aliquid in spe: id est, de quo speretur. IN speculis.) 1. uolumine orationum. 74.. Nunc autem homines in speculis sunt, obseruant quemadmodum & cæter. IN statione alicubi.) Cæs. 45.. Qui pro portis castrorum in statione erant. IN timore.) in familiarib. 23. Hæc æstas habuit hunc exitum satis felicem, ea quæ sequitur, magno est in timore. passiue: id est, magnopere timetur. IN tranquillo.) Terent. 48.. Meo fratri gaudeo amorem esse omnem in tranquillo IN tumore.) uolum. philosop. 194. Nam manus affecta recte est, cum in tumore est. IN tutela.) 3. uolumine orationum. 76. Quare sit in eius tutela Gallia. IN tuto.) Terent. 82. In tuto est omnis res. IN uadimonium.) 1. uolumi. oratio.

orationum.4. Itaq; ex eo tempore res esse in uadimonium cœpit. IN uitio.) 1.uolum.philoso.131.. Et si hoc quidem est in uitio dissolutionem naturæ tam ualde perhorrescere.de offi. 5..Qui autem non defendit, nec obsistit, si potest iniuriæ, tam est in uitio, quàm si parentes &c. Itē.13. Pugnatq; non pro salute communi, sed pro suis commodis, in uitio est. Hoc tamē quidā inusitatum esse audebunt dicere. IN uoluntate.) in fa.128. Nam hæc in uoluntate fuerunt.
INfra omnes infimos.) Teren.35. Tace tu, quem ego esse puto infra omnes infimos homines. nunc hominis conditionem significat. ALIquem.) in oratoriis libr.168. Siquidem non infra superiorem Lycurgum fuit. nunc tempus significat, & est pro post.
INter homines.) 1.uolu.oratio.31. Qui ut tu dicis, nunquā inter homines fuerit. INter aliquos aliquid.) Teren 13. Iræ sunt inter Glycerium & gnatū. NOtitiam inter aliquos.) Terē 51.. Quanquàm hæc inter nos nuper notitia admodū est. PROcul inter se.) Sal.48. Ac primo obscura nocte post quàm haud procul inter se erant.
PEnes aliquem.) in familia.135.. De illo autem, quem penes est omnis potestas, nihil uideo quod timeam & cæt. PEnes uos.) Terentius. 85.. Quid? istæc iam penes uos psaltria est? nunc positū esse uidetur pro apud: id est, domi uestræ. ubi illud etiam uides uti modo postponatur, modo præponatur præpositio.
PER terras omnes aliquid.) Sallust.6. Cui æs alienum per omnes terras ingens erat.
POST aliq.) Sallu.9. Sed ubi periculum aduenit, inuidia & superbia post fuere: id est, posthabitæ sunt. 3.uol.ora.107. Cædere incipiunt eius seruos, qui post erant: id est, qui eū à tergo sequebantur.
PRO aliq.) Atti.25. Quid Cato ille noster, q mihi unus est, pro centum millibus. item, Hoc erit pro illo tuo, &c.
SVB aliq.) Ter.55.. Sub cuius imperio est. Atti.106. Nisi eos timere putas, ne sub regno sint.
SVB manu aliq.) in fam.157. Voconii ut sub manu essent.

ESSE CVM GERVNDIIS.

Dicendum est. 2.uolumine orationum. 4.. Dicendum est enim de Cn.Pompeii singulari uirtute. Ita in omnibus huius

sus uocis absolute pronunciatis. ut, prouidendum est, considerandum est, & cætera. Id notandum unum est, quod est soluendo. Attico. 207. Soluendo enim non erat. de officijs. 49.

ESSE CVM ADVERBIIS.

FORtasse.) Terent. 48. Est fortasse quod minitares. FRVstra.) Plaut. 122. Frustra est homo: id est, fallitur, frustra agit. OBuiam alicui.) Plaut. 209. Cras mane quæso in comitio estote obuiam. SAtis rei.) ph. 100. Satis historiarum est. Ita SAtis uerborum.) Plaut. 46. Sed satis uerborum est, cura quæ iussi atque abi. ita SAtis orationis.) Plautus. 100. Orationis satis est. sequere me, ac tace. PRæsto alicui.) in fami. 32. Ibi mihi præstò fuit L. Lucilius cum literis mandatisque tuis. Item in fam. Stator tuus mihi cum literis præstò fuit. nunc est pro adesse, sed inest in uerbi significatione opportunitas, & celeritas quædam se offerendi. ALIquando est pro fauere.) 2. uolumine oration. 128. Ius ciuile didicit, multum uigilauit, laborauit, præstò multis fuit: id est, multorū causas defendit, quæ locutio planè oratoris est, cum presto adesse, poëticum esse dicat Do. Eò loci.) 3. uolum. oratio. 18. Res erat, & causa nostra eò loci, ut erigere oculos & uiuere uideretur. EOdem loci.) Attico. 8. Res eodem est loci, quò reliquisti. QVO loci.) Att. 124. Nescire quo loci esset. V. habere in nominibus. NVmero parentis.) 1. uolum. orat. 64. Tamen cum is tibi parentis numero fuisset. ESSE qui dicant.) Sallust. 7. Sunt qui ita dicunt. QVæ tua est humanitas.) Attico. 105. Atqui certe ille agere debuit, & si esset factum, quæ tua est humanitas, ascripsisses. Ita PRVdentia.) 3. uolum. orat. 47. Ita POtestas.) Att. 229. Ita in multis alijs, in hac enim dicendi formula maxime frequēs est Ci. QVOmodo nunc est.) Attic. 133. Quomodo nunc est. ut nunc quidem est. QVANtum in me, in te, in se, in ipso, est. uide supra in te.

CVM VT.

SI est ut uelit.) Terent. 112 Si est ut uelit reducere uxorem, licet. Item. 144. Sin est ut uelis manere illam apud te: id est, sin uelis. SI est ut admiserit.) 104. SI est ut possit fieri. 95. SI ut es.) in fam. 196. Quod si, ut es, cessabis, lacessam: id est, ut facis. VT essem.) Terentius. 101. Vetere in noua cœpi uti cō

ſuetudine in experiundo ut eſſem. Item. 60. Non tu ei dixiſti ut eſſem? qualitatem nunc ſignificat particula: id eſt, qualis eſſem. ESSE ut uolumus.) Attico. 188. Spero eſſe, ut uolumus.

CVM CAVSATIVA.

ESSE quod.) Terent. 106. Nam eſt quod me forum tranſire iam oportet. ita cur, quamobrem. Ita nihil quod. in fam. 8. Dignitatem quidem illam conſularem fortis, & conſtantis ſenatoris nihil eſt, quod cogitemus. Itē. 259. Nihil eſt quod feſtines. Plaut. 32.. Hanc domum iam multos annos eſt, cum poſſideo, & colo. ET cum futuro, & præterito coniungi ſolet, uerbum hoc.) 3. uolumine orationum. 82. Fueris illo tēpore conſul futurus. Attico. 39. Nunc res erat apud Craſſum diuitem. ESTO uerbum concedentis eſt, inquit Donatus.) Terentius. 62.. At mihi fides apud hunc eſt, nihil me iſtius facturum pater. Ch. eſto, at certe concedas aliquo: id eſt, ſit concedo ita eſſe. 3. uolumi. oratio. 166. Eſto, ſit in tuis uerbis ſtupor &c.

EVAdere.) In uerbo finis maxime ſpectatur, aut loci, aut ſtudij alicuius de malo plerunque: ſed in pleriſque difficultatē aliquam rei præ ſe fert. AD coniecturam.) Plaut. 237.. Nunquam hodie quiui ad coniecturam euadere: id eſt, conſequi coniectura. HVC.) Terent. 35. Ipſa accumbere mecum, mihi ſeſe dare, ſermonem quærere, ubi friget, huc euaſit, quāpridem pater &c. uulgo, reuſci qui. IN malum aliquid.) Terēt. 37.. Profecto euadet in aliquod magnum malum. QVORſum.) Terent. 3.. Quàm timeo quorſum euadas: id eſt, quorſum exeat. Item. 4.. Et heri ſemper lenitas uerebar quorſum euaderet. Atti. 261.. Plaut. 20. Demiror quid ſit, & quò euadat ſum in metu: id eſt, quem ad finem ueniat. VErum.) 2. uolum. philo. 131. Quid eſt perſpiciuū? multa uera, inquit euadere &c. id eſt, euenire. Item. 3. uolumine. An uerebare, ne non putaremus natum te potuiſſe non improbum euadere. niſi &c. id eſt, fieri. EX ſcholis ph. aliq.) in orat. lib. 205.. Quid multa? è philoſophorum ſcholis tales ferè euadunt: id eſt, exeunt, fiunt. Ita ALIcunde aliq.) Aſc. 66. Si hinc euaſerit Verres: id eſt, hoc iudicio.

EVELlere.) Prorſus interitum rei, de qua agitur, uerbum ſignificat. EX memoria.) 3. uolum. orat. 10. Qui nō modo ex memoria,

memoria, sed etiam ex factis euellendos non putet. Item in fam.64..Ea cum fuerint falsa & inania, sint euulsa ex omni memoria, uitaq; nostra.OPIniones.) in orat.libr.205.. Inserit nouas opiniones, euellit insitas.FIbras radicū.) 1.uolumine philosophiæ.193. Sed omneis radicum fibras euellere.Ita RAdices, Scrupulum ex animo.) 1.uolumi.orat.19.. Hunc sibi ex animo scrupulum, qui se dies noctesq; stimulat ac pungit, ut euellatis, postulat.
EVEnire. Proprie de bonis, ideo & bonorum est euentus, inquit Do. nos tamen & de malo reperimus, ut in exemplis, & dicimus euenire alicui, & in aliquid. FAmam alic.) Sall. 92..Nam ubicunq; tibi res prospere cedet, ibi mihi bona fama eueniet. PAcem.) Sallusti.3. Vbi pax euenerat. VSV aliquid.) de officijs.55. Quod autem in poëmatibus, & in picturis usu euenit: id est, accidit. ITER alic.) Terētius.123.. Euenit senibus ambobus simul iter: id est, accidit. ALIquid alicui.) Plautus.92..Expectando exedor miser, atq; exenteror, quo mihi Epidici blanda dicta eueniant nimis diu maceror. Item.121.119..DISCESsionem.) Terentius.13..Si eueniat, quod di prohibeant, discessio: id est, contingat. Ita Abitionem.) Terentius.54..Propter eam hæc turba, atq; abitio euenit. PRAEter spem.) Terentius.10..Præter spem euenit. SERuitutem alicu.) Plautus.47. Domi fuistis credo liberi nunc seruitus si euenit, ei uos morigerari mos bonus est. TVRbam.) Ter.54..Propter eam hæc turba, atq; abitio euenit. IN aliquid.) in familia.23. Ex quo uereor, ne idem eueniat in meas literas.
EVERtere, est in contrarium statum id de quo agitur, uertere: à nauigijs, atque ab ijs rebus quæ euerti possunt, sumpta metaphora. & dicimus euertere aliquid, & aliq. aliqua re, uerum is ablatiuus modo medius est, modo de loco significans. NAuem.) in oratorijs libris.99. Citius Hercule is, qui duorum scalmorum nauiculam in portu euerterit, id est, cuius imprudentia nauis perierit. DOmum.) 3.uolumine orationū.98. Cuius ipse domum euertisti. VILlam.) 2.uolumine orationum.225.. Cum ipsa uilla non prædæ cupiditate, quid enim erat prædæ? sed odio, & crudelitate funditus euerteretur. VRbem.) 2.uolumi. oration.244..Atqui illam à multis imperatoribus obsessam, oppugnatam, labefacta-

befactatam, penè captam, aliquando quasi fatali euentu so lus euertit. FIRmamenta.) Attic. 16.. Sic ille annus duo firmamenta Reip. per me unum constituta euertit. Amicitiam.) 1. uolumine philo. 81. Ratio ista quam defendis, præcepta, quæ didicisti, quæ probas, funditus euertũt amicitiam. COMmendationem rei.) in orato. libr. 186.. Huius si uita, si mores, si uultus denique non omnem commendationem ingenij euerteret, maius nomen in patronis fuisset. DIffinitionem rei.) 1. uolumi. philoso. 6. Vt retineamus eam diffinitionem, quam Philo uoluit euertere. VIRtutem.) 1. uolumi. philoso. 91. Quasi uirtutis lumen extinxeris, & uirtutẽ penitus euerteris. Ita Partes uirtutis, Iustitiam, Liberalitatem, Prudentiam, Benignitatem, Fortitudinem, Temperantiam. BOnis aliq.) 1. uolumi. oratio. 95.. Euersum à te puerum patris bonis esse dixerunt: id est, per uim patrijs bonis puerum deturbatum. 103.. Ne per summam iniuriam pupillum Iunium fortunis patris conetur euertere. ARatores.) 1. uolumi. orat. 196.. Sed eadem ista æstimatione, alter sublevarat aratores, alter euerterat. ALIqua re aliq.) in fam. 61. Nec illi quicquam deliberatius fuit, quàm me quacunque ratione posset, non iudicio, neque disceptatione, sed ui, atque impressione euertere.

EVIgilare, est magnum studium, summamque diligentiam in re aliqua adhiberi.) de officijs. 118.. Quid enim ego laboraui, aut quid egi, aut in quo euigilauerunt curæ, & cogitationes meæ?

EVOcare aliq. & ad aliq.) Cæs. 320. Misso ad uesperum senatu, omnes qui sunt eius ordinis à Pompeio euocantur. EXercitum.) Sallu. 42. Milites mense Ianuario ex Hybernis in expeditionem euocat. AD bellum.) Cæs 94. Et rei nouitate perterritis oppidanis, quorũ magna pars erat ad bellum euocata, sine contentione oppido potitur. AD pugnam.) Cæsar. 64. Et magna contumelia uerborum nostros ad pugnam euocant: id est, prouocant. AD colloquium. Cæ. 164. Eò cũ uenisset, euocantur ad colloquium, prodit Libo. AD honorẽ.) Cæs. 93.. Tamen propter scientiam singularẽ rei militaris ad eum est honorem euocatus: id est, ductus.

EVOlare, est deuitare, aufugere: idque tantum uidetur de malo fieri. nam euolare ex luce, ex libertate quis diceret? ex tenebris,

nebris, ex seruitute boni omnes: quandoque etiam solam ipsam rei celeritatem significat, & dicimus euolare aliquid, & ex aliquo. POEnā.) 3. uolumine orationum. 2. 71.. Quā pœnam si tum aliorum opibus, non suis, inuitissimis uobis euolarunt, at aliam multo maiorē, grauioremque subierunt. ubi transitiue positum esse uides. EX flamma.) 1. uolu. orat. 90. Tamen ex illa flamma, periculoque euolauit. Item. 93. Cū te ex ferro amicorum Pop. Ro. eripueris, atque è flamma sociorum euolaris. EX seueritate alic.) 1. uolum. oratio. 78.. Confringat iste sanè ui sua consilia senatoria, quæstiones perrumpat, euolet ex nostra seueritate.

EVOluere.) Quoniam quod inuolutum omnino impeditū est, ideo euoluere est liberare, expedire. TVRba se aliqd.) Terentius. 40.. Hac re, & omni te turba euolues. ET ex turba.) Terentius. 141. Ego nullo possum remedio me euoluere ex his turbis: id est, liberare. EXItum.) 3. uolumine orationum. 49.. Cuius ego neque principium inuenire, neque euoluere exitum possum. EST aliquando pro inuoluere.) Cæs. 145. Facta item ex fortissimis lignis, euoluta omnibus rebus, quibus ignis iactus, & lapides defendi possent: id est, inuoluta, contecta.

EVOmere.) Et hoc de malo tantum usitatum esse obseruo, & dicimus aliquid in aliq. & apud aliquem. IRAM in aliq.) Terētius. 83.. Vt iram hanc in eos euomam omnem dum ægritudo hæc est recens. Item. 87.. Apud aliq. aliq.) de offic. 112.. Tamen is pati non possit, ut non acquirat aliquem apud quem euomat uirus acerbitatis suæ. ORAtionem.) 3. uolumine orationum. 196. Atque in me absentem orationem ore impurissimo euomit. Terent. 87. Ibo, ac requiram fratrem, ut in eum hæc euomam. VIrus.) de officijs. 112.. Apud quem euomat uirus acerbitatis suæ.

EXAGgerare rem familiarem.) de off. 19. Delectarentur re sua familiari, non eam quidem omni ratione exaggerātes: id est, undique amplificantes. ORAtionem.) in orat. lib. 215.. Itaque neque humilem, nec abiectam orationem, nec nimis altam, & exaggeratam.

EXAgitare.) Habet uerbi significatio non solum uehementem, sed & crebram rei commotionem. MOErorem.) Atti. 41.. Ne & meum mœrorem exagitem, & te in eundem lu-

ctum uocem: id est, commoueam. REM rumoribus.) Sallu. 10. Rem ad senatum refert, iam antea uulgi rumoribus exagitatam: id est, de qua iampridem rumores increbuerant. ALIQ.) in oratoriis libr. 199. Reprehendit Aeschines quædam, & exagitat: id est, diuexat. Ita in orat. lib. 200.. Et quidem omnium rhetorum exagitator, uexator. Ita EXERcitationem dicendi.) in orat. lib. 148. Hanc dicendi exercitationem exagitarent, atq; contemnerēt. Item. 198. Sed & huius, & aliorum philosophorum disputationibus, & exagitatus maxime orator est.

EXAminare aliquid. ut PONdus aliquod.) in orat. lib 199. Ac tamen in hoc ipso diligēter examinantes uerborū oīm pondera &c. recte sane, & proprie transtulit, ab examine enim factum est uerbum, quæ pars est in libra, qua æquitas constituitur: ideo dixit pondus examinare. Item PAribus ponderibus.) 1.. uolumi. philoso. 157.. Tanquā paribus examinatus ponderibus trutina.) in ora. lib. 123. Sed quadā populari trutina examinantur.

EXANclare, est perpeti uel superare, inquit No. LAbores omnes.) 1. uolumine philosophiæ. 174.. Quod cum exanclauisset omnes labores, tum incideret in mortis malum sempiternum. Item. 2. uolum. phil. 122. Tot nos ad Troiam belli exanclauimus annos. ex Homero in latinum à Cic. cum multis aliis factum carmen.

EXAnimare.) Etsi plerunq; exanimatio. ex metu nascitur, sæpius tamen additur etiam metus ALIQ. metu. Teren. 6.. Oratio hęc me miseram exanimauit metu. Item. 135. Et illā miseram, quam ego nunc intus scio esse exanimatam metu. Ibi tum exanimatus Pamphilus bene dissimulatum amorē, & celatum indicat.

EXArare cum est pro scribere, ego uideor recte obseruare, semper esse cū paucis agitur: ut in uerbo insit tacita quædam breuitatis significatio: neq; te moueat ad Atticū illud sæpius positū esse in longissimis epistolis. nam si recte considerabis, reperies multas epistolas in unā eius codicis scripturam coniectas fuisse. EPIstolam.) Att. 238. Mansi igitur eo die in Suessano, atq; inde mane postridie Arpinum proficiscens, hanc epistolam exaraui. EXEMplum literarum.) in familiar. 142. Accubueram hora nona, cum ad te harum exemplū

exemplum in codicillis exaraui. Item.196. Hæc cum essem in senatu exaraui. hic etiam constat in senatu non commo de pluribus uerbis propter tēporis angustiam scribere potuisse. Item Attico.217. Ante lucem cum scriberem contra Epicureos, de eodem oleo & opera exaraui nescio quid ad te, & ante lucem dedi. Hæc epistola satis multis uerbis scripta est, tamen quid si duæ sint? quod multis in locis (ut dicebam) eodem opere facile deprehenditur, huiusq́; quam nos non longam uolumus, initium sit ab ea uoce. Heri dederam ad te literas exiens è Puteolano. nam heri legendum est omnino, non hercle. præsertim cum breuitatem innuat per uocem illam proficiscens. ALIquid.) Attico.236.. Certior à Pylia factus mitti ad te Idibus tabellarios, statim hoc nescio quid exaraui. uides duobus in locis per hæc duo uerba nescio quid, breuitatem significari, et leue quid esse scriptū. PROœmium.) Attico.255.. Itaq; statim nouum proœmiū exaraui, & tibi misi. fortasse proœmium erat exiguum, aut ad reliquam orationem respexit. FRVmentum.) 1. uolumine oration.166.. Nónne plus lucri nomine eripit, quàm quantum frumenti omnino exararent. Itē. 159.. Quod iis plus frumenti impetrabatur, quàm quantū exararāt. Item: Quorum patres tantum labore suo frumēti exarabant, ut Pop. Rom. totiq́; Italiæ suppeditare possent. Quo etiam in uerbo hoc haud quaquā superiori obseruatione minus adnotatu dignum animaduerto, idem scilicet exarare frumētum esse, & percipere. ut sit Verrem plus frumenti singulis aratoribus imperasse, q̄ eorum messis tulisset. SEpulchra.) 2 uolum. philoso.182. Sed cum multa sepulchra fuissent, exarata sunt: id est, ad frugem exculta.

EXARdere aliquid alicui, & aliqua re dicitur. AMOrem.) de officiis.115. Ex quo eorum exardescit amor, siue amicitia. AMICITIA. uide amorem. BENEVOLENTIAM.) de officiis.101.. Admirabilis quædam exardescit beneuolētiæ magnitudo. ALIquem.) in oratoriis libris. 143. Non tulit ille. sed grauiter exarsit. DOLOREM.) Attico.308. Exarsit dolor, urgere illi, ut loco nos mouerent. IMportunitatem.) secundo uolumine orationum.181. Multis ab adolescentia collectis perditorum hominum uitiis repente ista tāta importunitas inauditi sceleris exarsit. INiu

riam.) de officijs.110. Nisi quædam admodum intollerabi lis iniuria exarserit: id est, exorta sit. ALIqua re aliq.) Attico.35.. Nunc uero sibilis uulgi, sermonibus honestorum, fremitu Italiæ uereor ne exarserint: id est, iracundiores facti sint.

EXArere, uel exarescere aliquid. AMnes.) 3.uolumi.orati. 97. Perfecit ille si montes recidissent, amnes exaruissent. FONtem.) Cæsar.174. Qui tamen fontes à quibusdam præsidijs aberant longius, & celeriter æstibus exarescebāt. LAchrymas.) Atti.167. Hæc ita multis cum lachrymis loquebatur, ut eg o mirarer eas tam diuturna miseria non exaruisse. VRbanitatem.) in fam.109.. Vides enim exaruisse iam ueterem urbanitatem. RAtiones.) ad Herenn.34.. Aliquando Reip. rationes, quæ malitia nocentum exaruerant, uirtute optimatum reuirescunt.

EXAVdire.) Apud meos autores uerbum hoc in ea significatione, quæ est pro concedere, nunquam fateor me legisse: idq́ꝫ si negligentia est, fateor id quoq́ꝫ. uerum semper pro plane, clareq́ꝫ audire: eorumq́ꝫ proprium est, qui longe audiunt. nam loco superioris significationis magis habēt quibus utantur, exarari, permittere, dare & concedere ueniā, ut suis locis. 3.uolu. orat. 138.. Quantum potero uoce contēdam, ut hoc Pop. Rom. exaudiat. Item Cæs.56. Et id clariore uoce ut magna pars militum exaudiret.

EXcandescere aliquid re aliqua. Fortitudinem ira.) 1.uolumi. philoso.218. Hæc nullam habent uim, nisi ira excanduit fortitudo. Quando ira ab eo sit, quòd corruat: urere uero proprium sit ignis, recte transtulit excandere aliquid ira, qꝫ fortasse non dixisset, fortitudinem excandere, absq́ꝫ ira hominem sanè, quia illi subiecta est ira.

EXcedere, est exire ubiq́ꝫ, uerum diuersis ex rebus. ideo ui particulæ, ex qua factum est, nisi de loco poni & usus, & ratio fert. DE medio.) Terent.144. Cum de medio excessit. id est, moritur. DOmo.) Cæs.140. Nam cum omnibus suis domo excesserant, Rhenumq́ꝫ transierant. ut finibus infra. E MEdio.) Terent.115. Odiosa hæc est ætas adolescentulis, è medio æquum est excedere. nūc non est mori. sed locum dare. E prælio.) Sallu.4. Quiq́ꝫ tardius reuocati prælio excesserant. Item Cæs.26.40.. E magisterio.) Plautus.100. Iam

excessit

excessit mihi ætas è magisterio tuo: id est, libera est facta. loquitur discipulus pædagogo suo. E uita.) in orato. lib. 171.. At uero etiam tum Catone uiuo, qui annos quinq; & octuaginta natus excessit è uita. Et uita. in orato. libr. 189. Sed ad eos, si placet, qui uita excessere reuertamur. E pueris.) 2. uolumine orationum. 186. Nam ut primum è pueris excessit Archias: id est, ut desijt esse puer. EX ephebis.) Terent. 2. Nã is postquãm excessit ex ephebis Sosia. EX uia.) Cæs. 53. Paululumq; ex uia excedebat. VRbe.) Attico. 281. Vos fortasse sapientius excessistis urbe ea, quam liberaueratis. FInibus.) Cæs. 42. Sicambri ex eo tempore, quo pons institui cœptus est, fuga comparata hortantibus ijs, quos ex Tenchtheris, atq; Vsipetibus apud se habebant, finibus suis excesserunt.

EXCELlere aliquid re aliqua, & alicui. CONsilio aliq.) Attico. 15. Quin mihi nunc te absente non solum consiliũ quo tu excellis &c. CAEteris.) 2. uolumi. orat. 12.. Hic miramur hunc hominem tantum excellere cæteris.

EXcerpere.) In ijs uerbis, quæ rerum delectum habent in deligendo ratio postulare uidetur, ut deligamus quę, ut bona nobis uolumus, non autem quæ, ut mala reijciamus, quod etiam Dona. innuit. uerum in hoc uerbo secus factum est à Terẽtio, qui ita ait. 137. Tu id, quod boni est, excerpis, quod mali est, dicis. adolescẽs commemorabat omnia mala, quæ sibi contingere poterant, quæ bona, excipiebat. sed per excerpere id dixit. in ora. lib. 62.. Quod quisq; commodissime præcipere uidebatur, excerpsimus. de offic. 53. Se excerpere ex ijs ipsis, si qd inesset boni. nunc recte quod uolumus, scilicet non quod contra uos sit, excerpimus.

EXcidere. Quę, & quomodo excidant, exẽplis uidebis. ALIquid alicui.) in orato. libr. 85. Vis enim ut mihi sæpe dixisti, quoniã quæ pueris, aut adolescentulis nobis ex commentariolis nostris inchoata atq; rudia exciderunt &c. E manibus aliquid.) Attico. 278.. Deinde ita multa peccata, ut quodammodo uictoria excideret è manibus. EX ore.) 2. uolu. orationũ 180. Verbum, quod unquam ex ore huius excidit, unde quisquam posset offendi? IN uia aliq.) Atti. 27.. Perterriti uoce & uultu, confessi sunt se accepisse, sed excidisse in uia, literas scilicet. In quibus tribus exemplis uidetur inesse aliquid imprudentiæ. AB uxore.) Terent. 10.. Herus, quantum

tum audio, ab uxore excidit: id est, uxorem amisit. COgitationem.) in fam. 69.. Quæ cogitatio cum mihi non omnino excidisset, etenim penitus insederat. ORAtionem.) 1. uolum. ora. 104.. Isti color immutatus est, uultus, oratio, mēs deniq; excidit: id est, hæc omnia cum defecerunt. VVLtus, Oratio, Mens. uide supra.
EXcipere.) Ad ea, quæ de hoc uerbo Adrianus agit, sæpius esse, scilicet quod uulgò dicunt excettuar, & præter illud, quod ad insidias attinet, addimus apte cōgruere, cum quid aliunde emissum sub ipsius finem excipitur. nec non pro capere. ut in exemplis. ALIquid in re.) 3. uolumi. orationum. 61.. Quorum in fœderibus exceptum est. Ita legem aliquid. Attico. 295. Nominatimq; lex exciperet. Item in fami. 107.. de re rustic. In ea re alij plura, alij pauciora excipiunt. in. 1. uolum. 12.. Nunc est quod uulgò excettuar. ALIQ.) 1. uolumine orationum 44. Vos hic tales uiros sedere, qui excipiatis eos, qui de suis manibus effugerunt. ROrem.) Cæs. 164. Vt difficilioribus usi tempestatibus ex pellibus, quibus erant tectæ naues nocturnum excipere rorem cogerentur. VERba dicentis.) 2. uolumi. philosopphiæ. 119. Tum illum plura locutum multis audiētibus, qui omnia eius uerba exceperint, literisq; mandauerint. ORAtionem.) Ascon. 18.. Manet illa quoq; excepta oratio: id est, quæ cum diceretur, scripta est. Ita EX prætereunte aliquid.) Attico. 29. Nunc nisi si quid ex prætereunte uiatore exceptum est, scire nihil possumus. CLAmores.) Cæsar. 77.. Nam ubi maior atq; illustrior incidit res, clamore per agros, regionesq; significant, hinc alij deinceps excipiunt, & proximis tradunt. Ita 185.. Hunc Labienus excepit: id est, statim sub eius sermonem loqui cœpit, quasi orationem eius excipiens. EX sermone alicuius aliquid.) in oratorijs libris. 93. Tamen nos aliquid ex sermone uestro memoria dignum excipere possumus: id est, capere. LAVdem.) Attico. 8.. Crassus posteaquām uidit illum excepisse laudem: id est, inuenisse, cœpisse. PLAgas.) 1. uolumi. philosophiæ. 185. Tu ne cum pueros Lacedæmone, adolescentes Olympiæ, barbaros in harena uideris excipientes grauissimas plagas, & ferentes silentio. Ita TEla.) 1. uolumine orationum. 144.. Aut hoc contēdat aliquam esse factum, aut omnia tela excipiat necesse est. Ita

IMpetum alic.)2.uolumi.orationum.228.. Iterum cum tua multorumq; propter te inflammatum in bonos omnes impetum meo corpore excepi. LAbores.) in orator.libr. 187. Sic ille cum omni iam fortuna prospere functus, labores etiam magnos excepisset. HOstes.)Cæs. 83.. Quos in pabulatione paucis ante diebus exceperat, NAues.) in familiarib. 190. Onerariæ omnes ad unam à nobis sunt exceptæ: id est, captæ. Item Attico. 85. De Pompeio scio nihil, cumq;, nisi in nauim se contulerit, exceptum iri: id est, intercipi. VOlũtatem.) in orator. libris. Quædam dari ad pertractandos animos hominum, & ad excipiendas eorum uoluntates: id est, captandas, ait No.

EXcire aliquid alicui. LAchrymas alic.) Plaut. 82.. Vt excisti mihi lachrymas: id est, commouisti.

EXcitare, in plerisq; est, commouere, sed etiam aliud significat, tamq; bona, quàm mala excitantur, ut in exemplis. AMOres.) de off. 4. Mirabiles amores (ut ait Plato) excitaret sapientiæ. Item. 1. uolum. philoso. 75.. Quàm illa ardenteis amores excitaret sui si uideretur. de ipsa sapientia hoc etiam in loco. ALIQ.) 1. uolum. philosoph. 210. Nunquàm profecto scholis essent excitati. AB inferis.) 3. uolum. orationum. 133.. Vt dubitare debeat nemo, quin multos, si fieri posset, C. Cæsar ab inferis excitaret. ADmirationem.) in orator. lib. 196. Summam hominum admirationem excitabat. AMplitudines.) 1. uolumine philosophiæ. 110. Principiis autem à natura datis amplitudines quædam bonorum excitabantur. BELlum.) in familia. 187.. Ille enim ex turbulenta Repub. hic ex pace & uictoria bellum excitauit. Item. 3. uolumi. oratio. 183. INcendium.) 3. uolumi. oratio. 210. Sed quæ prouincia est ex qua illa fax excitare non posset incendium. MEmoriam.) 3. uolumine orationum. 5. Atque ut illius temporis atrocitatem recordari possitis, claudite literas, & uestram memoriam ad timoris præteriti cogitationem excitate: id est, uobiscum in memoriam redite. Item ad Herenn. 22.. MAlum.) Terenti. 73.. Non uides quãtum mali ex ea re excites? Item Attic. 113.. PLAVsus.) 3. uolumine orationũ. 25.. Tantus ex omnibus spectaculis usq; à capitolio, tantus ex fori cancellis plausus excitatus, ut nunquam maior consensio. Item de offic. 20. At Atreo dicente

plausus excitatur. RIsum.) in famil. 43.. Me miserum, qui non affuerim. quos ego risus excitassem. TEMpestatem.) 3 uolumine orationum. 72. Omnem illam tempestatem, cui cesserim, Cæsare impulsore, atque adiutore esse excitatam. TRAgœdias.) 3. uolumine orationum. 105. Nunc eiusdem Appiæ nomen quantas tragœdias excitat? VOcem.) in orator. lib. 107. Et quotidie antequàm pronuncient, uocem cubantes sensim excitant.

EXcludere.) uide quædam ad uerbum eijcere. Et dicimus aliquid ab aliquo, & re aliqua. AB aliquo.) Attic. 130. Aut me abs te excludere posset: id est, prorsus abducere. AB re frumentaria.) Cæs. 93. Aut ab re frumentaria Romanos excludere, aut adductos inopia ex prouincia expellere possent: id est, impedire. ALIQ. re aliq. Vt honoribus, præmijs.) 3. uolumi. orationum. 59.. His præmijs, & his honoribus exclusos esse fidelissimos, & coniunctissimos socios, quæ &c. OCVlos.) Plaut. 57.. Excludito mihi hercle oculum, si dedero. Item Terent. 145. Vel oculum exclude, est ubi uos ulciscar locus. ubi tamen legitur exculpe. sed Plauti lectio facit, ut magis cum codice Plautino sentiam. nunc uero est effodere. SPEM.) in fami. 93. In quo spe pacis exclusa, ipsa uictoria futura esset acerbissima: id est, desperata, sublata. Itẽ in famil. 234. Eijcere nos magnum fuit, excludere facile est: id est, reditum prohibere.

EXcoquere, malum alic.) Plau. 218.. Vsq; domi ero, dum excoxero lenoni malum. Ci. dixit concoquere consilium.

EXcreare.) Plau. 20. Age age usq; excrea. Item. 20.

EXcruciare aliquem re aliqua. uerum cum hac uoce animo magis animi, quàm animo dicimus. Vt Plaut. 93.. Qui filij causa cœperam me excruciare animi. Ita. Terent. 126. Tum Antipho me excruciat animi. Plautus. 62. Itáne illam animi excrucies. FAme aliquem.) Cæs. 83. Quos in pabulatione paucis ante diebus exceperat, & fame, uinculisq; excruciauerat. FVmo.) 1. uol. ora. 85. Ibi hominem ingenuum, domi nobilem, Pop. Roma. socium atq; amicum fumo excruciatum semiuiuum reliquit.

EXcubare.) Cubare, est iacere plerunq; quietis capiẽdæ causa. Excubare fortasse neq; cubare, certè uigilare significat: unde excubiæ; & animo aliquem excubare dicimus, qui in

re aliqua

re aliqua omnia prospicit, animaduertit: ut. 1. uolum. phil. 217. Qui semper animo sic excubāt, ut ei nihil improuisum accidere possit. Item. Attic. 147. Et tamen omnis spes salutis in illis est, et ego excubo animo: nec partem ullam capio quietis: id est, & ego aliquid circumspicio. IN aliquo loco.) 2. uolum. philosophiæ. 103. Vt urbem, & tecta relinquerent, armatiq; in agro excubarent. IN fano.) 2. uolumine philos. 100. In Pasitheæ fano, quod est in agro propter urbē, somniandi causa excubabant. nunc fortasse pro cubare positum est, sed uidetur tamen de somno illo alto, ex, aliquantū demere, quando ad somnia nō cibo & potu repleti accedebāt. AD portam.) Cæs. 151.. Quæ missu Bruti consuetudine quotidiana ad portam excubabant.

EXCVDERE aliq.) Attico. Tibi de gloria excudam aliq. id est, scribam: sed à fabris ferrariis sumptum est: quando & excudo, & procudo, & incus ipsa à cedendo dicta sunt, autore Sex.

EXculpere aliquid ex aliquo. VErum.) Terent 40.. Possúm ne hodie ex te exculpere uerum? sumptum à cælatoribus, qui ex lapide formam, & effigiem aliquam educunt, extrahunt scalpello. ita ex aliquo nós duro & obstinato dicimus per uim aliquid exculpere.

EXcurrere.) Verbi proprietas omnino est in celeritate posita: ac, nisi fallor, aliquando hoc uerbo ueteres usi sunt, cũ celerem, & maturum reditum significabant, ut in uerbo latenter penè etiam aliquid recursus inesse uideatur. 1. uolumine orationum. 110. Quód habent propinquam, fidelem, fructuosamq; prouinciam quó facilè excurrant. ut intelligam non solum adeundi facilitatem, sed etiam redeundi celeritatē quodam modo significari. quid enim esset, quó facilè excurrant, tantum pro proficisci? aut etiam cõmodè pro ficisci? Item in fa. 35.. Incertumq; utra uia, cum essent duæ, altera Varronem tuum familiarissimum, alteraq; Leptam præfectum fabrum meum tibi obuiam misi, mandauiq; utrique eorum, ut antè ad me excurrerent, ut tibi obuiã prodire possem. uides excurrere, quasi pro recurrere: unde etiã militum éxcursiones, quarum est proprium, cit⁹ in hostes, incursus & recursus. Item Attic. 1.. Excurremus mense Septembri legati ad Pisonem, ut Ianuario reuertamur. & si

hic de reditu mentionem facit, quasi se explicans. ORAtionem.) in oratorijs libris. 213.. Quid est cur claudicare, aut insistere orationem maluit, quàm cum sententia pariter excurrere? nunc simplicem habet celeritatem, non enim recurrit oratio.
EXCVSARE aliquid.) Cæsar. 165.. Nam fortasse inopiam excusare, & calamitatem aut propriam suam, aut temporum queri: est inopiam causari, uel, quasi illa admiserit, potius excusare.
EXcutere.) Verbi proprietas est extra quatere, sed aptè trāsfertur ad multa similia. & aliquid alicui, & ex aliquo excutimus. LAchrymas.) Terentius. 53.. Lachrymas excussit miser. Item Plautus. 50. Di uestram fidem hominum ingenium liberale, ut lachrymas excutiunt mihi: id est, subito faciunt, ut excidant. CErebrum.) Plautus. 34. Quia mihi misero cerebrum excutiunt tua dicta soror, lapides loqueris: id est, uerberant, concutiunt, feriunt, quatiunt, commouēt. NAuim.) Plautus. 135. Ligneam sæpe tritam, sæpe fixam, sæpe excussam malleo: id est, percussam de naui loqtur. VERbum.) in orator. 241. Non enim argumentando hoc genus tractatur, sed tanquàm explicando, excutiendoq; uerbo. id est, exprimendo. ACVleos.) 2. uolumine oration. 176. Noli aculeos orationis meæ, qui reconditi sunt, excussos arbitrari: id est, eiectos, euulsos. IVuentutem.) 3. uolu. oratio. Iuuentutem omnē ex tota Italia excussimus: id est, elegimus, ait Non. INTELligentiam.) de officijs. 68.. Explica, atque excute intelligentiam tuā, ut uideas: id est, cōmoue. ALiq.) Terēti. 10. Quod si fit, ut me excutiat, atq; egrediar domo: id est, domo eijciar. Item. 1. uolum. orat. 34.. Nihil est Glaucia, quod metuas, non excutio te: id est, non inquiro ea diligentia, qua possem.
EXEcrari.) Sall. 16. Mutata mēte Catilinæ cōsilia execrari: .i. execrationibus insectari. Item in ora. lib. 209.. Vt optet, ut execretur, ut fiat ijs, apud quos dicet, familiaris.
EXEDERE, maximè ad animum transfertur.) 1. uolumi. philosophiæ. 61. Accedunt ægritudines, molestiæ, mœrores, qui animos exedunt. Item. 1. uolumine philosoph. 59.. Eorum animi noctes atq; dies exeduntur. Item. 1. uolumine philosophiæ. 196. Sed ægritudo maiora quædam: tabem

cruciatum

cruciatum, afflictionem, fœditatem lacerat, exest animum, planeq́ conficit.

EXædificare.) Absolutam ædificationem cõtinet uerbum: neq́ tam mirum Adriano uideri debet, quód ueteres dixerint ædificare naues, cum & Rempub. ædificare dixerit. Cice. & Plautus. exædificare ignauiam dicat. DOmum.) Att. 4. Domum Rabirianam Neapoli, quam tu iam dimensam, & exædificatam animo habes, M. Fonteius emit. TEMplum.) 1. uolum. philosop. 173. Quod cum Appollini Delphis templum exædificassent. OPVS.) in orato. libr. 98. Ne grauere exædificare id opus, quod instituisti. IGNAuiã.) Plautus. 260. Qui exædificaret suam inchoatam ignauiam: id est, perficeret, absolueret, planè ignauus efficeretur. ALIquem ex ædibus.) Plau. 271.. Nam exædificauisset me ex his ædibus, si absq́ te foret. Hoc etiam multò magis mirum est, pro extrudere ex ædibus, quàm uel ædificare naues, atque etiam Rempub. uerùm quia de ædibus agebat, translatione ab eis non discessit.

EXEqui.) In hoc uerbo, & in superiori, EX, particula, ex qua sunt composita, planè rei absolutionem significat, ut in exemplis manifestius fiet. CONsilium.) Sallu. 91. Igitur ubi plebs Senatui sic, ut corpus animo obedit, eiusq́ consilia exequitur. Item Terent. 87.. Quod mihi de hac re dederit consilium, id exequar. MANdatum.) Sallu. 41.. Bomilcar maturè regis mãdata exequitur. IMperium.) Pla. 242.. Præterea heri imperium exequor bene, & sedulò seruio. Itẽ Terent. 64.. MVnus.) 1. uol phil. 193. Sic conturbatus animus non est aptus ad exequendũ munus suum. OFficium.) Sallu. 25. Strenui militis, & boni imperatoris officia simul exequebatur. AErumnam) Plau. 47. Dij immortales id uoluerunt, uos hanc ærumnã exequi: tanq̃ deorũ mandatum, uel potius iussa ærũna sit. MORtem.) Plaut. 194. Nã necesse est hodie Sicyoni me esse, aut cras mortem exequi: id est, mori. RAtionem ueram.) Terent. 107.. Haud quidẽ hercle parum est, si uis uerò ueram rationem exequi, non &c. id ẽ, si rectè considerare uis. IVS suum.) Cæs. 2. Cum ciuitas ob eam rem incitata armis ius suum exequi conatur.

EXæquare aliquid alic. & cũ aliquo.) Atti. 66. Reliqui duo plebi sic exæquantur: id est, ita humiles se gerunt, & plebi obsequun-

obsequuntur. IVS.) 1. uolum. orationum. 133.. Qui omnia iura pretio exæquasset: id est, qui pretio nihilo ius ullũ maius habuit. ALIquem cum aliquo re aliqua.) Cæs. 120.. Ipse Pompeius ab inimicis Cæsaris incitatus, quod neminem dignitate secum exæquari uolebat, totum se ab eius amicitia auerterat. Item in ora lib. 30.

EXercere. Multa de huiusce uerbi significatione agit Non. Mar. quod uerò ad iudicij exercitationem attinet, quorum scilicet iudiciorum, aut cuius magistratus hæc exercitatio fuerit, ex Cicerone cùm alibi, tum ex his locis, hæc conijci possunt. Nam cum iudicia aut publica, aut priuata essent, priuata nisi centumuiris, quæ propterea centumuiralia appellata sunt, iudicabantur: publicis uerò præerant iudices, quos prætor sortiebatur: qui quoniam in sortiendis, subsortiendisq; iudicibus, ijsq; in iudicium cogendis, necnon in reum inquirendo plurimum distinebatur, totiusq; negotij summam unus sustinebat, à labore, qui inest in uerbi natura, iudicium exercece dictum uideri potest. IVdicia.) 1. uolumi. orat. 107.. Atq; etiam iudicium in prætura publicũ exercuit. Item: Is Cato prætor iudicium, quia æsta te agebatur, sine tunica exercuit campestre sub toga cinctus. Item. 26. Iudicium id exercuit Q. Gallus prætor. Item Attic. 317. Scauri iudicium statim exercebitur. Ita Quæstionem.) 1. uolum. philo. 75.. Qui cum prætor quæstionem inter sicarios exercuisset, ita apertè cepit pecunias ob rem iudicandam. AD aliquid aliq.) in orato. lib. 201. In hac Aristoteles adolescentes, non ad philosophorum mores tenuiter disserendi, sed ad copiam rhetorum in utranq; partẽ, ut ornatius & uberius dici possit, exercuit. Ita AD uersus.) in orato. libr. 37.. Si ad eius me uersus exercerem. Sallustius. 79. Neque ingenium ad male faciendum exercui. ANImam.) de offi. 131. Nam hæc est natura propria animæ; atq; uis, quæ si est una ex omnibus, quæ sese moueat, neq; nata est certè, & æterna est, hãc tu exercere in optimis moribus: id est, uersa in optimarum rerum disciplinis. ANImum.) Sal. 4. Sed primò magis ambitio, q̃ auaritia animos hominum exercebat. i. sollicitabat, uexabat. ALIQ.) Terẽt. 89.. I, sanè ego te exercebo hodie, ut dignus es silicernium: id est, defatigabo. Item in fa. 185.. Item Attico. 6. BAchanal.) Plaut. 15. Bachanal te exercuisse

cuisse

cuisse oportuit senex.est crebrò potare. FErrum.) M. Cató apud Gellium.151. Ferrum si exerceas, conteritur. INgenium.) ad Herenn.22.. Et magis ingenium nostrum exercebimus. INImicitias.) 1. uolumine orationũ.57. Videto ne nimium familiariter inimicitias exercere uideare. IRAcundiam.) Atti. 274. Scribis enim acrius prohibenda bella ciuilia esse, quàm in superatos iracundiam exercendam. PVgnos.) Plaut. 5.. Gestiunt pugni mihi. SO. Si in me exercitu rus, quæso in parietem ut primum domes. SVMptum.) Terentius. 53.. Conrasi omnia, ancillas, seruos, nisi eos, qui opere rustico faciundo facilè sumptum exerceant suum, uulgò che se guadagni la spesa. STVpra.) Asco. 64.. Et in quibus stupra exercita legibus uindicantur. SE alic.) 1. uolum. phil. 183.. Subduc cibum unũ in diem athletæ, Iouem Olympium eum ipsum, cui se exercebit, implorabit.

EXhalare crapulam.) 3. uolumine orationum. 166. Edormi crapulam inquam, & exhala. Item. 1. uolumine orationũ. 155. Veniendum erat ad eos contra Apronium, qui nõdum etiam Aproniani conuiuij crapulam exhalassent. VInum.) 3. uolu. orat. 168.. Tu quidem (ut tui familiarissimi dictitãt) uini exhalandi, non acuendi ingenij causa declamitas.

EXhaurire.) Verbi ꝓprietás est aliquid uacuũ facere, tamq̃ dicimus quod extrahitur exhauriendo, quàm quod uacuũ fit, exhauriri. Amorem.) Atti. 36. Tamen tantus fuit amor, ut exhauriri nulla posset iniuria: id est, deleri. DOmum.) 3. uolumine oratio. 163.. Ad eum de Rep. nihil refers, ad eos refers, qui domum suam nullam habent, tuam exhauriunt: id est, euacuant. AErarium.) 3. uolum. oration. 194. Aerarium uestrũ exhausit, suum non habet: & ex ærario infra: FONtem.) de offic. 43. Largitio, quæ fit ex re familiari, fontem ipsum benignitatis exhaurit. LAVdem alicuius.) Atti. 233. Quanquàm enim Dolobella (hæc enim iocatus sum) libentius omnes meas, si modò sunt reliquæ meæ laudes, ad te trãstulerim, quàm aliquam partem exhauserim ex tuis. SENtinam.) Attico. 18. Et sentinam urbis exhauriri. HOmines sumptu.) Attico. 291. Non itineribus tuis homines perterreri, non sumptu exhauriri. SERmonem.) Attico. 299.. Exhaustus est enim sermo hominum, & multæ emisse iam eiusmodi uoces: ἀλλὰ αἰεί τινα φᾶτα μίγαρ: id est, de ea re iam loqui

loqui desitum esse. PEcuniam ex ærario.) 2. uolumine oration. 86. Vt cum omnem pecuniam ex ęrario exhausissetis: id est, extraxissetis ex ærario. PRædam ex aliq.) 3. uolumine orationū, 90. Ecce tibi alter effusa iam maxima præda, quam ex fortunis publicanorum, ex agris, urbibusq; sociorum exhauserat: id est, abstulerat. VInum.) 3. uolum. orationum. Tantum uini exhauseras. TERram.) Cæs. 59. Sed nulla ferramētorum copia, quæ esset ad hunc usum idonea gladijs cespites circuncidere, manibus, sagulisq; terrā exhauriri cogebantur. MAlum.) Att. 16. Multa sunt enim quę me solicitāt, anguntq;, quæ mihi uideor aures nactus tuas, unius ambulatiōis sermone exhaurire posse: id est, deponere. MANdatum.) Att. 66.. Mandata nostra exhaurias. nunc autem est exequi. SPIritum.) 3. uolumi. orationum. 20.. Plaga una illi defuit, si accessisset, reliquum spiritū exhausisset: id est, eum confecisset.

EXhæredare.) Ad Heren. 31.. Sed etiam à necessarijs omnibus exhæredatus est.

EXhibere, cum hoc nomine negotio, molestiam significat: id quod etiam facesso facit. quid uerò cum reliquis, in exēplis ipsis uidebitur. NEgotium.) 2. uolum. philos. 18. Quod beatum & immortale est, id nec habet, nec exhibet cuiquam negotium. Ita Plaut. 122. Ita & hinc, & illinc mihi exhibent negotium. Item Plautus. 13. Atq; illi dudum meus negotiū insonti exhibuit. Item de officijs. 74.. Quod audisset adolescens filius negotium exhiberi patri, accurrisse Romam, & prima luce Pomponij domum uenisse dicitur. nunc plus est etiam, quàm molestiam afferre. MOlestiam.) Plaut. 55. Vt sciat alieno naso quam exhibeat molestiam. Item Attic. 21. Iam exhibere mihi molestiam. Item in fam. 201. Aut si ne tu quidem uacas, noli impudens esse, nec mihi molestiam exhibere. ARgutias.) Plaut. 114. Quid mihi inter patinas exhibes argutias: id est, odiosè argutias fundis. HOram.) 3. uol. orat. 207. Horam exhibere nullam in tali ciue liberando siue scelere non possumus: id est, ne hora quidē differre. nūc ex, est extra: ut sit extrahere, eximere.

EXibilare aliq.) in ora. lib. Histrio si parum se moueat extra numerum, aut si uersus pronūtiatus est una syllaba breuior, aut longior exibilatur, aut exploditur.

EXhilarare feruitutem.)in fam.142. Miraris tam exhilaratam esse seruitutem nostram. AThenas.)in orato.lib. Quo uno tuæ Athenæ maximè exhilaratæ sunt.

EXIgere. Eleganter ad tres significationes uerbum quantũ exemplis ipse deprehendere potui, se accommodat: ut & absolutionem, & reiectionem, siue exclusionem rei alicuius, & debiti receptionem significet: cum etiam non ignoremus apud poëtas in alias quoq; significationes usurpari, quas apud oratores non ita crebro poni reperies. AEtatem.)Plautus.33.. Atq; ut te dignum mala malam ætatem exigas. VItam.)Terẽtius.57.Hinc sciri potuit, aut nusquam alibi Clinia quo studio uitam suam te absente exegerit. Item.105. An quia ruri esse crebrò soleo, nescire arbitramini quo quisque pacto hic uitam uestrorum exigat? id est, ducat, peragat. Ita AEstatem.)Cæs.36.Eodem ferè tempore Cæsar etsi propè exacta iam æstas erat: tamen &c. TEMpus.) 1.uolumine orationum.85.. Latonam ex lõgo errore & fuga grauidam & iam ad pariendum uicinam temporibus exactis fugisse Delum. unde menses exacti propriè dicuntur, qui sub ipsum partum sunt. VXOrem.)Terentius.105.. Vbi duxere impulsu uestro, uestro etiam impulsu easdem exigunt: id est, repudiant. Ita LASsitudinem.)Plautus.57.. Vbi labore lassitudo est omnis exigunda: id est, eijciunda. Ita Terentius.1.. Post quas faciet de integro comœdias, spectandę an exigendæ sint uobis prius: id est, explodendæ. MACVLAS mœroris.) Plautus.55.. Iam ego ex corpore exigam omnes maculas mœrorum tibi. Ita. EX loco aliquid aliquo exigere, ut domo, ex domo, ex agro, domũ. C.Gracch⁹ apud Aul. Gel.133. Quæstori Sidicino à M. Mario datum est negotiũ, uti balneis exigerentur, qui lauabantur. NOmina.)1.uolumine orationum.81. Cum per eos ipsos dies, per quos causa Dio diceret reperitur pecunias sumpsisse mutuas, nomina sua exegisse, prædia uendidisse. PENsionem.)in familiar.9.. Teneor tamen dum à Dolobellæ procuratoribus exigam primam pensionem. MERcedem.)1.uolum.orat.100. Exegerat enim iam mercedem. Item.1. uolu.ph.80. Omnibusq; ex rebus uoluptatem, quasi mercedem exigit. VEctigalia.) Attico.296.. Non esse autem leniores in exigendis uectigalibus. TRIbuta.)in famili.35. Et simul peracutè querebare,

quòd

quòd eos tributa exigere uetarim prius, quàm ego re co-gnita permisissem. NVmos.) 1. uolumi. oration. 163.. Numi præterea exigentur. PEcuniam.) Cæs. 169.. Sed in singulos conuentus, singulasq; ciuitates pecuniæ imperabantur, mutuasq; illas ex Senatusconsulto exigi dictitabant. COlumnas.) 1. uolumi. orat. 103.. Hominem modestum, & minimè pertinacem facilè coercet, columnas ita se exacturum esse confirmat. NVmerum militum.) Cæs. 128. In Lucanis, Brutijsq; per legatos suos ciuium Romanorum delectus habebatur: equitum peditumq; certum numerum à ciuitatibus Siciliæ exigebat. GRAtiam.) de offi. 102. Vt enim benefici, liberalesq; simus, non ut exigamus gratiam, neq; enim beneficium fœneramur. VOluptatem.) 1. uolum. philoso. 8. uide, mercedem. AErumnam.) Plaut. 57.. Et tu cuius causa hanc ærumnam exigo: id est, ago, patior.

EXImere aliquid alicui.) Att. 312. Cato concionatus est comitia haberi non siturum, si sibi cum populo dies agendi essent exempti: id est adempti. DIEM dicēdo.) 306.. Tum Clodius rogatus, diem dicendo eximere cœpit. Capito Atteius apud Gel. 69.. Eximebatq; diem dicendo. erat cum quis uel extra causam (quod licebat) in sententia dicenda nihil aliud agebat, quàm ne deficiente tempore, decerni posset. LAssitudinem.) Plaut. 166.. Nunquàm ædepol omnes balneæ mihi hanc lassitudinem eximent: id est, dement, adiment. NOmē alic. de tabulis.) 1. uolum. oratio. 22.. Cum ille confirmaret sese nomen Sex. Roscij de tabulis exempturū. Ita EX reo.) 1 uolumine ora. 128.. Quo tempore omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis ob eam causam ne tu eximere ex reo, si ego non affuissem ad diem. ET de reis.) 1. uolum. orationum. 209. Condemnare Diodorum non audet, absentem de reis exemit. Ita E proscriptis.) Atti. 268.. Seium, & Gellium Canium de proscriptorum numero exemisse. Itē Asc. 25. Ita EX ærarijs.) in orator. libr. 133. Is enim qui te ex ærarijs exemit, lustrum condidit. Sanè quod ad ærarios, proscriptos, ac reos attinet, is mos fuisse uidet, ut reorū nomina in tabulis publicis scriberent, quod deferre nomē dicebatur: delationē uerò nominis aut accusatio sequebat, aut accusator tacebat: uerùm ne eorum nomina in tabulis perpetuò habitarent, ea delebantur. quod Cicero modò nomē de tabulis

de tabulis, modò ex reo aliquem eximere, dicere consueuit: id quod etiam in tabulis ærariorũ, ac proscriptorum factũ esse, conijci potest: cum scilicet se ærario, ac proscriptione liberassent. ALIcunde.) Teren. 5. Ea lege atq; omine, ut si te inde exemerim, ego pro te molam.

EXInanire.) Cum exhaurire sit & fontem, & aquam, exinanire tantum uidetur esse de ea re, quæ uacua fit. ut DOmum.) 1. uolumine orationum. 56.. Siciliã prouinciam C. Verres per triennium depopulatus esse, Siculorum ciuitates uastasse, domos exinanisse, fana spoliasse dicitur. NAues.) 1. uolumine orationum. 257. Qui solus habuerit constratam nauem, & minus exinanitam. GENtes.) 2. uolum. orat. 80.. Vectigalibus abalienatis, socijs uexatis. regibus, atq; hominibus exinanitis, illi pecunias habebũt, uos agros non habebitis. semper de eo, quod inane redditur.

EXIre.) Verbi natura modò unde discedit, modò quò proficiscitur, respicit, id quod fieri etiam uidebamus in deducere: ideo cum iis, quæ de loco, & ad locum sunt, uerbo rectè utemur, & modò cum præpositione, modò sine. IN mediũ.) Plautus. 4. Deinde utriq; imperatores in medium exeunt, extra turbam ordinum colloquuntur simul. IN colonias.) de officijs. 11.. Qui cum una domo iam capi non possint, in alias domos tanquàm in colonias exeunt. IN solitudinẽ.) de officijs. 24. Exisse in solitudinem, atq; ibi sedentem diu secum multumq; dubitasse. IN uulgus.) 1.. uolum. oration. 19. Nequaquàm tamẽ similiter oratio mea exire, atq; in uulgus emanare poterit. AB aliquo.) Terẽtius. 61. A me nescio quis exit. Item. 140. Sed meum uirum abs te exire uideo: id est, domo mea, domo tua exire. ALIquid ab aliquo.) 1. uol. orationum. 121. Cum omnes perspicerẽt ad istum, non modò illos numos, qui per simulationem ab isto exierant, reuertisse. A PAtria.) 3. uolumine orationum. 86.. Vtrum bono uiro & sapienti optabilius putas, sic exire à patria, ut omnes sui ciues salutem &c. E FInibus.) Cæsar. 2. Post eius mortem nihilominus Heluetij id, quod constituerant, facere conantur, ut è finibus suis exeant. DE finibus.) Cæsar. 1.. Et ciuitati persuasit, ut de finibus suis cum omnibus copijs exirent. E uita.) 1. uolumi. philoso. Vt si tollerabiles theatro sint, feramus: sin minus, æquo animo è uita, cum ea non

placeat, tanquàm è theatro exeamus. ET de uita.) de offic. 98.. Quem fuit æquius ut prius introieram in uitã, sic prius exire de uita. E patriciis.) 2. uolumine orationum. 220.. Sed ut è patriciis exeat, ut Trib. Pl. fieri possit. nam ex patricia gente Trib. plebis non accipiebatur, nisi prius translatus fuisset ad plebem. AEre alieno.) 3. uolumine orationum. 233.. O hominem ridiculum, qui se exire ære alieno putaret posse, cum uẽderet aliena: id est, debitis liberari. ANnum.) 2. uolumine philosoph. 91.. Quinto autem anno exeunte cũ esset spes ex illo somnio: id est, uertente anno. SORtem a-lic.) Atti. 17.. Atq; hoc loco illud non queo præterire, quod cum de consularibus mea prima sors exisset. Item. 1. uolumi. orationum. 73.. Ita NOmen ali.) 1. uolumi. oratio. 134. Cuius nomen exisset.

EXIstere plerunq; de iis rebus est, quæ occultæ erant, cum emergunt, prodeunt, exurgunt & oriuntur. interdum etiã pro esse significat, idq; cum ponitur cum, in, præpositione. ALIQ.) 2. uolumine philosophiæ. 92.. Atq; delapsus in flu-men nusquam apparuisses, me contremuisse timore perter-ritum, tum repente lætum extitisse. Item. 95.. Summersus equus uoraginibus non extitit. Itẽ. 96. In capite corona sta tim extitit ex asperis herbis, & agrestib⁹. AB inferis.) 1. uo. orationũ. 15. Hic ego si Crassi omnes cum Antonii existant, si tu L. Philippe, qui inter illos florebas: id est, si ab infe-ris excitentur. Item. 95.. Quid expectas? an dum ab inferis ille malleolus existat, atq; abs te officio tutelæ, sodalitatis, familiaritatisq; flagitet? OCcultum aliquid.) 1. uolumine orationum. 84. Hoc uerò occultum, intestinum, ac domesti cum malum non modò non existit, uerumetiam opprimit antequam perspicere, atq; explorare potueris: id est, appa-ret, exoritur. SPElunca) 1. uolum. orationum. 225. Etenim propter est spelunca quædam conuersa ad Aquilonem infi-nita altitudine, qua Ditem patrem ferunt repente cum cur ru extitisse. LAcum.) 1. uolumi. orat. 225. Lacumq; in eo lo-co repẽte extitisse: id est, apparuisse. FIdem in aliquo.) 3. uo lumi. orat. 222.. Si extitisset in rege fides.

EXistimare.) Existimare, & æstimare ita diuersa sunt, ut æ-stimare sit pretialium rerum: id est, quãti res quæq; ualeat, considerare. Existimare uerò iudicare, neq; enim dicas. æsti

mabam

mabam Cæsarem uenturum, sed existimabā: neq; cōtrà, existimare prædia alic. quanti ualeant, sed æstimare. qui uerò ita exponunt: æstimare, est considerare: existimare, iudicare, non satis differentiā explicare uidentur. DE aliquo.) in fam. 7. Sed hæc sententia sic etiam illi & nobis probabatur, ut ex euentu homines de tuo consilio existimaturos uideremus: id est, iudicaturos ex eo quod successisset. Itē in fa. 38.. Simul'q; nō de me is peius q̄ de te existimet. Itē. 27. De nobis id existimari posse non arbitror.
EXoluere propriè est expedire, liberare, & tam exoluimus quod impedit, q̄ quod impeditur. ut AErumnas.) Plaut. 7.. Vno ut labore exolueret ærumnas duas. quia uterū gerētes ad munera sua obeunda maximè impeditę sunt. NOmina.) Att. 255.. Nomina mea per deos expedi, exolue, bella reliq; sed opus est diligētia, cohæredibus pro Cluuiano Cal. Sex. persolutum ut sit: id est, quod ego debeo, dissolue. nā debitoris nomē quandiu in tabulis est, tādiu obligatum uidetur. PROmissum.) de offi. 53.. De tertio autē genere deinceps se scripsit dicturū, nunc exoluit, quod promiserat. quia fides obligata est quandiu non præstetur. ALIQ. re aliqua, ut suspicione.) Ter. 114.. Et me hac suspicione exoluā, & illis morem gessero. Ita ERrore.) Terēt. 119. Nam illas errore, & te simul suspicione exolues.
EXOnerare, est onere aliquid leuare, tamq; onus, q̄ quod onus fert, exonerare dicimus. constructio uerò est, & re, & ex re aliquid exonerari. MEtu aliq.) Ter. 142. Nosq; eius amicos exonerastis metu, quia metus hominē maximè opprimit. EX aliqua re aliquid.) Plaut. 94.. Atq; ita profectò, ut eam ex hoc exoneres agro: id est, ut eam hinc abducas, quæ erat agro oneri.
EXOrare, est orando aliquid impetrare: ex enim in hoc uerbo rei absolutionem continet, id quod in multis aliis facit, ut in exædificare, exanclare, expugnare, exequi. id quod efficit per, in persuadeo. ALIquid aliquem.) Terēt. 75. Da ueniam Chreme, sine te exorem: id est, hoc abs te ut impetrē. DE aliquo.) Plautus. 97.. de pręfacili exoras Epidice: id est, libenter tibi gratiam facio.
EXORbere aliquid, ut sanguinem alic.) in orato. lib. 104. Ne iudicio iniquo exorbeatur sanguis tuus. ita de multis,

quæ ad exorbendum apta ſunt, ut liquida omnia.
EXORdiri aliquid à re aliqua.)ad Herennium.19.. Et exordiri cauſam à narratione, aut ab aliqua firma argumentatione. CONſilium ſuum.) Plautus.20. Atq; ibi conſilia exordiar: id eſt, capiam.
EXOriri, eſt ſurgere, autore Sex. ut Rationem.)de offi.62. Exoritur Antipatri ratio ex altera parte. THVcydides.)in orato. libr.244. Sed exorietur Thucydides. PROmulgationem.)in fam.4.. Subito exorta nefaria Catonis promulgatio, quæ noſtra ſtudia impediret. NVNC.)Attic.117. Venit idem uſu mihi, quod tu tibi ſcribis, quoties exorior: ego enim nunc paulùm exorior, & maximè quidem his literis: id eſt, reſpiro, & quaſi ſuſcitor. BELlum.) iu familiarib.195. Iſtic enim bellum eſt exortum, hic pax conſecuta: id eſt, repente natum. ALIquid ab aliquo.) Terentius.115.. A Myrrhina hæc ſunt mea uxore exorta omnia: id eſt, omnia profecta ſunt.
EXORnare, modò ornare, modò fœdare ſignificat, ut ait No. TRIclinium.)1. uolumine orationum.214. Ornat amplè, magnificeq; triclinium. uide, exponere. Terentius. 40. Ita uiſus eſt dudum, quia uaria ueſte exornatus fuit. NVptias.)Plaut.43. Repudium rebus paratis, atq; exornatis nuptiis: id eſt, ornatis, Non. inquit. ALIquid.) Terentius. Egóne ſi uiuam adeò depexum, adeò exornatum reddam, ut dum uiuat, meminerit mei. augent ſæpius de, & ex, in cōpoſitione, nunc contrariū utraq; ſignificat: & Non. pro fœdare exponit. ACIem.)Salluſt.48. Quietus uti res poſtulabat, aciem exornat. nunc eſt pro inſtruere.
EXpectare.)Propria huiuſce uerbi ſignificatio ī mora eſt: tamen etiam ſignificat obſeruare, & ſperare. ALIQ.) Atti. 35.. Si homines trāſitum tempeſtatis expectare potuiſſent: id eſt, ſi differre tranſitum ad placidam nauigationem potuiſſent. CVRſum.)Attico.71. Sed curſum expectabamus. DIem ex die.) Attico.117. Quòd diem ex die expectabam, ut ſtatuerem. ALIQ.) Terenti⁹.125. Ita expectarem, ut par fuit. ALIquem ex re aliqua.)Attico.2.. Nos hinc te ad menſem Ianuarium expectamus ex quodam rumore, aut ex literis tuis ad alios miſſis. AD aliquod tempus. uide ſuprà. Ita QVOAD.) Terent.125. Quid? ſenem quoad expectatis
ueſtrum:

ueſtrum: id eſt, quando? ad quem diem? Ita cum DVM, quæ particula, ut longè plura in particulis reſeruem, maximè cum uerbis moram ſignificantibus congruit. Attico. 1. De Aufidio, & Pelicano non puto te expectare, dum ſcribam. QVID quis uelit.) Terent. 1. Expecto quid uelis: id eſt, obſeruo, ut Nonius exponit. OMnia ab aliquo.) in famil. 40.. Omnia uolo à me, & poſtules, & expectes: id eſt, ſperes PArentem, ſeu parentis mortem, utroq; enim modo dicitur, eſt cum filij parentum mortem exoptant, quorum ipſa mors illis bono futura ſit. Terent. 78.. ET tu illum tuum ſi eſſes homo, ſineres nunc facere, dum per ætatem licet, potius q̃ ubi expectatum eieciſſet foras. Itẽ. 96.. Illum ut uiuat, exoptant: meam autem mortem exoptant ſcilicet.

EXpedire.) Vt impedire, eſt aliquid (ſi licet ſequi uerbi etymologiam) in pedes ire: ita expedire, eſt extra pedes ire, quod impedimento erat: uerùm ad multarum rerum expeditionem transferri in exemplis uidebis. dicimus autem & re, & ex re aliquid expedire. CVra ſeſe.) Teren. 141. Cura ſe ſe expediuit. Ita MOleſtia.) Attico. 59.. Aut expedies nos omni moleſtia. EX crimine.) Terentius. 118.. Teq; hoc crimine expedi. VERbo aliquem.) Terẽtius. 126.. Atq; id (ſi potes) uerbo expedi. ita paucis, ita breui. ſed hi ablatiui, ut uides, à ſuperioribus diuerſi ſunt. EX re aliqua.) Plautus. 50. Expediui ex ſeruitute filium. ADItum.) Cæſ. 102.. Aggere & cratibus aditus expediunt: id eſt, uiam muniunt. IRAS.) Terẽ. 107.. Rem cognoſces, iras expedies, rurſum in gratiã reſtitues: id eſt, ſedabis. ANImum ſuum.) Terent. 107. Vix me illinc abſtraxi, atq; impeditum in ea expediui animum meum. SAlutem.) 3. uolumine orationũ. 103. Vt ſi uita noſtra in aliquas inſidias, ſi in uim, in tela, aut latronum, aut inimicorum incidiſſet, omnis honeſta ratio eſſet expediendæ ſalutis. ALIquid dilucidè.) Terẽ. 130. Dilucide expediui quod me oportuit iudicibus: id eſt, oſtendi, demonſtraui, declaraui. S. C.) Att. 70. Sed non dubito quin S. C. expeditum ſit: id eſt, abſolutum, & confectum. NOmina.) Att. 255. Nomina mea per deos expedi, exolue, bella reliqui. PEcuniã.) in fam. 179. Pecunia expeditiſſima quę erat, tibi decreta eſt: id eſt, quæ ferè erat in manu. ARma.) Cæſ. 82. Cæſar celeriter ſarcinas conferri, arma expediri iuſſit. nunc eſt parari.

CLAssem.) Cæs.202. Quod ubi Cæsari nuntiatum est, classem iubet expediri, atq; instrui. VIRgas.) 1. uolumi. oratio. Hominem proripi, atq; in foro medio nudari, ac deligari, & uirgas expediri iubet: id est, proferre. NOdum.) Atti.81. Dum hic nodus expediatur. EXpedire uero aliquid alicui, aliud est à superiori: significat enim utile esse. Terẽtius.59. Nam expedit bonas esse nobis.

EXpellere aliquid.) Cæs.61. Tum fumus incendiorum procul uidebatur, quæ res omnem dubitationem aduentus legionum expulit. MEmoriam.) Cæs.130. Quos ab urbe discedens Pompeium erat adhortatus, ne noua Cæsaris officia ueterum suorum beneficiorum in eos memoriam expellerent: id est, ex animo delerent.

EXpendere, est ponderare.) Plaut.23. At pol ego, qui te expendi, scio: id est, humeris sustinui. aliquando quasi contrà pendere. Plautus.106. Hunc hominem decet auro expendi, huic decet statuam statui ex auro: id est, ei expendi tantum auri, quantum est eius corporis pondus. aliquãdo habet diligentem considerationem. 1. uolum. orationum. 40. Nam quæ iste in Apollonio fecit, ea primum breuiter cognoscite quot & quanta sunt: deinde hæc expendite, atque æstimate pecunia.

EXPERGEFACERE aliquid.) in oratoriis libr.34. Hic Italiam tumultus expergefecit terrore subito: id est, quasi dormientem excitauit.

EXperiri.) Cum iis omnibus, quæ sunt in periculo faciẽdo apte congruit uerbi significatio, idq; tam de malo, quàm de bono: quoniam uero iudicia maximè res decidunt, ideo sæpius modo in uoce iudicii, modo absq;, idem tamen significans, reperies, ut Asc.10. Cum enumeraret, quæ pater Scaurus expertus esset: id est quæ subiisset Scaurus pater sine iudicii uoce. 1. uolum. orat.12. Mihi autem ad uincẽdum satis est, fuisse procuratorem, qui cum experiri posset. Terenti.84. Postremo quando ego conscia mihi sum, à me culpam esse hanc procul, neq; pretium, neq; rem ullam intercessisse, illam, aut me indignam Geta experiar. Item.87. Quapropter nitar, faciam, experiar. utrobiq; uidetur qui loquitur iudicium minitari. IRAcundiam alic.) Attico.35. Nam iracundiam, atq; intemperantiam illorũ sumus experti. VIM ali.

ali.)2.uolum. phil.92. Iterum esse idem iussum & monitum ne uim suam experiri uellet. OPES suas.)1.uolum. oratio. 2. Næuij studio & cupiditati morem gerunt, & in eiusmodi rebus opes suas experiuntur. id est, periculum faciunt quâtum ualeant potentia, & opibus. FIdem ali.) Plautus. 49. Huius ego experiar fidem, fretus ingenio eius, quod me esse scit erga se beneuolum. DE se.)3.uolum. oratio.240.. Ad eum ire te legatum quis non miraretur? de me experior: id est, coniicio de me.
EXpetere.)Proprie est cupere, desiderare, & expetitur honesta, planeq; bona, contra tamen nonnunquàm, ut in exẽplis. Ter.106. Abs te hæc bona expeto. Itẽ.59. Minimeq; ita me Dĩ amẽt, miror, si te sibi quisq; expetit. VItam.)Terẽt. 126.. Quòd si eò meæ fortunæ redeunt, Phaniũ abs te ut distrahar, nulla est mihi uita expetẽda. Ita AMIcitiam.)Ter. 131. Egon' tuam expetam amicitiam? Spem, Salutem, Auxiliũ, Cõsiliũ.) Ter. 8. O salue Pãphile, ad te uenio, spem, salutẽ, auxiliũ, consilium expetens. POEnas ab aliquo.)3.uolum. ora.82.. A me quidem etiam pœnas expetisti. MVLta iniqua.)Plau.3.. Ergo in seruitute multa expetunt iniqua. nũc est pro accidere, ut ait No. VItam ali.)3.uol.orat.149.. Non expetere uitam, non capitis arcessere.
EXpiare, est aliquid admissum aliquo modo purgare. REligionem.)1.uolum. orationum.177. Sed & religiones deorum immortalium expiandæ. Item.3.uolumine orationũ. 115.. Cuius supplicio Senatus, religiones expiãdas sæpe censuit, quas contaminarat Clodius. SANguinem sanguine.) Sallustius.85.. Neq; barbaro ritu cæde cædem, & sanguine sanguinem expiandum. CAEdem cęde. uide suprà. EGEstatem.).3.uolumine orationũ.260. Quid tandem huius censetis urbis? quam ille ad expiandas egestates latrocinij sui concupiuit: quasi egestas Antonij scelus fuerit. SCElera in aliquo.)3.uolum. orat.98. Tua scelera dij immortales in nostros milites expiauerunt.
EXpirare. Dictum est, uel à spiritu effuso, uel respiraminibus, inquit No. ANImam.)Cæ.146. Qui dum anima nondũ expirata concidisset, impetu facto in cubiculum &c.
EXpiscari.)3.uol.orat. Nihil expiscatus est. Ter.130. Proin de expiscare, quasi non nosses.

EXplanare aliquid.) Ter. 130.. Quẽ animum tuum ais fuisse, istum explana mihi: id est, dic, narra.

EXplere.) Inter hoc uerbũ explere, & satiare hãc differẽtiã facit Non. Mar. ut sit expleri aliquid plenum reddi: satiari, supra modum & abundantiam: alterum tamen pro altero sæpius poni uideo. VOLVptatem suam.) Terentius. 102. Nam nemo illorum quisquã scito ad te uenit, quin ita paret sese abs te, ut blanditijs suis quàm minimo pretio suam uoluptatem expleat.

EXPEctationem.) in orato. libr. 102. Ea si paulo latius dixeris, expleris omnem expectationem diuturni desiderij nostri. SENtentias.) in orato. lib. 219. Nihilo tamen aptius explet: concluditq; sententias. ALIQ. scribendo.) in famil. 18. Non enim uereor ne non scribendo te expleam. ANImum gaudio.) Terent. 8.. Vt metum, in quo nunc est, adimam, atque expleam animum gaudio. Item. 4.. Dum tempus ad eã rem tulit, siui animum ut expleret suum. Item. 118. LEgiones numero.) Sallusti. 23. Ac breui spatio legiones numero hominum expleuerat: id est, compleuerat, confecerat. MVneribus aliq.) Sallust. 31. Quis præcipit uti primum ueteres amicos magnis muneribus expleant. DIVItijs aliq.) Sallu. 19.. Neq; prius finis iugulandi fuit, quàm Sylla omnes suos diuitijs expleuit. FAmem.) 2. uolumine oration. 225.. Neq; porrò illa manus, copiæq; Catilinæ cemẽtis ac tegulis meorum tectorum se famem suam expleturas putauerunt: id ẽ, saturare. ut sitim. LOcum.) Cæs. 133. Ac tantum in latitudinem patebat, ut tres instructæ cohortes eum locum explerent: id est, occuparent, implerent. MVri altitudinem.) Cæs. 83.. Sic deinceps omne opus contexitur, dum iusta muri altitudo expleatur: id est, iusta murus altitudine ducatur. LIbidinem.) 3.. uolum. orationum. 47.. Cum hac si quis adolescens forte fuerit, utrum hic tibi L Herenni adulter, an amator? expugnare pudicitiam, an explere libidinẽ uoluisse uideatur? id est, satiare. SItim.) de officijs. 82. Quas quidẽ sic auide arripui, quasi diuturnam sitim explere cupiens, ut famem. INImicitias.) ad Heren. 34.. Nullius mœreor, & calamitas istius explere inimicitias, & nefariam saturare crudelitatem potui. Item. 40.. RImas.) in orato. libr. 220. Neq; infarciens uerba, quasi rimas expleat. Ne hiet oratio prouidere

dere debet orator, non tamen in rimis orationis explendis uerba ea interponi debent, quæ tantum rimas explere uideantur: id quod dixit infercire.

EXplicare.) Proprie de ĳs rebus, quæ plicis inuolutæ sunt, dictum est, sed perapte ad quicquid obscurum, ac difficile est, transfertur. Vestem) in ora. lib. 98. Tanquam in aliquā locupletem ac refertam domum uenerim non explicata ueste, neq; proposito argento, neq; tabulis, neq; signis propalam collocatis. VOlumen.) 1. uolumine orationum. 35. Audiet, ueniat modo, explicet suum uolumē illud, quod ei planum facere possum Erutium conscripsisse. MANdatum) Attic. 212. Mea mandata (ut scribis) explica: id est, expedi, exequere. NOmen.) Atti. 214.. Si Faberius nomen illud explicat: id est, si dissoluit quod debet: debebat enim Faberius, quod ipse Cicero paulò infra etiam dicit: si Faberium explicas, emamus uel magno. SOlutionem.) Att. 247. Tamen nisi explicata solutione non sum discessurus. NEgocium.) Attico. 71. Sed antequàm proficiscare utiq; explicatum sit illud. Item. 74. Nostra autem negocia (quoniam Romæ cōmmoraris) amabo te, explica, cui rei fugerat me rescribere. Item in fam. 114. Nunc est absoluere. REM.) Attic. 37. Illud tibi persuadeas uelim, omnia mihi fore explicata, si te uidero: id est, expedita, plana. REM frumentariam.) Cæsar. 105.. Legiones quartamdecimam & sextam ex hybernis ab Arare educit, quas ibi collocatas explicandæ rei frumentariç causa superiore commentario demonstratum est: id est, ut per eas faciliorem haberent rem frumentariam. CAVsam.) 1. uolum. oratio. 24. Totam causam Iud. explicemus, atq; ante oculos expositam consideremus. VItam alicu.) 1. uolumine oratio. 59. In mentem tibi non uenit, quid negocĳ sit causam publicam sustinere, uitam alterius totam explicare. ALIquid.) Atti. 30.. Illud tamen explicare non possum, quidnam inueniri possit nullo recusante ad facultatem Agrariam: id est, elicere non possum. RAtionem.) de offic. 4. Quiq; etiam acutissime & cellerrime potest & uidere & explicare rationem, is prudentissimus & sapientissimus haberi solet. PHIlosophiam.) Atti. 219.. Quòd me hortaris, ut eos dies consumam in philosophia explicanda: id est, in scribendo aliquid planius de philosophia. MOnimentū.) Atti.

66.. Monimentum illud quod tu tollere laudibus folebas, ut eos laxaremus, & usq; ad atrium libertatis explicaremus, cõtempsimus sexagies HS. &c. est amplius aliquid reddere. VRbem.) 2. uolumine oratio. 85.. Præ sua Capua planissimo in loco explicata, ac præ illis semitis irridebunt: id est disposita, descripta.
EXplodere, est cum plausu aliquid eiicere, quod in fabulis maxime fiebat, & explodi, siue eiici dicebatur fabula, cum non placebat: cum uero placuisset, stare dicebatur. ut in ora. lib. 108. At Esopum si paulũ irraucuerit, explodi. SENtentiam.) 1. uolumin. philosophiæ. 129.. Iam explosæ, eiectæq; sententiæ. Item de officijs. 2.
EXplorare, est diligenter inquirere: quoniam uero quæ diligenter nobis obseruata sunt, certa & plana esse solẽt, ideo fit, ut exploratum pro certo passim ponatur. AFRIcam.) 2. uolumine orationum. 10.. Qui Siciliam adijt, Africam explorauit. Item Sallust. 63.. Sed Mauris impigre, prudenterque suorum & hostium pariter attendere, cognoscere, quid boni utrisq;, aut contra esset: explorare itinera regum, consilia & insidias eorum anteuenire. VIctoriam.) Cæsar. 92. Cum sine duce, & sine equitatu deprehensis hostibus exploratam uictoriam dimisisset, ne paruum modo detrimẽtum in contentione propter iniquitatem loci acciperet. Teren. 38. Ego limis aspecto sic per flabellum clanculum, & simul alia circumspecto satisne explorata sint: id est, tuta. Ita in habere exploratum.
EXpoliare aliquem re aliqua. SElectione aliq.) 1. uolumi. philos. 73.. Vt eam rerum selectione expoliarent.
EXponere.) Nullum me Hercule uerbum est, quod tam apte ad diuersa transferatur, quàm hoc uerbum exponere nam quoquo hoc torqueas, ita proprie te sequitur, ut nusquàm transferri, sed semper in sua proprietate permanere uideatur: ut quemadmodum multa soleo Proteos appellare, hoc camæleontem possim recte nominare. ARgentum.) 1. uolumine orationum. 207. Cum essent Triclinia strata, argentumq; expositũ. Item. 214. Exornat ample magnificeq; triclinium, exponit ea quibus abundabat, plurima ac pulcherrima uasa argentea. nunc est proponere ad uidendum ornatus causa. CAVsam. uide ante oculos. Item in familia. 205.
Antę

ANte oculos ali.) 1. uolumine orationum. 24. Totam causam Iud. explicemus, atque ante oculos expositam consideremus. Ita IN oculis.) 1. uolumi. orationum. 59. In mentem tibi non uenit quid negocii sit, causam publicam sustinere? uis tam alterius totam explicare? atque eam non modo in animis, sed etiam in oculis, conspectuque omnium exponere? IN conspectu. uide in oculis. IN animis. uide in oculis. Consilium suum.) 1. uolumine orationum. 153. Exponam uobis breuiter consilium, & profectionis, & reuersionis meę: id est, aperiam. EX memoria aliquid.) 2. uolumine orationum. 13. Et quoniam nondum est scriptum Senatus Consultum, ex memoria uobis Quirites, quid Senatus censuerit exponam. huius contrarium est de scripto dicere. MANdatum.) in familiar. 170. Tuaque mihi mandata libentissime exposuit, & literas dedit. IN terram aliq.) Cæsar. 129. Hic uenientem Vticam cum nauibus Tuberonem portu, atque oppido prohibet, neque affectum ualetudine filium exponere in terram patitur, sed sublatis anchoris excedere eo loco cogit. 166. Noctu militibus & sagittariis in terram expositis præsidium equitum deiecit. Ita AD locum aliq.) Attic. 2. Signa, quæ nobis curasti, ea sunt ad Caietam exposita: nos ea non uidimus. GNAtum) Terenti. 64. Is, qui cum exposita est gnata. Item Teren 64. *Minime, sed hic* erat anus Corinthia haud impura, ei dedi exponendam. Vt si quid explices uidendũ, aut mandatum, aut causam exponas, aut de naui efferas aliquid, aut liberos etiam in uiis abiicias, per hoc uerbum proprie dici uideas. No. uero etiam pro ostentare exẽpla boni Cic. testimonio poni, comprobat, qui ita ait. 1. uolumine philos. Frangere auaritiam, scelera ponere, uitam suam exponere ad imitandum iuuentuti.

EXporgere, est porro agere, exporrigere. FRONtẽ.) Terẽ. 95. Mitte iam istæc, da te hodie mihi, exporge frontem. nũc signum est lætitiæ, contra uero est contrahere, quod tamen magis signum est admirationis. ut suo loco.

EXpostulare. Vt diu quæras, bonorumque omnium uolumina diligenter uerses, nunquàm uerbi huius usum nisi cum apud eum, qui nos iniuria affecerit conquerimur, inuenies: neque enim unquã boni de ea iniuria, quam à me accepissent, tecum expostularent; ut non parum mirer Lau. Vall. uerbi proprie- Laurent. Valla.

proprietatē non animaduertisse præsertim, cū & Do. id ad monuerit: in qua expositiōe illud etiam addit. Postulare uero esse de altero apud alterum. Ego fateor obseruasse postulare de aliquo, uerum de re sępius, & rem semper esse ad iudices, ut in postulare potest uideri. nam dicere Cæsar de tua iniuria mecum postulauit, fortasse recte, quia Don. ait: Ego magis per quæri illud idem dicerem. dicimus uero aliquid, & de aliqua re, cum aliquo, & alicui expostulare. VT iniuriam.) Terent. 15.. Adeámne ad eum, ut cum eo iniuriā hanc expostulem? Item in fami. 28. Sed locus uidetur esse tecum expostulandi. DE re.) in familiar. 41. De qua alienum tempus est mihi tecum expostulandi. Item. 61. Qui nihil tecum de ĳs ipsis rebus expostulem. Plaut. 154. Tum obstetrix expostulauit mihi, parum missum sibi. uides etiam mihi non mecum.

EXprimere, modo est aliquid premendo extrahere, modo habet rei planam ac certam significationem: à uini factoribus uerbum factum uideri potest, quod premendis scilicet uuis extrahitur. ALIquid ab aliquo.) 1. uolumi. orati 177.. Et cum in ius ipsum eduxi, expressi, ut conficere tabulas se negaret. PEcuniam.) 1. uolumi. orat. 142.. Nullam pecuniā statuarum nomine nisi ui expressam etiam ui additum est. Ita Attico. 19. Tu si tuis blanditĳs tamen à Sicyonĳs numulorum aliquid expresseris. 3. uolumi. orationū. 70. Quo ille postquàm nihil exprimere ab egentibus potuit. VERbum de uerbo.) 1. uolum. philo. 9. Quod, ut dixi, uerbum de uerbo exprimentes, compressionem dicemus. SOCRAtem.) 1. uolumi. philoso. 145. Vt cum Socratem expressisset, adiungeret Pythagoram. VItam alic.) 1. uolumi. orat. 48. In huius moribus natura, uitaq; est expressa. VIM.) 1. uolumine philosop. 41. Qui non uerba, sed uim Græcorum expresserunt poëtarum. VVLtus ali.) in fam. 201. Vultus me hercle tuos mihi expressit omnes, non solum animum, ac uerba protulit. ANImos.) in ora. libr. 20.. Vt omnium personarū sensus, atq; animos uoce exprimam⁹. SEnsus. uide animos. LIberalitatem uultu.) in fami. 205.. Id facie, si omne genus liberalitatis, quod & ab humanitate & potestate tua proficisci poterit non modo re, sed etiam uerbis, uultu deniq; expresseris. TVRres.) Cæsar. 83.. Quantum has quotidianus

ager expresserat, commissis suarum turrium malis adæquabant. nunc est tollere, altius aliquid efficere. quasi terra educere.

EXprobrare. In eo tantum usus est uerbi, cum alicui beneficia à nobis in eum collocata, quasi eorum immemori cōmemoramus. Ter 2. Nam isthæc cōmemoratio quasi exprobratio est immemoris beneficij. Officia.) de off. 109.. Odiosum sanè genus hominum officia exprobrantium.

EXpromere, est quod maxime recōditum sit proferre. ALIquid.) Plautus. 107. Nequius nihil est quàm egens consilij seruus, nisi habet pectus multipotens, ubicunq; usus sit, pectore expromat. MEmoriam.) Terent. 17. Mysis nunc opus est, tua mihi ad hāc rem exprompta memoria, atq; astutia. AST Vtiam. uide memoriam. ODIum.) Attico. 29.. Deinde suum Memmij, Metelli, nepotis, exprompsit odium. ALIquid.) in or. lib. 167. Hic ego laudari igitur eloquentiam, & quanta uis sit eius expromere.

EXpuere.) Expuere, inquit, Dona. est pus extra mittere, super illud. Ter. 32.. Quasi ubi illam expuerit miseriam.

EXpugnare.) Vt oppugnare, est ui omni anniti, ut uincam⁹, ita expugnare est pugnando uincere, rectèq; ab oppidis ad quædam alia transfertur. LEgationem.) 1. uolumi. oratio. 85. O Dij immortales quanta iste cupiditate, quibus allegationibus illam sibi legationem expugnauit. PVdicitiam.) 3. uolu. ratio. 47.. Cū hac siquis adolescēs forte fuerit, utrum hic tibi L. Herēni adulter, an amator expugnare pudicitiā, an explere libidinem uoluisse uideatur.

EXpungere aliquid. NOmē.) Plaut. 83. Nunc quod reliquū restat uolo persoluere, ut expungatur nomē, nequid debeā: id est, deleri, tolli, abstergi. A spongia factum est uerbum, qua literæ, & pictura deleri solent.

EXPVRGARE aliquid.) in oratorijs libr. 188. Quo magis expurgandus est sermo. SE.) Terent. Sine me expurgem. Sallustius. 11. Postremo dissimulandi causa, & quasi sui expurgandi, &c.

EXputare aliquid.) in fa. 159. Et ad cogitationem consulatus bimestris summo cū terrore hominum, & insulsa cum efflagitatione transtulerint, exputare nō possum: id est, conijcere, iudicare, exprimere non possum.

Exquire-

EXquirere.) Vt excogitare est cogitando aliquid inuenire, ita exquirere est quærendo aliquid inuestigare. Vtrunque uero rei diligentem habet inquisitionem. SVPplicium.) de officijs.72. Neque uero ignorabat se ad crudelissimum supplicium hostem, & ad exquisita supplicia proficisci. HOnores alicui.) 3. uolumine orationum.192. Iis senatus arbitratur singulares exquirendos honores. ALIquid ad rationem alicuius rei.) 1.uolum. orationum.202. Dicet aliquis, noli isto modo agere cum Verre, noli facta ad antiquæ religionis rationem exquirere.

EXscribere, est idem, quod describere.) 1.uolu. orat. Quasi exscribendi potestatē non habent. Itē adhibebantur exscribendo uiri primarij. Itē in fa.265.. Multum enim mihi eripitur operæ in exscribendis hypomnematis.

EXSECARE.) Quasi iure quodam suo uerbum hoc illud sibi sumpsit, ut de uirilib. tantum dicatur. Cæsar.216.. Nam neque interfectis amissam uitam, neque exectis uirilitatem restituere posse.

EXsiccare lagœnas.) in fam.266.. Planè te rogo, sicut olim matrem nostram facere memini, quę lagœnas etiam inanes obsignabat, ne dicerentur aliquæ inanes fuisse, quæ furtim essent exsiccatæ.

Exsuscitare aliquid aliqua re.) ad Heren.20. Cum sermone animū eius retinet, ac exsuscitat clamore. MEmoriam.) ad Heren.22.. Si naturalem memoriam excitauerimus hac notatione. NAturam.) ad Heren.23. Docet ergo, se natura uulgari & usitata re non exsuscitari: nouitate uero, & insigni quodam negocio commoueri.

EXtare, est quasi extra stare, si compositionem dissoluas, capita trabium in ædibus, quæ extra parietes se protendūt, sed ad ea transfertur maxime, quæ conseruata sunt, cū aut amitti potuissent, aut etiam pars eorū amissa sint, ut Catonis adhuc extat oratio, est cum cæterę, scilicet Catonis orationes perierint, nō autē nunc extat: id est, eminet. OPVS.) Attico.25. Sed tamen, ut iubes curabo, ut huius peregrinationis tibi opus extet: id est, appareat. Item.26.

EXtendere aliquid: uti AEtatem.) Plaut.104. Ibi suam ætatem extendebant, non in latebricosis locis: id est, quàm longa erat, ducebant.

Extentare

EXtentare aliquid.ut VIres.)Plaut.106.Quid istuc est, quæ nam istæc est pultatio,quæ te mala crux exagitat,qui ad istum modum alieno uires tuas extentes ostio?

EXtenuare aliquid.ut ERrorem.) 1.uolumi.philosophiæ. 217.. Qui si error stultis extenuetur die. Ita dolorem.)202. Sensim enim, & pedetentim progrediens extenuatur dolor. Ita SPEM.) Attico.44.. Quod ad te scripseram me in Epiro futurum posteaquàm extenuari spem nostram,& euanescere uidi &c. MOlestias.) 1.uolumine philosophiæ. 198.Quæ cogitatio una maxime molestias om͂es extenuat, & diluit.SVMptum.)2.uolumi.philoso.182.Extenuata igitur sumptu,tribus ricinĳs,& uinculis purpuræ, & cætera. SVspitionem.)ad Herenn.8. Deinde unamquamq; suspitionem extenuabimus.

EXterminare aliq.re,& de aliq.re.) de offic.61. Eosq; exterminãt.REMP.)2.uolumine oration.201.Itaq; neq; Repub. exterminata mihi locum in hac urbe esse duxi. Item. 211.VRbem.)3.uolumine orationum.4..Exterminandum cum illa urbe curauit.ALIquem aliquo loco.) 2.uolumine philosophiæ.14..Atheniensium iussu urbe, atq; agro est exterminatus,librîq; eius in cõcione combusti. DE ciuitate.) 3.uolu.orati.65..Atq; utinam qui ubiq; sunt propugnatores huius imperĳ,possent in hanc ciuitatem uenire,& cõtra oppugnatores Reipu. de ciuitate exterminari. AVtoritatem.)3.uolum.orationũ.69..Vt non ante attigerint,quàm hunc ordinem condemnarint,quàm autoritatem uestram è ciuitate exterminarint.

EXtexere est detexere,cõtra enim significat ex,nunc in cõpositione,ut etiam in exornare interdum.ALIquid.)Plau. 101.Extexam ego illum pulchre.

EXtillare,est guttatim aliq.fluere:extillant uero oculi alicui,& extillat lachrymis aliquis,nõ aurẽ lachrymas,transitiue fortasse recte.ALIquid.) Terent.145. Hisce ego dictis illam ita tibi incensam dabo,ut ne restinguas, lachrymis si extillaueris:id est, si totus in lachrymas eas. OCVlos alicui.)Plautus.191..Oculi ut extillent,facit.

EXtinguere,ea proprie extingui solent, quæ incensa sunt, tum etiã,quę aliquid luminis habent.uti in singulis exẽplis demonstrabitur.IGnem.)de officĳs,92.Senum autem sicut

sua

ſua ſponte nulla adhibita inconſumptus ignis extinguitur. INcendium.) in famili. 56.. Quibus nos olim adiutoribus illud incendium extinximus. LVmen.) In fam. 47.. Sed tamen & Cæſar ipſe ita de te iudicat, & omnes ciues ſic exiſtimant, quaſi lumen aliquod extinctis cæteris elucere ſanctitatem, & prudentiam, et dignitatem tuam. AMIcitiam.) de off. 110.. Vt extinctæ potius amicitiæ, quàm oppreſſæ uideantur: quia ab amando, amor enim ardor eſt, unde etiam ardere aliquem. CONſuetudinem.) 3. uolumi. orationum. 50.. Si autem iam ſuberat ſimultas, extincta erat conſuetudo, diſſidium extiterat. Ita FAmiliaritatem.) de off. 103. Nõ modo familiaritates extingui ſolere. ANImam.) Terẽ. 83.. Seni animam primum extinguerem ipſi, quia lumen præſtat corpori, quandiu in eo habitat. Vel quia illi uis ignea eſt. BELlum.) in fa. 150. uide reliq. belli. Quia armis omnia feruent, ideo & exardere bello. CENſuram.) 2. uolumi. orationum. 557.. Suſtulit duas leges Heliam & Fuſiam maxime Reipu. ſalutares, cenſuram extinxit, interceſſionem remouit, quia eſt dignitas. CRImen.) 1. uolumine orationum. 258.. Non poſſe Verrem teſtes interficiendo crimina ſua extinguere, quia ad famam pertinet crimen, fama autem nihil clarius, unde etiam ſons, quòd eius fama ſonet. DISſenſionem.) in fami. 179.. Neq; bellum unquàm ciuile, aut etiã cauſam diſſenſionis probaui, quam etiam naſcentem extingui ſumme ſtudui: quia partem habet belli, affertq; incendium. FORmam.) Terent. 124.: Vt ni uis boni in ipſa ineſſet forma, hæc formam extingueret: quia inde naſcitur amor, qui exurit amantium corda. Vel quia per ſe ſplendorem habet pulchritudo. ad Heren. 32.. Dixit formę dignitatem extinguere. DIgnitatem.) in orat. 32.. Vide deflorеſcere dignĩtatem: quia elucere honorem dicitur. FVrorem.) 3. uolumi. orationum. 208.. Vnum ſentitis omnes, unum ſtudetis M. Antonij conatus auertere à Repub. furorem extinguere, opprimere audaciam: quia ex ira naſcitur furor, & ex furore incendium pugnæ. GRAtiam.) in fam. 2.. Gratiam autẽ noſtram extinguit hominum ſuſpicio: quia q gratioſi ſunt, quàm maxime in ea re noti ſunt. HOminem.) 3. uolumine orationum. 54.. Nolite iud. aut hunc natura ipſa occidentẽ uelle maturius extingui uulnere ueſtro, &c. quia tota uita

eſt calor,

est calor, lumen. Ita PVErum.) Terent. 115. INfamiam.) 1. uolumine orationum. 143. Cum eorum nominibus in statuarum inscriptione positis, omnem te sperabas inuidiam, atque infamiam tuam extinguere posse. INImicitias.) 3. uolumine orationum. 73.. Quæ fuerunt inimicitiæ grauiores in ciuitate, quàm Lucullorum, atque Seruiliorum? quas in uiris fortissimis non solum extinxit Reipub. dignitas & ipsorum, sed etiam ad amicitiam, consuetudinē introduxit: quia exercent animū inimicitiæ, & omnia agitata calorem concipiunt, uel quia discordia est. ut bellum, simultas. IVS.) 3. uolumi. orationum. 22.. Extingui ius necesse est: quia in eo quod rectum, quid honestum sit, elucet. MEmoriam alic. re.) 1. uolum. oration. 115.. Qui ædem Nympharum incendit, ut memoriam publicam recensionis tabulis publicis impressam extingueret. quia nobis ad præterita quasi cæreum præfert. ANImum, Mentem.) de offi. 84. Nec uero corpori soli subueniendum est, sed etiam menti, atque animo multo magis, nanque hęc quoque nisi tanquam lumini oleum instilles extinguntur senectute: quia maxime hæc in homine lucent. NOmen Pop. Roma.) 2. uolumi. orationum. 119.. Qui delere imperium, qui Pop. Rom. nomen extinguere: quia ad famam pertinet. ODIum.) Attico. 135. Et odia improborum rursus in nos, quæ iam extincta erant incendamus: quia inde inimicitiæ exoriuntur. SCRIpta.) 1. uolumi. orationū. 143.. Vt si posset, quæ antea scripserat, ea planè extinguere: quia scripta rei lumen afferunt. RElIgionem.) 1. uolumine orationum. 85.. Fuit illa cupiditas tanta, quæ tantam extingueret religionem: quia animorum hominum de deorum opinione quasi testimonium præbet, uel quia in ea hominū animus feruet. RVmorem.) Attico. 38. De regina rumor extinguetur: quia famæ est similis. SAlutem.) 3. uolumi. orationum. 102.. Nunquam existimaui spem ullam esse habituros Milonis inimicos ad eius non salutem modo extinguēdam, sed etiam gloriam per tales uiros infringendam. ut uita, quæ ferè idem sunt. SEnatum.) de officijs. 52.. Extincto enim senatu, deletisque iudicijs, quid est quod dignum nobis aut in curia, aut in foro agere possimus: quia suprema est dignitas. uide dignitatem. REliquias belli.) in fa. 159.. Si interest id quod homines arbitrantur Reipub. te ut instituisti, atque

191. Cereales cœnas dat, ita mensas extruit. de offic. 86. id est, instituit. ALTItudinem.) 1. uolumi. philosophiæ. 141.. Age nunc Luci noster, extrue animo altitudinem, excellentiamq; uirtutum: id est, cum oculis intueri non possis, animo concipias uirtutum altitudinem.
EXturbare.) Deturbare est deorsum cũ uiolentia aliq. deijcere, exturbare est è loco eum in modum deijcere, disturbare dissipando, diruendoq; disijcere: & rem & ex re aliquid exturbamus. TAbernam.) Ascon. 14. Etiam subeunda esset pœna, exturbari tabernam iussit. RE sua aliq.) 1. uolumine orationum. 17. Miserum est exturbari fortunis omnibus, miserius est iniuria.
E POssessione aliq.) 2. uolumi. orati. 180.. Quem exturbare homines è possessionibus, cædem facere uicinorum, spoliare phana sociorum. EX agris.) 2. uolum. orat. 82.. Sic enim dico, si campanus ager diuidatur, exturbari & expelli plebem ex agris. OCVlos alic.) Plaut. 203. Non ego homo trioboli sum, nisi ego illi mastigiæ exturbo oculos, atq; dentes. DENtes.) uide oculos.
EXVERE aliquem aliqua re. CLAsse.) Sallustius. 83.. Mari exui classe pulcherrima. IMperio, Gloria, Iure.) Sallust. 75.. Pop. Rom. paulo ante gentium moderator, exutus imperio. gloria, iure.
EXVlare aliquem & absolute & aliquo loco, nusquam ego adhuc legi aliquem à Cæsare exulare. de offic. 121.. Vt si in opertum bonæ deæ accessisses, exulares. DOmo.) Terẽt. 38. Perij, nam domo exulo. Ita PAtria.) Sallust. 32. Hunc uero exulo domo, patria.
EXulcerare, factũ uidetur ab ulcere, ut sit exulcerare, exacerbare. transferturq; recte ad quędam similia. ANImum.) 3. uolumine oration. 145. Vt in exulcerato animo facile fictum crimen insideret. GRAtiam alic.) in orator. lib. 178.. Vti ea non modo non exulcerare uestram gratiam, sed etiã conciliare uideatur ALIQ.) in fa. 2.. Vt in rebus multo antequàm profectus es, ab ipso rege, & ab intimis, ac domesticis Pompeij clam exulceratis.
EXultare. In re aliq.) 1. uolum. phil. 189. At Cymbri, & Celtiberi in prælijs exultant.
EXurere aliquid ex aliqua re. EX animo aliq.) 2. uolumine
x 2 philoso. 61.

uersum eius imperium tibi uel regionatim ex ordine commonstrem, id quod nunc exequar. ac ut in tanta exemplorum copia in quærendo laborem tibi non leuem adimam, literarum ordinem sequar, quem paulo etiam ante in uerbo esse seruaui.

FACERE abortum, est partum edere mortuum. Don. super illud Terent. 110. Dicam abortum esse. inquit non est latinum aborsum est. sed abortum facit. ABscessum)Cels. 17. Sed tum in superioribus partibus fit abscessus. ACCEssionem.) Cæs. 210. Magnas odij sui fecerat accessiones. 1. uolu. philo. 59. in famil. 149. Item. 154.. ACTIOnem.) Ascon. 26. Quanquam neq; accusauerit, neq; fecerit actionem. AD exemplum aliq.) Plautus. 155. Fit pol illud ad illud exemplum. 2. uolumi. philosophiæ. 197. AD libidinem alicuius aliq. fieri.) 1. uolumine orationum. 88.. Homo factus ad istius libidines. ADuoluntatem: ad nutum alicuius aliquid fieri.) Cæs. 11. Si qua res non ad nutum, aut ad uoluntatem eius facta fit. ADItum ad aliquid.) in oratorijs libris. 201.. Vestibula nimirũ honesta, aditusq; ad causam faciet illustres. ADmirabilitatem.) de offi. 40.. Ergo & hæc animi despicientia admirabilitatem facit. ADmissuram.) de re rust. 46. Quandiu admissura fit. Item. 48. Admissuram cum faciunt, est operam dare soboli, in brutis maxime. ADmirationem.) 1. uolumine orationum. 257. Fit clamor, & admiratio populi, ADmurmurationem.) 1. uolumi. orationum. 74.. Factus est in eo strepitus, & grata concionis admurmuratio. ADOptionem.) 1. uolumine orationũ. 220.. Nego istam adoptionem Pontificio iure factam. ADuocationes aliquo.) 1. uolumine oratio. 102.. Quo sæpenumero senatus conuocatur, quo maximarum rerum frequentissime quotidie aduocationes fiunt. AEqui boniq;.) Terent. 68. Cæterum equidem istuc Chreme æqui boniq; facio. ex uerbis Terentij dicendi figura illud significare uidetur, quod uulgò dicũt, à buona fine. uerum apud Plautum. 59. est quod ęquum bonumq; fit. nam aliud uerbum adiunctum habent duo illa uerba. sic enim inquit: Neq; quicquam queo æqui boniq; ab eo impetrare. AEquitatem, scilicet uerba hæc coniuncta significant.) Sallu. 41. Fit reus magis ex æquo & bono, quàm ex iure gẽtium Bomilcar comes eius, qui Romam fide publica uenerat.

aſtare. AVditum populum.)Plautus.19.Face iam nunc præco omnem auditum populum.AVtorem aliq.)in ora.libr.169.. Patres ante autores fieri coẽgerit. AVtoritatem.)2. uolumine orationum.12.De quo homine uos id,quod maxime facit autoritatem,tanta,& tam præclara iudicia fecistis.ALIquid ex aliquo,ut carcerem ex templo.)3.uolumine orationum.198.Ex templo carcerem fieri. ita ex timido fortem,ex aratore oratorem.

B

BELlum patriæ.)Salluſt.21..Ig noſcite Cethegi adoleſcentiæ,niſi iterum iam patriæ bellum fecit.3.uolum.orat.113.. Item.1.uolumine orationum.238.Et cum aliquo populo,et aduerſus aliquem.BEneficium.)Tiro Ci. lib. apud A.Gellium.111..Nam beneficia promiſſa opperiri oportet: neque ante remunerari quàm facta ſint.BEneuolum auditorem.) in oratorijs libr.2.Beneuolos auditores facere quatuor modis poſſumus.non ita beneuolentiam dicerem. BOni æquique.uide æqui boniq́ʒ ſupra. BOni aliquid alicui.) Terentius.68.Faciam boni tibi aliquid pro iſta re, ac lubẽs.BREue aliquid.)Attico.175.Quid ſcribam?aut quid uelim? breue faciam.

C

CApital.)Plautus.131.Nunquam ædepol fugiet, tametſi capital fecerit. arbitror eſſe, id aliquem committere, quod morte multandum ſit.CAſtra.)Cæſ.17. Et millibus paſſuum duobus ultra eum caſtra facit. Ita STAtiua caſtra.) 1. uolumi.orationum.241..Statiua ſibi caſtra faciebat. idem eſt cum caſtrametari.uulgò,por campo.CAVſam.) in ora.libr.118..Vt uerbum illud quod cauſam facit lucide, breuiter uterq́ʒ diffiniat.eſt id in quo tota cauſa nititur. CAVſa alterius.)Attico.93.Bruti tui cauſa,ut ſæpe ad te ſcripſi,feci omnia.CAEdem.)in orator.lib.172. Nam cum in ſylua ſua cædes facta eſſet.uulgò,far lhomicidio. Item.2.uolu.orat.162..Qui uillicus cędem fecerat:id eſt,hominẽ interfecerat. Item.2.uol.ora.312.. Cædemq́ʒ infinitã ciuiũ feciſſet.3.uol.orat.103..Item Cæſ.89..CERtiorem aliquem de aliqua re, & alicuius rei.) Atti.135..Qui enim amiſſo Corfinio deniq́ʒ certiorem me fui cõſilij fecit:is queritur me Brunduſiũ non ueniſſe.CERtum.)Plaut.133. Ergo iſtuc quæro certum qui

me faciat. Item.195. Epistola atq; imago me certum facit, de quo ait Laurẽ. Vall. facio te certiorem, non certum, nam Virg. Anchisen facio certum, ideo dixit quia syllaba breuis inter longas non potest collocari in uersu, quæ & si honesta est ratio, Plautus tamen dixit in uersu. Eo magis arbitror bonos dicendi autores locutionem uitasse propter uetustatem. semel enim Virgil. boni cæteri Plauto recẽtiores, præsertim oratores, quod uiderim, nusquam. CIuem. Ro.) 1. uolum. oratio. 112.. Hic est iudices nunc beneficio. Q. Metelli ciuis Rom. factus. 208. Attico. 255.. CIRcuitum) in orato. lib 217. Dicendumq; quantos circuitus facere deceat. CLAmores.) in orato. lib. 195.. Itaq; Hortensius utroq; genere florens, clamores faciebat adolescens; id est, ita hominum animos commouebat dicendo, ut clamores tollerent. Item. 1. uolumine orationum. 118. Fit maximus clamor omnium: id est, omnes clamant. Item Plautus. 109.. Vt ne clamorem hic facias, nec conuitium. Item. 1. uolumi. oration. 89.. Clamor interea fit tota domo inter seruos Rabirij, atque hospitis. Attico. 10.. Sic acriter & uehementer præliatus sum, ut clamor, concursusq; maxima cum mea laude fierent. Item. 1. uolum. orationum. 257. COemptionem.) 2. uolumine oratio. 130. Putauit omnes mulieres quæ coemptionem facerent, Caias uocari. Item paulo supra. COgnitorem fieri pro aliq.) 1. uolumine orationum. 130. Inuenire neminem Siculum potuit, qui pro se cognitor fieret. item sæpius paulo infra. est autem aliquem affirmare se eum nosce re eum esse, quem se ipse profitetur, cuius est dare cognitorem, ut in dare dictum est. COlorem.) Cel. 100.. Idem corporis colorem bonum facit. COLlationem rerum.) Plaut. 257.. Vbi facta erit collatio nostrarum malitiarum. COmitia.) 1. uolumine orationum. 69.. Comitijs consularibus factis. COMparationem.) de offic. 12. Si contentio quædam & comparatio fiat. COMpendium dictis.) Plautus. 57. *Sed fieri dictis compendium uolo.* COMpendium *pultandi.*) Plautus. 188.. Quisquis es. compendium ego te facere pultã di uolo. COMpendium errationis.) Plaut. 232. Si ad saxum quod capescit, ea dorsum cadit, errationis fecerit compendium. uulgò, ascortera la uia. COMpendij curam.) Plaut. 203. **Si sapias, curam hanc facere compendij potes.** COMpendij

pendij paululum.) 1.uolumine orationum. 53. Vt paulum compendij facias, paratum fore scito. nũc est paululum morari. COMpendio uerba multa.) Plautus. 100.. Compendio uerba multa iam faciam tibi. ubicp rei breuitatem significat. COMpotem alicuius rei.) Attico. 46. Ego, si me aliquã do uestri, & patriæ compotem fortuna fecerit, certe efficiam &c. Item Plaut. 52.. COMposito aliquid aliquos.) Terẽ. 139. Composito factum est, uulgò dacordo. COMpromissum.) 1. uolum. oratio. 46.. De his ipsis H S. LIIII. De tuarũ tabularum fide compromissum feceris, arbitrum sumpseris. COMputationem.) Asco. 4.. Sed non subtilis computatio annorum facta est. COMmutationem alicuius rei.) Cæsar. 126.. Aut falsis nuncijs commutatio fieret uoluntatis. Ita LOci. Ita DOminorum.) Attico. 198. CONcordiam. uide conspirationem. CVM contumelia alic.) Attico. 93. Multa & dixit, & fecit cum quadam mea contumelia. CONcursus.) 2. uolum. philosophiæ. 119. Concursum esse factum: id est, plures in unum locum concurrere. in orator. libris. 192. CONiecturam de se.) Plaut. 71. Ego hanc de me coniecturã domi facio. Item. 1. uolumi. orat. 101.. Verum ut ex uno, de cæteris coniecturam facere possitis. CONiurationem contra aliquem.) 2. uolum. oratio. 105. Vt uos omnes factam esse aperte coniurationem contra remp. uideritis. Item Cæs. 145. &c. CONiurationem nobilitatis.) Cæs. 1. Regni cupiditate inductus coniurationem nobilitatis fecit. CONquisitores.) Plaut. 2. Vt conquisitores fierent histrionibus. CONsensionem.) 1. uolumine orati. 237. Quid igitur? nulline motus in Sicilia seruorum Verre prætore? nullæ ne consensiones factæ esse dicuntur? in malam nunc partẽ consensio est. CONsensu alicuius aliquid fieri.) 38. Cicero COS. omnium consensu factus est. CONsilio aliquid.) 3. uolum. orat. 142.. Quid si id consilio fecisset? id est, de industria, uolens. CONspirationem.) in familiari. 192.. Vt hanc concordiam, & cõspirationem omnium ordinum ad defendendam libertatẽ propense non crederent esse factam. uide, conspirare. CONsurrectionem.) Attico. 11. Quæ consurrectio iudicum facta sit, ut me circumsteterint, &c. CONtra ali. aliquid.) 1. uolumine oratio. 1. Hæ contra nos ambæ faciunt. Cæs. 235. Contra'q regem facere non dubitant. CONtractionem animi.)

2.uolumine philof.224.Illud iam fupra diximus, fieri con-tractionem animi recte nunquam poffe, elationem poffe. CONtentionem cum aliquo.)in familiar.12.. Quæ mihi ui debatur contentionem, præfertim maximis rebus à Cæfa re geftis, cum illis uiris nolle fieri, & ne fieret uehementer recufare. Item de offic.6. CONtumeliam.) Terentius.111.. Ego fcio me cauiffe, ne ulla merito contumelia fieri à uobis poffet. Item.144. Quin nouo modo ei faceres contumelias. Plaut.25.. Tu contumeliam alteri facias, tibi non dicatur? Sed hæc dicendi figura Ciceronis ab ufq; ætate uetuftate u-furpari defita eft. is enim Antonium reprehendit, quod ea ufus fit: quis enim, inquit, fic loquitur? CONuerfionem rei.) 2.uolum.philof.36. Cum folis, & lunæ, & quinq; errantium ad eandem inter fe comparationem confectis omnium fpa-tiis eft facta conuerfio. CONuitium alicui.) Attico.9.. Hic tibi roftra Cato aduolat, conuitium Pifoni C O S. mirificũ facit. Plautus.122.. Si & præfenti tibi facit conuitium. Item Terẽtius.80. COpiam alicui ad aliquid.) Plaut.155.. Atque uti huic amanti ad Philocomafium hanc efficiamus copiã, & aliquid faciendi. Terent.511. Qui fpectandi faciunt copi-am. CORruptelas.) Plaut.209.. Quid illic hominum corru ptelæ fiunt? CRImen fibi.) 2.uolu.orationũ.153. Qui igitur probari poteft, in ea pecunia non referenda, crimen fibi i-pfum facere, in qua crimẽ effet nullum, fi referretur. CVL-pam.) ad Heren.10. Num culpam ueniendi neceffitudo fece-rit. CVRfus incredibiles ad aliquid.) 1.uolum.philof.209. Incredibilisq; curfus ad omnem excellẽtiam factus eft. CV ram compendii.) uide compẽdii curam. Plau.203. CVM ali-quo aliquid.) 1 uolu.orat.300. Nam uerba ipfa fponfionis facerent mecum. Item.2.uol.phil.98. Si ratio mecum facit. Item.1.uolum.orat.97.. Faciebant omnia cũ pupilla.2.uol. orat.147. id eft, pro pupilla erant. Quid quod & unà facere dixit pro mecum.2.uol.ora.174. Non refpondit tamẽ unà facere Syllam: id eft, fecum fentire.

D

DAMnum, eft iacturam facere.) in oratoriis libr.175.. Da-mnum enim illius immaturo interitu res Romanæ, Lati-næq; literæ fecerunt. Item in fam.110.. Damni nihil facis. in aliqua re. Item in fa.161.. Magnum damnum factum eft in

Seruio

&eruio. DApem.)de re ru.16..DEcisionem.)1.uol.orat.53. Dicat decisionem factam:id est,decisum esse. DEcessionem. est detrahere aliquid.) 2.uolumin.phil.198.Neq; ulla deces sio fieri poterat,neq; accessio. & de re aliqua. VT de summa.)3.uolumi.oratio.127..Vtrum accessionem decumæ,ut nostri facere coactores solent, centima, an decessionem de summa fecerit. DEcretum de aliquo.) 3. uolumi.orati.109. Qui cum de me decretum Capuæ fecisset.Item Sallu.33.Decretum fit. DEditionem.)Sallu.37.Deditionem facit. Cæs. 28.31..DEductionem ex aliqua re.)Est modo dispēdium de ductio inquit Asc.aliâs idem cum decessione facere. 1.uolu. orat.60.Tamen ne qua deductio fieret magna ex parte tua potestas erat. DEductionem aquarū, est deriuare aquam.) 2.uol.phi.101. Ex quo illa admirabilis à maioribus Albanę aquæ facta deductio est. DEductionē moribus.) 1.uol.ora. 290, Ibi tum Cecinam postulasse, ut moribus deductio fieret.Item.291.Ius ac deductio moribus fieret. DEiectionē.) 1.uolu.orati. 296. Qui illā uim,deiectionemq; tuo rogatu, aut tuo nomine fecerit. DElitias aliq.)Plaut.134..Eia delitias facis mi Menechme.puto esse uoluptuose aliquem ludere. DEmentem aliq.)Plaut.201.. Quæ meum herum dementem facit. DEtractionem rei.)Att.197..Et maxime cuius loci detractionem fieri uelit. DEtrimentum, est idem cum facere damnum.)1,uolumi.orationum.204.Respub.detrimētum fecit. DEum aliquem.)Terent.88..Laudari te audit libenter.facio te apud illum deum. DEO alicui.ut Iunoni.)2 uolumine orationum.145.. Cui omnes COSS. facere necesse est:id est,sacrificare. DE compacto rem.) Plaut⁹. 187.. Aut de compacto faciunt consutis dolis. DE alio alium.)in oratoriis libris.187. Qui se ipse adoptauerat, & de Staieno Aelium fecerat. DE consilio alic.)Terent.132..De eius consilio uelle sese facere,quod ad hanc rem attinet. DE industria aliquid.)Terent.18..Paulum interesse censes, ex animo omnia,ut fert natura, facias, an de industria? DE sententia alicuius aliquid.)Attico.71..Id ego ita fieri uolui de C.Duronii sententia.Plaut.302.Fecisse dicas de mea sententia. DIminutionem de re.)in familia.50.. De imperio præterea tanta diminutio facta est.de offi.48..DIssensionem.) 1.uolumine oration.69.Non potestatum dissimilitudo,sed animo-

animorum disiunctio dissensionem facit; id est, ut aliqui inter se dissentiant. DIscessionem.) in fam. 3. Contendere cœpit, ante se oportere discessionem facere. Item. 4. Nemo est enim qui nesciat, quo minus discessio fieret, per aduersarios tuos esse factum. uulgo apud nos est ballotare, quod etiã multis aliis locis comprobatur. ut. 3. uolum. orat. 206. Itaq; hæc sententia sic per triduum ualuit, quanquàm discessio facta non esset. Tantum enim proposita fuerat sententia. Item. 3. uolum. oratio. 262. In has sententias meas si COSS. designati discessionem facere uoluissent. Item. 1. uolumine orationum. 233.. Et. S. C. per discessionem. 3. uolum. oratio. 188. Effugere festinans senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit, cum id factum esset antea nunquam. DIscessum.) 1. uolum. philos. 152. Sunt qui nullum censeant fieri discessum, sed unà animum & corpus occidere. DIsiunctionem.) de officiis. 110.. Disiunctioq; facienda sit. DIssidium.) de offi. 110.. Ne qua amicorum dissidia fiant. DIuiduum.) Teren. 81.. Diuiduum face: id est, dimidium. DIuortium.) in oratoriis libris. 149. Hæc autem ut ex Apennino fluminum, sic ex communi sapientium ludo sunt doctrinarum facta diuortia. DIuortium: id est, uxori repudium remittere. Attico. 16.. Menelaus ægre id passus, diuortium fecit. Item in famil. 316. Paula Valeria soror Triarii diuortium sine causa, quo die uir ex prouincia uenturus erat, fecit. ut mulieris etiam sit facere diuortiũ. DOlorem alicui.) Attico. 175.. Sed augeo commemorando dolorem, & facio etiam tibi. DVbium aliquid alicui.) secundo uolumine philosophiæ. 61.. Remq; mea sententia minime dubiam, argumentando dubiam facis. Ita ANImum dubium.) 2. uolumine orationum. 9.

E

EBRIVM aliquem.) 3. uolum. oratio 114. EMptionem.) 1. uolum. oration. 288. Hac emptione facta, pecunia soluitur. ERVptionem.) Cæs. 20.. Eruptione facta. 28. Omnibus copiis repente eruptionem fecerunt. ESse.) 1. uolumi. oratio. 137. Fac ita esse. 184. Fac enim fuisse. E gemmis.) 1. uolumin. oratio. 219. Candelabrum factum è gemmis. E marmore aliquid.) 1. uolum. oratio. 222. In eo Chryse est simulacrum præclare factum è marmore.. E Regione aliquid fieri.) 2. uolumi.

uolumine philoso.112. Quando illa è regione solis facta incurrit in umbram terræ. E Rep.) Atti.273.. Facis ex tua dignitate, & è Repub. EX animo.) 2.uolum.philo.59.. Siue ex animo id fit, siue simulate. EX commodo aliquid.) Sallusti. 59.. Quoniam is nouus hostis accesserat, ex commodo pugnam facere. EX dignitate sua.) Att.273. Facis ex tua dignitate. EX facili aliquid.) Cel.8. Qui uomere post cibum uolet, si ex facili facit, aquam tantum tepidam ante debet assumere. EX ebore, ex auro.) 1.uolumi.orat.200. Aut quicquã ex auro, aut ebore factum. EX re sua.) Plaut.48. Hæc tu eo dem si confiteri uis, ex tua re feceris. Item.130.. EX uoluntate.) in fa.173.. Tu quæ istic opus erunt administrari, prospicies, ut ex tua uoluntate, Reiq; Pub. cõmodo fiant. EXceptionem.) Ad Herenn.4.. Quod in priuata actione prætoriæ exceptiones fiunt. Excidionem rei alic.) Plaut.65.. Nõ ego nunc mediocri incedo iratus iracundia: sed capsc illa, qua excidionẽ facere condidici oppidis. EXcursiones.) Attico.17.. Et Heluetij sine dubio sunt in armis, excursionesq; in prouinciam faciunt. Item Cæs.27. EXercitum.) 3.uolu. oratio.199. Paucis diebus exercitum fecit. EXemplum in aliquem.) Terentius.46.. In quem exempla fient: id est, quã alijs exemplum præbebit. EXpectationem alic.rei.) 1.uolumine philo.3. Vt etiam maiorem expectationem mei faciã. Item Attic.46. Varronis sermo facit expectationem Cæsaris: id est, ut Cæsar expectetur, uel Cæsarem uenturum. EXpostulationem.) 2.uolumine orationum. 52. Cum esset expostulanio facta.

F

FAcinus.) 1.uolum.philo.84.. Si enim ita est uide ne facin⁹ facias, cum mori suadeas potius. Plautus.35. Hei Megadore haud decorum facinus tuis factis facis. FALlaciam.) Terẽt. 5.. Me infensus seruat, ne quam faciam in nuptijs fallaciã. FAmem.) Cel.24. FArinã.) de re rustic.18. FOEdus.) 3.uol. oration.196.. Fœdera interea facta. de offi.74. Plaut.6. FIdem.) in orato.libr.181. Credit ijs, quæ dicuntur, qui audit oratorem uera putat, assentitur, probat, fidem facit oratio: id est, oratione ad id credendum, qui audit, impellitur. Itẽ de offi.39.. 3.uolum.orat.114. FInem rei.) Terent.51.. Nisi finem maledictis facit. Item.1.uolumi.orat.202. Dificile est

enim finem facere precio. FLAgitium.) Plautus.139. Quàm istæc flagitia tua pati, quæ tu facis. Item.186.. Terenti⁹.33. Ah flagitium facimus. FLEtum.) 1. uolumine oration.22. Vt urbe tota fletus, gemitusq; fieret.226.232.. FVNdum populum. uide populum. FORmam alicuius.) in orat. libr.197.. Nec uero ille artifex cũ faceret Iouis formam, aut Mineruæ contemplabatur aliquem. FORmidinem alicui, & apud aliquem.) Sallu.48.. Ac primo obscura nocte, postquàm haud procul inter se erant, strepitu uelut hostes aduentare alteri apud alteros formidinẽ simul, & tumultum facere. FRAVdem alicui rei.) Pl.147.. Atq; adeo ut ne legi fraudem faciã talariæ. Item Att.61. Facio fraudem S. consulto: id est, contra legem. Et. S. consultum facio. FRVgem.) Plaut.210. Herus si tuus uolet facere frugem, meum herum perdet. FVcũ alicui.) Terent.37.. Atq; per alienas tegulas uenisse clanculum per impluuium fucum factum mulieri. 2. uolum. phil. 210. Fucum, ut ducitur, facere uelle: id est, decipere, fallere. FVgam.) Terent.43. Vt tu illos procul ex occulto hinc cæderes, facerent fugam. Item. 2. uolu. ora.226.. Quas iste tum cædes, quas lapidationes, quas fugas fecerit. Item Plaut.17. Vt si nostri fugam facerent, illuc me tutò reciperem. Item Cæs.188.. Ab iisdem acies Pompeiana à sinistra parte erat circũuenta, atq; initium fugæ factum. Item Att.308. Exarsit dolor, urgere illi, ut loco nos mouerent, factus est à nostris impetus, fuga operarum eiectus de rostris Clodius. ubiq; eorum est, qui fugiunt, non autem, qui in fugam alios conijciunt. FVnus.) Plaut.27. Acerbũ funus filiæ faciet.136. Item in fami.56. Funus ei satis amplum faciendum curaui. FVRtum.) Ter.25.. Non qui furtum facere studuerit. 1. uolumi. ora.49. Cuius rei furtum factum erat. Item Terẽt.21. Plaut.242. 2. uolum. orationum.56..

G

GEmitum.) 1. uolumi. orationum.22. Vide fletum.226.228. 232. GRAdum.) in orator. lib.131. Quin prodis mi Spuri, ut quotiescunq; gradum facias, toties &c. Nunc est prodire. 1. uolumine orationum.109.. Itaq; maioribus in Africam ex hac prouincia gradus imperij factus est. nunc est uiam aperire. GRAtulationem.) Att.54.. Mihi facta statim est gratulatio: id est, mihi gratulati sunt amici. 1. uolum. oration. 70, Gra-

79.GRAtiam alicui de re.)Plaut.128..Dij te amēt, de cœna facio gratiam. Item Plaut.129.Fac istam cunctam gratiam. Alicuius REI.) Pl.198.Nō audes quæso aliquā partē mihi gratiā facere hic argēti?GRAtiam delicti.)Sall.20.Qui mihi atq; animo meo nullius unquam delicti gratiā fecissem. Item.71.Quoniam pœnitet, delicti gratiam facit. nunc est erratum condonare.GRAtiæ causa aliquid.)in orat. libr. 199..Itaq; efficis, ut cum gratiæ causa nihil facias, omnia tamē sint grata, quæ facis. est in gratiā alic. aliq facere. GRAtis.)1.uolumine oration.133.Gratis factus senator. GRAtum.)Att.24..Fecisti mihi pergratum. GRAuidam mulierem.)Plaut.2..Grauidā Alcumenam uxorem fecit suā. Itē. 18..Ex cōcubitu grauidā feci filio:ita compressu suo.GRAuitatem.) Cel.8.Nisi hæc mora grauitatem pectori faciet. GREgem.)Sallu.17.Vt grege facto cum telis ad sese irrumperent. est manum hominum cogere.

H

HAEredem aliq.)in orat.lib.99.Et quem ei uisum esset, fecisset hæredem. Item,3.uolum.orat.168.Ex parte.ad Herē. 12.Ex libella.Att.100.HIstrioniam)Plaut.2..Iouem facere histrionam. est se in fabulis actitandis exercere. HOspitiū alicui.)1.uolumi.233..primum ut L.fratri hospitium publicē cum fieret.HOstilia.)Sallust.72. Quoniam hostilia faceret :id est, ea quæ ab hostibus committi solent, faceret. HVius aliquid.)Terent.79.Tu quod te posterius purges, hanc iniuriam mihi nolle factam esse, huius non facio: id est, nihil curo: sed digiti, aut unguis, ad dentes crepitu, aut quid simili locutio adiuuanda est.

I

IActuram eodem modo dicimus, quemadmodū facere damnum.23.Fuit tamen retinendi ordinis causa facienda iactura. Et de aliqua re.) Sall.91.De illis potissimum iactura fit. & in aliqua re.in fam.50..In unius muliercula animula iactura facta est. Et alicuius rei.1.uolum.orat.82..Patiatur eius uita reliqua me hanc tantam iacturam criminū facere. IDOneū aliq.)1.uo.or.133.Si is precio apud istū fieret idoneus.IGnem.)Pl.55..Quid iubeā?Er.Ignem ingentē fieri. Sall.71..Ignesq; ꝗ creberrimos fieri.IMperata.) Cæ.19.Obsides dare, & imperata facere:hoc cum sociorum est, cum aliquod

aliquod tributum impēdunt, tum eorum etiam, qui sese dedunt. ut hoc in loco. IMPEtum in aliquem.) 3. uolu. orati. 206.. Statim complures cum telis in hunc faciunt de loco superiore impetum: est aliq. cum telis adoriri. Item de off. 5.. IN fortunas ali.) 1. uolum. oratio. 22. In reliquas omnes fortunas iste Titus Roscius nomine Chrysoni, quemadmodū ipse dicit, impetum facit, nūc est in eius bona inuadere. IMpressionem in hostes.) Cæ. 242. Cæsar equitum turmas suorum iubet in hostium equitatum, qui ad oppidum in statione erat, facere impressionem. Idem est facere impetum. IMprudentem se aliquid.) 1. uolum. oratio. 129. IMprudentem aliquid se facere.) 1. uolum. orat. 129. Se imprudentem fecisse, ut inscientem. Ita IMprudenter & inscienter. Inanem aliq. rei alicuius.) 255. Atq; inanē fecit ęgritudinē. INcertum rei alicuius.) Terenti⁹. 135. Quod quidem me factum consilij incertum facit. INdicium.) Terētius. 90.. Id anus mihi indicium fecit. Item Plaut. 124. Ne indicium hero facias meo. 41. INdicium de aliqua re. Plau. 35. Anus hercle hoc indiciū fecit de auro. Ita eius rei. INducias.) Plautus. 6. Imo induciæ parumper fiant. Cæsar. 214.. Non tantum induciis factis. INfamem.) Terētius. 74.. Ea causa magis patiar Clitipho flagitijs tuis me infamem fieri. Item. 1. uolumi. oratio. 204. Quo in oppido multas familias in perpetuum infames tuis stupris, flagitijsq; fecisti. INItium alicuius rei. ut prehēsandi.) Atti. 1. Nos autem initium prehensandi facere cogitaramus, eo ipso die. BELli.) Cæs. 77. Omnibus pollicitationibus ac præmijs deposcunt, qui belli initium faciant. Cædis ab aliquo.) Item. 3. uolum. orat. 198. Cædis initium fecisset à me. INiuriam alicui.) Att. 58.. Rursus stulte iniuriā illi faciam illustrem. Item. 3. uolumine orat. 81 Facio iniuriam fortissimo uiro mortuo. IN aliquo, pro alicui.) Plau. 143. Neu sinas in me insignite fieri tantā iniuriam. INsciē-tem.) Terentius. 64.. Insciens feci: id est, cum nescirem me facere. Ita ut imprudentem supra. Inscienter.) 1. uolum. philoso. 5.. Inscienter facere dicebant: id est, imprudenter. INsidias alicui.) 2. uolum. oratio. 28. Scamandro factas insidias esse per Diogenem. 1. uolum. oratio. 67. Cum multæ mihi à C. Verre insidiæ terra, mariq; factæ sint. INuestigationē.) 1. uolum. philoso. 126.. Qua ex cognitione facilior facta est inuestiga-

inuestigatio rerum occultissimarum. de offi.19. INuidiam alicui.) Asc. 14.. Qui competitoribus Milonis studebāt, inuidiam Miloni fecerunt, id est, in inuidiā Milonem adduxerunt. M. Cato apud Gel. 69.. Hac, inquit, inuidia facta, Cæsar destitit, & mitti Catonem iussit. IN sententiam alic. aliquid.) in familiar. 11. Nam hoc. S. C. in meā sententiā facto. Item. 134.. Att. 312. In Afranij sententiam factum est. INtercapedinem scribendi. in familiar. 264. Itaq; me iam nō pœnitebat intercapedinem scribēdi fecisse. INtermissionē). de offic. 5. A qua tamen sæpe fit intermissio. Item. 97. Nec ullo casu arbitror hoc constanti homini posse contingere, ut ulla intermissio fiat officij. INuitationem.) 1. uolu. orat. 89.. Fit sermo inter eos, & inuitatio, ut Græco more biberetur. INtimum se alic. & apud aliq.) Plau. 147. Itaq; intimum ibi se miles apud lenam facit. IRatum aliquid alic). in orat. li. 103. Cum iratum aduersario iudicem facere uellet. IRritū aliquid.) 3. uolu. oration. 181. Testamentum irritum facit. Item 1. uolumi. orat. 121.. Quas modo posset rescinderet, & irritas faceret. IRruptionem.) 2. uolu. orat. 6.. Etiam si irruptio facta nulla sit. ITER). Att. 76. Iter Laodicea faciebā ad. III. No. Sex. 2. uolu. philosop. 92. Cum duo quidā Arcades familiares iter una facerēt. Est iam esse in itinere, q̄ iter facit: non autem ut Lauren. Vall. ingredi tum iter. nam ingredi iter, itineris ipsius initium significat, ut ex eo ipso loco, quē ipse ex senectute citat. Massinissam cum pedib⁹ iter ingressus est, in equū non ascendere, id est, cum semel pedibus aliquo proficisci cœpisset, pedibus iter totum conficiebat. ITinera iusta). Attico. 69. Deinde cogitabam sine ulla mora iusta itinera facere, id est, ad rationem diei, locorūq; progredi. Iter aliquò.) in familiaribus. 61.. ⁀ 62. Iter pedibus.) Att. 72. Actio maluim⁹ iter facere pedibus. IVdicatū.) est quod in re controuersa per iudices constitutū est, exeq. 2. uolu. orat. 156.. Cum iudicatum non faceret. IVdicio suo aliq.) Att. 232.. Quibus ego, quamq̄ uerissime possim respondere te, quæ facias, tuo iudicio, & tua sponte facere, nec cuiusquā egere consilio. IVdicium.) 1. uolu. ora. 7.. Si ueretur ut res iudicio facto parata sit, iudicatū solui satis accipiat. IVdicia Romę.) 1. uol. orat. 7. At & in prouincia ius diceba tur, & Romæ iudicia fiebant, ut idem sit, dicere ius. & fierī iudicia.

Laurent. Valla.

iudicia. nisi quod quoties de iudicijs, quæ in prouincijs fiebant, agit magis usurpat ius dici. contra uero quæ Romæ, iudicia fieri ut dicat. IVdicium uirtutis alic.) in or. lib. 165. In quo iuratus iudicium dignitatis meç fecerat. FActi alic. ex aliquo.) in fa. 7. ~ 7.. Totius facti tui iudicium nō tam ex cōsilio, quàm ex euentu esse facturos. DE aliquo.) Cæs. 14.. Quod de se optimum iudiciū fecisset. Att. 11.. 2. uo. ora. IVdicium tacitum.) 64. Senatus decreuit, ut tacitum iudicium ante comitia fieret. IVdicium alicuius.) Terent. 51. Vestrum iudicium fecit, me actorem dedit. IVre aliquid.) Atti. 58. IVSta alic.) Plaut. 83.. Postquàm ille uxori iusta fecit. 2. uolum. orat. 164. Sall. 29.

L

LAbem.) 2. uol. phi. 96.. Vt multa oppida corruerint, multis locis labes facta sit, terræq; desederint. Labes nunc pro uiolenti quadam ui uel aquarum, uel tempestatis, uel terræ motuum, & cæterorum eiusmodi, quo summo incommodo mortales efficiūtur, poni nemo nō uidet. Item de off. 104. Videtis in tabella iam ante quanta sit facta labes: id est, quid perpessi simus. LAmenta.) Ex Asc. 44. Et lamenta faciebat miser. LApidationes saxis.) 2. uolu. orat. 215. Inde saxis facta lapidatio est. 226.. Quas iste tum cædes, quas lapidationes, quas fugas fecerit. Item. 1 uol. orat. 222. LAchrymas.) M. Ca. apud A. Gellium. Sed quantum luctum, quantumq; gemitū, quid lachrymarum, quantumq; fletuum factum audiri? LARgitionem.) 2. uol. ph. 201 Et quidem C. Gracchus cum largitiones maximas fecisset. Item. 2. uolu. oratio. 125. Etenim si largitionem factam esse cōfiterer, idq; recte factū esse defenderem, facerem improbe. & largiri, & largitionē facere profusam cum rei donationem, tum plerunq; donatorum corruptionem significare cōperio. LAtrocinium.) Cæs. 71. Latrocinia nullam habent infamiam, quæ extra fines cuiusq; ciuitatis fiunt. LAVdationem.) 1. uolumi. orat. 233. Atq; etiam hoc me doceat eiusmodi S. consulto sese fecisse laudationes. LESsum.) Plaut. 281. Thetis quoq; lamentando lessum fecit filio. LAEtitiam aliquid.) 1. uolu. philo. 54. Recta & honesta, quę sint, ea facere ipsa per se lætitiam: id est. afferre. LIcitationem.) 1. uolum. oratio. 135. Exquisitis palàm præcijs, & licitationibus factis describebat censo

res binos in singulas ciuitates Timarchides. LIteras.) Plau. 29.. Ne ulla sit cæra, ubi facere possit literas. item literam longam. 33.. LIteras.) 1. uolumi. orat. 207.. Etenim hic propter magnitudinem, ut opinor, literæ factę & scriptę. LONgius.) 2, uolum. philos. 160.. Non faciam longius. 1. uolumi. philo. 128. Nihil opus est exemplis hoc facere longius: Nũc est pluribus uerbis aliquid prosequi. Item in famil. 97.. Hæc tecum coram malueram, sed quia longius fiebat, uolui per literas. Nunc tantum temporis longinquitatem respicit. LVcrum.) Asco. 24. Turpiaq́, & famosa ex eo lucra fierẽt. LVdos alicui.) Plautus. 167.. Miris modis Dĳ ludos faciunt hominibus: id est, homines deludũt. LVdos aliquem.) Plautus. 35. Quem senecta ætate ludos facias haud merito meo. Item. 112. Me hoc ætatis ludificari, immo ædepol sic ludos factum, &c. LVdos operam. & retia.) Plautus. 241. Iam nũc & operam ludos fecit, & retia. est frustra agere. LVdos.) 2. uolumine orationum. 133.. Quod si ego, qui trinos ludos ædilis feceram, tamen Antonĳ ludis commouebar, tibi qui casu nullos feceras nihil huius istam ipsam quam irrides argenteam scænam aduersatam putas? Item. 1. uolumine orationum. 72. In famil. 164. Vbiq; pro edere ludos. LVstrum.) de re rustic. 18. Lustriq́; faciendi. LVtum.) de re rustic. 4.. Vnde lutum fiat.

M

MAgistros.) Attico. 87.. De possessionibus hæreditatum, de magistris faciundis, de possidendis bonis, uendendisq́, quæ ex edicto &c. MAnubias.) 1, uo lum. oration. 107.. Qui manubias sibi tãtas ex L. Metelli manubĳs fecerit. MAnum.) 1. uolum. orationum. 291. Cum manum fecerit, copias pararit, multitudinem hominum coëgerit. MAritum nouum.) Terentius. 98.. Ego nouus maritus anno demum quinto, & sexagesimo fiam? atq; anum decrepitam ducam? & cætera. MAxumi aliquid.) Plautus. 68.. Fidem qui facitis maxumi. MEcum aliquid.) 1. uolum. orationum. 300.. Nam uerba ipsa sponsionis facerent mecum. MEdicinam.) 1. uolum. orationum. 2. MEdicinæ faciendæ locus non erit. Plaut. 131. Ita morbo. Plautus. 82. Qui huic morbo medicinam facere potest: id est, mederi. ME ut sciam.) Terent. 25.. Fac me ut sciã. ME quid faciam.) Terent. 90.. Vt neq; quid me faciam, neq;

quid agam certũ fiet.54..Incertũ est quid se faciat. MEL.) Plaut. 71.Sed quod est amarum, id mel faciet. MENtionem alicuius rei.) Attico.63..Non mentio potuit fieri cuiusquã, ab ĩs, qui disputant. 1. uolum. oratio. 60. in orato. lib. 190.. DE aliquo.) Plautus.35. Credo hercle ubi mentionem ego fecero de filia. Item in familiari. 134.. MERcaturam.) 1. uolumi. orationum. 250. Alios, qui à prædonibus erant capti cum mercaturas facerent. MEretricem aliquam.) Plautus. 59. Odiosus es, eam uolo meretricem facere, ea me deperit. MESsem.) de re rust. 35.. Quarto interuallo inter solstitiũ, & caniculam pleriq; messem faciunt. Cæs. 224.. Messem nõ esse factam. Plaut. 239.. Iam hercle tibi messis in ore fiet mergis pugnis probe. & idem est, quod alibi dixit facere sementem in ore. MEtum alic.) Sallusti. 75.. Habendus metus est, aut faciendus. MEVM.) 1. uolumine orationum. 199. Quod meum factum sit. MIlites.) Cæs. 224.. Quod stipendiarĩ aratores milites essent facti. MInoris aliq.) 1. uolumi. orati. 25.. Quid tandem tibi uidetur (ut ad fabulas ueniamus) senex ille Cæcilianus minoris facere Euticum filium rusticũ, quàm illum alterum Cherestratum? Plaut. 129. MIrationẽ alicui.) 2. uolumine philosoph. 118.. Causarum enim ignoratio in re noua mirationem facit. MIssum aliquid.) de off. 74.. Nisi iusiurandum sibi dedisset se patrem missum esse facturum: id est, dimissurum. Ita iram missam.) Terenti⁹. 119. Missam iram faciet. 1. uolum. oration. 31. 248. MISsum aliquid ad aliq.) Attico. 130. Vt cohortes, quę ex Piceno, & Camerino uenerunt, quæ fortunas suas reliquerũt, ad me missum facias: id est, ad me mittas. MISsum facere amorem.) Terentius. 110. Quem ego tum consilio missum feci. MOdũ alicuius rei.) in familiar. 72.. Quæ non aliquando lugendi modum fecerit. Sallust. 9. Neq; luxuriæ modũ fecerat. MOdice, & intra modum.) in fami. 49. Modice hoc faciam, aut etiam intra modum. MOdos.) Terẽtius. 1. Modos fecit Flaccus Cla. fi. tibĩs paribus dextris & sinistris. In fabulis tibicines adhibebantur, qui actori præsertim præcinerent, quã scilicet uocem sequi deberet in agendo, aut iratam, aut remissam, aut humilem, aut elatã m: etsi Plautus etiam ad delectationẽ adhibitos esse testari uidetur significare: qui scilicet spectatores delectarent quandiu actores ab agendo cessarent,

farent, quod apud nos increbuit ut inter actus adhiberentur. Ita enim inquit. 188. Dum concenturio in corde sycophantias, tibicen uos interea hic delectauerit. MOre, & modo.) 2. uolumine oratio. 141. Ab eius autem amicis more, & modo factum est. MOtum animorum.) in fam. 11. Magnus animorum motus est factus: id est, ualde commoti sunt eorum animi. MOtum.) 2. uolumine orationum. 200. Nullus in eorum reditu motus municipiorum, & coloniarum factus est. in bonam partem. 1. uolum. oratio. 237.. Vide consensionem. MVNdicias.) de re rust. 1. Ex piscina immundicias efferi, mundicias fieri. MVnitionem.) Cæ. 3. Ob eas causas ei munitioni, quam fecerat, L. Labienum legatum præfecit. MVtationem rei.) 3. uolumine orationũ. 8. Hac mutatione facta uestis. Ita MOrum institutorum.) de officiis. 24. MVtuum cum aliquo.) Tribus in locis apud Plau. est, quod recentiores dicunt, redamare. 59. Ea me deperit, ego autem cum illa facere nolo mutuum: id est, eam contra amare nolo. 162. Vt quæso amore perdita est misera. Py. Mutuum fit. 363.. Bene uult tibi. LE. ædepol mutuum mecum facit. Cicero dixit mutuò facere. in fam. 149. Te, ut diligas me, si mutuò me factum scis, rogo.

N

NAVfragium.) in fam. 259.. Qui cupide profecti sunt, multi naufragia fecerunt. NAuiculariam.) 1. uolum. orationũ. 245. Nauiculariam te, cum Romam uenisses esse facturum. Est nauiculariam exercere. NEquam.) Plaut. 201. Locum sibi uelle liberum præberier, ubi nequam faciat clàm, ne quis sit arbiter. NOmina.) de off. 63.. Emit instructos, nomina facit, negocium conficit. Attico. 205. Igitur consideremus, etsi nomina iam facta sunt, uel induci, uel mutari possunt. Item in fam. 105. In quibus hoc erat tamen liberalissimum nomina se facturum cum uenisset, qua ego uellem die: fortasse illud erat, quod nostrates uulgò dicũt, far lo instrumẽto della cosa. NOmen alicui. Cæsari.) Plaut. 110.. Ei profecto nomen facio ego Ilio. 131. Iuuentus nomen facit Peniculo mihi: id est, indere nomen alicui. Peniculum. Cæsarem. NOtũ aliquid alicui.) 3. uolumi. oratio. 75.. Quas regiones quasq; gentes nullæ nobis antea literæ, nulla uox, nulla fama, notas fecerat. NOuum aliquid.) Plau. 138. Et spinter, ut ad au-

rificem ferres, ut fieret nouum. NOuam columnam.) 1. uolumine orationum. 106. Vtrum, existimatis minus operis esse, unam columnam efficere ab integro nouam nullo lapide rediuiuo? an quatuor illas reponere? nemo dubitabit, quin multo maius sit nouam facere. NVptias.) Terentius. 11.. Tu tamen idem has nuptias perge facere, ut facis. 97. Occidũt me quidem, dum nimis sanctas nuptias student facere. Plaut. 37.

O

OBnoxium sibi aliq.) Sallu. 5.. Dum illos obnoxios fidósque sibi faceret: id est, sibi eos aliquo modo obligatos redderet. OB rem.) Salluſt. 38.. Verum id frustra, an ob rem faciam, in uestra manu situm ẽ: id ẽ, quod conducat, & melius sit. ut contra, abs te facere. OBsequelam.) Plautus. 20.. Qui mihi auscultabunt, facient obsequelam. OBsidium alicui urbi.) Plautus. 110.. Cuius causa nunc facio obsidium Ilio. OBsonium.) Plautus. 99.. Tu facito opulentum obsonium. OBuiam.) 1. uolum. orationum. 69. Sit obuiam casu ei multitudini C. Curio. OCIum sibi.) Plautus. 158. Mihi dum fieret ocium. OCcisionem.) 1. uolumi. orationum. 293. Si cædes & occisio facta non erit? OCVlo aliquid.) Plautus. 162.. Quid oculo factum est tuo? OFfensionem.) in familia. 202.. Velim si qua offensiuncula facta est animi tui peruersitate aliquorum, (noui enim gentem illam) des te ad lenitatem, uel ꝓpter summã humanitatẽ tuã, uel etiã honoris mei causa: id est, siquid te offendit. OFficium suum.) Terentius. 41. Neque pes, neque mens satis suum officium facit. Plautus. 10.. Si hic suum officium facit. OFficium.) Attico. 139. Gratiasq; agerem, & si hoc officium sæpe, & sæpius mihi facturus uideor: id est, gratias acturus. OPEram compendij.) Plaut. 115.. Orationis operam compendi facito. 195.. Quisquis es adolescens operam fac compendi quærere. OPEra alicuius.) Attic. 55. Si qua ei esset facta uis. senatũ æstimaturum eius opera facta esse, qui S. C. intercessisset: id est, causa. OPInionem.) in orat. lib. 186.. Cn. aut Lentulus multo maiorem opinionẽ dicendi actione faciebat, quàm quãta in eo facultas erat: id est, ut de se homines existimarent. OPtionem.) 1. uolum. ora. 61.. Quoties ille tibi consequebatur potestatem optionemq; facturus sit, ut eligas utrũ uelis, factũ

esse

esse necne, uerum esse, an falsum, utrum dixeris, id contra te facturum nequaquã enim mihi illa lectio, quæ in Aldino codice legitur probari potest, quare ita corrigendum arbitror, ut loco opinionem, optionem reponatur. Neq; enim admodum dissimilis est uox, & sensui magis omnino cõuenit. OPVS.) Cæs.132. Post hoc opus in occulto acies tertia faciebat. Terenti 29. Opus faciam, ut defatiger, usq; ingrate ut dormiam. 128. Opus ruri faciendum. ORdines.) in fami. 164. Tot enim fecerat ordines equestris loci. de quatuordecim ordinibus ait, quib9 equestri loco nati spectabãt ludos. ORdine aliquid.) Attico.91. Hæc à me ordine facta puto. ORAtionem.) in oratoriis libr.213. Quanquàm orationis faciendæ, & ornandæ autores locupletissimi summi ipsi oratores esse debeant.

P

PAcem.) Plaut.6. Non loquar nisi pace facta. de officiis.74. Quod eorum autoritate pax erat facta. PActionem.) Attico.125. An censes nihil inter eos conuenire? nullam pactionem fieri potuisse? Item.1. uolumine orationum.49. Dic pactionem fecisse ut absolueretur. Item.177. Cum Decumani aratoribus ad pactiones faciendas, nõ suam uim, sed tuum scelus, & nomen opponerent. Attico.320.. Item.1. uolumi. orationum.260. PActionem. de re cum aliquo.) Sallustius. 43. Item qui de pace, aut bello cum hostibus pactiones fecissent. PAlam aliquid.) Plaut.39. Si id palàm fecisset, est quod ignotum sit, patefacere. item Attico.100.. Fecit palam te ex Libella, me ex Teruntia Corcyre. PARce.) in familiaribus. 16.. Etenim id feci paci parce, & leuiter. PARce, & restricte.) 1. uolumi. philosophiæ.73.. Nec tamen, cur id tam parce, tamq; restricte faciant, intelligo. Parem ex procliuio: id est, æquum, planum. Plaut.158.. Fecisti modo mihi ex procliuio. parẽ. PARticipem aliquẽ alicuius rei.) in fam:240.. Ciliciã autẽ firmiorẽ fore, si equitatus nostri particeps facta esset. Plau.32. Quin participẽ pariter ego te, & tu me ut facias. in fa.151. Feci cõtinuo omẽs participes meæ uoluptatis. Ita nuntii.) Teren.60. PARtes.) Att.197.. Is opinor, ita partes fecit in ripa nescio quinorum iugerũ, &c. in ora. lib. 142. Vt & partes faceret, & utrã uellet, prior ipse sumeret.

PAVsam.)Plaut.204..Ego pausam feci.Item.245.Aliquan do osculando melius est uxor pausam facere.PEculatum.) Plaut.82.Perfidiosus est amor.Si ergo in me peculatum fa cit.PEculium ab aliqua re.)Plaut.126.Faciunt à malo pecu lium.PEculatum.)2.uolumi.oratio.91.An de peculatu fa cto.PEcuniam.)2.uolum.philosophię.103.Ostenderetq́; e tiam philosophum si ei commodum esset, pecuniam facere posse.1.uolu.orati.235.Iam hic Timarchides quantam pe cuniam fecerit, planè adhuc cognoscere non potuistis.PE cuniam.)est nunc cudere numos,signare æs. Ascon.72.. Vt Cornelia testamentaria, quæ de moneta ne quis priuatim pecuniam faceret.PEcuniam ex aliqua re.) 1.uolum.orat. 135..Ex quibus pecuniam maximam fecit. Item.1.uolumi. orat.112.Quibusnam rebus in ea prouincia maximam uno anno pecuniam facere posset.PENsilem se.)Plaut.82. PEri culum alicuius rei.)1.uolumi.orat.59.Sed tute tui periculũ fecisti:id est,expertus es,quid posses.Ita IN aliqua re.)Te rentius.13..At istuc periculum in filia fieri,graue est. Item Terentius.35.Fac periculum in literis.Item.55. Hoc scitum est periculum ex aliis facere.PEriculum alicui.)Sallust.11.. Neq; quo periculum aliis faceremus:id est,crearemus,in pe riculum adduceremus.PEriculo alicuius.)Attico.212. Sed etiam,atq; etiam dico,tuo periculo fiet. PER mutationem alicuius rei cum aliquo.)Attico.75. Ego præterea rationẽ Philogeni, & permutationis eius,quam tecum fecit, edidi. PERuiũ aliquid. Est per illud uiam facere.)Terẽtius.97.. Fratris ædes fient peruiæ Plautus.38.. Qui angulos omnes mearum ædium,& conclauium mihi peruium facitis.PEsti lentiam.)Cel.6.In quibus etiam pestilentiam faciunt. PIA cularem aliq.)Plaut.90..Men' piacularem oportet fieri ob tuam stultitiam?id est,expiandus sum?PIAculo.)de re ru. 17..Sed si intermiseris,aut feriæ publicæ,aut familiares in tercesserint,altero piaculo facito.PIgritia aliquid) Attic. 260..Noli putare pigritia facere me, quòd non mea manu scribam.PIraticam.ut histrionicam.)2.uolum.oratio.206. Profecto,& egestate,et improbitate coactus piraticam ipse fecisset:id est,latrocinia exercuisset.PLAgam.)in orat.lib. 219.:Sic oratio nec plagam grauem facit, ni petitio fuerit apta.PLAnum aliquid.)1.uolumi.orationum.108. PLVS

accepisse

accepisse aliquem, quàm in suis tabulis habuit.) 1. uolumine orat. 96.. Et quod plus fecit Dolobella Verrem accepisse, ꝙ iste in suis tabulis habuit. Item. 96.. POpuli scitum, ut Plebis scitum.) in orat. libr. 244.. Cum esset lex ne quis populi scitum faceret. POpulum fundum.) 3. uolumi. orationum. 58.. Sed negat ex fœderato populo quenquam potuisse, nisi is populus fundus factus esset, in hanc ciuitatẽ uenire. Mos fuit, cum quis ex fœderato populo Romanam ciuitatẽ gereret, ut eius petitionis populus suus autor fieret. quod dicebatur fundum populum fieri. Item. 59. POtestatem alicui alicuius rei.) Plaut. 49. Gratiam habeo tibi, cum copiam istam mihi, & potestatem facis. 1. uolumi. orationum. 154. Item. 81. PRæconium.) in fami. 91. Rescripsit eos qui facerent prçconium, uetari in decuriõibus, qui fecissent non uetari: id est, quod alibi Cicero dicit uenalem habere uocem. PRægnantem mulierem, ut grauidam.) Plau. 34.. Si eam senex anũ prçgnãtẽ fecerit fortuito. PRæiudiciũ.) 2. uo. ora. 30. Præsertim ab ĳs iudicibus, qui duo præiudicia fecissent. PRælium.) 3. uolumine orationum. 146. Itaꝗ Pharsalico prælio facto à Pompeio discessit. Cæs. 4.. Paruulis equestribus prælĳs ad aquam factis. PRælium in manibus.) Sallu. 50.. Cupere prælium in manibus facere. PRObrum.) M. Cato apud A. Gellium. 146.. Si cum alieno uiro probri qd facit, condemnatur. PROpius aliquem.) Attico. 302.. Propius nihil est factũ, quàm ut occideretur. uulgò mancò niente. PROfana omnia.) 1. uolumine oratio. 228.. Cum omnia illa sua uictoria profana fecisset. PROfectionem.) Cæ. 60.. Veritus si ex hybernis fugæ similem profectionem fecisset, ut hostes &c. PROcessus.) in orato. lib. 190. Tantos processus efficiebat. PROcurationem.) 2. uolumi. philoso. 101. Vt sui plena procuratio fieret. PROgressionem.) de offic. 55.. Aliter enim teneri nõ potest, si qua ad uirtutẽ facta est progressio. 1. uolumi. philosophiæ. 209. Tum progressio admirabilis, incredibilisꝗ cursus ad omnem excellẽtiam factus est. PROmissum.) de offic. 71. Etiam ne furioso facere promissum. Item. 71. Promissum potius non faciendum, quàm tam tetrum facinus admittẽdum fuit. Item. 71. Ergo & promissa non facienda nonnunquàm: id est, præstare quod promiseris. PVgnam.) Sallust. 50. Iam egredientibus Romanis

in porta pugnam facit. Item.59.. PVgnum).in ora.lib.307. Nam cum compressisset digitos, pugnumq́ fecerat, dialecti cam aiebat eiusmodi esse. PRO sano.) Cæs.49.. Nihil hunc se absente pro sano facturum arbitratus, qui præsentis Imperium neglexisset. PROlixe aliq.) Attico.252. Non prolixe, sed celeriter facias. nunc est in longum ducere. PROlixe.) 2.uolum.orationum.163. Id non solum fecit, sed etiam prolixe, cumulateq́; fecit. nũc significat abundanter facere. Item PROlixo animo.) Attico.264. Tamen interest nostra Plancum hoc animo libenti, prolixoq́; facere.

Q

QVAMplurimum alicui.) Terentius.96.. Porrò autem dis studeo, illis ut quamplurimum facerem, contriui in quærẽdo uitam, atq; ætatem meam: id est, maximas opes illis cõparare dum studeo. QVAEstum aliqu.) Terentius.64.. Per te, uel uti quæstum faceret, de muliere nunc: id est, ut se prostitueret. 3.uolumine orationum.8.. Quod ille, cum quasi quęstum faceret, amisit. quo in loco uidetur Cicero eum notare meretricio crimine. 1.uolumine orationum.181.. Quãtum igitur quęstum putamus factum esse per eum, cui quid uis licitum sit? QVæstum carcerarium dixit. Plautus.)46. Aegre est mihi hũc facere quæstum carcerarium: captiuos enim emebat, quos cum suo item captiuo filio cõmutaret. QVOadeius.) Attico.178 Tu tamen uelim, ne intermittas, quoadeius facere poteris, scribere ad me. 2.uolum.phi.210.. Et quoadeius fieri poterit certis temporibus descendito. in fam.65. Vt quoadeius fieri possit. Item.31.

R

RApinas.) Cæs.235. Rapinasq́; per municipia fecisti. RAtum aliquid.) 2.uolum.philosoph.125. Vt ratum auspicium facere possit. REbellionem.) Cęsar.31.. Rebellio facta post deditionem. Item.45. Rebellione facta &c. Rebellare proprium est ciuitatum, deficere uero omnium. REdemptionem rei.) 1.uolum.oration.69. Redemptio est huius iudicij facta grandi pecunia. REducem aliq. in lucem.) Terentius.120.. Qui ab orco mortuum me reducem in lucem feceris. Ita IN patriam.) Terentius.59. Tu nunc sola reducem me in patriam facis. Plautus.53.. Ita IN libertatem.) Plau.56.. Tibiq́; hunc reducem in libertatem feci. REiectionem iu-

dicum.

dicum.) Attic.11. Nam ut reiectio facta est, clamoribus maximis. 1. uolum. oration. 69.. Posteaquàm reiectio iudicum facta est. REliquum rei.) 3. uolumine orationum. 132.. Vt quicquid belli fortuna reliquum Reipub. fecerit, id saluum esse uelis. REM.) Cæs. 228.. Non ausus periculo suo rem facere. nunc est manum conferere. REM.) Terenti. 81. Nunquam rem facies. abi, nescis inescare homines Sannio. nunc est diuitias comparare. REM deteriorem.) Atti. 226.. REM diuinam.) Plautus. 14. Vt re diuina facta mecum prandeat. Item de re rustic. 18. RES item diuinas.) 1. uolumine orationum. 203.. Res illum diuinas apud eos deos in suo sacrario prope quotidie facere uidisti. REmoram alicui.) Plautus. 259. Odiosæ sunt, remoramq́; faciunt rei priuatæ, & publicæ. REum.) At. 64. Drusus reus est factus à Lucretio iudicibus reijciendis. Item. 103.. REum ex æquo, & bono: id est, secundum æquitatem. Sallust. 41.. Fit reus magis, ex æquo & bono, quàm ex iure gẽtium Bomilcar comes eius, qui Romam fide publica uenerat. REum rei capitalis.) 1. uolumi. oratio. 127.. Si quis absentem Sthenium rei capitalis reũ facere uellet. RIsum.) in famil. 119. Post repulsam uero risus facit, ciuem bonum ludit, & contra Cæsarem sententias dicit: id est, risus commouet.

S

SAcra.) 9. uolumine orationum. 66.. Tamen sacra pro ciuibus ciuẽ facere uoluerunt. SAcrificium.) Att. 7.. Cum apud Cæsarem pro populo fieret sacrificium. in orator. lib. 149.. Vt etiam illud ludorum epulare sacrificium facerẽt. ita publicum. in orat. lib. 169.. SAlutationem.) in fam. 108.. Cùm enim salutationi nos dedimus amicorum, quæ fit ex hoc etiam frequẽtius, quàm solebat, ꝙ &c. Cæ. 244.. Atq; armis dimissis salutationem more militari faciunt. SAnum aliq.) Plautus. 141.. Quin ea causa duco te, ut id dicas mihi, atque ut illum sanum facias. 3. uolumi. orationum. 179.. Quasi te sanum fecisset, de ijs, nunc qui à mente aliquo modo alienati sint. Item de corporis ualetudine. de offic. 70.. Si quis medicamentum cuipiam dederit ad aquam intercutem, pepigeritque, ne illo medicamento unquam postea uteretur, si eo medicamento sanus factus fuerit. SAtietas alicui.) Terenti⁹. 47. Vbi satietas cœpit fieri. nam in palatino satietas

legitur

legitur, & quidem mea sententia rectius. SCElus.) 3. uolu. orat. 107.. Non eo consule, quo sceleris nihil facere posset. 1 uolumi. orationum. 101.. Scelus se facturi arbitrabantur. SCRIptum.) L. Piso ex Au. Gell. 95.. Cn. Flauius patre Libertino natus scriptum faciebat, Item neq; sibi placere, qui scriptum faceret, eum Aedilem fieri. uulgò scriuano. SEcessionem.) Cæs. 122. Non cum Pop. agi cœptum, nulla secessio facta. Item. 125. Qui erant Corfinij prima uesperi secessionem faciunt. SEcunda.) id est, iterum aliq. offendere. Plau. 26. Iam nũc secunda mihi facis. SEcundo populo aliquid,) 3. uolum. philoso. 175. Vt, uel si quis uniuersam uelit uituperare secundo id populo facere possit: id est, concedente populo. SEcundum aliquem.) Att. 264. Quod ij secundum Buthrotios fecerunt: id est, pro Buthrotijs. SEditionem.) in familia. 164.. Vtputa cum singulæ cohortes quandam seditionem fecerint. Attico. 273. 2. uolum. philosophiæ. 91. LIEN.) Plaut. 166.. Seditionem fecit lien. transtulit more suo perquenuste, ut suprà. cor facere artem ludicram: pro uehementer timere: quasi à se lien deficere uideatur. SEdulo.) Terét. 53. Pro se quisq; sedulò faciebat. Item. 16. At facio sedulo, in fam. 24.. Est ubiq; diligenter agere. SEmentem.) in orat. lib. 133. Vt sementem feceris, ita metes. de re rusti. 7. SEmenmentem proscriptionis) Attico. 140.. In agro Sabino semẽtem fieri proscriptionis: id est, in agro Sabino cõstituit de proscriptione facienda sementem in ore alic. transtulit etiam Plautus. 143. Ego hisce iam sementem in ore faciam, pugnosq; obsceram. uulgò burtagli i denti in bocca. SEmitam.) Plautus. 59. Dum ne per fundum septum facias semitam. SEnatus consultum.) Attic. 19. in fam. 143. SE uersipellem.) Plautus. 3. se Lellium. Attic. 34.. Se uilem. Plautus. 61, Se de alio alium. in orat. lib. 187. SERmonem.) Att. 108. Ne quis sermo fieret. uulgò dar da dire. SERmonem inter aliquos.) 1. uolumine orationum. 89.. Fit sermo inter eos, & inuitatio, ut more Græco biberetur. in fam. 130. Feci igitur sermonẽ inter nos habitum in Cumano, cum esset unà Põponius. nunc est finxi, scripsi. SIgnificationem.) 2 uolumi. philoso. 96. Quid? Lacedæmonijs paulò ante Leutricam calamitatem, quæ significatio facta est? de offic. 26.. Magna significatio fit non adesse constantiam. Item. 102. Facta significatio

ficatio probitatis. 2. uolumine philosoph. 134. Aut enim diuina uis quædam consulens nobis somniorum significationes facit. SIlentium.) Plau. 1.. Ita huic facietis fabulæ silentium. SYNgraphas.) 3. uolu. orationum. 123.. Factæq; sunt syngraphæ in Albano Cn. Pompeij. 1. uolumi. orationum. 95. Præterea pecunias occuparat apud populos, & syngraphas fecerat. uulgò far uno scritto de sua mane. SItim, ut famem.) Cel. 14. Vt etiam sitim faciat. Item. 17.. SOcerum se alicui.) Attic. 95. Subito sum factus accusatoris eius socer. SOcietatem cum aliquo.) 1. uolumine orationum. 2. Qui societatem cum Sexto Næuio fecerit. SPAtium.) Vt sit spatium ambulatiuncula. in oratorijs libris. 87. Tum Sceuolā, duobus spatijs, tribúsue factis dixisse &c. uulgò fatto doe, o tre passeggiate. SPEciem rei alicuius.) 2 uolumi. philosophiæ. 202. SPEciem diuinæ animationis ex igne.) Item. 201. Diuinæ animationis maxime speciem faciebat ex igne. SPONsalia.) Attico. 95.. Qui Romam uenerunt factis sponsalibus. SPONsionem.) de off. 67. Cum is sponsionem fecisset, ne bonus uir esset. 1. uolu. oratio. 5. Iubet P. Quintium sponsionē cum Sex. facere, si bona sua &c. Item. 5. Itē. 15.. Sponsio quæ in uerba facta est? Item. 47. Cum tertia parte sponsio facta est. Item. 99.. Aut pro præde litis uindiciarum cum satis accepisset, sponsionem faceret. Plaut. 100.. Vt sponsio fieret, quid ille? prædem dedit. 1. uolumi. orationū. 264.. M. C. ex Au. Cell. 203. Vide agere ex sponso, si quæris quid sit facere sponsionem. SPONte sua.) Atti. 232.. Quæ facias, tuo iudicio, & tua sponte facere. STAtuam.) de offic. 68. Omnibus uicis statuæ factæ sunt, ad eas thus, & cerei. STIpendium.) Sallust. 87. Pars nullum stipendium faciet. STIpendiariū.) Cæs. 12.. Heduos sibi, quoniam belli fortunam tentassent, & armis congressi, ac superati essent, stipendiarios esse factos. 1. uolum. oration. 231. STOmachum alicui.) in famil. 12. Vt mihi stomachum facerent. Att. 73.. Est bilem cōcire. STERcus ali.) de re rust. 91.. Secundum deinde quod homines faciunt, si & alijs uillæ purgamentis immiscetur. STERcorationem.) de re rust. 92. Si tamen aliqua causa tempestiuam stercorationem facere prohibuerit. STRAges.) 3. uolumi. oratio. 189.. Quas fecit strages, ubi posuit uestigia? STRVem.) de re rust. 18. Item cultro facit struem. STVprum cum aliqua.

aliqua.)3.uolumi.orationum.115..Quem cum sorore Germana nefarium stuprum fecisse L. Lucullus iuratus se quæstionibus habitis dixit comperisse. Summam.)in famil.12. Summam feci cogitationum mearum omnium, quam tibi, si potero, breuiter exponam.1.uolum.oratio.135. In censu habendo potestas omnis æstimationis habendæ, summæq; faciendæ censori permittitur. Item.198..Summam uobis faciam ex publicis literis, & testimoniis ciuitatis. de offic.12.. Et addendo, deducendoq; uidere, quid reliqui summa fiat. SVMptum in aliq.)Attico.76.. Quod nullus fit sumptus in nos.in fam.201.De sumptu, quem te in rem militarem facere, & fecisse dicis.1.uolumi.orat.204.. Qui maiorem sumptum, quàm quanti Catonis lis æstimata est, in Timarchidis prandium sæpe fecerunt. SVperbum.)Plaut⁹.6. At scin' quomodo faciam ego hodie te superbum, nisi hinc abis. SVspitionem alicui.)2.uolum.oratio.162. Nunc facis suspitionem. in orator.lib.32.. Vt utilius sit occulte fecisse suspitionem. passiue ubiq; id est, facere ut homines de re aliqua suspicentur. SVsurrum.)Plaut.248. Palàm age, nolo murmurillum, neq; susurrum fieri. SVum aliquid usu.) in oratoriis lib.33.. Aut usu tuum fecisse. Plautus.6. Nam pugnis usu fecisti tuum, addidit Plaut. pugnis. ita tu colendo suum usu fecit &c. beneficio autoritate, magnam Italiæ partem. Cæs. 154..1.uolumine orationum.17.

T

TAbulas.)Nouas tabulas fieri erat, cum debitores solutione ueterum nominum liberabantur: In quo Cicero iocatur in Dolobella: nam cum ei Dolobella iamdudum pecuniam deberet, neq; adhuc etiam eam dissoluèret, quærit Cicer. ex Attico quid dicat, uel tinniat potius Dolobella de reddēda pecunia, an tāquam nouis tabulis factis, eam non sit dissoluturus. Atti.236.. Maxime autem ecquid Dolobella tinniat, an in meo nomine tabulas nouas fecerit. TAle aliquid.)in fami.205. TEchnam.) Plaut.103.. Condigne is technam de auro aduorsum meum fecit patrem. TERræmotus.) 2.uolum.philosoph.96..Tantos terræmotus in Liguribus, Gallia, compluribusq; insulis, totaq; in Italia factos esse, ut &c. TEstamentum.)in orator.libris.104. TEstes.) Terentius. 80. Testes faciet ilico uendidisse me. TImorem alicui). in familia.

milia.154..Quæ mihi quoq; facit timorem. Salluſtius.75.. Plurimum timoris mihi faciunt aduerſus tyrannidem L. Syllæ:id eſt,ut timeam.Ex quo non poſſum non magnopere admirari,quo Laurent. Vall.adductus fuerit, ut diceret facere timorem,eſſe timere:ita, inquit,fecit timorem,quod ego timui alterum,non quòd alter me. TRIpudium.)2.uolumine philoſophiæ.86..Aut tripudium fieri. TVRbam.) Terentius.38.Nõnihil timeo miſera,ne quam ille hodie inſanus turbam faciat.1.uolumine orationum.242.Maximas in iſtius caſtris effeciſſe turbas dicitur: id eſt, tumultum excitare.TVRres ad libram.) Cæſ.171. In quibus ad libram fecerat turres. Laurent. Vall.

V

VAdem.)de offi.61.Vas factus eſt alter eius ſiſtendi,ut ſi ille non reuertiſſet &c. Eſt præſtare illud ipſum, quod ille debebat,pro quo nos ſpopondimus. VAdimonium.) 1.uolu. oration.10.Quo die uadimonium iſtuc factum eſſe diceres. Plautus.97..Illicet ut uadimonium mihi hic ultro facit. idem eſt cum uas fieri,niſi quòd uas magis ad hominem, uadimonium ad rem pertinet,utrunq; ſanè in re, quæ de ſalute,aut penè de ſalute agatur,ut pro Quintio.nam in ea cauſa cum fortunis agebatur etiam Quintij exiſtimatio. VArietatem.ut commutationem.)1.uolum. philoſoph.80..Et facit aliquam uarietatem. VEla.)1.uolumine orationũ.253. Malum erigi,uela fieri,prætidi anchoras imperauit.1.uolu lumi.philoſoph.211. Vtrum igitur mauis ſtatimne nos uela facere,an, &c. VElaturam.)de re ruſtica.25.Item dicuntur,qui uecturis uiuunt, uelaturam facere. VEctigalem aliqu.)1.uolumine orationum.231.Apud eos autem,quos uectigales, aut ſtipendiarios fecerat Item Cæſar.38. VENtum.)Plautus.62.. Obſecro hercle facite uentum, ut gaudeam. VENtulum.)TErentius.37..Cape hoc flabellum, & uentulum huic ſic facito dum lauamus. VERbum.)Terentius.4.. Nunquam cuiquam noſtrum uerbum fecit,neq; id ægre tulit.VERba ad rem.)Plaut.19.Nimis lepide fecit uerba ad parſimoniam. VERba apud Senatum.)1.uol.or.118.. VErba apud Senatum fecit.Ita DE re.) Att.34.Ita CONtra aliq.)Att.17. VERba.)in orato.lib.204.In alienis,aut trãſlatum,aut factum aliunde.eſt nunc fieri,non loqui. VERſuram

ram ab aliquo.) 1.uolumine orationum.276. A quibus uersuras tantarum pecuniarum factas esse dicunt? Item. 147. Quæ significabant multis nominibus eos homines uersurá à Carpinatio fecisse. Att.268. Est autem facere noua nomina, ut uetus debitum dissoluatur. VERsus.) 1.uolum.orat. 252. Plurimi uersus, qui in istius cupiditate facti sunt. Item Attic.325. VEstigium.) 1.uolum.orationū.292.. Atq; in possessionem uestigium fecero. Item.3.uolum.oratio.131.. VItium.) in orat.lib.222. Si ædes exæsę corruerunt, uitiumue fecerunt. VINdemiam.) Cæs.31. Vuas autem legere, & uindemiam facere inter æquinoctium autumnale, & uirgiliarum occasum. VIM in aliquem.) Terenti⁹.43.. Miles nunc adeo edico tibi, ne uim facias ullā in illam. VOlūtate sua.) Teren.140. Vt sua uoluntate id, quod est faciendum, faciat. VSVrā.) Att.265.. Cum enim usuram facere publice necesse esset. eorum est, qui sumunt, non autem qui in fœnus pecuniam collocant. Votum.) 1.uolum philo.228. Vereor, né non eam uirtus fiducia nitendum nobis ad spem beatè uiuēdi, quàm uota facienda uideantur. Item.3.uolumine orati. 109. VNA.) 2.uolum.ora.174. Non respondit tamen unà facere Syllam: id est, secum, ut supra. VNguentariam.) Plaut. 207. Vbi tu laueris, ibi ut balneator faciat unguentariam. VSItatum aliquid.) 1.uolum.philo.44. Faciamus enim tractando usitati⁹ hoc uerbū: id est, ut usus hoc recipiat. VT.) in fam. 62. Quæ res fecit, ut tibi literis obstrepere non audérem. Plau.43. 1.uolum.orat.5.. Att.41. Non faciam, ut enumerem miserias omnes. VT fit.) Terent.2.. Ita ut fit. Item. 103.. VVLgo.) in orato.lib.93.. Postea uero uulgò facere cœperunt. VVLnus.) Att.14. Vt nihil à domesticis uulneris factum sit. OPtantis est etiam.) Terent.102.. Ita dij deæq; faxint. EST etiam ubi, idq; cum crebro, tum perornate uerbi superioris significatum refert, ut Terent.36. Py. Thais maximo te orabat opere, ut cras redires. Ch. rus eo. Py. fac amabo: id est, redi. Item.6.. Obmutui, quod si ego rescissem id prius, quid facerem si quis me nunc roget? aliquid facerē, uti hoc ne facerem: id est, tacerem. Ita Donat. sed id crebrius fit in respondendo. Terent. 17. Sed huc qua gratia te accersi iussi, ausculta. Ph. fiat: id est, auscultabo. Itē.111. Dixtin' dudum illam dixisse se expectare filium? Ph. factum: id est,

id est, dixi. Item Terent.38. Consilium uolo capere una tecum. A. fiat, quasi dicat capias.
FAcessere Significat interdũ facere. interdum est pro abire, inquit Sext. ALIQ.) 2.uolum.orat.164.. Vis absit, ferrum, ac lapides remoueantur, operæ facessant. Ita. 2.uolum.phi. 163.. Paulisper facessant rogamus: id est, abscedant. Dictũ.) Plaut.133. Dictum facesse elatum, & discaueas malo: id est, auferas. & transitiue positum est. NEgotium alicui.) 2.uolumine oratio.51.. Si cui forte hac lege negotium facessetur, qui lege nõ teneatur. Item. 1.uolumine oration. 233. Cum audissent ei negotium facessitum. Est autem facessere negotium molestiam afferre. PEriculum.) 1.uolum.orationũ. 16.: Ipse profecto metuere incipies, ne innocenti periculum facesseris: id est, crearis.
FActitare accusationem.) in oratorĳs libris.176. Accusationem factitarit: id est, crebro accusarit. Ita ARtem.) in oratorĳs libris 210.. Artem pudere proloqui, quam factites: id est, exerceas.
FALlere socium.) 1.uolumine orationum.37.. Recte igitur maiores eum qui socium fefellisset, in uirorum bonorũ numero non putarunt haberi oportere. FIdem.) de offi.9. Ad supplicium redire maluit, quàm fidem hosti datam fallere. OPInionem.) 2.uolumi.oratio.47. Confiteatur necesse est te multam opinionem fefellisse. Ita SPEM.) in fam.4. Quę ne spes eum fallat. Item.13.. Terentius.65.. Ita ANImum.) Terent.138.. Nisi me animus fallit. SPEM aliquid.) in ora. libr.85. Quum spem cogitationum, & cõsiliorum meorum, cum graues communium temporum, tum uarĳ nostri casus fefellerunt: ut & nos spes, & spem aliquid falli dicaẽ. FRAVde aliq.) 1.uolum.ora.37.. Omni fraude, & perfidia fefellit. ALIcuius rei.) Plaut.91.. Nec sat exaudiebam, nec sermonis fallebar tamen, quem loquerentur. qui modus dicendi mihi perrarus est, & fugerẽ uti. sed illud fortasse magis, quo modo de re rustica.47. Tantum enim fefellit, ut breui omnes morbo amiserit. passiue nunc est: id est, tantum enim opinio eum fefellit sua.
FAstidire aliquid, & alicuius, & re aliqua aliquem dicitur recte. ALIcuius.) Plaut.35.. Abĳt, neq; me certiorem fecit, fastidit mei. quod tamẽ perrarum est. RE aliqua aliquem.)

3.uolu orat.109.:Qui non modo improbitati irascũtur candidatorũ, sed etiam recte factis sæpe fastidiunt. Plau.55.Ne scio quẽ ad portum nactus, ubi cœnes, eo fastidis.
FATIgare.) Etsi plura significat, ut Noni. affirmat: semper tamen in uerbo eius, apud quem agamus, labor quidam certus inesse uidetur. ALIQ.) Sallusti[9]. Deinde tamen, ut ętati concederet fatigatus à fratre, uix in alteram partem traductus est. Item.32. Quos ego audio summa spe niti, ambire, fatigare uos singulos: id est, instare apud uos: à uobis magnopere contendere. ANIMum.) Sàllust.55. Dieq́; noctuq́; fatigare animum: id est, exercere.
FAVERE rei alicui, & aliquid. Sententiæ alic.) 1. uolumine philoso.160. Ita isti faueo sententiæ. LInguis.) 2. uol. phil. 125.. Iam illa fauete linguis &c.
FERIre.) usu significat percutere: interdũ sancire. FRontem.) Att.1. Puto te in hoc risisse aut ingemuisse, ut frontẽ ferias. ALIquem re aliqua.) Terent.123. Porrò autem Geta ferietur alio munere, ubi hera pepererit: id est, ei donandũ erit tum quoque. FORtunam aliq.) de officiis.15. Quo minus patent multa in eorum uita, quæ fortuna feriat. FOEdus.) 3.uo. orat.44. Ideo ne ego pacem Pyrrhi diremi, ut tu amorum turpissimorũ quotidie fœdera ferires? quàm aptissime à bello transtulit Cice. quando & amãtes ipsi quoque militare dicuntur.

FERRE.

VISVM est in hoc quoque uerbo eandem exemplorũ collocandorum rationem seruare, quam in uerbo cõmittere etiam seruauimus, ut scilicet in illis describendis magis significationes, quàm elementorum ordinem sequeremur. Id quod quoniam non satis cõmode effécisse mihi uideor, nam non ita facile innumeræ uerbi significationes apte sub unũ caput redigi possunt, longeq́; longius: id est, hoc modo ad reperiendum, quod quæratur, ad prius institutum nostrum in cæteris omnibus ad lectoris facilitatem, cui maxime studuimus, redeundum duxi. nam si hoc ipsum in facere, esse, habere, seruatum esset, longius illi omnino errandum fuisset in quærendo, & mihi non leuẽ laborem accersiuissem.

CVM ALIQVID CONSTITVITVR.

Ferre

FERre ad populum aliquid.) Cæsa. 159. Item prætoribus Tribunisq; Pleb. rogationes ad populũ ferentibus. AD plebem aliquid.) 1. uolum. philosop. 75.. Vt proximo annò P. Scæuola Trib. Pleb. ferret ad plebẽ, uellent ne de ea re quæri, 3. uolum. orati. 61.. Nihil ad plebem latum esse dico. DE aliqua re.) 3. uolum. ora. 61.. Nihil omnino unquam de isto fœdere ad populũ, nihil ad plebem latũ esse dico. Itẽ 1. uol. orat. 304.. Deinde quod Sylla ipse ita tul t de ciuitate, ut nõ sustulerit. horum nexa, atq; hæreditates. in orat. lib. 169.. Qui Tribu. Pleb. legem de agro Gallico & Piceno uiritim diuidendo tulerit. FVNus.) 2. uolum. orat. 221.. Tamen id funus, etsi miserum, atq; acerbum fuisset, iure indictum esse dicebãt, quod de me ciue, ac de Republi. benemerito tulisses. LEgem.) de offic. 48. Dum legem Agrariam ferret. LEgem per uim.) 3. uolum. orat. 11. Cum unus in legẽ per uim latam iurare noluerat. LEge aliquid.) 3. uolu. orat. 64. Sed cum Apuleia coloniæ non essent deductæ, qua lege Saturninus C. Mario tulerat, ut &c. PRIVILegium.) de offic. 121. Familiarissimus tuus de te priuilegium tulit, ut si inopertũ bonæ deæ accessisses, exulares. POenam.) 2. uolu. orat. 179. Nihil de iudicio ferebat, sed pœnam ambitus eam ferebat, quæ fuerat nuper superioribus legibus constituta. 3. uolu. orationum. 61.. QVæstionem de aliqua re, & in aliquem.) 3. uolumine oratio. 104.. Num igitur ulla quæstio de Africani morte lata est? Certe nulla. Item. 117.. IN aliquem.) in ora. libr. 104.. Quod is L. Scribonio quæstionem in eum ferente populo misericordiam concitasset, fuit autem moris, ut, quoties aliqs suspectus esset alicuius ingẽtis facinoris, puta cœdis, aut pecuniam accepisse ob rem iudicandam, & in cæteris eiusmodi: aut per senatum decerneretur, aut plebiscito iuberetur ad inquirendum. de quo non pauca. 1. uolumĩ. phi. 75.. Siquis locum adeat, uidebit. ROGationem.) 3. uolumine orationum. 105. Num quæ rogatio lata? num quæ noua quæstio decreta. Att. ^ 9.. Cæsa 159.. 2. uolumine orat. 179.. in orat. lib. 172. de offi. 74. SVffragia.) Att. 17. Idemq; refert, ut uniuersus popu. in campo Martio suffragium de te Clodij ferat. 3. uolumi. oration. 24.. Quis est, qui nõ profiteatur se affuisse, & suffragium de salute mea tulisse? Vt

facile appareat hoc genere iudicij aliud etiam, quàm magi stratus decerni.

CVM EST SVFFERRE, PATI, Sustinere.

CONtumaciam.) Attico.93.. Qui, ut scis, potentissimorum hominum contumaciam nunquam tulerim, ferrem huius asseclæ? DE re aliqua.) Attico.69.. Quomodo Cæsar ferret de autoritate præscripta. DEsyderium alicuius.) 3.uolum. oratio.229. Huius desyderium ciuitas ferre diutius non potest. in fam.101..102.. IGNOminiam.) 1.uolum.philos.218.. Ignominiam, & infamiam ferunt sine dolore. Cæs.190. INdignitatē.) in fam.91. Conueniendi illius indignitatem, & molestiam pertulissem. INfamiam. uide ignominiam. INiuriam.) 1.uolumine oratio.110. Magistratuum autem nostrorum iniurias ita multorum tulerunt, ut nunquam &c. INOpiam.) Cæs.81. Romanos autem inopiam nō laturos, aut magno cum periculo. IVgum.) Plaut.59. Est hercle ut dicis ita, iámne ea fert iugum? de puella, quę uiri patiens sit. LAborem cogitandi.) in orat.libr.189.. Sed cogitandi non ferebat laborem. LENte aliquid.) Attic 30. Qui hæc tam lēte, quàm ego fero, ferret. LOco ignominiæ.) Cæs.82. Hoc se ignominiæ laturos loco. OCVlos aliquid.) 3.uolumi.orat. 243. Non ferent inquam oculi Saxam, Caphonem &c. OBscure aliquid.) 2.uolumine orationum.28.. Neq; id obscure ferebat. Attic.140. PRO eo ac debui.) in famili.49.. Saneq; pro eo, ac debui grauiter molesteq; tuli. REgnum.) in fa. 136. Etenim cum plena sint monimenta græcorum, quemadmodum sapiētissimi uiri regna tulerint, uel Athenis, uel Syracusis &c. SCElus alic.) Attico.260.. An uereris, ne qui hic in absentia solus, tuli scelus eiusdem, cum Pompeio & cum reliquis principibus non feram? ubi illud etiam uides, absentiam scilicet & Ciceronis interdum fuisse uocem, quam etiam repetit M. Antonius Cice. in opere ad Atticum.228.. Ne absentia mea leuior sit apud te. VIM.) Terent.7. Haud uereor, si in te solo sit situm, sed uim ut queas ferre. VEtustatem aliquid.) de offi.109. Veterrima quæq;, ut ea uina, quæ uetustatem ferunt, esse debent suauissima. VVLnus.) Attic. 274. Nam Pansa aufugiet uulneribus acceptis, quę ferre nō potuit. FORtunam eandem.) Cæ.95. Eandem fortunam tulit Ca-

ſit Camulogenus. POEnam.) Cæſar. 151.. Boma reſtituit iis, quos liberius locutos hanc pœnam tuliſſe cognouerat. SVPplicium.) Att. 128. Meminerã me eſſe unũ, qui pro meis maximis in remp. meritis ſupplicia miſerrima, & crudeliſſima pertuliſſem. Terẽt. 21. IMpetum.) Cæſ. 53.. Hoſtes paulisper morari militum noſtrorum impetum non tulerunt.

CVM EST PRO HABERE, ACcipere, auferre.

IMAginem alicuius.) Plautus, 147.. Et mox ne erretis, hæc duarum hodie uicem, & hinc, & illinc mulier fert imaginẽ. LAVdem.) Cæſ. 70.. Maximam inter ſuos ferunt laudem. Item. 72. MERcedem.) Plautus. 129. Duplicem ut mercedẽ feras. PALmam.) Attic. 62.. Ne diutius pendeas, palmam tulit. POſteriores.) Terent. 96.. Si id fit dando atq; obſequendo, non poſteriores feram. PRædam.) 1. uolumi. oration. 36, Qui ab eo partem prædæ tulerunt. PREtium.) Terent. 14.. Ego pretium ob ſtultitiam fero. PRImas.) in orat. lib. 181.. Ex his Cotta, & P. Sulpitius cum meo iudicio, tum omnium facile primas tulerunt. REſponſum ab aliquo.) 2. uolumine orationum, 101. Cum à me quoq; id reſponſum tuliſſet. TAcitum aliquid.) Attic. 24. Cætera ſi reprehenderis, non feres tacitum: id eſt, reſpondebo. TRIbum.) 3, uolumine oratio. 161. Aut tum, cum es factus unam tribum ſine Curione ferre potuiſſes? REpulſam.) in orator. lib. 134. Cũ ipſe COS. eſſet factus, ille repulſam tuliſſet. Item. 174. Hoc autem eſt in ſuffragiis præteriri, uulgò Venetiis cader. LAEtitiam.) Attic. 227.. Lætitiam autem apertiſſime tulimus omnes. id eſt, præ nobis tulimus.

CVM LAVDEM CONTINET.

SCRIpta alic.) in ora. lib. 167. Eius ſcripta quædam feruntur. IN cœlum aliquem.) in famil. 160.. Quibus te omnes in cœlum iure & uere ferunt.

CVM EST PRO AFFERRE, DARE:

CAſum aliquid.) Attic. 118.. Eandem, ut quenq; fors tulerit caſum, ſubeam potius cũ iis &c. FRAVdem aliquid alicui.) Att. 117. Non quia rectum eſſet, ſed quia, quod multo rectius fuit, id mihi fraudem tulit. FRVctum aliquid alicui.) in fa. 15.. Cumq; ea contentio mihi magnam foris fructum tuliſſet. 1. uolu. oratio. 76. Cæſ. 140. in orat. libr. 209. CONditionem

tionem.) 1. uolumine orationum. 23.. Hanc conditionem mi fero ferunt. Plautus 158. 243. AVxilium alicui.) 3. uolu. ora tionum. 71.. Huic ferri auxilium non oportet. Plaut. 12. Te rētius. 3.. OPEM.) Terent. 87.. Iuno Lucina fer opem. Do. ait. opem ferre dicitur in malis rebus: & ijs, qui de salute du bijs sunt, ut fer opem, serua me obsecro. SVBsidium.) Cæs. 26. Cum aliis alij subsidium ferrent. SVPpetias.) Plaut. 18. Quin meæ uxori latæ suppetiæ fient. OPtatum.) Plaut. 49. Dij tibi omnia optata ferant.

CVM EST PRO PRODVCERE.

ORAtorem perfectum.) in or. lib. 168. Hæc igitur ætas pri mum Athenis oratorem prope perfectum tulit. Itē. 119..

CVM EST PRO IVDICARE.

SENtentiam.) 2. uolumi. orationum. 48.. Vos autem iudi ces quamobrem ex tanta multitudine ciuium tam pauci de hominum fortunis sententiam fertis? 2. uolum. oratio. 48.. Cæs. 184.. 2. uolum. oratio. 144. 1. uolum. oration. 58. Vbi que sententiam ferre proprie ius dicentium est, cum dicere sit, quid quisque de aliqua re sentiat, proferre. SENtentiam per tabellas.) Sallust. 92.. Igitur duabus rebus, confirmari posse senatum puto, si numero auctus, per tabellam senten tiam ferat. TAbellam.) Asc. 18. Euntibus ad tebellam feren dam postero die iudicibus &c.

CVM EST PRO DICERE.

DAmonem.) de offic. 61. Damonem, & Pythiam Pythago reos ferunt hoc animo inter se fuisse.

CVM EST ALIENA VI QVASI duci, trahi.

ALIquem aliqua re ferri. crudelitate, scelere.) uolumi. ora. 59.. Quam cæcam crudelitate, & scelere ferri uidetis. AVA ritia.) 1. uolumi. oratio. 6.. Qui eo usque feruet, ferturque aua ritia &c. Ita TV cupiditate, lætitia. Ita PRæcipitem aliq.) 2. uolumine oratio. 260. Sed ego laterensis cæcum me, & præ cipitem ferri confitear in causa. IVdicio aliorum.) de offic. 24. Alij multitudinis iudicio feruntur: id est, ducuntur: pen dent ex multitudinis iudicio.

CVM EST PRO AMARE.

INoculis.) 3. uolumine orationum. 207.. Oderat tum, cum ille tabulis nouis aduersabatur, iam fert in oculis. Attico.

329.2.uolumine orationum.255.

CVM EST PRO PORTARE.

NAues uentum.) Cæſ.33. Quo uentus ferebat.
HAEC pauca ſeparatim ex iis, quæ ferũt, adnotare placuit, nam quæ ante citata ſunt, eorum ſunt, quæ feruntur: quorum ſenſus, etſi aduerſus eſſe uidetur, ſiquis tamen ad caput unum eum referre uelit ad conuenientiam, ac decentiam maxime referri poſſe uidetur. CONIEctura.) Attico.39.. Nos ut opinio, & ſpes, & coniectura noſtra fert. DIgnitas fert.) 1.uolumi.orationum. 147.. Qui idem ita moderaretur, ut rerum, ut perſonarum dignitates ferrent. AETAS fert.) Terẽtius.11. Dum licitum eſt ei, dumq́ȝ ætas tulit. NAtura fert.) Terent.18.. Paulum intereſſe cenſes ex animo omnia ut fert natura facias, an de induſtria? OPInio.) uide coniecturam. Item Attico.39..2.uolum.orationum.26.219.1.uolum.philoſophiæ.91.. RES fert.) Terent.19.. Impetraſti, incœpi dum tulit res. nunc non fert, feras. SPES fert.) ui de coniecturam. Attico.39.. TEMpus ad aliquid.) Terent. 4.. Dum tempus ad eam rem tulit. VOluntas fert.) in fam. 62. Et abs te quantum tua fert uoluntas, peto quæſoq́ȝ &c. VSVS fert.) 1.uolumine orationũ.109.. Qui cum inter ſe, ut ipſorum uſus ferebat, amiciſſime conſultaſſent. QVOniam uero totam accepti, atq́ȝ expenſi rationem plane Adrianus eſt proſecutus, ego tantum illud perſtringam. Ferre expenſum, eſſe quod alicui dederis: Referre uero acceptum, quod ab aliquo acceperis, in tabulas referre. uulgò metter al conto del dar, & al conto de lo hauer. Vbi etiam animaduertimus ſemper eſſe ferre expenſum, nunquam referre. ita contra in acceptum referre ſemper ut acceptum dicamus, nunquam ferre. 1.uolu.orat.47. Hæc pecunia neceſſe eſt, aut data, aut expenſa lata, aut ſtipulata ſit, datã non eſſe Fannius confitetur. expenſam latam non eſſe, codices Fãnij: ſtipulatam non eſſe, taciturnitas teſtiũ concedit. Item. 143..96..3. uolum.orat.208. Attic.247. Cæſ.310.222. EXpenſum muneribus.) Att.24.. Ne tu expenſum muneribus ferres. metter al conto de domi. VENtrem.) de re ruſt.44.
FERuere, re aliq. aliq. AVAritia.) 1.uolum.orat.6.. Qui eò uſq́ȝ feruet, ferturq́ȝ auaritia &c. in orat.libr.187.. Sed effer ueſcens in dicendo ſtomacho ſæpe &c.

FEstinare, & properare ita differunt: ut is qui multa simul incipit, nec perficit, festinare; qui uero unum quicquid mature trāsigit, properare dicatur: Ac festinare corporis, properare animi magis sit, autore No. significat præterea trepidare. Sallu. Festinantibus in summa inopia patribus &c. Vti trepidare, pro festinare dixit Plaut. 205.. At trepidate saltem, nam uos approperare haud postulo.

FOEtere aliquid alicui.) Plaut. 31. Dic amabo, an fœtet anima uxori suæ?

FIgere aliquid plane notum est quid significet. TAbulas.) In fam. 183. Tabulæ figuntur, immunitates dantur, pecuniæ maximæ distribuuntur. LEgem alicubi.) 3. uolumine orat. 189.. Falsas leges C. Cæsaris nomine, & falsa decreta in æs incidenda & in capitolio figenda curauit. Item Attico. 227. Mos enim erat, ut perlatæ leges in æs inciderentur, incisæ figerentur ad parietes, ut legēdi fieret potestas. VEstigium.) 3. uolumine orationum. 5.. Cuius ego nuper in Macedonia uidi uestigia non pressa leuiter ad exigui prædicationem tēporis, sed fixa ad memoriam illius prouinciæ sempiternā. ANImos in aliquid.) 1. uolumin. phil. 12. Aduersatur enim primum, quod parum defigunt animos, & intendunt in ea, quæ perspicua sunt. Ita MENtem.) in fam. 20.. Ego omnia mea studia omnem operam, industriam, cogitationem, mētem deniq; omnem in Milonis consulatu fixi, & locaui, statuiq;, & quæ sequuntur: est totum in eam rem incumbere. COgitationem. uide mentem. ET hominem in cogitatione defigi dicitur.) in oratoriis libr. 144. Cumq; eum in cogitatione defixum esse sensisset, statim recessisse. IN aurib' alic. aliq.) 1. uolumine orationum. 67.. Vt non modo in auribus uestris, sed in oculis omnium sua furta, atq; flagitia defixurus sim. IN oculis.) uide auribus est rem ita exponere, ut eā auditor, & uidere, & audire uideatur. BEneficiū re aliqua.) 1. uolu. orat. 246.. Et ut hoc beneficium, quemadmodum dicitur, trabali clauo figeret.

FIGVrare hominem.) 2. uolumine philosophiæ. 198. Hunc ita figurauit.

FINgere.) Proprie, inquit Do. figuli est fingere, qui formas ducit ex luto. Sed apte transfertur ad cætera multa, quorū cum significatio, tum constructio quàm uaria sit, exemplis ipsis

ipsis docebimur. FAuum.) de off.31.. Atq; ut apum examina non fingendorum fauorum causa congregantur: id est, formandorum, effigiendorum. E CEra.) 1.uolum. oratio.206. Cybiratæ sunt fratres quidam, Tleopolemus & Hiero. quorum alterum fingere opinor è cera solitum esse: id est, cereas imagines qui facere soleret. ALIquid.) in orat. lib.91.. Et qui aliquid fingunt, etsi tum pictura nihil utuntur, tamen utrum sciant pingere an nesciant, non obscurum est. ANImo aliquid secum.) 3.uolum. orat.116.. Nempe hæc est quæstio de interitu P. Clodij. fingite animis, liberæ enim sunt cogitationes nostræ. MENtem & uoluntatem, & uultum alicuius.) 2.uolumine philo.192. Autor enim moderatur & fingit non modo mentem, ac uoluntates, sed penè uultus eorum apud quos agit: id est, format. Item in orato. lib.148. MAleficium.) 1.uolum. orat.37.. Vt intelligatis fingi nullũ maleficium posse: id est, quod dicitur uulgo, imaginarsi. SE esse alium.) in fam.44. De me autem suscipe paulisper meas partes, & eum te esse finge, qui ego sum. PROnum.) Sallu. 1. Quæ natura prona, atq; uentri obedientia finxit. ALIQ.) Terent. Sed ille tuus quoq; Syrus idem mire finxit filium: id est, instituit. VVLtum.) Terent.70.. Vultus quoq; hominum fingit scelus: id est, format: Do. ait. AD aliq. aliquid.) Terẽti⁹.62. Nónne ad senem aliquam fabricam fingit: id ẽ, mentiendo parat? AD discordiam.) Terẽtius.116.. Cum fingis falsas causas ad discordiam. AD nutum alicui.) in orat. lib.199. Omnes enim qui probari uolunt, uoluntatem eorũ, qui audiunt, intuentur, ad eamq;, & ad eorum arbitrium, & nutum totos se fingunt. EX sua natura alios.) uide iudicare. est de se aliorum coniecturam facere.

FINIre, est certum rebus terminum ponere. CVpiditates.) 1.uolum. orato.75. Cupiditates non Epicuri diuisione finiebat, sed sua satietate. PROuincias.) Attico.120. Quod idem ipse sanxit lege quadam sua, Marcoq; Marcello COS. finienti prouincias Cal. Martij restitit: id est, prouincialib⁹ magistratibus certum quoddam tempus præfinienti. MOdũ.) 2.uolumi. orationum.183. Sepulchris autem nouis finiuit modum: id est, præfiniuit. LINguam dentibus.) 2.uolumi. philo.56. Deinde in ore sita lingua est, finita dentibus: id ẽ, quæ dentium uallo coercetur.

FIRmare aliquid, est id quod aliqua ex parte infirmum sit, stabilius reddere. ANImum.) 3. uolumine orationum. 47. Quæ firmiore animo præditis, diutius molestæ non solent esse. AEtatem.) 3. uolumine orationum. 46.. Quorum cum adolescentiæ cupiditates deferbuissent, eximiæ uirtutes firmata iam ætate extiterunt. Item. 1. uolum. orationũ. 148.. Id est iam natu grandes facti. FIdem.) Terent. 11.. Quid dicit? firmauit fidem: id est, quod ante quis promiserit, si iterum, & sæpius receperit. Item. 114. 118. LOcum aliqua re) Cæs. 72. Magnisq; eum locum munitionibus firmat. est ad hostiũ uim locum aliquem munire. Item. 206. 223. Ita PROuinciam præsidijs, & pace.) in fam. 7. Atq; exercitu proficisci Alexandriam, ut eam cum pace, præsidijsq; firmaris, Ptolemæus redeat in regnum. est ponere in prouincia multa præsidia, eiq; pacem constituere. OPInionem consensu gentium.) 1. uolumi. philosop. 80. Vetus opinio est iam usq; ab heroicis ducta temporibus, eaq; & Pop. Ro. & omnium gẽtium firmata consensu. CORpora labore.) 1. uolum. phil. 182.. Corpora iuuenum firmari labore uoluerunt. EX terrore aliquid.) Cæ. 128. At cohortes suis ex terrore firmatis, rursusq; renouatis animis: est eis omnem metum abstergere. STIRpem uirtutis.) 3. uol. orat. 54.. Aut hunc, nunc primum florescentem firmata iam stirpe uirtutis tãquàm turbine aliquo, aut subita tempestate peruertere: est uirtutem radices altius agere.

FLACcescere, est languere, deficere. ORAtionem.) in orat. libr. 173. Dein' cum otiosus stilum prehenderat, motusq; omnis animi, tanquam uentus hominem defecerat, floccescebat oratio: id est, languebat.

FLAgrare, proprie est ardere. Quoniam uero cupiditates animi sunt ardores, ad eas recte sæpius, necnon ad quædam alia, idq; tam de malo, quàm de bono transferri uidebis. BELlo Italiam.) in orato. lib. 143.. Non uidit bello flagrantem Italiam, non ardentem inuidia senatum. Est armis Italiam uexari, ingenti bello opprimi. CVpiditate.) in orato. libr. 96. Neq; uero uos ad eam rem uideo esse cohortandos, quos cum mihi sitis molesti, nimis etiam flagrare intelligo cupiditate. DEsiderio rei.) Attic. 73. Non dici potest quàm flagrem desiderio urbis: id est, INfamia aliq.) 1. uolum. orationum. 74.

tion. 74. Graui, diuturnaq; iam flagramus infamia: est sum̃ma infamia laborare, pessime audire. INOpia, & cupiditatibus.) Salluſt. 77. Flagrantes inopia & cupiditatibus. INsania.) Att. 67. C O S S. flagrant insania, quod C. Memmius candidatus pactionem in senatu recitauit: id est, uehementer insaniunt. INuidia.) 1. uolum. oration 84.. Ille miser cũ esset tũ proditione istius nefaria, tũ improbo & falso eiusdẽ testimonio, tum multo ex maxima parte istius furtorũ, ac flagitiorum inuidia cõflagrauit. ST Vdio rei alic.) in or. lib. 86. Incredibili quodam nostri homines dicẽdi studio flagrauerunt. VItia libidinis apud aliquem.) 3. uolum. oratio. 39.. Flagrabant uitia libidinis apud illum, uigebant etiã studia rei militaris. OCVlos alicuius.) 3. uol. ora. 47.. Si deniq; ita sese gerent non incessu solũ, sed ornatu, atq; comitatu, non flagrantia oculorũ, non libertate sermonis, &c. Est quodã modo eius oculos scintillare, uideri ardere. AD aliq.) Sall. 129. Ille flagrauit ad cupiditatem huiusmodi scelerati facinoris obeundã. ut & flagrare uitio aliquẽ, & uitium apud aliq. ad aliquod uitium recte dicamus.

FLAre, uentum belle alicui.) Att. 100. Belle nobis flauit ab Epiro lenissimus auster & mitis.

FLEctere, propriũ earum est rerum, quę quo ducantur, facile sequuntur, ut cæra, aurũ, uimen: sed recte ad quædã similia transferas licebit. Cũ uero de loco agitur, est locum illũ aliqua ex parte circuire: cũ de uia est magis uitare eam uiã quam flectimus, ut in exemplis. LEVcatem.) Attico. 72. Sed Leucatem flectere molestum uidebatur. Ita promotoriũ. 2. uolu. philop. 128. Quod qui nauigant maxime animaduertunt cũ in flectendis promontoriis uentorũ mutationes maximas sępe sentiant. Viam.) Att. 182. Quę istorum uia esset: sed ut eam flectas, te rogo: id est, uites. ALIquid ad aliqd.) 3. uol. ora. 63. Quæ à principio sui generis ab omni studio, sensuq; Pœnorum mentes suas ad nostrum imperium, nomenq; flexerunt.

FLEre aliquid, & aliquo, & de aliquo recte dicimus.) Plautus. 286. Nisi tu drachmis fleueris argenteis. DE morte alic.) 1. uolumine orationum. 91.. Flebat uterq; non de suo supplicio, sed pater de filij morte, de patris filius. Ita de supplicio ut uides.

Floccifa-

FLOCcifacere aliq.) Plaut. 135. Neq; ego illum maneo, neq; floccifacio. Terent. 31. Tum autem qui illum non floccifecerim. Plaut. 68. Non ego te floccifacio. Do. ait, Floccifacere, modo est contemnere, modo non.

FLOrere.) Plana est uerbi significatio, transferturq; perelegāter. & aliqua re florere dicimus. AEtate.) in familia. 25. Quid est mihi causæ, cur mihi non in optatis sit, complecti hominem florentem ætate, opibus, honoribus, ingenio, liberis, propinquis, affinibus? AFfinibus. uide ætate. AMIcicis. uide ætate. AVtoritate.) in fa. 57. Et in qua urbe modo gratia, autoritate, gloria floruimus. FAmiliaritate multorū.) 2. uolum. philo. 3. Et doctissimorum hominum familiaritates, quibus semper domus nostra floruit. GLOria.) in orat. lib. 55. Qui cum in optima Reipu. & honoribus, & rerum gestarum gloria florerent. GRAtulatione.) 3. uolum. orat. 26. Ad urbem accessus incredibili hominum gratulatione florebat. HOnoribus aliquem.) Att. 274. Vtinam tam facile eum florentem & honoribus, & gratia regere, ac tenere possimus, quàm facile adhuc tenuimus. INgenio.) in famil. 25. Vide ætate. ELOquentia.) in orator. lib. 155. Liberis aliq. ui de ætate. NOmen alic.) 1. uolumi. orationum. 65. Iure tum florebat Pop. Rom. nomen. OPIbus. uide ætate. PROpinquis. uide ætate. IN re.) in fa. 10. In sententiis senatoriis, & in omni actione, atq; administratione Reipu. floruissemus. Item in fa. 57. IN foro.) 1. uolu. philo. 1. Quibus temporibus florere in foro maxime potuit.

FLVEre, à fluminibus sumptum est, in quibus est & lapsus, & abundantia. & dicimus fluere aliquid, & ab aliquo, & aliqua re aliquid, ut in exemplis. IN contrariam partem aliquid.) 2. uolumi. philoso. 96. Fluminaq; in contrariam partem fluxerint. BVCcas alicui.) in orat. lib. 133. Demonstraui digito pictum gallum in Mariano scuto Cimbrico sub nodis distortum, eiecta lingua, buccis fluentibus: est ei ex buccis humorem fluere. VOluptates.) 1. uolum. philos. 87. Fluit igitur uoluptas corporis: id est, celeriter præterit. DE manibus aliqnid alic.) 3. uolum. ora. 240. Excident gladii, fluent arma de manibus. est quam facilime arma ei cadere. Ad uolūtatem aliquid.) de off. 18. Atq; etiam in rebus prosperis, & ad uoluntatem nostram fluentibus. LONge lateque ali-

que aliquid.)1.uolu.phil. 109.. Pythagoræ autem doctrinã cum longe lateq; flueret. FAcetijs.)Plaut⁹.162. Nam tu quęuis potis es facere ut fluat facetijs: id est, abundet. GLOria aliquem.)Att.36. Itaq; noster amicus insolens infamiæ semper in laude uersatus, circunfluens gloria, deformatus corpore, fractus animo, quò se conferat, nescit. MOLlitia.) 1. uolumi. philosoph. 186.. Qua cum liquescimus, fluimusq; mollitia. AB aliquo aliquid.) 1.uolumine philosophiæ. 72. Atque ab isto capite fluere necess. est omnem rationem bonorum & malorum: id est, nasci, emanare, ut flumina à suis fontibus. Terẽtius dixit esse caput rei. Hem inquit, illic rei hic est caput.

FOdere,)proprie significat cauare, haurire, ut hortum, puteum, tamq; quod cauum fit, quàm quod cauatur, fodi dicimus: in trãsferẽdo non ita, nequaquam enim uti hominẽ, ita uulnus fodere, dici recte existimarem. PVteum.) Cęsar. 174.. Itaq; illi necessario loca sequi demissa, ac palustria, & puteos fodere cogebantur. HORtum.)Pla.35.. Hunc apud me hortũ confodere iussi. LAtus alicui.)Ter. 111.. Noli fodere, est admonendi causa aliquem clam digito ferire.

FOEnerare.)Et fœnero tibi, ut est mutuo tibi, & fœneror abs te, sicut mutuor abs te inquit Laur. Vall. recte dici: Sex. uero Pompeius inquit fœnero, & fœneror dici potest. BEneficium.)de offic. 102. Neq; enim beneficium fœneramur. PROuincias.)de off. 125. Dimissiones libertorum ad fœnerandas, diripiendasq; prouincias, ni si ad uocem diripiẽdas magis uox prouincias respondet. Terẽ. Dedit rei in hoc uerbo quod homini dandum uidetur, cum dicit. 81. Metuisti si nunc de tuo iure concessisses paululũ, atq; adolescenti esses morigeratus hominum homo stultissime, ne non tibi istuc fœneraret! id est, hoc ipsum officium ne tibi aliquid attulisset fœnoris, metuisti. Fœnerat enim hoc in loco, ut ait Dores ipsa, non autem Eschinus.

FOre.)Quotidie magis in eam sentẽtiam eo, ut nulla sit certa ratio Latinæ locutionis, sed tantum ualere bonorum loquendi consuetudinem. Cui enim Laurent. Vall. cum agit de hoc uerbo fore, non persuaderet? Fore cum participio futuri temporis, quia & ipsum eam ipsam uim habeat, nequaquàm Latinæ coniungi: Et tamen Cice. contra eo modo est Laurent. Valla.

usus

usus in. 3. uolumine orationum. 116. In his singulis ita sem per existimabitis uiuo P. Clodio nihil horum nos usuros fore. planius dici non posset. IN potestate alicui⁹.) in familiarib. 62. Omnibus in rebus me fore in tua potestate tibi confirmo. ACCESsionis aliquid.) in familiar. 213. Tamen mea commendatione aliquid accessionis fore, ubi uim eam retinet, quam futurum.

Formare orationem.) in orat. lib. 160.. Hanc igitur Crassus inquit, ad legem cũ exercitatione, tum stylo, qui & alia, & hoc maxĩe ornat, ac limat, formanda uobis oratio est, qua si componenda. VERba.) in orator. libr 151.. Formantur autem uerba & sententiæ penè innumerabiles.

FORTunare. deos aliquid alicui.) in famili. 18.. Tibi patrimonium dĳ fortunent.

FOVere.) auium proprium est, cum pullos sub alis complexos continent, quod etiam nutrices suis pueris sinu faciũt, & proprie est nutrire. ALIquem.) Att. 319.. Scribis de Cæsaris in nos amore: hunc tu fouebis, & nos quibuscunq; poterimus rebus augebimus. plus dixit, q̃ defendes. DOlorem.) Att. 190.. Nam dum illud tractabã, de quo antea scripsi ad te, quasi fouebam dolores meos

FRANgere.) Est, quod integrum erat in partes plureis (ut ita dicam) facere. ad quæ uero, quamq; frequenter transferatur. nõnihil exempla cõmonstrabunt. NAVem.) Ter. 5.. Nauem is fregit apud Andrum insulam: id est, naufragium fecit. nam simile illi est: brachium fregit: id est illi fractum est brachium. nõ autem is alteri brachium fregit. DOmũ.) Att. 55. Q. fratris domus primo fracta cõiectu lapidum ex area nostra. FLVctum.) in fami. 136. Tanquam fluctum à saxo frangi oportere. GVLam Laqueo alic.) Sallu. 22.. In cũ locum postq̃ demissus est Lẽtulus, iudices rerũ capitalium, quibus præceptum erat, laqueo gulã fregere. HOstes.) Att. 278. Sed facilius frangebantur hostes: id est, uincebantur. AVToritatem alicuius.) 1. uolumine phil. 45. Vehemẽtius etiam fregit quodãmodo ueteris disciplinæ autoritatem. DIGnitatem suam.) in fami. 136. Ego me non putem tueri meum statum sic posse, ut neq; offendam animũ cuiusquã, nec frangam dignitatem meam? Ita CLORiam alicui⁹.) 2. uolum. ora. 102.. Nunq̃ existimaui spem ullã esse habituros

Milonis

Milonis inimicos ad eius non salutem modo extinguendã, sed etiam ad gloriam per tales uiros infringendam. ut dignitatem, ANIMum.) in familiar.13.. Quem post reditũ dĩctitant fracto animo, & demisso fuisse. Att.36. Sall.55. orat. lib.156. CVpiditates.) In orat. lib. 92. De fide, de frangẽdis cupiditatibus. LIBIdines.) ut uoluptates. 2. uolumin. 190.. Quis non frangeret eorum libidines? DOLorem.3.) uolu. orat.243.. Dolorem iustissimũ si non potuero frangere, occultabo. AVdaciam alicui⁹.) 3. uolum. ora.183.. Autoritate enim senatus, consensuq; Pop. Roma. facile hominis amentis fregissem⁹ audaciam. IMprobitatem.) In fam.5.. Quod ualde suspicor fore, ut infringatur hominũ improbitas, & consilijs tuorum amicorum, & ipsa die. CONsilium alicu.) In fami.49. Fregit hoc meũ consilium & Cæsaris magnitudo animi, & senatus officium. ITa mala aliq.) In famil.53.. Sin te tanta mala frangunt. DOLore aliquẽ frangi.) 1. uol. philoso.189. In eo persequendo atq; adipiscendo dolore nõ frangi. LEGes.) in familiar.191. Primus enim ego leges Antonianas fregi, primus equitatum Dolobellæ ad Rempub. traduxi. SENtentiam alic.) est eius sententiam refellere. in familiar.4. Ad xvi. Calẽd. Feb. cum in senatu pulcherrime staremus, quod iam illã Bibuli sentẽtiam de tribus legatis pridie eius diei fregeramus. CALorem se.) in orat. lib.108. Nunc & Scæuola quoniam in Tusculanũ ire constituit, paulum requiescet, dum se calor frangat: id est, remittat. FIdẽ.) 1. uolumi. orat.47.. Aeque enim perfidiosum, & nefariũ est fidem frangere. OPes alicuius.) in offic.111.. Quo facto frãgi Lacedæmoniorum opes necesse est. SE.) in familiar.51.. Sed cum cogitarem hæc mihi tecum, & cum quibusdam esse coĩa, & cum frangerem iam ipse me. VIM fluminis.) Cę.93.. Disposito equitatu qui uim fluminis refringeret. VERItatem.) 1. uolumi. orat.67. Sin istius ingentes diuitiæ religionem, ueritatemq; perfregerint.

FRAVdare.) Est. aliquid ab aliquo per fraudem adimere, tamq; illud fraudam⁹, quod aufertur, q̃ à quo aufertur, & dicimus fraudare aliquid, & aliquẽ re aliqua. Cæs.177. Sed freti amicitia Cæsaris, & stulta ac barbara arrogantia elati despiciebant suos, stipendiumque equitum fraudabant. ALIquem re aliqua.) 2. uolum. orat.156. Multosq; minutis

mutuationibus fraudauisset. Item Att. 1.. Cæcilius auunculus tuus à Publio Vario cum magna pecunia fraudaretur. NOmine alic.) 1. uolum. philosophiæ. 146. Nec fraudare suo ueteri nomine. FVRto aliquē.) Asc. 65. Sic fraudauerit furto, ut ne pilos quidem in corpore spoliatis reliquerit.
FREquentare, proprie est frequentius aliquid reddere. interdum est etiam sæpius cum aliquo esse & aliquid aliqua re: & aliquid simpliciter frequentamus. Cæs. 224.. Sagittariisq; ex omnibus nauibus Ithyreis, Syriis, & cuiusque generis ductis in castra compluribus, frequentabat suas copias: id est, complebat, frequentiores reddebat. DOmum alicu.) Sallustius. 5.. Quæ domum Catilinæ frequentabat: id est, uentitabat.
FRIgere, est proprie frigidum esse.) Terent. 145. Abi, tange, si non totus friget, me eneca. sed quoniam qui in re agenda assiduus est, calere dicitur: ita qui cessat ab opere, frigere recte dici potest. Vt in famil. 116. Quod tibi suprascripsi Curionem frigere, iam calet. cui Cic. respondet per uerbum cōglatiare. Ita IVdicia.) 1. uolumine orationum. 121. Cum omnia iudicia frigerent: id est, ius non diceretur. Item Terētius. 30.. Homines hic frigent. Item Terentius. 35.. Vbi friget, huc euasit: id est, cum nihil aliud habuit, quod diceret. VENErem uero frigere sine Cerere & Baccho.) Terentius. 41. Sine Cerere & Baccho friget Venus, propterea dixit, quia omnis eiusmodi uoluptas in calore sanguinis constituta est.
FRui, proprie est, inquit Don. uoluptatem capere ex usu. HOnoribus.) Attico. 285.. Sed etiam beneficiis, atque honoribus, ut participes frui quantis uellemus. VOluptate.) Terentius. 53.. Nec fas esse mihi me uoluptate hic frui. aliquando est pro aliq. Terentius. 98.. Agelli hic sub urbe est paululum, quod locitas foris, huic demus, qui fruatur: id est, quo alatur.
FVgare, est fugam facere.) in fam. 66. Si forte ea res poterit aduersarios fugare, in eo maxime spes est.
FVgere.) Præter notam significationem, quæ est in celeritate posita, interdum pro nescire ponitur, idq; tantum est, cum de intellectu agitur. In qua significatione dicimus aliquid aliquem fugere. interdum pro uitare, & ad quædam etiam
alia se

alia se accommodat, ut in exemplis. Ex aliqua re.) Cæ.88. Qui ex ipsa cæde fugerunt. E conspectu alicuius.) Terent. 104. Si quãdo ad eam accesserat confabulatum, fugere è con spectu illico: id est, aufugere. ALIquid aliquem.) Cæs.139. Neq; uero id Cæsarem fugiebat. Cic.1. uolum. orationum. 205.. Verum hoc amentem hominẽ fugit. RAtionem aliq.) Plautus.6. Fugit te ratio. So. utinam istuc pugni fecissent tui. In quibus locis est pro nescire, ignorare. INiuriam.) off. 6. Nec uero rei familiaris amplificatio nemini nocens uituperanda est, sed fugienda semper iniuria est: id est, uitanda. INuidiam alicuius rei.) Attico. 161. Nec quomodo suorum ciuium inuidiam effugeret: id est, uitaret. REcordationes.) Attico. 190.. Dum recordationes fugio, quæ quasi morsu quodam dolorem efficiunt, refugio à te admonendo. NVptiãs.) Terentius. 18. Recte ego semper fugi has nuptias: id est, recusaui. AVtoritatem.) Terent. 33.. Nunquam defugiã autoritatem. SAtietatem rei alic. est prouidere, ne satietatem auditori creemus. 1. uolumine orationum. 199.. Sentio iud. moderandum mihi esse iam orationi meæ fugiendamq; uestram satietatem. SPEciem rei alicu.) in orat. lib. 180. Illud Theophrasto accidisse quod dicitur, cum percunctaretur ex anicula quadam, quanti aliquid uenderet, & respon disset illa, atq; addidisset, hospes non potes minoris, tulisse eum moleste, se non effugere hospitis speciem cum ætatem ageret Athenis. VInum.) de off. 70. Qui uinum fugiens uen dit sciens. ubi No. dicit deterius fieri.

FVLgere Iouem.) 3. uolumi. orat. 33. Ioue fulgente cum populo agi nefas esse.

FVLgurare Iouem.) 2. uolu. phi. 117. Ioue tonante, fulgurã te comitia populo habere nefas.

FVNdare.) Et si magis fundum est nauis, doliũ: fundamentum uero æditum, tamen ueteres tam fundare naues, quàm ædes dixerunt. quod Laurentium Vall. aliquando negasse nollem. quin etiam ad familiam, & imperium transfertur. CArinam.) Plautus. 157.. Nunc hic carina satis & fundata est bene, & statuta NAuem.) Plaut⁹. 157.. Facile esse nauem facere, ubi fundata, & constituta est. nam apud Virgi. aliud est fundare nauem anchorãs. ubi ait: Anchora fundabat na ues: id est, naues in anchoris consistebant. IMPERIVM.) 3. **Laurent. Vall.**

A uolumi.

uolumine orationum.61. Illud uero sine ulla dubitatione maxime nostrum fundauit imperium. FAMILIAM.)secundo uolumine orationum. 232.. Subitas fundatissimæ familiæ ruinas.

FVNdere, est proprie liquefieri, quoniam uero, quæ liquefacta sunt, facile sparguntur: pro spargere sæpius usurpatur, & ad quasdam alias significationes etiam se accommodat. FOEnerato aliquid aliquem.) Plautus.31. Næ ille æcastor fœnerato funditat. est cum quis plus legit, quàm fuderit. SVperstitionem per gentes.) 2.uolu.philosophiæ.139. Nam ut uere loquamur, superstitio fusa per gentes. quod potest effundere alibi dixit. in oratorijs libris.201. Herbas.) in oratorijs libris.201. Sed ut segetes fœcundæ, & uberes nō solum fruges, uerum herbas etiam effundunt inimicissimas frugibus. ALIquid ad aliqu.) 1.uolumine philosophię. 171. Cum tam bonos septenarios fundat ad tibiam: id est, multos uersus faciat. VERba.) Terentius.94. Ohe, iam tu uerba fundis hic sapientia: id est, inaniter loqueris. Item.1. uolumine orationum.108.. HORROrem aliquem.) Attic. 122.. Dij immortales, qui me horror perfudit. est horrore corripi. ubi uides horrorem fundere aliquem, cum magis aliquis horrore fundatur, ut humus floribus, uino mensa funditur.

FVNgi, idem est, inquit Laurentius Valla quod officium, munusq; ago. additur tamen & officio arbitratu nostro, dicimus uero & officium fungi. OFFIcio.) de officijs.48. Neque enim uerbis auget suum officiū, si quo forte fungitur. Terentius.52. Ita attente tute illorum officia fungere. Itē. 87. Ita MVnere, & munus.) in oratorijs libris.170. Est quidem Atticus, quoniam certe Athenis est, & natus & mortuus, & functus omni ciuium munere. Plautus.12. Teq; absente hic munus fungitur tuum: id est, uicem tuam gerit. LAboribus.) 1.uolum. philosophiæ.19. Eadem fortitudinis ratio reperietur, nam neq; laborum perfunctio, neq; perpessio dolorum per se ipsa allicit, &c. PEriculo) 3.uolumine orationum.5. Sed recito memoriam perfuncti periculi prædicatione amplissima &c.

G

Gannire,

ANNIRE,) proprie est ueluti prolatus uapulantium, Dona. ait. No. uero. ait Varrone autore canum esse, cui Sex. assentitur, dicit enim gannitionem querulam esse canum murmurationem. Item Nictit canis in odorãdis uestigijs ferarum leniter gãniens. Ter. 89. Quid ille gannit.

GARrire, est inaniter loqui, Don. ait super istud Ter. Garris, unde id est? Nugas, Plaut. 44. Soleo ego garrire nugas.

GAVdere.) Gaudemus proprijs, gratulamur alienis, inquit Do. & re, & rẽ gaudere uetustiores dixerunt. ANImum.) Terent. 37.. Et quia consimile luserat iam olim ille ludũ, impendio magis animus gaudebat. GAVdium.) in famil. 112.. Puto ut suum gaudiũ gauderemus. Item Ter. 23. Nam hunc scio mea solide solum gauisurum gaudia. ALIQ. in sinu.) 2 uol. ph. 201.. Quoniã hęc plausibilia non sunt, ut in sinu gaudeant, gloriose loqui desinãt. Ita SEcum tacitũ aliq.) Terẽ. 103. Ita me dij ament, haud propterea te rogo, ut hoc proferam, sed ut tacita mecum gaudeam.

GEMmare, transtulit Ci. ad uites.) in ora. lib. 157. Nam gẽmare uites, luxuriem esse in herbis, &c.

GErere.) Neq; hoc uerbum parum contulit ad Latinæ facultatis copiam, ut aliqua ex parte nostris exemplis uideri poterit. MAgistratum.) 3. uolum. orat. 20. Vt suis munitus tuto in foro magistratum gereret. CONsulatum.) 3. uolumi. oratio. Habebat inimicum C. Marium conseruatorẽ patriæ, sextum iam illum consulatum gerẽtem. PRæturam.) Plaut⁹. 89. Iam tu autem nobis præturam geris? POtestatem.) 1. uolumi. orat. 136. Qui per largitionem magistratus adepti sunt, dederunt operam, ut ita potestatem gererent, ut illam lacunam rei familiaris explerẽt. REMP.) Cæ. 215. Neq; ullam partem Reip. satis commode geri. in famil. 2. de offi. 15. Ita SVam. Ita ALIEnam.) Terent. 139 NEgotium.) in familiar. 204.. Quominus susceptum negotium pro tua fide, & diligentia ex uoluntate Cæsaris, qui tibi rem magnam, difficilemq; commisit, gerere possis. SOcietatem.) 1. uolum. orat. 2.. Quasi ij, qui magna fide societatem gerunt.

BELlum cum aliquo.)3.uolum.orat.3..Qui cum omnibus salutis meæ defensoribus bellum esse gerendum sibi iudicauerunt. Asc 27.COmitia.)2.uolu.philo.193.Nihil omnino actum esse de nobis, præterquàm quod comitia illa essent armis gesta seruilibus: id est,habita. ANImum infirmum.) Terent.107..Quia enim qui eos gubernat animus, infirmũ gerunt:id est,habent. ANImum parem.)Salluft.49.Hortatur ad cætera,quæ leuia sunt,parem animũ gerent. de offi. 123. Gere igitur animum laude dignum:id est, habe, ostende. Plaut. 105. Sed satis animum syncera mente geres. CVM cura aliquid.)Plaut.220.Face hanc rem cum cura geras. AMICItiam.) in fam.38.Quare potes doctissimis hominibus autoribus, quorum sunt de amicitia gerenda præclarissime scripti libri,genus hoc totum orationis tollere.INImicitias.)3.uolu.ora.44.Neq; enim muliebres unquam inimicitias mihi gerẽdas putaui.Item.1.uol.ora.65..67..Att.268. SImultates cum aliquo.)Asco.26..Cum hoc autem Metello postea Cicero simultates gessit.IRam.)Ter.107..Pueri inter sese pro leuibus noxis iras gerunt. Item Plau.186..209. FORmam alterius.)Pl.1.Mercurius formã Sosiæ serui gerit absentis.SImilitudinem alic.) de offic. 55.Nec illi quidẽ septem,sed ex mediorum officiorum frequentia similitudinem quandam gerebãt,speciemq; sapientum: id est, in om̃i re sapientes quodammodo imitabantur.IMmanitatem belluæ.)de offi.68.Quid enim interest utrum ex homine se cõuertat quis in belluam?an in hominis figura immanitatem gerat belluæ.SE.)3.uol.ora.20. Quo se pacto gerũtur.Sall. 49.Vt sese uictus gereret:id est,faceret.SE perdite.)At.136. Qui hic potest se gerere non perdite.MOrem alic.)Terent. 28.Mos gerendus est Thaidi.Ita ANImo suo.)Teren.15.Atque animo morem gessero.MOrigerari dixit. Plau.)47.Ei uos morigerari mos bonus est. Ter.81.PVdorem.)Pl.202.. Meretricem pudorẽ gerere magis decet q̃ purpuram: id est, uti pudore magis, quàm purpura.REM.)Cæs 60.Varenus gladio cominus rem gerit:id est, pugnat. Plaut.153. Sed tace atq; hanc rem gere: id est,fac.Item Ter.46. Reuiso quidnam hic rerum Chærea gerat:id est,agat. RES magnas.)in fa.100.Nam & Q.Maximus, qui filium consularem uirum, & magnis rebus gestis amisit.

GEſtire.)Geſtit, qui ſubita felicitate exhilaratus nimio corporis motu præter conſuetudinem exultat, inquit Sex. Do. uero dicit proprie eſt ſenſum corporis geſtu indicare, atque à pecudibus ad homines eſſe trāſlatum. Terent.36. Qui me ſequatur, quò eam rogitando obtundat, enecèt quid geſtiā, aut quid lętus ſim, quo pergam, unde emergam. Item Quid eſt, quod ſic geſtis? LAEtitiam dixit Cice.)uolum.philoſo. 211.. Lætitia ut adepta iam aliquid concupitum efferatur, & geſtiat. Plau. etiam ad pugnos ad ſcapulas tranſtulit. 5.2 Pugni geſtiunt. 23.. Ego mirabar quod dudum ſcapulæ geſtiebant mihi. ANImum.)Atti.27. Quod geſtiat animus aliquid agere in Rep.

GIgnere,)eſt procreare, ſed ab animalibus ad multa etiam alia transfertur. BLANdimēta.)3.uol.ora.46. Multa enim nobis blandimenta natura ipſa genuit. COpiam dicēdi.)in ora.lib.188. Quiſquis eſt ille, ſi modo eſt aliquis, qui non illuſtrauit modo, ſed etiam genuit in hac urbe dicendi copiā. MOrem.)Plau.187. Quia nolebam ex me morem prægigni malum. MORbos, & ægrotationes.)1.uol.ph.215. Itaq; illa duo morbus & ægrotatio ex totius ualetudinis corporis conquaſſatione & perturbatione gignuntur. ANImum.)2. uolu.phi.199. Animum igitur cum ille procreator mundi deus ex ſua mente, & diuinitate genuiſſet. OPIniones.)1. uolumi.philoſoph.200. Tum opiniones, adſenſionesq; firmæ, ueræq; gignuntur.

GLIſcere. Aliquid.)Plautus.31.. Pulchre hoc gliſcit præliū: id eſt, creſcit. COpiam uoluptatum dixit Ci. in Hortenſio, autore Non.

GLOriari & re, & de re.)2.uolumine orationum.263. Num de T.Coruncano municipe ſuo, num de tot Fabijs gloriari? INSOlenter.)Attico.12. Non enim mihi uideor inſolenter gloriari.

GLVbere aliquid.)de re ruſtic. 40.. Durities enim illorum non ſolum ſtringit baccam, ſed etiam ramos glubit: id eſt, detegit, corticem demit.

GRANdire.)Verba omnia aut tranſitiua ſunt, aut intranſitiua. quædam etiam utrāq; naturam ſeruant, quorum duplex eſt ratio: eorum enim quædam tranſitiua fiunt, quaſi ſe exponendo per uocem ſui effectus additā. ut uiuere, dor-

mire, ire: ut si dicas uiuere uitam, dormire somnum, ire lon gam uiam. quædam uero sunt, quæ nihil ad se respiciunt: ut in hoc uerbo grandire. FRVges uirgulta & quædam alia. de re rust. 18. Vtique ut fruges, frumenta, uineta, uirgultaq; grandire, beneq; euenire sinas. nunc intransitiue est. GRAdum alicui.) Plaut⁹. 33. Testudineũ istum tibi grãdibo gradum. nunc transitiue.

GRAtulari, ut alieno gratulemur, nobis uero gaudeamus, iampridẽ nemo non nouit uerum cum nobis gratulemur ipsi, eius nomine id facimus, quẽ nostra causa lætari certò scimus. dicimus uero alicui rem, de re, & re aliqua gratulari. LIbertatem recuperatam.) 3. uol. ora. 166. Cæsare interfecto, inquit, statim cruentum alte extollens M. Brutus pugionem, Ciceronẽ nominatim exclamat, atq; ei recuperatã libertatem est gratulatus. VIctoriam alicui.) 1. uol. or. 69. Appellat hominem, & ei uoce maxima uictoriam gratulatur. Terent. 30. Salutant, ad cœnam uocant, aduentum gratulantur. ubi Do. ait tamen aduentum accusatiuum pro datiuo. DE re.) Attic. 52. Quam mihi absenti de reditu nostro gratularer. RE aliqua.) Attic. 79. Qui etiam mihi gratulatus es illius diei celebritate. in fami. 43. Complexus igitur sum cogitatione te absentem, epistolam uero osculatus, & ipse mihi gratulatus sum: gratulatus inquam nunc sibi est, quasi eius nomine, quo cum agit.

GRAtificari, est gratũ facere alicui, inquit No. & alicui, & aliquid alicui gratificamur. ALIcui.) de offi. 9. Nam & qui gratificãtur cuipiam. ALIquid ali.) Sall. 26. Nisi forte quẽ inhonesta, & perniciosa libido tenet, potentiæ paucorũ decus, atq; libertatẽ suam gratificari. in fa. 17. Cur tibi hoc nõ gratificer, nescio: id est, in hoc obsequar.

GRAuari aliquid facere.) 2. uol. orat. 41. In eo non esse grauatos homines prodire hora tertia in cãpum. Item in orat. lib. 93. Ego uero, inquit, obsequi studeo neq; grauabor qđ quaq; de re sentiam dicere. de off. 98.

GRAuescere, aliqđ est grauius fieri. MORbum.) Ter. 108. Male metuo ne Philumenæ magis morbus aggrauescat. nõ satis ego auderem dicere Catonem senectute grauescentẽ, sed semper quod onus affert, id & grauescere, & ingrauescere tantum dici arbitrarer.

Gubernare

GVbernare aliquid.) 1. uolum. orat. 40.. Cum solus Remp. gereret, orbemq́ terrarum gubernaret. Ita PEtitionem aliq.) 3. uo. ora. 106. Sed ita totam ut petitionem ipse solus etiam inuitis illis gubernares. ITER.) in fam. 28. Sed tamen iter meũ Resp. & rerum urbanarum ratio gubernabit: id ẽ, ad Reip. rationem iter meum faciam.

GVstare.) A gustu uerbum deriuatur, estq́ leuiter aliquid attingere, sed ad alia transfertur non inepte. MENtes hominum.) in orator. libr. 104. Teneat oportet uenas cuiusq́ generis, ætatis, ordinis, & eorum, apud quos agit, aut erit acturus mentes sensusq́ degustabit. Attic. 12. Degustes pauca uolo ex altercatione nostra. PHIlosophiam.) 2. uolumi. philosophiæ. 6. Hunc censes primis (ut dicitur) labris gustasse philosophiam: id est, naturæ rationem. PRæcepta de re aliqua.) in orator. libr. 96.. Nam de actione & de memoria quædam breuia, sed magna cum exercitatione præcepta gustassem. SERmonem alicuius.) Plaut. 128. Herus meus hic quidem est, gustare eius sermonem uolo. SENsus hominũ.) uide mentem.

H

ABERE.) Hoc est tertium ex his uerbum, quæ sua copia maxime Latinã orationem locupletasse dicebam. uideamus ergo quanta cum constructionis, tum etiam significationis uarietate Latinum sermonẽ adauxerit.

HABERE.

ABsolutum aliquid.) Atti. 328.. Quod me hortaris ut absoluam, habeo absolutum. ACceptum aliquid ab aliquo.) de offic. 42. Nam si quis ab ineũte ætate habet causam celebritatis, & nominis, aut à patre acceptum &c. ACERbitatem.) de offic. 27.. Quod acerbitatis habet obiurgatio. ACtionem.) 1. uolumi. oratio. 291.. Vt si qui me exire domo mea coëgisset armis, haberem actionem, si qui introire prohibuisset, non haberem? Item. 229. ACVmen.) in orat. lib. 186.. Studij ille quidem habuit non multum, sed acuminis & orationis satis. AD manum.) in orato. lib. 164. Quem seruum sibi ille habuit ad manum, est eius opera uti

in ſcribendo. AD omnia.) Atti.70.. Habes ad omnia: id eſt, reſcriptum eſt ad omnia infra. AD primam epiſtolam.) Attico.132.. Habes ad primam epiſtolam. AD rem ſeſe.) Tere. 9.. Prius, qui tuum, ut ſeſe habeat animum ad nuptias, perſpexerit. ADItum ad aliqu.) Attico.60. Tum uelim, & Fabium, ſi quem habes aditum, odorere. & actiue nunc poſitum eſt. Item Cæſ.144. Reliqua quarta eſt, quę aditum habet à terra. nunc paſſiue: id eſt, ad quam adiri poteſt à terra. ADDIctum aliq. alic.) uolumi. orationum.124.. Precio habere addictam fidem, & religionem. ADmirationem aliquid.) 3. uolum. oratio.135. Vide quæſo, ne tua diuina uirtus admirationis plus ſit habitura, quàm gloriæ. Item in famil.95. In orat. lib.197. in fam.68. Vbiq; paſſiue: id eſt, quod aliis admirationem moueat, quod alij admirentur. AMbiguum.) in familia.173.. Ego tamen non habui ambiguum: id eſt, non dubitaui. ALtercationem.) in oratoriis libr.179. Nulla eſt enim altercatio clamorib9 unquam habita maioribus. ANguſte ſe aliq.) 1. uolumine philoſophiæ.245.. Reliqui, qui habere ſe uidentur anguſtias, enatant tamen. ANImum magnum.) de offi.61. Quæ Cannenſi calamitate accepta maiores animos habuit. ANnum plenum ad aliqd.) 3. uolumine orationum.106. Sed ut haberet, quod ipſe dicebat ad præturam gerendam, hoc eſt ad euertendam Remp. plenum annum, atq; integrum. APparatum.) in orato. lib. 189. Quæ ſi minorem haben[t] apparatum. ANxium aliqu.) Cæſar,240. Mirifice enim hoſtium leuis armatura anxium exercitum noſtrum, & ſolicitum habebat. APpetitus.) de offic.35. Partim animalium, quæ habent ſuos impetus, & rerum appetitus. ARcte aliq.) Plautus.20. Quanquàm illum mater arcte, contenteq; habet. ARgumentum.) de offi.50.. Quid habent argumenti? ARtificium.) 1. uolumine orationum.248.. Qui aliquid formæ, ætatis artificiiſq; habebant. Item.250. ASPEctum deformem.) de offic.25.. Quæ autem partes corporis ad naturæ neceſſitatẽ datę aſpectum eſſent deformem habituræ, atq; turpem, eas contexit, atq; abdidit. paſſiue: id eſt, quæ turpiter uiderentur. AVtorem.) 2. uolumine philoſophiæ.128.. Neminem autem habemus autorem. Item. 2. uol. ora.157.. Item. 1. uol. ora.138. AVtoritatẽ.) in fam. 2. Nos in cauſa autoritatem eo minorem habemus,

quòd tibi debemus. Item 2. uolumi. orat. 154.. Item. 1. uol. orat. 279. AVXIlia.) Atti. 273.. Maxima auxilia haberes.

B

BELle se aliq.) in fami. 130. Terentia minus belle se habuit. Attic. 74. Cum ego me non belle haberem. BENE ac pudice) Plau. 67.. Bene, & pudice domi me habuit. Item. Attic. 27.. BOnum & æquum. uide æquum.

C

CASVM magnum rem.) in familia. 154.. Magnumq; habet casum. uulgò e in gran pericolo. CArum aliq.) Att. 35. Pomponius amat nos, carosq; habet. CAstra.) Atti. 79. Cum dies quinq; ad Cibustra Cappadociæ castra habuissem, certior sum factus &c. CATenas.) 1. uolumine ora. 158. Catenas habebat hospes tuus Aristeus Dexionis filius: id est, in catenis custodiebatur. CAVsam.) de offi. 58. Hanc causam habebat ad iniuriam. CAVtionem.) de offic. 9. Sed habet multas cautiones. passiue: id est, in quo multa cauēda sunt. CEnsum.) 1. uolum. oratio. 135. In censu habendo potestas omnis æstimationis habendæ. Item. 135. CERtum.) in fami. 70.. Non habeo certum, quæ te res huc maxime trahat. Item. Att. 7.. 36.. CIVItatem.) 3. uolumine oration. 59. Qui fundi populi facti non essent, ciuitatem non haberent: id est, ciuem fieri. COGnationem cum aliq.) 2. uol. philoso. 115. Cum rerū autem natura quam cognationem habēt? COGnitionem.) 1. uolumine philoso. 132.. Et cognitionem habent faciliorem. Item in orat. lib. 146. Quæ cognitionem habeat facilē utrobiq; passiue; id est. cognitu facilius. COgnitū.) 1. uol. phi. 7.. Nihil haberet comprehensi, percepti, cogniti, constituti. Item. 65.. de offic. 106. COLlectum aliquid.) 1. uolum. orat. 66. Habet existimationem multo sudore, labore, uigilijs collectam. COLloquia.) Cæs. 165. Crebraq; colloquia inter se milites habebant. COMmendationem.) Cæs. 207.. Qui aliquam formæ, atq; ętatis commendationē habebāt. passiue. Item in orat. lib. 194. COMmendatū aliquid.) in fam. 156.. Meam dignitatem cōmendatam habeas rogo. COMMERcium.) de offic. 85.. Nec habet ullum cū uirtute commerciū. COmitia). Attic. 44.. Qua de re quoniam comitia habita sunt. Item in ora. lib. 169. COMmissuras.) 2. uolum. ph. 54. Quæ subiecta corpori mirabiles cōmissuras habent. COmitatem

tatem sermonis.) de offic.22.. Nullam comitatem habuisse sermonis.COMpedes.)Terent.128.Vsque molendum esse in pistrino,uapulandum,habendę compedes. COMpertum.) Sallustius 10.Neque exercitus Manlij quantus,aut quo consilio foret,satis compertum habebat. esse uero compertum aliquid alicui ego fateor non legisse. COMPREhensum.) uide cognitum.CONceptum aliquid animo.)1. uol.philo. 65. Nisi mihi uiderer habere bene cognitam uoluptatem,& satis firme conceptam animo, atque comprehensam. CONciliatum aliquid.)in fami.20.Habemus hæc omnia,bonorũ studium conciliatum ex tribunatu.CONCITationem.) in in orat.lib.127. Quarum altera concitationem habet, altera commendationem:id est,ualet ad concitandum, ad commendandum.CONDITionem.) 3.uolumine orat.132.Quæ & naturam,& conditionẽ,ut uinci possent,habebant.COnditionem ab aliquo.)Attic.254.. Quòd à Cæsare tres habet conditiones: id est, tripartiti. CONDVCTum aliquid.) 1. uolumine orationũ.303.Qui colonus habuit conductum de Cesennia fundum.Item.2.uolumine orat.54..1.uolu. ora. 158..CONfusum aliquid.)1.uolumi.philo.130.Hanc initio constitutionem confusam habet,& incertã. CONIunctum cum causa.) in famil.185.. Tuos etiam clientes transpadanos mirifice coniunctos cum causa habebamus. Ita CVM uirture.) de offi.2. Vt nihil habeat cum uirtute cõiunctum. CONsilium de re.) Sallust.23..Non ea consilia de Republi. habuissent.CONstitutum aliquid.)in fam.144..Ego Plãcę necessitudinem constitutam habui cum domo nostra & cę. CONcionem.)Attic.9..Clodius miseras cõciones habebat. in orator.lib.193..3.uolumin.orat.261.CONuersum aliq.) uide demonstrationem infra.COPiam.) 2. uolum. orat.9. Vtinam Quirites uirorum fortium, atq; innocentium copiam tantam haberetis, & copiam uberrimam ad laudandum.in orato.lib.140..COPulatum aliquid alicu).2.uolu. philo.138. Aut quid naturæ copulatum habuit, Alcibiadis quod scribitur somnium? CVLpam.)Plaut.254.Meam culpam habeto,nisi perexcruciauerò.CVPiditates.)uide lætitias.CVR sum.)Cæs.174. Quin aliqua ex parte secundum cursum haberet.CVmulatum.de.offic.36.. Ea quæ natura desiderat,expleta,cumulataq; habeamus.

Defen

D

DEFENſionē.) in orat.lib.232.. Ea defenſionem contra crī men in legitimis iudicijs non habent.paſſiue:id eſt, defendi non poſſunt. DElectationem.)in famil.68 Habet enim præ teriti doloris ſecura recordatio delectationē: id eſt, affert. Item de offic.27.. Animaduertendum eſt etiā quatenus ſermo delectationem habeat: id eſt, quouſque delectet. DELEctum.)de offic.30.Habere delectum ciuis, & peregrini.Item offic.61. Et ſic habebitur is, quem exquirimus, delectus officij. DELIberationem)Atti. 102. Habet enim res deliberationem. DEliberatū.) 3.uolum.orat. 168. Sic habuiſti ſtatutum cum animo, ac deliberatum. DEmonſtrationem conuerſam.)1.uolum.orat. 230.. Cōuerſam iam habent demōſtrationē ſuam: id eſt, contrariū demonſtrant, atq; oſtendebant ante. DEpoſitum aliquid apud aliq.)1.uolu.ora. 206. Apud alium quoq; eas habuiſſe depoſitas? DEpopulatōes.) 3.uolum.oratio.199. Totum iter Antonij quid habuit? niſi depopulationes? DESPIcatum aliquid.) Plautus. 70.. Vir me peſſumis meus habet deſpicatam modis. Terent.33. Quę nos noſtramq; adoleſcentiam habent deſpicatam. DIcere.) 2.uolum.philo.14. De dijs neque ut ſint, neque ut non ſint, habeo dicere. Item.3.uolum.orat.61. Ita polliceri. in orat. lib.131. Neceſſe habemus dicere, & eſt poſſe. DIctum.) Plau. 220.. Satis iam habeo dictum. 3. uolumi. orat. 204.. De Cæſare ſatis hoc tem pore dictum habeo. DIFFICVltatem.) in oratio.lib.167. Quare quinq; artiū concurſus maximarum quantam uim quantamq; difficultatem habeant, exiſtimari poteſt. paſſiue. DIGnitatem.)in orat.lib.110. At dignitatem docere non habet. IN aliquo)3.uolum.oratio.38. Eam ſemper in M.Cælio habitam eſſe ſummam. DIScrimen.)in familia.96. Et ille cum omnis Reſpub. in meo capite diſcrimen eſſet habitura. DISſimilitudinem.) in famil.25. Genus inſtitutorum & rationum mearum diſſimilitudinem nonnullam habent cum illius adminiſtratione prouinciæ. DISPERSVM aliquid.) ad Her.6.. Et diſperſas habere debet. DISPVTAtionem.)1.uolumine philoſophiæ.175. Velut ex diſputatione, quæ mihi nuper habita eſt in Tuſculano. DIuiſum aliquid. inter ſe. 1.uolumi. philo.156. Et quaſi partita habeant inter ſe, & diuiſa momenta. DOMINationem ad.) Her.

Her.30. Ne magnam nimis in nos habeat dominationem. DOLores.) Att.4. Terentia tua magnos articulorum dolores habet.2.uolumine orationũ.145.Habet magnum dolorem, unde cum honore decesserit, eodem cum ignominia reuerti. DVBItationem.) in fam.154..Nam quę res nullam habeat dubitaionem.1.uolum.phil.130..Quod quanq̃ dubitationem non habet. Item dę offi.36. Passiuę ubique: id est, dę quo non dubitatur.

E

EDICTionem alicui.) Plaut.183. Heus uobis mulieres hanc edictionem habeo: id est, impero hæc uobis. EFFVGIum.) 2. uolumi.philoso.50. Alias habere effugia pennarũ. EMISSIOnem.) 1.uolum.phil.187. Vt enim balistæ lapidũ, & reliqua tormenta telorum eò grauiores emissiones habẽt, quò sunt contenta atq; adducta uehementius. AEMVlum.) Atti.93.. Licebit eum solus ames, me æmulum non habebis. AEQuitatẽ.) de offi 50. Quam enim habet æquitatem? AEQVum, & bonum.) 1.uolum.orationũ.297. Cum se in causa putant habere ęquum & bonum quod defendant: id est, honestum. AES alienum.) in famil.63. Itaq; nunc me scito tantum habere æris alieni, ut cupiam cõiurare, si quis me recipiat. Itẽ 1.uolumine orat. 202. Heius iste num æs alienum habuerit? ESCam optimam.) 2.uolum.philo.58. Sus uerò quid habet præter escam? passiue: id est, q̃d præbeat ad edendũ. EVEntus bonos.) Sallust.4..Sed postq̃ L.Sylla armis recepta Repub. bonis initijs malos euentus habuit. EXCOgitationẽ.) in orat.lib.119..Excogitationem non habẽt difficilẽ: id est, inuentu sunt facilia. EXCVsationem.) Attico.128.. Omnia sunt integra nobis, nihil prætermissum est, quod non habeat sapientem excusationem, nõ modò probabilem. Item in orat.lib.95. Stultitia autem excusationem nõ habet. Itẽ Att.33. Habet ętiam Campana lex excusationem in concionem candidatorum. passiue: id est, non quòd excuset, sed q; excusetur. EXEMplum.) 2.uolum. oratio. 140. Domesticũ tibi habere dixisti exemplũ ad imitandum. Item in ora. li. 25.28. EXercitum.) Atti. 76. Et cum exercitum noster amicus habeat. Sallu.4..Exitum bonum.) 2.uolum.phi.87. At nunq̃ bonos exitus habent boni. Ita INFElicem.) in fa.23.. DIfficilem.) Att.42. Et exitus difficiles haberet meliores. in fami.

fam.27..ita in multis. EXPectationem.) Att.112..Nunc has expectatiões habemus duas. actiuè: id est, expectamus hoc, & illud. Item in fam.68. At uiri sæpe excellentis ancipites, uariiq; casus habēt, admirationem, expectationem, lætitiā, molestiam, spem. nunc passiue est. EXPertem aliq. rei alic.) Plaut. 187. Quapropter expertē amoris nati te habuerim. EXPertum.) in famil. 158.. Quantum autem in acie tyroni sit committendum, nimium sæpe expertum habemus. EXpletum aliquid.) uide, cumulatum. EXplicatum.) in fami. 78.: Habet explicatam, aut exploratam rationē salutis suę. EXploratum.) uide, explicatum. Item in fam.170.. Cæsarē hoc idem probaturum, exploratum pro singulari eius humanitate habeo. Item de offici.67. Et pro explorato infrà. EXPurgationem.) Plaut.13.. Habui expurgationem. facta pax est. EXTra catenas aliq.) Ascon 31. Tigranem dimisit. & habuit extra catenas.

F

FABRIcationem in re.) in orat. lib.158. Ne illa quidem tra ductio, atq; immutatio in uerbo quandam fabricationē habere, sed in oratione. FACIem ad aliq. rem.) Plaut. 159. Ad eam rem habeo omnem faciem: id est, teneo quicquid opus sit ad eam rem. FActionem rei alic.) in fam. 105. Quas instituit is, qui factionem testamenti non habuerit. quę uox factio in hac significatione admodum rara est: cum creberrimè in altero significatu reperiatur. FACVLtatem aliquid agendi.) in fam. 74. Quiq; magnam facultatē sis habiturus nobiscum, & cum omnibus tuis uiuendi. nunc est potestas. Item in fa. 7. Et si res facultatem habitura uideatur, ut Alexandriam, atq; Aegyptum tenere possis, esse, & tuæ & nostri imperii dignitatis. nunc est quasi facilitas. FAMAM.) Att.278.. Nullas adhuc à te literas habebamus, ne famā quidem. FEBrim.) in fam.107.. Quia febrim non haberem. FIdem alicui.) 25.. Nam si sciat noster senex fidē non esse huic habitam. Cæs.7. Cui summam rerum omnium fidem habebat: id est, fidebat. Terent.27. Si fidem habeat, uulgò se fia securo. FIdem.) in fam. 83.. Debet habere fidem nostra prędictio. passiue: id est, digna est, cui fides adhibeatur. FIDEM alicu. spectatam.) 1. uol. orat. 56.. Ad meā fidem, quā habēt spectatam iam, & diu cognitā. FIlium ex aliquo.) Plau. 43.

Filiā

Filiam ex te tu habes, quia adoptiui nō sunt filij ex nobis. FORmatum aliquid.)2.uolum.phil.137. Vt quæ nunquam uidimus, ea tamen formata habeamus. FRVctum.)Att.16. Fructum domesticum non habet. FRVstra aliq.)Plaut.1. Is aduenientes seruum, & dominum frustra habet.

G

GRAtiam.)in familia.235. Huic utinam aliquādo gratiam referre possimus, habebimus quidē semper. ADVERSVM aliquid.) Terent.2. Et id gratum fuisse, aduersum te habeo gratiam: id est, apud, Dona. ait. AB aliquo.) in orator. lib. 148.. Atque hanc ab ijs habeo gratiam. nunc est impetrare. GRAtulationem.)3.uolumi.oratio.120.. Tamen omni in hominum cœtu gratijs agendis, & gratulationibus habendis, & omni sermone celebramur. GRAuitatem.)2.uo. philosop.292. Nam grauitatem res habet, cum frequens ordo est. in orat. lib.195.. GRAtum aliquid.) Cato apud Gel. 52.. Alijsq; rebus gratissimum id eius factum habuere.

H

HONOREM.) Modò est eius qui habet, modò cui habetur. interdum pro pretio etiam ponitur. 1. uolumine orat. 276.. Hunc præsentem ijs affecit honoribus, quos habuit amplissimos. nunc est eius qui habet. in oratorū lib.154.. Cui tantus honos est habitus: id est, in tanto honore fuit: & est cui datur. Item. 169.140.. 1.uolumine orationū.205.1.uol. orat.277. Quibus, neque propter iracundiam, fidem: neq; propter infidelitatem, honorem habere debetis. Item in familiar.259.. Curio misi, ut medico honos haberetur, & tibi daret, quod opus esset. 1.uolumie orationum. 36. Nōne satis fuit his gratias agi? denique, ut perliberaliter ageretur, honoris aliquid haberi? nunc pretium, & mercedem significat.

I

IACTationem.)in orat. lib.198. Sed ornata uerbis, atq; sententijs iactationem habuit in populo: id est, populo accepta fuit. INCERtum.)Sallust.67. Nam postea quæ fecerit, incertum habet. INCusationem uitiorum.)in orato. lib.152.. Quorum partim habent uitiorū, & peccatorum acrē quandam cum amplificatione incusationem, aut querelam. INdicem aliquid.)de offi.27. Sed cum orationis uocem indicē habea-

habeamus. INFamiam.) 2.uolum.orat.164. Oppressus est. C. Antonius: esto, habuit quandam ille infamiam suā. Cæs. 71.. Latrocinia nullam habent infamiam: id est, nō infames sunt, qui latrocinantur. IGnominiam.) 3.uol.ora.206. Quā habet ignominiam? IMperium.) Sallu.10.. Domi, militiæ, imperium, atq; iudicium summū habere. IMPLicatum re.) in fa.89. Etenim omnes Cæsaris familiares satis opprtunē habeo implicatos consuetudine, & beneuolentia. IMpunitatem.) 3.uolu.orat.118. Si uicisset, habiturus esset impunitatem, & licentiam sempiternā. IMpune aliquid) Plau.187.. Do. Iouem testē tibi te ætatem impune habiturū: id est, libe ram ab omni pœna futuram. INimicum.) 1.uolu.orat.273.. Quorum animos iam ante habueris inimicos. INiquitatē.) in fam.35. Quid habuit iniquitatis me scribere, ne facerent anteq̄ ego &c. INuidiam.) 1.uolum. oratio.206. Te minus inuidiæ habiturum. INuitum aliq. aliquid.) 1.uolum.orat. 108. Qui illa non inuitus haberet. IN amore.) in famil. 161. Quem tu cum ciue acerrimo patre tuo in ore, & in amore semper habuisti. Ita In animo.) in fa.71.. Est autem consolatio peruulgata quidem illa maxime, quā semper in ore, atq; in animo habere debemus. Ita PEtere.) Att.15.. Proficisci.) in famil.55.. Attic.124.. Rogaui ut diceret quid haberet in animo, me nihil ab ipso inuito contendere: id ē, quid uellet. INcatenis aliq.) Sallusti⁹.53. Dimidia pars exercitus si sibi permitteretur, paucis diebus Iugurtham in catenis habiturum. INcolumitatem.) Atti.285. Nos incolumitatē habere. IN cōsilio aliq.) 1.uolu.orat.123.. Quē habet in consilio. est uti eius consilio. IN custodijs aliq.) Sallust.16. Itemq; cęteri in liberis custodijs habeantur. IN delitijs.) 2.uolum.philo. 96. Simia, quam rex Molossorum in delitijs habebat & cæt. Plautus 31. In delitijs palàm, quam habebat. Attico. 87.. De publicanis quid agam. uideris quærere, habeo in delitijs, obsequor, uerbis laudo &c. est sibi illud charissimum esse. IN decemuiris.) in fam.177. Quod in decemuiris neq; Cæsar, neq; ego habiti essemus. INdictum bellum.) 1.uolum.orati. 174. uide, bellum. IN eximium aliq.) Terent.102. Vt in eximium habeam neminē? IN loco alicui⁹.) Terē.52. Amicam ut habeas prope iam in uxoris loco? IN ludo.) Cęs.123. Gladiatores, quos ibi Cęsar in ludo habebat, in forū produxit.

IN manibus.)1.uolum.phi.39.Sed habeo opus magnum in manibus:id est,compono. IN matrimonio aliquam mulierem.)1.uolum.orat.3. Nam P. Quintij consobrinam habet in matrimonio Næuius,& ex ea liberos. Item.126.. IN numero necessariorũ.)in fa.205.Haberes eos in numero meorum necessariorum.IN nominibus.)Att.124..Respondit si quod in nominibus haberet, nescire quo loci esset, alios nõ soluere,aliorum diem nondum uenire.ego enim habeo codicem,ubi legitur loco numis, nominibus: quæ lectio sanè magis placet.IN ordine omnia.)Plaut.189.. Iam instituta, ornata cũcta in ordine habeo,ut uolueram. IN ore aliqd.) de offic.Ipse autem socer.in ore semper Græcos uersus Euripidis de Phœnissis habebat.uide item in amore. IN potestate.)1.uolum.orat.235.. Accusatorum, & quadruplatorum quicquid erat,habebat in potestate.IN præfectis.)Att.93.. Hunc ego si in præfectis habuissem, quem tu hominẽ putares? IN promptu aliquid.)de offi.21. Sed pertinet ad omnẽ officij quæstionem in promptu habere, quantũ natura &c. Item Sallust.3.IN ridiculo aliquid)Plau.214. Neq; ab iuuẽtute ibi in ridiculo habitæ. INimicitias cum aliq.) Cæsar. 164.Inimicitiasq; habebat etiam priuatas cũ Cæsare ex ędilitate.INsidias.)de offi.8.Quæ nihil habitura sit insidiarũ. INtimũ ali.) Teren.27..Tute scis post illa,quàm intumum habeam te,& mea consilia,ut tibi credam omnia. INSTAr rei.)de offi.54.Vix minimi momẽti instar habeant.1. uol. orat.254.INuidiam.)1.uolum.orat.206. Quod quia uidisti plures scire,cogitasti si ei reddidisses,te minus inuidiæ habiturum.in orat.lib.135.2.uolum.orat. 80. EX aliquo.) in orat.lib.135.Vt cum Scaurus nonnullam haberet inuidiam ex eo.utrunq; passiue,nam actiue est inuidentia. IRAcundiam alic.rei.)in fam. 157.. Iracundias autem harũ rerum recentes habebant, quòd Lepidum castigare non destiterã. IVdicium.)in fam.212..Quod si feceris,non dubito quin postea in eo diligẽdo,cęterisq; cõmendando,idem, quod ego, sis iudicij & uoluntatis habiturus:id est,mecũ sentire. Sall. 10..Domi militiæq; imperium,atq; iudicium summũ habere.nunc est constituere,iudicare.IVS aliquid agendi.)Atti. 133.Sed memento præter Appium neminẽ esse ferè,qui non ius habeat transeũdi.Capito ex Gel.181.Habere ius uocãdi.

de offi. 2. Ius disputandi. IVssum. . 3. uolum. orati. 62.. Nullum Po. nostri iussum Gaditanos habere.

L

LABEM.) de offic. 69. Hunc tu quas conscientiæ labes in animo censes habuisse? LAVdē.) in orat. lib. 169. In uniuersa eloquentia laudem non habet. Item. 140. Non habēt in se ueram laudem. LEPōrem.) in orat. lib. 132. In uerbis habe lepōrem omnem. LEVationem.) 1. uolu. phi. 174.. Agamus hæc, & ea potissimum, quæ leuationē habeant ægritudinū, formidinum, cupiditatum. LICentiam.) 2. uolu. orat. 128.. Tamen ne ab ipso propter periculum nostrū uideamur habere licentiam fingendi, publicis literis testata sunt omnia. LITeras ad aliq.) Att. 30. Tu si hāc ad Sycionios habes aduola in Formianum. LOCO prædæ.) Cæsa. 152. Atq; haberet loco prædæ. Ita HOstium.) Cæs. 153. se in hostium habiturum loco. ita patris, fratris &c. LOco eodem aliq.) Cæs. 9. Qui si iuuissent se eodem loco illos, quo Heluetios habiturum. LVDIbrio aliq.) Terent. 103.. Sed quam decrerim me non posse diutius habere, cū ludibrio haberi Parmeno. Plaut. 135. LVMEN rei.) 1. uolum. phil. 149. Philosophia iacuit usq; ad hanc ætatem, nec ullum habuit lumen literarū latinarum, quæ illustranda, & excitanda nobis est. LIbidinem procreandi.) de offic. 11. Vt habeant libidinē procreandi. Item in orat. lib. 101. LAETitias in orat. lib. 232.. Suauis autem narratio est, quæ habet admirationes, expectationes, exitus inopinatos, sinterpositos motus animorum, colloquia personarum, dolores, iracundias, metus, lætitias, cupiditates.

M

MAGIstrum.) 1. uolumi. orat. 231.. Cum hęc agerē, repente ad me uenit Heraclius is, qui tum magistrum Syracusis habebat. MAGIstratum.) de offic. 30. Qui magistratum habebunt. MANdatum ab aliquo.) in familiar. 46.. Qui cum abs te mandatum haberet. MATVritatem.) in orator. lib. 165.. Cumq; ipsa oratio iam nostra canesceret, haberetq; suam quandam maturitatem, & quasi senectutem. Item. 195. Iam uidebatur illud in me quicquid esset, esse perfectum, & habere maturitatem quandam suam. MEmoriam. Att. 66. Sed tamen habet ædilitas eius memoriam non ingratam, & est

pondus apud rusticos in patris memoriam. passiue nunc: id est, de qua homines recordantur. ad Heren. 21.. Quorum memoriam si uolemus habere. nunc uero actiue: id est, recordari. MERCAtum.) 2. uolum. phil. 229.. Pythagoram autem respondisse, similem sibi uideri uitam hominum, & mercatum eum. qui haberetur maximo ludorum apparatu totius graciæ celebritate. MErita.) in fam. 159.. Tu quoque, cuius ille habet tanta merita, quanta nemo pręter me. METVS.) Sall. 75.. Habendus metus est. in orator. lib. 232.. MISerum aliq.) 2. uolumine. orat. 161. Cur igitur unus tu Apollonienses amantiss. Pop. Roma. fideliss. socios miseriores habes, quàm &c. id est, facis. MISSVM.) Plau. 158.. Illa omnia missa habeo nunc. MORAM) in famil. 188.. Habeo paululũ moræ dum promissa militibus persoluo. MVTAtionem.) in famil. 8.. Vt nullam mutationem unquam hac hominum ætate habitura res esse uideatur: id est, mutari quæ possit.

N

NATVRAM.) in orator. lib. 191. Atq; hic à magistris parũ institutus naturam habuit admirabilem ad dicendum. NAturale aliq.) in orator. lib. 94.. Vt homines adolescentes si quid naturale forte non habeant &c. NAuci.) 2. uol. ph. 108. Non habeo deniq; nauci Marsum augurem. NECEsse aliq. facere.) in orato. lib. 244. In quibus non uerbum pro uerbo necesse habui reddere. NEGOtium.) Terent. 22. Dauo istuc dedam negotĳ. S. Non potest. P. Quid? S. Quia habet aliud magis ex sese, & maius. de offic. 72.. Non eorum modò, qui Deum nihil habere ipsum negotĳ dicant. NECEssitatem.) 3. uolum. orat. 137.. Nam profectio uoluntatem habuit nõ turpem, remansio etiam necessitatem honestam. 2. uolumi. philo. 112. NOTItiam rei.) 2. uolum. phi. 160.. Itaque ex tot generib⁹ nullum est animal præter hominem, quod habeat notitiam aliquam Dei. FOeminarum.) Cęs. 70.. Intra annũ uerò uigesimum fœminæ notitiam habuisse, turpissimis habent in rebus: id est, cum mulieribus consuescere. Cic. dixit cognoscere adolescentem. uide in uerbo. NOtatum aliquid animo.) in orat. lib. 120. Quæ usu iam tractata, & aio quasi habere notata uideamur: id est, optime ea tenere. NVMerũ suum.) 1. uolu. orat. 263. Si suum numerum naues haberet.

NVme-

NVMeros omnes.) de offi. 55. Et, ut ijdem dicūt, omnes numeros habet. 2. uolum. phil. 85. Quicq̄ potest esse casu factū, quod omnes habeat in se numeros ueritatis? id est, uerissimum sit. NVmero aliquo aliq.) in fa. 226. Q. fratrē meum, si me diligis, eo numero cura, ut habeas quo me. OTIVm.) Terent. 115.. Otium à senibus ad potandum, ut habeam.

O

OBFIRMATVM.) Plaut⁹. 114. Ego istuc habeo obfirmatum. OBSTrictum aliq. aliqua re.) Cæsar. 3.. Et quamplurimas ciuitates suo sibi beneficio obstrictas habebat. OBtrectationem.) in fam. 154. Quod habere possit obtrectationem. passiue. OCcultum aliquid.) Sall. 8.. Haud occultū habuit. OCcupatum animum.) in orato. lib. 49. In quo animum debeat habere occupatum. ODium in aliq.) 2. uolum. oratio. 50. Pro illo odio, quod habuit in equestrem ordinē. OFfensionem.) in famili. 86.. Nihil ex eo te offensionis esse habiturum. OPinionem.) de offi. 40.. ~ 41. Opinio iustitię necessaria est, eoq; etiam magis, quod si eam non habebunt, iniusti habebuntur. Item Cæs. 94. passiue. OPportunitatē.) Attico. 126. *Si tenendam hanc oram putas, quæ oportunitatem, & dignitatem habet &c.* ORAtionem.) in orat. lib. 171.. Pleræq; enim scribuntur orationes habitæ iam, non ut habeantur. Att. 21.. Quam habui ad Po. postridie quàm Catilina profugit. ORDines.) Sallust. 58.. Eorum multitudinem in unum coēgit, ac paulatim consuefacit ordines habere, signa sequi, imperium obseruare. in orat. lib. 189. Tamen habent ordinem.

P

PARAtum aliquid.) in ora. lib. 122.. Et habeant paratū tamen, quid de quaq; re dicant. PArem.) Att. 62.. Nam in cęteris parem habuit neminē. PArtes aliq.) Terē. 28. Sine illum priores partes per hosce aliquot dies apud me habere. PArticipem aliq. rei alic.) in fam. 168.. Digni sum⁹ quos habeas tui consilij participes. PARtitum aliquid inter se. uide, diuisum. PEnsi quicquā.) Sallu. 2.. Neq; id quibus modis assequeretur, dum sibi regnū pararet, quicquā pensi habebat. Item. 8.. PERceptum aliquid.) Attic. 271. Nam & principū philosophorum ita percepta habuerat præcepta &c. PERFVgiū). de off. 12. Neq; aliud ullum potest habere perfugiū.

PERSpectum aliquid.) In fam. 41.. Si me uirum bonum, si dignum studiis, eaq; doctrina, cui me à pueritia dedi: si satis magni animi, non minimi consilij maximis rebus respectum habes. PERSVasum.) Cæsa. 29. Sibi persuasum habebant. 1. uolumi. orat. 248.. POLLiceri.) in famil. 5. Vide, habeo dicere. PONdus.) Att. 63.. Quid tua cōmendatio ponderis habuerit. 2. uolum. orat. 164. Plus falsam epistolā habituram ponderis: id est, ualituram. IN Pingendis uerbis.) in orato. lib. 177. Eaq; non tam in uerbis pingendis habent pondus: id est, ualent. Atti. 173. Addis etiam (quod etsi mihi leuius est, quàm tuum iudicium, tamen non est leue) cæteris quoq;: id est, qui pondus habeant, factum nostrū probari. POSitum aliquid.) Cæsa. 178. Ad eas munitiones Cæsar Lentulum Marcellinum quæstorem cum legione nona positum habebat. PRæbendum aliquid.) Ascon. 70. Habent enim Millesij præsidiariam classem ex fœdere præbendam Po. Roma. maritimis necessitatibus. PRehensionem.) uide uocationem infra. PRædæ aliq.) Sallust. 39. Perinde quasi ea honori, non prædæ habeant. PRImum aliquid.) Terēt. 72.. Et suaui in præsentia, quæ essent prima habere: id est, pluris facere. PRINcipatum aliq. in re aliqua.) 2. uolumine phil. 31. Habere aliquem in se principatum. PRINCipium.) ad Her. 28. Vt exitum. PRæpositum aliq. alicui.) Terē. 114. Quo pacto me habueris præpositam amori tuo. PROPOsitum aliquid sibi.) 2. uolumine oratio. 250.. Tamen non ita uixeras, ut metum iudicij propositum habere deberes. 3. uolumine orat. 229. PROuinciam.) 2. uolum. orat. 128. Habuit hic lege Titia prouinciam tacitam, & quietam. Cæsar. 126. Quod prouinciam Hispaniam ex prætura habuerat. PROximum aliq.) Att. 15. Obseruat L. Domicium maxime, me habet proximum. PROGRessus in aliqua re.) 2. uolumine phil. 5. Qui tantos progressus habebat in Stoicis. PROMiscua omnia.) Sallustius. 4.. Pudorem, pudicitiam, diuina, atque humana promiscua, nihil pensi, neque moderati habere. PRO certo.) Attic. 120. Nos quidem pro certo habebam9. PRO derelicto.) Atti. 117.. Hæc oppida, atque oram maritimam illum pro derelicto habere. PRO exemplo.) Ascon. 19. Cuius castitas pro exemplo habere potest. PRO explorato.) Cæs. 65.. His rebus constitutis, quód pro explo-

rato habebat Ambiorigem prælio non posse cõcertaturum, & exploratum ut supra. PRO liberis.) Plaut 154.. Eos pro liberis habeo. PRO uxore.) Terent. 4. Pamphilũ pro uxore habere hanc peregrinam.

Q

QVARtanam.) Attic. 122.. Modo etiam audiui quartanam à te discessisse. Pyliæ dic non esse æquum eam diutius habere, nec &c. QVerelas.) Atti. 299.. Etenim interuenit nonnullorum querelis, quæ apud me de illo ipso habebantur. Item in famili. 161. At nunc cum his tantum negotij est, ut uestrũ illud diuinum in Remp. beneficium nonnullã habeat querelam. passiuè: id est, de quo queri possimus. QVerimoniam de aliquo) . 1. uol. orat. 250. Et ita dicam. ut si in ea querimonia, quam habiturus sum de istius crudelitate &c. QVAEstionem de aliquo.) 3. uolum. orat. 112. Sed quæstiones urgent Milonem quæ sunt habitæ in atrio libertatis. QVæstui aliquid.) de offic. 49.. Habere enim quæstui Remp. non modo turpe est, sed sceleratum, & nefariũ. Cæsa. 177. Quod quæstui milites haberent. QVòd.) in familiar. 22. Neq; tamen adhuc habeo, quòd te accusem.

R

RATIOnem absentis.) in famili. 83.. Rationem haberi absentis non tam repugnaui ut liceret, quàm &c. Cæsar. 122.. Cuius absentis rationem haberi proximis comitijs populus iussisset. ALIcui⁹). Asconius 36. Professus est deinde Catilina petere se consulatum. L. Volcatius Tullius Cos. consilium publicum habuit an rationem Catilinæ habere deberet si peteret consulatum. nam quærebatur repetundarum Catilina. Item in orato. lib. 185. Is ex summis fortunę, & uitæ sordibus in prætura Cos. factus esset, si rationẽ eius haberi licere iudicatum esset. Ex quibus quidem locis planè uidemus, neque absenti, neq; ei, qui quęreretur, permissum esse posse petere, nisi lege contempta eorum ratio haberetur, ut de Cæsare factum est. RATIOnem salutis.) in familia. 144. dignitatis. & in cæteris id genus, quę tantum de bono sint. Ita IN gerundijs genitiui) . 2. uolu. philoso. 13. Quanquàm non tam dicendi mihi ratio habẽda fuit, quàm audiendi. RAtionem.) 1. uolumi. orat. 250. Tamen in tanto conuẽtu nemo erat, quin rationem, numerumq; eorum haberet,

beret. nunc ratio est, quod uulgo il conto. RATIOnem in omnibus rebus.) in familiar. 33. Animaduerti, & didici ex tuis literis te omnibus in rebus habuisse rationem, ut mihi cõsuleres, restitueresq́;, & praepararesquodãmodo omnia. nunc summum studium continet: id est, te nihil omisisse, quod ad meam salutem attineret. Sallust. 140.. Qui rationes habuissent, aut prodendę patriae aut opprimendae libertatis: id est, studuissent libertatem & patriã opprimere. Ita QVID faciat.) 1. uolum. orator. 245. Nunc sum designatus aedilis, habeo rationem quid à populo Roma. acceperim, id est, diligenter cõsidero. Ita ILlud rationis.) 1. uolumine orat. 243.. Neq; illud rationis habuisti: id est, considerasti. ET hoc ratiõis). 1. uolumi. orat. 285. Nisi fortè hoc ratiõis habuit. RATionem cum musis.) Atti. 25.. Nunc uerò quoniam, quae putaui esse praeclara, expertus sum, quàm essent inania, cum omnibus musis rationem habere cogito: id est, in studijs uiuere. Ita CVM terra.) de offic. 87.. Habent enim rationem cum terra, quae nunquàm recusat imperiũ: id est, in agro colendo se exercent. RECEptum.) in familia. 150. Animaduerti nullum alium receptũ Antoniũ, reliquiasq́;, quae cum eo essent, habere nisi in his partibus. Caesar. 119.. RECORdationem alicuius rei. Atti. 88.. Literarum datarum prid. Calend. Ian. summam habui recordationẽ. RELAtum aliquid in tabulas.) 1. uolum. orat. 46.. Non habere se hoc nomen in codice accepti, & expensi relatum confitetur. RELIgioni aliquid.) de offic. 43.. Nec tamen ut hoc fugiendum est, ita habendum est religioni contrariũ. 2. uolu. philosop. 96.. REM cum aliquo.) Teren. 27.. Ego cum illo, quo cum uno rem habebam, tum hospite. Item. 27.. Postq̃ sensit me tecum quoque rem habere. REM.) Sallustius. 18.. De poena possum equidem dicere id, quod res habet: id est, quod uerum est, quod res est. Atti. 9.. Habes res Romanas: id est, intelligis. REPREhensionem.) in fam. 11. Tota uerò interrogatio nihil habuit, nisi reprehensionem illiùs tribunatus. actiue: id est, tantum eius tribunatum reprehendit. in orat. lib. 197.. Et eam quidem cum antiquam, tum subobscuram, aut reprehensionis aliquid, aut certè admirationis habiturã. passiue nunc: id est, quae reprehenderetur. REQVIEtem.) Att. 16. Ita sum destitutus, ut tantum requietis habeam,

habeam, quantum cum uxore, & filiola, & Mellito Cic. con sumitur. RESpectum ad aliquid.) 3. uolumine oratio. 204. Itaq; cum respectum ad Senatum, & ad bonos nō haberet. RESPonsum sibi aliq.) Terent. 122.. Is sibi responsum hoc habeat. RObur.) de offi. 53. Nos autem, qui non tantum roboris habemus &c. ROGAtionem.) in familiar. 89. Valent apud M. Cæsarem non tam ambitiosæ rogationes, quàm necessariæ, quas quia Cimber habebat, plus ualuit.

S

SATIS ab aliquo). 2. uolumi. orat. 279. Se non satis habere à me. SCELVS.) de offici 42. Cuius altera pars sceleris nimium habuit, altera felicitatis parū. SCHOLAS.) 1. uolum. phil. 149.. Vt iam etiam scholas Græcorum more habere auderemus. SCIENTIAM rei.) Cæs. 35.. Habet illam scientiam. SCRIBere ad aliquem.) Atti. 37.. De Republi. nihil habeo ad tē scribere. ut dicere. SCRIPTVm.) 1. uolum. orat. 245.. Si argumento est, Mamertinos pecunias tibi non dedisse, quia scriptum non habent. SE Bene rem.) 1. uolum. philoso. 194.. Præclare. in orat. lib. 94. SE CAste ab aliqua.) C. Gracchus ex Gellio. Çum à seruis eorū tam caste me habuerim. SE SIC.) Attic. 36.. Nunc se res sic habet. SEDEM) in orat. lib. 144.. Neque uerba sedem habere possunt. SEGregatum aliq. à se.) Terenti. 118. Id polliceor tibi Laches me segregatum habuisse, uxorem ut duxit, à me Pamphilum. SENATVM.) Atti. 54.. Calend. Octob. habetur senatus frequens. in orator lib. 184.. Quem senatum Cęsar. Cos. habuisset. SENECTVTEM rem.) in oratoriis libris 165.. Haberetque suam quandam maturitatem, & quasi senectutem. SENSVM in re.) 1. uolum. orationū. 107. Tamen mirare solebam istum in his ipsis rebus aliquem sensum habere, qui scirem nulla in re quicquā simile hominis habere, Item. 2. uolumin. philosop. 95. Is habet sensum oculorum uera cernētum. SENTENTIAM eandem.) Atti. 158.. Curionis sermo postridie eandem habuit ferè sentētiam. 1. uolum. ora. 291.. 292.. 1. uolu. ora. 232. Çuius omnis oratio hanc habuit primo sententiam. SERmones apud aliq.) Att. 14.. Et de sermonibus, quos ab illo, & Romæ, & apud amicos tuos in itinere habitos puto. DE RE aliqua.) in oratoriis libris. 109. Vt cum sermonem

quem illi quondam inter se de his rebus habuissent, mandarem literis. INTER aliquos.) in familia. 130. Feci igitur sermonem int nos habitum in Cumano, cum esset unà Pōponius. SIBI aliquid.) 2. uolu. orat. 153.. Tu uero tibi habeto istam laudationem. Item. 161.. Exurge Amynta, repete à Deciano non pecuniam, non prædia, socrum sibi deniq; habeat, restituat uxorem. 1. uolu orati. 106, Rediuiua sibi habeto &c. Plaut. 13. Tibi habeas res tuas, reddas meas. idem est sine sibi. Terentius 15.. Habeas. Item. 21. Imò habeat, ualeat, uiuat cum illa. quo dicendi modo tum uti solemus. cum aliquid cum contemptu, & stomacho concedimus. SOCIVM rei alicui.) 3. uolumine orati. 132. At uero huius gloriæ C. Cæsar quam es paulo ante adeptus, socium habes neminem. SOLICitum aliquid aliq) in famili. 90. Diutius uelle uidetur eos habere solicitos, à quib⁹ se putat diuturnioribus esse molestijs conflictum. Teren. 60.. in fa. 96., de offic. 91. SOLutum aliquid.) Plau. 61.. Ego habeo tibi res solutas recte, bellator; uale. SPem positam in aliq.) Att. 119. In unius hominis quotannis periculose ægrotantis positas omnes nostras spes habemus. uolu. orat. 58. SPEM alicui.) 1. uolum. orat. 1.. Aut quo non ijs, quos tibi aduocasti uiris electissimis ciuitatis spem summam habere P. Quintius debeat. SPECIEM honesti.) de officijs 53.. Tertio si id, quod speciem haberet honesti, pugnaret cum eo, quod utile uideretur. SPECIem gloriæ.) in famil. 151.. Atq; hæc omnia, quę habent speciem gloriæ &c. Attic. 285. SPEctatum aliquid.) uide fidem. SPLENDOREm in re aliq.) in oratorijs libr. 186.. Actio uero eius habebat in uoce magnum splendorem, & in motu summam dignitatem. STATutum aliquid cum aliq.) 1. uolum. oration. 168. Sic habuisti statutum cum animo, ac deliberatum. STIpendiarium aliq.) Cæs. 10. Reliquasq; ciuitates stipendiarias haberent. STVdia.) in fam. 40.. Talia cum te studia uideam habiturum esse innumerabilia, plane dubitare nō possum, quin tibi amplitudini ista solicitudo futura sit. passiue: id est, cui maxime homines studeant. STVDIOsum sui aliq.) Attic. 50. Et quòd mei studiosos habeo Dyrrachinos. SVasionem.) ad Her. 1. Habet in se suasionem, & dissuasionem. SVauitatē aliquid.) in or. li. 152.. Vt suauitatē habeat austeram, & solidā, nō dulcem, &

decoctam. SVBter se aliq.) 1. uolu. philop. 228.. Omnia quæ cadere in hominē possunt, subter se habet: id est, existimat. SVB signo.) Attico. 145. Euolui uolumen epistolarum tuarum, quod ego sub signo habeo: id est adseruo. SVMptum cum aliq.) in famil. 138. Cum mecum sumptus habebas. SVspensum aliq.) in fa. 69.. Nec extrinsecus, aut bene, aut male uiuendi suspensas habere rationes. SVspicionem rei.) 2. uolum. oration. 126.. Etsi habet Asia suspicionem luxuriæ quandam. Attico. 180. passiuè. SVsceptum aliquid.) 2. uolu. oration. 69. Bellum nescio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu.

T

TAcitum secum aliquid aliquem.) Plaut. 210.. Sed hoc tu te cum tacitum habeto. TANtum.) in fa. 22. Tantum habeto, ciuem egregium esse Pompeium. TEMpus uacuum.) Atti. 37.. Nam cum uacuum temporis nihil haberem. TEstimonium. ali.) in fam. 59.. Tamen aliquod testimonium tuæ uocis habere uoluisse. TEstem.) Attico. 36.. Alium enim habeo neminem testem. TVENdum aliquid.) 1. uolumi. oration. 102.. Aedem Castoris Iudices P. Iunius habuit tuendam, L. Sylla Q. Metello COSS. TVRmas equitum.) Attico. 93. Qui quia non habuit à me turmas equitum, quibus Cyprū uexare &c. TVRpitudinem.) ad Herenn. 2.. Si causa turpitudinem habebit.

V

VAcationem rei.) Cæs. 68.. MIlitię uacationem, omniumq́ꝫ rerum habent immunitatem.) in fam. 129. Quæ igitur studia magnorum hominum sententia uacationem habēt. VEctigalem aliq.) Cæ. 30.. Qui eodem mari uti consueuerunt, habent uectigales. de offic. 61.. Socios uectigales habemus. VEnale aliq.) 1. uolumi. orat. 132.. Quin is uenalem in Sicilia iurisdictionem habuerit. uocē infrà. VErecundiam.) de offi. 26. Scenicorum quidem mos tantam habuit à uetere disciplina uerecundiam. VERbum.) in orat. lib. 138. Vt quod primum uerbum habiturꝰ sit, nesciat &c. VIam.) de offi. 20. Officium autem, quod ab eo ducitur, hanc primum habet uiam. VIgilias.) Sallust. 10.. Romæ per totam urbem uigiliæ habebantur. VIm alic. rei.) in fam. 65. Has literas uelim existimes fœderis habituras esse uim, non epistolæ. Item de

offic.66..Itaq; si uir bonus habeat uim, ut si digitis concre-puerit &c. VIM apertam.) in familia.43. Ambitus uero ita apertam uim habet, ut, aut accusetur improbe, aut defenda tur. nunc passiue est uis: id est, qui opportunus sit ad uim ac cipiendam. VIRtutes in se.) in orat. lib.140. Non tam ipsis, qui eas in se habent, quàm generi hominum fructuosæ pu-tantur. VOcem uenalem.) 1. uolumine oration.2. Si is qui uocem uenalem habuerat. VOluntatem alicuius.) 3. uolu. orati.143. Vt concessisti illum Senatui, sic da hunc populo, cuius uoluntatem clarissimam semper habuisti. VOluntatē erga aliq.) in fam 87. Nisi ut ad eam uoluntatem, quam tua sponte erga Cæcinnam habiturus esses. Item. 3. uolu. orat. 137.. Nam profectio uoluntatem habuit non turpem. VO-cationem.) Attico. Capito. ex Au. Gell. Cum moribus ma-iorum Tribun. Pleb. prehensionem haberent, uocationem non haberent. Item habent alij uocationem, alij prehensio-nem, alij neutrum. VOluptatem.) in fam.22.. Ego uolupta-tem habui nimiam. in orat. lib.236. Omnis enim expectatio eius, qui audit, & admiratio, & improuisi exitus, habent ali quam in audiendo uoluptatem. passiue: id est, afferunt. VR bem.) Sallust.2.. Vrbem Romam sicuti ego accepi condide-re, atq; habuere initio Troiani, id est, habitauere. VSVM.) in fam.210. Posse arbitror, ualet ingenio, habet usum: id est, se in eo exercuit. 2. uolum. philos.60. Nec ullum usum habe re membrorum: id est, utitur. EX re) de offic.35.. Rerum multarum.) de offi.96.. Nam & qui principes inueniēdi fue runt, quem ex quaq; bellua usum habere possim⁹, homines certe fuerunt. VVLgò.) 2. uolumi. orationum.129.. Fortasse enim uulgò non habebant.

HAbitare.) Ab ædium permansione, quas proprie habita-mus, ad ea transfertur, in qbus aliquis diu immoratur. Tri-ginta millibus.) 3. uolumin. orationum. 40.. Sumptus unius generis obiectus est habitationis, triginta millibus dixistis eum habitare: est tantum ædes, in quibus aliquis habitet, ua lere. LAxe.) 2. uolum. oratio.236. Habitare laxe & magnifi-ce uoluit: id est, in ædibus amplissimis habitare. Item.236.. BEne.) Attico.269.. Neq; tamen non in primis bene habita-uit. APVD aliquem.) 3. uolumi. oration.48. Per quos Alexā drinus Dio, qui tum apud Luccium habitabat, necaretur.

In aliqua

IN aliqua re.)3.uolu.phil.186..Theophrastus uero institutus ab Aristotele habitauit,ut scitis,in eo genere rerum.Ita IN foro.) 3.uol.or.128..Apud exercitum mihi fueris,inqt, tot annos forũ non attigeris,abfueris tam diu,ut cũ longo interuallo ueneris,cũ ijs,q in foro habitarunt, de dignitate contendas.Ita IN rostris.)in oratorijs libr.193..Diserti autem Q. Varius C. Carbo.C. Pompeius,& ij quidem habitant in rostris.IN bonis.)in oratorijs lib.201..Quonam modo ille in bonis hærebit,& habitabit suis? OCVlos in uultu alic.)3.uolum.orationum.239..Quorum in uultu habitant oculi mei: id est,à quibus oculos non dimoueo. IN oculis.) Attico.67.Visum est hoc mihi ad multa quadrare, præsentem me uiderent,habitaui in oculis.IN uita beata.)1.uolu. philosoph.84.Quî potest igitur habitare in beata uita summi mali metus?

HAlare aliquid.)3.uolu.orat.82.Et cum isto ore fœtido teterrimam nobis popinam inhalasses.

HALlucinari.)Aberrare,& nõ cõsistere atq; dissolui,obstupefieri,atq; tardari honeste ueteres dixerũt,inquit No.Att. 250..Ego tamẽ suspicor hũc,ut solet, hallucinari. Item.313. Sic epistolæ nostræ debent interdum hallucinari.

HAVrire.)Multa significat apud No.Mar.uerbum hoc,sed plerunq; cum proprie,tum translate est pro extrahere,capere.Haurimus uero aliquid,& de aliqua re.ANImum.) 2.uolumi.philo.103..A qua ut doctissimis, sapientissimisq; placuit,haustos animos,& delibatos habemus. CAlamitates.) 1.uolu.philos.166.Is propagatione uitæ quantas, & quàm incredibiles hausit calamitates?.DOlorem.)3.uolum.orat. 50.Vidi,& illum hausi dolorem,uel acerbissimum in uita: id est,suscepi.idem de calamitate.LVctum.)3.uolumi.oratio. 17..Luctum non hausimus maiorem. VOluptates.)2.uolu. philoso.231..Quoq; affluentius uoluptates undiq; hauriat, eo grauius,&c.id est,capiat.EX fonte aliquid.) 1.uolu.ph. 63.Omnia dixi hausta è fonte naturæ,si tota &c. DE fece.) in orato.lib 187.Tum Atticus,tu quidẽ,inquit,de fece hauris,idq; iandudum.

HEbescere, est retundi, & hebes est retusi acuminis, inquit Sex. Vt ACIem mentis.)1.uolu.phi.163..Sic mentis acies se ipsam intuens,nonnunquam hebescit.

Heluari

HEluari:) De hoc uerbo ita ait Sex. Heluo dictus immoderate bona sua consumens, qui aspiratur ab heluendo, ut auiditas magis exprobretur: fit enim uox incitatior. ego idē esse arbitror cum ingurgitare. 3. uol. ora. 72. Quibus cū iam in Orchestra heluatur. SANguinem.) 2. uolu. orat. 238. Cur ille gurges heluatus est tecum simul Reip. sanguinem. uide de ut apte coniunxit gurges heluatus.
HAErere, proprie est alicui rei adiacere, & arcte insidere, interdum etiam pro dubitare, & alicui, aliquid, & in aliqua re hærere dicitur. TVRpitudinē alicui.) Asçon. 48.. Sed latenter hoc significat, prauo de se iudicio magis iudicibus hæsuram turpitudinem, quàm sibi. PECcatum alicui.) 1. uolu. orat. 47.. Potest hoc homini huic hærere peccatum. IN aliqua re.) Terent. 105. In te omnis hæret culpa: id est, tu sola in culpa es, &c. CRImen in aliquo.) 3. uolum. oration. 49.. Quæ fuit causa quamobrem isti mulieri uenenum uellet dare Cælius? ne aurum redderet? num petiuit? ne crimen hæreret? nunquis obiecit? PVgnum in mala.) Terent. 79.. Quin pugnus continuo in mala hæreat. IN bonis.) in orato. libr. 201. Quonam modo ille in bonis hærebit, & habitabit suis? Ita IN causa.) in orato. libr. 149. Hæret in causa semper: id est, nusquàm discedit à causa. Ita IN iure.) 99. IN corpore.) 1. uolum. phil. 87. Hic se ad ea reuocat, è quibus nihil unquā retulerit ad corpus, tu totus hæres in corpore: id est, in illa tantum, quæ ad corpus referuntur, incumbis. IN pœnis.) 3. uolu. ora. 112. In quos incensos ira, uitamq́ domi desperantes cum incidisset, hæsit in his pœnis, quas ab eo serui fideles pro domini uita expetiuerunt. IN oculis.) 3. uolu. orat. 247. Hi in oculis hærebunt, & cum licebit in faucibus. IN tabulis publicis.) 2. uolumi. orat. 35. Hærebant in publicis tabulis reus, et accusator, est diu alicuius nomē in tabulis publicis legi. IN media stultitia.) 1. uolum. philoso. 205.. Neq; tamen cum se in media stultitia, quo nihil est peius, hærere intelligunt, ægritudine premuntur: id est, inesse. Ita INiuria in causa.) in fam. 82.. IN Rep. Religionem.) 2. uolum. philos. 28. Peccatum suum, quod celare potuit, cōfiteri maluit, quàm hærere in Rebu. religionem. AD metas aliquē.) 3. uolum. orat. 53.. Fama adolescentis paulum hæsit ad metas, offendit aliquid fortasse ad extremum, ab ijs enim sumptum

ptum est, qui currunt in stadio, quorum erat summus labor in euitandis metis. IN salebra.) 1. uolum. phil 144.. Venit ad extremum, hæsit in salebra: id est, difficultate implicatus est. ALIquo loco aliq.) 1. uolumi. philosop. 4.. Et tamen isti philosophi raro admodum cum hærent aliquo loco, exclamant: id est, ambigunt. RE aliqua aliquid.) Teret. Perij, lingua hæret metu.

HERciscere.) Hoc uerbum ita Sex. Pomp. exponit, ERECtum, quod fit inter consortes, ut in libris legum Romanorum legitur. Erectum à coercendo dicitur, unde &c. Herciscundæ, & herciści. in orator. libr. 105.. Idcirco qui quibus uerbis herciscere oporteat. FAmilias.) 1. uol. ora. 283.. Nõne hæredes familiæ hercifcundæ postulauit?

HAEsitare. Vt hærere interdũ est ambigere, sic hæsitare semper, cum ad iudicium, & cognitionem rei alicuius pertinet. Vt IN re aliqua.) in ora. lib. 88.. Quem tu adolescẽtulus pertulisti ignarum legum, hæsitantem in maiorum institutis. LINgua aliq.) in orat. lib. 94.. Sed sunt quidam, aut ita lingua hæsitantes &c. Hoc uero naturæ uitio, uel accidentis alicuius causa fieri solet.

HIARE. Notum est esse aperire.) Sallust. lib. 4. histo. Atque hiauit humus. DOmum.) 1. uolum. oration. 149.. Huic homini si cuius domus patet, utrum ea patere, an hiare, an poscere aliquid uidetur?

HIscere, item est aperire. AEdes.) Plaut. 193.. Tace, ædes hiscunt: id est, fores apperiuntur, concrepuit foris. Cic. dixit domum hiare.

HOnestare aliq. aliqua re.) 2. uolum. orationum. 141. Si interdum ad forum deducimur, si uno basilicæ spacio honestamur: est enim unum spacium, quod uulgò una passeggiata, ut item in ora. lib. 87. Tum Scæuolam duobus spacijs tribúsue factis. MORtem.) 2. uolumi. orationum. 142. Et non diuini hominis Africani mors honestaretur, est eius mortẽ honoribus afficere.

HORrere aliquid, cum abhorrere magis sit aliquo, & modò transitiuè, modò intransitiue ponitur. ut item grandire, & multa alia. CRImen.) Attico. 136. Sed quia ingrati animi crimen horreo. Item Attic. 35.. Horreo quorsum eruptura sit hæc dominatio. TERram.) 2. uolum. philosophiæ. 30.

Possétne

Possétne uno tempore florere, deinde uicissim horrere terra. est cum niuibus, & glacie oppleta est terra, cui opponitur florere.

I

ACERE.) Proprie quid significet notum est, quoniam uero quę iacent plana sunt, item imbecilla. humilia, otiosa, ad hæc, & si quæ alia sunt his similia, uerbum recte transferri uidebis. AD pedes alicuius.) in fam. 91. Cũ fratres & ꝓpinqui tui iacerẽt ad pedes: id est, ad pedes alicuius se proiicerent. CONclusionem alic.) 2. uol. ph. 130.. Iacet igitur tota conclusio: id est, nihil concludit. Ita. 1. uol. philo. 74. Iacere uestra omnia: id est, abiecta esse, & pro nihilo habenda, & à nostris uicta. DElectum.) Attico. 116.. Quod quæris quid hic agatur, tota Capua, & omnis hic delectus iacet: id est, maxime cessatur à delectu habendo. IVdicia.) de offi. 121. Non igitur erat tum illa ciuitas, cum leges in ea nihil ualebant, cum iudicia iacebant. PREtia prædiorum.) 1. uolu. orat. 50.. Cum iacerent pretia prædiorum: id est, cum paruo prædia uenibant. REMpub.) in familia. 88. Quæ in perpetuum iacere non potest. TEMpora in re aliqua) in fam. 72.. Sed quód priora tempora in ruinis Reip. nostrisq; iacuerunt. ADuersariis nomen.) 1. uolu. orat. 46. Cur tandiu iacet hoc nomen in aduersariis? quasi neglectũ, contemptum. Ita PEcuniam.) 1. uolum. ora. 45.. Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem iacet? IN obliuione aliquid.) 1. uol. ora. 97. Absens nõ in obliuione iacuisset: id est, eius aliqua memoria fuisset. IN silentio.) in ora. lib. 114. In eodem silentio multa alia oratorum officia iacuerũt: id est, de illis nulla præcepta tradita sunt. IN pace.) 3. uo. ora. 227. In pace iacere, q̃ in bello uigere maluit: quasi ignauam pacẽ agere. IN neruo.) Plaut. 68. Tu autem in neruo iam iacebis, nisi mihi argentum redditur.

IAcere, proprie est emittere, sed in transferẽdo maxime elucet uerbi usus, & aliquid, & de manu aliquid iacim⁹. ANchoras) Cæs. Quæ tamẽ anchoris iactis, &c. FVNdamentum alic. rei.) in fam. 161. Et fundamenta ieci salutis tuæ. 3. uol. oratio.

orat.200. Ieci sententia mea maximo uestro consensu fundamenta Reip. FVLmen aliquo.) 2. uolu. phi. 117.. Quid enim profecit, cum in mediũ mare fulmen iecit. IGNIculos.) Att. 249. Sed tamẽ nõnullos interdũ iacit igniculos uiriles: quasi scintillat. Ita illud. 27. Sed illud quid sit scire cupio, quod iacis obscurè. Iniuriam in aliquẽ.) de offic. 127. Iactam, & immissam à te nefariam in me iniuriã semper duxi. SVspitionem alicui.) 2. uol ora. 147.. Quæ est unquam iacta nõ suspitio, quæ tamẽ solet esse falsa, sed iracundiæ uox & doloris? TERrores.) Att. 38. Sed Βοώπιδ@ nostri consanguineus nõ mediocres terrores iacit, atq; denunciat. VOcem. uide suspitionem. ADulteria alicui.) 2. uolu. ora. 265. Iacis adulteria: id est, obijcis. CONtumeliam in aliq.) 2. uolum. orat. 171. In quem tu, cum cuperes, nullam cõtumeliam iacere potueris. IN contentionem caput suum.) in fam. 12.. Iecit quidam casus caput meum quasi certaminis causa in mediam cõtentionem: id est, obiecit. 1. uolum. oratio. In quem scyphum de manu iacere conatus est.

IActare.) Cum à iacere sit iactare, proprie crebrã rei iactationẽ frequentatiuorũ more significat: ea uero quia nõ uno omnino modo fit, ideo in multas, quæ iactum ullũ habeãt, significationes uerbum trãsferri uidebis. inde etiã ambitiosius gloriari significat, quia qui gloriose de se loquũtur, gestu illam gloriam maxime exprimũt, & re, & de re tũ aliq. iactari dicitur. CERuiculam.) 1. uol. orat. 158. Tamẽ ne putemus patronum tuum in hoc crimine ceruiculã iactaturũ, & populo se ad coronam daturum. 2. uolu. orat. 18.. Equidem quod ad me attinet, quò me uertam, nescio: negẽ fuisse illam infamiam iudicij corrupti? negem illã rem agitatã in concionibus? iactatam in iudicijs? id est, sæpius actitatam. CONuitio aliquẽ.) in fa. 5.. Posteaquàm Põpeius apud Po. ad VIII. Idus Februarij cũ pro Milone diceret, clamore, conuitioq; iactatus est: id est, contumeliose exagitatus. IN aliqua re se.) in ora. lib. 91. Tamen facile declaratur, utrum is qui dicat, tantũmodo in hoc declamatorio sit opere iactat⁹, an ad dicendũ omnibus ingenuis artibus instructus accesserit: id est, exercitatus. Ita IN causis.) in orat. lib. 99. Iactare se in causis centumuiralibus. NVmum.) de offi. 67. Iactabatur enim temporibus illis numus sic, ut nemo posset scire, quid

re, quid haberet. est numi sæpius, ut nostra fit etiam tempestate, pretium mutare. ALIquid uulgò.) in famili. 112. Neq; adhuc certi quicquam est, neq; hæc incerta, tamen uulgò iactantur: id est, omnes tamen hæc loquũtur. MInas alicui.) 1. uolum. orat. 8. Adhibenda uis est ueritati, *minæ iactentur*, pericula intendant, formidines proponãtur. est sæpius, & instantius minitari. TERrores.) 3. uolum. orat. 14.. Neque erit iusta causa ad portas sedenti Imperatori, quare terrorem suum iactari, opponíq; patiatur: id est, incuti. SE magnificentius aliq.) Attic. 36. Qui ante solitus esset iactare se magnificentius. Item. Att. 22. ET de re.) Att. 28. Non modo de Cynico consulari, sed ne de istis quidem piscinarum tritonibus poterit se iactare.

IActitare.) Altera est uerbi forma quæ om̃ino superiori est uehementior. ALIquem.) in fa. 22.. Egiq; omnes illos adolescentes, quos ille iactitat: id est, quibus confidebat, quibusq; gloriari solebat.

ICEre, est ferire, percutere, & dicimus icere aliquid re aliqua, & aliquid alicui. FOEdus.) 3. uolum. oratio. 8. Id enim fœdus meo sanguine ictum sanciri posse dicebant. Item. 65. Et ferire fœdus dicitur. COlaphum alicui: est impingere ei colaphum.) Plaut⁹. 229. Quæ hæc res est: hei colaphum icit, malum uobis dabo, ut sit tam quo percutimus, quàm quod percutitur icere.

IGNOscere, est peccatum condonare. inter hoc uero & concedere Cic. hanc differentiam fecit, ut de præteritis hoc sit, illud de futuris, qui ita ait: Nam & præteritis ignoscis, & concedis futura. CVLPAM.) Terenti⁹. 143.. Ego Nausistrata esse in hac re culpam meritam non nego, sed ea, quæ sit ignoscenda.

ILlabi aliquid animum alic.) 2. uol. ph. 177.. Grauiter olim ista uendicabat uetus illa Græcia, lõge prouidens, q̃ sensim pernicies illapsa ciuiũ animos multis malis studijs, malisq; doctrinis repente totas ciuitates euerteret.

ILlicere, est atrahere, inducere inescare, & ad aliquid, & in aliquid illicimur. AD aliquid.) Sallusti. 23. Quos ad bellum spes rapinarũ, aut nouarũ rerũ studiũ illexerat. IN fraudem aliquẽ.) Ter. 21.. Tu ne hic hoĩes adolescẽtulos imperitos rerum, eductos libere in fraudẽ illicis: id est, illigas, ait Do.

Illigare

ILLIgare aliquid in aliqua re.)1.uolum.oratio.212.. Tum illa ex patellis,& thuribulis,quæ uellent,ita ſcite in aureis poculis illigabat,&c.LEpôres ſententiæ.)in orat.lib.205.. In quo omnes uerborum , omnes ſententiarum illigantur lepôres.PERſonas ſermonibus.) 1.uolumine philoſophiæ. 2..Qui ſermonibus eiuſmodi nolunt perſonas tam graues illigari:id eſt,induci.

ILLVcere,aliquid alicui,& aliquē.)Att.283.Cum lætiſſim° ille ciuitati dies illuxiſſet.ALIquem ſolē.)Plaut.161..Quia ædepol certo ſcio, Vulcanus,ſol,dies,luna, Dei quatuor ſce leſtiorem nullum illuxere alterum:id eſt,uidiſſe.

ILLVdere,modo eſt per ludum nocere,modo tantum ludo habere. Et dicimus aliq.alicui,in aliquo,& in aliquem illudere. ALIQ.)Terent.19.. Dum ſtudeo obſequi tibi,penè illuſi uitam filiæ. ALIcui.)1.uolumine orationum.27. Finge aliquid ſaltem cōmode,ut ne planè uidearis id facere,quod aperte facis,huius miſeri fortunis,& horum uirorum taliū dignitati illudere. EXIſtimationi ali.) 1.uolumi.oration. 51.. Tamen diutius illudere uiri optimi exiſtimationi Q. Roſcij audebit?IN aliquo.)Terent.18. Adeo uidemur uobis eſſe idonei,in quibus ſic illudatis?IN aliquem.) Terent. 46.Ego pol te pro iſtis dictis,& factis ſcelus ulciſcar,ne impune in nos illuſeris.

ILluminare aliqd aliqua re.)in or.lib.158..Quod maxime tanquam ſtellis quibuſdā notat,& illuminat orationem.

ILLVſtrare aliquid aliqua re.)in orator.libr.90. Illuſtrare autem oratione ſi quis iſtas ipſas artes uelit. Ita STVdium philoſophiæ.)1.uolumine philoſophiæ.148.Hoc mihi Latinis literis illuſtrandum putaui. SEdes argumentorum.) in orator.lib.121..Sed unde uniuerſum flumen erumpat,& tā quam domicilia omnium argumētorum commonſtraret, & ea breuiter illuſtret,uerbisq; definiat. GRAtiam remunerando.)in famil.20..Nullam eſſe gratiam,quam uel non capere animus meus accipiendo,uel remunerando, cumulā doq; illuſtrare poſſit:id eſt, facere ut omnes me gratiſſimū intelligant. AMplitudinem.)in familiaribus.6. Illuſtrabit (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria. Ita LAVdem alicuius.)2.uolumine orationum.228..Sed etiam laudem illuſtras meam.NObilitatem.) in orator.libr.170.

Et ad illustrandum nobilitatem suam.
IMbibere aliq. animo.) uolu. ora. 74. Nisi de uobis malam opinionem imbibisset: id est, de uobis prorsus male sibi persuasum haberet.
IMbuere.) Consuetudo inducere, uel inficere existimat, cũ sit propriè maculare, uel polluere, uel inficere, inquit Non. qui item alibi esse dicit initiari teste Cic. de offi Pleriq; autem parentum præceptis imbuti ad eorum consuetudinẽ, moresq; deducimur. & aliq. aliqua re inficitur. SCElere.) 3. uolum. oratio. 198. Cum autem semel gladium scelere imbuisset: id ẽ, infecisset. SANguine.) 259. Imbuti sanguine gladij P. C. legionum, exercituumq; nostrorũ, uel madefacti potius duorum Coss. FLAgitijs.) Sallu. 129.. Verum etiam imbuti flagitijs. CRVdelitate.) 3. uolum. orat. 134. Hac ille crudelitate imbutus ERroribus.) 1. uolum. phil. 190.. Tum ita uarijs imbuimur erroribus: Nunc uero est impleri. VSV aliq.) in orat. lib. 123.. Sin sit is, qui & doctrina mihi liberaliter institutus, aliquo iam imbutus usu. MAlis moribus.) Sall. 5. Animus imbutus malis moribus, haud facile libidinibus carebat. MENtem alicuius.) 1 uol. ph. 154.. Quòd nulla gens tam fera, nemo omnino tam sit immanis cuius mentẽ non imbuerit deorum opinio: Nunc significat deorum opinionem in mente omnium gentium insidere.
IMmergere se in rem aliquam.) 2. uolu. orat. 24.. Qui ut se blanditijs, & assentationibus in Asinij consuetudinem penitus immersit: id est, penitus intrauit.
IMmigrare, est proprie aliquo habitatum ire. IN domicilium.) 1. uolum. philos. 160. Cum tam repente, in tam insolitum, atq; perturbatum domicilium immigrauit. Plaut. 116. Transtulit ad libertatem, qui ait: Nam ego ad id frugi usq; & probus fui, in fabrorum potestate dum fui: posteaquàm immigraui in ingenium meum, perdidi operam fabrorũ. id est, cum meus factus sum, desiui esse probus.
IMminere à minis murorum factũ uidetur, quæ per se solæ quodammodo ruinã minari uidẽtur, & ad aliquid, & in aliquid imminere dicitur. AD rem.) 2. uol. ora. 216. Sed homo ad cædẽ imminẽs: id est, quasi gladio insurgens. IN rem.) 2. uol. ora. 222.. Qui imminere iã cupiditate uidẽtur in tribunitiã potestatẽ; id ẽ, tribunitiam potestatem expetere.
Imminuere

IMminuere aliqd.) At.17. Sed imminuit autoritatẽ suã. ita Libertatem.) 2. uol. ora 5.. Illi libertatẽ ciuium Ro. imminutam non tulerunt, uos uitam ereptam negligetis? VIRtutem.) Atti. 12.. Virtus non est imminuta.
IMmittere.) Pro natura prępositionis, ex qua compositum est uerbum, significationem uariabit. Hæc enim modo uim adhibet, modo est contra, modo intus significat, ut in exemplis. Equum aliquò.) in famil. 162.. Repente equũ immisi ad eam legionem tyronum, quæ ueniebat ex castris scuto reiecto: id est, adegi. Item de offic. 17. Quæ uis patrem Decium, quę filiũ deuouit, ac immisit in armatas copias? Item. 1. uol. orat. 284. Qui se armatus sæpius in hostium manus, multitudinemq; immiserat. IN remp. aliquem.) Attico. 12.. Hunc tertium iam esse à iudicibus in remp. immissum: id est, contra remp. missum. IN aures aliq.) Plaut. 93. Neq; ego id immitto in meas aures, nec mihi &c.
IMpedire, est implicare, inuoluere, inquit No. Marcellus. de quo Do. item impeditus proprie est, qui ita pedes habet illigatos, ut progredi non possit. sed transfertur ad multa. & re, & in rem impedimur. IN rem.) Plautus. 163.. Ipsas ille se se iam impediuit in plagas. SOlutionem.) 2. uolum. oratio. 7. Scimus Romæ solutione impedita, fidem cõcidisse. PROfectionem.) in fam. 98. Et mea quædam tibi non ignota dubitatio, aut impedire profectionem meam uidebatur, aut certe tardare. RE aliq.) Plautus. 16.. Imò hunc ego Thebani ciues, qui domi uxorem meam impudicitia impediunt. quod pro sorditare exponit No.
IMpellere, est adigere, & in rem impellim⁹.) 3. uol. ora. 76.. Hic in fraudem impulit. IN mentẽ aliq.) in fa. 12.. Grauissime autem me in hanc mentẽ impulit & Pompeii fides, &c. id est, coëgit hunc habere animum. IN spem.) Att. 278.. Impulerunt in spem certissimam consulatus.
IMpendere.) Maxime affine est uerbũ hoc imminere uerbo, significatq; prope adesse id, de quo agitur. & sæpius, nisi fortasse semper, de malo usurpatur. BELlũ ab aliquo.) Att. 91. MAgnum enim bellũ impendet à Parthis. Ita TImorem belli.) in famili. 24. Vel quia belli magni timor impẽdet. MAlũ aliquem.) Terent. 126. Ita nunc imparatũ subito tãta te impendent mala. NEgotium.) in familiarib. 195.. Quod cum

in summum etiam ocium te ire arbitrabar, & impendentibus magnis negocijs discedere. At.34.. FORmidines.)1.uolumi.oratio.268. Nisi etiam hæ formidines ab nostris magistratibus, atq; in nostris prouincijs impendebant. NEcessitudinem.)Sallu.24. Præterea milites non eadem nobis & illis necessitudo impendet. ubi est necessitudo pro necessitate. CONtentio.)Attico.37. Vt nobis ea contentio, quæ impendet interdum non fugienda uideatur. IVdicium.)Attic.65. Iudicia reliqua impendent.
IMperare.)Etsi cætera etiam imperãtur, maxime tamẽ hęc imperari solent, ut pecunia, obsides, milites, tributũ, & cæt. quę uictores solẽt deuictis imponere. PEcuniam.)in fa.169. Nam de delectibus habitis, & pecunijs imperatis, exercitib⁹ solicitis, &c. Ita IN rem.)2.uolum.orat.153. Ita AD rem.)1. uol.orat.136. MIlites.)Cæ.3. Quammaximum potest militum nnmerum imperat. TRIbutum.)1.uolu.orat.136. Ita in tributis imperandis. SVMptum.) 2.uolu.orat.153. Illam rationem in imperando sumptu, & Pompeius, & Flaccus secutus est. LEges.)Sallu.78.. Ex libidine leges imperantur. COEnam.)1.uolum.orat.28. Nonnunquam etiam puerum uocaret: credo cui cœnam imperaret: id est, iuberet ut cœnã pararet. FRVmentum.)1.uolum.ora.59. Cum frumentum sibi in cellam imperauisset.
IMpertire, & impertiri, est partem dare, communicare aliquid cum aliquo. dicimus uero aliquid alicui, aliquẽ aliqua re, & de re impertiri. C.Gracchus ex Gell.155.. Vos cum putatis eos ab his rebus remotos esse, impertitis bonã existimationem: id est, efficitis. DOlorem suum alicui.)1.uolum. oration.125. Veruntamen dolorem suum nemini impertiebat: id est, communicabat. LAVdem.) Atq; etiam uiro forti collegæ meo laus impertitur. SIgnum rei.)Attic.33. Signa præterea beneuolentiæ permulta à bonis impertiuntur: id est, beneuolentiam significant. QVIEtem.) 2.uolumi.orat. 67. Quæ mihi nullam partem, neq; diurnæ, neq; nocturnæ quietis impertiunt: id est, concedunt. SE alicui.)1.uolu.ora. 20. Talem te & nobis & popu. Roma. hoc tempore impertias: id est, prebeas. TEstimonium.)in famili.69. Sed etiam graue testimonium impertiri clari hominis, magniq; uideatur. SAlutem alicui.)Att.29.. Terentia affecta est tuis literis, &

ris, & impertit tibi multam salutem. ET salute aliq.) Ter. 30.. Plurima salute Parmenonem summum suum impertit gnato. Ita MAlo aliquem.) Terent. 84. Sed cesso herum hoc modo impertiri propere? quæ constructio illi similis est, quam habet dono tibi aliquid, & te re aliqua. DE re aliq.) de officijs. 44. Et sæpe idoneis hominibus indigentibus de re familiari impertiendum est.

IMpetrare, est obtinere quod petatur, & aliquid, & de re aliqua impetrare dicimus. CVM gratia aliquid.) Terent. 10. Facis ut te decet, cum isthuc, quod postulo, impetro cũ gratia. Ita VOluntate.) Terent. 87.. Quod uos ius cogit, id uoluntate impetret. PER gratiam, per amicitiam aliquid ab aliquo.) Plaut. 161. Quod uolui, ut uolo. impetraui per amicitiam, & gratiam à Philocomasio. DE re aliqua.) Attic. 113. Minus honeste nunc quidem uiolata iam ab illo Repu. illatoq; bello, quàm si olim de ratione habẽda impetrasset: id est, ut ratio haberetur.

IMpingere.) Etsi Adrianus insulsos eos appellat, qui pro ascribere, ac attribuere uerbum hoc poni uolunt, ego nõ possum cum Plauto nõ esse uel insulsissimus, qui planè in ea significatione hoc usus est. Ita enim inquit. 157.. Potine ut hominem mihi des? quiescas cætera, ni illum ludificata lepide, culpam omnem post in me impingito: id est, conijcito, ascribito, attribuito. nam facti in se culpam transferri mulier permittit, nisi militem pulchre ludificata sit. COMpedes alicui.) Plautus. 54. Adducite illum actutum ad Hyppolytum fabrum, iubete huic crassas compedes impingere. Neque hic ulla est ante oculos iactatio, sed est proprie compedes indere alicui, conijcere aliquẽ in cõpedes. CAlicem mulsi alic.) 1. uolu. ph. 200. Quid? huic calix mulsi impingendus est, ut plorare desinat? aut aliqd eiusmodi? ego dicerẽ a ctutũ ei mulsi calicem obijciendũ. EPIstolã.) Att. 85.. Hoc tempore ipse impingit mihi epistolã Scaptius Bruti. Dicã alic.) Terent. 131.. Si tu illam attingeris, secus q̃ dignũ est liberã, dicã impingam tibi grandẽ. Dixi Demipho. VVLnus alic. est modo facere, & altius ferire. Pla. 17. Cicatricẽ in dextro musculo ex illoc uolnere, quod mihi impegit Pterela.

IMplere aliqd aliqua re, & alicuius rei. AVres alic.) in ora. lib. 206. Qui quanquàm unus eminet inter omnes in omni

Adrian.

dicendi genere, tamen non semper implet aures meas. OCV los aliqd.) Sallu. Ventus coortus harenam humo excitauit, ea magna ui agitata ora, oculosq; implere solet. Vbi uides tam id implere, quo aliâs aliquid impletur, quàm quod im plet. ut hoc uini dolium non implebit, & ego uino doliũ im plebo. ORbem terrarum gloria sua.) 3. uolu. orat. 115. Quorum interfectores implerũt orbem terrarũ nominis sui glo ria. DE re etiã Laur. Val. dicit implere, ut refercire, exẽplũ tamẽ nullũ adducit. REI alic.) Pla. 40 Quid sit me rogas? q mihi omnes angulos furũ impleuisti in ædibus misero.

IMplicare, est proprie in plicas aliquid inuoluere, sed trans fertur ad arcte cõiuncta, & re aliqua aliq. implicatur. AMI citia.) Attic. 19. Atq; ita tamen nouis amicitijs implicati su mus. Ita CONsuetudine se alic.) in famil. 89. Etenim omnes Cæsaris familiares satis opportune habeo implicatos con suetudine, & beneuolẽtia. Ita FAmiliaritate se.) 3. uol. ora. 94. SE reuocare non poterat familiaritate implicatus. VSV, officijs.) de offic. 112. Nam implicati ultro, & citro, uel usu diuturno, uel etiam officijs, &c. Ita SOcietate aliquorũ.) 1. uol. ph. 74. Et se implicet primum ciuium, deinde omniũ mortalium societate. MAleficio se.) 3. uolu. orat. 53. Eo ma leficio tamen erant implicati. MORbo.) Cæ. 164. Et graui ter morbo & frigore, ac labore implicitus. INter se aliq.) de off. 4. Quæ quatuor quanquàm inter se colligata, atq; im plicita sunt: id est, connexa. AD aliquid.) 1. uolu. orat. 32. Tamen natura nõ tam propensus ad misericordiam, quàm implicatus ad seueritatem uidebatur.

IMplorare, est inclamare, ad auxilium inuocare. DEOS.) Sallu. 21. Ne quicquam deos implorans. Ita. ALIquem.) 3. uolum. oration. 124. Hic ego nunc non uos prius implora bo. MEmoriam alic.) 1. uolu. philos. 4. At ille Heracliti me moriam implorans. AVxilium.) in orato. libr. 121. Neq; e nim ipse auxilium suum sæpe in ueris bonis frustra implo rari patietur. FIdem alic.) 1. uolum. philoso. 201. Et quidẽ uicinorum fidem implorans.

IMponere, est supra ponere, ait No. interdum pro iniunge re, necnon pro decipere, fallere, & aliq. alicui, & alicui tan tum imponimus. Vt in exemplis. ALIquid alicui.) 1. uolu. oratio. 38. MEministis me ita distribuisse initio causam, in crimen

crimen, cuius tota argumentatio permissa Erutio est. Et in audaciam, cui' partes Roscijs impositæ sunt: id est, attributæ. CLItellas alic.) Attic. 76. Et clitellæ boui sunt impositę. prouerbialis est sententia. COMpedes.) Plaut. 221. Verberibus cędi iusserit, compedes imponi; uapulē. CONditiones.) Cæs. 215. Conditionibus impositis prouinciæ tuendæ, ac defendendæ, &c. CONtumeliam.) Sallust. 17. Ipsum Crassum ego postea prædicantem audiui, tantam illam contumeliā sibi à Cicerone impositam. Habeo enim ita correctum codicem. Nam in Aldino paratam legitur. Item. 1. uolum. orat. 204. CONsulem.) Attico. 16.. Consul est impositus is nobis. DOminum alicui.) 3. uolum oration. 249.. Nam si ipse seruire poterat, nobis dominum cur imponebat. 2. uolum. ph. 12.. De intolerabili scilicet Coss. & domino. DIAdema alicui.) 3. uolum. orationū. 185.. Vt collegæ diadema imponeret. Item. 249.. EXERcitum.) 2. uolu. ph. 126. Cum M. Crassus exercitum Brundusij imponeret. Item Attico. 5. Et si Lētuli nauis non erit, quò tibi placebit imponito. Plaut. 130. Vt ad aliquid per nauem traijciendum maxime accommodetur uerbum. FAstigium operi.) de offic. 58.. Sed quoniam operi inchoato, propè tamen absoluto tanquam fastigium imponimus, &c. ALIquem alic. rei.) Sall. 68.. Simul consul quasi nullo imposito omnia prouidere, apud omnes adesse, increpare, &c. IMperatorem exercitui.) Sallu. 36. Me quem uos imperatorē Numidis imposuistis, clausum obsidet. INiurias.) 1. uolum. oratio. 204. Quibus tu priuatim iniurias plurimas, contumeliasq; imposuisti: id est, iniurijs affecisti. Item. 1. uolu. orat. 18. Aut iniuriam, sine ignominia sibi imponerent: id est, facerent. CONtumelias. uide iniurias. IN ceruicibus dominum. uide dominum. IN rogum.) 1. uolu. ph. 166. Metellum enim multi filij, filiæ, nepotes, neptes in rogum imposuerunt. LAborem alicui.) 2. uolu. ora. 131. Nūquā iste plus militi laboris imposuit, quàm sibi sumpsit. LEges alic.) 3. uol ora. 107.. Quas ille leges (si leges nominandæ sunt, ac non faces urbis, & pestes Reipu.) fuerit impositurus nobis omnibus, atq; insusturus? Item. 189.. Plaut. 22.. in orat. lib. 107.. NEcessitatem alicui.) 2. uolu. orat. 173.. Mihi de me ipso tam multa dicēti necessitas quædam imposita est ab illo, &c. Sallu. 11.. Asco. 59. NOmen alicui.) in orator.

lib.110. Ne nomen quidem ei uitio imposuerunt.3.uolumi. orat.127.NOmen alicui alicuius rei.)Sallu.26..Tāto tamq; utili labori meo nomen inertiæ imponant. Item in orator. libr.110. MVLtam alic.)Cæs.248. Adrumetanis HS.triginta millia.conuentui eorum HS.quinquaginta millia, mulctæ nomine imponit.ONVS alicui.)Attic 232.Neq; tibi hoc onus imponere patiere. PERsonam.) 3.uolumi.orat.265.. Ita Cal. Ian.ueni in senatum,ut meminissem quam personam impositam à uobis sustinerē.1.uol.ora.287..de off.20. & 23.PARtes.)Atti.164.Partes has mihi Cæsar imposuit. SERuitium.)Sall.80..Qui scelestū imposuerat seruitiū.Ita SERuitutē.)Sall.91..Postremo seruitus imposita est. STIpendium.)Cæ.91..Omnibus ereptis socijs,imposito stipendio,&c.TRibutū in capita.)Cæ.169.In capita singula seruorum,ac liberorum tributū imponebatur. VEctigalia.)1. uol.ora.278.Vectigal enim esse impositū fructib⁹ uestris dicitur.2.uol.ora.62..VVLnus alicui.)Attic.12.Nō ita,ut sperarant mali,tanto imposito reipub.uulnere.Item.77.ALIcui.)Att.311.Cui tamen egregie imposuit Milo noster.nūc est dolo malo aliq.fallere.

IMportare aliquid alicui.ut CAlamitatem.)3.uolum.ora. 28..Tantam importare meis defensoribus calamitatem.Itē in oratorijs libris.113. Item.uolu.orat.212. DEtrimentum alicui.)in orato.libr.88.Plura proferre possim detrimenta publicis rebus,quàm adiumenta per homineis eloquentissimos importata:id est,inuecta.SOlicitudines alicui.)1.uolumi.philosophiæ.59..Eas ipsas solicitudines,quibus eorum animi noctes,atq; dies exeduntur,à dijs immortalibus supplicij causa importari putāt.FRVmentum.)Cæs.224..Etiā animaduertebat frumento se in Asia nisi importato uti nō posse:id est,aliunde inuecto.

IMprimere.)Vt exprimere est extra aliqd premendo trahere:ita imprimere est aliquid premendo intus signatū relinquere,ut fit in cera annulo signatorio:trāsferturq; ad similia.CEram.)1.uolu.philo.161.An imprimi quasi ceram animum putamus?ANImum.uide ceram. VEstigium.)in orat. lib.198.In quibus Platonis primum sunt impressa uestigia. NOtitias rerum.)1.uolu.philo.6..Quo ē genere nobis notitiæ rerum imprimuntur.MEmoriam re aliqua.)3.uolumi. oration.

orationum.115..Vt memoriã publicam recensionis tabulis publicis impressam extingueret. DEDecus alicui.) 3. uolu. oration.197.. Quorum lectione duplex imprimeretur Rei publi.dedecus.
IMpugnare.) est aduersus aliq. acriter pugnare. ALiquē.) Cæsar.204.Diuersis enim telis nostri figebantur,aduersi ex uallo castrorum,auersiq; ex flumine,in quo multę naues instructæ funditoribus, & sagittariis nostros impugnabant.
IMputare sibi.) Ascon.65. Sibi imputat pecunias publicas datas Verres.
INambulare in loco.)inorator. lib.165..Nam cum inambularem in Xysto, & essem otiosus domi. IN Lycio.) 1.uolum. philo.42. Quia disputabant inambulantes in Lycio. habet uerbum remissiorem itionem. uulgò, passeggiar.
INaudirę.) In uerbo,in,augere magis uidetur quàm negare: in participio uero sæpius contra. ALiquid.) in familia. 141..Quæ te uideo inaudisse:id est, percepisse,planè intellexisse.Plautus 148.Nam os columnatum poëtę inaudiui esse barbaro:id est,intellexi.3.uolumin. orat. 145. Quanq̃ cui sunt inauditæ cum Deiotaro querelæ tuæ? id est, quis audiuit? 1.uolum orat.5.. Nos inaudita criminatione accusatorum priore loco causam dicere intelligis:id ē,non cognita.
INaurare.) est auro aliquid superinducere. ut STAtuã.)1. uolumine orat.131.. Cui Romæ statuæ stant inauratæ à cõmuni Sicilia.
INcedere.) modo est ire, uerum cum quadam grauitate incessus esse uidetur,modo inuadere. ALIquem omnibus læti tiis.)in fam.22.. Repentę uero incessi omnibus lætitiis: fortasse ex Cæcilio sumptum est. nam cum uoluptatem animi lætitiam nimiam appellarent ueteres, hanc eandē Cęcilius. 1. uol. philo.66..expressit, dicens omnibus lætitiis se esse lætum.est autem uehementer lætari, & quasi lætitia gestienti exultare. AD aliquid.)in orator. lib. 67. Facilius autem ad inuentionem animis incedet:id est, deueniet. DOLorē alicui.) Cęs.181. Exercitui quidem omni tántus incessit ex incommodo dolor, tantumq; studiũ infamiæ sarciēdæ, ut etc. id est, inuasit. CVpiditatem rei alic.) Sallust.3. Tanta cupido gloriæ incesserat:id est, inuaserat. MOrem.) Sallust.86. Quoniam is incessit mos; id est, inualuit, irrepsit. TIMOrē

 alicui.)

alicui.) Salluſt.11. Ad hoc mulieres, quibus pro rei magnitudine belli timor tantus inſolitus inceſſerat afflictare: id eſt, occuparat. Item TImorem omnium.) Cæſ.153.. Atq; in caſtris Curionis magnus omnium inceſſit timor: id eſt, oẽs inuaſit timor. Ita Inopiam aliq.) Salluſt.83.. Inopia rurſus ambos inceſſit: id eſt, inuaſit. RELigionem in aliq.) Teren. 17.. Noua nunc religio in te iſtæc inceſſit. STVDIVM.) uide dolorem. INcendere.) eſt inflammare, ut facem. ſed in transferendo maxime enitet uerbũ. & aliqu. & re aliqua incendi dicimus. CEdrum.) 1.uolu.phil.200.. Collocemus in culcitra plumea, pſaltriam adducamus, cedrũ incendamus, demus ſcutellam dulciculæ potionis. ODores.) Plaut.134.. Et ſternite lectos, incendite odores. eſt autẽ igne odores ſuſcitare. Item.1.uolu.philo.199.. ANimum alic.aliq.re.) Terent.38.. Hac arte tractabat uirum, ut illius animum cupidum inopia incenderet. LIBidinem.) Terent.7. Quo magis libido fruſtra incendatur tua: id eſt, ardentior fiat. AMentiam alic.) 2.uolum orat.26. Erat ipſe immani acerbaq; natura Opianicus, incendebat eius amentiam infeſta, atq; inimica filio mater Habiti. CVPiditatem alic.) Attic.275. Quę cupiditatem, & arrogantiam incendere poſſint. Et Cupiditatem aliquem.) in fam.69. Illa nos cupiditas incendit. RE aliqua.) in orato.lib.93. Ego enim qui ab ineunte ætate incenſus eſſem ſtudio utriuſq; ueſtrum, Craſſi uero etiã amore. Ita AMore. uide ſtudio.

INCEptare, cum aliquo.) Terentius 136. Si cum illo inceptas homine: id eſt, litigabis.

INCæſtare mulierem.) Plaut.213. Ei duæ puellę ſunt meretrices ſeruulæ ſorores, earum hic alterã efflictim perit, neq; eam incæſtauit unquam. ut non ſemper ſit de cõiunctis ſanguine, aut ſacris initiatis. eſt autem, nunquã cum ea rem habuit. ut etiam ſit tam perſonam, quàm locum incæſtare.

INCidere.) Nunc factum eſt à cædo: nã hoc abſoluto de eo, quod à cado uenit, agetur. PEnnas.) Att.55. Qui mihi pennas inciderunt, nolunt eaſdem renaſci. LINGuam.) 2.uolu. orat.195. LIngua inciditur ad deplorandam calamitatem. MEDium.) 3.uolum.orat.169.. Tametſi incidamus oportet media, ne nimis ferò ad extrema ueniamus: id eſt, mediũ abijcere. NERVOS uirtutis.) 1.uolum.philo.45.. Qui, ut Theo-

Theophraſtus, neruos uirtutis inciderit. Ita Neruos legio num.) 3.uolum. orat.240.. Quid? legionum noſtrarum neruos nónne his conſilijs incidimus? IN Baſi epigramma. 1. uolu. orat. 229.. Tum epigramma pernobile inciſum habuit in baſi. IN æs aliquid.) 3.uolumine orati. 105.. Decreta falſa uendebat, regna, ciuitates, immunitates in æs accepta pecunia iubebat incidi. Ita Leges.) 3. uolu. orat. 189.. Falſas leges Cæſaris nomine, & falſa decreta in æs incidenda, & in Capitolio figenda curauit. Item. 189.. ET in ære.). 1. uolu. orat. 233.. Id non modo tum ſcripſerunt, uerũ etiam in ære inciſum nobis tradiderunt. ut etiam in ære incidatur: non autem tantum in æs, ut Laur. Valla præcipiebat.

INCIDERE.) Nũc eſt à cado, in quo uerbo multę ſunt mutuæ dicendi figuræ, ut ſtatim exemplis cognoſci poterit, præterea præter caſum, qui in uerbo ineſt, ſępius in mala, & aduerſa incidimus. MORBVM alicui.) Plaut. 141. Ecce de repente tantus morbus incidit &cę. ET IN MORbum aliq.) 2. uolumi. orat. 59.. In morbum grauem & periculoſum incidit. MALVM alicui.) in orator. lib. 87. Vt nihil incidiſſet poſtea ciuitati mali. ET in malum aliq.) Terentius 18.. Iocularium in malum neſciens penè incidi. SVſpitionem alicui.) Terent. 9. Redeunti interea ex ipſa re mihi incidit ſuſpitio Item. 12. Nam quî iſtæc tibi incidit ſuſpitio? CALamitatem alicui.) Teren. 59. Vt nunquã ulla amori ueſtro incidere poſſit calamitas. Ita In calamitatẽ aliq.) ut in ærumnam. CASVM alicui.) in famili. 73. Multis fortiſſimis, atque optimis uiris iniuſtis iudicijs tales caſus incidiſſe. AETATEM in aliq.) in orat. lib. 180. Sed in magnos oratores inciderat eius ætas. IN tempora.) in famili. 21. Quod in id Reipub. tempus non incideris, ſed ueneris. BELlum.) Cæſar. 23. Si qua bella inciderint. & in bellum. CAVſas.) de offici. 62. Sed incidunt, (ut ſupra dixi) ſæpe cauſæ, cum repugnare utilitas honeſtati uidetur. IN CVpiditatem aliq.) de offic. 6. Cum in imperiorum, honorũ, gloriæue cupiditatẽ inciderint. IN AMicitiã alicuius.) Salluſt. 5.. Quòd ſiquis etiam à culpa uacuus in amicitiã eius inciderat. etſi amicitia per ſe bona eſt, malorũ tamẽ eſt mala. IN Diem aliq.) Atti. 89.. Facieſq; me in quẽ diem Romana incidũt myſteria certiorẽ; id eſt, quo die eo annó myſteria

Lau. Val.

Rom.fierent.nam diem statū non habuisse uidentur ea my steria.& idem est cum incurrere: quod genus dicendi aptissime nos transferemus ad quosdam dies festos, qui incerto tempore anni ueniunt,ut Christi optimi ascensus,item corporis sacra, & cætera id genus.necnon etiam ad lunæ defectum,in cæteris similibus.Att.137.Si enim recte ambulauit is,qui hanc epistolam tulit.in ipsum tuū diem incidit.nunc tantum casum habere:id est,quartanæ tuæ die peruenit.IN Discessum alicui⁹).in fam.40. Tum in ipsum discessum senatus incidisse credo meas literas.IN æruginem.)1.uolum. philo.215..Inter acutos autem & hebetes interest,quòd ingeniosi,ut æs Corinthium in æruginem,sic illi in morbum & inciderunt tardius,& recreantur otius:id est,æruginem contrahunt.IN ærumnam.)Atti.45.Scio nos nostris multis peccatis in hanc ærumnam incidisse. IN Febrem.) in fa. 156.Qui ex labore in febriculam incidit. IN Morbum de integro.)in famil.201. Vt enim grauius ægrotant ij, qui cum leuati morbo uidentur, in eum de integro inciderunt. est quod uulgo dicitur recadere.IN Fraudem.) Teren.60.Cuius ego spe in hanc fraudem incidi.Att.18. IN Mentem aliquid.)Terent.125.. Quod utinam ne Phormioni id suadere in mentem incidisset:id est,uenisset. Item.Terēt.55.Quodcunq; inciderit in mentem, uolet. IN MAnus hostium.) 1. uolum.philo. 186.. Qui cum in manus Cypri Nicocreontis regis incidisset.Item Attic.66.IN Manus aliquid.)in orat. lib. Nunquā enim libri illi in manus inciderunt. IN Morositatem.)de offici.18. Ne si irascamur, aut intempestiue accedentibus, aut imprudenter rogātibus, in morositatem inutilem,& odiosam incidamus.IN luctus.) de offi.7.Quo impetrato,in maximos luctus incidit:id ē,deuenit.IN hyemem aliquid.) in famil.35. Eadem epistola petebas, ut eos quamprimum,ne in hyemem inciderent,ad facultatem ædificandi liberarem.IN insanias hominum.) in fami.45..Incideram in hominum pugnandi cupidorum insanias.IN locum eum aliq.)Teren.125.. Ego in eum incidi infelix locū, ut neq; mihi eius sit amittendi,nec retinendi copia.IN Opinionem.) in famil.130.. Ne possum quidem in ullam aliam incidere opinionem,nisi in eam: id est, aliter arbitrari non possum.actiue eñ nūc est opinio.IN petulantiā.), in fa. 85.

Tamen

Tamen cauendum est, ne in petulantiam incidas: id est, ne petulans fias. IN Perturbationem.) in orat. lib. 85. Et ætate incidimus in ipsam perturbationem disciplinæ ueteris. IN Sermonem.) Att. 152. Ego enim in uarios sermones incidebam. Item in fam. 127. Tamen in sermonē incidemus: id est, dabimus sermonem. in orat. lib. 94. Non ipse aliquid à me promisisse, sed fortuito in sermonē uestrum incidisse. nunc est casu incidisse in aliennm sermonem. IN Salebras.) 1. uo. philo. 71. Nunquam in tantas salebras incidisset. IN suspitionem.) 3. uolumi. orat. 115. Quia nimis amplecti plebē putabatur, in suspitionē incidit regni appetendi. passiue nunc est suspitio. Ita SVspitionem de aliquo.) Terent. 90.. Nunc suspitio de me incidit. Terenti. 9. Redeunti interea ex ipsa re mihi incidit suspitio: id est, suspicatus sum. Item. 12. Nam qui istæc tibi incidit suspitio? IN Tarditatem.) Attic. 160.. Hoc ueritus in hanc tarditatem incidi, sed assequar omnia si propero, si cunctor, amitto. IN orbem aliquid.) 1. uolum. philo. 129.. Iam explosæ, eiectæq; sententię Pyrrhonis, Aristonis, Herilli, quod in hunc orbem, quem circumscripsimo incidere non possunt. id est, eas non admittit hic orbis noster. ALiquid in aliquem.) in fam. 173. Vt ex libellis suis animaduerti, qui in me inciderunt. Item. Attic. 35. OCulos aliquò.) 3. uolum. orat. 101.. Tamē hæc noui iudicij noua forma terret oculos, qui quocunq; inciderint ucterem consuetudinem &c. id est, quoquo oculos forte conuerto. REmp. in aliq.) Attic. 131.. *Sed uidésne in quem hominē inciderit.* Respub. quàm acutum, & q̄ uigilantem, q̄ paratum? &c. INCipere aliquid. ut AMicitiam à paruis.) Terent. 13. Per ego te deos oro, & nostram amicitiam Chreme, quæ incepta à paruis. TVrbam inter aliquos.) Teren. 41. Quia cum inde ab eo, iam tum inceperat turba inter eos.

INCitare.) proprie est ad celeritatem impellere, interdum irritare, commouere. EQuum.) 2. uolum. phil. 62.. Vt exercitus imperatorem equo incitato se in hostes immittentem prosequentur. Cæsar. 40.. Incitato equo se hostibus obtulit. CVRsum.) Cæs. 26. Cursu incitato in summo colle. SE in aliquem.) Att. 32. Quòd si in eam me partem incitarem. CELeritatem linguæ.) in orato. lib. & linguæ celeritatē incitant. ODium in aliq.) Atti. 18.. Odia autem illa libidinosæ,

nosæ, & delicatæ iuuentutis, quæ erant in me incitata, sic mitigata sunt. RAtionem uiuendi) in orat. li. 164. Quanquam ea tela texitur, & ea incitatur in ciuitate uiuendi ratio: id est, ab omnibus usurpatur auide. STVDium scribendi, aut quid agendi) 2. uolu. philo. 109.. Quorum studio legendi, meum scribendi studium uehementius in dies incitatur.
INCLamare.) est conuitiis, & clamorib. insectari, inquit, Sext. Pompei. interdum uoce altiori aliq. uocare. & aliq. & alicui inclamam⁹. ALiquem.) Plau. 252.. Inclama tuos, tui delinquunt. Item. 27. Nimis ægre risum continui, ubi is hospitem inclamauit: id est obiurgauit, reprehendit. in orat. lib. 64. Comitem illum suum inclamauit semel, & sæpius. nunc est alta uoce aliquem uocare. ALicui.) in orat. lib. Metuo ne mihi inclametis: id est, reprehendatis.
INCLinare.) est pendere, nam inclinato rectū opponitur. uerum maximum habet ornatum in translatis. & dicimus inclinare aliquid, & cum præpositionibus præsertim ad locum significantibus. ut in exemplis. REM.) in famil. 2. Laboratur uehementer, inclinata res est. Attic. 162. A Liquem timore.) Attic. 45.. Qui ut me paulum inclinari timore uiderunt &c. id est, aliquantulum deficere. FORTVnam.) in famil. 26.. Aut me tam improuidum, qui ab excitata fortuna ad inclinatam, & propè iacentē desciscere. REMP. paulum.) Sallust. 9.. Vbi paulum inclinata Respub. agitari cœpit. VOLVntatem.) 2. uolum. orat. 136.. Magna est autem comitiis consularibus repentina uoluntatum inclinatio: id est, mutatio, propensio. Item in orato. lib. 120. Nam hoc est necesse, ut is, qui nobis causam adiudicaturus sit, aut inclinatione uoluntatis propēdeat in nos, aut &c. ET IVdicē.) in oratoriis lib. 138.. Sed tantum impelli primo iudicem leuiter, ut iam inclinato reliqua incumbat oratio. DIEM.) 1. uolu. phi. 191.. Vt ēm in academiā nostram descendimus inclinato iā in post meridianū tempus die: id est, uergēte iam sole in post meridiem. AD aliquid se.) 1. uolu. ph. 92. Quàm uellem, inquit, ut te ad Stoicos inclinasses. nūc est sequi. SE cum aliqua.) Plaut. 227.. Nam iam inclinabo me cum liberta tua: coeundi nunc actum modeste expressit.
INCLVDERE aliquid in re & in rem. IN Carcere aliquem.) Att. 23. Itaque nunc consule in carcere incluso. EMblema

blema in annulis.)1.uolu.orat.212.. Ita apte in scyphis aureis includebat, ut ea ad illam rem nata esse diceres: id est, illigabat. IN Orationem epistolam.) Attico.212.. Penè orationem in epistolam inclusi. VOCem.) 3. uolu orat. 130.. Et me dolor debilitat, includitq; uocem: id est, uocem exire nõ finit. ANimum in corpore). de offi.131. Si iam tum cum erit inclusus in corpore eminebit foras. OPinionem in diffinitiões).1.uolumi. phi. 212.. Opinionem autem quã in omes diffinitiones superiores inclusimus, uolunt esse imbecillam assensionem.

INCHOare.) Videtur inquit, Sex. ex Græco originem uerbum trahere, quod Hesiod⁹ omnium rerũ initium esse dixit chaos. ideo inchoare est incipere. LIBros.) Atti.320. Libros meos, quos expectas inchoaui. BELLum.) 3.uolu.orat.73. Bellum affectum uidemus, & uere ut dicam penè confectũ. sed ita, ut si idem extrema prosequitur, qui inchoauit iam omnia perfecta uideamus.

INCOnciliare.) est comparare, cõmendare. uel ut antiquĩ, per dolũ decipere, inquit, Sex. Pomp. pro diuellere, segregare Plautus accipere uidetur.260. Inconciliasti eum, qui mandatus est tibi, illũ qui mandauit, eum exturbasti ex ædibus: id ẽ, disperdidisti. Item Plaut. Ipse quod in se fuit, accuratũ habuit, q̃d posset malũ facere in me, incõciliare copias omneis meas. Teren. dixit male conciliatę: id ẽ, emptę. Plauto uero inconciliate dixit.122.. pro ignaue, & nihili.

INCOMmodare aliquid alicui.) Terẽt. 4. Magis id adeo mihi ut incommodet, quàm ut obsequatur gnato. Item. 1.uo. orat.9. Vt cum ipsi nihil alteri scientes incommodarent, nihil ipsis iure incommodi cadere possit.

INCRebrescere aliquid.) in or. lib.243.. Quare quoniã non nullorum sermo iam increbuit, Item.198.. NVMErum.) in orato. lib.203. Nunc apud oratores iam ipse numerus increbuit: id est, numerosior facta est prosa oratio. DISciplinã.) 1.uolũmi. orat.110. Vt proxime ad nostram disciplinam illam ueterem, non ad hanc, quæ nunc increbuit, uidentur accedere. est oriri.

INCRepare.) & increpitare paria sunt, ut ait No. significat autem incusare, & tunc transitiue, aut sonitum reddere, & tunc tantũ intransitiue. ALiquẽ.) Sallu.8, ad hęc maledictis increpa-

increpabat omnes bonos: id est, insectabatur. FOres. Plau. 15. Si denuo putaueris, si minusculo digito increpuerint fores, hac tegula tuum diminuam caput. DIscum.) in orator. lib. 110 Qui, simul ut increpuit discus &c. Ita. 3. uolum. ora. 101. Circumspicientem omnia, quicquid increpuisset pertimescentem &c. Ita SVspitionem rei.) 1. uolumi. orat. 129. Si mulatq; increpuit suspitio tumultus, artes illico nostrę cōticescunt.
INcrepitare.) est coarguere, conuitiari, clamare, maledicere, ait Sex. ALiquem uocibus.) Cæsar. 27.. Vbi uineis actis, aggere extructo, turrim constitui procul uiderunt, primū irridere ex muro, atq; increpitare uocibus, quod tāta machinatio ab tanto spatio instituueretur.
INCulcare.) est infercire, instrissare, à calco. SE auribus alicuius.) in orat. lib. 110. Qui se inculcant auribus nostris. ALicui.) 1. uolu. orat. 183. Inculcatū est Metello, & te aratores euertisse, &c. Item Att. 14. Quod erat illi nonnullorum artificijs inculcatum: id est, persuasum. LIBrum.) Att. 252.. Mihi ad te retractatius & quidem ἀρχέτυπον ipsum crebris locis inculcatum, & refectum: id est, scriptura super scripturam addita. LIBertatem.) Att. 286. Quę ne traditam quidē, atq; inculcatam libertatem recuperare possit: id est, prorsus restitutam. INcumbere alicui rei, ad aliquid, & in aliquid dicimus, estq; diligentem operam ei rei dare, cui incumbimus. in orator. lib. 138.. Vt iam inclinato reliqua incumbat oratio. AD Aliquid.) 2. uolumi. orato. 136. Magna est autē comitijs consularibus repentina uoluntatū inclinatio, prę sertim cum incubuit ad uirum bonum, & multis alijs adiumentis petitionis ornatum. nunc est summo studio deflectere ad bonum uirum. AD studium.) Att. 32. Quare incumbamus ô noster Tite ad illa præclara studia, & eò, unde discedere non oportuit, aliquando reuertamur. AD Voluntatem alic. rei.) Att. 18. Pompeius uero ad uoluntatem perferendæ legis incubuerat: id est, totus inclinarat. AD aliquid recuperandum.) Att. 49. Ad quæ recuperāda per fortunas incumbe, ut facis. Item. 2. uolum. orat. 206. AD salutem.) 1. uolumi. oration. 118.. Quare P. C. incumbite ad salutē Reipub. AD bellum.) 2. uolum. orat. 7.. Quare uidete num dubitandum uobis sit, omni studio ad id bellū incumbere, &c.
Ed

Eô,id eſt,ad id.3.uolum.orat.235.. Facis tu id quidem, & eô maxime incumbis.Ita EODem.) 3.uolu.orat.208. Idem uo lunt omnes ordines,eodem incumbunt municipia.IN Rē.) in famil.143..Vt in Remp.omni cogitatione incūberes. Ita IN CVram aliq.) Attic.248..Sed tu incumbe quæſo in eā cu ram.Ita In cogitationem.) in famil.145.Incumbe per deos immortales in eam curam,& cogitationem. Ita In ſtudiū.) in orator.lib.57.. Atq; in id ſtudium,in quo eſtis, incumbi te.& ad ſtudia,ut ſupra.In ALiqua re.) Att.327.. Dicitq; ſe perfecturum,ut Cæſar in illo incumbat:id eſt,ut illi faueat, illud ipſum ut uelit Cæſar,quod ipſe.

INcurrere.) Idem eſt, & incidere. IN ætatē alicuius.) Att. 325..Ego autē id ipſum tū eram ſecutus,ne in noſtra tēpora incurrens,offenderem quempiam. IN Odium hominum.) de offic.30.Primum improbantur ij quęſtus,qui in odia ho minum incurrunt,ut portitorū,& fœneratorum:id eſt,quę facile hominum odium ſibi comparant. IN Reprehenſio nem.1.uolum.phil.49. Non eram neſcius Brute, cum quæ ſummis ingenijs exquiſitaq; doctrina philoſophi Græco ſer mone tractauiſſent, ſi ea latinis literis mandaremus, fore ut hic noſter labor in uarias reprehenſiones incurreret.IN quem diem.) Atti.105..Tua λῆψις in quem diem incurrat ne ſcio.& hoc recte dici poteſt de ijs ferijs,quæ erraticæ appel lari poſſunt,ut dictum eſt in incidere. IN DIFFiculatem.) in fami.47. Nihil enim conſtrui poteſt, quod non incurrat in magnam aliquam difficultatem. IN MEMoriam rei ali cuius.)in orator.lib.187.. Nobisq; amiciſſimi laudibus li benter audio, tamen incurro in memoriam communium miſeriarum,IN OCulos In uoculas alicuius.)in famil.26.. Sed incurrit hęc noſtra laurus non ſolum in oculos,ſed iam etiam in uoculas maleuolorum:id eſt,ſermonem dat.

INCVtere aliquid alicui.)Plaut.137..Quid pauci?Me.nihil equidem niſi unum,palla pallorem incutit. DOLorem ali cui) Attic.12.Nam plane ita putauerunt, cum religio, cum pudicitia,cum iudiciorum fides,cum ſenatus autoritas con cidiſſent, fore ut aperte uictrix nequitia, ac libido pœnas ab optimo quoq; peteret ſui doloris,quē improbiſſimo cui que incuſſerat ſeueritas conſulatus mei.

INdagare.) eſt diligenter inquirere.propriumq; uenatorū

esse uidetur, qui quæq; loca ad feras captādas inuestigan. & aliquid, & de re aliqua indagam⁹. Att.25. Tu quicqd indagaris de Rep. Et maxīe q̄s COSS. futuros putes facito, ut sciā. INdere.) Plautīnum est uerbū, & modo significat immiscere, modo iniicere, necnon etiam facere, ut in exemplis. Coriandrum escis.) Plau.191.. Boues qui conuiuas faciunt, herbasq; aggerunt, eas herbas herbis aliis porrò condiunt, indunt coriandrum, fœniculum, allium, atrum holus & cæt. Id est, immiscent. SAlem in aquam.) Plau.167.. Quasi tu in aquam iudideris salem: id est, inieceris. IGnem in aram) Plaut. 151. Inde ignem in aram, ut & Ephesiæ Dianæ latas laudes, gratesq; agam: id est, iniice, impone. CATenas alicui.) Plautus.45.. His indito catenas singularias: id est, iniicito. COMpedes alicui, eiusdem est significationis.) Plaut. 131. Homines captiuos, qui catenis uinciunt, & qui fugitiuis seruis indunt compedes, nimis stulte faciunt mea quidem sententia. CICATRicem in aliquid.) Plaut.26.. Qui sæpe ante in nostras scapulas cicatrices indiderunt: id est, fecerunt. FENEstram.) Plaut.23. Ita omnes de tecto deturbauit tegulas, illustriores fecit, fenestras indidit: id est, fecit. NOMen alicui scorto.) Plautus 45. Iuuentus nomen indidit scorto mihi: id est, fecit.

INDicare.) est detegere, aperire, & aliquid, & de aliqua re indicamus. sed ad uenditores apte transfert̄ ad rei uenalis pretium faciendū. ALiquid alicui.) in fam.129. Nam quod ante à te calumniat⁹ sum, indicabo malitiā meam. DE re.) Sall.10.. Si quis indicasset de coniuratione, quę cōtra Rēp. facta erat. MERcem.) Plaut.225.. Indica, fac pretium. Do: tua merx est, tua indicatio est. Item.37.. Venio ad macellū, rogito pisces, indicant caros. Item.226.. Item. de offic 64.

INDicere.) est aliquid denuntiare quod faciendū sit. BEllū alic.) de offic.8. Ex quo intelligi potest nullum bellum esse iustum, nisi quod aut rebus repetitis geratur, aut denuntiatum sit, aut indictum. COncilium.) Cęs.77. Indictis inter se principes Galliæ conciliis. Item.95. Totius Italiæ cōcilium Bibractę indicitur. MERcatum.) 1. uolum. orat.135. Tanto mercatu prætoris indicto, concurritur undiq; ad istum Syracusas. VEnditionem.) Cæs.296. Vt qui eorum bona redemisset, se bonorum uenditionem indicturum. PACtionē.) Ascon.

Afcon.56. Sequeftres funt apud quos pecunia deponitur, interpres per quos indicitur pactio. FVnus alicui.) 2.uolu. orat.221. Funeftū funus te indixiffe Reip. Item.221. LEgem fibi) 1.uolu.orat. Legem fibi indicunt innocentiæ, continentiæ uirtutum omnium, &c.: id eft, imponunt.

INDignari aliqd.) in orator. lib.47.. Et dicere eá, quę indignant aduerfarij, tibi q̊q; indigna uideri: id eft, quę indigna INdolerē.) 3.uol.or.171. Quis? q non indolue (eē oftendūt: rit tam fero fe, quem hominem fecutus effet, cognofcere.

INdormire alicui rei.) 3.uolu.orat.166. An faces admouen dæ funt, quæ te excitent tantæ caufæ indormientem? Atti. 325.. Sic ego, qui in ifto hoīe colendo tā indormiui diu, &c.

INDuere.) Verbi fignificatio plana eft. conftructionē uero hâc habet, ut & aliquid alicui inducere, & re aliquā aliquid, & in aliquid dicamus TVnicam alicui.) 1.uolum.phil.179. Cui cum Deianira fanguine Cētauri tinctam tunicā induif fet. Talaria.) Attic.236. Quare talari a induam?. ANnulū.) de offic.59.. Annulumq; aureum in digito, quem, ut detraxit, ipfe induit: id eft, in digitum fumpfit. TORQVEm.) 1. uolum.phi.80. Et ex eius fpolijs fibi & torquem, & cognomen induit. dixit cognomen, quia prius torquem dixerat, amant enim fcriptores aliquando etiam duo diuerfa nomī na fub eodem uerbo proferre, modo uerbum eorum alterī conueniat, ut hoc in loco, non enim fortaffe per fe folum dī xiffet induere cognomen, fed ad torquem uerbum refpexit, quod etiam Seruius innuit eo in loco: Sacra manu, uictosq; deos, paruumq; nepotem Ipfe trahit. trahit, inquit, licet ne potis fit tantum, tamen & fuperiora concludit, neque illud refert, utrum uiciniori, an remotiori uerbum accommode tur. IMAginem alicuius.) 1.uolum. phil.168. Habes fomnī imaginem mortis, eamq; quotidie induis. PERfonā alicu.) de offi.60. Ponit enim amici perfonam, cum induit iudicis: id eft, cum fumit iudicis perfonam. RE ALIQVa aliquid.) Plautus 125. Atque etiam nunc fatis funt boni, fi funt induti pice: id eft, circumliti. Item. 1.uolumine. orato 270. Sua cōfeffione induatur, ac iuguletur neceffe eft. IN aliquid fe aliq.) 1.uolum. oratio.129. Hunc uidete in quot laqueos fe induerit: id eft, implicuerit. Item. 1.uol.philo. Et (ut docui) Antiochus in id ipfum fe induit, quod timebat.

INducere.) No. Marcellus quasdã huius uerbi significatiões adnotauit, nos etiam quasdã alias ad illas addimus, quarũ omnium exempla etiã subiecimus. de offi. 59.. Hinc ille Gyges inducitur à Platone. id est, fingitur. Ita SERmonẽ) 1. uolum. phil. 177. Est igitur ambulantibus ad hunc modum sermo ille nobis, & à tali quodã inductus exordio. Etsi nũc magis dicerem esse deduci, oriri. fortasse, quia dialogorum sermo fingi solet, eo apte hoc uerbo usus est Cicero. sed est ubi in hac dicẽdi figura nulla cognoscit fictio. Atti. 12. Atq; ille locus inductus est à me diuinitus. nunc est apte rem ali quã rei alicui interponere, interficere. ANimum.) Terent. 77.. Mea est sic ratio, & sic animũ induco meum, malo coa ctus &c. Id est, mihi persuadeo. Item Att. 43. Animũ induce re non potui, ut aut illum amantissimũ mei mollissimo ani mo tanto in mœrore aspicerẽ. nunc est cõstituere. Itẽ Ter. 102.. Quód ego nunquam credidi fore, ut hac ille uiua posset ani mum inducere, uxorem habere. Item Ter. 55. Nam qui huic animum assentari induxeris, è flamma te petere cibũ posse arbitror. ubi Dona. ait proprie, nam animus inducitur aduersum obiectas difficultates. ET in animum.) 2. uolu. or. 26.. Neq; enim legare eiusmodi matri poterat in animũ inducere. ALiquid.) Att. 47. Quandoquidem ego proditus, inductus, coniectus in fraudem, omnia mea præsidia neglexi. Item. 1. uolu. orat. 37.. At uero T. Roscius nõ unum rei pecuniariæ socium fefellit, (quod tametsi graue est, tamen aliquo modo posse fieri uidetur) uerum nouẽ homines honestissimos eiusdẽ muneris, legationis, offi. cij, mandatorũq; socios induxit, decepit, destituit. in quibus duobus exemplis est pro fallere, decipere. in his uero aliquot, quæ sequũtur significat delere, tollere, seu irritum aliquod contractũ facere. LOCationem.) Att. 15. . Asiani, qui de censoribus cõduxerunt, questi sunt in senatu, se cupide prolapsos nimiũ magno conduxisse, ut induceretur locatio postulauerunt. Ita S. Consultum.) Att. 20.. Inducendi S. Consulti maturitas nondum est. Ita Agros uenditos, & quid tale.) 2. uolu. orat. 80. Hic ager omnis quoquo precio coemptus erit, tamen ingenti pecunia uobis inducetur. Item. 86. Ita NOmẽ, quando debitorẽ significat.) Attic. 208. Igitur cõsideremus, etsi nomina iam facta sunt, uel induci, uel mutari possunt.

Attico.

Att.67.. Hæc pactio non uerbis, sed nominibus, & præscriptionibus multorum tabulis cum esse facta diceretur, prolata à Memio est nominibus inductis Pompeio autore. quę tollendi contractarum rerum ratio ab eo deducta esse uidetur, quòd linea superinducta quicquid ante contractũ fuerat, tollatur. ALiquid re aliqua.) Cæs.28. Partim scutis ex cortice factis, aut uiminibus intextis, quę subito (ut temporis exiguitas postulabat) pellibus induxerant, &c. id est, superinduxerant.. Ita Tectoriũ.) 3. uolum. orat. 105.. Atq; in illis columnis dico esse, quæ à tuo redemptore commotę nõ sint, dico esse ex qua tantum tectorium uetus deletum sit, & nouum inductum. INiuriarum.) Plau.216. Quia iniuriarum multo induci satius est: id est obliuisci. Etiam si Aldus iniuriam legat. AMicitiam.) in familar.98.. Accedit etiam quod familiaritatẽ inducit: id est, familiares facit. IN errorem aliq.) 3. uolum. oratio.92.. Prius quàm in errorem induceremini? IN Mores aliquid.) in orator. lib. 119.. Præsto est, qui omnes docere possit, qui hoc primus in nostros mores induxit, qui maxime auxit, qui solus effecit. ET morem in aliq.) 3. uolum. orat. 124. Aut quem hunc morem nouorum iudiciorum in Rempub. inducimus? nunc est introducere. IN Consuetudinem aliq.) Att.324. Sed tamẽ, si nobiscum eum rus aliquo eduxerimus, in hãc nostram rationẽ, consuetudinemq; inducemus: id est, uti ea, quę nos facimus, & ipse quoque sequatur. In Rationem.) uide in consuetudinem. Item Cum ratio est pro tabulis scriptis.) 1. uolumi. orat. 97.. Tutores pecuniam prætori si pupillæ nomine dedissent, grandem præsertim, quemadmodum in rationẽ inducerent, quemadmodũ sine periculo suo dare possent, non uidebant: id est, referre in tabulas: sed inest tamen nescio qd fraudis in uerbo. IN pedes soleas.) in orato. lib. 81. Ligneæ soleæ in pedes inductæ sunt. IN SPEM aliq.) de offic. 44. Quod te malum, inquit, rationis in istam spem induxit? etc. id est, adduxit. Et SPE induci.) 1. uolumi. orat. 31 Sæpius uerocum hac particula ut, quasi sibi reditiua, ut in exemplis uideri potuit.

INDVLgere alicui.) Terent.29. Nimis mihi indulgeo. quẽ locum Don. exponens, inquit, indulgeo me: sic ueteres, qd nos mihi dicimus, & alibi. Te indulgebant, tibi dabant,

INEsse aliquid in re aliqua.) in fami. 80. Quæ uis insit in his paucis uerbis. Item Terent. 20. Cum faciem uideas, uidetur esse quantiuis pretij. tristis seueritas inest in uoltu, atque in uerbis fides.
INEscare aliq.) Terent. 81. Nunqnam rem facies. abi, nescis inescare homines Sannio. ab aucupib⁹ sumptum est, qui auibus capiendis effundunt cibum.
INFAtuare aliquem.) Item. 2. uolum. orat. 156. Neminē quidem adeo infatuare potuit, ut ei nummum ullum crederet. 3. uolum. orat. 187..
INFErcire uerba.) 6. in orat. lib. 220. Neq; iuferciens uerba, quasi rimas expleat. uide explere rimas.
INFErre.) est modo contrà, modo in locū ferre, interdum quædam etiam alia significat. Et aliquid aliquo, uel in aliq. uel alic. infertur, ut in exemplis. AQuil am.) 3. uol. ora. 263. His uiginti cohortibus nullo equitatu Hircius ipse Aquilā quartæ legionis cum inferret. ut signum infra. BELlum patriæ.) de offic. 71. Quod si is, qui apud te pecuniam deposuerit, bellū inferat patriæ, reddésne depositum? est arma aduersum patriam ferre. DETRimentum alicui.) Cæsar. 145. Magnisq; ultro illatis detrimentiss eos qui eruptionem fecerant, in oppidum reijciebant. COnsulatum in suam domum.) de offic. 28. Itaq; ille in suam domum consulatū primus tulit: id est, ex sua familia primus COS. factus est. FAmē.) Att. 145. Me meis ciuibus famem, uastitatem inferre Italiæ. INiuriam alicui.) 3. uolu. orat. 26.. Huic hominū generi fateor multos aduersarios, inimicos, inuidos esse, multa proponi pericula, multas inferri iniurias. Item de off. 5. Plautus 152. IN rogum.) 2 uolum. philo. 77. Atq; in suo lectulo mortuus, in Tympanidis rogum illatus est: id est, positus est. ut etiam efferri ad sepulturam. IN Discrimen aliquid.) 3. uolum. orat. 59.. Ne quis se pro nostro imperio in periculum capitis, atq; uitę discrimen inferret. Item de offi. 43. 2. uol. orat. 3. IN pauperiem aliq.) Plaut. 279. Velut meretrix meum herum miserū sua blanditia intulit in pauperiem, priuauit bonis, luce, honore, atque amicis. IN sacrificium aliquid.) 2. uolum. philo. 177. Qui in sacrificiū cogitatam libidinem intulit. IN equum aliquem.) Cæs. 72.. Iis pugnantibus illum in equum quidam ex suis intulit. est cum
in

in equum reponere. MEmoriam aliquã in suam domum) de officiis. 49. At hic nihil in domum suam intulit, præter memoriam nominis sempiternam, ut cõsulatum. MORem alicui.) in orato. lib. 44.. Aut si diutius in hoc constiterimus, moram atque impedimentum reliquis pręceptis intulisse uideamur. Cæs. 182. Neque uero Pompeius cognito cõsilio eius moram ullam ad insequendum intulit: id est, nihil moratus est. MORtem alicui.) 3. uolum. orat. 104.. Interfit inter uitæ dignitatem summorum, atque infimorum, mors quidem illata p scelus iisdẽ pœnis teneatur, & legib⁹. LITEM capitis.) 2. uolum. orat. 41.. Si quę lis capitis illata est, non admittunt. est aliquem capitis accusare. PERiculum alicui.) 1. uolum. orati. 64. Ad inferendum periculum iustam uideri oportere. RATiones.) 2. uol. orat. 150. Quàm uero facile falsas rationes inferre. SEse.) Plaut. 159. Viden' tu ignauũ ut sese inferat? est elate & tumide incedere. SErmonem.) in orato. lib. 97. Solebat Cotta narrare, Crassum sermonem quendam de studio dicendi intulisse. SIGna ali.) 3. uolum. orat. 198.. Atque ille furens infesta iam patriæ signa Brũdusio inferebat. Item. 155.. STVprum mulieri.) de offic. 59.. itaque hac opportunitate annuli usus reginæ stuprum intulit. ita PVLuinaribus bonæ deæ.) 2. uolum. orat. 145.. Qui puluinaribus bonæ deę stuprum intulerit. SVMptum alicui.) 2. uolum. orat. 155.. Pro quo cum à P. Varino prætore pecuniam accepisset, celauit suos ciues, ultroq; iis sumptum intulit. SVSPitionem.) Cæsa. 171. Qui cum essent progressi, primæq; turmæ insidias intrassent, ex fremitu equorum illata suspitione, ad suos se recipere cœperunt. VASTITATEM rei alicui.) 2. uolum. orationum 247. Deinde cum ille saxis, & ignibus, & ferro uastitatem meis ædibus intulisset. Item de officiis 145. VIM.) 3. uolumin. orationũ 111. Consuetudinem illius perpetuam in ui inferenda, huius tantum in repellenda. V V L N V S alicui.) Cæsa. 146. Multa nostris de improuiso imprudentibus, atque impeditis uulnera inferebant.

INFiciare.) est negare quod petitur, uel in quo qs accusat. Vnde inficialis status apud rhetores, in quo qui reus est, inficiatur. A Liquid.) 1. uolum. orat. 224:. Earum autem rerũ nullam sibi iste neq; inficiandi rationem neq; &c. Plaut. 11.

Quæq; facta inficiare. FOedus.)1.uolum.philo.76. Qualis Q. Pompeius in fœdere Numantino inficiando fuit.
INfici.) à uestium infectoribus recte ad quędā alia uerbum transfert. ALiqua re aliqu.)1.uol ph.91.. Video equidē inquam, sed infici tamē debet his artibus, quas, si dū est tener, combiberit, ad maiora ueniet iam paratior. PRauitate opinionis.1).uolu.phi.190.. Tum planè inficimur opinionum prauitate. Ita Animū.)2.uolum.orat.143.. Sed nos umbris, delitiis, otio, languore, desidia animum infecimus.
INFirmare aliquid.)3.uolum.oratio.217.. Qui omnes moras interponis, quibus infirmetur Brutus, melior fiat Antonius. VERitatem.)1.uolumi. orat.15. Est quædam tamen ita perspicua ueritas, ut eam infirmare nulla res possit: id est, debilitare. 1.uol.ora.25.NOTam.) ad Heren.22. Propterea quòd frequentia, & obambulatio hominum conturbat, & infirmat imaginum notas. SENtentia alic.)ad Heren.8.. Deinde ea sententia, quæ ab aduersariis sit excogitata, & scripto attributa, contemnetur, & infirmabitur.
INfit cum ab in & fit fiat, tamen significationē mutat, nam fit patientis est, infit agētis. & est incipit, ut infit dicere. Pl. 14.. Infit dicere adulterinū, & non esse symbolū. Item Plau. 24. Infit percontarier. Item.36.. Infit tibi postulare plorās, eiulans, plorans, ut sibi liceret miluium uadarier.
INFlāmare.) Verbi proprietas plana est, sed ab ea perelegāter ad quædam sui simillima sæpe transfertur. Inflammam' uero aliquid re aliqua, ex re, & ad rem. ALiquid.) Att. 119. Cum eadē lucerna hanc epistolā scripsissem, qua inflammaram tuam: id est, combusseram. Ita TEdas.)1.uolumi.orat. 225.. Quam cū inuestigare, & conquirere Ceres uellet, dicitur inflammasse tedas ex iis ignibus, qui ex Aethnæ uertice erumpunt. Nunc est incendere tedas. BELlum.)in fam.173. Ex tuis literis, & ex Greceii oratione non modo non restinctum bellū, sed etiam inflammatum uidetur: id est, uehemētius factum. INuidiam.)1.uol.ora.66. Qui concionibus, & legibus hanc inuidiā senatus inflammare conetur: id ē, excitare, & maiorē efficere. ODium suum.)3. uolumi.orat.136. Vicit is, qui non fortuna inflāmaret odiū suum, sed bonitate leniret. REM.)in orator.li.205.. Si is nō pręparatis auribus inflāmare rem cœpit, furere apud sanos, & quasi inter

sobrios

ſobrios bacchari uinolentus uidetur. RE aliqua.) 2. uolum. orat. 219. Proinde deſinant aliquando me iiſdem inflammare uerbis: id eſt, ad iram prouocare. CVpiditate aliqu.) de offic. 112. Quorum cupiditate quidam inflammantur. IRAcundia aliq.) 1. uolum. philoſophiæ. 219.. Vel iurare poſſum non illum iracundia tamen inflammatum fuiſſe. AD aliquid.) in fam. 8. Vt omnem gloriam, ad quam à pueritia inflammatus nõ fuiſti, omni cura atq; induſtria cõſequare: id eſt, quam ardenter appetiſti.

INflare, à follibus ſumptum eſt, qui flatu recepto turgent. quod idem efficit genus quoddam tibiæ. ut in orat. lib. 181.. Vt ſi tibiæ inflatæ non referant ſonum, &c. SOnum.) in orator. lib. 164. Qui inflarat celeriter eum ſonum. uulgò dar il ton della uoce. HIſtoriam.) 2. uolum. philoſo. 157. Fannij autem ætate coniunctus Antipater paulo inflauit uehementius: id eſt, ſonitu quodam maiore hiſtoriam effecit. Recenſet enim Cicero eo in loco, qui claruere in ſcribenda hiſtoria. ALIquid re aliqua.) 3. uolu. orat. 99. Quo in oppido cũ tibi ſpe falſa, quod Q. Acharium non eſſe ſucceſſurum putares, animos rumor inflaſſet: id eſt, elatiorem te reddidiſſet. Item. 2. uolumi. orationum. 132. Quid illam pugnam naualem ad Tenedum contento curſu, accerrimis ducibus, hoſtium claſſis Italiam ſpe, atq; animis inflata peteret. Ita OPInionibus.) de offic. 18.. Cum homines inflati opinionibus turpiter irridentur.

INflectere aliquid.) in fa. 8. Magnitudinem animi tui, quã ego ſemper ſum admiratus, ſemperq; amaui, ne unquã inflectas cuiuſquam iniuria: id eſt, ne diſcedas à conſtanti & forti uiro. ORAtionem.) in orato. lib. 168. Hic primus inflexit orationẽ, & eam mollem, teneramq; reddidit. COlaphos alicui.) Teren. 80.. Homini miſero plus quingentos colaphos infregit mihi. In quo loco Do. exponit inflixit homini miſero plus quàm quingentos colaphos.

INfligere turpitudinem alicui.) 3. uolum. orationum. 93. Vt mihi illa omnia immortalem gloriam dederint, tibi ſempiternam turpitudinem inflixerint: id eſt, te ſempiterna turpitudine inuſſerint. VVLnus alicui.) 3. uolum. orationum. 170.. Tum illud, multis ante tentatis, neceſſario tibi uulnus inflictum. Item. 179.. Tamen infligi magnum Reipub. uul-

nus putabamus. Item. 3. uolumi. oratio. 86.
INfluere in aliquid.) Cæ. 3. Qui in flumen Rhodanũ influit: lacus scilicet Lemanus: & influere dictũ est, quasi emitti lacum in flumen Rhodanum. Ita IN aures alicu.) de off. 215. Quibus blandicijs C. Papirius COS. nuper influebat in aures concionis. Ita IN animos.) 2. uolu. philos. 177. Assentior enim Platoni nihil tã facile in animos teneros, atq; molles influere, quàm uarios canendi sonos.
INformare.) Vt à facie facio, à figura fingo, ita à forma formo dictum est: Significat autem informare, formam imponere. ORAtorem.) in oration. 197.. Atq; ego summo oratore fingendo, talem informabo, qualis fortasse nemo fuit, & ANImum.) de offi. 3.. Vt nemini parere animus bene informatus à natura uelit, &c. ALIquid.) Attico. 101. Ne tu haud multum requireres illum uirum, qui in sexto lib. informatus est: id est, descriptus. CAVsam.) 1. uolumine orationũ. 6. Propterea quod & ab illo, qui tum dixit, informata iam causa est, est planè ut se habeat causa iudicibus quasi ante oculos ponere. COgitationem.) Attico. 1. Petitorum hæc est informata adhuc cogitatio: id est, de petitoribus, ita omnes cogitaret. PROscriptionem.) Att. 171. Tãta erat in illis crudelitas, tanta cum barbaris gentibus coniũctio, ut nõ nominatim, sed generatim proscriptio esset informata.
INfringere aliquid alicui.) Teren. 80.. Homini misero plus quingentos colaphos infregit mihi. ANImum.) 1. uolumi. philosophiæ. 193. Verisimile est igitur in quem cadit ægritudo, in eundem cadere timorem, & infractionem quandam animi, & demissionem. SPEM alic.) in oratorijs libris. 197.. Quare non est, cur eorum, qui se studio eloquentiæ dediderunt, spes infringatur, aut languescat industria. TRIBVNATVM.) in oratorijs libris. 87. Drusiq; tribunatus pro senatus autoritate susceptus, infringi iam, ac debilitari uideretur.
INfundere aliquid alicui, & in aliquid.) in famil. 130.. Tum cum in urbem nostrã est infusa peregrinitas: id est, irrepsit, & occupauit urbem. IN rem.) in ora. lib. 130. Cum homines humiliores in aliorum eiusdem nominis infunderentur genus. VEnenum.) 3. uolu. orat. 255. Ac hic nuper sororis filio infudit uenenum, non dedit.

INfuſcare aliquid.ut merum) Plaut.81.. Raro nimiū dabat quod biberē,atq; id merum infuſcabat. Ita in orat.lib.188.. Qui nec extra urbem hanc uixerāt, nec eos aliqua barbaries domeſtica infuſcauerat, recte loquebatur. BARbam pectus.)1.uol.ph.196. Situ nidoris barba pędore horrida,atq; intonſa infuſcat pectus illuuie ſcabrum.

INgenerari.) Vt innaſci, eſt ſimul naſci, ita ingenerari eſt ſimul generari, & aliquid alicui ex aliq.re ingeneratur.2. uolumi.orat.85. Non ingenerantur hominibus mores tam à ſtirpe generis, ac ſeminis, quàm ex his rebus quæ ab ipſa natura bonis. Ita FRVgalitatem.)3.uolumi.orat.7. Et quod erat eo nomine, ut ingenerata familiæ frugalitas uideretur, fauebant, gaudebant. eſt maiorum ſuorum frugalitatē ita retinere, ut ſecū innata eſſe uideatur. AMOrem.) de officijs. 3.. Ingeneratq; in primis præcipuum quendam amorem in eos, &c.

INgerere mala multa.) Terent.15.. Ingerā mala multa. Dô. inqt, quaſi tela iſta ſe dicit ingeſturū mala. Item Plaut. 159. Omnia mala ingerebat. PVgnum in aliquē.) Terent.145. Niſi ſequitur, pugnos in uentrem ingere: id eſt, infer.

INgraueſcere aliquid: id eſt, grauius fieri. Auget enim in, ut multis in locis uideorq; recte obſeruare, ut ingraueſcere dicebam, ſemper eſſe ingraueſcere id, quod onus affert, non autem cui affertur. ut malum ingraueſcit, non autem malo Cæſar ingraueſcit. ANnonam.) 2.uolumi.orationum.215. Nam cum ingraueſceret annona: id eſt, difficilior fieret.. Item Cæſ.135. AEtatem.) in familiari.8. Quare hoc animo in nos eſſe debebis, ut ætas noſtra iam ingraueſcens in amore, atq; in adoleſcentia conquieſcat tua: id eſt, quæ annis iā fit grauior. Item de officijs.102.. MAlum.) Attic 278. Ingraueſcit enim in dies inteſtinum malum: id eſt, maius fit. Aggraueſcere uero morbum dixit Terent.105. STVdium alicuius rei.) in famil.49. Nam ſi à prima ætate me omnis res & doctrina liberalis, & maxime philoſophia delectauit, tamē hoc ſtudium quotidie ingraueſcit: id eſt, maiores uires ſumit, ut ſit etiam de bono ingraueſcere.

INgredi.) Verbi proprietas eſt introire: ſed cū ingreſſus ſit in rebus omnibus rerum initium, ideo ingredi pro eo quod eſt incipere maxime frequenter boni ſunt uſi. uſus uero

eius

eius est, aliquid ad aliquid & in aliquid ingredi ut dicamus, MAre.) Terent. 110. Nescis quid mali præterieris, qui nunquam es ingressus mare. Nunc propriam seruat significationem. ITER.) 3. uolu. orat. 243. Quid censetis cum iter ingressus ero? MAgistratum.) Sallust. 44. Is ubi primum magistratum ingressus est. PEriculum.) 2. uolum. oratio. 124. Quod natura offert ut eis faueamus, qui eadē pericula, quibus nos perfuncti sumus ingrediuntur. DIcere aliquid.) Attico. 142. Cum ingressus essem dicere, quid oportuisset. ORAtionem.) Attico. 242. Quam orationem cum ingressus essem: id est, cum exorsus essem dicere. AD aliquid.) in orat. lib. 97. Quanquam uos iam pridem estis in cursu: sed iis qui ingrediuntur ad studium &c. Ita AD explicandum aliq.) in orator. libr. 97. IN causam.) in fam. 78. Quare si id euenit quod ingredientibus nobis in causam propositum fuit accidere posse, non debemus ita cedere animis. IN conspectum alic.) Plautus. 10. Quid est? nihil te pudet scelesta populi in conspectum ingredi. nunc est uenire, ac se ostendere, ut Nonait hunc ipsum citans locum. IN orationem.) Cæs. 120. Vt primo M. Marcellus ingressus in eam orationem. IN tribunatum alicuius.) 3. uolu. oratio. 19. Ingredior iam in Sextii tribunatū: id est, dicendo. nam tribuni est ingredi tribunatū ut magistratū non fortasse in tribunatum. IN remp.) 3. uol. orat. 77. Prætermitto posteaquàm sum penitus in Remp. ingressus: id est, postquàm multa, & magna in Repub. gessi, uel me totum Reip. tradidi. IN spem.) 3. uolu. ora. 196. Quoniam ingressi in spem Reip. recuperandæ sumus: id est, desiuimus desperare. ALIQ.) Attico. 51. Si dormis, expergiscere, si stas, ingredere, si ingrederis, curre, si curris, aduola, nunc est ambulare, ire.

INgruere.) Plau. 4 Crebri hostes cadunt, nostri contra ingruunt: id est, insurgunt, premunt, obterunt.

INgurgitare.) A parte illa fluminis, quæ gurges dicitur, factum est uerbum. summam uero rei uoracitatē præ se fert eius significatio. tamq; nos re aliqua, & in rem, quā rem ingurgitamus, ut Plautus. Et plenam uini amphoram ingurgitat: id est, auide tanquàm gurges ipse absorbet. 3. uolum. orat. Cum se cibis ingurgitauisset: id est, auide complesset. 3. uolu. ph. 69. Crudiq; postridie se rursus ingurgitet, ubi ui des

des se ingurgitare. supra uero uinum. Itē IN aliq.) 3. uolum. orat. 173. In eius igitur copias cū se subito ingurgitasset: id est, immersisset, & penitus immisisset.

INhalare aliquid.) 3. uolum. orat. 82. Isto ore fœtido teterrimam nobis popinam inhalasses.

INhiare.) Verbum hoc transfertur eleganter in eos, qui aui de aliquid concupiunt. mos enim est, ut cupide aliquid desiderantes aperto ore illud expectent; uulgò etiam factū est tritissimū, aspettare a bocca aperta. ALIquid.) Vt Pla. 154. Bona mea inhiant. est eius bona mirum in modum cōcupere. Itē Plaut. 35. Nūc petit cū pollicetur. inhiat aurum, ut deuoret nisi hic sit, inhiat, aurum ut deuoret.

INhibere. Cic. uerbum hoc ad Atticū. 210. declarat. Inhibere illud tuum, quod ualde mihi arriserat, uehementer displicet: est enim uerbum totum nauticum: quanquàm id quidē sciebam, sed arbitrabar sustineri remos, cum inhiberi essent remiges iussi. id non esse eiusmodi didici heri, cum ad uillā nostram nauis appelleretur: non enim sustinēt, sed alio modo remigant. Item in orator. libr. 97. Vt concitato nauigio cum remiges inhibuerunt, retinet tamen ipsa nauis motū, & cursum suum. uulgò Venetijs sciar. 1. uolum. oration. 4. Quod se facere nolit, atque inhibuerit eiusmodi rationibus, illum ad suas conditiones perducere: id est, institerit, perseuerabit, contendet. Ita SVPplicium alicui.) 3. uolum. orat. 255. Vt ille Trebonium, & si posset etiam Brutum, Cassium, discrutiatos necaret, eademque inhiberet supplicia nobis: id est adhiberet. SPEM.) 2. uolumine orationum. 88. Sed tamen inhibet illis legibus spem nonnullam cui ademptus est, aliquem scrupulum cui datus est. nunc uidetur esse adhibere. ut lex non ita auferat, ut prorsus desperet, cui adimit, & cui dat, non libere det.

INitiari.) Verbum est totum sacrarum cerimoniarum. est autem initiari iam se quempiam alicuius dei mysterijs adiudicasse. Dicimus uero alicui initiari, tamque mysterijs quàm deo initiamur. 1. uolu. philo. 154. Reminiscere, quoniam es initiatus, quæ tradantur mysterijs. MInisterijs.) 2. uolum. philos. 177. Excipis credo illa, quibus ipsi initiati sumus, supra sunt ministeria. ALIcui deo.) 2. uolum. philoso. 177. Ad nostra igitur reuertor, quibus profecto diligentissime sanciendum

ciendum est, ut mulierum famam multorum oculis lux cla ra custodiat, initienturque eo ritu Cereris, quo Romæ initiā tur: id est, sacra Cereri ut faciant. INItiari puerum.) Teren tius. 123. Porrò autem Geta ferietur alio munere ubi pepere rit. Porrò alio autem ubi erit puero natalis dies, ubi initia bitur. ita enim legit Do. non autem initiabunt, qui eodem in loco exponit qui mos initiandi pueri fuerit, ait enim ini tiari pueros eduliæ, & poticæ, & cubæ diuis edendi, & potā di, & cubandi, ut primum à lacte transferuntur. Quod Pro bus adnotauit in Virgilio: Nec deus hunc mensā, dea nec di gnata cubili est. Sed Terent. Apollodorum sequitur, apud quem legitur in insula Samotracum à certo tempore pue ros initiari more Atheniensium, quod in palliata probandū est magis. hæc Do. ego uero ad institutum Christiani bapti smatis, cum puer Christianæ fidei per aquæ illius ablutionē initiatur, transferre non dubitarem. Item de sacerdotibus, cum ad sacras cerimonias admittuntur.

INIRE.) Verbum hoc in cæteris significationibus transiti ue semper ponitur, in una tantum significatione, cum est in cipere, idque tantum de tempore, aut de iis, quæ tempus con tinent, intransitiue usurpatur. ADOlescentiam.) 1. uolum. orationum. 55.. Qui me ad defendendos homines ab ineun te adolescentia dedissem. Ita AEtatem.) 1. uolumi. orat. 4. Ita pueritiam, ita mensem, & quicquid tempus continet, ut uigiliam primam, & quæ usus ferat. nam die ineunte fateor me non legisse, sed ex oriente, nascente. CAstra alicuius.) 3. uolum. oratio. 59.. Qui si suis decretis, legibusue sanxisset, nequis suorum ciuium castra imperatorum Popu. Roma. iniret. nunc est ingredi. BENEficium uerbis.) Terent. 19.. Imò enim quàm maximè abs te oro, atque postulo Chreme, ut beneficiū uerbis initum dudum, nunc re comprobes. Do. initū dixit: id est, inceptū ab ineundo, unde & initia quoque dicimus. CONsilia.) 2. uolū. orat. 143. Inita sunt in hac ciui tate cōsilia iudices urbis delendæ. Itē. 43.. Quod facile fuis set nisi intra parietes meos de mea pernicie cōsilia inirent. item in fam. 141.. philo. 187.. 1. uolum. orat. 34. CONuiuia cum aliquo.) 1. uolum. oratio. 26. Nam opinor illa tu quoque concedis leuia esse, atque inepta, conuiuia cū patre nō inibat: id est, pater cum mensa non communicabat, DOmum ali

cuius.

cuius.)3.uol.orat.245.Tu illius domũ inire,tu uetus hospitium renouare uoluisti:id est,ingredi. EPVlas.)2.uolumi. philo.183.Sequebantur epulæ,quas inibant parẽtes coronati.ut conuiuiũ.GRAtiam.)Att.9.Proximus Pompeio sedebam:intellexi hominẽ moueri,utrũ Crassum inire eam gratiam,quam ipse prætermisisset,an esse tãtas res nostras &c. GRAtiam ab aliquo.)1.uolu.orat.131..Sed etiam à Prouincia tota se huius absolutione inire gratiã arbitraretur? Itẽ 300. Quare permagnam initis à nobis gratiã. Ter.36. Adibo,atq; ab eo gratiã hanc,quam uideor uelle,inibo.ubi Donat inire gratiã,est mereri gratiam.item ineo gratiã,in gratiam eo.hoc est amicos comparo. MAgistratum.)Est magistratum auspicari,incipere agere magistratum. Att.13.Qui magistratum simul cum lege Cælia iniſt. 3.uolu orat.207. Quoad magistratum iniret. 1.uolum.orat.71..2.uolu.phi. 193.Nondum initis seditiosis Tribunis Plebis.nunc est non incipere administrare tribunatum, sed fieri tribunos. loco tamen non satis fidimus,totus enim corruptus est,& uariæ etiã legitur: sunt enim codices qui legunt,uiris initis, quod neq; etiã satis probatur. PRælium.)1.uol.ph.77. Quid fortes uiri?uoluptatũ ne calculis subductis prẹliũ ineũt?de off. 8..Monet igitur ut caueat ne præliũ ineat.nũc est pugnare: id est,ne manum conferat.Sallu:24.PEricula.) 2 uo.ph.91. Cum pericula præliorũ iniret audacius:id est,adiret.SAcerdotium.)2.uol.ora.240..Huic nouo Pontifici primam hãc post sacerdotium initum religionẽ instituẽti. SVFfragiũ.) 3.uolu.orat.24..Dicit se legem tulisse,quis est?qui cum cõtra me ferebatur inisse se suffragiũ confiteatur.est ire in suffragia.MENsem.)Att.2.Quare ianuario ineunte,ut constituisti,cura ut Romæ sis.PVEritiam.) in fa.144. Amorem autem erga te ab ineunte pueritia tua.ut adolescẽtia. VIgiliam secundam,tertiam.)est incipere secundam,tertiã uigiliam.Cæ.54..Ac summam trãquillitatẽ consecutus secũda inita cũ soluisset uigilia,silentio exercitũ eduxit:id est,incepta.CERtamen.)1.uolum.ph.133.Sed ut magnum & difficile certamen initur.est congredi cum aliquo. VACcam.) de re rustic.50. Non minores oportet inire bimas.Ita MAtrem.)de re ru.51..52..Cum equus matrem ut saliret, adduci non posset,& cũ capite obuoluto per origa adduxisset, &

coegisset

coegisset matrem inire. est cum à brutis generationi operā datur. NVmerum.) Cæs.99 Hæc in Heduorum finibus recē sebantur, numerusq; inibatur, præfecti cōstituebantur. uulgò dicerem ueder il cōto, uel idem est quod numerare. RAtionem rei.) Attico .225.. Sed tamen ratio ædificandi initur: id est, consilium capitur. Item Cæs. 84. Vt quo primum curreretur, aut cui rei ferretur auxiliū, uix ratio iniri posse: id est, deliberari. Item. 98. Ratione inita frumentum se exiguæ dierum triginta habere. uulgò fatta la discretion. in familia. 75. A me ratio inita est, quam quidem omnes nō solum probant, sed etiam laudant. Item Terentius. 65.. Ratio de integro ineunda est mihi. in quibus exemplis quodā modo ratiocinationem, & consultationem significat. SOcietatem cum aliquo.) 3. uolumine orationum. 255. Parum uidetur omnium facinorum sibi cum Dolobella societatem initam confiteri?

INijcere.) Qui in uerbi proprietate iactus est manifestus, idem in translatis etiam retinetur, ut omnino uiolentius sit inijcere desperationem, cupiditatem, cogitationem, & in cęteris huiusmodi, quàm dare, quàm afferre. construendi uero ratio ęst, ut aliquid alicui, & ad aliquid dicamus. AMENtiam alicui.) 3. uolum. oratio. 188.. Nec uero eadem ira deorum hāc eius satellitibus iniecit amētiam. CAtenas alicui.) 1. uolum. oration. 257.. Iste hominibus miseris, innocentibusq; inijci catenas imperat. CAVsam.) 1. uolum. orat. 285. Se iniecturos uobis causam deliberandi, & iudicādi iustam moram, & religionem. COgitationem alicui de aliqua re.) Attic. 101. Quòd si ista nobis cogitatio de triumpho iniecta non esset, quam tu quoq; approbas. CVram alicui.) Teren. 93. Itaq; adeò magnam mihi iniecit sua commoditate curā. CVpiditatem alicui.) in fam. 172. Quantamq; cupiditatem hominibus iniecit nouitas, non te fugit. DVbitationem.) 2. uolum. orat. 33.. Hic tum iniectus est hominibus scrupulus, & quædam dubitatio, quidnam esset actum. DEsperationē alicui.) 2. uolum. orat. 136. Quibus rebus qui timor bonis omnibus iniectus sit, quantaq; desperatio Reipub. si ille factus esset, nolite à me commoneri uelle. FORmidinem alicui.) 1. uolum. oratio. 162. Iste æquissimus homo formidinē illam suam miseris Egyrinensibus inijciebat. est formidolosum

ſum aliquem efficere. FRVſtrationem alicui.) Plautus.12. Atque in horum familiam fruſtrationẽ hodie iniiciam maximam. eſt eum fruſtra habere. FVgam alicui.) Plaut.188. Tum fugam & metum perduellibꝰ meis iniiciam. eſt eos fugere, cogere. IGNES alicui rei.) 3. uolumine philoſop.84. Et Capitolinis iniecit ſedibus ignes. ita de multis ad hunc modum, quæ iactum patiuntur. MENtem.) 3. uolum. orat. 118. Cui primum mentem iniecit, ut ui irritare, ferroq́ laceſſere fortiſſimum uirum auderet. IN ſermone aliquid.) in fa.194. Qui cum mihi in ſermone iniecißet, ſe uelle Aſiam uiſere. eſt inter loquendum aliquid extra ſermonem ſuſceptum inferre. MAnum alicui) 1. uolum. oratio.53. Ipſa mihi ueritas manum iniecit: id eſt, apprehendit. MAnum uero iniicere, ut ſit per uim aliqd ab eo auferre. Budeus uir ſummo ingenio, ac de literis undiq; optime meritus, negat recẽtiores ullo antiquo exemplo uſurpare. Latini enim afferre manus, uel etiam inferre potius, inquit, dicebant: ego à tanto uiro de hac locutione admonitus, diligenter animũ attẽdi, ſi eam apud ueteres uſpiam animaduertere poſſem, quod in Plauto uno in loco uideor obſeruaſſe.281. Poſt id ego in te manum iniiciã quadruplus uenefica. ubi uidetur minari ſe per uim quadruplũ ab ea ablaturum. Illum uero locũ.35. Nemini credo qui large blandus diues eſt pauperi: ubi manum iniicit benigne ibi aliquã onerat Zamiã. exponere poſſumus, porrigere manũ. ab eo, quod ſuprà dixit altera manu fert lapidem, panem oſtẽtat altera. MEtum alicui.) Att. 306. Eo metu iniecto repente magna querimonia omnium diſceßimus. 1. uolum. orationum.122. Eſt eum timere cogere. PERICVlum rei alic.) 2. uolum. oration.293. Etenim recuperatores non à ſola uis eſt, quæ ad corpus noſtrum, uitamq́ peruenit, ſed etiã multo maior ea, quæ periculo mortis iniecto, formidine animũ perterritum loco ſæpe, & certo de ſtatu dimouet. eſt eum mortis periculo obiicere. PLAgam alic.) 2. uolu. orat.135. Atq; ex omnibus illa plaga eſt iniecta petitioni tuæ non tacente me maxima. SEcurim alic. rei.) 2. uolum. oratio.135. Sed tamen Serui, quam te ſecurim putas inieciſſe petitioni tuæ? id eſt, quantum putas nocuiſſe? ſed per ſecurim quaſi dicit Seruium petitionem ſuam decollaſſe. SCRVpulum alicui.) 2. uolu. ora.33. Hic tum in-

Budæus.

iectus est hominibus scrupul⁹, & quędam dubitatio quidnā esset actum. Ter. 81. Scrupulū inieci, est dare ei, quamobrē dubitet. SPEM alicui.) Att. 254. Bruto cūm spem iniecissem de ὁμόπλοια non perinde atq; ego putarā accipere uisus est. Itē. 49.. Est ei spem afferre. TImorem.) 2 uol. orat. 136. Quibus rebus qui timor bonis omnibus iniectus sit, ut metū supra. VERba alicui.) Ter. 71. Nam ubi desponsam nunciasti filio, cōtinuo iniecisse uerba tibi Dromonē, scilicet spōsę uestem, aurū ancillas opus esse, argentum ut dares scilicet hęc sunt iniecta. AD aliquid.) 1. uolu. ora. 240.. Nisi uero existimatis hominem pecuniosissimū sine aliqua causa quæstus iniectum ad tam incredibile crimen.

INiungere.) Hoc sanè uerbo in hac significatione, qua est imponere, neq; Cæsarē, neq; Ciceronē usos esse usquam reperi, sed imponere semper. DEtrimentum alicui.) in fa. 174. Tamen si quo etiam casu Hisaram se traiecerint, ne quid detrimenti Reip. iniungāt, summa à nobis opera dabitur. epistola est D. Bruti. ONVS.) Cæ. 106. Ita quantū Hybernorum opportunitas, belliq; ratio postulabat, perpetuo suo labore inuicē legionibus expeditionū onus iniungebat. SERuitutem alicui.) Cæ. 100.. Atq; his æternam iniungere seruitutem. MOram alicui.) Cæ. 208.. Nec sibi ullius rei morā, necessitatemq; iniungebant. NEcessitatem alicui rei. uide moram. sed est Hircius ubiq;.

INnasci aliqd alicui.) Cæs. 89.. Impellit alios auaritia, alios iracundia & temeritas, quæ maxime illi hominum generi est innata. VEcordiam alicui.) Terent. 5. Tāta uecordia innata cuiquam ut siet.

INnouare se aliq. ad aliq.) 3. uolu. orat. 99. Quo te modo ad tuam intemperantiam innouasti scelerate?

INobscurare aliquid.) 3. uolu. orat. 222. Nulla eius legationis posteritatem inobscurabit obliuio.

INquinare, est aliquid stercore oblinere. nā cunire unde inquinare, est sterc⁹ facere. inquinam⁹ uero aliqd aliqua re.) 1. uol. ora. 29.. Nisi omnibus flagitiis uita inquinata. SE ore, lingua, manu, uita.) 3. uolum. ora. 54. Ore, lingua, manu, uita omni inquinatum. Ita AMIcitiam re aliqua.) 2. uol. ora. 259.. Quos si, tu sodales uocas officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso. AGROS possessoribus turpissimis.) 3. uolu. ora.

nol.ora.168.. Quos iste agros ereptos reip.turpissimis pos sessoribus inquinauit.

INquirere,in se.)in ora.lib.191.Nimium tamen inquirẽs in se, atq; ipse sese obseruans, &c. id est, nimiũ seuere sese obseruans,& in se nimis diligens erat.

INquit.)in ora.lib.Nihil sane inquit Catulus.Itẽ eodem in loco quater,& sæpius,& creberrime in dialogis.

INquibat.)in orat.lib.224..Nihil hoc ad ius,ad Ciceronem inquibat Gallus noster.

INsanire est mente alienari.ad exemplum alic.)Plaut.168. Verum ad hoc exemplum nunquam,ut nunc insanio:id est, ad hunc modum.CVM ratione aliq.)Terentius.26.Incerta hæc si te postules ratione certa facere,nihilo plus ages, q̃ si des operam,ut cum ratione insanias. prouerbialis sententia est,in ea, quæ fieri nullo modo possunt.SPONte sua aliquem)Terent.16.. Age,si hic non insanit satis sua sponte, instiga:id est,per se.

INscendere, in aliq.)Plaut.41.Illud præcurram,atq; inscendam aliquam in arborem.

INscribere,est inscriptione aliqua aliqd significare.LIbrũ.) 1.uolum.philo.4. Nec se tenuit,quin contra suum doctorẽ librum etiam ederet,qui Sosus inscribitur.ita liber appellabatur ex inscriptione. EPIstolam alicui, quod recentiores uulgò faciunt interiori folij parte,quod appellãt suprascriptum.Attic.93.Quintus Ci.puer legit,ut opinor,certe epistolam inscriptam patri suo:id est,quæ patri suo ueniebat. ALIquid mercede.)Terent.53.. Inscripsi illico ædes mercede,quasi talenta ad quindecim coëgi.locationem ædium significat,non autem liberam uenditionem. IN frontem.)2. uolum.oratio.103..Sit deniq; inscriptũ in frontem uniuscuiusq;,quid de Repub.sentiat.

INsectari aliquid.)Attic.177..Ibi forum agit,cum ego sum in prouincia: quam eius iniuriam non insector. Ita LEVItatem.)Atticó.10..Quomodo sum insectatus leuitatem senum:id est,diuexaui.

INsequi aliquem aliqua re.)Att.230..Sed homines beneuolos,qualescũq; sunt,graue est insequi cõtumelia:id est,prosequi.in ora.lib.168.Deniq; insecutus est hunc proximo seculo Themistocles:id est,subsecutus est.

E 3 Inserere.

INferere.) Propria arborum est insitio, transfertur tamen ad quædã alia. ut MAnus in sinum alicui.) Terẽt. 62.. Vidin' ego te modo manum in sinum huic meretrici inserere? OPInionem.) in ora. lib. 205.. Hæc modo perfringit, modo irrepit in sensus, inserit nouas opiniões, euellit insitas. ODIVM animis.) 2. uolum. orat. 256.. Inest hoc tempore haud obscurum odium, atq; id insitum penitus, & inustum animis hominum amplissimorum. Item. 69.
INseruire alicui sæpius, interdũ etiam aliquem.) Pl. 117. Matronæ, non meretricũ est unum inseruire amãtem. Itẽ. 117. Si illũ inseruibis solũ. sed uetustate iampridẽ se ipsa abrogauit dicendi figura. HOnoribus.) de off. 33.. Posteaquàm honoribus inseruire cœpi: id est, operam dare.
INsidere aliqd in re aliqua.) in ora. lib. 159.. Ex eo est, quod nihil quisquam unquã me audiente egit orator, quod nõ in memoria mea penitus insederit: id est, quod nõ penitus memoriæ mihi inhæserit: nunc enim maxime, in, auget. SVspitionem alicui.) 3. uol. or. 114.. Si tibi ita penitus insedisset ista suspitio, nullo ut euelli modo posset.
INsidiari alicui.) Terent. 102. Hiscine tu amabo non contra insidiabere.
INsimulare, est crimen in aliquem confingere, inquit Sext. Pomp. Donatus uero ait: Insimulare, est crimẽ ingerere. Insimulatio, est & falsi & ueri criminis incusatio. AVAritiæ aliquem.) Ter. 136. Si herum insimulabis auaritiæ, male audies. Etsi malitiæ Aldus legerit. PRObri aliquẽ.) Plau. 152. Quodq; cõcubinam herilem insimulare ausus es probri pudicam, meq; summi flagitij. ALIquid alic.) Plaut. 12.. Nimis scastor facinus mirũ est, qui illi collubitũ fiet meo uiro me insimulare falsum facinus tam malũ. Quo in loco ego cum Pyllade magis MI legerem, pro MIHI: ubi ME nunc legit: nam insimulare aliquẽ aliquid admodũ rarũ, & fortasse inusitatum. PROditionis aliquem.) Cæ. 82.. Vercingetorix, cũ ad suos redisset, ꝓditionis insimulatus, quòd castra propius Romanos mouisset. EX re aliqua.) 2. uolu. ora. 56.. At is ex ferrula insimulatus, & à puero conscio est indicatus. Interdum est pro suo simplici, ut multa alia composita. Plautus. 222.. Non metuo pater, uerum insimulari nolo: id est, fingi, ut uendar. Item. 219..

Insinuare.

INsinuare.) A sinu seu hominis, seu fluminis parte factū est uerbum insinuo. cuius forma quoniā incurua est, ideo etiā insinuare, quasi quodam modo nō recta uia aliquid agere, plerūq; significare uidetur. unde insinuatio apud rhetores, quæ est oratio dissimulatione, & circuitione obscure subiens auditoris animum. usus autem est, se in, & ad aliquid, & cum aliquo insinuare. SE in consuetudinem alicuius.) in famil. 57.. Nam & amplectar eius familiares, qui me admodum diligunt, multumq; mecum sunt, & in ipsius consuetudinem, quam adhuc meus pudor mihi clausit, insinuabo. Ita IN familiaritatem.) 1. uolum. oration. 183.. Videtis, ut moneat Apronium, quibus rebus, ac muneribus insinuet in familiaritatem Metelli? IN sermonem alicuius.) 2. uolumine oratio. 68. Cum familiariter me in eorum sermonē insinuarem, ac darem, celabar, excludebar. IN philosophiam antiquam.) 1. uolum. phil. 235. Etsi Zeno Citiæus aduena quidā, & ignobilis uerborū opifex insinuasse se in antiquam philosophiam uidetur. SE in turmas equitum.) Cæsar. 46. Genus hoc est ex essedis pugnæ, primo per omnes partes perequitant, & tela coniiciunt, atq; ipso terrore equorum, & strepitu rotarum ordines plerunq; perturbant, & cum se inter equitum turmas insinuauere, ex essedis desiliunt, & pedites præliantur. AD aliquid.) Plautus. 147.. Insinuat sese ad illā amicam heri mei. AD causam.) ad Heren. 2.. His rebus nos insinuabimus ad causam. CVM aliquo in rem aliqu.) Plau, 32. Inde in amicitiam insinuauit cum matre, & mecum simul, SE aliquem.) de off. 114.. Callidus ille & occultus ne se insinuet, studiose cauendum est. SE aliq.) Cæs. 29. Celeriter dato loco cum se insinuasset, sinistra corripit eum, dextraq; bis ferit pugione. nunc est se inclinare, & quasi in sinum demitti, flecti.

INsistere proprie de iis est, quę in motu sunt, cum consistūt, & tunc intransitiue ponitur, cū uero pro persequi, ingredi, capere, & quibusdā aliis, transitiue usurpatur, & tum rem insistimus, & in rem etiā dixit Plautus. AMbitum.) in ora. lib. 217.. Insistit autē ambitus modis pluribus &c. ORAtionem.) in or. li. 217. Vt tanquā in orbe inclusa currat oratio, quoad insistat in singulis perfectis, absolutisq; sentētiis. FAcere aliq.) Pla. 52. Videsis Aegio, nequid tu huic temere insi-

stas crederet:id est, certum credas. MVnus.) in orat. lib. 159. Quonam igitur modo tantũ munus insistemus, ut arbitremur nos hanc uim numerose dicẽdi consequi posse? id est, persequemur. RAtionẽ alic. rei.) Cæs. 32.. Neq; satis Bruto, qui classi præerat, uel tribunis militũ, cẽturionibusq;, qbus singulæ naues erant attributæ, constabat, quid agerent, aut quam rationẽ pugnę insisterẽt: id e st, caperent. VIAM.) Pl. 155. Erro quam insistas uiam: id est, capias, ingrediaris. Itẽ Ter. 31. ET uia.) Terẽ. 126.. Sed ubi Antiphonem reperiam? aut qua quærere insistam uia? id est, quam uiam prius capiã ad eum quærendum. IN dolos.) Plau. 150. Age nunc iam insiste in dolos: id est, aggredere.

INspicere aliquid in aliqd.) Terẽ. 86. Deniq; inspicere tãquã in speculum uitas hominũ iubeo, atq; ex alijs sumere exemplum sibi. IN patinas.) Ter. 86. Postremo tanquam in speculum in patinas Demea inspicere iubeo.

INstare, modo est pro aliquid iã adesse, modo pro urgere, & contẽdere. & dicimus aliquid alicui, & aliquem instare. IVdicium.) 1. uolu. orat. 70. Vrgebat comitia, & his ipsis oppugnabat grandi pecunia, instabat iudicium. LVdos.) Ex Asc. 3. Instant post hominum memoriã apparatissimi, magnificẽtissimiq; ludi. ITER.) 2. uolu. phi. 93. Itaq; quanq̃ iter instaret: id est, mox eundum esset. PEriculum ab aliquo alicui.) in fa. 176.. Veteranos uero pessime loqui uolebat Labeo me credere, & tibi ab alijs instare periculũ. TERræmotus.) 2. uolu. philos. 103.. Qui cum uidisset haustam aquã de iugi puteo, terræmotus dixit instare. PROpe aliquid.) Ter. 83.. Neque quod partus instabat propẽ. ALIcui.) 1. uo. ora. 6.. Quoniã tibi instat Hortẽsius: id ẽ, urget. Itẽ. 286.. Qua re aut muta actionem, aut noli mihi instare ut iudicẽ: id est, tãtopere contẽdere ã me, ut iudicẽ. AGEre aliquid.) 1. uolu. orat. 178.. Instat Scãdalius poscere recuperatores: id est, magnopere poscit, nõ intermittit poscere. VIam rectã.) Pl. 20. Rectam instat uiam: id ẽ, recta insistit uia. ALIquid aliquem.) Pl. 210.. Dij immortales meum herũ seruatũ uolunt, & hunc disperditum lenonẽ, tantum instat eum exitij. ut quasi sit dictum, tantum in eũ stat exitij. quã dicendi figurã ego sanẽ, ut nimis ueterem, deuitarẽ. INstare factum.) Plau. 168. Ter. 4. ubi Do. exponit instat dicere factum.

INſtaurare.) Ad inſtar dictũ eſt inquit Sex. Põpeius, cũ aliquid ad priſtinã ſimilitudinẽ reficitur. caueasq; dicas reſtaurare. CAEdem.) 2. uolu. orat. 214. Et tibi gladiatoribus tuis inſtaurandæ cædis poteſtatem non feciſſe. CENſum.) Aſc. 72.. Quorũ annorũ ſpatio inſtaurari cenſus ſolet. INcẽdia.) Sallu. 78.. Qui rapinas & incendia inſtaurare cupiũt. PROſcriptionem.) 1. uolumi. orat. 44. Ne noua, & multo crudelior per uos proſcriptio inſtaurata eſſe uideatur. REliqas rei.) 3. uolu. ora. 78. Si ſucceditur, periculum ſit, ne inſtauratas belli reliquias, ac renouatas audiamus. RApinas. uide incendia. SCElus.) 1. uolum. oration. 68. In Cn. Dolobellã ſcelus ſuum illud priſtinum renouauit, & inſtaurauit quæſtorium. SAcrificium.) Attico. 7. Idq; ſacrificium cum uirgines inſtauraſſent.

INſtigare aliq.) Ter. 16.. Agè, ſi hic nõ ſatis ſua ſponte inſanit, inſtiga: id eſt, incitatus eſt. ad Her. 21. Si quam rem doceree os, & uehementer inſtigare uelimus.

INſtillare aliqd alicui.) de off. 84. Nanq; hæc quoq; niſi tanquam lumini oleum inſtilles, extinguntur ſenectute.

INſtituere, in pleriſq; initiũ rei ſignificat, aliquando magis ordinẽ, ſeu diſpoſitionẽ reſpicit, nec non etiam pro præcipere ponitur. REM aliq.) in fam. 67. Neq; tamẽ hæc cum ſcribebam, eram neſcius, quantis oneribus premerere ſuſceptarum rerum, & iam inſtitutarum: id eſt, inceptarum. AGEre cauſam.) uolu. orat. 150. Nunc tractare cauſam inſtituim⁹ frumentariam. AMIcitiam.) in fam. 39.. Illud quod polliceris, uelim pro tua fide diligentiaq;, & pro noſtra nõ inſtituta, ſed iam inueterata amicitia cures, enitare, &c. MVnitiones.) Cæ. 97. Eius munitionis, quæ ab Romanis inſtituebatur, circuitus XI. M. paſſuum tenebat. Ita opus.) 97.. Opere inſtituto fit equeſtre prælium. OFficinas armorũ.) Cæ. 195. Nec minus in urbe maximæ armorũ erãt inſtitutę officinę. ANImum ad aliquid agendum.) Terent. 127.. Ita ſum irat⁹, animũ ut nequeam ad cogitãdum inſtituere. ACtionem.) 2. uolu. orat. 129. Tu actionẽ inſtituis, ille aciem inſtruit. eſt in ſuas partes totã actionem diſtribuere. COdicem.) 1. uol. orat. 45.. Quid attinet codicẽ inſtituere? conſcribere? ordinem conſeruare? CONſilium.) Terẽ. 129.. Cedo ſenem, iam inſtituta ſunt mihi cõſilia omĩa: id eſt, diſpoſita. Ita IN animo

mo aliq.) Ter.77. Vah quenquamne hominum in animo in stituete, aut parare, quod sit carius, quàm ipse est sibi? id ē, cōstituere. ORAtionem cū aliquo.) 1. uol. ph. 145. Audi igitur, inquit, Luci, tecū enim, ut ait Theophrastus, mihi instituenda oratio est: id est, habenda. SVMptus alicui.) 2. uolu. orat. 153. Crimen autem tum uideri solet cū aliquis sumpt⁹ instituit eos, qui antea non erāt instituti: id est, imperat. VItam.) Ter. 2.. Sapiēter uitam instituit: id est, recte, & prudēter uixit. HOnores alicui.) Sall. 58. Carthaginiēses in eo loco Philenis fratrib⁹ aras cōsecrauere, aliiq; illis domi honores instituti: id est, decreti. RE aliqua aliquē.) 1. uo. ora. 85.. Si in pueritia nō his artibus, et disciplinis institutus eras. est imbui artibus, & disciplinis. In in orat. lib. 167.. Sed nō tam armis institutus, quàm palæstra:

INstruere,) modo est parare, modo in ordinem disponere, interdum erudire, docere. quibus autem uocibus, & quomō hæ significationes sese communicent, aliqua ex parte exempla commonstrabunt. ACIEM.) 2. uolu. orat. 129. Tu actionem instituis, ille aciem instruit. Item in famil. 162. Ita COhortes.) Cæs. 108.. Cæsar uiginti cohortibus instructis, castrisq; eo loco metatis, muniri iubet castra. Ita COpias.) Cæs. 82. Copias omnes in loco edito, atq; aperto instruxerunt. AVxilia.) Sallu. 78. Auxilia palam instruebantur. Ita in orat. lib. 184. Nam cū tardus in cogitādo, tum in instruēdo dissipatus fuit. NAues.) Cæ. 204. In quo multæ naues instructæ funditoribus, & sagittariis nostros impugnabant: id est, à funditoribus, & sagittariis paratæ. HORtos.) de officiis. 63.. Impetrat, emit hortos cupidus, & locuples tanti, quanti Pythius uoluit, & emit instructos: id est, oībus reb⁹, quæ ad hortos pertinēt maxime paratos. ALIquid aliqua re.) Sallu. 23. Sed ex omni copia circiter pars quarta erat militaribus armis instructa: id est, armata. Item in oratoriis libris. 197. Aut minus instructus erit magnarum artium disciplinis. Item. 1. uolum. philosophiæ. 54. De cætero uellem equidem, aut ipse doctrinis fuisset instructior. AD aliquid.) Attico. 71. Instruar etiam idoneis consiliis ad hoc nostrum negotium. Terent. 60. Quàm ea nunc instructa pulchre ad perniciem fiet. 1. uolum. philosop. 76. Erit enim instructus ad mortem contemnendam.

INSVere in rem aliquid.) Attico.30. Nescio q̄d scribis cupisse te, q̃m Smyrnę duos Mysios insuisses in culeū. Item.1.uo. ora.23. Culeus uero modo, & equuleus legitur ut.1.uol.phi. 230..uide conijcere in equuleū. No.item culeum exponit, & modo masculinū, modo neutrum fuisse exemplis probat.
INSVEfacere.) Notum est quid sit. Cæsar.44. Et equos insuefactos incitaret.
INSVmere aliquid in aliquem.) Attic. 77. Vt nullus teruncius insumatur in quenquam.
INSVLtare calcibus aliqu.) Terent.31. Sine biduū hoc prætereat, qui mihi uno digitulo fores aperis fortunatus, næ tu istas faxo calcibus sæpe insultabis frustra: id est, calcibus pultabis. IN aliquid.) 2. uolu.phi. Tum in eum maxime, qui ita peperit hominem sine arte, sine literis insultantem in omnes, sine acumine ullo, sine autoritate, sine lepôre. Itē Sallustius. Multos tamen ab adolescentia bonos insultauit. est contumeliosius in aliquem dicere.
INSVsurrare, in aures, & ad aures alicui.) Atti.292. Non in quas ficte, & simulate quæstus causa insusurretur. 1. uolu. orat. 257.. Atq; cum uidear sedere ad latus prætoris, & ad aurem familiariter, ut solitus erat, insusurrare,
INTEgrascere, est ad integrum redire. ANimum.) in oratorijs lib.47.. Sic animus defessus audiendo, & admiratione integratur, aut risu renouatur. MALVM.) Terent.16.. Vah perij, hoc malum integrascit.
INTEndere.) Verbum à uenatoribus translatum esse, Don. dicit super illud Terentij. 61.. Intendenda in senem est fallacia. Item.17.. Repudio consilium, quod primum intenderam. Verum est & ubi nihil habet insidiarum, sed ad propositionis uim accommodat. ut in exemplis. CORpus.) 1. uolu.philo. 187. Sed quia in profundenda uoce omne corpus intendunt, uenitq; plaga uehementior. Ita Digitum ad aliquid.) in orat.lib.102. Et, ut fieri solet, digitum ad fontem intenderam. quod est indicare. OCVLos.) 2.uolu.ora. 150.. Sed contra iudices uos oro, & obtestor, ut totam causam quàm maxime intentis oculis (ut aiunt) acerrime cōtēplemini. Ita in orat.lib.163. ACiem.) 1.uolum. philo.217. Atque idem ita acrem in omnes partes aciem intendit, & cę. ANimum.) 1.uol.phil.29. faciam equidem, sed intēto opus

est animo,ne omnia dilabantur, si unum aliquod effugerit. ANIMVM ad aliquid.) Sallust.44.. Ad bellum quod gesturus erat,animum intendit. ANImum in aliquid.) Sallu. 34.. In regnum Adherbalis animum intendit. quod Cic.dicit oculos adijcere alicui rei. CVPiditatem aliquò.) 3.uolu. orat.205.. Quò cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iampridem intendit Antonius:id est,id unum impotenter concupit. LITEM alicui.) in orato.lib.88.. Tum singulæ familiæ tibi litem intenderent: id est, te in iudiciũ uocarent.nunc enim in,contra significat. PERICVLum.) Att. 33.. Multa me solicitant, & ex Reipub.tanto motu, & ex his periculis,quæ mihi ipsi intenduntur. Item. 1. uolum.orat. 8.19. EST etiam ubi pro instare siue cõtendere ponitur.) Terentius 36. Hanc se intendit esse. in familar. 3. Proxima erat Hortensij sententia, cui Lupus Trib.Ple. quod ipse de Pompeio retulisset, intendere cœpit, ante se oportere discessionem facere,quàm COSS.id est.contendere, & instare cœpit. ubi cui non est apud eum, sed in eius damnum,ut plerisque datiuorum. nam qui cum legunt, ipsi uiderint. modo conari,seu proponere. in oratorijs.libr. 92.. Et id,quod intenderemus confirmare, protendere, seu dirigere iter. Terentius dixit.8.. Sed ubi quęram? aut quo nunc primum intendam?

INTELLigere in aliqua re.) 1.uolumine.orat.222.Tametsi non tam multum in istis rebus intelligo.Item 200.. Est eius rei scientiam callere. uulgo etiam dicitur intendersi ben di quella cosa.

INTentare.) est quasi in faciem alicuius minitando aliquid obijcere. Asc.25. Ita ut mors intentaretur, si mox non desisterent. SICam.)3.uol.orat. Itaque quando illius postea sica, quã à Catilina acceperat,conquieuit,hęc intẽtata nobis est. FACES.) 1.uol.phi. Is ardentes faces intentat. SERuos.) 3.uolum orat. Intentauit seruos? non arma? non uim?

INTercalare.) in fam.116.. Quia de intercalando non obtinuerat.quod ad intercalandi rationem attinet,nihil est, q̃d à me expectes, cum à Macrobio oĩa tibi petere possis. sed ne uix uerbum attigisse uideamur locum eius in familiar. 90.. & ubi est non nihil mendi, atque etiam diligentioris expositionis opus explicabimus. Verba Ci. sunt: Ego idem tamen

men cum ad 11. Calendas intercalares priores rogatu fratrum tuorũ uenissem mane ad Cæsarẽ. & quę sequũtur. manifestũ mendũ est statim in 11. Cal. nemo enim unquã ex bonis ita locutus est. idq; ex ea ratione, quam mox afferã, censeo esse corrigendum vi. Calen. *Vbi etiam uides in scriptura, quam non multum differant duæ illę superiores uirgulæ, ad vi.* sed cum cognoris quid ego intelligam priores intercalares, facile spero tibi cætera comprobari. Cum igitur intercalaris mensis bis sexto Calend. reciperet, necesse erat, ut inter eas bis sexto Calend. notam aliquam apponerent, quę scilicet alteras ab alteris discerneret. Id autem hoc modo effecerunt, ut eas Sex. Cal. quæ præcederent, priores appellarent, quæ subsequerentur, posteriores. Et si de posterioribus exemplum non habeo, sed priorum tantum ratione id assequi uideor. Ita uť vi. Calen. Intercalares priores legendum sit, significetq; illas vi. Cal. quæ pręcedunt, quęq; legitimæ, & certæ erant.

INTERcedere.) est aliquid inter aliquid cedere. quod modo fauorẽ, modo contra significat. constructio uero nũc est cum quibusdã præpositionibus, modo cũ datiuo, præsertim cũ de aliqua re constituenda agiť, ut in ferendis legibus, in dicenda sentẽtia, & in similib⁹. PReciũ.) Ter. 84.. Postremo quãdo ego cõscia *mihi sum à me culpã esse hanc procul,* neq; preciũ, neq; rem ullam intercessisse. CVM aliquo aliquid.) 1. uolu. orat. 8. Ad uadimoniũ non uenerat, ut ais, is, qui cum tibi affinitas, societas, omnes deniq; causæ, & necessitudines ueteres intercedebant. IN gratiam.) in fam. 14.. De Vatinio autem primũ reditus intercesserat in gratiã per Pompeium statim. INter aliq.) Terẽt. 107.. Vnde ira inter eas intercessit, quæ tam permansit diu, quemadmodũ amicitiã, familiaritatem, querimoniã inter aliquos. Att. 270. DISsentionẽ.) de offic. 210. Aut in Reipub. partibus dissensio intercesserit. PRO aliquo dictum.) in famil. 16. Quod & Q. frater meus legatus est Cæsaris, & nullum meum minimum dictum nõ modo factum pro Cæsare intercessit. ALIquid alicui.) Ter. 23. Nam mihi immortalitas parta est, si nulla ęgritudo huic gaudio intercesserit: id est, interuenerit, obfuerit. LEGI.) Att. 10.. Qui dum ueritus est, ne Fusius ei legi intercederet, quæ ex Senatus Consulto ferebatur. Item, 64.. 2. uol. or. 72.

Ita

Ita AVTOritati Senatus.) in fami.3.. Cui cum Cato, & Caninius intercessissent, tamen est perscripta. SEntentia alicuius.) in famil.151. Meæque sententiæ, quæ secunda pronuntiata erat, cum frequens assentiretur senatus, rogatu Seruilii P. Titius intercessit. DE aliqua re.) in fam.3.. De his rebus pridie, quàm hæc scripsi, Senatus autoritas grauissima intercesserat. uulgo intermettere, in famil.7. PRO aliquo aliquid.) Att.85. Adscribit etiam, & quasi calcar admouet, intercessisse se pro iis magnam pecuniam. ubi transitiue positum uides, quod admodum rarum est.

INTERcipere aliquid.) Att.7.. Vt, aut interire, aut aperire, aut intercipi possint: id est, literæ. Teren.26.. Nam quod nos capere oportet, hæc intercipit. Do. ait, quasi totum capit. ut Plaut. dixit. Quæ sola interbibere Corinthiẽsem fontem, & Pyreneum potest. inter enim particula præter propriam naturam, aliquando adauget. ut interminari. Terẽ. 12. Intermori. 3. uolum. orat.82. internecare. Plaut.3.

INTERcludere, est quasi iter claudere. & aliq. re aliqua, & à re aliqua, & aliquid alicui.) 2. uolum. orat.201. Flumine sanguinis meũ reditum intercludendũ putauerunt. Ita Cæs. 35.. Cõmeatibus nostros intercludere insistunt. Item.8. Siue eo, quod re frumentaria intercludere posse confiderent. ALiquem ab aliqua re.) Cæs.77. Vt Cæsar ab exercitu intercludatur. ITER.) Cæsar.29.. Neque subsidio ueniri, neque cõmeatus supportari interclusis itineribus posset. Item. 140. Ita VIAS.) 2. uolu. orat.91. Intercludere omneis seditionũ uias. FVGAM alicui.) Cæsa.80. Atque itinerum angustiæ multitudini fugam intercluserant.

INTERdicere.) Lau. Vall. tam exacte persecutus est, quod ad huius uerbi constructionem attinet, ut nihil addi possit, quod totum superuacaneum non uideatur, nos duo exempla in eam sententiam tantum adducimus, quæ est, & aquã, & ignem alicui interdici, etiam usurpari solere. SACRificiis aliquem.) Cæs.68.. Si qui aut priuatus, aut populus, eorum decreto non stetit, sacrificiis interdicunt. Cæs.166.. Omni Gallia Romanis interdixisset. AQVA & igni alic.) 3. uolu. orat.15.. Quæ iubent ei, qui de ui: itemque ei, qui maiestatis damnatus sit, aqua, & igni interdici. ET aquã, & ignẽ.) 2. uolum. orat.222.. Vt M. Tullio aqua, & ignis interdicatur

Ita

tiaPRAEmium.)3.uolumi.orati.60. Qui se opponat peri culis uon modo nullo proposito præmio, sed etiam interdi cto. in orat. lib. 103. Neq; enim est interdictum, aut à rerum natura, aut à lege aliqua. ET ne quid facias.) Terent. 113.. Interdico ne extulisse extra ædes puerum usquã uelis. nũc est prohibere.

INTEresse, modo utilitatem, idq; cum impersonaliter pro fertur: modo præsentiam, aliquando simplicem, aliquando eius rei qua de agitur, participem, interdum differentiam si gnificat. Quarũ trium significationum, quàm uaria sit, con structio, exemplis facile cognoscetur. AD aliqd.) Att. 172.. Neq; ad id, quod quæris multu m interest. AD Laudem.) in fam. 67.. Equidem ad nostram laudem non multum uideo interesse. AD necessitudinem.) in fam. 29.. Magni enim ui debatur interesse ad eam necessitudinem, quam nobis fors tribuisset, consuetudinem quoq; accedere. AD rem.) 1. uolu. orat. 25.. Et certe ad rem nihil intersit, utrum huic ego Co micum adolescentem, an aliquem ex agro &c. QVAnti.) Ser. Sulpitius apud Gellium 65.. Quantiq; interfuerat eam uxorem accipi, aut dari, &c. MAgni.) 1 uolu. orat. 165. Ma gni sua putabant interesse. ita mea, tua, de cuius cõstructio nis ratione grammaticorum omnium pleni sunt libri. ALi cui rei.) 1. uolu. phil. Cũ C. Triarius in primis grauis, & do ctus adolescens ei disputationi interesset. COnsiliis). in fa. 128.. Et simul ostentaui me istis esse familiarem, & consiliis eorum interesse. REBVS gerendis.) in fami. 52.. Itaq; neque tu multum interfuisti rebus gerendis. Et ego id semper egi ne interessem. IN RE.) 1. uolum. orat. 97. quibus ego in re bus interfui. item. 276.. Qui in re non interfuistis. Item. 1. uolum. orat. 75. CVM aliquo aliq.) 2. uolum. ora. 207. Cum hoc homine, aut cum stipite Aethiope si in foro constitisses, nihil crederes interesse. INTER aliq.). Terẽt. 85.. Nimium inter uos Demea, ac non quia ades præsens dico hoc, perni mium interest. Item Att. 14.. Terent. 77. Hoc pater ac domi nus interest. Item. 29.. Dii immortales homini homo qd præ stat? stulto intelligens? quid interest? ueteres inquit Do. sic loquebantur. Cic. hoc idem per differre dixit. 2. uolu. orat. 83. Quasi uero paulũ differat ager Campanus, ac Stellatis. INTERficere.) est de medio tollere. Quod uerbum, & occi

dere ueteres uehementi autoritate ad inanimata etiã transtulerunt. FErrum rubiginẽ.) M. Cato apud Gellium. 151.. Ferrum si exerceas conteritur, si non exerceas, tamen rubigo interficit. INterimere aliq. alic.) Plau. 173. Disperij, nam illæc intercmit modo me oratio.

INTerire.) est de ijs. quæ funditus pereunt. BENEficium.) Plau. 207. Malo si benefacias, id beneficium interit: bono si quid malefacias, ætatem expetit. DATVM.) dixit Cice. ad Att. 295. Cumq; id quod dabitur, non esset interiturum. LEGES.) 3. uolum. orat. 195. Possuntne hæ leges ratæ esse sine interitu legum reliquarum? LITEras.) Att. 7.. Sunt autem post discessum à me tuum res dignæ literis nostris, sed non committendæ eiusmodi periculo, ut aut interire, aut aperiri, aut intercipi possint. ORDines.) Sallust. 78.. Cuius in urbem reditu decus, atque ordines omnes interierunt: id est, prorsus sublati sunt. VSVM rei alicuius.) Cæs. 149.. Suorumq; tormentorum usum, quibus ipsi magna sperauissent spatio propinquitatis interire: id est, tormenta nulli usui esse. ALIQVID in nihilum). 1. uolumine philosop. 44. Eoq; etiam interire, non in nihilum, sed in suas partes. SINE dolore aliquid.) Attic. 35.. Vt posse uideremur sine dolore interire.

INTErijcere aliquid alicui, & inter aliquos. SPATIVM.) Cæs. 82. Indignantes milites Cæsar, quod cõspectum suum hostes ferre possent tãtulo spatio interiecto &c. ALiquid.) Cæs. 87.. Quin equestri prælio interiectis sagittarijs, quid in quoq; esset animi ac uirtutis &c. in orator. lib. 243. Alios eis interiectos, & tanquam medios putet. INter.) de offi. 19. Aut interiecti inter philosophos, & eos, qui Rempub. administrant. Ita in orator. lib. 198.. Est autem quidam interiectus intermedius. Item. 1. uolumi. orat. 226.. Qui diuorũ fratrum ætatibus medius interiectus, uitijs cum utroq; certabat. est medium inter ea locum tenere.

INTerloqui.) est loquentem interrumpere. & aliquẽ, & alicui interloquimur. Terent. 66. Siccine me interloquere? ita enim in Palatino legitur. In Aldino uero mihi.

INTerminari.) Terent. 12. Interminatus sum, ne faceres: nũ ueritus? quid retulit? &c.

INTermittere,) est modo in aliquod tempus, quod agas, deponere

ponere: interdum pro interijcere. LVDOS.) 2. uolum. phil. 92. Itaque ludis intermissis, instaurativi constituti sunt. LITERAS.) in familiar. 101.. Neque alia fuit ulla causa intermissionis literarum, nisi quod ubi esses planè nesciebam. FACERE aliquid.) in familiar. 101. Mirabar quid tu mihi literas mittere intermiseras. MENTIOnem alicuius,) Attic. 72. Nec tui mentionem intermitti sinit. DIEM.) Terent. 83. Nam nunquam unum intermittit diem, quin semper ueniat. SPATIVM.) Cæsa. 66. Et mille passuum intermisso spatio castra communit: id est, interiecto spatio mille passuum.

INTermori aliquid. ut RELiquias.) 3. uolu. ora. 82.. Quam quod eandē illam manū ex intermortuis Catilinæ reliquijs concitastis. MEMoriam rei.) 2. uolu. orat. 82. 127.. Memoriam prope intermortuam generis sui.

INterpellare.) est mediam alterius orationē interrumpere, uel actioni se alteri⁹ interponere, autore Ascon. 69.. ORAtionem.) Cæs. 126. Cuius orationem Cæsar interpellat. &c. SENtentiam.) Asc. 15.. Ne Pop. Rom. potestatē, aut consilium, aut sententiam interpellaturum. Ita in fam. 172. Interpellent me, quo minus honoratus sim dum ne interpellent quo minus Respublica à me commode administrari possit: id est, uetent. RE ALIqua aliquid) Att. 18. Sed hæc tota res interpellata bello, refrixerat. quasi bello interrupta.

INTerpollare.) est interponere, intermittere. & factum est ab arte fullonica, quę poliendo diligēter uetera quæq; quasi in nouam speciē mutat. Plau. 5.. Illic homo me interpollabit, meumq; os finget denuo. Item. 118. Scita tu quidem es noua pictura, & interpollare uis opus lepidissimū. 1. uo. or. 108. Tollendo quod esset, & semper aliquid demendo, mutādo, curando ne litura appareat, interpollando.

INTerponere.) est aliquid mediū interijcere. sed ad eos maxime transferē, qui in tractādo aliquo negotio, se quasi autores, & caput negotij faciunt, tamq; iuuando, ꝙ impediendo nos interponimus. & dicimus interponere aliquid, & aliquid in aliquid. MOram.) Cæs. 39. Hoc expectari equites, atque eius rei causa morā interponi arbitrabatur. Item. 3. uo. orat. 224. ALiquid.) 3. uolumine orati. 261. Hæc interposui P. C. non tam, ut pro me dixerim. NOmē ali. in aliqua re.) 1. uolu.

3.uolum.orat. 177. Hoc cum palam Decumani in tota prouincia loquerentur, tuumq; nomen in re tam turpi, nefariaq; interponerent. AVToritatem suam.) in fami.7.Offensionem esse periculosam propter interpositam autoritatẽ, religionemq; uideo.1.uol.orat.175. FIDEM publicam.) Sall.40.. Eumq; interposita fide publica Romam duceret. Ita FIDEM suam.) Sallu.40.. Priuatim prҽterea fidẽ suam interponit, quam illa non minoris, quàm publicã ducebat. IVDicium suum.) Att.121. Hæc te scire uolui, scripsiq; sedatiore animo, quàm proxime scripseram, nullum meum iudicium interponens, sed exquirens tuum. Item.3 uolu.ora. 63..SE.) 3.uolum.orat.106. Conuocabat tribus, se interponebat. Att.SE. Att.325. De Ascanione tu uero quod uoles facies, me nihil interpono. 1.uolumi.orat.99. Leges sinunt: tamen te interponis. fam.161. Itaq; sapientius meo quidem iudicio facies, si te in istam pacificationẽ non interpones. nunc uides esse uetare, prohibere. Attic.268. Quin etiam, cum illa fundũ secunda fortuna emisset in diem, neq; post calamitatem uersuram facere potuisset, ille se interposuit, pecuniãq; sine fœnore, sineq; ulla stipulatione, credidit. IN gratiam.) in fam.14..De Vatinio autem primum reditus intercesserat in gratiam per Pompeium: id est, Pomp. autor fuit nostræ reconciliationis. nunc uero adiuuare, fauere, prodesse significat.

INTERpretari aliquid & de re aliqua. MONstra.) 2.uolu. phi.80.. Cumq; magna uis uideretur esse in impretrandis, consulendisq; rebus, & in monstris interpretandis. Att.262. Quod si à te erit impetratum, uelim existimes, me de tua liberalitate ita interpretaturum, ut tuo summo beneficio me affectum iudicem.

INTERrumpere aliquid. POntem.) Cæsar.124. Cohortes quinq; præmissæ à Domitio ex oppido pontẽ interrumpebant. OFficium alicuius.) in fam.64. Sed multa uarietate tẽporum interruptum officium cumulate reddidi. ORAtionem.) 3. uolum.orat.72. Atq; illam interpellationẽ mei familiarissimi, qua paulo ante interrupta est oratio mea, non pertimescam. ut interrumpere aliquem dicentem, pro interpellare, Plautino uerbo. Latine dici recte uideatur.

INTERuenire.) est medio negotio quasi ex insidijs superuenire,

uenire, & opprimere in ipso actu eos, qui rem celatam uel-
lent, Don. ait. uerum semper non habet insidias hominis in
teruentus: sed pro interesse simpliciter significat. Teren. 86.
Nam ut numerabatur forte argentum, interuenit homo de
improuiso. Item. 537. Att. 21. Magni interest Ciceronis, uel
mea potius, uel me hercule utriusque me interuenire discēti.
QVErelis alicuius.) Atti. 229.. Etenim interuenit nonnullo
rum querelis, quæ apud me de isto ipso habebantur. nūc est
simpliciter adesse, interesse. SAPienti fortunam.) 1. uol. phi.
61.. Optime uero Epicurus, quod exiguam dicit fortunam
interuenire sapienti: id est, parum admodum fortunam sa-
pientum impedire posse.
INTersepire, est impedire. ITER alicui.) 3. uolu. orat. 63..
Ne interseptum sit his iter perpetuum ad hoc amplissimum
præmium ciuitatis.
INTERuertere.) est rem aut commodatam, aut apud se de-
positam, aut creditam, callide, doloque malo intercipere. 1.
uol. orat. 215.. Qui si intellexerint, si interuerso regali hoc
dono grauiter uos tulisse, &c. Itē de eodem candelabro. Cā
delabrum, quod rex Aegypti Ioue capitolino dono intule-
rat, à Verre, qui illud commodatum à rege acceperat, inter
uersum esse conqueritur. ALiquid.) 3. uolu. orat. 175.. Ille
induxit, ut peteret promissum, & receptum interuertit, ad
seque transtulit. Plaut. 22.. Vnde sumam? quem interuertam?
id est, fraudabo, decipiam. ut etiam hominem interuerti di-
camus, à quo aliquid per dolum auferamus.
INTOnare uocem alicuius.) 2. uol. orat. 143. Iam enim he-
sterna concione intonuit uox pernitiosa designati collegę
tui. est altius uocem edi. intransitiue tantum.
INTORQVERE, est conīcere, à iaculatoribus sum-
ptum. aliquid inter aliq. CONTVmelias.) 1. uolum. philo.
226. Alternis enim uersibus intorquentur inter fratres gra-
uissimæ contumeliæ.
INTrare in rem aliq.) Attic. 292.. In prouincia uero ipsa si
quem es nactus, qui in tuam familiaritatem penitus intra-
rit: id est, quo familiarissime utaris. IN insidias.) Cęsa. 171.
Qui cum essent progressi, primæque turmæ in insidias intra-
uissent. absolute pro eo, quod est rem exactius tractare. 2.
uolumine. oration. 151. Intrabo etiam magis, qui gessit, nō

adest, &c. FISfuram aliq.) de re rust. 37. Qua fissurā intratī
INTRODVCERE.) Proprie est in aliquem locum aliquid ducere, immittere. interdum inducere. ALiq. aliquo.) 1. uo. phil. 230. Socrates autem primus philosophiam deuocauit e cœlo, & in urbibus collocauit, & in domos etiam introduxit, hinc introductiones mulierum, & adolescentulorum dixit Cic. Attic. 11.. IN Rēpub.) 2. uolumin. orat. 196. Quæ omnia iam non sunt tā calamitosa, quod mihi sunt subeūda, quàm perniciosa, quod in Rempub. sunt introducta. INitium alicuius rei.) 3. uolum. orat. 272. Id uos si forte offendimini, iustius huic quàm mihi succensere debetis, qui initium introduxit. COMPARATionem.) de offi. 54.. Quod cum ita sit, putant quidam hanc comparationem recte non esse introductam: id est, recte comparatam. DELIBERAtionem.) de officijs. 54.. Non uidetur huiusmodi deliberationem introducere. PROCVRATionem.) Attic. 261. Possumus enim ut sponsores appellemus, procurationem introducere. ALiq. loquentem.) de offic. 96. Introduxi enim ipsos quasi loquentes.
INtroire aliquo. IN uitam.) de offic. 98.. Quem fuit æquius, ut prius introieram in uitam, sic prius exirem de uita. IN urbem.) in fam. 215. Qui simulatq; Dolobellam accessit ad tribunal, introierat enim urbem.
INTRomittere aliq. aliquo.) Terēt. 26.. Vereor ne illud grauius Phædria tulerit, neue aliorsum, atque ego feci, acceperit, quòd heri intromissus non est. IN ædes.) Plaut. 33. Caue quenquam alienum in ædes intromiseris. Item. 40. Ego uero nusquam legi in ædibus intromitti.
INTROspicere in aliq. IN mentem suam.) 1. uolum. ph. 98. Tu te introspice in mentem tuam ipse, cumq; omni cogitatione pertractans, percontare ipse te, habet res diligentē considerationem.
INTRudere se.) 1. uolum. orat. 287.. Atque etiam se ipse inferebat, & intrudebat.
INTVEri aliq. & in aliq.) in orato. lib. 193. Tum Brutus de isto postea, sed tu, inquit, me intuens, orationes nobis ueteres explicabis? POTEstatem, opem, alicuius.) 2 uol. orati. 145. Vestram fidem obtestatur, misericordiam implorat, uitam, potestatē, ac uestras opes intuetur. nunc oculis, uultu,
nec

hec fine spe, opem implorantem expressit. NVTVM hominis.) Att. 294. In qua tanta multitudo ciuium, tanta sociorum, tot urbes, tot ciuitates unius hominis nutum intuentur? Item. 291. Nam græci sic te ita uiuentem intuebuntur, ut quendam ex annalium memoria, aut è cœlo diuinum hominem esse in prouinciam delapsum putent, nunc est magis obseruare. ALIQVID.) in famil. 101. Iam tum mihi non placebas, cũ idem intuebare, quod & Titi⁹ familiaris meus. nunc probare significat. IN ALIQVEM.) in orat. lib. 166. Nam mihi Brute in te intuenti crebro in mentem uenit uereri. ecquodnam curriculum aliquando sit habitura tua, & natura admirabilis. & exquisita doctrina, & singularis industria. Item. 85. IN ALiquid.) in oratoriis libris 167. In quam cum intueor: id est, quam cum exactius considero. agit de ui dicendi.

INVAdere.) est cum impetu, & repente aliquid aggredi. interdũ ingredi, nec semper de malo: & aliquid, & in aliquid inuadimus. IN ALiquem.) 3. uolum. orat. 6. Vt in eum non inuasisse, sed incurrrisse uideatur. 1. uolum. phil. 219.. De L. Bruto fortasse dubitarim, an propter infinitum odium in tyrannum effrenatius in Aruntem inuaserit. 1. uolumin. orat. 289. Vt in Cecinnam uenientem cum ferro inuaderet. Item de officiis 16. Illud autem optimum, in quo me inuadi solere ab inuidis, & improbis audio: id est, carpi. ubi uides uti compositio non solum significationem, sed coniugationẽ, ut in compositis à do, & in multis aliis, uerumetiã genus cõmutat. nam uado is, cum neutrum sit, tamen in hac compositione, passiuam admittit significationem, quod nõ facit cum euado, cum peruado. non enim euasum, aut peruasum aliquem ab ab aliquo quis unquam dixerit, sed inuasum, & inuadi recte. IN PECVniam alic.) 1. uolumi. orat. 19.. Vt quoniam in alienam pecuniam tam plenã, atq; præclarã nullo iure inuaserit: id est, manum iniecerit. IN bona alicuius.) 1. uol. ora. 22. Interea iste Titus Roscius uir optimus, procurator Chrysogoni Ameriã uenit, in prædia hui⁹ inuadit. IN Galliam, in Asiã, in alienã prouinciam.) 3. uol. orat. 231. In Galliam inuasit Antonius, in Asiã Dolobella, in alienam uterq; prouinciam. IN collum alicui.) 3. uol. orat. 175. Cum mulier fleret uberius, homo misericors ferre non

F 2 potuit.

potuit, caput aperuit, in collum inuasit: id est, se in collum eius coniecit. IN oculos.) Plau. 31.. In oculos inuadere optimum est: id est, irruere in. IN animum aliquid.) Sallu. 40.. Tanta uis auaritiæ in animum eorum ueluti tabes inuaserat: id est, eorum animos occuparat. FINES hostium.) Sall. 34. Igitur ex improuiso fines eius cum magna manu inuadit. DOLorem aliquem.) Teren. 109. Dic mihi an dolor repente inuasit? id est, occupauit. proprie, inquit Do. inuasit, quia repente. LIBidinem aliquem.) Sallust. 2. Hūc post dominationem L. Syllæ libido maxima inuaserat Reipub. capiundæ: id est, incesserat. DESidiam, INERtiam, STVPOrem, TORPEdinem aliquem.) Sallu. 91. Quia desidia, inertia, & stupor eos, atque torpedo inuasit: id est, corripuit. ANimo aliquid.) Sallu. 35. Quippe qui totum eius regnum animo iam inuaserat. IN arcem causæ.) in fam. 11. Non potui magis in arcem illius causę inuadere: id est, magis in causam illam ingredi.
INVEhere aliquid alicui.) 1. uol. philo. 196. Non erāt in iis, quæ tibi casus inuexerat: id ē, intulerat. CAsum fortunā alicui.) 1. uolu. phi. 217. Vt quęcunq; casum fortuna inuexerit, hunc apte, & quiete ferat,
INVehi, modo uehi, modo increpare, autore No. sed in secūda significatione in aliquem inuehi dicimus. CAPitolium.) de offic. 127. Sed cum eius curru Capitolium inuectus offendes Remp. perturbatā consiliis nepotis mei. ut rostra aduolare. IN aliquem.) 3. uolu. orat. 242. In totam deniq; M. Antonii domū sum semper inuectus. Ita IN causam alicuius.) in orato. lib. 87. Cum igitur uehementius inueheret in causam principum Consul Philippus, &c.
INVEnire.) idem est quod reperire, aliqunado acquirere.
VIAM.) Ter. 30. Ego adeò hanc primus inueni uiā: id est, autor fui. REMedium.) Terē. 15.. Quod remedium huic malo nunc inueniam? COGnomen aliq.) 1. uolu. phi. 53.. Neq; eū Torquatum, qui hoc primus cognomē inuenit &c. i d est, q cognominis autor fuit. OBTREctatores.) in fami. 65.. Scis meam fortunam nescio quomodo facile obtrectatores inuenire: id est, incurrere in obtrectatores. CERtum.) Cęs. 127. Neq; certum inueniri poterat: id est, sciri. ACVte aliquid.) in orat. lib. 167. Nihil acute inueniri potuit, &c. ALiquid.)
Teren.

Terent.29. Vtinam tam aliquid inuenire facile poßis Phædria, q̃ hoc peribit, nunc eſt acquirere, ut ait Don.
INVErtere, eſt quaſi in contrarium uertere, & præpoſtere uerba pronunciare, ut pro lauo, uola, Do. ait. Terēt. 58.. Inuerſa uerba, euerſas ceruices tuas. ANnulum.) de offic 59., Idem rurſus uidebatur, cum in locum annulum inuerterat; id eſt, in alteram partem uerterat.
INVESTIgare, eſt ſepius quærendo inuenire, ut ſit ueſtigo, quæro, inueſtigo, & perueſtigo quaſi acquiro, inuenio, Terent. Nihil tam difficile, quin quærendo poſſit inueſtigari, & reperiri. Item. 1. uolum. orat. 225. Quam cū̃ inueſtigare, & conquirere Cæres uellet, &c. de offi. 19. Qui aut inueſtigarent, aut conarentur magna quædam. 1. uolum. phil. 161. Att. 134. 3. uolum. orat. 97.
INVETErare aliq.) in fam. 39.. Et pro noſtra non inſtituta, ſed inueterata amicitia cures, enitare, &c. OPinionem.) 1. uolum. orat. 66.. Inueterauit enim iam opinio Reip. &c. HONORem, nomen alicui.) 2. uolum. orat. Quorum iam & nomen, & honos inueterauit, & huic urbi, & hominū famæ, ac ſermonibus. BARBariam.) 3. uolum. orat. 63.. Inueteratam quondam barbariam ex Gaditanorum moribus, diſciplinaq; delerit.
INVEteraſcere.) In hoc uerbo illud euenire uideo, quod fortaſſe in nullo alio, ut duo ſignificet è regione aduerſa. nam modo eſt durare, modo deficere. durare, quia quæ uetera fiunt, diu quidem durant, & ſunt: item. quæ multi ſunt tēporis, ætate illa ſolent debilitari, & ſenſim deficere. ut. 2. uolumine orationum 116.. Memoria ueſtra Quirites noſtræ res alentur, ſermonibus creſcent, literarum monimentis inueteraſcent: id eſt, diu permanebunt. Item. 1. uolumine philoſoph. 236. Nihil enim inueteraſcere, nihil extingui, nihil cadere debet eorum, in quibus uita beata conſiſtit. nunc eſt deficere.
INVIDERE,) & alicui, & aliquid alicui, & in aliqua re inuidemus. alicui, nihil opus exemplis. ALiquid alicui.) 1. uolum. philoſo. 190.. Vt nobis optimam naturam inuidiſſe uideantur, IN aliqua re.) 2. uolumin. orat. 161. Romam uenis, affers faciem nouam, nomen uetus, purpuram tyriam, in qua tibi inuideo, quod unis ueſtimentis tandiu es lautus.

passiue est etiam ubi prolatum est.1.uol.philo.194..Non dixi in inuidiam, quæ tum est, cum inuidetur: id est, quando quis inuidia laborat, q̃d planius expressit Horatius in arte, cum dicit, Ego cur acquirere pauca si possum, inuideor. sed mire, inquit, Acro Hor. nam cum de fingendis uerbis loqueretur, hoc sibi secundum Græcos effingit, nam apud Plaut. 205..Item.181. Impersonaliter dictum esse uidetur.

INVisere.) est proprie ire uisum, interdum perspicere, interius uidere. & aliquid, & ad aliquid inuisim⁹. Plau. 131. Nũc ad eum inuiso. interius uidere. in orat.lib. Itaque nec hoc possum dicere me omnino ignorare, quod possideat, neque plane nosse atq; inuidisse.

INVitare aliq.re aliqua.)3.uolu.orat.139..Præmiis etiã inuitabat. SE plusculũ in cœna.)Plaut. 5. Mira sunt nisi inuitauit sese in cœna plusculum: id ẽ, repletus est, exponit No. ut crebro apud uetustiores. IN locum alterius alic.) Atti.34.. Cosconio mortuo, sum in eius locum inuitatus. IN REm.) Attic.33.. A C. Cæsare ualde liberaliter inuitor in legationem illam.

INVocare.) etsi proprie dij inuocãtur, de hominibus etiam tamen usurpatur. in fam.65.. Ego autem quem potius adoptem, aut inuocem, quàm illum, quo defendente uincere dĩ dici. est etiam ubi in, negat, significatq; nõ uocare. Plau.45. Iuuentus nomen indidit scorto mihi, quod inuocatus soleo esse in conuiuio.

INVolare.) eo impetu facto irruere, à uolatus celeritate factum. & in aliq. inuolamus. IN oculos alicuius.) Terent.39. Vt ego unguibus facile illi in oculos inuolẽ uenfico. IN capillum.) Ter. 44.. Vix me contineo, quin inuolẽ in capillũ.

INVOLuere.) est circuntegere. & aliquid aliqua re inuoluimus.) 3. uolum. orat. 82. Atque hæc dicere uix audeo, uereor ne qui sit, qui istius insignem nequitiam frontis inuolutam tegumentis nondum cernat: id est, tectam. Item Cic. ad Cæs. Iuniorem lib. primo: Sed quod uideret nomine pacis bellũ inuolutum fore: id est, tectum.

INVrere.) est signum per ignẽ rei alicui imprimere. transfertur tamen ad ea quæ grauiter insident alicui, ut odium, famam, &c. CALAmistris aliq.) in orato.lib.188. Qui uoluntilla calamistris inurere. ODium alicui ex aliqua re.) 2. uolum.

uolum.oratio.231.. Tantum homines impios ex uetere illa coniuratione inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat. FAMAM crudelitatis & superbiæ alicu.) 2.uol. oratio.125.. Quæ si causa non esset, tamen, uel dignitas hominis, uel honoris eius, quem adeptus est, amplitudo summa, mihi superbiæ, crudelitatisq; famam inussisset hominis & suis, & Pop. Roma. ornamentis amplissimi causam tanti periculi repudiassem. LEGes alicui.) 3. uol.orat.107.. Quas ille leges (si leges nominandæ sunt, ac non faces urbis, & pestis Reipub.) fuerit impositurus nobis omnibus, atque inusturus. fortasse, quia faces dixit, addidit inusturus. DOLOrem alicui.) 1.uolu. phil.194. Proprium est enim irati cupere, à quo læsus uideatur, ei quàm maximum dolorem inurere. Item Att.12.3.uolum.orat.121. SCELus Reipub.) 3.uo. oratio.6. Si nondum scelera, uulneraq; inusta Reipu. uultis recordari VVLnera.) uide scelus, Pestes Reipub. Faces Reipub. uide leges.

IOCARI, proprie uerbis est.) Terentt.33. Quid agis? iocabar equidem.

IRAsci.) est ira commoueri. & alicui. &cum aliquo irascimur. CVM aliquo.) 1.uolum. phil.220. Iratus uidetur fuisse cum Tyberio Gracco tum, cum languentē Cos. reliquit.

IRE.) Verbum hoc cum motū habeat ad locum, grāmaticorum regulas recte sæpius seruat, ut nisi præpositione addita casum postulet. est tamen interdum ubi eam non curet. ut ire exequias alicuius: id est, ad eius exequias. Item inficias, suppetias, uiam suam, ut suo de omnibus loco. neq; illud omittam, significare etiam modo abire, modo uenire. ut Don. ait. AD arma.) in famili.162.. Postea quam itum est ad arma. AD saga.) 3.uolumi.orat.158.. Propter cuius periculum ad saga issemus. AD ALiquem.) Terenti⁹.38. Eamus ad me, ibi proximum est ubi mutes: id ē, domum meā. Item.6.. Itur ad me. nunc personam significat, & quasi hostiliter dictum ait Dona. ut Plaut. Itur ad me & Virgil. Ibat in Eurialum. AD SACculum.) Plau.45.. Vel extra portam ire trigeminā ad sacculū licet. ADuersum alicui). Plaut.10. Magis nūc meum officiū facerem, si huic eam aduersum, arbitror: id est. obuia. ANTE.) Terent.13. Hem id te oro, ut ante eamus, dum tempus datur; id est, præoccupemus. alibi

anteire habet conditionem, nunc consilium, uel factũ potiꝰ continet. EXEQVias alicui.) Terent.146. Exequias Chremeti quibus est commodum, ire iam tempus est. uide ire exequias sine præpositione, & ire pro eundi. INficias.) Trentiꝰ 84.. Nunc si hoc palam proferemꝰ, ille inficias ibit, sat scio. Item Plaut.115. IN uigiliam.) Plaut. 195.. Quid hoc, quod te rogo? noctu in uigiliam quando ibat miles, tum tu ibas simul? IN SENTENTiam alicuius.) in famil.3.. Perspiciebant enim in Hortensij sententiam multis partibus plures ituros. IN Omnia alia) in famili.3. Postulatum est, ut Bibuli sententia diuideretur, quatenus de religione dicebat, cui rei quia obsisti non poterat, Bibulo assensum est, de tribus legatis. frequentes ierunt in alia omnia. pertinet & hoc ad sententiam dicendam, significat autem contrà sentire. & sensus est: Bibulo assensum est, quatenus de religione dicebat, de tribus autem legatis, omnes in alia omnia discessere : id est, dissensere. & ita interpunctis periodus est distinguenda, ut nos distinximus. quod ipsum per discedere dixit. 151. Cæsa. uero pertransire. 119. IN otium.) in fam. 195.. Tamen eo tempore me consolabar, quòd & in summũ otium te ire arbitrabar, & impendentibus magnis negotijs discedere. IN VIAM.) Terent. 35. Haud conuenit unà ire amicam cum imperatore in uiam. ubi in loco in, accusatiuũ etiam recipit. IN consilum.) 1. uolum. orat. 86. Cum his iudicibus, quos in horum locum subsortitus es, de te in consilium iturum putasti. tandiu domi fuerunt? Item. 82.. Si post Calend. Ian. in consilium iretur. Item. 2. uol. ora. 28.. 3. uo. orat. 6. Pro iudicare ubiq;. IN NERuum.) Teren. 137.. Nostra causa scilicet in neruum ibit potius: id est, omnes perferet cruciatus. IN POSSessionem.) 1. uolum. orat. 101.. Dicebat iste, nisi cum muliere decideret, in possessionẽ se ire iussurum. IN Duplum.) 2. uolum. orat. 156.. Vt si iudicatũ negaret, in duplũ iret. IN aliquem.) Attic. 26.. Equidem anteq̃ tuas legi literas, in hominem ire cupiebam. Sall. 80.. Lucullus superiore anno quantis animis ierit in L. Quintium, uidisti: id est, quãtus aduersarius extiterit. ALiquo.) Ter. 95.. Mane, scio, istuc ibam. id est, hoc nũc uolebã dicere. ITer cõstitutũ.) Cæs. 220.. Cæsar iter constitutũ ire cõtẽdit. ITinere ribus alic. aliq.) Att. 324. In quo quoniam ipsi quoq; fuimꝰ,

patiamur illum ire nostris itineribus. O Buiam alicui.) est sę pius ei cohonestandi eum causa occurrere. ita etiam pro cõ tradicere, obstare. Sallu. 27. Deinde quia tum primum super biæ nobilitatis obuiã itum est. 32.. 35.. 67., Cæs. 80. IN ius.) Attico. 266.. In ius de sua re nunquam ijt. PRORsus rem.) Attic. 235., Dolobellæ & prima illa actio, & hæc contra Antonium cõcio mihi profecisse permultum uidetur, prorsus ibat res: id est recte, prospere. Plautus ante Cic. hac particula usus est: de eo, qui non recte eat, sed quasi cancer. 193.. qui ita ait, Illuc sis uide, non prorsus, uerum ex transuerso cedit, quasi cancer solet. PERditum aliquem.) Terenti⁹. 3.. Cur is perditum? SVPpetias alic.) Cæsar. 231. Suppetias ire contendit. VIAM rectam.) Plautus. 207.. Rectum is leno uiam. Item. 243. Viam suam dixit abire. uide uerbum. VISERE.) Terent. 104. Nostra ilico it uisere. Item. 124. Vultis ne eamus uisere?

IRraucire aliq.) in orato. lib. 108. At Aesopus si paulum irraucuerit, explodi.

IRrepere aliquo, est cõ clãculũ peruenire. ab ijs animalib⁹, quæ uentre gradiũtur, quorum gressus maxime tacitus est, sumptum. & in rem, & in re irrepere dicitur. IN aliqua re aliquid.) de offi. 66.. Itaq; si uir bonus habeat hanc uim, ut si digitis concrepuerit, possit in locupletium testamento nomen eius irrepere, &c.

IRretire aliq. aliqua re.) 3. uolum. oratio. 31. Hominesq; ne gocia gerentes iudicijs iniquissimis irretires. SE erratis.) 1. uolum philoso. 240.. His enim se adolescens improuida ætate irretierat erratis.

IRRIDEre, idem est cum deridere. Terent. 5. Irrides? nihil me fallis.

IRrigare agros.) de offi. 35. Adde ductus aquarum, deriuationes fluminum, agrorum irrigationes, &c.

IRritare.) Dictum est proprie prouocare, à canibus tractũ, qui cum prouocantur irruunt, ait No. uel quia restrictis dẽtibus hanc literam imitantur, inquit Do. ANImum.) Terẽ. 14. Dum animus irritatus est: id est, ira cõmotus. sed bono etiam irritamur. ut in exemplis. CRAbrones.) Plaut. Irritabis crabrones, & irritasso. Plaut. 7. Nam si me irritassis. GVlam.) Sallu. 54. Quia Numidæ plerunq; lacte, & farina Numidæ uescebanꝛ

nescebantur, & neq; salem, neq; alia gulæ irritamenta quæ rebant, nunc continet suaue irritamentũ. Att. 285. Neq; magis irritatus esset Antonius regno Cæsaris, q̃ ob eiusdẽ mortem deterritus. est & alterum IRri. are, ri syllaba correpta, cum superioris producatur. significat aũt improbare. Ter. Quod erat ratum, irritum est.

IRrogare, est imponere, idq; fortasse tantum de grauibus, ac molestis rebus.) Plautus. 51. IRrogabo multam, ut mihi cœnas decem dent meo arbitratu. 2. uolum. orat. 222. Vt ter ante magistratus accuset intermissa die, quàm multam irroget, &c. Item. 3. uolum. oration. 108.. Asco 10. SVPplicia alicui.) Asco. 60. Est enim locus de suppliciis irrogatis. VEctigalia.) Cæ. 248. Tributis, uectigalibusq; regijs irrogatis. LEges.) 2. uolum. orationum. 222. Vetant leges sacratæ, uetant XII. tabulæ, leges priuatis hominibus irrogari. TRIbuta. uide supplicia.

IRruere, eorum est, qui cum impetu aliquid ineunt, Donat. quod uerbum cum neutrum sit, Ter. nouc intulit se, fecitq; transitiuum. 88.. Vide ne ille huc prorsus se irruat. IN offensionem alic.) 1. uolumine orationum. 72.. Qui quasi de industria in odium offensionemq; Popu. Roman. irruere uideantur.

IRrumpere, est impetu facto aliquid inuadere, & in, & ad aliquid irrumpimus. IN Asiam.) 3. uolum. orat. 331. Alter in Asiam irrupit cursim. Sallu. 17. Vt grege facto cum telis ad sese irrumperent.

ITAre aliquo, apud Gell. ex edicto quodam. 214.. Maiores nostri, quæ liberos suos discere, & quos in ludos itare uellent, instituerunt.

ITErare aliquid.) Asellio apud Gell. 87. Exq; eo libro, quæ in bello gesta sunt, iterare. 1. uolumi. philoso. 184.. Iterandum eadem mihi ista, non enim intelligo &c.

IVbere, est uelle ab eo quod sequitur, id, quod præcedit. non iubemus enim nisi quod uolumus. ut Chremetẽ iubeo Don. ait. est etiam pro decernere. ut populus iussit, autore Sexto. nam pop. iubebat, senatus censebat. ut Cice. Att. 275. Quod enim nõdum senatus censuit, nec populus iussit &c. & tum aliquid alicui iubemus. in propria uero significatione aliqd aliquem iubemus. LEgem.) in orato. lib. 90. Num ad popu-

lum

lum de legibus iubendis, atq; uitandis.2.uol. phil.191. Sall. 60. Postquàm ei prouinciam Numidiā populus iussit: id est, decreuit. ALIquid aliquem.) in fam.225. Quæ te aliquid iuberent. Item.224. SALuere aliquē.) Att.62. Dionysium iube saluere. GAVdere.) in fa.96. Quamobrem ualde iubeo gaudere te. SPErare.) in fam.232.. Nunc quando sperare nos amici iubent, &c.

IVdicare, est ius dicere, Varrone teste. sed ꝓ existimare etiā ponitur. ANImo suo a'iq.) Terent.97. Gera maximi preciꝭ esse te hominē iudicaui animo meo hodie: id est, secundū sententiam animi mei. EX ingenio suo.) Ter.70.. Ohe, iam desine deos uxor gratulando obtundere, tuam esse inuentam gnatam, nisi illos ex tuo ingenio iudicas, ut nihil credas intelligere, nisi idem dictū est centies: id est, nisi eos tui similes esse existimas. Item Terē.28.. Atq; ex aliorū ingeniꝭs nūc me iudicet. DE sensu suo.) 2.uolum. orat.120.. Ego enim de meo sensu iudico. HOstem aliquem.) 3.uolu. orat.185. Et ius dicetur nō uerbo, sed re, nō modo non consul, sed etiam hostis Antoniꝰ: id est, loco hostis habeatur. REcte, & ordine.) 1.uolu. orat.41.. Laudabunt oēs, si recte, & ordine iudicatis. DISsolute.) Att.314.. Equites Romani (dissolute enim iudicatis) nos iudicamus, uos laudatis, inquit. PERperam.) 1.uolu. orat.125. Si quis perperam iudicasset, se cogniturū, cum cognosset, animaduersurum. Item Plaut.48.. DE aliqua re.) Cæs.59.. Hic dies, hic dies de nostris controuersꝭs iudicabit: id est, diꝭudicabit.

IVgulare, est iugulū ferire. quo in loco quoniā maxime uita exposita est, ideo sæpius iugulare occidere significat. ALIquem.) Ter.34. Pulchre mehercule dictum, & sapienter. papæ iugularas hominem. ET gladio.) Attic.10.. Cum illum plumbeo gladio iugulatum iri tamē diceret. PRæiudicio.) 2.uolum. orat.31.. Itaq; cum Oppianicum iam perditum, & duobus iugulatum præiudiciꝭs uideret.

IVNgere, est adiungere, tamq; rhedam equis, quàm equos rhedæ iungi dicimus. Atti.89. Hic Vedius uenit mihi obuiā cum duobus essedis, & rheda equis iuncta, & lectica, & famīlia magna.

IVrare, est aliquid iureiurando confirmare. Plautus etiam hoc deponenti usus est. CAlumniam.) in famil.117. Nam de diuina-

diuinatione Appius, cum calumniam iurasset, contendere ausus non est: id est, se non malitiose, cum eo agere iurasset: quod adhuc in iudiciis seruatur. Calumnia enim est malitiosa, & mendax infamatio. IN litem.) 1. uolumi. oration. 45.. Quod in codicum iniuratus referre noluit, id iurare in litē nō dubitet? IN uerba alic. aliq.) Cæ. 141. Princeps in hęc uerba iurat ipse, ad idem iusiurandum adigit Afranium, subsequuntur Trib. militum. IN legem.) 2. uolum. orat. 36.. Mulctam petiuit: qua lege? quod in legem non iurasset. Item. 3. uolumi. orat. 17. Quasi uero ille non in alteras quoq; leges, quas iniuste rogatas putant, iam ante iurarit. 1. uolum. philosop. 76. Est iurando legem probare. CONceptis uerbis.) Plautus. 26.. Vbi uerbis conceptis sciens libenter periuraris. Item. 185. Iurastin' te illam nulli uenditurum nisi mihi? B. fateor. Ca. nempe conceptis uerbis? B. etiā consultis quoque. uide concipere uerba. ita dare iusiurandum: & idem est cum in uerba alic. iurare. EX animi sententia.) de offic. 73.. Non enim falsum iurare peierare est, sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis concipitur, more nostro, id non facere periurium est. EX legibus.) Attico. 33. Ad quæ, ut ex legibus Iuliis non dubitant iurare cæteri. est secundū eas leges iusiurandum dare. MORbum.) Attic. 1. Aquilium non arbitramur, qui denegat, & iurauit morbum. & illud suum regnum iudiciale opposuit. quid autem hic sit iurare morbum sentio multos dubium habere ego ita coniicio, ut quasi uox sit execrantis, támque ualeat, atque si dixisset, morbo hoc nunquam liberer, si peto. IVRARI pro iurare.) Plautus. 223. Qui mihi iuratus est sese hodie argentum daturum.

IVVAre, est facere quod conducat.) 1. uolumi. oratio. 246. Te igitur autore, atq; interprete, ne foro quidem, & conuētu Mamertini Pop. Roma. iuuare debuerunt. Item in fam. 213.. Id est, si T. Manlium quàm maxime, quibuscunq; rebus honeste, ac pro tua dignitate poteris iuueris, atque ornaueris. Item 213..

L

Labare,

ABARE, est proprie corruere, sed etiam transfertur.) 3. uolumi. orationum. 207. Cum ei labare M. Antonius uideretur.

LAbascere, est moueri incipere.) Ter. 27.. Labascit uictus uno uerbo. Item. 81.. Labascit, unum hoc habeo &c.

LAbefacere, est aliquid aliqua ex parte commouere, corrumpere. DENtes alicui.) Terentius. 81.. Pudet nihil, omnes dentes labefecit mihi.

LAbefactare, est aliquid aliquo modo deteri⁹ facere, & quasi labe afficere. CAVsam.) 1. uolumi. orat. 46.. Cæteri, cum ad iudicem causam labefactari animaduertunt, ad arbitriũ confugiunt. FIdem alicuius precio.) 2. uolu. orat. 58.. Quos appellarit, quibus pecuniam promiserit, quorum fidem precio labefactare conata sit. DIgnitatem alicuius.) 3. uolumi. oratio. 129.. Et eo magis quod uidetis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem. IVdicatum.) 2. uolum. oratio. 29. Rem enim integram hominis non alieni quamuis suspitiosam defendere humanitatis esse putabamus, iudicatam labefactare conari impudẽtiæ, &c. PRAEsidium.) Atti. 279.. Hoc adolescentis præsidium equidem adhuc firmum esse confido, sed ita multi labefactant, ut ne moueatur, interdum extimescam. ORAtionem.) 1. uolu. philoso. 58. Quam autem dicam uoluptatem iam uidetis, ne inuidiæ uerbi labefactetur oratio mea. REMP.) 2. uolum. oration. 93. Mediocriter labefactantem statum Reipub. LEges, ius.) 1. uolumine orationũ. 298.. Non homines lędit, sed leges, ac iura labefactat.

LAbi.) Verbi proprietas uidetur non sensim, sed celeriter cadere, qui casus quoniam solet eorum esse, qui imprudenter ingrediuntur, ideo transfertur recte ad reliquos errores. est etiam ubi celeritatem maxime significat. OPInione aliquem.) 3. uolu. orat. 247.. Talis igitur, & uir, & ciuis opinione labi potest. INOpia uerbi aliquem.) 3. uolum. oratio. 125.. Nam te inopia uerbi lapsum putarem, nisi tuam in dicendo facultatem nossem. AD molliciem aliq.) 2. uolu. phil. 177.. Quarum mores lapsi ad molliciem pariter sunt immutati

tatī cum cantibus. DIEM.)3. uolum. orat. 226. Cassius lapsis paucis post diebus consequebatur.

LAborare.) Verbum hoc multis modis accipitur, tamq; trā sitiue, quàm intransitiue ponitur recte. dicimus uero laborare aliquid, & alicui, & aliqua re, & cum præpositionibus quibusdam, ut in exemplis, tamq; dicim⁹ caput alicui, q̃ capite aliquem laborare. IDem quod tu.) Attico. 206. Quo etiam magis laboro idem, quod tu. ID.) in fa. 131. Quod scribis prælia te mea causa sustinere, nō tam id laboro, ut si qui mihi obtrectent, à te refutētur, quàm intelligi cupio, quod certe intelligitur, me à te amari: id est, curo. RES Ro.) Att. 66. Ad quid laboramus res Romanas? & transitiue est positum, nam in id, & idem non ita. in famil. 45. Hæc mihi ampliora multo sunt, quàm illa ipsa, propter quæ hæc laborā tur. ubi uideant grammatici etiam laborari in passiua uoce & significatione reperiri, necq; laboratum participium esse sine origine uerbi. ALIquid.) 3. uolum. orat. 48.. Cum à me ipso laborata proferri uiderentur. ALIcui.) 1. uo. ora. 169.. Patiemini iudices à socijs, ab aratoribus Pop. Rom. ab his qui uobis laborant, uobis ferunt &c. HOstibus intestinis.) Att. 278.. nec externis hostibus magis, quàm domésticis laboramus. MAlis alicuius.) in fam. 47. Non tuis bonis delectari potius, quàm alienis malis laborare. CRVdelitate aliq.) 1. uolu. ora. 44.. Vestrum nemo est, quin intelligat Po. Ro. qui quondam in hostes lenissimus existimabatur, hoc tēpore domestica crudelitate laborare. DE Milone.) in famil. 20.. Quamobrem si me memorem, si gratum, si bonum uirum, uel ex hoc ipso, ꝙ tam uehementer de Milone laborem, existimare potes. Att. 78.. Ita DE uita, de capite.) 2. uolum. ora. 59.. In quo tamen non minus de capite huius, q̃ de sua uita laborat. Item Att. 214.. DE existimatione.) Attico. 291.. Quem certo scio ita laborare de existimatione tua &c. DE gloria.) Attico. 298.. Simul illud cogita nos non de reliquā & sperata gloria iam laborare, sed de parta dimicare. Etsi ubique de, causam significat, neque cū uerbo quicquam proprij habere scio. E DOlore aliquem.) Terent. 7. Laborat è dolore, atq; ex hoc misera solicita est. EX intestinis.) In famil. 107. Cum decimum iam diem ex intestinis laborarem. EX pedibus.) in familiarib. 141. Quod ex pedibus laboraret.

raret. EX inuidia)1. uolum. oration. 43.. Et respu. ex illis, & ipsi ex inuidia minus laborarent. Item. 2. uolum. oratio. 60. EX aliquo.)1. uolu. orat. 43.. Et respu. ex illis, & ipsi ex inuidia minus laborarent. EX desiderio.) in fa. Non ignoro quantum ex desiderio labores, sed erunt omnia facilia, si ualebis. EX ære alieno.) Cæ. 166. Quod ex ære alieno laborare arbitrabat &c. LVnam.) 1 uolu. ph. 168. Num igitur tũ curare censes, cum luna laboret? ARtus alic.) 1. uol. ph. 188. Quod uehementer eius artus laborarent.

LAcerare, est sauciare, frustratim proscindere: sed apte trãsfertur. ut CONtumeliis aliquem.) 3. uol. ora. 231.. Cum uerborum contumeliis optimum uirum incesto ore lacerasset. DIem.) Plaut. 23. Quia ego hãc iubeo tacere, quæ loquẽs lacerat diem. linguã scilicet. REMP. Largitionibus.) Sall. 77. Largitionibus remp. lacerari uidebam. CVpidine.) Sall. 78. Angitur enim, ac laceratur animi cupidine.

LAcessere, est prouocare, idq; tam ad bonum, quàm ad malum.) in fam. 210 Non enim te epistolis, sed uoluminibus lacesserem. Item Atti 7. Quibus epistolis sum equidẽ abs te lacessitus ad scribendũ. SCRIpto.) in fam. 196. Sic igitur facies, meq; amabis, & scripto aliquo lacesses. SERmones.) in fam. 38. Hos ego sermones quod & multi sunt, & tuam existimationem, ut ego sentio nõ offendunt, lacessiui nũquàm, sed non ualde repressi. PRælio aliquem.) Cæs. 52.. Postero die procul à castris hostes in collibus constiterunt, rariq; se ostendere, & lentius quàm pridie nostros prælio lacessere. BELlo aliquem per aliquid.) Sallust. 83.. Nam quid ego me appellem? quem disiunctum undiq; regnis, & tetrarchiis ab imperio eorum, quia fama erat diuitem, neq; seruiturum esse per Nicomedẽ bello lacessiuerunt sceleris eorum haud ignarum &c.

LACTARE,) est inducere, uel mulcere, uellere, decipere, autore Non. Don. uero ait, est inducere ad aliquam persuasionem. ANImum alic.) Terent. 21. Solicitando, & pollicitando, eorum animos lactas. AMANtem.) Terent. 15.. Nisi me lactasses amantem.

LAEdere aliq. re aliqua, & in re aliqua. OS.) Terent. 96. Ille suam semper egit uitam in otio in conuiuiis, clemens, placidus, nulli lædere os, arridere omnibus. ALIquem ludibrio.) in fam.

in fa.59. Nunquam te à me ludibrio læsum iri. INiuria.)1. uolu.orat.148. Nulla priuatim læsi iniuria. IN aliqua re ali quem.) Asc.64.. Reprehendunt homines stultissimi Tulliũ, quod in filio Verris noxiam lædat.
LAEtari, re & in re.)3. uolumine orationum.232.. Vt in hoc sit semper lætatus.
LAEtificare agros.)2. uolu. phi.52. Non aqua solum agros lætificat, & mitigat, sed eos etiam conserit.
LAMbere, est lingere, lingua leuiter aliquid tergere. TRIbunal.)1. uolum. oratio.153.. Et horum canum quos tribunal meum lambere uides.
LAmentari, est queri.) Terent.3.. Quæ tum mihi lamentari præter cæteras uisa est. VItam.)1. uol. ph.164. Nam hæc quidem uita mors est, quam lamentari possem, si liberet: id est, deplorare. Cæcitatem.)1. uolum. ph.249.. Cuius cæcitatem cum mulierculæ lamentarentur.
LANguere. est deficere.) in orator. libr.197.. Quare non est cur eorum, qui se studio eloquentiæ sese dediderunt, spes infringatur, aut languescat industria. SOlitudinem.) de offic. 53. Nec eam solitudinem languere patior: id est, aliquid ago. RE aliqua aliq.)2. uolumi. philosop.3.. Nam cum otio langueremus. Item.14.. E RE.)3. uolum. orat.155. Cumq; è uia languerem: id est, fessus essem.
LARgiri, est donare. & aliquid alicui, & de re, & aliqua re alicui largimur.) Cæs.245.. Ac de sua pecunia largitus est. Ita DE se.) Terẽ.98. Promisisti autem: de re largitor puer: id est, de tuo. Ita EX alieno.) in familia.38.. Cum & natura semper ad largiendum ex alieno fuerim restrictior. ALIqua re alicui.) Plautus.221. Nunc amico bobus domitis mea ex crumena largiar. quæ locutio admodum rara est, nam sanè usitatior fuisset, si ut in dono sit, dixisset amicum bobus domitis largiri.
LASSAri, est fatigari, & re, & de re lassamur.) Plaut.189.. Nam ut lassus ueni de uia.
LAtere, est occultari. & aliquid aliquem, & alicui latere dicimus.)2. uolu. orat.100.. Nihil agis, nihil assequeris, nihil moliris, quod mihi latere ualeat in tempore.
LAtrare.) CAnum proprie est latratus. in orator. libr.131.. Quid latras? furem uidi.

Lauare,

LAuare, proprie est eluere, & sordida quæq; purgare. BALnea.) C. Gracchus apud Gell. 133. Vxor renunciat uiro parū cito sibi balneas redditas esse, & parum lautas fuisse. LAterem.) Ter. 126. Laterē lauas. PECcatum.) Terent. 144.. Venias nunc precibus lautum peccatum tuum.

LAVdare, est uerbis nunc aliquid efferre, apud ueteres etiā nominare. ut Plau. & Virg. inquit No. PLEno ore aliquē.) de off. 33. Ea nescio quomodo quasi pleniore ore laudamus. SCRIpto alieno aliquē.) Attic. 327.. Ad. IIII. Cal. Decemb. laudauit pater scripto meo: id est, orationem recitauit, quā ego fecerā. CVM exceptione.) Atti. 297. Neq; te patiar (quātum in me erit) cum exceptione laudari. CENtesimam partem aliq.) Plaut. 50. Pol istic me haud centesimam partem laudat, quàm ipse meritus est, ut laudetur laudib. LAVdibus. uide supra.

LAxare, est remittere, liberare. ut CVris aliquem.) 1. uolumine philosop. 157.. Quodq; nunc facimus, cum laxati curis sumus. MOlestijs.) in famili. 70.. Vt istis te molestijs laxes. OCCVpatione se.) in famil. 95.. Propter molestissimas occupationes meas, quibus si me relaxaro & cætera. ANImum corpore.) de offic. 128. Qui iam uixerunt & corpore laxati illum incolunt locum, quem uides: id est, liberati. ALIquid.) Attico. 66. Vt eos laxaremus, & usq; ad atrium libertatis explicaremus, sexagies contempsimus: id est, amplius efficeremus.

LEgare, modo legationē habet, modo rē hæreditario iure relictā significat, interdū aliquid committit. ALIquem alicui.) Att. 63. Nam eum Cæsari legarat Appius. 2. uolu. orat. 24.. Quæ pecunia mulieri legata erat à filio, si qui natus esset. Itē. 2. uol. ora. 22. Vt illi filio XL. millia legaret. NEgocium alicui.) Pl. 70. Quin potius quod legatum est tibi negocium, id curas & c. id est, commissum.

LEgere.) Notū est, quid proprie significet. Attic. 138.. Tuas nunc epistolas à primo lego. SERmonem alic.) Plau. 186.. Nunc huc concedā, ut horum sermonē legam: id est, ut subauscultem. CONditiones.) 3. uolumi. orat. 45. Hinc licet cōditiones quotidie legas: id est, eligas. 3. uolu. ora. 112. Nisi ut uirum à uiro lectum esse diceres: id est, selectum. IN senatum.) in fam. 204.. Hoc autem tempore cum in senatum Cæsar le-

sar legit: id est, senatorem eum fecit. ET in senatu.) in fam. 91.. Cumq; hodie aruspicinum facerent, & in senatu Romę legerentur. & 177. MAgistratum suffragio.) Caes. 68.. At si sunt plures pares, suffragio Druidum adlegitur: id est, creatur. IVdex.) Sallu. 90.. Iudices à paucis probari, regnum est: ex pecunia legi, inhonestum. Item Att. 8.

LEnire alicui.) 1. uolum. orat. Si te acerba illius imploratio, & uox miserabilis non leniebat. MIseriam.) Terent. 53. Quo illam mihi leniret miseriam. Att. 326. Vt ego me multa consolatione quotidie leniam.

LEnocinari alicui.) 1. uolu. orat. 62.. Tibi seruiet, tibi lenocinabitur: id est, turpiter deseruiet. est enim lenocinari, artem lenonis exercere.

LEuare. est minuere, releuare. & aliquem aliqua re, & aliquid alicui leuamus. CIuitates.) Att. 76.. Quid queris? tae det omniũ nos uitae, leuantur tamen miserae ciuitates, quod nullus fit sumptus in nos, neq; in legatos, neq; in Quęstorẽ, neq; in quenquam: id est, releuantur. AGrum uectigale.) in ora. lib. 176.. Is, qui publicum agrum uitiosa, & inutili lege uectigale leuauit: id est, liberauit, immunem reddidit. INuidia aliquẽ.) Att. 238.. Balbum leuari inuidia per nos uelim. GRAuitate aliq.) in fa. 79.. Qua tamen iam paululũ uideor leuari: id est, releuari. SVperstitione.) 1. uolu. philoso. 62. Omniũ autem rerum natura cognita, leuamur superstitione. VINculis aliquem.) 1. uolu. phil. 174. Emittiq; nos è custodia, & leuari uinculis arbitramur: id est, solui, demi. ONEre aliquẽ.) in fa. 44. Leua me igitur hoc onere. OPInione aliq.) de offic. 109.. Qui hac opinione non modo uerbis, sed etiam opere leuandi sunt. ANnonam.) 3. uolu. ora. 115. Occi di, occidi non Spu. Meliũ, qui annona leuãda, iacturisq; rei familiaris, quia nimis amplecti plebem putabatur, in suspitionẽ incidit regni appetẽdi. INOpiam.) Cae. 174. Est autem genus radicis inuentũ ab ĳs, qui fuerant cum Valerio, quod appellatur Chara, quod admixtũ lacte multum inopiam leuat. MEtum alicui.) 1. uol. philos. 187.. His leuabat omnem uulnerum metum nobilitas mortis, & gloria. PAVpertatẽ alic.) Plautus. 95.. Virgini pauperculae, tuaeq; matri me leuare paupertatem. SVMptum alicui.) Teren. 67. Sperabit sumptum sibi senex leuatum esse harum abitu. AMIcitias.) de

offic.110. Tales igitur amicitiæ ſunt remiſſione uſus leuandæ: id eſt remittendæ.

LIbare, de re, & ex re.) in ora. lib. 84. Quod fit in præſentia de honeſtate delibatum. EX re.) in orat. lib. 62.. Et ex uariis ingeniis excellentiſſima quæq; libauimus.

LIberare, eſt quod aliquo modo impeditum ſit, ſoluere. & aliq. aliqua re, & à re aliqua liberamus. CVLpa aliq.) Atti. 24. Ego & librarios tuos culpa libero: id eſt, nihil librarios tuos accuſo. ERrore aliquem.) 1. uolumin. philoſoph. 57.. Errore maximo ſi eum audire uoluerint. liberabũtur. AERE alieno ſe.) Attico. 233.. Præſertim cum ſe maximo ære alieno Faberii manu liberarit EXItu aliq.) Att. 279. Atque eam rempu. quam uirtute, atq; animi magnitudine magis, quàm euentis rerum liberaſti, exitu libera: id eſt, perfice quod incepiſti: prorſus eam libera. MAleuolẽtia aliquem.) Attic. 298.. Quanquàm illorum erit uerius iudicium obtrectatione, & maleuolentia liberatum. MEtu aliquem.) Terẽ. 9. Obſecro te quàmprimum hoc me libera miſerum metu. 3. uolumi. oratio. 5. SVſpicione aliq.) in fami. 3.. Quem ego ipſum cum audio, prorſus eum libero omni ſuſpicione. SOlicitudine aliq.) Attico. 86.. Næ tu me ſolicitudine magna liberaris. QVARtana aliq.) Attico. 168.. Te à quartana liberatum gaudeo. INuidia ſe.) de offic. 45.. Magna enim ſe & inueterata inuidia, nec turpi iactura quando erat Aedilis, nec maxima liberauit. IVdicio aliquem.) 2. uolum. oratio. 164.. M. Aquilium patres noſtri multis auaritiæ criminibus teſtimoniisq; cõuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum geſſerat, iudicio liberauerunt. LOcum.) Attico. 57.. Medius fidius næ tu emiſti locum præclarum, gladiatores audio pugnare mirifice, ſi locare uoluiſſes duobus his muneribus liberaſſes: id eſt, duorum munerum locatione tantum recepiſſes, quanti eum emiſti. A SCElere aliquem.) 3. uolu. orat. 133. Et ſi aliqua culpa tenemur erroris humani, à ſcelere certe liberati ſumus. A PEſte.) 3. uolum. oratio. 259. Cæſar, cum exercitu comparato à primis peſtibus remp. liberaſſet. EX parte magna.) 1. uolum. philoſo. 148. Cum defenſionũ laboribus ſeuatoriisq; muneribus, aut omnino, aut magna ex parte eſſem aliquando liberatus. ANImũ ſuum.) in fa. 78. Quod Romæ non ſis, animum tuum libera: id eſt, ne

doleas. FIdem suam.) in fam. 186.. Quod autem & in senatu pluribus uerbis disserui, & dixi in cõcione, in eo uelim fidẽ meam liberari. 2. uolu. ora. 156. Ipse tamen Fufiis satisfecit, & fidem suam liberat: id est, quod ad se attinet pręstat. ALIquem ad aliquid faciendũ.) in fam. 35. Eadem epistola petebas, ut eos quamprimum, ne in hyemem incideret, ad facultatem ædificandi, liberarem, &c.

LIcere.) Verbi huiusce licet uis in eam partẽ maxime accipi solet, cũ uolumus permissionem significare, & faciẽdi facultatem datam. cui pernornate etiã additur per, cũ ea persona, quæ nobis concedit. & alicui, & aliquem licere ueteres aliquando dixere. PER silentium.) Terent. 51. Date potestatẽ mihi statariam, agere ut liceat per silentium. Att. 329. Si per tuas legiones licitum fuisset &c. ALIquem.) Terent. 101. Si nite exorator sim, eodem ut iure uti senem liceat. de off. 19. Hæc præscripta seruantem licet magnifice, grauiter, animo seq; uiuere. nam quemadmodum ad infinitiuum hunc referri possit accusatiuus, non satis uideo.

LIgare, proprie est iniicere alicui uincula, sed & hoc trãsfertur. PERsonam sermonibus.). 1. uolu. phil. 2.. Restat, ut iis respõdeam, qui sermonibus eiusmodi nolint personas tam graues illigari: id est, induci loquentes.

LIgurire, modo est deuorare, modo etiam cum quadam elegãtia comedere, & more senum multo fastidio suauia quęque degustare. sed à cibis ad alia quædam transfertur. ALIQ.) Plautus. 45.. Dum ruri iurant homines, quos ligur iant: id est, deuorent. Terenti⁹. 46. Quæ cum amatore suo cum cœnant, liguriunt: id est, eleganter comedunt. CVrationem agrariam.) in famil. 78. Itaq; cum quidam de collegis nostris Agrariam curationem ligurirent, disturbaui: id est, quasi deuorarent.

LImare, est expolire. quoniam uero quæ expoliuntur aliqua ex parte comminuuntur, ideo & conterere, & minuere significat. & aliquid, & de re aliqua, & ad aliquid limamus. VEritatem.) de offi. 40. Alia est illa, cum ueritas ipsa limatur in disputatione, subtilitas. AD tenue aliquid.) 1. uolu. ph. 17. Id est rationes has latiore specie, non ad tenue limatas. in ora. lib. 243.. DE aliqua re aliquid.) in orat. lib. 146. Neq; eos similes effecit inter se, sed tamen alteri affinxit, de altero

altero limauit, ut id confirmaret in utroq; , quod utriusque natura pateretur. CAput cum aliqua.) Plaut. 202. At uide sis, cum illa nunquam limaui caput, ueteres pro coniungere, copulare, utebantur.

LIPpire.) Vitium est oculorum lippitudo. Pl. tamen trãstulit ad fauces, dicit enim. 62.. Lippiũt fauces fame. quod uulgo etiam dicimus, non uede della fame.

LIquefacere aliquid aliqua re.) 1. uolu. phi. 231.. Quos nulli metus terrent, nullæ futiles lætitiæ exultantes languidis liquefaciunt uoluptatibus.

LIquere, est clarum esse.) 2. uol. orat. 45.. Non liquere dixerunt. iudicum erant uerba, non liquet, cum nõdum satis cognitam causam habebant. quod per N. & L. solebant ueteres notare. ut Asc. 63.. 2. uolum. oratio. 33..

LIquescere aliqua re aliquem.) 1. uol. ph. 186.. Nec in dolore magis, quàm eadem uoluptate, qua cum liquescimus, fluimusq; mollicia, &c.

LItare, est propitiare.) Pl. Si hercle istuc unquam factũ est, tum me Iuppiter faciat, ut semper sacrificem, neq; unquã litem. ut etiam habeas quid intersit inter sacrificare, & litare, autore No. Item Pla. 204.. Nanq; ego hodie infelix dis meis iratissimus sexagenos immolaui, nec potui tamen propitiatam Venerem facere, uti esset mihi, quoniam litare nequeo, abii illinc illico &c. ALIcui.) 2. uol. ora. 164. Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego.

Litigare, cum aliquo.) Terent. 20. Quid credis? cum illa litigat. interdum est patroni. 3. uolumi. orationũ. 43. Aliquot enim in causis eum uideram frustra litigantem:: id est, frustra causas agentem.

LOcare, modo usum rei mercede concessum significat, modo aliquid faciendũ, aliquando nuptũ dare, interdũ parare, & collocare, autore No. [illegible].) 2. uolumin. orat. 102.. Cum L. Octauius, C. Aurelius COSS. ędes suas locauissent. FVnera.) 1. uolu. orat. 260. Non palam uiuorum funera locabantur? SE non minus tanti.) 1. uolu. orat. 49.. Locabat se non minus HS CCCLIII. FAciendum aliquid.) in familia. 56. Vt iidem Athenienses in eodem loco monumentũ ei marmoreum faciendum locarent. Item Attico. 54. Superficiem COSS. ex S. C. æstimabunt; sin aliter, demolientur, & suo

passiue est etiam ubi prolatum est. 1. uol. philo. 194.. Non dixi in inuidiam, quæ tum est, cum inuidetur: id est, quando quis inuidia laborat, q̃d planius expressit Horatius in arte, cum dicit, Ego cur acquirere pauca si possum, inuideor. sed mire, inquit, Acro Hor. nam cum de fingendis uerbis loqueretur, hoc sibi secundum Græcos effingit, nam apud Plaut. 205.. Item. 181. Impersonaliter dictum esse uidetur.
INVisere.) est proprie ire uisum, interdum perspicere, interius uidere. & aliquid, & ad aliquid inuisimꝰ. Plau. 131. Nũc ad eum inuiso. interius uidere. in orat. lib. Itaque nec hoc possum dicere me omnino ignorare, quod possideat, neque plane nosse atq; inuidisse.
INVitare aliq. re aliqua.) 3. uolu. orat. 139.. Præmiis etiã inuitabat. SE pluscul͡ũ in cœna.) Plaut. 5. Mira sunt nisi inuitauit sese in cœna plusculum: id ẽ, repletus est, exponit No. ut crebro apud uetustiores. IN locum alterius alic.) Atti. 34.. Cosconio mortuo, sum in eius locum inuitatus. IN REm.) Attic. 53.. A C. Cæsare ualde liberaliter inuitor in legationem illam.
INVocare.) etsi proprie dii inuocãtur, de hominibus etiam tamen usurpatur. in fam. 65.. Ego autem quem potius adoptem, aut inuocem, quàm illum, quo defendente uincere didici. est etiam ubi in, negat, significatq; nõ uocare. Plau. 45. Iuuentus nomen indidit scorto mihi, quod inuocatus soleo esse in conuiuio.
INVolare.) eo impetu facto irruere, à uolatus celeritate factum. & in aliq. inuolamus. IN oculos alicuius.) Terent. 39. Vt ego unguibus facile illi in oculos inuolẽ uenefico. IN capillum.) Ter. 44.. Vix me contineo, quin inuolẽ in capillũ.
INVOLuere.) est circuntegere. & aliquid aliqua re inuoluimus.) 3. uolum. orat. 82. Atque hæc dicere uix audeo, uereor, ne qui sit, qui istius insignem nequitiam frontis inuolutam tegumentis nondum cernat: id est, tectam. Item Cic. ad Cæs. Iuniorem lib. primo: Sed quod uideret nomine pacis bellũ inuolutum fore: id est, tectum.
INVrere.) est signum per ignẽ rei alicui imprimere. transfertur tamen ad ea quæ grauiter insident alicui, ut odium, famam, &c. CALAmistris aliq.) in orato. lib. 188. Qui uolunt illa calamistris inurere. ODium alicui ex aliqua re.) 2.
uolum.

nolum.oratio.231.. Tantum homines impios ex uetere illa coniuratione inustum nefariis mentibus bonorum odium retinebat. FAMAM crudelitatis & superbiæ alicu.) 2.uol. oratio.125.. Quæ si causa non esset, tamen, uel dignitas hominis, uel honoris eius, quem adeptus est, amplitudo summa, mihi superbiæ, crudelitatisq; famam inussisset hominis & suis, & Pop. Roma. ornamentis amplissimi causam tanti periculi repudiassem. LEGes alicui.) 3. uol. orat.107.. Quas ille leges (si leges nominandæ sunt, ac non faces urbis, & pestis Reipub.) fuerit impositurus nobis omnibus, atque inusturus. fortasse, quia faces dixit, addidit inusturus. DOLorem alicui.) 1.uolu. phil.194. Proprium est enim irati cupere, à quo læsus uideatur, ei quàm maximum dolorem inurere. Item Att.12.3.uolum.orat.121. SCELus Reipub.) 3.uo. oratio.6. Si nondum scelera, uulneraq; inusta Reipu. uultis recordari VVLnera.) uide scelus, Pestes Reipub. Faces Reipub. uide leges.

IOCARI, proprie uerbis est.) Terentt.33. Quid agis? iocabar equidem.

IRAsci.) est ira commoueri. & alicui. & cum aliquo irascimur. CVM aliquo.) 1.uolum.phil.220. Iratus uidetur fuisse cum Tyberio Graccho tum, cum languentē Cos. reliquit.

IRE.) Verbum hoc cum motū habeat ad locum, grāmaticorum regulas recte sæpius seruat, ut nisi præpositione addita casum postulet. est tamen interdum ubi eam non curet. ut ire exequias alicuius: id est, ad eius exequias. Item inficias, suppetias, uiam suam, ut suo de omnibus loco. neq; illud omittam, significare etiam modo abire, modo uenire. ut Don. ait. AD arma.) in famili.162.. Posteaquam itum est ad arma. AD saga.) 3.uolumi.orat.158.. Propter cuius periculum ad saga issemus. AD ALiquem.) Terenti⁹. 38. Eamus ad me, ibi proximum est ubi mutes: id ē, domum meā. Item.6.. Itur ad me. nunc personam significat, & quasi hostiliter dictum ait Dona. ut Plaut. Itur ad me & Virgil. Ibat in Eurialum. AD SACculum.) Plau.45.. Vel extra portam ire trigeminā ad sacculū licet. ADuersum alicui). Plaut.10. Magis nūc meum officiū facerem, si huic eam aduersum, arbitror: id est. obuia. ANTE.) Terent.13. Hem id te oro, ut ante eamus, dum tempus datur; id est, præoccupemus. alibi

anteire habet conditionem, nunc consilium, uel factū potiꝰ continet. EXEQVias alicui.) Terent.146. Exequias Chremeti quibus est commodum, ire iam tempus est. uide ire exequias sine præpositione, & ire pro eundi. INficias.) Trentiꝰ 84.. Nunc si hoc palam proferemꝰ, ille inficias ibit, sat scio. Item Plaut.135. IN uigiliam.) Plaut. 196.. Quid hoc, quod te rogo? noctu in uigiliam quando ibat miles, tum tu ibas simul? IN SENTENTiam alicuius.) in famil.3,. Perspiciebant enim in Hortensij sententiam multis partibus plures ituros. IN Omnia alia) in famili.3. Postulatum est, ut Bibuli sententia diuideretur, quatenus de religione dicebat, cui rei quia obsisti non poterat, Bibulo assensum est, de tribus legatis frequentes ierunt in alia omnia. pertinet & hoc ad sententiam dicendam, significat autem contrà sentire. & sensus est: Bibulo assensum est, quatenus de religione dicebat, de tribus autem legatis, omnes in alia omnia discessere: id est, dissensere. & ita interpunctis periodus est distinguenda, ut nos distinximus. quod ipsum per discedere dixit. 151. Cæsa. uero pertransire, 119. IN otium.) in fam. 195.. Tamen eo tempore me consolabar, quod & in summū otium te ire arbitrabar, & impendentibus magnis negotijs discedere. IN VIAM.) Terent. 35. Haud conuenit unà ire amicam cum imperatore in uiam. ubi in loco in, accusatiuū etiam recipit. IN consilum.) 1.uolum.orat.86. Cum his iudicibus, quos in horum locum subsortitus es, de te in consilium iturum putasti, tandiu domi fuerunt? Item.82.. Si post Calend. Ian. in consilium iretur. Item.2. uol.ora.28..3.uo. orat.6. Pro iudicare ubiq;. IN NERuum.) Teren.137.. Nostra causa scilicet in neruum ibit potius: id est, omnes perferet cruciatus. IN POSSessionem.) 1.uolum.orat.101.. Dicebat iste, nisi cum muliere deciderēt, in possessionē se ire iussurum. IN Duplum.) 2.uolum.orat.156., Vt si iudicatū negaret, in duplū iret. IN aliquem.) Attic.26.. Equidem anteq̄ tuas legi literas, in hominem ire cupiebam. Sall.80.. Lucullus superiore anno quantis animis ierit in L. Quintium, uidisti: id est, quātus aduersarius extiterit. ALiquo.) Ter.95.. Mane, scio, istuc ibam. id est, hoc nūc uolebā dicere. ITer cōstitutū.) Cæs.220.. Cæsar iter constitutū ire contēdit. ITineribus alic. aliq.) Att.324. In quo quoniam ipsi quoq; fuimꝰ,

patiamur

patiamur illum ire nostris itineribus. O Bviam alicui.) est sę pius ei cohonestandi eum causa occurrere. ita etiam pro cō tradicere, obstare. Sallu. 27. Deinde quia tum primum super biæ nobilitatis obuiā itum est. 32..35..67.. Cæs. 80. IN ius.) Attico. 266.. In ius de sua re nunquam ijt. PRORsus rem.) Attic. 235.. Dolobellæ & prima illa actio, & hæc contra An tonium cōcio mihi profecisse permultum uidetur. prorsus ibat res: id est recte, prospere. Plautus ante Cic. hac parti cula usus est: de eo, qui non recte eat, sed quasi cancer. 193.. qui ita ait, Illuc sis uide, non prorsus, uerum ex transuerso cedit, quasi cancer solet. PER ditum aliquem.) Terenti⁹. 3.. Cur is perditum? SVP petias alic.) Cæsar. 231. Suppetias ire contendit. VIAM rectam.) Plautus. 207.. Rectum is leno uiam. Item. 243. Viam suam dixit abire. uide uerbum. VI- SERE.) Terent. 104. Nostra ilico it uisere. Item. 124. Vultis ne eamus uisere?

IRraucire aliq.) in orato. lib. 108. At Aesopus si paulum ir- raucuerit, explodi.

IRrepere aliquo, est cō clāculū peruenire. ab ijs animalib⁹, quæ uentre gradiūtur, quorum gressus maxime tacitus est, sumptum. & in rem, & in re irrepere dicitur. IN aliqua re aliquid.) de offi. 66.. Itaq; si uir bonus habeat hanc uim, ut si digitis concrepuerit, possit in locupletium testamento no men eius irrepere, &c.

IRretire aliq. aliqua re.) 3. uolum. oratio. 31. Hominesq; ne gocia gerentes iudicijs iniquissimis irretires. SE erratis.) 1. uolum philoso. 240.. His enim se adolescens improuida æta te irretierat erratis.

IRRIDEre, idem est cum deridere. Terent. 5. Irrides? nihil me fallis.

IRrigare agros.) de offi. 35. Adde ductus aquarum, deriua- tiones fluminum, agrorum irrigationes, &c.

IRritare.) Dictum est proprie prouocare, à canibus tractū, qui cum prouocantur irruunt, ait No. uel quia restrictis dē tibus hanc literam imitantur, inquit Do. ANImum.) Terē. 14. Dum animus irritatus est: id est, ira cōmotus. sed bono etiam irritamur. ut in exemplis. CRAbrones.) Plaut. Ir- ritabis crabrones, & irritasso. Plaut. 7. Nam si me irritassis. GVlam.) Sallu. 54. Quia Numidæ plerunq; lacte, & farina Numidæ

uefcebantur, & neq; falem, neq; alia gulæ irritamenta quæ rebant, nunc continet fuaue irritamentũ. Att.285. Neq; magis irritatus effet Antonius regno Cæfaris, q̃ ob eiufdẽ mortem deterritus. eft & alterum IRritare, ri fyllaba correpta, cum fuperioris producatur. fignificat aũt improbare. Ter. Quod erat ratum, irritum eft.

IRrogare, eft imponere, id'q; fortaffe tantum de grauibus, ac moleftis rebus.) Plautus. 51. IRrogabo multam, ut mihi cœnas decem dent meo arbitratu. 2. uolum. orat. 222. Vt ter ante magiftratus accufet intermiffa die, quàm multam irroget, &c. Item 3. uolum. oration. 108.. Afco 10. SVPplicia alicui.) Afco. 60. Eft enim locus de fuppliciis irrogatis. VEctigalia.) Cæ. 248. Tributis, uectigalibus'q; regijs irrogatis. LEges.) 2. uolum. orationum. 222. Vetant leges facratæ, uetant XII. tabulæ, leges priuatis hominibus irrogari. TRIbuta. uide fupplicia.

IRruere, eorum eft, qui cum impetu aliquid ineunt, Donaait. quod uerbum cum neutrum fit, Ter. noue intulit fe, fecit'q; tranfitiuum. 88.. Vide ne ille huc prorfus fe irruat. IN offenfionem alic.) 1. uolumine orationum. 72.. Qui quafi de induftria in odium offenfionem'q; Popu. Roman. irruere uideantur.

IRrumpere, eft impetu facto aliquid inuadere, & in, & ad aliquid irrumpimus. IN Afiam.) 3. uolum. orat. 331. Alter in Afiam irrupit curfim. Sallu. 17. Vt grege facto cum telis ad fefe irrumperent.

ITAre aliquo, apud Gell. ex edicto quodam. 214.. Maiores noftri, quæ liberos fuos difcere, & quos in ludos itare uellent, inftituerunt.

ITErare aliquid.) Afellio apud Gell. 87. Ex'q; eo libro, quæ in bello gefta funt, iterare. 1. uolumi. philofo. 184.. Iterandum eadem mihi ifta, non enim intelligo &c.

IVbere, eft uelle ab eo quod fequitur, id, quod præcedit. non iubemus enim nifi quod uolumus. ut Chremetẽ iubeo Don. ait. eft etiam pro decernere. ut populus iuffit, autore Sexto. nam pop. iubebat, fenatus cenfebat. ut Cice. Att. 275. Quod enim nõdum fenatus cenfuit, nec populus iuffit &c. & tum aliquid alicui iubemus. in propria uero fignificatione aliqd aliquem iubemus. LEgem.) in orato. lib. 90. Num ad populum

lum de legibus iubendis, atq; uitandis.2.uol. phil.191. Sall. 60. Postquàm ei prouinciam Numidiã populus iussit: id est, decreuit. ALIquid aliquem.) in fam.225. Quæ te aliquid iuberent. Item.224. SALuere aliquẽ.) Att.62. Dionysium iube saluere. GAVdere.) in fa.96. Quamobrem ualde iubeo gaudere te. SPErare.) in fam.232.. Nunc quando sperare nos amici iubent, &c.

IVdicare, est ius dicere, Varrone teste. sed pro existimare etiã ponitur. ANImo suo aliq.) Terent.97. Geta maximi precij esse te hominẽ iudicaui animo meo hodie: id est, secundũ sententiam animi mei. EX ingenio suo.) Ter.70.. Ohe, iam desine deos uxor gratulando obtundere, tuam esse inuentam gnatam, nisi illos ex tuo ingenio iudicas, ut nihil credas intelligere, nisi idem dictũ est centies: id est, nisi eos tui similes esse existimas. Item Terẽ.28.. Atq; ex aliorũ ingenijs nũc me iudicet. DE sensu suo.) 2.uolum.orat.120.. Ego enim de meo sensu iudico. HOstem aliquem.) 3.uolu.orat.185. Et iudicetur nõ uerbo, sed re, nõ modo non consul, sed etiam hostis Antoni⁹: id est, loco hostis habeatur. REcte, & ordine.) 1.uolu.orat.41.. Laudabunt oẽs, si recte, & ordine iudicatis. DISsolute.) Att.314.. Equites Romani (dissolute enim iudicatis) nos iudicamus, uos laudatis, inquit. PERperam.) 1.uolu.orat.125. Si quis perperam iudicasset, se cogniturũ, cum cognosset, animaduersurum. Item Plaut.48.. DE aliqua re.) Cæs.59.. Hic dies, hic dies de nostris controuersijs iudicabit: id est, diiudicabit.

IVgulare, est iugulũ ferire. quo in loco quoniã maxime uita exposita est, ideo sæpius iugulare occidere significat. ALIquem.) Ter.34. Pulchre mehercule dictum, & sapienter. papæ iugularas hominem. ET gladio.) Attic.10.. Cum illum plumbeo gladio iugulatum iri tamẽ diceret. PRæiudicio.) 2.uolum.orat.31.. Itaq; cum Oppianicum iam perditum, & duobus iugulatum præiudicijs uideret.

IVNgere, est adiungere, tamq; rhedam equis, quàm equos rhedæ iungi dicimus. Atti.89. Hic Vedius uenit mihi obuiã cum duobus essedis, & rheda equis iuncta, & lectica, & familia magna.

IVrare, est aliquid iureiurando confirmare. Plautus etiam hoc deponenti usus est. CAlumniam.) in famil.117. Nam de diuina-

diuinatione Appius, cum calumniam iuraſſet, contendere auſus non eſt: id eſt, ſe non malitioſe, cùm eo agere iuraſſet: quod adhuc in iudicijs ſeruatur. Calumnia enim eſt malitioſa, & mendax infamatio. IN litem.) 1. uolumi. oration. 45.. Quod in codicum iniuratus referre noluit, id iurare in litẽ nõ dubitet? IN uerba alic. aliq.) Cæ. 141. Princeps in hęc uerba iurat ipſe, ad idem iuſiurandum adigit Afranium, ſubſequuntur Trib. militum. IN legem.) 2. uolum. orat. 36.. Multam petiuit: qua lege? quod in legem non iuraſſet. Item. 3. uolumi. orat. 17. Quaſi uero ille non in alteras quoq; leges, quas iniuſte rogatas putant, iam ante iurarit. 1. uolum. philoſop. 76. Eſt iurando legem probare. CONceptis uerbis.) Plautus. 26.. Vbi uerbis conceptis ſciens libenter periuraris. Item. 185. Iuraſtin' te illam nulli uenditurum niſi mihi? B. fateor. Ca. nempe conceptis uerbis? B. etiã conſultis quoque. uide concipere uerba. ita dare iuſiurandum: & idem eſt cum in uerba alic. iurare. EX animi ſententia.) de offic. 73.. Non enim falſum iurare peierare eſt, ſed quod ex animi tui ſententia iuraueris, ſicut uerbis concipitur, more noſtro, id non facere periurium eſt. EX legibus.) Attico. 33. Ad quæ, ut ex legibus Iulijs non dubitant iurare cæteri. eſt ſecundũ eas leges iuſiurandum dare. MORbum.) Attic. 1. Aquilium non arbitramur, qui denegat, & iurauit morbum, & illud ſuum regnum iudiciale oppoſuit. quid autem hic ſit iurare morbum ſentio multos dubium habere ego ita conijcio, ut quaſi uox ſit execrantis, támque ualeat, atque ſi dixiſſet, morbo hoc nunquam liberer, ſi peto. IVRARI pro iurare.) Plautus. 223. Qui mihi iuratus eſt ſeſe hodie argentum daturum.

IVVAre, eſt facere quod conducat.) 1. uolumi. oratio. 246. Te igitur autore, atq; interprete, ne foro quidem, & conuẽtu Mamertini Pop. Roma. iuuare debuerunt. Item in fam. 213.. Id eſt, ſi T. Manlium quàm maxime, quibuſcunq; rebus honeſte, ac pro tua dignitate poteris iuueris, atque ornaueris. Item 213..

L

Labare,

ABARE, est proprie corruere, sed etiam transfertur.) 3.uolumi. orationum.207. Cum ei labare M. Antonius uideretur.

LAbascere, est moueri incipere.) Ter. 27.. Labascit uictus uno uerbo. Item. 81.. Labascit, unum hoc habeo &c.

LAbefacere, est aliquid aliqua ex parte commouere, corrumpere. DENtes alicui.) Terentius. 81.. Pudet nihil, omnes dentes labefecit mihi.

LAbefactare, est aliquid aliquo modo deteri⁹ facere, & quasi labe afficere. CAVsam.) 1.uolumi orat. 46.. Cæteri, cum ad iudicem causam labefactari animaduertunt, ad arbitriũ confugiunt. FIdem alicuius precio.) 2.uolu.orat. 58.. Quos appellarit, quibus pecuniam promiserit, quorum fidem precio labefactare conata sit. DIgnitatem alicuius.) 3.uolumi. ortio. 129.. Et eo magis quod uideris hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem. IVdicatum.) 2.uolum. oratio. 29. Rem enim integram hominis non alieni quamuis suspitiosam defendere humanitatis esse putabamus, iudicatam labefactare conari impudẽtiæ, &c. PRAEsidium.) Atti. 279.. Hoc adolescentis præsidium equidem adhuc firmum esse confido, sed ita multi labefactant, ut ne moueatur, interdum extimescam. ORAtionem.) 1.uolu. philoso. 58. Quam autem dicam uoluptatem iam uidetis, ne inuidiæ uerbi labefactetur oratio mea. REMP.) 2.uolum. oration. 93. Mediocriter labefactantem statum Reipub. LEges, ius.) 1.uolumine orationũ. 298.. Non homines lędit, sed leges, ac iura labefactat.

LAbi.) Verbi proprietas uidetur non sensim, sed celeriter cadere, qui casus quoniam solet eorum esse, qui imprudenter ingrediuntur, ideo transfertur recte ad reliquos errores. est etiam ubi celeritatem maxime significat. OPInione aliquem.) 3.uolu. orat. 247.. Talis igitur, & uir, & ciuis opinione labi potest. INOpia uerbi aliquem.) 3.uolum. oratio. 225.. Nam te inopia uerbi lapsum putarem, nisi tuam in dicendo facultatem nossem. AD molliciem aliq.) 2.uolu. phil. 177.. Quarum mores lapsi ad molliciem pariter sunt immutati

raret. EX inuidia)1. uolum. oration. 43.. Et respu. ex illis, & ipsi ex inuidia minus laborarent. Item. 2. uolum. oratio. 60. EX aliquo.)1. uolu. orat. 43.. Et respu. ex illis, & ipsi ex inuidia minus laborarent. EX desiderio.) in fa. Non ignoro quantum ex desiderio labores, sed erunt omnia facilia, si ualebis. EX ære alieno.) Cæ. 166. Quod ex ære alieno laborare arbitrabaf &c. LVnam.)1 uolu. ph. 168. Num igitur tū curare censes, cum luna laboret? ARtus alic.)1. uol. ph. 188. Quod uehementer eius artus laborarent.

LAcerare, est sauciare, frustratim proscindere: sed apte trāsfertur, ut CONtumeliis aliquem.) 3. uol. ora. 231.. Cum uerborum contumeliis optimum uirum incesto ore lacerasset. DIem.) Plaut. 23. Quia ego hāc iubeo tacere, quæ loquēs lacerat diem, linguā scilicet. REMP. Largitionibus)Sall. 77. Largitionibus remp. lacerari uidebam. CVpidine.)Sall. 78. Angitur enim, ac laceratur animi cupidine.

LAcessere, est prouocare, idq; tam ad bonum, quàm ad malum.) in fam. 210 Non enim te epistolis, sed uoluminibus lacesserem. Item Atti 7. Quibus epistolis sum equidē abs te lacessitus ad scribendū. SCRIpto.) in fam. 196. Sic igitur facies, meq; amabis, & scripto aliquo lacesses. SERmones.) in fam. 38. Hos ego sermones quod & multi sunt, & tuam existimationem, ut ego sentio nō offendunt, lacessiui nūquàm, sed non ualde repressi. PRælio aliquem.) Cæs. 52.. Postero die procul à castris hostes in collibus constiterunt, rariq; se ostendere, & lentius quàm pridie nostros prælio lacessere. BELlo aliquem per aliquid.) Sallust. 83.. Nam quid ego me appellem? quem disiunctum undiq; regnis, & tetrarchiis ab imperio eorum, quia fama erat diuitem, neq; seruiturum esse per Nicomedē bello lacessiuerunt sceleris eorum haud ignarum &c.

LACTARE,) est inducere, uel mulcere, uellere, decipere, autore Non. Don. uero ait, est inducere ad aliquam persuasionem. ANImum alic.) Terent. 21. Solicitando, & pollicitando, eorum animos lactas. AMANtem.) Terent. 15.. Nisi me lactasses amantem.

LAEdere aliq. re aliqua, & in re aliqua. OS.) Terent. 96. Ille suam semper egit uitam in otio in conuiuiis, clemens, placidus, nulli lædere os, arridere omibus. ALIquem ludibrio.) in fam.

in fa.59. Nunquam te à me ludibrio læsum iri. INiuria.)1. uolu.orat.148.Nulla priuatim læsi iniuria.IN aliqua re aliquem.) Asc.64..Reprehendunt homines stultissimi Tulliũ, quod in filio Verris noxiam lædat.

LAEtari, re & in re.)3.uolumine orationum.232..Vt in hoc sit semper lætatus.

LAEtificare agros.)2.uolu.phi.52. Non aqua solum agros lætificat, & mitigat, sed eos etiam conserit.

LAMbere, est lingere, lingua leuiter aliquid tergere. TRIbunal.)1.uolum.oratio.153..Et horum canum quos tribunal meum lambere uides.

LAmentari, est queri.)Terent.3..Quæ tum mihi lamentari præter cæteras uisa est. VItam.)1.uol.ph.164.Nam hæc quidem uita mors est, quam lamentari possem, si liberet: id est, deplorare. Cæcitatem.)1.uolum.ph.249..Cuius cæcitatem cum mulierculæ lamentarentur.

LANguere. est deficere.)in orator.libr.197..Quare non est cur eorum, qui se studio eloquentiæ sese dediderunt, spes infringatur, aut languescat industria. SOlitudinem.)de offic. 53. Nec eam solitudinem languere patior: id est, aliquid ago. RE aliqua aliq.) 2.uolumi.philosop.3.. Nam cum otio langueremus. Item.14..E RE.)3.uolum.orat.155.Cumq; è uia languerem: id est, fessus essem.

LARgiri, est donare. & aliquid alicui, & de re, & aliqua re alicui largimur.)Cæs.245..Ac de sua pecunia largitus est. Ita DE se.) Terẽ.98.Promisisti autem? de re largitor puer: id est, de tuo. Ita EX alieno.) in familia.38..Cum & natura semper ad largiendum ex alieno fuerim restrictior. ALIqua re alicui.)Plautns.221.Nunc amico bobus domitis mea ex crumena largiar. quæ locutio admodum rara est, nam sanè usitatior fuisset, si ut in dono fit, dixisset amicum bobus domitis largiri.

LASSAri, est fatigari, & re, & de re lassamur.) Plaut.189.. Nam ut lassus ueni de uia.

LAtere, est occultari. & aliquid aliquem, & alicui latere dicimus.)2.uolu.orat.100..Nihil agis, nihil assequeris, nihil moliris, quod mihi latere ualeat in tempore.

LAtrare.)CAnum proprie est latratus. in orator.libr.131.. Quid latras? furem uidi.

LAuare, proprie est eluere, & sordida quæq; purgare. BALnea.) C. Gracchus apud Gell. 133. Vxor renunciat uiro parſi cito sibi balneas redditas esse, & parum lautas fuisse. LAterem.) Ter. 126. Laterē lauas. PECcatum.) Terent. 144.. Venias nunc precibus lautum peccatum tuum.

LAVdare, est uerbis nunc aliquid efferre, apud ueteres etiā nominare. ut Plau. & Virg. inquit No. PLEno ore aliquē.) de off. 33. Ea nescio quomodo quasi pleniore ore laudamus. SCRIpto alieno aliquē.) Attic. 327.. Ad. IIII. Cal. Decemb. laudauit pater scripto meo: id est, orationem recitāuit, quā ego fecerā. CVM exceptione.) Atti. 297. Neq; te patiar (quātum in me erit) cum exceptione laudari. CENtesimam partem aliq.) Plaut. 50. Pol istic me haud centesimam partem laudat, quàm ipse meritus est, ut laudetur laudib. LAVdibus. uide supra.

LAxare, est remittere, liberare. ut CVris aliquem,) 1. uolumine philosop. 157.. Quod'q; nunc facimus, cum laxati curis sumus. MOlestijs.) in famili. 70.. Vt istis te molestijs laxes. OCCVpatione se.) in famil. 95.. Propter molestissimas occupationes meas, quibus si me relaxaro & cætera. ANImum corpore.) de offic. 128. Qui iam uixerunt & corpore laxati illum incolunt locum, quem uides: id est, liberati. ALIquid.) Attico. 66. Vt eos laxaremus, & usq; ad atrium libertatis explicaremus, sexagies contempsimus: id est, amplius efficeremus.

LEgare, modo legationē habet, modo rē hæreditario iure relictā significat, interdū aliquid committit. ALIquem alicui.) Att. 63. Nam eum Cæsari legarat Appius. 2. uolu. orat. 24.. Quæ pecunia mulieri legata erat à filio, si qui natus esset. Itē. 2. uol. ora. 22. Vt illi filio XL. millia legaret. NEgocium alicui.) Pl. 70. Quin potius quod legatum est tibi negocium, id curas &c. id est, commissum.

LEgere.) Notū est, quid proprie significet. Attic. 138.. Tuas nunc epistolas à primo lego. SERmonem alic.) Plau. 186.. Nunc huc concedā, ut horum sermonē legam: id est, ut subauscultem. CONditiones.) 3. uolumi. orat. 45. Hinc licet cōditiones quotidie legas: id est, eligas. 3. uolu. ora. 112. Nisi ut uirum à uiro lectum esse diceres: id est, selectum. IN senatum.) in fam. 204.. Hoc autem tempore cum in senatum Cæ

sar legit: id est, senatorem eum fecit. ET in senatu.) in fam. 91.. Cumq; hodie aruspicinum facerent, & in senatu Romę legerentur. & 177. MAgistratum suffragio.) Cæs. 68.. At si sunt plures pares, suffragio Druidum adlegitur: id est, creatur. IVdex.) Sallu. 90.. Iudices à paucis probari, regnum est: ex pecunia legi, inhonestum. Item Att. 8.

LEnire alicui.) 1. uolum. orat. Si te acerba illius imploratio, & uox miserabilis non leniebat. MIseriam.) Terent. 53. Quo illam mihi leniret miseriam. Att. 325. Vt ego me multa consolatione quotidie leniam.

LEnocinari alicui.) 1. uolu. orat. 62.. Tibi seruiet, tibi lenocinabitur: id est, turpiter deseruiet. est enim lenocinari, artem lenonis exercere.

LEuare. est minuere, releuare. & aliquem aliqua re, & aliquid alicui leuamus. CIuitates.) Att. 76.. Quid queris? tædet omniũ nos uitæ, leuantur tamen miseræ ciuitates, quod nullus fit sumptus in nos, neq; in legatos, neq; in Quęstorẽ, neq; in quenquam: id est, releuantur. AGrum uectigale.) in ora. lib. 176.. Is, qui publicum agrum uitiosa, & inutili lege uectigale leuauit: id est, liberauit, immunem reddidit. INuidia aliquẽ.) Att. 238.. Balbum leuari inuidia per nos uelim. GRAuitate aliq.) in fa. 79.. Qua tamen iam paululũ uideor leuari: id est, releuari. SVperstitione.) 1. uolu. philoso. 62. Omniũ autem rerum natura cognita, leuamur superstitione. VINculis aliquem.) 1. uolu. phil. 174. Emittiq; nos è custodia, & leuari uinculis arbitramur: id est, solui, demi. ONEre aliquẽ.) in fa. 44 . Leua me igitur hoc onere. OPInione aliq.) de offic. 109.. Qui hac opinione non modo uerbis, sed etiam opere leuandi sunt. ANnonam.) 3. uolu. ora. 115. Occidi, occidi non Spu. Meliũ, qui annona leuãda, iacturisq; rei familiaris, quia nimis amplecti plebem putabatur, in suspitionẽ incidit regni appetẽdi. INOpiam.) Cæ. 174. Est autem genus radicis inuentũ ab ĳs, qui fuerant cum Valerio, quod appellatur Chara, quod admixtũ lacte multum inopiam leuat. MEtum alicui.) 1. uol. philos. 187.. His leuabat omnem uulnerum metum nobilitas mortis, & gloria. PAVpertatẽ alic.) Plautus. 95.. Virgini pauperculæ, tuæq; matri me leuare paupertatem. SVMptum alicui.) Teren. 67. Sperabit sumptum sibi senex leuatum esse harum abitu. AMIcitias.) de

offic. 110.

offic.110. Tales igitur amicitiæ sunt remissione usus leuandæ: id est remittendæ.
LIbare, de re, & ex re.) in ora. lib. 84. Quod fit in præsentia de honestate delibatum. EX re.) in orat. lib. 62.. Et ex uariis ingeniis excellentissima quæq; libauimus.
LIberare, est quod aliquo modo impeditum sit, soluere. & aliq. aliqua re, & à re aliqua liberamus. CVLpa aliq.) Atti. 24. Ego & librarios tuos culpa libero: id est, nihil librarios tuos accuso. ERrore aliquem.) 1. uolumin. philosoph. 57.. Errore maximo si eum audire uoluerint. liberabũtur. AERE alieno se.) Attico. 233.. Præsertim cum se maximo ære alieno Faberij manu liberarit. EXItu aliq.) Att. 279. Atque eam rempu. quam uirtute, atq; animi magnitudine magis, quàm euentis rerum liberasti, exitu libera: id est, perfice quod incepisti: prorsus eam libera. MAleuolẽtia aliquem.) Attic. 298.. Quanquàm illorum erit uerius iudicium obtrectatione, & maleuolentia liberatum. MEtu aliquem.) Terẽ. 9. Obsecro te quàmprimum hoc me libera miserum metu. 3. uolumi. oratio. 5. SVspicione aliq.) in fami. 3.. Quem ego ipsum cum audio, prorsus eum libero omni suspicione. SOlicitudine aliq.) Attico. 86.. Næ tu me solicitudine magna liberaris. QVARtana aliq.) Attico. 168.. Te à quartana liberatum gaudeo. INuidia se.) de offic. 45.. Magna enim se & inueterata inuidia, nec turpi iactura quando erat Aedilis, nec maxima liberauit. IVdicio aliquem.) 2. uolum. oratio. 164.. M. Aquilium patres nostri multis auaritiæ criminibus testimoniisq; cõuictum, quia cum fugitiuis fortiter bellum gesserat, iudicio liberauerunt. LOcum.) Attico. 57.. Me dius fidius næ tu emisti locum præclarum, gladiatores audio pugnare mirifice, si locare uoluisses duobus his muneribus liberasses: id est, duorum munerum locatione tantum recepisses, quanti eum emisti. A SCElere aliquem.) 3. uolu. orat. 133. Et si aliqua culpa tenemur erroris humani, à scelere certe liberati sumus. A PEste.) 3. uolum. oratio. 259. Cæsar, cum exercitu comparato à primis pestibus remp. liberasset. EX parte magna.) 1. uolum. philoso. 148. Cum defensionũ laboribus seuatoriisq; muneribus, aut omino, aut magna ex parte essem aliquando liberatus. ANImũ suum.) in fa. 78. Quod Romæ non sis, animum tuum libera: id est, ne

doleas.FIdem suam.)in fam.186..Quod autem & in senatu pluribus uerbis disserui, & dixi in cõcione, in eo uelim fidẽ meam liberari.2.uolu.ora.156.Ipse tamen Fufijs satisfecit, & fidem suam liberat:id est,quod ad se attinet prçstat.ALIquem ad aliquid faciendũ.)in fam.35.Eadem epistola petebas,ut eos quamprimum,ne in hyemem incideret,ad facultatem ædificandi,liberarem,&c.

LIcere.)Verbi huiusce licet uis in eam partẽ maxime accipi solet,cũ uolumus permissionem significare, & faciẽdi facultatem datam.cui perornate etiã additur per,cũ ea persona, quæ nobis concedit.& alicui, & aliquem licere ueteres aliquando dixere.PER silentium.)Terent.51. Date potestatẽ mihi statariam,agere ut liceat per silentium.Att.329.Si per tuas legiones licitum fuisset &c.ALIquem.) Terent.101.Sine exorator sim,eodem ut iure uti senem liceat. de off.19. Hæc præscripta seruantem licet magnifice,grauiter,animose,que uiuere.nam quemadmodum ad infinitiuum hunc referri possit accusatiuus,non satis uideo.

LIgare,proprie est inijcere alicui uincula,sed & hoc trãsfertur.PERsonam sermonibus.).1.uolu.phil.2..Restat,ut ijs respõdeam, qui sermonibus eiusmodi nolint personas tam graues illigari:id est,induci loquentes.

LIgurire,modo est deuorare,modo etiam cum quadam elegãtia comedere, & more senum multo fastidio suauia quęque degustare. sed à cibis ad alia quædam transfertur. ALIQ.)Plautus.45.. Dum ruri iurant homines, quos ligauriant:id est,deuorent.Terenti⁹.46. Quæ cum amatore suo cum cœnant,liguriunt:id est,eleganter comedunt. CVrationem agrariam.)in famil.78.Itaq; cum quidam de collegis nostris Agrariam curationem ligurirent,disturbaui:id est,quasi deuorarent.

LImare,est expolire.quoniam uero quæ expoliuntur aliqua ex parte comminuuntur,ideo & conterere, & minuere significat.& aliquid, & de re aliqua, & ad aliquid limamus. VEritatem.)de offi.40.Alia est illa, cum ueritas ipsa limatur in disputatione,subtilitas. AD tenue aliquid.) 1.uolu. ph.17.Id est rationes has latiore specie,non ad tenue limatas.in ora.lib.243..DE aliqua re aliquid.)in orat.lib. 146. Neq; eos similes effecit inter se,sed tamen alteri affinxit, de altero

altero limauit, ut id confirmaret in utroq;, quod utriusque natura pateretur. CAput cum aliqua.) Plaut.202. At uides, cum illa nunquam limaui caput, ueteres pro coniungere, copulare, utebantur.

LIPpire.) Vitium est oculorum lippitudo. Pl. tamen trāstulit ad fauces, dicit enim.62.. Lippiūt fauces fame. quod uulgo etiam dicimus, non uede della fame.

LIquefacere aliquid aliqua re.) 1. uolu. phi.231.. Quos nulli metus terrent, nullæ futiles lætitiæ exultantes languidis liquefaciunt uoluptatibus.

LIquere, est clarum esse.) 2. uol. orat. 45.. Non liquere dixerunt. iudicum erant uerba, non liquet, cum nōdum satis cognitam causam habebant. quod per N. & L. solebant ueteres notare. ut Asc.63.. 2. uolum. oratio.33..

LIquescere aliqua re aliquem.) 1. uol. ph.186.. Nec in dolore magis, quàm eadem uoluptate, qua cum liquescimus, fluimusq; mollicia, &c.

LItare, est propitiare.) Pl. Si hercle istuc unquam factū est, tum me Iuppiter faciat, ut semper sacrificem, neq; unquā litem. ut etiam habeas quid intersit inter sacrificare, & litare, autore No. Item Pla.204.. Nanq; ego hodie infelix dis meis iratissimus sexagenos immolaui, nec potui tamen propitiam Venerem facere, uti esset mihi, quoniam litare nequeo, abiĳ illinc illico &c. ALIcui.) 2. uol. ora.164. Litemus igitur Lentulo, parentemus Cethego.

Litigare, cum aliquo.) Terent.20. Quid credis? cum illa litigat. interdum est patroni. 3. uolumi. orationū.43. Aliquot enim in causis eum uideram frustra litigantem:: id est, frustra causas agentem.

LOcare, modo usum rei mercede concessum significat, modo aliquid faciendū, aliquando nuptū dare, interdū parare, & collocare, autore No. [illegible]) 2. uolumin. orat. 102.. Cum L. Octauius, C. Aurelius COSS. ędes suas locauissent. FVnera.) 1. uolu. orat. 260. Non palam uiuorum funera locabantur? SE non minus tanti.) 1. uolu. orat. 49.. Locabat se non minus HS CCCLIII. FAciendum aliquid.) in familia. 56. Vt ĳdem Athenienses in eodem loco monumentū ei marmoreum faciendum locarent. Item Attico. 54. Superficiem CQSS. ex S.C. æstimabunt; sin aliter, demolientur, & suo

homiue locabunt. Item Att. 55. Porticum Catuli locari. CAstrandum aliquem.) Plaut. 35.. Si ego te non elinguandam dedero usq; ab radicibus, impero, autorq; sum, ut me cuiuis castrandum loces. NVptum alicui filiam.) Teren. 139. Vt potui uirginem nuptum locaui huic adolescēti, harum qui est dominus ædium. IN insidijs aliquem.) 3. uolum. ora. 52. Deinde foris uiros ab imperatrice in insidijs, atq; in præsidio balnearum locatos, &c. Item insidias alicui,) Plaut. 58.235. OPEram.) Plau. 220.. MAle operam locas. Item. 5. IN dignitate aliquem.) uol. ora. 130. Duæ fuerunt artes, quæ possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis. una imperatoris, altera oratoris. IN dominatu.) 1. uol. ph. 115. Cum autem assumpta ratio est, tanto in dominatu locatur, ut omnia, &c. IN aliqua re mentem.) in fam. 20.. mentem deniq; omnem in Milonis consulatu fixi, & locaui.

LOcupletare aliquid.) ad Her. 15. Quæ pertinent ad exaggerandam, & locupletandam argumentationem.

LOqui, inde dictum est, quod unumquodq; uerbum suo loco positum sit in dicendo, ait Varro. ALIcui.) Plau. 206. Nec tuum quidem est amicis per iocum iniuste loqui. BELlum.) Attico. 150. Dolobella suis literis Idib. Martij datis, merum bellum loquitur. CLAsses, & exercitus.) Attic. 136. Vixdum epistolam tuam legeram, cum ad me currens ad illum Posthumus Curtius uenit, nihil nisi classes loquēs, & exercitus. SCElera.) Att. 148.. Hic quidem mera scelera loquūtur. LApides, est odiose loqui.) Plaut. 3 4.. Lapides loqueris MVLsum.) Plau. 202. Obsecro hercle ut mulsa loquitur. SERmonem.) Plau. 91.. Nec sat exaudiebam, nec sermonis fallebat tamen, quem loquerentur. EX aliqua re.) in orato. lib. 184. Quis loqueretur ex lintre? AD uoluntatem.) 1. uolum. ora. 17.. Fatetur se non belle dicere, non ad uolūtatem loqui posse. de offic. 113. IN sententiam alicuius.) Cæs. 119.. In candē sententiam loquitur Scipio, Pompeio esse in animo reip. nō deesse: id est, eam sententiam sequitur. Ita IN eam rationē.) 1. uolu. oratio. 90. Hæc cum omnes sentirent, & cum in eam rationem pro suo quisq; sensu, ac dolore loqueretur. LONginquum.) Plaut. 173. Odiosa næ oratio est, cum rem agas, longinquum loqui.

LVcere.) Planum est, & quid significet, & unde factum sit. Plautus

Plautus transitiue protulit. Plaut. 58.. Tu tibi puer es lautus, luces cereum. AEdes, uillam, est cum ædes, uilla foraminibus est oppleta.) Pla. 231. Villam integundam intelligo totam mihi, nam nunc pellucet ea, quàm cribrum crebrius.
ALIquem in foro, & in causis.) in orator. lib. 113.. Nemo enim studet eloquentiæ nostrorum hominum, nisi ut in causis atque in foro eluceat.

LVcrari aliquid.) 1. uol. orat. 82 Lucretur indicia ueteris infamiæ: id est, condonentur illi.

LVdere, sæpius est re. uerbo etiam interdum. & aliqua re, aliquid ludimus. ALEA.) 3. uolumi. orat. 171.. Qui non dubitaret uel in foro alea ludere. TESseris.) Terentius. 93.. Ita uita est, quasi cum ludas tesseris LVdum.) Terẽtius. 37.. Et quia consimilem luserat iam olim ille ludum. de Ioue in aureum imbrem conuerso. OPEram.) Plautus. 49. Operam luseris. Terentius. 129.. In his opera luditur: id est, frustra agitur. VERbum aliquod.) in fami. 98.. Non illo uetere uerbo meo, quod, cum ad te de Milone scripsissem, iure lusisti: id est, irrisisti.

LVdificari, & actiue, & passiue quasi commune ueteres protulerunt. Ter. 39. Postquàm ludificatus est uirginem. Plau. 76. NVgas.) Plau. 52.. Nugas ludificabitur, garriet. passiue. Plau. 75.. Iam hic est lepide ludificatus.

LVEre, est soluere, No. & Varrone testibus. et à lue factum uidetur, quæ purgamentis adhibitis tolli solet. ut MAculam.) 1. uolum. orat. Errabas Verres, & uehemẽter errabas, cum te maculas furtorum, & flagitiorum tuorum sociorum innocentium sanguine luere arbitrabare. LIbidinem alicuius sanguine innocentium.) 1. uolumi. orat. 91.. Verrésne tibi tanti fuit, ut eius libidinem innocentum sanguine lui uelles? id est ablui. POEnas.) Att. 43. Itaque mei peccati luo pœnas. 3. uolu. ora. 103.. 189. SANguinem, & cruciatum.) 1. uo. orat. 77. Sed & religiones deorum immortalium expiãdæ, & ciuium Ro. cruciatus, multorumque innocentiũ sanguis istius supplicio luendus est.

LVstrare: multa significat: ut expiare, circunspicere, circũire, patefacere, scortari, perspicere, ut asserit Non. EXERcitum.) Cæsar. 212. His rebus confectis totum exercitum lustrat. 3. uolum. orationum. 147. Att. 3. Att. 79. Ad III. Cal.

Septemb. exercitum lustraui apud Siconium. AGROS.) de re rust. 18. Agrum lustrare sic oportet, &c. 2. uolu. orat. 98.. Si lustrantur, si erumpunt omnia: id est, si patefiunt. Plaut. 395.. Luxantur, lustrantur, comedunt quod habent: id est, scortantur. ANImo aliquid.) de offi. 12. Sed cum omnia ratione animoq; lustraueris: id est, perspexeris. Item. 1. uolu. ph. 89. Ita RAtione aliquid.) de off. 12. Sed cum omnia ratione, animoq; lustraueris.

M

ACERARE, proprie est mitigare, mollificare. cum tamẽ est de homine significat affligere, attenuare. SE.) Ter. 16.. Tu modo anime mi noli te macerare. Item. 21. 28.. MEtum aliquem.) Pla. 161. Ergo istius metus me macerat. Itẽ. 182.. SALsamentum.) Terent. 85.. Salsamenta hæc Stephanio fac macerentur pulche. SORba in sole,) de re rust, 40.. Sorba quidem dissecta. & in sole macerata.

MAchinari perniciem alicui.) Sallustius. 6.. Sed plerisque senatoribus pernitiem machinabatur. IVdicium.) Sallusti. Erant eo tempore qui existimarent iudicium illud à P. Antronio machinatum.

MActare, est sacrificare præsertim uictimis cæsis, unde etiã recte pro interficere usurpatũ est. ac quoniam in sacrificijs auctionem habebat, inde pro augere tam de malo, q̃ de bono in usum uenit. & dicimus mactare aliquẽ re aliqua, & aliquid alicui. DEos manes re aliqua.) 3. uolumi. orat. 31. Cum puerorum extis deos manes mactare soleas. MAlo.) 3. uol. orat. 36.. Quo etiã maiore es malo mactandus. Pla. 115.. Nisi te mala re magna mactare cupis: id est, plecti. Item. 15. Ita ego te certo cruce, & cruciatu mactabo: id est, de te summũ supplicium sumam. INfortunio.) Terent. 146. Faxo tali eũ mactatum, atq; hic est infortunio. 2. uolu. orat. 102.. ALIquem.) Plaut. 231. Si sapiam hoc, quod me mactat, concinnẽ lutum: id est, grauiter molestat.

MAculare aliquid re aliq.) 3. uolumi. orationum. 24.. Quis non eius uoce maculari rempub. seq;, si eum audiret, scelere

astringi

astringi arbitraretur? SPLendorem alicuius.) 3. uolum. or. 56.. At etiam eo negotio. M. Catonis splendorem maculari uoluerunt. AMbitu se.) 3. uol. orat. 40.. Nunquã enim tam Cælius amens fuisset, ut si se isto infinito ambitu cõmaculasset, ambitus alterum accusasset. LOCum stupro & scelere.) 3. uolum. oratio. 118. Tuq; ex tuo edito monte latialis sancte Iuppiter, cuius ille lacus, nemora, finesq; sæpe omni nefario stupro, & scelere macularat, aliquãdo ad eum puniendum oculos aperuisti.

MADere, est madidum reddi.) Plau. 118.. Madet homo: id ẽ, ebrius est. METV aliquem.) Plaut. 119.. Hei mihi, cõmista hæc blanda dicta quò eueniant, madeo metu: id est, ualde metuo.

MALedicere alicui ore alieno.) 3. uolum. orat. 149. Imitari potius Castor aui mores, disciplinamq; debebas, q̃ optimo, & clarissimo uiro fugitiui ore maledicere.

MAnare.) dicitur cum humor ex integro, sed non solido nimis uase, per rimas erumpit: quod ex græco trahitur, quia illi non satis solidum μανὸν dicunt. sed trãsfertur ad ea quæ quodam modo effluere uidentur. ALIcunde aliquid.) 3. uol. orat. 261. Cum, ut scitis, hoc triduo, uel quatriduo tristis à Mutina fama manaret. Ita AB aliquo aliquid.) de off. 129.. *Vt nihil inter ipsos ab aliis ad alios manare possit. Item. 31.* AD aliquem aliquid.) Terent. 82.. Obsecro te hercle hominem istum impurissimum quamprimũ absoluito te, ne si magis irritatus fiet, aliqua ad patrẽ hoc permanet, atq; ego tũc perpetuo perierim. IN uenas aliquod malum.) 1. uolu. phil. 214. Permanat in uenas, & inhæret in uisceribus illud malum. SVdore aliquid.) 2. uolum. philo. 96. Herculisq; simulachrum multo sudore manauit. INdustria alic. late.) de offi. 47. *Latissimeq; manat industria. Att. 260.* EX uno fonte omnia.) 3. uolu. orat. 255. Nonne cernitis ex uno fonte omnia scelera manare: id est, nasci, prouenire.

MAncipare.) est alienare, & quodam modo uendere. ALIquid alicui.) 1. uol. phil. 53.. Quem in adoptionem D. Syllano mancipauerat: id est, per adoptionem manciparat. PRædia sua.) non est omnino prędia libere uendere, sed pecunia accepta tantum fructuũ in potestatẽ alterius transire. Asc. 34. Hunc Antonium Gellius, & Lẽtulus censores sexennio,

quo hæc dicerentur senatu mouerunt, causasq; subscripse-runt, quod socios diripuerit, quod iudicium recusarit, quod propt eris alieni magnitudinem prædia mancipauit, bonaq; sua in potestate non haberet. Cic. 3. uolu. orat. Dixit uenditum, & mancipatum. ubi ait: Tum iste uenditum, atq; mācipatum tribunatum consiliis nostris opposuit.
MANDARE.) est committere sæpius, interdum cōmendare, ut No. comprobat. MAGIstratum alicui.) 2. uolu. orat. 142.. Nam quod ais nulla re allici hominū mentes oportere ad magistratum mandandum, nisi dignitate, &c. Item. 2. uolum. phi. 190.. Cæsa. 177. Ita CONSulatum.) Sall. 9. 56. Ita PRAEturam. ita TRIBVnatum. Ita QVAEsturam. Ita AEdilitatem. Ita HONOrem.) 1. uolum. orat. 219. Po. Rom. hominibus nouis, atq; industriis libēter honores mandare. FILIAM uiro.) Plau. 140. Ab illo, cui mandauisti meo uiro. nunc est nuptum dare. NOminatim.) Att. 49. Sed tibi nihil mando nominatim. LITEris aliquid.) 1. uolum. orat. 163.. Quorum renuntiatio legibus illorum literis publicis mandata est, id est, perscripta est. LITEris consilia sua.) in fam. 69. Ac ne forte mirere, cur cū mihi sæpe ostenderis te accuratissime nostrorum temporum consilia, atq; euentus literis mandaturum, à te id nūc tantopere, & tam multis uerbis petamus. Ita MEmoriæ. Ita MONImentis. Ita SCRIptis aliquid.) de offi. Dein scriptis non ea, quæ nunc, sed actiones nostras mandaremus, &c. VETVstati aliqd.) 2. uol. phil. 56.. Nā & agri multa ferunt manu quæsita, quę uel statim consumantur, uel mandantur condita uetustati. FIDEi aliquid.) Terēt. 7.. Bona hæc nostra tibi cōmitto, & tuæ mādo fidei. SE fugæ.) Cæsa. 4.. Reliqui sese fugæ mandarunt. Item. 25. Præcipites sese fugæ mandauerunt.
MAnere,) certam habet loci mansionem. & modo est expectare, modo perseuerare, durare. NEGligentiam alicuius.) Teren. 137. Postq; uidet me eius mater hic esse diutius, simul aūt non manebat ætas uirginis meam negligentiam: id est, expectabat. ALIquem. Plaut. 8.. Nunc te nox, quæ me mansisti, mitto ut cedas die. Item. 135. Etiam parasitum manes? id est, expectas. Ita PVLVInum.) Plaut. 249.. Mane puluinum. Trent. 38.. Inuitat tristis, mansit ibi, nunc est remoratus est. Do. ait, LIBidinem.) Teren. 138. Atq; ita opus facto

est,at natura, dum libido eadem hæc manet. AFFInitatem inter aliquos.) Terent.117. Ah iamdudum dixi, idemq́ nunc dico Lache manere affinitatem hanc inter nos uolo: id est, durare. MOrem ab aliquo.) 2.uolum.philosop.183. Nam & Athenis iam ille mos ab Cecrope, ut aiunt, permansit. in fa. 75. Si rationum referendarum ius & mos antiquus maneret: id est, seruaretur. CONDItionem alicui.) in familia.22. Eaq́ mihi conditio maneat, qua profectus. CONSuetudinē cum aliquo.) 3.uolum.orat.30.. Cur illi non ad Cælium domum uenerint? si manebat tanta illa consuetudo Cęlij cum Clodia, tantaq́ familiaritas. IN amicitia perpetuo cum aliquo.) 1. uolum.ora.109.. Plerę́q autem & maxime illustres in amicitia perpetuo manerent. Ascon.78. Et amicitiā manere. IN consilio.) de offi.23. Semperq́ in proposito, susceptoq́ consilio permansisset. VOcem.) in orat. lib. 177. Omnisq́ motus cum uerbis sententijsq́ consentiens, uox permanens, uerum sub rauca natura. IN conditione.) 1. uolu. orat. 69. Mansit in conditione, atq́ pacto usque ad eum finem, dum iudices reiecti sunt. Item Att.117.. Et conditionem alicui.) in familar.22. Vide supra. IN MENTE pristina.) 3.uolum.orat.16. Et à Lucullo summo uiro atq́ imperatore pulsus, animo tamen hostili cum reliquis copijs suis in pristina mente mansit. IN Sententia.) Attic.20. Sed etiam, si ab illa deferar, tamen in mea sententia permanebo. Item in familiar.106. Si enim Damasippus in sententia non manebit. Item.24.. IN uita.) in familiar.56.. Vt ipsum, quod maneam in uita, peccare me existimem. Item. 71.. IN FIDE.) Cæsa.205. Nam maiore ex duobus pueris rege amisso, minori tradidit regnū, maiori ex duabus filijs Cleopatræ, quæ manserat in fide. ubi est etiam filijs, nō filiabus. 2.uolum.orat.206..

MAturare.) Non uti consuetudo est, properare dicendū est, sed cum modo studiū adhibere festinū, à maturitate dictū, quæ ratione naturę modificatione quadā nec præcipitatur, ne pręcox quid fiat, neq́ differtur, ne senio dissoluat, ut No. exponit. FRVmenta.) Cęsa.5. Non modo frumēta in agris matúra non erant: sed &c. Item.14. Iamq́ esse in agris frumenta matura. DEfectionē.) Cęs.92.. Etsi multis iam rebus perfidiam Heduorum Cæs. perspectā habebat, atq́ horum

discessu

discessu admaturari defectionem ciuitatis existimabat. INsidias alicui.) Sallust. 11.. Insidias consuli maturet. MORtẽ alicui.) 2. uolumi. orat. 54. Huic mortem maturabat inimicus, quod illi unum in malis profugium erat calamitatis.
NVPtias.) Terent. 13.. Et is mihi persuadet, nuptias quantũ queam, ut maturem. ITER.) Cæsa. 137.. Iam uero eo magis illi maturandum iter existimabant. Ita FAcere aliq.) Sallu. 58.. Igitur Carthagine duo fratres missi, quibus nomen Philenes erat, maturauere iter peragere. PROficisci.) Cęsa. 2.. Cæsari cum id nuntiatum esset, eos per prouinciam nostrã iter facere conari, maturat ab urbe proficisci. DAre signũ.) Sallust. 6. Quod ni Catilina maturasset pro curia signum socijs dare. ubi est pro festinare, & ante tempus signum dare.
MEderi alicui, & aliquid. VVlneribus.) 1. uolum. oratio. 2. Ita fit, ut ego qui tela depellere, & uulnerib⁹ mederi debeã, &c. ALiquid.) Terẽt. 141. Quàm scitum est eiusmodi parare in animo cupiditates, quas, cum res aduersæ fient, paulò mederi possis.
MEDICari alicui.) Terent. 19.. Atque eius dolore gnato ut medicarer tuo.
MEDitari.) est cogitare. No. Videtur magis exponere, discere, perdoceri: fanè in uerbo studium mentis in aliqua re inesse nemo non uidet, & pro excogitare interdum esse uidetur: quin etiam passiuo usus Cic. de offic. 6. Quam ea, quæ meditata, & præparata sunt. Item, 1. uolum. philo. 197. Sint semper homini omnia meditata. Plau. 3.. Ea nunc meditabor, quo modo illi dicam, &c. Terẽt. 10. Venit meditatus alicunde, ex solo loco. AD aliquid.) in fam. 13. Aut ne ad eam meditere, imparatum te offendam. POEnam in aliq.) 1. uo. phi. 226. Qui meditatur pœnam in fratrem nouam. in fam. 18.. Cumq; ita balbus esset ut eius ipsius artis, cui studeret, primam literam non posset dicere, perfecit meditando, ut nemo planius eo locutus putaretur: id est, studio adhibito.
MEminisse.) est recordari. & rei, & rem meminimus. cum uero est pro mentionem facere, & rei, & de re meminisse dicimus, inquit Laurent. Vall. ALicuius.) Terent. Faciam ut meiq;, & huius diei, ac loci semper memineris. HOminem.) 1. uolum phi. 78. L. Balbus fuit Lanuinus, quem meminisse tu non potes. BEneficium.) 2. uolu. orat. Nisi qui patrię beneficia

neficia meminerit. Plaut. 49.. Istuc ne præcipias, facile memoria memini. VIDere.) Terent. 10.. Forma bona memini uidere. quo in loco Do. exponit memini uidere, pro uidisse, quem Lau. Vall. secutus præcipit, magis dicendum esse memini uidisse, q̃ uidere. illud uero Virgilianũ, Cantando puerũ memini me condere soles: licentia poëtica dictũ asserẽs.
MEmorare.) significat nunc dicere, nunc memoriæ mandare. & rem, & de re memoramus. DE re.) 1. uolum. philo. 67. Quia de natura nimis obscure memorauit.
MEndicare.) eorum propriũ est, qui hostiatim uictũ quæritant. MAlum ab aliquo.) Plaut. 14.. Quia senecta ætate à me mendicas malum.
MERcari aliquid de aliquo.) 2. uolum orat. 156. Fundũ Cymeum Romæ mercatus est de pupillo Meculonio, cum uerbis se locupletem faceret. BOues.) Plaut. 221. Domitos boues uti sibi mercaret.
MERere.) modò est pro militare, modò mereri, idq; tam de malo, quàm de bono. interdum aliquid lucrari. prioris uero exempla hęc sunt significationis. STIpendia in aliquo bello.) 2. uolu. orat. 126.. Meruisse uero stipendia in eo bello, quod tum Popu. Rom. non modò maximum, sed etiam solum gerebat. PAtre imperatore.) 2. uolumi. orat. 126. Patre imperatore meruisse.

CVM EST MERERI.

ALIquid re aliqua.) Plaut. 118. Quibus anus domi sunt uxores, quæ uos dote meruerunt. LAVdem.) 1. uolum. orat. 64. Tamen eas ferendo maiorem laudem, quàm ulciscendo mereere. DE nomine alic.) in orat. lib. 188. Cuius penè principẽ copiæ, atq; inuentorem bene de nomine, ac dignitate Popu. Ro. meritum esse existimare debemus. DE aliquo.) Plaut. 136. Quid de te merui, qua me causa perderes? Ter. 51. Quæso quid de te tãtum meruisti? ubi est de malo: id est, pro cõmerere. Item Plautus. 83.. Et ut me erga est meritus, tamen cordi est.

CVM EST PRO LVCRARI.

PLAVtus. 114. Quadringentis Philippis filius me & Chrysalus circunduxerunt, quem quidem ego ut nõ excruciem, alterum tantum auri non meream. ALIQuid ut aliquid faciat.

ciat. 2.uol.phi.14..Quid enim mereas ut Epicurus esse defi nas? Item Plaut.132..EO modo.) HS. CCCLIII. merere di xit Cic.1.uolumin.orat.48..Nam certe HS. CCCLIII.HS CCCLIII. HS. CCCLIII. merere & potuit & debuit.
MEreri aliq.& de aliquo bene,male.) 1.uolu.orat.231.Quid arbitramini Rheginos, qui iam ciues Romani sunt, mereri uelle, ut ab iis marmorea Venus ille ne auferatur? Item de offic.111. Multo melius de quibusdam acerbos inimicos mereri, quàm eos amicos, qui dulces uideantur, illos uerum sæpe dicere, hos nunquàm.
MEritare fundō HS.) 1.uol.or.173.. Vt si quis uillicus ex eo fundo, q HS.dena meritasset:id est, qui dena HS.redderet.
Metari.) est proprie metas ponere: Itaq; metari castra dicitur, quo metis diriguntur, ait Sex.CAstra.) Cęs. 108.. Castrisq; eo loco metatis, munire iubet castra. Sallustius.71.
MEtiri.) est mensurare. & aliquid aliqua, siue ex aliqua re metimur. FRVmentum alicui.) Cęsa.5.. Quo die frumentum militibus metiri oporteret. Item.8. Cum exercitui frumentum metiri oporteret. Voluptatem.) 3.uolu.orati.94. Audistis profecto dici, philosophos Epicureos omneis res, quæ sunt homini expetendæ, uoluptate metiri: id est, ad uoluptatem ponderare. EMolumētis aliq.) de offi.55.. Qui autem omnia metiuntur emolumentis, & commodis, neq; ea uolunt præponderari honestate. DIGNitate.) in fami.260. Cuius est hæc summa, ut omnia te metiri dignitate malim, quàm ambitione. PERIculum.) Sallust.11. Suo quisq; metu pericula metiri: id est, sua quenq; pericula pro magnitudine metus magna ducere. EX ALiqua re aliquid.) in familiar. 345.. Omnia igitur tua consilia mihi non magis prudentiæ plena, quæ summa est, uidentur, quàm fidelitatis, quam ego ex mea conscientia metior: id est, secundum meam conscientiam pondero, considero. VOLuntatem alicuius.) in orato. lib.166. Ego autem uoluntatem tibi profecto emetiar, sed rem ipsam nondum posse uideor: id est, æquabo.
MEtuere, Et aliq.& ab aliq. aliq. metuimus. metuit uero ser nus, ueretur liber, ait Do. ALiquid ab aliquo.) 1.uo.ora.20. Quæ à uobis pro maleficiis suis metuere, atque horrere debent. Terent.3. Hei metui à Chryside. Plaut.133.. Iam abs te metuo de uerbis tuis. & cum hac particula ut, eleganter cō-

uenit hoc uerbum. Terent.91. Ipsum id metuo, ut credant. Item.21.. Metuo, ut subſtet hoſpes. idem facit, uereor.

MICAre.) eſt fulgere, ſed quia quodammodo fulgor ferit oculos, transfertur ad ictum. VT VENam, & Arteriam.) 2. uol. philo.30.. Iam uero uenæ, & arteriæ micare non deſinunt: id eſt, crebro moueri, palpitare. de offic 67.. Dignum eſſe dicunt, qui cum in tenebris mices.

MIGRare.) eſt habitationis locum commutare, & ex loco migramus. VT ex uita.) de offic. 126.. Quod antequàm ex hac uita migro.

MINARI aliq. aliqua re. FERro.) Salluſt. 8.. Repente glorians maria, monteſq; polliceri cœpit, & minari interdũ ferro, niſi obnoxia foret.

MINItari aliq. alicui.) 2. uolum. orat. 182. Quæſtiões nobis ſeruorum, ac tormenta accuſator minitatur. ita mortem, ſeruitutem: & multa huiuſmodi.

MINVERE opinionem.) de officijs 15.. Sed cum plerique arbitrentur res bellicas maiores, quàm urbanas, minuenda eſt hæc opinio.

CONſilium.) Terent. 115. Equidem cupio, & uix contineo: ſed non minuam meũ conſilium. ANImum.) in orato. lib. 205. Vt cum minutum dicimus animum, pro paruo. IMPErium alicuius.) Plaut. 26. Hoccine eſt pietatem colere, imperium matris minuere? IRam.) Teren. 131.. Te oblectet, tibi habe. Ph. Minue uero iram. LIBertatem alic. (2. uol. ora. 5.. Iſti libertatem ciuium Rom. imminutam non tulerunt &c.

MIRari aliquid.) Terent. 31. Miror quid ex Peiræo abierit. Item, Miror unde ſit: id eſt, neſcio: ueteres enim cum neſciebant aliquid, mirari ſe dicebant: quia ex ignorantia naſcitur admiratio.

MIScere.) eſt proprie confundere. & aliquid, & cum aliqua re miſcemus. MVLſum.) 1. uol. phi. Dico ergo in eadẽ uoluptate eum, qui alteri miſceat mulſum, &c. id ẽ, alteri det bibere. CORpus cum aliqua.) 2. uol. phi. 93.. Vt aut cum matre corpus miſcere uideantur: id eſt, coniungere.

MISerari.) eſt miſericordia commoueri, & aliquem miſerari aliquid dicimus. Sall. 36. Eos multa pollicendo, ac miſerãdo caſum ſuum, confirmat. Cęſ. 77. Miſerantur communem Galliæ fortunam. Sallu. 11. Miſerari paruos liberos.

Miſereri

MISEreri alicuius.) Terent.60.. Ita me dij amabunt,ut tuã rũ miseritum est Menedeme fortunarum.
MITtere.) Verbi huiusce tum significatio,tum constructio, exemplis ipsis facile colligi poterit.ALiquid alicui.)Att.39. Ei te hoc scribere à me tibi esse missum sanè uolo.nunc est pro scribere.A PEdibus suis aliquem.) Attic. 122.Nec ullam ob aliam causam Pollucem seruum à pedibus meis Romã misi: id est,qui meis pedibus operam dabat. DE mensa alicui.) Att.68.. Cui tamen Quintus de mensa misit,illa reiecit.DE digito.) Plaut.158.. At non multæ de digito domum mittunt:annulum missum significat, quẽ si mulier detraxerat de digito.AD aliquem aliquid ad alium.) Attic.203.Misi ad te epistolas ad Martianum,eas in eundem fasciculum addas uelim.E Via aliquid.)Attic.151. Illa è uia misi ad te. OBuiã epistolas.)in fami.24.Tu mihi obuiam mitte epistolas te dignas. ALiquem cum literis,& mandatis.)in famil.30.Vt ad te statores meos,& lectores cum literis mitterem.SALVTẽ alicui per aliquem.) Attic.253.Atticam nostram cupio suauiari,ita mihi dulcis salus uisa est per te missa ab illa. Plau. 181..194.MAlam rem alicui.) Plaut.194. Eadem mãlã rem mittunt maleuolentibus. Ci. dixit mandare pestem.)1.uol. phi.183.Priusquam oppeto malam pestem mãdatam hostili manu.AD horas.) in orator.lib.182.. Mittentem ad horas quæsitorem:id est,scitum quota hora. MVneri aliquid alicui.)1.uolum.orat.248.. Symphoniacos homines sex cuidã amico suo Romam muneri misit.COLonias aliquo.) Cæs. 71.. Ac propter hominum multitudinem, agriq; inopiam trans Rhenum Colonias mitterent.IN possessionem aliq.) 1.uolum,orat.15..Si in possessionem misisses.1.uolum.orat. 63..Iste in possessionem bonorum mulieris mittit.IN consilium.)1.uol.orat.81.Accusabo, respondebis testibus editis. ita mittam in consilium, ut etiam si lex &c. SVPpetias alicui.) Cæsar.241..Turmis suorum suppetias mittit.PRęsidio alicui.)Cæs. Legiones, quas præsidio nostris miserat, &c. SVB iugum exercitum.)Cæ.3.Cæsar quòd memoria tenebat L. Cassium consulem, exercitumq; eius ab Heluetijs pulsum & sub iugum missum.Item. 4.de offic.74.Erat cum exercitus ab hoste superat⁹ sub,hastam transire cogebatur, quo signo suam inertiã fatebatur, & erat summa uniuerso

exerci-

exercitui, & quorum etiam erat exercitus, ignominia. ORationem alic. ex ore.) Cæsa. 120. Hæc Scipionis oratio, quod Senatus in urbe habebatur, Pompeiusq; aderat, ex ipsius ore Pompeii mitti uidebatur: id est, loqui uidebatur Pompeius ex ore Scipionis. LINEAm.) est trahere translatio à pictoribus, cum aliquod aggrediuntur opus lineis statim paruulis illud effigiant. Plautus. 128. Nõ ego ita extemplo meum ostendam sensum, mittam lineam: id est, leuiter tentabo. NOXiam.) Terent. 44.. Vnam hanc mitte noxiam: id est, dimitte, ignosce. MANV seruum.) 3. uolum. oratio. 112. Manu uero cur miserit. SANguinem.) Cels. 60.. Sanguinẽ incisa uena mitti nouum non est. Item mitti sanguis debet ex brachio, est quod uulgo dicunt, cauar sangue. quod transtulit Cicero. Atti. 84. Sic Appius, cum ei ἐξ ἀφαιρέσεως prouinciam curarit, sanguinem miserit, quicquid potuit detraxerit. Item. 12. LVDOS.) in familia. 69. Cum ipsi ante ludorum missionẽ corona donentur. VOcem de aliqua re.) 2. uo. ora. 147. Fuit P. Seruilio imperatore in Cicilia tribunus militum, ea res siletur: fuit M. Pisoni quæstor in Hispania, uox de quæstura nulla missa est. Item. 3. uolu. or. 12. Conciones haberi quotidie contra me, uocem pro me, ac pro Repub. neminem mittere. Item. 3. uolu. ora. 49. Itẽ 2. uol. or. 36. Vbiq; est admodum parum loqui, longe enim minus est mittere uocem, quàm uel uerbum facere. ALIquem de aliq. re.) de offic. 9. Cum de captiuis commutandis Romã missus esset. Erasmus adnotauit locutionis nouitatem, inquit enim. Non dixit, missus est de hac re, pro eo, quod erat, missus est, ut ageret de captiuis. Vi prępositionis id factum est, ut in Pro, Propter, & causatiuis omnibus: ut, pro Cæsare missus est, & propter id ad Cæsarem misimus.

MITIGare.) est quod acerbum sit, lene & placidũ reddere, aptéq; transfertur. CAPut alicui.) Terent. 48.. Vtinam tibi commitigari uideam sandalio caput. CIBum lignis.) 2. uolum. philo. 56.. Partim ad calefaciendum corpus igni adhita, & ad mitigandum cibum utimur. ODIum re aliqua.) 2. uolu. orat. 293. Odium uel precibus mitigari potest. SEVEritatem.) Att. 294. Hæc illius fæueritas acerba uideretur, ni si multis condimentis humanitatis mitigaretur. AD humanitatem.) 2. uolum. philo. 177.. Quibus ex agresti immaniq;

 uita

uita exculti ad humanitatem & mitigati ſimus. LAborem aliqua re.) in orato.lib.144. Et ſummi labores noſtri magna compenſati gloria mitigantur.
MOderari.) eſt intra modum continere, & aliquid, & de re aliqua moderamur. EX ſua libidine aliquem.) Terent. 55. Ex ſua libidine moderanẽ, quæ nunc eſt, non quæ olim fuit. DE uectigalibus, de ſumptibus.) Sallu.88. Primum omniũ ſummam poteſtatem moderandi de uectigalib⁹, ſumptibus, iudicijs, Senatoribus paucis tradidit plebs Romana. ALIcui.) 1.uolum.orat. Sentio Iud. moderandũ mihi eſſe iam orationi meæ, fugiendamq́ ueſtram ſatietatem.
MOdificare cibum in corpore.) 2.uolu.phil. Depulſo enim de pectore, & in omne corpus diuiſo, & modificato cibo, cãtus edere.
MOLIri.) eſt parare: ſed de rebus præſertim grauibus. INſidias alicui.) 2.uolu.orat. 54. Poſt mortem eius Saſſia ſtatim moliri nefaria mulier cœpit inſidias: id eſt, parare, facere. SE mulier.) Terẽt.56. Dũ moliũtur, dum comunẽ, annus eſt: id eſt, ornantur, comparantur. MVNdum) 2.uolu.phil. 197. Quamobrem mundum efficere moliens deus, terrã primum, ignemq́ iungebat. PERIculum alicui.) 3.uolu.orat. 3. Atq́ optimis ciuibus periculum moliri.
MONere aliq.) Attic.31. Quibus & placarem, ut fratrem, & monerem, ut minorem, & obiurgarem, ut errantem. EX aliquo aliquem.) in fam.31. Eaq́ me ex tuis mãdatis monuit, quæ non mihi, ad quem pertinent, &c.
MORari.) modo eſt tardare, modo manere, interdum curare, expetere. CONuiuas.) Terent.54. Iamdudũ domi præſto apud me eſſe aiunt, egomet conuiuas moror. Cæſa. 74. Non ſyluæ morantur: id eſt, moræ ſunt. ALIcubi triduũ.) Attic.76. Moratus triduum Laodiceæ, triduum Apameæ: id eſt, manſit. OPES.) Plaut.34. Iſtas magnas factiones, animos, dotes dapſiles, clamores, imperia, eburata uehicula, pallas, purpuram, nihil moror: id eſt, curo.
MORdere.) proprie eſt dentibus aliq. lædere, ſed transfertur etiam ad detrahendum. FRENum.) in fam.178. Si frenum momorderis, pereã, ſi te omnes quotquot ſunt conantem loqui ferre poterunt. ALIQVem.) Terent.33. Inuidere omnes mihi, mordere clanculum, ego uero floccipendere.

pendere. SVMPTVM alicui.) Terent. 95. Principio si id te mordet, sumptum filij quem faciunt. Item. in fam. 44.. Neque non me tamen mordet aliquid: id est, offendit. Item Teren. 34.. Denique par pari referto, quod eam mordeat. SE.) Att. 91.. Qui scribis mordere te interdum, quòd non simul sis. modus est dicẽdi perpulcher, cum aliquis uehemẽter dolet se aliquid non fecisse.

MORI.) Perplanum est re ipsa quid uerbum significet. sed perapte transfertur. REPentino.) 1. uol. orat. 3. Moritur in Gallia Quintus cum adesset Næuius, & moritur repentino. DEsiderio alicuius.) Attic. 2.. Auiã tuam scito desiderio tui mortuam esse. RIsu.) Terent. 34. Risu omnes, qui aderant emoriri. SERmonem.) 3. uol. orat. 53.. Atque ut iste interpositus sermo delitiarum, desidiæque moreretur. PLAVsum.) Att. 34. Cæsar cum uenisset mortuo plausu: id est, cum plausus cessasset. VIRgas in tergo alicuius.) Plau. 53. Væ illis uirgis miseris, quæ hodie in tergo morientur meo. FAmam, & memoriam alicuius.) 2. uolu. orat. 204.. Quo uestrorum in nos beneficiorum memoria, ac fama moriatur. MEmoriã.) uide famam. DEmoririaliq.) Plaut. 159. Non me dico, sed heram meam, quæ te demoritur: id est, ualde amat.

MOVEre.) Pernota est uerbi proprietas. ad uarium tamen motum perapte transfertur. Est enim modo excitare, interdum excludere, modo discessum, aliquando perturbationem significat, & quædam alia. Terentius. 17.. Moue ocius te. RIsum.) Att. 93.. in orat. lib. 132.. Sed admirationem magis, quàm risum mouet. BILem alicui.) Plau. 105.. Non placet mihi cœna, quæ bilẽ mouet. CLAMORES.) in orat. lib. 297. Clamores tamen tum mouet: id est, qui ita dicat, ut auditorum clamores excitet. DOLORem alicui.) 1. uolumine. orationũ. 210. Quæ tamen forsitan uobis paruæ esse uideantur, sed magnum, & acerbum dolorem commouent, mulierculis præsertim. FLETVm alicui.) in orat. 184.. Qui patris clarissimi recordatione, & memoria fletum populo moueret. SVSPITIOnem alicui.) in orat. 240. Quæ quidem uel maxime suspitionem mouent. Item in fami. 27. Quod autem in maritimis sum, facile moueo nonnullis suspitionem, uelle me nauigare. ADmirationem alic.) in ora. lib. 132.. Sed admirationẽ magis, quàm risum mouet. IOcũ.)

Salluftius.9.. Poſſe uerſus facere, iocum mouere, ſermonẽ uti uel modeſto. APPRObationem aliquorum.) de officijs 20. Sic hoc decorum quod elucet in uita, mouet approbationem eorum, quibus cum uiuitur, &c. EXPEctationem alicui⁹ de aliqua re.) Att. 30. Quantam tu mihi moues expectationem de ſermone Bibuli? QVErelas alicui, & riſus.) 2. uolumi. orati. 179. Eam petitionem comparaſti, quæ & riſus, & querelas moueret. OCVlos.) de offic. 20. Vt enim pulchritudo corporis & apta cõpoſitiõe membrorũ mouet oculos, delectat, &c. nunc eſt afficere, commouere. Item ſenſu oculorum.) in fami. 54. Non eſt porrò tuum uno ſenſu ſolum oculorum moueri: id eſt, delectari. AD aliquid.) 1. uol. phi. 100. Quia cogitationes, comprehenſionesq; rerũ, è quibus efficiuntur artes, ad appetitiones mouent.

CVM EST PRO EXCLVDERE.

SENATV aliquem.) Aſcon. 34. Hunc Antonium Gellius & Lentulus cenſores ſexennio, quo hæc dicerent ex ſenatu mouerunt. Item Aſc. 40.. TRIbu aliq.) in orato. lib. 134. Vt cum Aphrican⁹ cenſor tribu mouebat eum Centurionẽ. LOCO aliqu.) Terentius. 123. Cum per tumultum noſter grex motus loco eſt. POSSEſſione aliq.) 2 uolum. orati. 77. Sed moueri poſſeſſionibus. amiciſſimis ſedibus, ac dijs penatibus negant oportere. Item. 1. uolumin. oratio. 100. SEDIBVS & penatibus dijs. Vide poſſeſſionibus. HAEREDES ueros.) de officijs 67. Quid ergo? hic non noceat, qui quodam quaſi ueneno perficiat, ut ueros hæredes moueat, in eorum locum ipſe ſuccedat? POSSeſſiões. L. annorum.) de offic. 50. Et quinquaginta annorum poſſeſſiones mouere non nimis æquum putabat.

CVM HABET DISCESSVM.

CASTRA.) in famil. 157.. Eodemq; die caſtra ad me mouerunt. 1. uolu. orati. 509. ALICVNDE.) Att. 134.. Decimoquinto die poſtquam ille Canuſio moueret, ſcribebam. DECVmano ſc.) Att. 60. Ego me Decumano moui ante diẽ V. Calend. Ita DE Lo.) Attico. 74. Delo nec me mouere. DE ſententia.) 3. uolum. orat. 170. Neque frequens ſenatus agẽdo de uendita atq; addicta ſententia mouere potuit. 3. uol. orat. 170.. Id eſt, abducere.

Cum

CVM PERTVRBATIONEM significat.

ANIMVm alic.) 2. uolum. ora. 137. Sed parua quędam, quæ meum animum repente mouerunt, prius de L. Murænæ fortuna conquerar. ET animo moueri dicimus.) 3. uolu. ora. 145. Mouebatur animo, & uir huic imperio amicissimus de salute po. Ro. extimescebat. STOmachum.) 2. uol. ora. 130. Itaq; si mihi homini uehementer occupato stomachum moueritis. NVPtias.) 1. Ter. 12. Hoc nisi fit, puerũ ut tu uideas, nihil mouentur nuptiæ: id est, perturbantur, differuntur.

MVLtare.) est condemnare, pœna afficere. Neq; ego usquã reperi cum genitiuo, ut quidam præcipiunt, sed cũ ablatiuo tantum construi. MORte aliquem.) 1. uol. orat. 79. Multos ciues in Lautumijs istius imperio crudelissime per uim morte esse multatos. VIGInti minis.) Pla. 197. Et me uiginti modicis multauit minis. MEtu mortis.) Sallu. 43. Quia mortis metu multabantur, sicuti regi libuerat, pax conuenit. MAtrimonio.) Plau. 12. Nunqd causam dicis, quin te multẽ matrimonio? Vsque ad mortem.) Terent. 78. Ipsum dominum atq; omnem familiam multauit usq; mortem.

MVLtiplicare.) est augere, amplificare. AEdes.) offici. 28. Hic summi & clarissimi uiri fili⁹ in domum multiplicatam non repulsam solũ retulit, sed ignominiã, & calamitatẽ: id ẽ, laxius, atq; amplius ædificatam, non autem honoribus multiplicatam ut ex ijs, quæ præcedunt, intelligi potest.

MVNIRE.) est fulcire, comparare, maximeq; de ijs rebus, quæ habeant aliquam difficultatem. ITER.) Cæs. 92. Labienus primo uineas cratibus atq; aggere, palude explere, atq; iter munire conabatur: id est, quo progredi possent, efficere conabatur. VIAM ad aliquem.) 2. uolum. ora. 69. Vt unusquisque studio, & suffragio suo uiam sibi ad beneficium impetrandum munire possit, ut iter: id est, conficere. Laurent. Val. dicit munire uiam esse repurgare, reficere, ac interdũ lapidibus substernere, quales sunt Romanæ. PRæsidia.) 2. uolu. ora. 91. INTERCLudere omneis seditionum uias, munire præsidia Reipub. id est, ualidiora facere. SE re aliqua.) 2. uolum. ora. 99. Me autem nudum à propinquis, nulla cognatione munitum. Item. 201. SVBsidijs.) 2. uolum. orat. 10. Atq; hæc tua frumentaria subsidia, Rei. firmissimis præsidijs classibusq; muniuit.

MVSSAre, est murmurare. uulgò uero tacere, inquit Sex. il lud Terent. adducens, sile, cela, occulta, tege, tace, mussa. No. uero differentiã facit inter mussare, & murmurare. ut mussare sit hominum occulte loquentium quod celatum uelint: murmurare uero esse maioris soni, proximi ad tumultum. Sallust. 80.. Et quanquàm L. Cincius primus de potestate Tribunorum loqui ausus mussantibus uobis circunuentus erat: id est, uix contra eum hiscere audentibus. ET os.) Sal lust. 77. Os mussantes, & retractantes uerbis & uatum carminibus pacem optatis magis, quàm defenditis.
MVSSItare, eadem significatione qua mussare. Terenti 80.. Accipiunda, & mussitanda iniuria est: id est, tacenda, dissimulanda.
MVtare, aliquando est uariare, aliquando pro eo quod uulgò dicimus baratar. Et tum dicimus mutare aliquid aliqua re. CONSilium.) Attic. 116. Ego tamen Philotimi literis lectis mutaui consilium de mulieribus. in familia. 49. Ego rogatus mutaui meum consilium. FIdem.) Terẽt. 133.. Nequeo exorare, ut maneat, & cum illo, ut mutet fidem triduum hoc. IVDICIum.) Sallu. 26.. Profectò existimabunt me magis merito, quàm ignauia iudicium animi mei mutauisse. ubi iudicium est pro sententia. SENTENTIAm.) 2. uolumi. orat. 139. Nulla in re falli, sententiam mutare nunquam. Terentius 113.. MENTEM aliq.) 3. uolumi. orat. 74. Posteaq; rebus gestis mentes uestras, uoluntatemq; mutastis. VOLVNTATEM.) 1. uolum. orat. 55. Subito nũc mutata uoluntate ad accusandum descenderim. Item 3. uolumine. oratione. 74. Item in familia. 63. Non satis credidi homini prudenti, tam ualde esse mutatam uoluntatem tuam. PACTIOnem.) 2. uolumi. oration. 217.. Cui quidem cum Ciliciam dedisses, mutasti pactionem. PACEM atq; bellum.) Sallusti. 63.. An mobilitate ingenij pacem, atq; bellum mutare solitus parum exploratum est. TESTAMentum.) 2. uolum. orat. 56. Mutaturam esse testamentum minaretur. SOLVM.) 2. uolumi. orati. 229. Non prius hanc ciuitatem amittebant, quàm erant in eam recepti, quo uertendi, hoc est mutandi soli causa uenerant. VESTEM.) Atti. 308. Vestem tum filius mutauit. IVMENta ad aliquid.) Cæs. 162.. Atq; mutatis ad celeritatẽ iumentis. uulgò dicimus per le poste. Ita tu equos, & cæte..

Fac

FACTVM.) Terētius. 2. Haud muto factum: id eſt, non facti pœnitet, Don. exponit. IN formam alicuius.) Plautus 1. Mutauit ſeſe in formam eius coniugis. VINO aduentitio aliquid.) Sall. 45. Ea mutare cum mercatoribus, uino aduentitio, & aliis talibus.

MVTIlare, eſt aliquid detrahere, ſine quo res eſſe non poſſit, Don. ait. ALIQ.) Teren. 102. Quin ſpolies, mutiles, laceres, quenquem nacta ſis.

MVTIre, erat modo loqui, modo tacere apud ueteres. Ego ita inter utranq; ſignificationem exponerem, mutire eſſe loqui uelle, ſed non planè proferre uerba, uti muti faciunt. Pluut. 6. Etiam mutis? Terent. Hercle nihil iam mutire audeo. Pl. tranſtulit ad cardinem. Viden inquit, ut aperiunt ædes feſtiuiſſimè, non mutit cardo.

MVtuare, & mutuari.) de his uerbis ita ait Laurē. Vall. Qui mutat pecuniam, mutuo dat pecuniam: qui mutuatur pecuniam, mutuo accipit pecuniam. cui opinioni illud Cice. ad Atticum. 76. aperte aduerſatur, ubi ait. Vt uerear ne illud, quod tecum permutuaui, uerſura mihi ſoluendum ſit. Significat enim quod mutuo accepi, non autem dedi. ubi uides etiam mutuare cum aliquid eſt, ab aliquo, & eſt quaſi mutuū facere. Neq; tamen propterea negarim mutuare aliquid alicui, non idem eſſe, quod mutuo dare. Quod nequaquam in mutuari dicerem, ſed ſemper ab aliquo aliquid mutuari, ut 2. uolum. philo. Orator ab Academicis ſubtilitatem ingenij mutuatur. Plau. Decem minas à patre mutuatus. Lau. Vall.

N

ANCISCI, eſt adipiſci. CONſuetudinem alicuius rei.) Atti. 315. Cuius rei nonnullam conſuetudinē nactus ſum in hoc horum dierum ocio Cicerone noſtro minore perdocendo. FIRMItatē.) in fa. 173.. Si aliquid firmitatis nactus ſit Antonius, omnia illa tua præclara in Remp. merita ad nihilum eſſe uentura. LAX Amētum.) in fam. 194. Ego tamen nactus in nauigatione noſtra puſillum laxamenti, cōcinnaui tibi munuſculum, & c. SPEM.) in fam. 106. Tamen maiorem ſpem impetrādi nactus ſum. SORtem

2.uolu.orat.97.Sortem nactus est urbanæ prouinciæ: id est, prouincia urbana ei sorte obuenit. MAlū.) Teren.134. Non triumpho ex nuptiis tuis, si nihil nanciscor mali. MORbum.) Att.272. Nactus est morbum, id est, in morbum incidit. OCIum.) infa. Pluribus uerbis ad te scribam, cum plus ocii nactus ero.

NARrare.) Narro, inquit Varro, cū alterum narrum facio. est dicere, commemorare. NOui aliquid.) Atti.70. Nam nec quid mandem habeo, nihil enim prætermissum est, nec quid narrem noui. Item.71. MAle.) Atti.260. Male narras de nepotis filio: id est, malum nuntium adfers. MONstra.) Atti. 147. Monstra narrat. Rem ordine.) Terent.85. Omnem rem modo seni quo pacto se haberet, enarrauimus ordine.

NAsci.) Planum est, quid proprie uerbum significet. Verum in transferendo latissime patet, ut in exemplis. Et dicimus nasci rei, et ad rem, et cum ablatiuo unde scilicet nati sum⁹. transtulit Ci. ad dignitatē, ut diceret à uobis natus sum cōsularis. 2. uolu. orat.198. A parentibus, id, quod necesse erat, paruus sum procreatus, à uobis natus sum cōsularis. ABdomini aliquem).3.uol.orat.88. Nam ille gurges, atq; helluo natus abdomini suo, non laudi, atq; gloriæ. GLoriæ: id est, ad gloriam.3.uol.orat.88. LAVdi: id est, ad laudem.3. uol. orat.88. REIpubli.) 3. uolumine oratio.185. O ciuem natum Reipubli. memorem sui nominis, imitatoremq; maiorum. SERuituti.) 3. uolumi. oration.71. Tradidit in seruitutem Iudæis, & Syris nationibus natis seruituti. AD dignitatem.) 3.uolum. ora.22. Nam quid ageret uir ad dignitatē, & gloriam natus? AD gloriam. uide dignitatē. AD laudē.) 3.uolu.ora.225. Filius audio, & spero natus ad laudem. AD prædam aliquem) 3. uolum. orat.238. Saxæ se, & captioni tradiderunt ac facinus, prædamq; natis. AD aliquid.) 1. uo. orat.212. Ita apte in scyphis aureis includebat, ut ea ad illā rem nata esse diceres. AD Hæc tempora.) 3. uolumine ora. 241. An uos & Luccium præclarissimum COS. C. Cæsarem deorum beneficio natum ad hæc tēpora: id est, propter hæc tempora. QVO loco aliq.) Sall.2. L. Catilina nobili genere natus. Loco equestri). As.13. Solus Cicer. ex competitorib⁹ equestri erat loco nat⁹. LOco summo est eius, cui⁹ maiores nobiles extitere. LOco obscuro, cui⁹ maiores obscuri fuere.

PER

PER tempus aliq.)Plautus.251.Per annonam caram dixit me natum pater.IN re aliqua.)in orat.lib.154.. Cum tu in alia lingua,ac moribus natus.EX aliquo aliquid.)in fami. 37.Ex quo suspicio nata est.CAVsam.)3.uolum.orati.58.. Nascitur iudices causa Cornelij ex ea lege,quam,&c. CVpiditates rei.) in or.lib.168. Nec enim in cõstituentibus Rẽp. nec in bella gerentibus,nec in impeditis,nec Regum dominatione deuictis nasci cupiditas dicẽdi solet.EDIctum eo.) 1.uolum.orat.158..Subito,atq; ex tempore noua nascebantur edicta.GLOriam.uide rem.INiurias.)Attico.290.Multæq; nascuntur iniuriæ, magnæ contentiones consequuntur.LItigium cum aliquo.)Plaut.139.Credo cum uiro litigium natum esse aliquod. MAlum.)1.uolum.orat.206..Iubeo promi utrosq;,ne quid plus mali nasceretur.PROuinciam alicui.)3.uolumi.orat.76..Ianuario, Februario prouinciam non habebit.Calend.ei deniq; Martij nascetur repente prouincia.REM.)Terent.119.. Scit sibi nobilitatem ex eo,& rem natam,& gloriam esse,& res est facultas. SVspitionem alicui.)in fam.37.Hoc uero, ex quo suspitio nata est,&c.VInum.)in orato.lib.191.Vt si quis Falerno uino delectetur,sed nec ita nouo,ut proximis consulibus natum uelit,nec rursus ita uetere,ut Opimium, aut Anitium consulem quærat.NObilitatem.uide rem.& cum ad prępositione.)2.uolum.orat.40..Cum annos ad quinquaginta natus esset:ubi ad,est pro circiter.Terent.52.Annos sexaginta natus es.Et aliquem complures annos natum dicimus.Teren. 52.Att.331.An esse quendam annos XXIII.natum.

NAuare,rei alicui.proprie est operam ei rei dare. additur tamen interdum illud ipsum, quod nauamus.in fa.79.. Sed quia nemo est tam afflictus,qui si nihil aliud studeat, nisi id quod agit,non possit nauare aliquid,& efficere, &c. nũc est prestare.REIP.)in fam.127.At in literis,& libris, ut doctissimi ueteres fecerunt.reipub.nauare,&c.BEneuolentiam.) in fam.40.Cum hic tibi satisfecerimus,istic quoq; nostram in te beneuolentiam nauare possimus:id est,ostendere, præstare.Ita OPEram suam alicui.)in orato.lib.191. Qui quia nauarat miles operam, Imperatorem se statim esse cupiebat.in fam.159. Ita STVdium.) Attico.240. Erat enim rescribendum tuis quàm uellem Bruto studium nauare potuisse

uisse. Item. 2. uolumi. philosophiæ. 207.

NAuigare plenissimis uelis.) 2. uolu. orat. 218. Ipse archipirata cum grege prædonũ impurissimo plenissimis uelis nauigasses. STREnue.) Att. 255. Magis commode, quàm strenue nauigasse: id est, celeriter. EX sententia.) Attic. 80.. Et, ut scribis, ex sententia nauigasse uehementer gaudeo.

NAVseare, est stomacho ad uomitum cõturbari. à naui, scilicet quia nauigantibus is facile excitari solet. Plaut. 5.. Lassus sum hercle, è naui ut uectus huc sum, etiam nũc nauseo. in fa. 107.. Vidit enĩ me nauseantẽ. 2. uol. ph. 18. Quàm bellũ erat Vellei, cõfiteri potius nescire, quod nescires, quàm ista effutientem nauseare.

NEcare fame aliquem.) 1. uolu. orat. 68.. Nautæ milites'q; Siculorum, socij nostri, atq; amici fame necati. Item Att. 143. Item. 308. Quis esset qui plebem fame necaret? respondebãt operæ, Pompeius. VEneno aliq.) ad Her. Si accusator dixerit ab reo hominem ueneno necatum. IN neruo.) Pl. 42.. At ego credo deos uoluisse, ut apud te me in neruo enicem. IN uinculis.) 2. uolu. orat. 43. Qui auũculum filij sui in seruitute, ac uinculis necarit.

NEgare. Præcise aliquid alicui.) Att. 121. Nunquam reo cuiquam tam humili, tam sordido, tam præcise negaui, quàm hic mihi, planè sine exceptione præcidit. est paucis, & claris uerbis negare.

NEre subtegmen.) Terent. 57. Anus subtegmen nebat: id ẽ, parabat subtegmen.

NEscire, est ignorare.) Plaut. 68. Ego te uehementer perire cupio, ne tu me nescias. DEos.) Terent. 74.. Dij istæc prohibeãt. Ch. deos nescio ego, quod potero nitar sedulo. ALiq.) Terent. 59. Nescio alias, me scio semper fecisse sedulo: id est, nescio quid aliæ faciant. & modus est loquendi, præsertim iratorum, ait Donat.

NIti, est proprie uim ferè omnem in aliquid agendo adhibere. & re aliqua, & in rem niti dicitur. PAtientia.) Cæsar. 33. Vt nullum frustra telum in eos mitteretur, tamen uirtute, & patientia nitebantur, atque omnia uulnera sustinebant: id est, patienter ferebant. in fami. 4.. Nos cum maxime consilio, studio, labore, gratia, de causa regia niteremur: id est, omnia conaremur. IN cubitum aliq.) Attico. 272. Nos ut ue

nisse uidet in cubitum nisus: id est, cubito fultus.

NObilitare, est nobilem reddere: sed de rebus etiam turpib⁹ usurpatur. FLAgitijs aliquem dixit Terent.) 48. Tu iam pē debis, qui istum adolescentem nobilitas flagitijs: id est, eum egregie flagitiosum reddis. Sallust. 129. Adhibiti sunt, & cū cti barbarorum hominum nobilitati non solum magnitudine, & summa æris alieni, uerum etiam cōsuetudine, ac studio turpissimarum rerum. Item 130.. CRVdelitatem alic.) de offic. Testis est Phalaris, cuius est præter cæteras nobilitata crudelitas.

NOcere aliq. alic.) 2. uolu. ora. 117. Quanquàm Quirites mihi quidem nihil iam ab istis noceri potest.

NOLle.) Cum suo contrario peruenuste usus est hoc uerbo Cice. 2. uolumi. oration. 136. Nolite à me commoneri uelle, uosmetipsi uobiscum recordamini. Item. 2. uolumi. oratio. 192.. Nolite eo uelle carere, qui charissimam uestram procreationem sibi esse duxit. Item. 3. uolumi. oratio. 54.. Nolite Iud. aut hunc natura ipsa occidentem uelle maturius extinguere uulnere uestro.

NOminare, est suo proprio nomine aliquem appellare.) 1. uolu. orat. 4. Quem ut ipsius dignitas poscit honoris gratia nomino. Item. 1. uol. orat. 21. Quas (ut æquum est) honestatis, amplitudinisq; gratia nomino. & sæpius in hunc modum comperies usurpatū à bonis. NOmen alicuius.) Terē. 138.. Et meum nomen nominat. NEminem.) 3. uolum. orat. 163. Neminem nominabo.

NOscere, omnino est cognoscere, sed pro coire cum muliere. Cic. eo usus esse uidetur, ut etiā id ipsum innuit in cognoscere adolescentulum. 3. uolum. orat. 45. Cur te in istam uicinitatem meretriciam contulisti? cur illecebris cognitis nō refugisti? cur alienam ullam mulierem nosti? DE facie aliquem.) 3. uolum. oration. 96.. Habet hoc uirtus, quam tu ne de facie quidem nosti. Ita DE forma aliquem.) Plautus. 65.. De forma noui, de colore non queo. VIAM.) Teren. 56. Aurum, uestem, & uesperascit, & non nouerunt uiam. TERtium in aliqua re.) Cæs. 201. Neque ullum belli tertium casum nossent.

NOtare, est signum aliquo rei alicui notionis causa apponere, idq; tam in bonis, q̄ in malis rebus fit, sed transferendo

uariam

uariam recipit significationem. VEstigiis calamistri.) 2.uolumi.orat.207.. Non te illius unguentorum odor? non uini anhelitus? non frons calamistri notata uestigiis in eam cognitionem adducebat? ubi etiam uides calamistri uestigia, pro calamistri signis. SIgna ad aliq.) in fam.83.. Notantur autem mihi ad diuinandum signa duplici quadam uia. nunc est obseruare. ALIquem furti.) Attico.42.. Quos autẽ ipse L. Gellius, & Cn. Lentulus duo censores clarissimi uiri, sapientissimi homines furti, & captarum pecuniarum nomine notauerunt. IGNOminia aliquem.) in fam.84.. Deinde ut in eam ciuitatem boni uiri, & boni ciues nulla ignominia notari non reuertantur, in quam tot nefariorum scelerum condemnati reuerterunt: id est, quibus & captæ pecuniæ, & ignominiæ notam inussere. Ita SCElere.) 2.uol.ora.226.. Homine enim scelere, & furore notato, similis à repu. labes in posterum dimouebatur. ORAtionem.) in ora. lib. 158.. Quod maxime tanquam stellis quibusdam notat, & illuminat orationem: id est, exornat, illustrat.

NOuare aliquid.) Att.250. Tu mihi de iis rebus, quę nouantũ omnia certa, & clara. Sall.22.. COS. optimũ factu ratus noctẽ, quæ instabat, ante capere, ne quid eo spatio nouaretur. & maxime ad malas res accommodatur uerbum.

NVbere.) Remansit apud nos, ut tantum de fœminis uerbũ hoc usurparetur, cum mares etiam apud ueteres, nubere dicerentur. nubit autem uirgo alicui, cũ aliquo, & in rem aliqu. Ego uero nusquam legi Cęsar filiam Pompeio nupsit, ut quidam nuper præcepit, neq; nubi, ut ille ipse, sed nubere tantum. Terent.13. Quod aiebant hodie filiam meam nubere tuo gnato. CVM aliquo.) Plautus.2. Qui cum Alcumena est nupta Electri filia. Item Terent.116. Pater si ex illa me liberos uellet sibi, aut se esse mecum nuptã, satis certo scio, & cæ. IN luctum.) 2.uolum. oratio.57.. Tum deniq; in familiæ luctum, atque priuignorum funus nupsit. IN funus, uide in luctum.

NVdare.) Verbi natura est, ut sit nudare aliquid, aperire, detegere. aliquid uero aliqua re nudare, sit magis spoliare, priuare. AEtatem alicuius.) 2.uolu. oratio.272. Aut si huius facta, mores, omnẽ ætatem nudauero, in idem uitium incidã procacitatis. INtelligentias.) 2.uolumi. philoso. 161. Et rerum

rum

rum plurimarum obſcuras,& neceſſarias intelligentias enu dauit,quaſi fundamenta quædam ſcientiæ. PRæſidijs aliquem.)2.uolumi.orat.211. Qui mea pericula non modo ſuo præſidio,ſed etiam ueſtra deprecatione nudauerunt. DEprecatione.uide præſidijs. FREquentia aliq.) 2.uolumine orationum.224. Proſcriptionis metu me frequentia nudarent.DEFENſoribus.)Cæſar.29..Vt quæque pars caſtrorum nudata defenſoribus premi uidebatur,eò accurrere,& auxilium ferre.

NVmerare.)Nota eſt uerbi ſignificatio,conſtructio uero cũ præpoſitione maxime uariatur.ALIquem ſuum.) Attico. 98..Me autem uterq; numerat ſuũ, niſi forte ſimulat alter: id eſt,in ſuis habet.A SE aliquos.)3.uolum.orat.210.Multi præterea improbi,quos quidem à ſe primum numerare poſſunt,qui hæc loquuntur:id eſt,à ſe initium ſumendo. IN loco beneficij.)in fam.20. Et in mercedis potius, quàm beneficij loco numerare uideatur.IN beneficij partem.)3.uo.ora. 231.Qualis igitur hoſtis habendus is, à quo uictore ſi cruciatus abſit,mors in beneficij partem numeraretur?IN malis.) 1.uolu.philo.234.Vt cum ea,quæ ſupra enumeraui, in malis numerent &c.ita in bonis.IN gloria aliquid.) Sallu. 76. Vt & facta in gloria numeret:id eſt,loco gloriæ habeat.IN manum aliquid.) Pla.22.Si mihi dantur duo talenta argenti numerata in manum.IN onore aliquid.)1.uolu.phi.182. Nam ſcutum,gladium, galeam in onere noſtri milites non plus numerant,quàm humeros, lacertos,manus.

NVNcupare,eſt nominare.additur tamen etiam interdum lingua.de off.64..Nam cum ex duodecim tabulis ſatis eſſet cautum ea præſtari,quæ eſſent lingua nuncupata. Item in orat.lib.106..Vt totum illud,uti lingua nuncupaſſet. VOtum.)Cæſ.121..Paludatiq; uotis nuncupatis exeunt. Item. 3.uolu.orat.185..Neglectisq; ſacrificijs ſolennibus ante lucem ea uota,quæ nunquam ſolueret,nuncupauit.Item.3.uolumi.orat.109.Poſt autem neq; ſacrificijs ſolennibus factis, neq; uotis nuncupatis profectus eſt. Vota uero nuncupata erant Sext.autore, quæ COSS. Prætores cum in prouinciam proficiſcebantur,faciebant.quæ in tabulas multis præſentibus referebantur.

NVNdinari,eſt palàm uendere.SEnatorium nomen.)1.uolumine

lumine ora.133. Ab isto & praeco, qui uoluit istum ordinem pretio mercatus est, & pueri annorum senum, septenumq; denum senatorium nomen nundinati sunt. IVS ab aliquo.) 1.uolumine oratio.100.. Qui ab isto ius ad suam utilitatem nundinarentur.
NVNtiare, est significare.) 1.uolumi.orat.21.. Occiso Sext. Roscio primus Ameriam nunciat Manlius Glaucia, & cae.
NVNtium alicui.) Plaut.253.. Sed ego istuc citus praecucurri, ut nuntiarem nuntium optabilem. SAlutem alicui.) Att. 60.. Misit ad me statim qui salutem nuntiaret. in famili. 102. Plaut.256.. id est, qui salutem diceret. VOluptatem alicui.) Terent.14. Voluptatem magnam nuntias.
NVtare.) Nutamus capite, nictimus oculis, annuimus, aut naribus aut labijs, inquit No. IN re.) 1.uolum.ph.65.. Nunc autem dico ipsum Epicurum nescire, & in eo nutare. nunc est non recte consistere
NVtricari, pro nutrire protulit Ci.) 2.uol.ph. Omniũ autem rerum seminator, & sator, & parens (ut ita dicam) atq; educator, & altor est mundus, omniaq; sicut membra, suas & partes nutricatur, & continet.

O

Bdere, est claudere.) Plaut. 79. Forem obde. Ter.38. Pessulum obdo hostio.
OBdormire, est longum dormire.) 1. uolu.phi.168. Endimion uero (si fabulas audire uolumus) nescio quando in Lycio obdormijt. CRApulam.) Plau. 128.. Vbi somnũ sepeliui, omnemq; obdormiui crapulã. nunc est cõcoquere.
OBducere, est tegere, inducere, circunducere. CApur.) 2.uol.ora.93.. Carnifex uero, & obductio capitis, & nomen ipsum crucis absit. TEnebras alicui rei.) 1 uol.ph.5. Conatus est clarissimis rebus tenebras obducere. TERram alicui.) 2.uol.phi.183. Quam cũ proximi fecerãt, obductaq; terra erat, frugibus obserebatur. CIcatricem.) 2. uolu.orat.88. Ne aut refricare obductã iam reip. cicatricẽ uiderer: id est, quae iam coisset. DIEM posterũ.) Att.255. Nono Calẽ. igitur ad; Siccam, ibi tanquã domi meae scilicet itaque

que obduxi posterum diem. CALlum dolori.) 1. uolum. ph. 182.. Et ipse labor, quasi callum quoddã obducit dolori. Itẽ. 1. uol. ph. 202. Att. 1. Vt mihi uideatur non esse ἀδύνατον Curium obducere. mos uidetur fuisse in petendo, ut qui peteret, circunduceretur ab aliquo principe uiro.
OBdurare contra aliquid.) 1. uolumi. phi. 89. Aut quis contra studia naturę tam uehementer obdurauit? id est, tam obstinate contra sentit &c.
OBdurescere ad aliquid.) At. 289. Obdurescunt enim magis quotidie boni uiri ad uocẽ tributi: id est, duriores fiunt. ET aliquid aliqua re.) in fam. 26.. Magno dolore me affecissent tuæ literę, nisi iam & ratio ipsa depulisset omnes molestias, & diuturna desperatione rerũ obduruisset animus ad dolorem nouũ. Item. 71. Quorũ alij occiderũt, alij nescio quo pacto obduruerunt: id est, nihil iam sentiunt. sumptũ autẽ est à lapide, qui duritia sua nullos grauissimos ict⁹ sentit. FRIgore aliquẽ.) 1 uol. orat. 220.. Ita Sopater de statua C. Marcelli cum iam pene obduruisset, uix uiuus aufertur, paulo enim supra est in aëre, in imbri, in frigore.
OBIre diuersa pro præpositiõis natura, qua compositũ est uerbum, significat, ut in singulis exẽplis exponetur. REgiones.) 1. uolum. oratio. 145. Cur tantas regiones Barbarorũ pedibus obijt? DOMOS aliquorum.) 3. uolumine oration. 41. Quo facilius & nostras obire domos, & ipse à suis coli posset, conduxit in palatio non magnam domũ. Ita VILlas alicuius.) in familiari. 95.. Tu modo istam imbecillitatem ualetudinis tuæ sustẽta, & tuere, ut facis, ut nostras uillas obire, & mecum simul lecticula concursare possis. COEnas.) Attico. 149.. Quas eo enim cœnas, & facere, & obire scripsit ad me Sestius: id est, adire, circuire. HAEreditates.) 2. uolumi. oratio. 62. Hæreditatum obeundarum causa quibus uos legationes dedistis id est, quasi aucupari. CIuitates omnes.) 1. uolumine orationũ. 133.. Nolite expectare dum omnes obeam oratione mea ciuitates: id est, recẽseam. COmitia.) Attico. 3. Nunc uero sentio quod commodo tuo facere poteris: uenias ad id tempus, quod scribis: obieris Q. fratris comitia: nos longo interuallo uiseris, ac Vpilianam rem transfegeris: id est, studebis Q. fratri. ANnum petitionis suæ.) in familiarib. 159.. Multi clarissimi uiri, cum reip.
darent

darent operam annum petitionis suæ non obierunt: id est, non petierũt: Ob enim utrobiq; circũ significat, ut sit ire circum omnes rogando, ut sibi adsint in petitione. PROuinciam.) 1. uolu. orat. 252. Nam æstate summa, quo tẽpore Prętores cæteri obire prouinciam, & concursare consueuerũt. Item. 241. SIciliam.) 1. uolum. orat. 67.. Ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obii: id est, lustraui. Asiam.) 2. uol. oratio. 128.. Asiam istam refertam, & eandem delicatam sic obiit, ut in ea neq; auaritiæ, neq; luxuriæ uestigium reliquerit. nunc magis est administrarę. LEgationem.) 1. uol. phil. 2. In legatione illa nobili, quam ante censuram obiit. Item 2. uolum. oration. 75. AEgyptum legatum aliquem.) de off. 127. Et obieris legatus Aegyptum, Syriam, Asiam, Gręciam, &c. id est, legatus fueris in his locis. VAdimonium.) 1. uolu. oratio. 9.. Qua tibi uadimonium non sit obitum, eadem te hora consilium cœpisse hominis propinqui fortunas funditus euertere. Item. 9.. Vadimonium mihi non obiit quidam socius, & affinis meus: id est, ad diem in iudicio non affuit, uadimonium deseruit. DIEM auctionis.) Att. 208. Et tamẽ obire auctionis diem poterunt (est enim III. Iduum) si me in Tusculano postridie nonarum mane conuenerint. DIem edicti.) 3. uolum. orationũ. 187. Diem edicti obire neglexit. de off. 96.. Qui diligentissime illum diem, & illud munus solitus esses obire. in quibus item exemplis significat adesse. CVpiditatem.) Sallust. 129.. Quibus illi flagrauit ad cupiditatem huiusmodi scelerati facinoris obeundam: id est, exequendam. LIbidines.) Sallu. 138.. Versatam semper in obeũdis libidinibus. CONsilium.) Sallust. 136. Vel exiguam moram ipsius curiæ consiliis obeũdis: id est, exequendis. DIEM suum.) in fam. 50. Quæ si hoc tempore non suum diem obisset, paucis post annis tamen ei moriẽdum fuit. MORtem.) Terent. 5.. Is obiit mortem. Item. 56.. Ea obiit mortem. Itẽ. 2. uolum. orat. 27. Aut obeunda mors Cluentio, aut suscipiẽda accusatio fuerit. Item in orat. lib. 171.. 1. uolum. phi. 172. Multa mihi ipsi ad mortem tempestiua fuerunt, quę utinam potuissem obire: id est, perficere. SOlem.) de offic. 129.. Quis in reliquis orientis, aut obeuntis solis ultimis, aut Aquilonis, Austriue partibus tuum nomen audiet? est solem occidere. LOcum, & tempus facinoris alicuius.) 3. uolumine orat. 106.. Quam

406.. Quam nisi obire facinoris locum, tempusq; uoluisset, nunquam reliquisset. est locum tempusq; deligere ad facinus accommodatum.
OBiectare, est crebro obiicere. ALIquid alicui.) Sallu. 476. At obiectat mihi possessiones ex bonis proscriptorum.
OBiicere, est modo crimini dare, & tunc dicimus aliquid, & de aliquo obiicere. modo est offerre: & dicimus aliquid alicui, uel in aliquid, idq; tam de bono, quàm de malo. ASIam alicui.) 2. uolumi. oratio. 126.. Obiecta est enim Asia: id est, crimini data. IGNObilitatem alicui.) 3. uolumi. orationū. 186. Ignobilitatem obiicit C. Cæsaris filio: id est, negat esse nobilem. ALIquid ut probrum.) 1. uolumi. philosop. 148.. In qua obiecit ut probrum M. Nobiliori, quòd is in prouinciam poëtas duxisset. DE re aliqua alicui.) in familiari. 169. Et te miramur, cum hæc reticueris, non potuisse continere iracundiam tuam, quin nobis de morte Cæsaris obiiceres. tantundem est, ac si dixisset Cæsaris mortem. VItam telis.) 3. uolumi. orat. 60. Qui nullis præmiis propositis uitā suam hostium telis obiecerit: id est, obtulerit. Ita periculo. ita morti, & in cæteris huiusmodi. CIues suos.) in famil. 13. Qui meos ciues, & à me conseruatos, & me seruare cupientes spoliatos ducibus, seruis armatis obiici noluerim. FVrorem alicui.) 1. uolum. orat. 24. Quæ res igitur tantum istū furorem Sext. Roscio obiecit? id est, in tantum furorē Sex. Roscium adduxit? ERrorem alicui.) 1. uolum. oratio. 286. Siquis uobis error in tanta re sit obiectus: id est, si uobis dubium creatur. FVnus alicui.) Plautus. 3.. Quod multa Thebano populo acerba obiecit funera: id est, multos ex Thebanis interfecit. NEgotium alicui.) Plaut. 62. Ita nunc subito, propere, celere obiectum est mihi negotium. PRæpedimentum alicui.) Plaut. 206.. Neu fallaciæ præpedimentum obiiciatur: id est, ne impediatur fallacia. LAEtitiam) Terent. 59. Vt hanc lætitiam nec opināti primus ei obiicerem domi: id est, afferrem. REligionem alicui.) 1. uolum. orat. 63.. Vt præfecto illi religionem ueneris, nomenq; obiiceret. uulgo, far conscientia. SIgnum alicuius rei.) 2. uolu. philo. 96.. Nec eam rem habuit religioni obiecto signo, ut peritis uidebatur, ne committeret prælium. IVmenta machinæ Cæsar dixit pro adiuncta, inquit enim.) 195. Præterea ambulato-

rias totidem tabulatorum cõfixerant, subiectisq; eis rotis, funibus, iumentisq; obiectis, directis plateis in quamcunq; erat uisum partem, mouebant.

OBiurgare, est accusare, inclamare, inquit Do. obiurgamus uero turpe factum, cũ moneamus antequã cõmissum sit, autore Sex. & obiurgamus aliq. de aliqua re. ALIquid.) At. 3.. Eas literas ad eum misi, quibus & placarem, ut fratrem, & monerem, ut minorem, & obiurgarem, ut errantẽ. Itẽ Ter. 3.. Nec satis ad obiurgandum causæ. DE aliqua re.) Att. 22.. Quod me quodammodo molli brachio de Pompeij familiaritate obiurgas. MOLli brachio. uide supra.

OBlectare, est delectationem afferre. Et dicimus oblectare aliquid re aliqua, in re aliqua, & se cum aliquo.) Terent. Te oblectet, tibi habe. SEnectutem aliquid.) Terent. 131.. Habebis quæ senectutem tuam oblectet. ALIqua re aliq.) Attico. 250. Non solum ut diutissime te iucunda opinione oblectarem. Plaut. 215.. Amabo num hi falso oblectant gaudio? IN aliqua re aliq.) Terẽt. 77. In eo me oblecto: solum id est charum mihi. CVM aliquo.) Terent. 82.. Tu cum illa te intus oblecta interim. Neq; enim dicerem oblectaui Cæsarem cũ Terentia: id est, cum Cæsar ex Terentia delectationem cœpisset. sed tantum reciproce.

OBLIgare, est circunligare, obstringere, deuincire. VVLnus.) 1. uolu. philo. 183. Vt uulnus obliget: id est, circũliget. Item. 183. Medicum modo requirẽs, à quo obligetur. NExu aliq.) 2. uolum. orat. 124.. Is periculum iudicij præstare debet, qui se nexu obligauerit. SCElere.) 2. uol. ora. 217. Populusq; Rom. scelere obligasses: id est, scelere Po. Ro. coinquinasses, obstrinxisses, sontem quodammodo Pop. Rom. tuo scelere fecisses. PEriculo iurisiurandi.) 1. uolum. orat. 144.. Cum interrogabuntur, obligentur non solum iurisiurãdi, atq; existimationis periculo, sed etiam communi inter se cõscientia. Ita BEneficio.) de off. 47.. Hi ne obligari quidẽ beneficio uolũt. SAcramẽto.) de offi. 8.. Secundo eũ obligaret militiæ sacramento. IVdicio.) 1. uolum. orat. 70. Propterea quod eos intelligere uidebam, me hoc iudicio districtũ, atq; obligatum futurum: id est, ualde impeditum. Pœnis legum.) 1. uolu. phi. 58.. Sæpe etiam legum, iudiciorumq; pœnis obligantur: id est, retinentur.

OBLIgurire, est idem significatu, quod ligurire. FORtunas suas.) 2. uolum. orat. 106. Fortunas suas obligurierāt. Item Terent. 29.. Iridem patris qui obligurierat bona: id est, qui suauibus escis consumpserat. Do. ait.

OBLInere, est superintegere: ut cæra, cœno aliquid. transfertur tamen. CAEra, cœno.) 1. uolumine orat. 170.. Non cæra, sed cœno oblitæ esse uideantur. VNguentis.) 1. uolu. oration. 154. Sed unguentis oblitus, uino, uigiliisq; languidus. in orat. lib. 169. Atq; ita peregrinata tota Asia est, ut se externis oblineret moribus. TVRpitudine, DEdecore, Stultitia, INhumanitate.) 1. uolumine oration. 149.. Cum summo dedecore, ac turpitudine, tū singulari stultitia, atq; inhumanitate oblita.

OBLIterare, est obscurū facere, & in obliuionē ducere, auto re No OFFENsionem.) 2. uolu. orat. 208.. Qui cum mea sententia uoluntas eorum in priuato iudicio esset offensa, beneficii memoria priuatam offensionem obliterauerunt: id est, deleuerunt.

OBLIuisci, notum est quid significet. obliuiscimur uero aliquid, & alicuius. ut in fa. 132. Et tandiu, dum ades, sunt oblitæ sui. MANsuetudinis.) 3. uolu. oratio. 130. Si iam obliuisci uestræ mansuetudinis uolueritis. INiurias.) 3. uolu. ora. 47. Obliuiscere iam iniurias Clodia.

OBloqui, est quasi respondere. de quo uerbo Seruius super illud Virg. Obloquitur numeris septē discrimina uocū. obloqui enim non est nisi contra loquentē loqui, nō autē maledicere, ut aliâs. In qua tamē significatione Lau. Vall. dicit se nescire utrū reperiatur: sed pro uicina, quæ est in contrariū loqui, adducens locū in. 2. uolu. ora. 30.. Tamē uocat me alio iandudum tacita uestra expectatio, quæ mihi obloqui uidetur. Plaut. tamen in eam significationem accipere uidetur: ubi ait. 59. Ph. Lenonis hæ sunt ædes. Pa. male istis eueniat. Ph. qui? Pa. quia scelestam seruitutē seruiunt. Ph. obloquere. Pa. fiat maxume. Ph. etiam taces? Pa. nempe obloqui me iusseras: id est, his maledicere.

OBnuntiare.) Qui malā rem narrat, obnūtiat: qui bonā, annuntiat. Nam proprie obnuntiare dicūtur augures, qui aliquid mali ominis sæuumq; uident. Do. ait. 3. uolu. ora. 20.. Venit in templum Castoris, obnuntiauit consuli. Item Atti

56..Hæc tamen summa, nisi Miloni C. Appius obnuntiasset comitia futura ante diem XII. Cal. &c. Item. 3. uolumi. orationum. 176. Augur auguri, Cons. consuli obnuntiasti. hoc enim modo comitia impediebantur, cum augur de cœlo aliquid sæui se seruasse diceret.

OBoriri, est adnasci, teste Sex. Dolores alic.) Plau. 250.. Vteri dolores mihi oboriuntur quotidie.

OBrepere, est tacite, & clanculum aduenire. DIEM.) Attic. 92. Obrepsit dies, ut uides, mihi enim ad III. Calendarum Sextilis de prouincia decedendum est.

OBrogare, est legis prioris infirmandæ causa legem aliam ferre, autore Sexto. Atti. Abrogare, derogare, obrogare, sine fraude sua non liceat.

OBruere, est operire siue aqua, siue terra, seu re quapiam alia. per translationem tamen ad alia etiam transit. idq; tam de bono, quàm de malo. LApidibus aliq.) de offi. 61.. Cyrsilum quendam suadentem, ut in urbe manerent, Xerxemq; reciperent, lapidibus obruerunt. VIno aliq.) 3. uolum. orat. 189.. Ipse autem se ut fratrem imitetur, obruit uino. AEre alieno.) Atti. 23. Tusculanum, & Pompeianum me ualde delectant, nisi quod me illum ipsum uindicem æris alieni, ære non Corinthio, sed circũforaneo obruerunt. SEruitio Rẽpub.) Sall. 136.. Et quam remp. seruitio non potuerat obruere, distrangulandã penitus, ac tollendam cogitauit. OBLIuione.) in ora. lib. 169.. Et id ipsum nisi unius esset Ennij testimonio cognitum, hunc uetustas, ut alios fortasse multos, obliuione obruisset. VERbis.) 1 uolu. ora. 62. Mihi enim uidetur periculũ fore, ne ille non modo uerbis te obruat. DEcretum.) 3. uol. ora. 241.. Quod si ea, quæ decreuimus obruere uolumus, num etiam memoriam rerũ delere possumus: id est, tollere. ALIquem re aliqua.) Attic. 290. Quapropter hoc te primum rogo ne cõtrahas, aut demittas animũ, neue te obrui tanquam fluctu, sic magnitudine negotij sinas. GVbernationem.) Attico. 269.. Tibi data est summa pax, summa tranquillitas, ita tamen ut ea dormientem gubernatorẽ uel obruere, uel uigilantem etiam delectare possit. in orat. lib. 9.. Id etiam, illa, quæ laudauda sunt obruit: id est, obtenebrat, obscurat. SPLENdore aliquid.) 1 uolumi. philosop. 99.. Omnis ista rerum in corpore harum æstimatio, splendore

dore uirtutis,& magnitudine obſcuretur,& obruatur,atq; intereat neceſſe eſt.

OBSATVRARE alicuius rei.)Terentius.70. Næ tu propediem(ut iſtam rem uideo)iſtius obſaturabere.quod eſt cor poris, ad animum tranſtulit, ait Don.id eſt,nimiam de filio capies ſatietatem.

OBſcurare,eſt obſcurũ reddere,tenebris inuoluere. Cœtus nefarios.)uol.ora.98..Si neq; nox tenebris obſcurare cœt⁹ nefarios,nec priuata domus parietibus continere uocē con iurationis tuæ poteſt: id eſt,tegere.PEriculum.)1.uolumi. orat.177. Quod magnitudo lucri obſcuraret periculi magnitudinem:id eſt,ne uideretur quantum periculum eſſet, efficiebat lucri magnitudo.

OBſecrare.) Orare eſt placidos petere. obſecrare uero iratos rogare.Terent.13. Ne me obſecra.Item.26.Non ſi me ob ſecret.ubi ſignificanter dixit,inquit Do. cum placidi orentur.irati uero obſecrentur.

OBſecundare,eſt ad alterius nutum omnia facere.Don.ait. IN loco.)Teren.69. Qua cauſa id fiat,obſecundato in loco. id eſt cum opus erit mihi ſubſeruito.

OBſequi,eſt morem gerere.& alicui,& aliquid alicui, & de aliquo.STVdiis amicorum.)Ter.2..Eorum obſequi ſtudiis. Ita ANImo.)Plau.5.Qui cõplexus cum Alcumena cubat amans,animo obſequens.Item Ter.77.Omnia alicui.) Ter. 99..Quia nõ iſta prorſus omnia omnino obſequor.DE re.) 2.uol.ora.49..Quamobrem Cluenti de te tibi obſequor, neque ego legem recito,neq;,&c.

OBſeruare.)Duo ſignificat hoc uerbum. Nam modo eſt ali quem honorare,& ueneratiõe proſequi.modo rem cuſtodi re,atq; adnotare.quarum ſuperioris eſt obſeruantia,poſte rioris uero obſeruatio. ALIquid.) Terent.2.. Obſeruabam mane illorum ſeruulos uenientes, aut abeuntes. Item. 10. FRVmentationes,PAbulationes.) Cæſar.81. Omnes noſtras pabulationes, frumentationesq; obſeruabat,diſperſoſ que cum longius neceſſario procederent, adoriebatur. SIgna.)in fa.83..Sed habeo alia ſigna,quæ obſeruem:id eſt,no tem,conſiderem.IMperium.)Salluſt.58.. Eorum multitudi nem in unum cogit, ac paulatim conſuefecit ordines habere, ſigna ſequi, imperium obſeruare; id eſt, imperio audi-

entes esse obedire. ALIquid.)1.uolumi.orationum.16. Tu id quemadmodum obseruas? id est seruas. Attico.1.. Obseruat L. Domicium maxime, me habet proximum. nūc ad honorem pertinet.

OBsidere, est circuncidere. Nam ob, modo circū significat, ut Sex. ait. VIas.)Cæs.58..Obsessis omnibus uijs nuntij intercipiuntur. ALIquem re aliqua.)2.uolu.orat.204.. Quæ illo ipso tempore cū ui, ferro, metu, minis obsessi teneremini, non, &c. TEMpus.)1.uol.ora.67.. Vt perspicuum cuiuis esse possit, hominem ab isto quæsitum esse, nō qui reum suū adduceret, sed qui meum tempus obsideret: id est, tempus lōge mihi angustius redderet.

OBsignare, est aliquid signo aliquo adnotare. EPIstolam.) Attic.241..Obsignata iam epistola. LAgœnas.) in familia. 266. Plane te rogo, sicut olim matrem nostram facere memini, quæ lagœnas etiam tenues obsignabat, ne dicerentur inanes aliquæ, quæ furtim essent exiccatæ. Plaut. dixit: Alium seruo obsignant cum sale: id st, clausum tenent. TAbellas.)1.uolum.orat.12. Eius rei conditionisq; tabellas ob signauerunt uiri boni complures. Asc.73.. Dabo, inquit, si quis tabulas testamenti bene obsignatas protulerit.1.uolu. oration.86. Quæ cognoui egomet apud istum in ædibus nuper cum obsignandi causa uenissem.

OBsistere, est proprie resistere. VItijs.)de officijs.40.. Tum uero ijs uitijs, quibus alij non facile possunt obsistere. STVdijs alic.)de off.101. Studijs enim generorum præsertim in re bona, cum difficile est, tum ne æquum quidem obsistere. DOlore.)1.uolumi.philo.186. Sic obsistat dolore. OBuiam alicui.)Plaut.14. Nec quisquam tam audax fuat homo, qui obuiam obsistat mihi.

OBsolescere, est deficere, inueterascere, à consuetudine recedere. ALIquid.)2.uolumi.orationum.64.. Non dico solum hoc in repub. uectigal esse, quod omissis alijs intermaneat, intermissis non conquiescat, in pace niteat, in bello nō obsolescat: id est, nihilo minus uilescat. CHARtas)3.uolumin.orationum.46. Chartæ quoq;, quæ illam pristinam seueritatē continebant, obsoleuerunt. SPLENdorem alic.) 1.uolumi.orat.30.. Cuius splendor omnis his moribus obsoleuit: id est, obsorduit.

Obsonare

OBſonare.)Obſonium eſt quicquid additur in conuiuijs pa ni & uino. Vnde obſonare, & obſonari eſt id in prandium, ſeu in cœnam emere, tumq́; dicimus obſonarc, & obſonare, obſonium.interdum eſt altè loqui, & quaſi uel obloquendo obtundere . & tum dicimus obſonare alicui re aliqua, ut in exemplis. Terentius.11. Vix, inquit, dragmis obſonatus eſt decem.Plautus.254. Aut egomet ibo, atq; obſonabo obſonium. FAmem.)1.uolumi.philoſop.247. Reſpondiſſe ſe quo melius cœnaret obſonare ambulando famem:id eſt,cõparare,ſed quia ad cœnam pertinebat,dixit obſonare.nam fames optimum obſonium eſt. ſERmone.)Plaut.183.. Mæ le morigerus male facis mihi,cũ ſermone huic obſonas. Ps. taceo.nunc eſt,alta uoce loqui.

OBſtinare,eſt offirmare. AFfinitatem.)Plautus.36. Ea affinitatem hanc obſtinauit gratia:id eſt,obſtinate eam affinitatem expetit.

OBſtrepere alic.re aliqua.LIteris alicui.)in fa.62. Quæ res fecit,ut tibi literis oſtrepere non auderem.

OBſtringere,eſt aliquid arcte illigare. SPE,donis, & rebus alijs.)2.uolumi.orat.57..Donis muliebribus, collocatione filiæ,ſpe hæreditatis obſtrinxit:id eſt, deuinxit. BEneficio aliq.)2.uolum. oratio 237.Qui etiam tibi erat magis obſtrĩctus beneficio recenti AEre alieno aliquem.) in fami.172.. Tantum abeſt, ut meæ rei familiaris liberum ſit quicquam, ut meos iam omnes amicos ære alieno obſtrinxerim:id eſt, ut mea etiam cauſa amici pecuniam mutuati ſunt.LIbris ſe, Prædibus ſe.) Attic.85.Præſertim cum ſex libris, tanquàm prædibus me obſtrinxerim:id eſt,deuinxerim, obligarim. REligione aliq.)3.uolum.oration.176.Obſtrinxiſti Popu. Rom religione,augur auguri, C O S. conſuli obnuntiauiſti.Item Attico.201.Item in orat.lib.133..Eſt religione impedire,quo minus quid fiat. SCElere.)de offi.55. Num igitur ſeſe obſtrinxit ſcelere, ſiquis Tyrannum occidit quamuis familiarem?Item.1.uolum.orat.216.Id eſt,ſcelerate fecit?PAricidio ſe.)3.uolum.oratio.237.Nefarioq́; patriæ ſe paricidio obſtrinxerit.PActione.)3.uol.orat.86.Hac tamẽ obſtricti pactione tenebamini.

OBſtruere,modo eſt ſe aliqua re communire, circunſepire, idq́; etiam de malo.modo aduerſario aliquid occludere. ut

SCElere se.)1.uolum.orat.77.. Neq; iste mihi uidetur se ad damnationem offerre solum, neque hoc auaritiæ supplicio communi, qui tot sceleribus se obstruxerit, contentus esse, singularem quandã pœnam istius immanis, atq; importunæ naturæ desiderat. PERfugium sibi.)2.uolu.ora.182. Munite communem arcem bonorum, obstruite perfugia improborum: id est, uias præcidite ne quò aufugere possint, ne quẽ implorent, habeãt, efficite.
OBstupefacere pudorẽ aliq.)Ter.128.. Non potuit cogitata proloqui, ita eum tam timidum obstupefecit pudor.
OBtendere aliquid.)Attic.102.. Multis enim simulationum inuolucris tegitur, & quasi uelis quibusdã obtẽditur uniuscuiusq; natura: id est, protegitur.
OBterere laudem alic.)1.uolum.oration.235.. Néue obteri laudem imperatoriam criminibus auaritiæ uelitis: id est, obrui, tolli. Item, 2.uolum.orat.195. Qui nouam rationem suscitant, ueteres maiorum obterunt laudes: id est, non solum obscurant, sed etiam penitus tollunt.
OBtestari.) Do. ait esse, cum per ea aliquẽ adiuramus, de quibus agitur. ut Ter.13. Per unicam gnatam, & gnatũ meum, & Virg. Iliaci cineres, & f.e.m.t.i.o.u. Item obtestatio est, quando eum adiuramus, quem rogamus.
OBticere.) Tacemus cõsilia, ut, Nec tacui demens. reticem* dolores, ut, Ne uerere, ne retice. obticemus, quorum nos pudet. ut Ter.43.. Virgo conscissa ueste lachrumans obticet. Do ait. id'q; uel sæpius repetit.
OBtinere, proprie est quod contendas assequi. sæpe pro suo simplici ponitur, sæpius pro altero cõposito retinere, & ad quasdam etiam alias significationes se accõmodat. ut in exẽplis. GRAdum ciuitatis.) in fa.8 Non dubito quin adeptus intelligas te facilime obtinere summũ, atq; altissimum gradum ciuitatis: id est, consequi. CAVsam.) 1.uolu.orat.113.. Pecuniæ maximẽ dabãtur, cui dabantur, qui dabant, causas obtinebant: id est, pro illis iudicabatur. ad Her.15.. Att.117. Malas causas semp obtinuit, in optima cõcidit: id ẽ, superior fuit in malis causis, in optima concidit. NVmerum aliq.) de off.41.. At eius filij nec uiui probantur, & mortui numerum obtinent iure cæsorum: id est, numerantur in iure cæsis. GRAuitatem.)2.uolum.orat,170,. Quorum alter apud me

me parentis grauitatem, alter filij suauitatem obtinebat: id
est, quorum alterum patris, alterum filij habebã loco. AV-
toritatem.) Af. 9. Ea porrò apud Catonem maternam obti-
nebat autoritatem: id est, habebat. ANTIquum.) Teren. 19.
Optime hospes pol Crito antiquum obtines. uel absolute
est dictum: id est, antiquorum bonitatem. uel eius ipsius bo
nitatem commendat pristinam: quia idem alibi dixit. 121.
Antiquam adeo tuam uenustatẽ obtines. & est nihil de pri-
stina natura aliquem mutare. Plaut. 125. Seni non otium e-
rat, id sum operitus. Te antiquum obtines. hoc tuum est, ut
tardus sis. FIRmitudine animi.) Plaut. 23. Si istam animi
firmitudinem obtines, salui sumus: id est, seruas, retines. LI-
centiam rei.) Atti. 556. Hi sunt, qui nisi me ciuitate expulis-
sent, obtinere se non posse putarunt licentiam cupiditatum
suarum. SPIritum perpetuum.) in orat. lib. 206.. Aut in eis-
dem causis perpetuum, & eundem spiritum sine ulla cõmu-
tatione obtinebis? id est, seruabis? retinebis? Dignitatem.)
in famil. 58. Ego autem si dignitas est bene de Repub. senti
re, & bonis uiris probare quod sentias, obtineo meam digni
tatem id est, retineo. PROuinciam.) in fam. 215.. Quare ue
lim quicquid habet negotij, des operam, quod cõmodo tuo
fiat, ut te obtinente Achaiam conficiat. Item. 3. uolum. ora.
229.. Adiungendus est Q. Hortensius, qui Macedoniam ob-
tinebat. Ita REGnum.) Sallu. 84.. Po. Ro. antea obtinebat
regna, atq; imperia, fortunam dono dare. Ita PRINCipa-
tum.) Cæs. 2. Qui eo tempore principatũ in ciuitate sua ob-
tinebãt. Ita PRINcipem locum.) Cæsa. 3. Cuius legationis
Numerius, & Verodoctius principem locum obtinebãt. STa-
tiones.) Cæs. 135.. Hæ ad insulam, quę est contra Massiliam,
stationes obtinebant. ET in nauibus.) Cæs. 200, Reliquæ co
piæ in nauibus stationem obtinebant.

OBTingere.) Verbum ubiq; in casu, & forte positum est.
PROuinciam.) Att. 10. Asiam Quinto suauissimo fratri ob-
tigisse audisti. QVæstorem alicui.) in famil. 30. Mihi quæ-
stor optatior obtigisse nemo potuit. Item. 29.. EX sententia
aliquid.) Tarent. 66. Istuc tibi ex sententia tua obtigisse læ-
tor. Ita QVOD uult.) Terent. 141. Lætus sum, ut ut res sese
meæ habent, fratri obtigisse quod uult.

OBTrectare.) est contra sententiam tractare, auto. Sex. Itẽ

obtrectator est, qui facit aliquid contra recte tractantem, obtrectationem uero ita diffinit Cic.1.uol.phi.212. Obtrectatio autem ea est, quam intelligi Zelotypiam uolo, ęgritudo, ex eo, quod alter quoque potiatur, quod ille ipse concupiuerit: & alicui, & aliquem obtrectamus. ALIcui.) in famili. 131.. Non tam id laboro, ut si qui mihi obtrectent, à te refutenter: id est, maledictis mordeāt. ALIquem.) 3.uolu.orat. 225. Hanc tibi consuetudinem plerisque in rebus bonos obtrectandi siquis detraxerit.

OBTRudere aliquid alicui.) Terent.6. Ea quoniam nemini obtrudi potest, itur ad me: id est, impingi.

OBTVNDERE.) fabrorum est proprie, qui sæpe repetunt tondendo aliquid malleo, & idem obtundunt, & hebetant. Transfertur tamen, ut in exemplis. MENtem.) 1.uolumin. philosop.165. Multa enim ex corpore existunt, quæ acuant mentem, multaque, quæ obtundant. AVRes alicuius.) in oratoriis lib.218. Ne breuitas defrāudasse aures uideantur, neue longitudo obtudisse. Item.2 uolu.orat.194.. Ita DEOS dixit. Teren.) 70. Ohe, iam desine deos uxor gratulando obtundere. AEGRITVDINEM alic.) 1.uolum.phil.198. Nihil est enim quod tam obtundat, eleuetque ægritudinem, quàm perpetua in omni uita cogitatio, nihil esse, quod accidere nō possit: id est, extenuet, minuat, debiliorem reddat. ALIQua re.) Att. 118. Ego si somnū capere possem, tam longis te epistolis non obtunderem. DE eadem re.) Teren.78.. Ausculta ne me obtundas de hac re sæpius. Ita ROGItando.) Teren. 36. Quoquò eam rogitando, obtundat.

OBTVrare, est claudere. Os.) Plaut.250. Omnibus os obturent. ne quis merito maledicat sibi.

OBTVRbare loquentem.) Teren.22. Itàne uero obturbat? id est interpellat.

OBVEnire.) Et hui⁹ uerbi significatio maxime in casu uersatur. ut obtingere, euenire. SORS, Iudicium, Iudices alicui) 1.uolu.orat.48. Iubet lex ea, qua lege hæc quæstio constituta est, iudicem quæstionis: hoc est, Q. Voconiū cum istis iudicibus, qui ei obuenerint (uos appellat iudices) quærere de ueneno. PRouincia.) 1.uolum.ora.112. Qui simul atque ei sorte prouincia Sicilia obuenit, statim Romæ, &c. VItium.) 3.uolu.orat.176. Id igit obuenit uitium, quod tu iam Calen

dis

dis Ian. futurum esse præuideras. HAEReditatem alicu.) 1. uolum. orat. 112.. Ita HS. undecies Q. Dionem, quod hæreditas ei obuenisset, nullam aliam ob causam perdidisse. ALIquem alicui.). Atti. 29.. Sed eas etiam daturus, ut putaram, postridie ei, qui mihi primus obuenisset: id est, occurrisset.
OBVersari aliq. ante oculos.) 3. uol. or. 4. Sed mihi ante oculos obuersatur, & Reip. dignitas. IN animo aliq.) 1. uol. ph. 186. Obuersentur species honestæ in animo. Est crebro offerri ante oculos, & animo quicquid est, quod obuersatur.
OBuertere os.) in fam. 143. In eo igitur inquis conuiuio Cicero ille, quem spectabant? cuius ob os grai ora obuertebant sua? id est, aduertebant, quem admirabantur.
OCcalescere.) Attic. 35.. De Statio manumisso, & nonnullis aliis rebus angor equidem, sed iam prorsus occallui, id est, obdurui.
OCcare tantum ad semē pertinet. Est autem occare rastris, & cratibus semen tegere.) de offi. 87.. Primum id occatum cohibet. OCcæcare re aliqua aliq.) 1. uolum. phi. 55.. Occæcati cupiditate non prouident.
OCcidere.) Nūc uero est interficere, à cædo scilicet factum. quo uerbo, uti etiam interficere, mire ueteres in inanimatis etiam utebantur. ut Plaut. 119.. Occisa est hæc res. ALIqd.) Plaut. 77. Per omnes deos, & deas deierauit hac eum nocte occisurum, qui cum cubaret. Terent. 97. Occidunt me dum nimis sanctas nuptias student facere.
OCcidere. Cum est interire. SPAtium.) Plaut. 252.. Sed spatium hoc occidit, breue est curriculo: scilicet iam confectus est cursus, iam metæ appropinquatur. BEneficium.) 3. uolu. orat. 121. Vosq; obsecro iudices, ut uestra beneficia, quæ in me contulistis, aut in huius salutem augeatis, aut in eiusdē exitio occasura esse iubeatis: id est, interitura. REm.) in fa. 45.. Profecto aliquid opis occidenti Reip. tulissemus.
Occipere, idem est cum incipere.) Terent. 42. Siquid narrare occepi. QVAEstum.) Plautus 45.. Nunc hic occipit quæstū, hunc filii gratia inhonestum: & maxime alienum ingenio suo, homines captiuos cōmercatur, si queat aliquem inuenire, suum qui cum mutet filium. Terent. 2.. Accepit conditionem, dein quæstum occipit. Item. 80.. Verum cogito id quod res est, quando eum quæstum occeperis, accipiunda &

mussitan

mussitanda iniuria adolescentium est. ubi cū hac uoce quæstu semper de turpi lucro poni uides.
OCCLudere.) est contra aliquid claudere. OSTium.) Plau. Occlusit ostium ancilla. LINguam.) Plau. 153.. Quippe si rę sciuere inimici consilium tuum, tibi tuopte consilio occludunt linguam, & constringunt manus, atq; eadem, quæ illis uoluisti facere, faciunt tibi: id est, cogunt tacere. LIBidinem contumeliis.) Terent. 13. Dumq; eius libido occlusa est contumeliis: id est, impedita.
OCCVLtare, est clàm aliquid tenere. LVmen.) Plaut. 59.. Tace occultemus lumen, & uocem. VOCem.) Plaut. 59.. Tace, occultemus lumen, &c.
OCCumbere.) est mori. & mortem etiam occumbere dicimus. Plaut. Hæc enim postquā pater occubuit, nata est. Mortem.) 1. uolu. phi. 179.. Vt esset qui pro patria mortem non dubitaret occumbere. morti etiam dixit Maro.
OCcupare.) est modo præoccupare, modo ui capere, interdum inuadere, & multa alia significat, ut in exemplis facilius uidebitur. LOcum.) Atti. 114. Tamen aiunt acerrime delectum habere, loca occupare, uincire præsidiis. POssessionē rei.) in fam. 147. Non medius fidius mediocri dolore afficiebar, cum alii occupare possessionem laudis uideretur. ALIquid.) de offic. 5. Sunt aūt priuata nulla natura, sed aut ueteri occupatione, &c. REmpu.) Sall. 85. Per idem tempus maledictis iniquorum occupandæ Reipub. in spem adducti homines quibus omnia probro, ac luxuria polluta erant, concurrere in castra tua. AGRum.) 2. uolum. orat. 80. Qui tantum agri in illis Reipu. tenebris occupauit, quantum concupiuit. REGnum.) Cæs. 2. Vt regnum in ciuitate sua occuparet, quod ante habuerat. ALIquem.) Terent. 7.. Mors continuo ipsam occupat. TImorem aliq.) Cæs. 13. Tātus subito timor omnem exercitum occupauit, ut non mediocriter omnium mentes animosq; perturbaret: id est, inuasit. ANImos.) Att. 173.. Tāta enim desperatio rerum eius omnium regum, & populorum animos occuparat, ut quo, &c. id est, inuaserat. ARgentum. Plaut. 92.. Atq; id non decem datum occupatum tibi erit argentum dies. PECuniam fœnore.) 2. uolum. orat. 157. Pecuniam adolescentulo grandi fœnore fiducia tamen accepta occupauisti. Item. 158.. Ac tum quidem

dem Tralliani cum ipsi graui fœnore istam pecuniam multos annos occupauissent: id est, in fœnus collocassent. Item. 1.uolum.orat.95. Præterea pecunias occuparat apud populos, & syngraphas fecerat. ANImum in aliqua re.) Ter. 101. Ita populus studio stupidus, in funambulo animum occuparat: id est, attente, & cupide funiperam spectabat. ALIQ. in amore.) Terent.19.; Perpulisti me, ut homini adolescētulo in alio occupato amore, &c. id est, impedito alio amore. REM suam.) 2.uolu.orat.4. Quorum magnæ res aguntur in uestris uectigalibus occupatæ.

OCCVrrere.) est obuiam fieri. idq; tam inimice. q amice. Att. 37. Domus celebratur, occurritur, renouatur memoria consulatus, studia significantur: id est, honoris causa mihi obuiam itur. ALIcui re aliqua.) Att.81. Atq; eo magis, quod tu abes qui consilio, gratia, studio, multis rebus occurreres: id est, prouideres. NEGotijs.) Atti.:96.. Siue etiam ultro occurras negotijs: id est, obuiam eas. REI alicui.) in fami.50.. Hoc te expectare tempus, tibi turpe est, ac non ei rei sapientia tua te occurrere, id est, prouidere, & occupare tua sapiētia, quod tempus allaturum sit. SVBsidio alicui.) Cæsa.223. Verum M. Petreius, & Cn. Piso cum equitibus Numidis M. C. electis, peditatuq; eiusdem generis satis grandi ex itinere rectà subsidio suis occurrerat obuiam: id est, iuerat. SVPpetias alicui.) Cæs.238.. Interim Labienus cũ uniuerso equitatu fugientibus suis suppetias occurrit. Item.239. Copias hostium ijs legiõibus occurrere suppetias: id est, obuiam eis eundo suppetiarum ferendarum gratia. EXPectationi.) 2. uolu. orat. 30. Sed ego occurram expectationi uestræ iudices: id est, statim ad id ueniam, quo me uocat expectatio uestra. SAPIentiæ alicui.) 2.uol.orat.305.. Itaq; in ijsdem rebus fere uersor, & quod possum iudices occurro uestræ sapientiæ. ut expectationi: id est, ad id respondeo, quod ad uestram sapientiam attinere arbitror. MEMTI aliq.) 3.uolu. orat.9. Facilius facta eorum occurrent uestris mentibus. VETEranis.) in famili.177. Et quibus rebus potest occurri ueteranis, occurras: id est, prouideri. CONsilijs.) 2. uolum. orat. 143. Horum ego quotidie consilijs occurro, audaciam debilito, sceleri resisto: id est, obuiam eo, inimice nunc. Item 1.uolum. orat. 76. Vt malitiæ illorum consilio nostro occurramus

ramus: id est, resistamus. Ita MALEVolentiæ alicui.) in fa. 173. Maleuolentię hominum in me, si poteris occurras: id ē, te te opponas. Item. 1. uolu. orat. 597. Non esse deiectū eum, cui ui, & armis ingredienti sit occursum. MACHInationibus.) Cęsa. 196.. Ita operosis Alexandrinorū machinationibus, maximisq; conatibus non longi temporis labore occursum est.
ODIsse peius aliquem.) in famil. 96. Fortasse oderam multo peius hunc, quàm illum ipsum Clodium.
ODorare.) & odorari, utroq; enim modo dicit, est ex odore aliquid deprehendere, odor em̄ quasi olor ab oleo, unde odorare. VOLuptates.) 2. uol. orat. 207. Hi uoluptates omes uestigant, atq; odorant. ALIQ.) Att. 60. Tu uelim & Fabiū, & si quē habes alium, odorere, & istum conuiuam tuum degustes. DIctaturā.) Att. 65.. Et est nōnullus odor dictaturę.
OFFEendere.) modo est inuenire, interdum incurrere, modo lædere: sæpe peccatum, & errorem continet. & aliquid, & in aliquid offendimus. ALIquem.) Terent. 29.. Adueniēs offendi quēdam mei loci hinc, atq; ordinis hominem. ita em̄ legit No. ubi Do. conueui exponit. SCOpulum.) 1. uolu. or. 31. Vbi scopulum offendis eiusmodi, ut &c. IMParatum aliquid.) in fami. 18. Aut ne ad eam meditere, imparatū te offendam. IN arrogantiam,) in orato. lib. 62. Minus in arrogantiam offenderent. LAtus.) 2. uolum. oration. 54.. Cecidisse ex equo dicitur, & ho m:o infirma ualetudine latus offendisse uehementer. ALIquid.) in fami. 14. Quod quenquā maleuolentissimum iure possit offendere. nunc est nocere, lędere, IN aliqua re.) Att. 111. Nam si quid offendimus in genero nostro: id est, si quid peccauit nobis gener. in ora. li. 146. In qua nihil offendi, nihil displicere, nihil animaduerti posset. IN aliquo.) in orat. lib. 94. Ita quicquid est in quo offenditur, id etiam illa, quæ laudanda sunt, obruit. ET sibi.) in familia. 26.. Qui si dignum se maioribus suis præbuerit (ut spero & opto) tua laus ex aliqua parte fuerit. sin quid offenderit, sibi totum nihil tibi offenderit. Item Attic. 292. Sed si quis est, in quo iam offenderis: id est, quē peccasse intellexeris. Item. 1. uolu. orat. 89. In fam. 158.. Non enim si quid in his exercitibus sit offensum, magna subsidia Respub. habet expedita, &c. id est, si quid damni factum sit,

Offerrę

OFFerte.) Si uerbi lata significatio paucis concludi potest, hæc ea esse uidetur, ut aut contra, idq; proprie in itinere: transla te, etiam de aliis: aut spontaneã aliquid agendi uoluntatẽ significet. OBuiam se.) Terenti⁹.84. Oppido opportune te obtulisti mihi obuiam: id est, occurristi. IN societatem se.) 3.uolum.oration.132.. Quin etiam illa ipsa rerum humanarum domina fortuna in istius se societatem gloriæ non offert. MORAM.) Plautus 184. Quid hoc est? quis est, qui moram occupato molestam obtulit? est impedimento esse, retardare. STVPRVM.) 3 uolum. oratio. 179. Quod ab eo sorori, & uxori tuæ stuprum oblatum esse, comperisses. Item 1.uolumin. philoso. 140. Nostra in Repub. Lucretia, & quæ per uim oblatum stuprum uoluntaria morte lueret, inuenta est. Teren. Vitium dixit.) 83. Cui miseræ indigne per uim uitium obtulerat: id est, intulerat. INIVriam.) Terẽt. 117.. Offerre iniuriam tibi me immerenti iniquum est. MORtem alicui.) 1.uolum. orat. 24.. Qui mortem obtulerit parenti: id est, qui aliquo modo parentem sustulerit. SPEM.) 3 uol. oration. 240. Quis est enim qui ad bellum inflammato animo sit futurus spe pacis oblata? id est, obiecta. RELIGIOnem alicui.) in familia. 151. Recitatis literis, oblata religio. MALVM.) Terent. 106. Nemini ego plura acerba esse credo ex amore homini unquam oblata, quam mihi: id est, iniecta. MENDICItatem.) Plaut. 236. Mendicitatem mihi obtulisti opera tua: id est, iniecisti. SE alicui.) 2.uolum. ora. 68. Finem feci offerendi mei, quod uulgo etiã dicunt offerirse, in quo loco, & in multis quãdam animi spontaneam uoluntatem habere uidetur. IN discrimen uitam.) 3.uolum. orat. 17.. Obtulit in discrimen uitam suam. Ita SALutem.) 3. uol. orat. 3. Qui auderent se, & salutem suam in discrimẽ offerre pro statu ciuitatis, & pro communi libertate. Ita PERIculo se.) in fam. 154. Non dubitandum putaui, quin succurrerem, meq; communi periculo offerrem. POtestatẽ.) Cæs. 78. Qua oblata potestate omnibus his ciuitatibus obsides imperat. OCCAsionem.) 2. uol. ora. 4.. Occasionem sibi ad occupandam Asiam oblatam esse arbitratur.

OFFIcere.) Plana est uerbi significatio, est enim tantum obesse. ut. 1.uolumin. philosop. 246.. Nunc quidem paululum, inquit, à sole absis, offecerat uidelicet apricanti, Ita.

AVRIbus aliquid.) Sallu.23.. Timor animi auribus officit: id eſt, non ſinit eas orationem recipere. COMmodis aliq.) 1. uolum. orat. 42.. Vbi tuis cõmodis officio? quid tibi obſto? CAVſæ.) in ora. lib. 59.. Quod ipſi cauſę aliqua ex parte officit. LVMInibus aliq.) 3. uolum. orat. 129.. Nec illius animi aciem perſtringit ſplendor ſui nominis, nec mentis quaſi luminibus officit altitudo fortunę & glorię. EXCVrſionib⁹.) Cęſa. 237.. Cæſar interim quotidie legiones in campum deducere, atq; opus facere uallumq́;, & foſſam per mediũ campum ducere, aduerſariorumq́; excurſionibus interim officere: id eſt, impedire.

OFFIRmare.) eſt contra aliquid firmius, obſtinare. SE.) Terent. 15. Age quæſo ne tam offirma te Chreme: id eſt, obſtina. FACEre aliquid.) Plaut. 220.. Offirmaſti occultare quo te immittas peſſume? ADuerſum aliq.) Plau. 149.. Quid agimus ſoror ſi offirmabit pater aduerſum nos. 1. uolum. ora. 92. Eas nõ modo nihil adiuuare arbitror, neque offirmare, quo meliores ſimus, ſed ipſam deprauare naturam: id eſt, confirmare. VIAM.) Terent. 111. Certum eſt obfirmare uiã me, quam decreui perſequi.

OFFVndere.) Et in hoc uerbo ob, contra ſignificat & alicui, & in aliqua re aliquid offundimus. NOctem alicui.) 1. uolu. orat. 33.. Qui tanquam ſi offuſa Reipu. ſempiterna nox eſſet, nam ruebant in tenebras, omniaq́; miſcebant. 2. uolum. phi. 3. Quæ lucem eriperet, & quaſi noctem quandam rebus offunderet: id eſt, tenebris inuolueret. LVMEN rei alic.) 1. uolum. philo. 99.. Vt enim obſcuratur, & offunditur luce ſolis lumen lucernæ: id eſt, diſperditur. CALIginem.) 1. uol. phil. 229. Sed, ut opinor, hic error, & hæc indoctorum animis offuſa caligo eſt.

OGGAnnire.) Gannire proprie canum eſt, unde oggãnio. AD aures alicui.) Teren. 146. Habet hæc ei, quod dum uiuat uſq; ad aurem oggãniat.

OGGErere oculos.) Plaut. 274. Vnus eorum aliquis oculũ amicæ uſq; oggerit: id eſt, oculũ amicæ oculis ſuis à ſe auerti non ſinit: qui enim clam aliquid ab aliquo auferre uult, obtutum in eius oculos intendit, qui idem ipſe facere conatur, interim ipſe ſiniſtræ opera utitur.

OLEre.) eſt odorem ex ſe edere, & olet aliquid ſimpliciter,

&

& olet etiam odorem. VT Vnguentum.) Terent.78. Obsonat, potat, olet unguenta de meo. STABulum.) Plaut.202. Quæ tibi olent stabulum. Ita FVRtum.) Plaut.132. Quid igitur, quid olet? responde. Pe. furtum, scortũ, prãdium. Scortum.) uide furtum. PRANdium.) uide furtum. ARgẽtum.) Plaut 118. Vt speculum tenuisti, metuo ne oleant argentum manus. PEREgrinum.) in ora. lib. 146. Quare cum sit quædam certa uox Romani generis, urbisq; propria, in qua nihil offendi, nihil displicere, nihil animaduerti possit, nihil sonare, aut olere peregrinum, hanc sequamur. MAlitiam.) 1. uo. ora. 48. Nõne ipsum caput, & supercilia illa penitus abrasa olere malitiam, & clamare calliditatem uidentur? DE suo.) Teren.78. uide sup. unguentum. HOMinem.) Plaut.5. Olet homo quidem malo suo: id est, odorẽ hominis sentio: intransitiue nunc. ita stabulum olet, ita unguentum nam supra transitiua posita sunt.

OLFAcere.) est modò odorare, modò olentem facere. ALIquid.) 2. uolum. orat. 63. Quem non architecti huiusce legis olfecerint: id ẽ, odorarint. ALIquid re aliqua,) de re ru. 46. Si ad matris mammam nõ accedit, admouere oportet, & labia agni ungere butyro, aut adipe suillo, & olfacere labra lacte. est autem lacte & agni labia spargere.

OMIttere, est penitus dimittere. ALIquem.) Terentius 125. Nunc omitte quæso hunc: id est, dimitte, ignosce. SOLIcitudinem.) Terẽt.54. Proin tu solicitudinem istam falsam, quę te excrutiat, omittas: id est, dimittas, obliuiscaris. TRISTitiam.) Terent.82. Omitte uero tristitiam tuam. RECordari).3. uolumi. orat. 3. Nam ut omittatis de uniuscuiusq; casu cogitãdo recordari, uno aspectu intueri potestis eos. ANImam.) Terent.172.. Vbi te uidi animo esse omisso: id est, nihil attendere. In hoc uero uerbo crebri sunt scriptores per occupationem cum hac particula. ut in fam.29.. Ille autem, ut omittam nobilitatem, hoc ipso uincit uiros nobiles. Terentius.110.. Nam, alias ut omittam miserias.

ONERare.) est onus imponere: sed perornate etiam transfertur, & re aliq. oneramus. Terent.142. Sed ego nunc mihi cesso, qui non humerum hunc onero pallio. est in humerum palliũ cõijcere, ut expeditior sit. CONTumelijs aliq.) in fa. 61.. Hominis importunissimi contumeliæ, quibus crebris cõ

cionibus me onerat, tuis erga me officijs leniuntur. INIVrijs aliq.) Teren.19.. Nam si cogites, remittas iam me onerare iniurijs. INVIdia aliq.) Ascon.16. Egisse quoq; dicebâtur, ne se de hac re consuetudo inuidia oneraret. MENDACIIS aliq.) in fam.41.. Te autem quibus mendacijs homines leuissimi onerarunt: id est, multa in te mentiendo. PRAEceptis aliq.) Plaut.157. Salua sis, sed dic mihi, ecquid hic te onerauit præceptis? id est, uti te probe instruxit? GVLAM aliqua re.) Plaut.256.. Nunquam ædepol uiuum quisquam in crastinum prospiciet diem, nã intus mihi iam potione uinacea onerabo gulam: neque hoc committam, ut hominem mortuum me dicant fame. sibi suspendium minitatur. ZAmiam aliq.) Plau.35. Vbi manum inijcit benigne, ibi onerat aliquã Zamiam: id est, parat.

OPERARI.) est deos religiose, & cum summa ueneratione sacrificijs litare, inquit Nonius, illud Virgilij cum multis ex uetustioribus adducens, Lætis operatus in herbis. & rei operamur. de re rustic. *Si rebus uenereis fuerit operatus, uel uir, uel fœmina.*

OPErire, est contegere. LORIS aliq.) Terent.80. Atque ibi usq; ad necem operiere loris. est ad necem uapulare. CONtumelijs aliq.) 1. uolum. orat. 226. Non uim, non contumelias, quibus operti, oppressiq; erant, conquerebantur: id est, quibus erant maxime affecti.

OPPERIri.) est modò expectare, modò reperire. Terẽtius. Hic ego interea uirũ opperibor: id est, expectabo. Attic.69.. Cum ex Epiro redieris, de Rep. scribas ad me uelim, si quid erit, quod opperiare: id est, offendas, reperias.

OPortere.) Cic. uerbis utar in hoc uerbo exponendo. Is igitur, inquit, in ora. lib. 203.. Oportere enim perfectionem declarat officij, quo & semper utendum est, & omnibus. Item Attic.58. Ego uero, qui, si loquor de Repub. quod oportet, insanus, si quod opus est, seruus existimor, si taceo oppressus & captus: id est, quod ad personam meam attinet, si loquar, si officiũ sequar uidebor insanire, ut appareat ex Cic. ỹbis in uerbo officij necessitatẽ inesse, & quoniam tenemur officium sequi, ideo pro debere passim usurpatur. in famil. 2. Qui omnino reduci negat oportere. Item. 2. uolumine orationum. 260. Nec si à populo præteritus est, quem non oportuit.

oportuit. Item in orator.lib. 260.. Quare cum te Aedilem fieri oportuisse dicis,&c. IN hoc illud etiam seruatur, ut præterito passiui participio loco infinitiui, quàm ipsi infinitiuo magis adiungamus, ut magis factum oportuit, quàm fecisse, & dictum non oportuit, quã non dixisse: uel unà simul ambobus. ut. 1. uolum. oratio. 98. Verum hoc quod iam pridem factum oportuit.

OPpetere.) est occumbere, mori, ait No. additur tamẽ mortem. MORtem.) de offi. 12. Pro qua quis bonus dubitet mortem oppetere, si ei sit profuturus? id est, in mortem ipsam incurrere. Item. 3. uolu. orat. 245.. MORS autem necessitatẽ habeat fati, aut si ante oppetẽda est, oppetatur cum gloria, PEstem.) 1. uolu. phi. 183. Priusq̃ oppeto malam pestẽ mandatam hostili manu. Plaut. 19.. Atq; illa uiua, uiuus ut pestẽ oppetas: id est, incidas. Ita No. hunc locum citans.

OPpignerare.) est pignori aliquid dare. LIBellos.) 3. uolu. orat. 24.. Libelli etiam pro uino sæpe oppignerabantur.

OPpingere.) Pangere est, inquit Sext. figere: unde plantæ pangi dicuntur, cum in terram demittuntur. inde etiam uersus pangi, uel figi in cæra dicuntur, & per translationem fauium. Plaut. 59. Qui uult cubare, pangit saltem fauiũ. Item 59. Vbi fauium oppegit, fugit: id est, exhibuit.

OPPONERE.) est contra ponere, sed modo planè aduersatur oppositio, modo est loco alterius rei. TERROrem.) 3. uolum. orat. 14.. Nec armati exercitus terrorem opponet togatis, neque erit iusta causa, ad portas sedenti imperatori, quare terrorem suum iactari, opponiq; patiatur: id est, obijci. PRAEsidia alic.) 3. uolum. ora. 101.. Quæ si opposita Miloni putarem: id est, contra Milonem comparata esse præsidia, FORMIdines.) 1. uolumi. oratio. 8. Minæ iactentur, pericula intendantur, formidines opponantur: id est, obijciantur, terrores incutiantur. VRBEM urbi.) 2. uolu. orat. 64. Capuam deduci colones uolunt, illam urbem huic urbi rursus opponere, illuc suas opes deferre, ut bellum rursum aduersus hanc urbem gerat. PIGNori.) Plaut. 182. Vix hercle opinor, si me opponam pignori. AGRVm.) Terent. 137. Ager oppositus est pignori ob decẽ minas, inquit. & sine pignore, eadem interdũ est uerbi significatio, ut Cato. 9. Furni uillula nostra non ad austri flatus opposita est, nec fauonij,

nec sæui boreæ, aut apeliotæ, uerum ad millia quindecim, & ducenta. O uentum horribilem, atque pestilentem: oppignератam uillulam suã in uerbo iocans significat Catullus.
OPPRImere.) Ea uerbi uis est, ut quod semel oppressum sit, reuocari non possit, autore No. ALIquẽ.) Att. 211.. Etenim cohæredes aquis sinere opprimi, malitia est: arbitror significari tempus angustũ ad defendendum dari, quod per aquas guttatim fluentes metiebantur. REMPVB.) 3. uolum. orat. 242. Si (quod dij omen auerterent) Remp. oppressisset Antonius. ORAtionem.) 1. uolu. philo. 71.. Quę iam oratio nõ à philosopho aliquo, sed à censore opprimenda est. SOmnũ aliq.) Terent. 37.. Interea somnus uirginem opprimit, ego limis specto. PESTEM.) 3. uolu. orat. 229. Ad has pestes opprimendas quid est, cur moleste feramus, quod M. Bruti accessit exercitus? QVERelas.) Attic 295. Quanq̃ has querelas hominum nostrorum illo cõsilio oppressimus: id est, eos tacere coëgimus. ARAS aliqua re.) 3. uolum. orat. 118. Vos Albanorum obrutæ aræ sacrorum Po. Ro. sociæ, & æquales, quas ille præceps amentia, cæsis prostratisq; sanctissimis lucis substructionũ insanis molibus oppresserat. CLAssem.) 1. uol. ora. 16.. Cum prope inspectantibus uobis classis ea, cui Consul Po. Rom. præpositus esset, à prædonibus capta, & oppressa est. MENtem.) 3. uol. orat. 88.. Quæ est igitur pœna? quod supplicium? id mea sentẽtia, quod accidere nemini potest, nisi nocẽti, suscepta fraus, impedita, ac oppressa mẽs conscientia, bonorũ omniũ odium, nota iusti senatus, amissio dignitatis. IMPRudentem.) Terẽtius. 5.. Ne de hac re pater imprudentem opprimat. ARTIculo temporis.) Terent. 81. Vt in ipso articulo oppressit.
OPPVgnare.) est ui omni contendere, ut aliquid expugnemus. VRBEM.) de officijs. 127. Ad quam tu oppugnandam nunc uenis pene miles. REMP.) 3. uolum. ora. 14.. Quisquã improbus consilio & auxilio bonorum se oppugnare Rẽp. dicet. ALIQ.) in fami. 2. Hammonius regis legatus aperte pecunia nos oppugnat. 1. uolumi. orat. 170.. in fam. 15. Quẽ proxime superioribus diebus acerrime oppugnassem. Item 62. Quęso ut tuos mecum serues potius, quàm propter arrogantem crudelitatem tuorum me oppugnes. CAput ali.) 1. uolum. orat. 7. Credamus hoc, Sext. Næuium, cuius caput oppugnet,

oppugnet, eius auribus pepercisse. COMModum alicu.) in orat. lib. 42. Vt non oppugnare commoda patriæ. EXIStimationem ali.) in fa. 41. Quid est, quod minus cadere in eiusmodi naturã possit, quàm aut florentissimi hominis aspernari beneuolentiam, aut eius existimationem oppugnare in prouincia, cuius laudem domini defenderis? PETItionẽ alic.) in fam. 14.. Cum quidem ego eius petitionem grauissimis in senatu sententijs oppugnassem.

OPTAre.) est desiderare, eligere, & aliqd, & de aliquo optamus. Plaut. Hoc si effeceris, quoduis præmiũ à me optato, id optatum feres. .1. uol. orat. 23., Vt optet, utrum malit. DE re.) de off. 7. Quod de interitu Hippolyti iratus optauit.

ORAre.) Notum est quid significet. oramus uero aliquẽ, & cum aliquo aliquid, & de re aliqua. ALIquid.) Plaut. 244.. Placet: ius ores merum, meo quidẽ animo. NOctem.) Terẽ. 58.. Nam misere quendã offendi ibi militem, eius noctẽ orãtem. CAVsam.) 1 uolu. orat. 7.. Apud iudicem priore loco causam dicat? & eam cũ orarit, tum deniq; uocem accusatoris audiat: id est, perorarit. Item in orat. lib. 68.. Quo neminem unquam melius ullam orauisse capitis causam, cum se ipse defenderet. Terent. 128. . Seruum hominẽ causam orare leges non sinunt. CVM aliquo de re aliqua.) Cæs. 126. Facta potestate ex oppido mittitur, neque ab eo prius Domitiani milites discedunt, q̃ in conspectum Cęsaris deducãtur, cum eo de salute sua orat, atq; obsecrat, sibi ut parcat. Plaut. 28. Hanc cui daturus, hanc iube petere, atq; orare mecum: id est me orare. Item. 28.. Nunc istanc tantisper iube petere. atque orare mecum: id est, me.

ORbare.) Orbanẽ illi, q re aliqua carissima priuanẽ, liberis in primis. sed ad multa alia transferẽ pereleganter. & dicimus orbare aliq. re aliqua, & aliquid alicui[9] exorbare. PAtriam claris uiris.) in fam. 54.. Nec eam multis claris uiris orbatam, priuare etiã aspectu tuo. Ita REMpu. fortibus ciuibus.) 3. uolu. ora. 11. Aut uictor, multis eo fortibus ciuibus Rempub. orbaret. ITALiam.) 3. uolum. orat. 92. Cũ exhauriebas ærarium, cũ orbabas Italiam iuuẽtute. DVcibus senatum.) 2. uolu. orat. 211. Quare cum uiderem senatũ ducibus orbatum. CONcionem optimatibus.) 2. uolum. orat. 157.. Vsque eo orba fuit ab optimatibus illa concio, ut princeps

principum esset Mæandrius. AVXIlio aliqu.) 2.uolu.orat. 144. Petunt enim rationes illius, ut orbetur auxilio respub. GErendis negotiis.) 1. uolum. phil. 138. Si gerendis negotiis orbatus possit paratiss. uesci uoluptatib⁹. SPE salutis aliq.) in famil. 83. Nec his quidem uerbis, quibus te consoler, ut afflictum, & iã omni spe salutis orbatum, sed ut eum, de cuius, &c. DECOre, laude aliq.) 1. uolu. phil. 194. Cum decore atq; omni me orbatum laude recordor. LVce, uita aliq.) 1. uolu. phi. 196. Tu te Thyesta damnabis, orbabisq; luce propter uim sceleris alieni? ANImo.) 1 uolu. philo. 9. Ipsumq; animal orbant animo: id est, ei animum eripiunt. REbus.) de offi. 115. Et si plane illis orbatus essem: id est, priuatus. Item in famil. 77. Itaq; orbus rebus iis omnibus, quibus & natura me: & uoluntas, & cousuetudo assuefecerat, cum cæteris, ut uideor, tum mihi ipsi displiceo. ANImam alicuius.) Plaut. 109.. Iam illorum, ego animam amborum exorbabo oppido.

ORdinare.) est rem in ordinem componere. R Emp.) Inscriptio est orationis ad Cęs. de ordinãda rep. Sall. 85. FOrum.) Ascon. 67. Nam ædili, atq; prætori Hortensio, & item Metellis rapta ex prouinciis signa ad ordinandum forum, ac comitium commodauerat. Nunc est exornare. CONsilia,) facta. de officiis. 4. Multo etiam magis pulchritudinem, constantiam, ordinem, in consiliis conseruanda putat.

ORIRI est nasci. & aliquid oriri, & ab aliquo alicui dicit. REgem Lydiæ.) de offic. 59.. Sic repente annuli beneficio rex ortus est Lydiæ: id est, factus. IRAM.) Teren. 108. Vnde ortum est initium iræ. SCElus.) 3. uolu. ora. 259. Nequid postea sceleris oriretur. AEgritudinem ab aliquo alic.) Teren. 105. At uide quàm immerito ægritudo hæc oritur mihi abs te Sostrata. PECcatum.) Teren. 90. Quod peccatum à nobis ortum est, corrigo. Ita. EX aliquo.) de offic. 4. Id quatuor partiũ oritur ex aliqua. Item Terent. 47. A SE aliq.) 3. uol. orat. 208.. Quid enim non debeo uobis Quirites? quem uos a se ortum, nobilissimis hominibus honoribus prætulistis? id est, cuius maiores obscuri fuerunt.

ORNAre, & rei apparatum, ac ornamentum continet. SIbi aliq.) Terent. 58. Sine auro tum ornatam: ita uti, quæ ornatur sibi. IN peregrinum modum.) Plaut. 219.. Tuam gnatam ta-

tam tamẽ ornatam adduce lepide in peregrinum modum. ALIquem.) Terent.33. Age eamus intro: nunc iam orna me. ad ueſtitum hucuſq; ptinet. ALIQ. ex ſuis uirtutibus.) Ter. 79.. Si poſſiderem, ornatus eſſes ex tuis uirtutib⁹: id eſt, uti dignus es. & nunc de malo eſt. in fam. 98.. Si uis tu, ad me alium mitte quem ornem: nunc dignitatem ſignificat, & honores. MVNVS uerbis.) Terẽ. 29. Munus noſtrũ ornato uer bis quoad poteris: id eſt, laudato. FVGam.) Terent. 39.. Ita iam ornabat fugam, id eſt, parabat. Do. tamen legit adornabat, & eandem figuram eſſe dicit, quę eſt ſupra, adornant, ut lauent. PENum.) Plaut. 56.. Dicam ut ſibi penum aliud ornet, id eſt, paret, inſtruat. EXERcitum auxiliis.) in fam. 23. Ad Amanum exercitum adduxi ſatis probe ornatum auxiliis, & quadam autoritate apud eos, qui &c. id eſt, ſatis magnis auxiliis præditum.

OSTendere.) eſt demonſtrare: quia ore tenſo, id ſignificare plęrunq; ſolemus. Nam oſtendere nihil aliud eſt, q̃ oſtẽdere os tendere. OS ſuum.) 1. uol. orat. 76.. Tam nefariis criminibus, tam multis teſtibus euictus ora iudicum aſpicere, aut os ſuum Po. Ro. oſtendere auderet. SPEm.) Att. 177. Cũ pręſer tim ne ſpes quidẽ ulla oſtendatur. 1. uolu. ora. 85.. Poteſtne tibi ulla ſpes ſalutis cõmoda oſtẽdi? POteſtatẽ.) Terẽt. 48.. Nam in me planè Dii poteſtatem ſuam omnem oſtendêre.

OSTEntare.) eſt ſæpe oſtendere. Idq; plęrunq; gloriã di cauſa. ut MEmotiam.) ad Herẽ. 15. Vel memorię oſtentãdę cauſa. SE.) in fam. 4.. Quid enim aut me oſtentem, qui ſi uitam pro tua dignitate profundam, nullam partem uidear tuorum meritorum aſſecutus. DELationem, & Periculum capitis.) 2. uolum. orat. 22.. Vt Aurium illum, qui ſibi delationem nominis, & capitis periculum oſtentarat, & alterum Aurium, &c. id eſt, palàm minitatus fuerat. SPEM alic.) 2. uol. ora. 22. Mulier amiſſis liberis, cum unius filii recuperãdi ſpes eſſet oſtentata, omnes ſuos propinquos, filiiq; ſui neceſſarios conuocauit, id eſt, demonſtrata. in fam. 128.. Quid enim ille facturus incertum eſt, & ſimul oſtentaui me iſtis eſſe familiarem, & conſiliis eorum interfuiſſe. IVGula.) Attic. 11. Vt aperte iugula ſua prò meo capite Pu. Clodio oſtentarint, id eſt, obtulerint.

P

ACARI, est ad otium traduci. SOlū.) 1.uolum.orat.105.. In Mamertinorū solo effœderato, atq; pacato monumē tum istius crudelitatis constitutū est. GALliam.) Cæs. Omni pacata Gallia exercitus noster ad eos duceretur &c. PAcisci,) est pactum facere, ad conditionem uenire: remq; tantum pactā dicerem, non autem cui pacta est, ut quidam uolunt: ut homo scilicet etiā pactus sit, cui aliquid promissum sit. significatio uero cōmunis esse uidetur. & aliquid alicui, & ad aliquid, & cum aliquo paciscimur. FOEdus.) 3. uol. orat. 10. Eo pacto iam fœdere prouinciarū. INducias.) de offi. 7.. Qui cum triginta dierum essent cum hoste pactæ induciæ, noctu populabatur agros. SOCietatem.) Asc. 70.. Ab eodem Rege ad Sertoriū missi erant de paciscenda societate belli aduersus Rom. AD conditionem alicuius.) 1. uol. orat. 160.. Neq; ante dimissum, q̃ ad conditiones eius depactus est. FIliā ali.) Atti. 81. Cuius filio pacta est Arthabasdis filia. ALIQVID cum aliquo.) 1. uolum. orat. 36.. Hisce insidiose spem falsam ostendere, cum illo contra hos inire cōsilia, horum consilia illi enuntiare, cum illo partem suā depacisci, hisce aliqua fretū ora semper omnis aditus ad Scyllam intercludere: id est, cōuenire de parte sua, statuere quāta pars sua futura esset, qua esset contentus. MORtem.) Te. 125.. Iam depacisci mortem cupio, tu conficito cætera: id est, mori mallem, quàm ita uiuere.

PALPitare.) est frequenter, & leniter moueri. COR.) 2. uo. philo. 30.. Cum cor animalis alicuius euulsum ita mobiliter palpitaret, ut imitaretur igneam celeritatem, non timerē. Ita ARTEriam dicerem, quando, & cor, & arteria micare dicuntur.

PANDdere, est aperire, petefacere. VEla.) 1. uolu. philos. 211 Quærebā igitur, utrum panderē uela orationis statim &c. PANgere.) est figere. unde plantæ pangi dicuntur, cum in terra demittuntur, inde etiam uersus pangi, uel figi in cæra dicuntur, inquit, Sex. SAVIum.) Plau. 59.. Qui uolt cubare, pangit saltem sauium in fam. 263.. An pangis aliquid Sophocleum? id est, scribis.

PArare,

PArare, est acquirere, comparare. AMIcos sibi.) Terent. 28. Cupio aliquos parare amicos beneficio meo. DIuitias.) Terē. 18.. Quæ se inhoneste optauit parare hic diuitias potius, quàm in patria honeste pauper uiuere. C O S S.) Attic. 25.. Quid Arrius narret, quo animo se destitutum ferat, & qui COSS. parentur. LEgem.) Sallu. 19.. Tunc lex Portia, aliæq; leges paratæ sunt. PIscatum.) Plautus. 115.. Ego ire in Peiræum uolo, in uesperam parare piscatū mihi. FVgam, Furtum.) Terent. 126.. Quam hic fugam, aut furtum parat? id est, præparat. PSALtriam.) Terent. 87. Ille bonus uir nobis psaltriam (si Dĳs placet) parauit, qui cum uiuat, illam deserat: id est, adinuenit.

PARcere.) No. Marcellus de hoc uerbo cum agit: dicit, parcere est ueniam dare. item parcere est seruare, tu uero una uoce si utranq; significationem comprehendere uoles, id dices esse, quod abstinere. nam parcere labori nihil est aliud, quàm à laborando abstinere. ita sumptui, nihil aliud, quàm à sumptu abstinere. à lachrymis nihil aliud, quàm à lachrymando abstinere. Sunt tamen in quibus resolutio à contrarĳs sumēda est, ut parcere ualetudini: id est, abstinere ab ĳs, quæ nos in ualetudinem conĳciant. parcere errori: id est, abstinere ab erroris ultione: ita & in cæteris. ALIcui.) 3. uolumi. oration. 243. Quod si de Antonio non laboratis, mihi certe P.C. consulere debetis, parcite oculis saltem meis, & aliquam ueniam iusto dolori date: id est, abstinete hunc dolorem oculis meis afferre, quos scitis Antonium ferre non posse. SIbi.) Terent. 53.. Aliquantulum tibi parce: id est, ab eo, quod tibi noceat abstine. VAletudini.) in famil. 181. Quē cum obiurgarem, quod parum ualetudini parceret, tum ille &c. VItæ suæ.) Terent. 106.. Heu me infelicem. hanccine ego uitam parsi perdere: id est, à morte retinui. LAbori.) Plautus. 181. Duorum labori ego hominem parsissem lubens: id est, uitassem, fugissem. OPEræ.) in familiar. 215. Sed tamen non parcam operæ: id est, non cessabo idem agere. MOdestiæ.) Sallust. 5.. Postremo neq; sumptui, neq; modestiæ suæ parcere: id est, nullum finem facere, aut sumptui, aut immodestiæ.

PArentare, erat pro mortuis facere: sed maxime ex hostili anima. 2. uolumi. oration. 164. Litemus igitur Lentulo, pa-

rentemus Cethego.2.uolumi.philosoph.181. Hostia autem maxima parentare, pietatis esse adiunctum putabant. Cæs. 82. Quam non ciuibus Rom. qui Genabi perfidia Galloru interijssent, parentarent.

PArere, proprie est edere quod conceperit mulier. Parturire magis dolores, qui partus præcedunt, significat: sed utrūque ad multa transfertur: & aliquid ex aliquo parere dicimus. EX aliquo.) Terent.12. Credon' tibi hoc, nunc peperisse hanc è Pamphilo? CIconiam, Hirundines.) de re rusti. 45. Neque enim hirundines, & ciconiæ, quæ in Italia pariunt. MVres.) de re rust. 48.. Sed etiam, ut in eius corpore sorex exesa carne nidum fecisset & peperisset mures. PALmas cariotas.) de re rusti. 45. Non scitis palmas & cariotas in Syria parere, inuectas in Italiam non posse fut, & de arboribus parere etiam dicatur. VRbes.) 1. uolumi. philosop. 228.. Tu urbes peperisti, tu dissipatos homines in societatē uitæ conuocasti. OTIVM alicui.) de off. 53. Propterea & otio fruor, non illo quidem, quo debeat uti is, qui quondam peperisset otium ciuitati. STAtum bonum.) Attic. 298.. Nihil amplius desiderarem hoc statu, qui mihi iam partus est. AMIcitias.) 1.uol.orat.129.. Præsertim cum hęc eadem res plurimas gratias, firmissimas amicitias, maxima studia pariat. GLoria.) At.298.. Simul illud cogita, nos nō de reliqua & sperata gloria, sed de parta dimicare. VIctoriam.) 3.uol. orati.259.. Sic id, quod & oēs maxime optamus, & ex ea uictoria, quæ parta est, consecutum arbitrantur. ODIVM.) Terent.2. Obsequium amicos, ueritas odium parit. EXItum, Salutem.) Cæs.180. Reliqua per horum corpora salutem sibi, atq; exitum pariebant: id est, quærebant. BEneficiū sibi.) Ter.44.. Vt solidum parerem hoc mihi beneficium legitur tamen in correcto Codice pararē. VERba.) 1.uol.ph. 90.. Idq; cum Græcis, tum magis nobis, quibus etiā uerba parienda sunt, imponendaq; noua nouis rebus nomina. ET aliqua re aliq.) in fa 57.. Sed illa etiam, quæ ingenio, studióque peperisti: id est, adeptus es.

PArere, est obedire.) in ora. lib. 42. Et alijs parere sua uolūtate consuesceret. NEcessitati.) de offic. 25. Ipsiq; necessitati dant operam, ut quàm occultissime pareant.

PARticipare, est partem tribuere, communicare. & aliquē

simpliciter

simpliciter, & alicuius rei aliquem participamus. Plau. 83.. Paternum seruum sui participat consilij. Item. 2. uolu. phil. 162.. Sequitur igitur ad participandum alium alio, communicandumq; inter omnes iustos natura esse factos. Pla. 249. Cum ipsi interea uiuant, ualeant, ubi sint, quid agant, neq; participant nos, neq; redeunt.

Partire.) Vide quàm pulchre uàriet cum in simplici, tum in composito huiusce uerbi, & uox, & natura. nam & partire neutrum, & partiri deponens recte dicimus. impertio uero fit actiuum, ex eo impertiri passiuum. dicimus uero & aliquid cum aliquo, & inter aliquos partire, & partiri. CVM aliquo.) in oratorijs libris. 181.. Qui cum partiretur tecum causas. INter aliquos.) Plautus. 17. Vos inter uos partite, ego abeo, mihi negotium est. Sallust. Prouincias inter se partiuerant.

PARturire, est cupere parere. ut esurire, cupere edere. quã formam uerborum Laurent. Vall. desideratiuam appellat. PEriculum.) 2. uolumine orationũ. 144. Ego rogatus uobis, bonisq; omnibus adiutoribus, hoc quod conceptũ Respub. periculum parturit, consilio discutiam, & comprimã. Item: Vtinam aliquando dolor pop. Roma. pariat, quod iam diu parturit.

PASCEre.) Ita per uerborum genera uerbum hoc se uariat significando, ut constructio uix comprehendi possit. Nam cum & hoc tria genera recipiat, uniuscuiusque etiam necesse est, ut constructionem sequatur, atq; eo plus, quod in actiua & passiua ita se in constructione conuertitur, ut quoquo modo proferas pro generis ratione, Latine cadat. nam & pascunt armenta herbas, & contra herbæ & pastores armenta pascunt. Ita in passiua significatione. In deponentali uero simpliciter pascuntur armenta, uel etiam herbas, addas. Quod quidem uerbum, etsi corporis est proprium, magisq; brutorum, quàm hominum, transfertur tamen perele ganter. De re rust. 44. In qua regione quamq; potissimum pascas, & quando &c. Item. 44. Si inscriptum pecus pauerint. GREgem.) De re rustic. 53. Quid dicam de pecore maiore? cũ sciam multorũ gregem cũ pasceretur, eoq; uenisset lupus & cæt. OCVlos.) 3. uolum. orationum. 232. Et in eius corpore lacerando, atque uexando cum animum satiare

non

non posset, oculos pauit suos. 1. uolum. orat. 249. Cum eius cruciatu, atq; supplicio pascere oculos, animumq; exaturare uellent, potestas aspiciendi nemini facta est. Terent. 124. Restabat aliud nihil, nisi oculos pascere.

PAtefacere, est aperire. ADItum.) in oratorijs libris. 93. Nunc quoniam uterq; uestrum patefecit earum rerum ipsarum aditum, quas quærimus. FEnestram.) Terent. 61. Hui quantam fenestram ad nequitiam patefeceris? SE alicui.) in familiarib. 87.. Itaque Posthumuleno, & Sextio, & sæpissime Attico nostro, & proxime Teudæ liberto tuo totum me patefeci. AVres alicui.) de officijs. 114. Ita fit, ut is assentatoribus patefaciat aures suas, qui ipse sibi assentetur, & se maxime ipse delectet.

PAtere.) Vt patefacere est aperire, ita patere est apertum esse. Aliquando etiam per translationem amplitudinem rei significat. FOres alic.) Plaut. 134.. Fores cui pateant magis, quàm domus tua. AVres ad aliquid.) in fam. 37. Iam non tãtum mihi uidentur iniuriam facere ij, qui hæc disputant, quã is, cuius aures ad hanc disputationem patent. HOnores alij.) 3. uol. orat. 59.. His præmijs, & honoribus exclusos esse fidelissimos, & coniunctissimos socios, quæ pateant stipẽdiarijs, pateãt hostibus, pateant seruis. PRęmia.) 3. uol. oratio. 59.. Vide honores. VOluntatem, Animum, Industriam.) 2. uolum. orat. 172. Si uoluntas mea, si industria, si domus, si animus, si aures patent omnibus. FAmiliaritates late.) 3. uolumi. orat. 105.. Vide late. LIcentiam.) de off. 111.. Qui existimant libidinum, peccatorumq; omnium patere in amicitia licentiam: id est, permittere amicitiæ ius, ut cum amicis etiam turpissime agatur. LAte familiaritates.) 3. uolu. orat. 105.. Nõ enim mea gratia familiaritatibus cõtinetur, quæ late patere non possunt, propterea quod cõsuetudines uictus non possunt esse cum multis. Item de off. 54.. 1. uolu. philos. 154.. IN latitudinem.) Cæ. 133. Præruptus locus erat utraq; ex parte directus, ac tantum in latitudinem patebat, ut tres instructæ cohortes eum locum explerent. VItium.) in fam. 34.. Late enim patet hoc uitium.

PAti, est ferre, sustinere, tolerare. ut FRIgus, Famẽ, & quædam alia.) 1. uolumi. philo. 144. Nónne frigus, non famem, non montiuagos, atq; syluestres cursus lustrationes patiun-

tur?

tur. DOlorem.)1.uolumi.philosoph.59. Neq; perpessio dolorum. INiuriam.)Afc.69.. Quorum alterã iniuriam passa est, alterũ &c. in fa.63.. Apud me pl⁹ officij residere facillime patior: id est, haud grauate fero. in quo frequentes sunt boni. MVliebria uiros.)Sallu.5. Viri pati muliebria, mulieres pudicitiam in propatulo habere. honeste uirilem subagitationem expressit. IVdicio.)uolum.oratio.11.. Non est istud pati, neq; defendere iudicio. Itẽ.16.. Neq; eum si tribus appellauit, iccirco minus iudicio pati paratum fuisse. nisi mẽdum sit. nam patire, admodum nouum uidetur.

PAtrare, aut de re difficili, aut mala est uerbum sæpius. significat autem perficere. FAcinus.)Plaut. Post tam fœdũ facinus patratum. Sallust.23. Si Romæ socij incepta patrauissent. Plaut.20.. Quin te quoq; ipsum faciã haud magna, si hoc patro.

PEccare, est errare. & aliquid in aliq. alicui, & de re aliquã peccamus. SYLlabam.)Plautus.104. Tum librum legeres, si unam peccauisses syllabam, fieret corium tam maculosum, quàm est nutricis pallium. MVLta.)2.uolum.orat.138.. Nõ multa peccas inquit ille fortissimo uiro senior magister. QVOD uiuam.)in fam.113.. in fam.56.. Vt ipsum, quod maneã in uita, peccare me existimem. de off.120. In patris uita uiolanda multa peccantur. IN aliquam rem.)Ter.79.. Non innueram, uerum in istam partem potius peccato tamen. 1. uolumine oratio.27.. Tamen in eam partem potius peccãt, quæ est cautior. Terẽ.140.. Hau obsecro uide ne in cognatã pecces. PLVra.)Ter.78.. Postremo aut desine, aut cedo quẽ uis arbitrum, te plura in hac re peccare ostendam. Att.46.. Siquid in te peccaui, ac potius, quoniam peccaui, ignosce. ALIcui.)Ter.78.. Siquid peccat Demea, mihi peccat. IN aliqua re.)Ter.122.. De illo iam finem faciam dicẽdi mihi, peccandi cum ipse de se finem non facit.

PEierare, quid sit, plane Cic. de off.73.. exponit. Non enim falsum iurare peierare est, sed quod ex animi tui sententia iuraueris, sicut uerbis concipitur more nostro id non facere, periurium est. CONceptis uerbis.)2.uolum.oratio.45.. Dixit se scire illum uerbis conceptis pierasse. siquis contradicere uellet, usurum esse eum suo testimonio. Plau.111. Ego iusiurandum uerbis conceptis dedi, daturum me hodie

die mulieri ante uesperum, prius quàm à me abiret. nunc ne periurem pater cura, atque abduc me hinc ab hac quantum potes.

PELlere, est abigere, amouere, pultare. ut FOres.) Terent. 91.. Tu ne has pepulisti fores? Item. 94.. PVdicitiam.) Plautus. 95.. Planè hic est, qui mihi in Epidauro primus pudicitiam pepulit: id est, quasi qui pellicem fecit. FOres) Terent. 91.. Tu ne has pepulisti fores? Item. 94.. Quis nam à me pepulit tam grauiter fores? nunc est pulsare. ALIquid.) de off. 60. Species enim utilitatis animum pepulit eius, cui &c. id est, impulit. VIM frigoris.) de offic. 35. Quibus & frigorum uis pelleretur &c. MOEstitiam aliq.) 1. uolu. philo. 58. Quę mœstitiam pellat ex animis.

PELlicere, est blanditijs aliquid obtinere. ALIquid ad sese.) 2. uolum. orat. 161. Huius socrum mulierem imbecilli consiliĩ satis locupletem pellexit Decianus ad sese. Ter. 123.. Is senem per epistolam pellexit.

PENdere.) Proprie auium esse uidetur, quæ quasi pennis se sustinent. Inde transfertur ad eos qui non seipsis nituntur, sed alia quapiam re se sustentant. unde ab aliquo pendere, est ab eo sperare. & aliq. aliqua re, uel ex aliqua re pendere dicimus. Verum cum hac dictione animi, excruciari significat. cum uero animus pendet, magis dubitare significare uidetur. ANImi.) 1 uolumi. philosop. 216.. Cui miseriæ proximus est is, qui appropinquans aliquod malum metuit, exanimatusq́; pendet animi. Attic. 177.. Eo magis quod ostendis te pendere animi. Plaut. 166.. Ego animi pendeo. Terēt. 67. Et Clitipho cum spe pendebit animi: id est, cruciabitur. ANImum alic.) Terent. 81. Animus tibi pendet. AB aliquo aliq.) in fam. 94. Incolumitati tuæ, tuorumq́;, qui ex te pendent, cōsulas: id est, qui à te omnia expectant. PROmissis.) Attic. 325.. Promissisq́; ijs, quæ ostendit, non ualde pendeo. EX aliquo.) in fa. 160.. Comitia tamen, quando ex his pendes, quantum facere possumus, quod &c. EX errore.) de off. 13.. Etenim qui ex errore multitudinis pēdet. CANtilenā.) in fam. 177. Et totam istam cantilenam ex hoc pendere, ut q̃ plurimum lucri faciant: id est, hinc nasci. Plaut. uero dixit per pedem aliquem pendere. 23. Nudus, uinctus centum pondo es, quando pendes per pedes.

Pendere, est proprie ad libram aliquid examinare. sed in transferendo maximam orationi uenustatem affert: quoniam uero æs maxime pendebatur in soluēdo debitum. Vnde etiam pensio dicta est, pro soluere passim usi sunt. nec nō etiam quia pœnę dissolutio magna ex parte pecunia fiebat, ideo in usum receptum est, ut diceretur pendere pœnas: id est, soluere. PEcuniam.) 2. uolu. orat. 86. Tamē omnes urbis pecunias ad nutum uestrum penderent: id est, darent. Atti. 89. Pro qua si Curio legem protulerit H S centena pendat necesse est. Ita VEctigal.) Attico. 296.. Qui pendere ipsi uectigal sine publicano non potuerunt: idest, dissoluere POEnas.) Plaut. 25.. Atq; etiam pro istis maledictis pœnæ pendentur mihi hodie. Att. 75. Maximas pœnas pendo temeritatis meæ. Item Terent. 67. Syrus tergo mihi pœnas pendet RE aliqua.) 3. uolumi. oratio. 27. Omnes fere Reip. aut præsenti morte, aut turpi exilio dependerunt. ut etiam sine pœnas pro puniri ponatur. VERbum.) in ora. lib. 201.. Ibi res spectatur non uerba perduntur. REM.) 1. uolum. orat. 28.. Neque leui coniectura res penditur, neq; testis incertus auditur. CAVsam.) 1. uolum. oration. 1. Siquid hoc consilium ex opibus non ex ueritate causæ pendetur: id est, examinabitur. ALIquid ex aliqua re.) in fam. 73.. Qui te non ex fortuna, sed ex uirtute tua pendimus: id est, existimamus. NIhil.) Plaut. 205.. Nos te nihil pendimus.

PEnetrare, est penitus intrare, teste Sexto. quo transitiue Plautus etiam utitur. Quid quod & de loco etiam is ipsus Plaut. usus est. ut in exemplis. AD deos.) 3. uolu. orat. 112.. Proxime ad deos accersit Clodius, propius quàm tum, cum ad ipsos penetrarat, cuius de morte tanquam de cerimoniis uiolatis quæritur. SVB terras.) 1. uolum. orat. 225. Et subito non longe à Syracusis penetrasse sub terras. PEdem.) Plau. 135. Neq; uxorem habui, neque habeo, neque huc unquam postquàm sum natus intra portam penetraui pedem. Itē. 140. Si ergo intra ædes huius unquam ubi habitat, penetraui pedem, omnium hominum exopto, ut fiam miserorum miserrimus: id est, ingressus sum. SE aliquo.) Plau. 273.. Eáque intra pect⁹ se penetrauit potio extemplo, et ipsus perit & res, & fides. item, Quo illic homo fortasse penetrauit ædibus: id est, exiuit, inquit No..

Pensare

PENſare, eſt quantum quis mereat reddere. ALIquid aliqua re.) Salluſt. 81. Niſi forte repentina iſta frumentaria lege ueſtra penſantur munia. LAbores aliqua re.) in orator. lib. 144. Et ſummi labores noſtri magna compenſati gloria mitigantur.
PEragere, eſt perficere.) Att. 272.. Tamen propoſitũ nihilo ſecius peregit: id eſt, quod propoſuerat, effecit.
PERAgrare, eſt circuire, quaſi per agros ambulare, & eorũ proprium eſſe uidetur, qui aliquid diligẽter inquirunt, aut perluſtrant. VILlas.) 3. uolu. ora. 115.. Qui cum architectus, & decempedis uillas multorum, hortosq́; peragrabat: id ẽ, circuibat. Ita NEmora.) 2. uolumi. orationũ. 249. Hanc inquã accepimus agros, & nemora cum quodam ſtrepitu fremitúque peragrare. Ita INſulas.) in oratorijs libris. 169. Nam ut ſemel è Peiræo eloquentia euecta eſt omnes peragrauit inſulas, atq; ita peregrinata tota Aſia eſt. Ita TERras peragrari.) 3. uolum. orat. 131. Nec uero diſiunctiſſimas citius cuiuſquam paſſibus peragrari, quàm tuis non modo dicam curſibus, ſed uictorijs illuſtratæ ſunt: id eſt, percurri. LAtebras ſuſpicionum.) 3. uolu. orat. 48. Poſſum omnes latebras ſuſpicionum peragrare dicendo: id eſt, percurrere, recenſere. PER animos aliq.) in ora. lib. 104. Sed ita peragrat per animos hominum, ita ſenſus mẽtesq́; pertractat, ut &c. ORbem terrarum.) 1. uolu. ora. 225. ORbem omniũ peragraſſe terrarum.
PERcipere, modo eſt capere, modo intelligere, ſentire, aliâs aliud pro nominis natura, cui adiunctum erit, ſignificabit. FRVctum.) 1. uolu. philo. 175. Pauca ipſa multum ſæpe proſunt, & ferunt fructus, ſed non tantos, quanti ex uniuerſa philoſophia percipi poſſint. PHIloſophiam.) uolum. ph. 229. Etiam ſi minus percipere potuiſſet. ſupra eſt philoſophia. SENſum ex aliqua re.) 2. uolumi. orat. 166.. Qui uos, quoniam eſt id ętatis, ut ſenſum iam percipere poſſit ex mœrore patrio, auxilium nondũ patri ferre poſſit, orat ne &c. id eſt, dolorem ſentire qui iam poſſit. VSu aliq.) 1. uolu. phi. 91. Tamen quoniam uſu percepta ſunt, noſtra ducamus: id eſt, in uſum recepta ſunt. ANImo aliquid.) in orat. lib. 95. Siquis forte ſit tardior poſſe percipere animo, & memoria cuſtodire, non quæritur mobilitas linguæ. Ita OPInione.)

Cæ.79. At Cæsar biduum in his locis moratus, quod hæc de Vercingentorige usu uentura, opinione perceperat: id est, quod ita opinatus ante fuerat. OCVlis.) 1. uolumi. orationum. 214.. *Sed ut ne multi illud ante perciperent oculis*, q̃ Popu. Roma. id est, uiderent. MEMbra horrorem.) Plaut. 18. Nam mihi horror membra misero percipit dictis tuis: id est, occupat.

PERculere.) *Sunt qui putant* perculere tantum ad animũ pertinere, percutere ad corpus: *non* semper tamẽ seruatur. ANImum.) Terent. 3.. Perculsit illico animum. Don. tamen legit percussit, & intelligit suspicio, aut quid tale percussit. ALIquid ab abiecto.) 3. uolumi. orationum. 112. Adde casus, adde incertos exitus pugnarum, *Martem*q́ communem, qui sæpe spoliantem iam, & exultantem euertit, & perculit ab abiecto: id est, à *uicto* permisit eum uinci. & est nunc perculere funditus perdere, potentiamq́ *magis* respicit, quàm corpus. CIuitatem timore.) Attico. 274. Triduo uero, aut quatriduo ante hãc rem pulcherrimam timore quodam perculsa ciuitas tota ad te se cum coniugibus & liberis effundebat. nunc est perterrefieri. ALIquid.) Attic. 268.. Cæterosq́ pari fortuna perculsos. maximam animi consternationem uis uerbi complectitur.

PERcontari, *est diligenter* inquirere ab ijs sumptũ, qui nauda in fluminibus contis exquirũt. & aliquid, & de re aliqua percontamur. quo passiuo *usus est etiam* Cic. Plautus. 10.. Quî istuc in mente est tibi ex me mi uir percontarier? DE re.) de off. 126.. Deinde ego illum de suo regno, ille me de nostra Repub. percontatus est. in orator. lib. 180. Ilud Theophrasto accidisse, quod dicitur, cùm percontaretur ex anicula quadam &c.

PERcutere, est ferire, uel siquid auget per, grauiter ferire. ANImam.) Attic. 59.. Audiui ex Ganio hoc Firmano Romæ esse hominem, & fuisse assiduum, percussit animum. Vbi statim uides & animum percuti, non semper perculi. Item. 1. uolumine philosophiæ. 264.. Quodcunq; nostros animos probabilitate percussit & cæter. LIteris aliq.) in fami. 142.. Is cum ad me Laodiceam uenisset, mecumq́ eum ego esse uellem, repente percussus est atrocissimis literis. STRAtagemate aliq.) Attic. 69. Habuimus in Cumano quasi pusillam

Romam, tãta erat in his locis multitudo, cum interim Rufio noster quod se à Vestorio obseruari uidebatur, stratagemate alto percussit hominem. Ita COgitatione inani aliq.) 3.uolum.orat.117. Quid uultu extimuistis? quonam modo ille uos uiuus affecerat, qui mortuus inani cogitatione percussit. SEcuri aliq.).1.uol.phi.53.. Quod uero filium securi percusserit. DE cœlo aliq.)2.uol.ora.115. Cõplures in Capitolio turres de cœlo esse percussas: id est, ictas.

PERdere, est amittere, affligere. OCVlos.)2 uol.ora.252.. Aut quod oculos, ut opinio illius religionis est, nõ perdidisti: id est, erepti non sunt. COhortes.)3.uolu.orat.19. Neq; equitatũ in Syria, & cohortes optimas perdidissemus. CAVsam.)1.uolu.ora.46.. Hic tu si amplius HS numo petisti, q̃ tibi debitum est, causam perdidisti. LIbertatem.)3.uol.ora. 18. Cum Coss. prouinciarum pactione libertatẽ omnẽ perdidissent. Patriam, Parentes, Amicos, Seipsos.)1 uolu.phil. 59. Multi parentes, multi amicos, nonnulli patriam, pleriq; autem seipsos penitus perdiderunt. VIRtutẽ animi.)2.uol. ora.202.. Recuperata uero sua dignitate se nõ cõmissurum, ut cum ea, quæ amiserat, sibi restituta essent, uirtutẽ animi nõ haberet, quam nunquã perdidisset. VAletudinẽ.)1.uolu. phil.234. Perdita ualetudo, debilitas, cæcitas, interitus patriæ &c. ALIquem.)Terent.14.. Vbi istic scelus est, qui me perdidit? Item: Dij te perdant: id est, malis omnibus cumulent, disperdant.

PERducere.) Finem rei spectat uerbum, & absolutionem. ac tacita quædam difficultas in eo inesse uidetur. & aliquo, ad aliquid, & in aliquid perducimur. AD tempus.)in fami. 143.. Quæ si ad tempus tuum perducitur, facilis gubernatio est: id est, si ad tempus tuum peruenire poterit. ALIQ. ad HS SO.)1.uolumi.oration.123. Expositis suis difficultatibus hominem ad HS LXXX. perducit, eamq; ei pecuniã numerat. AD conditiones.)1.uolum.oratio.4.. Quod si facere nolit, atq; inhibuerit eiusmodi rationibus illum ad suas conditiones perducere. AD SENTENtiam.) Attico. 257. Veteranos, qui Cassilinis, & Calatię sunt perduxit ad suam sententiam. AD FVROrem.) 1.uolumine philosophiæ. 220. Nam Aiacem quidem ira ad furorem, mortemq; perduxit. ET in sententiam.) Cęsar.78. Hac coacta manu quoscunq

ſcunq; adit ex ciuitate in ſuam ſententiam perducit: id eſt, perſuadet, impellit.
PEREGRINARI, eſt per aliena loca peragrando proficiſci. & aliquid, & aliquo loco. ALIqua regione aliq.) in oratorijs libris.169. Nam ut ſemel è Peiræo eloquentia euecta eſt, omnes peragrauit inſulas, atque ita peregrinata tota Aſia eſt, ut ſe externis oblineret moribus. ALIcubi.) 1. uolumine philoſophiæ.98.. Quæ quidem adhuc peregrinari Romæ uidebatur. INFINITAtem.) 1. uolumine philoſophiæ.250. Et cum alij ſæpe quod eſſet ante pedes non uiderent, ille infinitatem omnem peregrinabatur, ut nulla in extremitate conſiſteret: id eſt, uidebat, mente percipiebat. AVres alicu.) 3. uolumine orationum.107.. Veſtræ peregrinantur aures.
PERferre.) Quando iampridem ad ea uentum eſt, quæ uerba compoſita ſunt ab hac præpoſitione per, ſatis erit ſemel dixiſſe, ea omnia plerunque rei perfectionem, & finem continere. nam ſæpe uel pro ſuo ſimplici, uel etiam alio cõpoſito accipi, nemo negabit. NVNcium alic.) Attic.289.. Tamen exiſtimaui à me quoque tibi huius moleſtiæ nuncium perferre oportere: id eſt, plane tibi ſignificare. FAMAM.) Cæſar.58.. Nondum ad eum fama de Titurij morte perlata: id eſt, allata. SERMOnem ad aliqu.) in famili. 182.. Nam & ſcripſiſti aperte quid tibi uideretur, & Atticus ad me ſermonem tuum pertulit: id eſt, plane expoſuit. LITEras.) Attico.168.. Vectieno uelim gratias, quòd ſtudioſus ſit, ſi quenquam nactus fueris qui perferat: literas des, ante quàm diſcedimus. Item in familiari.20. Cum has ad te quàmprimum literas perferri magnopere uellemus. Item. 24.. LEgem.) Attico.18. Pompeius uero ad uoluntatem perferendæ legis incubuerat. Item.89. Pro qua ſi Curio legem pertulerit. HS centena pendat neceſſe eſt, & ferre, & perferre legem eadem ſignificatione dicitur, niſi fortaſſe in perferendo aliqua difficultas ſignificetur, quæ non ſit in ferendo. ſunt etiam qui dicant, ferri legem, cum non ſemper accipitur, perferri cum accipitur. Ego uero nuſquàm legi latã legem, niſi cum capta eſt. nam illud eſt proponere, non autem ferre.
PERfodere aliquid.) 3. uolum. orationum.31. Licet impune

per me parietes in adolescentia perfoderis.

PERfricare caput.)1.uolumine oration.160..Cum interea Apronius caput,atq; os suum perfricaret:id est,unctitaret. OS.)1.uolumi.philosophiæ.199.Quam tu idem cum os perfricuisti,soles dicere: id est,quando omnem pudorem abiecisti.prouerbialis est sententia in eos, quos nihil pudet, ut dicamus os perfricuit.

PERficere aliquid,ONus.)in fa.86.Omne onus perficies,nisi forte,aut in miseria nimis stulte,aut in amicitia nimis impudenter tibi onus impono: id est,exequere.

PERfundere, est conspergere . & aliqua re aliq. perfunditur.)2.uolum.philoso.23..Vt eos perfundas, uoluptatibus. IVcunditate.)1.uolum.philoso.65. Et iucunditate quadam perfunditur.IVdicio aliq.)1.uolum.orat.31..Interim mihi uideris Eruci duas res assequi uelle,nos iudicio perfundere, accusare autem eos ipsos &c.HORrorem aliq.) Attic.122.. Qui me horror perfudit.

PERfungi periculum.)3.uolu.orat.5. Sed recito memoriã perfuncti periculi &c.

PERgere,est ut semel quis inceperit,persequi,perseuerare. sed maxime ad iter iam institutum pertinet.Plaut.197. Pergitin' pergere?ad pedes loquitur. IRE.) 1.uolumi.philoso. 39.Itaq; confestim ad eum ire perreximus:id est,iter continuauimus,nusquàm,nisi cum eo,constitimus. 2.uolumine phil.86. Conclaue illud,ubi erat mãsurus,si ire perrexisset, proxima nocte corruit.EX his duobus exemplis deprehenditur uerbi aperta significatio esse,scilicet pergere,pro peruenire,quo quis intendit.HVC.)Teren.29..Sed quis hic est, qui huc pergit?HORsum.)Terent.111. At at eccum Phidippum, & patrem uideo,horsum pergunt.REctà ad aliq.) Terent.124..Postridie ad anum rectà pergit.AD aliq.locum.) Attico.31.Ego uero in montes patrios,& ad incunabula nostra pergam. LAEdere.) Terent. 25.: Habeo multa, quæ nunc condonabuntur,quæ proferentur post,si perget lædere,ita ut facere instituit.DIIVdicare.) Terent.55. Pergin' istuc prius diiudicare,quàm scias quid ueri siet?id est,etiam affirmas ita esse.REliquum.)Attico.60..Perge reliqua,gestio scire ista omnia.PRæterita.)Attico.46..Sed pergo prę terita.corrigit se Cice.quasi minime necessaria perscribat.

in fam.

in fam.151..Perge igitur, ut agis, nomenq́ tuum commenda immortalitati.
PEriclitari, est periculum facere. experiri. OMnia.) 1. uolu. orat.18. Omnia circumspexit Quintius, omnia periclitatus est C. Aquili. SAlutem.) 2. uolum. ora. 99.. Non est sæpius in uno homine salus summa periclitãda Reip. ubi passiue more nonnullorum deponentium poni uides. VIta uero, capite, fama, fortunis aliquem periclitari dicit in Raudensem Lau. Vall. de qua dicendi figura, neq́ ipse exemplum affert, neq́ ego, quod apponam, habeo. Laurent. Vall.
PErire.) Perire, & interire plurimum differẽtiæ habent. perire enim leuior res est, & habet inuẽtionis speciem, & non omnium rerum finem. ut Plaut. 53.. Qui per uirtutem peritat non pol interit. Ita No. Mar. Nos addimus intransitiue semper usurpari uerbũ, cum in sua significatione propria remanet. cũ uero amare significat, tunc tantum transitiue. ut uero in utraq́ significatiõe cõstruatur exemplis ipsis planum fiet. ALIQ.) Terent. 29. Vtinam tam aliquid inuenire facile possis Phædria, quàm hoc peribit munus. PEcuniã.) 3. uolu. orat. 196.. Tantam pecuniam Pop. Roma. tam breui tempore perire potuisse? Minas pro aliq.) Terent. 93.. Nẽ pe tua arte uiginti minæ pro psaltria periere: id est, amissæ sunt. OLEum, Operam.) Attico. 32.. Ne opera, & oleum philologiæ nostræ perierit, sed conferamus tranquillo animo. DOtem alic.) Terent. 84.. Tum præterea, quæ secunda ei dos erat, periit. SCHEdam.) Attico. 20.. Vt scheda ne qua depereat: id est, amittatur. SOcios.) Attico. 296.. Ac socios perire nõ sinas: id est, opprimi. Item At. 226. Quid fieri tum potuit? iampridem perieramus: id est, uires, & penè uitam amiseramus. IN perpetuum modum.) Plautus. 125.. Nunc pol ego peri planè in perpetuum modum. E patria.) Plaut. 51.. Vtinam te dĩ prius perderent, quàm peristi è patria tua. Plautus. 200.. Et ego nunc amore pereo, sine te uerberem. AB animo, AB re.) Plautus. 273.. Si iratum scortum forte est amatori suo, bis periit amator, ab re, atque ab animo simul. ALIquam mulierem.) Plautus. 213. Ei duæ puellæ sunt meretrices seruolæ sorores, carũ hic alteram efflictim perit: id est, deperit.
PERmanare, est peruenire. AD aliq. aliq.) Terentius. 82..

Quamprimū absoluito te, ne si magis irritatus fiet, aliquā ad patrē hoc permanet, atq; ego tunc perpetuo perierim. AD animum aliquid.) 1. uolum. orat. 29. Magnam possidet religionem paternus maternusq; sanguis, ex quo siqua macula concepta est, nō modo laui nō potest, uerum usq; eo permanat ad animum &c. Ita IN uenas aliquid.) 1. uolum. philo. Nam cum est concupita pecunia, nec adhibita contiuuo ratio quasi quædam Socratica medicina, quæ sanaret eam cupiditatem, permanat in uenas: id est, penetrat. & inhæret in uisceribus illud malum.

PERmanere, est in quo quis semel constiterit, perseuerare. MOrem.) 2. uolumi. philosophiæ. 183. Nam & Athenis iam ille mos à Cecrope, ut aiunt, permansit: id est, durauit. IN incepto.) in fa. 70.. Cupio deterrere, ne permaneas in incepto. IN sententia.) 2. uolumin. orationum. 139.. In sententia permaneo.

PERMITtere.) Idem est sæpius cum committere, concedere. POtestatem alic.) 2. uolumi. orationum. 73.. Magna potestas permittitur: id est, conceditur. Item. 78. Iam uideretis quibus hominibus omnium rerum & uendendarum & emēdarum potestatem permitteretis. Item. 1. uolumine orationum. 105. Qua potestate iste permissa, ut ex C. Fannio, & ex Q. Tadio cognouistis. SE alicui.) Terentius. 88.. Et me, & meum amorem, & famam permitto tibi: id est, committo. REM suffragiis.) Cæsar. 95.. Suffragiis res permittitur: ad unum omnes Vercingentorigem probauit imperatorem.

PERmutare, est aliud pro alio, uel ex eodem genere tantundem ab alio accipere. maximeq; ad id accōmodari uidetur, quod uulgò dicimus, per lettere de cambio. PEcuniam.) in fa. 29. Se autem curasse, ut cum quæstu populi pecunia permutaretur. 33.. Pridie Cal. Sex. puto me Laodiceæ fore, per paucos dies, dū pecunia accipitur, quę mihi ex publica permutatione debetur, commorabor.

PERorare, hoc proprium oratoris est uerbū, cum causam peregit: cuius etiam orationis postrema pars peroratio appellatur. CAVsam.) 1. uolu. orationum. 236.. Causa prope perorata ipse arripuit M. Aquilium, constituitq; in conspectu &c. Item. 3. uolum. orationū. 16. Qui cum esset in eadem

causa perorata. Item. 52.. Dicta est à me causa Iud. & perorata. Ita LItem.)de officijs.60.. Tantum dabitur amicitiæ, ut ueram amici causam esse malit, ut perorandæ litis tempus quoad per leges liceat, accommodet. CRImen.)1.uol. orat. 182. Venio nunc ad epistolam Timarchidis liberti istius & accensi, de qua cum dixero, totum hoc crimen decumanum perorabo. Attico.72., Sed hæc tum laudemus, cum erunt perorata: id est, absoluta. PEROrari.) 1.uolu.orat. 6. Queritur priore patrono causam defendente, nunquam perorari potuisse.

PERpellere aliquem.) Terent.15.. Vsq; adeo donec perpulit: id est, impulit. persuasit.

PERpendere, est diligenter examinare. ALIquid re aliqua.) de offi.114. Quæ tota ueritate perpenditur: id est, existimatur. AD præcepta.) 2.uolum.oratio.142.. Hæc omnia ad rationem ciuitatis si dirigas, recta sunt: sin perpendere ad disciplinæ præcepta uelis, reperiantur prauissima: id est, exacte ponderare.

PERpetrare.) Impetrare est exorare: perpetrare, perficere, autore Sex. Opus.) Plau.197.. Postquàm opus meum, ut uolui omne perpetraui: id est, absolui.

PERpetuare, est perpetuum facere.) Plaut.184.. Non est iustus quisquam amator, nisi qui perpetuat data: id est, perpetuo dat. VERba.) in orat.lib.159.. Tamen cum perpetuare uerba nolumus: id est, longiorem unius sententiæ uerborum seriem producere nolumus, quàm unus spiritus, isq; perfacilis, proferre possit. SERmonem.) in orator.lib.129. De illo, quod, in perpetuitate sermonis, & hoc quod in celeritate, atq; dicto est.

PERrumpere aliquid.) de officijs.59. Pœnam non dico legum, quas sæpe perrumpunt. ALIQ.) Cæsar.82. Sic animo parati, ut si eam paludem Romani perrumpere conarentur, hæsitantes premerent ex loco superiore: id est, impetu facto paludem intrare.

PERscribere, præter uulgatissimam significationē, est in codice accepti, atq; expensi aliquid notare. Terenti.144. Sed transi sodes ad forum, atq; illud mihi argentum, iube rursum rescribi Phormio. Ph. Quod ne ego perscribi porro illis quibus debui? id est, reddidi quibus debui, & iam mihi

relatum est acceptum NOmen.) 1.uolu.oration.45. Egóne hanc manum plenam perfidiæ, & hos digitos meos impellere potui, ut falsum perscriberem nomen. Item. 45. Aeque enim tabulæ condemnantur eius, qui non uerum retulit, & eius qui falsum perscribit. AVtoritatem.) in fami. 3.. De his rebus pridie, quàm hęc scripsi, senatus autoritas grauissima intercesserat, cui cum Cato, & Caninius intercessissent, tamen est perscripta. nunc rei plenissimam absolutionem significat, ut perferre legem.

PERsequi, est quod semel inceperis pergere exequi. IMperium.) Plaut. 9. Non soleo ego somniculose herilia imperia persequi: id est, exequi. Item. 250. Certúmne est neutram uestrarum persequi imperium patris? P. Persequimur, nam quo dedisti nuptum, abire nolumus. MANdatum.) Attico, 315. Tua mandata persequar diligenter. Item Plautus. 49.. REliqua.) 3. uolum. orationum. 248.. Reliqua Popu. Rom. in ea familia, quam uidit amplissimam persequetur. OMnia.) in famil. 147. Sed breuiorem me duæ res faciunt, una quod publicis literis omnia sum persecutus, altera. & cæte. MAleficium,) Sallust. 20. Nam cætera maleficia tum persequare, ubi facta sunt: id est, punies. Ita POEnas.) in fami. 13. Qui cum Tribu. pleb. pœnas à seditioso ciue per bonos uiros iudicio persequi uellet. Attico. 150.. 1. uolumi. orationũ. 354. HAEreditatem.) Terent. 19. Clamitent me sycophantam hæreditatem persequi. IVS suum.) 1. uolum. orationũ. 286.. Si aut mihi perscribat, quemadmodum meum ius persequar. Item Terent. 19. Crede hoc, ego meũ ius persequar. COpiam.) 1. uolumi. philosoph. 140. Quibus rebus expositis breuiter, nec enim sum copiam, quam potui, quia dubitatio in re nulla erat, persecutus. VItam aliq.) 3. uolumi. orationũ. 242. Aut isto tuo, mihi crede, consilio erit utẽdum, ut cedamus, abeamus, uitam inopem, & uagam persequamur: id est, exigamus. ALIquid aliqua re.) Cæsar. 48. Sese bello ciuitatem persecuturum demonstrat. ut & persequi ablatiuo etiam interdum non careat, ut prosequor. de quibus Laurent. Vall.

PERseuerare, est uti quid facere incepisti, ita idipsum pergere agere sine ulla intermissione. CVRsum.) Cæsar. 223.. Hac re animaduersa. & multa infra, usque eo defatigata ad insequen-

Insequendum hostem, perseuerandumq; cursum tardiorem haberent. ALIquid.) 1. uolum. oratio. 14. Deinde cur ex tot creditoribus ad istam rationem, nemo accesserit, ut necessa rio confiteare, neq; eorum tam temerarium quenquã fuisse, neq; te ipsum, id quod turpissime suscepisses, perseuerare, & transigere potuisse.

PERsonare.) proprie est sonitu plenum esse. DOmum can- tu.) 3. uolu. orat. 84. Cum collegæ tui, domus cantu, & cym balis personaret. BAIas.) 3. uolu. orat. 47.. Illæ uero non lo quuntur solum, uerumetiam personant, quasi uociferant. AVres alicui.) in fami. 92. Iam tamen p ersonare aures tuas huiusmodi uocibus, non est inutile: id est, ut crebro hæc au- diant. quam audiendi frequentem perceptionem etiam per callere expressit.

PERspicere.) est plenam rei, de qua agitur, cognitionẽ ha- bere. unde perspicuum, quod est clarum, notum. FIdem al.) in fam. 52. Et re uera confirmata amicitia, & perspecta fide commemoratio officiorum superuacanea est. Ita SENten- tiam.) in fam. 27. Deinde sententiam meam tu facilime per- spicere potuisti, iam ab illo tempore, cum in Cumanum mi- hi obuiam uenisti. ANImo aliq.) Sallu. 140. Cuius acerbita tem si minus animo bene perspexisti, quæso &c.

PERStringere.) No. Mar. cum de hoc uerbo agit, inquit, p- stringere dictum est, ualde stringere, affertq; exempla ex Plauto, Cicerone, & quibusdam aliis, iisq; bonis autoribus, in quibus nisi sit de lingua Latina grauissimus autor, aude- rem dubitare quædam accersita esse, quæ magis uerbi pstrin gere sunt, quã m perstringere. ea uero esse uidentur, quæ ad aciem, aut animi, aut oculorum habitandam ptinent: nam si præstigiæ, & prestigiatores sunt, qui uisum uerum illa no bis arte conturbant, siue uerbum ab iis, siue hæc à uerbo ue- niant, necesse est eandem scripturæ rationem ut seruẽt. nam à pstringo, ut Prestrigię deriuentur, cum sit prestringere in ppria significatione, nulla mihi ratiõe satis comprobari po test. à qua quidem mea sententia quosdam etiam alios ante me, eosq; appri me literatos uiros, haud abhorruisse sentio, quorum ego autoritate fretus, uel unius in primis Gu. Bu- dæi, quæ quanta sit in bonis literis, iampridem nemo nõ no uit, hæc ascribere non dubitaui. exemplum uero scripturæ Budæus.

ut immutarem, conari non potui. quare alterum uerbum adeat, qui in altero quod quæratur, non offenderit. ACIEM animi aliqua re.) 1. uolum. phil. 114.. Aciem animorum nostrorum uirtutis splendore perstringitis. 3. uolum. oratio. 240.. Quod uidebam equidem, sed quasi per caliginem perstrinxerat aciem animi Bruti salus. ACIEM ingenij.) Atti. 289. Videtur enim in eo esse bona indoles, sed flexibilis ætas, multiq; ad deprauandum parati, qui splendore falsi honoris obiecto aciem boni ingenij perstringi posse confidunt. ITA oculorum.) Plaut. 145.. Curate, ut splendor meo sit clypeo clarior, quàm solis radij esse olim, cum sudum est, solet: ut ubi usus ueniat cõtra conserta manu oculorum perstringat aciem in acie hostibus. OCVlos.) 3 uolu. orat. 34. cuius dignitas & splendor perstringebat credo oculos Vatinij. in. orat. lib. 195.. Consulatusq; meus, qui illũ primo leuiter perstrinxerat, idem nos rerum mearum gestarum, quas ille admirabatur, laude coniunxerat: id est, qui aliquantum eum commouerat. AGRum aratro.) 2. uolu. orat. 79. Quod solũ tam exile, & uacuum, quod aratro perstringi non possit. REM aliquam.) 1. uolu. orat. 225. Ignoscite, rei magnitudo me breuiter perstringere atrocitatem criminis non finit: id est, ut paucis uos expediam. Item 1. uolu. orat. 33.. Sed in animo est(quemadmodum ante dixi) leuiter transire, ac tantummodo perstringere unam quanq; rem: id est, attingere. BREuiter aliquid.) 1. uolu. orat. 225. Rei magnitudo me breuiter perstringere atrocitatem criminis non finit. ALIQ. sententijs asperioribus.) 2. uolu. ora. 266. Ille L. Crassi, ille M. Antonij uoluntatem asperioribus facetijs sæpe perstrinxit impune. ALIq. re aliqua.) 3. uolu. orat. 5.. Vt eos quorum scelere, furore, uiolatus essem uocis libertate, perstringerem? nunc est urgere grauiter, atq; aspere.

PERsuadere, est suadendo inducere.) dicimusq; aliquid alicui persuadere. Quod Lau. Vall. in Raudensem dixerit aliquem persuadere, ego fateor me apud meos non animaduertisse, etsi in passiuo contra sentiã, nam & cum persuasus est auditor, & auditoris animus persuasus, recte dici arbitror. AD ueritatem aliq.) 2. uolu. philos. 13.. Persuaderi mihi non opinione solum, sed etiam ad ueritatem plane uelim.

PERtẽdere aliquid cum aliq.) 3 uol. orat. 57.. Nos Cn. Pom

peij

per decretum iudicum de consilij sententia pronunciatum recognoscemus? cum legibus conferemus? cum fœderibus quorum acerbissima diligentia est pertendemus?

PERTInere.) modo eadē est significatioe, q̄ & attinere, eandemq; constructionem postulat: alicui .s. & ad aliquid pertinere, modo attingo significat: tumq; propius accedit ad compositionis suæ naturam, quę est à per, & teneo. construendi uero usus exemplis cognoscetur. AD aliquid.) in fam. 215.. Pertinet enim ad officium meum eos existimare curæ mihi suas res esse. SVSPItionem ad aliq.) 1. uolu. orat. 29. Cū neq; seruus quisquam reperiretur, neq; liber, ad quem ea suspitio pertineret: id est, de quo suspicari possemus. ALICVI ad multa. Att. 41. Idq; ad multa pertinet meis. QVO.) 2. uo. orat. 70. Illud, quod nemo fecit de minore parte populi, quo pertineat uidere: id est, quorsum spectet. Item Sall. 18. Quo illa oratio pertinuit: id ē, quid sibi uoluit? Ita Eo aliquid.) in fa. 78.. Atq; hæc eo pertinet oratio, ut &c. id est, ad id spectat oratio: illud sibi uult. EOdem illo.) Cęs. 39.. Hæc omnia Cæsar eodem illo pertinere arbitrabatur. IN aliq.) in orat. lib. 199. Talem uero existere eloquentiam, qualis fuerit in Crasso, & Antonio, non cognitis rebus omnibus, quę in tam tam prudentiam pertinerent, tantámque dicendi copiam, quanta in illis fuit, nō potuisse confirmo. AD ALPES.) Cæ. 28.. Qui à finibus Allobrogum, & lacu Lemano. & flumine Rhodano ad summas alpes pertinent: id est, perueniunt. AD ARCEM.) Cæs. 144.. Massilia enim ferè ex tribus oppidi partibus mari adluitur. reliqua quarta est, quæ aditum habet à terra, huius quoque spatij pars ea, quæ ad arcem pertinet: id est, peruenit, arci adiuncta est. A D FInem.) Cæsar. 24. Neque nostri longius, quàm ad finem porrecta, ac loca aperta pertinebant, cedentes insequi auderent. A D FLVMEN.) Cæsar. 1. Belgæ sub extremis Galliæ finibus oriuntur, pertinent ad inferiorem partem fluminis Rheni: id est, attingunt Rhenum ex ea parte. A D OCEANVM.) Cæsar. 131.. His rebus constitutis, equites auxiliaq; totius Lusitaniæ, à Petreio, Celtiberis, Cantabris, Barbarisq; omnibus, qui ad Oceanum pertinent, ab Afranio imperàtur. PER REM aliquid.) 2. uolu. phil. 40. Sed tamen his fabulis spretis, ac repudiatis, Deus ptinēs

Massilia. Belgæ.

per

per naturam cuiusq; rei, per terras Ceres, per maria Neptu nus, alij per alia, &c. Ita PER omnem mundum.) 2.uolmin. philo.30.. Ex quo intelligi debet eam caloris naturam uim in se habere uitalem per omnem mundum pertinentem: id est, quæ contingit omnem mundi partem.
PERtingere, à re ad rem.) Cæsa.179.. Circuitionem, quam pertingere à castris ad flumen suprà demonstrauimus: id ē, pertinere.
PERturbare, est commouere. DE aliqua re.) 3.uolum.orat. 101.. Cum Annius Milo ipse magis de Reip. salute, quàm de sua perturbetur. EX re.) 3.uol.orat.17.. Iure posse per operas concitatas quemuis ciuem nominatim Trib. plebis consi lio ex ciuitate perturbari.
PERuadere.) est percurrere, penetrare: & modo aliqd, modo p aliquid arbitratu tuo construas licebit. MORbum locum omnem.) 2.uolu.orat.177.. Num in agro Camerte? Piceno? Gallico? quas oras maxime quasi morbus quidam illius furoris peruaserat: nihil uero minus, id est, peragrat. OMnia aspera.) Sallu.86.. Et omnia aspera uti soles, perua de, supera: id est, doma. PER aliquid.) 2.uolu.orat.8. Quæ per animos gentium barbararum peruaserat. Item. 1.uolu. orat.96. PER omnes partes prouinciæ te, tanquam calami tosam tempestatem, pestemq; persuasisse demonstro.
PER Venire.) Rei finem, & terminū respicit uerbi proprietas. ut uero transferatur, ac etiam construatur, exemplis ipsis cognosci poterit. AD tabulas nouas.) Att. 836. Summū esse periculum, ne culpa senatus his decretis, res ad tabulas nouas perueniret. AD suas fortunas aliq.) 3.uolu.orat.127. In quo spes fuit, posse sese aliquando ad fortunas suas peruenire: id est, suarum rerum compotem fieri. Ita AD suū.) 1.uolu.orat.8. Vt ad suum quisq; quàm primum sine cuiusquam dedecore, infamia, pernicieq; perueniat. Ita AD nummos) in fami. 207.. Vt quàm commodissime libertus Strabonis, qui eius rei causa missus est, negotiū conficiat, ad nummosq; perueniat. AD aliquid.) Att. 15.. Ad quē propter diei breuitatem non est peruentum. AD summam desperationē aliq.) Cæs.158.. Tum uero ad summam desperationem nostri perueniunt. AD maximas pecunias.) in orato. lib.134. Tanta malorum est multitudo ciuium, ut tibi ego hoc con-
firmem

firmem, si Romæ manseris te paucis annis ad maximas pecunias peruenturum. AD aures aliq.) 3.uolu.orat.225.. In quo equidem ,p amicitia tua dolere soleo afferi hęc foras, & ad Po·Ro.aures peruenire. 1.uolum.ora.214.. Peruenit res ad istius aures, nescio quomodo. Ita AD paucitatem.) Cæs. 60. Res ad paucitatem defensorum peruenerat. AD corpus uim.) 1. uolum.orat.293. Etenim recuperatores non ea sola uis est, quæ ad corpus nostrum, uitamq; peruenit, sed etiam multo maior ea &c. AGrum ad aliq.) 2.uol. orat.82. Quod si posset ager iste ad uos peruenire. LITeras ad ali.) 2.uolu. oration. 169.. Ad me nullum indicium, nullæ literæ peruenerunt, nulla suspitio. CAlamitatem ad aliq.) 1.uolu.orat. 199. Quid est enim in calamitate residui? quod non ad miseros aratores isto Prætore per summam iniuriam, ignominiamq; peruenerit? id est, quod non perpessi sint? FAMAm ad aliq.) Att.78.. Itineris nostri famam ad te peruenisse lætor. POTestatem ad aliq.) 2.uolum oratio.70.. Sine ad illos potestatem, ad te gratiam beneficij tui peruenire. GRatiam ad aliq.) Vide potestatem. INiuriam ad aliq.) de offi.121.. Iactam & immissam à te nefariam in me iniuriam semper duxi, tamen peruenisse ad me nunquam putaui. HVmanitatE ab ali. ad aliq.) Atti.295. Sed etiam à quo ad alios peruenisse putetur humanitas. SIMilitudinem ad aliq.) 2. uol. orat. 140. Sed tamen naturæ similitudo illius ad te magis, qui ab illo ortus es, quàm ad unum quenq; nostrum peruenire potuit. ad imitandum uero, tam mihi pro. PRAEceptum ad aliq.) in fam.246.. Vellē tamen meæ quoq; autoritatis, pro plurimis nostris necessitudinibus præceptum ad te aliquod peruenire. IN senatum aliq.) 2.uolum.oratio. 155. Qui neque ulla conditione in senatum peruenire potuit: id est, qui senator nunquàm fieri potuit. IN scripta alic.) in fam.68.. Atque hoc præstantius mihi fuerit, & ad lætitiam animi, & ad memoriæ dignitatem, si in tua scripta peruenero: id est, si de me scribes. IN claritudinem.) Sallustius.28. Præterea modestissime parendo, & sæpe obuiam eundo periculis in tantam claritudinem breui peruenerat. TEstamento aliquid ad aliq.) 1 uolum.orati.299. Nam ut perueniat ad me fundus testamento alicuius fieri potest. Ita hæreditas. Ita de multis.

Per

PERVertere.) est penitus tollere, euertere. ALIquid re aliqua.) in orat. lib. 143.. Is eius omnē spem, atq; omnia uitæ consilia morte peruertit. REmp.) 3. uolu. orat. 33.. Qui primum eam Remp. quæ auspicijs inuentis constituta est, ijsdē auspicijs sublatis conarere peruertere. IVra omnia.) de off. 6. Qui omnia iura diuina, humana peruertit propter eum, qui &c. VTILitatem.) de offic. 72.. Nulla uis fuit religionis quæ tantam utilitatem peruerteret.

PERuulgare.) est uulgo rei alicuius plenam copiam facere. SE omnibus.) 3. uolum. ora. 45.. Sed si esset aliqua dissimilis istius, quæ se omnibus peruulgaret, id est, sui uulgo potestatem faceret, VIam.) Teren. 52.. Sed ui, & uia peruulgata patrum quotidie accusabam. IN uulgus aliquid.) 1. uolumin. phi. 67. Etiam in uulgus peruulgata loquitur.

PESSundare.) est opprimere. ALIquid aliquem.) Teren. 3.. Quæ si non astu prouidentur, me, aut herum pessundabūt. Item. 126. Hoc ipsum repetit carmen. AD aliquid.) Sall. 25.. Sui captus prauis cupidinib⁹ ad inertiam, & uoluptates corporis pessundatus est.

PETEre.) Quoties Don. (quod sæpius facit) de hoc uerbo agit, semper idem repetit: petere scilicet esse precario. poscere imperiose, postulare iure. Sed non semper in hac significatione permanet: nam ad multarum uocū rationem, quas in oratione sibi adiungit, eam uariando accommodat, ut in exemplis. VENIAM.) in orator. lib. 219.. Cui se purgat, ueniam petit. SOCIETatem. alic.) Sallu. 82. Neque petere audeam societates. AD societatem.) Sallust. 54. Et ea re à nobis ad societatem, ab illis ad prædam peteris. VNDE peti.) in oraot. lib. 98.· Vt illi unde peteretur uetus, atque inusitata exceptio daretur. M. Cato apud Gelliū 203.. Illi unde petitur, ei potius credendum esse. Item si non melior est Gellius Tinio, potius oportet credi unde petitur. ubi est, unde petitur, pro eo qui petit, contra, id quod est in Cicerone, pro à quo petitur. MVLctam.) 1. uolu. orat. 107.. Petita mulcta est apud istum prætorem à Q. Opimio, qui adductus in iudicium uerbo, quod cum esset Trib. Pl. intercessit contra legem Corneliam. Item. 2. uolu. orat. 37.. Ab illo enim siue quod in legem non iurasset, siue quòd ex lege subsortitus iudicem non esset, multa petita esse dicitur. Item. 2. uolum. orat. 39..

Vno iudicio mulcta est ab eo petita. sicut ab Iunio, quod nō suæ decuriæ mancre, neq; ex lege sedisset. Erat autem iudicij genus, cum ad prætorem ageretur, scilicet ut is quem cōstaret contra legem aliq. fecisse, multæ reus fieret, quod erratū per pecuniam tantum dissoluebatur. de quo quidem iudicio sæpe in senatu actum est, ut tolleretur, ut. 1. uolum. oratio. 108. Testatur Cicer. cuius propter indignitatē iudicij sæpissime est actum in senatu, ut hoc genus totum multarum, ac iudiciorum eiusmodi tolleretur. Plautus 51. Dixit irrogare multam. His diem dicam, irrogabo multam. PRECArio.) Plaut. 1.. Verum profecto hoc petere me precario à uobis iussit leniter dictis bonis. EX aliq. re.) 1. uolu. orat. 45.. Vt pecunia non ex tuis tabulis, sed aduersarijs petas. LAVDē.) 1. uolu. phil. 75. Quæ est ista laus, quæ possit è macello petiē GIBum è flamma). Terēt. 35. Ex flamma te petere cibū posse arbitror. antiquū est uerbum petere è flamma, inquit Do. MAGIstratum.) Asco. 15. Petebatq; Milo deterius consulatum. Item. 2. uolum. orat. 125.. Neq; enim si tibi tum, cū consulatum peteres affui, &c. HOnores.) 2. uolum. philo. 213.. Quæ tamen ita scripta sunt, ut non ad omnes, qui honores petant. Item Atti. 366. HOnorem.) 1. uolumi. orat. 66. Habet honorem, quem petimus, habet spem, quam ꝓpositam nobis habemus. AGGerem.) Cæs. 24.. Ab opere reuocādi milites, qui paulo longius aggeris petendi causa processerāt, ac cersendi: id est, terram ad aggerem ædificandum. EXEMplum.) 3. uol. orat. 149. Vnde pudoris, pudicitiæq; exempla peterentur: id est, haberentur. CAPut.) 1. uolu. ora. 5. Propterea quod iste caput petere non desinebat: id est, ferire. Ita ALIquem.) 2. uolu. orat. 25.. Iccirco nunc cū Murænā ipsum petas; adiutor eodem pacto esse debeo. SAlutem aliqua re.) Cæsar. 18.. Ibi perpauci aut uiribus confisi tranare contēderunt, aut lintribus inuentis salutē sibi petierunt: id est, quæsiuerunt. FVGam.) Cęs. 25.. Ac rursus aliam in partē fugam petebant: id est, fugiebant. CVRsum.) Atti. 42. Fortasse aliū cursum petiuit: id est, tenuit. Item. 3. uolu. ora. 53. MORtē.) 1. uolu. ph. 77.. Eamq; mortem ardentiore studio peteret, q̄ Epicurus uoluptatem petendam putat: id est, expeteret. POssessionem.) 2. uolum. oratio. 162.. At istius hæreditatis Globulo prætore Flacci nomine petita possessio est.

PIGnerare. Hoc uerbum ex iis est, quæ tria genera complectuntur, actiuum scilicet, passiuum deponens. nam & pignerare, & pignerari, aliquem aliquid dicimus. item ab aliquo aliquid passiue recte dicitur. de actiuo passim exẽpla sunt. de deponenti. 3. uol. orat. 264. Etenim mars ipse ex acie fortissimum quenq; pignerari solet. de passiuo. in composito oppignerari uideri potest. quæ duo tamen ita differre uidentur, ut pignerari sit accipientis in pignus: oppignerari magis dantis.

PINgere simulachrum alic.) in orat. lib. 62. Helenæ se pingere simulachrum uelle dixit. TAbulas.) in ora. lib. 62. Is cæteras tabulas pinxit. CORpus ali.) in orat. lib. 62. Qui cum muliebri in corpore pingendo plurimum aliis præstare sæpe accepissent. STRAgulum.) 1. uol. phil. 240.. Textili stragulo magnificis operibus picto. BIbliothecam constructione.) Att. 58. Bibliothecam mihi tui pinxerunt constructione: id est, ita egregie construxerũt, ut pene depicta uideat.

Lau. Vall. PLacere.) Lau. Vall. dicit hoc uerbum eandem interdum significationem habere, quam efferri, superbire aliquo bono suo. ego fateor in hoc sensu apud meos, quod sciam, nusquã offendisse, uerum pro uideri interdum non dubitarem exponere. ALIquid sibi) in orat. lib. Nunquam mihi minus, quã hesterno die placui. SI diis placet.) Teren. 45.. Vide ut ocio sus sit si dis placet. Item. 87. Ille bonus uir nobis psaltriam (si dis placet) parauit. proprium est exclamantis indignitate alicui⁹ rei. in fa. 3. Itaq; postridie placuit, ut breuiter sententias diceremus. Item. 1. uol. ph. 54. Vt placet inquam: id est, ut uidetur.

PLEctere, est uerberare, percutere, ferire. RE Aliqua.) de off. 112. Sed cum multis in rebus negligẽtia plectimur. Ter. 159. Tu iam lites audies, ego plectar pendens: id est, patiar. CVLpam.) 2. uolum. orat. 18.. Vt, & in iudiciis & sine iniuria culpa plectatur, &c.

PLuere.) neq; apud ueteres uerbũ hoc supposito caruit, ut præcipiebat Lau. Vall. TIGna.) Pl. 116.. Venit imber, lauat parietes, perpluunt tigna. ALiq. ALiquem.) Pl. 116.. O uenus uenusta, hęc illa est tempestas mea, mihi quę modestiam detexit, tectus qua fui, quam mihi amor & cupido in pectus perpluit meum, neq; iam unquã obtegere possum, ubi uer-

bum

bum & suppositum,& appositum etiam habere uides.

POEnitere.) est quod feceris, fecisse moleste ferre. ac ut latius uerbum exponerem, Donati uerba trãscribere placuit: ita enim, inquit, pœnitet: id est, parũ uidetur: pœnitet enim eum qui parum putat, ut alibi Ter. Nostri nosmet pœnitet. Virgil. Nec te pœniteat calamo triuisse labellum. de offic. 1. Quoad te quantum proficias, non pœnitebit, ut pœnitere se ubiq; sit sibi non satisfacere in ea re, uel qui parũ se consecutum putet. Constructio uero secundum grãmaticos est accusatiuus & genitiuus: uel genitiui loco infinitiuus. tamen etiã accusatiui loco datiuum, & genitiui loco accusatiuũ ueteres usurpasse comperio. Att. 195.. Quod me ipse per literas consolatus sum, nec pœnitet me quantum profecerim. Item de offic. 1. Tandiu autem uelle debebis, quoad te quantum ꝓficias, non pœnitebit. Item Terent. 52. At dices enim me quantum hic operis fiat, pœnitet. Item. 125. Ita pleriq; ingenio sumus oẽs, nostri nosmet pœnitet. SIBI.) Atti. 101.. Vt ualde ego ipsi, quod de sua sententia decessit, pœnitendũ. ALIQuid aliquem.) 1. uolu. philo. 244. Sapientis est enim ꝓprium nihil quod pœnitere possit, facere. uide quod, pro cuius. Laurent. Valla pro dolere, pigere, tædere pro Cælio accipit: cui nos hoc etiam adiungimus. de offi. 81. Num igitur si ad centesimum annum uixisset, senectutis eum suæ pœniteret? id est, pigeret

POLLere, est posse.) de offi. Nec ulla res, quæ apud illum plus polleat.

POLIre uitam) .3. uol. ora. 22.. Inter hanc uitam perpolitã humanitate, & illam immanẽ nihil tã interest, q̃ uis, & ius.

POLLIceri.) iam pridem notum est significare sua sponte promittere. DE aliquo.) in fam. 20.. De ipso T. Annio tantum tibi polliceor, te maioris animi, grauitatis, constantię, &c. IN Publicum aliquid.) Cæs. 151. Pecunias, quas erant in publicum Varroni ciues Ro. polliciti remittit: id est, ex publico. HAbeo polliceri. Vide habere.

POLLuere.) proprie est plane lauare. sed ꝑ contrarium sæpius, id ẽ, cõmaculare, & quasi lutulẽtum reddere ponitur. RELIgionem.) 3. uolu. orat. 118. Vestræ religiones uiguerunt, uestra uis ualuit, quã ille omni scelere polluerat. CEri moniam) .1. uolu. ora.. 37. Legationis ipsius cerimoniã pol-

luerit, maculaq́ affecerit, qua is &c. IVra diuina, Cerimonias.) 1. uolu. orat. 29. Nemo enim putabat quenq̃ qui cum omnia diuina, atque humana iura scelere nefario polluisset, somnum statim capere potuisse. PONderare.) est proprie librare. PVgnum.) Pl. 5. Perij, pugnos ponderat. CRImen.) 1. uol. orat. 84.. Nolite quæso Iud. breuitate orationis meæ potius quàm rerum ipsarum magnitudine crimina ponderare. CAVsam. 2. uolu. orat. 182. Non ex libidine, aut simultate aut leuitate testium causas honestorũ hominum ponderari. nunc est existimare, considerare, iudicare.

PONere.) Sanè uerbi huiusce multiplex est cum significatio tum etiam constructio, neq; ita facile paucis cõcludi possit. quare ad exempla de utraq; dicendum reseruamus: In quibus quoniã satis multa sunt, literarum ordinẽ sequemur. AVTORItatem in aliquo). 2. uolum. oratio. 256.. Quid? de collegio quis tandem affuit? posuerat enim autoritatem in uno, quæ est in omnibus, id est, constituerat, dederat. ALiquid.) 1. uolum. phil. 149.. Ponere iubebam de quo quis audire uellet: id est, proponere. ut quæstionem suo loco. ANTE oculos.) 3. uolum. orati. 231.. Ponite igitur ante oculos P. C. miseram quidem illam, & flebilem speciem, id est, subijcite oculis. ARMA.) in famil. 146.. Qui aut positis armis pacem petere debent, aut, &c. 3. uolum. orat. 96.. Tamẽ illud contentionis odium simul cum ipsa pugna, armisq́ ponant, id est, deponãt. BENeficium in Rep.) 2. uolu. ora. 171., Ego tantis à me beneficijs in Rep. positis, id est, in Rempu. collatis. BELle aliquid.) Att. 2. Et posita ita belle est, ut &c. id est, collocata. CVstodem rei.) 2. uolum orat. 155.. Custos T. Aufidio prætore in frumento publico est positus. Item 3. uolu. or. 169. Quoties te pater eius domo sua eiecit? quoties custodes posuit, ne limen intrares? id est, apposuit. CAstra.) in fam. 167. P. Ventidius suas legiones tres coniunxit cum eo, & contra me castra posuit, id est, fecit. Item 225.. COGItationem, Curam.) Atti. 298. Totum ut animum, curam, cogitationemq́ tuam ponas in omnium laude undiq; colligenda. CVRam.) de offic. 4.. Quod in rebus honestis, & cogitatione dignis operæ, curæq́ ponetur, id est, adhibebitur. DIScrimen in aliqua re.) 3. uolu. orat. 259. Huius totius belli in unius uiri fortissimi, & maximi uita positũ esse discri-

discrimen. DILIgentiam.) 2.uolu.orat.135. Accedit eodem, ut etiam ipse candidatus totum animum, atq; omnem curã, operam, diligentiamq; suam in petitione nõ possit ponere, id est, adhibere. DE manibus.) Att.294. Quos quidem libros non sine causa noster ille Africanus de manibus ponere non solebat, id est, deponere. FVNdamentum in re.) Plaut. 79.. Quorum omnium fundamenta uel in uoluptate tanquã in aqua ponitis, id est, iacitis. FIRMamentum.) 3.uolu.oratio. 163.. Si nullum firmamentum in illo teste posuisses. FRVctum.) in fam.160. Maioremq; fructum ponere in perpetuitate laudis, quàm in celeritate præturæ, id est, existimare. GRAtiam in oculis.) 2.uolum oratio.128.. Mihiq; uehemẽter expedit positam in oculis esse gratiam, id est, propositã. HASTam de foro.) offic.50.. Sic par est agere cum ciuibus, non ut bis iam uidimus, hastam in foro ponere. Item. 3.uol. orat.72.. Hasta posita pro æde Iouis Statoris, id est, collocata, defixa. INItium.) Aut.170. Sed hoc quoq; timide scribo, ita omnia adhuc tarda, & spissa, ut male posuimus initia, sic cætera sequentur, id est, exorsi sumus. INuidiam.) 2.uolum. orant.18.. Vt in iudicijs & sine inuidia culpa plectatur, & sine culpa inuidia ponatur, id est, seponatur, deponatur. INdustriam.) in fami.39.. Nam profecto non est meum, qui in scribendo (ut soles admirari) tantum industriæ ponam, committere &c. id est, adhibere. INSIdias.) 1.uolu.ora.35. Non illum miserum, ignarum casus sui redeuntem à cœna uidetis? non positas insidias? &c. Item. 2. uolum orat. 75.. IN COMmendatione.) 1 uolum. philoso.72. Sin eam quam Hieronymus fecisset idem, ut uoluptatem illam Aristippi in prima commendatione poneret, id est, collocaret. IN IVDIcio.) 2.uolum. philoso.170. Recte igitur magnus ille noster me audiente posuit in iudicio, cum pro Ambiuio tecum simul diceret, remp. nostrã iustissime huic municipio gratias agere posse, quòd ex ea duo sui conseruatores extitissent, id est, dixit. IN conspectu.) 2.uolum. philo.186. Quàm breui frater in conspectu posita est à te omnium magistratuũ descriptio, id est, proposita, collocata. IN SVspitione.) Pl. 7.. Vno ut labore exolueret erumnas duas, & ne in suspitione ponatur stupri. IN arte.) in orat. lib.94. Qui oẽm uim dicẽdi in arte ponerẽt, id est, existimarent. IN spe.) Attic.29..

Alteris iam literis nihil ad me de Attica, sed id quidem mihi in optima spe pono: id est, mihi magnã spem affert. Itẽ.327. Plura ponuntur in spe, quàm in pecunijs. IN metu.) Attic. 236. Quid autem absurdius, hoc metuere, alterum in metu non ponere? IN promptu.) de offic.25.. Quæ formam nostram reliquamq; figuram in qua esset species honesta, tam posuit in promptu: id est, proposuit. IN custodia.) 2.uolu. orat.139. Putares cum in eiusdem anni custodia te, atq; L. Murenam fortuna posuisset &c. IN lucro.) 2.uol.ora.254.. Quiescant igitur. & me hoc in lucro ponere, atq; illud agere patiantur, id est, existimare. IN honore.) 2.uol. orat.29. Itaq; tum ille inopia, & necessitate coactus in causa eiusmodi ad Cepasios fratres confugit, homines industrios, atq; eo animo, ut quæcunque dicendi potestas esset data in honore atq; beneficio ponerent: id est, loco beneficij, & honoris haberent. IN beneficio.) 2.uolumi orat.29. Vide honorem. IN aliquo aliq.) in fam.142.. Id ille in te positum esse putat: id est, in tua situm esse potestate. IN insidijs.) 3. uolum.orati. 147.. Quid? ille signa ænea in insidijs posuerat? id est, collocauerat? IN percunctando aliquid.) in orato. libr. 108. Et doctoribus nostris ea ponere in percunctando. Arbitror idem esse, quod ponere quæstionem, de quo quis quærat., IN FIDE.) Attico.38. Credibile non est quantum ego in cõsilijs, & prudentia tua, quodq; maximum est, quantum in amore, & fide ponam: id est, confidam. IN gratiam cum aliquo.) Atti.69.. Lentulum ponam tecum in gratiam: id est, tibi reconciliabo. ET in gratia apud aliq.) Att.74. Apud Patronem, & reliquos Varrones te in maxima gratia posuit. Item. 88. IN minimis.) in famil. 4.. At erat tuæ uirtutis in minimis tuas res ponere, de Repub. uehementius laborare: id est, habere, existimare. IN coniectura.) in fam.5. Quę autem posita sunt in coniectura, quæq; mihi uidentur fore, ea pro &c. IN medio aliq.) Terent.122.. In medio omnibus palmam esse positam. IN potestate alic.) 1.uolum.orat.70. Qui istius causa in testium fide, in criminum ratiõe, in iudicum potestate, non in comitijs consularibus positam arbitrantur. IN ignem.) Terent.3.. In ignem posita est. fletur. IN laude.) 1.uolum. orat. 196. Neque ego hoc in tua laude pono, alia sunt tua facta: id est, laudo, numero inter laudes tuas.

IN

IN more.)2.uolum.ora.66. Est hoc in more positum. Qui-
rites, institutoq; maiorum. IN lucro.) in famil.106.. Id ego
in lucris pono: id est, habeo in lucro. IN loco sceleris.) in fa.
166.. Neue misericordiam nostram exercitusq; nostri in ci-
uili dissensione sceleris loco ponatis: id est, habeatis. LICI-
tatorem.) in fam. 96. Licitatorem potius ponã, quàm illud
minoris ueneat: id est, apponam. LOco contumeliæ.) 3.uol.
orat. 86. Túne etiam immanissimum, ac fœdissimum mon-
strum ausus es meum discessum illum, testem sceleris, & cru
delitatis tuæ, maledicti, & contumeliæ loco ponere? LOCo
consolationis.) in famili.78.. Reliquum est, ut te idipsum,
quod ego quasi consolationis loco pono, maxime excruciet,
&c. LOco maledicti.) 3.uolum.orat.86. Vide contumeliæ.
LEgẽ in senatu.) 2.oul.or.172.. Lex, dies fuit pręposita pau
cos, ferri cœpta, nunq̃ posita est in senatu, Po.Ro. latuit: id
est, ꝓposita. LOco.) in fa.136. Etsi posuisti loco uersus Ac-
cianos, id est, apte posuisti. MEmoriter quid.).1. uolu.phil.
106. Ne tu iuquam Cato ista posuisti tam multa memoriter,
tam obscura dilucide: id est, commemorasti. NOMen rei.)
2. uolu.phil.11. Sunt enim rebus nouis noua ponenda nomi
na. OPEram.) 1.uolu.phil. 49. Sed tantum studium, tamq;
multam operam ponendam in eo nõ arbitrantur. Item. 228.
de offic 33.. Att.296.. Id est, incumbendũ, uacandũ, operam
dandam. OPEram bene.) Atti.315. Bene erit opera posita: id
est, collocata, data. ORationem.) 2..uolum. phil.200. Ne in
eo, quod attingendum fuit, quam in eo cuius causa, id atti-
gimus, longior ponatur oratio: id est, longiores sim⁹ in eo.
PEDem in suo.) Atti.204. Pedem ubi ponat in suo, non ha-
bet. PLAgas.) de offi.65.. Sic tu cum ædes proscribas tabulã
tanquam plagam ponas, demum propter uitia uendas, in eã
aliquis incurrat imprudens: id est, retia tendas. PRAECE-
ptum.) in orat.lib.201. Nulla præcepta ponimus: id est, tra-
dimus. PRAEclare.) Att.84. Sed præclare ponitur. ut belle.
PRAESIDIA.) in familiar. 154.. Præsidiaq; ibi firma po-
sui: id est, collocaui. Item. 3. uolum.oration.228. Vt in eo
firmissimum Reipub. præsidium, & grauissimum ponerent.
nunc est existimare. QVæstionẽ.) in orat. lib.93.. Qui mihi
nunc uos, inquit Crassus, tanquam alicui græculo otioso, &
loquaci, & fortasse docto, atq; erudito quæstiunculã, de qua

arbitratu meo loquar, ponitis. RATIonem salutis.) 1. uol. orat.68. Vt omnem rationem salutis in pecunia poneret. REtro aliquid.) 1.uolu.philo.245.. Vt omnia quæ sine ea sint, longe, & retro ponenda censeant: id est, posthabenda. RVDImentum in re.) 3.uolum.oratio.27. Verum eo magis odisse debetis hominem, qui ne incipiens quidem peccare in minimis rebus posuit rudimentum: sed ita ingressus est, ut neque ab alio uinci possit: id est, minimis uacauit tantum. SEquestro aliq.) Plaut.242.. Aut ad arbitrum reditur, aut sequestro ponitur. SPEM.) de offic.130. Nec in pręmiis humanis spem posueris rerum tuarum. Item. Atti.56. Plau.57. 1. uolum.orat.42.. STAtuas alic.) 1.uolu.orat.115.. Vt statuas in palęstra deberet ponere: id est, collocare. SVMptum bene.) Atti.318.. Sed pręstabo sumptum nusquã melius posse poni. TAbulas.) de offic.65.. Sic tu cum ædes proscribas, tabulam tanquã plagam ponas. TEmpus in re.) in ora.lib. 144. Omne illud tempus meridianum Crassum in acerrima, atq; attentissima cogitatione posuisse. Item Att.7.. Aut quid in Epiro temporis ponas. VEstem.) Plaut.222.. Dũ tunicas ponit, quanta afficitur miseria: id est, dum exuitur. VIGIlias.) Sall.45.. Vigilias crebras ponere, & eas ipse cum legatis circuire. VITIVm.) in orat.lib.147. Multa (ut arbitror) hic hodie uitia ponemus: id est, deponemus. VItam.) in fam.142. Hoc denique animo sum, ut si in hac cura, atq; administratione uita mihi ponenda sit, præclare mecum actũ putem: id est, si sit moriendum. PONE fac.) Teren.137. Vxori emenda ancillula est, tum aũt plusculo suppellectile opus est, opus est sumptu ad nuptias: his rebus sanè pone, inquit, decem minas: id est, harum rerũ sumptum fac decem minas. PORrigere.) est protendere. MAnum.) 3.uolu.orat.51.. Tẽpore igitur ipso se ostenderunt, cum Licinius uenisset, pixidem expediret, manum porrigeret, uenenum traderet. MAnum aliquo.) 1.uolum.phil.240. Nec manum porrigebam in mensam. Ita DEXTEram alicui.) 3.uolumi.orator.145. Per dexteram te istam oro, quam regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti, &c. IN longitudinem aliquid.) Cæsa. 223. Cæsar interim consilio hostium cognito iubet aciem in longitudinem quàm maximam porrigi. ut & addiderit in longitudinem, cum uerbum idem secretam longitudinem significet

ficet. actum enim est ab porro, & rego, autore Sext.
PORtare.) Portamus tam bona, q̃ mala, Do. inquit, neq; solum corpore, sed etiam animo. & alicui, & ad aliquem portamus. FALlaciam alicui.) Terē. 10.. Hic nunc me credit aliquam sibi fallaciam portare. EXErcitum aliquo.) Sall. 37.. Deinde exercitus, qui in Aphricam portaretur, scribitur. IVRgium ad aliq.) Terent. 112. Porto hoc iurgium ad uxorem: id est, eo, ut uxorem obiurgem. ALIquid boni.) Teren. 8.. Dij boni, boni quid porto. Terēt. 64.. Nescio quid peccati portet hæc purgatio: id est, quid hic admiserit.
POScere.) Do. ait, omnino est petere, sed esse imperiose petere. aliquando uidetur esse quod postulare, quando accusare significat. ALIquid.) 2. uolu. orat. 94. Milesios nauē poposcit. Ita PREcium aliq.) 1. uolu, orat. Et parentes pretium pro sepultura liberum posceret. IN manum aliquid.) Pl. 63. Postq̃ cœnati, atq; appoti talos poscit in manus. ALIquē.) 1. uolum. ora. 20.. Denique accusant ij, quos populus poscit. nunc est pro postulare: id est, quasi accusare.
POSse.) planum est, quid significet. cū uero construitur cum præposititiōe per, eam significationē retinet, quā licet, cum est cum hac particula tantū, quod crebro apud comicos reperies, celeritatē significat, ut ait do. APud aliquē.) Cæs. 6.. Sed etiā apud finitimas ciuitates largiter posse, atq; &c. Ita DOmi ali.) 3. uol. orat. 254.. Aut filius eius si domi possit: id est, si domi potens sit. A FAcūdia ali.) Ter. 51. Sed hic actor tantum poterit à facundia, quantū ille potuit cogitare cōmode, id est, tantū facundia poterit. ut ab equitatu imparatus: id est, equitatu imparatus. PER aliq.) ut in fa. 4. Senatus ante Cal. Fab. haberi per legem Pupiā, id quod scis, non potest: id est, non licet. QVantum potest.) Plau. 27.. Nam equidem me iam quantū potest à uita abiudicabo. Item Terent. 44. Comprehendi iube quantum potest. Item. 97..
POSSIDERE aliquid. (est plane eius comptem esse, & dominum. REGnum.) Teren. 79.. Quid hoc est rei? regnumne Aeschine hic tu possides? Ae. si possiderem, ornatus esses ex tuis uirtutibus. EX dicto.) 1. uolum. orat. 6. Negamus te bona P. Quintij, Sexte Næui possedisse ex edicto prætoris. MORbum aliquē.) Do. super illud offendam affectā, inqt. Lassam possessamq; morbo. PALmam aliquid.) Plaut. 15.

ſis nunc in aliam partem palmam poſſidet. ALIquid.) Ter.
22.. De uxore, ut poſſedi, nihil mutat Chremes. RELIgionem.) 1. uol. orat. 29. Sic ſe res habet iudices, magnam uim, magnam neceſſitatem, magnam poſſidet religionem pater nus, maternusq; ſanguis. VIm.) uide religionem. NECeſſitatem.) uide religionem. IN ſe aliquid.) 1. uolum. orat. 47.. Medius fidius (audacter dico) plus fidei, quàm artis, plus ueritatis quàm diſciplinæ poſſidet in ſe.
POſtmittere.) eſt non curare, poſthabere. 3. uolum. ora. 49. Quod in alicuius agreſtis periculo, non poſtmitteret.
POſtulare.) omnino eſt petere, ſed iuſtum quiddam in ſe cõtinet. Donat⁹ inquit iuſte uolo, & iure poſtulam⁹, imperio ſe poſcim⁹. Pręterea poſtulare eſt querelam dicere de altero apud alterum, ad differentiam expoſtulare, quod eſt apud eum qui nos offenderit, queri: ut in uerbo expoſtulare eſt dictum. ſed maxime apud iudices aliquem poſtulam⁹. poteſt etiam interdum exponi per uelle requirere. IVS.) 3. uol. or. 134. Quorum facinus commune, cur non ſit eorum prædą communis ? ius poſtulabas. Ius ſuum aliq.) Teren. 80.. Verum enim quando benę promeruit, fiat, ſuum ius poſtulet. NOCTEM.) Attico. 55. Ille noctem ſibi poſtulauit, non cõcedebant: id eſt, petijt. IN QVAEſtionem aliq.) 1. uolumi. orati. 38. Dixi iam antea ſæpenumero poſtulatos eſſe ab iſtis duos ſeruos in quæſtionẽ: ut ſcilicet, de eis quereretur. 2. uolum. oratio. 55. Ab hoc adoleſcente Oppianico in quæſtionem poſtulauit. IN uerba ali.) 1. uolum. ora. 11.. Cuius procurator non omnia iudicia acceperit, quæ, quiſque in uerba poſtularit. REM aliquid.) in famil. 80. Quàm quod res ita poſtularet, id eſt, requireret. Attico. 199.. Cui audiebam illum plus apud te poſſe ꝙ grauitas illius ætatis, & imperij prudentia poſtularet, id eſt, quàm ætatis grauitati, & imperij prudentię conueniret. DE ambitu.) uide de ui. Item 302., 322.. Item in oratorijs lib. 134. DE ſodalitijs.) Aſcon. 17. Poſtulatus autem erat, & de ſodalitijs, & de ambitu. DE ui.) Attic. 308., Sextius ab indice Cn. Nerio Pupinia de ambitu eſt poſtulatus: & eodem die à quodam Marco Tullio de ui. DE MAIEſtate.) Atti. 320.. Gabinium adhuc tres factiones poſtulant. L. Lentulus Flaminis filius, qui iam de maieſtate poſtulauit.
DE

DE repetundis.)in fam.126..Quod Pylius necessarius Attici nostri de repetundis eum postulauit, magna illico fama surrexit. Attico.320.PROditionis.) Cæs.184.. Postulauit etiam L. Afranium proditionis exercitus. A repulsa.) in famil.113..M.Claudium à repulsa postulatum à Gallis duobus:id est, statim post repulsam accusatus est. CVM pro uelle significat.)Plautus.40..Nam qui hero ex sententia serui re seruos postulat: id est, uult. Item Terent.15..Etiam nunc me subducere istis dictis postulas? id est, uis. Item.113. Sed ego stultior meis dictis parere hanc qui postulem:id est, uelim, credam.

POtare, est bibere. IN rosa.) 1.uolumi.philoso.78.Clamat uirtus beatiorem fuisse quàm potantem in rosa Thorium.

POculum.)2.uolumine orat.53.Nego illum adolescentem, quem statim epoto poculo mortuum esse dixistis, omnino illo die esse mortuum.

POtiri, est obtinere, capere, interdum frui. cõstructio uero est cum genitiuo, neque tantum huius uocis rei, cum pro imperio posita est, sed etiam cæterorum cum ablatiuo, ac accusatiuo. neque ego uideo cum obtinet genitiuũ, cum fruitur, magis ablatiuum poscere uerbum. sed utranque significationem his tribus casibus pro communibus uti arbitratu suo comperio. RErum.)1.uolum.orat.29..Prudentissima ciuitas Atheniensium dum ea rerum potita est, fuisse traditur. In famili.73.Cogitaresque & in nostra ciuitate, & in cæteris quæ rerum potitæ sunt.2.uolumi.oratio.108. Rerum potiri uolunt, honores, quos quieta rep. desperant, turbata consequi se posse arbitrantur. HOstium uiuorum.)Cæs.237.Circiter centum partim occiderũt, partim uiuorũ potiti sunt: id est, uiuos ceperunt. HOstium passiue.)Plautus.45..Nam postquàm meus rex potitus est hostium:id est, in manus hostium peruenit. Item.46. Ego postquàm gnatus tuus potitus est hostium. Item.95.. Ita gnata mea hostium est potita, neque ea nunc ubi sit, scio. Item.96. Eductam perdidi, atque hostium est potita. quam dicendi figuram uides sæpius à Plauto repetitam, tamen apud alios nusquàm offendi, neque ego libere uti auderem. HOstibus uiuis.)Cæs.233..Partim interficiunt, partim uiuis sunt potiti. ut uiuorum. RE.)Cæ.249. Quod nec opinantibus aduersariis eius, prouincia potitus

esset: id est, cepisset. BELIo aliquid.) de offic. 5. Aut uictoria, ut, qui bello potiti sunt: id est, bello suum fecerunt. PAcē.) 3. uolumi. orat. 147.. Pacemq; potiuntur: id est, fruuntur. OPpidum.) Cæs. 252. Qua spe nonnulla dum sine periculo murum ascendere, & oppidum potiri esse sperarent: id est, capere. GAVdium.) Terent. 96.. Miseriam omnem ego capio: hic potitur gaudia: id est, fruitur. PRAEsentibus.) 1. uolum. philoso. 61.. Nam & pręterita grate meminit, & pręsentibus, ita potitur. ut &c.

PRæbere, est tradere, adhibere, & quędam alia in exemplis significare uidebis. AVres ali.) 2. uolum. oratio. 194.. Aures non obtusę, sed uacuæ præbebantur: id est, adhibebantur. EXEMplum.) Sallust. 83. Ego non ualidissimis præbeo exēplum. FIdem alicui.) Attic. 266. Sicut Ciceroni in omnibus eius periculis singularem fidem præbuit: id est, pręstitit. LAchrymas dolori alicuius.) Attico. 46. Sed tu tantum lachrymas prębuisti dolori meo. LVdos ali.) Terent. 48. Non possum satis narrare quos ludos præbueris intus. sumptum à ludis publicis, quibus maxime populus delectabatur. MAteriam.) in orato. libr. 168. Illa mors uulgaris nullam præbet materiam ad ornatum. OPEram aliq.) Plautus. 153. Nimium festiuæ mulier operam prębuit: id est, nos optime tractauit. OPInionem alic. rei.) Cęs. 33.. Tantamq; opinionem timoris prębuit, ut iam ad uallum castrorum hostes accedere auderent. Item. 36. OS alicui.) 1. uolu. oration. 156.. Et ijs tacitum os tuum præbere malueris. Terent. 80.. Qui potui melius, qui hodie usq; os prębui miser: id est, tradidi, obtuli. SE dignum re.) in fam. 20.. Qui si dignum se maioribus suis præbuerit, &c. SE credulum.) Attic. 246. Vel uerba mihi dari facile patior in hoc, meq; libenter præbeo credulum. SE alium.) Pl. 22. Longe aliā inquam prębes nunc, atq; olim, cū dabam. uel est orationem aliam prębes. ut supra. SPONsalia alicui.) Attic. 309.. Sponsalia Crassipedi præbuit. est quę ad nuptias pertinent celebrare, ut conuiuium, & reliqua. Ita SPEciem.) Cæs. 36. Speciem atq; opinionem pugnantiū pręberent. Item. 179..

PREcari. planum est quid sit proprie. ponitur interdū etiā pro cōposito deprecari, ut Do. ait. eo in loco. Terē. 72.. Nemo accusat Syre te, nec tu aram tibi, neq; precatorem paris:

ris:id eſt,deprecatorem.& precari aliquando idem eſt quod deprecari,hoc eſt à ſe crimen depellere.

PRæcidere,eſt modo ante, & tum ſignificat immolare, inquit Sext.modo ualde cædere,& quaſi per medium abſcindere. ut POteſtatem.) Attico.282.. Tetrum enim ſpectaculum oppreſſa ab impiis ciuitas opitulandi poteſtate præciſa: id eſt,penitus intercepta.LIcentiam.) 1.uolumi.orationum.148..Nunquàm ipſimet nobis præcideremus hanc licentiam,libertatemq́ uiuendi.LIbertatem.uide licentiam. SPEM alic.)1.uolu.orat.80.Spem iudicij corrumpendi præciderem.DEfenſionem)1.uolumi.orat.180..Poſtremo illa quidem certè tibi præciſa defenſio eſt:id eſt,prorſus adempta.LINguam.)Plaut.162.Dum te obtuetur,linguam oculi præciderunt: id eſt ,aſpectus eius te mutum reddidit. SIne exceptione.)Attico.121..Planè ſine ulla exceptione præcidit:id eſt,præciſe reſpondit.Item.168.Quod quia planè cum in Formianum ueniſſet præciderat, aſperius ad te de eo ſcribere ſolebã:id eſt,libere,ſine ulla excuſatione negarat. EX aliqua re aliquid.)1.uolum.oratio.142.Quid nam ſua ui,& autoritate mihi ex hac oratione præciderit:id eſt,dempſerit,amputarit,abiecerit.

PRæcinere,fides epulis.)1.uol.ph.210.Quod deorum puluinaribus,& epulis magiſtratuum fides præcinunt.

PRæcipere,proprie eſt ante capere.ſæpe & iubere, uel imponere.& tum aliquid, uel de re aliqua præcipimus. PEcuniam mutuam.)Cæ.168..Debitam biennij pecuniam exegerat,& ab eiſdem in ſequentis anni mutuam præceperat: id eſt,anno ante cœperat. COgnitionem.)1.uolumi.philoſo.242.Exiſtit illa à deo Delphus præcepta cognitio,ut ipſa ſe mens uitiis exutam cognoſcat.De re aliq.)in orat.libr.96.. Nam de actione & ad memoriam quædam breuia , ſed magna cum exercitatione præcepta guſtaram.

PRAECIPITARE.)Et hoc uerbũ unum ex iis,eſt quę utrũque naturam ſeruare dicebam in Grandire, & tranſitiuam & intranſitiuam. ut TRIBVnatum.) 2.uolumine orationum.221.Tu tuo præcipitante iam ,.& debilitato tribunatu,auſpiciorum patronus ſubito extitiſti:id eſt , qui ad finẽ properabat.& eſt intranſitiue nunc,ut ſi diceres moriente, finiente.Item.REMP.)2.uolu.orat.167.Præcipitante rep.. uehemen-

uehemẽtem me fuisse: id est, cum præceps rueret. Item HYEmem.) Cæs. Multi iam menses transierant, & hyems iam præcipitauerat. Item SOlem.) in orat. lib. His autem de reb⁹, sol me ille admonuit, ut breuior essem, qui ipse iam pręcipitans, me quoque hæc præcipitem pene euoluere coegit. ALIquid aliq. loco.) 1. uolumi. philosop. 217.. Qui se è Leucade præcipitauerit. Item. 2. uolum. orationũ. 232.. Spoliari Popu. Roma. beneficijs amplissimis, præcipitari ex altissimo dignitatis gradu.

PRAEcludere, est occludere. INtroitum alicui.) Cæsa. 50.. Nam crebris arboribus succisis omnes introitus erant præclusi.

PRAEcurrere, est anteuenire. & aliquid, & alicui præcurrimus. AEtatem.) in orator. lib. 120.. Quæ studio & diligentia præcurrit ætatem: id est, longe plus præstat, quàm ætas postulat. Item in orato. libr. 164.. Cui quanquàm faueo, tamen illum ætati suæ præstare cupio. uobis uero illum tanto minorem præcurrere uix honestum est: id est, antecellere. Vide transcurrere.

PRædari aliquid.) de off. 66. Hoc secũdum naturam esse neminem id agere, ut ex alterius prædetur inscitia.

PRædicare aliq.) est uulgo dicere. aliquando laudem continet. interdum est simpliciter loqui. & aliquid, & de aliquo prædicamus. ut. 3. uolu. ora. 55. Si minus ad referẽdam gratiam satisfacere potuerim, ad prædicandam, & tribuendam certe satis esse facturam. in fam. Ignosces mihi de me ipso aliquid prædicanti. Sallust. 17. Ipsum Crassum postea prædicantem audiui tantam illam contumeliam sibi à Cicerone impositam. ORAtionem.) Plau. 22. Aliam nunc mihi orationem despoliato prædicas: idest, loqueris.

PRæesse, est præpositum esse alicui rei gerendę, atque administrandæ. dicimus uero præesse alicui rei, & in aliqua re. QVæstioni.) 3. uolumi. orat. 197. Accipiétne excusationem is, qui quæstioni præerit græculi iudicis, modo palliati, modo togati? PEcudibus.) Atti. 294. Est autem non modo eius, qui socijs & ciuibus, sed etiam eius, qui seruis, qui mutis pecudibus præsit, eorum, quibus præsit, commodis utilitatíque seruire. SERuis.) Atti. 294.. Vide pecudibus. MAgistratui.) Cæs. 5.. Qui summo magistratui præerat, quem Vergobretum

tum appellant Hedui. PROuinciæ.) in familiarib. 26. Senatum eos uoluisse prouinciis præesse, qui antea non præfuissent. Attic. 95. IN prouincia.) 1. uolumi. orationum. 188.. Si quis forte est ex ea prouincia, in qua tu triennium præfuisti, qui te nolit perisse.
PRæfari honorem,) in fam. 140.. Nos autem ridicule si dicimus, ille patrem strangulauit, honorem non præfamur: sin de Aurelia aliquid aut Lolia, honos præfandus est. 1. uolu. phil. 71. Quæ si appelles, honos præfandus sit. est autem dicendi modus eorum, qui aliquid obscœnũ dicturi sunt. hoc enim modo eam turpitudinem diminuere maxime uidentur. uulgo dicitur, con reuerentia.
PRæferre, modo comparationem habet, modo præpositio his uim tantum sequitur, interdum etiam est pro præ se ferre. OPInionem.) Cæs. 133.. Sed hæc eius diei præfertur opinio, ut se utrique superiores discessisse existimarent: id est, cũ plures, & uariæ de eo prælio essent opiniones, hæc prælata est. TEdas sibi.) primo uolumine orationum. 225. Dicitur inflammasse tedas ex iis ignibus, qui ex Aetnæ uertice erumpunt, quas sibi cum ipsa præferret, orbem omniũ peragrasse terrarum. ita tu facem, lumen, cereum. AVAritiam in se.) 1. uolum. oration. 32.. Quid horum negari potest? tenuitas hominis eiusmodi est, ut dissimulari non queat, atq; eo magis eluceat, quo magis occultatur, auaritiam præfers, qui societatem coieris de municipiis, cognatiq; fortunis cũ audacissimo: id est, nunc præ te fers.
PRæficere, & rei, & in re. ut præesse, cui etiam significatione est persimile. ut Cæs. 215.. Cæsarem amicum & necessarium suum regionibus Syriæ præfecit. BELlo.) 2. uol. orat. 9. Vtinam Quirites uirorum fortium, atq; innocentium tan tam copiam haberetis, ut hæc uobis deliberatio esset difficilis, quem nam potissimum tantis rebus, ac tanto bello præfi ciendum putaretis. REI alicui.) 1. uolumi. orat. 9. Restat ut de imperatore ad id bellum deligendo, ac tantis rebus præfi ciẽdo dicendũ esse uideatur. PROcurationi aliq.) 2. uol. ph. 283. Et huic procurationi certũ magistratũ præfecerat. MA gistratum aliq. rei. uide procurationi. ANImum corpori.) 2. uolum. orat. 198.. Eumq; ut dominum atq; imperatorem obedientem præfecit corpori. Cum imperio.) Cæ. 198. Non
soluni

PER Vertere.) est penitus tollere, euertere. ALIquid re aliqua.) in orat. lib. 143.. Is eius omnē spem, atq; omnia uitæ consilia morte peruertit. REmp.) 3. uolu. orat. 33.. Qui primum eam Remp. quæ auspicijs inuentis constituta est, ijsdē auspicijs sublatis conarere peruertere. IVra omnia.) de off. 6. Qui omnia iura diuina, humana peruertit propter eum, qui &c. VTILitatem.) de offic. 72.. Nulla uis fuit religionis quæ tantam utilitatem perueerteret.

PERuulgare.) est uulgo rei alicuius plenam copiam facere. SE omnibus.) 3. uolum. ora. 45.. Sed si esset aliqua dissimilis istius, quæ se omnibus peruulgaret, id est, sui uulgo potestatem faceret, VIam.) Teren. 52.. Sed ui, & uia peruulgata patrum quotidie accusabam. IN uulgus aliquid.) 1. uolumin. phi. 67. Etiam in uulgus peruulgata loquitur.

PESSundare.) est opprimere. ALIquid aliquem.) Teren. 3.. Quæ si non astu prouidentur, me, aut herum pessundabūt. Item. 126. Hoc ipsum repetit carmen. AD aliquid.) Sall. 25.. Sui captus prauis cupidinib⁹ ad inertiam, & uoluptates corporis pessundatus est.

PETEre.) Quoties Don. (quod sæpius facit) de hoc uerbo agit, semper idem repetit: petere scilicet esse precario. poscere imperiose, postulare iure. Sed non semper in hac significatione permanet: nam ad multarum uocū rationem, quas in oratione sibi adiungit, eam uariando accommodat, ut in exemplis. VENIAM.) in orator. lib. 219.. Cui se purgat, ueniam petit. SOCIETatem. alic.) Sallu. 82. Neque petere audeam societates. AD societatem.) Salluft. 54. Et ea re à nobis ad societatem, ab illis ad prædam peteris. VNDE peti.) in oraot. lib. 98.. Vt illi unde peteretur uetus, atque inusitata exceptio daretur. M. Cato apud Gelliū 203.. Illi unde petitur, ei potius credendum esse. Item si non melior est Gellius Tinio, potius oportet credi unde petitur. ubi est, unde petitur, pro eo qui petit, contra, id quod est in Cicerone, ꝓ à quo petitur. MVLĉtam.) 1. uolu. orat. 107.. Petita mulcta est apud istum prętorem à Q. Opimio, qui adductus in iudicium uerbo, quod cum esset Trib. Pl. intercessit contra legem Corneliam. Item. 2. uolu. orat. 37.. Ab illo enim siue ꝙ in legem non iurasset, siue quod ex lege subsortitus iudicem non esset, multa petita esse dicitur. Item. 2. uolum. orat. 38..

Vno iudicio mulcta est ab eo petita. sicut ab Iunio, quòd nō suæ decuriȩ manere, neq; ex lege sedisset. Erat autem iudicij genus, cum ad prætorem ageretur, scilicet ut is quem cōstaret contra legem aliq. fecisse, multæ reus fieret, quod erratū per pecuniam tantum dissoluebatur. de quo quidem iudicio sæpe in senatu actum est, ut tolleretur, ut. 1. uolum. oratio. 108. Testatur Cicer. cuius propter indignitatē iudicij sæpissime est actum in senatu, ut hoc genus totum multarum, ac iudiciorum eiusmodi tolleretur. Plautus 51. Dixit irrogare multam. His diem dicam, irrogabo multam. PRECArio.) Plaut. 1.. Verum profecto hoc petere me precario à uobis iussit leniter dictis bonis. EX aliq. re.) 1. uolu. orat. 45.. Vt pecunia non ex tuis tabulis, sed aduersariis petas. LAVDē.) 1. uolu. phil. 75. Quæ est ista laus, quæ possit è macello peti? CIBum è flamma). Terēt. 35. Ex flamma te petere cibū posse arbitror. antiquū est uerbum petere è flamma, inquit Do. MAGIstratum.) Asco. 15. Petebatq; Milo deterius consulatum. Item. 2. uolum. orat. 125.. Neq; enim si tibi tum, cū consulatum peteres affui, &c. HOnores.) 2. uolum. philo. 213.. Quæ tamen ita scripta sunt, ut non ad omnes, qui honores petant. Item Atti. 566. HOnorem.) 1. uolumi. orat. 66. Habet honorem, quem petimus, habet spem, quam ꝓpositam nobis habemus. AGGerem.) Cæs. 24.. Ab opere reuocādi milites, qui paulo longius aggeris petendi causa processerāt, accersendi: id est, terram ad aggerem ædificandum. EXEMplum.) 3. uol. orat. 149. Vnde pudoris, pudicitiæq; exempla peterentur: id est, haberentur. CAPut.) 1. uolu. ora. 5. Propterea quod iste caput petere non desinebat: id est, ferire. Ita ALIquem.) 2. uolu. orat. 25.. Iccirco nunc cū Murænā ipsum petas; adiutor eodem pacto esse debeo. SAlutem aliqua re.) Cæsar. 18.. Ibi perpauci aut uiribus confisi tranare contēderunt, aut lintribus inuentis salutē sibi petierunt: id est, quęsiuerunt. FVGam.) Cęs. 25.. Ac rursus aliam in partē fugam petebant: id est, fugiebant. CVRsum.) Atti. 42. Fortasse aliū cursum petiuit: id est, tenuit. Item. 3. uolu. ora. 53. MORtē.) 1. uolu. ph. 77.. Eamq; mortem ardentiore studio peteret, q. Epicurus uoluptatem petendam putat: id est, expeteret. POssessionem.) 2. uolum. oratio. 162.. At istius hæreditatis Globulo prætore Flacci nomine petita possessio est.

PIgnera

PIGnerare. Hoc uerbum ex iis est, quæ tria genera complectuntur, actiuum scilicet, passiuum deponens. nam & pignerare, & pignerari, aliquem aliquid dicimus. item ab aliquo aliquid passiue recte dicitur. de actiuo passim exēpla sunt. de deponenti. 3. uol. orat. 264. Etenim mars ipse ex acie fortissimum quenq; pignerari solet. de passiuo. in composito oppignerari uideri potest. quæ duo tamen ita differre uidentur, ut pignerari sit accipientis in pignus: oppignerari magis dantis.

PINgere simulachrum alic.) in orat. lib. 62. Helenæ se pingere simulachrum uelle dixit. TAbulas.) in ora. lib. 62. Is cæteras tabulas pinxit. CORpus ali.) in orat. lib. 62. Qui cum muliebri in corpore pingendo plurimum aliis præstare sæpe accepissent. STRAgulum.) 1. uol. phil. 240.. Textili stragulo magnificis operibus picto. BIbliothecam constructione.) Att. 58. Bibliothecam mihi tui pinxerunt constructione: id est, ita egregie construxerūt, ut pene depicta uideat.

Lau. Vall. PLacere.) Lau. Vall. dicit hoc uerbum eandem interdum significationem habere, quam efferri, superbire aliquo bono suo. ego fateor in hoc sensu apud meos, quod sciam, nusquā offendisse, uerum pro uideri interdum non dubitarem exponere. ALIquid sibi) in orat. lib. Nunquam mihi minus, quā hesterno die placui. SI diis placet.) Teren. 45.. Vide ut ocio sus sit si dis placet. Item. 87. Ille bonus uir nobis psaltriam (si dis placet) parauit. proprium est exclamantis indignitate alicuius rei. in fa. 3. Itaq; postridie placuit, ut breuiter sententias diceremus. Item. 1. uol. ph. 54. Vt placet inquam: id est, ut uidetur.

PLEctere, est uerberare, percutere, ferire. RE Aliqua.) de off. 112. Sed cum multis in rebus negligētia plectimur. Ter. 159. Tu iam lites audies, ego plectar pendens: id est, patiar. CVLpam.) 2. uolum. orat. 18.. Vt, & in iudiciis & sine iniuria culpa plectatur, &c.

PLuere.) neq; apud ueteres uerbū hoc supposito caruit, ut præcipiebat Lau. Vall. TIGna.) Pl. 116.. Venit imber, lauat parietes, perpluunt tigna. ALiq. ALiquem.) Pl. 116.. O uenus uenusta, hęc illa est tempestas mea, mihi quę modestiam detexit, tectus qua fui, quam mihi amor & cupido in pectus perpluit meum, neq; iam unquā obtegere possum, ubi uerbum

bum & suppositum,& appositum etiam habere uides.
POEnitere.) est quod feceris,fecisse moleste ferre. ac ut latius uerbum exponerem, Donati uerba trāscribere placuit: ita enim,inquit,pœnitet:id est, parū uidetur: pœnitet enim eum qui parum putat,ut alibi Ter. Nostri nosmet pœnitet. Virgil. Nec te pœniteat calamo triuisse labellum.de offic.1. Quoad te quantum proficias,non pœnitebit,ut pœnitere se ubiq; sit sibi non satisfacere in ea re,uel qui parū se consecutum putet.Constructio uero secundum grāmaticos est accusatiuus & genitiuus : uel genitiui loco infinitiuus. tamen etiā accusatiui loco datiuum, & genitiui loco accusatiuū ueteres usurpasse comperio. Att.195.. Quod me ipse per literas consolatus sum, nec pœnitet me quantum profecerim. Item de offic.1.Tandiu autem uelle debebis,quoad te quantum pficias,non pœnitebit. Item Terent.32. At dices enim me quantum hic operis fiat, pœnitet. Item.125. Ita pleriq; ingenio sumus oēs,nostri nosmet pœnitet.SIBI.)Atti.101.. Vt ualde ego ipsi,quod de sua sententia decessit,pœnitendū. ALIQuid aliquem.)1. uolu. philo.244. Sapientis est enim pprium nihil quod pœnitere possit, facere. uide quod, pro cuius . Laurent. Valla pro dolere,pigere,tædere pro Cælio accipit: cui nos hoc etiam adiungimus.de offi.81. Num igitur si ad centesimum annum uixisset,senectutis eum suæ pœniteret ? id est, pigeret
POLLere,est posse.) de offi. Nec ulla res,quæ apud illum plus polleat.
POLIre uitam) .3.uol. ora.22..Inter hanc uitam perpolitā humanitate, & illam immanē nihil tā interest, q̄ uis,& ius. POLLIceri.) iam pridem notum est significare sua sponte promittere. DE aliquo.) in fam.20.. De ipso T.Annio tantum tibi polliceor,te maioris animi,grauitatis,constantię, &c. IN Publicum aliquid.) Cæs.151.Pecunias,quas erant in publicum Varroni ciues Ro. polliciti remittit:id est,ex publico.HAbeo polliceri. Vide habere.
POLLuere.)proprie est plane lauare. sed p contrarium sæpius,id ē, cōmaculare,& quasi lutulētum reddere ponitur. RELIgionem.) 3.uolu.orat.118. Vestræ religiones uiguerunt,uestra uis ualuit,quā ille omni scelere polluerat. CErimoniam).1.uolu.ora..37.Legationis ipsius cerimoniā polluerit,

luerit, maculaq́ affecerit, qua is &c. IVra diuina, Cerimonias.) 1. uolu. orat. 29. Nemo enim putabat quenq̃ qui cum omnia diuir a, atque humana iura scelere nefario polluisset, somnum statim capere potuisse. PONderare.) est proprie librare. PVgnum.) Pl. 5. Perij, pugnos ponderat. CRImen.) 1. uol. orat. 84.. Nolite quæso Iud. breuitate orationis meæ potius quàm rerum ipsarum magnitudine crimina ponderare. CAVsam. 2. uolu. orat. 182. Non ex libidine, aut simultate aut leuitate testium causas honestorũ hominum ponderari. nunc est existimare, considerare, iudicare.

PONere.) Sanè uerbi huiusce multiplex est cum significatio tum etiam constructio, neq́ ita facile paucis cõcludi possit. quare ad exempla de utraq́ dicendum reseruamus: In quibus quoniã satis multa sunt, literarum ordinẽ sequemur. AVTORItatem in aliquo). 2. uolum. oratio. 236.. Quid? de collegio quis tandem affuit? posuerat enim autoritatem in uno, quæ est in omnibus, id est, constituerat, dederat. ALiquid.) 1. uolum. phil. 149.. Ponere iubebam de quo quis audire uellet: id est, proponere. ut quæstionem suo loco. ANTE oculos.) 3. uolum. orati. 231.. Ponite igitur ante oculos P. C. miseram quidem illam, & flebilem speciem, id est, subijcite oculis. ARMA.) in famil. 146.. Qui aut positis armis pacem petere debent, aut, &c. 3. uolum. orat. 96.. Tamẽ illud contentionis odium simul cum ipsa pugna, armisq́ ponant, id est, deponãt. BENeficium in Rep.) 2. uolu. ora. 171., Ego tantis à me beneficijs in Rep. positis, id est, in Rempu. collatis. BELle aliquid.) Att. 2. Et posita ita belle est, ut &c. id est, collocata. CVstodem rei.) 2. uolum orat. 155.. Custos T. Aufidio prætore in frumento publico est positus. Item 3. uolu. or. 169. Quoties te pater eius domo sua eiecit? quoties custodes posuit, ne limen intrares? id est, apposuit. CAstra.) in fam. 167. P. Ventidius suas legiones tres coniunxit cum eo, & contra me castra posuit, id est, fecit. Item 225.. COGItationem, Curam.) Atti. 298. Totum ut animum, curam, cogitationemq́ tuam ponas in omnium laude undiq́ colligenda. CVRam.) de offic. 4.. Quod in rebus honestis, & cogitatione dignis operæ, curæq́ ponetur, id est, adhibebitur. DIScrimen in aliqua re.) 3. uolu. orat. 259. Huius totius belli in unius uiri fortissimi, & maximi uita positũ esse discri-

discrimen. DILIgentiam.) 2.uolu.orat. 135. Accedit eodem, ut etiam ipse candidatus totum animum, atq; omnem curā, operam, diligentiamq; suam in petitione nō possit ponere, id est, adhibere. DE manibus.) Att. 294. Quos quidem libros non sine causa noster ille Africanus de manibus ponere non solebat, id est, deponere. FVNdamentum in re.) Plaut. 79.. Quorum omnium fundamenta uel in uoluptate tanquā in aqua ponitis, id est, iacitis. FIRMamentum.) 3.uolu.oratio. 163.. Si nullum firmamentum in illo teste posuisses. FRVctum.) in fam. 160. Maioremq; fructum ponere in perpetuitate laudis, quàm in celeritate præturæ, id est, existimare. GRAtiam in oculis.) 2.uolum oratio. 128.. Mihiq; uehementer expedit positam in oculis esse gratiam, id est, propositā. HASTam de foro.) offic. 50.. Sic par est agere cum ciuibus, non ut bis iam uidimus, hastam in foro ponere. Item. 3.uol. orat. 72.. Hasta posita pro æde Iouis Statoris. id est, collocata, defixa. INItium.) Att. 170. Sed hoc quoq; timide scribo, ita omnia adhuc tarda, & spissa, ut male posuimus initia, sic cætera sequentur, id est, exorsi sumus. INuidiam.) 2.uolum. orant. 18.. Vt in iudicijs & sine inuidia culpa plectatur, & sine culpa inuidia ponatur, id est, seponatur, deponatur. INdustriam.) in fami. 39.. Nam profecto non est meum, qui in scribendo (ut soles admirari) tantum industriæ ponam, committere &c. id est, adhibere. INSIdias.) 1.uolu.ora. 35.. Non illum miserum, ignarum casus sui redeuntem à cœna uidetis? non positas insidias? &c. Item. 2. uolum orat. 75.. IN COMmendatione.) 1. uolum. philoso. 72. Sin eam quam Hieronymus fecisset idem, ut uoluptatem illam Aristippi in prima commendatione poneret, id est, collocaret. IN IVDIcio.) 2.uolum. philoso. 170. Recte igitur magnus ille noster me audiente posuit in iudicio, cum pro Ambiuio tecum simul diceret, remp. nostrā iustissime huic municipio gratias agere posse, quòd ex ea duo sui conseruatores extitissent, id est, dixit. IN conspectu.) 2.uolum. philo. 186. Quàm breui frater in conspectu posita est à te omnium magistratuū descriptio, id est, proposita, collocata. IN SVspitione.) Pl. 7.. Vno ut labore exolueret erumnas duas, & ne in suspitione ponatur stupri. IN arte.) in orat. lib. 94. Qui oēm uim dicēdi in arte ponerēt, id est, existimarent. IN spe.) Attic. 22..

Alteris iam literis nihil ad me de Attica, sed id quidem mihi in optima spe pono: id est, mihi magnã spem affert. Itẽ.327. Plura ponuntur in spe, quàm in pecuniis. IN metu.) Attic. 236. Quid autem absurdius, hoc metuere, alterum in metu non ponere? IN promptu.) de offic.25.. Quæ formam nostram reliquamq; figuram in qua esset species honesta, tam posuit in promptu: id est, proposuit. IN custodia.) 2.uolu. orat.159. Putares cum in eiusdem anni custodia te, atq; L. Murenam fortuna posuisset &c. IN lucro.) 2.uol.ora.254.: Quiescant igitur. & me hoc in lucro ponere, atq; illud agere patiantur, id est, existimare. IN honore.) 2.uol. orat.29. Itaq; tum ille inopia, & necessitate coactus in causa eiusmodi ad Cepasios fratres confugit, homines industrios, atq; eo animo, ut quæcunque dicendi potestas esset data in honore atq; beneficio ponerent: id est, loco beneficii, & honoris haberent. IN beneficio.) 2.uolumi orat.29. Vide honorem. IN aliquo aliq.) in fam.142.. Id ille in te positum esse putat: id est, in tua situm esse potestate. IN insidiis.) 3. uolum. orati. 147.. Quid? ille signa ænea in insidiis posuerat? id est, collocauerat? IN percunctando aliquid.) in orato. libr. 108. Et doctoribus nostris ea ponere in percunctando, Arbitror idem esse, quod ponere quæstionem, de quo quis quærat.. IN FIDE.) Attico.38. Credibile non est quantum ego in cõsiliis, & prudentia tua, quodq; maximum est, quantum in amore, & fide ponam: id est, confidam. IN gratiam cum aliquo.) Atti.69.. Lentulum ponam tecum in gratiam: id est, tibi reconciliabo. ET in gratia apud aliq.) Att.74. Apud Patronem, & reliquos Varrones te in maxima gratia posui. Item. 88. IN minimis.) in famil. 4.. At erat tuæ uirtutis in minimis tuas res ponere, de Repub. uehementius laborare: id est, habere, existimare. IN coniectura.) in fam.5. Quę autem posita sunt in coniectura, quæq; mihi uidentur fore, ea pro &c. IN medio aliq.) Terent.122.. In medio omnibus palmam esse positam. IN potestate alic.) 1.uolum.orat.70. Qui istius causa in testium fide, in criminum ratiõe, in iudicum potestate, non in comitiis consularibus positam arbitrantur. IN ignem.) Terent.3.. In ignem posita est. fletur. IN laude.) 1.uolum. orat. 196. Neque ego hoc in tua laude pono, alia sunt tua facta: id est, laudo, numero inter laudes tuas.

IN more.)2.uolum.ora.66. Est hoc in more positum. Quirites, institutoq; maiorum. IN lucro.) in famil.106.. Id ego in lucris pono: id est, habeo in lucro. IN loco sceleris.) in fa. 166.. Neue misericordiam nostram exercitusq; nostri in ciuili dissensione sceleris loco ponatis: id est, habeatis. LICItatorem.) in fam. 96. Licitatorem potius ponã, quàm illud minoris ueneat: id est, apponam. LOco contumeliæ.) 3.uol. orat. 86. Tune etiam immanissimum, ac fœdissimum monstrum ausus es meum discessum illum, testem sceleris, & crudelitatis tuæ, maledicti, & contumeliæ loco ponere? LOCo consolationis.) in famili. 78.. Reliquum est, ut te idipsum, quod ego quasi consolationis loco pono, maxime excruciet, &c. LOco maledicti.) 3.uolum. orat. 86. Vide contumeliæ. LEgẽ in senatu.) 2.oul.or. 172..Lex, dies fuit pręposita paucos, ferri cœpta, nunq̃ posita est in senatu, Po.Ro. latuit: id est, ꝓposita. LOco.) in fa. 136. Etsi posuisti loco uersus Accianos, id est, apte posuisti. MEmoriter quid.). 1. uolu. phil. 106. Ne tu iuquam Cato ista posuisti tam multa memoriter, tam obscura dilucide: id est, commemorasti. NOMen rei.) 2. uolu. phil. 11. Sunt enim rebus nouis noua ponenda nomĩna. OPEram.) 1.uolu.phil. 49. Sed tantum studium, tamq; multam operam ponendam in eo nõ arbitrantur. Item. 228. de offic 33.. Att. 296.. Id est, incumbendũ, uacandũ, operam dandam. OPEram bene.) Atti. 315. Bene erit opera posita: id est, collocata, data. ORationem.) 2. uolum. phil. 200. Ne in eo, quod attingendum fuit, quam in eo cuius causa, id attigimus, longior ponatur oratio: id est, longiores sim⁹ in eo. PEDem in suo.) Atti. 204. Pedem ubi ponat in suo, non habet. PLAgas.) de offi. 65.. Sic tu cum ædes proscribas tabulã tanquam plagam ponas, demum propter uitia uendas, in eã aliquis incurrat imprudens: id est, retia tendas. PRAECEptum.) in orat. lib. 201. Nulla præcepta ponimus: id est, tradimus. PRAEclare.) Att. 84. Sed præclare ponitur. ut belle. PRAESIDIA.) in familiar. 154.. Præsidiaq; ibi firma posui: id est, collocaui. Item. 3. uolum. oration. 228. Vt in eo firmissimum Reipub. præsidium, & grauissimum ponerent. nunc est existimare. QVæstionẽ.) in orat. lib. 93.. Qui mihi nunc uos, inquit Crassus, tanquam alicui græculo otioso, & loquaci, & fortasse docto, atq; erudito quæstiunculã, de qua

ficet. actum enim eſt ab porro, & rego, autore Sext.
PORtare.) Portamus tam bona, q̃ mala, Do. inquit, neq; ſolum corpore, ſed etiam animo. & alicui, & ad aliquem portamus. FALlaciam alicui.) Terē. 10.. Hic nunc me credit aliquam ſibi fallaciam portare. EXErcitum aliquo.) Sall. 37.. Deinde exercitus, qui in Aphricam portaretur, ſcribitur. IVRgium ad aliq.) Terent. 112. Porto hoc iurgium ad uxorem: id eſt, eo, ut uxorem obiurgem. ALIquid boni.) Teren. 8.. Dij boni, boni quid porto. Terēt. 64.. Neſcio quid peccati portet hæc purgatio: id eſt, quid hic admiſerit.
POſcere.) Do. ait, omnino eſt petere, ſed eſſe imperioſe petere. aliquando uidetur eſſe quod poſtulare, quando accuſare ſignificat. ALIquid.) 2. uolu. orat. 94. *Mileſios nauē popoſcit.* Ita PREcium aliq.) 1. uolu, orat. Et parentes pretium pro ſepultura liberum poſceret. IN manum aliquid.) Pl. 63. Poſtq̃ cœnati, atq; appoti talos poſcit in manus. ALIquē.) 1. uolum. ora. 20.. Denique accuſant ij, quos populus poſcit. nunc eſt pro poſtulare: id eſt, quaſi accuſare.
POſſe.) planum eſt, quid ſignificet. cũ uero conſtruitur cum præpoſititiōe per, eam ſignificationē retinet, quā licet, cum eſt cum hac particula tantũ, quod crebro apud comicos reperies, celeritatē ſignificat, ut ait do. APud aliquē.) Cæſ. 6.. Sed etiā apud finitimas ciuitates largiter poſſe, atq; &c. Ita DOmi ali.) 3. uol. orat. 254.. Aut filius eius ſi domi poſſit: id eſt, ſi domi potens ſit. A FAcũdia ali.) Ter. 51. Sed hic actor tantum poterit à facundia, quantũ ille potuit cogitare cõmode, id eſt, tantũ facundia poterit. ut ab equitatu imparatus: id eſt, equitatu imparatus. PER aliq.) ut in fa. 4. *Senat⁹* ante Cal. Fab. haberi per legem Pupiā, id quod ſcis, non poteſt: id eſt, non licet. QVantum poteſt.) Plau. 27.. Nam equidem me iam quantũ poteſt à uita abiudicabo. Item Terent. 44. Comprehendi iube quantum poteſt. Item. 97..
POSSIDERE aliquid. (eſt plane eius comptem eſſe, & dominum. REGnum.) Teren. 79.. Quid hoc eſt rei? regnumne Aeſchine hic tu poſſides? Ac. ſi poſſiderem, ornatus eſſes ex tuis uirtutibus. EX dicto.) 1. uolum. orat. 6. Negamus te bona P. Quintij, Sexte Næui poſſediſſe ex edicto prætoris. MORbum aliquē.) Do. ſuper illud offendam affectā, inqt. Laſſam poſſeſſamq; morbo. PALmam aliquid.) Plaut. 15.

DE repetundis.) in fam.126.. Quod Pylius necessarius Attici nostri de repetundis eum postulauit, magna illico fama surrexit. Attico.320. PROditionis.) Cæs.184.. Postulauit etiam L. Afranium proditionis exercitus. A repulsa.) in familia.113.. M. Claudium à repulsa postulatum à Gallis duobus: id est, statim post repulsam accusatus est. CVM pro uelle significat.) Plautus.40.. Nam qui hero ex sententia seruire seruos postulat: id est, uult. Item Terent.15.. Etiam nunc me subducere istis dictis postulas? id est, uis. Item.113. Sed ego stultior meis dictis parere hanc qui postulem: id est, uelim, credam.

POtare, est bibere. IN rosa.) 1. uolumi. philoso.78. Clamat uirtus beatiorem fuisse quàm potantem in rosa Thorium.

POculum.) 2. uolumine orat.53. Nego illum adolescentem, quem statim epoto poculo mortuum esse dixistis, omnino illo die esse mortuum.

POtiri, est obtinere, capere, interdum frui. cõstructio uero est cum genitiuo, neq; tantum huius uocis rei, cum pro imperio posita est, sed etiam cæterorum cum ablatiuo, ac accusatiuo. neq; ego uideo cum obtinet genitiuũ, cum fruitur, magis ablatiuum poscere uerbum. sed utranq; significationem his tribus casibus pro communibus uti arbitratu suo comperio. RErum.) 1. uolum. orat.29.. Prudentissima ciuitas Atheniensium dum ea rerum potita est, fuisse traditur. In famili.73. Cogitaresq; & in nostra ciuitate, & in cæteris quæ rerum potitæ sunt. 2. uolumi. oratio.108. Rerum potiri uolunt, honores, q̃s quieta rep. desperant, turbata consequi se posse arbitrantur. HOstium uiuorum.) Cæs.237. Circiter centum partim occiderũt, partim uiuorũ potiti sunt: id est, uiuos ceperunt. HOstium passiue.) Plautus.45.. Nam postquàm meus rex potitus est hostium: id est, in manus hostium peruenit. Item.46. Ego postquàm gnatus tuus potitus est hostium. Item.95.. Ita gnata mea hostium est potita, neq; ea nunc ubi sit, scio. Item.96. Eductam perdidi, atq; hostium est potita. quam dicendi figuram uides sæpius à Plauto repetitam, tamen apud alios nusquàm offendi, neq; ego libere uti auderem. HOstibus uiuis.) Cæs.233.. Partim interficiunt, partim uiuis sunt potiti. ut uiuorum. RE.) Cæ.249. Quod nec opinantibus aduersarijs eius, prouincia potitus

esset: id est, cepisset. BELlo aliquid.) de offic. 5. Aut uictoria, ut, qui bello potiri sunt: id est, bello suum fecerunt. PAcẽ.) 3. uolumi. orat. 147.. Pacemq́ potiuntur: id est, fruuntur. OPpidum.) Cæs. 252. Qua spe nonnulla dum sine periculo murum ascendere, & oppidum potiri esse sperarent: id est, capere. GAVdium.) Terent. 96.. Miseriam omnem ego capio: hic potitur gaudia: id est, fruitur. PRAEsentibus.) 1. uolum. philoso. 61.. Nam & preterita grate meminit, & presentibus, ita potitur. ut &c.

PRæbere, est tradere, adhibere, & quędam alia in exemplis significare uidebis. AVres ali.) 2. uolum. oratio. 194.. Aures non obtusę, sed uacuæ præbebantur: id est, adhibebantur. EXEMplum.) Sallust. 83. Ego non ualidissimis præbeo exẽplum. FIdem alicui.) Attic. 266. Sicut Ciceroni in omnibus eius periculis singularem fidem præbuit: id est, prestitit. LAchrymas dolori alicuius.) Attico. 46. Sed tu tantum lachrymas prębuisti dolori meo. LVdos ali.) Terent. 48. Non possum satis narrare quos ludos præbueris intus. sumptum à ludis publicis, quibus maxime populus delectabatur. MAteriam.) in orato. libr. 168. Illa mors uulgaris nullam præbet materiam ad ornatum. OPEram aliq.) Plautus. 153. Nimium festiuæ mulier operam prębuit: id est, nos optime tractauit. OPInionem alic. rei.) Cęs. 33.. Tantamq́ opinionem timoris prębuit, ut iam ad uallum castrorum hostes accedere auderent. Item. 36. OS alicui.) 1. uolu. oration. 156.. Et iis tacitum os tuum præbere malueris. Terent. 80.. Qui potui melius, qui hodie usq́ os prębui miser: id est, tradidi, obtuli. SE dignum re.) in fam. 20.. Qui si dignum se maioribus suis præbuerit, &c. SE credulum.) Attic. 246. Vel uerba mihi dari facile patior in hoc, meq́ libenter præbeo credulum. SE alium.) Pl. 22. Longe aliã inquam prębes nunc, atq́ olim, cũ dabam. uel est orationem aliam prębes. ut supra. SPONsalia alicui.) Attic. 309.. Sponsalia Crassipedi præbuit. est quę ad nuptias pertinent celebrare, ut conuiuium, & reliqua. Ita SPEciem.) Cæs. 36. Speciem atq́ opinionem pugnantiũ pręberent. Item. 179..

PREcari. planum est quid sit proprie. ponitur interdũ etiã pro cõposito deprecari, ut Do. ait. eo in loco. Terẽ. 72.. Nemo accusat Syrę te, nec tu aram tibi, neq́ precatorem pararis:

ris:id est,deprecatorem.& precari aliquando idem est quod deprecari,hoc est à se crimen depellere.
PRæcidere,est modo ante,& tum significat immolare, inquit Sext.modo ualde cædere,& quasi per medium abscindere.ut POtestatem.) Attico.282.. Tetrum enim spectaculum oppressa ab impijs ciuitas opitulandi potestate præcisa: id est,penitus intercepta.LIcentiam.) 1.uolumi.orationum.148..Nunquàm ipsimet nobis præcideremus hanc licentiam,libertatemq́ uiuendi. LIbertatem.uide licentiam. SPEM alic.)1.uolu.orat.80.Spem iudicij corrumpendi præciderem.DEfensionem)1.uolumi.orat.180..Postremo illa quidem certe tibi præcisa defensio est:id est, prorsus adempta.LINguam.)Plaut.162.Dum te obtuetur,linguam oculi præciderunt:id est , aspectus eius te mutum reddidit. SIne exceptione.)Attico.121..Planè fine ulla exceptione præcidit:id est,præcise respondit.Item.168.Quod quia planè cum in Formianum uenisset præciderat, asperius ad te de eo scribere solebã:id est,libere,sine ulla excusatione negarat. EX aliqua re aliquid.)1.uolum.oratio.142.Quid nam sua ui,& autoritate mihi ex hac oratione præciderit:id est,dempserit,amputarit,abiecerit.
PRæcinere,fides epulis.)1.uol.ph.210.Quod deorum pului naribus,& epulis magistratuum fides præcinunt.
PRæcipere,proprie est ante capere.sæpe & iubere, uel imponere.& tum aliquid, uel de re aliqua præcipimus. PEcuniam mutuam.)Cæ.168..Debitam biennij pecuniam exegerat,& ab eisdem in sequentis anni mutuam præceperat: id est,anno ante cœperat. COgnitionem.)1.uolumi.philoso. 242.Existit illa à deo Delphus præcepta cognitio,ut ipsa se mens uitijs exutam cognoscat.De re aliq.)in orat.libr.96.. Nam de actione & ad memoriam quædam breuia , sed magna cum exercitatione præcepta gustaram.
PRAECIPITARE.)Et hoc uerbũ unum ex ijs,est quę utrãque naturam seruare dicebam in Grandire, & transitiuam & intransitiuam. ut TRIBVnatum.) 2.uolumine orationum.221.Tu tuo præcipitante iam , & debilitato tribunatu,auspitiorum patronus subito extitisti:id est , qui ad finẽ properabat.& est intransitiue nunc,ut si diceres moriente, finiente.Item.REMP.)2.uolu.orat.167.Præcipitante rep..
uehemen-

uehemētem me fuisse: id est, cum præceps rueret. Item HYE mem.) Cæs. Multi iam menses transierant, & hyems iam præcipitauerat. Item SOlem.) in orat. lib. His autem de reb9, sol me ille admonuit, ut breuior essem, qui ipse iam præcipitans, me quoque hæc præcipitem pene euoluere coegit. ALIquid aliq. loco.) 1. uolumi. philosop. 217.. Qui se è Leucade præcipitauerit. Item. 2. uolum. orationū. 232.. Spoliari Popu. Roma. beneficiis amplissimis, præcipitari ex altissimo dignitatis gradu.

PRAEcludere, est occludere. INtroitum alicui.) Cæsa. 50.. Nam crebris arboribus succisis omnes introitus erant præclusi.

PRAEcurrere, est anteuenire. & aliquid, & alicui præcurrimus. AEtatem.) in orator. lib. 120.. Quæ studio & diligentia præcurrit ætatem: id est, longe plus præstat, quàm ætas postulat. Item in orato. libr. 164.. Cui quanquàm faueo, tamen illum ætati suæ præstare cupio. uobis uero illum tanto minorem præcurrere uix honestum est: id est, antecellere. Vide transcurrere.

PRædari aliquid.) de off. 66. Hoc secūdum naturam esse neminem id agere, ut ex alterius prædetur inscitia.

PRædicare aliq.) est uulgo dicere. aliquando laudem continet. interdum est simpliciter loqui. & aliquid, & de aliquo prædicamus. ut. 3. uolu. ora. 55. Si minus ad referēdam gratiam satisfacere potuerim, ad prædicandam, & tribuendam certe satis esse facturam. in fam. Ignosces mihi de me ipso aliquid prædicanti. Sallust. 17. Ipsum Crassum postea prædicantem audiui tantam illam contumeliam sibi à Cicerone impositam. ORAtionem.) Plau. 22. Aliam nunc mihi orationem despoliato prædicas: id est, loqueris.

PRæesse, est præpositum esse alicui rei gerendæ, atque administrandæ. dicimus uero præesse alicui rei, & in aliqua re. QVæstioni.) 3. uolumi. orat. 197. Accipietne excusationem is, qui quæstioni præerit græculi iudicis, modo palliati, modo togati? PEcudibus.) Atti. 294. Est autem non modo eius, qui sociis & ciuibus, sed etiam eius, qui seruis, qui mutis pecudibus præsit, eorum, quibus præsit, commodis utilitatique seruire. SERuis.) Atti. 294.. Vide pecudibus. MAgistratui.) Cæs. 5.. Qui summo magistratui præerat, quem Vergobret-

tum appellant Hedui. PROuinciç.) in familiarib. 26. Senatum eos uoluisse prouinciis præesse, qui antea non præfuissent. Attic. 95. IN prouincia.) 1. uolumi. orationum. 188.. Si quis forte est ex ea prouincia, in qua tu triennium præfuisti, qui te nolit perisse.

PRæfari honorem,) in fam. 140.. Nos autem ridicule si dicimus, ille patrem strangulauit, honorem non præfamur: sin de Aurelia aliquid aut Lolia, honos præfandus est. 1. uolu. phil. 71. Quæ si appelles, honos præfandus sit. est autem dicendi modus eorum, qui aliquid obscœnũ dicturi sunt. hoc enim modo eam turpitudinem diminuere maxime uidentur. uulgo dicitur, con reuerentia.

PRæferre, modo comparationem habet, modo præpositionis uim tantum sequitur, interdum etiam est pro præ se ferre. OPInionem.) Cæs. 133.. Sed hæc eius diei præfertur opinio, ut se utrique superiores dicessisse existimarent: id est, cũ plures, & uariæ de eo prælio essent opiniones, hæc prælata est. TEdas sibi.) primo uolumine orationum. 225. Dicitur inflammasse tedas ex iis ignibus, qui ex Aetnæ uertice erumpunt, quas sibi cum ipsa præferret, orbem omniũ peragrasse terrarum. ita tu facem, lumen, cereum. AVAritiam in se.) 1. uolum. oration. 32.. Quid horum negari potest? tenuitas hominis eiusmodi est, ut dissimulari non queat, atque eo magis eluceat, quo magis occultatur, auaritiam prefers, qui societatem coieris de municipiis, cognatisque fortunis cũ audacissimo: id est, nunc præ te fers.

PRæficere, & rei, & in re. ut præesse, cui etiam significatione est persimile. ut Cæs. 215.. Cæsarem amicum & necessarium suum regionibus Syriæ præfecit. BELlo.) 2. uol. orat. 9. Vtinam Quirites uirorum fortium, atque innocentium tam tam copiam haberetis, ut hæc uobis deliberatio esset difficilis, quem nam potissimum tantis rebus, ac tanto bello præficiendum putaretis. REI alicui.) 1. uolumi. orat. 9. Restat ut de imperatore ad id bellum deligendo, ac tantis rebus præficiẽdo dicendũ esse uideatur. PROcurationi aliq.) 2. uol. ph. 283. Et huic procurationi certũ magistratũ præfecerat. MAgistratum aliq. rei. uide procurationi. ANImum corpori.) 2. uolum. orat. 198.. Eumque ut dominum atque imperatorem obedientem præfecit corpori. Cum imperio.) Cæ. 198. Non solum

premeretur. ALAS.)2.uolu.ph.120.Rurſus cantu,plauſuq́ꝫ premunt alas: id eſt,concutiūt.de gallis loquitur,qui in cantu alas excutiunt. PESſum.)Plaut.129..Aliud quiduis impetrari à me facilius perferam,q̃ ut non iſtunc ego ſuis pro factis peſſumis, peſſum premā: id eſt, peſſundem. ſed auxit uim in premo uerbo. A Ere alieno premi.)Attic.102..Qui ære alieno premantur. INOpia.)Cęſ.197.Hi cum diu retinerentur,atq; aquæ inopia premerentur. Itē.83. Simili omnē exercitum inopia premi. FAVcibus aliq.)2.uolu.ora.35.. Iſtā conciliationem gratiæ Stalenus tum recenti re,cum faucibus premeretur,&c.

PRæmittere aliquid.)Cæſ.150..Ipſe cum equitibus ſexcētis magnis itineribus progreditur,edictumq́ꝫ pręmittit,ad quā diem magiſtratus,principesq́ꝫ omnium ciuitatū ſibi eſſe prę ſto Cordubæ uellet.

PREhendere) Videtur proprium eſſe prēdere ſecūdū Do. qui ita ait de hoc uerbo,tuus pater modo me prehēdit,proprendit: addita aſpiratione geminauit ſyllabā. eſt autē prehendere,capere. SVſpitionem aliquem.)Plaut.167.. Metuo miſer,ne patrē prehendat ut ſit geſta res, ſuſpitio: id eſt, ne pater ſuſpicetur,ut res ſe habeat,metuo. PRINcipium.) Pl. 190..Malum,callidum,doctum,qui quando principium prehenderit,porrò uirtute ſua teneat,quid ſe facere oporteat: id eſt,ceperit. STIlum.)in ora.li.172..Deniq; cū otioſus ſtilum prehenderat,motusq́ꝫ omnis animi tanq̃ uentus hominemq́ꝫ defecerat, flaceſcebat oratio.

PRæliari,eſt dimicare,certare. PEdites.)Cæ.46.Ex eſſedis deſiliunt,& pedites pręliantur. ET pedibus.)Cęſ. Ac pedibus pręliantur.

PRæmunire aliquid.)3.uolu.orat. Quamobrem illa,quæ ex accuſatorum oratione pręmuniri iam,& fingi intelligebam,fretus ueſtra prudentia non pertimeſco.

PRæoccupare,eſt ante capere. ALIquid.) 3.uolum.oratio. 224..Quis enim partes ipſe mihi ſumpſeram, eas pręoccupauit oratio tua. TIMOrem animum aliq.)Cęſar.76.. Sic omnium animos timor pręoccupauit. VIAS.)Cæſ.84..Galli ne ab equitatu Romanorum uiæ pręoccuparentur. ita de locis omnibus.

PRæponere, proprie eſt anteponere per comparationem.

ſæpe

ſæpe eſt etiam quod pręficere. PROuinciæ aliq.)in fam.16. Ego de prouincia decedens Quæſtorem Cęlium prępoſui prouincię. CLAſſis.)2.uolu.orat.10. Cum prope inſpectantibus uobis claſſis ea, cui COS.Po.Rom. præpoſitus eſſet, à prædonibus capta, atq; oppreſſa eſt.

PRæſagire, eſt prædiuinare, præſipere, acute ſentire. ſagax enim eſt acutus. & ſolers. & ſagæ mulieres, quę multum ſciunt, inquit Sext. ANImum ali.)Plautus.34.. Præſagibat mihi animus fruſtra ire me, cum exibam domo. uulgò, mi daua l'animo.

PRæſcribere, modo ſequitur præpoſitionis præ, unde eſt cõpoſitum, naturam. aliquando præſtituit, rei modum imponit. & aliquid alicui, & de aliqua re præſcribimus. 2. uolum. orat.112.. Atq; ita ſibi ab his, & à L. Caſſio eſſe præſcriptũ, ut equitatum in Italiam qnamprimum mitteret, pedeſtres ſibi copias defuturas. nunc eſt ante ſcribere. 1. uolum. orat. 4. Et quid de me iudicaretis, & quid aliis pręſcriberetis. At. 153.. Veni igitur & age de pace. meo ne inquam arbitratu? an tibi, inquit ego præſcribam? FInem.)Teren.4. Tute ipſe his rebus finem præſcripſiſti pater. AVtoritatem ali.)Atti. 69.. Nondum enim ſatis huc erat allatum, quo modo Cæſar ferret de autoritate præſcripta: eſt præfinire imperium alicui, & quaſi quendam terminum ponere, quem iure prætergredi nequeat. in fam.78..

PRæſeferre aliquid, eſt id aliquo modo ſignificare. factum autem uerbum eſt à præ, & pronomine me, te, ſe, & ferre. ut præ ſe gerere, & præ ſe ducere. PRObitatem, ingenuitatẽ.) 1. uolumi. philoſophiæ.45. Vt pręſe probitatem quandam, & ingenuitatem ferat. EXIre Roma.)3. uolumine oration. 3. Hunc præ ſe tuliſſe illo die Roma exiturum: id eſt, ſignificaſſe, oſtendiſſe ſe eo die Roma eſſe exiturum. MOtum animi.)in orato. lib.164. Actio, quæ præ ſe motum animi fert, omnes mouet.

PRæ ſe gerere coniecturam.)in ora. lib.65.. Nam affectiõis quidem ratio perſpicuam ſolet præ ſe gerere coniecturam, ut amor, iracundia, moleſtia.

PRæſidere, eſt ad opem præſtandam præeſſe. interdum pro præeſſe. à quo tamẽ hoc differre uidetur: ut pręſimus etiam uilioribus negotiis, pręſideamus nobilioribus. & rei, & in re pręſidere

præsidere dicitur. IN re.) Sallu.23. At Q. Metellus Celer cũ tribus legionibus in agro Piceno præsidebat.

PRæstare, multa, ut inquit No. significat. sed illę significationes longe frequentiores sunt, cum est pro antecellere, & pro seruare, cauere, & utile esse, ut in exemplis. HOminem homini.) Terent.29.. Dĩ immortales, homini homo quid pręstat? stulto intelligens quid interest? Item in orator. lib. 182. Quid prętat igitur intelligens perito. RE aliq.) in oratoriis libr.143.. In qua ipse florentissima multum omnibus gloria præstitisset. Item in orator. lib.90. Quos constat dicendi gloria pręstitisse. Ita NVmero.) Cæs.174. Cum ipsi numero militum, equitumq; præstarent: id est, paratiores essent à numero militum. INter alios aliqu.) Plau.214.. Sicut hodie nos inter alias præstitimus pulchritudine: id est, cæteras pulchritudine superauimus. AD aliquid.) 2 uolumine philosophiæ.57.. Nulla est enim insatiabilior species, nulla pulchrior, & ad rationem, solertiamq; præstantior. DAmnum.) de officiis.65. Quicquid enim inest prædio uitii, id statuerunt, si uenditor sciret, nisi nominatim dictum esset, præstare oportere: id est, satisfacere. Ita CVLpam.) 2. uolumine philoso.191.. Nam Cassiæ legis culpam Scipio tuus sustinet, quo autore lata esse dicitur: tu si tabellariam tuleris, ipse præstabis. in orator. libr.94. Perge uero Crasse, inquit Mutius, istam enim culpam, quam uereris, ego præstabo: id est, mihi ascribi permittam. uulgò, la colpa sia mia. PEriculum.) Cæsar.164.. Ille neque legatos Cęsaris recipere, neque periculum præstare eorum. uulgò, assecurarli. DIctum.) de officiis.63. Sin autem dictum non omne præstandum est, quod dictum non est, id præstandum putas? FIdem.) in fami.7.. Vt si Rex amicis tuis, qui per prouinciam imperii pecunias ei credidissent, fidẽ suam præstitisset. Cæs. 201.. Fidem Po. Rom. sibiq; præstaret. 3. uolum. orat.241.. ANImum eundem.) in fam.10.. Eum certe me animum merito ipsius debere arbitrabar, quem antea tantummodo cõmuni officio ciuium, nõ aliquo erga me singulari beneficio debitum præstitissem. Ita ALIquem.) Attic.93. Ariobarzanes non in Pompeiũ prolixior per ipsum, quàm per me in Brutum, quem tamen ego præstare non poteram. CAsum.) in familia.73.. Id est, ut communem, incertumq; casum, quẽ

cta esse. ut aciem siue oculorum, siue animi pręstringere magis, q̃ perstringere & diceremus, & scriberemus quod tamē & per perscribere, & scribunt, & proferunt. quid si contra item in hoc factum sit? nam cum breuitatem significare uolumus, magis dicendum uidetur perstringere, quàm præstringere. ut eodem modo percurrere orationē, cum lectionis celeritatem significamus, non autem præcurrere dicimus: & tamen scribunt, & proferūt præ magis etiam, quàm per. quam scripturæ rationem nos integram reliquimus, satis hoc, quicquid admonitionis fuisset. futurum arbitrati. OCVlos.) Plau. 145.. Curate ut splendor meo sit clypeo clarior, quàm solis radiȷ esse olim, cum sudum est, solēt, ut ubi usus ueniat contra conserta manu oculorum præstringat aciem in hostibus. ACIem ingenii.) 1. uolumi. oration. 625. Mihi enim uidetur periculum fore, ne ille nō modo uerbis te obruat. sed gestu ipso, ac motu corporis præstringat. PORtam.) 3. uolum. oratio. Cuius quidem uomere portam Capuæ penè præstrinxisti: id est, rasisti. Item, Rei magnitudo me breuiter præstringere atrocitatem criminis nō sinit: id est, attingere.

PRæterire, proprie est ultra id ęgredi, quo iter destinaueramus: sed perornate transfertur ad multa alia. VILlam.) Terent. 38. Quid opus est uerbis? dum hæc reputo, præterii imprudēs uillā: id est, prętergressus sum. Item. 38.. Villā prętereo sciens. nunc est relinquo. Officium.) in fa. 145. Nullū enim in te officium, ne minimum quidem sine maxima culpa uideor posse præterire. Item. 1. uolu. orat. 12. Quod officium Aquili cōmemorari procuratoris potest? quod ab Alpheno præteritū esse uideatur: id est, omissum esse. SCElus.) in fa. 61.. Nihil Antonium sceleris, nihil crudelitatis pręteritturū fuisse. ALIquem.) 3. uol. ora. 168. Fratris filiū pręteriit: id est, posthabuit. ALIquid silētio.) in fa. 64. Nō enim fuit, aut mediocre, aut obscurū, aut eiusmodi, quod silētio posset præteriri. 3. uolu. orat. 184.. Hoc uero recēs edictū D. Bruti quod pauloante propositū est, certe silentio nō potest præteriri. ANnum.) in fam. 115. Hoc sic præterito anno. ALIquid aliquem.) in fa. 9. Sed te non præterit, quàm sit difficile sensum in rep. præsertim rectum, & confirmatū deponere. Itē. 1. uolum. orat. 150. Neminem uestrum præterit Iud. id est, fu

git, latet. Item in fa.147.. Non me præteribat in tanta folici tudine &c. id est, non ignorabam. IN petitionibus etiã præteriri dicebatur is, qui repulsam tulisset. 2. uol. orat. 262. Sed Po. à quo es præteritus, in culpa est. Item. 260.

PRætermittere, est omittere, seponere: interdũ præterire, & consulto relinquere. ex eo Ci. de off. 54. recte opponi uidetur, qui inquit, Qui negant eum locum à Panætio prætermissum, sed cõsulto relictũ. AVtoritatem alic. ex re.) 2. uol. ora. 140. Tolle mihi è causa nomen Catonis, remoue, ac prętermitte autoritatẽ, quæ in iudicijs, aut nihil ualere, aut ad salutem debet ualere. SIlentio aliquid.) 3. uolu. ora. 248.. Ac ne illud quidem silẽtio P.C. prætermittendum puto: id est, prætereundum. VOluptatem.) 1. uolu. phil 58.. Hi uoluptatem maximam adipiscuntur prætermittenda uoluptate: id est, contemnenda uoluptate.

PRæteruehi, est ultra eum locum uehi, quo in loco sisti debebat. ut AVres aliquid.) 3. uolum. orat. 55.. Etenim ei succedo orationi, quæ non præteruecta sit aures nostras, sed in animis hominum penitus insedit. ita uocem, ita cantum, ita de multis eiusmodi.

PRætexere, est tegere, & diuersum ab eo, quod est, ostendere. aliquando prius ordinare. CVpiditatem.) 3. uolu. orat. 91.. Neq; enim quisquam potest exercitum cupere, aperteq; petere, ut non prætexat cupiditatem triumphi. item sic omnia, quæ fiunt, quæq; aguntur lenioribus principijs natura ipsa prętexuit.

PRęuaricari, ꝓprie est uera crimina aduersarij tegere. No. uero ait, præuaricator à prętergradiendo uocatus est, quasi qui ad aduersarium transeat. 2. uolumi. orat. An ut præuaricaretur. 1. uolumi. orat. 64. Vtrum te perfidiosum, an pręuaricatorem existimari mauis?

PRAEVENIRE aliquid.) de officijs. 58. Nisi aliquis casus, aut occupatio consilium eius pręuenisset: id est, impedimento fuisset.

PRæteruenire casum aliq. aliqua re.) Af. 11.. Huius sunt em̃ Tragœdię, quę inscribuntur Iulij, hi autem Iulij, & Antoni⁹ ab satellitibus Marij sunt occisi, cũ Crassus (ut supra diximus) eundem casum sua manu prętervenisset.

PRAEVERtere, & Preuerti deponens, aliquando significant

cant ualde uertere, plerunque anteponere. In qua significatio ne dicimus prçuertere, & prçuerti alicui rei. Plautus tamen dixit prç aliquo loco alicui. in altera uero significatione tã tum aliquid prçuertimus. i'qd tantũ in uoce actiua dicerẽ, Plaut. 50. Sequere, te ut amittam, ei rei primũ prçuerti uo lo: id est, hoc ante omnia ex pedire uolo. Itẽ Plaut. 169.. Ocium nõ est mandatis rebus prçuorti uolo. Plaut. 188.. Hoc prçuortar principio. illa omnia missa nunc habeo, quç ante agere cœpi. Itẽ. 2. uol. philo. 82. Ita tamẽ si uacas animo, neque habes aliquid, quod huic sermoni prçuertendũ putes. Item Cçs. 86. Hui rei prçuertendum existimauit nũc est pro occurrere. PRæ aliqua re aliq.) Plau. 8. Nec me uxorem prç uortisse dicant prç Rep. id est, Reipu. uxorem prçposuisse, ALIquid.) 1. uolu. orat. 175.. Nemo unquam me tenuissima suspitione perstrinxit, quem nõ prçuerterim: id est, exagitarim, diuexarim. nunc prç, ualde significat.

PRIuare, est cum quod proprium alicuius sit, id ab eo si auferatur. tamq; de malo, quàm de bono dicitur. ALIquid aliqua re.) in famil 54.. Nec eam multis claris uiris orbatam priuare etiam aspectu tuo. VOluptate aliq.) 1. uolumi. philosophię. 58. Ob eumq; errorem, & uoluptatibus maximis sæpe priuentur, & prauissimis animi doloribus torqueantur. AEgritudine aliq.) 1. uolumine philosophiæ. 200. Quærendum est igitur queadmodum ægritudine priuemus. Ita DOlore aliq.) 1. uolum. philoso. 56.. Nam quoniam cum pri uamur dolore &c.

PRObare, ut probi sunt quasi prohibi, ita probare est quasi ꝓhibere, quod uero ꝓhibetur à malis, dignũ est laude. Probare igitur rectè laudare significabit. Interdũ etiã efficere, quod rectè laudetur. eodẽ modo quia quæ laudabilia sunt, non recusantur, ideo pro accipere etiã usurpatur. Dicimus uero & aliquid, & de re aliqua, & pro re aliqua probare. ALIquid alicui.) 3. uolum. oratio. 114.. Quod si Miloni locus datus esset, probasset profecto tibi ipsi, neminem unquã hominem homini cariorẽ fuisse, quàm te sibi. Item Att. 61. Est enim mihi utẽdum quibusdã rebus ex ijs libris ad eos, quos in manib⁹ habeo, quos, ut spero, ualde tibi probabo. Itẽ. 91. Hæc à me ordine facta puto meo Bruto probaturũ, tibi nescio, Catoni certe probabo. CAVsam suam.) 1. uolum. orat.

 17. Si

27. Si causā cum ipsa contēderet, nos nostrā perfacile cuiuis probaturos statuebamus. Att. 2. Spero me tibi causam probasse: id ē, ostēdisse causam meā honestā esse. DE re aliqua.) Atti. 266. Quibus de meo celeri reditu nō probabam: id est, non satis honestam causam afferebā de reditus mei celeritate. MEmorem me.) in fa. 158. Et multo pręsens obseruantia, indulgentia, assiduitate memorē me tibi probare: id est, ostēdere. IN uulgus aliq.) de off. 115. Cato autem perfectus mea sententia Stoicus, & ita sentit, quæ nō sane probātur in uulgus, & in ea hæresi est, quæ &c. id est, quæ uulgo nō placēt. COMmendationem.) Attico. 81.. Lemnio tuas commendationes, & statim uerbis, & re aliquo tēpore probabo: id est, ostendam ualuisse. PRO re.) Terent. 33. Præterea forma ætas ipsa est facile ut pro eunucho probes: id est, ut pro eunucho habearis. DIEM.) in fam. 128. Quare diem istum probo: id est, placet dies, accipio diem.

PROcedere, interdum est pro succedere, nōnunquā progredi.) Atti. 165.. Quid agam nunc? cui nihil procedit? cadūtq; ea, quæ diligentissime sunt cogitata, teterrime: id est, secus omnia eueniunt. EX sentētia alicui.) in orat. lib. 95. Vnam, quod intelligerēt ii, quos usus, ac natura docuisset, nonnunquā summis oratoribus nō satis ex sententia euentū dicendi procedere. PArum.) Terent. 16. Nisi id putas, quia primo processit parum non posse iam ad salutem cōuerti hoc malum: id est, succedere. INsidias alicui.) Sallu. 11. Ibi multa secum ipse uoluens, quod neq; insidiæ Consuli procedebant: id est, factæ cōsuli. Terē. 99.. Syre processisti hodie pulchre: id est, Syre hodie tibi pulchre processit. facit enim Syrum, non rem procedere. ut tam hominē procedere in hac significatione, q̃ etiam rem recte dicamus. AD tibiam.) 1. uolum. philoso. 182.. Militiam uero nostram dico, non Spartiatarum, quorum procedit ad modū, ad tibiam, nec adhibetur ulla sine anapæstis pedibus hortatio. CVM ætate aliquid.) Att. 200.. Præterea ad uirtutē maior indoles, ut minime mirum futurū sit, si cum ætate processerit: id est, creuerit. EO magnitudinis.) Sallust. 26. Et eo magnitudinis procederēt. Vbi pro mortalibus gloria æterni fierent: id est, ad eam magnitudinem uenirent. Item. 27. Eoq; uecordiæ processit, ut studiis ciuilibus bellum, atq; uastitas Italiæ finem faceret: id est,

est,usq; eo uecordes facti sunt. OBuiam aliqu.ali.)in fami. 162.Nam ei obuiam processeram millia passus centum. PAgellam.) in fa.179. Altera iam pagella procedit.cōplerat alteram pagellā, cum etiā pergeret scribere.quare ait altera procedit.FVnus.)Ter.3..Funus interim ꝓcedit:id est, progreditur,qa pompā in longū ducitur.Iter dierum.)Cæ.71.. Neq; quisquā est huius Germanię,qui se aut audisse,aut adisse initium eius syluę dicat,cum dierum iter LX.processerit. iter puto legendū,ut uiam.VIAM tridui.)Cæ.12. Cum tridui uiā processisset.IN solem.)Terē.167..Processerat enim in solem,& pulueren,nō ut è militari tabernaculo,sed ut è Theophrasti doctissimi hoīs umbraculis: id est,exierat.Ita EXtra munitiones.)Cæ.59..Procedit extra munitiones:id est,exiuit.IN aliqua re.)1.uolu.phi.91. Qui tum in philosophia,tum in optimo genere philosophiæ tantū ꝓcesseris: id est,profeceris. HOnoribus lōgius.)in orato.lib.180..Is processisset honorib⁹ lōgius,nisi semper infirma,atq; etiā ægra ualetudine fuisset. VIA & ratione aliq.)1.uolu.phi.54..Nō quo uos ignorare arbitrer, sed ut ratione, & uia procedat oratio:id est,& ordine.

PROcreare periculum alicui.)Attic.37.Si mihi periculum procrearetur ab eo.

PROdere,est modo patefacere. idq; cōtra officium sæpius. modo differre, producere,protrahere tempus,longæuū fecisse inquit Sext. AMIcitiam aliq.)Sallusti.83..Eumenem, cuius amicitiam gloriosè ostētant,initio prodidere Antiocho pacis mercede posthabita.CAput alicuius.)in orator. libr.141..Neque uero longe ab eo C.Iulij caput hospitis Hetrusci scelere proditum, cum Iulij fratris capite iacuit. REMP.)Sallust.39..Dicet aliquis, quid igitur censes?uindicandum in eos,qui hosti prodidere Rempu.FIdem.)Salluft.9.Sed ea sæpe antehac fidem prodiderat,creditum abiurauerat,cædis conscia fuerat &c.OFficium.) 1.uolumi.philosophiæ.7..Vide fidem.LIteris aliquid.)1.uolumi.oratio. 85..Ne postea quidem cum in ea ipsa loca uenisti,& potuistī accipere id,quod est proditum memorię,ac literis:id est,mādatum.MEmoriæ sermonem alic.)in orat.lib.144. Sermonemq; L.Crassi reliquum,ac penè post remū memorię prodamus:id est,mandemus. 3.uolumin.oration.103.Non sine

causa fictis fabulis doctissimi homines memoriæ prodide- runt eum, qui &c. POsteris aliquid)Cæ.100., Cuius rei exẽ plum si non haberemus, tamẽ libertatis causa instituì, & po steris prodi pulcherrimum iudicarem. MEmoriam poste- ris.)de offi.46. Danda igitur opera est, ut his beneficijs quã plurimis afficiamus, quorũ liberis, posteris'que prodatur me- moria. MOnimentum.)2.uolumi.philoso.82.. Nihil est au- tem, quod non longinquitas temporum excipiente memo- ria, prodẽdis'que monimentis efficere, atque assequi possit NO- men.)1.uolumine philoso.170. Cum Lacedæmonius quidã, cuius ne nomen quidem proditum est, mortem tantopere contempserit: id est, cuius ne nomen quidem extat. DIES rei.)Terent. Vt aliquod saltem nuptijs prodat dies: id est, proferat. DIEM.)2.uolum.oratio.222. Primum, ut ne pœna capitis cum pecunia coniungatur: deinde ne pro indicta die quis accusetur; ut ter ante magistratus accuset intermissa die, quàm mulctam irroget, aut iudicet. quarta sit accusatio Trinum nundinũ prodita die qua die iudicium sit futurum. FLAminem.)Asco.14. Milo Lanuuium, ex quo erat muni- cipiõ, & ibi tum dictator profectus est ad flaminem proden dum: id est, declarandum. INterregem.)Asc.14. Qui interre gem prodere non essent passi, cum interregem prodere mo- ris esset ad III. Cal. Feb.

PROdesse, est utile esse, & quasi pro nobis esse, ut exponit Do. super illud Teren.111.. Quod reliquit, profuit. INter se alios alijs.)de offi.5. Ita enim est, ut alij alijs, & alij alijs in- ter se prosint.

PROdigere, est consumere, absumere, per luxuriem rem a- buti. Sall.76. Nisi Vectius Picens, & scriba Cornelius aliena bene parta prodegerint. Item Plau.37.. Festo die siquid pro degeris, profesto egere liceat.

PROdire, nõ solum est in apertum exire, sed etiã porrò ire. IN conspectum ad aliqu.)Plaut.111. Pudet prodire me ad te in conspectum pater. Item Plaut.129. Is me adijt, nam illum prodire pudet in conspectum tuum. ET in conspectum ali- cui.) Terent.131.. Neque mihi in conspectum prodijt. Ita IN publicum.) Att.125.. Scio equidem te in publicum non pro- dire. Sed tamẽ audire te multa necesse est. IN lucem aliq.)in ora.lib.168. Vidésne igitur, ut in ea ipsa urbe, in qua, & na- ta, &

ta,& alta fit eloquentia, quàm ea fero prodierit in lucem: id est, clara facta sit. Item Terent. 57. Anus quædam prodiit: id est exiit. EXtra modū.) de offic. 28.. Ne extra modum sumptu, & magnificentia prodeas. OBuiam alicui.) in famil. 39. An ego tibi obuiam non prodirem? primum Appio Pulchro deinde imperatori. IN funus.) Terent. 3.. Ego quoq; eius causa in funus prodeo. De re rust. 41.

PROducere, proprie est in locum ducere, proferre. significat etiam quasi procreare. quod Noni. exponit instituere, & quædam alia, ut in exemplis. MOram ali. rei.) Teren. 14. Dicam aliquid iam inuenturum, ut huic malo aliquam producam moram: id est, proferam. DIem.) Terrent. 90. Nam iam adibo, atq; unumquicquid, quod quidem erit bellissimum, cărpam, & cyathos sorbillās paulatim hunc producam diē, id est, transfigam. SERmonem in noctem.) de offi. 126.. Post autem regio apparatu accepti sermonem in multam noctē produximus: id est, sermoni nostro magna pars noctis additā est. VItam.) Cæs. 225.. Alga è littore collecta, & aqua dulci nota. & ita iumentis esurientibus data, uitam eorum producebant. ALIquid conditionibus.) 1. uolu. orat. 5. Ille homo acerrimus bonorum possessor, expulsor, ereptor, annū & sex menses nihil petit, quiescit, conditionibus hunc quoad potest producit. REM.) Cæs. 143. Producitur tamen res, aciesq; ad solis occasum continentur. ERercitum è castris.) Plaut. 4. Hæc ubi legati pertulere, Amphitrio è castris illico producit omnem exercitum. Ita IN aciem copias.) in fami. 162. Repente Antonius in aciem suas de uico produxit, & sine mora cōcurrit. TEstes.) Asc. 70.. Loqui enim nisi interrogato teste non licet, interrogabatur autem, & ab eo contra quem productus. Ita 3. uolu. ora. 24. Productus est ab eo Cn. Pompeius, qui se non solum autorem meæ salutis, sed etiam supplicem Pop. Rom. exhibuit. PVErum.) 2. uolum. orat, 206.. Quid erat Hortensi tandem in illo puero populare? quid inuidiosum? Gracchi credo aut Saturnini, aut alicuius hominis eiusmodi produxeram filium. ut nomine ipso, & memoria patris. ANTOnium.) Att. 236. Expecto si, ut putas, L. Antonius produxit Octauium qualis cōcio fuerit. nunc idem est cum dare concionem. Item 8. Fusius in cōcionē produxit Pompeium. FILIum.) 1. uol. orat. 82. Nihil

ã me de pueritiæ suæ flagitiis, peccatisq; audiet, nihil ex illa impura adolescentia sua, quæ qualis fuerit, aut meministis, aut ex eo quē sui similimũ produxit recognoscere potestis: id est, filio. Terent. 83.. Seni animã primum extinguerē ipsi, qui illud produxit scelus. de patre adolescentis intelligit: qa est in longum sobolem ducere. NOmen.) 2. uolum. phil. 39. Datũ est igitur Neptuno altero Iouis, ut uolunt, fratri maritimum omne regnum, nomenq; productum, ut Portunus à portu, sic Neptunus à nando, paulum primis literis immutatis: id est, deriuatum. ALIquid) Terent. 85.. Qui egomet ꝓduxi: id est, deduxi. No. exponit. ubi etiam quin legit ego exponerem, qui magnam partem uiæ comitatus sum. VIRginem.) Terent. 27.. Is ubi hanc forma uidet honesta uirginem, & fidibus scire, precium sperans, illico producit, uendidit. Ita Seruos.) Terent. 53.. Ancillas, seruos, nisi eos, qui opere faciundo facile sumptũ exerceant suum, omnes produxi, ac uendidi. producere est foras ducere, inquit, Don. & proprie res uenales producuntur.

PROferre.) modo est differre, modo palàm facere significat. AVctionem.) Atti. 207.. Dices igitur, uel amico tuo, uel Othoni cohæredi meo, uel Labeoni nostro, paulũ proferãt auctionem: id est. differant. DIEm latius.) Att. 208. Quòd si latius uolent proferre diem, poterunt uel biduũ, uel triduũ, uel ut uidebitur. nihil enim interest: id est, differre. GRAdum.) Plaut. 139.. Vt ætas mea est, atq; ut hic usus facto est, gradum proferam: id est, grandibo, tollam. ALIquid.) Atti. 327. Etiam illud te admoneo, ne quid ullis literis cõmittas, quod, si prolatum sit, moleste feram9: id est, palàm factum. PALam aliq.) Terent. 73. Rem profert palàm. IN lucem.) In orato. lib. 97.. Et illa cõmentatio inclusa in ueritatis lucē proferenda est: id est, exponenda est. Item. 98. Non dubitares rogare dominum, ut proferri iuberet: id est, exponi. Itē 98. IN medium.) 1. uolum. phi. 71. Turpissimum illud facinus non solum grauiter tulit, sed etiam in medium protulit: id est, palàm fecit. Item. 1. uolu. phi. 80. 1. uolu. ora. 227. ALIquid.) 1. uolu. orat. 6. Hæc tu scis ad me esse delata, quæ si uelim proferre. TAbulas.) Asco. 73.. Dabo, inquit, si quis tabulas testamenti bene obsignatas protulerit. TEstamentum.) Asc. 74. Quamuis ille testamentum non proferat.

PROficere.) In hoc uerbo Lau. Val. accusat Raudensem q̃d transitiue hoc usus sit, loco scilicet uerbi prodesse, cum prodesse, inquit, ad alios quoq; spectet, ꝓficere uero tantum ad se. Cic. tamen dixit profici nobis. Attic. Ita quidem spero nobis profici: id est, prodesse, nos iuuare. Laurent. Vall.

PROficisci.) Et eundi, & redeundi uerbum significationẽ retinet. ut OBuiam alicui.) Cæs. 80. Atq; obuiam Cæsari proficiscitur. IN possessiones aliq.) 1. uolu. orat. 16. Proficiscẽti tibi in possessionem prætor ipse Sex. Næui palàm dicit. SVppetias alic.) Cęs. 226. Elephantisq; triginta relictis suis finibus oppidisq; suppetias profectus est. SILentio.) Cæsa. 82. Quibus rebus cognitis media nocte silentio ꝓfectus ad hostiũ castra peruenit. PROficiscens aliquò) . Att. 325. Hæc scripsi ad VIII. Calẽ. Nouemb. quo die ludi committebantur, in Tusculanum proficiscens. AB aliquo.) 1. uolum. philos. 62.. Tria uix amicorum paria reperiuntur, ut ad Orestem peruenias profectus à Theseo: id est, exordiens à Theseo. ALIQVID in aliq.) in famil. 30. Quamobrem quæcunq; à me ornamenta in te proficiscentur. Item. 30.. Omnia quæ à me profecta sunt in te, tibi accidisse gratissima. Item. 62.. Ego enim si abs te summa officia desiderem, mirum nemini uideri debeat, omnia enim à me in te profecta sunt, quæ ad tuum commodum, &c.

PROfiteri.) est palam aliquid significare, polliceri. uerum alius ẽ occultior sensus, is tamen est, cũ deferimus magistratui, quantum alicuius rei possideamus, id quod etiam ex ꝓuinciis decedentes faciebant magistratus intra certos dies: q uero nõ essent ad id tempus professi, ratio eorũ non habebatur. NOmen suum in aliq. re.) Ter. 25. In his poëta hic nomẽ profitetur suum: id est, se unum ex his esse fatetur. VOLũtatem bonam.) in fam. 147. Non me preteribat in tanta solicitudine hominum, & tam perturbato statu ciuitatis fructuosissimam esse professionem bonæ uoluntatis. IMpudentiam, Potentiam.) 1. uolum. orat. 73. Quiq; ad hanc rem, aut potentiam, aut impudẽtiam suam professi sunt, abstineant in hoc iudicio manus, animosq; ab hoc scelere nefario: id est, q aperte impudentes sunt. MAgistrum alicui) . Atti. 315. Et, nisi ille contemnat, etiam magistrũ me ei profitebor.) SE. Att. 302.. Nostræ tamen causæ non uidentur homines defuturi.

mirandi

mirandum in modum profitentur, offerunt se, pollicentur, SE docere.) in orat. lib. 167. Aliiq; multi temporib⁹ eisdem docere se profitebantur. STVdium suum ali.) Attico. 282.. Italiæ sua uobis studia profitenti remisistis: id est, offerēti, OPEram.) 1. uolu. orat. Vt ea tollenda operam suam profiterentur. IVGera.) 1. uolum. ora. 172. Iugera professi sunt aratores omnes imperio, atq; instituto tuo. Item, Edixerat, ut aratores iugera sationum suarum profiterentur. Itē: Non quo iugerum numerum uere profiteri esset difficile.
AD aliq.) de re rust. 44. Itaq; greges ouium longe abigūtur ex Apulia in Samnium æstiuatum, atq; ad publicanum profitentur, ne, si inscriptum pecus pauerint, &c. INtra legitimos dies.) Sall. 6.. Post paulò Catilina pecuniarum repetūdarum reus, prohibitus erat petere consulatum. quòd intra legitimos dies profiteri nequiuerit. Cincius apud Gell. 225.. Aut profitebere in triduo proximo. 2. uolū. ora. 187. At non est professus, imò uero his tabulis professus. Item in famili. 265.. Tu uero confice possessionem si potes, & si hæc pecunia ex eo genere est, ut professione non egeat.
PROfligare.) Verbum passiuum ad usum trahi cœptum est, nam cum sit profligatum perditum, & ad internitionem adductum, nunc perfectum solum, tum aut ædificium, aut aliquod utile incœptum dicendum putant, cum affectum dici debeat, non profligatum. M. tamen Tullius in Tusculanis. 1. uolum. philo. 231. Profligata iam, & penè ad exitum deducta quæstio est, dixit. hæc de hoc uerbo refert No. Marcell⁹. Hostes.) Cæs. 80,. Quibus profligatis rursus oppidani perterriti, &c. REmp.) in orat. lib. 143. Si cū suis consilijs Rēp. profligasset, id est, perdidisset.
PROfundere.) Habet rei uerbum, quæq; illa sit, largā emissionem. SANguinem.) 3. uolu. orat. 198. Sanguinem nostrū sitiebat, suum in illa gladiatoria pugna multum profuderat. VOcem.) 1. uolu. phi. 187. Sed quia in profundenda uoce omne corpus intenditur, uenitq; plaga uehementior. VItā.) in fam. 4.. Quid enim me ostentem, qui si uitam pro tua dignitate profundam, nullam partem uideār tuorum meritorum assecutus. Item de off. 17.. 3. uolu. orat. 263. LARgitionem.) Ascon. 13. Annius Milo, & P. Plautius Hipsceus, & Q. Metellus Scipio consulatum petierunt, non solū largitione palam

palàm profuſa, ſed etiam factionib⁹ armatorum ſuccincti. PECuniam.) de offic. 17. Inuenti autem multi ſunt, qui non modo pecuniam, ſed uitam etiam profundere pro patria pa rati eſſent. ODIum omne in aliq.) 3. uolu. orat. 82.. Omne odium incluſum nefariis ſenſibus impiorum in me profudi ſtis. Ter. 78.. Profundat, perdat, pereat, nihil ad me attinet. CVpiditates.) 3. uolum. orat. 41. Et ſi ipſa natura profundit adoleſcentiæ cupiditates: id eſt, largiter effundit.

PROGredi.) Et hoc unum ex eis eſt, quæ cum intranſitiua ſunt, tā mē quaſi ſui affectus uoce fiunt tranſitiua. ut in grā-dire dicebāmus. VIAM.) 2. uolu. phi. 86. Cum iam progreſ-ſus eſſet multorum dierum uiam, & c. ITER bidui.) Cæſar. 152.. Curio Martium Vticam præmittit, ipſe eodem cū ex-ercitū proficiſcitur, biduiq́; iter progreſſus, ad flumen Bra-gadam peruenit.

PRohibere.) ſanè eſt uetare. uſus uero eſt aliquid aliqua re, ab aliqua re prohibere. ALIquid re aliqua.) 3. uol. orat. 207. Quid egit aliud, niſi ut penè corpore ſuo Gallia prohiberet Antonium? Item. 236.. Nōne eo ex Italia conſilio profectus eſt, ut prohiberet Syria Dolobellam? Aditu.) Atti. 56. Qui mecum erant facile operas aditu prohibuerunt. Ita Iniuria aliq.) de offic. 41. Qui cum prohiberet iniuria tenuiores æ-quitate conſtituēda, ſummos cum infimis pari iure retine-bat. COmmeatu, Pabulatione.) uide. Cæſ. 106.. Pabulatione autem, quæ propter anni tempus cum exigua, tum diſiecta eſſet, & frumentatione, & reliquo commeatu ex inſidiis pro hibere Romanos. Item. 51. Ita Calamitate.) 2. uolu. orat. 7. Magnum eorum ciuium numerum calamitate prohibere. AB iniuria aliq.) Sallu 72. Tamen ab iniuria manum prohi bet: id eſt, non paſſus eſt illi iniuriā fieri. A periculo.) 2. uol. orat. 7. A quo periculo prohibe Remp. Ita A pugna.) Cæſ. 46.. Secutæ ſunt continuos complures dies tempeſtates, quę & noſtros in caſtris continerent, & hoſtem à pugna prohi-berent: id eſt, impedirent quo minus pugnarent.

PROiicere.) eſt in longum aliquid iacere, quoniā uero quę cæteris eminent, longius quodammodo iacta uidētur, ideo pro eminere ponitur: pari ratione, quoniam contempta à nobis procul abiicere ſolemus, pro ſpernere, & negligere ac cipitur. AVdaciam.) 2. uolumiū. orat. 96.. Eminet audacia,

atq́;

atq; proiecta est. nunc est ualde eminere. ALIQ.) Cæſ.128.. Quibus rebus penè perfectis aduentu Curionis quæritur in concione ſeſe proiectum, ac proditum à Cn. Pompeio: id ē, neglectum, contemptum.
PROLabi aliq. aliqua re.) Att.15.. Aſiani, qui de Quæſtoribus conduxerunt, queſti ſunt in Senatu, ſe cupiditate prolapſos nimium magno conduxiſſe, ut induceretur locatio poſtulauerunt.
PROLatare.) eſt differre, producere. DIes.) Sall.15. Cethegus ſemper querebat de ignauia ſociorum, illos dubitando, & dies prolatādo magnas opportunitates corrūpere. COnſultationes.) Sallu.37. Profecto omnis inuidia prolatandis conſultationibus dilapſa foret: tāta uis gratiæ atq; pecuniæ regis erat.. Item.83.. IMperium.) Sallu.84. Neu malis pernicie noſtra tuum imperium prolatare, q̄ ſocietate uictor fieri. nunc eſt augere, latiſſimum imperium conſtituere.
PROLoqui.) eſt palàm, aperte, clare loqui. Teren.116. Nequeo ſatis, q̄ hoc mihi uidetur factum praue, proloqui.
PROLongare.) eſt in longum ducere, differre. Plaut. Quæ mihi anus prolongat promiſſa.
PROmere. eſt ex loco interiori aliquid proferri.) 1. uol. ph. 91. Nam in Tuſculano cum eſſem uellemq; è bibliotheca pueri Luculli quibuſdam libris uti, ueni in eius uillā, ut eos ipſe (ut ſolebam) inde promerem. VENVSTAtem.) Plaut.281. Prome uenuſtatem amāti tuam, ut gaudia compares: id eſt, profer omnem uenuſtatem. AD uſum.) de re ru.40.. Niſi cum promitur ad uſum.
PROMereri.) ſæpius eſt de bono, itaq; Dona. ait eſſe beneficium præſtare. Terent.92. Ita uelim me promerentē ames, dum uiuo mi pater. Plaut.16. Quid mali ſum here, tanta ex re promeritus? nunc eſt de malo.
PROMouere.) eſt porrò mouere, proferre, producere. NVptias.) Terent.17. Eho tu impudens non ſatis habes, quod tibi dieculam addo, quantum huic promoueo nuptias? id ē, differo, produco. Terent.45.. Moue uero ocius te mea nutrix. So. moueo. Ch. uideo, ſed nihil promoues: id eſt, proficis. Item.15. Vt aliquis dicat nihil promoueris: id eſt, proficis. Item.117. Abibo hinc præſens, quando promoueo parum: id eſt, proficio.

Promit-

PROMIttere.) In propria significatione est polliceri, cum barba uero, & capillo, & cæteris similibus, significat ad magnitudinem colere. & promittimus aliquid, & de aliquo. VADIMonium.) 1. uolumin oratio. 155.. Ne extra forum suum uadimonium promittere cogantur, &c. DE uoluntate ali.) in familiar. 98. Neque me hercle, minus ei prolixe de tua uoluntate promisi, quàm eram solitus de mea polliceri: id est, tuam uoluntatem. CApillum.) Plaut. 234.. Capillum promittam optimum est, occipiamq; ariolari. Barbam dixit Maro, comam Varro.
PROMVLgare.) est quasi prouulgare. LEGem.) Att. 308. Cato legem promulgauit de imperio Lentuli abrogando. Item. 3. uolum. orat. 34. Legis autem promulgatio, legis lationem præcedebat. Promulgabatur autem lex cum proposita in uulgus edebatur. PRælium.) 2. uolum. orat. 131. Etenim ut ait ingeniosus poëta, & autor ualde bonus prælijs promulgatis tollitur è medio, &c. QVæstionem de aliquo, & pretia alicui.) 3. uolum. orat. 34.. Promulgarisne impurissime, & perditissime hostis quæstionē de tot amplissimis, & talibus uiris? indici Vectio præmia amplissima. 3. uolum. orat. 34.. Te id quod promulgasses misericordiæ nomine, ad crudelitatis tempus distulisse.
PRONuntiare.) proprie est de ijs, qui habent ius cognoscēdi, cum scilicet de re controuersa statuunt, aliquando est pro proferre. DECRetum iudicum) 3. uolum. oratio. 57. Nos Cn. Pompeium decretum iudicum de consilij sententia pronuntiatum recognoscemus? IVDICIum.) 3. uolu. orat. 100.. Ex illo fonte & seminario triumphorum cum arida folia Laueæ retulisses, cum ea abiecta ad portam reliquisti, tum tu ipse de te sententiam tulisse uideris, tum iudicium pronūtiauisti, qui si nihil gesseras, tu dignum honore &c. AMplius.) Ascon. 63. Ante legem Glauciam de comperendinatione, aut statim sententia dicebatur, si absoluendus esset reus, aut amplius pronuntiabat, si uideretur esse dānandus. 1. uol. ora. 81. Verū, ut opinor, Glaucia primus tulit, ut cōperendinaret reus, antea uel iudicari primum poterat, uel amplius pronuntiari. hoc uero erat, cum non liquebat. SEntētiam.) in fam. 151. Eo aūt die magna mihi, pro tua dignitate contentio cū Seruilio, qui cū gratia effecisset, ut sua sentētia

prima

prima pronuntiaretur, frequens eum Senatus reliquit, & in alia omnia discessit, meæq; sententiæ, quę secunda pronunciata erat, cum frequens assentiret Senatus. Cęs. 120. Lentulus sententiam Callidij pronuntiaturum se omnino negauit. Item. 72. Quam igitur pronuntiabit sententiam ratio? NOmen alic.) in fam. 69. Qui cum cæteris coronas imposuerunt uictoribus, eorumq; nomina magna uoce pronuntiauerunt. MEmoriter.) 2. uolum. phil. 23.. Summa enim memoria pronuntiabat plurimas Epicuri sententias, his ipsis uerbis, quibus erant scriptæ. POmp. uenturum.) Cæsa. 125. Literis perlectis, Domitius dissimulans in consilio pronuntiat Pompeium celeriter subsidio uenturum.

PROpagare.) est dilatare, amplius reddere. No. uero longe mittere, & uitium propitium esse uidetur, sed transfertur. INItium generis, Nomen.) 1. uolum. orat. 273. Cum ipse sui generis initiū, ac nominis ab se gigni, & propagari uellet: id est, longe mitti. Item. 1. uolu. phi. 154.. Quid propagatio nominis? SOBolem.) 3. uolu. orat. 134.. Reuocanda fides, comprimendæ libidines, propaganda soboles. FInes imperij.) 3. uolu. ora. 249. Hoc tu arcebis hostem, fines imperij propagabis.: id est, prolatabis. ALIquid posteris.) 3. uolu. orat. 24. Hæc ampla sunt, hæc immortalia, hæc diuina, hæc fama celebrantur, monumentis annalium mandantur, posteritati propagantur. AD memoriam sempiternā.) 2. uol. orat. 230.. Tamen huius uiri laudem ad sempiternam memoriam tēporis calamitas propagauit. MEMORiā suā.) 2. uol. or. 216. Et ad salutē urbis, & ad memoriā cōsulatus mei propagatam. VItam.) 1. uolum. orat. 166.. ora. 42. Et sibi uictu ferino uitam propagabant: id est, producebant. TEMpora misera.) in fam. 71.. Et quasi exprobrare, qui in ea uita maneam, in qua nihil insit nisi propagatio miserrimi tēporis. SALutem alic.) uide memoriam. POma.) de re rust. 35.. Deinde uites putare incipere, & propagare, & serere poma. GLoriam.) de officijs. 41.. Vera gloria radices agit, atq; etiā propagatur.

PROpellere.) est longe pellere. HOstes). Cęs. 101. Germani una in parte confertis turmis in hostes impetum fecerunt, eosq; propulerunt.

PROpendere, in aliq.) in orat. lib. 120. Nam hoc necesse est, ut

ut is qui nobis causam adiudicaturus sit, aut inclinatiõe uo luntatis propendeat in nos &c.

PROperare.) Dictum est in festinare, quid hæc duo uerba inter se differant. dicimus uero properare absolute, & ad aliquid. 3. uolumi. orat. 202. Magna hæc, ad maiora properat oratio. AD epistolam.) Atti. 29.. Complexus iuuenẽ dimisi, properans ad epistolas. AVDIRE de aliquo.) in oratorijs lib. 186. Minime uero, inquit, nam & si me facile omni tuo sermone tenuisti, tamen is mihi longior uidetur, quod propero audire de te.

PROpinare.) proprie est prægustato leuiter uino poculum alicui offerre ad bibendum, quę cõsuetudo initium habuit à principibus Græciæ, qui solenni die, quam Philothesiam uocant miscere aureis, & argenteis poculis uina solebant, quæ è manu gestantiũ sumẽtes ori parumper admota, alteri, quẽ uoluissent, offerebant: ingens hoc argumentũ beneuolentię existimantes. Vt Dido apud Virg. Primaq; libato summo tenus attigit ore, Tum Bicię dedit increpitãs, ille impiger hausit spumantem paterã, & pleno se proluit auro. Et Ci. 2. uo. phil. 169. Propino, inquit, hoc pulchro Critiæ, qui in eũ fuerat teterrimus. Græci enim in cõuiuijs solent nominare, cui poculum tradituri sunt, à & Græco dictũ est πρὸ quod est ante, & πίνω bibo, quod & si propriũ est de potu, de cibo tamen etiam dicitur. Plaut. 29.. Tecum una postea æque pocula potitet, abs te accipiat: tibi ꝓpinet, tu bibas. CAntharũ.) Plaut. 257.. Tibi propino cantharum, uinum tu habes. POculum.) Plaut. 63. Iacto Basilicum, propino magnum poculum, ille ebibit, caput deponit. COmedendum aliq.) Teren. 50. Hunc comedendum, & deridendum uobis ꝓpino: ecce comedendum. nam propinare deridendum aliquem alicui simpliciter non dixisset, ut etiam. AMIcitiam.) Pla. 187.. Manu candida cantharum dulciferum propinare mitissimam amicitiam, quia dixerat cantharum ideo dixit propinare, quod etiam animaduertendum est in cæteris translatis, ut in degustare, conuiuam admonui. SALutem.) Plaut. 254.. Dent quę uelis propino tibi salutem plenis faucibus, cœnabis apud me, quoniam saluus aduenis: ita quia cœnabis erat dicturus, propterea dixit propino tibi salutem.

Philothesia.

PROponere.) est proprie ante ponere, sed diuersa diuersis modis

modis proponuntur, tamq; mala, quàm bona proponũtur, ut in exemplis. & aliquid alicui, & ad aliquid proponere dicimus. CONditiones.) 2. uol. ora. 1.4.. Nunc si eadem conditio disceptationis proponetur. CRVcem.) Atti. 231. Quis enim audeat uiolare proposita cruce, uel saxo? nunc metum habet. CONtentiones ali.) Attico. 33.. Cætera ut in magnis rebus minæ Clodij, contentionesq;, quæ mihi proponũtur, modice me tangunt. DIgnitatem) in fa. 9. Quæ enim proposita fuerat nobis cũ & honoribus amplissimis, & laborib' maximis pfuncti essem' dignitas in sententiis dicendis, libertas in Repub. capescẽda, ea sublata tota est. est quasi nũc promittere. EXEMplum ali.) in fam. 51.. Sed opprimor interdum, & uix resisto dolori, quia ea me solatia deficiunt, quæ cæteris, quorum mihi exempla propono, simili in fortuna non defuerunt. LEgem.) 2. uolumi. orat. 179.. Lex dies fuit proposita paucos. Libertatem. uide dignitatem. MERcedem.) Att. 309. Id me scis antea gratis tibi esse pollicitum, quid nunc putas tanta abs te mihi mercede proposita? OCcultationem, LIcentiam, IMpunitatem.) 1. uolum. philoso. 80. Quod adulterium, quod stuprum, quæ libido non se proripiet, ac proijciet, aut occultatione proposita, aut impunitate, aut licentia? ORA oculis.) 3. uolu. orat. 6.. Facilius facta eorum occurrent mentibus uestris, si ora ipsa oculis uestris proposueritis. PEriculum.) 1. uolumine philoso. 76.. 2. uolu. orat. 215. Sed te præsertim ante oculos proposito periculo, neq; &c. PRæmium.) in orator. libr. 86. Erant autem huic studio maxima, quæ nunc quoq; sunt proposita præmia uel ad gratiam, uel ad opes, uel ad dignitatem. POEnam.) 1. uo. ph. 76.. Quem quidem uos, cum improbis pœnã proponitis, impatibilem facitis. SPEM.) 1. uolum. orat. 66. Habet spem, quam propositam nobis habemus. 1. uolumine phil. 57.. Nulla spe proposita fore leuius aliquando. LIcentiam. 1. uolu. phil. 80. uide impunitatem. VEniam.) 2. uolu. orat. 67. Cui errato nulla uenia, recte facto exigua laus, & ab inuitis expressa proponitur. VExillum.) Cæs. 24.. Vexillum proponendũ, quod erat insigne cum ad arma concurri oporteret: id est, figendũ in publico. ALIQ. ad scribendũ.) est animo aliquid sumere, de quo scribat. Atti. 73. Et si mihi nihil erat propositum ad scribendum.

Propu-

PROpugnare, eſt uehementer contendere, omni conatu ali quid defendere. PRO aliqua re.) in fa. 175.. Nam Clodianis temporibus cum equeſtris ordinis princeps eſſet, proq; mea ſalute acerrime propugnaret, à Gabinio COS. relegat⁹ eſt. Item 1. uolu. phi. 244. Nónne pro ſuo partu ita propugnāt, ut uulnera excipiant?

PROpulſare, eſt longe aliquid repellere. ſed de malis tantū. PEriculū.) 1. uol. orat. 19.. Et in cauſa Sex. Roſcij periculū, quod in om̄es intēditur, propulſetur. INiuriam ab aliquo.) 1. uol. orat. 42.. Quem uides ipſum ab ſeſe tam atrocē iniuriam propulſare non poſſe. Attic. 71.. Ciuem illum egregiū relinquebam, & ad hęc, quæ timētur, propulſanda paratiſſimum. ODium, INImicitias.) 3. uolum. orat. 53.. Vt eiuſdem nunc ab ſeſe inimicitias, odiumq; propulſet.

PROripere, & celeritatem, & clādeſtinam actionem uerbū habere uidetur. ut SE aliquo.) Salluſt. 11. Deinde ſe ex curia domum proripuit.

PROrogare, eſt proferre, aliquid lōgius producere. TEMpus.) in famil 21.. Rogo atq; oro ne patiare mihi quicquam ad hanc prouincialem moleſtiam temporis prorogari. Itē Attico. 105. DIEM.) 1. uolum. orat. 96. Impetrat à ſenatu, ut dies ſibi prorogetur. ANnum.) Attico. 295.. Quare cura, ut hic annus, qui ad laborem tuum acceſſit, idem ad ſalutem Aſiæ prorogatus eſſe uideatur. Attico. 73.. Proinde pugna, ne, ſi quid prorogatum ſit, turpis inueniar. POteſtatem.) Attico. 290.. Quod eodem tempore eſſe intelligerem etiam fortunæ poteſtatem in nos prorogatam. BELlum.) 3. uolu. oratio. 242. Nec ſolum prorogare bellum, ſed concedere etiam uictoriam? SPEM.) Plautus. 39.. Spes prorogatur militi in alium diem. VItam aliq.) Plautus. 191.. Qui prorogare uitam poſſis hominibus.

PROſcindere terram.) de re ru. 32. Terram duram proſcindere niſi boues magnis uiribus non poſſunt.

PROſcribere.) Mos fuit, ut cū quis habere aliqd uenale, ſcriptō id palàm proponeret, id autē erat proſcribere, pari etiā ratione de ĳs, quorū bona in diſſenſione ciuili haſtæ ſubĳciebātur uſurpari cōperies, tamq; homines, quàm bona proſcribebantur. ALIquid.) de off. 62.. Ille quod non placebat, proſcribit, tu quod placebat emiſti. VILlam.) de officĳs. 6. 5

Quod si qui proscribunt uillam bonam (ut ipsi efferunt) be neq; ædificatam non existimantur fefellisse. AEdes.) de off. 65. Vt cum qui ædes in Cælio monte habebat, demoliri eas, quarum altitudo officeret auspicijs, Claudius ꝓscribit, insulam uendidit. FVNdum.) in famil. 124.. De quibus scriptũ erat fundum Herculanensem à Q. Fabio fratre scriptũ esse. AVctionem.) Attic. 217. De auctione proscribenda equidem locutus sum cum Balbo: id est, de publicar lo incanto. Item 1. uo. or. 3. TABVlam.) Att. 311.. Eosq; homines sibi emptos esse dixit (sic enim placuerat) & tabulam proscribit, se familiam Catonianam uenditurum. in tabula erat: familiã se Catonis uendere. 1. uol. orat. 3. ALIquid.) 1. uolumi. oratio. 3. Eum non ita commode posse eo tempore, quæ proscripsisset uendere. HOmines.) 1. uolum. orat. 21. Posteaquàm uictoria constituta est, ab armisq; recessimus cũ proscriberent hoĩes, atq; ex omni regiõe caperent ij, q aduersarij fuisse putabant. PROsequi,) aliquãdo est comitari, aliquãdo affectum significat, qui per ablatiuum exponitur: Interdũ est idem quod persequi. ALiquid.) Atti. 93. Is me nec proficiscentem Apameam prosecutus est. in fami. 205. Cũ te prosequerer paludatum. in fa. 42. Quid mihi mandasti, cũ te Puteolis prosequerer, &c. Item. 1. uo. phil. 244. Dabit, dabit inquã se in tormenta uita beata, nec iusticiam, temperantiam, inprimisq; fortitudinem, magnitudinem animi, patientiam prosecuta, cum tortoris os uiderit, consistet: id est, comitata, consecuta Ita. CVM equis aliq.) Att. 314.. Quòd eum essent cum equis prosecuti. EXistimationem aliq.) . 1. uolu. ora. 18.. Quo minus, quæ existimatio P. Quintium usq; ad senectutem produxit, eadem usq; ad rogum prosequatur. BENeuolentia, Misericordia aliq.) in orat. lib. 165. Illius uero mortis opportunitatem beneuolentia potius quàm misericordia ꝓsequamur. Ita. IMpudentia). in famli. 226. Deinde impudentia prosequor, sed idẽ farciã: id ẽ, pudet me tui. ALIquid.) Atti. 268.. Difficile enim est omnia prosequi: id est, persequi. Item 258.. Locum Possidonius prosecutus est. de offic. Sequitur ut hæc officiorum genera prosequar. RELiqua.) 3. uol. ora. 248.. Reliqua Po. Rom. in ea familia, quã uidit amplissimã, prosequetur. IVS Suum.) Ter. Ego ius meum prosequar: id est, persequar.

Prospera

PROſperare alicui.)Plaut.221.Nunc & amico meo proſperabo,& genio meo multa bona faciam.
PRoſpicere,proprie eſt longũ uidere,quoniã uero qui in lõgum uident,prudẽtes ſunt,& prudentes recte ſuis rationibus prouidẽt,ideo pro conſulere ſæpius eſt poſitum,& tum alicui proſpicere dicimus,cum in altera ſignificatione, aliquid aliqua re proſpicimus.CONiectura.)2.uolu.orat.215. Neq; id coniectura proſpiciebamus: ſed iam experti uidebamus.ANImo.)3.uolu.orat.40.Sed totum genus oppugnationis huius iudices,& iam proſpicitis animis,&c. Item.3. uolum.orat.85..Alias proſpexi animo procellas. IN poſterum.)in fam.22.Sed ut ab homine longe in poſterum proſpiciente futura expecto : id eſt, qui clare conĳcis pro tua prudentia quæ futura ſunt.ALIcui.)in fa.31.. Vt quibuſcũque rebus poteris(poteris autem plurimis)proſpicias,& cõſulas rationibus meis.Ter.72..Quicquid ego huius feci, tibi proſpexi, & ſtultitiæ tuæ.SAluti ali.)1.uol.ph.56.Salutĩ proſpexit ciuium,qua intelligebat contineri ſuam.
PROſtituere,eſt proprie de ſcortis:ſignificat uero ſcortum uulgò proponere.MVlierem.)Plaut.183.. Quid mihi autor es,huic ut mittam,ne amicam hic meam proſtituat?
PROuehere,eſt in longũ trahere. AEtate aliquem.)in ora. libr.179.SEd longius ætate prouectus, habitus eſt ſanè (ut ita dicam)luculentus patronus:id eſt,cum ſenex factus eſt. 2.uolu.phi.109.Qui iam ætate prouecti:id eſt,ſenes. STVdio ali.)de offic.88.Ignoſcetis autem, nam & ſtudio rerum ruſticarum prouectus ſum:id eſt,longior fui.ORAtionẽ.) 2.uolu.orat.219.. Tum etiam ueſtra in me attẽte audiendo benignitas prouexit orationem meam.
PROuenire proprie eſſe uidetur de ĳs,quæ è terra oriũtur, ut ſegetes,herbæ, arbores. ſed & hoc de more transfertur. FRVmentum.Cæ.54.Quod eo anno frumentum in Gallia propter ſiccitates anguſtius ꝓuenerat.Ita de cæteris frugibus.ut de re ru.95.INgenia alicubi.)Sall.3.. Sed quia prouenire ibi ſcriptorꝫ magna ingenia.ORAtores.)de off.81.Proueniebant oratores noui,ſtulti,adoleſcẽtuli. PAlam aliq.) Plaut.47.Si id palàm proueniat:id eſt,palàm fit.
PROuidere.)Eadem eſt cum proſpicere uerbum ſignificatione, nam & in longũ hoc uidet, & ſuis æque rationibus cõ

fulit. prouidemus uero & alicui, & aliqd, & de re aliqua alicui. CONiectura aliquid.) Attic. 1. Quod adhuc coniectura prouideri possit. 1. uolu. philo. Medicus morbum ingrauescentem ratione prouidet: id est, cognoscit. RAtionibus suis.) in fam. 31.. Prospicias, & consulas rationibus meis. SVspitionem.) 3. uolu. orat. 134. Nunc uenio ad grauissimam querelam, & atrocissimam suspitionem tuam quæ non tibi ipsi magis, q̃ cum omnibus ciuibus. tum maxime nobis, qui à te conseruati sumus, prouidenda est: id est, cauenda, uitanda MAlum.) Terē. 5.. Quæ si non astu prouidentur, me, aut herum pessundabūt. Item. 126. Hoc ipsum repetens carmen. FRVmentum.) Cæs. 45.. Frumentū his in locis in hyemem prouisum non erat. DE re aliqua.) Cæs. 29.. Neq; de frumento, reliquoq; cōmeatu satis esset prouisum.

PROuisere.) Duas res. inquit Do. significat procedo, & uideo. Terent. 23. Prouiso quid agat Pamphilus. atq; eccum: id est, eo uisum.

PROuocare.) Duo plerunq; uerbum significat, & in contētionem uocare: & ad alterum iudicem appellare. IN aleā.) Plaut. 63. Postquām cœnati, atq; appoti, talos poscit in manum, prouocat me in aleam, ut ego ludam. Eō, in bonā partem.) Terent. 96.. Age age nunc experiamur contra hæc qd ego possim blāde dicere, aut benigne facere, quando eō prouocat: id est, ad hæc. ETEnim Pompeium, qui mecum sæpissime non solum à me prouocatus, sed etiam sua sponte de re communicare solet. nunc est inuitare. IN integrum aliquid.) Attico. 286.. Neq; iam prouocari in integrum potest: id est, reuocari. ALIQ. ad aliquem aliq.) Atti. 86. Ne ad Catonem quidem prouocabo.

PSALlere, est canere.) Sallu. 9. Psallere, & saltare elegātius, quām necesse est probæ.

PRVrire, est scabēdi libidine ardere. Caput.) Pl. 114. Caput prurit, perij. DORsum.) Plaut. 150. Ita Plau. 5. Hercle perij, dentes pruriūt. quasi dixisset esurio. dorsum totum prurit. qui item transtulit ad dentes.

PVbescere aliquid.) 2. uolu. phil. 34. Cum is quoq; efficiat, ut omnia floreant, & in suo quæq; genere pubescant: id est, crescant. Item. 2. uolum. philoso. 3. Quibus omnia quæ terra gignat, maturata pubescant.

Publicare

PVblicare aliquid.) in fam. 156. Duobus iam COSS. singulatibus occisis, tot ciuibus pro patria amissis, hostibus denique omnibus iudicatis, bonisque publicatis, &c. REgnum tubæ.) Cæs. 152. Qua lege regnum tubæ publicauerat. PEcuniam alicuius.) Sallusti. 19.. Sed ita censeo, publicandas eorum pecunias, & cætera.

PVdere.) Et eius nos pudet, qui admisit, & aduersus quem nos admisimus, & admissi nostri, ut in exemplis. Terentius. 85.. Fratris me quidem pudet, pigetque: id est, qui peccat. Itẽ. 56.. Cuius nunc pudet me. Item. 92.. Et me tui pudet. Itẽ. 119 Id est, aduersus quẽ ego admisi. Ita etiã Brutus in uolumine ad Atti. 288. Viuat hercle Cicero, qui potest supplex, & obnoxius, si neque ætatis, neque honorũ, neque rerũ gestarum pudet: id est, si non pudet cõtra ea nunc ignaue facere. ALIquẽ aliquid.) Ter. 94. Hei mihi non te hæc pudent? ut & personali ueteres hoc uerbo etiam usi sint.

PVgnare.) Nota est uerbi significatio: constructio uero est aliqu. cum aliquo, & in aliq. aliqua re pugnare. PVgnam.) 2. uolumi. oration. 132. Cuius ex omnibus pugnis, quæ sunt innumerabiles, uel acerrima mihi uidetur illa, quæ cum rege commissa est, & summa contentione pugnata. Plaut. 4.. 15. ALIQ.) in fam. 40.. Illud pugna, & enitere nequid temporis nobis prorogetur. Atti. 73.. Proinde pugna ne si quid prorogatum sit, turpis inueniar. 2. uolumine philos. 6. Illud uideo pugnare te, species ut quædam sit deorum, quæ nihil concreti habeat: id est, contendere. CVM causa.) Attico. 34. Ego autem neque pugno cum illa causa propter illam amicitiam, neque approbo, ne omnia improbem, quæ antea gessi. LIteris.) Attico. 93. Aberamque ab eo tam longe, ut nihil possem nisi literis, quibus pugnare non destiti: id est, contendere. IN hostes.) Sallust. 21.. Quòd is contra imperium in hostem pugnauerat.

PVLsare, proprie est percutere, ferire. PEctus.) Plautus. Cui multa in unum confluunt, quæ meum pectus pulsant. ALIquid.) 1. uolumine oration. 154. Se pulsatum, uerberatumque diceret.

PVLtare ostium.) Terent. 91.. Sed quis ostium pol pultauit? Item: Cesso iam pultare ostium. Ita FOres.) Plaut. Pultando confregi fores.

PVNgere dolorem aliq.)1.uolum.philo.182.Pungit dolor, uel fodiat sane.
PVnire, est pœna afficere: qum etiam puniri, pro punire boni dixerunt. de off. Neq; ab eius, qui punitur aliquē, uerbis fatigat, sed ad Reip. salutē referri.1.uolum.ph. Cum multi inimicos & mortuos puniuntur.3.uolu.orat.108.Cuius tu inimicissimū multo crudelius etiam punitus es, q̃ erat humanitatis meæ postulare.
PVRgare, est purum, ac defecatum reddere. & aliquid, & de aliqua re purgamus. PIsces.)Terent.85..Pisces cęteros purga Dromo. ALVum.)2.uolu.phil.51. Vomitione canis purgare aluos ibes Aegyptiæ curant. LOcum.)2.uolum.philo.108..Perpurgat⁹ est is locus à nobis quinq; libris. FOrum.) 3.uolu.ora.20.Gladiatores tu supponas? cum siccariis ē carcere emissis ante lucem in forum immittas? magistratus tēplo eiicias? cædem maximam facias? forum purges? nunc forum purgare, si Ciceronem attendimus, est foro bonos eiicere, cum tamen purgatio tantum sit de malis. Ideo possumus dicere in hoc uerbo, idem fieri quod in excerpere, quod est proprie, quę nobis ipsi bona deligimus? tamen contraria dixit Terent. ut in uerbo est. uel Cicero ad Clodium respiciens purgas dixit: id est, expedis, uacuum reddis. FAmilias.)Asc.22..Qui solitus est familias purgare. ALIQ.)Att. 46. Nam quod purgas eos, quos ego mihi scripsi inuidisse, & in eis Catonem. ALIquid.)Terrent.106.Si quid est peccatum à nobis, profer. aut ea refellendo, aut purgando, uobis corrigemus. SE de re aliqua.)in fa.198..Quod te mihi de Sēpronio purgas accipio excusationem. ALIQ.)1.uolu.orat. 24. De luxuria purgauit Erutius, cum dixit, huic ne in coniugio quidem ullo interfuisse.
PVtare, est proprie purgare. unde & arbores, & uites putare dicimus. hinc putare est cogitare: quia cogitando superflua mente recidimus: hæc Do. ait. conferre etiam, atq; existimare significat. ARborem.) de re rustic. Neq; uitem, neq; arborem putent. REM.)Terent.115. Repressi, redi, remitto maledicta omnia: Rem ipsam putemus: id est, tractemus, purgemus, ait Do. & No. RAtiones.)Atti.60. Vt rationes cum publicanis putarent: id est, conferrent. Plaut.39.. Putatur ratio cum argentario? PRO ridiculo.) Terent.72..

Qui sibi me pro ridiculo ac delectamento putat: id est, tenet. MINImi aliqu.) in fam. 10.. Tamen à me minimi putabātur meis damnis ex autoritate senatus resarciēdis: id est, existimabantur.

QVADRARE, est conuenire. Quadrū enim quoquo modo iactum cadat, apte cadit. & alicui, in, & ad aliq. quadrare dicimus. ALIquid alicui.) in orator. libr. 168. Quare quoniam tibi quadrat: id est, tuo orationi conuenit. IN aliq.) 3. uolumine oratio. 52.. Nisi omnia, quæ rerum turpitudine aliqua dicerentur, in istam quadrare apte uiderentur. AD aliq.) Attic. 67. Visum est hoc mihi ad multa quadrare. DE eodem modo.) 1. uolum. orat. 95. Quo modo ex decies HS sexcenta sunt facta, quomodo de eodē modo quadrarint. & quadrans ratio dicitur, ut inquit Asc. 71. cum expensum, & acceptum par est.

QVAtefacere aliq.) Attico. 279. Nulloq́ præsidio quatefeci Antonium.

QVAti foras aliqu.) Terenti. 32.. Homo quatietur certe cū dono foras.

QVærere, proprie est, quid sit, quod ignoramus uestigare. Don. ait esse de ħs, quæ difficile reperiuntur. maxime uero conuenit causis, & quæstionibus, ut de cæde. Construitur autem ad hūc modum, ut quæramus aliquid, & ab, de, & ex aliquo. CAVsam.) Terent. 47.. Nam iamdiu aliquam causam quærebat senex. & causam ex aliquo. 3. uolumi. oratio. 199. Cædis & incendiorum causam quæsierit ex funere. EXcusationem.) Attico. 196. Quæ si manebunt, quærenda erit excusatio ad Brutum. EXEMplum.) 3. uolumi. oratio. 74.. Actum est de decē legatis, quos alij omnino nō dabāt, alij exempla quærebant: id est, quando ita aliās factum sit. FVgam.) 3. uolu. oratio. 202.. Fugam quærebamus omnes, quæ ipsa exitum non habebat: id est, uti aufugere possemus, oēs quærebamus. SERmonem.) Terent. 35.. Mihi sese dare, sermonem quærere. Tum inquit Do. sermonem quærimus, cū non solū quod dicamus, quærimus, uerum etiam quod alter

respondeat, ut cum desit de quo loquamur, quota sit hora, & an satis quis ualuerit, percontamur. RIsum.) in orat. lib. 231.. Risum quæsiuit, qui est mea sententia uel tenuissimus ingenii fructus: id est, ut risum commoueret, studuit. CRImen ali.) 3. uol. ora. 52. Sed scire cupio quid habeat argumēti ista manumissio, in qua aut crimen est Cælio quæsitum, aut quæstio subleuata. REM.) Pl. 183.. Qui item ut nos, iure iurando malo quærunt rem. nunc est rem facere, acquirere, cōparare. SItim.) 1. uolu. ora. 197. Ipse interea, decē & septē dies. ut digestio potius, quàm declamatio uideretur, de me in Tyburtino Scipionis declamitauit sitim quærens, hæc enim ei causa esse solet declamandi. INuidiam alic.) 2. uolu. orat. 148.. Quod uereor ne Lælius ex his rebus, quas sibi suscepit gloriæ causa, putet aliquid oratione mea sermonis in sese, aut inuidiæ esse quæsitum. LAVdem in re aliqua.) Ter. 57.. Hoc uide, in mea uita tu tibi laudem is quæsitum scelus? VIctum.) Terent. 60.. Post illa cœpit uictum uulgò quærere. AB aliquo.) 1. uolu. orat. 30.. Item quæro abs te C. Eruci quomodo: id est, te interrogo. Ita DE aliquo.) 3. uolu. orat. 30.. De te ipso homine & arrogantissimo, & mihi inimicissimo quæro Vatini. Item in fami. 106. EX aliquo aliquid.) de offic. 28. Ornanda est enim dignitas domo, non ex domo dignitas tota quærenda: id est, petenda. DE aliquo.) 1. uolum. orat. 31. Cui ne quærendi quidem de morte patris potestas permittitur. Terent. 87. Hunc abduce, uince, quære. hoc in causis ad testes pertinebat, qui uel cruciatibus fateri cogebātur. REpetundarum aliq.) Asc. 36. Nam quærebatur repetūdarum Catilina: id est, accusabatur.

QVæritare.) Quærit, inquit Do. qui ad plenum, & perpetuū reponit. quæritat, qui uix quotidie inquirendo uictū inuenit. Ter. 2 Lana, ac tela uictū quæritans. Terēt. 85. Si me senserit cum quæritare. modo est instanter quærere, Don. ait. Plaut. Locum à muscis quæritat.

QVEri, est lamētari. & aliquid, & de re aliqua cum aliquo, & alicui. querimur. INiuriam.) Att. 71.. Romæ acceperam literas, Milonē meū queri per literas iniuriam meā, quod Philotinus socius esset in bonis suis. Item. 83.. CAlamitatem.) Cæs. 165.. Et calamitatem, aut propriam suam, aut temporum queri. NON obscure.) in fam. 14. Illud uero non obscure queruntur

te queruntur in meis sententiis. DE re.) Sallusti.25.. Falso queritur de natura sua genus humanum. Item Sall. Sæpe de luxuria, atq; auaritia nostrorum ciuium questus sum.in fam. Multa de mea sentētia questus es. CVM aliquo.) Att. 176.. Et eo magis quod mihi cum illo ne querendi quidem locum futurum puto. ALIcui.) 1.uolu.orat.107..Is mihi etiam queritur, ꝙ à nobis.

QVæso, idem est cum rogo.) in fami.62. Et abs te quantum tua fert uoluntas peto, quæsoq;. Item Att.179..Quæso quid sit mihi faciendum.

QVIESCERE, est cessare à re laboriosa. & quiescere aliquem intransitiue frequentius est. Plautus etiam transitiue protulit.257..Potine, ut hominem mihi des? quiescas cætera: id est, nihil aliud labora. Item Quiesce tumultum, qui est ante ostium.

R

RAPERE, est trahere, per uim ducere. Terent. 83..Cæteros ruerem, agerem, raperem, tunderem, & prosternerem. IN ius aliq.) Plaut.25. Nam uidi hunc ipsum abducere, & rapere in ius Exærambum. IN mœrorem.) Plautus. 82. Quid dicam? nisi stultitia mea me in mœrorem rapit? IN contrariam partem.) in fami.165..Præterea uerebar, ne si ante, quàm ego incepta perficerem, prælium confectū esset, pium meum consilium raperent in contrariam partē. IN peiorem.) Terent.76..Postquàm poëta sensit scripturā suam ab iniquis obseruari, & aduersarios rapere in peiorē partem, quam acturi sumus, &c. AD spem aliqu.) in famili. 67. Neq; in me solum commemoratio posteritatis ad spem quandam immortalitatis rapit. Nunc magis festinationem significat uerbum. ALIQ.) Terent.20..Sublimem hunc intro rape quantum potes.

RAtiocinari, eorum est, qui nummariam rationem conficiunt. sed transfertur ad quædam animi. ut Cicer. de offic. 12. dixit officiorum ratiocinatores. Item.3.uolumi.oratio. 171. Si recte ratiocinabimur. Item.1.uolum.oratio.70. Etenim sic ratiocinabantur.

REcedere, est discedere. A uita.) uolumi. philos. 217.. Quippe qui ob eam causam à uita recessit. AB edicto suo.) Attic. 85.. Nam ab edicto meo recessissem: id est, contra edictum meum fecissem. AB officio suo.) in orat. lib. 66. Deinde se nihil deliquisse, nulla cupiditate impeditum ab officio recessisse: id est, discessisse. AB iure.) 1. uolumi. orat. 116. Ab iure omnium Siculorum ne recedatur. AB armis.) 1. uolu. philo. 21. Posteaquàm uictoria constituta est, ab armisque recessimus. Item. 39. DE medio.) 1. uolumine oratio. 37. Recede de medio, per alium transigam.

REcidere, nunc est à re, & cado. & ad, uel in aliq. recidere dicimus. AD paucos.) Terent. 101.. Nolite finere per uos artē musicam recidere ad paucos. Nunc est deuenire. ita ad nihilum. AD aliquem aliquid.) Cæs. 77. Hunc casum ad ipsos recidere posse demonstrant: id est, accidere idem sibi posse. IN memoriam alicuius rei.) 3. uolumi. oratio. 250. Quam tamē ille demēs lædere se putabat edictis, ignorans quæcunque falso diceret in sanctissimum adolescentem, ea uere recidere in memoriam pueritiæ suæ. Ita. 1. uolum. oration. 31.. Vt non modo ab hoc crimen resilire uideas uerum omnem suspitionem in uosmetipsos recidere intelligas. Attic. 287.. Quæ in ipsum dupliciter recidunt. FORmidinem alicui.) Sallu. 85. Neque quenquam in multis metuendum esse, quin ad eum ex multis formido recidat: id est, quin & ipse multos metuat. IN eandem rem.) Attico. 286. Nónne hoc est in easdem tenebras recidisse? id est, quasi iterum incidisse. IN annum alicui.) Attico. 1.. Nemo est enim ex ijs, qui nunc petunt, qui, si in nostrum annum reciderit, firmior candidatus fore uideatur: id est, si hoc anno non fiant, certi nostri compositores futuri sunt.

REcidere, à cedo nunc.) 3. uol. ora. 75. Ita ab eodem partim recisas, partim repressas: id est, cæsas.

REcipere, sæpius est pro accipere, interdum redire, aliquando promittere, aliquādo aliud. ut in exemplis. AD se aliq.) Terent. 62. Nam istæc quidem contumelia est, hominem amicum recipere ad te, atque &c. Ita DOmum aliquid.) 1. uolumine orat. 23. C. Sex. Roscium inopem eiectum domo, atque expulsum ex suis bonis, fugientem latronum tela & minas recepit domū. AMIcum aliq.) Q. Metellus Num. apud Gell.

Quem

Quem ego mihi neq; amicum recipio,neq; inimicum respicio.IN gratiam aliq.)3.uolum.orat.125.. Quem enim ex tãtis inimicitijs receptum in gratiam summo studio defenderim , hunc afflictum uiolare non debeo. IN familiaritatem aliq.)3.uol.or.175.. Hunc in familiaritatē libentissime recipiebat.Ita IN amicitiã.)Att.35.Numistiũ ex tuis literis studiose scriptis libẽter in amicitiã recepi.IN necessitudinem.) in fam.222,Vt Lysonē in fidē,necessitudinemq́; tuã recipias. IN gregē suũ.)Terē.50. Vt me in gregē uestrũ recipiatis.IN ciuitatem.)3.uol.61.Et ex cæteris generibus gentes uniuersæ in ciuitatem sunt receptæ.IN hyberna milites.) Atti.82. Ciuitates locupletes,ne in hyberna milites reciperent,magnas pecunias dabant.IN deditionem.) Cæs.35.Legatos ad Crassum mittunt,se in deditionem ut recipiant,petunt.INflatum tibias.)in orat.lib.181.. Sic oratori populi aures,tã quam tibię sunt,eæ si inflatum non recipiunt,aut si auditor omnino tanquam equus non facit, agitandi finis faciendus est.IN se aliquid,)in fami.208.Sed tamen separtim promitto,in meq́; recipio.216. Illud quod supra scripsi,id in me recipio.Item.300.Ter.dixit ad me recipio.75. Ad me recipio faciet:id est,ego promitto.IN fidē.)Cæs.23. Cęsar honoris Diuitiaci,atq; Heduorum causa sese eos in fidem recepturũ & conseruaturum dixit.Item.204.Cæsar in fidem receptos consolatus.Att.245.Item.3.uolumi.oratio.207.. Erat autẽ recipere in fidem proprium patronum, clientum uero conferre se in fidem.IN literas aliquid.)2.uolumi.orat.161..Illi reciperent in suas literas publicas præclaras proscriptiones, & emptiones tuas:id est,referri.CAVsam ali.)1.uolu. orationum.18..Quæ mihi igitur res præter cæteros impulit,ut causam Sex.Roscij reciperem?Item.109.Recepi enim causam Siciliæ.Item.109. Ego tamen onere suscepto, & recepta causa.in orat.lib.183..Facilis in causis recipiẽdis erat. in fam.69.Hæc nos uitare cupimus,& si recipis causam nostram,uitabimus.EPIstolas.)Att.198.A te heri duas epistolas recepi.FERrum.)3.uolumi.oration.20.. Num ut gladiatoribus imperare solet,ferrum non recepit?1.uolumi.phil. 182.Quis cum recubuisset ferrum recipere iussus,collum cõtraxit?Ita telum.1.uolum.orationũ.24. HOnorem ab aliquo.)Attic.335..Ita me sibi fuisse inimicum,ut ne honorem

quidem

are factum. MOtum.) 2.uolu.ph.64. Quid Calcydico Euri po in motu identidē reciprocando putas fieri posse cōstantius? 1.uolu.ph. Siquidem ista sic reciprocantur, ut si diuinatio sit, dij sint: si dij, diuinatio sit.
REcitare, est de scripto dicere. LIteras alicuius.) in fa.133. Redditæ sunt enim frequēti senatu Cornuto, cū is frigidas sanè, & inconstantes recitasset literas.
REcognoscere.) Videtur habere uerbum diligentiorem cōsiderationem, quàm est in primitiuo. Significat tamen aliquando simpliciter iterum cognoscere. DEcretum aliq.) 3.uolu.orat.57. Nos Cn. Pomp. decretum iudicium de cōsilij sententia pronunciatum recognoscemus? id est, corrigemus. VERba sua aliq.) Attic.284.. Verba tua recognosce: id est, iterum cōsidera. AMOrem.) in fa.188. Legi tuas literas, in quibus mirificum tuū erga me amorem recognoui: id est, iterū cognoui. 1. uol. ora. 82.. Quæ qualis fuerit, aut meministis, aut ex eo, quem sui simillimū produxit, recognoscere potestis: id est, iterū in hoc cognoscere potestis. VIRtutem alicuius.) Att.126.. Recognoui enim tuam pristinam uirtutem: id est, uel iterum cognoui, uel etiam agnoui.
REcolere, est quod ante quasi nobis aufugerit, id iterū studio petere, tractando recipere. ARtes.) in orat. lib. 85. Neq; uero nobis cupiētibus, atq; optātibus fructus otij datus est, ad eas artes, quibus à pueris dediti fuimus celebrandas, interq; nosq; recolendas. STVdium.) 2.uolu.ora.188. Tantum mihi ad hæc studia recolenda sumpsero.
REcolligere aliq.) Atti. 3.. Quod scribis etiam, si cuius animus in te esset offensior, à me recolligi oportere: id ē, in pristinum statum reuocari.
REconciliare, est proprie interruptam gratiā resarcire, iratos amicos in pristinam beneuolentiam restituere. & dicimus reconciliare aliq. alic. cum aliquo, & in aliq. ALIQ. alicui.) Attico.96. Q. filius suapte pie sanè, me quidem certè hortante, sed currentem animum patris sui sorori tuæ recōciliauit. VOluntatem ali.) in fa.152.. Nanq; assiduis internuntijs cū Lepido egi, ut omissa omni contentione, reconciliataq; uoluntate nostra, cōmuni consilio Reipu. succurreret. GRAtiam.) Att.6. Eò accedebat hortator Sallustius, ut agerem q̄ diligentissime cum Lucio de uestra uetere gratia reconci-

reconcilianda. ALiquem in gratiam cum aliquo.)3.uolum. orationum.73.. Hic me meus in Rempu, animus pristinus, ac perennis cum C. Cæsare reducit, reconciliat, restituit in gratiam. EXIstimationem iudiciorum.)1.uolumi.orationum.67. Adduxi enim hominem, in quo reconciliare existimationem iudiciorum amissam, redire in gratiam cū Pop. Rom. satisfacere exteris nationibus possetis. In libertatem aliq.)Plaut.52. Si huius huc reconciliasso in libertatem filium: id est, restituam in libertatem.

REconcinnare, est reficere, concinnare. AEdificium.) Atti. 311. Tribus locis ædifico, reliqua reconcinno, uiuo paulo liberalius, q̃ solebam. VEstem.)Plæ.135.. Pallam illam, quam dudum dederam ad Phrygionem, ut deferam, ut reconcinnetur. DEtrimentum.)Cæ.149.. Diuturni laboris detrimẽtum solertia, & uirtute militum reconcinnatur.

REclamare, est aduersari, contradicere: & alicui reclamamus. SENTENtiæ alicuius.) in familiarib.3. Eius orationi uehementer ab omnibus reclamatum est: id est, omnes cōtradixerunt.

RECONdere, est tegere, reponere. ACVleos.)2.uolu.orationum.176. Noli aculeo orationis meæ qui reconditi sunt, excussos arbitrari.

REcordari, est reminisci. & rei, & rem, & de re aliqua recordamur.) de off.38. Externa libentius in tali re, quàm domestica recordor: id est, mentionem libentius de externis in tali re, q̃ de domesticis facio. COgitando.)3.uol.orat.3. Nam ut omittatis de uniuscuiusq; casu cogitãdo recordari, uno aspectu intueri potestis eos, qui &c. SEcum.)2.uolumi. orat.136. Nolite à me commoneri uelle, uosmetipsi uobiscū recordamini: id est, per uos id recordamini. IN cogitatione aliquid.) in orat. lib.165. Qua in cogitatione, & cooptatum me ab eo in collegium recordabar, &c.

REcreare, est instaurare, reficere, & quasi carnem facere. & ab re aliqua aliquid recreamus. SE à timore.) Cæs.203. Qui ut paulul um ab illo timore sese recrearunt. SE.)3.uolumi. oration.101.. Sed me recreat & reficit Cn. Pompeij sapientissimi, & iustissimi uiri consilium, CIuitatem.) Attic.274. Eadem recreata ad XII. Calend. Maij, te huc uenire, quàm se ad te ire, malebat. VRBES.) Attic.294.. In quibus unam

Ioniæ

Ioniæ, nobiliſſimã alterã Cariæ Samũ, & Alicarnaſſum per te eſſe recreatas. VOcẽ.) Att. 37.. Et cũ recreandę uoculæ cau ſa neceſſe eſſet mihi ambulare, hæc dictaui ambulans.

REcrudeſcere, eſt nouum fieri. ſed ego tantum cũ ĩis rebus, quæ dolorẽ faciũt, ac præſertim uulnus, uſurpari obſeruo. VVLnus.) in fa. 51.. Nam cum hoc, tam graui uulnere etiam illa, quæ conſenuiſſe uidebantur, recrudeſcunt.

REcuperare, eſt quod iam amiſſum erat, iterum acquirere. LIBERtatem.) Attico. 49. Sed mihi in mentem uenire cer te ſcio, quæ uita eſſet noſtra, quæ ſuauitas, quæ dignitas, ad quæ recuperanda, per fortunas incumbe, ut facis. PAcem.) Salluſtius. 38. In maximam ſpem adductus recuperandę pa cis. VOluntatem alic.) Attic. 6. Sed cum omnia feciſſem non modo eam uoluntatem eius, quæ fuerat erga te recuperare potui, uerum ne cauſam quidem elicere potui immutatæ uo luntatis, ita tu de multis.

REcurrere, eſt retro currere, unde quis diſceſſerat currẽdo redire. IN initia lunã.) 2. ph. 36. Neq; ſolũ eius ſpecies, ac for ma mutatur, tum creſcendo, tum defectionibus in initia re currendo: id eſt, redeundo ad ſuum initium.

REcuſare, eſt refutare: aliquando defendere. Ex eo ꝙ Cice ro accuſationi recuſationem oppoſuit, perinde atq; ſi defen ſionem dixiſſet. in orat. lib. 63. Aliud accuſatio, aliud recuſa tio conficere debet. & aliq. & de re aliqua recuſamus. MOle ſtiam.) 1. uolum. phi. 55.. Vt & uoluptates repudiandæ ſint, & moleſtiæ non recuſandæ. SVPplicium, dolorem.) 1. uolu mine philoſo. 230.. Nullumq; recuſent, nec ſupplicium, nec dolorem. NE fiat aliquid.) in fami. 12.. Et ne fieret uehemẽ ter recuſaui: id eſt, obſtiti, reſtiti. 1. uol. phi. 50.. Nec uero, ut noſter Lucilius recuſabo, quo minus omnes mea legant: id eſt, uetabo. DE re aliq.) in fa. 35 . Sed ſcito multo etiam plu res eſſe, qui de tributis recuſent, quàm qui exigi uelint. Att. 285.. Niſi forte non de ſeruitute, ſed de conditione ſeruiendi recuſatum eſt à nobis.

REdamare.) De off. 105.. Animo autem uirtute prædito eo qui uel amari, uel (ut ita dicã) redamare poſſit: molliuit uo cem Cice. fortaſſe non planè latinam dicens (ut ita dicam) quod facit quoties tale quid ſibi dicere uſu uenit.

REDdere, proprie eſt acceptum reſtituere. ſed multa alia ſi

gnificat, ut in exemplis. EFfectum.) Teren.16.. hoc tibi pro fecto effectum reddam. Plaut.187.. Effectũ hoc hodie reddam utrunq; ad uesperum: id est, absolutũ. INcertum aliq.) Terent.9. Hic reddes omnia, quę nunc sunt certa ei consilia, incerta ut fient: id est, efficies. LEue.) Plaut.47. Eamq; herili imperio ingenijs uostris leuem reddere: id est, facere. INsuaue aliq.) Attic.157. Sed ipsius uidemus uitam insuauem reddidisse. LASsum.) Plau.51. Ita me miserum restitando, retinendoq; lassum reddiderunt. ELINguem.) 2. uol. ora.150.. Quo uoluit, adduxit, conuicit, & elinguem reddidit: id est, mutum reddidit. DElibutũ gaudio.) Terent.142.. Satin' est, si te delibutũ gaudio reddo? HEbetem.) Attic.152.. Nam me hebetem molestiæ reddiderũt. OCIOsum.) in fa.142.. Si Fabium ociosum reddideris: id est, liberabis molestia quadã. PLAcidum.) Plaut.68. Placidum hodie te reddam. MOLle, Placidum.) 1. uol. orat.290. Ita eum placidũ, mollemq; reddidi. QVIEtum.) Terent.30.. Sex ego te totos Parmeno hos menses quietum reddam. COMmotum aliq) Terent.200.. Ego iam commotum te reddam. SVRdum aliquid.) Terẽ. 58. Quod ut efficerem orando surdas iam aures reddideras mihi. VINceum aliquid.) Terent.31.. Tametsi bona est, natura, reddunt curatura uinceas. DVcem summum aliq.) in fa. 142. Summum me ducem literæ tuæ reddiderunt: id est, effecerunt. HOminem.) in orat. libr.112. Et Crassus, nox te, inquit, nobis Antoni expoliuit, hominemq; reddidit. ANImũ alicui.) Terent.8.. Reddidisti animum: id est, recreasti. BEneficium.) Terent.129.. Pro maleficio si beneficium summũ nolunt reddere: id est, referre gratiam. FRVctum prædia.) Terent.137. FRVctum, quem Lemni uxori reddunt prædia &c. LIteras.) Atti.41. Eodem die pueri tui à te mihi literas reddiderunt. in fam.151. Itaq; cum ad VIII. Id. April. mane mihi tuas literas M. Varisidius reddidisset. Tabellarij proprie est reddere literas, ei⁹ uero qui scribit, dare. SAlutem.) uolum. oratio.134. Tametsi qui magis sunt tui, quàm quibus salutem insperantibus reddidisti? 138. Qui mihi tum deniq; se salutem putauit reddere, si eam nullis spoliatam ornamentis reddderet: id est, dare, incolumen seruare. VItam pro aliquo.) 2. uolum. orat.278.. Nam qui pro Repu. uitam reddiderũt: id est, mortui sunt. GRAtiam.) de off.47.. Gratia

tia autem, & qui reddiderit habere, & qui habeat retulisse. Sallu.73. Et quoad uiues,nunquam tibi redditam gratiam putaueris: semper apud me integra erit. qui sensus illi Virgilii persimilis est, Quam mihi cum dederis cumulatā morte relinquam: id est, etiam in morte cumulatam relinquam, quia in referendo nunquam diminui poterit. OFficium.) in fami.64. Sed multa uarietate temporum interruptum officium cumulatè reddidi. RAtionem.) Plaut.33. Tibi ego rationem reddam stimulorum seges? uulgò render conto. de off.2.. Medium autem officium esse dicunt, quod cur factum sit, ratio probabilis reddi possit. IN splendorem aliq.) Plau. 40.. Nec sua opera reddet unquam in splēdorem compedes. Item Plaut. 78.. Bullas illas mihi facito in splendorem reddas: id est, lucidas efficias. LVdos alicui.) Ter. 11. Quos mihi ludos redderet? id est, ut me deluderet.

REdigere.) Rei adductionem plerunq; significat uerbum, cum uero ad pecuniam pertinet, sæpius est exigere. AD paucos.) 3. uolu. orat. 132.. Nobilissimamq; familiam ad paucos redactam penè ab interitu uendicasti. Ita AD inopiam.) Terent. 71.. Imò abeat multo malo quouis gentium, q̃ hic per flagitium ad inopiam redigat patrem. QVO.) Terenti⁹.29.. Hem, quo redactus sum? Ita EO.) Teren. 40. Eò redigis me, ut quid egerim egomet nesciam. IN concordiam.) Plaut. 7.. Deniq; Alcumenam Iupiter rediget antiquàm in concordiam coniugis: id est, restituet. IN memoriam aliquid.) in famil. 11.. Quicquid sibi is de me recepisset, in memoriam redegit. Item. 3. uolum. in. orationum. 164. IN quadrum aliq.) in oratoriis libris. 217. Quin redigeret omnes ferè in quadrum, numerumq; sententias. Ita IN unum.) 3. uolumine orationum. 196.. Vt, si hoc genus in unum redigatur, nō sit pecunia Popu. Roma. defutura. IN ordinem.) in orat. lib. 19. Quoniā dispositio est, per quam illa, quæ inuenimus, in ordinem redegimus. ut certo quidq; loco pronuntietur, uidendum est. Ita IN rationes rei alic.) in orato. lib. 24. At is, qui & hæc omnia intelligit, & idonea maxime eligit, & omnia in arte maxime scribēda, redigit in singulas rationes præceptionis: necesse est &c. IN potestatem.) 2. uolum. oratio. 152. Redactos omnes esse in potestatem. Item de off. 67.. Item. 1. uolu. ora. 115. Ita IN ditionem.) 3. uolumi. orat. 59..

Atq; in ditionem noſtram redegimus. Ita SVB imperium.) Cæ.56. Ardere Galliam tot cõtumelijs acceptis ſub Po. Ro. imperium redactam. Ita IN deditiònem.) 3.uolu.orat.194. Potentiſſimi reges, bellicoſiſſimæ gentes in deditionẽ huius imperij redegerunt. IN prouinciam.) Cæſ.16.. Quibus Pop. Ro. ignouiſſet, neq; in prouinciam redegiſſet. IN ſummam aliq.) Aſcon.56. Hoc eſt pecunia, de qua lis fuit, & propter quã condemnatus eſt, in ſummã redacta, quæ de eius rebus exigeretur. Ita IN pretium aliq.) Aſc.68.. Hoc eſt in pretiũ redactis omnium furtis: id eſt, æſtimare quanti fuerint furta. EX aliquo aliq.) 2.uolu.ora.86. Vt cum omnem pecuniã ex ærario exhauſiſſetis, ex uectigalibus redegiſſetis, ab omnibus &c. Item.1.uolu.orat.63.. Cogit quæſtorem ſuũ pecuniam, quã ex Agonidis bonis redegiſſet, eam mulieri omnem annumerare. Item.63.. Deinde bona uendidit, pecuniam redegit. Item.95. Cum ad H S. XXD. quinquies redegiſſe conſtaret: id eſt, exegiſſe.

R Edimere.) Præter notã ſignificationẽ, apud bonos pro cõducere ſæpius obſeruabis. SE aliq.) Ter.26.. Quid agas? niſi ut te redimas captũ quàm queas minimo: ſi nequeas paulo, at quanti queas. HOminem.) Aſc.62. Imò redẽpti Hortenſij, & fautorum Verris ad defenſionẽ eius &c. CVLpam.) in fa. 147.. Non enim præteritã culpam uideri uolo redemiſſe, ſed optimæ mentis cogitata iampridem, maturo tẽpore enũtiare. PAcem.) Cæ.12.. Seſe ne obſidibus quidẽ datis pacẽ Ariouiſti redimere potuiſſe. SAcramentum.) Cæſ. Aequa autẽ ratione delectũ inſtituit, quos ex omnibus conuentibus, Coloniiſq; conſcriptos tranſmarina militia perterritos, ad ſacramenti redemptionẽ uocabat: id eſt, ut pecunia liberarent ſe à ſacramẽto militari. LItes.) 1.uolu.ora.50.. Societatis, non ſuas lites redemit, cum fundũ à Flauio accepit. ALIquid faciendum.) Ci.1.uolu.ora. Si opus pupillo redimeretur, ſi res abiret ab eo mãcipe, quem ipſe oppoſuiſſet, ſibi nullã prædam eſſe uidet: id eſt, conduceretur. VEctigalia.) Cæ.6. Reliquaq; omnia Heduorũ uectigalia paruo pretio redẽpta habere, &c. id eſt, conducta.

R Edintegrare, eſt quod aliqua ex parte diminutum fuerat, iterum ad ſuum ſtatum reſtituere. COpias.) Cæſ.86. Simul ut diminutæ copiæ redintegrarentur imperat. CONiuratio
nem.

nem.) 2.uolu.orat.294. Vt redintegratione illius coniurationis animos uulnerem ueſtros. ANImum ali.) Cæſ.26. Huius aduentu ſpe illata militibus, ac redintegrato animo. VIres.) Cæ.36. Noſtri redintegratis uiribus, quod plerunq; in ſpe uictoriæ accidere conſueuit, acrius impugnare cœperũt. SPEM.) Cæ. 84. Semperq; hoſtib', ſpes uictoriæ redintegraretur. BELlum.) in fam.172. Ne bellum uobis redintegrare poſſit Antonio ſibi coniuncto. PRælium.) Cæſ.8.. Rurſus inſtare, & prælium redintegrare cœperunt. Itẽ.26..223..ORATIOnem.) ad Heren.15. Breuiter ut renouetur, non redintegretur oratio.

REdire.) Modò unde quis diſcedit, modò quo proficiſcitur, reſpicit. conſtructio uero eam ſequitur rationem. quam quæ eundem motum habent, ſequuntur: ſed in transferendo orationem maxime exornat. AD integrum aliq.) Terent.73.. Imò ſcis potius, quàm quidem redeat ad integrum hæc eadem oratio: id eſt, quàm ego hoc ipſum repetam. AD ingenium.) Terent.77.. Si ſperat fore clam, rurſum ad ingeniũ redit: id eſt, ad inſtitutũ reuertitur, & naturam. AD aliqu.) Terent.129. Ad te ſumma ſolum Phormio rerum redit: id ẽ, attinet, tua tota eſt rei cura. AD pauca.) Terent.103. Vt ad pauca redeam, uxorem deducit domum. Item.136. AD ſanitatem.) in famili.186. Quibus tamen ad ſanitatem redeundi ante Calen. Septemb. poteſtas facta fuit. AD ſe.) Terent.15. Sed paulum ſine ad me ut redeam. Item.95. Tandem reprime iracundiam, atq; ad te redi: quia ira ab eo, quod eſt ire, dicitur: eo quòd ad ſe eat, qui iraſcitur, & furit, Don. ait. Itẽ 2.uolum. orationũ.63.. AD lanam.) Terent.57. AD lanam redit: id eſt, ad colum ſuam. AD raſtros.) Terent.71.. Mihi illæc uere ad raſtros res redit. Item.9. AD rem.) in ora. lib. 141. Sed ut ad rem redeam. Attico.93. Sed ad rem redeo. AD rem meam.) Attico.20.. Nunc (ut ad rem meam redeam) L. Pap. &c. AD inſtitutum.) in orator. libr.151. Sed iam ſi placet ad inſtituta redeamus. AD tempus.) Attico.219.. Quod niſi me Torquati cauſa terreret, ſatis erat dictum, ut Puteolos excurrere poſſem, & ad tempus redire. AD aliquem aliquid.) Terent.19. Eius morte ea ad me lege redierunt bona. Ita. HAEreditatem ad aliq.) Terent.104. Ad has redibat lege hæreditas. AD planiciem.) Cæſ.21. Paulatim ad planiciẽ

redibat: id est, planum fiebat. AD restim rem.) Ter.137.: Opera tua ad restim mihi quidem res redit planissime. IN regnum.) in fa.7. Vt eam cum pace præsidijsq; firmaris, Ptolemæus redeat in regnum. In gratiam cum aliquo.) Att.270.. Se nunquam cum matre in gratiam rediisse: id est, nunquam inter se & matrem querimoniam intercessisse. in famili.15. Vt cum Crasso redirem in gratiam. Item.38. IN concordiam.) Plaut.13.. Sed agè responde: iam uos redistis in concordiam? HVC incommodum.) Terent.13.. Nempe incommoditas deniq; huc omnis redit: id est, in hoc est. Item.28. Nempe cum hæc nunc uerba huc redeunt: id est, hoc significant. IN eum locum rem.) Terent.58.. In eum iam res redit locum, ut sit necesse. Item.82.. Et penè in eum locū rediisse, ut si omnes cuperent, nihil tibi possent auxiliarier. Item.125. Adeon' rem rediisse, ut qui mihi con. &c. & ad id, quæ dicendi figura magis malum minitari uidetur, quàm de bono ut usurpetur. IN uiam.) 3. uolum. oratio.240.: Quòd si erramus P.C. spe falsa, atq; fallaci, redeamus in uiam. Terentius.4.. Deinde postulo, siue, si æquum est, te oro Daue, ut redeat iam in uiam. IN memoriam cum aliquo. Terentius. 140.. Redi mecum in memoriam: id est, recordare mecum. 1. uolumine orationum.10.. Decedēs, in memoriam rediit Quintius quo die Roma in Galliam profectus sit. uulgò li uenne a ricordar. Itē.100.. Nam quæso redite in memoriā iudices, quæ libido istius in iure dicendo fuerit, quæ, &c. IN pristinum statum.) Cæs.92.. Vt non solum in pristinum statum rediissent. DOmum.) Attico.99.. Atque hæc de rebus forensibus, redeamus domum: id est, ad res familiares. AD aliq.) Attico.73.. Nunc redeo ad ea, quæ mihi: id est, uenio, ut uenire pro ire sæpius. Item in famil.23. Ad rem redeamus, ut optasti, ita est, & cæte. utrobiq; de eo, ad quod dicit sibi redeundum, à se nulla ante mentio facta est. sed in iis literis, quibus respondet. OBsonatu aliq.) Plaut.77.. Redit eccum tandē obsonatu ei⁹ adiutor. uetusta est locutio: sed uetusta magis omnino, quàm barbara, ut Lau. Vall. in Raudensem, qui usurpauerat aquatu ueniebant. de re autem rustica dixit surgere cubitu.

REdolere, est odorem emittere. ALIq. ex aliqua re.) in ora. libris.191.. Mihi quidem ex illius orationibus redolere ipsæ

Athenæ uidentur:id eſt,uideor ex eius oratione Atticæ eloquentiæ odorem ſentire.

REducere, planum eſt quid ſit. AD miſericordiam animũ.) Terent.13..Priuſquàm harum ſcelera, & lachrymæ confictæ dolis reducant animum ægrotum ad miſericordiã. Terent.95.. Quouis illos tu die reducas. DOmum aliquem.) Attico.311..Craſſum COS. ex ſenatu domum reduxi. AD ſanitatem aliq.)1.uolumi.orat.128..Ne tum quidem te potuit ſi non pietatis,at ſalutis tuæ ratio ad officium, ſanitatemq; reducere. DE exilio aliq.)3.uolum.orat.162. Tamen non proferam,quibus petis,ut tibi per me liceat quẽdam de exilio reducere.Item Attic.150..Item in fam.164.IN ciuitatem aliq.)2.uolumi.oratio.202. Deinde quoniam me in ciuitatem reſpub.ipſa reduxit:eſt enim ubi agit Ci. de reſtitutione ſua.IN gratiam aliq.)3.uolumi.oratio.125..Hunc afflictum uiolare non debeo,quo cum ſtante ſi me Cn. Po.autoritas in gratiam non reduxiſſet, nunc iam ipſius fortuna reduceret.Item.74.Qui me cum illo in gratiam reducat:id eſt,illi reconciliet.Ita In concordiam.)Attic.22.Iandudum res reduxit me ipſa in gratiã.Item.133. Obſecro te Cicero, ſuſcipe curam & cogitationem digniſſimam tuæ uirtutis,ut Cæſarem,& Pompeium perfidia hominum diſtractos,rurſus in priſtinam concordiam reducas.VXOrem.) Terẽ.112. Si eſt ut uelit,reducere uxorem,licet.

REdundare,fluminum eſt proprium.transfertur tamen:& modo eſt abundare.tumq; dicimus aliq.re aliqua,& in aliq. aliquid redũdare. modo pertinere,idq; tam de malo, quàm de bono tum uero aliquid alicui,ad aliq. & in aliq. redundare dicitur. ALIqua re aliqu.FLEtu.)3.uolum. oratio.97. Non Rheni foſſam gurgitibus illis redundantem Germanorum immaniſſimis gentibus obijcio,& oppono.Sallu.141.. Omnia deniq; gemitu fletuq; redũdaſſent:id eſt,plena luctu & gemitu fuiſſent omnia.PRæſidijs.)in fam.41.Præſertim cum tu omnibus, uel ornamentis, uel præſidijs redundares. SCELERAtis hominibus.) de offic.53.Nunc fugientes conſpectum ſceleratorum,quibus omnia redundant: id eſt, quibus omnia referta ſunt.Ita.3.uolum.orat.84..Nam hæc quidem,quę nunc eſt ſplendidiſſimorum hominum,fortiſſimorum uirorum,optimorũ ciuium, mihiq; amiciſſimorum

multitudine redundat: id est, abundans est. IN aliquo aliquid.) in orat. lib. 144. Vt neq; in Antonio deesset hic ornatus orationis, neq; in Crasso redundaret: id est, superabundaret. AD aliquid.) Cæs. 213. Marcellus cum confligere miserrimum putaret, quod & uictoris, & uicti detrimentum ad eundem Cæsarem esset redundaturum. Item de off. 110.. Quorum tamen ad amicos redundat infamia. BOnum alicui.) Attico. 328. Quod quidem bonum mihi nunc deniq; redundat: id est, pertinet. IN aliquem aliquid.) in orator. lib. 85. Et hoc tempus omne post consulatum obiecimus iis fluctibus, qui per nos à communi peste depulsi, in nosmetipsos redundarunt: id est, incurrerunt. IN prouincias.) 3. uolum. oratio. 75. Quæ numero hominum, ac multitudine ipsa poterant in prouincias nostras redundare: id est, impetum facere in prouincias nostras.

REædificare meritum.) Attico. 89. Cæsarem in merito reædificando diligentiorem fore.

Refellere, est id quod dictum est, arguendo falsum ostendere. & apud Rhetores eorum est, qui factum negãt, cum purgare eorum sit, qui fatentur factum, sed iure aliquo factum defendunt, Dona. ait. 2. uolum. orat. 90. Nam aut oratio testium refelli solet, aut uita lædi. Item. 1. uolu. philo. Et refellere sine pertinacia, & refelli sine iracũdia parati sumus. INstitutum.) in orator. libr. 167. Iis opposuit sese Socrates, qui subtilitate quadam disputandi refellere eorum instituta solebat uerbis. ALIQ.) 1. uolumi. phil. 81.. Aut Pylades cũ sis, dices te esse Orestẽ, ut moriare pro amico? aut si esses Orestes, Pyladem refelleres, te iudicares?

REfercire, est replere. & rei, & re, & de re aliquid refercimus.) 2. uolumi. orat. 10. Referto prædonum mari. Item. 2. uolum. orat. 81. Audieram refertam esse Græciam sceleratissimorum hominum, & nefariorum. etsi in nomen transire dicit Lau. Vall. ALIqua re aliquid.) 3. uolum. orat. 129. Quibus cum multæ naues refertæ fuissent. DOlore uitam.) 1. uolumi. phil. 57. Quod si uita doloribus referta maxime fugiẽda est. CLOAcas re.) 1. uolu. orat. 20. Meministis tum Iud. corporibus ciuium Tiberim repleri, cloacas referciri. AVres sermonibus.) 3. uolumi. oratio. 129. Aestatem una cõplures aureis refersit istis sermonibus.

REFERIre. est contra ferire.) Terent. 89. Fortiter. Sy. perquam nimis, quia miseram mulierẽ, & me seruolũ, q referire non audebam, uicit. hui perfortiter. Item Plaut. 24. Quęso æquo animo patitor. Li. patitor, te item cum ego referiãs id est, cum tu contra uerberabere.

REFERre.) Cum & huius uerbi multa essent exempla, quę ferè sub eandem significationem caderent, placuit exemplorum ordinem ad sententiarum rationem describere, quemadmodum in suo etiam simplici factum est, etsi in eo aliter facturum me receperim.

CVM EST PRO transcribere, ponere.

ACCEPtum alicui.) 1. uolum. orat. 96.. Quod minus Dolobella Verri acceptum retulit, quàm Verres illi expensum tulerit. Item. 143.. Nam quas pecunias ferebat is expensas, quibus cum contrahebat, aut scribæ istius, aut Timarchidi, aut etiam ipsi isti referebat acceptas. Item. 2. uolumin. orat. 52.. Atti. 9. in famil. 159. Vthis etiam exemplis comprobetur id, quod de ferre expensum, et referre acceptum in ferre dicebamus. uulgo, dicerem fardi riceuere. IN acceptum.) 1. uolu. orat. 106.. Primo negabat opus in acceptum referre posse. Ascon. 76. Non ab eo suscepi opus, nec in acceptum retuli. 1. uolu. ora. 106.. Opus in acceptum retulit quadriennio post: id est, in codicem accepti ex aduersariјs transcribere. IN ordinem.) 1. uolu. orat. 46. Quamobrem cum cætera nomina in ordinem referebas, hoc, &c. IN commentariũ.) Atti. 102.. Vtrum illud reliquum, quod ipse in Tusculano me referre in commentarium mea manu uolebat. IN literas publicas.) 1. uolum. orat. 94.. Sed etiam causam adscribant, cur non tũ in literas relatum sit. Item. 231. Nam turpitudinem summã arbitrantur referri in literas publicas pretio paruo ea, quæ accepissent à maioribus uendidisse, atq; alienasse. IN tabulas.) 2. uolu. ora. 175. Cum scirem ita in iudicium in tabulas publicas relatum. 1. uolu. orat. 202. Item. 3. uolum. orat. 57. 1. uolum. orat. 105.. IN Aduersaria.) 1. uolu. ora. 46. Quàm pridem hoc nomen Fanni in aduersaria retulisti? IN publicum.) 2. uolum. orat. 77.. Neq; relatum est in publicum, neque in monumento consumptum. IN ærarium.) 1. uolumi. orat. 165.. Vt quibus ille, de capite dempsisset, hi pecunias in ærarium referrent. Att. 99. 2. uolum. orat. 63. Ita PEcuniã.)

uide in ærarium. AD ærarium rationes.) 1. uolum.orat. 92. Cum rationes ad ærarium nisi damnato te, referre noluit.uulgo, assegnar li conti alla camera. Item. 1. uolum.or. 96. Audistis quæstoriam rationem tribus uersiculis relatã: legationis, non nisi condemnato, & eiecto eo, qui posset reprehendere: nunc deniq; præturæ, quam ex S. Consultu statim referre debuit, usq; ad hoc tempus non retulit.

CVM EST pro transferre, numerare.

IN numerum.) 1. uolum. philos. 4.. Isti quidem etiam P. Aphricanum referre in eundem numerum solent: id est, inter eos numerare. IN deos.) 2. uolum. philo. Eodem libro rursus terram, & cœlum refert in deos. IN reos aliq.) Cæs. 210.. Nemo erat qui modo aliquam iacturam facere posset, quin aut uadimonio teneretur, aut in reos referretur: id est, inter eos haberetur. 1. uolum. orat. 23. Vt hic potius uiuus in reos, quàm occisus in proscriptos referretur. IN LABores Herculis.) 1. uolum. orat. 222.. Aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum Verrem, quàm illũ aprum Erimantium referri oportere: id est, numerari.

CVM EST NVNCIARE.

A D aliquid.) Atti. 112.. Vnam, quid Cæsar acturus sit, cum acceperit ea, quæ referenda ad illum data sunt. uulgo etiam dicimus referir. sed nunc est simpliciter nunciare, nam cũ referimus in senatu, id quoque dicitur nunciare, sed inest in eo quid consultandi causa. PRAErogatiuam.) 2. uolum. phil. 124. Qui in prærogatiua referenda subito concidisset. est pronunciare inter primos: ut ipse Ci. exponit. 2. uolu phi. 28.

CVM EST Redire, conferre.

ANIMVM aliquo.) in orato. lib. 85. Ac fuit tempus illud, cum mihi quoque initium requiescendi, atque animum ad utriusq; præclara studia referendi fore iustum, & prope ab omnibus concessum esse arbitrarer. Item. 139. Referte nunc animum ad hominum, uel etiam cæterorum animantiũ formam, & figuram: nullam partem &c. id est, conferte, considerate. ANIMum ad rationem.) Attic. 327. Quare si crebro referes animum tuum ad rationem, & ueteris cõsilij nostri, & spei, facilius &c. id est, reuocabis, conferes. A D artes suas (se.) in famili. 48. Vt ad eas te referas artes, quibus à primis tempo-

temporibus ætatis studium tuum dedisti.est redire. AD philosophiam se.) de offic. 33.. Existimaui honestissime molestias deponi posse, si me ad philosophiam retulissem: id est, redissem. PEdem.) 3.uolum.orat.241.. Vt non referat pedē, insistet certe. Cęs. 8. .tandem uulneribus defessi, & pedem referre, & quod mons suberat circiter M. pass. & sese recipere cœperunt. PEDem referre aliq.) Atti.246. Itaq; me referūt pedes in Tusculanum.

CVM EST ferre, afferre, inferre.

IN domum aliq.) de offic. 28. Hic summi & clarissimi uiri filius in domum multiplicatam repulsam non solum retulit, sed ignominiam, & calamitatem. ASPEctum aliquo.) 3.uo. orat.77. Qui si ex illa iactatione casuq; populari bene gesta Repub. referunt aspectum in curiam, atq; huic amplissimæ dignitati commendati esse uolunt, non modo non repellēdi sunt, uerumetiam expetendi: id est, si referunt se in curiā.

CVM EST RECIPERE.

AD ALIQVID aliquid.) 1.uolumi.phil.57.. Omnes metus & ægritudines ad dolorem referuntur: id est, respiciunt. Ita AD caput.) 1.uolum.phi.216.. Nonnunquam hęc eadem uocabula ad frugalitatis nomen, tanquam ad caput, referre uolumus. AD fructum.) 2.uolum.phi.25. Charum ipsum uerbum est amoris, ex quo amicitiæ nomen est ductum, quam si ad fructum nostrum referemus, non ad illius commoda, quem diligimus, non erit ista amicitia, sed mercatura quædam utilitatum suarum: id est, si in ea nostram utilitatem respexerimus. AD se omnia.) Atti.100. Qui, cum omnia ad se referant: id est, sua causa faciant. CVras ad aliqu.) Attic. 288. Cuius omnes curæ ad te referuntur, & in te consumuntur: id est, cuius curæ, à te omnes proficiscuntur, & ad te unum referuntur.

CVM EST CONSVLERE,
permittere, proponere.

AD ALIQV.) in fami.44.. Quibus ego ita mandaram ut cum tam longe absuturus essem, ad me ne referrent, agerent quod probassent: id est, ne me consulerent. AD consilium.) Att.11.. Refertur ad consilium, una sola sentētia præsidium nō desiderauit. AD Pompeiū.) Att.105.. Sin hoc resp. ad Pompeiū refert, qui me magis, q̃ priuatum aliquē mittat

uulgo.

uulgo, remetter à quel che fa Pompeio. AD generum.) in fam.38. Ego si in prouincia de tua fama detrahere unquã co gitassem, non ad generum tuum Lentulum, neque ad libertũ tuum Brundusij, neq; ad præfectum fabrum Corcyræ, quẽ in locum me uenire uelles, retulissem. IN senatu de aliquo.) 3. uolum orat. 18. Decreuit senatus frequens de meo reditu Cal. Iunij dissentiente nullo, referente L. Mummio, cuius in mea causa nunquam fides, uirtusq; contremuit. DE religio ne.) in famil. 2.. Quod instituit referre de religione, & sæpe iam retulit, ab eo deduci non potest. DE REPub) Cæs. 119. Referunt COSS. de Rep. DE literis ali.) in fam. 153. Flagi tare senatus instituit Cornutum, ut referret statim de tuis literis. EX literis.) Cæs. 119. Literis à Fabio C. Cæsaris con sulibus redditis ægre de ijs impetratum est summa Tri. Ple. contentione, ut in senatu recitarentur, ut uero ex literis ad senatum referretur, impetrari non potuit.

CVM EST REDDERE.

GRATIam.) Terent. 33. Nunc referam gratiam, atque eas itidem fallam, ut ab illis fallimur. de offic. 105. Quod Tar quinium dixisse ferunt, tum cum exulasset se intellexisse q̃s fidos amicos habuisset, quosq; infidos, cum iam neutris gra tiam referre posset. Att. 308. Sed ut perorauit, surrexit Clo dius, & mirus clamor à nostris (placuerat enim referre gra tiam) ut neq; ex, &c. ET par.) Terent. 77.. Studet par refer re. RE gratias.) in famili. 173.. Iam non ago tibi gratias: cui enim re uix referre possum, huic uerbis non patitur res sa tisfieri. in fami. 235. Huic utinam aliquando gratiam referre possimus. Item. 235. Semper nobis gratiam retulerunt. FRV ctum.) 1. uolumi. orat. 79.. Cum in eo uestra mihi dignitas fructum diligentiæ referret, id sum assecutus: id est, redde ret. Atti. 31.. Qui mihi non modo præmiorum, sed ne sermo num quidem unquam fructum ullum, aut gratiam retule runt. SONum tibias.) in orato. libr. 181.. Itaq; se res habet, ut si tibiæ iuflatæ non referant sonum, abijciendas eas sibi ti bicen putet; id est, reddat. SALutem.). Att. 253. Referes igi tur ei plurimam salutem, itemq; Pyliæ dicas uelim. uulgo di citur resalutar.

CVM EST REMITTERE.

LITEras ad aliq.) Att. 122. Sed mea mansuetudine conjece ram

ram in fasciculum unà cum tua uenientem ad illum episto-lam, hanc ad me referri uolo: id est, remitti. SIGNIficatio-nes.) Attic. 298.. Matura autem ita res, ut usq; Romam significationes, uocesq; referantur. VOCES.) uide significationes.

CVM EST, QVOD instaurare, restituere.

ITERVM.) Terent. 101. Ob eam rem nolit iterum referre, ut iterum possit uendere. CONsuetudinem.) 1. uolum. orat. 79. Cum longo interuallo consuetudinem retuli. MYSTEria.) in orato. lib. 149.. Nisi Atheniensibus, quod mysteria non referrent, ad quæ biduo serius ueneramus, succensuissem. etsi nunc est quasi dicerent, proferrēt. nam paulo infra dixit, tacitum tanquam mysterium teneant.

CVM EST PRO INTERESSE.

ET Cæsaris, & ad Cæsarem referre dicitur.) in famil. Cuius consilij magni referebat te interesse. MEa uero, tua, sua, nostra, uestra, loco mei, tui, sui, nostri, uestri. nemo est qui nesciat dici. Plaut. 224.. Nunc ad illud uenies, quod refert tua. AD aliq.) Plaut. 224.. Quid id ad me, aut meā ad rem refert Persæ quid rerum gerant?

REFEruere.) est feruorem amittere. ORAtionem.) in ora. libris 194.. Nam & contentio nimia uocis reciderat, & quasi referuerat oratio: id est, tepuerat, deferbueratq;.

REFIcere.) est proprie quod demolitum sit, si iterum construatur. ut nauis, murus. Transfertur tamen apte pro recreare & aliquid simpliciter, & aliqd à re aliqua reficimus. NAVes.) Cæsa. 45.. Et quæ grauissimè afflictæ erant naues, earum materia, atq; ære ad reliquas reficiendas utebatur. MVRum.) in orato. lib. 244.. Quia in senatu Demosthenes curator muris reficiendis fuit, eosq; refecit pecunia sua. MAGIstratum.) de offic. 113. Cum ferret legem de Tri. Ple. reficiendis. ALIquem.) Atti. 103.. Tironis reficiendi spes est in M. Catone. in fam. 116. Ego hic cogito cōmorari, quoad me reficiam: nam & uires, & corpus amisi. EXErcitū.) Cæs. 86. Cęsar Auarici complures dies commoratus, summamq; ibi copiam frumenti, & reliqui commeatus nactus, exercitū ex labore, atq; inopia refecit, & recreauit. MILites.) Cæsa. 104.. Militesq; hybernorum quiete reficere à tantis laboribus uellet. SE aliqui.) 1. uolum. orat. 224.. Ad ea autem, quę dicturus

dicturus sum, reficite uos quæso iudices per deos immortales. Item Att.317. Ego ex magnis caloribus (non enim meminimus maiores) in Arpinati summa cum amœnitate fluminis me refeci ludorum diebus Philotimo, tribulibusq; cōmendatis. 3.uolum.orati.101.. Sed me recreat & reficit Cn. Pomp. sapientissimi, & iustissimi uiri consilium. Item in or. lib. 166. Vt à te ipso sumerem aliquid ad me reficiendum. ANIMOS.) Sallu.16.. Quo & cæterorum animos reficeret, & illi facilius è periculo eriperentur. in familiar. 191. Nunc quod Cassio dedi, quod Trebonij morte amisimus, quod etiam crudelitate Dolobellæ, aut perfidia eorum, qui mihi fidem, Reiq; pub. non præstiterunt, id consequi, & reficere uolo: id est, recuperare.

REFIGEre.) est quod fixum erat euellere. TAbulas.) 3.uo. orat.241.. Num figentur rursus hæ tabulæ, quas uos decretis uestris refixistis? LEGes.) 3.uolum.orati.246.. Acta antonij rescidistis, leges refixistis. Ita AEra.) in fa.183.. Cuius æra figere debebam⁹, eius etiam chirographa defendimus? quia in æs incidebantur leges.

REFrenare.) est cohibere, retinere. & aliquid à re aliqua refrenamus. ut A GLOria.) 3.uolum.orati.53.. Etenim semper magno ingenio adolescentes refrenādi potius à gloria, quàm incitandi fuerunt. Item.3.uolum orati.231. Et à progressu coercuit, & à reditu refrenauit.

REFRICare.) est renouare. & id quod renouatur refricari transitiue dicimus. etsi ad Atticū legitur lippitudo refricat intransitiue. ubi fortasse legendum est refricatur: ut fabula. nisi sit refricat: id est, dolorem. VVLnus.) 2.uolu.orati.57.. Quò cum uenisset Lælius, & illud Castritianum uulnus dicendo refricuisset, siluerunt principes. Atti.76. Appij uulnera non refrico, sed apparent, nec oculi possunt. Item.190.. Quæ res fortasse sit refricatura uulnus meum. CICAtricē.) 2.uolum. orat.88. De quo ego consulto Quirites, neq; apud uos ante feci mentionē, ne aut refricare obductā iam Reip. cicatricem uiderer, aut aliâs, &c. Desiderium.) in fa.73. De tuo autem filio uereor, ne si nihil ad te scripserim, debitum eius uirtuti testimonium non cœpissem: sin autē omnia, quæ sentio perscripserim, ne refricem meis literis desiderium, ac dolorem tuum. DOLOrem.) uide desiderium. ANIMVM.)

2. uolu.

2. uolum. orat. 170.. Atq; animum memoria refricare cœpe rat. MEMoriam.) 3. uolum. orat. 187. Cum autẽ illam pulcherrimam facti memoriam refricat, tum à suis similibus inuidiam aliquam in me commoueri putat. PRAEteritum factum alicuius.) 3. uolum. ora. 97. Sic tuis sceleribus Reip. prçterita facta refricabis? FABulam.) 3. uolum. orat. 52.. Vt illa uetus Afrania fabula refricaretur. LIPPItudinẽ.) Atti. 169.. Crebro refricat lippitudo non illa quidem perodiosa, sed tamen quç impediat scriptionem meam: id est, molestat, impedit.

REFrigere.) est frigidum fieri. sed in translatis maxime illuminat orationem. & aliquid, & à re aliqua refrigere dicimus. APPAratum belli.) 3. uolum. ora. 200. Teretur interea tempus, belli apparatus refrigescent. CRIMen.) 2. uolu. or. 270.. Illud uero crimen de numis, quos in circo Flaminio deprehensos esse dixisti, caluit recenti, nunc in causa refrixit. HAstam.) in fam. 132.. Ego cætera q animo æquo fero, unũ uereor, ne hasta Cæsaris refrixerit: id est, ne etiam caleat. REM.) Teren. 81. Vbi illinc rediero, nihil est, refrixerit res, nunc demum uenis? cur passus? ubi eras? Attic. 18. Tota res interpellata bello refrixerat. Atti. 311.. Nam quod de Pompeio Caninius agit, sanè quàm refrixit. neq; enim res probatur. SORtes.) 2. uolum. phi. 126.. Cæteris uero in locis sortes planè refrixerunt: id est, cessarunt.

REFrigerare.) de offici. Aut uicissim umbris, aquisúe refrigerari salubrius? SERMOnem.) in famil. 36.. Refrigerato iam leuissimo sermone hominum prouincialium: id est, quũ non ita frequens esset.

REfugere,) est retro fugere. in fam. 159. Neq; tamen refugiẽdo commissuri sumus, ut & c. ALiquid.) Cæs. apud Gell. 84. Vel pro hospitio regis Nicomedis, uel pro horum necessitate, quorum res agitur, refugere hoc munus non potui. nunc est non suscipere. AB aliquo.) Att. 190.. Dum recordationes fugio, quæ quasi morsu quodam dolorem efficiunt, refugio à te admonendo.

REFVTare.) est redarguere. fit enim à fando, a in u uersa. sed à uerbis ad rem transfertur. BELlo aliq.) 3. uolu. orati. 75.. Semper illas nationes nostri imperatores refutãdas potius bello, quàm lacessendas putarunt: id est, aduersus eas se

potius

potius defendere,quàm eis bellum inferre. ADVersarium.) 3. uolum. orat. 35.. Nemo enim horum te ita refutãdum,ut grauem aduersarium, aut ita rogandum, ut religiosum testem arbitraretur:id est,reprehendendum. ALIquẽ.) in fa. 131.. Quod scribis prælia te mea causa sustinere non tam id laboro,ut siqui mihi obtrectent à te refutentur,quàm intelligi cupio,quod certe intelligitur, me à te amari: id ẽ, ut me ita defendas,ut aduersarios nostros reijcias, & superes.
REGEre.)est gubernare. FILIum.) Atti.159.Quem tamen nos disciplina regimus. CAPut.) Cels. Qui nimio dolore regere caput non posset:id est, sustinere.
REGErere duas partes,) De re rustic.41. Tũc decoquunt in ahenis leui igni duas partes quoad regerunt, tum demũ ad usum recte promitur: id est, ad duarum partium consumationem.
REgnare,)est regnum possidere.et absolute,et in aliqua re regnare dicimus. IN CEnturijs.)in fa.175..Nunc si me tanti facis,quanti certe facis, quando equitum centurias tenes,in quibus regnas, mitte ad Lupum nostrum, ut is nobis eas centurias conficiat.
REGustare, est iterum gustare. LIteras crebro.) Atti.208. Sed crebro regusto tuas literas,in his acquiesco,tamen expecto nouas.Item.220..Nam illã legi,uolo tamen regustare.
REijcere,)aliquãdo est remittere, aliquãdo eijcere, interdũ differre: nec non recusare,et quędam alia significat. AD SEnatum aliquid.)3.uol.ora.245.Omnia ad senatum mea sententia reijciam. Att.32. Ait se de COS. sententia rem ad senatum reiecisse. AD Epistolam aliq).Att.150.Sed ne bis eadem legas,ad ipsam te epistolam reijcio. AD LEges).1.uol. ora. 127. Vt de his omnibus causis se ad leges reijceret. uulgo remetterse alle leggi. ROmam aliq.) in fam.153. Tu quanquã consilio non eges,uel abundas potius,tamen hoc animo esse debes,ut nihil huc reijcias. Itẽ.215. Illud pręterea si eos quãdo cum senatore res est, Romam reieceris. de causis pręsertim usurpari comperies. IN GALLiam causam.) in fam.209. Ea res à Volcatio, qui Romę ius dicit,reiecta in Galliã est.
EX SEnatu).2 uol.ora.238. Qui eum ex senatu censor reiecerat:id est,qui eum senatu mouerat. IN Aduẽtum ali.) Att. 184..In aduentum Cæsaris fortasse reijciuntur. IN alterum annum.)

annum.)Attico.281.. Quanquàm aliquoties ei scripseram sacerdotum comitia mea summa contentione in alterũ annum esse reiecta.IN mensem alium.)Attic.3. Abs te in mensem qnintilem reiecti sumus. IVdices.)1.uolumi.orat.69.. Mansit in conditione,atq; pacto usq; ad eum finem, dum iudices reiecti sunt.Item.61.68.Item Attico.64.RAtionem.) Attico.18. Vnam rationem non reijciebam:id est,non refutabam,non recusabam,ei non cōtradicebam. ONVS.)1.uolumi.orat.80..Primum interesse utrum id onus uosmetipsi reieceritis,an quod probare Popu.Roma.fidem uestram,& religionem non potueritis.HOstem.)in fam.23..Feliciter ab Antiochia hostem reiecerat:id est,repulerat.Item Sallusti. 130.MAnus ad tergum.) in famil.164.. Cum quidem pransus,nudis pedibus, tunica soluta,manibus ad tergum reiectis,ambularet.

RElaxare,proprie est de ijs rebus,quæ constrictæ tenētur, cum remittuntur:sed apte ad animum transfertur cum sollicitudinibus aliqua ex parte leuatur. & aliquid simpliciter, & aliqua re aliquid,& ab aliquo relaxare dicim⁹. ANImũ.) in orato.lib.166.Poteris,inquit,relaxa modo paululũ animum:aut sanè (si potes) libera.Item.87..Ibi ut ex pristino sermone laxarentur animi:id est,recrearentur. de offic.25. Atq; etiam cum relaxare animos, & dare se iucunditati uolunt.A contentionibus aliquid.) 2.uolumi.philosoph.158. Sic tu à contentionibus, quibus summis uti solebas, quotidie relaxes aliquid.SE re aliqua.)Attico.262. Si te occupatione ista relaxaris.

RELEgare,& Amandare fere idem sunt. Cyprum aliqu.) 2.uolumine orationum.226.Vide amandare.IN prædia.)1.uolumi.orationũ.25. Hunc in prædia rustica relegarat. de offic. Criminabatur etiam quod Titum filium,qui postea Torquatus est appellatus,ab hominibus relegasset, & ruri habitare iussisset.

REleuare.)Eadem est significatio uerbi huius cũ uerbi relaxare significatione.non enim liberant uerba,sed laxiora ea reddunt,quę pauloante astrictiora tenebantur.Non tamen usus admittit,ut inuicem cũ alterius nominibus altero utamur.ut relaxare literas legendo,quemadmodum releuare. & aliquid,& re aliqua aliquid releuamus.ANImum.)Ter.

90.. Nam & illi animum iam releuabis, quæ dolore, ac miseria tabescit, & tuo officio fueris functus. LITEras.) Atti.7. Quotus enim quisq; est, qui epistolam paulo grauiorem ferre possit, nisi eam per lectionem releuarit: id est, legendo eã leuiorem reddiderit. iocus est Cic. CAVsam.) Asc.69. Non enim causam Verris releuatã esse, sed illos damnatos. CRImen.) Ascon.69. Mire orator non Verrem uendicaré morte Philodami, sed crimen suum releuare potuisse. CVRa, Metu aliq.) 2. uolum. orat. 103.. Videbimur fortasse ad breue quoddam tempus cura, & metu esse releuati.

RELIGare.) pro suo simplici sæpius ponitur. & aliquid ad aliquid re aliqua religamus. NAVES ad terram.) Cæs. 163.. Neq; nauem ad terrã religandi potestas fiebat. RELIgionibus aliq.) 2. uol. ora. 238. Nunquid igitur is bona Lentuli religionibus relegauit? id est, obligauit, consecrauit.

RELINQuere.) Verbi proprietas est aliquo modo id, quod quis habebat, dimittere. sed non uno modo omnia relinquũtur. ut in exemplis uidebimus. Relinquim⁹ uero aliquid alicui ad aliq. & in aliqua re. REM x. talentûm.) Terẽt. 130.. At si talentûm reus reliquisset decem. FVndos.) 1. uolu. ora. 21.. Nam fundos treis, & decem reliquit, qui Tyberim feré om̃es tangunt. PATRImoniũ.) in fa. 27.. Si erit ulla Resp. satis amplum patrimonium relinquam in memoriam nominis mei. AES alienum.) 1. uolum. orat. 3. Cum eris alieni aliquantum esset relictum. Item. 13.. Propterea quod C. frater aliquantum æris alieni reliquerat. ACVleos.) in orato. lib. 168. Cum delectatione aculeos etiam relinqueret in animis eorum, à quibus esset auditus. IN Medio quid.) Sallu. 7. Nos eam rem in medio relinquemus: id est, non explicabimus. Item. 3. uolum. ora. 47.. Mulierem nullam nominabo: tantum in medio relinquam. Item. 1. uolum. phil. 45.. Quæ autem secundum naturam essent, ea sumenda, & quadã æstimatione dignanda docebat, contraq; cõtraria, neutra autẽ in medio relinquebat. nunc est utriusq; partis aliquem partĩcipem facere. Item. 101. Neque enim illud fieri poterat ullo modo, ut nihil relinqueretur in mediis, quod aut secundum naturam esset, aut contra. IN OPinione hominũ.) 1. uol. phi. 57. Et hoc non modo in oratione mea non pono: sed ne in opinione quidem cuiusquàm relinquo, me omnibus patronis esse

esse propositum: id est, nolo etiam ut homines hoc opinentur, suspicentur. IN spe.) 1. uolum. orat. 59. In quo ego quid eniti, aut quid efficere possim, malo in aliorum spe relinquere, quàm in oratione mea ponere. SPEM in re aliq.) in fam. 95.. Neque in epistolis relinques meis spem aliquam delectationis tuæ: id est, nihil postea delectationis ex meis literis sperabis. LOCum admonitioni.) in familiar. 2. Sed planè nec precibus nostris, nec admonitionib⁹ reliquit locũ: id est, per se omnia est executus. MONVmentum.) 1. uolum. orat. 102.. In eo loco in sermone hominum, audaciæ suæ monumentum æternum relinquere. DESIderium sui aliq.) in or. libris 165. Et autoritatis, & prudentiæ suæ triste nobis desiderium reliquerat. TESTAtum aliquid.) in famili. 18. Aut ut te in meam sentẽtiam adducam, aut certe testatum apud animum tuum relinquam, quid senserim. NVGAs.) Att. 92.. Videatur ne aut pietatis esse meæ fratrem relinquere? aut diligẽtię nugarum aliquid relinquere? nunc est dare sermonem. AD aliq. aliq.) Atti. 138. Hanc ipsam excusationem relicturus ad Cæsarem: id est, reseruaturus. ANIMVM aliq.) Cæsar. 75. Paulisper prælium unà sustinent, relinquit animus Sextium grauibus acceptis uulneribus, deficiens ægre per manus tractus seruatur. FEBREM aliq.) Att. 122. Tironem nostrum ab altera relictum audio: id est, quartana ut supra: laborabat enim duab⁹ quartanis Tiro. uulgo doppia quartana. ARRAboni.) Terent. 63.. Ea relicta est arraboni huic pro illo argento.

REMANEre, contumeliam in re.) Sallu. 51. Eumq; lachrymans per amicitiam, perq; Rempub. obsecrat, nequam contumeliam remanere in exercitu uictore néue hostes inultos abire finat: id est, aliqua cõtumelia, ac dedecore exercitum affici ne permittat.

REMIgare, est retro nauem impellere.) 1. uolum. phil. 211. Vtrũ igitur mauis? statímne uos uela facere? an quasi ė portu egredientes remigare? Att. 210. Vide inhibere.

REMIgrare.) est unde quis discesserat, iterum habitatũ redire. ROmam.) Atti. 266. Tranquillis autem rebus Romanis, remigrauit Romam: id est, habitatum rediịt. ANImum alicui.) Plaut. 96. Remigrat animus meus nunc demum mihi: id est, redit animus, quasi qui peregre fuisset.

REminiſci, eſt cum ea, quæ tenuit mens, ac memoria, cogitã do repetuntur. ait Varro. cui reſpondet illud Ci. in. 3. uolu. oratio. 143 Te aliquid de huius Quæſtoris officio cogitantem, etiam de aliis quibuſdam Quæſtoribus reminiſcentem recordari: id eſt, quaſi cogitando recordari. ubi etiam uides reminiſci de re.

REmittere, eſt retro mittere, ſæpe etiam relaxare, interdũ condonare, nec non etiam minuere, & quædam alia ſignificat. REpudium.) Teren. 144. Cum ego ueſtri honoris cauſa repudium alteri remiſerim, quæ tantundem dotis dabat. NVNtium.) Attico. 8. Vxori Cæſarem nuntium remiſiſſe: id eſt, quæ ei repudiũ ſuo nomine nuntiaret. Ita VXOrem marito.) in orat. lib. 222. A conſequentibus, ſi mulier cum fuiſſet nupta cum eo, cui connubij ius non eſſet, nuntium remiſit, quoniam qui nati ſunt, patrem non ſequuntur. ALIquo aliq.) in fam. 31. Quem cum Romam remittes. ALIquid alicui.) 2. uolum. philo. 174. Si uoles remittam hoc tibi. uulgo la remettero a te. CVram animi.) 1. uolum. orat. 231.. Cum diutius in eo negotio, curaq; fueram, ut requieſcerem, curamq; animi remitterem: id eſt, animum cura liberarem. ANImum.) 2. uolum. philo. 177.. Et tum remittit animos, tũ contrahit: id eſt, relaxat. de offic. 21. Facilis igitur eſt diſtinctio ingenui, & liberalis ioci. alter eſt ſi tẽpore fit, ac remiſſo animo homine dignus, &c. IN tempus aliquid.) 1. uolum. oratio. 204. Nauem imperare ex fœdere debuiſti, remiſiſti in triennium: id eſt, in tertium annum diſtuliſti. TEMpus.) Terent. 25. Nullum remittis tempus, neq; te reſpicis: id eſt, nihil ceſſas. VIRtutem ali.) Cæſar. 23. Quòd his rebus relangueſcere animos, eorumq; remitti uirtutem exiſtimarent. PVgnam.) Sallu. 51.. Vbi hoſtes paululum modo pugnam remiſerant: id ẻſt, ubi langueſcere paululum cœpiſſent in pugna. DOlorem ali.) Terent. 108.. Nam ſi remittẽt quippiam Philumenam dolores: id eſt, ſi eam relinquat dolor. in orat. lib. 176. Qui, etſi cum remiſerant dolores pedum, non deerat in cauſis, tamen id non ſæpe faciebat: id eſt, cum per dolores pedum remiſſiores factos facere id poterat, non ſæpe tamen faciebat. MEmoriam.) Cæſ. 69. Quod ferè pleriſq; accidit, ut præſidio literarum diligentiam in perdiſcendo, ac memoriam remittant; id eſt, non intendant. ſumptum enim eſt ab arcu.

arcu.STVdium suum.)in orato.libr.195.Nam is postquàm consulatum(credo quòd uideret ex consularibus neminem esse secum comparandum, negligeret autem eos, qui Coss. non fuissent)summum illud suum studiū remisit,quo à pue ro fuerat incensus.FRIgus se.)Cæ.51.. Loca sunt tempera tiora,quàm in Gallia remissioribus frigoribus. VENtum.) Cæ.167..Nostri usi fortunæ beneficio,tamen impetum clas sis timebam,si forte uentus remisisset:id est,si uenti posuis sent,cessassent.VSVM rei.)de offic.110. Tales igitur amici tiæ sunt remissione usus leuandæ.OCVlos.)in orator.libr. 163..Oculi sunt,quorū cum intentione,tum remissione,tum coniectu,&c.VOcem.)in orat.lib.164.Peritum hominem, qui inflaret celeriter eum sonum, quo illum, aut remissum excitaret,aut à contentione reuocaret. de uoce agitur ni mis remissa,seu nimis contenta.SE totum.)Attic.168.. Cui ego non modo placabilem me præbuissem,sed totum remi sissem. DEbitum.)Cæ.151.Pecunias quas erant in publicum Varroni ciues Ro.polliciti,remittit.Ita SEmisses.)3.uolu. orat.15.. Vt remissis semissibus, & trientibus quinta propè pars uectigalium tolleretur:id est,sublatis semissibus,& cō donatis.ALIquid.)1.uolumi.orat.46.. Eidem & infinitam largitionem remittebas, & eundem in angustissimam for mulam sponsionis concludebas?EX aliqua re aliquid.)in fa milia.112. Nunc non modo remittimus tibi aliquid ex no stra commendatione, quasi adepti iam omnia, sed eo uehe mentius à te contendimus.Ita DE re.)Attico.288..Sed per suade tibi de uoluntate propria mea nihil esse remissum, de iudicio largiter:id est,nihil esse detractum,diminutum.FA cere aliquid.) Terentius. 19. Nam si cogites, remittas iam me onerare iniurijs:id est,cessabis, finem facies me iniurijs onerandi.

REmouere,est amouere,tollere, auferre.& re,& à re,& de re aliquid remouemus.MORbum se.)Attico.169..Tu quo niam quartana cares,& nedum morbum remouisti. MVL titudinem.)uolu.orat.144.Itaq; ille multitudine sociorum remota,Decumanos reuocat:id est,semota.IMperium.) At tico.297. Quantum nos illi ordini debeamus,ut remoto im perio,ac ui potestatis,& fascium publicanos cum græcis gra tia,atq; autoritate coniungas.SE.) in orato.lib.197. Sed ne

opifices quidē se artibus suis remouerūt:id est,abducti sunt. SE AB aliquo.) Att.60. Quid fit quòd se à me remouit, si mo do remouit, ignoro: id est, alienauit. Itē de offic.110. Ab ami citia Q. Pompeij meo nomine se remouerat. AB exercitu a- lij.) Cæsar.235. Ob eas res ignominiæ causa ab exercitu meo te remoueo. DE medio.) 1.uolu.orat.22. Plura clam de me- dio remouebant. Item.144. Decumani, hoc est, principes & quasi senatores publicanorum remouēdas de medio literas censuerunt.

REMVNerare.) est gratiam referre, qui de nobis bene me- reat, eum donis prosequi: tamq; beneficium acceptum remu neramus, quàm qui fecit beneficium. BENEficium.) 2.uolu. orat.210. Quibus autem officijs T. Annij beneficia remune- rabo? Item.1.uolum.orat.203. ALIQ.) in orat.lib.166. Ipsa mihi tractatio literarum salutaris fuit, admonuitq; Pom- poni, ut à te ipso sumerem aliquid ad me reficiendum, teq; re munerandum, si non pari, at grato tamen munere.

RENAsci. est iterum nasci. PENNas.) Attico.55. Qui mihi pennas inciderunt, nolunt eas renasci: sed ut spero iam re- nascuntur.

RENAuare operā.) Att.10. Cum Lucio in gratiam redi, ui- deo hominem, ualde petitur, renauabo operam: id est, iterū studebo, operam dabo.

RENOuare.) est quod iam uetus esse cœperat si nouum fiat, īnstauretur. ANImum ali.) Cęsa.223. At cohortes suis ex ter rore firmatis, rursusq; renouatis animis legionarios con- uersis equitibus, &c. BELLVM.) 2.uolum.ora.9. Quantum illud bellum factum putetis, quod coniungant reges poten tissimi, renouent agitatæ nationes, suscipiant integræ gen- tes. 3.uolum.orat.255. Vt haberet Galliam ultimam aptis- simam ad bellum renouandum: id est, partem Galliæ ul- timam. CENTESImas.) Attico.91. Sed centesimis ductis à proxima quidem syngrapha, nec perpetuis, sed renouatis quotannis numerabantur numi. Item.85. COMMENDA- tionem.) in famli.103.. Multa, mihi crede, assequêre, ego e- nim renouabo commendationem, sed tempore. DESIDE- rium.) Vide memoriam infra. FOENVS.) Atti.93. Cyprij nu merabant, sed Scaptius centesimis renouato in singulos an- nos fœnore contentus non fuit. GEMITVm.) uide luctum.

HOSpitiū

HOSPITIVM.) 3.uolum.orat.145.Tu uetus hospitium renouare uoluisti. HONOREs.) Att.113.. Quod nolit inquam renouare honores eosdem. INSTITutum.) 1.uolum. orat. 65.. Atque adeo institutum referri, ac renouari moleste ferunt. LVCTum & gemitum.) 3. uolum.orat.30. Luctum et gemitum renouare uoluisti. MEMoriam.) 3.uolu.ora.252.. Itaq; Cæsaris munere Deciorum quidem multo interuallo per hunc præclarum uirum memoria renouata est. 2. uolu. orat.199. Qui suo fletu desiderium mei memoriamq; renouaret. MVNdum.) 2.uolum. philo. 49.. A quo rursum animante, ac deo renouatio mũdi fieret. ORAtionem.) ad Her. 15. Breuiter, ut renouetur, non redintegretur oratio. QVæstum paternum.) 3.uolum.orati.98. Cum totius prouinciæ pecore compulso, pellium nomine omnem quæstum illum domesticum paternum renouasti. RELIquias.) 3.uolu.ora. 73. Si succeditur, periculum sit, ne instauratas maximi belli reliquias, ac renouatas audiamus. REM.) 1.uolum.ora.12.. Tametsi nolo eam rem cõmemorando renouare. SCELus) 1. uolum. orat. 68. Cum in Cn. Dolobellam scelus suum illud pristinum renouauit, instaurauit quæstorium. Societatem.) in famil.200. Quòd societatem Reip. conseruandæ tibi mecum à patre acceptam renouas, gratum est.

REnumerare.) est reddere quod ante nobis numeratũ fuerat, ut aurum, dotem. Plaut.105. Decretum est renumerare iam omne aurum patri. DOTem.) Terent.212. Si est, ut uelit reducere uxorem, licet: sin alio est animo, renumeret dotem. est reddere dotem.

RENVNTIare.) modo est pro nuntiare, referre. & tum dicimus aliquid, & de re aliqua: modo etiam recusare. Vt Asc. 51.. Renuntiatio dicitur recusatio eius rei, quæ in placito, & promissione uenerat. ut CONDITIonem.) 1.uolu. orat. 69.. Renunciata est tota conditio. HOSPITium.) 1.uolum. orat. 95.. Itaq; iste uehementer Sthenio infensus hospitium renuntiat: est recusare uelle eo uti hospite. Terentius.12. Quasi tibi non renuntiata hæc sint sic fore. Item.12. Renuntiatum est, ubi Dona. ait re abundare, ut sit nuntiatum est. Terentius 14. Domum modo ibo, ut apparentur dicam, atq; huic renuntio. ALIquid.) Plaut.183. Quin tu illud primũ renuntias? ALIq. alicui.) C. Gracch⁹ apud Gel.133. Vxor renũ

tiat uiro parum cito sibi balneas traditas esse, & parum lau tas fuisse. REpudium.) Terent.137. Iam accipiat, illis repudium renuntiet, hanc ducat. PRætorem.) 2. uolumi. oratio. 4. Nam cum propter dilationẽ comiciorum ter prætor pri mus centurijs cunctis renuntiatus sum. Item. 3. uolumine orationum. 176. Ita ædilis, & in cæteris magistratibus cre andis. DE re aliqua.) Plaut. 135. Metuebam ne meæ uxori renuntiaret de palla.
REpedare, est quasi pedem retrahere, & ꝓ recedere, & pro redire ueteres usi sunt. DOmum.) 2. uol. ph. 187. Domum cũ laude repedandum: id est, redeundum.
REpellere, est reijcere, retro aliquid ingruens pellere. BEL lum.) 3. uolu. orat. 75.. Bellum Gallicum P. Conscripti C. Cæsare imperatore gestum est, antea tantummodo repul sum. semper illas nationes nostri imperatores refutãdas po tius bello, quàm lacessendas putauerunt. AEgritudinem.) 1. uolum. philos. 205.. Ii turpe putantes ægritudinem repu lerunt. DOlorem à se.) 1. uolu. philo. 55. Dolorem asperna ri, ut summum malum, & quantũ possit, à se repellere. LA bes animi.) de offic. 122. Cæteras animi labes repellat. INsi dias.) 1. uolu. oratio. 67. Cum multæ mihi à C. Verre insidię terra, mariq́; factæ sint, quas partim mea diligentia deuita rim, partim amicorum studio, officioq́; repulerim, nunq̃ tamen &c. VIM.) 3. uolu. orat. 11. Non uerebar, ne quis aut uim ui repulsam reprehenderet, aut &c. RAtionem.) 1. uo lum. phil. 231. Rationem omnem repellentes uitę beatæ nul lam partem relinquunt.
REpendere, aliquid pro aliquo.) in ora. lib. 134. Cui pro C. Gracchi capite erat aurum repensum. est tantum auri reddi tum, quantum Gracchi caput pependit.
REperire causam.) Teren. 127. Quid mihi dicent? aut quam causam reperient? EXItum rei.) 1. uolu. philo. 60. Reperire potest exitum.
REpetere.) Verbi proprietas est, aut iterum & sæpius pete re, aut quod alij dederis, quasi ut retro detur, poscere. aliquã do pro sumere, & quædam alia significat. LIbertatẽ.) 3. uo lum. orat. 228.. Ita præclara est recuperatio libertatis, ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda. IVS suũ.) 1. uolu. orat. 57.. Ecquid autoritatis apud uos in suo iure re petendo

petendo socij Popu.Roma.supplices uestri habere debeant. ALIQ.iudicijs.)in orat.libr.168.. Cum sublatis in Siciliam tyrãnis res priuatæ longo interuallo iudicijs repeterentur. ALIQ.ex lege.)1.uolu.orat.57..Quo nomine abs te sestertium millies ex lege repeto.SAcerdotium.)Cæs.215.. Sacer dotium id repetebat:id est,iterum petebat.pendet enim lon ge à superiori.IN consuetudinem.)1.uolu.orat.65..Quàm hæc maiorum consuetudo longo interuallo repetita,atque relata:id est, iterum in consuetudinem reuocata. INItium rei.)in fam.91.Repeterem initium amicitiæ ex parentibus nostris.EX alto.)in fam.32..Tamen quoniam ex alto repe tita sunt,nónne &c.ALtius aliq.)in famil.10..Quod tibi, ut planius exponam,altius paulo rationem meorum consilio rum repetam necesse:id est,ab initio meæ cogitationis exor diar.ut ex alto.DIuinationem.)2.uolum.phil.85. Est enim ab omni æternitate repetita:id est,ab ętatibus quasi per ma num singulis accepta,cõprobata est diuinatio. DIES.)Cæ. 191..Iam constabat Elide in templo Mineruæ repetitis,atque enumeratis diebus, quo die prælium secundum fecisset Cæsar.&c.Item.3.uolu.orat.44..Cur te fraterna uitia potius quàm bona paterna,& auita,& usque à nobis cũ in uiris,tum etiam in fœminis repetita mouerũt? MEmoriam alicuius.) 3.uolu.orat.147. Obsecro Cæsar repete temporis illius me moriam:id est,reuoca,recordare.MEmoria aliquid.)in fa. 72.Euentisque aliorum memoria repetẽdis nihil accidisse no bis noui cogitemus.Item in fa.181. Quantum memoria prę terita repetere possum:id est,recordari.REcordationẽ.) in orat.lib.85. Ac mihi repetenda est ueteris cuiusdam memo riæ non sane satis explicata recordatio . POEnam ab aliquo.)2.uolum.orat.195..Etenim si à me,ut isti existimant, Lentuli mortui,si Catilinæ notissimus furor,si amẽtia Cethegi,si luxuries ac stupra Cassij pœnas repetunt:id est, retro petunt.Ita.3.uolumi.oration.103.Cum ei,qui expectare uelit omnis iniusta pœna luenda sit,quàm iusta repetenda. POEnam.)Cæs.9.. Tametsi in ueteribus Heluetiorum iniurijs Pop.Rom.ab his pœnas bello repetisset. ALIquem Syracusas.)in orato.lib.170.Quanquàm Timeus eum quasi Licinia, & Mutia lege repetat Syracusas: id est, Syracusis cum uendicet.

REPlicare.) Dixerit Plin. & qui uelit replicare: pro iterum, & sæpius dicere: ego apud meos fateor non obseruasse. proprie autem significat dissoluere. Plaut. 80. Replica tricam, atq; extende. MEMOriam.) 2. uolum. philo. 190.. Nam licet uidere, si uelis replicare memoriā temporum, qualescunque summi ciuitatis uiri fuerant, talem ciuitatem fuisse. idē esse uidetur, quod repetere.

REPONEre.) Semel tandem sit dictum, omnia uerba, quæ hac particula re composita sunt, proprie modo iterum, modo retro significare: nec non etiam contra, etsi aliquando etiam re, nihil ad suum simplex addit. dicimus uero aliquid, & aliquid alicui, & in aliqua re, uel rē aliq. reponere. ARā.) in fami. 168.. Putésne nos tutos fore in tanta frequentia ueteranorum, quos ante de reponenda ara cogitare audimus. nunc est iterum ponere. NVMOS.) Plautus 218. Vt des mihi numos sexcentos, quos pro capite illius pendam, quos continuo reponam tibi: id est, reddam. ALIquid alicui.) in fam. 214. Cur autem laudarim peto à te, ut id à me néue in hoc reo, néue in aliis quęras, ne tibi ego idem reponam: id est, repetam. IN numero aliquo.) in orator. lib. 90. Quāquā illos quidem censemus in numero eloquentiū reponendos: id est, collocandos. in orat. lib. 244. Tamen hunc in numero nō re pono. id est, non numero. IN suis aliq.) Att. 162. Cæsarē maxime in suis M. Ciceronē reponere: id est, habere unum ex suis intimis. IN locum alterius.) Attic. 285. Qui se in eius locum reponi pateretur. IN deos.) 2. uolu phi. 9.. Aut homines iam morte deletos reponere in deos.

REPORTare.) est secum unde quis discedit ferre, quicquid illud sit. EXercitum ex aliquo.) Attic. 65.. Exercitum Britania reportabant: id est, reducebant. BENEVOlentiam ex prouincia.) Attic. 86. Si nihil aliud de hac prouincia, nisi illius beneuolentiam reportassem: id est, retulissem. VICToriam.) 2. uolum. orati. 5. Vt ab illo insignia uictoriæ, non uictoriam reportarēt. Asc. 67. P. Scipio Africanus frater eius legatum se ei obtulit, ad id bellum gerendum, & uictoriam reportauit. LAVdem.) 2. uolumi. phil. 187.. Nihil enim præter laudem bonis atq; innocentibus, neq; ex hostibus, neq; à sociis reportandum &c.

REPOSCEre rationem.) Cæsa. 56. Etsi grauius quid accide rit,

rit, abs te rationem reposcent. Item. 1. uolum. orat. LEGem sibi indicunt innocentiæ, continentiæ, uirtutum omnium, qui ab altero rationem uitæ reposcunt.
REPrehendere.) proprie iterum prehendere, castigare, corrigere. & pro deprehendere usurpatur. ALIquid.) Plautus 103. Aufugero hercle si magis usus uenerit, si ero reprehensus, macto ego illum infortunio. ubi est pro iterum prehendere. Ita locum.) Terē. 76.. Pernoscite furtum, ne factū existimetis, an locum reprehensum, qui pręteritus negligentia est. ALIQ. in aliqua re.) 1. uolu. orat. 148.. Vt ab ĩs se abstineant maxime uitĩs, in quibus alterum reprehenderunt.
OMNIA in aliquo.) 1. uolum. ora. 148.. Ego in uno homine omnia uitia, quæ possunt in homine perdito nefarioq́; esse reprehendo: id est, deprehendo. SE.) Terent. 91. Sed me reprehendi tamen: id est, repressi me ne dicerem.
REPręsentare.) Sanè repręsentare est aliquid præsens efficere. id uero tantum aut in præteritis aut in futuris fieri potest. ideo ad solutionem maxime uerbum accommodatur.
MEMOriam rei ali.) 3. uolu. orat. 8. Quod ipsum templum repręsentabat memoriam consulatus mei: id est, præsentem faciebat, renouabat. IMProbitatem.) Attic. 251.. Mihi quidem uidentur istorum animi incendi, etiam ad repręsentandam improbitatem suam: id est, renouandam. MEDIcinam aliquid.) in fam. 72. Neque expectare temporis medicinam, quam repręsentare ratione possimus: id est, qua in præsentia uti possimus. Cæs. 216.. Cæsar respondit se fore æquissimum Pharnaci, si, quę polliceretur, repręsentaturus esset: id est, id in præsenti dissolueret. DE repręsentatione uidebis.) in fami. 266. id est, quod ad solutionem præsentem attinet. Attic. 196.. Si enim Faberianum uenderem, explicare, uel repręsentare non dubitarem: id est, facile possem pręsenti pecunia rem conficere. Item. 196.. Magno enim adiumento Hermogenes potest esse in repræsentando: id est, præsentem pecuniam soluendo. Attico. 196. Si qua etiam iactura facienda sit in repræsentando quod possum, adducito. in fa. 262.. Conserua te mihi, dies promissorum adest, quem etiã repręsentabo, si adueneris: id est, etsi nondum uenerit faciam aduenisse, cum ipse adueneris. Locus uero Cælĩ in familiarib. 112.. Certè inquam absolutus est, me repręsentante pronuntiatum

riatum est.nisi sit(quando res in iudicio uersatur)quod uulgo etiam nostrates patroni dicunt appresentar.locus mihi perobscurus est. neq; enim offendor quod Hortensius eum defenderit. Plures enim iam pridem notum est,in una causa patronos adhiberi solitos esse, quibus etiam suæ propriæ unicuiq; partes attributæ erant. Fortasse Cælio datum erat, ut reum in iudicium adduceret. Si uero lectio commutanda sit, me præsente,uel me rem spectante, ego cum Rutilio libenter legerem.

REprimere, est cohibere, compescere, atq; de ijs sæpius quæ aliqua sunt uioletia. COnatum alicuius.)1.uolu.orat.176.. Ego tectus præsidio firmo amicorum Catilinæ,tum & Antonij copias, & conatum repressi. COpias. Vide conatum. FVgam.)Attic.117.Itaq; fuga, quæ parabatur repressa est. ITER.)Attico.162.Dubitabat nostrum nemo, quin Cæsar itinera repressisset.CAEdes.)Attic.294..Sublata Mysiæ latrocinia,cædes multis locis repressas. IRAcundiam.)Ter. 95.Tandem reprime iracundiam,atq; ad te redi.De.repressi,redij,mitto maledicta omnia. FAmam.)3.uolum.oratio. 235..Hanc quæso pro tua singulari sapientia reprime famā, atq; effice,ne id quod nō curas,cupere uideare. SErmones.) in fa.38..Hos ego sermones,qꝫ & multi sunt,& tuā existimationē,ut ego sentio,non offendunt, lacessiui nunq̄, sed non ualde repressi.SE.)Ter.54.. Sed reprimam me nunc de eo, qui pene inceperat loqui.idem facit.91.per uerbum reprehēdere sed me reprehendi tamen.

REpromittere, est proprie contra aliquid alicui promittere,præsertim à quo aliquid accipimus.in orat.lib.166.Non me hercle,inquit,tibi repromittere istuc quidem ausus sim. assecurar.Plaut.25.Verum istuc argentum tamē mihi si uis dinumerare,repromittam istoc nomine solutam rem futurum. Item.2.uolumi.orationum.203. In referenda autem gratia hoc uobis repromitto,semperq; præstabo. 1.uolum. orationum.51.Repromittis tu ab hinc triennium Roscio. quid?recita ista & cæte. 1.uolumi.orationum.51.. Etenim forsitan hoc tibi ueniat in mentem, repromisisse Fannio Roscium,si quid à Flauio exegisset, eius partem dimidiam se domino exegisse.

REpudiare.)Maxime ad uxorem recusandam pertinet uerbum:

bum:quin ex eo factum uerbum uidetur.quod:quæ pudendis prædita est uxor, ea repudiatur. transfertur tamen ad cætera,quæ non probentur. CONsilium.)in orat.libr.143. Neq; uero esse mirandum si cum suis consiliis remp. profligasset,consilium senatus à rep.repudiaret.Terent.17.. Repudio consilium, quod primum intenderam. CAVsam.)2. uolumi.oratio.125..Si hominis & suis,& Pop. Rom.ornamētis amplissimā causam tanti periculi repudiassem. CONditiones.)3.uolum.oratio.255.Si etiam queritur conditiones suas repudiatas ęquas quidem,& uerecundas.LEgem.) de offic 114.Itaq; lex popularis suffragiis populi repudiata est:id est,non accepta est.SENTENtiam.) 3.uolumine orationum.206.Intelligo Quir.à uobis hanc sententiam repudiari,neq; iniuria.

REpugnare aliquid alic.rei.)de offi.113..Tum amicitiæ repugnant maxime:id est,aduersantur.

REputare.)Quia re,iterū significat, quæ uero iterata sunt maius studium habere solent:ideo reputare erit diligenter considerare,examinare.Nam putare est cogitare,quia cogitando,quæ superflua sunt,mente recidimus.& aliquid reputamus,& cum animo nostro.in famil.11.Tamen non reputans quid ille uellet,in omnibus meis sententiis de rep.pristinis permanebam.Item.2.uolumine philoso.49. Nunc horum nihil unquam reputauisse certo scio:id est, considerasse.Terent.18..Dum hæc reputo. Don.ait, putamus instantia,reputamus præterita.

REquiescere,eorum est,qui defessi sunt,ait Do.Terent.33.. Requiescere ubi uolebat.IN Sermone alic.)in ora.lib.230.. Sed tamen defessus iā labore,atq; itinere disputationis meę, requiescā in Cæsaris sermone,quasi in aliquo popportuno diuersorio:id est,dum Cæsar loquitur,ipse quiescam.

REquirere,est diu quærere,inquit No.ideoq; etiam diligēter quærere significat:nec non etiam desiderare.uidetur etiam interdum nescio quid tacitæ accusationis habere. SIgnum.)Attic.171..Signum requirent,aut manum,dices iis, me propter custodias eas uitasse:id est,diligenter quærent. ALIQ.)1.uolum,philos.232..Nam & qui beatus est,non intelligo quid requirat,ut sit beatior:id est,quid amplius quęrat.OFficium.)in fami.8. Tamen non tam mihi molestum

fuit

fuit accuſari abs te officium meum, quàm iucũdum requiri. de offic.24. PRVdentiam.) de offic.117. In quo equidem continentiſſimorum hominum maiorum noſtrorum ſæpe requiro prudentiam: id eſt, deſidero. uel etiam accuſo prudentiam noſtrorum, quæ in hoc nulla fuit. Et illi perſimile eſt quod dixit alibi, deſiderare animum alicuius ex aliqua re.
LITEras.) Att.281. Breues tuæ literæ, breues dico, imò nullæ, tribúſne uerſiculis his temporibus Brutus ad me? nihil ſcripſiſſem potius, & requiris meas. Item EPIſtolas.) in fa. 195. Epiſtolas requiris meas: id eſt, quaſi quòd ceſſem ad te ſcribere, me ſubaccuſas.
RESArcire.) eſt integrum facere. VEſtem.) Ter.78.. Diſcidit ueſtem? reſarcietur. Do. ait re abundare: id eſt, ſarcietur. DAMnum.) in fam.10.. Tamen à me minima putabantur in meis damnis reſarciendis. SARCIRE uero infamiam dixit Cæſ.181. Tantumq; ſtudiũ infamiæ ſarciendę: id ē, delendæ.
RESCIndere.) eſt abſcindere. PONtem.) Cæſ.42.. Se in Galliam recepit, pontéq; reſcidit: id eſt, demolitus eſt. REM iudicatam.) 1. uol. orat. 238. Vt damnati in integrum reſtituantur, uincti ſoluantur, exules reducantur, res iudicatæ reſcindantur: id eſt, irritæ fiant. IVS belli.) Sallu.78. Belli iura reſcindi. PRæturam.) 1. uolum. orat.137. Metellus totã triennij præturam reſcidiſſet.
RESCIre.) Scimus, inquit Do. manifeſta, reſcimus occulta. Item reſcire eſt recognoſcere, & uix inuenire, quod quis neſcierit. & ſcimus per nos, reſcimus ex alio. Terent.104. Hoc ubi ſenex reſciuit, heri ea cauſa rure huc aduenit. Item.104. Me abs te immerito eſſe accuſatam poſtmodum reſciſces. Item.112.. Quod ſi reſciuerit peperiſſe eam. Item Teren.107. Priuſquàm id reſcitum eſt. Item.121.
RESCribere.) Præter notam ſignificationem illud etiã eleganter ſignificat. quod eſt renumerare. nam cum pecuniam præcedat ſcriptura, & eo nomine ſcribere ſit dare, pari etiã ratione reſcribere erit renumerare. ARGENTVM rurſus.) Terent.144. Sed tranſi ſodes ad forum, atq; illud argentum iube rurſum reſcribi Phormio: id eſt, reddi, renumerari. Attic.251. HS. CCCC. ſi in præſentia ſoluerimus, reliqua reſcribamus. EPIſtolæ.) Attic.5.. Eo factum eſt, ut epiſtolæ tuæ reſciberem aliquid, breuitate temporis tam pauca coge-

 rer

rer scribere. AD ea, quæ quæris.) in fami. 10.. Vt tibi rescribe rem ad ea quæ requiris. A D equum.) Cæsa. 15. Pollicitum est in cohortis prętorię loco decimam legionem habiturum ad equum rescribere: id est, equos illis attribuere. uulgo far soldato à cauallo.

RESEcare.) est partem aliquam demere. AD uiuum aliqd.) de offic. 99. Neq; id ad uiuum reseco. Prouerbialis est sententia, cum significare uolumus aliquid, atq; adeo multũ de re, qua de agitur, nos aduersario concedere.

RESEruare.) est differre. & aliquid alicui, & in aliquid reseruamus. ALIquid alicui rei.) 2. uolum. orat. 64. Et cõcioni reseruo. ita Att. 310. Præsenti sermoni reseruentur. IN congressum.) Attic. 20. Aut in congressum nostrum reseruabo. ALIquem.) in famil. 62. Vide, ne cum uelis reuocare tempus omnium reseruandorum, cũ qui seruetur non erit, non possis. nunc est cõseruare.

RESIdere.) est proprie deorsum tendere. modo quiescere, cessare: interdum permanere esse uidetur. Plau. 50.. Ita uenter, gutturq; resident esuriales ferias. Quem locũ Adrianus etiam citat, sed dimidiatum: reliquit enim esuriales ferias. quid autem ille, ex eo sciri poterit? ego magis cum Pylade sentio qui ita exponendo legit, Venter & guttur resident esuriales ferias: id est, ociantur, aguntq; ferias esuritione plenas. & est residere ferias, ut uiuere uitam, seruire seruitutẽ. ego uero accusatiuum illum ea ratione positum esse potius dicerem, qua tempus poni solet, quia ferię tempus continẽt, dixisseq; ferias residere, quasi dies feriatos ociari. MOntes.) 3. uolum. orat. 97. Perficit ille, ut si mõtes resedissent, amnes exaruissent, non naturæ præsidio, sed uictoria sua, rebusq; gestis Italiam munitam haberem⁹: id est, complanati essent. MENTEM à re aliq.) Cæs. 96. Quorum mentes nondum à superiore bello resedisse sperabat: id est, quiescere. SENsum.) in familiar. 72. In qua si resideat sensus: id est, remaneat. ALIQVID amoris.) in famil. 62.. Vt si quid resider in te amoris: id est, remanet. PLVS officii apud me.) in famili. 63.. Apud me plus officii residere facilime patior: id est, esse. MALVM aliquod.) Attico. 289. Cum tantum resideat intra muros mali: id est, restet, relinquatur.

SPEM salutis.) 2. uolu. orat, 93.. Quomõ spes salutis reliqua reside-

potius defendere, quàm eis bellum inferre. ADVersarium.) 3. uolum. orat. 35.. Nemo enim horum te ita refutādum, ut grauem aduersarium, aut ita rogandum, ut religiosum testem arbitraretur: id est, reprehendendum. ALIquē.) in fa. 131.. Quod scribis prælia te mea causa sustinere non tam id laboro, ut si qui mihi obtrectent à te refutentur, quàm intelligi cupio, quod certe intelligitur, me à te amari: id ē, ut me ita defendas, ut aduersarios nostros reijcias, & superes.

REGEre.) est gubernare. FILIum.) Atti. 159. Quem tamen nos disciplina regimus. CAPut.) Cels. Qui nimio dolore regere caput non posset: id est, sustinere.

REGErere duas partes,) De re rustic. 41. Tūc decoquunt in ahenis leui igni duas partes quoad regerunt, tum deniq; ad usum recte promitur: id est, ad duarum partium consumationem.

REgnare,) est regnum possidere. et absolute, et in aliqua re regnare dicimus. IN CEnturijs.) in fa. 175.. Nunc si me tanti facis, quanti certe facis, quando equitum centurias tenes, in quibus regnas, mitte ad Lupum nostrum, ut is nobis eas centurias conficiat.

REGustare, est iterum gustare. LIteras crebro.) Atti. 208. Sed crebro regusto tuas literas, in his acquiesco, tamen expecto nouas. Item. 220.. Nam illā legi, uolo tamen regustare.

REijcere,) aliquādo est remittere, aliquādo eijcere, interdū differre: nec non recusare, et quędam alia significat. AD SEnatum aliquid.) 3. uol. ora. 245. Omnia ad senatum mea sententia reijciam. Att. 32. Ait se de COS. sententia rem ad senatum reiecisse. AD Epistolam aliq). Att. 150. Sed ne bis eadem legas, ad ipsam te epistolam reijcio. AD LEges). 1. uol. ora. 127. Vt de his omnibus causis se ad leges reijceret. uulgo remetterse alle leggi. ROmam aliq.) in fam. 153. Tu quanquā consilio non eges, uel abundas potius, tamen hoc animo esse debes, ut nihil huc reijcias. Itē. 215. Illud pręterea si eos quādo cum senatore res est, Romam reieceris. de causis pręsertim usurpari comperies. IN GALliam causam.) in fam. 209. Ea res à Volcatio, qui Romę ius dicit, reiecta in Galliā est. EX SEnatu). 2 uol. ora. 238. Qui eum ex senatu censor reiecerat: id est, qui eum senatu mouerat. IN Aduētum ali.) Att. 184.. In aduentum Cæsaris fortasse reijciuntur. IN alterum annum.)

annum.)Attico.281.. Quanquàm aliquoties ei ſcripſeram ſacerdotum comitia mea ſumma contentione in alterũ annum eſſe reiecta.IN menſem alium.)Attic.3. Abs te in menſem qnintilem reiecti ſumus. IVdices.)1.uolumi.orat.69.. Manſit in conditione,atq; pacto uſq; ad eum finem, dum iudices reiecti ſunt.Item.61.68.Item Attico.64.RAtionem.) Attico.18. Vnam rationem non reijciebam:id eſt,non refutabam,non recuſabam,ei non cõtradicebam. ONVS.)1.uolumi.orat.80..Primum intereſſe utrum id onus uoſmetipſi reieceritis,an quòd probare Popu.Roma.fidem ueſtram,& religionem non potueritis.HOſtem.)in fam.23..Feliciter ab Antiochia hoſtem reiecerat:id eſt,repulerat.Item Salluſti. 130.MAnus ad tergum.) in famil.164.. Cum quidem pranſus,nudis pedibus, tunica ſoluta,manibus ad tergum reiectis,ambularet.

RElaxare,proprie eſt de ijs rebus,quæ conſtrictæ tenẽtur, cum remittuntur:ſed apte ad animum transfertur cum ſolicitudinibus aliqua ex parte leuatur. & aliquid ſimpliciter, & aliqua re aliquid,& ab aliquo relaxare dicim⁹. ANImũ.) in orato.lib.166.Poteris,inquit,relaxa modo paululũ animum:aut ſanè (ſi potes) libera.Item.87..Ibi ut ex priſtino ſermone laxarentur animi:id eſt,recrearentur. de offic.25. Atq; etiam cum relaxare animos, & dare ſe iucunditati uolunt.A contentionibus aliquid.) 2.uolumi.philoſoph.158. Sic tu à contentionibus, quibus ſummis uti ſolebas, quotidie relaxes aliquid.SE re aliqua.)Attico.262. Si te occupatione iſta relaxaris.

RELEgare,& Amandare fere idem ſunt. Cyprum aliqu.) 2.uolumine orationum.226.Vide amandare.IN prædia.)1.uolumi.orationũ.25. Hunc in prædia ruſtica relegarat. de offic. Criminabatur etiam quod Titum filium,qui poſtea Torquatus eſt appellatus,ab hominibus relegaſſet, & ruri habitare iuſſiſſet.

REleuare.)Eadem eſt ſignificatio uerbi huius cũ uerbi relaxare ſignificatione.non enim liberant uerba,ſed laxiora ea reddunt,quę pauloante aſtrictiora tenebantur.Non tamen uſus admittit,ut inuicem cũ alterius nominibus altero utamur.ut relaxare literas legendo,quemadmodum releuare. & aliquid,& re aliqua aliquid releuamus.ANImum.)Ter.

50.. Nam & illi animum iam releuabis, quæ dolore, ac miseria tabescit, & tuo officio fueris functus. LITEras.) Atti.7. Quotus enim quisque est, qui epistolam paulo grauiorem ferre possit, nisi eam per lectionem releuarit: id est, legendo eã leuiorem reddiderit. iocus est Cic. CAVsam.) Asc.69. Non enim causam Verris releuatã esse, sed illos damnatos. CRImen.) Ascon.69. Mire orator non Verrem uendicaré morte Philodami, sed crimen suum releuare potuisse. CVRa, Metu aliq.) 2.uolum. orat.103.. Videbimur fortasse ad breue quoddam tempus cura, & metu esse releuati.

RELIGare.) pro suo simplici sæpius ponitur. & aliquid ad aliquid re aliqua religamus. NAVES ad terram.) Cæs. 163.. Neque nauem ad terrã religandi potestas fiebat. RELIgionibus aliq.) 2.uol. ora. 238. Nunquid igitur is bona Lentuli religionibus relegauit? id est, obligauit, consecrauit.

RELINQuere.) Verbi proprietas est aliquo modo id, quod quis habebat, dimittere. sed non uno modo omnia relinquũtur. ut in exemplis uidebimus. Relinquimus uero aliquid alicui ad aliq. & in aliqua re. REM x. talentûm.) Terẽt. 130.. At si talentûm reus reliquisset decem. FVndos.) 1.uolu. ora. 21.. Nam fundos treis, & decem reliquit, qui Tyberim ferè omnes tangunt. PATRImoniũ.) in fa.27.. Si erit ulla Resp. satis amplum patrimonium relinquam in memoriam nominis mei. AES alienum.) 1.uolum. orat.3. Cum eris alieni aliquantum esset relictum. Item. 13.. Propterea quod C. frater aliquantum æris alieni reliquerat. ACVleos.) in orato. lib.168. Cum delectatione aculeos etiam relinqueret in animis eorum, à quibus esset auditus. IN Medio quid.) Sallu.7. Nos eam rem in medio relinquemus: id est, non explicabimus. Item. 3.uolum. ora.47.. Mulierem nullam nominabo: tantum in medio relinquam. Item. 1. uolum. phil.45.. Quæ autem secundum naturam essent, ea sumenda, & quadã æstimatione dignanda docebat, contraque cõtraria, neutra autẽ in medio relinquebat. nunc est utriusque partis aliquem partiscipem facere. Item. 101. Neque enim illud fieri poterat ullo modo, ut nihil relinqueretur in mediis, quod aut secundum naturam esset, aut contra. IN OPinione hominũ.) 1.uol. phi. 57. Et hoc non modo in oratione mea non pono: sed ne in opinione quidem cuiusquam relinquo, me omnibus patronis esse

esse propositum: id est, nolo etiam ut homines hoc opinentur, suspicentur. IN spe.) 1. uolum. orat. 59. In quo ego quid eniti, aut quid efficere possim, malo in aliorum spe relinquere, quàm in oratione mea ponere. SPEM in re aliq.) in fam. 95.. Neque in epistolis relinques meis spem aliquam delectationis tuæ: id est, nihil postea delectationis ex meis literis sperabis. LOCum admonitioni.) in familiar. 2. Sed planè nec precibus nostris, nec admonitionib⁹ reliquit locũ: id est, per se omnia est executus. MONVmentum.) 1. uolum. orat. 102.. In eo loco in sermone hominum, audaciæ suæ monumentum æternum relinquere. DESIderium sui aliq.) in or. libris 165. Et autoritatis, & prudentiæ suæ triste nobis desiderium reliquerat. TESTAtum aliquid.) in famili. 18. Aut ut te in meam sentẽtiam adducam, aut certe testatum apud animum tuum relinquam, quid senserim. NVGAs.) Att. 92.. Videatur ne aut pietatis esse meæ fratrem relinquere? aut diligẽtię nugarum aliquid relinquere? nunc est dare sermonem. AD aliq. aliq.) Atti. 138. Hanc ipsam excusationem relicturus ad Cæsarem: id est, reseruaturus. ANIMVM aliq.) Cæsar. 75. Paulisper prælium unà sustinent, relinquit animus Sextium grauibus acceptis uulneribus, deficiens ægre per manus tractus seruatur. FEBREM aliq.) Att. 122. Tironem nostrum ab altera relictum audio: id est, quartana ut supra: laborabat enim duab⁹ quartanis Tiro. uulgo doppia quartana. ARRAboni.) Terent. 63.. Ea relicta est arraboni huic pro illo argento.

REMANEre, contumeliam in re.) Sallu. 51. Eumq; lachrymans per amicitiam, perq; Rempub. obsecrat, nequam contumeliam remanere in exercitu uictore neue hostes inultos abire finat: id est, aliqua cõtumelia, ac dedecore exercitum affici ne permittat.

REMIgare, est retro nauem impellere.) 1. uolum. phil. 211. Vtrũ igitur mauis? statimne uos uela facere? an quasi è portu egredientes remigare? Att. 210. Vide inhibere.

REMIgrare.) est unde quis discesserat, iterum habitatũ redire. ROmam.) Atti. 266. Tranquillis autem rebus Romanis, remigrauit Romam: id est, habitatum rediit. ANImum alicui.) Plaut. 96. Remigrat animus meus nunc demum mihi: id est, redit animus. quasi qui peregre fuisset.

REminisci, est cum ea, quæ tenuit mens, ac memoria, cogitã do repetuntur. ait Varro. cui respondet illud Ci. in. 3. uolu. oratio. 143 Te aliquid de huius Quæstoris officio cogitantem, etiam de aliis quibusdam Quæstoribus reminiscentem recordari: id est, quasi cogitando recordari. ubi etiam uides reminisci de re.

REmittere, est retro mittere, sæpe etiam relaxare, interdũ condonare, nec non etiam minuere, & quædam alia significat. REpudium.) Teren. 144. Cum ego uestri honoris causa repudium alteri remiserim, quæ tantundem dotis dabat. NVNtium.) Attico. 8. Vxori Cæsarem nuntium remisisse: id est, quæ ei repudiũ suo nomine nuntiaret. Ita VXOrem marito.) in orat. lib. 222. A consequentibus, si mulier cum fuisset nupta cum eo, cui connubii ius non esset, nuntium remisit, quoniam qui nati sunt, patrem non sequuntur. ALIquo aliq.) in fam. 31. Quem cum Romam remittes. ALIquid alicui.) 2. uolum. philo. 174. Si uoles remittam hoc tibi. uulgo la remettero a te. CVram animi.) 1. uolum. orat. 231.. Cum diutius in eo negotio, curaq́; fueram, ut requiescerem, curamq́; animi remitterem: id est, animum cura liberarem. ANImum.) 2. uolum. philo. 177.. Et tum remittit animos, tũ contrahit: id est, relaxat. de offic. 21. Facilis igitur est distinctio ingenui, & liberalis ioci. alter est si tẽpore fit, ac remisso animo homine dignus, &c. IN tempus aliquid.) 1. uolum. oratio. 204. Nauem imperare ex fœdere debuisti, remisisti in triennium: id est, in tertium annum distulisti. TEMpus.) Terent. 25. Nullum remittis tempus, neq; te respicis: id est, nihil cessas. VIRtutem ali.) Cæsar. 23. Quòd his rebus relanguescere animos, eorumq́; remitti uirtutem existimarent. PVgnam.) Sallu. 51.. Vbi hostes paululum modo pugnam remiserant: id est, ubi languescere paululum cœpissent in pugna. DOlorem ali.) Terent. 108.. Nam si remittẽt quippiam Philumenam dolores: id est, si eam relinquat dolor. in orat. lib. 176. Qui, etsi cum remiserant dolores pedum, non deerat in causis, tamen id non sæpe faciebat: id est, cum per dolores pedum remissiores factos facere id poterat, non sæpe tamen faciebat. MEmoriam.) Cæs. 69. Quod ferè plerisq; accidit, ut præsidio literarum diligentiam in perdiscendo, ac memoriam remittant; id est, non intendant. sumptum enim est ab arcu.

arcu.STVdium suum.)in orato.libr.195. Nam is postquàm consulatum(credo quòd uideret ex consularibus neminem esse secum comparandum, negligeret autem eos, qui Coss. non fuissent) summum illud suum studiũ remisit, quo à pue ro fuerat incensus. FRIgus se.)Cæ.51.. Loca sunt temperatiora, quàm in Gallia remissioribus frigoribus. VENtum.) Cæ.167..Nostri usi fortunæ beneficio, tamen impetum classis timebam, si forte uentus remisisset: id est, si uenti posuissent, cessassent. VSVM rei.)de offic.110. Tales igitur amicitiæ sunt remissione usus leuandæ. OCVlos.)in orator.libr. 163..Oculi sunt, quorũ cum intentione, tum remissione, tum coniectu, &c. VOcem.)in orat.lib.164. Peritum hominem, qui inflaret celeriter eum sonum, quo illum, aut remissum excitaret, aut à contentione reuocaret. de uoce agitur nimis remissa, seu nimis contenta. SE totum.)Attic.168.. Cui ego non modo placabilem me præbuissem, sed totum remisissem. DEbitum.)Cæ.151. Pecunias quas erant in publicum Varroni ciues Ro. polliciti, remittit. Ita SEmisses.)3.uolu. orat.15.. Vt remissis semissibus, & trientibus quinta propè pars uectigalium tolleretur: id est, sublatis semissibus, & cõ donatis. ALIquid.)1.uolumi.orat.46.. Eidem & infinitam largitionem remittebas, & eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? EX aliqua re aliquid.)in familia.112. Nunc non modo remittimus tibi aliquid ex nostra commendatione, quasi adepti iam omnia, sed eo uehementius à te contendimus. Ita DE re.)Attico.288..Sed persuade tibi de uoluntate propria mea nihil esse remissum, de iudicio largiter: id est, nihil esse detractum, diminutum. FAcere aliquid.) Terentius. 19. Nam si cogites, remittas iam me onerare iniurijs: id est, cessabis, finem facies me iniurijs onerandi.

REmouere, est amouere, tollere, auferre. & re, & à re, & de re aliquid remouemus. MORbum se.)Attico.169.: Tu quoniam quartana cares, & nedum morbum remouisti. MVLtitudinem.)uolu.orat.144. Itaq; ille multitudine sociorum remota, Decumanos reuocat: id est, semota. IMperium.) Attico.297. Quantum nos illi ordini debeamus, ut remoto imperio, ac ui potestatis, & fascium publicanos cum græcis gratia, atq; autoritate coniungas. SE.) in orato.lib.197. Sed ne

opifices quidẽ se artibus suis remouerũt: id est, abducti sunt. SE AB aliquo.) Att. 60. Quid sit quòd se à me remouit, si mo do remouit, ignoro: id est, alienauit. Itẽ de offic. 110. Ab ami citia Q. Pompeij meo nomine se remouerat. AB exercitu a- li.) Cæsar. 235. Ob eas res ignominiæ causa ab exercitu meo te remoueo. DE medio.) 1. uolu. orat. 22. Plura clam de me- dio remouebant. Item. 144. Decumani, hoc est, principes & quasi senatores publicanorum remouẽdas de medio literas censuerunt.

REMVNerare.) est gratiam referre, qui de nobis bene me- reat, eum donis prosequi: tamq́ beneficium acceptum remu neramus, quàm qui fecit beneficium. BENEficium.) 2. uolu. orat. 210. Quibus autem officijs T. Annij beneficia remune- rabo? Item. 1. uolum. orat. 203. ALIQ.) in orat. lib. 166. Ipsa mihi tractatio literarum salutaris fuit, admonuitq́ Pom- poni, ut à te ipso sumerem aliquid ad me reficiendum, teq́ re munerandum, si non pari, at grato tamen munere.

RENAsci. est iterum nasci. PENNas.) Attico. 55. Qui mihi pennas inciderunt, nolunt eas renasci: sed ut spero iam re- nascuntur.

RENAuare operã.) Att. 10. Cum Lucio in gratiam redi, ui- deo hominem, ualde petitur, renauabo operam: id est, iterũ studebo, operam dabo.

RENOuare.) est quod iam uetus esse cœperat si nouum fiat, instauretur. ANImum ali.) Cæsa. 223. At cohortes suis ex ter rore firmatis, rursusq́ renouatis animis legionarios con- uersis equitibus, &c. BELLVM.) 2. uolum. ora. 9. Quantum illud bellum factum putetis, quod coniungant reges poten tissimi, renouent agitatæ nationes, suscipiant integræ gen- tes. 3. uolum. orat. 255. Vt haberet Galliam ultimam aptis- simam ad bellum renouandum: id est, partem Galliæ ul- timam. CENTESImas.) Attico. 91. Sed centesimis ductis à proxima quidem syngrapha, nec perpetuis; sed renouatis quotannis numerabantur numi. Item. 85. COMMENDA- tionem.) in famli. 103.. Multa, mihi crede, assequêre, ego e- nim renouabo commendationem, sed tempore. DESIDE- rium.) Vide memoriam infra. FOENVS.) Atti. 93. Cyprij nu merabant, sed Scaptius centesimis renouato in singulos an- nos fœnore contentus non fuit. GEMITVm.) uide luctum.

HOSpitiũ

HOSPITIVM.) 3.uolum.orat.145.Tu uetus hospitium renouare uoluisti.HONOREs.) Att.313..Quod nolit inquam renouare honores eosdem.INSTITutum.) 1.uolum.orat. 65.. Atque adeo institutum referri, ac renouari moleste ferunt. LVCTum & gemitum.) 3. uolum.orat.30.Luctum et gemitum renouare uoluisti.MEMoriam.).3.uolu.ora.252.. Itaq; Cæsaris munere Deciorum quidem multo interuallo per hunc præclarum uirum memoria renouata est. 2. uolu. orat.199. Qui suo fletu desiderium mei memoriamq; renouaret.MVNdum.) 2.uolum. philo. 49.. A quo rursum animante,ac deo renouatio mūdi fieret.ORAtionem.) ad Her. 15.Breuiter,ut renouetur,non redintegretur oratio. QVæstum paternum.) 3.uolum.orati.98.Cum totius prouinciç pecore compulso, pellium nomine omnem quæstum illum domesticum paternum renouasti.RELIquias.) 3.uolu.ora. 73.Si succeditur, periculum sit, ne instauratas maximi belli reliquias,ac renouatas audiamus.REM.) 1.uolum.ora.12.. Tametsi nolo eam rem cōmemorando renouare.SCELus) 1. uolum. orat. 68. Cum in Cn.Dolobellam scelus suum illud pristinum renouauit,instaurauit quæstorium. Societatem.) in famil.200.Quòd societatem Reip.conseruandç tibi mecum à patre acceptam renouas,gratum est.

REnumerare,) est reddere quod ante nobis numeratū fuerat,ut aurum, dotem. Plaut.105. Decretum est renumerare iam omne aurum patri. DOTem.) Terent.212. Si est,ut uelit reducere uxorem,licet: sin alio est auimo,renumeret dotem.est reddere dotem.

RENVNTIare.) modo est pro nuntiare,referre.& tum dicimus aliquid,& de re aliqua: modo etiam recusare. Vt Asc. 51.. Renuntiatio dicitur recusatio eius rei, quæ in placito, & promissione ueneral. ut CONDITIonem.) 1.uolu. orat. 69.. Renunciata est tota conditio.HOSPITium.) 1.uolum. orat. 95..Itaq; iste uehementer Sthenio infensus hospitium renuntiat: est recusare uelle eo uti hospite. Terentius.12. Quasi tibi non renuntiata hæc sint sic fore. Item.12.Renuntiatum est, ubi Dona. ait re abundare, ut sit nuntiatum est. Terentius 14. Domum modo ibo,ut apparentur dicam,atq; huic renuntio. ALIquid.) Plaut.183.Quin tu illud primū renuntias? ALIq.alicui.) C.Gracch⁹ apud Gel.133.Vxor renū

petendo socij Popu. Roma. supplices uestri habere debeant. ALIQ. iudicijs.) in orat. libr. 168.. Cum sublatis in Siciliam tyrānis res priuatæ longo interuallo iudicijs repeterentur. ALIQ. ex lege.) 1. uolu. orat. 57.. Quo nomine abs te sestertium millies ex lege repeto. SAcerdotium.) Cæs. 215.. Sacerdotium id repetebat: id est, iterum petebat. pendet enim longe à superiori. IN consuetudinem.) 1. uolu. orat. 65.. Quàm hæc maiorum consuetudo longo interuallo repetita, atque relata: id est, iterum in consuetudinem reuocata. INItium rei.) in fam. 91. Repeterem initium amicitiæ ex parentibus nostris. EX alto.) in fam. 32.. Tamen quoniam ex alto repetita sunt, nónne &c. ALtius aliq.) in famil. 10.. Quod tibi, ut planius exponam, altius paulo rationem meorum consiliorum repetam necesse: id est, ab initio meæ cogitationis exordiar. ut ex alto. DIuinationem.) 2. uolum. phil. 85. Est enim ab omni æternitate repetita: id est, ab ętatibus quasi per manum singulis accepta, cōprobata est diuinatio. DIES.) Cæs. 191.. Iam constabat Elide in templo Mineruæ repetitis, atq; enumeratis diebus, quo die prælium secundum fecisset Cæsar. &c. Item. 3. uolu. orat. 44.. Cur te fraterna uitia potius quàm bona paterna, & auita, & usq; à nobis cū in uiris, tum etiam in fœminis repetita mouerūt? MEmoriam alicuius.) 3. uolu. orat. 147. Obsecro Cæsar repete temporis illius memoriam: id est, reuoca, recordare. MEmoria aliquid.) in fa. 72. Euentisq; aliorum memoria repetēdis nihil accidisse nobis noui cogitemus. Item in fa. 181. Quantum memoria prę terita repetere possum: id est, recordari. REcordationē.) in orat. lib. 85. Ac mihi repetenda est ueteris cuiusdam memoriæ non sane satis explicata recordatio. POEnam ab aliquo.) 2. uolum. orat. 195.. Etenim si à me, ut isti existimant, Lentuli mortui, si Catilinæ notissimus furor, si amētia Cethegi, si luxuries ac stupra Cassij pœnas repetunt: id est, retro petunt. Ita. 3. uolumi. oration. 103. Cum ei, qui expectare uelit omnis iniusta pœna luenda sit, quàm iusta repetenda. POEnam.) Cæs. 9.. Tametsi in ueteribus Heluetiorum iniurijs Pop. Rom. ab his pœnas bello repetisset. ALIquem Syracusas.) in orato. lib. 170. Quanquàm Timeus eum quasi Licinia, & Mutia lege repetat Syracusas: id est, Syracusis eum uendicet.

REPlicare.) Dixerit Plin. & qui uelit replicare: pro iterum, & sæpius dicere: ego apud meos fateor non obseruasse. proprie autem significat dissoluere. Plaut. 80. Replica tricam, atq; extende. MEMOriam.) 2. uolum. philo. 190.. Nam licet uidere, si uelis replicare memoriã temporum, qualescunque summi ciuitatis uiri fuerant, talem ciuitatem fuisse. idẽ esse uidetur, quod repetere.

REPONEre.) Semel tandem sit dictum, omnia uerba, quæ hac particula re composita sunt, proprie modo iterum, modo retro significare: nec non etiam contra, etsi aliquando etiam re, nihil ad suum simplex addit. dicimus uero aliquid, & aliquid alicui, & in aliqua re, uel rẽ aliq. reponere. ARã.) in fami. 168.. Putésne nos tutos fore in tanta frequentia ueteranorum, quos ante de reponenda ara cogitare audimus. nunc est iterum ponere. NVMOS.) Plautus 218. Vt des mihi numos sexcentos, quos pro capite illius pendam, quos continuo reponam tibi: id est, reddam. ALIquid alicui.) in fam. 214. Cur autem laudarim peto à te, ut id à me néue in hoc reo, néue in aliis quęras, ne tibi ego idem reponam: id est, repetam. IN numero aliquo.) in orator. lib. 90. Quãquã illos quidem censemus in numero eloquentiũ reponendos: id est, collocandos. in orat. lib. 244. Tamen hunc in numero nõ re pono. id est, non numero. IN suis aliq.) Att. 162. Cæsarẽ maxime in suis M. Ciceronẽ reponere: id est, habere unum ex suis intimis. IN locum alterius.) Attic. 285. Qui se in eius locum reponi pateretur. IN deos.) 2. uolu phi. 9.. Aut homines iam morte deletos reponere in deos.

REPORTare.) est secum unde quis discedit ferre, quicquid illud sit. EXErcitum ex aliquo.) Attic. 65.. Exercitum Britania reportabant: id est, reducebant. BENEVOlentiam ex prouincia.) Attic. 86. Si nihil aliud de hac prouincia, nisi illius beneuolentiam reportassem: id est, retulissem. VICToriam.) 2. uolum. orati. 5. Vt ab illo insignia uictoriæ, non uictoriam reportarẽt. Asc. 67. P. Scipio Africanus frater eius legatum se ei obtulit, ad id bellum gerendum, & uictoriam reportauit. LAVdem.) 2. uolumi. phil. 187.. Nihil enim præter laudem bonis atq; innocentibus, neq; ex hostibus, neq; à sociis reportandum &c.

REPOSCEre rationem.) Cæsa. 56. Etsi grauius quid accide

rit, abs te rationem reposcent. Item. 1. uolum. orat. LEGem sibi indicunt innocentiæ, continentiæ, uirtutum omnium, qui ab altero rationem uitæ reposcunt.
REPrehendere.) proprie iterum prehendere, castigare, corrigere. & pro deprehendere usurpatur. ALIquid.) Plautus 103. Aufugero hercle si magis usus uenerit, si ero reprehensus, macto ego illum infortunio. ubi est pro iterum prehendere. Ita locum.) Terē. 76.. Pernoscite furtum, ne factū existimetis, an locum reprehensum, qui pręteritus negligentia est. ALIQ. in aliqua re.) 1. uolu. orat. 148.. Vt ab ijs se abstineant maxime uitijs, in quibus alterum reprehenderunt.
OMNIA in aliquo.) 1. uolum. ora. 148.. Ego in uno homine omnia uitia, quæ possunt in homine perdito nefarioq́ue esse reprehendo: id est, deprehendo. SE.) Terent. 91. Sed me reprehendi tamen: id est, repressi me ne dicerem.
REPręsentare.) Sanè repręsentare est aliquid præsens efficere. id uero tantum aut in præteritis aut in futuris fieri potest. ideo ad solutionem maxime uerbum accommodatur.
MEMOriam rei ali.) 3. uolu. orat. 8. Quod ipsum templum repręsentabat memoriam consulatus mei: id est, præsentem faciebat, renouabat. IMProbitatem.) Attic. 251.. Mihi quidem uidentur istorum animi incendi, etiam ad repręsentandam improbitatem suam: id est, renouandam. MEDIcinam aliquid.) in fam. 72. Neque expectare temporis medicinam, quam repręsentare ratione possimus: id est, qua in præsentia uti possimus. Cæs. 216.. Cæsar respondit se fore æquissimum Pharnaci, si, quę polliceretur, repręsentaturus esset: id est, id in præsenti dissolueret. DE repręsentatione uidebis.) in fami. 266. id est, quod ad solutionem præsentem attinet. Attic. 195.. Si enim Faberianum uenderem, explicare, uel repręsentare non dubitarem: id est, facile possem pręsenti pecunia rem conficere. Item. 196.. Magno enim adiumento Hermogenes potest esse in repræsentando: id est, præsentem pecuniam soluendo. Attico. 196. Si qua etiam iactura facienda sit in repræsentando quod possum, adducito. in fa. 262.. Conserua te mihi, dies promissorum adest, quem etiā repręsentabo, si adueneris: id est, etsi nondum uenerit faciam aduenisse, cum ipse adueneris. Locus uero Cælij in familiarib. 111.. Certè inquam absolutus est, me repręsentante pronun-

riatum est. nisi sit (quando res in iudicio uersatur) quod uulgo etiam nostrates patroni dicunt appresentar. locus mihi perobscurus est. neq; enim offendor quòd Hortensius cum defenderit. Plures enim iam pridem notum est, in una causa patronos adhiberi solitos esse, quibus etiam suæ propriæ unicuiq; partes attributæ erant. Fortasse Cælio datum erat, ut reum in iudicium adduceret. Si uero lectio commutanda sit, me præsente, uel me rem spectante, ego cum Rutilio libenter legerem.

REprimere, est cohibere, compescere, atq; de iis sæpius quæ aliqua sunt uiolētia. COnatum alicuius.) 1. uolu. orat. 176.. Ego tectus præsidio firmo amicorum Catilinæ, tum & Antonii copias, & conatum repressi. COpias. Vide conatum. FVgam.) Attic. 117. Itaq; fuga, quæ parabatur repressa est. ITER.) Attico. 162. Dubitabat nostrum nemo, quin Cæsar itinera repressisset. CAEdes.) Attic. 294.. Sublata Mysiæ latrocinia, cædes multis locis repressas. IRAcundiam.) Ter. 95. Tandem reprime iracundiam, atq; ad te redi. De. repressi, redii, mitto maledicta omnia. FAmam.) 3. uolum. oratio. 235.. Hanc quæso pro tua singulari sapientia reprime famā, atq; effice, ne id quod nō curas, cupere uideare. SErmones.) in fa. 38.. Hos ego sermones, q & multi sunt, & tuā existimationē, ut ego sentio, non offendunt, lacessiui nunq̄, sed non ualde repressi. SE.) Ter. 54.. Sed reprimam me nunc de eo, qui penè inceperat loqui. idem facit. 91. per uerbum reprehēdere sed me reprehendi tamen.

REpromittere, est proprie contra aliquid alicui promittere, præsertim à quo aliquid accipimus. in orat. lib. 166. Non me hercle, inquit, tibi repromittere istuc quidem ausus sim. assecurar. Plaut. 25. Verum istuc argentum tamē mihi si uis dinumerare, repromittam istoc nomine solutam rem futurum. Item. 2. uolumi. orationum. 203. In referenda autem gratia hoc uobis repromitto, semperq; præstabo. 1. uolum. orationum. 51. Repromittis tu ab hinc triennium Roscio. quid? recita ista & cæte. 1. uolumi. orationum. 51.. Etenim forsitan hoc tibi ueniat in mentem, repromisisse Fannio Roscium, si quid à Flauio exegisset, eius partem dimidiam se domino exegisse.

REpudiare.) Maxime ad uxorem recusandam pertinet uerbum:

bum:quin ex eo factum uerbum uidetur.quod:quæ pudendis prædita est uxor, ea repudiatur. transfertur tamen ad cætera,quæ non probentur. CONſilium.)in orat.libr.143. Neq; uero esse mirandum si cum suis consiliis remp. profligasset,consilium senatus à rep.repudiaret.Terent.17.. Repudio consilium, quod primum intenderam. CAVſam.)2.uolum1.oratio.125..Si hominis & suis, & Pop. Rom.ornamẽtis amplissimã causam tanti periculi repudiassem. CONditiones.)3.uolum.oratio.255.Si etiam queritur conditiones suas repudiatas æquas quidem,& uerecundas.LEgem.) de offic 114.Itaq; lex popularis suffragiis populi repudiata est:id est,non accepta est.SENTENtiam.) 3.uolumine orationum.206.Intelligo Quir.à uobis hanc sententiam repudiari,neq; iniuria.

REpugnare aliquid alic.rei.)de offi.113..Tum amicitiæ repugnant maxime:id est,aduersantur.

REputare.)Quia re,iterũ significat, quæ uero iterata sunt maius studium habere solent:ideo reputare erit diligenter considerare,examinare.Nam putare est cogitare,quia cogitando,quæ superflua sunt,mente recidimus.& aliquid reputamus,& cum animo nostro.in famil.11.Tamen non reputans quid ille uellet,in omnibus meis sententiis de rep.pristinis permanebam.Item.2.uolumine philoso.49. Nunc horum nihil unquam reputauisse certo scio:id est, considerasse.Terent.18..Dum hæc reputo. Don.ait, putamus instantia,reputamus præterita.

REquiescere,eorum est,qui defessi sunt,ait Do.Terent.33.. Requiescere ubi uolebat.IN Sermone alic.)in ora.lib.230.. Sed tamen defessus iã labore,atq; itinere disputationis meæ, requiescã in Cæsaris sermone,quasi in aliquo opportuno diuersorio:id est,dum Cæsar loquitur,ipse quiescam.

REquirere,est diu quærere,inquit No.ideoq; etiam diligẽter quærere significat:nec non etiam desiderare.uidetur etiam interdum nescio quid tacitæ accusationis habere. SIgnum.)Attic.171..Signum requirent,aut manum,dices iis, me propter custodias eas uitasse:id est,diligenter quærent. ALIQ.)1.uolum,philos.232..Nam & qui beatus est,non intelligo quid requirat,ut sit beatior:id est,quid amplius quęrat.OFficium.)in fami.8. Tamen non tam mihi molestum fuit

fuit accusari abs te officium meum, quàm iucũdum requiri. de offic.24. PRVdentiam.) de offic.117. In quo equidem continentissimorum hominum maiorum nostrorum sæpe requiro prudentiam: id est, desidero. uel etiam accuso prudentiam nostrorum, quæ in hoc nulla fuit. Et illi persimile est quod dixit alibi, desiderare animum alicuius ex aliqua re.
LITEras.) Att.281. Breues tuæ literæ, breues dico, imò nullæ, tribuísne uersiculis his temporibus Brutus ad me? nihil scripsissem potius, & requiris meas. Item EPIstolas.) in fa. 195. Epistolas requiris meas: id est, quasi quòd cessem ad te scribere, me subaccusas.
RESArcire.) est integrum facere. VEstem.) Ter.78.. Disciditne uestem? resarcietur. Do. ait re abundare: id est, sarcietur. DAMnum.) in fam.10.. Tamen à me minima putabantur in meis damnis resarciendis. SARCIRE uero infamiam dixit Cæs.181. Tantum'que studiũ infamiæ sarciendæ: id ẽ, delendæ.
RESCIndere.) est abscindere. PONtem.) Cæs.42.. Se in Galliam recepit, pontem'que rescidit: id est, demolitus est. REM iudicatam.) 1.uol.orat.238. Vt damnati in integrum restituantur, uincti soluantur, exules reducantur, res iudicatæ rescindantur: id est, irritæ fiant. IVS belli.) Sallu.78. Belli iura rescindi. PRæturam.) 1.uolum.orat.137. Metellus totã triennij præturam rescidisset.
RESCIre.) Scimus, inquit Do. manifesta, rescimus occulta. Item rescire est recognoscere, & uix inuenire, quod quis nescierit. & scimus per nos, rescimus ex alio. Terent. 104. Hoc ubi senex rescíuit, heri ea causa rure huc aduenit. Item.104. Me abs te immerito esse accusatam postmodum rescisces. Item.112.. Quod si resciuerit peperisse eam. Item Teren.107. Priusquàm id rescitum est. Item.121.
RESCribere.) Præter notam significationem illud etiã eleganter significat. quod est renumerare. nam cum pecuniam præcedat scriptura, & eo nomine scribere sit dare, pari etiã ratione rescribere erit renumerare. ARGENTVM rursus.) Terent.144. Sed transi sodes ad forum, atque illud argentum iube rursum rescribi Phormio: id est, reddi, renumerari. Attic. 251. HS. CCCC. si in præsentia soluerimus, reliqua rescribamus. EPIstolæ.) Attic.5.. Eo factum est, ut epistolæ tuæ resciberem aliquid, breuitate temporis tam pauca coge-

rer scribere. AD ea, quæ quæris.) in fami. 10.. Vt tibi rescribe rem ad ea quæ requiris. A Dequum.) Cæsa. 15. Pollicitum est in cohortis prętorię loco decimam legionem habiturum ad equum rescribere: id est, equos illis attribuere. uulgo far soldato à cauallo.
RESEcare.) est partem aliquam demere. AD uiuum aliqd.) de offic. 99. Neq; id ad uiuum reseco. Prouerbialis est sententia, cum significare uolumus aliquid, atq; adeo multũ de re, qua de agitur, nos aduersario concedere.
RESEruare.) est differre. & aliquid alicui, & in aliquid reseruamus. ALIquid alicui rei.) 2. uolum. orat. 64. Et cõcioni reseruo. ita Att. 310.. Præsenti sermoni reseruentur. IN congressum.) Attic. 20. Aut in congressum nostrum reseruabo. ALIquem.) in famil. 62. Vide, ne cum uelis reuocare tempus omnium reseruandorum, cũ qui seruetur non erit, non possis. nunc est cõseruare.
RESIdere.) est proprie deorsum tendere. modo quiescere, cessare: interdum permanere esse uidetur. Plau. 50.. Ita uenter, guttur'q; resident esuriales ferias. Quem locũ Adrianus etiam citat, sed dimidiatum: reliquit enim esuriales ferias. quid autem ille, ex eo sciri poterit? ego magis cum Pylade sentio qui ita exponendo legit, Venter & guttur resident esuriales ferias: id est, ociantur, aguntq; ferias esuritione plenas. & est residere ferias, ut uiuere uitam, seruire seruitutẽ. ego uero accusatiuum illum ea ratione positum esse potius dicerem, qua tempus poni solet, quia ferię tempus continẽt, dixisse'q; ferias residere, quasi dies feriatos ociari. MOntes.) 3. uolum. orat. 97. Perficit ille, ut si mõtes resedissent, amnes exaruissent, non naturæ præsidio, sed uictoria sua, rebus'q; gestis Italiam munitam haberem⁹: id est, complanati essent. MENTEM à re aliq.) Cæs. 96. Quorum mentes nondum à superiore bello resedisse sperabat: id est, quiescere. SENsum.) in familiar. 72. In qua si resideat sensus: id est, remaneat. ALIQVID amoris.) in famil. 62.. Vt si quid residet in te amoris: id est, remanet. PLVS officii apud me.) in famili. 63.. Apud me plus officii residere facilime patior: id est, esse. MALVM aliquod.) Attico. 289. Cum tantum resideat intra muros mali: id est, restet, relinquatur.
SPEM salutis.) 2. uolu. orat, 93.. Quomõ spes salutis reliqua reside-

residebit: id est, manebit. SVspitionem rei.) Attico.295.. In quibus non potest residere inertiæ, aut leuitatis ulla suspicio. REligionem in aliq.) 2. uolu. phil. 227. Qui in meis ædibus aliquam religionem residere diceret: id est, inesse, habitare. CVLpam in ali.) Attico. 285. Cuius culpa non magis in te residet.

RESIstere, proprie est opponere se. interdum pro consistere. SVspicioni.) Attic. 293.. Quæ resistat non solum gratiæ, uerum etiam suspitioni. Cæs. 157.. At illi itinere totius noctis confecto, subsequi non poterant, atq; alij alio loco resistebant: id est, consistebant. Item. 1. uolu. phil. 244. Resistit extra fores (ut ante dixi) limenq; carceris. multa sunt supra agit enim de uirtute.

REsoluere, idem est quod soluere, dissoluere.) Plautus. 68. Nam inde rem resoluo omnibus, quibus debeo. Plautus. 25. Ehó ecquis pro uectura oliui resoluit? DAMnum.) de re rustic: 19. Siquid emptor, aut pastores, aut pecus emptoris domino damni dederit, uiri boni arbitratu resoluatur: id est, præstetur. Item. 19..

REsonare.) 1. uolum. philoso. 190.. Ea uirtuti resonat tanquam imago: id est, respondet. ita. AD neruos in cantibus.) 2. uolum. phi. 56. Nares cornibus ijs, qui ad neruos resonant in cantibus: id est, qui sonum ipsum nisi conficiunt in neruis, saltem maxime adiuuant.

REspicere, est proprie retro aspicere. & quoniam miseria posterior est felicitate: ideo etiam dicimus respicere miserum. pro iuuare. ita in quibusdam alijs. quædam tamē & alia significat. & aliq. & ad aliq. respicimus. AD aliq.) Terēt. 92. Cum huc respicio ad uirginem, illa sese interea commodum huc aduerterat. DE improuiso.) Ter. 10. Quasi de improuiso respice ad eū: id est, retro respice &c. Item. 138. IN secundis aliq.) Terent. 23.. Me in secundis respice: id est, cum tibi res tuæ secundæ sint, ne me deseras. Terent. 84.. Nam hercle alius nemo respicit nos. INImicum) Q. Metell. Numi. apud Gell. 96.. Quem ego mihi neq; amicum accipio, neque inimicum respicio. summi est uox contemptus, quem dicat inimicum respectu etiam indignum. CAEsarem.) Cæs. 119.. Sin Cæsarem respiciant, atq; eius gratiam sequantur. uulgo, hauer rispetto, & obsequi Cæsari. in famil. 27.. Nam quod

quod rogas, ut respiciam generum meum adolescentē optimum, mihiq; charissimum: id est, eius rationem habeam aliquam. ita Terent. 131.. Respice ætatem tuam. ita Terent. 52. Nullum, remittis tempus, neq; te respicis: id est, consideras, quid sis ætatis, tibi non consulis. ALICVius rei.) Cæsa. 121. Quod illi turbulentissimi superioribus temporibus Tr. ple. octauo deniq; mense suarum actionum respicere, ac timere consueuerunt: id est, considerare. ALIQuid ad aliq.) Cę. 161. Ad hunc summa imperij respiciebat: id est, spectabat.
RESPirare, est quasi spiritum sumere. inde & per translationem recreari, refici. & à re respirare, & animam dicimus. A MEtu paulum.) 2. uolu. orat. 60. Qui nunc primum post illam flammam aliorum facto, & cupiditate excitatam, spe uestrę ęquitatis, erigere animum, & paulum respirare à metu cœpit. 225. Idem posteaq̃ respirare uos à metu cędis emergere autoritatem nostram à fluctibus. AVAritiam.) 1. uolu. orat. 9.. Quid ago? si me hercule hæc tecum duo uerba fecisses. quid ago? respirasset cupiditas, atq; auaritia paululum: id est, non tam pressa fuisset auaritia, ac cupiditas tua: id est multum de auaritia, & cupiditate remisisses. ANImam.) 2. uolum. phil. 53. Excipiatq; animam eam, quę ducta sit spiritu, eandem à pulmonibus respiret, & reddat
RESpondere. Spondere inquit Sex. ante ponebatur pro dicere. unde & respondere adhuc manet. ut respondere fit ad dictum dicere. transfertur tamen à uoce ad rem, & plerūq; similitudinem significat. dicimus uero alicui, & ad aliquid respondere. PAVca.) 3. uolum. orat. 40.. Videte quàm pauca respondeam. ita PAVcis, ORE alicuius.) in orat. 179.. Cui orationi Cæpionis ore respondit Aelius: id est, Aelius Cæpionis ore usus est, fecit Aelius orationem, sed eam habuit Cępio. ORdine.) in fam. 28. His ego ordine, ut uideris uelle, respondebo. TEMpori aliqd.) At. 199.. Cū tamē breuioribus diebus quotidie respōdebant tabellarij. ALIcui aliq.) 1. uol. ph. 91.. Vt ita erudiatur, ut & patri & Scipiōi nostro, & tibi tam propinquo respondeat: id est, tui similis sit, te referat factis & moribus. Att. 198.. Iudicio ali. aliq.) At. 228.. Quòd si bonitas tua respōderit iudicio meo, quod semper habui de te, gaudebo: id est, si talē te præstiteris, qualē iudico futurū, OPtatis.) in famili. 18. Quodq; in omnibus tuis rebus meis

optatis fortuna respondet: id est, obsequitur meis optatis. OPInioni hominum.) in fa.19.. Non quo uerear, ne tua uirtus opinioni hominum respondeat: id est, talis futura sit, qualem ipsi homines opinantur futuram. OFficiis.) in fam. 149.. Tantis enim tuis officiis non uideor mihi respondere posse: id est, satisfacere. MVtuo.) in fam. 63.. Nulla enim re tam lætari soleo, quàm meorum officiorum cõscientia, quibus si quando non mutuo respondetur, apud me plus officii residere facilime patior. DOmum suam palatio.) 2. uolum. oratio. 255.. Velle se in carinis ædificare alteram porticum, quæ palatio responderet: id est, quæ palatio adiuncta esset aliqua parte, uel è regione aduersus illud extructa, uel par foret. AD tempus.) Attico. 251.. Vt ii, qui debent non respondeant ad tempus: id est, non soluant ad diem constitutum. AD rogatum.) 2. uolumi. orationum. 148. Nunquàm nobis ad rogatum respondent. DE aliqua re.) in familiar. 181. Detulit ad me querelam tuam, de qua, prius quàm respondeo, pauca præponam.

RESTAGNARE locum.) Cæsar. 152.. Quo mare succedit longius, lateq; is locus restagnat, quem si quis uitare uoluerit, sex millium circuitu in oppidum perueniet: id est, stagnum efficit.

REstare, est superesse, reliquum esse. modo resistere.) Terẽ. 4. Restat Chremes, qui mihi exorandus est. LOcum.) 1. uolumi. philoso. 62.. Restat locus uel huic disputationi maxime necessarius de amicitia. Item de officiis. 91. Quarta restat causa: id est, reliqua est. ALIquid alicui.) 2. uolu. ora. 1. Quæ tamen ei sola in malis restiterunt: id est, non amissa sunt. IN ceruicibus ali.) 2. uolumine orationum. 143. Sed ab illo in speculis, atq; insidiis relicti, in capite atq; in ceruicib9 nostris restiterunt: id est, relicti sunt. PRO resistere.) Terent. 73.. At si rogitem, iam quid est quod peccem, aut quamobrem id faciam, nescias: in qua re nunc tam confidẽter restas stulta: id est, resistis.

REstinguere.) Eadem ferè ratione se habet uerbũ hoc, qua extinguere. ARdorem.) 3. uolu. orat. 199.. Nomen ipsum legatorum, hunc quem uidimus, restinguet ardorem municipiorum, atq; Italiæ franget animos. Item. 1. uolumi. philo. 18. INcendium.) 3. uolum. orat. 228.. Concurritur undiq; ad

commune

commune incendium restinguendum. BELlum.)in Fa.175.
Ex tuis literis, & ex Gracci oratione non modo non restinctum bellum, sed etiã inflammatũ uidetur. FVrorem.)2.uo. orat.193. Sed ꝙ homo nouus perniciosum nobilium restinxerit furorem. Sitim.)1.uol. phi.66. Eadémne in quam quæ restincta siti? &c. SERmonem.)Att.206.. Sermunculum enim omnem, aut restinxerit, aut sedarit. VERba.) Ter.26.. Hæc uerba una mehercule falsa lachrymula, quam oculos terendo misere uix ui expresserit, restinguet. STVdium.)3.uolum. orat.246. Nec conditio insidiosa pacis libertatis recuperandæ studia restingueret.

RESTIpulari.) Cum à stipe uerbum sit factum, eius proprium esse uidetur, qui pecuniam accipit: stipulari uero eius, qui eam collocat. Item. 1. uolumi. orationum.51.. Repromittis tu ab hinc triennium Roscio. quid? recita istam restipulationem clarius. Item: Quid enim restipulatio clamat quasi repromissio.

REstituere, est unde aliquid ablatum fuerat, id eò referre. Inter uero reddi & restitui Don. hanc differentiam facit, ut reddantur quę nostri cupida *sunt*, *restituantur quorum nos* cupidi sumus. & aliquid alicui, & in aliquid restituimus. DIgnitatem ordini.)in orator. libr.133.. Equestri ordini restituit non solum dignitatem, sed etiam uoluptatem. VOLVptatem. uide dignitatem. VIM.)1.uolumi. oratio.291.. Qui dies totos, aut uim fieri uetat, aut restitui factam iubet: id est, præstare damnum per uim factum: POtestatem Tribunitiam.)2.uolumi. orationũ.73.. Quæ post restitutam Tribunitiam potestatem nemo attigit. Sallusti.78. PRælium.) Cæ.18.. Itaq; prælium restitutum est: id est, redintegratum. EXercitum.) Sall.83.. Restituto deinde apud Gaberam exercitu: id est, refecto. ALIquem alicui.) Attico.5.. Primum de nostro amico placando, aut etiam planè restituendo pollicear. AEdes.) in orat. lib. Ei cui domus usus fructus legatus sit, non restituturũ hæredem, si corruent: id est, instauraturum. LOcum.) Terent.123. Quem actoris uirtus nobis restituit locum. IN antiquum.)1.uolu. orat.68.. Vt ea restitui in antiquum statũ nullo modo possit. IN locum.) Pla.154.. Aut facile te in eundem restitues locum. Teren.16. Restitui to in quem me accepisti locum. IN integrum.)1.uolu. orat.

238. Vt damnati in integrum restituantur, iuncti soluantur, exules reducantur, res iudicatæ rescindantur. IN possessionem.) in fam. 160.. Si ista pax perditum hominem in possessionē impotentissimi dominatus restitutura est. IN ędes suas aliqu.) 1. uolum. orationū. 291.. Quemadmodum te restituat in ædes tuas, non habebit. IN gratiam.) 3. uolum. orationum. 73.. Hic me meus in remp. animus pristinus, ac perennis cum C. Cęsare reducit, reconciliat, restituit in gratiā. AB occasu.) Sallusti. 93.. Si uero urbem amplissimo nomini, & maximo imperio, iam ab occasu restitueris: id est, seruaris occidentem.

RESVpinare.) Re, in hoc uerbo proprietatis suæ nihil retinet, nihilo enim plus est resupinare, quàm supinare, siquidē supinare est retro flectere, uel ita iacere, ut cœlum aspiciamus, unde supini qui ita dormiunt, appellantur, quod idem est in resupino, & in resupinis. ALIquem.) Terent. 142.. Ponè apprehendit pallio, resupinus respicio. rogo: quamobrē retineat me.

REtardare, est moram facere. ANImos.) 1. uolumi. oratio. 79.. Quo animos testium retardarent: id est, minus uehemētes efficerent in testimonio dicendo. Item. 1. uolum. oratio. 60. BELlum.) 3. uolumi. oratio. 200. Vnde est adhuc bellum, nisi retardatione, & mora? IMpetus & conatum.) 3. uolum. orat. 5. Reliqui coniurationis impetus, & conatus sunt retardati. ABsolute protulit.) 1. uolumi. phil. 164.. Veniet tēpus, & quidem celeriter, & siue properabis, siue retardabis, uolat enim ætas.

REtexere.) Tractum est uerbum à telis. est autem modo iterum texere, modo detexere. SVperiora.) in fam. 74.. Nam die tuo natali uictoria nuntiata in multa secula uidebamus remp. liberatam, noui timores retexunt superiora: & est iterum texunt. SE.) in fami. 180. An quod adolescens præstiti, cum etiam errare cum excusatione possem, id nūc ætate præcipitata commutem, ac me ipsum retexam? id est, renouem. ORAtionem suam.) 3. uolumi. orat. 166.. Itaq; iam retexo orationem meam: id est, eadem scribam, quæ antea. PRætuuram.) 1. uolumi. orationum. 21.. Vt totam suam præturam retexere uideretur. est quasi particulatim de ea agere. THECAM numariam.) Attico. 59. Quare in hoc thecam numariam

riam ne retexeris.

RETICERE.) Terentius.52.. Ne retice, ne uerere. reticemus dolores, tacemus cōsilia: obticemus uero, quorum nos pudet, inquit Don.

REtinere, est conseruare, interdum alia. IN officio.) 1.uol. orat.30. Vt quos natura ipsa in officio retinere non potuisset. ET officium.) de offi.73.. Qui retinendi officij causa cruciatum subierit uoluntarium. MORtem.) 1.uolum.phi.64. Qui mos cum à posterioribus non esset retentus, Arcesilas eum reuocauit. IMperium.) Sallu. Nam imperium his artibus retinetur. CHAritatem in aliq.) de offi.109.. Retinent tamen charitatem in pastores. SENtentiam.) 1.uolum.phi. 244.. Sunt autem hæ de finibus, ut opinor, retētæ, defensæq; sententiæ. IVdicium.) 1.uolum.phi.58.. Et qui suum iudiciū retinent: id est, in eo perstant quod iudicant. AMplitudinem.) in fam.4.. At ea excepta, possum confirmare te & Senatus, & Pop.Rom. summo studio amplitudinem tuam retenturum. IVS suum.) 1.uolu.orat.155. Sed isti equites Ro: qui suum ius retinere se contra Apronium posse erant arbitrati. SAlutem.) in famil.93.. Et hac amissa salutem retinere uoluisse. AD salutem.) Plaut.40.. Si herum uidet superare amorem, hoc serui esse officium reor, retinere ad salutem. non eum quò incumbat, eò impellere. ALIquid aliquem.) in famil.68. Etenim ordo ipse annalium mediocriter nos retinet: id est, delectat. TAbellarios.) in famili. 163. Tamen nequaquam tanta in mora est, quāta qui locis omnibus dispositi ab utraq; parte scrutantur tabellarios, ac retinent: id ē, remorantnr intercipiunt.

RETORquere pilam.) de offic.94.. Néue tanquam pilam retorserit.

RETRAhere, est ab incepto abducere. EX itinere.) Sallust. 16.. Quem ad Catilinam proficiscentem ex itinere retractū aiebant. AILQ. aliquo.) 1.uolum.philo.76.. Si Annibalē in Africam retraxisset.

REtractare aliquid, est de illo iterum simpliciter agere. aliquando etiam cum correctione quadam. Attico.124. Augemus enim dolorem retractando. OPVS.) Attico.252.. Sed tamen idem σύνταγμα nisi ad te retractatius: id est, diligentius correptum. Item.1.uolu.phi.244.. Vt sine retractatione libere

bere dicere auderēt, sapētes esse semper beatissimos: id est, perseueranter in opinione permanerent.

REtrudere.) 1. uolum. orat. 77.. Sed etiam iaceat in tenebris ab isto retrusa, atque abdita.

REtundere, est hebetē reddere. FErrum.) 2. uol. orat. 183. Et in animū inducā, cuius nuper ferrū retuderim, flammamque restinxerim, eiusdē nunc causam uitāque defendere? SERmones.) in fa. 115. Quo facto retudit sermones. etsi legitur retulit, quod nihil ad rem facere uidetur.

REuellere iniurias.) Attic. 79. Honorificisque uerbis oēs iniurias reuellimus superiores: id est, prorsus euellimus. TEla.) 3. uol. orat. 85. Et absentem principe Cn. Pompeio referente, & de corpore reip. tuorum scelerum tela reuellente, reuocarunt: id est, extrahente.

REuenire, est redire, reuerti. REM in eum locum.) Plaut. 106.. In eum nunc reuenit res locum, ut &c. id est, ad id redit res. IN gratiam cum aliquo.) Plautus. 253.. Cumque eo reueni ex inimicitijs in gratiam. DOmum.) in orato. lib. 99. Cum miles domum reuenisset, egissetque lege in hęreditatem paternam. Item in orator. libr. 100. Ac postea domum reuenisset. Plaut. 112. Næ ille ædepol Ephesi multo mauellem foret, dum saluus esset, quàm reuenisset domum, Terent. 100.. Reuenit Pamphilus.

REuereri, est ingenue timere: cum timere proprie seruorū sit, ut in uereri dictum est. in orat. lib. 119.. Dicam enim non reuerens assentandi suspicionem: id est nihil timens, ne assentari uidear.

REuertere.) Et reuertere, & reuerti in eadem significatiōe usi sunt boni pro redire. ut ad pristinum. ANImum.) in fa. 161. Vt enim primum post Antonij fœdissimū discessum senatus haberi libere potuit, ad illū animū meum reuerti pristinum. Ita AD consuetudinem.) in fa. 141.. Nisi ad superiorē cōsuetudinem tum, cum Fauonius flaret, reuertisses. AD institutum.) Attic. 327. Quoniam tamen ex epistola, quam ad te miseram, cognouit Cæsar me aliquid esse exorsum, reuertar ad institutum: id est, pergam exequi quod institueram. AD propositum.) uolu. philo. 86.. Sed ut ad propositum reuertamur. AD sanitatem.) Cæs. 14.. Iamque cum ad sanitatē reuerti arbitrabatur: id est, resipiscere. AD suū commodū.) in orat.

in orat.lib.83. Vtilitas autem aut in corpore posita est, aut in extraneis rebus, quarũ tamẽ rerum multo maxima pars ad corporis commodum reuertitur: id est, spectat, pertinet. Obseruo item in hoc uerbo reuerti id, quod etiam in redire, cum pro tractare, seu mentionem facere positum est, sępe re uersionem ad eam rem fieri uideri, de qua ante nihil sit dictum. ut. 3. uolu. orat. 38.. Equidem ut ad me reuertar: id est de me agam. Item ad Chrysippi laqueos reuertamur. cũ de utroque adhuc nihil egisset.

REuinci aliq.) 2. uol. ora. 187.. Nunquam enim hic neque suo, neque amicorum iudicio reuincetur.

REuisere. Vide quædam ad uisere.) Terent. 10. Reuiso quid agant: id est redeo, ut uideam.

REuiuiscere, est iterum in uitam restitui. FRAtrem alicuius.) Apud Gel. loquitur Ap. cęci filia. sed utinam reuiuiscat frater. IVSTItiam, Abstinentiam, Clementiam.) Attic. 76.. Mehercule etiam aduentu nostro reuiuiscunt iustitia, abstinentia, clementia tui Ciceronis. LIbertatem.) Attic. 329. In quibus reuiuiscente libertate.

REuocare, est retro uocare, retrahere, & quædam alia. DE cursu aliq.) in fam. 143.. Postea quàm de meo cursu reipub. sum uoce reuocatus: id est, retractus. Terent. 26. Exclusit, reuocat, redeam? &c. id est, retro uocat. abscessus enim est in exclusit. CORpus.) in fam. 107.. Ego hic cogito commorari, quoad me reficiam. nam & uires & corpus amisi: sed si morbum depulero, facile (ut spero) illa reuocabo: id est, & corp9, & uires. & est reficere. VIres.) in fa. 107.. Vide corp9. TEMpus.) in fam. 62. Vide ne cum uelis reuocare tẽpus oĩm reseruandorum, cum qui seruetur non erit, non possis: id est, quod præcesserit tempus. ANImos.) 2. uolumine orationum. 242. Reuocate iam animos uestros ab hac subtili nostra disputatione ad uniuersam rempub. id est, conuertite animos uestros ad rempub. SE.) 3. uolumi. orationum. 94. Se reuocare non poterat: id est, abducere. AD sanitatem.) Cæsar. 201.. Ciues suos primum ad sanitatẽ reuocaret, deinde conseruaret fidem. Pop. Roma. AD coniecturam, AD rationem.) 2. uolumi. orat. 206. Nonnulli autem illam rem ad illam rationem, coniecturamque reuocabant. AD suum munus se.) in orator. libris. 153.. Nunc ad reliqua progrediar,

neq; ad meum munus, pensum'q; reuocabo: id est, referam. AD arbitrium suum.) Attic. 875. Quod enim nondum senatus censuit, nec Pop. Rom. iussit, id arroganter non praeiudico, neq; reuoco ad arbitrium meum: id est, arbitratu meo non facio. AD memoriam.) 2. uolumi. orat. 158.. Reuocarē animos uestros ad Mithridatici belli memoriam: id est, mentionem uobis facerem de bello Mithridatico, in memoriam uobis id bellū adducerem. AD ueritatem rationem.) de off. 69. Nihil contra inutilius ei, qui id iniuste consecutus sit, inuenit, cum ad ueritatem cœpi reuocare rationem: id est, cū rationabiliter considero, atq; in consilium rationem adhibeo. AD lucrum.) 3. uolum. orat. 189. Duobus, aut tribus Senatus Cons. è rep. benefactis, reliquas res ad lucrum, prædam'q; reuocarit, uendiderit: id est lucro, & prędæ habuerit. AD prædam. uide ad lucrum. AD uitam.) Attic. 116. Sed tamen M. Lepidum, L. Torquatum, C. Cassium Trib. pleb. (ij enim sunt nobiscum: id est, in Formiano) Philotimi literæ ad uitam reuocarunt, quasi qui à uita iam discesserant. AD cœnas aliq.) in fam. 142. Vides ut te philosophando reuocare coner ad cœnas. AD suam naturam.) de offic. 24. In qua deliberatione ad suam cuiusq; naturam consilium est omne reuocandum: id est, secūdum suam naturam consulere. AD consuetudinem pristinam.) in fami. 161. Senatum iam languētem & defessum ad pristinam uirtutem, cōsuetudinem'q; reuocaui. Item Attico. 195. Quod me ad consuetudinem reuocas. AD calculos.) de off. 107. Hoc est nimis exigue, & exile ad calculos reuocare amicitiam, ut par sit ratio acceptorum, ac datorum: id est, adducere ad exilem computum amicitiam, eo modo eam dimetiendo. AD primas notiones omnia.) 2. uolumi. philo. 11. Sed ne omnia reuocentur ad primas notiones: id est, nō eo omnia referantur. AD industriā se.) in orator. lib. 195.. Reuocare se ad industriam cœpit: id est, redire. IN sermonem longum.) 2. uolum. phil. 158. In lōgum sermonem me reuocas Attice. IN crimen.) 1. uolu. ora. 37. In minimis, priuatis'q; rebus etiam negligentia in crimē mandati, iudicium'q; infamia reuocatur: id est, crimini datur. IN dubium.) 1. uolum. orationum. 299.. Nihil amplius Popu. Roma. causa, ciuitatis, ius, bona, fortunæ, possessiones'q; in dubium, incertum'q; reuocabuntur: id est, adducentur.

tur. AB aliqua re se.) Attico.84.. Quem etiam amare cœperam. sed dico reuocaui me, ne te offenderem: id est, destiti eum amare.

RIDEre, cum absolute prolatum est, in propria significatione ponitur. cum uero accusatiuum habet, magis est irridere. AMENtiam ali.) 1. uolumi. oratio. 16. Quid ad hæc Næuius? ridet scilicet, nostram amentiam, qui in uita sua rationem officij desideremus. ALIQ.) in fa. 22.. Quod ita factum sit, ut dederis nobis, quemadmodum scripseras ad me, quem semper ridere possemus. Item. 22.. NIuem atram.) Atti. 314. Risi niuem atram.

RIgere, est durum, asperumq́ fieri, idq́ maxime ex frigore. FRIgore aliq.) 1. uolu. phi. 102. Cæteras partes incultas, quod aut frigore rigeant, aut urãtur calore. SENsum alic.) Tiro Cic. libertus apud Au. Gellium. 103. Sẽsusq́ eorum expectatione causæ suspensos, rigentes, honorificis, uerecundisq́ sententijs commulcere.

RINgere, est stomachari, inquit Don. tractum à canibus latraturis. Terent. 129.. Dum tibi sit quod placeat, ille ringitur, tu rideas. No. exponit, irascitur.

ROgare, est modo precari, modo interrogare, sciscitari. cũ uero est cũ lege, ferè idem significat quod ferre. EX animo aliq.) in fam. 207. Ego te plane rogo, atq́ ita, ut maiore studio, iustiore de causa magis ex animo nihil rogare possem. DE re aliqua.) Attico. 71. Illud tamen nõ desinam, dum adesse putabo, de Cæsaris nomine rogare: id est, quod ad Cæsaris nomen attinet. Terent. 3.. Accedo ad pedissequas, quę sit rogo: id est, quæro, sciscitor. LEgem.) 2. uolu. philo. 172. Eas tu igitur leges rogabis uidelicet quæ nunquàm abrogẽtur? Item. 174. 176. Ita rogationem. Plaut. 65. Rogationes plurimas propter nos popul⁹ sciuit, quas uos rogatas rũpitis: id est, latas. SENtentiam.) 1. uolu. ora. 74. Cum esset sententiã rogatus, hoc initio est summa cum autoritate usus. Atti. 7.. Primum scito me non esse rogatum sentẽtiam. 12. Rogatus ego sententiam, multa dixi de summa reip.

ROtundare aliq.) 2. uol. phi. 201. Cumq́ similem uniuersitatis naturæ efficere uellet, ad uolubilitatem retundauit. nos mundum nominauimus.

ROBOrare, est firmius reddere. GRAuitatem.) de officijs.

23. Eamq; ipse perpetua constantia roborasset.

RVEre.) Multas habet significationes hoc uerbū apud No. possumus tamen his paucis uerbum absoluere. Nūquàm scilicet sine uiolentia, quæ in uerbo suapte natura inest, quicquam recte significare. quod etiam Do. innuit cum dicit, ruere est toto corpore uti ad impellendum, quod faciunt qui ipsi præcipites alios prosternunt. inde sues ruere dicuntur. tamq; intransitiue, q̄ transitiue à bonis in eadē significatione poni solere. ut turris ruit, & ego cæteros ruerē. REMP.) 3. uol. ora. Quæ cū accidunt, nemo est, quin intelligat ruere illā remp. IN dicendo.) 1. uol. ph. 68. Ruit in dicēdo, ut mihi quidē uidetur: id est, temere, & perturbate agit. SVis cladibus aliq.) 3. uol. orat. 259.. Quanquàm ruit ipse suis cladibus. TRANsitiue Teren. 58.. Sed heus tu uide sis, neqd imprudens ruas. Terent. 83.. Cæteros ruerē, agerem, raperē, tūderem, sternerem: id est, eruerem, inquit No.

RVMpere, est comminuere, quod integrum sit infringere. sed perapte transfertur. TEstamentum.) 1. uolumi. oratio. 298.. Cuius filius agnatus sit, eius testamentum non esse ruptum, iudica. ROgationes.) Plau. 65. Rogationes plurimas propter uos populus sciuit, quas uos rogatas, rumpitis: id est, irritas facitis, abrogatis. ALIQ. ambulando.) Ter. 110.. PEriī, uouisse hunc dicam, si saluus domum rediīsset unquā, ut me ambulando rumperet: id est, defatigaret, ait Nonius. ALIQ. re aliqua.) Attico. 318. Licentia audacium, qua ante rumpebar, nunc ne moueor quidem: id est, dirumpebar, magno dolore afficiebar. Terent. 36. Iámne rumpere hoc mihi licet gaudium? No. enim ita legit, non autem erumpere, exponitq; pro ferre quod retentum habueris. ut illud Virgilii: Quid me alta silentia cogis Rumpere? id est, proferre quod adhuc silentio compresseram.

RVNcare, est purgare.) de re rust. 1.. Spinas runcari.

S

ACRARE, est sacrum facere, diis aliq. dicare.

SANctione.) 3. uolu. orat. 61.. Deinde sanctiones sacrandæ sunt.

SAlire Oues.) de re rust. 46. Neq; pati oportet minores quàm trimas saliri.

Item

Item.48. Verres octo mensium incipiunt salire.est dare operam soboli.nos uulgo dicimus etiam de bestijs,quo tempore Venere agitantur.andar in salto.
SAlire:id est,nũc sale condire.PERnas.)de re rust.26. Qua ratione pernas salire:OLEAS.)de re rusti.6.. Oleæ caducæ saliantur.
SALtare,cum septem sint motus,neq; plures, neque paucio res esse possint,duo sunt ante & post:duo in latera, duo itẽ sursum,& deorsum se mouentes:unus reliquus est in orbem se conuertens,de quo Ci.3.uolu.orat.84. Cum illum suum saltatorium uersaret orbem.primorum uerba sunt gradi,& retrogradi.alterum proprium,factitium alterum. alterum nullum,sed circumscribendum est,ut in latus gradi.Sursum uero,& deorsum,uerba sunt saltare,& desilire,quasi saltu se agere.quo quoniã in tripudijs crebri uterẽtur,ideo saltare ꝓ tripudiare usurpatur.Sallu.9.Psallere,& saltare elegantius q̃ necesse est probæ.ALIQ.)in orat.libr.219.Dum ille quoq; imitari Lysiam uult,alterũ pene Demosthenem saltat,incidens particulas:id ē,imitatur Demosthenẽ.sed nouũ est,saltare Demosthenẽ,ut scilicet Demosthenes. quod eo fortasse dixit,incidens particulas dixerat.
SALuare.)In uerbo uersatur salus.SE.) Attico.259.. Ne sim saluus,si aliter scribo,ac sentio.REM.)in fam.45.. Vtinam serui saluis rebus(sic enim est dicendum)colloqui potuissemus. Ter.31.Salua res est.REMP.)3.uolu.orat.95.Me posse iterum saluare remp.si cessissem.Item.96.AVspicia.)in fam. 3..Quod ad popularem rationem attinet, hoc uidemur esse consecuti,ut ne quid agi cum populo saluis auspicijs,aut saluis legibus aut denique sine ui possit.Item.3.uolu.orat.197. LEges.)in fam.3.Vide auspicia.
SALuere.)De hoc uerbo hæc Do.ait:difficile est aliud inuenire uerbum,quod sic declinetur,salue, & pluraliter saluete.quippe huius uerbi per modos rara est declinatio : dicerẽ tamen & saluere,& salueto,& saluebis.ut Attic.92. Valebis igitur.& ualere Pythiam & Cęciliam nostris iubebis literis, & saluebis à meo Cicerone:id est, salutem tibi mei Ciceronis nomine.
SAlutare,est salutem dicere.)Terent.1.Opperiar hominem hic,ut salutem,& colloquar. VERbis alicu.)in familia.109.
Tironemq;

Tironemq́ meum saluta nostris uerbis. Attic.61. Domus te tota nostra salutat. ita nomine alicuius.

SAnare, est ad pristinum bonum statum ducere, sed proprie est de animo, & si sæpius etiam de corpore usurpetur. CVpiditatem.) 1. uol. phil. 214. Nec adhibita ratio, quasi quædam Socratica medicina, quæ sanaret eam cupiditatem. VOluntates.) 2. uolum. orat. 172. Voluntates uero consceleratas, & nefarias nec sanare potuit, nec tollere. CIuitatem.) 2. uolu. orat. 181. Ex magnis & diuturnis, & iam desperatis reipu. morbis, ista repente uis erupit, ut ea confecta & eiecta conualescere aliquando, & sanari ciuitas possit. INcommodū.) Cæs. 85.. Vti hoc incommodum acciperetur, id tamen se celeriter maioribus commodis sanaturum, quasi resarciturum. VVLnera.) Attic. 77.. Satis enim habeo negocij in sanandis uulneribus, quæ sunt imposita prouinciæ. Cæs. 112. Sanatus uulneribus accersit omnes, qui sibi pecunias &c. CORpus.) in orator. lib. 43. Vt medici officium dicimus esse curare apposite ad sanandum, finem cum ratione sanare. PVR puri. uide sufficere.

SANcire, est firmare, roborare, & quasi sanctum, atq; inuiolabile aliquid constituere. & aliq. & de aliq. sancire dicimus. LEgem.) 2. uolu. orat. 88.. At hoc Valeria lex nō dicit? Corneliæ leges non sanciunt. Item ad Her. 9. id est, sancitum habent. FOEdus.) in orato. lib. 8.. Id enim fœdus meo sanguine ictum, sanciri posse dicebant. IVS.) ad Herē. 9.. Lege ius: id est, quod populi iussu sancitū est. DIsciplinam alic. rei.) 1. uolumi. philo. 56. Sin ut dolore suo sanciret militaris imperij disciplinam. NEcessitudinem.) Attic. 271.. Quæ coniunctio necessitudinem eorum sanxit. DE aliquo.) 1. uolu. orat. 59.. Cum de eo nihil sanxerit, quod antea commissum erat. IN aliqua re.) Attico. 154.. Ego uero Solonis popularis tui, &, ut puto, etiam mei, legem negligam qui capite sanxit, si quis in seditione, non alterutrius partis esset: id est, qui tulit ut capitis puniretur, qui in dissensione neutram partem esset secutus.

SApere, tam animi est, quàm corporis. hinc enim sapor. inde sapientia. & sapere alic. aliq. dicimus. ALIcui aliq.) Terent. 61.. Hic mihi quanto nunc plus sapit, quàm egomet mihi? id est, quanto hic est in mea re prudentior, quàm egomet sum?

ſum?PAlatum alic.)1.uolumine philoſoph.69.. Non enim ſequitur,ut cui cor ſapiat,ei non ſapiat palatum.COR.) 1. uolumine philoſop.69.. Vide palatum. FOris.)Terent.71.. Nónne id flagitium eſt te aliĳs conſilium dare, foris ſapere, tibi non poſſe te auxiliarier?SVam rem.)Plaut.187. Recte ego meam rem ſapio Callipho.

SARcire,eſt reficere:reſarcire,de iis,quæ detrimentum aliquod paſſa ſunt.AEdes.)Plaut.116.. Non uidetur mihi ſarcire poſſe ædes meas, quin totæ perpetuæ corruant. FVnes ueteres.)de re ruſt.1..Semen purgari,funes ueteres ſarciri. DEtrimentum.)Cæ.169.Cupiens eius diei detrimentum reſarcire.Item 64.133.INfantiam.) Cæſ.181.. Tantumq́ ſtudium infantiæ ſarciendæ. ALIQ.)in fam. Sed idem ſarciã: id eſt,idem præſtabo.

SAtagere,eſt anxium,& curioſum eſſe ſuarum rerum.& genitiuo coniungitur,inquit Do. ut Terent.55.. Nam hic Clinia etſi is ſuarum rerum ſatagit. Do.tamen ipſe cum accuſatiuo coniunxit ſuper illud Terent.43..Sanga uti fortes decet milites. qui ita ait: Sãga uero coquus, qui uiciſſim domi foco miniſterium ſatagebat.

SAtiare,& ſaturare,ita inter ſe differunt, ut ſatiare ad animum,ſaturare magis ad corpus pertineat,ut ait Do. in obſaturare.ſuntq́ omnino longe plus quàm explere. Cice. de rep.lib.6.Quæ quia expleri,nec ſatiari ullo modo poſſunt. OCVlos,& mentem.)3.uolu.orat.112.Quod propter eoſdẽ non ſanguine,& uulneribus ſuis crudeliſſimi inimici mentem,oculosq́ ſatiauit.RE.)de offic.88.Satiari delectatione nõ poſſum.SAturamur uero & re,& rei alicuius.ODium.) 3.uolum.oratio.30. Crudelitatem ueſtram odiumq́ diuturnum,quod in bonos iam inueteratũ habebatis,ſaturare cuperetis.CRVdelitatem.)ad Her.34..Nullius mœror,& calamitas iſtius explere inimicitias,& nefariam ſaturare crudelitatem potuit.HOnorem.)2.uolumi.oratio.263. Quantum hominibus iam ſaturatis honorib⁹ eſſe potuerũt. ALIcuius rei.) Terent.70. Næ tu propediẽ(ut iſtam rem uideo) iſtius obſaturabere.OMnium rerum.)Teren.94..Sed poſtquàm intus ſum omnium rerum ſatur.

SAtiſdare.)1.uol.ora.5..17.50.uide dare ſatis.

SAtis accipere.)1.uol.ora.51..Vide accipere ſatis.

Satisfacere

SAtisfacere alicui de re aliqua.)1.uolumi.oration.112.. De quo multis uiris primariis testibus, multorumq́ tabulis uobis priore actione satisfactum est, H.S. undecies numeratũ esse.in famil.101..AD aliq.)3.uolum.orationum.55.Si minus ad referendam gratiam satisfacere potuerim, ad prædicandam & habendam certe satis esse facturum. PRO aliqua re.)Plautus.26.Scibam hoc te capitulo hodie facturum satis pro iniuria.

SAVciare aliq.AD saturitatem.)Plaut.233..Quod causę est, quin uirgis te usq; ad saturitatem sauciem.

SCAtere, est emanare, erumpere: propriéq; aquarũ è uenis suis salientũ esse uidetur.Plau.220.Amas pol misera, id tuus scatet animus: id est, indicat, emittit quasi fons.

SCINdere, est diuidere. aliquando participare. PEnulam.) Att.216.Venit enim ad me, & quidem id temporis, ut retinẽdus esset, sed ego ita egi, ut non scinderem penulam. memini enim tui, & multi erãt, nosq; imparati. est quod etiã uulgo, mi ha stracciato la uesta. quando ironice significatur aliquis leuiter inuitatus. DOlorem narrando.)Att.45..Nolo cõmemorare, quibus rebus sim spoliatus, nõ solũ quia nõ ignoras, sed etiam ne scindam dolorem meum: id est, ne te mei doloris participem dolendo.

SCIre.) Scimus per nos, & manifesta. intelligimus ab aliis: rescimus occulta, & aliquid, & de aliquo, & re aliqua scimus. ALIquid.)in orato. libr. Ars enim eorum est, quæ sciuntur. SCIri.)Attico.134. Quæ tamen iam sciantur necesse est.1.uolumi. philo.157.Quod ex eo sciri potest. VT.) 2.uolumi.orat.129. Ille tenet, & scit ut hostium copię, tu ut aquæ pluuiæ arceantur. LAtine.)3.uolu.orat.197. Sed fac ita non esse, num latine scit? ita GRæce.) 1.uolu. philo.67. Cum græce, ut uideor, luculenter sciam. QVID agat quis.) Plaut.34.Sed quid agam, scio. modus est loquendi cum hoc uerbo, & cum uidere, de illis, qui sibi recte prospiciunt. DE odore.)Plaut.59..Eaq; extemplo ubi uino has conspersi fores, de odore adesse me scit, aperit illico: id est, ex odore. DE re.)in orat.lib.90..Illud uerius neq; quenquam in eo disertum esse, quod nesciat, neq; si id optime sciat, ignarusq; sit facundiæ, ac poliẽdæ orationis, diserte id ipsum posse, de quo sciat, dicere. DE cognatione.)Terentius.45..Ibi intro de cognatione

gnatione ut sciam: id est, ut quid actum sit de cognatione intelligam. DE se aliqu.) Plautus.9.. Nam ego id nunc experior domi, atque ipsa de me scio, cui uoluptas parumper data est: id est, in me experior, in me ipsa sentio. FIdib⁹.) Terentius.27.. Is ubi hanc forma uidet honesta uirginem, & fidibus scire, pretium sperans, illico producit. CERto.) in fa. 8.. Nec uero quicquam uideo, quod non idem te uidere certò sciam. & certum.

SCIre, pro sancire. & aliquid, & de re aliqua scimus. ROgitationes.) Plaut.65. Rogitationes plurimas propter uos populus sciuit, quas uos rogatas rumpitis. de off.61. Durius etiam Athenienses, qui sciuerunt, ut Aeginetis, qui classe ualebant, pollices prçciderentur. DE aliqua re.) 3.uolu.orat.60. Vt si Gaditani sciuerint nominatim de aliquo ciue Ro. ut sit ciuis Gaditanus.

SCIscere, pro sancire. ALIQ.) 2.uolumi.philo.171. Quid? quod multa perniciose, multa pestifere sciscuntur in populis. Item.174. Prorsus maiorem quidem rem nullam sciscã aliter. LEgem.) 3.uolumi.oration.76.. Eam se sciscere legẽ. Item de offic.61.

SCORtari, est scortum ductitare.) Terent.55. Scortari crebro uolunt.

SCRIbere.) Notum est proprie quid significet. construitur uero cum datiuo, aut accusatiuo cum ad. extrinsecus uero multas etiam particulas recipit. in quibus autem transferetur, etsi aliud quippiam omnino significabit, nunquam tamen sine aliqua scriptionis ratione fiet, ut numos, dicã &c. LIbros uersibus.) in fami.16.. Scripsi etiam uersibus tres libros de temporibus meis: id est, composui. EXIgue.) Attic. 180. Nam exigue scripta hæc est, & suspiciones magnas habet: id est, non plene. BREui.) in fa.49. Decreui breui ad tẽ perscribere. Item Att.53.3.uolu.orat.25. paucis ubique. SVMmatim.) Att.76.. Itaque subsedi in ipsa uia, dum hæc, quæ longiorem desiderant orationẽ summatim tibi perscriberem. RAptim.) Atti.28. Subito cum mihi dixisset Cæcilius Quæstor puerum se Romam mittere, hæc scripsi raptim. COMmode.) Attico.205. Misi ad te epistolam, quia commodè scripta erat, ut uolebam. STVdiose.) Attico.17. Numestium ex literis tuis studiose scriptis libenter in amicitiam recepi: id

pi:id eſt,diligenter,& ſummo cum ſtudio. INfra.)in famil. 65.. Literas ad Senatum noſtris de rebus geſtis quo exemplo miſeram,infra tibi perſcripſi. DE aliquo uehementer.) Atti.174. Deq; eo uehementius erat ſcriptum:id eſt,grauius in eum. SAlutem.)Plaut.107..Scribe ſalutem tuo patri uerbis tuis. MORbum, Mortem alicui.)Plaut.108.Scribe ſalutem tuo patri uerbis tuis. P. Quid ſi potius morbum, mortē ſcribat? AD lychnum.)Attic.326..Hanc ſcripſi ante diem ad lychnum ligneolum. AD ſuos.)Attic.61.. Velim domum ad tuos ſcribas. AD coniecturam ali.ſenſus.)in fami.85..Cum plurima ad alieni ſenſus coniecturam, non ad ſuum iudiciū ſcribantur:id eſt,ut alij coniiciunt, ſuſpicantur. non autem ut ipſi ſentiunt. AD uoluptatem aurium.) in orat.lib.200.. Non enim ad iudiciorum certamen, ſed ad uoluptatem aurium ſcripſerat:id eſt, compoſuerat ad aurium oblectationem. AD ſententiam alterius.)in fam.6..Quare ea, quę ſcribam ſic habeto, me cum illo re ſæpe communicata de illius ad te ſententia, atque autoritate ſcribere:id eſt, quod & ipſe ita ſenſit,ut ad te ſcriberem. IN ſententiam.)in fami.19..In hanc ſentētiam ſcriberem plura:id eſt,haberem multa, quæ de hac re ad hunc modum ſcriberem. IN tempus uerſus.) Attic.34. Nam & eiuſmodi ſunt ij uerſus, uti ab inimico Pōpeij,in tempus ſcripti eſſe uideantur: id eſt, opportune: uel ante tempus,de re, quæ futura ſit, uti Sibyllarum carmina, ſiue illi uerſus,ita apte in Pompeium cadebant, ut ſi in eum ipſum facti fuiſſent,aptius non poſſent cadere. IN aliquem. in bonam partem.)in orat.lib.141. Dicunt enim cum cœnaret Grannonæ in Theſſalia Simonides apud Scopam fortunatum hoīem & nobilē,ceciniſſetq; id carmē, quod in eū ſcripſiſſet,quo multa ornādi cauſa poëtarum more in Caſtorē ſcripta, & Pollucem fuiſſent, nimis illum ſordide Simonidi dixiſſe,&c. ubi eſt bis, ſcribere in aliq. eodem modo poſitū. IN animo dictum.)Terent.7. O Myſis etiam nunc mihi ſcripta illa dicta ſunt in animo Chryſidis de Glycerio. IN rem ſuam aliquid.)1.uolumi.orat.45. Si tabulas C. Fannius accepti & expenſi profert ſuas in ſuam rem, ſuo arbitratu ſcriptas quo minus ſecundum illum iudicetis, non recuſo. NVmos.) Terentius.144. Argentum iube rurſus ſcribi Phormio. Ph. quódne? ego perſcripſi porrò illis, quibus debui.

Plaut.25.

Plaut.25. Nunc satagit,adducit domum etiam ultro,& scribit numos:id est,dat. dictum est in rescribere, scribere esse dare,rescribere uero reddere. PEcuniam in aliq.faciendū.) 2.uolumi.orat.155..Maiorem etiam aliquam,cum huic rēdderent, in ædem sacram reficiendam se perscripsisse dicunt. DIcam.)Teren.129..Cedo dum,an unquam iniuriarum audisti mihi scriptam dicam?1.uolum.orat.116.Scribitur Heraclio dica,117.Et eos,qui dicam scripserant.Plaut.43.Iam quidem ad prætorem hercle te rapiam,& tibi scribam dicā. Terenti.224..Ego te cognatum dicam & tibi scribam dicā, ubiq; arbitror esse,quod uulgò,dar una querela.& idem esse cum deferre nomen.SVPplementum.)in fam.31.. Censebāt enim omnes,ut in Italia supplementum meis, & Bibuli legionibus scriberetur. COlonos aliquo.)2.uolumi.orat.81. Quinq; millia colonorum Capuam scribi iubet.HAEredē.) 3.uolum.orat.111. Et illum hæredem,& me scripserat:id est, fecerat.SIgilla.)1.uolum.orat.234.Impetum in eas tabulas facio,in quibus sigilla perscripta erant: id est, signata erāt. LIneam.)1.uolumine philosophiæ.250.Vnde,quo,quanque lineam scriberet: id est, duceret, signaret. TEstamentum.) in orator.libr.70.Ratio est,pater enim & sibi,& filio testamentum scripsit, dum is pupillus esset. Item.110.. PRO transferre.)1.uol.phil.50..Quod inciderint in inculta quædam,& horrida de malis Græcis, Latine scripta deterius.
SCRVtari,est diligenter inquirere.TAbellarios.)in fami. 163. Quanta qui in locis omnibus dispositi ab utraq; parte scrutantur tabellarios,& retinent.ARculas.)de off.38.Præmittebat'q; de stipatoribus suis, qui perscrutarētur arculas muliebres,& ne quod in uestimentis occultaretur telū,exquirerēt.PHAnum.)Plaut.41.Ibo intro,perscrutabor phanū,si inueniā uspiam aurū.PARtes omnes.)ad Her.8..Et diligentius omnes eius partes perscrutati sumus.
SEcernere,est proprie separare,diuidere.interdum diuidendo deligere.)Atti.11.Nā ut reiectio facta est clamoribus maximis, cum accusator tanquàm censor bonus homines nequissimos reiiceret,reus tanquàm clemens lanista,frugalissimum quenq; secerneret. IVdices.) 3.uolum.orat.105.. Neq; uero quod nonnulli dictitant, secernit in iudicibus legēdis amicos meos:id est,deligit.

SEcare, est excindere. SEgetes.) de re rusti. 35.. Id genus pabuli sunt segetes uirides sectæ ante, quàm gerant siliquas. IN plures partes.) in orat. libr. 119. Cum causas in plura genera secuerunt.

SEctari, est assidue esse cum eo, quem sequimur. & passiue ueteres etiam hoc usi sunt. Terentius. 30. Sectari iussi. AB aliquo.) de re rustic. 53. Qui uellet se à cane sectari, uti ranam obijciat coctam.

SEdare, est proprie quod concitatum sit in trãquillum reddere: itaq; etiam de ijs, quæ nocēt, recte dicitur. SEditionē.) in orato. lib. 169.. Seditionemq; cum autoritate, tum oratione sedauit. Attico. 77.. Postremo seditio militum sedata est. DIScordias.) in ora. lib. 169. Videmus item M. Valerium dictatorem dicendo sedasse discordias. item. 2. uolum. oratio. 254.. Non sedabantur discordiæ, sed etiam crescebat in eos odium, à quibus defendi putabamur. PECcatum.) Terent. 94.. Rogas? in ipsa turba atq; peccato maxumo, quod uix sedatum satis est, potasti scelus. TEMpestatem.) 1. uolumi. oratio. 85.. In littore signa illa Apollinis reperiuntur, iussu Dolobellæ reponuntur: tempestas sedatur. IRAcundiam.) in orat. libr. 168. Conatumq; iracundiæ suæ, morte sedauit. ARrogantiam.) 2. uolum. orat. 157.. Comprimant animos suos sedent arrogantiam. MENtem.) in orator. lib. 86.. Ratioq; dicendi in eorum, qui audiunt, mentibus aut sedandis, aut excitandis exprimenda est. INuidiam.) 1. uolumi. orat. 66.. Quod erat optandum maxime iudices, & quod unum ad inuidiam uestri ordinis, infamiamq; iudiciorum sedandam maxime pertinebat, id non humano consilio, &c. MISErias.) Plaut. 215. Nunc ego fortunatus, multorum annorum miserias, nũc hac uoluptate sedo. CAlamitatem.) Ter. 101.. Eam calamitatem uestra intelligẽtia sedabit, si erit adiutrix nostræ industriæ. ANImum.) Sallu. Nanq; animus in primis dijs, hominibusq; infestus neq; uigilijs, neq; quietibus sedari potuit. SItim.) ad Her. 25.. Neq; habent qui sitim suam sedet. APpetitiones.) 1. uolu. phil. 213.. Quemadmodũ igitur tẽperantia sedat appetitiones. CAlorem.) de offi. 35. Et calorũ molestiæ sedarentur. MAlum.) 1. uol. phi. 243. Nõ enim uideo quomodo sedare possint mala. AEgritudinē.) 1. uolu. phil. 223. Et si ægritudinis sedatio, &c.

Sedere

SEdere.) Planum est quid proprie significet. Pl. Si non ubi sedeas locus est, at est ubi ambules. Terent. 92. An sedere oportuit domi uirginem iam grandem. nunc est ignauæ cessationis, inquit Do. PRO æde.) 3. 198.. Et crudelissimum, qui pro æde Castoris sedens, audiente Pop. Rom. dixerit. EX lege.) 2. uolum. orat. 39. Quod non suæ decuriæ munere, neq; ex lege sedisset. est de iudice, qui cum nõ iudex legitimus esset, tamen inter iudices sedit, & iudicauit. AD gubernaculũ Reipub.) 1. uolum. orat. 26.. Qui omni tempore ad gubernacula Reip. sedere dicebant.

SEducere, est seorsum ducere. sed maxime cõuenit, cum aliquem à cæteris colloquendi gratia abducimus. uulgò, tirar da parte. Atti. 83. Seducit me Scaptius, ait se nihil contradicere. Plaut. 34. Eo nunc te secretò huc foras seduxi. in orat. lib. 105.. Qui cum Crassum seduxisset, atq; ad eũ retulisset. Ter. 103.. Diebus sanè pauculis post Pamphilus me solum seducit foras. ALIQ.) in fa. 161. Quod uero à te uiro optimo seductus est: id est, abductus. ALIQ.) Terẽt. 15.. Etiam nunc me seducere istis dictis postulas: id est, ut tibi magis, ꝙ mihi ipsi credam. TEstes.) 2. uolu. orat. 135.. Obuersationes, testificationes, seductiones testium.

SEgregare.) Cum uerbum hoc à grege, quod est multitudo, factum sit, tamen sæpe tam ab uno, quàm à multis aliquem segregari reperio. & aliq. ab aliq. segregatur. A Se aliquid.) Ter. 7. Ne abs te hãc segreges, néue deferas. Item. 118. SVSpiciones.) Plaut. 29.. Suspiciones omnes ab se segreget: id est, se omni suspicione liberet. SERmonem.) Plaut. 203.. Segrega sermonem. Item. 154. Si quis ibi est odiosus, abeo domũ, sermonem segrego.

SEmigrare.) Sanè migrare est aliquò habitatum concedere. unde cum multis aliis compositis est semigrare. cum scilicet quis à reliqua familia aliò habitatum se confert. AB aliquo.) 3. uolumi. oration. 40.. Reprehendistis à patre quod semigrarit. Item. 41. Item non modo permittente patre, sed etiam suadente, ab eo semigrauit: id est, aliò ab eo habitatum discessit.

SEminare.) Neq; quid hoc uerbum proprie significet, obscurum est, sed transfertur pereleganter. STIRpem.) 2. uolu. phi. 156. Nullius autem agricolæ cultu stirps tam diuturna,

quàm poëta uersu seminari potest. FIlios.)Plaut.7.. Alter decumo post mense nascetur puer, q̃ seminatus, alter mense septimo. FAmilias.)in ora.lib.148.. Proseminatæ sunt quasi familiæ dissentientes inter se, & multum disiunctæ & dispares. FRVmentum, Faba, Ordeum, & cætera id genus proprie seminantur.

SEmouere, est seorsum mouere. SENtentiam.)1.uo.ph.73.. Ita cæterorum sententijs semotis, relinquitur non mihi cũ Torquato, sed uirtuti cum uoluptate certatio.

SEnescere, est grandiorē natu fieri. Quoniã uero quę multis annis sunt, languidiora, ac debiliora, magisq; propè finem suum fiunt, ideo etiam pro deficere poni recte solet. MORbum.)in fam.107.. Sed uisa est mihi loci mutatio, uel animi etiam relaxatio, uel ipsa fortassis iam senescentis morbi remissio profuisse. LVnam.)2.uolu.philo.45. Lunæq; luminum uarietatem tum crescentis, tum senescentis &c. id est, deficientis. de re rust.36. LAVdem oratoris.)1.uolum.phil. 276. Atq; oratorum quidem laus ita ducta ab humili uenit ad summum, ut iam quod natura fert in omnibus ferè reb', senescat, breuiq; tempore ad nihilum uentura sit. item in orat.lib.109. OMnia.)Sallu.41. Auidus COS. belli gerẽdi mouere, quàm senescere omnia malebat: id est, quiescere: quia senum maxime propria est quies.

SENtire.)Proprium est tactus sentire. transfertur tamẽ ad animum: aliquando damnum continet, ut ait Don. super illud Terentij.60.. Sit rogas? sensi. nam ei unam cœnam, atq; eius comitibus dedi: id est, in ea cœna magno damno affect' sum. Item in fa.54.. Omnia sunt misera in bellis ciuilibus, quæ maiores nostri ne semel quidem, nostra ætas sæpe iam sensit: id est, passa est. Item.1.uolu.orat.171. Etiam ceterarũ ciuitatum damna, ac detrimentum senserunt. ILlud.)in fa. 4.. Te autem uidere, & sentire eandem fidem hominum in tua dignitate, quã ego in mea salute sum expertus, ex tuis literis intellexi. Pla.17.. Neq; nostrum quisquam sensimus cum peperit, neq; præuidimus: id est, aduertimus.

SEpelire, est cadauera humo integere. sed transfertur ad ea, quæ planè extincta sunt, uel interius abstrusa. BELlum.)2. uolumi.orat.9.. Quod bellum expectatione Pompeij attenuatum, atq; minutum est: aduentu sublatum, ac sepultum.

Virtutem.

VIRtutem.)3.uolu.orat.264. Quod ueſtra uirtus nec obliuione eorum qui ſunt,nec reticentia poſterorum in ſepultura eſſe poterit.3.uol.ora.81..Hæc ſunt ô carnifex in gremio ſepulta conſulatus tui.SOmnum.)Plaut.128..Vbi ſomnum ſepeliui,omnemq́; obdormiui crapulam.

SEpire,á ſepibus factum eſt, quæ quod intra ſe poſitum eſt, tutum communiunt.& re aliqua aliquid ſepimus. MEmoria aliqu.)in orator. lib.96..Tum ea deniq; ueſtire,atq; ornare oratione,póſt memoria ſepire.OPIbus ſe.) 1.uolumi. philo.59..Quód ſi quis ſatis opibus hominum ſibi contra cõſcientiam ſepti eſſe,& muniti uidentur.PRæſidio alicu.) de officijs.41. Nullis præſidijs ſepti multis afficientur iniurijs. MVRO.) 2.uolumi.orat.123..Firmiſſimo me muro ſeptum eſſe arbitrabar.

SEqui,proprie eſt in itinere poſt aliquem ire. ut illud Terẽ. 4.I præ,ſequar.ſed transfertur ad imitationem,& ad quædam alia,ut in exemplis latius uidebitur.MAre.) Attic.90. Nacheronis narratione Græcos in eo reprehẽdit, quod mare tam ſecuti ſunt.QVOquo torqueas aliq.)in ora.lib.201.. Vt ſequatur quocunq; torqueas.SEctam.)in famil.203.uide prudentiam.FIdem ali.) Cæ.63.. In eo concilio Cingentorigem alterius principem factionis generum ſuum,quem ſupra demonſtrauimus Cæſaris ſecutum fidem, ab eo non diſceſſiſſe. SENtentiam.)in orato.lib.143.Sententiamq́; eam, quam Senatus frequens ſecutus eſt.1.uolumi.phil.76.Si ſecutus eſſet eorum ſententiam:id eſt,ſi fuiſſet eorum ſententia.in fami.152.Vt á me de ſcripto dicta ſententia eſt, quam Senatus frequens ſecutus eſt.EXEMplum ali.)1.uolu.orat. 116.Nullum exemplum,quod ſequi uelles? MOrem ſuum.) Sallu.83..Secutiq́; Romani nõ me, ſed morem ſuum omnia regna ſubuertendi.AVtoritatem ali.)in fa.47..Quare meminiſſe debes eos, qui autoritatem & conſilium tuum non ſunt ſecuti,ſua ſtultitia occidiſſe.Itẽ.203.. AMIcitiam ali.) Cæ.95..Illi,qui amicitiam Romanorum ſequebantur. BEneficium.)Attico.140.Cum hoc ne igitur inquies eſſe uis beneficium ſequor:id eſt,gratus eſſe uolo.GRAtiam ali.)Cæ. 119..In Cæſarem reſpiciant,atq; eius gratiam ſequãtur. OFficium.)1.uolum.orat.18..Ita fit,ut abſint propterea quod officium ſequuntur,tacent autem idcirco &c. OCIVM.)2.

uolu. orat.137. Qui remoti à studijs ambitionis ocium, ac tranquillitatem secuti sunt. COmmodum.) Attico.327. Nõ enim commoda quædam sequebãtur pauca & mediocria:id est, inde uentura erãt. HAEredem rem.) de re rust.29. Quòd hæredem sequeretur, Hæredium appellarunt. PAtrem.) in orat. lib.222. Si mulier cum fuisset nupta cum eo, cui connubij ius non esset, nuncium remisit, quoniam qui nati sunt, patrem non sequuntur. Pro EFfici.) 1. uol. ph. 100.. At si sapientia bonum sit, non sequi, ut etiam diuitias bonum esse dicamus: id est, non effici. Pro REstare.) de offic.33. Sequitur, ut hæc officiorum genera persequar.

SErere, idem est, quod seminare. pariq; ratione translatum orationem illustrat. QVERcum.) 2. uolum. phil.156. Si manet illa quercus, hæc est profectò, etenim est sanè uetus. Q. manet uero Attice noster, & semper manebit: sata est enim ingenio, nullius autem agricolæ cultu stirps tam diuturna, quàm poëtæ uersu seminari potest. SVRculos.) in orat. lib. 134.. Amabo te, inquit, da mihi ex ista arbore quos serã surculos. ARbusta.) de re rust.27. VIOlam.) de re rust.33.. POma.) de re rust.35.. LIlium, Crocum.) de re ru.35.. VLmos.) de re rust.35.. VItem.) de re rust.38.. BRVtos, Cassios.) Att. 235. Tam enim Cassij sunt iam, quàm Bruti serendi. GEnus humanum.) 2. uolum. philo.160.. Nam cum de natura omni quæritur, disputari solent nimirum ista: perpetuis cursibus, conuersionibusq; cœlestibus extitisse quãdam materiam serendi generis humani, &c. REMP.) 1. uolum. phil.154.. Vir magnus leges, instituta, Remp. conseret. MOres.) 2. uolum. phi.160. Omnesq; leges accommodandę ad illud ciuitatis genus, serendi etiam mores. CAVSam.) 2. uolu. phil.145.. Capiet Numantiam Scipio? nisi ex æternitate causa causam serens hoc erit effectura. LItem.) Plaut.206. Hodie doctiores non sunt, qui lites creant, quàm hi sunt, qui si nihil est litiũ, lites serunt. BEneficium.) 2. uolum. orat.192.. Est enim liberale officium, serere beneficium. BELlum.) Sallu.77.. Hi tumultum ex tumultu, bellum ex bello serunt. TVmultum ui de bellum. PVgnos.) Plautus.143. Ego hisce iam sementem in ore faciam, pugnosq; obseram. FRVgibus terram.) 2. uolumi. phi.183. Quam cum proximi fecerant, obductaq; terra erat, frugibus obserebatur.

Serpere,

SERpere, est more serpētum tacite, & clam irrepere, ac sensim crescere. RVmorem.) 2. uolum. orat. 134.. Serpit hic rumor. AMIcitiam.) de offic. 112. Serpit enim nescio quomodo per omnium uitā amicitia. nunc est peruagatur. CONSVEtudinem.) 1. uolu. orat. 65.. Putant fore, uti, si paulatim hęc cōsuetudo serpere, ac prodire cœperit per homines, &c.

SERuare, est retinere quod perdi poterat. aliquādo est etiā custodire, obseruare. ALIQ.) 3. uolu. orat. 21. Gemini nominis errore seruatus est. AMOrem.) in famil. 143.. Illud autē erat amoris mei, quem à tua pueritia susceptum, non seruaui solum, sed etiam auxi. VItam, corpus.) 3. uolu. orat. 247. Tu uero ita uitam, corpusq́ seruato, ita fortunas, ita rem familiarem, ut hæc posteriora libertate ducas. CONsuetudinem.) in fam. 65. Si tuam consuetudinē in patrociniis tuēdis seruas P. Vatinius cliēs aduenit: id est, retines. PAcem.) 3. uolum. orat. 213.. Cum his pacem seruabit Antonius? FIdem.) Terent. 7. Vt neq; me consuetudo, neq; amor, neq; pudor commoueat, ut seruem fidem? id est, præstem. ORdinē dicendi.) 2. uolum. orat. 19. Et me meum dicēdi ordinem seruare patiamini. ORdines.) Cæ. 83.. Quæ rectis lineis suos ordines seruant. INtegrum se ali.) Attic. 117. Quod me amicissime admones, ut me integrū, quoad possim, seruem, gratum est: id est, ut integrum sit mihi quid facere uelim. DOmum.) Terent. 42.. Solus Sannio seruat domum: id est, custodit. DE cœlo.) 2. uolum. orat. 221. Negant fas esse agi cum populo, cum de cœlo seruatum sit. Item. 3. uolum. orat. 176. Item. 2. uolumi. philo. 123.. Iam uero de cœlo seruare non ipsos censes solitos, qui auspicabantur? quid autem sit seruare de cœlo, eo in loco Cicer. ostendit. uide item agere cum populo.

SERuire.) Planam uerbum habet significationem. uerum quia in dā do operam rei alicui aliquo modo ei obligati esse uidemur, pro uacare, seruire recte poni solet. & alicui frequentius, interdum etiam aliquid ueteres seruire dixerunt. VOci.) in orat. lib. 107. Tamen me autore nemo dicendi studiosus Gręcorum more, & tragœdorum uoci seruiet: id est, dabit operam. SOcietati humanæ.) de off. 62. Quid agis? tute cum hominibus consulere debeas, & seruire humanæ societati, &c. PEtitioni.) 1. uolu. orat. 70.. Petitioni toto ani-

mo seruire propter iudicium non licebat. REI.) Teren. 185. Rus habitatum abiĩ concedens uobis, & rei seruiens. in quo loco Do. ait: & res seruit diuitibus, quia abundat, & rei seruiunt pauperes, quia coartant se ad angustias rei. Ita ergo res pro qualitate sua, & seruit, & ei seruitur. GLOriæ.) 1. uolum. phi. 229.. Alios gloriæ seruire, alios pecuniæ. PERSOnæ alic.) de offi. 73.. Quia cum tractaretur Atreus, personæ seruiendum fuit: id est, decorum seruandum. VTIlitati.) de offi. 60.. Sed suæ cuiq; utilitati quod sine alteri⁹ iniuria fiat, seruiendum est. SERuitutem.) Plaut. 40.. Nam qui amanti hero seruitutem seruit, quasi ego seruior. 2. uolumi. 138.. Si distortissimi sint, formosos: si mẽdicissimi diuites: si seruitutem seruiant, reges. AMANtem.) Plaut. 117. Matronæ, non meretricum est unum inseruire amantem: id est, uni tantũ amanti operam dare. Item Plaut. 117. Si illum inseruibis solum. APVD aliqu.) Plautus. 33. Quam hoc pacto apud te seruiam. Item, 210..

SEuocare, est seorsum aliquid abducere. SE ab aliquo.) Pla. 40. Quid tute sol⁹ é senatu seuocas? id est, seducis? segregas? MENtem ab oculis.) 2. uolu. phil. 63.. Non quod difficile sit mentem ab oculis seuocare.

SIgnare, est signum alicui rei facere. ARgẽtum.) in fa. 217. Cum signaretur argentum Apolloniæ, non possum dicere eũ præfuisse, nec possum negare eũ affuisse: id est, cũ cuderet. Ita AES, Aurum.) 2. uolu. ph. 185. Aes, argentum, aurúmue publice signanto. LIbrum.) Attic. 170.. Accepi ad te signatũ libellum, quem Anteros attulerat.

SIgnificare, est ostendere, declarare. Nam significare, ut uerbum ex seipso exprimam, est signũ rei alicui facere. & aliq. & de re aliqua significamus. GRAtulationem.) Attico. 53.. Cum esset mhi gratulatio significata, similis & frequentia, & plausus me usq; ad capitolium celebrauit. PArsimoniã.) Att. 70.. Tu uero aufer ducẽtos, etsi meã in eo parsimoniam huius paginæ contractio significat: id est, ostendit. SVSpicionem.) in fam. 41. Sed tamen significatur in tuis literis suspicio quædam, & dubitatio tua. DVbitatio. uide suspicionem. VOluntatem.) 1. uolum. orat. 74.. Sed maximo clamore suam. Pop. Rom significauit uoluntatem. DOlorem. & quædam alia.) in orat. lib. 125.. Tanta uis animi, tantus impetus,

petus, tantus dolor oculis, uultu, gestu, digito denique isto tuo significari solet. Attic. 109. Vnam adhuc à te epistolā ac ceperam datam XII. Cal. Ian. in qua significabatur aliam te ante dedisse, quam non acceperam: id est, in qua certior fiebam. Item. 57. DE aliqua re.) Attic. 187. Scribis mihi mirari Ciceronem, quod nihil significem unquā de suis actis: id est, ne uerbum quidem faciam de suis factis.

SIlere, est tacere, præsertim cum quis loqui cœperit. Nam tacere est non cœpisse loqui. Verum à loquentibus ad quædā alia aptissime transfertur cum scilicet ab iis cessatur: & absolute, & de re silemus. DE aliqua re.) in or. lib. 189.. Sileamus inquam Brute de istis, ne augeamus dolorē. LEges.) 3. uolumi. orat. 103. Silent enim leges inter arma. IVdicia.) 3. uolu. orat. 86. Tu luctum senat⁹, tu desiderium equestris ordinis, tu squallorem Italiæ, tu curiæ taciturnitatem annuam, tu silentium perpetuum iudiciorum, ac fori, tu cætera illa male dicti loco pones? Ambitum.) 2. uolu. ph. 192. Itaq; ut omittā largitione corrupta suffragia, nō uides siquando ambitus sileat, quæri in suffragiis quid optimi uiri sentiant. TVrbas.) Terent. 94.. Quid ego nunc agam, nisi dum hæ silescunt turbæ, interea in angulum aliquò abeam? atq; edormiscam hoc uini? sic agam: id est, dum hæ sedantur turbæ. Pl. dixit consilescere. 153. Nam iam aliquo aufugiā & occultabo aliquot dies, dum hæ consilescunt turbæ, atq; iræ leniunt.

SImulare.) Iampridem planum est, simulare esse, quod non habeas, cum habere te fingas: dissimulare, cum quod habeas non habere præ te feras. MORtem.) Terent. 64.. Non simulare mortem uerbis, te ipsa spem uitæ dare. AEgrum.) Terent. 104. Postquàm accersiuit sæpius, ægram esse simulant mulierem. MORbum.) 1. uolumi. oration. 80. Vt morbo simulato non quid responderet, sed quemadmodum non responderet, deliberaret.

SInere, est permittere.) Terentius. 4.. Siui animum ut expleret suum. Item. 78. Non siuit egestas facere nos. In imperatiuo uero minantis indignationem præ se ferre uidetur. ut Plautus. 38. Sine, hercle cum magno malo tuo, si hoc caput sentiet. Terent. 4. Sine ut eueniat quod uolo in Pamphilo, ut nihil sit moræ.

SIstere, est quod in motu sit, firmum facere. sed ad eos, qui

rem habent ad iudices, maxime transferri uidebis. ALIQ.) 1.uolu.orat.12. Vt Alphenus promittat Næuio sisti Quintium. VAdimonium.) M.Cato: Quid si uadimonium capite obuoluto stitisses. ALIQ.) de off.61. Vas factus est alter ei' sistendi. sed longe plura de hac tota Vadimonij ratione habebis in uerbo uadari.

SITIRE, est auide aliquid appetere. SANguinem.) 3.uolumi.orat.198. Sanguinem nostrum sitiebat, suum in illa gladiatoria pugna multum profuderat. GLOriam.) Sallusti. 129.. Secundo rabies quædam temerariæ ambitionis sitiens immodicæ gloriæ.

SOlicitare, est sola citare; id ē, ex suo solo mouere, ait Sext. Quæ uero crebro loco mouenť, inquieta sunt: & quæ quiete carent molesta esse solent: ideo etiā pro molestare ponitur, interdū etiam pro assidue tentare. & aliquid, & de re aliqua solicitamur. SEnectutem.) Ter.21. Cur meam senectutē huius solicito amētia? id est, afflicto. DE aliqua re aliq.) in fa. 24. Solicitus equidem eram de rebus urbanis: id est, maxime timebam, quiescere non poteram. EX aliqua re.) Ter.7. Laborat ex dolore, atq; ex hoc misera solicita est. CIuitatē.) Cæ.95. Quantū gratia, autoritate, pecunia ualent, ad solicitandas ciuitates mittuntur: id est, tētandas. Ita EXercitū.) in fa.169. Nam de delectibus habitis, & pecunijs imperatis, exercitibus solicitatis, & nuntijs trans mare missis, quòd te questum esse negas. Ita Cæ.166. Quos ex ære alieno laborare arbitrabatur, solicitabat.

SOlidare rationes. uide consolidare.) in fa.57. 3.uolu.ora. 130. Dixit solidum soluere.

SOLuere, est quoquo modo quicquid impeditū sit, liberare. NOmen totum.) Att.91. Salaminos autem (hos enim poterā cogere) adduxi, ut totum nomen Scaptio uellēt soluere. PEcuniam. uide officium infra. Ita ARgentum.) Terē.91. Ipse egomet solui argentum. Item Sall.11.. Ac nouissime memoria nostra propter magnitudinem æris alieni uolētibus omnibus bonis argentum ære communi solutum est. STIpēdium.) Attic.75.. Stipendiumq; eis, usq; ad Id. Quintil. persoluitur. AD denarium.) 1.uolu.orat.3.. Quid ijs ad denarium solueretur. SOlidum.) 3.uolum.orat.130. Ita bona ueuerit, ut solidum suum cuiq; soluatur. VER sura aliquid.)

Attic.

Attic.76. Vt uerear ne illud, quod tecum permutuaui, uersura mihi soluendum sit. VERSVram.) Terent.39.. Versuram solues Geta. Idem esse uersuram soluere, atque est uersuram facere Don. innuit hoc ipso in loco. nam uersuram soluere, inquit, est creditorem mutare. quod idem facit, facere uersuram. AB aliquo aliquid.) Attico.83. Denique coacturum dixi me homines, non modo non recusare: sed etiam hoc dicere. se ea à me soluere. quod enim prætori dari cõsuescent, quoniam ego non acceperam, se à me quodammodo dare. Soluere autem, siue dare ab aliquo, est cum soluimus, siue damus non ex nostro, sed ex eius, de quo agitur, quoquo modo id ab eo habeamus. EX tributis.) Attic.85. Ei tamen sic nunc soluitur tricesimo quoque die talẽta Attica XXXVIII. & hoc ex tributis. PRO uectura.) Attico.2.. Qui pro uectura solueret. Plaut. uero dixit resoluit.25. SOLuendo.) 3. uolumine orationũ.161. Nec tu soluendo eras. ita absolute hoc profertur. Neque enim dicas nomina soluendo non erant, inquit Laur. Vall. OFficium.) 2. uolumi. oration.203. Atqui in officio persoluendo dissimilis ratio pecuniæ debitæ est, propterea quod pecuniam qui retinet, non dissoluit: qui reddidit non habet. PROmissum.) in fam.201. Vt optime meritis militibus promissa soluãtur. Item in famil.39.. VOtum.) 2. uolumi. orat.250. Tamen nostri imperatores maximis, & periculosissimis bellis huic deæ uota facerent, eaque in ipso Pessimunte ad illam ipsam principem arã, & in illo loco, fanoque persoluerent. NOtam.) Asc.40.. Eorum notam successor plerunque soluebat. INiuriam.) Sallu.75.. Est ne uiris reliqui aliud, quàm soluere iniuriam, aut mori per uirtutẽ: id est, ulcisci. OPtionem eligendi.) 1. uol. ph.55.. Nam libero tempore, cum soluta nobis est eligendi optio: id est libera. VOluntatem.) Atti.33. His ex rebus non spes, sed dolor est maior, cum uideas uoluntatem ciuitatis solutam, uirtutem alligatam: id est, quicquid libeat efficere omnes. uirtutem iacere. FIdem.) Terent.15.. Tandem inuenta est causa, soluisti fidem. hoc in loco uidetur significare fidem fractam, non præstitam, nisi si ironice à Carino dictũ: In sequenti uero, magis est liberatam esse fidem. in fam.156. In quibus aperte denuntiat, uideam ne fallar, suam fidem solutam esse Reip. ne desim, &c. Id est, se quod ad se attinet, in eo quod promi-

ſcrat, præſtitiſſe, dicit: non amplius teneri promiſſis. TVnicam.) n fam. 164. Cum quidem pranſus nudis pedibus, tunica ſoluta, manibus ad tergum reiectis inambulares: id eſt, diſcinctus. POEnas.) 3. uolum. oratio. 118. Sed iuſtæ tamen, & debitæ pœnæ ſolutæ ſunt. de offic. 103. Pœnas Reip. graues iuſtasq́ perſoluit. 3. uolum. oratio. 237. PREcium.) 2. uolu. orat. 217.. Preciumq́ prouinciæ meo ſanguine tibi eſſet per ſolutum. Terent. 2. Quod habui ſummum pretium perſolui tibi. etſi ſit perſoluere. ALIqua re aliq.) Terent. 79.. Neq́ tu uerbis ſolues unquã quod mihi re male feceris. TERgo aliquid.) Plau. 23.. Quin ſi tergo res ſoluenda eſt, rapere cupio publicum. PVgnis rem.) Plaut. 63.. Pugnis rem ſoluant, ſi quis poſcat durius: id eſt, decidant. SCElere.) 3. uolu. orat. 103. Atq́ hunc ille uir ſummus ſcelere ſolutum, periculo liberauit. CVris.) Terent. 105. Cum ego uos ſolui curis cæteris. EX morbo.) Aſc. 10. Ille per uiatorem accerſitus cum iã ex morbo male ſolueretur diſſua dentibus amicis. CISTVlam.) Plaut. 11.. Agedum eam ſolui ciſtulam. Ita quicquid li gari poteſt ad hunc modum. EPIſto lam.) Attico. 240. Hanc epiſtolam ſi illius tabellario dediſſem, ueritus ſum ne ſolueret. ERgaſtula.) in famil. 172.. Ergaſtula ſoluendo, omneq́ genus hominum arripiendo ſatis magnum numerum uidetur effeciſſe. Item. Cæ. 116. NAuem.) Plaut. 6.. Nã nocte hac ſoluta eſt nauis noſtra e portu Perſico. Itẽ. 154.. Paulo poſt mediam noctem naues ſoluunt. Cæ. 46.. SINE naui.) Cæ. 43.. His conſtitutis rebus nactus idoneam ad nauigandum tempeſtatem, tertia fere uigilia ſoluit. de offi. 62. AB aliquo loco.) de off. 62. Si idem ſciat cõplures mercatores ab Alexandria ſoluiſſe: nauesq́ in curſu frumento onuſtas petentes Rhodum uiderit, &c.

SOmniare, eſt per quietem aliquid uidere. Quod uerbum cũ proprie intranſitiuam habeat naturã, Plaut. tamen tranſitiuam fecit, ubi ait. 257. Quis ſomniauit aurum. Item Terent. 28.. Me ſomnies, me expectes, de me cogites.

SOnare, eſt ſonum edere, & neruis canere. interdum etiam ſignificare. ut. 2. uolum. phi. 30.. Quid ſi plantani fidiculas ferrent numeroſe ſonantes. PEREgrinum.) in orat. libr. 146.. Quare cum ſit quædam certa uox Romani generis, urbisq́ propria, in qua nihil offendi, nihil diſplicere, nihil animad-

uerti possit, nihil sonare, aut olere peregrinum, hanc sequamur. SVBagreste.) in orato. lib. 188.. Cotta quia se ualde dilatandis literis à similitudine Græcæ locutionis abstraxerat, sonabat'q; contrarium Catulo subagreste quiddam, planeq; subrusticum: id est, alium uocis sonum edebat, atq; Catulus. ubi uideo uerbum contra propriam naturam transitiuum fieri, ni fallor tamen. VOcem uoluptatis.) 1. uolu. phil. 65. Non intelligere interdum quid sonet hæc uox uoluptatis: id est, quid significet. ALIqua re aliq.) 1. uolum. orat. 41. Animi, & auriũ causa tot homines habet, ut quotidiano cãtu uocum, & neruorum, & tibiarum nocturnisq; conuiuiis tota uicinitas personet.

SOpire, idem est quod soporare: utrunq; autem leui, & placido somno dormire. & somno etiam sopiri dicitur. uide cõ sopire. VIRtutem.) 3. uolumi. oratio. 46. Quibus sopita uirtus conniueret.

SORbere, est deglutire: maximeq; rerum est mollium. sed transfertur etiam. ut odium. Atti. 328.: Vt eius ista odia nõ sorbeam solum, sed etiam concoquam.

SORdere aliqd alic. est id illi uile fieri, quasi si sint sordes.) Att. 329.. Cui sordebat prouincia Macedonia.

SORtiri, est sortem extrahere. ac per sortem aliq. cõstitui.. IVdicem.) 1. uolum. orat. 115. Siculi hoc iure sunt, ut quod ciuis cum ciue agat, domi certe suis legibus: quod Siculus cum Siculo non eiusdem ciuitatis, ut de eo præter iudices ex P. Rupilii decreto, quod is de decem legatorum sententia statuit, quam legem Siculi Rupiliam uocant, sortiatur. TRIbus.) 2. uolu. orat. 90. Sortietur tribus idem Rullus homo felix, educet quasquas uolet tribus. DIcas.) 1. uolumine orat. 116. Quo die sese ex instituto ac lege Rupilia dicas sortiturum Syracusis iste edixerat, paratus ad hanc dicam sortiendam uenerat, tum cum docet Heraclius nõ posse eo die sortiri, quod lex Rupilia uetaret, dies XXX. sortiri dicam, quibus scripta esset: dies XXX. nondum fuerant. est autem, ut conijcio, ex urna per sortem eorum nomina, qui accusarentur, extrahere. CONsilia) Attic. 64. Ab his consiliis, quę erant omnibus sortita in singulos candidatos. Nunc passiue positum uidetur, nisi sit mendum in codice maxime deprauato. nam admodum rarum est.

Spargere

SPARgere. uide quędam supra ad uerbum disperdere. OS.) Terent.75. Illam uirginem cæsiam, sparso ore, aduco naso? non possum pater.
SPEctare propric est diligenter, attétéq; audire, inspicere. unde fabulæ proprie spectari dicuntur: aliquãdo pertinere, tẽdere, & tunc accusatiuum cũ ad requirit, interdum etiam uergere. COmœdiam.) Terent. 1.. Posthac quas faciet de integro comœdias spectandæ an exigendæ sint uobis prius. Terent. 6. Importunitatem spectate aniculæ: id est animaduertite. LAVdes alic.) in fam. 21. Cur ego non adsum uel spectator laudum tuarum uel particeps. ALIquid ex aliqua re.) Terent. 15.. Heu me miserum, qui tuum animum ex animo spectaui meo: id est, qui te talem esse in me, qualis ego in te sum, iudicaui. AD aliq.) Attico. 324.. Valde uelim ista cõfici, præsertim cum ad meum quoque usum spectent: id est, pertineant. AD concordiam rem.) in fam. 46.. Nam omnia utriusq; consilia ad concordiam spectauerunt. AD pacem.) Attico. 227.. Quæ res ad cædem maxime spectat. AD castra.) Attico. 236. Mihi autem non est dubium quin res spectet ad castra. AD bellum.) Attico. 239.. Sed mihi totum eius consilium ad bellum spectare uidetur. AD INterregnum.) Attico. 323. Res uidetur spectare ad interregnum. AD perorandum) in orato. lib. 192. Nunc quoniam ad perorandum spectare uidetur sermo tuus, dicam, opinor, quod sentio. AD meridiem aliq.) 2. uolum. philo. 87. Itaq; suis inuenta ad meridiem spectans: id est, uergens ad eam partem. Ita INter aliquas partes.) Cæ. 1.. Aquitania à Garumna flumine ad Pirenæos montes, & eam partem oceani, quæ ad Hispaniam pertinet, spectat inter occasum solis, & Septentriones. Ita IN uentum aliqu.) de re rusti. 2.. Ager oleto cõserundo, qui in uentum fauonium spectabit, & soli ostentus erit, alius bonus nullus erit. IN nos aliquid.) de offic. 12. Proximi liberi totaq; domus, quæ spectat in nos solos: neq; aliud ullum potest habere perfugium. ALIqu.) 1. uolu. orat. 71.. Homo in rebus iudicandis spectatus & cognitus. Terentius. 3. Enimuero spectatum satis putabam, & magnum exemplum continentiæ: id est, probatum.
SPErare.) Hoc uerbo non poëtæ tãtum pro timere usi sunt, sed in eam significationem ab oratoribus quoq; usurpatur. aliquan-

aliquando est pro credere. Terentius.9.. Nam quod tu speras, propulsabo facile: id est, quod times. Item in famili. 59. Et mobili in me, mcosq; esse animo non sperabam: id est, nō timebam. ita Virg.59. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem, Et perferre soror potero. Terēt 28.. Diesq; noctesq; me ames, me desideres, me somnies, de me cogites, me speres: id est, credas, Do. ait. Item.45.. Spero me habere, qui cū &c. id est, credo.

SPERnere, est contēnere, pro nihilo habere.) Ter.6.. Quot modis contemptus, spretus, facta, transacta omnia.

SPIrare, est emittere. ut odorē.) de re ru. Reliquisq; immūdicijs tetrum odorē spirantibus. interdum pro uiuere: quia maxime in spiritu uita cōsistit. & ad inanimata etiā trāsfertur. ut MENtem in scriptis.) in orat. lib. 173. Hanc igitur ob causam uidetur Lælij mens spirare etiam in scriptis, Galbæ autem uis occidisse: id est, uiuere, uigere.

SPOliare, militare est uerbum. spolia enim sunt quæq; hosti detrahuntur, significat autem nudare, & re aliqua aliquid spoliamus. in orator. libr. 143.. Hos tribunatu spoliare instituit: ita tu de cæteris bonis. FAma aliqu.) de offic.67. Aut spoliaret fama probatum hominem. ANImum sanitate.) 1. uolumine philosoph .213.. Sic prauarum opinionum conturbatio, & ipsarum inter se repugnantia sanitate animum spoliat, morbisq; perturbat.

SPONdere, est promittere. uide quædam ad uerbum despondere. HOnores.) 3. uol. ora. 200. Honores, & præmia spopondistis. PRæmia. uide supra.

SPVRCARI, est coinquinatum, impurum, lutulentum reddere. de spurco uero multa Non. NASVM) Plautus.232.. Næ ex istoc loco spurcatur nasum odore illutibili. nunc est fœtere: nam quæ fœtent, nasum odore suo offendūt, & quasi conspurcant.

SQValIere.) Non sordidū plenū est tantummodo, ut nunc cōsuetudine persuasum est, sed honestare abundare, & refertū esse ueteres honesta autoritate posuerūt, duciq; hanc significantiā à squammis putāt: Vt enim est in corporibus sordiū alta cōgeries, qua squallere dicūtur: ita quod fuerit qualibet re dēsatum, oneratum, inculcatumq; squallere uoluerunt: hæc inquit No. SVpellectilem.) Plaut.227.. Ita mihi supellex

lex squallet, atq; ædes meæ. MVnicipia.) 3. uolum. orat. 105. Squallent municipia: id est, sordent.

STAre.) Sub firma, & certa rei mansione plura significat: Nam aliud est stare sententiam, aliud fabulam, aliud animis, aliud per aliq. ne aliq. fiat, & in quibusdam aliis, ut in exemplis. & aliquid aliqua re, & ab aliquo, & pro aliquo, & cum aliquo, & per aliquem stare dicimus. ANImis aliqu.) Attico. 78.. Stamus animis, & quia consiliis (ut uidemur) bonis utimur, speramus etiam manu: id est, animum non abiecim⁹. MAnu.) uide animis: id est, à manu satis parati sumus. CONditionibus.) Attico. 112. Omnes cupiebant Cæsarem abductis præsidiis stare conditionibus, quas tulisset: id est, præstare quod obtulerat. DEcreto ali.) Cæ. 68.. Si quis aut priuatus, aut populus eorum decreto non stetit, sacrificiis interdicunt: id est, paruit. ITA edicto.) Attico. 87.. Ego tamen habeo ἰσοδυναμοῦσαν, sed recentiorem ex Q. Mutii P. F. edicto Asiatico, extra quam si ita negotium gestum est, ut eo stari non oporteat, &c. IVdicio.) 3. uolum. orationū. 96. Quibus rebus est perfectū, ut illi planè suo iudicio stare non liceret. Item Atti. 121. Tuo tamē potius stabam iudicio. FAcere aliq. alic.) Attico. 272. Nam mihi stat alere morbum desinere. Ita Attico. 46.. Neq; adhuc stabat, quò potissimum, sed scies: id est, nondum deliberaueram, quò discederē. SENtentiam.) Terent. 29.. Vide quid agas. Ph. stat sententia: id est, certum est, decreui. ET SENtentia aliq.) Plaut. 61.. Ea omnes stant sententia: id est, firmi sunt in ea sententia. FAbulam.) Teren. 111. Partim sum earum exactus, partim uix steti: agitur fabula cum recitatur: stat, cum placet, Don. ait. CVM his uero præpositionibus à, cum, pro, fauere significat. ut, A re.) in orat. lib. 78.. Sin causam afferet is, qui à sententia stabit: id est, qui pro sententia erit. A nobis aliqu.) in orato. lib. 57.. Aut à se potius, quàm ab aduersariis stare: id est, sibi magis fauere, quàm aduersariis. A mendacio.) in or. lib. 42. Quibus in controuersiis cum sæpe à mendacio contra uerum homines stare consueuerunt. CVM aliquo.) Cæ. 137. Huic consilio suffragabatur etiam illa res, quod ex duobus contrariis generibus, quæ superiore bello cum L. Sertorio steterant, ciuitates uictæ nomen atq; imperium absentis timebant: id est, eius partes secutæ fuerant. Terent. 128..

Nam

Nam ni hæc ita essent, cum illo haud stares Phædria: id est, illi nō faueres. PRO aliquo.) Asc.3..Sed Milo pro melioribus stabat: id est, fauebat. 36. Pro Cinanis partibus contra Syllam steterat: id est, fauerat. PER aliq.) Terent. 16..Si poterit fieri, ut ne per me stetisse credat: id est, me impedimento fuisse. Cæ. 132. Vbi cognouit per Afranium stare, quo minus prælio dimicaretur: id est, Afranium in causa esse, ne decerneretur.
STAtuere, est ponere, deliberare. & quædam alia significat. TAbernaculū.) Cæ.142. Et eo die tabernacula statui passus non est: id est, figi, collocari. ACIem.) Sallusti 48. Aciem, quam diffidens uirtuti militum, arcte statuerat &c. id est, instituerat. NAuim.) Plaut.102. Nauim extemplo statuimus: id est, continemus, cursum comprimus. SAtis cōsilij in ali.) Attico.3..Et ego qui in te satis consilij statuerim: id est, posuerim. APVD animum suum.) Sallu.89..91..Equidem ego sic apud animum meum statuo. repetit idem.91..CVM animo suo.) 1.uolum.orat.168.Sic habuisti statutum cum animo, ac deliberatum. FInem rei.) Terent.102.. Haud opinor commode finem statuisse orationi tuæ militem: id est, imposuisse. MOdum.) 2.uolumi.orat.176.Intelliges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse: id est, finem facere. ad Herenn.17. PREtium rei.) Terent.51.. Si nunquam auarę pretium statui arti meæ: id est, constitui. 101. idem repetit. Ita MERcedem alicui.) Attic.286. Nimium magnam mercedem statui. STAtuam alic.) Plaut.106..Huic decet statuam statui ex auro: id est, decerni, erigi. DE re.) 1.uol.phi. 81. Quid enim de amicitia statueris utilitatis causa expetenda, uides: id est, iudicaueris. EX dignitate.) in famili.64..At spero statues ex nostra dignitate. EX fide, fama, re.) Attic. 72. Statues, ut ex fide, fama, req; mea uidebitur: id est, pro fide, fama req; mea constitues. EX uoluntate alic.) Attico.4. Quid autem contendendum esset, ex tua putabam uoluntate statuere oportere: id est, quemadmodum ipse iussisses, & sensisses. DIEM.) Atti.87.. Ego sic diem statuo satis laxam, quam ante si soluerint, dico me cētesimas ducturum. IN terram aliq.) Terent.83..Sublimem medium arriperem, & capite primum in terram statuerem: id est, infligerem, illiderem in terram. EXEMplum in aliquo.) 1.uolumi. oration.
 131. In

131. In quo homine tu ſtatueris exemplum eiuſmodi. eſt ani maduertere in ſontes, quaſi ut aliis exemplo ſint. Terē. 51.. Exemplum ſtatuite in me. in bonam nunc partem. IN aliquem.) Cæ. 7. Ne quid grauius in fratrem ſtatueret; id eſt, conſtitueret, decerneret.
STERcorari agrum.) de re ruſtic. 92. Sicuti refrigeſcere agrum, qui non ſtercoretur: ita uri ſi nimium ſtercoretur. de offic. 88..
STERnere, eſt quaſi in terram extendere. & modo tegit, apparat: modo cædit, interficit. LEctos.) Terent. 53. Video alios feſtinare, lectos ſternere: id eſt, menſas apparare. TRIclinia.) 1. uolumi. orationū. 207. Ludis Circenſibus mane apud Siſennam uirum primarium, cum eſſent triclinia ſtrata, argentumq́; expoſitum in ædibus &c. ALIQ.) 1. uolumi. philo. 206. Si eorum plaga perculſi afflictos ſe & ſtratos eſſe fateantur.
STImulare, eſt fodere, ictu adigere.) 1. uolum. orationum. 19.. Qui ſe dies noctesq́; ſtimulat. Item. in fami. 45. Nam ut uetus noſtra ſimultas antea ſtimulabat me, ut cauerem: id eſt, adigebat. Item Terent. 67.. Magis nunc amicæ dicta ſtimulant: id eſt, ſollicitant.
STIpare, proprie eſt ſtupa rimas opplere. transfertur tamē ad ea, quæ undiq; re aliqua ſepta ſunt. ut SENAtum armatis.) 3. uolum. orat. 189.. Armis & præſidiis Popu. Roma. & magiſtratus foro excluſerit, ſenatum ſtipauerit armatis. SICAriis.) 3. uolum. orat. 23. Qui ſtipatus ſemper ſicariis, ſeptus armatis. TElis.) 3. uolumi. orationum. 197.. Non poſſum affirmare nullis telis eos ſtipatos fuiſſe, hoc dico nec multis, & occultis.
STIpulari, eſt rebus cōtrahendis accommodatum, cum res ſcilicet de qua agitur, cōſenſu utriuſq; partis alligatur. Sulpitius apud Gell. 65.. Qui uxorem, inquit, ducturus erat, ab eo, unde ducēda erat ſtipulabatur eam in matrimonium ductum iri. & qui pecuniam allegat ſtipulari & re ſtipulari dicitur, Varrone autore.
STOmachari, eſt indignari, perturbari. & aliquid, & cū aliquo ſtomachamur. OMnia.) Att. 236. STOmachatur om̄ia. CVM aliquo.) in orat. lib. 133.. Ex quo genere illud etiā eſt, quod Scipio apud Numantiam cum ſtomacharetur cum C.
Metello

Metello dixiſſe dicitur, ſi quintum pareret mater eius, aſinū fuiſſe pariturum. Terent.32. Id quidem aduenięns mecū ſtomachabar. Item.1.uolu.philo.219.
STringere gladium.) Cæ.187.. Celeriterq́ ut erat pręceptū à Cæſare gladios ſtrinxerunt: id eſt, nudarunt, eduxerunt. BACcam.) de re ru.40. Durities enim illorum nō ſolū ſtringit baccam, ſed etiam ramos glubit: id eſt, ictu offendit. FOlia.) Cæ.176.. Erat ſumma inopia pabuli, adeo ut foliis ex arboribus ſtrictis &c.
STruere aliquid.) ad Heren.14.. Item uitioſum eſt de nomine, & uocabulo eius rei controuerſiam ſtruere. SOlicitudinem ali.) Attic.81.. Sed dices me ipſum mihi ſolicitudinem ſtruere: id eſt, comparare. AD aliquid.) Attic.327. Plura ponuntur in ſpe, quàm ponebamus in pecuniis, reliqua ad iacturam ſtruentur.
STVdere, eſt operam adhibere, uacare. & alicui, & aliquid, & in re aliqua ueteres ſtudere dixerunt. LIteris.) in fa.81.. Etſi me ipſum conſolatorem tuum non tantum literæ, quibus ſemper ſtudui, quantum longinquitas temporis mitigauit: id eſt, in quibus ſemper uerſatus ſum. ALIcui.) Atti.62.. Pompeius fremit, queritur, Scauro ſtudet, utrum fronte, an mente dubitatur: id eſt, fauet. PRæturæ.) 3.uolu.orat.42.. Fuiſſe meo neceſſario Beſtiæ Cælium familiarē, cœnaſſe apud eum, uentitaſſe domum, ſtuduiſſe præturæ: id eſt, ei in petitione præturę fauiſſe. REbus nouis.) Cæ.3.. Domnorix gratia, & largitione apud Sequanos plurimum poterat, & Heluetiis erat amicus, quod ex ea ciuitate Orgentorigis filiā in matrimoniū duxerat, & cupiditate regni adduct9, nouis rebus ſtudebat. Sallu.57. Hamilcarem quendam hominē nobilem, factioſum nouis rebus ſtudere, &c. id eſt, cupere res nouas. ſane ſæpe uox hæc nouam perturbationem cum publicæ rei, tum priuatæ ſignificat, ut in nouitate, ut in tabulis nouis, ut deniq́ in uerbo nouare coniici poteſt. LIteras.) 2.uol.orat.207. Cū uero literas ſtudere incipit, & helluo immanis cū græculis philoſophari, tum eſt Epicureus. EAdem.) Ter.104.. Vt omnes mulieres eadē æque ſtudeant, nolintq́ omnia: id eſt, cupiant. IN aliqua re.) M. Cato apud Gell.151.. Poëticæ artis honos non erat, ſi quis in ea re ſtudebat, aut ſeſe ad conuiuia applicabat, graſſator uocabatur.

humano consilio efficere potui circumspectis rebus omnibus, rationibusq; subductis summâ feci cogitationum mearum. Attico. 83. Assident, subducunt, ad numum conuenit: id est, computum faciunt. Item Plaut. 47.63.. NAuem.) Cæ. 45. Ita uno tempore & longas naues, quibus Cæsar exercitũ transportandum curauerat, quasq; in aridum subduxerat, æstus complebat. CLAssem.) de off. 61.. Huic ille classem Lacedæmoniorum quæ subducta esset ad Gyttheum clàm incẽdi posse. uulgò, tirar in terra. nam proprie subducuntur naues in terram, deducuntur in mare.

SVBesse, est instare, non longius abesse, modo aliquid quasi latens inesse. DIEM comiciorum.) 3. uolumi. orat. 109.. Præsertim Iudices cum honoris amplissimi contentio, & dies comiciorũ subesset; id est, adesset. HYemem.) Cæ. 36.. Quod hyems suberat. AEquinoctium.) Cæ. 54. Ne anni tempore nauigatiõe excluderetur, quod æquinoctiũ suberat. SImultatem.) 3. uol ora. 50.. Sin autem iam suberat simultas.

SVBIgere.) Neq; ad unũ tantum uerbum hoc significatum se accommẽdat. nam modo est cogere, modo domare interdum exercere, aliquando etiam exarare significat. FIEri aliqu.) Sallust. 4. Ambitio multos mortales falsos fieri subegit. Plautus. 18.. Me ui subacta est facere. POpulum aliqu.) Asco. 76. Qui Metellus subactis Dalmatis, Dalmaticus appellatus est. NAtiones.) Sall. 4. Nationes feræ, & populi ingentes ui subacti. PAtriam alic.) Plaut. 110.. Atridæ duo fratres dicuntur fecisse facinus maximum quod Priami patriã Pergamum diuina mœnitum manu, armis, equis, exercitu, atq; eximiis bellatoribus cum mille numero nauium decimo anno post subegerunt. ANImum.) Sallu. 91.. Non inopia ærarii, non uis hostium, non aduersa res ingentem eorũ animum subegit. INgenium,) in orat. lib. 120.. Subacto mihi ingenio opus est: id est, exercitato. TERram.) 2. uol. phi. 58. Quibus cum terræ subigerentur fissione glebarum &c. De re rustic. 93. Igitur eum locum, quem prato destinauerimus, æstate pressum, subactumq; sæpius per autumnum rapis, uel napis, uel faba conserimus. de officiis. 89.. Cum admiraretur Lysander proceritatem arborum, & directos in quincuncem ordines, & humum subactam, atq; puram. SEgetes.) Ci. in orat. Vt enim segetes agricolæ subigunt ara

tris multo anteq̃ & cęter. Vbi seges pro terra posită est. ut apud Virgiliũ sæpius. & Pl.33. Qui dixit stimulorum segetẽ.
SVbiicere, proprie est supponere. sed q̃ nõ uno modo oĩa subiiciantur, exemplis uidebis. & alic. aliq. & sub aliq. subiicitur. ROtas, Lapsus.) Cę 195. Subiectisq; eis rotis funibus iumentisq; obiectis, directis plateis in quancunq; partem mouebant. CEruices securi.) 3. uolu. orat. 97.. Cum miser ille securib⁹ hospitis sui ceruices subiicere gestiret. INtegros saucijs.) Cæ. 202.. Quas integras uulneratis, defessisq; subiiciebat. nunc est in locum alterius, alterum submittere. TEstamẽtum.) 2. uolu. orat. 105.. Quis tota Italia ueneficus? quis latro? quis sicarius? quis parricida? quis testamentorum subiector, &c. VERba alic.) Asc. 24.. Et scribã subiicere, & praconem pronuntiare passus non est. Est autem scribæ præire uerbis præconi, quæ præco altiori uoce postea pronuntiat. PRæconi aliq.) 3. uolu. orat. 16. Vt sedens cũ purpura & sceptro, & illis insignibus regijs pręconi publico subiiceretur: quasi qui ueniret. ALIquid odio.) in orat. lib. 102. Tum qui scelus fraudemq; nocẽtis possit dicẽdo subiicere odio ciuiũ, supplicioq; constringere: id est, in odium adducere. SENtentiam.) in orat. lib. 89.. Quid est enim tam furiosum, q̃ uerborum uel optimorum sonitus inanis, nulla subiecta sentẽtia, nec scientia? SCIentiam. uide sententiã. VEritatem ali.) de offi. 4. Quocirca huic quasi materia quam tractet, & in qua uersetur subiecta est ueritas: id est, fundamẽtum est ueritas. SVB aliq.) 1. uol. ph. 212.. Sub metum autem subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor: id est, ad metũ referuntur. SVB aspectum.) in orato. lib. 161.. Sub aspectum penè subiectio: id est, ante oculos ponere. MAteriam.) de offic. 4. Vide ueritatem. Item in orat. libr. 60.

SVBIre, proprie est ingredi. sed multis in locis proprietatẽ suã accõmodabit ad earum uocum rationem, quibus adiungetur. & aliquid, & alicui rei subimus. CARnificinam.) 1. uol. phi. 243.. Quãuis carnificinam prius subierint, q̃ Ibim, aut Aspidem, aut Felem, aut Canẽ, aut Crocodilum uiolẽt: id est, pati possunt. COntumelias.) 3. uol. orat. 98. Sed etiam nefarias libidinum contumelias, turpitudinesq; subierunt: id est, passi sunt. Ita NOtas turpitudinis.) 2. uol. orat. 88.. Ita TVRpitudines.) 3. uol. orat. 98. Item. 1. uol. orat. 104. CRV

delitatem.)in ora.lib 143..Nam tibi aut pro uirtute animi, constantiaq; tua ciuilis ferri subeũda fuit crudelitas.CRVciatum.) de officijs.73.. Qui retinendi officij causa cruciatum subierit uoluntariũ: id est,adierit. DImicationem.) Atti.304.Siqua dimicatio subeunda erit:id est, suscipienda. INfamiam.)Att.324.. Qui mihi aut inimicitias putet periculosas subeũdas fuisse,aut infamiã sempiternam:id ẽ,adeũdas, suscipiendas.INuidiam.)1.uolu.ora.62.Poterisne eius orationis subire inuidiam:id est,ferre, pati.2.uolu.phil.60. Tantũmodo negare deos esse non audet, nequid inuidię subeat,aut criminis:id est,acquirat nunc.IVdicium.)in orat. lib.95.Quo etiam grauius iudicium in dicẽdo subimus. LAborem.)Att.47.Istos labores, quos nunc in naufragijs nostris suscipis,nõ subijsses:id est, passus esses.PONderi.) Asc. 46.Quasi latine dixerit,& magno ponderi subire illud exponens.1.uol.orat.62.Poterisne eius orationis subire inuidiam?ubi Asconius legit eiꝰ orationi absq; inuidiã.ut Virg. Ipse subibo oneri.quãuis alibi,portuq; subimus Cahonio dixerit.POEnam.)uol.orat.71.. Quam pœnam si tum aliorũ opibus,nõ suis,inuitissimis nobis euolauerunt,at aliã multo maiorem grauioremq; subierunt:id est,passi sunt.POtẽtiam.)in fa.79..Cuius si essemus,& autoritatẽ,& consilium secuti,togati potius potentiam, q̃ armati uictoriam subissemus.PEriculum.)1.uolu.orat.105.. Cuius prædia subierũt pericula.SERmonem.)Att.173.Minus sermonis subijssem: id est,dedissem.VIctoriam.uide potẽtiam.VItuperationẽ.) Attic.234..Postremo se libenter uituperationẽ subire,quod amaret etiã mortuum Cæsarem.VSum.)in orator.lib.97.. Subeundus usus omnium, & periclitandæ uires ingenij : id est,assuescẽdum est.SVB acumen stili.)in ora.97..Omnesq; sententiæ,uerbaq; om̃ia quæ sunt cuiusq; generis maximeq; illustria, sub acumẽ stili subeant,& succedant necesse est:id est,subueniant. TEMpestates.)2.uolu.orat.125. Cui uideo maximas Reipu. tempestates esse subeundas:id est, adeundas.PROcellas.)3.uolum.orat.102.Et quidem cæteras tempestates,& procellas in illis duntaxat fluctibus concionum semper putaui Miloni subeundas.

SVBiungere,est addere,adiungere,augere.& aliquid alicui, & ad aliquid,& sub aliqu. subiungitur. VRBES sub imperium.

rium.)1.uolu.orat.87. Qui urbem pulcherrimam,atq; ornatissimam Corinthum plenissimam rerum omnium sustulit,urbesq; Achaiæ, Bœotiæq; multas sub imperium Popu. Roma.ditionemq; subiunxit. SVB ius.) 2.uolum.oration. Vt sub uestrum ius,iurisditionem, potestatem,urbes,natio nes, prouincias,liberos populos.terrarum denique orbem subiungeretis.

SVBlegere, significat clàm & furtò aliquid legere. SERmonem.) Plaut.159.. Clàm nostrum hunc illæ sublegerunt ser monem: id est, auscultarunt.

SVBleuare, est proprie opitulari, opem ferre, ab his, qui abiecti sunt, cum eriguntur, tolluntur: tamq; quod prematur, quã quod premat subleuari dicitur. Cæ.71.. Neq; si quo afflictæ casu cōciderunt, erigere sese, aut subleuare possunt. OFfensionem.) de off.112.. Vna illà subleuanda offensio est: id est, uel leuior facienda, uel tollenda. LAborem.) Cæ.75. Hunc cũ reliquis rebus locũ probabat Cęsar, tum quod superioris anni munitiones integrę manebãt, ut militum laborẽ suble uaret: id est, leuiorem redderet. VItium.)1.uolu.orat.74.. Nõ deniq; aliquo mediocri uitio tot tantaq; eius uitia suble uata esse existimabant: id est, adaucta. ALIqua re aliq.) Cæ. 96. Nulla re ex prouincia, atq; ex Italia subleuari poterat.

SVBlinere os alicui.) Plaut.53. Ita mihi stolido suis os subli uere offuciis. Item. Plaut.41.,

SVBluere aliq. flumina.) Cę.97. Cui[9] collis radices duo dua bus ex partibus flumina subluebant: id est, alluebant.

SVBministrare, est suppetere, suggerere alicui, quod opus sit. INtegros fessis.) Cæ.242. Labienus interim suis equitib[9] auxilia equestria summittere, saucisq;, ac defatigatis integros, recentioribusq; uiribus equites subministrare. TAbellarios.) Att.314.. Et quoniam tabellarios subministras hodierni diei res gestas lupercalibus habebis. COMmeatum.) Cæ.206. Et quod Cappadocia his iugis subiecta magnam cõ meatus copiam erat subministratura. COpiam rei. uide cõmeatum. PEcuniam,)3.uolu.orat.148. Seseq; expoliare ma luerit, quã tibi pecuniã non subministrare. SPEM alic.) Sallu. 231. Nunc uidendũ est spem atrocissimi sceleris, unde illi sub ministratam fuisse iudicemus.

SVBmittere se alicui.)2.uolum.oratio.264.. Appellaui populum

pulum, tribubus submisi me, & supplicaui: id est, ad hanc hu militatem descendi.
SVBornare, modo idem est, quod ornare, modo falsa spe ali quem inducere. in fam. 168. Tu Ci. quod adhuc fecisti, idem præsta, ut uigilanter, neruoseq́; nos, qui stamus in acie, sub ornes. TEstem falsum.) 1. uol. orat. 53.. Falsum subornauit testem Roscius Cluuium. IVdicem.) 3. uolu. orat. 47. Medicum iudicem subornauit.
SVBrogare, est in locum alterius facere. ALIquem.) L. Piso apud Gell. 95.. Cn. Flauius patre libertino natus scriptum faciebat, isq́; eo tempore ædili curuli apparebat, quo tēpore ædiles subrogantur: id est, cum in loco superiorum noui magistratus fiunt.
SVBScribere, est sub aliam scripturam alia quæpiam adscribere. id quod maxime fiebat apud ueteres in accusationib⁹, cum accusatoribus alij quasi coaccusatores nomē suū in reū subscribebant: qui subscriptores dicti sunt. & alic. & in aliq. subscribimus. 2. uolumi. orat. 38.. Sicut in statuis inauratis, quas posuit ad Iuturnę, quibus subscripsit reges ab se in gratiam reductos esse. INfra aliquid.) in fam. 194.. Ego tamen nactus in nauigatione pusillum laxamenti concinnaui tibi munusculum ex instituto meo, & dictū cum magno nostro honore à te dictum conclusi, & tibi infra subscripsi. Asc. 25. Detulit nomen P. subscripsit C. duo enim fratres Cominij fuerunt P. & C. IN aliquem.) Att. 39. Lucullum, à quo solitū esse ad se mitti C. Fannium illum, qui in P. Clodium subscripserat: id est, qui unus fuit ex P. Clodij accusatoribus. 2. uol. orat. 42. Quos contra leges, pecunias cepisse subscriptū est. CAVsam.) 2. uol. ora. 42.. Video igitur iudices animaduertisse censores in iudices quosdam illius consilij Iuniani, cum istam ipsam causam subscriberent. Item in ora. lib. 69. Quia paricidij causa subscripta esset. Item paulo infra. Quoniā & id causæ subscriptum, & ex ea re.
SVBsequi, est quod paruo interuallo præcedēs sequitur. in fa. 30.. Mirifice ipse suo sermone subsecutus est humanitatē literarū tuarum: id est, lectis perhumanis tuis literis, & ipse statim uerba fecit maxime ad tuas literas accōmodata.
SVBseruire alicui rei.) Terent. 17.. Tu ut subseruias orationi, utcunq; opus sit uerbis, uide: id est, obsecundes.

SVBsistere, est consistere, gressum retinere.) 3.uolu.orat.3. Subsistendum, atq; expectandum fuit.

SVBsortiri, est in locum alterius alterũ per sortem eligere. & aliq. in locum alterius subsortiri dicitur. IN locum alic.) Asc.76..Subsortitus est in eorum locum Verres.

SVBstare, est sustinere, & resistere.) Terent.21. Perij, metuo ut substet hospes: id est, ne defficiat.

SVBstituere, idem est cũ subrogare, sufficere. IN locũ alicuius.) 1.uolu.orat.250. Tum iste homo nefarius in eorum locum, quos domum suam de piratis abduxerat, substituere, & supponere cœpit ciues Romanos.

SVBtrahere, est quod rei alicui subsit, auferre. MAteriam.) 2.uol.orat.215. Nonne id agendum nobis omnibus fuit, ut materiam subtraheremus furori tuo?

SVBuenire alicui.) Plautus. Qui toties tibi misero subueni: id est, opem tuli. TEMpestati.) de officijs.17. Subuenire autem tempestati quauis ratione, sapientis est: id est, uitare tempestatem.

SVBuertere.) Tãta sanè uis est particularũ, ex quibus uerba componuntur, ut ipsa uerba significationem suã ad earũ rationem plerũq; cõuertant. Vt in auertere ui particulę, a, est aliorsum se uertere: ita aduertere, aduersus nos aliqd uerti: euertere, ab interiori parte uertere: ita subuertere est quasi desuper uertere, diruere, demoliri. MONtes.) Sallu.5. Nam quid ea memorem? quæ nisi ijs, qui uidere, nemini credibilia sunt, à priuatis cõpluribus subuersos montes, maria cõstructa esse. REgnum ali.) Sall.83. Secutiq; Romani non me, sed morem suum omnia regna subuertendi. ALIQ.) Teren.95.. Ne nimium modo bonæ tuæ istæ nos rationes Mitio, & tuus iste animus æquus subuertant. ARtes bonas.) Sallust.4. Nanq; auaritia fidem, probitatẽ, cæterasq; artes bonas subuertit: id est, funditus tollit.

SVCcedere, modo est euenire, modo in alterius locum uenire. BEne, Male, Recte.) Teren.82.. Ita quæso quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem. SVB manus.) Pla.156.. Lepide hoc succedit sub manus negotium. EX sententia.) Attico.315. Sed si ex sententia successerit, bene erit opera posita. VIA aliqua.) Terent.16. Hac non successit, alia adgrediamur uia. ALIcui prouincia.) in fam.32. Vt omnes intelli-

telligant nec me beneuolentiori cuiquam succedere, nec te amiciori potuisse prouinciam tradere. EX S.C.) 3. uolumi. orat. 237. Quoad cuiq; ex S.C. successum sit. INtegros defessis.) Cæ. 89. Cũ crebro integri defessis succederent, nostrosq; assiduo labore defatigarent.
SVCcendere frumenta.) Cæ. 42. Cæsar paucos dies in eorũ finibus moratus omnibus uicis, ædificiisq; incensis, frumentisq; succensis, se in fines Vbiorum recepit: id est, combustis, concrematis.
SVCcensere, est potioris, & in re graui & iusta irasci, Don. ait. Item eum succensere dicimus, qui cum amare debeat, læsus irascitur. SIbi aliqu.) Terent. 71. Merito mihi nunc ego succenseo: de ora. lib. 185. Et ii tibi succenseant, quos præterieris. Terent. 11. Sed est quod succenseat.
SVCcingere, est circundare. & re aliqua aliq. succingimus. POR tibus.) 2. uolumi. orationum. 83. Deleta Carthago est quod cum hominum copiis, tum ipsa natura, ac loco succincta portibus, armata muris, excurrere ex Africa, imminere fructuosissimis insulis Po. Rom. uidebatur. FActionibus.) Asco. 13. Sed etiam factionibus armatorum succincti: id est, armatorum manu stipati.
SVCCVMbere, est subiacere, uinci permittere. & rei alicui succumbimus. DOloribus.) 1. uolumine philo. 59. Vt enim mortis metu omnis quietæ uitę status perturbatur, & ut succumbere doloribus, eosq; humili animo, imbecilloq; ferri miserum est. ALIcui.) Attico. 286. Sed certe non succumbã succumbentibus.
SVCcrescere alicui.) in orat. lib. 164. Non enim ille mediocris orator uestræ quasi succrescit ætati.
SVCcurrere, est subuenire, opem ferre, interdum in mẽtem uenire. Ci. Neq; enim mihi succurebant uerba, quæ ante discessum à Dolobella audiebamus.
SVFficere, est modo sustinere, modo quod satis sit dare, suppeditare, aliquando inficere, maculare significabit. CONsulem.) 2. uolum. orat. 143. Nam ne sufficiatur, consul non timet. IN locum alterius.) in famil. 66. Si mehercule Appium haberem, in cuius locum suffectus sum. VIres.) Cæ. 83. Nec iam uires sufficere cuiusquam, nec ferre operis laborẽ posset id est, sustinere. Cæ. in Hort. Vt ii, qui conuiuiis purpuram sufficiunt

ſufficiunt, poſt ſanant medicamentis quibuſdam.
SVFfocare urbem fame.) Att.140. Conſilium primũ eſt, ſuffocare urbem, & Italiam fame, deinde, agros uaſtare.
SVFfundere, & aliquid alicui. & aliqua re. FRIgidam.) Pla. 81. Clam ſi occaſio ulla eſt frigidã ſubdole ſuffundũt. MAleuolentia aliq.) in fa.16. Tum nulla in cæteros maleuolentia ſuffuſum. CAlore aliquid.) 2. uolum. phi. 37. Nam tenuis, ac perlucens, & æquabili calore ſuffuſus æther.
SVgere, eſt leniter ſorbere. ERrorem.) 1. uolu. phil. 190. Vt pene cũ lacte nutricis errorem ſuxiſſe uideamur. LAC. uide errorem. SANguinem.) Plaut. Ego me uertam in hirudinẽ atq; eorum exugebo ſanguinem.
SVGgerere, eſt ſufficere, ſuppeditare. SVMptum alic.) Ter. 77. Cur tu his rebus ſuggeris ſumptus? id eſt, cur ad hæc tu omnia pecuniam ſuppeditas.
SVmere.) Cum & hoc uerbum multa ſignificet, proprie tamen eſt cõſumere, accipere, tollere, cætera in exẽplis. CONfidentiam.) Plaut. 55. Nimium ædepol, ni hic in uẽtrem ſum pſit confidentiam: id eſt, uentri fidit. FIduciam.) Aſco. 49. Per hos omnes Verres ludendi iudicij fiduciam ſumpſerat. ARrogantiam ſpiritus.) Cæ. 11. Ipſe autem Ariouiſtus tantos ſibi ſpiritus, tantam arrogantiam ſumpſerat, ut ferẽdus non uideretur. EXEMplum ſibi.) Terent. 86. Atq; aliis ſume re exemplum ſibi. SPAtium ad cogitandum.) 1. uolum. phi. 106. Aut ſpatium ſumamus ad cogitandũ. OPeram fruſtra.) Terent. 66. Fruſtra operam hanc, opinor, ſumo. INItium.) 2. uol. ph. 169. Et tibi aliud dicendi initiũ ſumendum eſt. SAga.) 3. uol. orat. 200. Saga ſumi dico oportere. Item. 258. Ab eorundem aris, ad quas togati adierimus, ad ſaga ſumenda diſcedere. BELlum cum aliquo.) Salluſtius. 83. Qua primo cum rege Macedonum Philippo bellum ſumpſere. SAtietatem alicuius rei.) Teren. 141. Quo pacto ſatietatem amoris ait ſe uelle ſumere. TEſtimonium ab aliq.) 1. uolu. orat. 46. Niſi à C. Fannio ipſo teſtimonium ſumo. LEgationẽ.) 2. uolumi. orat. 162. An legationes ſumere liberas exigendi cauſa: id eſt, accipere. DIem.) in fami. 107. Quem uellet aliũ diem ſi ſumpſiſſet, me ei non defuturum: id eſt, eligeret. ARbitrum.) 1. uolu. orat. 47. Qui eum de hac pecunia, de tabularum fide arbitrum ſumpſit, iudicauit ſibi pecuniam nõ deberi.

beri. DIEM.) Terent. 96. Ei rei hilarem hunc sumamus diē: id est, traducamus. SVPplicium de aliquo.) 1. uolumi. orat. 127. Tum homo nefarius de homine nobili, atq; id ętatis suo hospite uirgis supplicium crudelissime sumeret. Terent. 15. Cur non habeo spatium, ut de te sumam supplicium, ut uolo. Cæ. 163. MVtuum pecuniam.) 2. uolu. orat. 156. Pecuniā sumpsit mutuum à Sex. Scola iudice hoc nostro primario. Item. 3. 229. Pecuniasq; à quibus uidetur ad rem militarem mutuas sumat. Sall. 9. FOEnore.) Plaut. 89.. Sumpsisti fœnore? NAuim.) de offi. 70. Quoad enim peruentum est eo, quo sumpta nauis est: id est, conducta. DE aliquo.) Asc. 55. Nondum enim nomina de imperatoribus sumpserant: id est, nōdum ab imperatoris nominibus denominabantur: nam de mensibus Sextili & Quintili agitur. IN manum.) in or. lib. 144. Sed à cæteris, qui hæc in manum sument. 1. uolum. phi. 176.. Epicurum autem & Metrodorum nō ferè præter suos quisquam in manus sumit. OFfensionem.) Atti. 68. Vt enim si qua fuerit ex ratione sumpta offensio, nō appareret: id ē, siquid recte indignatus esset. SAuium.) Pla. 22. Sauiū si sumpsit, sumere eum licet sine retibus. LOco rei ali.) Cæ. 238.. ARgumenti sumebat loco. DIes aliquot.) Terēt. 141.. Nunc una res restat mihi, quæ etiā cōficiēda, otiū ab senibus ad potandum ut habeam. nam aliquot hos sumam dies.

SVMmittere, est in locū alterius mittere. ADiutorem.) Cæ. 178.. Huic quod ualetudine minus commoda utebatur, Fuluium Posthumium adiutorē summiserat. EXERcitum.) in fa. 156. Omnia ut integra seruem dabo operam, quoad exercitus huc summitatis. ALIcui.) 3. uol. orat. 70.. Huic uos nō summittetis? hunc diutius manere patiemini?

SVMmouere, est repellere. HOstes.) Cæ. 44. Atq; inde fundis, tormentis, sagittis hostes propelli, ac summoueri iussit. Item M. Varro apud Gell. 182. Nunc stipati seruis publicis non modo prehendi non possunt, sed etiam ultro summouent populum.

SVperare, proprie est supergredi, interdum uincere, suppetere significat: & nos aliquid superamus: & nobis aliquid superat. SOlem è mari.) Plaut. 153. Commodum radiosus esse sol superabat ex mari: id est, sursum petebat, uel terram superabat: & est exoriri. IMpetum fortunæ.) Attico. 290.. Sic illi

SPARgere. uide quędam supra ad uerbum disperdere. OS.) Terent. 75. Illam uirginem cæsiam, sparso ore, aduco naso? non possum pater.
SPEctare proprie est diligenter, attētéq; audire, inspicere. unde fabulæ proprie spectari dicuntur: aliquādo pertinere, tēdere, & tunc accusatiuum cū ad requirit, interdum etiam uergere. COmœdiam.) Terent. 1.. Posthac quas faciet de in tegro comœdias spectandæ an exigendæ sint uobis prius. Terent. 6. Importunitatem spectate aniculæ: id est animaduertite. LAVdes alic.) in fam. 21. Cur ego non adsum uel spectator laudum tuarum uel particeps. ALIquid ex aliqua re.) Terent. 15.. Heu me miserum, qui tuum animum ex ani mo spectaui meo: id est, qui te talem esse in me, qualis ego in te sum, iudicaui. AD aliq.) Attico. 324.. Valde uelim ista cōfici, præsertim cum ad meum quoque usum spectent: id est, pertineant. AD concordiam rem.) in fam. 46.. Nam omnia utriusq; consilia ad concordiam spectauerunt. AD pacem.) Attico. 227.. Quæ res ad cædem maxime spectat. AD castra.) Attico. 236. Mihi autem non est dubium quin res spectet ad castra. AD bellum.) Attico. 239.. Sed mihi totum eius consilium ad bellum spectare uidetur. AD INterregnum.) Attico. 323. Res uidetur spectare ad interregnum. AD perorandum) in orato. lib. 192. Nunc quoniam ad perorandum spectare uidetur sermo tuus, dicam, opinor, quod sentio. AD meridiem aliq.) 2. uolum. philo. 87. Itaq; suis inuenta ad meridiem spectans: id est, uergens ad eam partem. Ita INter aliquas partes.) Cæ. 1.. Aquitania à Garumna flumine ad Pirenæos montes, & eam partem oceani, quæ ad Hispaniam pertinet, spectat inter occasum solis, & Septentriones. Ita IN uentum aliqu.) de re rusti. 2.. Ager oleto cōserundo, qui in uentum fauonium spectabit, & soli ostentus erit, alius bonus nullus erit. IN nos aliquid.) de offic. 12. Proximi liberi totaq; domus, quæ spectat in nos solos: neq; aliud ullum potest habere perfugium. ALIqu.) 1. uolu. orat. 71.. Homo in rebus iudicandis spectatus & cognitus. Terentius. 3. Enimuero spectatum satis putabam, & magnum exemplum continentiæ: id est, probatum.
SPErare.) Hoc uerbo non poetæ tātum pro timere usi sunt, sed in eam significationem ab oratoribus quoq; usurpatur.
aliquan-

aliquando est pro credere. Terentius.9.. Nam quod tu speras, propulsabo facile: id est, quod times. Item in famili. 59. Et mobili in me, meosq; esse animo non sperabam: id est, nõ timebam. ita Virg.59. Hunc ego si potui tantum sperare dolorem, Et perferre soror potero. Terẽt 28.. Diesq; noctesq; me ames, me desideres, me somnies, de me cogites, me speres: id est, credas, Do. ait. Item.45.. Spero me habere, qui cũ &c. id est, credo.

SPERnere, est contẽnere, pro nihilo habere.) Ter.6.. Quot modis contemptus, spretus, facta, transacta omnia.

SPIrare, est emittere. ut odorẽ.) de re ru. Reliquisq; immũdicĳs tetrum odorẽ spirantibus. interdum pro uiuere: quia maxime in spiritu uita cõsistit. & ad inanimata etiã trãsfertur. ut MENtem in scriptis.) in orat. lib. 173. Hanc igitur ob causam uidetur Lælĳ mens spirare etiam in scriptis, Galbæ autem uis occidisse: id est, uiuere, uigere.

SPOliare, militare est uerbum. spolia enim sunt quæq; hosti detrahuntur, significat autem nudare, & re aliqua aliquid spoliamus. in orator. libr. 143.. Hos tribunatu spoliare instituit: ita tu de cæteris bonis. FAma aliqu.) de offic.67. Aut spoliaret fama probatum hominem. ANImum sanitate.) 1. uolumine philosoph .213.. Sic prauarum opinionum conturbatio, & ipsarum inter se repugnantia sanitate animum spoliat, morbisq; perturbat.

SPONdere, est promittere. uide quædam ad uerbum despondere. HOnores.) 3. uol. ora. 200. Honores, & præmia spopondistis. PRæmia. uide supra.

SPVRCARI, est coinquinatum, impurum, lutulentum reddere. de spurco uero multa Non. NASVM) Plautus.232.. Næ ex istoc loco spurcatur nasum odore illutibili. nunc est fœtere: nam quæ fœtent, nasum odore suo offendũt, & quasi conspurcant.

SQVallere.) Non sordiũ plenũ est tantummodo, ut nunc cõsuetudine persuasum est, sed honestare abundare, & refertũ esse ueteres honesta autoritate posuerũt, duciq; hanc significantiã à squammis putãt: Vt enim est in corporibus sordiũ alta cõgeries, qua squallere dicũtur: ita quod fuerit qualibet re dẽsatum, oneratum, inculcatumq; squallere uoluerunt: hæc inquit No. SVpellectilem.) Plaut.227.. Ita mihi supellex

lex ſquallet, atq; ædes meæ. MVnicipia.) 3. uolum. orat. 105. Squallent municipia: id eſt, ſordent.

STAre.) Sub firma, & certa rei manſione plura ſignificat: Nam aliud eſt ſtare ſententiam, aliud fabulam, aliud animis, aliud per aliq. ne aliq. fiat, & in quibuſdam aliis, ut in exemplis. & aliquid aliqua re, & ab aliquo, & pro aliquo, & cum aliquo, & per aliquem ſtare dicimus. ANImis aliqu.) Attico. 78.. Stamus animis, & quia conſiliis (ut uidemur) bonis utimur, ſperamus etiam manu: id eſt, animum non abiecim⁹. MAnu.) uide animis: id eſt, à manu ſatis parati ſumus. CONditionibus.) Attico. 112. Omnes cupiebant Cæſarem abductis præſidiis ſtare conditionibus, quas tuliſſet: id eſt, præſtare quod obtulerat. DEcretò ali.) Cæ. 68.. Si quis aut priuatus, aut populus eorum decreto non ſtetit, ſacrificiis interdicunt: id eſt, paruit. ITA edicto.) Attico. 87.. Ego tamen habeo ἰσοδυναμοῦσαν, ſed recentiorem ex Q. Mutii P. F. edicto Aſiatico, extra quam ſi ita negotium geſtum eſt, ut eo ſtari non oporteat, &c. IVdicio.) 3. uolum. orationū. 96. Quibus rebus eſt perfectū, ut illi planè ſuo iudicio ſtare non liceret. Item Atti. 121. Tuo tamē potius ſtabam iudicio. FAcere aliq. alic.) Attico. 272. Nam mihi ſtat alere morbum deſinere. Ita Attico. 46... Neq; adhuc ſtabat, quò potiſſimum, ſed ſcies: id eſt, nondum deliberaueram, quò diſcederē. SENtentiam.) Terent. 29.. Vide quid agas. Ph. ſtat ſententia: id eſt, certum eſt, decreui. ET SENtentia aliq.) Plaut. 61.. Ea omnes ſtant ſententia: id eſt, firmi ſunt in ea ſententia. FAbulam.) Teren. 111. Partim ſum earum exactus, partim uix ſteti: agitur fabula cum recitatur: ſtat, cum placet, Don. ait. CVM his uero præpoſitionibus à, cum, pro, fauere ſignificat. ut, A re.) in orat. lib. 78.. Sin cauſam afferet is, qui à ſententia ſtabit: id eſt, qui pro ſententia erit. A nobis aliqu.) in orato. lib. 57.. Aut à ſe potius, quàm ab aduerſariis ſtare: id eſt, ſibi magis fauere, quàm aduerſariis. A mendacio.) in or. lib. 42. Quibus in controuerſiis cum ſæpe à mendacio contra uerum homines ſtare conſueuerunt. CVM aliquo.) Cæ. 137. Huic conſilio ſuffragabatur etiam illa res, quod ex duobus contrariis generibus, quæ ſuperiore bello cum L. Sertorio ſteterant, ciuitates uictæ nomen atq; imperium abſentis timebant: id eſt, eius partes ſecutæ fuerant. Terent. 128..

Nam

Nam ni hæc ita essent, cum illo haud stares Phædria: id est, illi nō faueres. PRO aliquo.) Asc.3..Sed Milo pro melioribus stabat: id est, fauebat. 36. Pro Cinanis partibus contra Syllam steterat: id est, fauerat. PER aliq.) Terent. 16..Si poterit fieri, ut ne per me stetisse credat: id est, me impedimento fuisse. Cæ. 132. Vbi cognouit per Afranium stare, quo minus prælio dimicaretur: id est, Afranium in causa esse, ne decerneretur.

STAtuere, est ponere, deliberare. & quædam alia significat. TAbernaculū.) Cæ. 142. Et eo die tabernacula statui passus non est: id est, figi, collocari. ACIem.) Sallusti 48. Aciem, quam diffidens uirtuti militum, arcte statuerat &c. id est, instituerat. NAuim.) Plaut. 102. Nauim extemplo statuimus: id est, continemus, cursum comprimus. SAtis cōsilij in ali.) Attico. 3..Et ego qui in te satis consilij statuerim: id est, posuerim. APVD animum suum.) Sallu. 89..91..Equidem ego sic apud animum meum statuo. repetit idem. 91..CVM animo suo.) 1. uolum. orat. 168. Sic habuisti statutum cum animo, ac deliberatum. FInem rei.) Terent. 102.. Haud opinor commode finem statuisse orationi tuæ militem: id est, imposuisse. MOdum.) 2. uolumi. orat. 176. Intelliges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse: id est, finem facere. ad Herenn. 17. PREtium rei.) Terent. 51.. Si nunquam auarę pretium statui arti meæ: id est, constitui. 101. idem repetit. Ita MERcedem alicui.) Attic. 286. Nimium magnam mercedem statui. STAtuam alic.) Plaut. 106..Huic decet statuam statui ex auro: id est, decerni, erigi. DE re.) 1. uol. phi. 81. Quid enim de amicitia statueris utilitatis causa expetenda, uides: id est, iudicaueris. EX dignitate.) in famili. 64..At spero statues ex nostra dignitate. EX fide, fama, re.) Attic. 72. Statues, ut ex fide, fama, req; mea uidebitur: id est, pro fide, fama req; mea constitues. EX uoluntate alic.) Attico. 4. Quid autem contendendum esset, ex tua putabam uoluntate statuere oportere: id est, quemadmodum ipse iussisses, & sensisses. DIEM.) Atti. 87.. Ego sic diem statuo satis laxam, quam ante si soluerint, dico me cētesimas ducturum. IN terram aliq.) Terent. 83..Sublimem medium arriperem, & capite primum in terram statuerem: id est, infligerem, illiderem in terram. EXEMplum in aliquo.) 1. uolumi. oration.

131. In quo homine tu statueris exemplum eiusmodi. est ani maduertere in fontes, quasi ut aliis exemplo sint. Terē. 51.. Exemplum statuite in me. in bonam nunc partem. IN aliquem.) Cæ. 7. Ne quid grauius in fratrem statueret; id est, constitueret, decerneret.

STERcorari agrum.) de re rustic. 92. Sicuti refrigescere agrum, qui non stercoretur: ita uri si nimium stercoretur. de offic. 88..

STERnere, est quasi in terram extendere. & modo tegit, apparat: modo cædit, interficit. LEctos.) Terent. 53. Video alios festinare, lectos sternere: id est, mensas apparare. TRIclinia.) 1. uolumi. orationū. 207. Ludis Circensibus mane apud Sisennam uirum primarium, cum essent triclinia strata, argentumq́; expositum in ædibus &c. ALIQ.) 1. uolumi. philo. 206. Si eorum plaga perculsi afflictos se & stratos esse fateantur.

STImulare, est fodere, ictu adigere.) 1. uolum. orationum. 19.. Qui se dies noctesq́; stimulat. Item. in fami. 45. Nam ut uetus nostra simultas antea stimulabat me, ut cauerem: id est, adigebat. Item Terent. 67.. Magis nunc amicæ dicta stimulant: id est, solicitant.

STIpare, proprie est stupa rimas opplere. transfertur tamē ad ea, quæ undiq; re aliqua septa sunt. ut SENAtum armatis.) 3. uolum. orat. 189.. Armis & præsidiis Popu. Romā. & magistratus foro excluserit, senatum stipauerit armatis. SICAriis.) 3. uolum. orat. 23. Qui stipatus semper sicariis, septus armatis. TElis.) 3. uolumi. orationum. 197.. Non possum affirmare nullis telis eos stipatos fuisse, hoc dico nec multis, & occultis.

STIpulari, est rebus cōtrahendis accommodatum, cum res scilicet de qua agitur, cōsensu utriusq; partis alligatur. Sulpitius apud Gell. 65.. Qui uxorem, inquit, ducturus erat, ab eo, unde ducēda erat stipulabatur eam in matrimonium ductum iri. & qui pecuniam allegat stipulari & re stipulari dicitur, Varrone autore.

STOmachari, est indignari, perturbari. & aliquid, & cū aliquo stomachamur. OMnia.) Att. 236. STOmachatur omīa. CVM aliquo.) in orat. lib. 133.. Ex quo genere illud etiā est, quod Scipio apud Numantiam cum stomacharetur cum C. Metello

Metello dixisse dicitur, si quintum pareret mater eius, asinũ fuisse parituram. Terent.32. Id quidem aduenieus mecũ stomachabar. Item.1.uolu.philo.219.

STringere gladium.) Cæ.187.. Celeriterq; ut erat præceptũ à Cæsare gladios strinxerunt: id est, nudarunt, eduxerunt. BACcam.) de re ru.40. Durities enim illorum nõ solũ stringit baccam, sed etiam ramos glubit: id est, ictu offendit. FOlia.) Cæ.176.. Erat summa inopia pabuli, adeo ut folijs ex arboribus strictis &c.

STruere aliquid.) ad Heren.14.. Item uitiosum est de nomine, & uocabulo eius rei controuersiam struere. SOlicitudinem ali.) Attic.81.. Sed dices me ipsum mihi solicitudinem struere: id est, comparare. AD aliquid.) Attic.327. Plura ponuntur in spe, quàm ponebamus in pecunijs, reliqua ad iacturam struentur.

STVdere, est operam adhibere, uacare. & alicui, & aliquid, & in re aliqua ueteres studere dixerunt. LIteris.) in fa.81.. Etsi me ipsum consolatorem tuum non tantum literæ, quibus semper studui, quantum longinquitas temporis mitigauit: id est, in quibus semper uersatus sum. ALIcui.) Atti.62.. Pompeius fremit, queritur, Scauro studet, utrum fronte, an mente dubitatur: id est, fauet. PRæturæ.) 3.uolu.orat.42.. Fuisse meo necessario Bestiæ Cælium familiarẽ, cœnasse apud eum, uentitasse domum, studuisse præturæ: id est, ei in petitione præturę fauisse. REbus nouis.) Cæ.3.. Domnorix gratia, & largitione apud Sequanos plurimum poterat, & Heluetijs erat amicus, quod ex ea ciuitate Orgentorigis filiã in matrimoniũ duxerat, & cupiditate regni adduct⁹, nouis rebus studebat. Sallu.57. Hamilcarem quendam hominẽ nobilem, factiosum nouis rebus studere, &c. id est, cupere res nouas. sane sæpe uox hæc nouam perturbationem cum publicæ rei, tum priuatæ significat, ut in nouitate, ut in tabulis nouis, ut deniq; in uerbo nouare conijci potest. LIteras.) 2.uol.orat.207. Cũ uero literas studere incipit, & helluo immanis cũ græculis philosophari, tum est Epicureus. EAdem.) Ter.104.. Vt omnes mulieres eadẽ æque studeant, nolintq; omnia: id est, cupiant. IN aliqua re.) M. Cato apud Gell.151.. Poëticæ artis honos non erat, si quis in ea re studebat, aut sese ad conuiuia applicabat, grassator uocabatur.

STVprare.)Idem est cum uitiare. & proprie uidetur esse de ingenuis,& quæ honestam agunt uitam.nam stuprare meretricē nemo dicere auderet. INgenuam.)ad Herē.15.. Maius esse maleficium stuprare ingenuam,quàm sacrū lædere. Plau.33.Qui illam stuprauit noctu Cereris uigilijs. & liberos constuprare.uide constuprare.
SVAdere,est conari ut persuadeamus.& facientis est suadere,efficientis persuadere,inquit Do.sane suadere,& dissuadere grauissimę personę sibi uideri esse dixit Cicer.& in suadendo nihil optabilius esse,quàm dignitatem.in orato.lib. 139.Sed in multa persuadere.
SVAuiari.)Arbitror esse leuiter,& reuerēter osculari.MAtrem.)in orator.libris.169.Qui de matre suauianda ex oraculo Apollinis tam acute argutecp coniecerit.Attic.253.Atticam nostram cupio suauiari, ita mihi dulcis salus uisa est per te missa ab illa.
SVBAgitare,est inire,uel id tētare.tātumcp de scorto usurpari dicerem,quemadmodū supra in stuprare de ingenuis tantū esse dicebā.AMIcam alicuius.)Terent.62.. Nam istæc quidem contumelia est,hominem amicū recipere ad se,atcp eius amicam subagitare.Plaut. Dum ille meretricem subagitat,ego quiesco.Ita scortum.
SVBdere,est supponere,adiūgere.& aliquid alicui, & in locum alicuius subdimus.IN locum alic.aliq.)in fa.156.. Tantum te rogo,in Hircij locum me subdas.
SVBdocere aliq.)Att.121..Cicerones'cp nostros meo potius labore subdoceri,ꝙ me alium magistrum quærere.
SVBducere,est detrahere, & quasi subter ducere. IGNem.) de re rust. Ignem subdito,ubi bullabit uinum,ignem subducito.CIbum alicui.)1.uolum.ph.183..Subduc cibum unū diem athletæ,Iouem ipsum Olympium,cui se exercebit,implorabit,ferre non posse clamabit.FVNdamentum.)1.uol. phil.115..Necp intelligunt se rerum illarum pulchrarum, atque admirabilium fundamēta subducere.DE loco se.)Atti. 324.Demetrius Caluinus is aperte absoluit,ut omnes uiderent, & Catonis diruptis tabellis,de circulo se subduxit, & Pompeio primus nunciauit. Terent.38..ALIQ.)Teren.15.. Etiam nunc me subducere istis dictis postulas:id est,blanda oratione me fallere.RAtionem.) in fa.12.Hic ego quantum
humano

humano consilio efficere potui circumspectis rebus omnibus, rationibusq; subductis summã feci cogitationum mearum. Attico. 83. Assident, subducunt, ad numum conuenit: id est, computum faciunt. Item Plaut. 47.63.. NAuem.) Cæ. 45. Ita uno tempore & longas naues, quibus Cæsar exercitũ transportandum curauerat, quasq; in aridum subduxerat, æstus complebat. CLAssem.) de off. 61.. Huic ille classem Lacedæmoniorum quæ subducta esset ad Gyttheum clàm incẽdi posse. uulgò, tirar in terra. nam proprie subducuntur naues in terram, deducuntur in mare.
SVBesse, est instare, non longius abesse, modo aliquid quasi latens inesse. DIEM comiciorum.) 3. uolumi. orat. 109.. Præsertim Iudices cum honoris amplissimi contentio, & dies comiciorũ subesset: id est, adesset. HYemem.) Cæ. 36.. Quod hyems suberat. AEquinoctium.) Cæ. 54. Ne anni tempore nauigatiõe excluderetur, quod æquinoctiũ suberat. SImultatem.) 3. uol ora. 50.. Sin autem iam suberat simultas.
SVBIgere.) Neq; ad unũ tantum uerbum hoc significatum se accommẽdat. nam modo est cogere, modo domare interdum exercere, aliquando etiam exarare significat. FIEri aliqu.) Sallust. 4. Ambitio multos mortales falsos fieri subegit. Plautus. 18.. Me ui subacta est facere. POpulum aliqu.) Asco. 76. Qui Metellus subactis Dalmatis, Dalmaticus appellatus est. NAtiones.) Sall. 4. Nationes feræ, & populi ingentes ui subacti. PAtriam alic.) Plaut. 110.. Atridæ duo fratres dicuntur fecisse facinus maximum quod Priami patriã Pergamum diuina mœnitum manu, armis, equis, exercitu, atq; eximiis bellatoribus cum mille numero nauium decimo anno post subegerunt. ANImum.) Sallu. 91.. Non inopia ærarii, non uis hostium, non aduersa res ingentem eorũ animum subegit. INgenium,) in orat. lib. 120.. Subacto mihi ingenio opus est: id est, exercitato. TERram.) 2. uol. phi. 58. Quibus cum terræ subigerentur fissione glebarum &c. De re rustic. 93. Igitur eum locum, quem prato destinauerimus, æstate pressum, subactumq; sæpius per autumnum rapis, uel napis, uel faba conserimus. de officiis. 89.. Cum admiraretur Lysander proceritatem arborum, & directos in quincuncem ordines, & humum subactam, atq; puram. SEgetes.) Ci. in orat. Vt enim segetes agricolæ subigunt ara

tris multo ante quam & ceter. Vbi seges pro terra posita est. ut apud Virgiliũ sæpius. & Pl.33. Qui dixit stimulorum segetẽ.
SVbijcere, proprie est supponere. sed quam nõ uno modo oia subijciantur, exemplis uidebis. & alic. aliq. & sub aliq. subijcitur. ROtas, Lapsus.) Cę 195. Subiectisq́ eis rotis funibus iumentisq́ obiectis, directis plateis in quancunque partem mouebant. CEruices securi.) 3. uolu. orat. 97.. Cum miser ille securib9 hospitis sui ceruices subijcere gestiret. INtegros sau cijs.) Cæ. 202.. Quas integras uulneratis, defessisq́ subijciebat. nunc est in locum alterius, alterum submittere. TEstamẽtum.) 2. uolu. orat. 105.. Quis tota Italia ueneficus? quis latro? quis sicarius? quis parricida? quis testamentorum subiector, &c. VERba alic.) Asc. 24.. Et scribã subijcere, & præconem pronuntiare passus non est. Est autem scribæ præire uerbis præconi, quæ præco altiori uoce postea pronuntiat. PRæconi aliq.) 3. uolu. orat. 16. Vt sedens cũ purpura & sceptro, & illis insignibus regijs pręconi publico subijceretur: quasi qui ueniret. ALIquid odio.) in orat. lib. 102. Tum qui scelus fraudemq́ nocẽtis possit dicẽdo subijcere odio ciuiũ, suppliciorq́ constringere: id est, in odium adducere. SENtentiam.) in orat. lib. 89.. Quid est enim tam furiosum, quam uerborum uel optimorum sonitus inanis, nulla subiecta sentẽtia, nec scientia? SCIentiam. uide sententiã. VEritatem ali.) de offi. 4. Quocirca huic quasi materia quam tractet, & in qua uersetur subiecta est ueritas: id est, fundamẽtum est ueritas. SVB aliq.) 1. uol. ph. 212.. Sub metum autem subiecta sunt pigritia, pudor, terror, timor: id est, ad metũ referuntur. SVB aspectum.) in orato. lib. 161.. Sub aspectum penè subiectio: id est, ante oculos ponere. MAteriam.) de offic. 4. Videueritatem. Item in orat. libr. 60.
SVBIre, proprie est ingredi. sed multis in locis proprietatẽ suã accõmodabit ad earum uocum rationem, quibus adiungetur. & aliquid, & alicui rei subimus. CARnificinam.) 1. uol. phi. 243.. Quãuis carnificinam prius subierint, quam Ibim, aut Aspidem, aut Felem, aut Canẽ, aut Crocodilum uiolẽt: id est, pati possunt. COntumelias.) 3. uol. orat. 98. Sed etiam nefarias libidinum contumelias, turpitudinesq́ subierunt: id est, passi sunt. Ita NOtas turpitudinis.) 2. uol. orat. 88.. Ita TVRpitudines.) 3. uol. orat. 98. Item. 1. uol. orat. 104. CRV delitatem

delitatem.)in ora.lib 143..Nam tibi aut pro uirtute animi, constantiaq́ tua ciuilis ferri subeũda fuit crudelitas. CRVciatum.) de officiis.73.. Qui retinendi officij causa cruciatum subierit uoluntariũ: id est, adierit. DImicationem.) Atti.304.Siqua dimicatio subeunda erit: id est, suscipienda. INfamiam.)Att.324.. Qui mihi aut inimicitias putet periculosas subeũdas fuisse, aut infamiã sempiternam: id ẽ, adeũdas, suscipiendas. INuidiam.)1.uolu.ora.62. Poterísne eius orationis subire inuidiam: id est, ferre, pati. 2. uolu. phil.60. Tantũmodo negare deos esse non audet, nequid inuidię subeat, aut criminis: id est, acquirat nunc. IVdicium.)in orat. lib.95. Quo etiam grauius iudicium in dicẽdo subimus. LAborem.)Att.47. Istos labores, quos nunc in naufragijs nostris suscipis, nõ subijsses: id est, passus esses. PONderi.) Asc. 46. Quasi latine dixerit, & magno ponderi subire illud exponens.1.uol.orat.62. Poterísne eius orationis subire inuidiam? ubi Asconius legit ei⁹ orationi absq; inuidiã. ut Virg. Ipse subibo oneri. quãuis alibi, portuq; subimus Cahonio dixerit. POEnam.)uol.orat.71.. Quam pœnam si tum aliorũ opibus, nõ suis, inuitissimis nobis euolauerunt, at aliã multo maiorem grauioremq́ subierunt: id est, passi sunt. POtẽtiam.)in fa.79. .Cuius si essemus, & autoritatẽ, & consilium secuti, togati potius potentiam, q̃ armati uictoriam subissemus. PEriculum.)1.uolu.orat.105.. Cuius prædia subierũt pericula. SERmonem.) Att.173. Minus sermonis subijssem: id est, dedissem. VIctoriam. uide potẽtiam. VItuperationẽ.) Attic.234..Postremo se libenter uituperationẽ subire, quod amaret etiã mortuum Cæsarem. VSum.)in orator.lib.97.. Subeundus usus omnium, & periclitandæ uires ingenij: id est, assuescẽdum est. SVB acumen stili.)in ora.97..Omnesq; sententiæ, uerbaq; oĩa quæ sunt cuiusq; generis maximeq; illustria, sub acumẽ stili subeant, & succedant necesse est: id est, subueniant. TEMpestates.)2.uolu.orat.125. Cui uideo maximas Reipu. tempestates esse subeundas: id est, adeundas. PROcellas.)3.uolum.orat.102. Et quidem cæteras tempestates, & procellas in illis duntaxat fluctibus concionum semper putaui Miloni subeundas.

SVBiungere, est addere, adiungere, augere. & aliquid alicui, & ad aliquid, & sub aliqu. subiungitur. VRBES sub imperium.

rium.)1.uolu.orat.87. Qui urbem pulcherrimam,atq; ornatissimam Corinthum plenissimam rerum omnium sustulit,urbesq; Achaiæ, Bœotiæq; multas sub imperium Popu. Roma.ditionemq; subiunxit. SVB ius.) 2.uolum.oration. Vt sub uestrum ius,iurisditionem, potestatem,urbes,nationes, prouincias,liberos populos.terrarum denique orbem subiungeretis.

SVBlegere, significat clàm & furtò aliquid legere.SERmonem.)Plaut.159..Clàm nostrum hunc illæ sublegerunt sermonem: id est,auscultarunt.

SVBleuare,est proprie opitulari,opem ferre,ab ijs, qui abiecti sunt,cum eriguntur,tolluntur:tamq; quod prematur,quam quod premat subleuari dicitur. Cæ.71.. Neq; si quo afflictæ casu cõciderunt,erigere sese,aut subleuare possunt. OFfensionem.)de off.112..Vna illà subleuanda offensio est: id est, uel leuior facienda,uel tollenda. LAborem.) Cæ.75. Hunc cũ reliquis rebus locũ probabat Cęsar,tum quod superioris anni munitiones integrę manebãt,ut militum laborẽ subleuaret:id est, leuiorem redderet. VItium.)1.uolu.orat.74.. Nõ deniq; aliquo mediocri uitio tot tantaq; eius uitia subleuata esse existimabant:id est,adaucta. ALIqua re aliq.)Cæ. 96.Nulla re ex prouincia,atq; ex Italia subleuari poterat.

SVBlinere os alicui.)Plaut.53.Ita mihi stolido suis os subliuere offucijs.Item.Plaut.41..

SVBluere aliq.flumina.)Cę.97.Cui⁹ collis radices duo duabus ex partibus flumina subluebant: id est,alluebant.

SVBministrare,est suppetere, suggerere alicui, quod opus sit.INtegros fessis.)Cæ.242. Labienus interim suis equitib⁹ auxilia equestria summittere, faucijsq;, ac defatigatis integros,recentioribusq; uiribus equites subministrare. TAbellarios.)Att.314..Et quoniam tabellarios subministras hodierni diei res gestas lupercalibus habebis. COMmeatum.) Cæ.206. Et quod Cappadocia his iugis subiecta magnam cõmeatus copiam erat subministratura.COpiam rei.uide cõmeatum.PEcuniam,)3.uolu.orat.148. Seseq; expoliare maluerit,quam tibi pecuniã non subministrare.SPEM alic.)Sallu. 331.Nunc uidendũ est spem atrocissimi sceleris,unde illi subministratam fuisse iudicemus.

SVBmittere se alicui.)2.uolum.oratio.264..Appellaui populum

pulum,tribubus submisi me, & supplicaui:id est,ad hanc hu militatem descendi.
SVBornare,modo idem est,quod ornare, modo falsa spe ali quem inducere.in fam.168.Tu Ci.quod adhuc fecisti, idem præsta,ut uigilanter,neruoseq; nos,qui stamus in acie, sub ornes. TEstem falsum.)1.uol.orat.53..Falsum subornauit testem Roscius Cluuium.IVdicem.)3.uolu.orat.47.Medicum iudicem subornauit.
SVBrogare,est in locum alterius facere. ALIquem.)L. Piso apud Gell.95..Cn. Flauius patre libertino natus scriptum faciebat,isq; eo tempore ædili curuli apparebat,quo tēpore ædiles subrogantur:id est,cum in loco superiorum noui magistratus fiunt.
SVBScribere,est sub aliam scripturam alia quæpiam adscribere.id quod maxime fiebat apud ueteres in accusationib⁹, cum accusatoribus alii quasi coaccusatores nomē suū in reū subscribebant:qui subscriptores dicti sunt.& alic.& in aliq. subscribimus.2.uolumi.orat.38..Sicut in statuis inauratis, quas posuit ad Iuturnę,quibus subscripsit reges ab se in gratiam reductos esse.INfra aliquid.)in fam.194.. Ego tamen nactus in nauigatione pusillum laxamenti concinnaui tibi munusculum ex instituto meo,& dictū cum magno nostro honore à te dictum conclusi,& tibi infra subscripsi.Asc.25. Detulit nomen P.subscripsit C. duo enim fratres Cominij fuerunt P.& C.IN aliquem.)Att.39.Lucullum,à quo solitū esse ad se mitti C.Fannium illum,qui in P.Clodium subscripserat:id est,qui unus fuit ex P.Clodij accusatoribus.2.uol. orat.42.Quos contra leges,pecunias cepisse subscriptū est. CAVsam.)2.uol.ora.42..Video igitur iudices animaduertisse censores in iudices quosdam illius consilij Iuniani,cum istam ipsam causam subscriberent.Item in ora.lib.69. Quia paricidij causa subscripta esset.Item paulo infra.Quoniā & id causæ subscriptum,& ex ea re.
SVBsequi,est quod paruo interuallo præcedēs sequitur. in fa.30..Mirifice ipse suo sermone subsecutus est humanitatē literarū tuarum:id est,lectis perhumanis tuis literis, & ipse statim uerba fecit maxime ad tuas literas accōmodata.
SVBseruire alicui rei.)Terent.17.. Tu ut subseruias orationi,utcunq; opus sit uerbis,uide:id est,obsecundes.

SVBsistere, est consistere, gressum retinere.) 3.uolu.orat.3. Subsistendum, atq; expectandum fuit.

SVBsortiri, est in locum alterius alterū per sortem eligere, & aliq. in locum alterius subsortiri dicitur. IN locum alic.) Asc.76.. Subsortitus est in eorum locum Verres.

SVBstare, est sustinere, & resistere.) Terent.21. Perij, metuo ut substet hospes: id est, ne defficiat.

SVBstituere, idem est cū subrogare, sufficere. IN locū alicuius.) 1.uolu.orat.250. Tum iste homo nefarius in eorum locum, quos domum suam de piratis abduxerat, substituere, & supponere cœpit ciues Romanos.

SVBtrahere, est quod rei alicui subsit, auferre. MAteriam.) 2.uol.orat.215. Nónne id agendum nobis omnibus fuit, ut materiam subtraheremus furori tuo?

SVBuenire alicui.) Plautus. Qui toties tibi misero subueni: id est, opem tuli. TEMpestati.) de officiis.17. Subuenire autem tempestati quauis ratione, sapientis est: id est, uitare tempestatem.

SVBuertere.) Tāta sanè uis est particularū, ex quibus uerba componuntur, ut ipsa uerba significationem suā ad earū rationem plerūq; cōuertant. Vt in auertere ui particulę, a, est aliorsum se uertere: ita aduertere, aduersus nos aliqd uerti: euertere, ab interiori parte uertere: ita subuertere est quasi desuper uertere, diruere, demoliri. MONtes.) Sallu.5. Nam quid ea memorem? quæ nisi iis, qui uidere, nemini credibilia sunt, à priuatis cōpluribus subuersos montes, maria cōstructa esse. REgnum ali.) Sall.83. Secutiq; Romani non me, sed morem suum omnia regna subuertendi. ALIQ.) Teren.95.. Ne nimium modo bonæ tuæ istæ nos rationes Mitio, & tuus iste animus æquus subuertant. ARtes bonas.) Sallust.4. Nanq; auaritia fidem, probitatē, cæterasq; artes bonas subuertit: id est, funditus tollit.

SVCcedere, modo est euenire, modo in alterius locum uenire. BEne, Male, Recte.) Teren.82.. Ita quæso quando hoc bene successit, hilarem hunc sumamus diem. SVB manus.) Pla. 156.. Lepide hoc succedit sub manus negotium. EX sententia.) Attico.315. Sed si ex sententia successerit, bene erit opera posita. VIA aliqua.) Terent.16. Hac non successit, alia adgrediamur uia. ALicui prouincia.) in fam.32. Vt omnes in-

intelli-

telligant nec me beneuolentiori cuiquam succedere, nec te amiciori potuisse prouinciam tradere. EX S.C.)3.uolumi. orat.237. Quoad cuiq; ex S.C.successum sit. INtegros defessis.)Cæ.89.Cũ crebro integri defessis succederent, nostrosq; assiduo labore defatigarent.
SVCcendere frumenta.)Cæ.42..Cæsar paucos dies in eorũ finibus moratus omnibus uicis, ædificijsq; incensis, frumentisq; succensis, se in fines Vbiorum recepit: id est, combustis, concrematis.
SVCcensere, est potioris, & in re graui & iusta irasci, Don, ait. Item eum succensere dicimus, qui cum amare debeat, læsus irascitur. SIbi aliqu.)Terent.71..Merito mihi nunc ego succenseo: de ora.lib.185.. Et ij tibi succenseant, quos prætericris. Terent.11. Sed est quod succenseat.
SVCcingere, est circundare. & re aliqua aliq. succingimus. PORtibus.)2.uolumi.orationum.83..Deleta Carthago est quod cum hominum copijs, tum ipsa natura, ac loco succincta portibus, armata muris, excurrere ex Africa, imminere fructuosissimis insulis Po. Rom. uidebatur. FActionibus.) Asco.13.Sed etiam factionibus armatorum succincti: id est, armatorum manu stipati.
SVCCVMbere, est subiacere, uinci permittere. & rei alicui succumbimus. DOloribus.) 1.uolumine philo.59. Vt enim mortis metu omnis quietæ uitę status perturbatur, & ut succumbere doloribus, eosq; humili animo, imbecilloq; ferri miserum est. ALIcui.) Attico.286..Sed certe non succumbã succumbentibus.
SVCcrescere alicui.)in orat.lib.164.. Non enim ille mediocris orator uestræ quasi succrescit ætati.
SVCcurrere, est subuenire, opem ferre, interdum in mẽtem uenire. Ci. Neq; enim mihi succurebant uerba, quæ ante discessum à Dolobella audiebamus.
SVFficere, est modo sustinere, modo quod satis sit dare, suppeditare, aliquando inficere, maculare significabit. CONsulem.)2.uolum.orat.143..Nam ne sufficiatur, consul non timet. IN locum alterius.)in famil.66.Si mehercule Appium haberem, in cuius locum suffectus sum. VIres.) Cæ.83. Nec iam uires sufficere cuiusquam, nec ferre operis laborẽ posset id est, sustinere. Cæ. in Hort. Vt ij, qui conuiuijs purpuram
sufficiunt

ſufficiunt,poſt ſanant medicamentis quibuſdam.

SVFfocare urbem fame.)Att.140.Conſilium primū eſt, ſuffocare urbem.& Italiam fame,deinde,agros uaſtare.

SVFfundere,& aliquid alicui.& aliqua re.FRIgidam.)Pla.81..Clam ſi occaſio ulla eſt frigidā ſubdole ſuffundūt.MAleuolentia aliq.)in fa.16.Tum nulla in cæteros maleuolentia ſuffuſum.CAlore aliquid.)2.uolum.phi.37.Nam tenuis,ac perlucens,& æquabili calore ſuffuſus æther.

SVgere,eſt liniter ſorbere.ERrorem.)1.uolu.phil.190.. Vt pene cū lacte nutricis errorem ſuxiſſe uideamur.LAC.uide errorem.SANguinem.)Plaut. Ego me uertam in hirudinē atq; eorum exugebo ſanguinem.

SVGgerere,eſt ſufficere, ſuppeditare. SVMptum alic.)Ter.77..Cur tu his rebus ſuggeris ſumptus?id eſt,cur ad hæc tu omnia pecuniam ſuppeditas.

SVmere.)Cum & hoc uerbum multa ſignificet, proprie tamen eſt cōſumere,accipere,tollere.cætera in exēplis. CONfidentiam.)Plaut.55.Nimium ædepol,ni hic in uētrem ſumpſit confidentiam:id eſt,uentri fidit. FIduciam.)Aſco.49.Per hos omnes Verres ludendi iudicij fiduciam ſumpſerat. ARrogantiam ſpiritus.)Cæ.11.Ipſe autem Ariouiſtus tantos ſibi ſpiritus,tantam arrogantiam ſumpſerat,ut ferēdus non uideretur.EXEMplum ſibi.)Terent.86.Atq; aliis ſumere exemplum ſibi.SPAtium ad cogitandum.)1.uolum.phi.106.Aut ſpatium ſumamus ad cogitandū.OPeram fruſtra.)Terent.66.Fruſtra operam hanc,opinor,ſumo. INItium.)2.uol.ph.169.Et tibi aliud dicendi initiū ſumendum eſt.SAga.)3.uol.orat.200.Saga ſumi dico oportere.Item.258..Ab eorundem aris,ad quas togati adierimus, ad ſaga ſumenda diſcedere.BELlum cum aliquo.) Salluſtius.83. Qua primo cum rege Macedonum Philippo bellum ſumpſere. SAtietatem alicuius rei.)Teren.141..Quo pacto ſatietatem amoris ait ſe uelle ſumere.TEſtimonium ab aliq.)1. uolu.orat.46.Niſi à C.Fannio ipſo teſtimonium ſumo. LEgationē.)2.uolum1.orat.162..An legationes ſumere liberas exigendi cauſa:id eſt,accipere.DIem.)in fami.107. Quem uellet aliā diem ſi ſumpſiſſet,me ei non defuturum:id eſt,eligeret. ARbitrum.)1.uolu.orat.47.Qui eum de hac pecunia,de tabularum fide arbitrum ſumpſit,iudicauit ſibi pecuniam nō deberi.

beri. DIEM.) Terent.96. Ei rei hilarem hunc sumamus diẽ: id est, traducamus. SVPplicium de aliquo.) 1.uolumi.orat. 117. Tum homo nefarius de homine nobili, atq; id ętatis suo hospite uirgis supplicium crudelissime sumeret. Terent.15. Cur non habeo spatium, ut de te sumam supplicium, ut uolo. Cæ.163. MVtuum pecuniam.) 2.uolu.orat.156. Pecuniã sumpsit mutuum à Sex. Scola iudice hoc nostro primario. Item.3.229. Pecunias'q; à quibus uidetur ad rem militarem mutuas sumat. Sall.9. FOEnore.) Plaut.89.. Sumpsisti fœno re? NAuim.) de offi.70. Quoad enim peruentum est eo, quo sumpta nauis est: id est, conducta. DE aliquo.) Asc.55. Nondum enim nomina de imperatoribus sumpserant: id est, nõdum ab imperatoris nominibus denominabantur. nam de mensibus Sextili & Quintili agitur. IN manum.) in or.lib. 144. Sed à cæteris, qui hæc in manum sument. 1.uolum.phi. 176.. Epicurum autem & Metrodorum nõ ferè præter suos quisquam in manus sumit. OFfensionem.) Atti.68. Vt enim si qua fuerit ex ratione sumpta offensio, nõ appareret: id ẽ, siquid recte indignatus esset. SAuium.) Pla.22. Sauiũ si sumpsit, sumere eum licet sine retibus. LOco rei ali.) Cæ.238.. ARgumenti sumebat loco. DIes aliquot.) Terẽt.141.. Nunc una res restat mihi, quæ etiã cõficiẽda, otiũ ab senibus ad potandum ut habeam. nam aliquot hos sumam dies.

SVMmittere, est in locũ alterius mittere. ADiutorem.) Cæ. 178.. Huic quod ualetudine minus commoda utebatur, Fuluium Posthumium adiutorẽ summiserat. EXERcitum.) in fa.156. Omnia ut integra seruem dabo operam, quoad exercitus huc summitatis. ALIcui.) 3.uol.orat.70.. Huic uos nõ summittetis? hunc diutius manere patiemini?

SVMmouere, est repellere. HOstes.) Cæ.44. Atq; inde fundis, tormentis, sagittis hostes propelli, ac summoueri iussit. Item M. Varro apud Gell.182. Nunc stipati seruis publicis non modo prehendi non possunt, sed etiam ultro summouent populum.

SVperare, proprie est supergredi, interdum uincere, suppetere significat: & nos aliquid superamus: & nobis aliquid superat. SOlem è mari.) Plaut.153. Commodum radiosus esse sol superabat ex mari: id est, sursum petebat, uel terram superabat: & est exoriri. IMpetum fortunæ.) Attico.290.. Sic illi

illi fortunæ impetum superare non possent. Ita THAIdem.)Terent.29. Hęc superat ipsam Thaidem. SAtietatem sui.)2.uolu.orati.128. Sed tamen ego mei satietatẽ magno meo labore superaui: id est, uici. Plus potui, quàm mei satietas. FAmam literas.)Attico.289.. Etsi non dubitabam quin hanc epistolam multi nuntiĩ, fama deniq; esset ipsa sua celeritate superatura: id est, celerius ad te peruentura. MORbum aliquem.)Sallu.33.. Nam morbus haud sæpe quenquã superat: id est, tollit. Terentius.81. Nunquàm ita magnifice quicquam dicam, id uirt⁹ quin superet tua: id est, maior sit. AMOrem aliqu.)Plaut.40.. Si herum uidet superare amorem, hoc serui esse officium reor: id est, uinci ab amore herũ. ALIqua re aliqu.) Ascon.38. Antonius paruulis centuriĩs Catilinam superauit. SCElere.)3.uolumi.orationum.259.. Qui omnes hostes scelere superauit, nomine hostis carebit? AEtatem uirtute.)3.uolum.orat.63. Quandoquidem uirtute superauit ætatem: id est, plus fecit quàm ætas ferebat. PEcuniam alicui.)Sallust.7.. Etenim quis mortalium, cui uirile ingenium sit, tolerare potest illis diuitias superare: id est, plures illis esse pecunias, quàm impendere possint, &c. in orato.lib.219. Domus tibi deerat, at habebas: pecunia superabat, at egebas. PRO superesse.) Sallustius.55. Quæ Iugurthæ fesso, ac maioribus astricto superauerant: id est, quibus ipse uacare non poterat.

SVperesse, modo est restare. modo superare, interdũ superstitem esse. nonnunquam super, eam significationẽ retinet, quam cum iunctum est cũ satis. ut satis, superq;. ALIq. alic.) in ora.lib.129.. Nihil superest, libidines totum dissipauerũt. in orat.libr.202. Idemq; motu sic utetur, nihil ut supersit in gestu. PRO superare.)Cice.ex Gell.20. Nec uero scientia iuris maioribus suis Q. Helius Tubero defuit, doctrina etiam superfuit: id est, superauit. SVperstitem alic.) Plaut.19.. Sicut tuum uis unicum gnatum tuæ superesse uitæ sospitẽ, & superstitem. in fa.166. Nam neq; deesse, neq; superesse Reip. uolo. Plaut.150. At metuo ut satis sis subdola. Ph. ne doceto malas ut sint malæ: mihi sola ego supersum: quia dixerat satis. Ma. obtulit super.

SVPERSEdere, est omittere. & re aliqua supersedemus. LAbore itineris.)in famil.47. Supersedeas hoc labore itineris.

REbus.) Plaut.89. Supersede istis rebus iam: id est, omitte iam istæc. PRælio.) Cæ.21. Cæsar primo & propter multitudinem hostium, & propter eximiam opinionem uirtutis prælio supersederi statuit. LItibus.) de re rust.2. Litibus familia supersedeat: id est, abstineat se a litibus. IN passiua significatione hoc uerbo usus est ad Her. 11. Hæc causa iudicia lis fieri nō potest, ut in primo libro ostendimus, sed quod potest, uel ad senatum, uel ad concilium uenire, non uisa est supersedenda: id est, omittenda.

SVPpeditare, est persundare: quod uictis fieri solet, ideo pro uincere ponitur. Est etiam pro sufficere, abunde præbere. ET aliq. alic. uel re, & de re aliqua suppeditamus. Cicer. Nunc uideo in iudicio mecum contendere non uis: ubi suppeditari turpissimum, superare pulcherrimum est: uides ut opponantur suppeditare & superare. FRVmentum.) 3. uolumi. orat. 63. Quem in caritate annonæ, ut sæpe ante fecerat, frumento suppeditato leuauerunt. Item. 1. uolum. orat. 110. VARIEtatem.) in familiar. 68. Multam etiam casus nostri tibi uarietatem in scribendo suppeditabunt plenam cuiusdam uoluptatis. ABVNdātiam rerum omnium.) de offi. 112. Atq; ibi suppeditans omnium rerum, quas natura desiderat, abundātiam & copiam. INgenium.) in fa. 68. Quod non ingenium mihi solum suppeditatum fuerit tuum: id ē, præbitum, præstitum quantum satis erat. VItam.) in orat. lib. 187. Cui si uita suppeditauisset, sublato ambitu COS. factus esset. 3. uolum. orat. 186. Cuius etiam naturalis pater, si uita suppeditasset COS. factus esset. SVMptibus aliq.) Ter. 71. Nam si illi pergam suppeditare sumptibus: id est, pecuniam suggerere ad sumptus. AMOri suo.) Terē. 49. Vt tuo amori suppeditare possis, sine sumptu tuo. MErces.) 1. uol. orat. 110. Quos illa partium mercibus suppeditādis, &c. DE suis bonis aliq. alicui.) 1. uolu. orat. 78. Suppeditabit nobis Atticus de thesauris suis.

SVPpetere, est quod satis sit præbere, sufficere, suppeditare: nisi ꝙ intrāsitiue semper profertur: nam ego pecuniam tibi suppetam, nō recte dici puto. CRImina.) 1. uolum. orat. 82. Credo si meis horis in accusando uti uoluissem, uererer ne mihi crimīa nō suppeterēt, ne oratio deesset, ne uox uirésque deficerēt. MAteriem alic.) Pla. 89. Id modo uidendum, ut ma-

ut materies suppetat scutarijs. VItam.)1.uolumi.philo.51. Scribentur fortasse plura, si uita suppetet: id est, superabit. FActa dictis.)Pla.182. Vtinam quæ dicis, dictis facta suppetant. Nunc est respõdeat dictum, factum cum sequitur. COpias rei.)1.uol.ph.246. Vt amori, ut ambitioni, ut quotidianis sumptibus copiæ suppetant.

SVPplantare.)Proprie usus est hoc uerbo Cicer.de off.60.. Scite Chrysippus ut multa qui stadium, inquit, currit, eniti, & contẽdere debet q̃ maxime possit, ut uincat, supplantare eum, qui eum certet, aut manu depellere nullo modo debet: id est, cum pedum dolo deijcere.

SVPplicare.) Oramus, inquit Do quæ bona sunt. supplicamus in aduersis malis, uel cum lachrymis. & tantum, quod ego repererim, alicui supplicam⁹. Ter.7.. Ipsum hũc orabo, huic supplicabo, amorem huic narrabo meum.1.uolu.orat. 182.. Quæ uestris animis pro huius innocẽtis salute supplicent. Itẽ.3.uol.orat.72. Itẽ.2.uol.orat.161.. In orat.lib.104. Nemo Remp. implorauit, nemo supplicauit. quo quidẽ exẽplo caue credas posse dici supplicare aliquem. Nam rempu. tantũ ad implorauit refertur. non item ad supplicare, quod etiam in similibus sæpius fieri comperies.

SVPplodere, est pedib⁹ obstrepere. PEdem.) in or.lib.104.. Quid multa? pedem nemo in illo iudicio supplosit.

SVPponere, est sæpius aliud pro alio ponere: idq; dicitur tã de bono, quàm de malo: aliquando pro infra ponere, subijcere. ut PVErum.)Terent.25.. Puerum supponi: id est, aliũde puerum sumere: quem se peperisse dicat mulier. PERsonam.)Asc.75.. Aut per suppositam personam. Item.2.uolu. orat.43. Qui testamentum interleuerit, qui supposita persona falsum testamẽtum signãdum curauit. i. illigitimã personam adhibere in signãdo testamento. TEstamentum.)2.uolum.ph.164.. Ius esset lenocinari, ius adulterari, ius testamẽta falsa supponere, si hæc suffragijs, aut scitis multitudinis probarentur. IVdices.) Asc.76.. Et princeps illorum iudicũ damnatus esset Iunius, quòd diceretur alios supposuisse, q etiam damnarent, non eos, quos prætor fuerat subsortitus. FIdem amico.)1.uolum.orat.37. Quod quibus in rebus ipsi interresse non possumus, in his operæ nostræ uicaria fides amicorum supponitur: id est, in nostro loco ponitur. EXẽplum

plum literarum.) Attico.122. Deinde suppoſuit exemplum epiſtolæ Domitij quod ego ad te pridie miſeram: id eſt, infra ſcripſi. PARtes generi.) in ora.lib.44. Huic generi Hermagoras partes quatuor ſuppoſuit.

SVPprimere, eſt quod alio, & foras ſpectat, retinere occultare. PEcuniam.) 2.uolum.orat.32. Capit hoc conſilium, ut pecuniam quibuſdam iudicibus leuiſſime polliceatur, deinde eam poſtea ſupprimat. Item.31.. Stalenus ille biennio ante, cum cauſam bonorum Safinij Attellæ recepiſſet, ſexcentis millibus nummûm ſe iudicium corropturum à ſe dixerat, quam cum accepiſſet à pupillo, ſuppreſſit. Item.38. Ne illa quidem teſtimonia recito, quæ dicta ſunt de H S. D D millibus, quæ ille cum accepiſſet nomine iudicij Safiniani, ſicut in Oppianici iudicio poſtea retinuit, atq; ſuppreſſit. VOcem.) 2.uolum.orat.172.. Qui cum ſuppreſſa uoce de ſcelere P. Lentuli, de audacia coniuratorum omnium dixiſſet: id eſt, humili & depreſſa uoce. ITER.) Cæ.138.. Iter ſupprimũt, copiasq; in caſtris continent.

SVRgere, eſt ſe erigere, & cubantium eſt maxime. ut Terẽ. 88. Vt triduo hoc perpetuo è lecto nequeat ſurgere. SERIVS.) Attico.315.. Vt ſi ſerius, quàm uoluerint, ſurrexerint. CVBITV.) de re ruſti.2.. Primus cubitu ſurgat, poſtremus cubitum eat. Ecce iterum apud ueteres ſupinum in tũ de loco poſitum: ut redire obſonatu dixit Pl. Item in orator.lib. 64. SELla aliqu.) Salluſti. Hiſtor.lib.5. Sella ſurgere, caput aperire ſolitum.

SVScipere, eſt ſæpius capere, ſumere. neq; enim ſatis exponi poteſt, quid proprie ſignificet. Affert enim ſub, ei neſcio qd inexplicabile. AMOrem.) in fam.143.. Illud autem erat amoris mei, quem à tua pueritia ſuſceptum non ſeruaui ſolum, &c. Id eſt, quem à pueritia cœpi amare. ANImum.) 2. uol.orat.5.. Videte quẽ uobis animum ſuſcipiendum putetis: id eſt, ſumendum. AVtoritatem.) 1.uol.ph.45.. Speuſippus autem, & Xenocratres, qui primi Platonis rationẽ, autoritatemq; ſuſceperant. BELlum.) 2.uolum.orat.9. Multa præterea conſulto, ſed ea uos coniectura perſpicitis, quantum illud bellum factum putetis, quod cõiungant reges potentiſſimi, renouent agitatæ nationes, ſuſcipiãt integræ gẽtes. in fa.52..182. COgitationem, de re.) Atti.141. De ijs re-

bus rogo uos, ut cogitationem suscipiatis. Item. 235.. CONtentiones.) 3. uol. ora. 22. Omnia pericula, summos labores, grauissimas contentiones, inimicitiasq́ suscepit. COhortationem.) in fa. 8. Quæ quidem mea cohortatio ne tibi inanis, aut sine causa suscepta uideatur. CVRAM.) Attico. 99.. Hanc quoque suscepi curam, quẽadmodum experiamur. in fami. 388. Videbaris enim non solum fauere nobis, id quod & nostri, & Reipub. causa semper fecisti, sed etiam grauem curam suscepisse, uehementerq́ esse de nobis solicitum. DEdecus. uide flagitium. DElectum.) Attico. 112.. Neque delectum ullum, neq; negocium suscepisse. DOlorem.) 3. uolu. orat. 67.. Dolorem in alienis, luctum, mœroremq́ suscipimus. Item. 3. uolum. orat. 3. AEgritudines.) 1. uolum. philo. 221.. Non enim suscipere ipsi ægritudines propter alios debemus. EXIlium.) 2. uolum. orati. 196. Neq; exilium turpe, quod uirtute suscipitur sponte, &c. FLAgitium.) 2. uolum. orat. 126.. Sed aliquod aut in Asia susceptum, aut ex Asia deportatum flagitium, ac dedecus. FIlium ex aliqua.) 2. uolu. orat. 55.. Inuito despondit ei filiam suam illam, quam ex genero susceperat. LIberos.) in famil. 72. Cum beatissimi sint, qui liberos non susceperint. Item. 1. uolum. phi. 190. FRAVdem.) 3. uolumi. orat. 88.. Suscepta fraus, impedita, & oppressa mens conscientia, bonorum omnium odium. INalteram aurem.) Attic. 212.. Sed quoniam tu suscipis in alteram aurem de retentione: id est, aliqua parte retentionem probas. INImicitias.) Attico. 10. Et multorum odia, atq; inimicitias reip. causa suscepimus. Item in fa. 41. 1. uol. orat. 64. 218. INImicos.) Atti. 287. Qui ualentissimum Antonium suscipere pro Repu. non dubitauit inimicum. INuidiam.) 2. uolu. ora. 19. Vt intelligitis nihil esse homini tam timendũ, quàm inuidiam, nihil innocenti suscepta inuidia tam optandum, quàm æquum iudicium. ITER.) 3. uol. ora. 19. Hoc interim tempore P. Sextus Iudices designatus iter ad C. Cæsarem pro mea salute suscepit. IN se aliqu.) Asc. 64.. Qui in se susceperant procurationem corrumpendorum iudicum. IN se scelus.) 3. uolum. orat. 232. Miserior igitur qui suscipit in se scelus, quàm is, qui alterius facinus subire cogitur. IMpunitates omnes.) 3. uol. ora. 191.. Cum omnes impunitates pudica in domo quotidie susciperes uino lustrisq́ cōfectus.

LABOres. uide contentiones. LIBEros. uide filium. LVctum. uide dolorem. MAculam.)2.uolumi.orat.5. Delenda est uobis illa macula Mithridatico bello superiore suscepta. MAleficium.)1.uolu.orat.34. Quare intelligatur summam tibi facultatem fuisse malefici suscipiendi. MOErorem. uide dolorem. NEgotium.) Attic.113. Nunc si me amas mi Pæte, negocium totum suscipe, molestia Fabium libera. Item in fam.142.. ORAtionem.)2.uolum.oratio.258. Atque ego hanc orationem P.C. tam tristem, tam grauem, non suscepissem. ODium.) Attic.89. In quo, ut audio, magnum odium Pompeij suscepistis: putat enim suos numos uos comedisse: id est, magnum odium Pompeij in uos cõcitastis. OFficium amici.) in fam.40.. Deme tibi, usque eo, autoritate cari hominis (ut spero) apud ciuitates, grauitate Imperatoris, suscepturum officia, atque partes. PAricidium.)1.uolum.orationũ.30. Agitur de paricidio, quod sine multis causis, suscipi non potest. PAtrocinium.)2.uolu.phil.139. Qui quidem ipsi per se minus ualerent, & magis contemnerẽtur, nisi somniorum patrocinium philosophi suscepissent. Sallust.17. in orat.lib.148.. Ea philosophia, quæ suscepit patrocinium uoluptatis. PARtes rei alic.)1. uolu.orat.218.. Cur ego tuas partes suscipio? cur tuum onus sustineo? Item.3.uolumi. orat.3. PEriculum.) in ora.lib.82.. Fortitudo est considerata periculorum susceptio, laborum perpessio. PERsonam ali.)2.uolu.ora.38.. Irridebatur hæc illius reconciliatio, & persona uiri boni suscepta: id est, facere, quod uirum bonũ facere decet. Pœnam.)2.uol.ora.5. Non modo adhuc pœnã nullã suo dignã scelere suscepit: id est, dedit. Item.2.uol.or. 198. Vt si meas rationes, unquã uestræ saluti antepofuissem, sempiternã pœnam sustinerem mea uoluntate susceptã. Vides cũ hac uoce pœna, uti duo inter se simillima uerba sumere, & suscipere significationẽ uarient. illud enim punit aliũ, hoc uero seipsum supplicio afficit. nã suscipere pœnã de aliquo, ut sumere: non recte arbitror dici posse. PROfectionem.)2.uolu.orat.198. Et illam miseram profectionem uestræ salutis gratia suscepissem. PROpugnationem.) in fa. 64. Suscepique mihi perpetuã propugnationem pro omnibus ornamẽtis tuis. PROscriptionẽ.)1.uol.ora.44. Cauete per deos immortales iudices, ne noua, & multo crudelior p uos

proſcriptio inſtaurata eſſe uideatur, illam priorem, quę facta eſt, in eos, qui arma capere potuerant, tamen Senatus ſuſcipere noluit: id eſt, recuſauit, reiecit. QVErimonias.) 1. uolumi. orat. 65.. Sociorum querimoniæ delatæ ad hominem non inertiſſimum, ſuſceptæ ab eo, qui uidebatur eorum fortunas fide, diligentiaq́ꝫ ſua poſſe defendere. REligionem.) 2 uolu. ph. 131.. Valcantq́ꝫ ad deportandas potius, quàm ad ſuſcipiendas religiones. SAlutem reip.) 3. uol. ora. 14. Neminē unquam fore, qui auderet ſuſcipere contra improbos ciues Reip. ſalutem: id eſt, defenſionem ſalutis Reip. SCElus.) 1. uolumi. orat. 218. Quo quidem ſcelere ſuſcepto, &c. Item in ſe.) 3. uolumi. orat. 232. Miſerior igitur qui ſuſcipit in ſe ſcelus, quàm is, &c. id eſt, admittit. SEueritatem.) 1. uolu. orat. 45. Redeo nunc ad te Gęli uiciſſim, ac mihi autoritatem, patriam, ſeueritatemq́ꝫ ſuſcipio: id eſt, ſumo. 2. uolu. orat. 184. Salus eſſet omnium amiſſa una nocte, niſi eſſet ſeueritas illa ſuſcepta. SImultates.) Attico. 239.. Ex quibus nonnullas ſimultates cum magna mea lætitia ſuſceptas habemus. VOtum deo.) Plaut. 4. Imperator uterq́ꝫ hinc, & illinc uota ſuſcipere, hortari exercitum: id eſt, faciebat. VIgilias.) 1. uol. phil. 138. Qui etiā nunc agendi aliquid, diſcendiq́ꝫ cauſa propè contra naturam uigilias ſuſcipere ſoleamus. VT.) Attic. 197. Quare illud non ſuſcipiam, ut quæ de iracundia dici ſolent, &c.

SVScitare, eſt excitare, quod iam extinctum erat reparare, renouare. BELlum.) in fa. 169. Nos ſi alia hortarētur, ut bellum ciuile ſuſcitare uellemus, literæ tuæ nihil proficerent. RAtionem.) 2. uolu. orat. 195.. Humilitatem generis obijciunt nobis, qui nouam rationem ſuſcitant.

SVSpendere. Suſpendunt qui ex aliquo ſuperiori loco pendunt, qui quoniā in dubio ſunt, ideo ſuſpēſus idem eſt, quod dubius. & aliq. in loco, & de loco ſuſpendere dicimus. SE de ficu.) in orator. libr. 134. Quòd diceret uxorem ſuam ſuſpendiſſe ſe de ficu. GRAdu aliqu.) Terent. 142.. AD fores ſuſpēſo gradu placide ire perrexi, acceſſi, aſtiti: id eſt, dubio, incerto. nam pedetentim ſolent ire, qui clam aliquid obſeruant. BVLlam in collo infantibus.) Aſcon. 76. Etiam bulla ſuſpendi in collo infantibus ingenuis ſolet aurea, libertini ſcortea: id eſt, pendi.

Suſpicari

SVSpicari aliq.) in fa.6. Tantũ te ſuſpicari uolo. Item. 55. Suſpicarer autẽ multum intereſſe rei familiaris tuę. Item. 34.. Cum poſſes iam ſuſpicari, ubicɋ; pro putare, arbitrari.
SVSpicere, eſt ſupra aſpicere. ſed & rei admirationem continet. Aſtra.) 1. uolumi. philo. 161. Et aſtra ſuſpeximus. ELOquentiam.) in orat. lib. 205.. Sed hanc eloquentiam, quæ curſu magno, ſonituɋ; feretur, quam ſuſpicerent omnes, quam admirarentur, quam &c.
SVſurrare, eſt quaſi imperfecte loqui, à ſuſurro, quæ eſt uox inarticulata. Terent. Iam ſuſurrari audio ciuem Atticam eſſe hanc: id eſt, dici.
SVſtentare.) Non ſine difficultate eius rei, quæ ſuſtentatur unquam poni uerbum uidebis, id quod etiam fit in ſuſtinere. ÆRumnam.) 3. uol. orat. 4. Et maximis officiis, & illius ærumnã quoad uixit, & filiæ ſolitudinẽ ſuſtẽtauit. IMbecillitatem.) in. fa. 95. Tu modo iſtã imbecillitatem ualetudinis tuæ ſuſtenta, & tuere, ut facis. FAmem.) Cæ. 81. Vſɋ; eò, cõplures dies frumento caruerint, & pecore è lõginquioribus uicis adacto extremam famem ſuſtentarent: id eſt, difficulter uictitarent. PARſimoniam alicuius re aliqua.) 3. uolu. orat. 45.. Quæ etiam aleret adoleſcentes, & parſimoniam patrum ſuis ſumptibus ſuſtẽtaret. CAſus.) in fa. 56.. Ipſe enim pari fortuna abiectus, aliorum opibus caſus meos ſuſtẽtabam. ALIquem.) Sal. 50. Sed milites Iugurthini paulisper à rege ſuſtentati. AEdificationem ad aliquod tempus.) Att. 310. Aedificationem arcani ad tuum aduentũ ſuſtentari placebat: id eſt, differri. Item in fa. 227. Primũ de Pauſania Alabandẽſi ſuſtentes rem, dum Nero ueniat. BELlum.) Cæ. 23. Quorum auxiliis, atɋ; opibus ſi qua bella inciderint, ſuſtentare conſueuerint. LAborem.) Sallu. 86.. Poſtremo ſapientes pacis cauſa bella gerunt, laborem ſpe ocii ſuſtentant: id eſt, æquo animo patiuntur. SE conſcientia.) in familia. 78.. Non uereor ne eum, qui ſe optimorum conſiliorum conſciẽtia ſuſtentare poſſit, miſerum eſſe nefaſ fit dicere. SOlitudinem.) 3. uolum. orationum. 4. uide ærumnam. AEgre aliq.) Cæ. 20.. Aegre eo die ſuſtentatum eſt: id eſt, difficultatem habuimus in nobis tuendis. Itẽ. 58. AEgre is dies ſuſtentatur. eo modo, quo ſuperius.
SVſtinere aliq.) in fa. 174. Cũ ſuſtinere eos non poſſet, in po

ſterum diem iter ſuum contulit: id eſt, retinere. ASSENſus ſuos.) 1. uolu. phi. 96.. Vt quidam Academici conſtituiſſe dicuntur, extremum bonorum, & ſummum munus eſſe ſapientis, obſiſtere uiſis, aſſenſusq; ſuos firme ſuſtinere. uulgò, ſuſtentar. AVtoritatem alic.) 2. uolumi. orat. 240. uide perſonam. BEneficium.) in fa. 20. Neq; enim ſum ueritus ne ſuſtinere tua in me uel innumerabilia beneficia nõ poſſem. CAVſam ſuam.) in famil. 84. Quia non putat ſe ſuſtinere cauſas poſſe multorum, ſi tibi, cui iuſtius uidetur iraſci poſſe, conceſſerit. COMmeatus ali.) Cæ. 21. Qui magno nobis uſui ad bellum gerendum erant, commeatusq; noſtros ſuſtinebant: id eſt, ſuppeditabant. etſi idipſum ægre. CONuitium.) 1. uolumi. orat. 11.. Qui poſſet ſcurræ diuitis quotidianum conuitium ſuſtinere: id eſt, æquo animo pati. CVLpam alic.) Attico. 101.. Vt iam ne iſtius quidem rei culpam ſuſtineam. 2. uolum. phi. 191.. Nam Caſſiæ legis culpam Scipio tuus ſuſtinet, quo autore lata eſſe dicitur: id eſt, illi culpa hæc adſcribitur. CVram.) in fam. 145.. Interim maximam hic ſolicitudinem, curamq; ſuſtineo: id eſt, ualde hic curis diſtorqueor. DIES.) in fam. 27.. Velim quæras quos ille dies ſuſtinuerit in urbe dum fuit, quàm acerbos ſibi, quàm mihi, quàm ſocero non honeſtos. DOlorem.) in orato. lib. 165.. Hunc autem & præter cæteros, aut cum paucis ſuſtineret dolorem: id eſt, pateretur. IVdicium.) 3. uolum. orat. 52.. Dicta eſt à me cauſa Iud. & perorata, iam intelligitis quantum iudicium ſuſtineatis, quanta res commiſſa uobis: id eſt, quàm graue ſit iudicium hoc. INcurſiones hoſtium.) Cæ. 107.. Qui ſubitas hoſtium incurſiones ſuſtinerent: ita impetus. INuidiam.) 1. uolumi. orat. 124. Inuidiam ſe ſuſtinere non poſſe tantam arbitrabatur: id eſt, opprimi tanta inuidia arbitrabatur. MAgnitudinem rei.) 1. uolum. oratio. 66.. Quapropter Iud. ueſtrum eſt deligere quē exiſtimatis facilime poſſe magnitudinem cauſæ, ac iudicij ſuſtinere fide, diligentia, conſilio, autoritate. MVnus conſulare.) in fa. 157. Qui quod conſules aberant, conſulare mũnus ſuſtinebat more maiorum. 2. uolu. phi. 41.. Et ſuſtinendi muneris propter imbecillitatem difficultas minime cadit in maieſtatem deorum. eſt fungi difficiliſimo munere. NEgocium.) in fa. 86. Totum negocium tu ſuſtineas oportet, in te mihi omnis ſpes eſt. hauer il cargo. Onus.

NVS.)in fa.24.Quia maiora in Rep.onera ſuſtinere,& poſſim,& ſoleam.1.uolu.orat.218.. Cur ego tuas partes ſuſcipio?cur tuum onus ſuſtineo?OFficium.)in fam.21.Ego ni te uidere ſcirem,cum hæc ad te ſcriberem, quantum officij ſuſtinerem:id eſt,quantum meum eſſet officiũ,uel quanto pre merer officio. POEnam.)2.uolumine orationum.214.. Ne ego indemnatus atque optime de Repub . meritus damnatorum pœnam ſuſtinerem.item.228. Poteſt igitur damnati pœnam ſuſtinere indemnatus?id eſt,pati.PERſonam alic.) in ora.lib.118.Qui ſua dignitate perſonam Pop. Rom.atq; autoritatem imperij ſuſtinerent.2.uol.orat.240.205.. Hoc ueſtro iudicio tãto,tamq; præclaro excitatus, ita Cal.Iun. ueni in Senatum,ut meminiſſem quãm perſonã impoſitam à uobis ſuſtinerem.PRælium.) Cæ.75. *Pauliſper prælium unà ſuſtinent*.QVæſtionem.)in ora.200. Vt ſi ſuſtinere tantam quæſtionem non potero,iniuſti oneris impoſiti tua culpa fit:id eſt,ferre.REcentes & integros.) Cæ.91.. *Simul & curſu & ſpatio pugnæ defatigati non facile recentes,atq; integros ſuſtinebant*:id eſt,non ferebant.SEſe.)Cæ.21. Nuntios ad eam rem mittit,niſi ſubſidium ſibi mittatur,ſeſe diutius ſuſtinere non poſſe.mantenerſe.SE.)in fa.129.Expectabam omnino iamdiu meq; ſuſtinebã, ne ad te prius ipſe qd ſcriberem,q̃ aliquid accepiſſem:id eſt,ægre me à ſcribẽdo retinebam,ineſt enim in uerbo tacita quædam in plerisq;, niſi ſemper difficultas.SEueritatem.) Attico.293.. Hæc inſtitutio,atq; diſciplina poteſt ſuſtinere in rebus ſtatuendis decernendisq; eam ſeueritatem, qua tu in his rebus uſus es.nunc eſt conſeruare,retinere.SImulationem.)in fam.14.Quibus ſimulatio facile ſuſtinetur.SVſpitionem alicuius rei.) Cæſ. 155.. Vt magno cum dolore infidelitatis ſuſpitionẽ ſuſtinere uiderentur:id eſt,grauiter ferre:addidit etiam magno cũ dolore ad uerbi difficultatem. HVmeris aliq.)3.uolu.orat. 106.Tota ut comitia ſuis(ut dictabat) humeris ſuſtineret. ALIqua re aliq.ut fide.)3.uol.orat.129..Labentem excepit, corruere non ſiuit,fulſit,*ſuſtinuit re,fortuna,fide, hodieq; ſuſtinet*,nec amicum pudentem corruere patitur:id eſt, illũ his omnibus rebus tuetur.

T

ABESCERE, est languere, deficere, aliquo malo consumi. & re, & in re tabescimus. DOlore, MIseria aliq.) Ter. 90.. Quæ dolore ac miseria tabescit. In calamitate aliq.) Att. 52. Ex quib⁹ prospicio nobis in hac calamitate tabescẽdum esse. OPIniones.) 2. uolu. phi. 26.. Etenim uidemus cæteras opiniones fictas atq; uanas diuturnitate extabuisse: id est, quasi tabo concidisse.

TAcere.) Tacemus consilia, reticemus dolores, obticemus, quorũ nos pudet, inquit millies Do. modo etiam silentiũ infert. Plaut. 243.. Animũ aduerte, ac tace Gripe. modo securũ facit. Terent. 80.. Tace, egomet conueniam ipsum. modò de consuetudine usurpatur. Teren. 40. Tace obsecro. Nõ enim prorsus uetat loqui, sed quod dixerat, reprehendit. ut uulgò, non dir per tua fe.

TANgere.) Cum proprie corporis tactus sit, transfertur tamen ad incorporea, ut in exemplis. VIam uilla.) 3. uolumi. orat. 111. Suspicari tamen debuit, eum etiamsi Romã eo die reuerti uellet, ad uillam suã, quæ uiam tangeret, diuersurũ: id est, quæ propter uiam erat. RHEnum.) Cæ. 48 Hæc ciuitas longe plurimũ totius Galliæ æquitatu ualet, magnasq; habet copias peditũ, Rhenumq; (ut supra demõstrauimus) tãgi: id est, iuxta Rhenum condita est. PROuinciam.) 1. uolum. ora. 81.. Verres simulac tetigit prouinciã, statim Messanam literas dedit. Attic. 85.. Itaq; ego quo die tetigi prouinciam: id est, in primam prouinciam ueni, attigi prouinciã. DOlore aliq. tangi.) 1. uol. ora. 125.. Tangebatur tamen animi dolore necessario: id est, dolore afficiebatur. Itẽ in orat. lib. 196.. Hic me dolor tangit, hæc me cura solicitat. AB inuito.) 2. uolu. orati. 79.. Idcirco, inquit, agros nominare non possum, quia tangam nullum ab inuito: id est, omnes moleste ferunt, nemo uult à me nominari. MInis aliq.) in orat. lib. 132.. Sentin' senem tactum triginta minis? Item Pla. 98. ARgento aliq.) Pl. 382.. Si minime aliũ potero, tuũ tangam patrem. ACV aliq.) Plaut. 246.. Tetigisti acu. prouerbialis est sententia in eos, qui stilo ad uiuum perueniunt, &c. CAlicem.) Plau. 155. Tetigit calicem, uulgò, ha toccato il boccale.

cale.

cale. Terent. 34. Quid illud gnato? quo pacto Rhodiũ tetigerim in conuiuio: id est, tractarim. ALIQ.) Attic. 33.. Quæ mihi proponuntur, modice me tangunt: id est, mouent. DE cœlo aliq.) de re rust. 4. Si de cœlo uilla tacta siet. LEuiter aliquid.) 1. uolu. orat. 32. Tametsi neq; omnia dicam, & leuiter unumquodq; tangam.

TArdare, est remorari, ab instituto suo aliquem impedire. ADministrationem.) Cæ. 145. Sed magnitudo operum, altitudo muri, atq; turrium, multitudo tormentorum omnem administrationem tardabat. ALIQ.) in orator. libris. 186.. Nam eius æqualem M. Glabrionem bene institutum aui Scæuolæ diligentia, socors ipsius natura, negligensq; tardauerat. STVdia alic. aliq.) in ora. lib. 197. In quo uereor ne, si id quod uis effecero, cumq; oratorem, quem quæris expressero, tardem studia multorum.

TEgere.) Nota est uerbi significantia, sed qa quę tecta sunt, ut defensa habẽtur, ideo etiam pro defendere sæpius poni solet. PRVdentiam.) in orat. lib. 169. Qui summam prudentiã simulatiõe stultitiæ texerit. SE re aliqua.) Cæ. 203. Quod nisi locorum notitia reliqui se texissent. EXcusatione aliq.) de offi. 104.. Non modo excusatione amicitiæ tegenda non est: id est, defendenda.

TEMperare.) Se tẽperant, qui intra modum se continẽt, & sibi moderantur. & aliqu. & alicui, & ab aliquo, & cum aliquo temperamus. REMP.) 1. uolu. philo. 148. Rem uero publicam nostri maiores certe melioribus temperauerunt & institutis, & legibus. CIuitatem.) 1. uolum. philo. 209. Vt de moribus, institutisq; maiorum & disciplina, ac temperatione ciuitatis loquamur. VIctoriam.) 3. uolu. orat. 132. Iracundiam cohibere, uictoriam temperare. CORpora.) 1. uolu. philo. 162.. Ad maturitatem frugum, & ad temperationem corporum aptas. AES.) 1. uolu. orat. 223. Tu uidelicet solus uasis Corinthijs delectaris? tu illius æris tẽperationẽ, tu operum lineamenta solertissime perspicis? MOdum.) in or. lib. 202.. Nam ut imago est animi uultus, sic indices oculi, quorũ & hilaritatis, & uicissim tristitiæ modum, res ipsæ, de quib9 agetur, tẽperabunt. ALIcui in re aliqua.) 1. uolum. ora. 112. Si cuiquã deniq; ulla in re unquã tẽperauit, ut uos quoq; tẽperetis. Itẽ. 107. 3. uol. ora. 67.. Vt nostras inimicitias ipsi in-

ter nos geramus, amicis nostrorum inimicorum temperemus. SE ab aliqua re.) Cæs.3. Neq; homines inimico animo data facultate per prouinciam itineris faciundi, temperaturos ab iniuria, & maleficio existimabat. ALIQ. cum aliq.) in orato. libr. 205.. At uero hic noster, quem principem ponimus, grauis, acer, ardens, si ad unum est natus, aut in solo se exercuit, aut huic generi studet uni, nec suam copiam cũ illis duobus generibus temperauit, maxime est contemnendus: id est, comunicauit.

TENdere, ꝓprie est laxitatẽ distendere, & sine rugis facere, Sed ad aues, seu feras captandas accõmodatur, qa retia scilicet tendũtur, & laquei: transferẽ tamen ad quædã etiã alia, & aliquid, & alicui tendimus. MAnus.) Cæ.89. Hedui manꝰ tendere, & deditionẽ significare: id est, tollebãt. COR.) Pl. 124. Cor tẽditur, inde ferit iterũ: id est, distẽditur. INsidias.) Sallu.41.. Deinde, ubi res postulabat, insidias tẽdit. LAqueos.) Sallu.133.. Quos uero tetenderit cõiurationis laqueos. PLAgas.) de off.65.. Suntne igitur insidiæ tẽdere plagas, etiam si excitaturus nõ sis, nec agitaturus? FALlaciam in aliq.) Terent.62.. Intendenda in senem est fallacia.

TEnere.) Neq; hoc uerbũ in latino sermone parum loci obtinet, tot enim significationibus se cõmunicat, ut uix cõprehendi possit, proprie tamen est eius, quod tenemus, compotes esse, siue sit possidere, siue habitare, siue intelligere, siue cætera. quæ in exemplis cognosci poterunt. ALIquid.) de off.73. Quod autem affirmatiue, quasi deo teste promiseris, id tenendum est, præstandum. ALIquid aliquem.) in orato. lib.175. Præclare inquit Brutus teneo, quid istam turbã uoluminum effecerit: id est, intelligo. ANchoras.) Cæ.197. Sed loca sunt egregia omni illa regione ad tenendas anchoras: id est, retinendas. ANtiquitatem.) in orat. lib.86.. Tenenda est præterea omnis antiquitas: id est, scire debemus. ARma.) in orat. lib.87.. Quid autem tam necessarium, quàm tenere semper arma, quibus uel tectus ipse esse possis, uel prouocare improbos, uel te &c. AVres.) 2. uolum. orat.182. Tenet enim aures uestras mediocris orator: id ẽ, delectat. AVtoritatem.) de offi.84.. Tenebat non modo autoritatem, sed etiam imperium in suos: id est, habebat. ANImis aliquid.) 3. uolumi. orat.58. Sed uos Iud. animis ac memoria tenetote.

70.. Itaq;

70.. Itaq; omnia illa, quæ & sæpe audistis, & tenetis animis, etiam si non audiatis, permitto: id est, recordamini. BEnefa cere.) Plaut. 107. Nullus frugi esse potest homo, nisi qui bene, & male facere tenet, improbus cum improbis sit &c. id ē, scit. CAMpum.) Attic. 56.. Milo inde campum tenebat: id ē, occupauerat. CAVsam.) 1. uolumi. oratio. 297.. Et hoc loco Scæuolam dixisti causam apud centumuiros non tenuisse: id est, obtinuisse. CONsilium alienum.) Plaut. 149. Iube eam cito domum transire, atq; hoc ei præmonstra, & præcipue ut teneat consilia nostra: id est, meminerit. CONSVEtudinem.) 1. uolumi. philo. 71. Si deniq; consuetudinem uerborū teneret: id est, sciret. CONstantiam.) de offic. 24.. Is constantiam teneat: id est, seruet. COncionem, & forum.) 3. uolum. orat. 30.. Armati homines forum, & conciones tenebant: id est, in foro, & concionibus dominabantur. CVpiditates.) 1. uolum. ora. 148.. Nisi facile cupiditates nostras teneremus: id est, contineremus, cohiberemus. CVR sum.) Cæs. 49. Cognoscit LX. naues, quæ in Medis factæ erant, tempestate reiectas, tenere cursum non potuisse. 3. uolu. orat. 216. Quem enim cursum industria mea tenere potuisset sine forensibus causis? sine legibus? sine iudicijs? quæ esse non possunt ciuili pace sublata. 1. uolu. phi. 216. Reliquæ disputationis cursum teneam⁹: id est, pergere nauigare, agere, disputare. CVM aliquo. uide iuxta cum aliquo. DEcorum.) de off. 26. Status, incessus, sessio, accubatio, uultus, oculi manuū motus teneant illud decorum: id est, seruent. DEcus.) de off. 28.. Modus autem est optimus decus ipsum tenere: id ē, seruare. DElectū.) 1. uolum. phil. 55. Itaq; harum rerum hic tenetur à sapiente delectus: id est, habetur. DIgnitatem suam.) in fam. 54. Ego enim ipse tenerem opes, & dignitatem meam: id est, nō amisissem. DIsciplinam aliq.) in orat. 189. Præterea perfectus in literis, iurisq; ciuilis iam à patre Aculeone traditam tenuit disciplinam: id est, retinuit. DOlorem.) Atti. 199. O hominē cauendū, quanquàm mihi quidem, sed tenēdus dolor est: id est, non dolori obsequendum est. DOlum.) 2. uolu. phil. 75. Quē dolum idem Aquilius tum teneri putat, cū aliud sit simulatum, aliud actū: id est, haberi, iudicari. FAmam suā.) in fa. 54. Fortuna, quod honesto otio tenueris & statum, & famam dignitatis tuæ; id ē, cōseruaueris. Cæ. 176. Pōpeius autem

tem ut famam, & opinionem hominum teneret, sic pro castris exercitum cōstituebat FIdem.)3.uol.orat.245. Non tenuit omnino colloquium illud fidem: id est, nō præstitit, nō seruatum est, quod in eo colloquio promissum fuerat. FOrum aliq.)in ora.174.. Hic optimis illis temporibus, est patronus habitus, eoq; forum tenēte plura fieri iudicia cœperunt: id est, in caussis dicēdis primas obtinente. GRAtiam alic.) Att.316.. Quod Cęsaris, quod Pompeij gratiā tenemus: id est, habemus. GVbernaculum.)2.uol.ph.109. Cū gubernacula reip. tenebamus: id est, regebamus. IMperium.) de offi. 84. uide autoritatem. IMperium in suos.) de off. 84. uide autoritatem. INstitutum.)1.uolu.orat.210. Tenuit hoc institutum in thuribulis omnibus quęcunq; in Sicilia fuerūt: id est, idem fecit. 1.uolu.ph.210. Sed defendat quidem quod quisq; sentit: sunt enim iudicia libera, nos institutum tenebimus: id est, pergemus ut instituimus, agere. IVs suum.) in or.lib. 104. uide libertatem. IVS ciuile.) in ora.lib.101. Nonne uideris, usq; eò, ita tenere ius ciuile, uti cum ab hoc discesseris, nemo de ijs, qui peritissimi sunt, anteponatur: id est, callere, intelligere. IVS.) Plaut.1.. Quippe illi iniqui ius ignorāt, neq; tenent: id est, quid sit ius, ignorant: id est, honestum. IVXta aliq. cum aliq.) Plaut.42. Dixi tibi mater, iuxta rem mecū tenes super Euclionis filiā. IN promissis aliq.)3.uolu.orat. 30.. Plures etiam in spe, & promissis tenebat: id est, ut sperarent, efficiebat. IN ditione aliq.)1.uol.orat.95. Istum in sua potestate, ac ditione tenuit. IN corde aliq.) Plaut.206. Iam tenes præcepta in corde? Co. pulchre: id est, recordaris? IN promissis. uide in spe. LAchrymas.)1.uolu.orat.271. Paulo ante Iud. lachrymas in morte misera, atq; indignissima Nauarchorum non tenebamus. Atti.36. Sall.59.. Id est, flere cogebamur. LEgem.)3.uol.ora.196. In quo te lex tenet, si hoc non est? id est, cui legi obtemperas? LIbertatem impunitā.) in orat. libr.104. Tamen suum ius, atq; omnium rerum impunitam libertatē tenere debeat. LOcum oratorum.) in or. 186. Ita tanquam Curio copia nonnulla uerborū, nullo alio bono tenuit oratorum locum: id est, numeratus est inter oratores. LOcum apud aliq.) in fa.33.. Et nosse locum, quem apud te is teneret: id est, quanti à te fieret. MAnum alic.) Pl. 55.. Manum inquam cedo, tuam actutum. Aeg. tene. i. cape.

Manibus

MAnibus aliq.)3.uolum.orat.18..Quæ cum res manibus te neretur:id est,minime dubia.Item in orator.lib.190.. MAnifesto.)1.uolu.orat.181.Et manifesto tenetur.Ita.145.Manifestis in rebus hominem iam teneri uidebitis.128.. Si manifesto in maleficio teneretur.MAnifestum.)Plau.274.Manifestum mendacij mala te teneo.MAtrimonium alicuius.) 3.uolu.orat.44.Non deniq; modo te Q. Metelli motrimonium tenuisse sciebas?id est,Metello nuptam fuisse?MEmoriam alicuius aliq.)2.uolu.orat.198.Vt aliquando uos, patresq; conscriptos,Italiamq; uniuersam memoria mei,misericordia, desideriumq; teneret:id est, ut nostri recordaretur,misereret,nos desideraret.Item in fam.79..in orat.lib. 195.Ita MEmoriam uiuam alicuius.) in orat.lib.109.. Vt cũ etiam nunc uiuam illorum memoriam teneremus,hunc immortalem redderem,si possem:id est,eos retinerem in hominum memoria.MEmoria aliq.)in orat.libr.143..Tenemus enim memoria Q. Catulum uirum omni laude præstantẽ, cum sibi non &c.de offic.79..Item.3.uolu.orat.58.MOdũ.) de offic.21..Diligenter ei tenendum esse modum eius fruendæ:id est,seruandum.MOrem.)2.uolu.orat.149.O morem præclarũ disciplinamq;,quã à maioribus accepimus, si quidem teneremus:id est,seruaremus.OCcasionem.)3.uolum. orat.160. Hanc igitur occasionem oblatam tenete per deos immortales.P.C.id est,capite.ut manum.OMnia.) in fam. 53..Sed,mihi crede,etiam is,qui omnia tenet. ORdinem.)3. uolu.orat.201. Sed qui ordo in sententijs rogandis seruari solet,eundem tenebo in uiris fortibus honorandis.Plau.4.. Quisq; ut steterat,iacet,obtinetq; ordinem:id est,nemo loco cessit.OPInionem.)Cæ.176.Pompeius autem ut famam, & opinionem hominum teneret.passiue:id est, quæ de se habebant homines.PARtes.)Attico.40.Sine te autem non esse nobis illas partes tenendas:id est,adeundas.PRImas.)in orat.lib.196.Et facile primas tenebat adolescẽs.SEcundas.) in ora.lib.210.Nam quis unquam dubitauit,quin in rep.nostra primas eloquẽtia tenuerit semper urbanis,pacatisq; rebus,secundas,iuris scientia? ita tertias. PRINcipatum.) 1. uolu.ph.152.Alijs pars quædam cerebri uisa est animi principatum tenere. Atti.276.id est,obtinere.PORtum.)in fa. 15.. Sed ut in nauigando tempestati obsequi artis, etiam si portum

portum tenere non queas: id est, capere. POPVlum aliqua re.) de off. 24.. Si igitur non poterit siue causas defensitare, siue populum concionibus tenere, siue bella gerere. PROuinciam.) in fam. 7. Qui Ciliciam, Cyprumq́ teneas: id est, q̃ duabus illis prouinciis præsis. 3. uolu. orat. 201. RAtionē.) Plaut. 146. Tantum esse oportet, recte rationem tenes. uulgò, tu fai bene il conto. RAtionem dicendi) in orat. lib. 189. Splendidam quādam, minimeq́ ueteratoriam rationem dicendi tenet: ita bene uiuendi. 103. REM.) in fa. 2.. Teneri enim res aliter non potest: id est, obtineri. REMP.) in fa. 12. Ego si ab improbis, & perditis ciuibus remp. teneri uiderē: id est, occupatam esse. 54. Quod non multo secus fieret, si is remp. teneret, quem secuti sumus. in orat. lib. 88. RIsum.) in orato. lib. 192.. Equidem in quibusdam risum uix tenebam. 130.. Hoc mirabilius, quod uos inter uos risum tenere possitis. 2. uol. ph. 15.. Vt lachrymas. SEnsus alicuius.) 3. uol. ora. 7.. Quibus reconditos eius sensus tenere possemus: id est, intelligere. SE.) 2. uolu. orat. 148. Tamen tenuit se, neq; attulit in iudicium quicquam ad lædendum, nisi uolūtatem. SE castris.) Cæs. 17.. Vbi eum castris sese tenere Cæsar intellexit: id est, non exire è castris. Ita SE oppido.) Atti. 150.. Pōpeius se oppido tenet, nos ad portas castra habemus. SENtētias.) Plaut. 116.. Vt lepide omnes res tenet, sententiasq; amātium. ut sensus supra. 1. uolum. philo. 56.. Hanc ego tum teneam sententiam: id est, cum hęc mea sit sententia. SOmnū.) in orato. lib. 190.. Somnum isto loco uix tenebamus: ut risum, lachrymas. STAtum.) in fām. 78. Tamen illa quę requiris suum statum tenent: id est, in suo statu sunt. SVMmam imperii.) Cæs. 25.. Qui summam imperii tenebat: ut omnia, ut imperium. TAcitum.) in orato. 148.. Vt illud etiam si est uerissimum, tacitum tamen tanquam mysterium tenent: id est, occultant. VEnas ætatis.) in orat lib. 140. Teneat oportet uenas cuiusq; generis, ætatis, ordinis. ut sensus, sententias. ita uias omnes. VIM deorum apud aliqu.) 2. uolu. orat. 203.. Qui apud me deorum immortalium uim, & numen tenetis: id est, habetis, obtinetis. VRbem.) Att. 127.. Quod feci non uitandi oneris causa, sed quod uidebatur teneri urbem sine exercitu non posse: id ē, defendi. Quædam separatim adscripsi, quæ nos tenent, quæ nos contrā non tenemus. A-

quam

QVAM intercutē aliq.)Plaut.141..Num eum ueternus,aut aqua intercutis tenet?id est,laborat aqua intercute. DEſiderium alic.)in famil.124. Me mirum deſiderium tenet urbis.DIFficultatem aliq.)1.uolu.orat.202. Num tanta difficultas eum rei numariæ tenuerit?tanta egeſtas?tanta uis oppreſſerit?EXpectationem aliq.)in orat.lib.115.Tum Catulus,quo iſta maiora,ac mirabiliora feciſti,eo me maior expectatio tenet:id ē,magis auide expecto.INſaniam aliqu.) Plaut.52..Sed hoc primum expurgare tibi uolo,me inſaniam,neq; tenere,neq; mi eſſe ullum morbum, niſi quod ſeruio.LEgem.)3.uolu.orat.196.In quo,te lex tenet, ſi hoc nō eſt?ODIVM aliq.rerum.)Att.6..Summum meorum ſtudiū tenet,ſicut odium iam cæterarum rerum.1.uol.ora.80..Homines ſcito eſſe quoſdā quos tantū odium ueſtri teneat, ut hoc palam iā dictitent.PEſtem.)Plaut.8. Peſtis te tenet: ut inſania.SPEM.)Sallu.89. Cæterū additis nouis ciuibus magna me ſpes tenet fore,ut &c.SAtietatem aliq.)Teren.114.. Satietas iam tenet ſtudiorū iſtorū. STVdiorum aliq.) uide odium.In quibus omnibus nequaquā ego contrà auderē dicere:id ē,ego teneo deſiderium,pro ego deſidero : ita ſpem, pro ego ſpero:& ita in reliquis. HAEC uero etiā ſperatim ponere placuit,quæ cum paſſiuo coniuncta ſunt. BEneficijs aliq.)de offi.38. Veruntamen quandiu imperium Pop. Ro: beneficijs tenebatur,non iniurijs &c.CVLpa.)3.uolu.orat. 131.Et ſi aliqua culpa tenemur erroris humani,at ſcelere certe liberati ſumus.IVreiurando aliqu.)de offic.72.Quandiu iureiurādo hoſtium teneretur, non eſſe ſenatorem. LEge.) 3.uolum.oration.124.At iſte ordo lege non tenetur. POEna.)Attico.309. Ea pœna, quæ eſt de ui,tenerentur. SPE.) in familiarib.70. Spe ulla tenere. VADImonio.) Cæſ.210. Quin aut uadimonio teneretur,aut in reos referretur.REI alicuius.)2.uolumi.philo.190..Quis enim ferret iſtos? cum uideret eorum uillas ſignis & tabulis refertas,partim publicis,partim etiam ſacris & religioſis?quis non frangeret eorum libidines?niſi illi ipſi,qui eas frangere deberent,cupiditatis eiuſdem tenerentur:id eſt,niſi & ipſi earum rerum delectatione caperentur.

TENtare,eſt experiri,periculū facere, aliquādo ſolicitare, & aliquid aliqua re tentamus.FORtunam.)Salluſt.28.Statuit

tuit eum obiectare periculis, & eo modo fortunam tentare. SENtentiam ali.) Terent.136. Viſum eſt mihi, ut eius tentarem ſententiam. VAdum.) Cæ.199. Sed ubi locis primum cognitis, undiſq; pertẽtatis, pauci noſtri in littore cõſtiterũt. ALIQ.) Terent.14. Sed ea gratia ſimulaui, uos ut pertentarem. OMnia.) Attic.190.. Habeo enim nihil tentatis rebus omnibus, in quo acquieſcam. RAtionem.) 1.uolumi. orat. 114. Neq; nunc tam mihi iſti Verrem defendere uidentur, q̃ in Verre defenſionis tentare rationem: id eſt, quærere. ANImos ali.) Salluſt.46.. Vrbs maxima alienata, ager hoſtibus cognitus, animi popularium tentati. ALIqua re aliqu.) ut Sallu.46. Et inſidijs locum tẽtare: id eſt, experiri utrum inſidiæ ſuccedere poſſent. ARte aliq.) Sallu.46. Ac ſuis ſe artibus tentari animaduertit: id eſt, uti ipſe alios tentare ſolebat. BELlo aliq.) Sallu.3. Igitur Reges, populiq; finitimum bello tentare. VAletudine aliq.) Cæ.160. Et grauis autumnus in Appulia, circumq; Brunduſium ex ſaluberrimis Galliæ, & Hiſpaniæ regionibus omnem exercitum ualetudine tentauerat. SCElere aliq.) 3.uolum.49. Domus autem illa, quæ tentata ſcelere iſto nefario dicitur, plena integritatis, officij, religionis: id eſt, quæ accuſata eſt tanto ſcelere. PEcunia aliqu.) 1.uolumi.orationum.120. Iccirco ſuum decretũ pecunia eſſe tentatum.

TErere, eſt tundere, fricare: ſed peraptè transfertur. LApidem lapidem.) Plaut.19.. Num me illuc ducis, ubi lapis lapidem terit? OCVlos.) Teren.26.. Hæc uerba una mehercle falſa lachrymula, quam oculos terendo miſere uix ui expreſſerit, reſtinguet: id eſt, fricando. DIEM.) Atti.134.. Etiam M. Lepidus quo cum diem conterere ſolebam, cras cogitabat: id eſt, conſumere. TEMpus.) Salluſt. Triennio ibi fruſtra trito. AEtatem.) Plaut.108.. Ferratuſq; in piſtrino ætatem conteras. OPES.) Sallu.27. Bello punico ſecundo, quo dux Hannibal poſt magnitudinem nominis Rom. Italiæ opes maxime attriuerat: id eſt, extenuarat. VERbum.) 1.uol.ph. 6. Iam enim hoc pro φαντασία uerbum ſatis heſterno ſermone triuimus: id eſt, noſtrum uſu fecimus. Ita NOmen.) 1.uolumi.phi.93. Nam cum in græco ſermone hæc ipſa quondã rerum nomina nouarum non uidebantur, quæ nunc cõſuetudo diuturna triuit, quid cenſes in latino fore? VIAM.) in orat.lib.

orato. lib. 191. Vt eam laudis uiam rectissimam esse diceret, quam maiores eius tritam reliquissent: id est, facilem.

TERrere, est metu concutere.) Verum duo uerba sunt terrere, & exanimare, quæ cum in se suapte natura metum habeant, tamen ad propriam significationẽ addi etiam permittunt uocem metũ. ut & terreri, & exanimari aliquem metu dicatur. MEtum aliquem.) ut. 2. uolu. orat. 242. Ita istius uecordissimi mentem cura, metusq; terrebant. MEtu aliqu.) 1. uolum. orat. 389.. Cum essent metu omnes perterriti. Ita TIMORE aliq.) 2. uolu. phil. 92. Nec contremuisse timore perterritum. OCVlos.) 3. uolum. orat. 191. Tamen hæc noui iudicij forma terret oculos.

TERgiuersari.) No. Marcellus in huius uerbi expositione, inquit, tergiuersari, est fallere, & dicta mutare, & est quasi tergum uertere. ut Pl. in Amph. Versipellem se facit &c. ego arbitror No. adduxisse illud Plauti uersipellem, quia à uertendo: uerum ad id, quod proposuerat, non satis quadrare uidetur. Nam de uerbo tergiuersari, non autem pelliuersari, quod nusquam est, agitur. Nam, ut fatear, pellem, & tergus idem esse, nunquam idem faciam in pelle, & tergo, nam à tergo, non autem à tergore compositum est uerbum. Verũ fac etiam aliquo modo idem ut sint, nemo tamen unquam uertere pellem, & uertere terga idem esse proferre audebit. nam illud est pellem mutare, hoc uero fugere, quod alio etiam modo dicunt dare terga: ergo tergiuersari proprie eorum est, qui in conflictu terga uertunt, & quærunt uertendo salutem: sed transfertur ad reliquas etiam cõtentiones. ut. 1. uolu. phi. 244. Itaq; eam tergiuersari non sinent. Item 1. uolum. orat. 51. Attende quæso Piso Fannium inuitum, & huc atq; illuc tergiuersantem testimonium cõtra se dicere. ALIQ.) de offi. 76. Atq; in his tribus generibus quoquo modo possunt non incallide tergiuersantur: id est, uel uertendo callide contendunt, nec tota terga uertunt. 1. uolu. ph. Quid tergiuersamur Epicure? nec fatemur eam nos: id est, quid fugiendo contendimus? cur nõ dedimus potius nos, ut hostes recte uicti solent? ALIquem.) 2. uol. ora. 156. Hunc æstuantem, & tergiuersantem iudicio ille persequitur: id est, inepte uitantem, fugientem iudicium. Vt in uerbo interdũ inesse uideatur quid inanis defensionis.

TERminare, est finire, modū rei imponere. FInes.) de offi. 7.. Itaq; illorum fines, sicut ipse dixerat, terminauit. ORAtionem.) 3. uolumi. orat. 136. Sed ut unde est orsa, in eodem terminetur oratio mea: id est, finiat. ORAtionem aliq.) in orat. lib. 198.. Quod ipsum alij aspera, tristi horrida oratione, neq; perfecta, neq; cōclusa, alij leui, & instructa, & terminata: id est, quæ non extra terminū uagetur. COMprehensionem uerborum.) in orato. lib. 167.. Et spiritu quasi necessitate aliqua uerborum comprehensio terminatur. GLOriam.) de off. 94. Vide uitam. Sententiam.) Attic. 154. Sed stomachari desinamus, & aliquando sententiam terminemus. IMperium.) in fa. 44. Decedenti mihi, & iam imperio annuo terminato ante No. &c. VItam.) de off. 94. Si ijs finibus gloriam meam, quibus uitam essem terminaturus. MOdū.) 1. uolum. philo. 149. At nos metiendi ratiocinandiq; utilitate huius artis terminamus modum.

TEstari, est in testimonium adducere. & aliquid testamur, & testari etiā aliquid passiue dicitur. DEos de suo scelere.) 2. uolu. orat. 58.. Quibus illa etiam deos immortales de suo scelere testatur. Item. 3. uolumi. orationū. 73. Testantur & mortuos nostros imperatores, quorum uiuit immortalis gloria. PEcuniam re aliqua.) in familiar. 75.. Nisi ista pecunia grauissimis esset, certissimisq; monimentis testata, cui data, quo S.C. quibus tuis, quibus meis literis P. Sextio tradita esset. Ita. 1. uolum. oratio. 74. Postremo ego causam sic agā Iud. eiusmodi res ita notas, ita testatas, ita magnas, ita manifestas proferam &c.

TEstificari, si nō idem est quod testari, hoc inter se possunt differre, ut testari sit alium adducere in testimonium, testificari dicere ipsum, qui agit, testimonium, & hoc uerbo fidē suis uerbis facere. ALIquid.) in orato. lib. 160.. Quod eo sæpius testificor, ut autoribus laudādis ineptiarū crimen effugiā. Itē. 200. Sed testificor me à te rogatū, & recusantem hæc scribere ausum esse. VOluntatem.) Atti. 15. Quod & mihi, & cæteris amicis tuis nota fuit, & abs te aliquando testificata tua uoluntas omittendæ prouinciæ.

TExere.) Ordiri, & texere à tela sumpta sunt uerba, quorū alterū ad rei initium, alterum ad opus transferimus. TElam.) in ora. lib. 164. Quanq; ea tela texitur. Asc. 61.. Cilicia texta

texta de pilis in castrorum usum atq; nautarum. OPVS luculenter.) Att.325. Sane texebatur opus luculenter. EPIstolas.) in fa.139. Epistolas uero quotidianis uerbis texere solemus. BAsilicam.) Atti.66.. Paulus in medio foro Basilicam iam penè texuit iisdem antiquis columnis.

TImere.) Notum est quid sit: hoc autem modo in construendo uariatur, ut cum alterius damnum timemus, is in datiuo ponatur, aut in ablatiuo cum de: cum ne nos is offendat, tũ in accusatiuo, necnõ etiam in ablatiuo cum de. Ab aliquo uero timere, est cuius causa possum aliquid pati, etiã si ipse nihil in me mali consulat, Do. ait. VItæ alicuius.) Terẽ.5. Sin illũ relinquo, eius uitæ timeo. PARti suę.) Teren.10.. Nunc nostræ parti timeo quid hic respõdeat. REceptui.) Cæ.173. Cæsar receptui suorum timens: id est, si se receperint. DE aliquo.) in fa.100. Quo quidem nuntio ualde mehercule de te timueram, sed tu in re militari multo es cautior q̃ in aduocationibus: id est, tibi. Iouem.) de off.72.. Cũ iratum timerẽ Iouem. VIcem alterius.) in fa.176.. Valde & meã, & uestram uicẽ timeã necesse est: id est, & mihi, & uobis. DE bello.) Cæ.29.. Quod dilatione facta obsidibusq; acceptis nihil de bello timendum existimarat: id est, bellum. AB aliquo.) 3. uolumine oration.260. Hæc à quibus timebantur, eos hostes appellare dubitamus?

TINgere, proprie est inficere, sed transfertur. LIteris aliq.) in ora.lib.116.. Sit enim mihi tinctus literis, audierit aliq. legerit, ista præcepta acceperit, tẽtabo quid deceat. id est, leuiter literis imbutus sit.

TITVbare, proprie est pedibus non ualentis insistere, quales sunt ebrii, sed & ad animum transfertur. Terent.58.. Verum illa nequid titubet. LINguam alicuius.) 2. uolu. orat. 241.. Nedum ualeat eò usq;, sine autore, sine scriptore, furtim, mente, ac lingua titubante fecisse dicatur. MENte.) 2. uolum. oratio.241. Vide linguam.

TItillare, est dulciter cõmouere, excitare. SENsus uoluptatẽ) 1. uol. ph.57. Si ea sola uoluptas esset, quę quasi titillaret sensus, ut ita dicã. Itẽ.200.. Nisi sensus quasi titillarentur uoluptate. ALIquid.) de offic.46. Hæc est grauium hominum, atq; magnorum, illa quasi assentatorũ, populi, multitudinis læuitatem uoluptate quasi titillãtium. VOluptates.) de off.

 86.. At

86..At non est uoluptatum tanta quasi titillatio, in senibus credo, sed nec desideratio quidem: uides ubiq; Ci. uoluptati titillationē attribuere, neq; unquam eam libere titillationē tamen appellare audere, quin addat semper quasi, ut fortas se etiam non satis proprie dicat id, quod sentit.

TOlerare, est difficulter pati, ac ferēdo uincere quod toleramus, uel mala patientis. ut Do. ait. VIOlentiam.) Sallu.22. Ad hoc sæpe fortunæ uiolentiam tolerauisse: id est, ferendo superasse. SERuitutem.) Sal.39. Vos Quirites in imperio nati æquo animo seruitutē tolerabitis? id est, ferre poteritis. SVMptus.) Sall.9. Mulieres aliquot etiā, quę primo ingētes sumptus stupro corporis tolerauerant. Terent.62. At nunc quid expectas Syre, an dū hinc denuo abeat, cū tolerare huius sumptus nequeat: id est, ferre. HYEmem.) Cæ.60.. Quod ibi impedimenta exercitus, obsides ciuitatum, literas publicas, frumentumq; omne, quod eò tolerādæ hyemis causa deuexerat, relinquebat. PARcendo.) Cæs.98. Ratione inita frumentum se exigue, dierum triginta habere, sed paulo etiam longius tollerare posse parcendo: id est, si paulo etiam parcius eo utantur, posse plures etiam dies illud frumentū sibi uictum præstare. FAmam.) Cæsar.9.. Et quod omnibus frugibus amissis domi nihil erat, quo famam toleraret: id ē, sustentaret. EQuos.) Cæs.174.. Libenter etiam ex perfugis cognoscebant, equos eorū tolerare posse, reliqua uero iumēta interisse: id est, adhuc durare, superesse. EQVITAtum.) Cæs.176.. Quoq; erat eius rei minor copia, hordeo adaugere, atq; his rationibus equitatum tolerare: id est, his rationibus alere equitatum, sustentare. ALIquid uiolēter.) Ter. 138. Ita patrem adolescentis facta hæc tolerare audio uiolēter: id est, ferre impatienter.

TOLlere.) Et hoc uerbum in quasdam certas significatiōes distribuimus, ut statim uidebis.

CVM REI ABLATIONEM CONTINET.

AMIcitiam.) de off.105.. Non tantum ualet, ut tollat è uita amicitiam. ANchoras.) Cæs.43. Et sublatis anchoris &c. AVIditatem rei.) de off.86.. Quæ mihi sermonis auiditatem auxit, potionis & cibi sustulit. ADItum rei.) 2. uolum. orat. 211. Aditus templorum erant non solum præsidijs & manu, uerum etiam demolitione sublati. CONcordiam.) de offic. 49.. La-

49.. Labefactant fundamenta Reipu. concordiam primum tollunt. ALIquid funditus.)3. uolu. ora. 12. Vt per ipsos publicum consilium funditus tolleretur. CONtrouersiam.)2. uolu. ora. 156. Quē si patiuntur eundē esse philosophum, sublata cōtrouersia est. CONuictum humanū.) de off. 56. Nam principio tollit conuictū humanum, & societatem. SOcietatem. uide conuictum. CRImen.) 1. uolu. orat. 49. Tametsi iam hoc tuo testimonio crimen sublatum est. DE tabula.)3. uolu. orat. 19. Nomē suum de tabula sustulit: id est, exemit. DE sua oratione.) Atti. 39. Primum Cœpionē de sua oratione sustulit: id est, exemit. Nam cū antea nominarat. DIscrimen.)1. uol. orat. 133.. Iste, qui omnia iura precio exæquasset, omniūq; rerū delectū, atq; discrimen pecunia sustulisset, se ipsum declarauit, dicens pretio omnia iura exæquasset. DVbitationem.)2. uolu. phi. 182. Hanc igitur dubitationem quanquàm nulla erat, tamē nequa posset esse, senatus hodierno die sustulit. DE medio aliq.)1. uol. orat. 21.. Perfacile hūc hominem incautū, & rusticum, & Romæ ignotū de medio tolli posse: id est, interfici. E medio.)2. uol. orat. 131.. Tollitur è medio non solum ista uestra uerbosa simulatio prudētiæ, sed etiam ipsa illa domina rerū sapientia. E NVmero.) 2. uolu. orat. 148. Sublatus erat è numero recuperatorū: id est, exemptus. ERrorem.)1. uol. phi. 56.. Vt tollatur omnis error imperitorum: id est, eruatur. EXEMplum.) in fa. 13.. Exemplum præclarissimum in pósterum uendicandæ seditionis de Rep. sustulerunt: id est, prorsus abstulerunt. EX aliquo loco aliq.)1. uolu. orat. 87. Quæ signa atq; ornamēta ex urbe hostium & uirtute capta belli lege, atq; imperatorio iure sustulit: id est, abstulit. EX natura aliq.)1 uol. orat. 30. Nónne uidētur hāc homines ex rerum natura sustulisse: id est, occidisse. GRAdus dignitatis.)2. uol. orat. 135.. Vt omnes & dignitatis, & gratiæ gradus tollerētur. HOminem ex homine.) de off. 57. Quid cum eo disferas, qui omnino hominem ex homine tollat: id est, qui humanitate hominē spoliet. HIlaritatem.) in fa. 95. Apparatus enim spectatio tollebat omnem hilaritatē. IVdicia.) in orat. lib. 193.. Sed tamen sublata iam esse in perpetuū ratio iudiciorum uidebatur. in fa. 137.. Sic ego sublatis iudicijs, amisso regno forensi. Iter.) Att. 253.. Iter illud Brundusium, de quo dubitabam, sublatū

uidetur. LEges.) de off. 49. Tanta sublatis legibus & iudiciis expilatio, direptioq; sociorum. LAmentationem.) 2. uolu. philosoph. 182. Tollit etiam lamentationem: id est, uetat lamentari. LVctum.) in fami. 72.. Quæ maximos luctus uetustate tollit. MAlum. de Repu.) de offi. 51. Vt hoc tantum malum de Repub. tolleretur. MENdum.) in fam. 85. Nam cum mendum scripturæ litura tollatur: id est, corrigatur. Item Atti. 212. MEmoriam ali.) de offic. 60. Cum autem consiliũ hoc principes cœpissent, cognationem superbi, nomen Tarquiniorum, & memoriam regni esse tollendam, quod erat utile patriæ consulere. in orat. libr. 169. Vt è ciuitate regalis nominis memoriam tolleret.

CVM EST EFFERRE, ELEVARE.

TEctum altius.) in orat. lib. 2. 251.. Tollam altius tectum. IN collum aliq.) Plaut. 105.. Tollam ego te in collum, atq; intro hinc feram. AD cœlum aliq.) Sallu. 16. Ciceronem ad cœlum tollere: id est, laudare. IN crucem aliq.) 1. uolu. orat. 78.. Qui ad uos antea producti testes ipsis spectantibus ab isto ciuem Ro. qui cognitores homines honestos daret, sublatum esse in crucem dixerunt. At. 108.. Sed ego hoc ipsum uelle miserius esse duco, q̃ in crucem tolli: id est, cruci affigi. CAchinnum.) 2. uolu. ph. 142. In quo Alcibiades dicitur cachinnum sustulisse: id est, alte risisse.

CVM EST PROFERRE, DIFFERRE.

MAlum.) Plau. 156.. Fugiam hercle aliquò, atq; hoc in diem extollam malum: id est, proferam. GRAdum.) Plau. 105.. Id est, adibo contra & tollam gradum: id est, grandibo, ut Plautum ex Plauti uerbo exponam.

PRO SVSCIPERE.

ONVS.) 1. uol. ora. 20. Fide sapientiaq; uestra fretus plus oneris sustuli, q̃ ferre me posse intelligo. Item. 149. Non solũ quid oneris in præsentia tollant.

CVM EST NVTRIRE.

FIlios.) Terent. 95. Tu illos duos olim pro re tollebas tua: id est, educabas, nutriebas. Item. 5.. Quicquid peperisset decreuerunt tollere, sublatio matris est, patris autem tollere. Donatus ait.

CVM EST CREARE, SVSCIPERE.

LIberos ex aliqua.) 3. uolum. orat. 251. Is autem humilitatẽ despicere

despicere audet cuiusquam ? qui ex eadē sustulerit liberos? id est, genuerit, procreauerit, habuerit. OSCVlum.) Pla. 10. Et manum prehēdi, & osculum tetuli: id est, osculatus sum. PEdem.) Terent. 19. Nam pol si id sciffem, nunquam huc tetulissem pedem: id est, uenissem.

TOnare, est ingentē sonitum edere proprieq; tonat Iuppiter, sed etiā transfertur. ALIquid.) in ora. lib. 199. Qui si tenui genere uteretur, nunq̄ ab Aristophane poëta fulgere, tonare, permiscere Græciam dictus esset.

TONdere, est abscindere. BARbam.) 2. uol. ph. 219.. Sordidoq; artificio regiæ uirgines, ut tonstriculæ tondebāt barbam, & capillum patris. CApillum. uide barbam.

TORnare, est in orbem aliquid efficere, à torno scilicet. ut MVNdum.) 2. uolu. phi. 158. Atq; ita tornauit, ut nihil effici possit rotundius.

TORpescere, est torpore corripi, tamq; animus quàm manus torpescit. ANImus, Manus ali.) Sallu. 6. Scilicet ne per ocium torpescerent manus, aut animus.

TORquerre, est inuoluere, in speciem torquis efficere, sed transfertur ad multa alia: & hominem torquemus, ueritatem extorquemus. TOgam.) ad Herenn. 41. Contorta toga. ALIquid aliqua re.) in orato. lib. 89. Verbi enim contro uersia tandiu torquet græculos homines contentionis cupi diores, quàm ueritatis: id est, excruciat. Item in famili. Nos acriter tuæ literæ diu torserunt. CVram aliq.) in orat. lib. 145.. Et quod aliquādo me maior in uerbis, quàm in sen tentiis eligendis labor, & cura torquet. ALIQ. neruo.) Pla. 67.. Quia ex te hodie faciam pilam catapultam, atq; ita te neruo torquebo, itidem ut catapultæ solent: id est, uehemē tissime te coniiciā, emittam. ORAtionem aliq.) in ora. lib. 201.. Nam cum est oratio mollis, & tenera, & ita flexibilis, ut sequatur quocunq; torqueas.

TRActare, est sæpius agere, nisi quod maioris diligētiæ in tractare, q̄ in agere inesse uidetur: interdum mereri, aliquā do exercere, sæpe etiā aliud significat. ANImum alic.) Ter. 52.. Neq; ut animum decuit ægrotum adolescētuli tractare: id est, cum eo agere. 53.. Ingenio te esse in liberos leni puto, & illum obsequētem, si quis recte, aut commode tractaret: id est, cum eo ageret. in orator. libris. 182.. Si ex animorum

motu cernitur, quid tractandis his perficiat orator. ALIQ. ali.) Terent. 58.. Hæc arte tractabat uirũ: id est, exagitabat. ALIquod genus.) de off. 1.. Equidem & Platonem existimo, si genus id forense dicendi tractare uoluisset, grauissime, & copiosissime potuisse dicere: id est, de eo agere. ARma.) in orat. lib. 165.. Equidem angor animo non consilij, non ingenij, non autoritatis armis egere Remp. quæ didiceram tractare, quibusq; me assuefeceram: id est, exercueram. ARtem musicam.) Terent. 122. In medio omnibus palmam esse positam, qui artem tractant musicam: id est, exercent. in orato. 150.. Omnes enim artes aliter ab ijs tractantur, qui eas ad usum transferunt, aliter ab ijs, qui ipsarum artiũ tractatu delectati, nihil in uita sunt aliud acturi: id est, in eorum studijs uersantur aliter hi, q̃ illi. CAVsam.) in fam. 44.. Nunquàm enim mihi uideor tractasse causam difficiliorẽ: id est, egisse. in orat. lib. 99. Neq; se ante causas amicorũ tractare, neq; agere cœpisse, q̃ ius ciuile didicisset. MENte sua aliq.) 1. uolu. phil. 89. Tu te introspice in mentem tuã ipse, eamq; omni cogitatione pertractans, percontare ipse te. CONstantiam.) ora. 108.. Quæ pertinent omnia ad eam, quã iamdudum tracto constantiam: id est, de qua ago. EDIctum.) 1. uolu. orat. 11. Attende nunc ex edicto Prętoris bona P. Quintij possidere nullo modo potuisse. tracta edictum: id est, recita diligenter. EX opinione ali.) in orat. lib. 151.. Instrumẽtum autem hoc forense, litigiosum, acre, tractatum ex uulgi opinionibus exangue sane, atq; mendicum est. GEnus iudiciale.) in orat. libr. 191.. Hoc forense concertatorium iudiciale genus non tractauit: id est, in hoc nõ est uersatus. INiuriose aliq.) in orato. lib. 21.. Maiores nostri sæpe mercatoribus, ac nauiculatoribus iniuriosius tractatis bella gesserunt: id est, acceptis. SE in re aliq.) 2. uolu. orat. 117. Deinde ita me in Repu. tractabo: id est, ita me geram. SE.) in fa. 209. Quo in munere ita se tractauit, ut accepisse ab eo beneficium uiderer, nõ dedisse: id est, se gessit. LOcum.) in orato. lib. 203.. Itaq; hunc locum longe etiam, lateq; patentẽ philosophi solent in officijs tractare: id est, de eo agere, præcipere. LIteras.) in orat. lib. 166. Quæ cum studiose tractare cœpissem, ipsa mihi tractatio literarum salutaris fuit: id est, exercere. MENtes hominum.) in orat. libr. 181.. Hæc perinde accidunt, ut eorum, qui

qui adsunt, mentes, uerbis, & sententijs, & actione tractantur: id est, commouentur. QVæstionem.) 1. uolum. philo. 3.. Hinc Catulus & si heri, inquit, id, quod quærebatur penè explicatũ est, ut tota ferè quæstio tractata uideatur tamẽ expecto ea. REMP.) in fa. 83. Tum magno etiã usu tractandæ Reip. id est, administrãdæ. VVLnera.) Att. 193. Ista enĩ sunt uulnera, quę nõ possum tractare sine maximo gemitu. quasi refricare, SINgula.) in ora. lib. 233.. Quemadmodũ in dicendo singula tractentur, expecto: id est, agantur.

TRAdere.) Facile scitu est, quid significet uerbum. cõstructio uero modo est cum datiuo acquisitiuo, modo cum præpositionibus quibusdam, ut in exemplis. CAVsam aduersario.) Terent. 127.. Verum, scientem, tacitum causam tradere aduersarijs, etiámne id lex coëgit: id est, uinci permittere. DE manu in manum.) in fa. 98.. Totum denicg hominem tibi trado de manu (ut aiunt) in manum tuam istam & uictoria, & fide præstantem. DIsciplinam.) 1. uolu. orat. 49.. Disciplinam, quæ erat ab hoc tradita. in orat. lib. 189. Traditã tenuit disciplinam. EXEMplum alijs.) Sallu. 76.. Et tradite exemplum posteris ad Pop. Rom. suimet sanguinis mercedem circumueniendũ. MEmoriæ.) 2. uolum. orat. 138. Quid Sergiũ Galbam (nam traditum est memoriæ) non à proauo tuo. Item de off. 103.. Item. 1. uol. orat. 46. IMmortalitati.) in or. lib. 148.. Cuius ingenium, uariosq́ sermones immortalitati scriptis suis Plato tradidit. IN aliquid.) 3. uol. orat. 161. Etenim te in disciplinam meam tradideras: nam ita dixisti. IN ocium.) Terent. 122.. Postquam poëta uetus poëtã non potest retrahere à studio, & tradere hominem in ociũ. IN custodijs aliq.) Sallu. 17.. Qui in custodijs traditi erant. rarum admodum in cum ablatiuo motum significanti, cum accusatiuo uero in statu, quàm creberrimum est. ut in uerbo esse, satis comprobauimus. OPEras mutuas.) Teren. 128. Tradunt operas mutuas. OPInionem.) in ora. lib. 92.. Et audirentur ab ijs, quibus non scientia esset tradenda, sed exigui temporis aut falsa, aut certe obscura opinio. OS.) 1. uol. orat. 42.. Os suum tibi tradidit. Terent. uero. 80.. dixit prębui. Qui potui melius, qui hodie usq; os præbui? PER manus ali.) Sallu. 53. Etiam tum alios magistratus plebs, consulatum nobilitas inter se per manus tradebat: ut de manu in ma-

In manum.POtestatem.)in ora.lib.104..Cui Pop.ipse moderandi& regendi sui potestatem, quasi quasdam habenas tradidisset?PRæcepta.)in orat.lib.114..Sic statuo, ut in cæteris artibus cum tradita sunt cuiusq; artis difficilima, reliqua, quia aut faciliora, aut similia sint, tradi non necesse esse: id est, præcepta. PROuinciam alic.)in familia.31.Neque ego ab ullo prouinciam accipere, qui mallet mihi quàm maxime aptam, explanatamq; tradere.31. Vides ex S. C. prouinciam esse habendam si eam (quoad eius fieri potuerit) quam expeditissimam mihi tradideris. Terent.61.. Iccirco huic nostro tradita est prouincia. QVIEti se.) 2.uolumine philosophiæ.105. Vt igitur qui se tradet ita quieti. PRO pignore salutem.)3.uolumine orationum.69.Quónam me animo esse oportet in eos, cuius illi salutem pro pignore tradiderunt. SCIENtiam.)in orat.lib.92.. Vide opinionem. SE alicui.)de officiis.33. Meq; totum Reipub.tradidi.in orat. lib.193..Totum ei me tradidi. VIAS.)2.uolumi.philo.108.. Quoniam si optima artium uias traderem meis ciuibus: id est, docerem.

TRAducere.)Cum transitum habet uerbũ, id quod sæpius habet, trans, particula semper respicit transeuntis personã. nam traducere aliq. ad se, item ad suam sententiã, si qui traducit respiciat, non recte, cum trans sit alio à nobis. ut contra, cis, seu, citra, ab alio ad nos. in ea uero significatione, quam uulgò dicunt tradure: id est, ex alia in aliam linguam transferre, non memini me planè legisse. AD plebem.)3.uolumi.orat.78.Traduxit ad plebem inimicum meum. Attic. 18..Sæpe iam de P. Clodio ad plebem traducendo agere cœpisse. id autem moris fuit, ut nisi de plebe Tr. Plebis acciperetur. ideo qui petebant, patritij fieri non poterant, nisi ad plebem essent prius traducti. AD se aliq.) 1.uolu.phil.106.. Traducas me ad te totum licebit: id est, in tuam sentẽtiam. Ita.1.uolu.orat.221. AD suam sententiam.)2.uolu.ora.48. Traduxit me ad suam sententiam: id est, persuasit. AD suũ commodum.)1.uol.orat.132..Quia eam rem tu ad tuũ quæstum nundinationemq; hominum traduxeris: id est, uenalẽ habueris. AD quæstionem.)in orat.lib.195. Ad communem quæstionem uniuersi generis oratione traduceret. AD suã defensionem.)in orato.lib.136. Abducere animos à contra-

ria

ria defenſione, & ad noſtram conor traducere: id eſt, transferre. A ſeueritate aliq.) in orato. lib. 195. Atq; à ſeueritate pauliſper ad hilaritatē, riſumq; traduceret. A RE ad rem.) in famil. 5. Et animos à minore cura ad ſummum timorem traduceret. Item in orato. lib. 153. Ita A re in rem.) 1. uolu. oratio. 147.. An ab hac eius infamia, nequitia ueſtros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat? id eſt, abducat. ita in orato. lib. 182. Animoſq; omnium qui aderant, in hilaritatem à ſeueritate traduxit. ADOleſcentiam.) 2. uolumi. orat. 265.. O adoleſcentiam traductam eleganter: id eſt, peractam. VItam.) Att. 286.. Quibus enim potius hęc uita factis, aut cogitationibus traducatur, quàm iis quę pertinuerint ad liberandos ciues meos: id eſt, tranſigatur. TEMpus.) in fa. 52. Qua ratione nobis traducendum ſit hoc tempus: id eſt, tranſigendū. MVnus.) Att. 72. Faciam deniq; ut ſumma modeſtia, & ſumma abſtinētia munus hoc extraordinariū traducamus: id eſt, tranſigamus. EQVum.) 2. uolumi. oratio. 45.. Deinde cum contra nemo diceret, iuſ ſit equum traducere. ORAtionem.) in ora. lib. 127. Tum omnem orationem traduxi, & conuerti in increpandum Cœpionis fugam: id eſt, conuerti.

TRAhere.) Ducimus uolentem, nolentē trahimus, inquit Do. eſt tamen ſæpius in lōgum ducere. ANImum diuerſum aliquid.) Terent. 6.. Quæ meum animū diuerſe trahunt. IN calamitatem.) 2. uolum. orat. 7. Vt non plures ſecum in eandem calamitatem trahant. PEcuniam.) Sallu. 7. Poſtremo omnibus modis pecuniā trahunt: id eſt, uexant. BELlum.) Att. 160. Neceſſe eſt enim aut id, quod maxime uelim, pelli iſtū ab Hiſpania, aut trahi id bellū. OMnia.) Sall. 42. Et contra Iugurtha trahere omnia. CVM animo ſuo.) Sall. 65.. At Marius multis diebus & laboribus conſumptis, anxius trahere cū animo ſuo: id eſt, producere. SERmonem.) in orat. lib. 166.. Scio, inquit, ab iſto initio tractum eſſe ſermonē: id eſt, ductum. Item Att. 252.. EX aliqua re aliquid.) in or. lib. 133.. Trahitur aliquid etiā ex hiſtoria: id eſt, ſumitur, deducitur. FORtunam.) 2. uolu. orat. 194.. Et uos, ut tutam tranquillamq; fortunā traheretis: id eſt, proſpere ut ageretis. IN uirtutem.) Sallu. 65. Omnia non bene conſulta in uirtutem trahebantur: id eſt, exiſtimabantur uirtutis eſſe. ORAtio-

nem.

nem.)in or.lib.113.. Sed iste Cęlius neq; distinxit historiam uarietate locorũ, neq; uerborũ collocatione, & tractu orationis leui, & æquabili perpoliuit illud opus.

TRAiicere, proprie est transiacere. sed pro traducere, trãsportare, transuehere, transferre, sæpe ponitur. MVrum iaculo.)1.uolu.phi.111. Si Annibal ad portas uenisset, murũq; iaculo traiecisset. Ita Ascon.14. Humerum eius Birria romphæa traiecit. VERbum.)in ora.lib.220. Quæ uitia qui fugerit, ut neq; uerbum ita traiiciat, ut de industria &c. id est, transferat. EXERcitum.)in fam. Exercitum ad Calend.. maias Rhodanum traiecit. SE flumen.)in fam.174. Tamen si quo etiam casu Hisaram se traiecerint, nequid detrimenti Reip.iniungant &c.

TRANnare.) Verbum sua ipsius uoce explicatur. est enim transnare. sed transtulit Cicero.2.uolu.ph.31. Atq; ita facilius cernemus toto genere hoc igneo, quod trannat omnia: id est, penetrat.

TRANquillare, est tranquillum reddere. VVLtum.) Plaut. 46. Cui nunquãm uultum tranquillauit gratus. ANImos.) 1.uolumine philos.59.. Temperabit aliquid, tum ui sua atq; natura, quod tranquillet animos: id est, sedet curas. RES.) Attico.266. Tranquillatis autem rebus remigrarũt Romã: id est, pacatis.

TRANscendere, est ascendendo aliquid transire. MVrum.) Cæ.97.. Nonnulli relictis equis fossam transire, & maceriã transcendere conantur. Vt & transire de planis locis, transcendere de altioribus dicatur. AGgerem.) de re rustic.30. Ager is, qui intrinsecus sit iunctus fossæ, ita arduus sit, ut tamen transcendere non sit facile. AB aliquo ad aliq.) Plaut. 35.. Hoc magnum est periculum me ab asinis ad boues transcendere: id est, transire.

TRANscurrere, est præcurrere, ultra currere. CVRSVM suum.) in orato.lib.191. Ita grauissimo suo casu dum Cyri, & Alexandri similis esse uoluit, qui suum cursum transcurrerant: id est, qui ætatem rebus gestis superarant. alibi dixit ætatem præcurrere.

TRANSferre, est commutare, differre, ascribere, & multa alia pro iis uocibus, quibus adiunctum erit. & aliq. simpliciter. & ad aliq. alicui, & in aliq. transferimus. A RE ad rem aliquid

aliquid.)1.uolum.orat.165.Ne forte ab nocturno suo quæstu animum ad uectigalia rediméda transferret. AMOrem suum alicui. Terent. 104. Paulatim elapsus Bacchidi, atque huic transtulit amorem. DE aliquo.)2.uolu.ph.182. Iam cętera in duodecim, minuendi sunt sumptus, lamentationesq; funeris, trãslata de Solonis ferè legibus. AD aliquid: ad molestiam.)1.uolu.ph.77. Transfer idem ad molestiam, uel tẽperantiam: id est, accommoda. Item in orat. lib. 199. Sed nihil ab eo transferri potest ad forensem usum, & publicum. AD fortunam.)in famil.136. Et illam Accij similitudinem, non modo iam ad inuidiam, sed ad fortunam transferam: id est, traducam. AD iustitiam.)3.uolumi.phil.22.. Eosq; de feritate illa ad iustitiam atq; mansuetudinem transtulerũt: id est, traduxerunt. AD alienos.)de off.9.. Quare L. Syllæ, & C. Cæsaris pecuniarum translatio à iustis dominis ad alienos. IN animo.)1.uolu.ph.67. Hanc quoq; iucunditatem si uis transfer in animo. ubi uides in etiam in motu ablatiuo adiunctum. IN multa.)1.uolu.ph.66. Sed transfertur in multa disparia. IN tempus.)3.uol.orat.106. Subito reliquit annum suum, seq; in annum proximum transtulit: id est, distulit. IN numerum.)2.uolu.orat.182. Ex hoc hominum numero, ex hac familiari dignitate, in impiorum partem, atq; in parricidarum cædem, ac numerum transferetis? IN tabulas aliq.)1.uolu.orat.46. Quomodo, cum omnes, qui tabulas conficiant, menstruas penè rationes in tabulas transferant. IN se aliquid.)de off.67. Homo autem iustus, & is, quẽ sentimus uirum bonum, nihil unquam, quod in se transferat, detrahet: id est, ad se conuertat. CVLpam in aliq.) Pla. 11.. Ne posterius in me culpam transferas. legitur tamen & conferas. Attic.350. Atticæ meæ uelim ita me excuses, ut omnem culpam in te transferas. PECcatum, Amorem, MAledicta, Famam in se.)Terent.82. Maledicta, famam, meum amorem & peccatum in se transtulit. tuor la colpa in se d'ogni cosa. INuidiam in aliq.)1.uolu.orat.21. Non illi quidẽ morte mercenarij sui transferre potuissent inuidiã, in quos putabant: id est, illis alienam inuidiam conflare. NOmen ad aliquid.)in fam.75.. Docuerunt enim me periti homines. in his cum omniũ peritissimus, tũ mihi amicissimus C. Camillus ad Volusium transferri nomen à Valerio non potuisse.

far debitore uolufio per ualerio. SERmones ad aliq.) Atti. 208.. Eosdemq; illos sermones ad Catonem Brutumq; transtuli: id est, Catoni, & Bruto dedi. SE ad aliquid.) Cæs 236.. Itaq; factum est, ut Scipio ad album sese uestitum transferret, & Iubæ homini superbissimo obtemperaret: id est, mutaret uestitum alius coloris. SImilitudines.) 1. uolumi. philosphiæ. 74. Quæ & causas rerum, & consecutiones uideat, & similitudines transferat. Item de officijs. 3. Id est, compararet. SVspicionem.) Terentius. 68.. Quia enim in hunc suspicio est translata amoris. VERba.) in orato. lib. 357.. Et quoniam hæc uel summa laus est uerbi transferendi. & sexcentis in locis.

TRANSfugere, eorum est, qui à suis partibus ad alienas fugiunt, qui transfugæ appellantur. AB aliquo ad aliquem.) 1 uolu. orat. 17. Non ab afflicta amicitia transfugere, atq; ad florentem aliam deuolare.

TRANSfundere.) Abundantem habet rei translationẽ uerbi significatio. LAudes suas in aliq.) in fa. 133. Quanquã mi Dolobella (hæc enim iocatus sum) libentius omnes meas, si modo sint aliquæ meæ, laudes ad te transfuderim, quam aliquã partem exhauserim ex tuis. AMOrem suũ in aliq.) 3. uolu. orat. 175. Omnem se amorẽ abiecisse illinc atq; in hanc trãsfudisse. Ita odium. ita in multis.

TRANsigere, est plene, atq; absolute agere. VItam.) Sall. 1.. Vitam sicuti peregrinantes transegere: id est, ad finem suũ perduxere. COmœdiam.) Plautus. 12.. Ne hanc inchoatam transigamus comœdiam: id est, absoluamus. CVM aliquo pro re aliqua.) 1. uolu. orat. 57. Roscium pro sua parte cum Flauio transegisse. DE aliquo.) Attico. 3. Nos hic incredibili, ac singulari Pompeij uoluntate de C. Macro trãsegimus: id est. confecimus.

TRANsire.) Verbi significantia plana est. illud uero proprietatis habere uidetur, ut cum à trans, & ire sit factũ, neq; cum persona transitiue dicatur ire: ut siquis, exempli gratia, dicat, filius ibat patrem, quod nihil est. ita etiam in hac compositione id retinere debere uidetur, ut non recte quis dicat, ego Cæsarem montem, uel per montem transiui. nam transire, modum, uitam, fines, non sunt loco patientis modus, uita, mons. Plau. tamen contra hanc meam rationẽ dixit,

xit,qui ait 254.Iam hercle ego per hortum amicam transi-
bo meum:id est,ad me per hortum amicam traducam. Quã
dicendi figuram totam per me licet sibi Plauti uetustas ut
habeat.AD hostes.)Sallust.42..Cum duabus turmis Thra-
cum,& paucis gregariis militibus transiere ad regem.in fa.
182.Et Fabium tuum transisse cum cohortibus. MOdum.)
1.uolum.philo.217..Sed tamen transisse modum uidetur. de
offi.20..Hi sine dubio & finem,& modum transeunt. FInes
rei alicu.)in fam.67..Sed tamen qui semel uerecundiæ fines
transierit.VItam silentio.)Sallust.1.Ne uitam silentio tran
seant:id est,transigant.FORmias.)Attic.136.Domitij filius
trãsiit Formias VIII.Id.currẽs ad matrem Neapolim. For-
mijs magis dicendũ fuit nisi ad celeritatẽ respexit. i. præte-
rijt ad eum diẽ Formias.Quin hoc etiã passiue usi sunt uete
res,ut Cæs.2.. Isq; nonnullis locis uado transitur. Item.87.
Quod non ferè ante autumnũ Elauer uado transiri solet.
Atri.81.Sed lege Iulia transita,id est,posthabita,spreta.
TRANsilire,idem est cũ trãscendere. ALIquid.) in or.lib.
157..Id accidere credo uel quod ingenij specimen est quod-
dam,transilire ante pedes posita,exquirere quę remotiora,
abstrusioraq; sunt.
TRANSmittere,est ultra mittere.sed cum absolute est posi
tum,maxime nauigationem significat.ut Attico.255.. Inde
enim transmittebam.3.uolu.oratio.154.Ab eo loco conscẽ
di,ut transmitterem.Attico.131.Sin ille ante transmisisset.
Item MAria.)2.uolum.philoso.51.Grues cum loca calidio-
ra petentes maria trãsmittunt.ALIquid pedibus.) Attico.
255.Duo sinus fuerunt quos transmitti oportet,Pestanus,&
Vibonensis,utrunq; pedibus,& equis transmisimus. TEM-
pus.)2.uolum.orat.4.Omne meum tempus amicorum tem
poribus transmittendum putaui:id est,consumendum, trã
sigendum in amicorum temporibus.
TRANsmouere aliquid.IN se.)Ter.33..Labore alieno ma-
gno partam gloriam uerbis sæpe in se transmouet, q habet
salem,qui in te est:id est,sibi suam facit.
TRANsuerberare,est fodi ad alteram partẽ.) in fa.95. Sed
quæ potest esse homini politico delectatio? cum aut homo
imbecillus à ualentissima bestia laniatur ,aut præclara be-
stia uenabulo transuerberatur?

Tremere,

TREmere, est concuti. quia uero id efficit metus, ideo pro timere ponitur. ita etiam contremere. LAbra.) 3. uolu. ora. 97. Cum à me trementibus omnino labris. ANImo aliquē.) Attico. 290.. Quod si tibi bellum aliquod magnum, & periculosum administrāti prorogatum imperium uiderem, tremerem animo, &c.

TRIbuere, est proprie dare, interdum concedere, aliquādo distribuere, & quædam alia significat, ut in exemplis. AVtoritatem.) 2. uol. phi. 81. Cumq; huic rei magnam autoritatē Pythagoras iam ante tribuisset: id est, in autoritatem adduxisset. AEtati aliq.) de off. 90.. Nusquàm enim tantum tribuitur ætati, nusquàm est senectus honoratior: id est, conceditur. EX aliqua re.) Attic. 234.. Sed tamen quicquid ei tribuo, tribuo ex tuis literis. FIdem.) 2. uolu ph. 81. Iisdem rebus fidem tribuit, reliqua diuinationis gratia reijcit: id est, credidit, fidem adhibuit. quod nequaquā idem dices per dare. FIduciam aliq.) Sallust. 12. Egregia tua fides, re cognita, gratā mihi magnis meis periculis fiduciam commendationi meæ tribuit: id est, attullit, dedit. GRAtiam.) de offi. 64. Vide laudes. HVmanitatem.) Attico. 295.. Cum uero ei generi hominum præsimus, non modo, in quo ipsa sit, sed etiā à quo ad nos peruenisse putetur humanitas, certe iis etiam eam potissimum tribuere debemus, à quibus accepimus: id est, aduersus illos se humane gerere, à quibus humanitatem ipsi didicerunt. INgenium ali.) 3. uolumi. orat. 49.. Cui iam uos ingenium certe tribuitis. IN partes aliq.) orat. libr. 198. Nec tribuere in partes possumus. 1. uolu. phil. 67.. Zenonis est hoc inquam Stoici, omnem uim loquēdi, ut iam ante Aristoteles, in duas tributam esse partes dicere: id est, distributas. IVra.) de off. 98. Qui mortuis tam religiosa iura tribuerunt: id est, instituerūt. LAVdem.) de offi. 64.. Huic nec laus magna tribuenda est, nec gratia: id est, laudandum. MERcedem.) in fam. 41. Quæ mihi ipsi una semper tributa merces est laborum, & uigiliarum mearum, &c. MIsericordiam.) 3. uolum. orat. 119.. Vt etiam misericordiam tribuatis fortissimo uiro: id est, uos fortissimi uiri ut misereat. MVLtum alic.) in fam. 22. Vide quantum tibi meo iudicio tribuam: id est, quid ego de te iudicem. de offi. 12. Iam in Appii negotio quantum tribuerim Bruto, dici uix potest: id est, Bruti causa fece-

ſa fecerim.de offi.97. Quod mihi tantum tribui dicis:id eſt, attribui. in orat.lib.177.. Equidem quanquàm Antonio tā tum tribuo,quantum ſupra dixi.OMnia.)in orat.lib. 181.. Faciebat ille quidem inquam, & mihi beneuolentia, credo ductus tribuebat omnia.in orato.lib.198. Multum tribuerim latinis.Ita PLVS.)in orato lib.91.Videamus ne plus ei tribuas,quàm res,& ueritas ipſa cōcedat.Item.144..OPEram.)in orato.lib.150.Sed plus operæ foro tribuebat,amicis,rei familiari:id eſt, uacabat. item in orato.lib.151. Mediocris opera tribuebatur. OFFIcium.)in fam.55..Tu uero ut intelligas homini amiciſſimo te tribuiſſe officium,re tibi præſtabo.Item de offic.12.. Sed in his omnibus officiis tribuendis uidendum:id eſt,præſtandis. PRImas, Secundas, Tertias.) in orator.202. Vt iam non ſine cauſa Demoſthenes tribuerit primas,& ſecundas,& tertias actioni. PROuinciam.)in fam.195..Bellum, quod eſt in Syria, Syriamq́ prouinciam tibi tributam eſſe à Cæſare ex tuis literis cognoui: id eſt,traditam.TEMpus.)de offi.33. Cui cum multum adoleſcens diſcendi cauſa tēporis tribuiſſem:id eſt, audiſſem,ei operam dediſſem.

TRIcari cum aliq.)Att.234..Publius tecum tricatus eſt.Itē 244..Vectenum accuſat,tricatur ſcilicet.

TRIVMphare,erat cum imperator deuictis hoſtibus publica lætia,ſummo honore,curru triumphali uectus in capitolium ducebatur.de re uero,ſiue ex re triumphare aliq.dicimus:nō autem, ut uir quidam apprime literatus, Galliam. ut Cæſar Galliam triumphat.DE Sicilia.)Aſc.67.Hic enim bellum in Sicilia geſſit, deq́ ea triūphauit capta Corcyro, Olympo,Faſalide.ita EX re.) Terent.134.. Non triumpho ex nuptiis tuis,ſi nihil nanciſcor mali.Ita de off.38..Portari in triumpho Maſſiliam uidimus,& ex ea urbe triumphari.EX prætura.)2.uol.orat.127..Et pater cum ampliſſime, atq́ honeſtiſſime ex prætura triumphaſſet:id eſt,non de recte prætura adminiſtrata,ſed poſt præturam,quaſi proprætorem intelligerem.

TRVcidare,eſt crudeliter,& quaſi fruſtatim aliquid cædere.à ferro ad fœnus tranſtulit Cicero.3.uol.orat.46..Parcat iuuentus pudicitiæ ſuæ,ne ſpoliet alienam, ne effundat patrimonium,ne fœnore trucidetur.

TRVdere, est uiolenter impellere. ALIquid re aliqua.) Ter. 181.. Fallacia alia aliam trudit: id est, repellit. IN carcerē.) 1. uolu. orat. 249.. Et quod eodem cæteros piratas contrudi imperarat. ut conijci.

TVEri, est defendere, sustentare. PERsonam ali.) in orato. lib. 171.. Atq; etiam L. Paulus Africani pater personā principis ciuis facile dicendo tuebatur. FIdem alic.) Attico. 170.. Huius pecuniæ permutatione fidem nostram facile tuebere: id est, sustinebis. ALIQ.) in fam. 220. Qui mihi omni diligentia, atq; officio est tuēdus: id est, conseruādus. REMP.) de offic. 51. Ab hoc igitur genere largitionis, ut alijs detur, alijs auferatur, aberunt ij, qui Rempub. tuebuntur: id est, in columen seruabunt. LEnitatem, Seueritatem.) Attico. 294. Nisi hæc lenitas illam seueritatem tueretur. CAVsas.) in orato. lib. 99. Antonij incredibilis quædam, & prope singularis, & diuina uis ingenij uidetur, etiam si hac scientia iuris nudata sit, posse facile cæteris armis prudentiæ causas tueri, atq; defendere.

TVMERE, est inflari: sed transfertur. ALIquid.) Attico. 223. Tument negocia: id est, quotidie magis fiunt maiora, grauioraq́;.

TVNdere, est sæpius idem appetere, proprieq; mallei, & fabrorum est, inquit Dona. à quo ad alia transfertur. INcudem.) in orato. lib. 123.. Ego autem, si quem nunc planè rudem institui ad dicendum uelim, his potius tradam assiduis uno opere candem incudem diem noctémque tundentibus, qui omnes tenuissimas particulas atq; omnia minima mansa, ut aiunt, nutrices infantibus pueris in os inserant. VLMVM.) Plautus. Sed quid hoc quod picus ulmum tundit. SPICAS.) de re rusti. Ipsæ autem spicæ melius fustibus tunduntur. OCVLOS alicui.) 1. uolumi. orationum. 264.. Deniq; proximus lictor (de quo sæpe iam) Sextius cōuerso bacillo oculos misero tundere uehementissime cœpit: id est, percutere. OS alicui.) Plautus. 221.. Non hercle, si os pertuderim tibi.

TVRgere, est inflari: sed transfertur. ALIquem alic.) Plau. 123.. Tota mihi turget uxor nunc domi, scio.

TVRpificari, est turpe fieri. ANImum.) de off. 73.. Quanta illa deprauatio & fœditas turpificati animi debet uideri?

Tutari.

TVtari.) Et hoc pro communi, ut ferè deponentibus omni bus ueteres usi sunt. ALIQ.) de off. 6.. Vt eos, quos tutari de beant desertos esse patiantur. Plaut. LIbertas, salus, uita, res, parentes, patria, & prognati tutantur, seruantur: id est, defenduntur.

V

ACARE.) Duò propriè significat uer bum: unum operam dare: & tunc datiuum tantum postulat: alterum pro ca rere, uacuum esse: & tunc re, & à re ua care dicimus. STVdijs.) in orator. lib. 246.. Domicilium tantum in illa urbe remanet studiorum, quibus uacant ciues, peregrini fruuntur & cæte. ANImo.) 1. uolumine philosophię. 156.. Et figura corporis animo uacans: id est, carens. OFFIcio.) de officijs. 2. Nulla enim uitæ pars, neq; priuatis, neq; forensibus, neq; domesticis in rebus, neq; si tecum agas quid, neque si cum altero contrahas, uacare officio potest. PERturbatione animi.) de offic. 14. Vacandum autem est omni animi perturbatione, tum cupiditate, & metu, tum etiam ægritudine & uoluptate animi & iracundia. AGROS.) Cæs. 39. Neque ullos in Gallia uacare agros: id est, possessore uacuos, ut Vir. Hoste uacare domos, sedesq; astare relictas. ALIquid alicu.) Attico. 288. Quid enim nostra refert, uictum esse Antoniū? si uictus est, ut alij uacaret, quod ille obtinuit: id est, ut quodam modo alij locū cederet. in sui locum si alius succedit. A RE aliqua alic.) in orato. lib. 193. Nullum tempus illi unquam uacabat à forensi dictione, aut à commentatione domestica: id est, nunquam uacuum erat. Item. 3. uolum. orat. 149.. Sed tamen quicquid à bellis Popu. Roma. uacabat: id est, uacuum erat.

VACILLARE, est quasi claudicare, alterno motu inconstans esse. REM.) 2. uolumine philosophiæ. 22. Totaq; res uacillat, & claudicat. LEgionem.) tertio uolumi. orationū. 189.. In Galliam ducit exercitum cum una legione, & ea uacillante L. fratrem expectat: id est, quæ non satis certa est. LITEras.) in familia. 262. Accepi tuam epistolam uacillantibus literis, nec mirum tam graui morbo: id est, non suo

loco, & ordine positis. IVSTItiam.) de officiis.76. Iustitia uacillat, uel iacet potius. IN utranque partem.) in orator. lib.184. Cum ex eo in utranque partem toto corpore uacillante quæsiuit, quis loquitur e lintre: id est, in utranque partem claudicante.

VAdere, idem est quod ire.) Atti.60.. Ad eum postridie mane uadebam. Item.226.. Lentulus Spinther hodie apud me, cras mane uadit: id est, discedit.

VAdari.) Si uocis compositio dissolui licet, uadari nihil aliud est, quàm uadem dari. Vnde etiam uadimoniū, de quo, cum mihi ante sæpius dicendum esset, hoc in loco pollicitus sum plura esse dicturū. Vadimonij igitur tota ratio in quinque capita diuidi posse uidetur. Tot enim sunt ad quos uadimonium pertinet. Causa, Actor, Reus, Sponsor pro reo, Iudex. Nam cum ad causam ipsam pertineret, dicebāt fieri uadimonium. ut Cic.1.uolum.oratio.10.. Quo die uadimoniū istuc factum esse diceres? respondisti statim Non. Februarij. Ita REM esse in uadimonio.) ut eodem uolum.4. Itaque ex eo tempore res esse in uadimonium cœpit. Cum uero actoris erat, dicebant, Vadari aliquem: hoc est, cogere aliquem ut promitteret sistere in iudicio. ut Plaut.36.. Ad prætorem plorabundus deuenit, infit ibi postulare plorans, eiulans, ut sibi liceret Miluium uadarier: id est, pmittere se sistere Miluium, cogere Miluium ad uadem dandum. uulgò, star a raſon. Item.60. Item.1.uolumine orationum.4. Hominem in præsentia non uadatur. ita sine uadimonio disceditur. Item 11. Debere tibi dicis Quintiū, procurator negat: uadari uis, promittit: in ius uocas, sequitur. Sed fiebat interdum accepto etiam uade, ut actor litem desereret. hoc uero dicebant missum facere uadimonium. ut.1.uolum.oratio.8. Qui quo tempore primum male agere cœpit, in uadimonijs differendis tempus omne consumpserit, qui postea quoque uadimonium missum fecerit, hunc per insidias ui de agro communi deiecerit. quod etiam supra.4. Se iam neque uadari amplius, neque uadimonium promittere. & sequitur: ita sine uadimonio disceditur. Reus uero si solus promittebat, id erat sistere alicui: ut Plaut.60.. Vbi is est, qui me conuadatus Veneriis uadimonijs? ubi tu es, qui me libello Venerio citasti? Ecce me, sisto, ades contra. Sisto ego tibi me, & mihi contra iti-

dem

dem ut sistas, suadeo. quod Cic. dixit uadimonium sistere. 1. uolumi. orat. 5. Venit Romam Quintius, uadimoniũ sistit. modo promittere simpliciter dicebant. ut. 11. uadari uis, pro mittit. modo promittere uadimonium. 11.. Vadimoniũ pro misisse. & quia reus aut stabat, aut nõ stabat promissis, si sta bat, id erat uenire ad uadimonium. ut. 1. uolum. orat. 4. Venit ad uadimonium Næuius. Item obire uadimonium, ut. 1. uolum. orat. 9.. Qua tibi uadimonium non sit obitum, eadẽ te hora &c. si non stabat, dicebant uadimonium deseri. ut. 1. uolumi. orat. 8.. Vadimonium sibi autem esse desertum. Itẽ. 9. & 10. Et non uenire ad uadimonium. 8.. Ad uadimonium non uenerat, ut ais, is &c, & non obire. ut. 9.. Qua tibi uadi monium non sit obitum, eadem te hora &c. Poterat etiam nec deserendo, nec ueniendo quiddam tertium fieri id autẽ dicebant differri uadimonium. ut. 1. uolum. orat. 4. Deinde Romæ dies xxx. ferè Quintius commoratur, cum cæteris, quæ habebat uadimonia, differt. ut non tantũ iudicis sit differre uadimonium. Verum si actor debitori non credebat, tum sponsorem debitor adhibebat, qui uas dicebatur. ut de offic. 61. Vas factus est alter eius sistendi. ut tam sit de alio, quàm de seipso sistere. sed in dando, accipiendoq; uade iudi cis officium interuenire uidetur. ut ad Atti. 316. Trebatium q ad se miserim, persalse, ac humaniter etiam gratias mihi egit. negat enim in tãta multitudine eorum, qui unà essent, quẽquã fuisse, qui uadimoniũ concipere posset: id est, ita imperitã eorũ multitudinẽ fuisse, ut ne quod quidẽ leuissimum erat, uadimonium concipere sciret. uadimonij autem conce ptio uidetur inde dicta, quod conceptis quibusdam uerbis daretur, quemadmodum etiam in iureiurando conceptis uerbis fiebat, ac in quibusdam aliis. ut. 1. uolumine oration. 11.. Fatetur enim libellos Alphenum deiecisse, uadimonium promisisse, iudicium quin acciperet in ea ipsa uerba, quę Næ uius edebat, non recusasse. Verba uero quæ ad uadimonium pertinent, infra etiam separatim apposui. Vadar, quod pro prie significat cogere aduersarium se sistere. & uadari aliquem dicitur, ut supra. FIEri uadimonium, esse in uadimonio rem. Sistere uadimoniũ, obire uadi. Venire ad uadi. Cõcipere uadi. Promittere uadi. Habere uadi. Dimittere uadi. Differre uadi. Deserere uadi.

VAgari, est libere huc atque illuc nullis obstrictū legibus discurrere. ORAtionem.) in orato. lib. 102. Ne uagari, & errare cogatur oratio. ut sit uagari ad diuersa, errare ad aliena. Item. 160. Ne fluat oratio, ne uagetur, ne insistat interius, ne excurrat longius. ANImum.) de officijs. 34. Non enim sumus ij, quorum uagetur animus errore, nec habet unquam quid sequatur.

VAlere, est posse, siue id sit suapte ui, siue apud alios. de pretio, ut est apud uulgus, tantum apud Sex. Pomp. obseruaui, idque semel. 1154. 58. Et bene, male, & re, & à re & ad, & in, & re, & apud aliqu. ualere dicimus. VARIE.) Plautus. 89. Quid agis? perpetuon' ualuisti? Ter. Varie. Ep. qui uarie ualent, & cætera. BENE.) Terent. 53.. Siccine est sententia? M. sic. Ch. bene uale. IN biduum.) Terent. 28.. In hoc biduum Thais uale. RE aliqua aliqu.) in oratorijs libris. 184. Qui tantum autoritate, dicendoque ualuit. 2. uolumi. orationum. 195. Qui neque tanta ualetis autoritate. AMIcis.) Atti. 66. Vt Domitius ualeat amicis, & adiuuetur. MVltitudine.) 2. uolumine orationum. 133. Volūtas militum, quæ cum per se ualet multitudine, tum apud suos gratia: id est, quia quāplurimi sunt. GRAtia. uide multitudine. POtestate.) 2. uolumine orationum. 216. Aut in isto genere omnino quicquā aut curatione, aut potestate ualuissem. MEmoria.) in orator. lib. 185. Rem uidebat acute, componebat diligenter, memoria ualebat. VSV, Doctrina, Ingenio.) in orator. lib. 150. In quo genere nos quidem uersamur tantum, quātum possumus, quantum ingenio, quantum mediocri doctrina, quātum usu ualemus. ARTE.) in orat. lib. 94.. Vt etiam si ingenijs, atque arte ualeant, in oratorum numerū uenire non possunt. INgenio. uide supra. DIcendo. uide autoritatem. ANImo.) in famili. 94. Vtrunque lætor, & sine dolore corporis te fuisse, & animo uoluisse. AB animo.) Plaut. 90. Benéne usque ualuisti. St. à morbo ualui, ab animo æger fui. A morbo. ui. ab animo. A pecunia male.) Plaut. 35. Ain' tu ualere te? Eu. pol ego haud à pecunia perbene. AD fraudem.) 3. uolumi. orationum. 68. Quid est enim, cur non potius ad summam laudem huic, quàm ad minimam fraudem Cæsaris familiaritas ualere debeat? AD celeritatem.) Attico. 67. Vtinam ualeat ad celeritatem reditus tui. AD speciem.) in orat. lib.

138. Tamen

138. Tamen ante congressum multa fiunt, quæ non ad uulnus, sed ad speciem ualere uideātur. AD uulnus. uide ad speciem. AD nullam partem.) Attico. 206. Quanquàm hoc ad nullam partem ualet scilicet. IN omnes partes.) in familia. 55. Suspicarer autem multum interesse rei familiaris tuæ, te quàmprimum uenire, atq; in omnes partes ualere. APVD aliqu.) in familiari. 83.. Sed ualuit apud me plus pudor meus, quàm timor. Item. Terenti⁹. 61. Ibit ad illum illico, quo maxime apud te se ualere sentiet. cum stomacho & contemptu ea. Item per hoc uerbum reijcimus, quæ aût obsunt, aut etiam non iuuant. ut Terent. 16.. Valeant qui inter nos dissidium uolunt. quasi dixerit, abeant, discedant, facessant, nō enim pereant, ut quidam exponunt, quam etiam expositionem Laurent. Vall. improbat: non conuenisse scilicet, Pamphili pietati interitum parenti exoptare, illud Cice. adducens. 2. uolumine philosop. Si deus talis est ut nulla gratia, nulla hominum charitate teneatur, ualeat. hic apertissimus est contemptus, non enim dij pereunt. Item. Att. 261. Quare ista ualeant: id est, missa ista odiosa faciamus. IN re aliqua.) 3. uolumi. orat. 215. Quod bello Gallico uacationes ualent, tumultu non ualent: id est, in bello. OPInionem ali.) in or. li. 95. Aut certe diuturna ualet opinio tarditatis. ALIquē.) Atti. 193. Potes autem quid ueri sit perspicere, hoc pro summa tua prudentia, & summa in nos beneuolentia facere, & ualebis tu unus: id est, tu solus poteris. AB hoc etiam uerbo Pl. fecit impersonale passiuę uocis. 222. Quid agitur Sangastrio? ut ualetur?

VApulare, est uerberari. propriè'q; corpus uapulat. sed ad animum etiam transfertur. in fa. 112. Alius septimam legionem uapulasset. SERmonibus omnium.) At. 30. Qui cum se omnium sermonibus sentiret uapulare.

VAriare, est non idem, quod institueris eodē tenore, ac peræque agere. VOcem.) in ora. lib. 202. Ac uocis quidem bonitas, optanda est (non est em̄ in nobis) sed tractatio atq; usus in nobis, ergo ille princeps uariabit, & mutabit. VOluptatem.) 1. uol. ph. 66. Cū omnis dolor detractus esset, uariari, non augeri uoluptatē. SENtentias.) 3. uol. or. 103. Itaq; hoc iud. nō sine causa fictis fabulis doctissimi homies memoriæ prodiderūt, eū qui patris ulciscendi causa matrē necauisset,

uariatis hominum sententijs non solum diuina, sed etiam deæ sapientissimæ sententia liberatum.
VAstare, est destruere, informem reddere. CAstellum.) in fam.169.. Multa castella cepi, multa uastaui. Agrum.) Sall. 52. Agrum uastatum, multos mortales captos. BELlo Italiam.) Attic.330. Qui uastares urbem incendio, Italiam bello. VRbem. uide bello. REMP.) Sallust.39.. Profecto neque resp. sicuti nunc uastaretur. MENtem.) Sall.5.. Ita conscientia mentem excitam uastabat. sed legitur etiã uexabat, quæ fortasse sanior est lectio.
VAticinari, est omnino diuinare. uel sit ut à fato & dico fatidic⁹: ita à fato & cano uaticinor, quasi faticinor, uel q uesana mente prædicet. Ego illud in hoc obseruo non esse recte diuinare, sed potius hallucinari, insanire, uana, ac non uentura prædicere. 3. uolumi. oratio. 7.. Eos autem, qui dicerent dignitati esse seruiendum, reip. consulendum, officij rationem in omni uita non commodi esse ducendam, subeũda pro patria pericula, uulnera excipienda, mortem oppetendam, uaticinari, atq; insanire dicebat. Item in fa.27.. Sed ego fortassis uaticinor, & hæc omnia meliores habebũt exitus. nam supra Cicero uidebatur multis uerbis de rep. desperare. postea uero quasi se corrigens inquit, sed fortassis uaticinor: id est, frustra hæc prædico.
VEhere, est portare, & de ijs proprie est, quæ iumentis, plaustris, ac nauibus portantur. EQVO aliq.) Ascon.14. Vehebatur Clodius equo, serui XXX. ferè expediti. RHEDA.) Asco.14. Milo rheda uehebatur cum uxore Faustula filia L. Syllę dictatoris.
VElare, est tegere, occultare, operire. CVpiditates.) 3. uolum. orat.1. Sæpe enim uidi qui & mihi & cęteris cupidiores pro uinciæ uiderentur, triumphi nomine tegere, atq; uelare cupiditatem suam.
VElificari, est uela facere. ALIcui rei.) 2. uolum. oratio. 65.. Quod si quis uestrum spe ducitur se posse turbulenta ratione honori uelificari suo. Cic. quoties usu uenit, multa, quæ mari maxime conueniunt, ad res ciuiles percommode trãsfert, ut in fa.20.. appellat uentos studium in suffragijs. Item 2. uolum. orat. 44. Vbi ait, Ventum quendam popularem esse quæsitum. Item. 33. Qui omnes rumorum, & concionum uentos

uentos colligere consuescet: sed planius.2.uolumine orat. 161.Qui in hac tempestate populi iactemur, ac fluctibus. Itē 2.uolum.oration.132.. Quod enim fretum, quem Euripum tot motus, tantas, tam uarias habere putatis exagitationes fluctuũ? quantas perturbationes, & quantos æstus habet ratio comitiorum?

VELle, est cupere, optare. AMIcitiam.)Plaut.35.. Quia uidet me suam amicitiam uelle. GRAtiam.)Plaut.64. Profecto, ut faceres, suam si uelles gratiam. EX animo.)Terent. 32. Nisi quod tibi bene ex aīo uolo. CAVsa alic. omnia.)1. uolu.ora.221.. Repente cœpit dicere se omnia Verris causa uelle. IOco aliq.)Terent.29.. Quam ioco rem uoluisti à me tandem, quin perfeceris. IN aliq. partem.)Teren.45. Equidem pol in eam partem accipioq́;, & uolo. SIbi aliquid.) Terent.9.. Quid igitur sibi uult pater? id est, quorsum patris uerba. Item CAVtum alicui.)1.uolu.orat.101. Ei cum cautũ uellet, scripsit ut hæredes iurarent. MAledicta ali.)Terent. 114.. Neq; sinam, ut quis mater maledictũ nobis uelit. NOminatum aliquid.)1.uol.orát.69.. Quem ego hominem honoris potius, quàm contumeliæ causa nominatum uolo. ALIQ. paucis.)Terent.2. Paucis te uolo.

VEnari, est feras captare. transfertur ad quicquid dolose capiat, ut Pl. de piscatore dixerit.242. *Hunc cepi in uenatu meo*: id est, piscãdo: Grippus piscator de Vidulo loquitur. DE uerbis alicuius.)Pl.159. Tu contra cura, & contempla, & de meis uerbis uenator: id est obseruato.

VENdere.) Notum est & quid significet, & quibus casibus construatur. *sequitur enim pretialium rationem*. MAncipium.) de off.70.. In mancipio uendendo, dicendo ne uitia. PRæclare.) Attico.207. Ligarianam præclare uendidisti: id est, eam orationem in maxima existimatione posuisti. ALIquid quãplurimũ.) de off.62. Dicturúsne sit de Rhodijs, an silentio suũ quamplurimũ uẽditurus? aduerbialiter, nã alias quamplurimo dixisset, ut Va ll. SEctionem.)Cæ.28. Sectionem eius oppidi uniuersam Cæsar uẽdidit. SIlentium.) Asc. 25. Cominij autem magna infamia flagrauerũt, uẽdidisse silentium magna pecunia: id est ut tacerent magnã accepisse pecuniam. HEderam.) Att.319. Vt deniq; illi palliati topiariam facere uideantur, & hederam uendere.

VENdicare, est usurpare, suum propriũ facere. IVre suo aliquid sibi.) de off. 1.. Videor id meo iure quodam uendicare. ALIquid ab aliq.) in or. lib. 103. Si audierit hanc autoritatẽ grauitatis & cõsilij sui uẽdicari à te Crasse: id est, usurpari. PARtem.) 3. uol. ora. 132. Maximã uero partẽ quasi suo iure fortuna sibi uendicat. LAVdem.) 3. uol. orat. 109. Cuncta ciuitas eam laudem pro sua uendicaret.

VENditare, est crebro uendere, neq; ambitionis, ac leuitatis uitio caret uerbum. fortunam enim aliorum magis, & cõmodum suum qui se uẽditant, sequi uidentur, quàm ullum officium: maximeq́; affine est ostentari uerbo. ideo etiã sæpius unà simul coniunguntur in oratione. SE.) Att. 268.. Qui nõ florentibus se uenditauit, & afflictis semper succurrit: id est, eorum gratiã adulatus sit. 2. uolu. orat. 243.. Atq; ei sese, cui totus uenierat, etiã uobis inspectãtibus uenditaret. Itẽ. 173. Vide quibus te contra ipsorum uoluntatẽ uenditabas. VIRtutem.) de off. 112. Quanquàm à multis ipsa uirtus contemnitur, & uenditatio quædam, atq; ostẽtatio esse dicitur. INgenium.) ad Her. 15. Aut ingenij uenditandi, uel memoriæ ostendendæ causa.

VINdicare, est modo ulcisci: & tum dicimus uindicare aliquid in aliquẽ: modo liberare, defendere: & tum ab aliquo, & ad aliq. & in aliq. uindicamus, ut in exemplis. IN aliqu.) Sallu. 4. Quod in bello sæpius uindicatum est in eos, qui cõtra imperium. 39.. Dicet aliquis, cur igitur censes? uindicandum in eos, qui hosti prodidere remp? 40. Nisi uindicatum in noxios. A re aliquid. ut LAVdem.) in orato. lib. 109. Vel mehercule etiam, ut laudem eorum iam propè senescẽtem, quantum ego possem ab obliuione hominum atque silentio uindicarem. NAues.) Cæs. 209.. Sequuntur hunc suæ naues nonnullæ, quas casus ab illo periculo uindicarat. SE ab aliquo.) in or. li. 173.. Alter propter perpetuam in populari ratione leuitatẽ morte uoluntaria se à seueritate iudicũ uindicauit. A miserijs.) 196. Ab eis miserijs, quæ consecutæ sunt morte uindicasse. AB interitu.) 3. uolum, orat. 132. Nobilissimamq́; familiam iam ad paucos redactam penè ab interitu uindicasti. Ita. DOmum aliq.) in orato. lib. 101.. Ab solitudine domum meam uindicarem. AD suos se.) 3. uolum. orat. 126.. Vt se aliquando ad suos uindicaret. IN dignitatem aliqu.

liqu.)in fami.20.Qui sit remp.afflictam & oppressam miseris temporibus, ac perditis moribus in ueterem libertatem, ac dignitatem uindicaturus. IN libertatem.)2.uolum.phil. 12..His terroribus ab Epicuro soluti, & in libertatem uindicati.in orat.lib.121.

VEnire.) Etsi scio multa exempla in hoc uerbo germana pene significatione nobis occursura esse, quæ si unà simul coniuncta collocentur, ut in quibusdam aliis supra factum est, rectius id fieri fortasse nonnullis uisum iri : tamen ea ratio sanè ad inueniendum multo explicatior est, quàm per primas uocum literas seruare solemus, præsertim in iis uerbis, quorum latissime transferendi usus peruagatur, in quibus hoc fortasse non in postremis est habendum, eam igitur in hoc quoque retinebimus, statimq; ea, quæ propositas sibi habent particulas, ad illarum rationem primum, deinde ex iis ipsis, quasi inuerso ordine quædam exequemur, postremo quæ datiuis adiuncta erunt, pertractabimus. AD ACcusationem.) Attico. 334. Vereor ne homo teter & ferus Pola serius ad accusationem ueniat: id est, ad accusandum. aut accusationis tempus. AD COLLOquium aliqu.) Cæs. 165. Responsum est ab altera parte A. Varronem profiteri se altera die ad colloquium uenturũ. AD conditiones alic.) primo uolumine orationum.161. Ne multa iud. his contumeliis scitote Q. Lollium coactum ad Apronii leges, conditionesq; uenire, AD. X. annos aliquò.) Attico:202. Aut nescio quid intersit, utrum illuc nunc ueniam, an ad decem annos: id est, ab hinc decem annos. AD epistolam.) Attico. 282. Venio nunc longo interuallo ad quandam epistolam. AD deformitatem.) in oratoriis libris.97.. Ne mala consuetudine ad aliquam deformitatem, prauitatemq; ueniamus: id est, ne incidamus in deformitatem. AD hæredem.)1.uolumi.oration.7. Res ad hæredem uenit. AD iudices alios.) 1.uol.ora.80.. Quanto periculo uenturi sumus ad eos iud. quos &c. AD leges alicuius.uide conditiones. AD locũ.) de offi.7. Cum ad locũ uenisset. AD maiora.) in orat.lib.124.. Vt aliquando ad maiora ueniamus. AD manus.) 1.uol.ora. 241. Nõnunquã etiã res ad manus, atq; ad pugnã ueniebat.i. pugnabatur. AD nihilum.) 1.uolu.phil.176. Breuiq; tẽpore ad nihilum uentura sit. AD opinionem.) 2.uolumi.phil.20.

Equidem

Equidem mirari satis non possum, unde ad istas opiniones uester ille princeps uenerit:id est, quib⁹ hoc sibi rationibus persuaserit. AD pactionem.) Att.145.. Ego si Pompeius manet in Italia, nec res uenit ad pactionem, longius bellum puto fore:id est, non conuenire aduersarios. AD pecunias maximas.)in ora.lib.134. Vt tibi ego hoc confirmem si Romę manseris, te paucis annis ad maximas pecunias esse uenturum. AD senectutem.) de off.51. Ita pauci ueniunt ad senectutem AD sermonem.)in orato.lib.109.. Ad eorum, quos proposuimus, sermonem ueniamus:id est, eos loquentes faciamus. AD summum ab humili.)1.uolu.phil.176. Atq; oratorum quidem laus inducta ab humili uenit ad summũ. AD tabulas nouas.)Att.83.. Luceius M. Fabi. queritur apud me per literas, summum esse periculũ, ne culpa senatus his decretis res ad tabulas nouas perueniat. AD uesperam.)1.uol. phi.91.. Heri inquam ludis commissis profectus ueni ad uesperam. AD uadimonium aliq.)1.uol.orat.8.. AD uadimonium non uenerat, ut ait 15. Item.12. Venit ad uadimonium Quintius. uide in uadari. Apud aliquem, uenire arbitror nõ recte legi. ad Att. 60. Eo die Neapolim apud Lætum ueni. habeo correctum, ad: quod ex Do. sententia magis probatur. is enim cum de præpositionibus agit, ad & apud maxime inter se omnino similes esse particulas affirmat: uerum negat recte ad, pro apud, cum uerbis statum significantibus usurpari. ut si dicas, Cæsar ad me fuit. quemadmodum, neq; apud, pro, ad, cum uerbis motum habentibus, ut si quis dicat, iui apud Cæsarem. etsi in superiori recte usurpauit Ci. ad Att. Vt in esse ad. & ad tradere. IN ambulationem.) in orat.lib.87. In ambulationem uentum esse dicebat. IN amicitiam.) 1.uolu.orat.109.. Quæ semel in amicitiam nostrã uenissent. Ita in familiaritatem, in consuetudinem. IN arbitrium.)in orat.lib.172.. Si in existimantium arbitrium sua scripta non uenerint. IN astu.)Ter.47.. An in astu uenitur. IN buccam.) Att.108. Vel quod in buccam ueniat. IN calamitatem.)1.uol.orat.26. Si & in hanc calamitatem uenit propter prædiorum bonitatem, & multitudinem. IN certamen.)1.uolu.ora.77. Tum demum illa uicta uidebuntur, cũ in contentionem, certamenq; uenerint. IN ciuitatem.)3.uolumi.orat.60.. Quid est, quamobrem ciui Gaditano in hanc

ciuitatem

ciuitatem uenire non liceat?IN cogitationem.) in fami.50. Quoties in eam cognitionē necesse est ut tu ueneris, & nos incidemus,&c.IN collegium.)Cæ.226.Quod per eum in collegium pontificum uenerat: id est,pontifex est factus. 2.uolum.orat.237.IN consilium.)1.uolu.orat.290.Venisse in cōsilium publicæ quęstionis,cum eius consilij iudex non esset. IN conspectum.)in fam.157.. Quod legatos fide Lepidi demissos ad me in cōspectū uenire uetueram. IN conspectū.) Cæs.219..Post diem quintum cum longis paruis nauibus in conspectum Africæ uenit.IN consuetudinem.)1.uolu.ora. 143.In eam iam uenerat familiaritatem, consuetudinemq; in uendendis istius decretis,&c.Item.286. Quod quoniam in consuetudinem uenit: id est,iam more fit. de off.44.. IN contemptum.)Cæs.33.. Vt iam non solum hostibus in contemptum ueniret Sabinus,&c. IN contentionem.)1.uolu. orat.64..Neq; ferē unquam uenit in contentionem de accusando &c.Item.2.uolu.ph.135.IN concionem.)1.uolu.ora. 90.Postridie mane homines in concionem ueniunt.IN controuersiam.)1.uolum.orat.116.Cum tanta hæreditas in cōtrouersiam uenisset.in orato.lib.232.IN conuiuium:)1.uol. orat.210..Qui cum in conuiuium uenisset.IN deditionem.) Cæs.65.Vastatisq; agris in deditionem uenire, atq; obsides sibi dare coegit.IN dimicationem.)in orat.lib.201.Nos autem iam in aciem,dimicationemq; ueniamus.IN discrimē.) 1.uol.ora.66. Qui se ipsos in discrimen existimationis uenire arbitrati sunt. ut in periculum.Item in fa.122.. IN diuitias.)Plaut.57..Ac nunc liber in diuitias faxo uenies.IN existimationem.)in orato.lib.66..Sin autem in ante acta uita aliquæ turpitudines erunt,aut falso uenisse in eam existimationem dicentur,aut &c.& passiue est positum in orato. lib.172.IN dubium.modo actiue,modo passiue.de re.)Ter. 81..Hei mihi,etiam de sorte nunc uenio in dubium miser:id est,dubito.Att.179..Alij capti,alij interclusi non ueniunt in dubium de uoluntate.Item.1.uolumi.orat.1.. Non eò dico C.Aquili,quò mihi ueniat in dubium,de tua fide, cōstantia. 12.Res in dubium uenire non potest.Teren.84..Tua fama, & gnatæ uita in dubium ueniet: id est, de ea dubitabitur. IN familiam.)2.uolu.phil.170.. Et quasi in familiam patriciā uenerit,amittit nomē obscurius.IN familiaritatem.) in fa. 102..Quod

102.. Quod uero in C. Marij suauissimi, doctissimiq́ hominis familiaritatem uenisti &c. Item. 2. uolumine oration. 143. IN fidem.) Cæs. 23. Se se in eius fidem ac potestatem uenire. IN foru.) in ora. lib. 193. Hoc igitur florescente Crassus est mortuus, Cotta pulsus, iudicia intermissa, nos in forum uenim⁹. Itē in fa. 207.. id est, agere cœpimus. IN funus.) Att. 238. Venerat enim in funus, cui funeri ego quoq́ operā dedi. IN gloriam.) Attic. 25. Nouo quodam genere in summā gloriam uenit. IN iudicium.) 2. uol. ora. 28. Quotiescunq́ dico, toties mihi uideor in iudiciū uenire, non ingenij solū &c. Itē 1. uolu. orat. 297. In his causis nō uerba ueniunt in iudiciū, sed ea res, cuius causa uerba. item. in ora. lib. 98.. 120.. 3. uol. orat. 102. 107.. IN magistratum.) in fam. 190. Nam quod huc properent in magistratum uenire, aut exercitū mittere, causam non habent: id est, in prouinciā festinent. IN malum.) Teren. 108. Hera in crimen ueniet. ego uero in magnum malum. IN manum.) Attic. 316. Vt quicunq́ calamus in manus meas uenerit, eo sic utar, tanquàm bono. IN medium.) 1. uolumi. orat. 144. Venient in medium, dicent, quid statuerint, &c. IN mentem aliquid.) Terent. 124. Venere in mentem istæc mihi. quo in loco Do. dicit esse nō recordari, sed cōsiderare. in fa. 37.. Et alicuius rei.) 1. uol. ora. 34. Venit enim mihi in mentem oris tui. Terent. 125. in orat. lib. 131. 1. uolum. ph. 124.. De re aliqua.) Plaut. 118. Vt lepide, atq́ astute in mētem uenit de speculo. IN utranq́ partem.) Attic. 119.. Quid in utranq́ partem mihi in mentem ueniat &c. IN numerū.) in orato. lib. 94.. Tamen in oratorum numerum uenire nō possint. IN necessitudinem.) ad Herenn. 10.. Vtrum per culpam uentum sit in necessitudinem. ubi est necessitudo. pro necessitate. IN ocium.) Att. 4.. Quam, cum in ocium ueneri mus, habere uolumus. IN odium.) 1. uolum. philosop. 81. Ne in odium ueniam si amicum destitero tueri. Item Attic. 161. IN ordinem.) 2 uolum. philo. 190. Ne ueniet quidem in eum ordinem quisquam uitij particeps. IN opinionem.) At. 268. Nemini enim in opinionem ueniebat Antonium rerum potiturum: id est, nemo opinabatur. IN periculum.) Terent. 81.. Potius, quàm uenias in periculum Sannio, &c. Sall. 21.. IN possessionem.) Att. 54.. Me autem ui conari in possessionem uenire. 1. uolu. orat. 15.. IN potestatem.) Attic. 141. Iam duo

duo præfecti fabrum Pompeij in meam potestatem uenerūt & à me missi sunt. de offic. 58.. IN religionem.) 2. uolumine philoso. 28. Gracchus cum comitia nihilominus peregisset, remq; illam in religionem populo uenisse sentiret, ad senatum retulit, & cæter. IN rem præsentem.) 1. uolum. oratio. 288.. Constituere quo die in rem præsentem ueniretur. in orat. lib 107. de off. 7. Erat autem cum ad rem, de qua cõtro uersia fuisset, ueniebant iudices. uulgò nũc andar sul fatto. IN sacerdotium.) 2. uolumi. oration. 220.. Angustiorem sibi esse petitionem consulatus, in sacerdotium cum possit uenire. IN sacra adoptiua.) 2. uolumi. orationum. 220. Neq; amissis sacris paternis, in hæc adoptiua uenisti, ut in familiã. IN senatum.) 2. uolum. orat. 97.. Hic tamen uiuit, uiuit? imò etiam in senatum uenit, fit publici consilij particeps. nũc est senatoris, cum it scilicet, in senatum. & IN senatu.) At. 56.. Sulla in senatu postridie Id. Nouẽb. uenit. In senatũ.) 2. uol. orat. 155. Tenui usq; ad illam ætatem in senatum uenire nõ potuit. nunc est fieri senatorem. IN sermone.) Attico. 184.. Quoniam in sermone iam uenisti. IN sermonem.) 1. uolum. oratio. 202.. Vt propter eum in sermonem hominum, atque in tantam uituperationem uenisset: id est dedisset sermonẽ hominibus. IN societatem rei.) 3. uolu. orat. 141. Nempe ad eum, cuius autoritatem secuti in societatem belli ueneratis. in fa. 133.. Atti. 233. IN spem.) Cæs. 6.. Si quid accedat Romanis summam in spem regni obtinendi per Heluetios uenire. in fa. 126. in ora. lib. 126.. IN suspitionem.) Att. 277. Vidim⁹ cum uenisse in suspitionem Torquato de morte Pansæ, custodiriq; ut parricidam. Item. 292. 1. uol. orat. 206. In fa. 130. Cæs. 70. Vbiq; passiue, cum & actiue uox hæc cum quibusdã uerbis etiam ponatur. IN timorem.) Cæs. 137. His pene effectis magnum in timorem Afranius, Petreiusq; perueniunt. IN turpitudinem.) 1. uolum. orat. 9.. Non in eam turpitudinem uenisses. IN tutelam.) in orato. lib. 182. Si pupillus ante mortuus esset, quàm in suam tutelam uenisset. 1. uolu. orat. 47.. in orat. lib. 99.. Id est, sui iuris factus esset puer. IN uacua.) de off. 5. Vt qui quondam in uacua uenerunt. IN uituperationem.) 1. uolu. orat. 202.. Vide in sermonem. DE nocte.) Attic. 56.. In comicium Milo de nocte uenit. & nocte.) Attico. 56. Milo media nocte cum magna manu in campum uenit.

uenit. DIem rei.) Attic.9. Nam cum dies ueniſſet rogationis ex S.C. ferendæ &c. Ita debitorum. Att.124. Alios non ſoluere, aliorum diem nondum ueniſſe. Ita legi.) At.64.. Dum lex de tacito iudicio ferretur, uenit legi dies. LIteras alic. ab aliq.) in fam.178.. Ego, ut ad te antea ſcripſi, dum mihi à te literæ ueniant, in Italia morabor. MOErorem.) 1. uolumi. ora.3. Vt ad quem ſummus mœror morte ſua ueniebat, &c. MORbum.) Plaut.51.. Et illic iſti, qui inſputatur morbus interdum uenit. MENdicitatem.) 1. uolu. orat.33. Vter potius Sex. Roſcium occiderit is, ad quem morte eius diuitiæ uenerint? an is, ad quem mendicitas? VAſticiem bonorum.) Plaut.181.. Harum mihi uoluptatum omnium, atque itidem tibi diſtractio, diſſidium, uaſticies uenit. COMmodũ alic.) Sallu.26.. Maiusque commodum ex ocio meo, quàm ex aliorum negocijs reip. uenturum. Ita contra incommodum. Ita emolumentum. 2. uolu. orat.28. IGnauiam alic.) Plau.116.. Oppidoque uenit ignauia. DIuitias ad aliq.) 1. uolu. orat.33. Vter potius Sex. Roſcium occiderit, is, ad quem morte eius diuitiæ uenerint, an is, ad quem mendicitas? HAEreditatẽ.) 1. uolu. orat.117.. Eripis hæreditatem, quæ uenerat à propinquo, uenerat teſtamento, uenerat legibus. Item. 1. uolu. orat.115.. RVmorem de re aliqua.) Att.75.. in fa.112. Quod ad Cæſarem attinet, crebri, & non belli de eo rumores, ſed ſuſurrationes duntaxat ueniunt. Item Att.71.. SVſurrationes. uide ſupra. ita tu famam. PLAgam.) 1. uolu. ph.187. Venitque plaga uehementior. VIctoriam ad aliq.) in fa.54.. Sed miſerius nihil, quàm ipſa uictoria, quę etiam ſi ad meliores uenit &c. VSVM.) Plaut.103. Aufugero hercle, ſi magis uſus uenerit. ita VSV.) Att.117. Nunc uenit idem uſu mihi, quod tu tibi ſcribis. Cæſ.235.. Vſu ueniſſe hoc ciui Romæ, miror. & ei &c. Item. 1. uolu. orat.8.. Nam quid homini poteſt turpius, quid uero miſerius, aut acerbius uſu uenire? id eſt, contingere, euenire. Item Terent.125.. SVBſidio.) Cæſ.29. Neque ſubſidio ueniri, neque commeatus ſupportari intercluſis itineribus poſſet?

CVM ADVERBIIS.

SEROaliq.) Atti.115. Eo die Lentulus uenit ſero. CEleriter.) 139. Quoniam confido me celeriter ad urbem uenturũ. OBuiam ali.) Attic.21. Venit obuiam tuus puer. PRæcario aliq. ali-

aliq. aliquo.) in ora. 158. Atq; ut precario, non ui uenisse ui deatur. ISTVC.) Terent. 56.. Mane, hoc quod cœpi primum enarrem Clitipho, post istuc ueniam: id est, ad hoc. PROspe re aliq.) Plau. 188. Lepide omnia prosperéq; ueniunt. CON tra existimationem alic.) Attic. 2. Ne contra amici existima tionem miserrimo eius tempore uenirem. INtra aliquid.) Att. 127. Atq; intra arma aliena uenissent. SAlutatum.) At. 27.. Scito Curionem adolescẽtem uenisse ad me salutatum. Ita derisum aliquid.

VEnire, pro uendi.) 2. uol. orat. 155. Cuius fratris bona q̃ is Po. non soluebat, prætore Flacco publice uenierunt. AB ali quo aliq.) 3. uol. ora. Immunitates ab eo uenierunt.

VENtitare.) Rei frequentiã habet in se uerbũ. in fa. 231. Cũ his tẽporibus non sane in senatũ uentitarem: id est, non ita crebro in senatum uenirem. DOmum alic.) 3. uol. or. 161. At enim te in disciplinam meam tradideras, nam ita dixisti, do mum meam uentitaras: id est, frequentaras.

VERberare, est cædere, ferire: quod etsi proprium est corpo ris transfertur tamen ad animũ. nam ita maledictis offendi tur animus, ut uerberibus corpus lædi solet: uti etiã in uapu lare fieri dicebã. ALIquem.) Plau. 33. Nã cur me miserã uer beras? MVtinam.) 3. uol. or. 218. Ante Coss. oculosq; legato rum tormẽtis Mutinam uerberauit. CONuitio aliq.) in fa. 266.. Verberaui te cogitationis tacito duntaxat cõuitio. DI sputatione aliq.) in orat. lib. 150. Hic hic nõster uulgaris ora tor, si minus doctus erit, attamẽ in dicendo exercitatus, hac ipsa exercitatione communi, istos quidem nostros uerbera bit. uulgo fara uergogna.

VErecundari, est honesto pudore affici.) in or. lib. 146. Alte rum cunctantem, & quasi uerecundantem incitabat.

VEreri, est timere cum pudore, & ideo uerẽtur liber, metuit seruus, inquit Do. itẽ ueretur, q rationabiliter terretur: for midat, qui sine ratione. & aliquid uero uereri, ab aliquo, & cũ ne, & ut, eleganter dicitur. ut Ter. 12. Cumq; huic ueritus est optimæ adolescẽti iniuriã facere. Pl. 1.. Quippe qui intel lexerat uereri uos se, & metuere, ita ut æquum est, Iouem. Item. 55.. Sed uereor ne me absente mulier corrupta sit. HI storiam.) Attic. 25.. Quid uero historiæ de nobis ad annos DC. prædicarẽt? quas quidẽ ego multo magis uereor, q̃ eo-

Z rum

tum hominum, qui hodie uiuūt, rumusculos. FAcere aliq.) in fam. 83.. Veritus sum deesse Pompeij saluti, cum ille aliquando non defuisset meæ: id est, non potui Pompeio non adesse. Atti. 203. Tironem habeo citius quàm uerebar: id est, sperabam. ut etiam sperare pro timere, cum ne. in orat. lib. 110. Vt dum uereare ne tu sis ineptus, me esse iudices. ALIQ. ab aliquo.) Terent. 14. Ego dudum non nihil ueritus sum Daue abs te, ne faceres idem quod uulgus seruorum solet. cum VT.) in orato. lib. 88. Sed illa duo Crasse uereor ut tibi possim concedere: id est, nescio. Vt Terent. 102.. Sed firmæ hę uereor ut sint nuptiæ: id est, ne firmæ sint. IMpersonaliter positum.) 1. uolumi. philoso. 73. Quos non est ueritum in ea uoluptate, quæ maxima dulcedine sensum moueret, summū bonum ponere, contemnentes istam uacuitatem doloris: id est, qui non ueriti sunt.

VERgere, est spectare, protendere, declinare. AD septentrionem.) Cæs. 1. Vergit ad septentriones: id est, spectat. AD Italiam.) 2. uolum. oratio. 236. Et eius auxilium ad Italiam uergere, quàm ad Asiam maluissemus: id est, magis paratū ad Italiæ, quàm ad Asiæ subsidium. QVO aliqu.) Attico. 225. Sed tamen prospice quo ista uergant: id est, quem ad finem spectent. IN longitudinem.) Cæs. 133. Ab oppido autem decliui fastigio uergebat in longitudinem passuum circiter quingentorum.

VERsare, & Versari.) Ni fallor & hoc unum eorum est uerbum, quæ tria genera continent. nam & uersare aliquid dicimus actiue, & uersari aliquid in aliquo tum passiue, tum deponentaliter, ut in exemplis. est autem ubiq; crebro, & assidue esse in ea re, in qua uersamur. ALIQ.) 3. uolumi. orat. 84.. Cum illum suum saltatorium uersaret orbem: id est, in gyrum se saltando conuerteret. NAturam suam.) 3. uolum. orat. 40. Versare suam naturam, & regere ad tempus, atque huc, atq; illuc torquere. CAVsas in iud.) in orator. lib. 199.. Non ut in iudicijs uersaret causas, sed ut in historijs bella narraret. IN re aliqu.) ut Pecuniam in iudicio. 2. uolumine orat. 34. Versatam esse in iudicio mentionem pecuniæ sentiebat. IN insidijs ac periculis.) 3. uolum. oration. 126. In maximis periculis insidijsq; uersatum accipiunt. IN controuersia.) in orato. libr. 201. Nam quoniam quicquid est, quod in con-

in controuersia, aut in contentione uersatur, in eo est, & cætera. IN contentione.) in oratorijs libris. 201. Vide controuersia. IN angustijs.) Attico. 239. In magnis enim uersamur angustijs. INuidiam in iudicijs.) 2. uolum. orationum. 44.. Etenim paucis postea mensibus alia uehemens erat in iudicijs ex notatione tabularum inuidia uersata. IN laude.) Attico. 36. Itaque ille noster amicus semper in laude uersatus, circunfluens gloria. IN errore.) 2. uolumi. philosophię. 64.. Hæc omnia in eodem, quo illa Zenonis errore uersantur. ET errorem in re.) 2. uolumine orationum. 19. Ante hoc tempus error in hac causa atq; inuidia uersata est. IN ore omnium.) 1. uolumine orationū. 21. Erat ille Romæ frequēs, atq; in foro & in ore omnium quotidie uersabatur. IN impunitate.) in fam. 144. Sed nec sine periculo quisquam libere de rep. sentiens uersari potest in summa impunitate gladiorum. IN subsellijs.) in fam. 208. Deinde uersatus in utrisque subsellijs. IN familiaritate.) 3. uolum. orat. 67. Versatus in intima familiaritate hominis potentissimi in maximis nostris malis. IN auribus.) 1. uolum. orat. 177. Cum tui nominis terror in auribus, animisq; oratorum uersaretur. IN iudicio.) in orat. lib. 182.. Ea si præteriens (ut dixi) aspexerit, si nihil audierit, tamen oratorē uersari in illo iudicio, & opus oratorium fieri, aut perfectum iam esse, profecto intelliget. IN meditatione.) in orat. lib. 194. In omnium doctrinarum meditatione uersabar. IN administranda repub.) in orato. lib. 235.. Vt sit ne utile in rep. administranda uersari. Item. 48. IN discrimen rem.) 1. uolum. orat. 17. Ea res enim nunc in discrimen uersatur: id est, in discrimen uenit. OB oculos.) 1. uolumine philosop. 124.. Cuius incola Sophocles ob oculos uersabatur. ita ante. ALIcubi.) Attico. 296.. Quare quoniam in istis urbibus cum summo imperio & potestate uersatis. Item C. Gracchus apud Aul. Gell. 215. Item uersatus in prouincia.

VERtere, est proprie uoluere, quoniam uero quæ uoluūtur non eundem statum solent retinere, pro commutare, necnon adscribere, & quædam alia significare uidebis. ANnū.) 2. uolumi. philo. 36.. Quæ anno ferè uertente signiferum lustrat orbē: id est, una anni conuersione. 1. uol. orat. 7. Anno uertente sine cōtrouersia: id est, propè anno. Itē de offi. 130.

Tum ille uere uertens annus appellari poteſt, in quo uix dicere audeo, quàm multa ſecula hominũ teneãtur. ASSVM.) Plaut.21. Vel patinarium, uel aſſum uortes, præcipue enim ueru aſſum uertitur. CAVSam in aliq.) in orat. lib.177. Et in iure, in quo illa cauſa uertebatur. ANImam.) Plau.166.. Perij, animam nequeo uertere: id eſt, trahere ſpiritum. IN naturam.) Salluſt.61. Benefacere iam ex conſuetudine in naturam uertit: id eſt, conuertit, commutauit. IN imaginem alic.) Plaut.3. In Amphitrionis uertit ſeſe imaginem: id eſt, tranſtulit. ita in faciem. Plau.2. Seſe mutat in faciem. IN aliq. re.) 1. uolum. orat.70. Non omnia in unius poteſtate, ac moderatione uertentur: id eſt, ad nutum unius adminiſtrabuntur. FAbulam.) Terent.25. Prius qui bene uertendo, & eas deſcribendo male. OPVS.) Plaut. Plautus uertit barbare. ALIquid.) de offic.17. Vertit ad extremum omnia, cũ conſilio non paruit eorum, qui &c. id eſt, perdidit, peruertit, euertit. BEne.) Plau.34.. Dij bene uortant. ita male. SOlum.) 1. uolumi. oratio.11. Qui exilij cauſa ſolum uerterit. Item.16.. Neq; exilij cauſa ſolum uertiſſe dicatur. Item.3. uolum. oration.60.197. TERga.) Cæſ.34. Ac ſtatim terga uerterunt. SE: eadem ſignificatione.) Cæſ.175. Primiſq; deiectis, reliqui ſe uerterunt, & loco ceſſerunt. VItio alic.) Pl. 58.. Haud promeruit quamobrem uitio uerteres. in famili. 99. Ne ſibi illæ uitio uerterent. VItium uitio.) Plautus.213. Dum dos ſit, nullum uitium uitio uortitur. IN contumeliam.) Cæ.122. Nec ea, quæ reip. cauſa egerit in ſuam contumeliam uertat: id eſt, ſibi uitio, ignominiæq; adſcribat.

VESCI.) Cum plura apud ueteres ſignificaret, ut pro uidere etiam, & uti, ut ueſci armis: id eſt, uti, illi dicerent, in ea tantum ſignificatione apud nos remanſit, quæ eſt edere. & re, & rem ueſcimur. tantumq; ad hominem pertinet, inquit Laurent. Vall. cum paſcere latius ſe communicet, ea tamen trãſlationis lege, qua cætera, ut & Cicero dixerit ueſci. VOluptatibus.) 1. uolumi. philoſophiæ.138. Si gerendis negocijs orbatus, poſſit paratiſſimis ueſci uoluptatibus. Salluſti. 5. Veſcendi cauſa terra mariq; omnia exquirebant. ineſt in uerbo uoluptatis uitium.

VEſtigare, eſt quærere diligenter, à ferarum ueſtigijs factũ, ad quæ uenatores eas ſolent indagare. VOluptates.) 2. uolumine

lumine orationum.207. Hi uoluptates omnes ueſtigant, atque, odorant.

VEſtire, eſt circuntegere. transferturq́; etiam ad incorporea. VENtrem.) Plautus.253. Lanam, purpuramq́; multam. GE. hehem qui uentrem ueſtiam. PArietes re aliqua.) 1.uol. orat.228.. Pugna erat Agathoclis regis in tabulis picta præclare, his autem tabulis interiores templi parietes ueſtiebãtur. Ita tu ad hũc modum aulcis, & ſerico, & cæteris eius generis. AGgere.) Cæſ.83.. Eæ reuinciuntur extrorſus, & multo aggere ueſtiuntur. OCVlos.) 1.uolu.ph. Primum oculos membranis tenuiſſimis ueſtiuit, & ſepſit. SENtentias, Orationem.) in ora.lib.190. Ita reconditas exquiſitasq́; ſententias mollis, & pellucens ueſtiebat oratio. Itẽ in ora.lib.96.. Tum ea deniq; ueſtire, atq; ornare oratione. VVAM Pampinis.) de off.88. Veſtitaq́; pampinis. ſuprà eſt uua.

VEtare, eſt prohibere: opponiturq́; natura iubere uerbo, ideo Cic. coniunxit, in or.lib.90. Num apud populum de legibus, iubendis, aut uetandis.

VExare, eſt uehementer exagitare. EXTEras nationes.) de offi.38. Itaq; uexatis, & perditis exteris nationibus ad exẽplum amiſſi Imperij portari in triumphum Maſſiliam uidimus. MENtem.) Sallu.5.. Ita conſcientia mentẽ uexabat. legitur enim in codice bono, uexabat: id eſt, nuſq̃ quieſcere ſinebat. PECVniam.) Sallu.7.. Poſtremo omnibus modis pecuniam trahunt, uexant: id eſt, diſtrahunt, abutuntur. LOcum.) 2.uolum.phil.40.. Magnus ſanè locus eſt, & à ueſtris Cotta uexatus: id eſt, iactatus, reprehẽſus. ut itẽ.233. CORpus.) 1.uolum.phi.213. Afflictatio, ęgritudo cum uexatione corporis.

VIbrare, eſt ita crebro, & quaſi criſpando mouere, ut quod unum ſit, plura uideantur, ut in haſta, ſerpentũ lingua, & in ſimilibus fieri uidemus. HAſtam.) de off.38.. Dũ homines perditi haſtam illã cruentã & meminerint, & ſperabunt, quã L. Sylla cum uibraſſet dictatore propinquo ſuo.

Videre, cum proprie oculorum ſit, transfertur tamẽ ad animum, & aliquid uidemus; cum uero alicui, tum eſt pro prouidere, conſulere. DIEM.) Atti.40. Vtinam illum diẽ uideã, cum tibi agam gratias. Terẽt.116. Hunc uidere ſępe optabamus diem, cum ex te eſſet aliquis, qui te appellaret patrem.

IN quiete.) 2.uol.ph.92..Me,cum Asiæ præessem, uidisse in quiete:id est,somniasse. ALIquid in sermone.) in fa.20..Tu in nostris sermonibus, collocutionibusq; ipse uidisti. MIseriã.)Ter.96..Duxi uxorẽ,quã ibi miseriam nõ uidi?QVIEtẽ.)1.uol.ph.61.Nihil quietis uideri,nihil tranquilli potest. Somnum.)Terẽt.61.Somnũ hercle hac nocte oculis nõ uidi meis.in fam.109..Qui suo toto consulatu somnum non uiderit.DIctum esse aliq.)1.uolum.orat.258..Deinde illud etiam uideo esse dictũ. ACVte.)in ora.lib.185.Rem uidebat acute. SERMones.) Attic.93..Videbam sermones, hui fratrẽ reliquit? num est hoc non plus annũ obtinere prouinciam?ME uide.) Terẽt.9. Atq; istuc ipsum,nihil pericli est,me uide.in fa.107.Reddit securũ:id est,ne time dum adsum?SIBi aliq.) Ter.126..Recte mihi uidissem: id est,prouidissem.ALIq.)in fam.107.Bene, maléue uidero:id est, considerabo

Vigere,est quasi uigorẽ agere,pro ualere sæpe ponitur. INdustriam.)de off.25.Vt eorum in bellicis, & ciuilibus officijs uigeat industria: id est,ualeat.GEnus studiorũ.)in orat.lib. 217.. Alia quædam dicendi molliora, ac remissiora genera uiguerunt.de offic.106. Vbi enim studia nostra uiguissent. RE aliqua ali.)in orator.lib.141.Itaq; soli,qui memoria uigent,&c.Item.3.uolumi.orat.155..Illa illa uita est tua Cæsar, quæ uigebit memoria seculorum omnium: id est, cuius meminerint omnia secula.IN re aliq.)in ora.lib.153. Quem in Academia maxime uigere audio: id est, plurimum ualere in ea facultate. Ita.1.uol.ph.160..Ita ANImum in re.)1.uo.phil.160.. Nisi animus,antequàm corpus intrasset in rerum cognitione uiguisset: id est. profecisset.

VIgilare de nocte.)2.uolumi.orationum.128..Vigilas tu de nocte,ut tuis consultoribus respõdeas.PRO studere.)in fa.23..Quare mi Rufe uigila primum,ut mihi succedatur:id ẽ, incumbe.cura,attende.

VINcere, est superare, quoquo modo uincamus. & aliq.realiqua plerũq; uincimus.OPInionem omnium.)1.uol.phi.n. Post Mithridaticũ bellum missus à Senatu, nõ modo opinionem uicit oĩm, quæ de uirtute eius erat.in fa.67. Genus eĩm scriptorum tuorũ,etsi erat semper à me uehemẽter expectatum,tamen uicit opinionem meam, meq; ita &c. STVdium omnium.in fa.86.. Si quid ignorabo, de eo admonitus oĩm studia

ſtudia uincam. AMore aliq.)in.fa.104..Vide quāti apud me fis,etſi iure id quidem,non enim amore te uinco. OFficijs cogitatiões aliq.)in fa.40.. Vincam meis officijs cogitationes tuas. EXpectationem diligētia.)in fa.42. Quid mihi māda ſti,cum te Puteolis proſequerer,in quo non expectationem tuā diligentia mea uicerim?1.uol.or.237. Vincam tamen expectationem omnium. ELOquentia cęteros.)in ora.lib.90. Cum eloquētia uincebat cęteros medicos. IN iudicio.)1.uo. ora.104..Me uno defendente uicit. VEritatem aliq.)in ora. lib.163.. Ac ſine dubio in omni re uincit imitationem ueritas:id eſt,ſuperat,potior eſt.

VINcire,eſt colligare. ſed per tranſlationem aliud etiam ſignificat. MEMbra numeris.)in ora.lib.160.. Quæ tamē mēbra ſunt numeris uincienda. PRæſidijs locum.)Att.114. Tamen aiunt acerrime delectum habere,loca occupare, uincire præſidijs:id eſt,munire.

VIOlare,eſt commaculare, quod integrum eſſet quodā modo diminuere & aliq.re aliqua,& per uim uiolamus. VIrginem.)in fa 140. Me quondam inuitam per uim uiolat. PER uim aliq.uide ſuprà. AMIcitiam.)3.uolu.orat.16.. Regnat hodie,& amicitiæ nomen & ſocietatis,quod armis uiolarat id precibus eſt conſecutus,ita nomen amicitiæ. NEceſſitudinem.)1.uolu.orat.68. Iouis neceſſitudinē religionemq; uiolatam. EXIſtimationem.)1.uolu.orat.13.. Neq; tamen quiſquam inuentus eſt tam inſignite improbus, qui uiolare P. Quintij exiſtimationē abſentis auderet. DIgnitatem.)in fa. 16 Nam etſi minore in re uiolatur tua dignitas,&c. AVtoritatem,Ius,Fas,Leges,Iudicia,Deos,Pudorem.)2.uolumine oratio.253.. In qua idem iſte deos hominesq; pudorem, pudicitiam, Senatus autoritatem,ius,fas,leges, iudicia uiolauit. FIdem.)de offic.73. Qui igitur iuſiurandum uiolat, is fidem uiolat. FOEdus.)3.uolu.orat.66. Aut fœdus à Senatu, & à Pop.Rom.uiolatum arbitrabimur?fidem,quid? IVS.) Sall.134.. Animaduertendum eſt pariter uno maleficij genere Catilinam non modo deos ac patriam, uerum & mores & leges,conſuetudinem urbis,atq; inſtituta maiorum uiolaſſe. INſtituta maiorum.)Sall.134.uide ius. REligiones.)1 uol.or.221. Eſt ſceleris quod religiones maximas uiolauit. NVmen diuinū.)2.uolu.orat.241..Cū diuinum numen ſce-

lere uiolatum placare precibus cogeretur. DEOS.)2.uolu. orat.244..Non deniq; in me sceleratior fuit, quàm in ipsos deos immortales, etenim illos eo scelere uiolauit &c. SAcrificium.)2.uolum.orat.252.Quod quidem sacrificium nemo nisi P. Claudius omni memoria uiolauit. IVre iurandum. uide fidem.CIuem.)3.uol.orat.247..Nemo ab eo ciuis uiolatus, multi beneficio, & misericordia liberati. Item HOminem.)in fam.82..Nisi illo ipso bono tuo, quo delectatur, se uiolatum putaret.de offic.57.Deinde qui alterum uiolat, ut ipse aliquid commodi consequatur. AVres alicuius.)2.uolumi.orat.145.Si iniuste neminem læsit, si nullius aures, uoluntatem'q; uiolauit. BELlo aliquid.) Attic.147.. Iudicauiq; te eo bello uiolari. VERbo aliquid.)3.uolu.orat.260.. Tunc uerbo quidem uiolatus.

VIsere, officij esse, id'q; apud ęgros: uidere uero cognitionis, inquit Do. tamen aliter sæpe ponitur. & aliq. & ad aliq. uisimus. AMIcum.)in fam.141.Sed tamen constitui ad te uenire, ut & uiderem, & uiserem, & cœnarem etiã. AD aliq.) Terent.108..Nunc ad eam uisam. VEctigalia.) in fami.208. Quorum quidem consistunt in his uectigalibus, quæ habẽt in prouincia Gallia, ad ea uisenda, pecunias'q;, quæ à colonis debentur exigendas. Terent.131.. Abi tu, uise redieritne iã, an nondum domum. Item Terent.39.. Vise amabo num ibi sit: id est, i uisum. VErum.)1.uol.ph.157..Propterea q; & natura inest mentibus nostris insatiabilis quædam cupiditas ueri uisendi: id est, uidendi, cognoscendi.

VIsitare.) A propria uerbi uisere significatione cũ factũ est uisitare, eam tantum retinet. ægros enim tãtum uisitamus, nõ enim uectigalia uisitare eo modo dicerẽ, ut uisere dixit Ci.1.uol.phi.147.Cum arderet podagræ doloribus, uisitasset'q; hominem Carneades Epicuri familiaris.

VItare, est fugere, declinare, cauere. MAlum.)Ter.126. Quę neq; uti deuitem scio. PEriculum.)in ora.lib.194.. Me & periculum uitare posse, & temperatius dicere. ODIum.)1.uolumi.phi:82..Odium autem & inuidiam facile uitabis. IMpetum.)1.uolu.orat.2. Cum & uitandi illorum impetus potestas adempta nobis erit, &c. OCVIos.)in fa.116.. Tibi autem idem consiliũ do, quod mihimet ipsi, ut uitemus oculos hominum si linguas minus facile possumus: id est, in eorum conspe-

conſpectum ne ueniamus. LINguas hominum. uide oculos; SERmones.) Att. 293. Multa enim quæ recte cõmitti ſeruis fidelibus poſſunt, tamẽ ſermonis & uituperationis uitandæ cauſa, committenda non ſunt.
VITIAre, eſt proprie per uim pudicitiam uirgini auferre. VIRginẽ.) Ter. 87. Filius eius uirginẽ uitiauit. 39. Virginẽ, quã here dederat dono miles, uitiauit. Pla. 32. Qui uirginem uitiauerat. Item. 32.. Lyconidis iſtius uitiat filiam.
VIuere.) Planè notum eſt quid uerbum ſignificet, uerum ab animalibus etiam ad ea, quæ non ſunt animata trãsfertur. Vt uiuum etiam lapidẽ dicamus. AD ſummam ſenectutẽ.) in orat. lib. 180.. Nam T. Aufidius, qui uixit ad ſummam ſenectutem. AD arbitrium alic.) 2. uolu. orat. 128. Vixit ad aliorum arbitrium, non ad ſuum. AEtatem.) Plautus. 14.. Eo modo, ut profecto uiuas ætatem miſer. CVM aliquo coniunctiſſime.) in orat. lib. 143.. Quibus cum priuatus coniũctiſſime uixerat. de off. 87.. DE lucro.) in fam. 137. Primum quia de lucro propè iam quadriennium uiuimus.
EX more alic.) Terent. 54.. Hunccine erat æquum ex illius more, an illum ex huius uiuere? IN diem.) 3. uolu. orat. 177. Non ſolum de die, ſed etiã in diem uiuere: id eſt, nihil in craſtinum diem, nihil in ſequẽtem horam ſeruare. IN horam.) 3. uolu. orat. 199. Hæc ij, qui in horam uiuunt. IN regno.) 2. uolu. ora. 8.. Qui aut reges ſunt, aut uiuunt in regno: id eſt, pro regibus ſunt. IN urbe.) 1. uolum. oratio. 26.. Qui neq; in urbe uiueret. IN oculis alicuius.) de off. 53. Itaq; qui in maxima celebritate, atq; in oculis ciuium quondam uiximus. IN celebritate. uide ſuprà. de off. 53. IN laude.) Attico. 156.. Qua in laude uiximus. IN agro colendo.) 1. uolu. orat. 24.. Qui (ut ipſe accuſator obiecit) ruri ſemper habitauit? & in agro colendo uixerit? SIbi.) Att. 33. Nulli parceret, ſibi uiueret. Item Teren. 96. Sibi uixit, ſibi ſumptum fecit, omnes benedicunt, amant. NAturæ.) 1. uolu. phi. 109. Quod à te dictũ eſt conuenienter naturæ uiuere. SPIritu.) 3. uolu. orat. 247. Si non ſpiritu, ac uirtutis laude uiuemus. VItam duram.) Terent. 96.. Nam ego uitam duram, quam uixi uſq; adhuc. PEſtem.) in fami. 161. Quod uero à te uiro optimo ſeductus eſt, tuoq; beneficio adhuc uiuit hæc peſtis. ARbores.) 1. uolumine philoſop. 160. Quàm uitis, quàm arboris, hæc enim

etiam didicimus uiuere. ITA uiuam.) Att. 76. Ita uiuam, ut maximos sumptus facio.

VLcisci.) Et punire, & uindicare, inquit Asco. significat: uerum cum est uindicare & hostes, & nos, & iniuriā ulcisci dicimus. INImicum.) Ter. 42. Malo ego nos prospicere, quàm ulcisci accepta iniuria. Item Att. 274.. Quos quidem ego omnibus sententijs ulciscor: id est, quos in oībus sententijs dicendis exagito, uel omnibus approbantibus. Asc. 42.. Te ipsum ulciscātur. IRAcundiam ali.) Ter. 125.. Recte ego mihi uidissem, & senis essem ultus iracundiam. SE.) 3. uol. ora. 319. Potuit ne cum domū ac deos penates suos illo oppugnāte defenderet iure se ulcisci? VIcem alterius.) in fam. 10. Nostram uicem ultus est ipse per sese.

VOcare, est uoce aliq. ad aliquid inuitare, interdum appellare, & multa alia per translationem significat, ut in exemplis. A re aliqu.) Attic. 198.. Quód me à mœstitia uocas: id est, abducis. SEnatum.) in famili. 161. Nam cum Senatum ad XIII. Cal. Ian. Trib. Pleb. uocauissent. Item in ora. lib. 143. VERbis ali. aliq.) Plaut. 14. Tu gubernatorem à naui huc euoca uerbis meis. IN crastinum.) Plaut. 198. In crastinum uos uocabo. SApientem.) in orat. lib. 155. Septem fuisse dicūtur uno tempore, qui sapientes, & haberentur, & uocarentur. AD cœnam.) Terent. 11.. Quem, inquit, uocabo ad cœnam meorum æqualium potissimum nunc? Attic. 94.. Nunc ego patris causa uocaui ad cœnam: id est, inuitaui. AD laudem.) in fa. 147.. Et quarum rerum spe ad laudē me uocasti, harū fructum in reliquum facias alacriorē: id est, excitasti. AD utilitatem suam aliq.) in or. lib. 139. Ad mētes iudicum quàm maxime permouendas, & ad utilitatē nostram uocandam conferenda sunt. AD pernitiem, AD salutem.) in orat. lib. 111. Eadem facultate fraus hominem ad pernitiem, & integritas ad salutem uocat. AD uitam.) Attic. 41.. Quod me ad uitam uocas. AD periculum.) 2. uolu. orat. 195. Nunc uel solus defectus ad calamitatem, uel primus uocatus ad tale periculum omnium animos iure debito cōmouisse. AD inimicitias.) in fa. 169.. Vocemus te ad nullas inimicitias: sed & cæt. id est lacessimus. AD uim.) 3. uolu. orat. 109. Et P. Clodium ad iudicium bis, ad uim nunquam uocauit: id est, prouocauit. AD iudicium. uide supra. EX iure manu cōsertū.) 2

uolum.

uolu.orat.129..Quid tum inde ibi ego te ex iure manu con sertum uoco Item in orat.lib.188..IN ius.)1.uolu.orat.11. Vadari ius,promittit:in ius uocas,sequitur:iudicium postu las,non recusat.Plaut.25.Hodie in ius uoco te. IN iudiciū.) 1.uolu orat.65..Posteaquàm bis COS.& censor fuerat, L. Cottam in iudicium uocabat. in oratorijs libris. 141.149.. 176..3.uolum.orat.27.148.id est,accusare. Ita scelus ali.)1. uolumi.oratio.82.IN controuersiam.)in orator.libr.135.. Nulla enim ferè res potest in discendi disceptationem, aut controuersiam uocari. IN contentionem:)2.uolum.orati. 128. REliqui temporis spatium in contentionem uocatur: id est,de eo contenditur.IN disceptationem.)in orato.libr. 154..de omni re,quæ unquam in disceptationem, quæstionemq́ uocatur.IN quæstionem.uide supra. IN crimen.) 2. uolumi.oration. 178.. Qui ab illis etiam in crimen uocantur:id est,accusantur,criminantur.IN crimen aliqu.)1.uolumine orat.197.Auaritiam in crimen,& iudicium uoco: id est,crimini do.IN odium.)2.uolu.orat.61..Nomen imperij in cõmune odium orbis terræ uocabatur. IN inuidiam.) in fa.73.Quibus in inuidiam absens,& in crimen uocabare. in 1.uolu.orat.197.2.uolu.orat.152. ET de re aliq.)de offic.172. Itēq; alij de uita,alij de gloria,& beneuolentia ciuium in discrimen uocantur:quod nouum Erasmo uisum est.IN periculum.)2.uolumi.orat.193. Etenim errat siquis arbitratur M.Tullium idcirco in capitis periculum uocari, quod deliquerit aliquid.IN dubium aliqu.)in fam.163.. Nemo uocabit in dubium:id est,negabit.uel quod certum est faciet ambiguum,ut de eo dubitetur.IN spem.)Att.47.Quam in spē me uocas.IN suspicionem.)1.uolum.orat.237.Leonidæ cuiusdam Siculi familia in suspicionem est uocata coniurationis:id est,uenit in suspicionem coniurasse.IN luctum.)Att. 41..Me & meum mœrorem exagitem,& te in eundem luctū uocem.IN.cœlum aliq.)2.uolu.phi.173.Quos in cœlum merita uocauerunt.IN integrum.)Att.286.. Neq; iam prouocari in integrum potest. Erasmus.

VOciferari,est alta uoce inclamare.)3.uo.or.125..Vociferabare decem milia talenta Gabinio esse promissa.

VOlare.)Etsi hoc proprium auium est,transfertur tamē ad multa alia,cum maximam rei celeritatē significamus.LIteras

ras obuiam alicui.) Attic. 94. Tu autem fac, ut mihi tuæ literæ uolent obuiæ.
VOlitare, est discurrere) in orat. lib. 110. in or. lib. Qui per forum uolitant: id est, cursitant. 3. uol. ora. 3..
VOLuere.) Voluitur quod circunquaque uertitur: sed transfertur ad consilium, atque ad quædam alia: & aliquid animo, & cum animo uoluimus. Sallu. 27.. Vehementer eo negocio permotus multa cum animo suo uoluebat. CONplexio uerborum.) 159. Longissima igitur complexio uerborum, quæ uolui uno spiritu potest. VERba celeriter.) in orat. lib. 187. Et M. Pontidius municeps noster multas priuatas causas actitauit, celeriter sanè uerba uoluens: id est, qui in pronunciandis uerbis celeritate ualebat.
VOlutare, est crebro atque assidue uoluere. ALIquid.) in ora. libr. 146.. Qui in ueteribus erit scriptis studiose, & multum uolutatus: id est uersatus.
VOmere, est sumptum cibum reddere: quod etsi proprie de cibo dicatur, transfertur tamen, ut in exẽplis. IN mensam.) 1. uol. ph. 69. Velim ita mihi affingere Asotos, ut soletis, qui in mensam uomant. IN aliquem aliquid.) Terent. 87.. 160. Ac requiram fratrem, ut in eum hæc uomam.
VORAre, est auide sumere: quod proprie de cibo dicitur, sed per translationem etiam de aliis. ut LIteras.) Attic. 60.. Nos has uoramus literas cum homine mirifico (ita mehercule sentio) Dionysio.
VOuere, est diis aliquid obligare: & absolute, & uotum etiã uouere dicitur: ut seruire seruitutem, uiuere uitam, & in cæteris multis. VOrum.) Plaut. 13.. Vt quæ apud legiones uota uoui, si domum rediissem saluus, ea ego exoluam omnia.
VRgere, est impellere, adigere, premere, instare. COmitia.) 1. uolu. orat. 70.. Solicitabar rebus maximis uno atque eo exiguo tempore: urgebant comitia. SOmnum aliq.) Attic. 188. Nec erat quid scriberem, & somnus urgebat: id est, uim faciebat, premebat. FOrum.) in fam. 134.. Romæ cum sim, & urgeo forum. IVS.) de off. 65. Ius Crassus urgebat: id est, de iure contendebat, premebat. OCcasionem.) in fam. 92.. Quin tu urges homo occasionem, & facultatem: id est, instas in occasione. RE aliqua aliq.) 1. uolu. phi. 233. Qui duorum generum malis omnibus urgeatur: id est, prematur. VESTIgium aduersus

aduerſus aliqu.)de offic.129.. In quo qui inſiſtunt, aduerſa uobis urgent ueſtigia: id eſt, contra uos premunt terram. Agit enim de antipodibus.

VRere, proprie eſt igni conſumere. ſed transfertur ad eà quæ quaſi ignita, quos tãgunt, eos urere uidentur. ALIQ.) 1.uolumi.philoſoph.183.. Pernoctant uenatores in niue, in montibus uri ſe patiuntur: id eſt, frigore. HOminem.) Ter. 30.. Non malum hercle. G. uro hominem. Item.34. Rogas? ſcin' ſiquando illa mentionem Phædriæ facit, aut laudat, te ut male urat.

VSVRpare, eſt proprie in uſum capere: idq; tam facto, quàm dicto: in poſteriore uero pro mentionem facere recte exponi poteſt: dicimusq; uſurpare aliquid aliqua re. Ego non libere auderem dicere. Cæſarem illud crebro uſurpabat facere, ſeu etiam dicere. VIAM.)3.uolumi.orat.105. Quæ cruentata antea cæde honeſti, atq; innocentis uiri ſilebatur, eadem nunc crebro uſurpatur. NOmen ciuitatis.)1.uolu.orat.269. Sed cum imploraret ſæpius; uſurparetq; nomen ciuitatis. MEmoriam.)de offi.101.. Quis eſt, qui C. Fabritij, M. Curij cum charitate aliqua, & beneuolentia memoriam non uſurpet? id eſt, faciat mentionem. SERmonibus aliq.)3.uolumi. orationũ.131.. Soleo ſæpe ante oculos ponere, idq; libenter crebris uſurpare ſermonibus omnes noſtros imperatores, &c. COgnationem.)1.uolu.ora.261. Sed multis officijs illorum uſurpata, & comprobata cognatio. CVbile.)in fa.140. Quid eſt enim illud? quæ mulier una? quid inquam eſt? uſurpato duplex cubile. EX bonis alte.) 1.uolu.orat.162. Hic iã grandis natu Eubulida, hoc tãtum exacta ætate laboris, itinerisq; ſuſcepit, nõ ut aliquid ex huius bonis uſurparet, ſed ut quibus oculis cruentas ceruices filij ſui uiderat, iiſdem cõdemnatum te uideret: id eſt, ut caperet. SApientem aliq.)de offic.41. Quem C. Lælius, is qui ſapiens uſurpatur, prætor fregit, & comminuit: id eſt, qui ab omnibus ſapiens & habetur, & appellatur.

VTI, eſt alterius rei gratia: frui uero ſui ipſius cauſa, inquit Laur. Vall. Vti uero hoc uerbo cum proprie, tum tranſlate uſi ſint boni, ac etiam aliquando paſſiue, tamq; de bonis, quàm de malis late in exemplis patebit. Cõſtructio uero eſt: & aliqua re, & aliquid interdum uti. ARtificio.)in orato.lib.91.

Vt qui

Vt qui pila ludunt, non utuntur in ipsa lusione artificio pro prio palæstræ, &c. Id est, non adhibēt. BEnignitate in aliq.) de offic. 44. Qua quo in plures usus sit, eo minus in multos uti possis. CONsilio suo.) in famil. 54. Is utitur consilio, ne suorum quidem, sed suo. CONtentione uocis.) de offic. 27.. In quibus utendum est fortasse & uocis contentione maio re, & uerborum grauitate acriori. ANguste aliquo.) Cæsa. 234. Aquatione enim longa & angusta utebatur. EXEM plis.) de offic. 82. Quibus me nunc exemplis uti uidetis. FO ro.) Terent. 124. Scisti uti foro. prouerbialis est locutio in eos, qui apte se accommodant rebus agendis sumptum au tem est ab ĳs negociatoribus, qui ante locum commercĳ nō præscribunt quanto uendant, quæ aduehunt, sed secundum annonam fori, quam deprehenderunt, consilium de uendē dis, aut non uendendis mercibus sumunt, inquit Dona. SE cundo aliquo prælio.) 2. uolumine orationum. 8.. Et prælĳs usus erat secundis. FLAtu fortunæ.) de officĳs. 36.. Nam & cum prospero flatu eius utimur. HVMAnitate.) in orator. libris. 93.. Equidem te cum in dicēdo semper putaui deum, tum uero tibi nunquam eloquentiæ maiorem tribui laudē, quàm humanitatis, qua te nunc uti uel maxime decet. HO noribus.) 2. uolumi. orat. 155.. Homines clarissimi, ciuitatis amplissimis usos honoribus hoc prætore circumuentos. LAVdatore.) 2. uolum. orat. 159.. Hisce utetur laudatoribus Flaccus. LEge sua aliq.) Terent. 134. Mea lege utar, ut po tior sit, qui prior ad dandum est. uale: id est, meo more faci am: loquitur leno. LIteris.) Attic. 189. Etsi literis non diffi cilius utor, quàm si domi essem. in fam. 71. Literæ credo qui bus assidue utor: id est, in quibus uersor assidue. LIteris Græ cis.) de offic. 84.. Multum etiam literis Græcis utor. IMpro bitate.) 1. uolumine oratio. 168. Tanta improbitate usus est. INuidia.) Plau. 39. Et inuidia nos minore utamur quàm u timur. OPEra.) in fam. 25.. Hominem occidat oportet, qui uestra opera uti uelit. ORAtione.) in orat. lib. 179. Postre ma censoris oratio, qua anno duo de quinquagesimo usus est: id est quam ea ætate habuit. OCVlis.) Plaut. Certe ocu lis uteris: id est, recte uides. PEcunia.) in fa. 75.. Qua pecu nia usus est Pompeius, ut sua. PLVribus uerbis.) in fam. 170. Cum hortatiōe non egeas, ut supra scripsi, non utar ea plu ribus

ribus uerbis. POR ta.) Attic. 105.. Itaq; si hoc imperium mihi molestum erit, utar porta quamprimum uidero: id est, discedam. POpulo suo.) 1. uolu. orat. 5. Alphenus interea Romæ cum isto gladiatore uetulo quotidie pugnabat, utebatur populo sanè suo: id est, tribulibus suis. nam suo populo hoc in loco pro suis tribulibus accipi uidetur. unde Terent. 123. Fecit populare: dicens amicus summus meus, & popularis Geta: heri, &c. quo in loco Do. multa significare dicit popularem: ubi etiam accipit popularem eiusdem esse cōditionis. nos ex Cicer. loco ita exponebamus: ut supra. nisi contra ex hoc Dona. Ciceronem magis exponere libeat: id est, suæ conditionis hominibus Alphenum in iudicio usum esse: uel utebatur populo sanè suo: id est, sanè sibi fauente. PROmisso.) in familiari. 91.. Quo magis expetam promissum tuum, quo in literis tuis uteris: id est, polliceris. TRIbunatu.) Attico. 93. Postea scripsit ad me se uti nolle eo tribunatu: id est, recusare tribunatum. VAletudine minus commoda.) Cæs. 178. Quod ualetudine minus commoda utebatur. VItio ætatis.) in famil. 27.. Eos ego fortasse nunc imitor, & utor ętatis uitio. Vmbra.) de of. 65. Sed nos ueri iuris, germanæq; iustitiæ solidam & expressam effigiem nullam tenemus: umbra, & imaginibus utimur. AD DIGNITAtem.) Attico. 291.. Quam tu ad dignitatem promisisses, ad quæstum uteretur. AB aliquo.) Attico. 312.. Qua quidem nihil utor abs te: id est, quam abs te didicerim. AD inuidiam.) Atti. 10.. In hisq; meo nomine ad inuidiam uteretur. AD libertatem.) 1. uolum. philosophiæ. 82.. Et tamen non tantis uectigalibus ad libertatem utens. AD speciem.) Cæ. 158. Sed peditatu duntaxat procul ad speciem utitur. EX aliquo.) Att. 182.. Et nos si quid opus erit utemur ex eo, de quo scribis. EX uoluntate.) Sallust. 9.. Sperans si designatus foret, facile se ex uoluntate Antonio usurum: id est, quemadmodū uoluisset. PRO re aliqua.) 1. uolum. philosop. 43. Quibus ut aliis multis consuetudo iam utitur pro latinis. Cæs. 72. Hæc studiose conquisita ab labris argento circuncludunt, atq; in amplissimis epulis pro poculis utuntur. PARce.) Cæs. 224. Aliquantulum frumenti numerum in sua præsidia congesserat, & eo parce utebatur. MOderate.) de offic. 36.. Tertium iis quibus cum congregamur, uti moderate, & scienter.

Famem.

FAmem.) Plaut. 36. Hercle utendam si roges nunquam dabit. RE aliqua.) de offi. 10.. Ea, quæ acceperis utenda, maiore mensura (si modo possis) iubet reddere. OPEram.) Plaut. 213. Profecto utêris, ut uoles, operam meam. SILENtio.) 3. uolumine orationum. 121. Diuturni silentij P. C. quo eram his temporibus usus.

VVLnerare, est uulnus inferre, fauciare. transfertur tamen ad animum. ANImos ali.) 2. uolum. orat. 194. Vt redintegratione illius coniurationis animos uulnerem uestros. VOce aliq.) 2. uolumi. oratio. 99. Et quos ferro trucidari oportebat eos nondum uoce uulnero: id est, nominatim non appello. SENsus, mentes.) 2. uolumine orationum. 100. Dubitas quorum mentes, sensusq; uulneras, eorum aspectũ præsentiamq; uitare? REMP.) 3. uolumine orationum. 36.. Quod non solum facto tuo, sed etiam exemplo Rempub. uulnerasti.

FINIS.

HVCVSQVE PERTINENT

quæ ad uerborum rationem faciunt, deinceps quæ ad nominum spectant, exequar.

LECTORI.

FORTASSE expectabas lector humanissime ut in hoc quoq; de nomine opusculo eandem rationem sequerer, quam in uerbo seruatam esse uides, ut singulis scilicet uerbis sua singula statim exempla apponerentur: id quod sane longe tibi expeditius fuisset: sed cum hæc pars mihi, ut primũ quasi in aduersaria retulissem, adhuc iacuisset, neque per hoc angusti temporis spatium, quo superior pars cudebatur, uix regustari nedum expoliri liceret, amicorumq; omnium una esset sententia, ut unà omnino cum superiori hanc quoq; partem edendam curarem: ea causa fuit, quamobrem hanc quasi indicatam haberes. Etsi fortasse etiam casus hic mihi recte consuluisse uideri potest: nam quid aliud desiderandum fuit in hac parte, nisi eius, qua de ageretur, uocis exempla ut suo ordine, & modo subscriberentur? at ea ipsa ad certam uerbi literam si ad superiorem partem adeas, statim occurrent: nisi illud penè ipsum opus repetitum ordine tantum quodammodo commutato, sine fastidio retexi tibi posse sperasti, et uolumen quò ingentius fuisset, eo etiam tibi acceptius futurum duxisti. Dĳ facerent, ut hac ratione tertia illa quoq; pars, quæ de particulis inscribitur, his duabus de nomine, & uerbo, ut par fuit, & animus nobis erat, accedere posset. Quam tamẽ ab harum editione non tanto interuallo edẽdam curabimus, quin cum his, & exisse facile uideri, & cõiungi recte possit. Si prius illud mihi tamen ipse repromiseris, si quid offendes in hoc apparatu nostro, quod animum tuum offendat (quando & boni Homeri interdum dormitare solent) te id non tam ad improbandum correpturum, quàm illo, quo aliquid ad dicendũ adiuuaberis, esse compensaturũ. Vale.

ALTERA
PARS APPARATVS EX NOMInum ratione in ſuum ordinem diſtributa.

ACCEPTVM.
Referre.tũ,& in.
ACceſſio.
Quærere
Facere
Attingere.
ACcuſatio.
Facere
Factitare.
ACIes militaris.
Statuere
Inſtituere
producere in.
Porrigere
Dirigere
Collocare
Firmare.
ACIES oculorum.
Perſtringere
Præſtringere.
ADmiratio.
Mouere
Excitare
Habere
Facere.
ADItus.
Aperire
Facere
Præcludere

Prohibere.
ADOleſcentia.
DEferuere.
AER.
Ducere
Conſtare ex aëre.
AFFInitas.
Deſtinare
Deuincire
Manere.
AGER.
Colere
Serere
Lætificare
Arare
Præſtringere aratro.
Aſſignare
Efficere cũ octauo.
Efferre cũ octauo.
Mouere gro.
Exturbare ex.
Mulctari gro.
Occupare.
AGger.
Extruere.
AGmen.
Conſtituere
Carpere
Premere

Cogere
Claudere.
ALA.
Premere.
ALEA.
Prouocare in.
Damnari æ.
Eludere. in.
AMbiguum.
Habere.
AMbitus.
poſtulare tus, de tus
Accuſare tus.
Silere.
AMbulatio.
Deſcendere in.
Auferre.
AMENtia.
Inijcere
Intendere
frangere
fingere.
AMIcã.
Ducere.
AMIcitia.
Inſtituere
Parare
coniungere
conglutinare
conflare

concilia-

conciliare
propinare
accipere in.
uenire in.
inſinuare ſe in.
adrepere ad.
aggregare ſe ad.
incipere
recipi in.
eſſe in.
gerere
manere
creſcere
accreſcere
colere
diffuere
inuertere
frangere
uiolare
euertere
extinguere
confirmare
ſeruare
conuertere in.

AMOR.

Capi re.
diſcedere ab.
detrahere de.
abundare re.
amare
certare re.
proſequi re.ali.
frangere
excutere
exhauriri
abiicere.

ANchora.

Iacere

deligare ad.
ſtare in.
ſubſiſtere in.
tollere.

ANhelitus.

Ducere.

ANIma.

Accipere
continere
comprimere
edere efflare
agere
extingui
exturbari
ducere
reſpirare
exuperare
fœtere
debere.

ANImus.

Capere
habere
gerere
figere
dare
reddere
afferre
adimere
abducere
addere
augere
accedere
alere
aduocare
attendere
intendere
arrigere
adiicere

appellere
applicare
adiungere
deſtinare
mouere
commouere
permouere
reducere
cadere mo.
concidere mo.
deficere mo.
conſterni mo.
frangi mo.
tremere mo.
demittere
contrahere
deſpondere
effœminare
eiicere
minuere
frangi
diſſipari
obruere
perculere
percutere
uulnerare
ſtare mo.
remigrare
colligere
reuocare
releuare
laxare
relaxare
remittere
reſpirare
reficere
redintegrare
erigere

liberare
expedire firmare
tranquillare
renouare
mitigare
placare
laborare mo.
angi mi.& mo.
ualere animo & ex animo.
exedi
dolere ab.
ægrotare
excruciare ſe mi.
hærere
pendere mi.mū.
trahere diuerſum
aperire
ſignificare
habere in.
excidere mo.
diſcedere mo.
delere mo.
eximere mo.
exuri mo.
inſtituere
uoluere cum.
reputare cum.
ſtatuere apud.
proponere apud.
intueri mo.
luſtrare mo.
perſpicere mo.
dicere ex.
facere ex.
ſcribere ex.
amare ex.
tractare
delibare
haurire
abſtinere
obſequi
explere
periclitari
manare ad.
permanare ad.
præficere
refricare
accipere mo.
percipere mo.
inflari
uelle mo.
adhibere
adeſſe mo.
abeſſe

ANNONA.

Leuare
ſubleuare
creſcere
ingraueſcere
confligi.

ANNVLVS.

Inducere
detrahere.

ANNVS.

Exire
obire inire
prorpgare
reijcere
transferre in.
habere
manere
cōficere C.annos.
uerti
excipere.

APPARATVS.

Accipere ratu.

AQVA.

Dare
corrumpere
capere
haurire
extrahere
tenere aquā inter cutem.

ARA.

Conſecrare.

ARBITER.

Adigere trum.
capere
adhibere tros.
amouere tros.

ARBITRIVM.

Adhibere ad.
adducere
conferre
reuocare ad.
conficere.

ARCANVM.

Loqui no.

ARDOR.

Reſtinguere.

ARGENTVM.

Cœlare
facere
ſignare
cudere
tangere aliq.to.
emūgere aliq.to.
exponere
occupare
olere
perire
reſcribere

ſcribere.

ARMA.

Curare
concitare ad.
conclamare ad.
ire ad.
expedire
deſcendere ad.
capere
comprehendere
eſſe in.
concurrere mis.
excubare in.
detrahere
diſcedere ab.
ponere
deponere
abijcere
proijcere.

ARS.

Combibere
facere
eſſe tis.
cofugere ad.
definere
tribuere
dirigere
agere tes.

ARTERIA.

Micare
Palpitare.

ASPECTVS.

Eſſe in.
intueri
referri in.
amittere
conuertere
priuare. tu.

ATTENtio.

Captare.

AVDACIA.

Defigere ad.
comprimere. ad.

AVDITIO.

Dicere de.
habere
accipere.

AVRES.

ADmouere
præbere
petere
arrigere
ſuſcipere in.
peruenire ad.
accedere ad.
afferre in.
immittere in.
ogganire ad.
ſuſurrare in.
complere
implere
inculcare bus.
obtundere
eradicare
reddere ſurdas
dormire in.
quieſcere in.
tenere
uiolare
defraudare.

AVrum.

Facere ro.rum.
cœlare
ſignare
inhiare
rependere

ſomniare.

AVTORITAS.

Conſequi
ſuſcipere
habere
obtinere
florere te.
accedere
ementiri
uiolare
frangere
exterminare
abijcere
adhibere
tribuere
afferre
conſtituere
ponere
præſcribere
intercedere
interponere
ſequi
proſequi
adiungere.

AVtor.

Dare
eſſe.

AVxilium.

Orbari lio.
adiungere lium.

BELlum.

Impendere
parare
denunciare
indicere
inchoare
incidere
loqui

excitare
exardere
inferre
gerere
facere
adminiſtrare
ſuſtentare
alere
differre
prorogare lum.
trahere
ducere
ſuſcipere
attenuare
imminuere
reſtringuere
extinguere
tollere
ſepelire
affici
confici
renouare
redintegrare
inflammare
diſperdere
diuidere
coniungere
PER ablatiuum.
Tentare lo.
uiolare lo.
ardere lo.
flagrare lo.
ſubigere lo.
concutere lo.
domare lo.
premi lo.
abeſſe a.
accerſere ad.

ſpectare. ad.
BEneficium.
Serere
parere
inire
dare
facere
collocare
figere
claudere
ſequi
reddere
ſuſtinere
interire
afficere cio.
deuincire
obſtringere cio.
accipere.
BEneuolentiam.
Captare
conciliare
nauare
colligere
reportare
adduci tia.
BIlem.
Cire
concire
concinare
mouere
commouere.
BOnitatem.
Affluere.
BOna.
Proſcribere
agi
exturbare nis.
CAlamitas.

Aduenire
incidere
accedere
importare
afferre
referre
accipere
haurire
afficere te.
ſedare
abeſſe.
CALcar.
Adhibere.
CAlix.
Tangere.
CAligo.
Offundere.
CAlor.
Frangere
appellere.
CALlum.
Obducere.
CAMpus.
Dare
deſcendere in.
CApillus.
Componere
promittere.
CAput.
Aperire
operire
conferre
dolere
fricare
iacere
limare
mitigare
prodere

punire
damnare tis.
affligere ad.
demere de capite
esse
redire ad.
diuidere in.
conferre in.
referre ad.

CARmen.
Canere.

CAsum.
Incidere
intercidere
recidere ad.
præuenire
recipere rem.

CAstra.
Ponere è regione
metari
instituere
instruere
facere tiua.stra.
conficere
conferre
habere
mouere
educere stris.
reducere in.
recipere se in.
continere se stris.
exire ex.
educere stris, & ex.
oppugnare.

CAtenam.
conflare
indere
inijcere

habere in.
extra nas.

CAVsa forēsis.
Facere
nasci
deferre
accipere
suscipere
agere
actitare
tractare
dicere
orare
perorare
deformare
informare
accedere ad.
tenere
sustinere
pendere
iactari
releuare
confirmare
declamare
conficere
obtinere
amittere
cadere sa, & à sa.
cedere
discedere a.
perire
ingredi in.
descendere in.
inuehi in.
pugnare cum.

CAVsa extra forum.
Quærere

reperire
capere
conijcere
habere
dicere
elicere
cognoscere
coniungere cum.
accedere
dare
incidere
ponderare
repudiare
præcidere
adimere.

Cædes.
Moliri
spectare
creare
imminere
facere
committere
efficere
reprimere
instaurare

CEleritas.
Habere
adhibere.

CAEra.
Imprimere
notare ra.

CErebrum.
Diminuere
dispergere
excutere.

CERtamen.
Instituere
inire

uenire in.
descendere in.
CERuices.
Dare
subijcere
euertere.
CERtum.
Scire
facere.
CERto.
Scire
habere pro.
dicere.
CIBVS.
Mitigare
modificare
capere
deducere
subducere.
CICAtrix.
Indere
coire
CIVES.
Designare
facere
esse
uiolare
CIVITAS.
Dare
recipere in.
communicare
reducere
accipere in.
uenire in.
habere
temperare
solicitare
deformare
recreare
seruare
traducere.
CLAdes.
Accipere
afferre.
CLAM.
Habere
esse.
CLAmores.
Mouere
facere
edere
excitare
COElum.
Contrahere
temperare
deuocare de.
seruare de.
COEna.
Condecere
condicere
dicere
uocare ad.
coquere
condire
accipere na.
dare
ponere
apponere
esse
imperare
parare
reuocare ad.
prouocare ad.
obire nas.
COGItatio.
Configere
inijcere
suscipere
uenire in.
tangere ne.
percutere ne.
conferre
excidere
uincere
abijcere.
COgnomen.
Inuenire
reportare
arripere.
COLOnia.
Mittere
deducere
exire in.
collocare.
COlor.
Noscere de.
uti quatuor ribus.
COLloquium.
Venire in.
habere.
COLlum.
Conijcere in.
inuadere in.
sequi.
COMItia.
Edicere
urgere
instare
descendere ad.
habere
gerere
obire
differre.
COMmeatus.

Intercludere.	CONditio.	CONſcientia.
prohibere tu.	Ferre	Comprimere
ſubminiſtrare	afferre	metiri ex.
ſupportare	imponere	ſuſtentare ſcтia.
COMmendatio.	proponere	CONſilium.
Habere	renuntiare	Præuenire
probare	legere	anteuenire
euertere.	accedere ad.	agitare
COMmoditas.	capere	inſtituere
Creare.	accipere	exordiri
COMmodum.	ſtare bus.	inire
Sequi	manere bus.	dare
cadere	repudiare.	deeſſe lio.
eſſe	CONfidentiam.	iuuare lio.
capere	Sumere	conſulere
claudi.	habere.	ire in.
COMpedes.	CONiectura.	referre ad.
Imponere	Habere	mittere in.
indere	accedere ad.	uenire in.
impingere	euadere ad.	capere
cuſtodire.	capere	coquere
COMpendium.	facere	efficere
Facere	augurari ra.	exequi
conferre.	ducere	obire
COMpotes.	ſequi ra.	eſſe
Facere	conſequi ra.	uti lio.
eſſe.	reuocare ad.	facere lio.
CONcilium.	ſcribere ad.	conferre
Indicere	ferre ram.	coniungere
uocare	CONiugium.	participare aliq.
conuocare	Deuincire gio.	ſuſtinere
dimittere	CONiunctio.	labi lio.
diſcedere.	Dirimere.	afferre
CONcordia.	CONiuratio.	mutare
Redire	Facere	deſiſtere lio.
redigere in.	comprimere	minuere
reducere in.	aperire	transferre
conſtituere in.	diſcutere.	amittere

repudiare
tollere
frangere
dirimere
dare.

CONſolatio.

Habere
adhibere
afferre
indigere ne.
lenire aliq.ne.

CONſuetudo.

Aperire
nanciſci
dare ſe in.
implicare ſe in.
inſinuare ſe in.
uenire in.
deuincire ne.
adduci ne.
manere in.
tenere
ſeruare
præſtare
ſerpere
terere
reuocare ad.
reuerti ad.
claudere
adimere
uide magiſtratum.

CONſulatus.

Condire
gerere
deijcere tu.

CONſul.

Diſignare
facere
pronuntiare
accipere.

CONſpectus.

Dare ſe in ctū.
abdere ſe ex.
uenire in.
prodire in.
eſſe in.
diſcedere ex.
fugere
uitare
amittere e.

CONſpirationē.

Conflare
conſentire ne

CONſtantia.

Afferre.

CONtentionem.

Adhibere
iacere in.
uocare in.

CONcionem.

Habere
dare.

CONtrouerſiam.

Deducere in.
uenire in.
eſſe
habere
alere
obliuiſci arū.

CONtumeliam.

deſcendere ad.
dicere in.
facere
intorquere
imponere
lacerare lia.
operire lia.
ſcribere
remanere
lenire
uertere in.
accipere.

CONuentus.

Agere
eſſe.

CONuitium.

Dicere
facere
iactare tio.
uerberare tio.

CONuiuia.

Accipere uio.
agitare
inire
agere.

COpia.

Gignere
eſſe
dare
facere
aſſumere
eiurare
habere.

COpiæ.

Contrahere
comparare
cogere
inſtruere
redintegrare
frequentare
augere
deijcere.

COR.

Accipere de.

conſpi-

conſpicere de.
eſſe di.
excidere di.
dolere de.
ſapere
tendere
amare inter ſe de.
COram.
Adeſſe
laudare
agere.
COrona.
Accommodare ad.
dare ad.
cingere na.
CORpus.
Amittere
alleuare
temperare
accedere ad.
uenire ad.
ire ad.
inhærere in.
conduplicare
alere pus, pore.
CRApula.
Dormire
edormire
exhalare
uomere.
CREditum.
Abiurare.
CRImen.
Facere
dare ni.
accerſire ne.
afferre men falſum
conflare
conijcere in.
uocare in.
agere
deriuare
refellere
diſſoluere
effugere
uenire in.
condonare
quærere
perorare
eripere ex.
accipere.
CRVX.
Loqui in malã cẽ.
abire in malã cẽ.
minitari
proponere
tollere in.
agere in.
CRVciatus.
Edere in.
admouere tus.
affici tu.
inſilire in.
ciere
accipere tu.
agere in.
CRVdelitas.
Laborare te.
condemnare tis.
CVbile.
Inire.
CVleus.
Inſuere in.
CVmulus.
Afferre.
CVLpa.
Eſſe in.
habere
hærere
ſuſtinere
admittere
commerere
contrahere
contrahere qd pa.
conferre
conijcere
conuertere
deriuare
impingere
transferre
præſtare
redimere
abſtinere a. & pa.
CVpiditas.
Incidere
concipere
ardere te.
flagrare te.
incendi te.
prætexere
uelare
comprimere
continere
frangere
adduci te.
finire aliq. te.
metiri
inijcere
intendere.
CVra.
Adhibere
conferre
configere
incumbere in.

ſuſcipere
afferre
afficere ra.
diſtineri ris.
ſuſtinere
inijcere
abijcere
laxari,
ſoluere
confidere.

CVratio.

Adhibere
afferre

CVRriculum.

Currere
deflectere.

CVRſus.

Currere
facere
eſſe in.
habere
tenere
contendere
perſeuerare
conficere
certare ſu.
reuocare de.
tranſcurrere.

CVſtos.

Addere.

CVſtodia.

Dare in.
collocare
habere in.

DAMnum.

Facere
dare
augere
preſtare
farcire
reſarcire.

DEcorum.

Seruare

DEcumæ.

Dare
exigere
accipere mas.
conducere
defraudare
accipere.

DEcu.

Dare.

DEdecus.

Imprimere
admittere
dare
ſuſcipere.

DEditio.

Significare
facere
dare ſe in.
uenire in.
recipere in.
redigere in.

DElectatio.

Habere
afferre
dare
affici ne.

DEfenſor.

Adhibere
adoptare.

DElectus.

Habere
dare
adiuuare
agere

DEliberatio.

Capere
habere.

DElictum.

Committere
admittere.

DElitiæ.

Facere
eſſe in.

DEmonſtratio.

Conuertere.

DENtes.

Prurire
labefactare
cadere
carpere.

DEſperatio.

Afferre
adhibere
peruenire ad.

DEtrimentũ.

Facere
capere
accipere
imponere
inferre
iniungere
reconcinare
ſarcire
reſarcire
ſedare.

DEſiderium.

Ferre
capere
eſſe in.
afficere rio.
æſtuare rio.
flagra

flagrare
ardere
mori
consolari
deponere
abiicere
refricare
mouere.

DEOS.

Facere
referre
testari
uiolare
haber..

DICA.

Scribere.

DIES.

Inclinare
aduentare
dicare
consecrare
celebrare
agere
dare
dicere
condicere
constituere
statuere
præstituere
præfinire
destinare
scribere
ascribere
probare
sumere
prodire
proferre
producere

rio. prorogare
rio. prolatare
rio. differre
trahere
protrahere
laxare
extrahere
abducere
ducere
instare
in. uenire
aduentare
appetere
subire
subesse
irrepere
subrepere
obrepere
labi
incidere
incurrere
adesse
esse
habere
degere
obire
defieri
intermittere
repetere
uiuere
sustinere.

DIFFIcultas.

Esse
inesse
affici
in. afferre.

DIgnitas.

Nasci

quærere
conciliare
colligere
consequi
locari in.
habere
anteire te.
statuere ex.
facere ex.
uiolare
deformare
mentiri
amittere
detrahere de.
frangere
florere
proponere
afferre
restituere
in. adiungere.

DIgitus.

in. Cadere ad.
numerare ad.
coquere in.
detrahere de.
mittere de.
intendere in.
significare to.

DIligentia.

in. Adhibere.

DImidium.

Dicere
auferre
diuidere.

te. DIscordia.

Abesse.

Discrimen.

ad. Venire in.
habere

habere
esse in.
uersari in.
adducere in.
deducere in.
ponere in.
inferre in.
conferre in.
DISsentio.
Extinguere.
DItio.
Esse in.
redigere in.
DIVItiæ.
Parare
adoptare in.
uenire in.
DIuortium.
Facere.
DOcumentum.
Docere
capere
esse. to.
DOlor.
Obnuntiare
adhibere in.
dare
facere
afferre
urere
inurere
incutere
incendere
amplificare
accedere
accipere
haurire
suscipere

inuadere
habere
incurrere in.
esse rem in.
laborare re.
affici re.
angi re.
tabescere bus.
confici re.
succumbere ri.
ardere re.
differri re.
dolere
dolere aliquo
agnoscere
condere
tenere
includere
impertire
scindere
remittere se.
deponere
abiicere
depellere
frangere.
DOlus.
Inesse
circumuenire lis.
ludere
deludere lis.
fucere
tenere
aperire
accipere lo.
adhibere.
DOmus.
Facere
ædificare

reficere
conuestire
exire
excedere mo.
exulare mo.
emigrare
repedare
reuenire
scribere mñ.
abesse à mo.
aperire
exhaurire
exinanire
euertere
seruare
complanare
personare
Inire.
PRO familia.
Reconciliare
commendare.
PRO patria.
Exire mo.
DOnum.
Dare no.
dare.
DOS.
Dicere ti.
dare.
DVbitatio.
Dare
afferre nem.
iniicere
accedere
habere
æstuare
adducere in.
DVbium.
Habere

Habere
esse
esse in.
facere
uenire in.
uocare in.
DVLcedo.
Capere
concipere.
AEdes.
Aedificare
locare faciendas
lucere
disturbare
reficere
farcire
conducere
locare
inscribere mercede
proscribere.
EDIctum.
Dare. ex.
possidere ex.
præmittere.
AEdificatio.
Abijcere
deponere.
AEGRItudo.
Affici ne.
adimere
afferre.
EGEstas.
Expiare
afferre.
AEgre.
Esse
facere
ferre.

EPIstola.
Dictare
scribere
inscribere
exarare
impingere
texere
complicare
obsignare
dare
mittere
committere læ.
uenire
reddi
referri
ferri
accipere
aperire
soluere
legere
rescribere
remittere
respondere læ.
soluere læ.
inflammare.
EPVIæ.
Dare
inire
EQVVS.
Ascendere
descendere ex.
insuescere
uerhi equo.
inuehi equo.
proficisci equo.
incitare
immittere
admittere

rescribere ad.
mœrere equo.
pugnare ex.
disponere
tolerare
alere.
AErarium.
Haurire
referre.
ERror.
Sugere
imbui
creare
esse
uersari in.
inducere in.
duci re.
laborare re.
compleri re.
affici re.
eripi
deduci.
deponere
liberari re.
exolui re.
tollere
committere.
ERVgo.
Incidere in.
contrahere.
AErumnas.
Creare
incidere in.
sustentare
exequi
exolui nis.
AES.
Afferre æs alienū
facere æs alie.
conflare

conflare æs alie.
contrahere æs ali.
crescere æs ali.
esse)
habere
laborare re alie.
obstringi re alie.
premi re alie.
obrui re alie.
dissoluere. æs alie.
exire re alie.
liberari re alie.
relinquere æs alie.
esse in ære alie.
cœlare in.
facere ex.
incidere in æs, & in ære.
signare
temperare
figere refigere.

AEstimatio.

Accipere in.

AEtas.

Agere
decurrere
degere
uiuere
affici te.
firmare
confirmare
florere te.
extendere
ingrauescere
anteire te.
præstare te.
superare te.
habere
præcurrere tem.
exigere
conficere
terere
incidere in.
incurrere in.
ferre
dicere ad.
deflectere ad aliq.
nudare
confici te.

EXCEptio.

Habere
dare.

EXcursus.

Facere
habere.

EXcusatio.

Quærere
requirere
reperire
habere
afferre
accipere
admittere.

EXEMplum.

Capere
sumere
proponere
statuere
habere
facere de.
facere ad.
esse
conferre
existimare ad.
edere
tollere
insanire ad.
adduci plo.

EXEMplum literarum.

Exarare
scribere
exscribere
transferre
mittere.

EXercitus.

Facere
scribere
contrahere
conflare
conficere
cogere
habere
alere
ducere
ornare
lustrare
euocare
dissipare
reficere
duplicare
firmare
imponere
portare
reportare
transportare
traijcere
traducere
deducere
summittere
remouere ab.
dimittere
discedere ab.
solicitare.

Exilii

EXilium.
Ire in.
proficisci in.
suscipere
reduci de.
afferre.
EXimium.
Habere in.
esse.
EXistimatio.
Colligere
accipere.
Conducere ni.
laborare de.
committere.
EXitium.
Dare
euoluere
conuertere in.
esse tio.
EXitus.
Habere
parere
dare
consequi
consentire
laborare tu.
EXpectatio.
Dare
facere
concitare
tenere aliq.ne.
occurrere
implere
explere
uincere
commouere
afferre.

habere
esse nem.
esse in.
EXpensum.
Ferre
offerre.
EXpers.
Habere
esse.
EXpurgatio.
Habere.
EXtrinsecus.
Accipere.
haurire.
EXuuiæ.
Dare.
FAbula.
Facere
dare
edere
agere
recitare
stare
exigi.
FAcies.
Habere
uertere se in.
noscere de.
FAcinus.
Facere
admittere
committere.
FActio.
Habere.
FAcultas.
dare
adimere
habere

esse
accidere.
FAcundia.
Posse a.
ualere ia.
FAllacia.
Facere
intendere
portare
afferre.
FAma.
Conficere
colligere
esse
manare.
mori
atterere
honorare
inurere
detrahere de.
dissipare
reprimere
accipere
tenere
transferre.
FAmes.
Reiici ad.
lippire me.
tolerare
sustentare
premi me.
confici me.
iugulare
suffocare me.
necari me.
explere.
FAmilia.
Alere

conijcere se in.
uenire in.
adoptari in.
recipi in.
nasci antiquiss.

FAmiliaritas.
Conflare
implicare se in.
deuincire aliq. te.
recipere in.
Intrare in.
uenire in.
consequi
uersari in.
habere
esse
applicare se ad.

FAmiliariter.
Accipere.

FEbris.
Facere
incidere in.
habere
carere re.
relinquere aliq.

FERrum.
Recipere
depellere
deprehendere
retundere
elicere
acuere.

FIdes.
Habere
adhibere
uenire in.
facere
dare
tribuere
obligare
obstringere
soluere
liberare
præstare
adiungere dem.
interponere
afferre
esse in.
manere in.
seruare
firmare
labefactare
abrogare
derogare
deduci de.
mutare
prodere
gerere
agere ex.
applicare se ad.
mandare dei.
committere dei in.
locare in.
acquiescere dei.
recipere
recipere in.
experiri
constringere
sustinere de aliq.
sumere
addicere
adduci de ali.

FIdes cũ est pro cithara.
Canere fidib.
præcinere bus.
doceri bus.
scire bus.

FIducia.
Accipere ciam.
sumere
tribuere.

FIlia.
Suscipere
spondere
collocare
committere
dare
mandare uiro.
pacisci alic.
habere.

FIlium.
Creare
procreare
gignere
producere
seminare
suscipere
supponere
exponere
efferre
adoptare.

FInis.
Statuere
præscribere
afferre
prorogare
dilatare
transire
exire e. de.
prætergredi
arcere aliq. bus.
facere.
properare ad.

Flagi-

FLagitium.
Facere
admittere
imbui tijs.
cooperiri tijs.
nobilitari tijs.
suscipere
FOEdus.
Facere
ferire
icere
pacisci
accipere
frangere
uiolare.
FOEnus.
Dare ri.
sumere re.
renouare.
FOras.
Edere
efferre
promere
emanare
seducere
eijci
quati
excuti
eminere.
FOres.
Crepare
crepitare
pellere
pultare.
FOris
Sapere.
FORma.
Dare

facere
capere
gerere
extinguere
noscere. de.
FORmido.
Recidere ad.
opponi.
FOrum.
Ambulare
inambulare
uenire in.
lucere in.
regnare in.
carere ro.
ordinare
purgare
callere
refrigere
uti
urgere ro.
iuuare
agere.
FORtuna.
Tentare
periclitari
trahere
deuenire in.
inclinare
transferre. ad.
superare
frangere
agi.
FRaus.
Creare dem.
ferre
prodere in.
illicere in.

deducere in.
inducere in.
impellere in.
incidere in.
suscipere
ualere ad.
uti ad.
conuertere in.
FREnum.
Adhibere
mordere.
FRIgus.
Appellere
remittere.
FRuctus.
Capere
percipere
ferre
habere
reddere.
FRVges.
corrigere
recipere se ad.
serere
euadere ad.
redire ad.
FRumentum.
Arare
exarare
serere
prouenire
maturare
abesse
metere
metiri
prouidere
imperare
importare

ſupportare
intercludere
ſuppetere
comprimere
corrumpere.

FRontem.

Contrahere
exporrigere
ferire
percutere.

FVga.

Conſulere gæ.
quærere
ornare
adornare
eſſe in.
recipere ſe ga.
coniicere ſe in.
conferre ſe in.
dare ſe in.
mandare ſe gæ.
uertere ſe in fugã
conuertere ſe in.
pētere ſalutē fuga.
facere
iniicere
intercludere
deſperare.

FVlmen.

Iacere
emittere.

FVNdamentū.

Iacere
ſubducere
euertere
euertere à to.

FVnus.

Indicere
obiicere
locare
curare
adiuuare
adiutare
ducere
accedere in.
uenire in.
prodire in.
procedere
efferre aliq.re.

FVror.

Facere
erumpere
effundere
augere
comprimere
alere.

FVrtum.

Facere
alligari ſe ti.
olere
damnari ti.
agere.

GAudium.

Duci dio.
erumpere
affici dio.

GEnus.

Ementiri.

GLadius.

Stringere
diſtringere
nudare
educere.

GLoria.

Naſci ad.
moueri ria.
afficere ã.
ſitire
ſequi
uenire in.
eſſe in.
eſſe
florere riã.
circunfluere ria.
adipiſci
alere
dare
communicare
duplicare
infringere.
tranſmouere.

GNatus filius.

Tollere
exponere.

GRadus.

Grandire
proferre
tollere
ſuſpendere
Locare in.
collocare in.
obtinere
deiici de.
complere.

GRatia.

Facere
facere in tiã ali.
cogitare
intueri
inire
capere
acquirere
colligere tias.
conſequi

impetrare cū, per.
componere
recipi in.
redire in.
restitui in.
reuenire in.
mutare
tenere
ualere tia.
adipisci tiam,
habere
apponere tię.
referre
prædicare
illustrare.

GRatias.

Dare
habere
referre
agere as.

GRatulatio.

Facere
significare
efferuere
florere.

GRex.

Facere
esse de.
recipere in.
abigere.

GRauitas.

Habere
Adhibere.

GVIa.

Iritare
onerare
stringere
frangere.

HAsta uenditionis.

Ponere
figere
refigere
collocare
frigere
refrigere
subiicere aliq.tæ.
emere ab.

HAsta iacularis.

Iacere
collimare.

HAEreditas.

Persequi
obire
capere
cernere
crescere
adire
uenire tem.alic.
obuenire tē.alic.
redire tem.alic.
auertere
deuorare
agere.

HAEres.

Facere
scribere
instituere
relinquere testō.
succedere
mouere
adiuuare

HIstoria.

Exædificare
inflare
scribere.

HYberna.

Educere ex.
ducere in.

HOnos.

Nasci ad.
affectare
afficere re.
instituere
decernere
deferre
mandare
adducere in.
euocare ad.
adhibere res.
accipere res.
recipere
esse rem.& in.
elucere
augeri
florere bus.
uti bus.
renouare
fundere
effundere.
fari
præfari
parere
communicare
nominare ris.

HOra

Viuere in.
signare
capere
mittere ad.
opprimi ra aliq.

HOspitium.

Facere
accipere tio.

renouare.
HOstis.
Capere
confugere
transfugere ad.
transire
deficere ad.
dissipare
corroborare.
HYems.
Incidere in.
conijcere se in.
recipere se ad.
subesse
præcipitare
tolerare
confici.
IActura.
Facere
strui ad.
IGnauia.
Exædificare
uenire.
IGnis.
Facere
elicere
adhibere in.
admouere
iacere
inijcere
indere in.
amburi bus.
IGnominia.
Ferre
accipere
referre
uenire
notare ia.

IMAgo.
Ferre
induere
uertere se in.
consequi.
IMmortalitas.
Tradere ti.
commendare ti.
consecrare ad.
IMperium mi-
litare.
Decernere
deferre
præficere cum.
mandare
capere
gerere
esse cum.
remouere ab.
abrogare um.
adimere.
IMperium, ut sit
dominatio.
Fundare
definire
terminare
dilatare
propagare
adiungere ad.
dimicare de.
esse. sub.
IMperium.
Obseruare
persequi
bibere
exequi
abrogare
reuereri.

IMpetus.
Facere
excipere
sustinere
cohibere
tardare.
IMpunitas.
Proponere
facere
dare
esse
habere
uersare in.
INcommodum.
Afficere do.
confirmari
accipere.
INdicium.
Dare
esse
facere
peruenire ad.
habere
accipere
ferre.
INdustria.
Manare
languere.
INfamia.
Conflare
ferre
habere
flagrare
sarcire.
INferi.
Excitari ab.
existere ab.
facere reducem ab.

Inge-

INgenium.
Habere
eſſe
alere
ualere nio.
florere nio.
labefactari
ſuppeditare
iudicare ex.
redire ad.
recipere ſe ad.
acuere.

INImicitiæ.
Vocare ad.
appetere as.
capere
ſuſcipere
concipere
ſubire
habere
laborare tijs.
exercere
diſcedere ab.
deponere
donare
extinguere.

INitium.
Facere.
ducere
ſumere
oriri
dare.

INiuria.
Facere
afficere
offerre
inferre
prohibere
animaduertere
imponere
onerare ijs ali.
naſci
conflari
accipere
laborare ex.
queri
expoſtulare
retundere
conterere
fugere
damnare rum.
condemnare rum.
alligare ſe rum.
timere haud ria.
accuſare rum.
agere rum.

INopia.
Redigere ad.
laborare ia.
leuare ia.
mederi iæ.
ferre.
tolerare.

IOcus.
Dicere co.
mouere
uelle co.

INſania.
Incidere in.
adigere ad.
flagrare ia.

INſidiæ.
Moliri
comparare
facere
locare
collocare as, & in.
ponere
deponere
tendere
elicere in as.
intrare
uenire in as.
cauere
anteuenire
confugere ad.
continere

INſtar.
Eſſe
habere.

INſtitutum.
Soluere
ſeruare
tenere
promouere ab.
redire ad.
reuerti ad.
manere
adduci to.

INtegrum.
eſſe
eſſe in.
uocare in.
reſtituere in.
redire ad.
ſeruare ſe integrũ.

INtelligentia.
Cadere in.
anteire tia aliq.

INuidia.
Concitare
commouere
cogere
colligere

facere
conflare
flagrare
onerare
uocare
esse
habere
laborare
ardere
æstuare
uitare
fugere
decedere
liberari
leuari
sedari
uti
transferre
commutare.

IRA.

Adhibere
concire
intendere
gerere
incendi
ardere
deriuare
uomere
euomere
cadere
expedire
facere missam
abscedere
decedere.

IRacundia.

Habere
inflammare
dimittere

experiri.

ITer.

dia. Euenire
dia. instare
in. cognoscere
in. explorare
constituere
dia. capere
dia. suscipere
dia. aperire
munire
dirigere
maturare
dia. ire
dia. ingredi
progredi
ad. abesse
ad. facere
appetere
procedere
insistere
conferri
conferre
conficere
dare se
conuertere
desistere
reprimere
supprimere
in. tollere
gubernare
affectare.

IVdex.

Legere
cernere
dare
sortiri
obuenire

accipere
supponere
cogere
componere
compilare.

IVdicium.

Vocare
adducere
rapere
detrahere
conflare
adesse ad.
uenire
uersari
exercere
extrahere
disturbare
exagitare
dissoluere
iugulare
extinguere
facere
in. dare
edere
bus. ferre
dicere
pronuntiare
reddere
condonare
communicare
contaminare
corrumpere
stuprare
silere
conticere
frigere
conglatiare
mutare

tolle

tollere
euadere
elabi
liberari cio.
fistere
comperendinari
dominari in.
experiri
calere
stare
subire
respondere cio.
interponere
intercedere
adhibere
abire ab.
accipere
adducere in.
afferre
IVS.
Adducere in.
uocare in.
educere in.
rapere in.
ire in.
concedere de.
amplecti
exequi ius suum.
persequi ius suum.
discedere à.
decedere de.
abire à.
uiolare
auferre
delere
tollere
tenere
dicere

agere re summo.
postulare suũ ius.
facere iure suo.
facere pro iure suo
IVsiurandum.
Adigere ad.
condere
dare
accommodare.
IVrisdictio.
Absoluere
IVstitium.
Indici
absolui
confici.
LAbor.
Imponere
subire
capere
excipere
subleuare
sustentare
exanclare res.
frangi
degere
diminuere
parcere ri.
pensare
referre in.
afferre.
LAbes.
Facere
inuadere labe ali.
LAchryma.
Excire
excutere
deducere
cadere

præbere
expuere
tenere
exarere
LAnguor.
Dare
afferre.
LApis.
Emere de.
loqui
obrui bus.
offendere ad.
LAqueus.
Tendere
declinare.
LAssitudo.
Exigere Abigere.
eximere
abstergere
diffluere.
LAtus.
Aperire
offendere
ualere ribus.
discedere à.
condolere
adiicere.
LAudatio.
Facere
adhibere.
LAus.
Nasci ad.
quærere
petere
comparare
colligere
asciscere
capere

excipere
haurire
exhaurire
consequi
esse
esse in.
uiuere in.
uersari in.
illustrare
efferri bus.
uendicare
conuertere in.
ponere in.
communicare
transfundere
obterere
abesse
affingere.

LEgatio.

Dare
sumere
mittere
obire
agere.

LEges.

Dare.
condere
imponere.

LEX.

Ponere m.
proponere
scribere
promulgare
rogare
hortari
iubere
ferre
perferre

incidere
figere
astringere
constringere
uelle
accipere
ascire
sancire
sacrari
tenere
uitare
uti
intercedere gi.
derogare gi.
irrogare
antiquare
frangere
delere
refigere
abrogare
gerere ex.
damnare
excipere
cauere
iurare ex.
reiicere ad.
agere lege in.
agere lege cũ aliq.
agnoscere gẽ.

LEgio.

Decernere
conscribere
explere
constituere
delere.

LAEtitia.

Facere
ferre

afferre aut
obiicere
coniicere in.
augere
affici tia.
capere
efferri tiis.
incedere tiis.

LAEtum.

Consciere.

LIberi.

Suscipere
tollere
dare operã liberis.
amittere.

LIber.

Scribere
inscribere
describere
edere
relinquere
acquiescere in.
absoluere
conglutinare.

LIbertas.

Proponere
constituere
dare.
donare
confirmare
reconciliare in.
occludere
præcidere
prodere
deformare
repetere
accipere
recuperare

uendi

uendicare
tenere
abdicare se te.
LIbido.
Inuadere aliq.nē.
præ se ferre ali. nē.
obire
esse
arcere
cohibere
constringere
frangere.
LIcentia.
Proponere
dare
demere
nancisci
habere
obtinere.
LINgua.
Cōsistere gua,am.
hærere gua.
titubare
nuncupare
diuertere ad aliq.
fauere guis.
comprimere
compescere
astringere
abscindere
incidere
acuere
diuertere am ad al.
loqui.
LIteræ.
Scribere
facere
exarare
conscribere
obsignare
mittere
dare
intermittere
cōsignare aliq.ris.
cōmittere aliq.ris.
credere aliq.ris.
conijcere aliq.
uenire
peruenire
uolare obuiam
commeare
habere ad aliq.
ferre
referre
reddere
deferre
afferre
leuare per lectionē
expectare
expectare ex.
accipere
soluere
aperire
legere
intelligere ex.
cognoscere ex.
agere aliq.
uorare
regustare
inflammare
interpellare
literis abdere se.
appellare
tingi ris.
arripere.
LItis.
Sequi
inferre
creare
serere
concire
accipere
intendere
perorare
æstimare
amittere.
LOcum.
Explorare
deligere
obire
inuolare in.
occupare
antecapere
seruare
tenere
obtinere
mouere co.
deijcere co.
deturbare de.
cedere co.
recedere
relinquere
restituere
restituere in.
succedere in.
suffici in.
esse
induci
obsecundare in.
diffinire
dare
adducere in.

Suo
alieno
idoneo
Dicere loco Et modo
superiore de.
inferiore ex
æquo.

Nasci Honesto
Esse loco summo
equestri.

Habere loco Fratris
uxoris
prædæ.

Ponere loco Beneficij
contumeliæ
maledicti

sumere loco argumenti
ferre loco ignominiæ.

LVcrum.
Dare
esse cro.
esse de.
esse in.
affici cro.
reuocare ad.
uiuere de.

LVctus.
Incidere in.
facere
suscipere
haurire
tollere

habere.

LVdi cum sunt spectacula.
Instare
curare
edere
committere
præbere
ferre
facere
celebrare
esse
mittere
dimittere
intermittere
discutere
instaurare
accipere
spectare.

CVm sunt ludicra.
Ludere
præbere
dare
reddere
facere
accipere

LVdus pro loco.
Aperire Habere
habere in.

LVmen.
Afferre
Habere
aspicere
offundere
extinguere
adhibere.

LVna
Laborare
crescere
senescere.

MAcula pro loco.
Habere
aspergi la.
suscipere
affici la.
eluere
delere

MAgistratus.
Profiteri Petere
creari
renuntiari
designari
accipere
inire
uenire in.
ingredi
gerere
intermittere
deponere
legere suffragio
mandare
dare
abrogare
abdicare
abire tu.
accedere ad.
adipisci.

MAlitia.
Doceri ad.
indicare
insimulari tiæ.

MAlum.
Obnuntiare

dare

dare
offerre
imminere
impendere
coquere
erumpere
excitare
contrahere
exhaurire
mendicari
incidere
impertiri
detrahere
depelli
emergere ex.
liberari lo.
MAncipium.
accipere
accipere pio.
MAndatum.
Dare Dare in.
mandare
monere ex.
accipere
habere
habere in.
explicare
exponere
persequi
excoquere
digerere
efficere
exhaurire
conficere
bibere agere.
MAnus, cum est membrum.
Dare in. Dare nũ.

deferre in.
numerare in.
afferre nus.
poscere in.
porrigere
tendere
admouere
afferre
inijcere
adhibere nus.
succedere sub.
uenire in.
sumere in.
capere in.
habere in.
habere ad.
esse in. Tenere in.
tradi per.
deponere de.
mittere de.
emittere de.
dimittere de.
fluere de.
amittere de.
dirigere
adire
uenire ad.
abstinere
abdere num.
conferere.
MAnus cum est multitudo hominum.
Decertare
confligere
disijcere Reijcere
comprimere
deducere

distinere
MAnus, cum est potestas.
Deuenire in.
incidere in.
esse in.
dare.
MAre.
Claudere
circunfundi
subuerti
componi
ingredi Sequiria.
ambulare
purgare.
MArmor.
Cælare
facere ex.
incidi in.
MAtrimonium.
Ducere in.
habere in.
MAturitas.
Dare
facere
inijcere
abesse à.
MEdicina.
Adhibere
offerre
facere
colere
repræsentare
afferre
MEdium.
Afferre in.
proferre in.
interijcere in.

uenire in.
exire in. Esse in.
excedere è.
relinquere in.
remouere de.
tollere de.
abire è.

MEMoria.

Addere ad.
afferre ria.
reuocare in.
inferre riam.
excitare riam.
colligere
habere
meminisse riæ.
habere in.
tenere ria.
tenere in.
tradere riæ.
prodere riæ.
propagare ad.
mandare riç.
recidere in.
amplecti
redire in.
incurrere in.
referre in.
reuocare in.
redigere in.
custodire riã,ria.
sepire ria.
adimere riam.
abstergere riam.
expellere riam.
extinguere riam.
euellere ex.
deponere
delere
effundere
extinguere
refricare
renouare
repetere
repræsentare
cõprehendere ria.
tenere am,& a.
consecrare
celebrare
relinquere in.
insidere
labi

Mori

renouari

MENdacium.

Fluere
affluere tijs.
defungi.

MENSA.

Extruere.
apponere
accumbere sæ.
discumbere sæ.
communicare sa.
mittere de sa.

MENsis.

Inire
nasci ad.
inijcere in.
agi.

MENS.

Esse mentis suæ.
esse mentis cõpotẽ.
constare te.
manere in.
consistere te.
locare
collocare
figere
destinare
fingere
flectere
mutare
contremere te.
concidere. te.
uastare

Errare.

deduci à.
deferi à.
desistere à.
deturbari de.
capi te.
desipere te.
occupari te.
incidere in.
imbui
cõprehendere te.
inhærere bus.
residere
sedare
seuocare
erigere
impellere
cæcari
effluere
adimere
dicere de.
gustare te.
introspicere
consentire
spirare
uenire in.

MENtio.

Facere
intermittere.

MEREtrix.

Facere
ducere
abuti.
MERces.
Proponere
dare.
MERitum.
Aedificare.
MESSIS.
Facere.
METVS.
Abducere in.
afferre
iniicere
afficere tu.
terrere tu.
adiungere
exanimare ali.
esse Esse in.
obsideri tu.
madere tu.
macerari tu.
respirare a tu.
demere
adimere
alhouere
eximere ex.
leuare tum,tu.
liberare tu.
abstergere
mulctari metu
amittere.
MILES.
Scribere
contrahere
amittere
desyderari
reficere

facere.
MINAS.
Anhelare.
MIsericordia.
Capere
adduci a,& ad.
confugere ad.
concitare
consequi
cadere
tribuere
allicere. ad.
MISeria.
Capere
cooperiri riis.
lenire Expuere
sedare
uidere.
MOeror.
Venire Suscipere
rapere
manere in.
exagitare
uocare a.
deponere.
MOestitia.
Vocare a.
MOderatio.
Adhibere
deformare.
MOdus.
Adhibere
capere
seruare
facere dum et do,
statuere
constituere
accipere. is.

temperare
terminare
transire
commendare in.
quadrare. de.
MOlestia.
Contrahere
laxari siis.
configi stiis.
exhibere
demere
delere
diluere
abigere
transferre ad.
deuorare
abducere a.
abesse a.
absoluere
amittere.
MONstrum.
conflare
nuntiare
alere.
MOnumentum.
Mandare
commendare
prodere
comprehendere.
MORA.
Afferre
inferre
iniungere
acquirere
esse in.
interponere
producere.
MOrbus.

denuntiare
scribere
afferre
uenire alic.
incidere in.
implicari bo.
laborare bo.
grauescere
aggrauescere
mori bo.
perire bo.
depellere
solui ex bo.
superare
ualere à.
iurare
affici bo.
MOS.
Inducere
introducere
scribere Serere
ponere
esse rem & in.
confirmare re.
manere em & in.
permanere
tenere
obtinere
seruare
uiuere ex.
colere
gerere re suo.
gerere
facere re modoq́.
facere de.
accipere re.
conuenire res.
MORS.
Minitari
inferre
afferre
dare ad.
multare te.
conscire
capere Petere
maturare
exequi
affici te.
occupare
consequi te.
denuntiare
celebrare
depellere
deprecari
pacisci
simulare
peruerti aliq.te.
depacisci
MVlier.
Prostituere
noscere
abducere.
MVNdus.
Rotundare
tornare.
MVnus.
Concinare
mittere
mittere ri.
afferre Collocare
ornare Augere
fungi re.
exequi
ferire aliq.re.
traducere nus.
MVrus.
Ducere
perducere
diruere
disturbare
contabulare
circundare rū.ro.
disponere in.
deficere de.
nudare
ascendere
complere
prominere.
MVtatio.
Facere.
MVtuum.
Facere
sumere tuo.
sentire tuo.
NAtura.
Ferre
concedere ræ.
uiuere ræ.
reuocare ad.
desistere
uertere in.
cadere in.
aperire.
NAuis.
Statuere
instruere
fundare
ædificare
absoluere
deducere
conscendere
incitare
appellere
frangere

con-

confligi
affligi ues.
fubducere
reficere
difijcere
Colligere
conferre
conducere
collocare
excipere
exinanire
uendicare
euertere
deprimere.

NAufea.

Habere
abire.

NEceffe.

Habere
effe.

NEceffitudo.

Conftituere
recipere in.
fancire
circumuenire.

NEgotium.

Contrahere
fufcipere
fuftinere
diftineri tio.
diftringi tio.
gerere
explicare
conficere
obire
condire
dare
agere Effe
obijcere
exhibere
faceffere.

NERuus

Adhibere
contendere
ire in.
erumpere in.
iacere in.
torqueri uo.
necari in.
effe uorfituorum.
incidere uos.

NObilitas.

Incipere
corrumpere.

NOdus.

Incidere in.
explicare.

NOmen.

Indere
imponere
edere
pronuntiare
acquiefcere in.
dare
Deferre
deponere
prodere
mereri de.
contaminare
denigrare
uiolare
erumpere in.
inducere nem.
captare
ufurpare
ducere
trahere Effe
habere
profiteri
augere
interponere
locare fuo ne.
fupplicare fuo ne.
fcribere fuo ne.
cōmēdare fuo ne.
accipere
conuenire.

NOmen pro debito.

Habere in.
effe in.
exigere na.
conficere
facere
explicare
expedire
foluere
exoluere
expungere
tollere de.

NOta.

Apponere
urere
Inurere
fubire
Soluere.

NOxia.

Effe in.
effe extra.
mittere
admittere.

NOX.

Poftulare
rogare

orare
concedere
dare
dare de.
conficere in.
offundere
ducere
producere in.
deducere in.
uenire de.
adiungere ctem.
antecapere ctem.
NVgæ.
Habere
dicere Loqui
garrire
ludificare
blatere
agere gas.
NVmerus.
Facere
conficere
augere
collocare in.
redigere in.
reponere in.
tollere ex.
transferre
habere rum,in.
eſſe in.
Eſſe de.
eſſe extra.
obtinere
conuenire.
NVmus.
Cudere
commoueri
iactari

erogare
exprimere
eſſe in.
habere in.
peruenire ad.
ſcribere
reſcribere.
NVNtius.
Nuntiare
accerſire
afferre
audire.
NVptias.
Conſtituere
maturare
facere
conficere
conciliare
adornare
parare
conficere in.
diſturbare
mouere
promouere
fugere
effugere
cohærere
accipere in.
odorare
apparare.
OBliuio.
Capi ne.
obrui ne.
adducere in.
OBſides.
Imperare
extorquere
dare Dare in.

accipere
deponere.
OBVIam.Obuius.
Dare
Mittere
ire
Exire
uenire
fieri
procedere
proficiſci
offerre ſe.
obſiſtere
abire obuiam.
OTium.
Parere
dare.
facere
tradere in.
deducere ad.
conferre in.
ſequi Ire in.
uenire in.
eſſe in.
habere
amplecti
languere tio.
conſumere.
OCVlus.
Exturbare
effodere
eripere
eruere
excludere
exculpere
tundere
terere

terre

terrere
restinguere
alligare
habere in.
habere
perdere
lustrare
uti lis.
auertere
conuertere
mouere
commouere
adiicere
coniicere
deiicere
defigere
erigere
intendere
quiescere
acquiescere in.
esse
Esse in.
concedere ab.
ferre in.
uersari ante,ob.
proponere ante,ob
incidere in.
inuolare in.
flagrare
ardere
pascere
capi lis.
corrumpere
uitare
aggerere
accipere lis aliq.

OCcasio.

Tenere
amittere nem.
antecapere.

ODIum.

conciliare
creare
expromere
concitare
coquere
inferre
inurere
mitigare
afferre
adduci in.
capere
Tenere
concipere
suscipere
uenire in.
incurrere
habere
comprimere
expromere
effundere
uitare.

ODOR.

Incendere
cœnare in.
scire de.

OFfensio.

Accipere
sumere
cadere in.
habere
afferre nem.

OFficium,

Esse in.
fungi
facere
adhibere
præstare
tribuere
soluere
Reddere
egredi cio.
recedere ab.
interrumpi cium.
præteriri cium.
prodi
respondere ciis.
certare ciis.
dirigere
constare
continere in.
adduci cio.
agi cium.

OMEN.

Auertere.

ONVS.

Imponere
deponere
iniungere
adiuuare
adiutare nus.
accipere
perficere
abiicere.

OPEra.

Facere
dicare
dare
nauare
præbere
tribuere
tradere
locare
reddere

remanere
parcere ræ.
detrahere de.
perire
ſumere
perdere
ludere
occupare
ducere Abuti
adiutare.

OPEræ.

Cogere
conferre
eſſe in.

OPes.

Intueri
conſequi
florere bus.
deartuare
corruere
abſumere
adipiſci.

OPInio.

Afferre
detrahere de.
deducere de.
adducere in.
incidere in.
uenire in.ad.
diſcedere in.
imbibere
accipere
habere
Habere paſſ.
eſſe
tenere.
confirmare
amittere

accidere præter.
fallere nẽ nos
labi ne.
accipere falſã opi.
aucupari
facere
tradere
præbere
præ ſe ferre
Dare
reſpondere ni.
uincere nem.
ferre
relinquere in.
dicere de.
irrumpere in.
inueterare
inflari bus.
inſerere.

OPtatum.

Eſſe in.
ferre.

OPtio.

Facere
deferre
habere Solui.

OPportunitas.

Habere.
adiungere
urgere.

OPus.

Concinare
dare Edere
extare
perpetrare.

OPpugnatio.

Suſcipere

dimittere
deſiſtere ab.
deſiſtere ne.
relinquere.

ORAtio.

Inſtituere
informare
colorare
habere
condere
interrumpere
interpellare
auertere
labefacere
accipere
excipere
exaggerare
comprimere
opprimere ali.ne.
abhorrere
acuere
accommodare
addere inne.
admouere
dare
Suſcipere
diſtinguere
facere Condire
inſcribere
aggredi
intrare
habere
Agere
euomere
deuorare
attenuare
properare ad.
prouehi

cohæ-

cohærere
consistere
crescere
efflorescere
canescere
lacessere.

ORbis.

Versare in.
incidere in.
recipere se in.
ducere in.

ORdo.

Facere nes,ne.
ducere in.
conijcere in.
adducere in.
uenire in.
seruare
conseruare
tenere
turbare
egredi
ducere
habere in.
adipisci.

ORnamẽtum.

Conficere
esse to.

OS.

Fricare
perfricare
habere in.
maledicere re ali.
respondere re ali.
laudare in.
laudare ore pleno
ducere
spargere
esse. in.
denasare
præbere
obturare
obuenire
occellare
sublinere
acquiescere in.
accipere in os.

PActio.

Conflare
uenire ad.
adire ad.
obstringi ne.
manere in.

PAgina.

Contrahere.

PAllor.

Incutere.

PALma.

Dare.
proferre
ambire
ferre
possidere.

PAries.

Ducere
dealbare
uestire
disturbare

PAR.

Esse
habere.

PArs.

Facere
impertiri
imponere
accipere
suscipere
esse
Habere
tenere
uelle in,ad.
timere suæ parti
uacillare in.
agere tes.

PArsimonia.

Sustentare

PArtus.

Instare Edere
leuari tu.
celare
abigere.

PAtientia.

Niti
abuti tia.

PAtria.

Exulari
perire ę.

PAtrimonium.

Fortunare
conficere
trucidare.

PAtronus.

Adoptare
cooptare
asciscere
adhibere.

PAVca.

Dare cis.
respondere cis,ca.
uelle aliq.cis.
absoluere cis.
rediggre ad.
redire ad.
conferre se in.

reffici ad.
PAusam.
Dare
facere.
PAX.
Conciliare
parere
coaugmentare
conftituere
dare Dicere
facere
euenire
conuenire
feruare
iacere in.
dirimere
mutare
excludere
redimere
recuperare
agnofcere.
PECcatum.
Oriri
contrahere
portare
transferre
fedare
condonare
lauare.
PEcunia.
Facere
incidere
conflare
cogere
coaceruare
conftruere
congerere
condere

fupprimere
accedere
odorari
obire
accipere
agi
foluere
numerare
expendere
pendere
diffoluere
legare
uti ia.
abftinere nijs.
amittere
exhaurire
deuorare
diffipare
abuti ia.
adedere
curare
expedire
exigere.
Redigere
conficere
fcribere
refcribere
defcribere
imperare
erogare
corrogare
eripere
præcipere mutuã.
decernere
oppugnare in aliq.
corrũpere nia aliq.
permutare
intercidere

uenire
fuperare
fuppetere
crefcere
confugere ad.
ferre acceptam.
referre acceptam.
PEnnæ.
Incidere
renafci.
PEregrinum.
Olere
redolere
Sonare.
PEriculum.
Moliri
creare
procreare
offerre
proponere
intendere
denuntiare
facere
faceffere
uocare in,ad.
deducere in.
inferre
inijcere
fungi lo.
effe
agere Agi
inftare
imminere
adire
ingredi
inire
uenire in.
habere

hære-

hærere in.
concipere
declinare
recusare
præstare
propulsare
communicare
conuertere ad.

PES.
Dare
dare se in.
conferre se in.
referre
recipere
querere salutẽ bus.
ualere bus.
laborare ex.
penetrare
tollere
efferre
accedere ad.
abiicere se ad des.
iacere ad.
inducere in.
supplodere.

PEstis.
Tenere
opprimere
oppetere
afferre.

PEtitio.
Vocare ad.
dare se ni.
adornare.

PIEtas.
Confugere ad.
debere
colere.

PIgnus.
Dare ri.
capere.

PLAga.
Inijcere
dare Facere.
uenire.

PLausus
Excitari
dari Mori.

POEna.
Constituere
persequi
repetere
sumere
consumere
conuertere in.
appropinquare
peruenire ad.
subire
suscipere
dare
afficere
dedere
ferre
hærere in.
pendere
soluere
luere
Sustinere.

POndus.
Afferre
habere.

POns.
Facere
interrumpere
rescindere
reficere.

POpulus.
Facere fundũ lum.
deferre ad.
ferre ad.
iubere
agere ad lum.

POtestas.
Ostendere
facere Dare
offerre
fore in.
esse in.
prorogare
abrogare
adimere
præcidere
delere
restituere in.
uenire in.
deuenire in.
redigere in.
recipere in.
obtinere.

POtentia.
Conuertere ad.
subire
afferre.

PRANdium.
Parare
denuntiare
uocare ad.
dare
edi
confici
corrumpi
olere dium.
accipere in.
agere.

PREcium.
Statuere
dare
redigere in.
PRAEda.
Capere
emere de.
habere aliq. dæ.
ſtudere dæ.
afficere. da.
agere.
PRAEdes.
Dare
Facere
aſtringi bus.
PRAElium.
Laceſſere lio.
inire.
facere
dimicare
committere
edere
excedere lio.
redintegrare
reſtinguere
ſuſtinere.
PRAEmium.
Præponere
proponere
inuitare mijs.
dare
mereri
patere
afficere mio.
PRAEſidium.
Ponere
collocare
opponere

conficere
redundare dijs.
eſſe in
deijcere
nudare dijs.
PRAEter.
Accidere
euenire.
PRImas.
Agere
tenere
ferre
deferre
concedere.
PRINceps.
Obtinere.
ducere
adhibere pē, & in.
PRINcipatus.
Tenere
obtinere.
PRIncipium.
Prehendere.
tenere
dare
dicere à.
conſentire ijs.
PRObrum.
Abſtinere ro, à.
inſimulare ri.
obijcere.
PROceſſus.
Habere
efficere
facere.
PROgreſſus.
Habere.
facere.

PROmptum.
Eſſe in.
habere in.
PROpe.
Accedere
adeſſe pius.
PROpoſitum.
Aberrare to.
aberrare à, & to.
reuerti ad tū.
PROuincia.
Agere
ſortiri
decernere
dare
tribuere
tradere
præficere ciæ.
ornare
prorogare
abrogare
deducere in.
detrahere de.
agere ciam.
gubernare
adminiſtrare ciā.
adiungere ciæ.
obtingere
obuenire
euenire
naſci
capere
accipere
habere
uerſari in.
præeſſe æ, in.
obtinere
obire

firma-

firmare
conferuare
finire
deponere
abdicare
fuccedere
defcribere in.
redigere in.
fubigere.
PVblicum.
Polliceri in.
proponere in.
deponere in.
ire in.
prodire in.
addici bona ali. in
ambulare in.
PVdicitiam.
Habere
pellere.
PVdor.
Gerere
obtinere
obftupefacere.
PVgna.
Nafci ad.
euocare ad.
committere
edere
conferere
facere
Infiftere
exercere
remittere.
PVgnus.
Facere
domare
ponderare

edere.
obfercere
hærere in re.
geftire.
QVerelæ.
Manere
habere
opprimere.
QVæftio.
Minitari
decernere
conftituere
facere
tractare
exercere
præeffe in.
afferre nem.
poftulari
dare in.
uenire in.
effe in.
QVIEs.
Dare Capere
uidere
QVAeftus.
Occipere
facere
habere
habere ftui.
effe in.
QVOrfum.
Euadere
accidere quorfum.
RAtio, ut fit pro
computo.
Putare
ducere
fubducere.

habere fubductā.
confolidare
conficere
confignare
dare
deponere
referre ad ærariū.
conferre
confentire
capere
colligere ne.
edere
exequi
reuocare ad.
reuocare nē.
fufcitare nouā. nē.
fugere aliq. nē.
habere cum aliq.
reddere
iugulare.
RAtio ut fit pro
commodo.
Prouidere
confulere
conducere.
RAtio ut fit pro
refpectu, ut ita dicam.
Habere
habere. rei aliq.
RAtio ut fit pro
caufa.
Adhibere ad aliq.
afferre Reddere.
dicere Effe
cognofcere
refutare
reijcere

commutare
exoriri
reposcere.

RAtio ut sit pro optima hominis parte.

Collocare
decedere de.
deduci de.
desciscere à.
lustrare ne.
reuocare ad.

RAtio ut sit pro modo.

Incidere in nẽ. di.
afferre tẽpora aliã
uiuendi nẽ.

REbellio.

Facere.

REceptus.

Canere tui.
habere.

REcordatio.

Habere.

REdditus.

Conficere
Aperire.

REduces.

Facere reducem.
in lucem In patriã
in libertatem.

REgio.

Facere e.
ferre
mouere e.

REgnum.

occupare
pelli gno.
eiici gno.
possidere
obtinere
conciliare
redire in.
restitui in.
appetere
uiuere sub.in.
ferre.

REligio.

Afferre
obiicere
adhibere nem.
obstringere ali.
religare aliq.ne.
uenire in.
incidere in.
suscipere
habere
habere in.
deduci à.
polluere
uiolare
delere tollere

REliquum.

Facere Esse.

REprehensio.

Habere Abesse
deriuare
inurere.

REPudium.

Remittere
renuntiare.

REpulsa.

Ferre Afferre
referre.

Res, pro facultatibus.

Quærere
hærere ad.
facere
facere ex.
labi
dare operã rei.
addere ad rem.

Res, ut sit utilitas.

Esse in re.
esse in rem.
putare rẽ suam.
sapere rẽ suam.
satagere rerũ sua-
prouidere (rum.
cõsulere bus. no-
stris.
conducere
conuertere in.

CVm imperiũ.

Potiri rerum.
laborare
adolescere
postulare
refrigere
studere rei.
facere Facere
facere
prehendere
exagitari
inflammare
uacillare
uenire in.
E re nata
inuenire
ire in malã rẽ.
Abire in malã rẽ.

REspublica.

Serere

Serere
conserere
seminare nasci
capessere
incumbere reip.
hærere in.
gerere
temperare
accedere ad.
esse
agere
deficere à.
labefactare
maculare
capere
occupare
opprimere
uastare
exterminare
tenere
continere
saluare
inclinare
præcipitari
occidere
obrui
exurgere
abire rem.
agere rem.
res alias.

RIMA.

Facere
explere
agere.

RIsus.

Quærere
captare
mouere
excitare
edere
corruere su.
tenere
conuertere
conuertere in.

RIXA.

Concitare.

ROgatio.

Ferre
accipere
antiquare.

ROS.

Cadere
excipere.

ROstrum.

Aduolare
habitare in.

RVmor.

Esse Serpere
crescere
calere
refrigere
extingui
afferre
expectare ex.
colligere
deferre
dissipare.

SAcerdotium.

Venire in.
inire

SAcra.

Initiari cris.
astringi cris.
facere
discedere à.
commouere.

SAcramentum.

Astringi to.
dicere
contendere to.
redimere.

SAcrificium.

Facere
interdici cio.
uiolare.

SAGA.

Sumere
ponere
ire ad.
redire ad.

SAlutatio.

Facere
defluere.

SAlus, cum salu-
tamus.

Dicere
impertiri
nunciare
mittere
scribere
ascribere
dare
reddere.

SAlus pro uita.

Afferre
auferre Dare
reddere
tradere
retinere ad.
collocare in.
prospicere te.
propinare
accipere
cogitare de.
con-

conuertere ad.
propugnare pro.
sperare
expedire
petere
agi tē, & de.
desperare de.
extinguere
obseruare
coniungere.

SANguis.

Sitire
elicere
exsorbere
fluere
affluere ne.
soluere
mittere
sistere
eluere
explere
expiare.

SAnitas.

Reuocari ad.
reuerti ad.
conuertere se ad.

SAtietas.

Dare
superare
capere
defatigari
tenere tē aliq.
facere.

SAtis.

Esse Facere
habere
accipere.

SAtisdatio.

Accipere.

SAuium.

Dare
sumere
pangere
tenere.

SCElus.

Loqui
oriri
concipere
anhelare
conflare
facere
admittere
obire
alligare se re.
astringi re.
obligari bus.
maculari bus.
notari bus.
cooperiri bus.
obstrui bus.
inuri bus.
angi bus.
affluere bus.
prætermitti
præteriri
solui Abesse.

SCortum.

Ducere
accumbere
olere.

SCriptum.

Facere
dicere de to.
leuare aliq. to.

SEcundum.

Decernere aliq.

facere aliq.
tribuere. aliq.

SEcus.

Dicere
cadere.

SEditio.

Conflare
facere
oriri
dare in.

SEmentis.

Facere.

SEnatus.

Vocare
conuocare
cogere Dari
facere
fieri
haberi
esse
alienare aliq à tu.
abalienari aliq. tu.
referre in.
referre ad.
deferre ad.
reiicere ad.
cooptari in.
legi in.
uenire in.
peruenire in.
uocari in.
accedere in.
moueri tu, à.
seuocari à.
reiici à.
alienare à.
abalienare à.
uiolare

delere

delere
tollere
extinguere
ſtare in.
induci ſena.cōſul.

SEnectus.

Suſtentare
ſuſtinere
tolerare
confici te.
affici te.
agere.

SEnſus.

Deponere
amittere
confirmare
detrahere de aliq.
explicare
angi bus.
afficere ſu.

SENtentia.

Habere
dicere
Aperire
pronunciare
interponere
ſubĳcere
manere in.
permanere in.
eſſe in.
conſiſtere in.
tenere
retinere
deſtinare
decedere de.
deduci de.
deĳci de.
deſiſtere à.de tia.
deterreri de.
diſcedere de,& à.
mutare
repudiare
moueri de.
ſemoueri
deſiderare
exhaurire
ducere in.
perducere in.
adducere in.
terminare
tenere Veſtire.
ſuccedere ex.
obſtringere ex.
procedere ex.
eſſe ex.
nauigare ex.
diſtribuere ex.
iurare ex.
accipere ad.
tentare
traducere ad.
dicere de.
ſcribere de.
facere de.
dicere in.
ſcribere in.
diſputare in.
rogare
dicere
pronunciare
diuidere
uariare
coniungere
ire in.
diſcedere in.
concurrere in.
dicere in.
diſputare in.
loqui in.
interpellare
frangere
iacere
configere.

SENtentia iudiciaria.

Ferre
emere
abſolui ĩſs oĩbus.
damnari ĩſs oĩbus.

SEpulchrum.

Celebrare.

SEpultura.

Afficere.

SERmo.

Captare
aucupari
Legere
ſublegere
excipere
arripere
quærere
inſinuare ſe in.
uſurpare aliq.bus.
uenire in.
incidere in.
inducere in.
habere
inĳcere
ſubĳcere
loqui
trahere
ducere
producere
perpetuare

diſtu-

dissipare
reprimere
restinguere
exhaurire
conferre cũ aliq.
copulare cũ aliq.
segregare .
gustare
accipere
perferri ad.
lacessere
reuocare
esse Dare
dare bus.
obsonare ne.
transferre
uapulare ali. bus.
uitare
uidere in bus.
deferre ad aliq.
adducere in.

SEruitus.

Denuntiare
afferre
tradere in.
iniungere
adiudicare in.
imponere
abstrahere in.
uenire in.
dari in.
euenire alic.
seruire tē.aliq.
tolerare.

SEueritas.

Exhilarare
mitigare.

SIC.

Auferre
abire.

SIgnificatio.

Facere
dare
referre.

SIgnum.

Dare
edere
exposcere
canere
conferre
conuertere
habere
requirere
iniri
obseruare
notare.

SIgna pro sta
tuis.

Fabricare
componere
curare
obijcere.

SIlentium.

Dare
Facere Esse
sequi
consequi
agere
ferre
Præteriri tio.
prætermitti tio.
inuolui tio.
uendere
licere per.

SImilitudo.

Accedere ad.
ducere
dirigere ad.
transferre ad.
peruenire ad.
comparare.

SImultas.

Suscipere
gerere
intercedere
esse
habere
deponere.

SItis.

Tolerare
restinguere
explere
quærere.

SYMbolus.

Condicere
dare.

SYNgrapha.

Facere
agere
credere ex.
dicere ius ex.

SOcietas.

Conflare
inire
uenire in.
conferre se in.
accedere ad.
coire te aliq.
conuocare in.
pacisci
accipere
gerere
esse
accersire ad.

dirimere
renouare
SOcius.
Ascribere
habere
adiungere.
SOlicitudo.
Struere
languere bus.
affici ne.
confici bus.
laxari bus.
omittere nes.
demi nes.
acui nes.
esse.
SOlitudo.
Leuare
abducere à ne.
exire in.
esse.
SOL.
Exoriri
superare
decedere
Obire
deficere
occidere
abesse à le.
procedere in.
accedere.
SOlum.
Effodere
effœderare
mutare
uertere.
SOMnus.
Capere

sepelire
urgere aliq.
opprimere aliq.
sopiri no.
sepeliri no.
adimere
uidere
tenere.
SOnus.
Elicere
admouere.
SORdes.
Accipere.
SORditudo.
Abstergere.
SORS.
Permittere ti.
committere ti.
coniicere
deiicere
duci
dare
uti bus.
refrigere.
SPAtium cum lo ci, tum etiam tē poris.
Dare Facere
intermittere
interiicere
sumere
currere
conficere
abesse Esse.
PRO eo quod uulgò est la passe giata.
Conficere

honestare aliq.tris
SPEcies.
Præbere
habere
ualere ad.
uti ad.
facere.
SPEcula.
Collocare. in.
SPEculum.
Inspicere in.
SPES.
Nuntiare
ostendere
proponere
dare
subministrare
ferre Offerre
auferre
adimere
tollere
impellere in.
iniicere in.
inducere in.
adducere in.
rapere ad.
adduci spe.
collocare in.
habere in.
tenere
ingredi in.
uenire in.
uocari ad & in.
duci spe.
inflari
alere
debilitari
extenuari

decedere spe,de.
redintegrare
abijcere
deijci de.
orbari spe.
occidi Residere
fallere spem.
uenire præter spẽ.
ostendere
subministrare
ponere
proponere
esse
esse in spe.
deuolui ad.
terminare.
SPIritus.
Sumere
ducere
haurire
obtinere
contaminare.
SPlendor.
Capere
habere
maculare
deformare
obruere
delere
reddere in.
dare in.
STAtua.
Decernere
imperare
statuere
facere tuam.
ponere Figere
consecrare
deturbare
affligere
dissipare.
STAtus.
Deterrere de.
deijcere
migrare ex.
redire in.
STella.
Traijci
decidere
interire.
STIlus.
Prehendere
depascere lo.
prosequi aliq.lo.
STIpendium.
Imponere
facere
fraudare
afficere dio.
STOmachus.
Mouere
facere
esse cho alic.
feruere
erumpere in aliq.
perdere
detegere.
STrages.
Facere
edere.
STVdium.
Dare Dicare
nauare
esse de.
ingrauescere
differre
remittere iũ & de.
contrahere
reddere
tardare
restinguere
deponere
incendere
augere
incitare ad.
incumbere in,ad.
applicare ad.
collocare in.
quiescere in.
uincere diũ omniũ.
profiteri
adhibere.
STVprum.
Offerre
inferre
maculare aliq.pro.
exercere.
SVbsidium.
Ire dio.
SVdor.
Affluere re.
SVffragia.
Permittere.rẽ gijs.
inire
ferre
tollere.
SVmma.
Præfinire
præscribere
facere
detrahere de.
decedere de.
dicere ad.
habere Tenere
redi-

redigere in.
referre ad.
SVMptus.
Admittere
esse Habere
accommodare
facere
tolerare
leuare
auferre
exercere
imperare
ferre
inferre
abire in.
dare in.
præfinire
suggerere
suppeditare
afferre ptum ali.
SVperbia.
Vertere in.
conuertere in.
dimittere
afferre.
SVppetiæ.
Mittere tias.
occurrere tias.
ferre tias.
ire tias.
proficisci tias
SVPplicatio.
Decernere
accipere.
SVPplicium.
Exquirere
decernere
afficere cio aliq.

sumere ciũ de aliq.
ferre
irrogare
dare de aliquo.
inhibere
condonare
SVspitio.
Constituere
afferre cui nem.
inferre cui nem.
adducere in.
uocare in.
iacere nem cui.
inijcere nem cui.
mouere nem cui.
cõmouere nem cui.
cadere in.
cadere in aliq.
incidere in.
incidere alic.
dare Abesse
facere
augere
nasci
exoriri
uenire in.
significari
perstringere ne ali.
leuare ne aliq.
liberare ne aliq.
delere nem.
præuenire
prouidere ne.
resistere ne.
adiungere nẽ,ad.
TAbellæ
Ferre
dare.

TAbellarij.
Subministrare
respondere
tenere
retinere
scrutari
excutere
accipere.
TAbulæ.
Proferre
interlere
obsignare
corrumpere
referre in.
facere
uenire ad.
figere
refigere
proscribere
referre in las.
digerere in.
conficere las.
obsignare las.
corrumpere las.
TEMpus.
Constituere
dare
Tradere
adducere ad.
habere
esse
ferre
amittere
incidere
incedere in.
incurrere in.
prorogare
dirimere

remittere
appropinquare
redire ad.
uenire ad,in.
aduenire ad.
antecapere
abire
degere
reuocare
accommodare
dicere ex.
TEnebræ.
Cudere
cogitare
obducere
afferre.
TERgum.
Dare
uertere
ſequi a.
circunuenire a.
ſoluere go.
TERra.
Deligare ad.
religare ad.
ſoluere a.
dare ad.
ſtatuere in.
diſſcindere
exhaurire
ſubigere
domare
obduci ram alic.
abiicere ad.
affligere ad.
TERror.
Iacere Iactare
afferre

TEſtamentum.
Facere
mutare
ſupponere
cauere to.
inducere
rumpi.
TEſtimonium.
Dare
dicere
dicere pro.
denuntiare
habere.
TEſtis.
Facere
eſſe
habere
citare
dare
proferre
producere
ſeducere
adhibere.
TIbia.
Canere bia, & ad.
procedere ad.
TImor.
Facere
impendere
proponere
adduci re.
uenire in.
coniici in.
iniicere
dari in.
incedere
conuertere ſe ad.
occupari re.

traduci ad.
eſſe in.
affici re.
TOga.
Dare
ſumere
abiicere.
TORmentum.
Adhibere
dare in.
afficere tis.
TRIbutum.
Imponere
imperare
conferre
ſoluere ex.
TVba.
Canere ba, & ad.
inflare.
TVmultus.
Conflare.
TVRba.
Ciere
concire
concitare
facere Dati
incipere
eſſe
ſilere
euoluere ſe ex.
exoluere ſe ex.
TVRpitudo.
Subire
uenire in.
TVtela.
Committi la.
uenire in.
eſſe in.

abdi-

abdicare se la.
abdicare.
VAcatio.
Dare
habere
donare
ualere Tollere.
VAdes.
Facere
dare
accipere.
VAdimonium.
Facere
concipere
uenire ad.
esse in.
obire
promittere.
obire
differre
deserere
missum facere
facere uadi.
VAdum
Tentare
facere.
VAletudo.
Leuare aliq.ne.
parere.
VALlum.
Obducere
communire lo.
cingere lo.
VAsa.
Conclamare
colligere.
VEctigal.
Imponere
irrogare
redimere
conducere
exigere
pendere
leuare
conquiescere
affligi Agi lia.
VEla.
Facere
pandere
nauigare plenis lis.
ducere
dimittere
contrahere.
VEna.
Manare in.
texere nas.
VEnenum.
Infundere.
dare
deprehendere
perire nq.
VENter.
Vestire
soluere
sistere.
VENtus.
Facere
nauigare pro.
remittere Flare.
VERbum.
Emittere
facere
fundere
fabulari
fabricare
coaugmentare
perpetuare
conferre ad rem.
elicere
excutere.
exprimere de bo.
traiicere
excipere
lacessere bo.
uiolare bo.
iurare in ba.
iurare bis.
peierare bis.
dare
dicere uerbo uno
commutare uerba cum aliquo.
discere ad.
iniicere
labascere uno bo.
parere bo.
soluere bis.
habere
ludere
ediscere ad bū.
VEritas.
Dirigere ad.
adducere ad.
dicere ad
persuadere
infirmare
desciscere a.
VERsura.
Facere
soluere.
VERsus.
Facere
dicere
scribere libros bus.

VEstigium.
Facere
figere
imprimere
prosequi.
VEstis.
detrahere
mutare
explicare.
VEtustas.
Mandare ti.
VIA pro uia.
Facere
absoluere
curare
concinare
exigere
inuenire
noscere
præoccupare
inire
ire uia recta
ire uiam suam
abire
procedere
cedere
decedere de.
progredi
offirmare
instare
insistere uiã, & uia.
flectere de.
deflectere de.
redire in.
recedere a.
excedere de
affectare
terere uiam
tangere.
VIA pro modo aut ratione.
Dare uias.
tradere uias.
præbere
reputare uia recta.
persequi oẽs uias.
peruulgata uia facere.
VIcem.
Accedere ad.
timere cẽ.alte.
dolere cẽ.alte.
lugere uicẽ alte.
ulcisci uicẽ alte.
VIctoria.
Parere
destinare
uenire ad ali.
reportare
constare
gratulari.
VIctus.
Dare
colere.
VIgiliæ.
Ire in.
inire
deducere
configere
conficere
agere.
VINculum.
Afferre
arripere in.
conijcere in.
arcere lis.
leuare lis.
VInum.
Haurire
bibere
ingurgitare
exhalare
edormire
uomere Redolere
prolui no.
obrui no.
deponi no.
oppignerare pro.
nasci num.
flaccescere num.
fugere num.
VIRes.
Facere
habere
ualere bus.
sufficere
deficere frangi
reuocare
sumere
experiri
tentare
extentare.
VIRgo.
Conficere
uitiare
uiolare
comprimere.
VIS.
Denuntiare
facere
afferre
offerre
adesse
accommodare
accipe-

accipere
ferre
repellere
postulare
damnare
condemnare
descendere
uocari
restituere
experiri
adhibere.

VITA.

Dare
afferre
seruare
retinere
reuocare
appetere
persequi
edi
uenire
uiuere
exigere
agere
manere
manere
alere
colere
polire
parcere
consulere
suppeditare
suppetere
transire
transigere
offerre
obijcere
lamentari

debere
migrare
exire
de ui. orbari
de. excedere
de. discedere
ad. deferere
ad. cedere
profundere
abire
abiudicare se
explicare
credere tā suā ali.
inspicere
aliq. in. expetere
in. exoptare
ad. instituere.
tā alic. VItium.
tā alic. Obnuntiare
in. capere
in. fieri
dicere
dare
uertere
uertere
in. affici
duci
offerre
uti
tæ. declinare.
tæ. VItuperatio.
Venire
adducere

VNguentum.

Affluere
olere.

VOlumen.

Explicare.

VOluntas.

ex. Habere
è. dirigere
ta. manere tē, in.
ta. collocare
à. confirmare
remittere de.
ta. conuertere
mutare
alienare
à. frangere
conglutinare
sonare
reconciliare
recuperare
declarare
parere Soluere
facere te suā.
facere ex te.
tio. uti aliquo ex te.
tio. præstare
adducere in.
tio. accedere ad.
tio. accipere parē tē.
tiū, tio. ferre
tio. impetrare
tio. emetiri
uiolare.
tio. VOluptas.
Nuntiare
dare Efficere
in. collocare
in. conficere
capere
tis. sumere
habere
pessundari. bus.
perfundi bus.

afflul bus.
affici bus aliq.
titillare
liquefieri bus.
liquescere te.
metiri te.
conficere
uesci
accipere.

VOtum.

Vouere
nuncupare
facere
soluere.

VOX.

Includere
occultare
supprimere
obtundere
excitare
recreare
mittere
perfundere
intonare
contendere
iacere
deficere Esse
manere
consistere
continuare
elicere Sonare
tollere
hærere.

VRBS.

Creare
parere
recreare
leuare
constituere
habere Tenere
alienare
relinquere
deserere
inuadere
capere Recipere
suffocare
excindere
euertere
purgare
excedere
esse in, ad, ex.
abesse ab.
explicare.

VSVram.

Dare
cauere ræ.
efficere Sarcire.

VSVS.

Adesse sum.
esse su.
esse sum.
esse sui.
esse ex usu.
uenire usu.
dare Ferre.
facere usu.
subire
habere
percipere
imbui su.
ualere su.
demere.

VVLgus.

Exire in.
emanare in.
facere go.
habere go.
circumferri go.

VVLnus.

Inferre
impingere
infligere
imponere
abstergere
accipere Sanare
retractare
refricare
diuellere
recrudescere
ferre sustinere.

VVLtus.

Habere Fingere
exprimere
tranquillare
acquiescere tu ali.
cadere tū alic.
comparare Ferre.

VXOR.

Ducere rem.
ducere in rem.
deducere in.
possidere
excidere re, ab re.
exigere
repudiare
efferre
Dare
accipere.

FINIS.

SVNT quidem longe plura alia simplicia, quæ à me in hunc ordinem non sunt adscripta, quia in superiori parte, quo referrentur, non habebant: quod ideo euenit, quoniam à solo obseruando non ita omnia, quæ penè infinita sunt, complecti potuerunt: etsi facile fieri potest, ut ex iis nõnulla etiam offendas, quæ sua ipsorum facilitate, cum hanc partem scriberem, in calamum irrepserint. Vbi uero uerba sunt sola, semper adiunctę uocis accusatiuum subintelligendum cõsulto omisimus. Cæterorum uero casuum extremam tantum syllabam: cum præpositio incidit, præpositionem item tantum, ad uersiculi breuitatem consignauimus.

ERRATA SIC RESTITVE.

Columna 5. linea. 22. existimem. col. 20. lin. 11. Saluinus. col. 21. li. 22. abstinere. col. 26. li. 16. coleremus. ibidem li. 34. accipiantur. col. 27. li. 7. pro quam lege quanta. co. 27. li. 20. Quid. uerius quàm in iudicium. col. 32. li. 36. Itaq; duæ. col. 35. li. 14. Quod. col. 36. li. 3. adducam. ibidem li. 25. ueteri. co. 41. li. 2. has. co. 45. li. 11. Quid. ibidẽ li. 13. admissum. co. 53. li. 29. egere ibidem li. 32. conatus col. 50. li. 21. pro fine lege fine col. 54. li. 17. Ex ea te. col. 99. li. 8. nascerentur. co. 98. lin. 22. in suis in fam. colum. 101. lin. 26. Quid. colum. 112. li. 1. mei. ibidem. li. 7. cœpta.

BIBLIOTECA

Ente - Biblioteca Nazionale Centrale di Roma
Vittorio Emanuele II
Opera - 6.3.B.28
Laboratorio - Il Laboratorio s.r.l., Firenze
Anno restauro - 2004-2005

H 8

SINTESI DELLE OPERAZIONI EFFETTUATE:

Controllo numerazione delle carte, scucitura primo e ultimo fascicolo, spolveratura con pennello, pulizia a secco delle carte, distacco delle controguardie con impacco di tylose MH300P al 2%, misurazione pH frontespizio, valore 5,49, lavaggio in acqua deionizzata, deacidificazione in soluzione semisatura di idrossido di calcio, rinsaldo a pennello con Tylose MH300p al 2% del primo e ultimo fascicolo, risarcimento strappi e lacune con carta giapponese Vangerow 20514, velo Vangerow 20561, collante Tylose MH300P al 4 %, imbrachettatura con carta giapponese Vangerow 20503, consolidamento cucitura originale e ricucitura fascicoli, nuovi capitelli infilati in lino naturale su anima in pelle allumata, indorsatura in carta giapponese e cotone, nuova coperta in pergamena rigida, custodia in cartone durevole per conservazione Vangerow grammatura 300.

DATA COLLAUDO 14-05-05

COLLAUDATORE

Il Laboratorio s.r.l.